

תנ"ך קדוש

WLC

WLC

This Bible is in the Public Domain.

תוכן עניינים

7	הברית הישנה
7	Genesis
19	Exodus
30	Leviticus
37	Numbers
47	Deuteronomy
56	Joshua
62	Judges
68	Ruth
69	1 Samuel
77	2 Samuel
84	1 Kings
92	2 Kings
99	1 Chronicles
107	2 Chronicles
115	Ezra
118	Nehemiah
121	Esther
123	Job
129	Psalms
144	Proverbs
149	Ecclesiastes
151	Song of Solomon
152	Isaiah
163	Jeremiah
177	Lamentations
178	Ezekiel
189	Daniel
193	Hosea
195	Joel
196	Amos
197	Obadiah
197	Jonah
197	Micah
198	Nahum
199	Habakkuk
199	Zephaniah
200	Haggai
200	Zechariah
202	Malachi

8 וכוש ילד את־גמרד הוא החל להיות גבר בארץ:
 9 הוא־היה גבר־ציד לפני יתרו על־פני יאמר בגמרד גבור ציד לפני יתרו:
 10 ותהי ראשית ומלכתו ככל וארץ ואפד וכלנה בארץ נמר:
 11 מן־הארץ שהוא יצא אשר ויבן את־גינהו ואת־רחבת עיר ואת־בלח:
 12 ואת־קסן בין גינהו ובין בלח הוא העיר הגולה:
 13 ומצרים ילד את־לודים ואת־עננים ואת־להקים ואת־נפתחים:
 14 ואת־פטרסים ואת־פסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים:
 15 ויבנעו ילד את־צידן כבדו ואת־חת: ואת־הבוסי ואת־האמרי ואת־הגרנשי:
 17 ואת־החתי ואת־הערקו ואת־הסיני:
 18 ואת־ההקנזי ואת־המקמי ואת־הקמני ואחר נפצו משפחות הפנעני:
 19 ויהי גבול הפנעני מצידן באבקה גרקה עד־עזה באבקה סדמה ועמקה ואדמה וצבים עד־שלש:
 20 אלה בני־הם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגויהם:
 21 ולשם ילד גסי־הוא אבי פל־גני־עבר אחי יפת הגדול:
 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם:
 23 ובני ארם עיץ וחול ונתר ומש:
 24 וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר:
 25 ולעבר ילד שני בניו שם האחד פלג כי בניו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
 26 ויקטן ילד את־אלמונד ואת־שלף ואת־חצמונת ואת־תיבח:
 27 ואת־הדורם ואת־הזול ואת־הקלה:
 28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא:
 29 ואת־אופר ואת־חווילא ואת־יובב פל־אלה בני יקטן:
 30 ויהי מושבם ממשא באבקה ספרה הר הקדם:
 31 אלה בני־שם למשפחתם ללשונתם בארצותם לגויהם:
 32 אלה משפחת בני־יפת לחוילתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ

12 וארפכשד חי קמש ושלשים שנה ויולד את־שלח:
 13 ויהי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בניו ובנות: ס
 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את־עבר:
 15 ויחיי־שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בניו ובנות: ס
 16 ויחיי־עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־פלג:
 17 ויחיי־עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בניו ובנות: ס
 18 ויחיי־פלג שלשים שנה ויולד את־רעו:
 19 ויחיי־פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בניו ובנות: ס
 20 ויהי רעו שנים ושלשים שנה ויולד את־שוני:
 21 ויהי רעו אחרי הולידו את־שוני שבע שנים ומאתים שנה ויולד בניו ובנות: ס
 22 ויהי שרוג שלשים שנה ויולד את־גחור:
 23 ויהי שרוג אחרי הולידו את־גחור מאתיים שנה ויולד בניו ובנות: ס
 24 ויהי גחור תשע ועשרים שנה ויולד את־תבח:
 25 ויהי גחור אחרי הולידו את־תבח תשע־עשרה שנה ומאת שנה ויולד בניו ובנות: ס
 26 ויחיי־תבח שבעים שנה ויולד את־אבם את־גחור ואת־הקן:
 27 ואלה תולדות תבח תבח הוליד את־אבם את־גחור ואת־הקן ויהן הולידו את־לוט:
 28 וימת הקן על־פני תבח אביו בארץ מולדתו באור פשוים:
 29 ויחם אבם וגחור לקח נשים שם את־אבם שרי ושם את־גחור מלכה בת־הקן אבי־מלכה ואבי יספה:
 30 ותהי שרי עקרה אזי לה ולד:
 31 ויחם תבח את־אבם בנו ואת־לוט בת־הקן קרובו ואת שרי פלתו אשת אבם בנו ויצאו אדם מאור פשוים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־הקן וישבו שם:
 32 ויהי ומי־תבח קמש שנים ומאתים שנה וימת תבח בתקן: ס

12

11

1 ויהי כלה־הארץ שפה אמת ודברים אחרים: ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שבער וישבו שם:
 3 ויאמרו איש אל־רעהו קבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם תלכנה לאבן ויחמקו תיה להם לחמר:
 4 ויאמרו קבה ונבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונשׂה־לנו שם פרו־פועץ על־פני כלה־הארץ:
 5 ויברך יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם:
 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לבלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:
 7 וקבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:
 8 ויפץ יהוה אתם משם על־פני כלה־הארץ ויחידלו לבנת העיר:
 9 על־פני קרא שמה כבל פישם ככל יהוה שפת כלה־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כלה־הארץ:
 10 אלה תולדות שם ס בן־מאת שנה ויולד את־ארפכשד שנתים אחר המבול:
 11 ויחיי־שם אחרי הולידו את־ארפכשד קמש מאות שנה ויולד בניו ובנות: ס

אל־שרי אשתו הנהיגה ויעתי כי אשה ופת־מראה את:
 12 ונתה כיו־וראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת ותרנו אתי ואתך ויחיו:
 13 אמרו־גא אחתי את־למען ויטב־לי בעבוכך ותתה נפשי בגלגלך:
 14 ויהי כבוא אבם מצריתא ויראו המצרים את־האשה ב־ר־פה הוא מאד:
 15 ויראו אתה שרי פרעה ויחללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה:
 16 ולאבם הטיב בעבוכה ויחילו־ו צאן־ובקר וחמטים ועבדים ושפחה ואת־נת וגמלים:
 17 וינגע יהוה את־פרעה ונגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אבם:
 18 ויקרא פרעה לאבם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא:
 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך כח ולך:
 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו:

13

1 ויעל אבם מצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנענה:
 2 ואבם כבד מאד בפניו בפקר ובקרב:
 3 וילך למסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם אקלה כ (אקלו ק) בתחלה בין בית־אל ובין העי:
 4 אל־מקום המובט אשר־עשה שם כראשנה ויקרא שם אבם בשם יהוה:
 5 וגם־ללוט החלך את־אבם תיה צאן־ובקר ואהלים:
 6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת ויהו כיו־נהיה רכושם רב ולא יכלו לשבת ויחזו:
 7 ויחזירוב בין רעי מקנה־אבם ובין רעי מקנה־לוט והפנעני ותפרזו אז ישב בארץ:
 8 ויאמר אבם אל־לוט אל־גא תהי מרובה פיני ויבינד בין רעי ובין רעי ב־אנשים אחים אִנְחָנו:
 9 הלא כלה־הארץ לפניך הפקר גא מעלי א־ש־השפאל ואימנה ואם־תמין ואשׂמאל־ה:
 10 וישאלוט את־עניו וירא את־כל־כפפר תרדון פי כלה משקה לפני א שחת יהוה את־סדם ואת־עמקה בגויהתוה פארץ מצרים באבקה צער:
 11 ויבחרלו לוט את פל־כפפר תרדון ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
 12 אבם ישב בארץ־כנען ולוט ישב בעברי הכפר ויחל ער־סדם:
 13 ואיש סדם רעים ותשאים ליהוה מאד:
 14 ויהוה אמר אל־אבם אחרי הפקר־לוט מעמו שא גא ענינד וראה מן־המקום אשר־אשה שם צפנה ונגבה וקדמה וימח:
 15 כי את־פלי־הארץ אשר־אשה ראה לך אתגה ולורעך עד־עולם:
 16 ושמתי את־נרעך כעפר הארץ אשר א א־סיוכל איש למנות את־עפר הארץ גס־נרעך ימנה:
 17 קום התהלך בארץ לארקה ולקחה כי לך אתגנה:
 18 ויחל אבם ויבא וישב באלני ממרא אשר בתקרון ויכרשם מופם ליהוה: פ

14

1 ויהי בימי אמקפל מלך־שנער אריונד מלך אלסר כהרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים:
 2 עשו מלחמה את־כרע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמקה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צב־ים כ (צבויים ק) ומלך בלע היא־צער:

3 כלה־אלה תברו אל־עמק השדים הוא ים המלח:
 4 שתיים עשרה שנה עבדו את־כהרלעמר ושלש־עשרה שנה כרדו:
 5 ובארבע עשרה שנה פא כהרלעמר וימלכים אשר אחו ויבנו את־רפאים בעשקרת קרנים ואת־הזיונים בקם ואת־האימים בשוה קרתוים:
 6 ואת־החרי כהררם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר:
 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויבנו את־פלי־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצון חמר:
 8 ויצא מלך־סדם ומלך עמקה ומלך אדמה ומלך צב־ים כ (צבויים ק) ומלך בלע הוא־צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים:
 9 את כהרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמקפל מלך שנער ואריונד מלך אלסר ארבעה מלכים את־החמשה:
 10 ועמק השדים באלת באלת חמר ויגסו מלך־סדם ועמקה ויפלי־שמה וינשׂארים קרה נסו:
 11 ויחחו את־פלי־כרש סדם ועמקה ואת־כל־אבלם וילכו:
 12 ויחחו את־לוט ואת־רכשו כן־אחי אבם וילכו והוא ישב בסדם:
 13 ויבא הפליט ויגד לאבם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשבל ואחי עני והם בעלי ברית אבם:
 14 וישמע אבם כי נשבה אחיו וירק את־חניקיו וילידי ביתו שמתה עשר ושלש מאות ויכרף עד־פיו:
 15 ויחלק עליהם א לילה הוא ועבדיו ויפס וירקדם עד־חובה אשר משפאל לדמשק:
 16 וישב את פלי־הכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנשים ואת־העם:
 17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהבות את־כהרלעמר ואת־המלכים אשר אחו אל־עמק שוה הוא עמק הפלך:
 18 ומל־פירצק מלך שלם הוציא להם ויון והוא בתן לאל עליון:
 19 ויברכהו ויאמר ברוך אבם לאל עליון קנה שמים וארץ:
 20 וברוך אל עליון אשר־מן צדו כגינד ויתרלו מעשר מפל:
 21 ויאמר מלך־סדם אל־אבם תולי הנפש ותקש כחלך:
 22 ויאמר אבם אל־מלך סדם הרימתי ודי אל־יהוה אל עליון קנה שמים וארץ:
 23 א־ס־חמוח ועד שורד־נעל ואם־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר אני העשקתי את־אבם:
 24 בלעני נק אשר אכלו הנגרים וחלק הנאשים אשר הלכו אחי ענר אשבל וממרא הם יקחו חלקם: ס

15

1 אחר א הדברים האלה תיה כהר־יהוה אל־אבם בפנתוה לאמר אל־היךא אבם איכי מן לך שכרך תרפה מאד:
 2 ויאמר אבם אולי יהוה מה־תתן־לי ואניכי חולך עירי וכרמשק ביתי הוא תמשק אל־עור:
 3 ויאמר אבם הן לי לא נתתה זרע ונתה כן־ביתי יורש אתי:
 4 ונתה כהר־יהוה אליו לאמר לא יירשך זה פ־אם אשר יצא משעיך הוא יירשך:
 5 ויבא אחו החוצה ויאמר הכמט־גא תשממה וכפר תפוקבים א־ס־חובל לספר אתם ויאמר לו פה יהנה זרעך:
 6 ותאמן ביתוה ויחשבה לו כדקה:
 7 ויאמר אליו אני יהנה אשר הוצאתיך מאור

בשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה:
 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
 9 ויאמר אליו קח לי עגלה משלשת ועו
 משלשת ואיל משלש וחר וגזול:
 10 ויפקדלו את-פלאלה ויבחר אתם בתוך
 ויפון איש-בתו לקראת רעהו ואת-הצפר:
 5 בת:
 11 ויבדד העיט על-הפגרים וישב אתם אבהם:
 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה
 על-אבהם והנה אימה חשכה גדלה נפלת
 עליו:
 13 ויאמר לאבהם ידע תדע פיגרי יהוה
 ורקע בארץ לא להם ועבדים וענו אתם
 ארבע מאות שנה:
 14 וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי
 ואחרי-כן יצאו ברקש גדול:
 15 ואתה תבוא אל-אבותיך בשלום תפבור
 בשביח טובה:
 16 ודור רביעי ושובו הנה כי לא-שלם עון
 האמרי עד-הנה:
 17 והיה השמש באה ועלטה הנה והנה תגור
 עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה:
 18 ביום ההוא ברת יהוה את-אבהם ברת
 לאמר לורעך נתתי את-הארץ הזאת מנה
 מצרים עד-הנה גדל גמר-פרת:
 19 ואת-סוני ואת-הגני ואת-הקדמיני:
 20 ואת-חתי ואת-הפריזי ואת-הקפזיים:
 21 ואת-האמרי ואת-הקנעני ואת-הגרגשי
 ואת-הקובסי: ׀

16

1 ושרי אשת אבהם לא ילדה לו וכלה שפחה
 מצרית ושמה חגר:
 2 ותאמר שרי אל-אבהם הנה-גא עצוני יהוה
 מלדת בא-גא אל-שפחתי אולי אבנה
 מפנה וישמע אבהם לקול שרי:
 3 ותקח שרי ואת-אבהם ואת-הגר המצרית
 שפחה מפני עשר שנים לשבת אבהם בארץ
 כנען ותמן אתה אלה אבהם אישה לו לאשה:
 4 ויבא אל-הגר וסתה ותקא כי היתה ופקל
 נקרתה בעיניה:
 5 ותאמר שרי אל-אבהם תמי עליך אנכי
 נתתי שפחתי כפיתך ותקא כי היתה ופקל
 בעיניה ושפח יהוה ביני וביניך:
 6 ויאמר אבהם אל-שרי הנה שפחתי כידך
 עשילתה טוב בעיניך ותענה שרי ותבחר
 מפניה:
 7 וימצאה מלאך יהוה על-עין המים במדבר
 על-העין כדרכך שור:
 8 ויאמר הגר מפחת שרי אי-מנה באת ואגה
 תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברת:
 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל-גברתך
 והעני תחת ידי:
 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרהר ארבה
 את-ורעך ולא יספר מרוב:
 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנה הנה וילדת בן
 וקראת שמו ושמעאל בישמע יהוה אל-עניך:
 12 והוא יהוה פרא אדם ידו כפל ויד פל בו
 ועל-פניו כלאחיו ושפן:
 13 ותקרא שמו יהוה הדיבר אליה אתה אל ראי
 כי אמה הגם הלא קראתי אחרי ראי:
 14 על-פני קרא לפאר פאר לחי ראי הנה
 כיוקנש ובין ברה:
 15 ותלד הגר לאבהם בן ויקרא אבהם
 שם-בנו אשר-ילדה הגר ושמעאל:
 16 ואבהם בן-שמונים שנה ושש שנים
 בלדת-הגר ואת-שמעאל לאבהם: ׀

17

1 והיה אבהם בן-תשעים שנה ותשע שנים ויורא
 יהוה אל-אבהם ויאמר אליו אני-אל שדי

תחת העין:

5 ואת-העין פתח וסעדו לבקם את-העין
 כפי-עליבן עברתם על-עבדכם ויאמרו בן
 תעשה פאשר דברת:
 6 וימחר אבהם האלה אל-שרה ויאמר
 מקרי שלש סאים קמה סלת לוי ופשי עגות:
 7 ואלהים ויבחר רין אבהם ויקח בן-בקר כד
 וטוב ויפון אל-העיר וימחר לעשות אותו:
 8 ויקח חמאה וסבל וקר-הבקר אשר עשה ויפון
 לפני-הם והוא-עמד עליהם תחת העין ויאכלו:
 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
 בלה:
 10 ויאמר טוב אשוב אליך כעת תיה והנה-בן
 לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא
 אחריו:
 11 ואבהם ושרה זקנים באים בנים חדל
 להיות לשרה ארח פגשים:
 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
 היתה-לי ענה ונה ואליו וקן:
 13 ויאמר יהוה אל-אבהם למה זה צחקת
 שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
 14 תופלא מיתה דבר למועד אשוב אליך
 כעת תיה ולשרה בן:
 15 ותבטח שרה לא לאמר לא צחקתי כי א-יבא
 ויאמר לא כי צחקת:
 16 וינקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם
 ואבהם חלק עשם לשלחם:
 17 ויהוה אמר תבטח אני מאבהם אשר אני
 עשה:
 18 ואבהם היו יהוה לגוי גדול ועצום
 ונבחרו בו כל גוי הארץ:
 19 כי ידעתי למען אשר יצוה את-בני
 ואת-ביתו אחרי ושקרו כדך יהוה לעשות
 צדקה ומשפט למען תביא יהוה על-אבהם
 את אשר-דבר עליו:
 20 ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה פי-רבה
 ותטאחם כי בכנה מאד:
 21 אכנה-גא ואראה הפצצתה בטאה אלי
 עשו וכלה ואם-לא אדעה:
 22 ויפני משם האנשים וילכו סדמה ואבהם
 ועדנו עמד לפני יהוה:
 23 ויגש אבהם ויאמר האף תספה צדיק
 עבד-שע:
 24 אולי יש תמשים צדיקים בחוך העיר האף
 תספה ולא-תשא לקום למען תמשים
 הצדיקים אשר בקרבך:
 25 תללה לך מעשה ובקרב הנה להמית צדיק
 עבד-שע והנה כצדיק כרשע תללה לך השפט
 כל-הארץ לא יעשה משפט:
 26 ויאמר יהוה אס-אמצא בסדם תמשים
 צדיקים בחוך העיר ונשאתי לכלי-המקום
 בעבורם:
 27 ויען אבהם ויאמר הנה-גא הוא-לתי לבד
 אל-אדני ואנכי עפר ואפר:
 28 אולי יחסון תמשים הצדיקים המשח
 ההשחית בחמשה את-כל-העיר ויאמר לא
 אשחית אס-אמצא שם ארבעים וחמשה:
 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
 שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 ההרבעים:
 30 ויאמר אל-גא יחר לאדני ואבדכה אולי
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה
 אס-אמצא שם שלשים:
 31 ויאמר הנה-גא הוא-לתי לבד אל-אדני
 אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
 בעבור העשרים:
 32 ויאמר אל-גא יחר לאדני ואבדכה
 אך-הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
 אשחית בעבור העשרה:
 33 וילך יהוה פאשר בלה לבד אל-אבהם
 ואבהם שב למקמו:

18

1 ויורא אליו יהוה פאלני מקרא והוא ישב
 פתח-האהל ביום-היום:
 2 וישא עיניו ויורא והנה שלשה אנשים נזכים
 עליו ויורא וירין לקראתם מפתח האהל
 וישתחו ארצה:
 3 ויאמר אדני אס-גא מצאתי חן בעיניך
 אל-גא תעבר מעל עבדך:
 4 יסח-גא מעט-מים ויחצו כגליכם והשענו

19

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב
 בשער-סדם ויוראו-לוט ויבא לקראתם וישתחו
 אפם ארצה:
 2 ויאמר הנה גא-אדני סורו גא אל-בית
 עבדכם ולינו ויחצו כגליכם והשפעתם
 והלקתם לנרעכם ויאמרו לא פי קרוב
 גלוי:
 3 ויפצרו-בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו
 ועש להם משחה ומצות אפה ויאכלו:
 4 סדם ישקבו ואנשי העיר אנשי סדם נספו
 על-בית מגער ועד-זקן כל-העם מקצה:
 5 ויקראו אל-לוט ויאמרו לו איה
 האנשים אשר-באו אליך תלילה הוציאם
 אליו ונדעה אתם:
 6 ויצא אל-הם לוט הפתח והקלת סגר
 אחריו:
 7 ויאמר אל-גא אחי תרעו:
 8 הנה-גא לי שתי בנות אשר לא-ידעו איש
 הוציא-הגא את-כן אליכם ועשו לכן פטוב
 בעיניכם רק לאנשים האל אל-תעשו דבר
 כפי-עליבן באו בצל קרתי:
 9 ויאמרו ונשה-להא ויאמרו האחד כאל-גור
 וישפט שפוט עתה רבע לך מהם ויפצרו באיש
 בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת:
 10 וישלחו האנשים את-ידם ויביאו את-לוט
 אליהם הביתה ואת-הנפלות סגרו:
 11 ואת-האנשים אשר-פתח הבית הכו
 בסגורים מקמן ועד-גדול וילאו למצא הפתח:
 12 ויאמרו האנשים אל-לוט עד מילך פה
 חזן ויגיד ויבטח וכל אשר-לך בעיר הוצא
 מן-המקום:
 13 כפי-משחיתם אגחנו את-המקום הנה
 כפי-גדלה צעקתם את-פני יהוה וישלחנו יהוה
 לשפחה:
 14 ויצא לוט ויבחר אל-התנין ולקחו בתו
 ויאמר קומו צאו מן-המקום הנה כפי-משחית
 יהוה ויחזיר ויהי במצחק בעיני התנין:
 15 וכמו השחר עלה ויציגו המלאכים בלוט
 לאמר קום קח את-אשתך ואת-שתי בתותיך
 הנמצאת פן-תספה בעון העיר:
 16 ויהי-המטה ויחזקו האנשים בידו
 ויבד-אשתו ויבד שתי בתו בהמלת יהוה
 עליו ויצאחו וינחחו מחוץ לעיר:
 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט
 על-נפשך אל-תביט אחר-ך ואל-תעמד
 בכל-הפקד הנהה המלט פן-תספה:
 18 ויאמר לוט אלהם אל-גא אדני:
 19 הנה-גא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
 חסדך אשר עשית עמדי להחיות את-נפשי
 ואנכי לא אוכל להמלט תסרה פן-תדבקני
 הרעה ומתי:
 20 הנה-גא העיר הזאת קרבה לנוט שמה והיא
 מצער אפלימה גא שמה הלא מצער הוא ותחי
 נפשי:
 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר
 תהו לבתי הפני את-העיר אשר דברת:
 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
 עד-באך שמה על-פני קרא שם-העיר צוער:
 23 השמש יצא על-הארץ ולוט בא צוערה:
 24 ויהוה המטיר על-סדם ועל-עמרה גפרית
 ואש מאת יהוה מן-השמים:
 25 ויחפך את-הערים האל ואת כל-הפקד
 ואת כלי-שבי הערים וצמח האדמה:
 26 ותבט אשתו מאחרי ותחי נציב מלה:
 27 וישכחם אבהם בפקד אל-המקום
 אשר-עמד שם את-פני יהוה:
 28 וישקפו על-פני סדם ועמרה ועל-כל-פני
 ארץ הכבר ויורא ונתה עלה קיטר הארץ
 כקיטר הכבשן:
 29 והיה בשחת אלהים את-ערי הפקר ויזכר
 אלהים את-אבהם וישלח את-לוט מתוך

4 והרפיתי את־זרעך כבוכבי השמים ונתתי לזרעך את פלתי־הארצת האל והתכבדו בזרעך כל זמני הארץ:

5 עקב אשר־שמע אברהם בקלי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורתי:

6 וישב יצחק בגרר:

7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פרו־הרגני אנשי המקום על־דברקת פי־טובת מראה־היא:

8 ויהי כי יכריזו־לו שם הזמים וישקפו אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:

9 ויצוק אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק פי־אמרתי פרו־אמות עליה:

10 ויאמר אבימלך מה־זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את־אשתך והבאת עלינו אשם:

11 ויצו אבימלך את־רבקה־העם לאמר הנה בעא־הנה ובאשתו מות יומת:

12 וזרוע יצחק פארץ שהוא וימצא בשנה שהוא מאה־שערים ויגר־בהו ויהוה:

13 ויגדל האיש ויולד הלוד ויגדל עד פ־גדל מאד:

14 ויהיו־לו מקנה־צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אותו פלשתים:

15 וכל־העבאלות אשר תפרו עבדו אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים ויטלאום עפר:

16 ויאמר אבימלך אלי־יצחק לך מעשנו ב־רעצמת־ממנו מאד:

17 ויולך משה יצחק ויסון בגדל־גרר וישב שם:

18 ולשב יצחק ויחפר ואת־כבאלת המים אשר תפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות פשמת אשר־תקרא להן אביו:

19 ויחפרו עבדיו־יצחק בגזל וימצא־ישם באר מים חיים:

20 ויגריבו רעי גרר עדריו יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם־הבאר עשק כי תעשקו עמו:

21 ויחפרו באר אחרת ויגריבו גזע־עליה ויקרא שמה שטנה:

22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר ב־יעתה הקו־ב ויהוה לנו פארוץ בארץ:

23 ויעל משם באר שבע:

24 וירא אליו יהוה כל־זה שהוא ויאמר אנכי אליה אברהם אביך אלי־תירא ב־ראיתך אנכי ויברכתיו והרפיתי את־זרעך בעבור אברהם עבדי:

25 ויקח שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט־שם אהלו ויברכשם עבדיו־יצחק באר:

26 ואבימלך הלך אליו מקנה ואתהוה מרעהו ויכיל שר־בואו:

27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אחי ותשלחוני מאתכם:

28 ויאמר ראו ראינו ב־הנה יהוה א עמך ונאמר תהי גא אלה בינותינו בינינו ויבגך ונקרתה ברות עמך:

29 אמת־עשה עמנו רעה פאשר לא נגענך ובאשר עשינו עמך כר־טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה:

30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:

31 וישפיום בכפר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום:

32 ויהי א־יום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על־אדות הבאר אשר תפרו ויאמרו לו מ־צאנו מים:

33 ויצוק אתה שבעה על־פני שם־העיר באר שבע עד היום הנה:

34 ויהי עשו בן־אברהם־שנה ויקח אשה את־היותית בת־בארי חתתי ואת־שמת בת־אילן חתתי:

35 ותהיו־ן מבת רים ליצחק ולרבקה:

26

7 ואלה ימי שני־מי אברהם אשר־חי מאה שנה ושבעים שנה וחמש שנים:

8 ויוגע ונקח אברהם בשיבה טובה וכן ושב וי־אסף אל־עמיו:

9 ויזכרו־ו אוו יצחק וישמעאל בניו אל־מערת המקפלה אשר־שה עפרן בן־צמר חתתי אשר על־פני ממצא:

10 השקה אשר־קנה אברהם מאת בני־חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:

11 ויהי אחרי מות אברהם ויבכרך אלהים את־יצחק בנו וישב יצחק עשב־באר לחי ראי:

12 ואלה תולדת ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה הנה המצרית שפחת שרה לאברהם:

13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לחילתם בכר וישמעאל נכית וקטר ואדבאל ויבשם:

14 ומשקע ודומה ומשא:

15 חרד וטיקא וטור גפיש וקדמה:

16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בהצריהם ובטירתם שני־עשר נשיאם לאמחתם:

17 ואלה שני בני ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויוגע ונקח ויאסף אל־עמיו:

18 וישבנו מחוללה ע־שור אשר על־פני מצרים באכה אשורה על־פני כל־אחי קפל:

19 ואלה תולדת יצחק בן־אברהם אברהם חוליד את־יצחק:

20 ויהי יצחק בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה בת־בתואל הארמי מפפן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:

21 ויעתר יצחק ליהוה לנכה אשתו כי עקרה היא ועתר לו יהוה ופתה רבקה אשתו:

22 ויתרצו הפנים בקרבה ויבא אביבן לקח זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה:

23 ויאמר יהוה לה שני ליים כ (גוים ק) בבגדך ושני לאמים ממעך יכרדו ולאם מלאם יאמן ורוב יעבד צעיר:

24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:

25 ויצא הראשון ארמוני פלו פאדקת שער ויקרא שמו עשו:

26 ואחריו יצא אחיו וידו אקות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק פרששים שנה בלדת ארם:

27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:

28 ויאהב יצחק את־עשו פי־ציד בפיו ורבקה אוהבת את־יעקב:

29 ויגד יעקב נגיד ויבא עשו מן־השדה והוא צר:

30 ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני גא מן־האדם האדם הנה פי צר אנכי על־פני קרא־שמו אדום:

31 ויאמר יעקב מכרה כיום את־עברתך לי ויאמר עשו הנה אנכי חולך למות ולקמה־נה לי בכרחה:

32 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את־עברתו ליעקב:

33 ויעקב נתן לעשו קמח וצבועים ויאכל וישא ויקם ויולך ויגו עשו את־עברתו: ם

אנכי הלך עליה:

43 הנה אנכי נצב על־עין המים והנה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה השקיני־נא מעט־מים מפדך:

44 ואמרה אלי גברתמה שמה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר־לכית והנה לבן־ראדי:

45 אני טרם אכלה ללכר אל־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה ותכר העינה והשאב ואמר אליה השקיני נא:

46 ותמחר ותורר פדה מעליה ותאמר שמה וגם־גמליך אשקה ואשת וגם־גמלים השקתי:

47 ואשאל אותה ואמר בתמי את ותאמר בת־בתואל בן־זחור אשר ילדה־לו מלכה ואשם הגום על־אפה ומצמידים על־יהיה:

48 ואסר ואשתמה ליהוה ואבךך את־יהוה אלהי ארני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את־בת־אחי ארני לבני:

49 ועתה אס־ישכם עשום חסד ואמת את־ארני הגידו לי ואס־לא הגידו לי ואפקנה על־ימין או על־שמאל:

50 וישן לבן ובתואל ויאמרו מיתה יצא הקבר לא וכל דבר אליך רע אורטוב:

51 הנה־רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן־ארניך פאשר דבר יהוה:

52 ויהי פאשר שמע עבד אברהם את־דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:

53 ויוצא העבד בלי־כסף וכלי זהב ובגדים ויחן לרבקה ומגדלת נתן לאחיה ולאמה:

54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר־עמו וילינו ויקומו בכפר ויאמר שלחני לאדני:

55 ויאמר אחיה ואמה טעם הנעך אתנו ימים או עשור אחר תלך:

56 ויאמר אלהם אל־תאחרו אחי ויהוה הצליח דרכי שלחני ואלכה אדני:

57 ויאמרו נקרא לגער ונשאלה את־פיה:

58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי ע־האיש הזה ותאמר אלהם:

59 וישלחו את־רבקה אהם ואת־מקמה ואת־עבד אברהם ואת־אנשיו:

60 ויבכרו את־רבקה ויאמרו לה אחתנו את טי לאלפי רבקה וירכש וקעך את שער שגאיו:

61 ותקם רבקה ונעלתיה ונתרבהנה על־גמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את־רבקה ויולך:

62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא וישב בארץ נגב:

63 ויצא יצחק לטוח בשדה לקבת ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:

64 ותשא רבקה את־עיניה ותרא את־יצחק ותפל מעל הנמל:

65 ותאמר אל־העבד מ־האיש הזה תלך ותתקן בשדה לקחתני ויאמר העבד הוא ארני ותתקן הצעיר ותתקם:

66 ויספר העבד ליצחק את פלתי־הכרים אשר עשה:

67 ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח את־רבקה ותהיו־לו לאשה ויאבקה וינתם יצחק אחרי אמו:

25

ויולך וכל־שוב ארניו קידו ויקם ויולך אל־ארם נחרים אל־עיר זחור:

11 ויבכר הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לשע ערב לשע צאת השאבה:

12 ויאמר הנה אלהי ארני אברהם הקדה־נא לפני היום ועשה־חסד עמי ארני אברהם:

13 הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:

14 והנה נעך אשר אמר אליה שר־נא כדה ואשתה ואמרה שמה וגם־גמליך אשקה אותה הכהת עבדך ליצחק ובה אדע ב־יעשית חסד עם־אדני:

15 ויהיה־הוא טרם פלה ללכר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה אשת זחור אחי אברהם וכדה על־שכמה:

16 והנעך טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותכר העינה ותמלא כדה ותעל:

17 וירץ לך לקראתה ויאמר הגמלאי נא מעט־מים מפדך:

18 ותאמר שמה ארני ותמחר ותכר פדה על־ידה ותשקרו:

19 ותכל להשקרו ותאמר גם־גמליך אשאב עד אספלו לשחתי:

20 ותמחר ותכר פדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב ותשאב לקל־גמליו:

21 והאיש משתאה לה מתריש לבעת ההצליח והנה דברו אמ־לא:

22 ויהי פאשר פלו הגמלים לשחות ויקח האיש גם־זה בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב משקלים:

23 ויאמר בתמי את הגידו גא לי הש בית־אביך מקום לנו ללי:

24 ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לזחור:

25 ותאמר אליו גברתך גם־מספוא רב מענו גם־מקום ללדן:

26 ויולד האיש וישתחו ליהוה:

27 ויאמר ברוך יהוה אלתי ארני אברהם אשר לא־עוב סתיו ואמתו מעם ארני אנכי כדה גמני והנה בית אחי ארני:

28 ותרץ הנעך ותגד לבית אמה פדכרים האלה:

29 ולרבקה אה ושמו לבן ויולך לבן אל־האיש החוצה אל־העין:

30 ויהי א פרות את־הגום ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכמענו את־דברי רבקה אחתו לאמר בחדרך אלי האיש ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים על־העין:

31 ויאמר בוא ברוך יהוה לפני העמד בחוץ ואנכי פניתי הכיח ומקום לגמלים:

32 ויבא האיש הכיחה ופתח הגמלים ויחן תקן ומספוא לגמלים ומים לחוץ כגלוי וכגלי האנשים אשר אתו:

33 וישם (ויושם ק) לפניו לאכל ויאמר לא אכל עם אד־דברתי דבר ויאמר דבר:

34 ויאמר עבד אברהם אנכי:

35 ויהוה ברך את־ארני מאד ויגדל ויתר־לו צאן וקצר וכסף וזקב ועבדה ושפחת וגמלים ומחרים:

36 ותלך שרה אשת ארני בן לאדני אחרי וקנתה ויתולדו את־בני־אשר־לו:

37 וישבעני ארני לאמר לאתקח אשה לבני מפנותי כמענו אשר אנכי ישב בארצו:

38 אמ־לא אל־בית־אבי תלך ואל־מישפחתי ולקחתה אשה לבני:

39 ואמר אל־ארני אלי לאתלך האשה אחרי:

40 ויאמר אלי יהוה אשר־התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אסף והצליח כדה ולקחתה אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי:

41 אז תנקה מאלתי כי טובא אל־מישפחתי ואס־לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:

42 ויבא היום אל־העין ואמר יהוה אליה ארני אברהם אשר נצב על־עין מצליח דרכי אשר

1 ויהי בייזון יצחק ותבקעו עיניו מראת ויזקא את עיניו א בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הגני:

2 ויאמר הגדול יאמתי לא ידעתי יום מותי:

3 ועתה מאינא כליד תילד וקשקש וצא השקח וצודקה לי צידקה כ (ציד: ק)

4 ועשהלי מטעמים פאשר אתבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי במטמם אמות:

5 וברכה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השקח לצוד ציד להביא:

6 וברכה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה משמתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר:

7 הביאה לי ציד ועשהלי מטעמים ואכלה ואתברכה לפני ידוע לפני מותי:

8 ועתה בני שמע בקלי לא אשר אני מצוה אתך:

9 ונדא אל הצאן וקחלי משם שני גדיי עזים טובים ואת עשה אתם מטעמים לאביך פאשר אתה:

10 ותבאת לאביך ואכל בעבר אשר וברכה לפני מותי:

11 ויאמר יעקב אל הברכה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק:

12 אוילי ומשני אבי והיותי בעיניו כמטעמת ותבאתי עלי קללה ולא ברכה:

13 ויאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך חסדלי:

14 וילך ויטח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים פאשר אתה אביו:

15 ותחם רבקה את בני עשו בנה הגדול הממדת אשר אתה בפית ותלפש את יעקב בנה הקטן:

16 ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צנאריי:

17 ותחם את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:

18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הגני מי אתה בני:

19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי פאשר דברת אלי קוסנא שבה ואכלה מצודי בעבור תברכני נפשך:

20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מחרת למצא בני ויאמר פי הקנה והנה אלקיך לפני:

21 ויאמר יצחק אל יעקב גשהנא ואמנך בני האתה זה בני עמי אבא:

22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הפל קול יעקב ותדעתי ידי עשו:

23 ולא חבירו חבירו ידיו ביד עשו אחי שערתי ויברכהו:

24 ויאמר אלהי גדי עשו ויאמר אני:

25 ויאמר הגדול לי ואכלה מצוד בני למען תברכך נפשי ויגשלו ויאכל ויבא לו יין וישת:

26 ויאמר אליו יצחק אביו גשהנא וישקהלי בני:

27 ויגש וישקלו ויזח את ידיהם בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו והנה:

28 ויתקלך האלהים משל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ויתיש:

29 ועבדוך עמים וישמחו כ (וישמתו ק) לך לאמים הנה גביר אחיך וישמתו לך בני אמן ארכיך אורח ומקבליך ברוך:

30 ויהי פאשר פלה יצחק לבדך את יעקב ויהי אך יצא יעקב מאת בני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצוד:

31 ועש גס הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יצחק ויבא מצוד בנו בעבור תברכני יצחק:

32 ויאמר לו יצחק אביו מראתה ויאמר אני בנך בכרך עשו:

33 ויחזר יצחק חכה גדלה ערמאד ויאמר

28

מראתה הוא הערציד ויבא לי ואכל מפל פטרם תבוא ואתברכהו גס פרידך והנה:

34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה וזקא ערמאד ויאמר לאביו ברכני גסנא אביו:

35 ויאמר בא אחיך במקרה ויטח בברכהך:

36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בברכהך לקח והנה עתה לקח ברכתך ויאמר הלא אצלתי לי בברכה:

37 וישען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתי לך ואת פל אחיו נתתי לו לעבדים והגן ויתיש סמכותי ויבא אפוא מה עשה בני:

38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא יאמר אבי ברכני גסנא אביו וישא עשו כלו ויבדך:

39 וישען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ והנה מושבך ומשל השמים מעל:

40 ועל חרפך תתנה ואת אחיך תעבד והנה פאשר תריד ופרקת עלו מעל צנאריך:

41 וישמע עשו את יעקב בלתי ברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו וימי אכל אבי ואתה הנה את יעקב אחי:

42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:

43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל לבן אחי חנה:

44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך:

45 עד שוב אר אחיך מן מקד ושבת את אשר עשית לו ושלחתי וילקחתיך משם לקח אשכל גס משני יום אחד:

46 ותאמר רבקה אל יצחק קחתי בני מפני בנות חת אסלקם יעקב אשה מבנות חת פאלה מבנות הארץ לפה לי חיים:

29

1 וישא יעקב ויגלו וילך ארצה בני קנעם:

2 וירא והנה באר פשרה והנה שם שלשה ערבי צאן רבצים עליה כי מרהפאר הוא וישקו העדרים והאבן גדלה על פי הפאר:

3 וינספד פשרה בלתי עדרים ויגלו את האבן מעל פי הפאר ויתקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הפאר למקמה:

4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחנן אנחנו:

5 ויאמר להם הניצתם את לבן בן גחור ויאמרו ונדענו:

6 ויאמר להם השלים לו ויאמרו שלום והנה קחל בתו פאה עס הצאן:

7 ויאמר הן עוד היום גדול לדעת האספד המקנה השקו הצאן ולכו רעו:

8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו בלתי עדרים ויגלו את האבן מעל פי הפאר והשקינו הצאן:

9 ועודנו מדבר עמם ורחל ופאה עס הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:

10 ויהי פאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הפאר וישק את הצאן לבן אחי אמו:

11 וישק יעקב לחל וישא את ידיו ויבדך:

12 ויגד יעקב לחל כי אחי אביה הוא וכי בורכה הוא וסרץ וסגד לאביה:

13 ויהי כשמע לבן את שמעו וישק בן אחתו ויזין לקראתו ויתקלו ויגשקלו ויביאוהו אל ביתו ויספר ללבן את בלתי עדרים האלה:

14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמי חרש ימים:

15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ושבדתי חנם הגידה לי מה משפחתך:

16 וילבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל:

17 וישני לאה רבות ורחל היתה ופדתאור ויפת מראה:

18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בןך הקטנה:

19 ויאמר רחל טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:

20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כמים אחדים באהבתו אתה:

21 ויאמר יעקב אל לבן הנה את האשתי פי מלאו ימי ואביא אליה:

22 ויאמר לבן את פל אנשי המקום ויעש משתה:

23 ויהי בערב ויטח את רחל בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:

30

24 ויתן לבן לה את רחל שפחתו ללאה בתו שפחה:

25 ויהי בכרך והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולקחתי רמיתני:

26 ויאמר לבן לא עשה בן במקומו לנתת הצעירה לפני הבכירה:

27 מלא שבע זאת ונתנה לך גס את רחל שפחתה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:

28 ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתקלו את רחל בתו לו לאשה:

29 ויתן לבן לחל בתו את רחל שפחתו לה לשפחה:

30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:

31 וירא והנה בירשנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:

32 ותהי לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה בירשנואה והנה בעיני פי עתה יאהבני אישי:

33 ותהי עוד ותלד בן ותאמר בירשנואה והנה בירשנואה אנכי ויתקלו גס את רחל ותקרא שמו שמעון:

34 ותהי עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי בירשנואה לו שלשה בנים עלי בן קרא שמו לוי:

35 ותהי עוד ותלד בן ותאמר הפעם אויבה אתי והנה עלי בן קרא שמו יהודה ותעמד מלכת:

1 ותקרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא חל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:

2 ויחזר אף יעקב ברחל ויאמר חסתי אלהים אנכי אשר ימנע ממך פרי דבתי:

3 ותאמר הנה אחתי בלהה בא אליה ותלד עלי בתי ואבנה גס אנכי משנה:

4 ותקלו את רחל שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:

5 ותהי בלהה ותלד ליעקב בן:

6 ותאמר רחל דעני אלהים וגם שמע בקלי ויתקלו בן עלי בן קרא שמו דן:

7 ותהי עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב:

8 ותאמר רחל גפחולי אלהים ונפתחתי עס אחתי גס ויבולתי ותקרא שמו גפחולי:

9 ותקרא לאה כי עמדה מלכת ותחם את רחל שפחתה ותחם אתה ליעקב לאשה:

10 ותקלו רחל שפחת לאה ליעקב בן:

11 ותאמר לאה בנה כ (בא ק) (דג ק) ותקרא את שמו נד:

12 ותלד רחל שפחת לאה בן שני ליעקב:

13 ותאמר לאה פאשרי פי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר:

14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דונאים פשרה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תניני לא ימי מדונאי בנך:

15 ותאמר לה המעט חתוך אתי אישי ולקחת גם את דונאי בני ותאמר רחל לבן יושב עמך תלילה חסתי דונאי בנך:

16 ויבא ויחם שורה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא פי שבר שברתיך בידונאי בני וישכב עמך בלילה הוא:

17 וישמע אלהים אל לאה ותלד ותלד ליעקב בן חמישי:

18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאיש ותקרא שמו ישכר:

19 ותהי עוד ותלד בן ושם ליעקב:

20 ותאמר לאה ודעני אלהים אחי ודך טוב הפעם ויבולני אישי בירשנואה לו ששה בנים

ותקרא את־שמו וזבולו;
 21 ואחר: לכה בת ותקרא את־שמה דינה;
 22 וזוהר אלהים את־חמל וישמע אליה
 אלהים ויפתח את־רחמי:
 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
 את־הרפתי;
 24 ותקרא את־שמו יוסף לאמר יסף יהיה לי
 בן אחי:
 25 והיה פאשר לכה החל את־יוסף ויאמר
 יעקב אל־לבן שלחני ואלכה אל־מקומי
 ולא רצי:
 26 תנה אדני ואת־לדי אשר עבדתי אתך
 בהן ואלכה פי אשה ויבטח את־עבדתי אשר
 עבדתיך;
 27 ויאמר אליו לבן אסניא מצאתי חן בעיניך
 נחשתי ויברכני יהוה בגלגל;
 28 ויאמר יעקב שברך עלי ואתחיה;
 29 ויאמר אליו אשה ידעת את אשר עבדתיך
 ואת אשר־תנה מקנך אחי:
 30 פי משט אשר־תנה לך לפני ויפרוץ לרב
 ויברך יהוה אתך לכהלי ועתה מתי אעשה
 גם־אנכי לבית:
 31 ויאמר מה את־לך ויאמר יעקב
 לאת־תנולי מאומה אסיתששחיה לי תבקר תנה
 אשוכה ואת־רעה צאנך אטמא:
 32 אעבר בגלגלאנך היום הסר משם כל־שחי
 וקד וטולא וכל־שדחום בפשבים וטולא
 ונקד בעזים ונתנה שקרי:
 33 וענתהבי צדקתי ביום סחר בירתבוא
 על־שברי לפניך כל אשר־אינני קד וטולא
 בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אחי:
 34 ויאמר לבן חן לו יהי כדברך;
 35 ויזכר ביום ההוא את־התנאים העקרית
 והקטלית ואת כל־העזים הנקדוה ומקטלות
 כל אשר־לבן בו וקלחום בפשבים ויהיו
 בני־עמי:
 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
 ויעקב רעה את־צאן לבן הגותרת:
 37 ויקחלו יעקב מקל לבנה לח ולחו
 וערמוו ויפצל קמן פצלות לבנות משש
 לבן אשר על־המקלות:
 38 ויצא את־המקלות אשר פצל בקתמים
 בשקלות קמים מאד בבאן הצאן לשתות לנכח
 הצאן וינמנה בבאן לשתות:
 39 ויחמו הצאן אלהמקלות ותלדן הצאן
 עקדים נקדים וטלאים:
 40 והפשבים הפריד יעקב וותן פני הצאן
 אל־יעקד וכל־חום בצאן לבן וישתלו עקרים
 לכדו ולא שחם על־צאן לבן;
 41 ותנה בכל־יחם הצאן המקשרות ושם יעקב
 את־המקלות לעיני הצאן בקתמים ליתמנה
 במקלות:
 42 ובהעטרי הצאן לא ישים ונתנה השטפים
 לבן והקשרים ליעקב:
 43 ויפרוץ תאיש מאד ומד והיהלו צאן רבות
 ושפחות ועקרים וגמלים וחמורים:

31

7 ואביבן החל בי והחלף את־משכתי עשרת
 ממים ולא־נתנו אלהים להרע עמדי:
 8 אספה יאמר נקדים ונתה שברך וילדו
 כל־צאן נקדים ואספה יאמר נקדים ונתה
 שברך וילדו כל־צאן עקדים:
 9 ויצל אלהים את־מקנן אביכם ויתנולי:
 10 והיה בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא
 בקלום ונתה השתרים העלים על־הצאן
 עקדים נקדים וברכדים:
 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב
 ואמר הנני:
 12 ויאמר שאניא עיניך וראה כל־השתרים
 העלים על־הצאן עקדים נקדים וברכדים פי
 ראיתי את כל־אשר לבן עשה לך;
 13 אנכי האל בית־אל אשר משחתי שם מצבה
 אשר נכרת לי שם נדב עתה קום צא מיר־ארץ
 הזאת ושוב אל־ארץ מולדתך:
 14 ותשען החל ולאה ואתמנה לו העוד לנו
 חלק ונתלה בבית אבינו:
 15 הלאו נכריות נחשבנו לו כי מקננו ויאכל
 גם־אכול את־בספנו:
 16 כי כל־העשר אשר הצייל אלהים מאבינו
 לנו הוא ולגינו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה:
 17 ויקם יעקב וישא את־בגיו ואת־נשו
 על־הגמלים:
 18 וינהג את־כל־מקנהו ואת־כל־רבשו אשר
 רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן אדם לבוא
 אל־יצחק אביו ארצה פנועו:
 19 ולבן הלך לגזו את־צאנו ונתגב החל
 את־הקורים אשר לאביו:
 20 ויגלב יעקב את־לבן לבן הארמי על־כל
 הגיד לו כי ברם הוא:
 21 ויברכה הוא וכל־אשר־לו ויקם ויעבר
 את־הנהר וישם את־בגיו וסר מגלעד:
 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברם יעקב:
 23 ויקח את־אחיו עמו ויהרף את־חיו דרך
 שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד:
 24 ויבא אלהים אל־לבן הארמי בחלום הלילה
 ויאמר לו השקר לך פות־דבר עמי יעקב משבו
 עררתי:
 25 וישג לבן את־יעקב ויעקב תקע את־אדלו
 בהר ולבן תקע את־אחיו בהר הגלעד:
 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב
 את־לבי ותגנח את־בנתי משכיות חרב:
 27 למח נחפאת לברתי ותגנב אתי ולא־הגדת
 לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובבנורי:
 28 ולא נמשנתי לגשק לפני ולבנתי עתה
 הספלת עשוי:
 29 ישראל דוד לעשות עמכם רע ואלתי
 אביכם אמט אמר אלי לאמר השמר לך
 מקרב עמי יעקב משבו עררתי:
 30 ועתה הלך הלכת ביר־נכסך נכספתה לבית
 אביך למח נגבת את־אדתי:
 31 וישען יעקב ויאמר ללבן כי ראתי פי
 אמרתי פרתגזל את־בנותיך מעמי:
 32 עם אשר תמצא את־אלהיך לא יתנה נגד
 אחינו הטר־לך מה עשיר וקח־לך ולא־ידע
 יעקב כי החל וגבתם:
 33 ויבא לבן באהל יעקב א ויבאה לאה
 ויבאה שתי האמרת ולא מצא ויצא מאהל
 לאה ויבא באהל החל:
 34 ורחל לקחה את־הקורים והשטמם כבר
 הנמל והשם עליהם וישמש לבן את־כל־האהל
 ולא מצא:
 35 ותאמר אל־אביה אל־יוסר בעיני אדני פי
 לוא אוכל לקום מקניך בידך נשים לי
 ויחפש ולא מצא את־הקורים:
 36 ויחר ליעקב ויזכר בלבן וישען יעקב ויאמר
 ללבן מה־רשעי מה חטאתי בי בלכת אחרת:
 37 ביר־משחתי את־כל־בלי מה־רצאתי מפל
 כל־בידתך שים פה נגד אחי ואחיד ויוביחו
 בין שנינו:
 38 זה עשרים שנה עמך החליך ועיניך

לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
 39 מרפה לא־הבאתי אילך אנכי אטמנה מדי
 הבקשנה נגבת יום ונגבתי לילה:
 40 תייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
 ותדד שתי מעיני:
 41 והדלי עשרים שנה בביתך עבדתיך
 ארבע־עשרה שנה בפתך בביתך ויש שנים
 בצאנך ותחלף את־משכתי עשרת ממים:
 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ויחד יצחק
 תהו לי כי עתה ריבם שלחנתי את־עמי
 ואת־גושי כפי ראה אלהים ויזכר אטמ:
 43 וישען לבן ויאמר אל־יעקב תקנות בנתי
 ותבנים בני ותצאן אצני וכל אשר־אשה ראה
 ליהווא ולבנתי מה־אעשה לאלה היום או
 לבניןן אשר ילדו:
 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה ותנה
 לעד ביני ובינך:
 45 ויקח יעקב אבן ויוריקה מצבה:
 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
 אבנים וישערוגל ויאכלו שם על־הגל:
 47 ויקראלו לבן גר שקריתא ויעקב קרא
 לו גלעד:
 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום
 עד־כן קרא־שמו אלעד:
 49 ותפסה אשר אמר יסף ותנה ביני ובינך
 פי נסחר איש מרעהו:
 50 אסיתשנה את־בנתי ואסיתקח נשים
 על־בנתי אין איש עשני ראה אלהים עד ביני
 ובינך:
 51 ויאמר לבן ליעקב תנה הגל הזה ונתנה
 המצבה אשר יריתי ביני ובינך:
 52 עד הגל תנה ועתה המצבה אסאני
 לא־אעבר אליך את־הגל תנה ואס־אשה
 לא־תעבר אלי את־הגל תנה ואת־המצבה
 הזאת להקמה:
 53 אלהי אברהם ואלתי נחור ישפטו בינינו
 אחי אביכם וישבע יעקב בפחד אביו ויצחק:
 54 ויופח יעקב זבח בקר ויקרא לאחיו
 לקל־לקחם ויאכלו לחם וילינו סחר:
 32

1 וישכם לבן בפקר וישק לבניו ולבנותיו
 ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו:
 2 ויעקב הלך לחרפו וינפערבו מלאכי
 אלהים:
 3 ויאמר יעקב פאשר ראם מתנה אלהים זה
 ויקרא שם־המקום ההוא מתנים: פ
 4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו
 ארצה שער שדה אדום:
 5 ויצו אותם לאמר פה תאמרון לאדני לעשו
 פה אומר עבדך יעקב עס לבן נרתו ואחר
 ערשתה:
 6 והיה־ליו שור ותמור צאן ועבד ושפחה
 ואשלחמך להגיד לאדני למצאתו בעיניך:
 7 וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באנו
 אל־אחיד אל־עשו וגם הלך לקראתך
 וארבע־מאות איש עמו:
 8 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחזן את־העם
 אשר־אלו ואת־הצאן ואת־הבקר והגמלים
 לשני מתנות:
 9 ויאמר אס־יבוא עשו אל־מתנה האמת
 ותקדו ותנה המתנה הנשאר לפליטה:
 10 ויאמר יעקב אלתי אבי אברהם ואלתי אבי
 יצחק יתנה האמר אלי שוב לארצך
 ולמולדתך ואטיבה עמך:
 11 קנתי מפל חסדית ומפלה האמת אשר
 עשית את־עבדך פי במקלי עבדתי את־הנדרך
 תנה ועתה תיתי לשני מתנות:
 12 הלא היצילי גא מיד אחי מיד עשו ביר־הרא אנכי
 אחי פר־יבוא והפני אם עליבנים:
 13 ואתה אמרת תיטב אטיב עמך ושמותי
 א־תוּרַעך בחול תנס אשר לא־יספר מרבי:

32

33

1 וישא יעקב עיניו וירא ותנה עשו פא ועמו
 ארבע מאות איש ויחזן את־קלדיים על־לאה
 ועל־רחל ועל שתי השפחות:
 2 וישם את־השפחות ואת־לדיהן ראשנה
 ואת־לאה וילדיה אחרנים ואת־חמל
 ואת־יוסף אחרנים:
 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
 פעמים ער־גשתו ער־אחיו:
 4 וברך עשו לקראתו ויסבקהו ויפל
 על־צוארו וישקוה ויבכו:
 5 וישא את־עיניו וירא את־הנשים
 ואת־הלדים ויאמר מי־אלה לך ויאמר
 תלדים אשר־תנן אלהים את־עבדך:
 6 ותגשן השפחות תנה וילדיהן ותשתחונו:
 7 ותגש גם־לאה וילדיה וישתחו ואחר גש
 יוסף ורחל וישתחו:
 8 ויאמר מי לך כל־המתנה תנה אשר פגשתי
 ויאמר למצאתי לך שני בעיני אדני:
 9 ויאמר עשו ישלי רב אחי יחי לך אשר־לך:
 10 ויאמר יעקב אלא אצא אצנא מצאתי חן
 בעיניך ולקחתה מקנתי מדי פי על־כן ראיתי
 פניך פראת פני אלהים ותרצני:
 11 קח־נא את־ברכתי אשר הבאת לך ביר־שני

אלהים וכי ישריכל ויפצרו ויחוק: 12 ויאמר נסעה ונלכה ונאלכה לנגידך: 13 ויאמר אליו אדני ידע בייחולדים רבים והצאן והפקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כליהצאן: 14 ועברא אליו אדני לפני עבדו ואני אנהלה לאשי להגל המלאכה אשר לפני ולהגל הנלדים עד אשר יאבא אל אדני שיערה: 15 ויאמר עשו אציהגא עמך מרהעם אשר אתי ויאמר למה זה אמצאתן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו להרפו שיערה: 17 ויעקב ונסע ספתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה ספת על רבן קרא לשיחמקים ספות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שקם אשר בארץ כנען בבואו מפדן ארם ויחן את בני העיר: 19 ויבן את חלקת השדה אשר נטהשם אהלו מיד בני חמור אבי שקם במאה קשיטה: 20 ויצבישם מזבחם ויקראלו אל אלהי ישראל: 21

24 וישמעו אליחמור ואלישכם בנו כליהצא שער עירו וימלו כליזקר כליהצא שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בהיותם פאכים ויבאו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה אשר הרפו ויבאו עליהעיר כשחן ויחוקו כליזקר: 26 ואתחמור ואלישכם בנו הרגו לפי הרב ויחוקו את דינה מבית שקם ויצאו: 27 בני יעקב באו עליהחללים ויבאו העיר אשר שמאו אחותם: 28 אתצאנם ואתדברקם ואתחמורם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל רכושם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כלי אשר בבית: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להקאשני בישב הארץ כנעני ובפרתי ואני מתי מספר ונאספו עלי והבני ונשמתי אני וביתי: 31 ויאמרו תקונה נפשה את אחותנו: 21

29 אלה אלופי החרי אלופי לוסן אלופי שובל אלופי צבעון אלופי ענה: 30 אלופי דשן אלופי אצר אלופי דישן אלופי אלופי החרי לאלפיחם בארץ שעיר: 21 פ 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לפני ישראל: 32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דגנקה: 33 ונמת בלע וימלך תחתיו ירב בן זרח מבצרה: 34 ונמת ירב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 ונמת חשם וימלך תחתיו הד בן רבד המכה את מדן בשדה מואב ושם עירו עית: 36 ונמת הדד וימלך תחתיו שלמה מבצרה: 37 ונמת שלמה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר: 38 ונמת שאול וימלך תחתיו בעל תנן בן עכבור: 39 ונמת בעל תנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פנו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי וקב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחהם למקמתם בשמתם אלופי המנע אלופי עלוה אלופי ית: 41 אלופי אהליבמה אלופי אלה אלופי פיני: 42 אלופי קני אלופי תימן אלופי מבצר: 43 אלופי מגדאל אלופי עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אהותם הוא עשו אבי אדום: 21

36

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מבלות כנען את עדה בת אילון חתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון חתי: 3 ואת בשמת בת ישימאל אחות נביות: 4 ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת ילדה את העואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעיש כ יעוש ק) ואת יעלם ואת זרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: 6 ויבן עשו את נשיו ואת בניו ואת מקנהו ואת רכושו ביתו ואת מקנהו ואת כל רכושו ואת כל בניו ואת כל רכושו בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 בייחיה רכושם רב משבת יחיו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אלופי בן עדה אשת עשו רעואל בן עדה בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אלופי תימן אומר צפו ונעשתם וקני: 12 ותמעו היתה פילגש אלופי בן עשו ותלד לאלופי את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל גת וזרח שמה ונעו אלה בני בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש כ יעיש ק) ואת יעלם ואת זרח: 15 אלה אלופי בני עשו בני אלופי בכור עשו אלופי תימן אלופי אומר אלופי צפו אלופי קני: 16 אלופי זרח אלופי נעשתם אלופי עמלק אלה אלופי אלופי בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בני עשו אלופי גת אלופי זרח אלופי שמה אלופי מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלופי יעוש אלופי יעלם אלופי קח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 20 אלה בני עשו החרי יעיש ויבן לוסן ושובל וצבעון וענה: 21 ודשן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני עשו בארץ אדום: 22 ויהיו בני לוסן חרי ויוקם ואחוז לוסן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם: 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר קצא את התימם במדבר בקרעו את החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: 26 ואלה בני דישן מוסן ואשון ויתון וקני: 27 אלה בני אצר בלחן וישון וקני: 28 אלה בני דישן עין וארן:

37

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן יעקב אשר נשנה תה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה ואת בני ולפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתה רעה אל אביו: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו בייחיה הוא לו יושע לו בתנת פסים: 4 ויראו אחיו בראו אהב אביהם מכל אחיו וישאנו אתו ולא יכלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אחי: 6 ויאמר אליהם שמעו נא חלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנהני מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי ונשדעבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוו לאלמתי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך המלך עלינו אסימלשו תמלל בנו ויוספו עוד שנה אחי על חלמתי ועל דברי: 9 ויחלם עוד חלום אחר ויוספר אתו לאחיו ויאמר להנה חלמתי חלום עוד והנה תשמש ותרכס ואחר עשר פוכבים משתחיים לי: 10 ויוספר אל אביו ואל אחיו ויגדו רבו אביו ויאמר לו מה חלום הזה אשר חלמתי לך ארצה: 11 ויבא אביו ויחלם חלום אביו ויגדו את הדבר: 12 וילכו אחיו לקרות את צאן אביהם בשכם: 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: 14 ויבא אביו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב בני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא בשכם: 15 וימצאוהו איש והנה חעה בשדה וישאלהו האיש למה אתה מבשך: 16 ויאמר את אחי אביו מבשך הניחיה נא לי איפה הם רעים: 17 ויאמר האיש נסעו מזה פי שמעתי אמרים גלכה היתה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדקן:

35

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה ביתאל ושבשם ועשהשם מזבח לאל הנראה אליך בקרח מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כלי אשר עמו חסרו את אלתי הנגר אשר בתכם והחמרו ויחלפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה ביתאל ונעשהשם מזבח לאל הענה אתי ביום קרתי ויהי עמדי כדבר אשר חלמתי: 4 ויהיו אל יעקב את כלי אלתי הנגר אשר בידים ואת הנגמים אשר באוניהם ויטמנו אתם יעקב וחתת הלה אשר עששם: 5 וישעו ויהי חתת אלהים עליהערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לגוה אשר בארץ כנען הוא ביתאל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל ביתאל כי שם נגלו אליו האלהים בקרבו מפני אחיו: 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לכיתאל חתת האלון ויקרא שמו אלון בכורת: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אותו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אסישמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה ויזקל גוים ויהיה ממך ומלכים מלחצו יצאו: 12 ואת הארץ אשר גתה לאבתכם וליצחק לך אתנה ויהיה עמך ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ויעל מעליו אלהים פקודם אשר דבר אתו אלהים ביתאל: 13 ויסעו מבית אל ויהיו עוד בכרת הארץ לבוא אברהם ותלד רחל ותקם בלדתה: 14 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המלכת אלתי ראי בייגם זה לך בני: 15 ויהי בצאת נפשה בני מתה ותקרא שמו בראוני ואביו קראלו בנימין: 16 ותמת רחל ותקבר בקרח אברהם הוא בית לחם: 17 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עדה יום: 18 ויסע ישראל ונט אהלה מהלה למגדל עד: 19 ויהי בשפן ישראל בארץ ההוא וילך ראונו וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע:

34

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ: 2 וירא אתה שקם בן חמור החי נשיא הארץ ויחן אתה וישכב אתה וינענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער ויחבר על לב הנער: 4 ויאמר שקם אל חמור אביו לאמר קח לי את הנדה הזאת לאשה: 5 ויעקב שמע כי שמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה ויחבר שקם עדה באדם: 6 ויבא חמור אבי שקם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשעמם וישעבו האנשים ויחר להם מאד בייחיה עשה בישאל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 ויחבר חמור ארם לאמר שקם בני השקה נפשו בבחכם תנו נא אתה לו לאשה: 9 והתחכם אהנו בנתיכם התגדלו ואת בניתינו תחוו לכם: 10 ואתנו תשבו ותאמן תתנו לפניכם שבו ויסתרו ויחוו בה: 11 ויאמר שקם אל אביו ואל אחיה אמצאתן בעיניכם ואשר האמרו אלי אתן: 12 הרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר האמרו אלי והגדילי את הנער לאשה: 13 וישעו בני יעקב את שקם ואת חמור אביו במרמה ויחברו אשר שמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר ירדנו עליו כדברתה לנו: 15 אך בזה נאות לכם אם תחיו כמנו להמל לכם כליזקר: 16 ונתנו את בניתינו לכם ואת בניתיכם נחפר לנו וישבנו אתכם ויהיו לכם אחר: 17 ואם ילדו לשמענו אל לנו להמול ולקחתו את בתנו ויחייבנו: 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שקם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבתי יעקב הוא ויבדד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושקם בנו אל ישער עירם ויחברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויחסרו אתה ותאמן הנה חבת בנינום לפניכם אהיבנתם נחפר לנו לגשים ואת בניתינו נתן לכם: 22 אך בזה נאות ואתו לנו האנשים לשבת אתנו ויהיו לכם אחר בהמול לנו כליזקר כאשר הם נמלים: 23 מקנהו ויבנו ויבנהו וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו:

חרי על-ראשי:
 17 ובסל העליון מפל מאכל פרעה משנה
 אפה וקעור אבל אתם מרסל מעל ראשי:
 18 וישן יוסף ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים
 שלשת ימים הם:
 19 כבוד א שלשת ימים ישא פרעה אתראשך
 משליך ותלה אותך על-עץ ואכל העור
 את-בשרך מעליך:
 20 ויהי אביום השלישי יום הלכת את-פרעה
 ויש משתה לכל-עבדיו וישא אתראש א שר
 המשקים ואתראש שר האפים בחוד עבדיו:
 21 וישב אתשר המשקים על-משקו וישן
 הפוס על-כף פרעה:
 22 ואת שר האפים תלה פאשר פתח להם
 יוסף:
 23 ולא-זכר שר-המשקים את-יוסף
 וישכחוהו: פ

41

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה
 עמר על-היאר:
 2 והנה מר-היאר עלת שבע פרות ופות מרצה
 ובריות קשר ותקשינה באוהו:
 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
 מר-היאר רעות מרצה ודקות קשר ותעמקנה
 אצל הפרות על-שפת היאר:
 4 ותאכלנה הפרות רעות המרצה ודקות המרצה
 את שבע הפרות ופת המרצה ותבריות ויניחן
 פרעה:
 5 וישן ויחלם שנית והנה אשבע שקלים עלות
 כקנה אחד בריות וטבות:
 6 והנה שבע שקלים דקות ושרופת קדים
 צמחה אחריהן:
 7 ותבלענה השקלים הדקות את שבע השקלים
 הבריות ותמלאות ויניחן פרעה והנה חלום:
 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא
 את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמי-יוסף
 לפרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם
 קב-להם:
 9 וינדבר שר המשקים את-פרעה לאמר
 את-חטאי אני מופיר היום:
 10 פרעה קצר על-עבדיו וישן אתו במשמר
 בית שר השבחים אתו ואת שר האפים:
 11 ויחלמו חלום בלילה אחד אני והוא איש
 כפתרון חלמו חלמנו:
 12 ויש אהנו גער עברי עבד לשר השבחים
 ונספר-לו ויפתור-לנו את-חלמתינו איש
 כחלמו פתח:
 13 ויהי פאשר פתרו-לנו פן תה אתי השיב
 על-פני ואהו תלה:
 14 וישלח פרעה ויקרא את-יוסף ונרצהו
 מר-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא
 אל-פרעה:
 15 ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתח
 אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
 לפתור אתו:
 16 וישן יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים
 יענה את-שלוש פרעה:
 17 וינדבר פרעה אל-יוסף כחלמי הנני עמד
 על-שפת היאר:
 18 והנה מר-היאר עלת שבע פרות בריות
 קשר ויפת תאר ותקשינה באוהו:
 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
 דלות ורעות תאר מאד ודקות קשר לא-ראיתי
 כהנה בכל-ארץ מצרים לרע:
 20 ותאכלנה הפרות הדקות ודקות את שבע
 הפרות הראשונות המריות:
 21 ותבאנה אל-קרבנה ולא נודע כי-באו
 אל-קרבנה ומראיהן רע פאשר פתחלה
 ואי-קץ:
 22 וקרא כחלמי והנה אשבע שקלים עלת
 כקנה אחד מלאט וטבות:

אליה לשבב אצלה להיות עמה:
 11 ויהי פהיום הזה ויבא הפרות לשנות
 מלאכה ואין איש מאנשי פהיום שם בפניה:
 12 ותתפשהו בכנרו לאמר שכבה עמי ויעוב
 בגדו בניה ויגס ויצא החויצה:
 13 ויהי פראותה בירעוב בגדו בניה ויגס
 החויצה:
 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
 ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
 לשבב עמי ואקרא בקול גדול:
 15 ויהי כשמעו ביר-הימי קולי ואקרא
 ויעוב בגדו אצלי ויגס ויצא החויצה:
 16 ותנח בגדו אצלה ערבוו אדניו
 אל-ביתו:
 17 ותדבר אליו פדברים האלה לאמר
 בא-אלי תעבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק
 בי:
 18 ויהי פהרימי קולי ואקרא ויעוב בגדו
 אצלי ויגס החויצה:
 19 ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר
 דברה אליו לאמר פדברים האלה עשה לי
 עבדך ויחר אפוי:
 20 ותנח אדני יוסף אתו ויתנהו אל-בית
 הסחר מקום אשר-אמר לו אכסרי (P) הפלך
 אסורים ויהי-שם בבית הסחר:
 21 ויהי והנה את-יוסף ונט אליו חסד וישן
 חלו בעיני שר בית-הסחר:
 22 וישן שר בית-הסחר ביר-יוסף את
 כל-אסורים אשר בבית הסחר ואת כל-אשר
 עשים שם הוא היה עשה:
 23 אין א שר בית-הסחר ראה את-כל-מאומה
 בגדו פאשר והנה אתו ואשר-הוא עשה והנה
 מצליח: ס

40

1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה
 לך-מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים:
 2 ויקצר פרעה על שני סרסיו על שר
 המשקים ועל שר האפים:
 3 וישן אתם במשמר בית שר השבחים אל-בית
 הסחר מקום אשר יוסף אסור שם:
 4 ויפקד שר השבחים את-יוסף אתם וישתת
 אתם ויהי ימים במשמר:
 5 ויש חלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד
 איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך
 מצרים אשר אסורים בבית הסחר:
 6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויקרא אתם והגם
 זעפים:
 7 וישאל את-סרסיו פרעה אשר אתו במשמר
 בית אדניו לאמר מידע פניכם רעים היום:
 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתח אין אתו
 ויאמר אליהם יוסף הלא לאלהים פתחנים
 ספרו-נא לי:
 9 ויספר שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר
 לו כחלומי והנה-גפן לפני:
 10 ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחה עלתה
 נצה וכתירו אשבלתי ענבים:
 11 וכוס פרעה בנדי ואקח את-הענבים
 ואשתם אתם אל-פוס פרעה ואשן את-הכוס
 על-כף פרעה:
 12 ויאמר לו יוסף זה פתרונו שלשת השנהגים
 שלשת ימים הם:
 13 כבוד א שלשת ימים ישא פרעה אתראשך
 והשיבך על-כנך ונתת כוס-פרעה בנדי
 כפפשת הראשון אשר תיח משקהו:
 14 פי אס-וכרתני אתך פאשר ייטב לך
 ועשית-נא עמדי חסד והופרתני אל-פרעה
 והוצאתני מר-בית הזה:
 15 ביר-גב ביתי מרין העברים וגם-פה
 לא-עשיתי מאומה בישמו אתי בבור:
 16 וקרא שר-האפים פי טוב פתח ויאמר
 אל-יוסף אף-אני כחלומי והנה שלשה סלי

ויגסם והודה ועל על-גניו צאנו הוא וחרקה
 רעהו העדלמי תמנתה:
 13 ויגד לקמר לאמר הנה חמוך עלה תמנתה
 לנו צאנו:
 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיר
 ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-הדך
 תמנתה פי ראה פ-יגדל שלה והוא לא-תמנתה
 לו לאשה:
 15 ויקרא הודה ויחשבה לזונה פי כסתה
 פניה:
 16 ונט אליה אל-הדך ויאמר הנה-נא אבוא
 אליך פי לא ידע פי כלתו הוא ותאמר
 מה-תקולי פי תבוא אלי:
 17 ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מר-צאן
 ותאמר אסיתו ערבוו עד שלחך:
 18 ויאמר מה הערבוו אשר את-לך ותאמר
 חתמך ופתילך ומטע אשר בנדי ויתחלה
 ויבא אליה וסתר לו:
 19 ותקם ותלך ותסר צעירה מעליה ותלבש
 בגדי אלמנותה:
 20 וישלח הודה את-גדי העזים ביד רעהו
 העדלמי לקחת הערבוו מיד האשה ולא
 מצאה:
 21 וישאל את-אנשי מקמה לאמר איזה הקדשה
 הוא בעינים על-הדך ויאמרו לא-תוקה כזה
 קדשה:
 22 וישב אל-היהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
 אנשי המקום אמרו לא-תוקה כזה קדשה:
 23 ויאמר יהודה תפחלה פן נתנה לבו הנה
 שלחתי הנדי הנה ואתה לא מצאתה:
 24 ויהי א כמשלש חקשים ויגד ליהודה לאמר
 ונתת תמר פלחך וגם הנה קח לזונגים ויאמר
 יהודה הוציאותה ותשקר:
 25 הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר
 לאיש אשר-אלה לו אנכי הנה ותאמר הבר-נא
 למי חתמת ותפתילים ותמטה האלה:
 26 ויבא יהודה ויאמר צדקה מפני ביר-על-פן
 לא-נתתיה שלח בני ולא-יוסף עוד לדעתה:
 27 ויהי בשת לקחה והנה האומים בבטנה:
 28 ויהי בלקחה וישן ויתקח המלכת
 ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשונה:
 29 ויהי א כמש"ב ידו והנה נא אחיו ותאמר
 מה-צדקת עליך פרוץ וקרא שמו פרוץ:
 30 ואחר יצא אחיו אשר על-ידו ויקרא
 שמו זרח: ס

39

1 ויוסף הורד מצרימה ויגנהו פוטר סרים
 פרעה שר השבחים איש מצרי מנד
 הישמעאלים אשר הורדהו שמה:
 2 ויהי והנה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי
 בבית אדניו המצרי:
 3 וקרא אדניו פי יהנה אתו וכל אשר-הוא
 עשה יהנה מצליח בגדו:
 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישתת אתו ויפקדו
 על-ביתו וכל-ישלו חן בגדו:
 5 ויהי מאז הפקדו אתו בביתו ועל כל-אשר
 ישלו ויבדך והנה את-בית המצרי בגלל יוסף
 ויהי ברפת והנה בכל-אשר ישלו בבית
 ובשדה:
 6 ויעוב כל-אשר-לו ביר-יוסף ולא-ידע אתו
 מאומה פי אס-הלקם אשר-הוא אוכל ויהי
 יוסף ופדתאר ויפה מראה:
 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו
 את-עינה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי:
 8 וימאן א ויאמר אל-אשת אדניו חן אדני
 לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-ישלו חן
 בגדי:
 9 אינו גדול בבית הזה מפני ולא-חשך מפני
 מאומה פי אס-אותך פאשר את-אשתו ואיך
 אעשה רעה הגדלה הזאת ותמתי לאלהים:
 10 ויהי בדברה אל-יוסף יום אים ולא-שמע

18 ויקרא אתו מרחק ובשרם וקרב אליהם
 ויתגבלו אתו להמיתו:
 19 ויאמרו איש אל-אחיו הנה פעל החלמות
 הלזו בא:
 20 ועתה א לבו ונתהגהו ונשכחו פאחד
 הפרות ואמרנו הנה רעה אכלתהו ונתרה
 מה-יהי חלמתי:
 21 וישמע האובן ויצלחו מנדם ויאמר לא
 נכנו נפש:
 22 ויאמר אליהם א ראוהן אל-השכר-כם
 השליכו אתו אל-הבור הנה אשר במדך ויד
 אל-השליכו-בו למען הציל אתו מנדם הש"בו
 אל-אביו:
 23 ויהי פאשר-פא יוסף אל-אחיו ויפשימו
 את-יוסף את-בנתו את-בנתה הפסים אשר
 עליו:
 24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור חן אין
 בו מים:
 25 וישבו לא-לכל-לקם וישאו עיניהם ויקרא
 והנה ארתת ישמעאלים פאה מגלעד וימליהם
 לשאים נבאת וצרי ולט הולכים להוריד
 מצרימה:
 26 ויאמר יהודה אל-אחיו מה-צדע פי נתנה
 את-אחיו וכסינו ויחלמו:
 27 לבו וינמכרוו וישמעאלים וינדו
 אל-התיר-בו ביר-אחינו בשרנו הוא וישמענו
 אחיו:
 28 ויעברו אנשים מקינים סחרים וימכשו
 וישלו את-יוסף מר-הבור וימכרו את-יוסף
 לישמעאלים בעשרים קסף ויביאו את-יוסף
 מצרימה:
 29 וישב האובן אל-הבור והנה אי-יוסף
 בבור ויקרע את-גדי-יו:
 30 וישב אל-אחיו ויאמר תלך אינו ואני
 אכי את-הבור:
 31 ויקחו את-בנתה יוסף וישמשו שער עינים
 וישבלו את-בנתה פדם:
 32 וישלחו את-בנתה הפסים ויביאו
 אל-אביהם ויאמרו זאת מצאנו הבר-נא
 תבנתה בנך הוא אביל:
 33 ויפריה ויאמר פנתה בני תה רעה
 אכלתהו טרף טרף יוסף:
 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
 ויהתפל על-בנו ימים רבים:
 35 ויקמו כל-בניו וכל-בנתיו לגחמו וימאן
 להתחם ויאמר ביר-אחד אל-בני אבל שאלה
 ויבך אתו אביו:
 36 והמקנים מכרו אתו אל-מצרים לפוטר-פר
 סרים פרעה שר השבחים: פ

38

1 ויהי בשת ההוא וינדד יהודה מאת אחיו ונט
 עד-איש עדלמי ושמו חיריה:
 2 ויראשם יהודה בת-איש כעניו ושמו שוע
 וישקחה ויבא אליה:
 3 ותסר ותלך בן ויקרא את-שמו ער:
 4 ותסר עוד ותלך בן ותקרא את-שמו אוגן:
 5 ותסר עוד ותלך בן ותקרא את-שמו שלה
 ונתה בכיבו בלקחה אתו:
 6 וישקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר:
 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני והנה
 וימתה ויהי:
 8 ויאמר יהודה לזונג פא אל-אשת אחיך
 ויבס אתה ויקם ובע לא-אחיך:
 9 וינדע אוגן פי לא לו יתנה הזרע ונתה
 אספא אל-אשת אחיו ושמת ארצה לבלתי
 נת-זרע לאחיו:
 10 וינדע בעיני יהודה אשר עשה וימת גס-אחיו:
 11 ויאמר יהודה לקמר פלחו שבי אלמנה
 בית-אביך עד-יגדל שלה בני פי אמר פני-מות
 גס-הוא פאחיו ותלך תמר ותשב בית אבתי:
 12 וירבו נתימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה

26 וישאו את שבעם על חמוריהם וילכו בשם:
 27 ויפתח האחד את שפון לתת מספוא לחמורו
 במלון וירא את דפספו והנה הוא כפי
 אמתתו:
 28 ויאמר אל אחיו הושב פספי וגם הנה
 באמתתי ויצא לבם ויחזרו איש אל אחיו
 לאמר מה זאת עשה אליהם לנו:
 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה גזען ויגידו
 לו את כל מה שהיה אצלם לאמר:
 30 דבר האיש אלני הארץ אתנו קשות ונתן
 אתנו במכרלים את הארץ:
 31 ויאמר אליו כנים אנתנו לא היינו
 מקנלים:
 32 שנים עשר אנתנו אחים בני אבינו האחד
 איננו והקטן היום את אבינו בארץ גזען:
 33 ויאמר אליו האיש אלני הארץ בואה אדע
 כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי
 ואחר כך בן פתיכם קחו ולכו:
 34 ונקיאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
 לא מקנלים אתם כי כנים אתם את אחיכם
 אתן לבם ואת הארץ תסחרו:
 35 ויהי הם מריקים שקיהם והגהה איש
 צורר פספו בשפון ויראו את צלולות כספיהם
 מהם ואביהם וייראו:
 36 ויאמר אלם יעקב אביהם אתי שפלתם
 יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
 עלי היו כלנזה:
 37 ויאמר ראו בני אל אבינו לאמר את שני בני
 קמית אסר אל אבינו אל יד הנה אתו על ידי
 ואני אשיבנו אליך:
 38 ויאמר לא ירד בני עמכם בי אחיו מת
 והוא לבדו נשאר וקראו אסון בדרך אשר
 תלכרבה והחזקתם את שתי בני שאולתי:
 43

1 והקרב כבוד בארץ:
 2 ויהי פאשר בלו לאכל את המשבר אשר
 הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו
 שברדלתי מעמכם אבל:
 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בני
 האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
 אתכם:
 4 אבישך משלח את אחיני אתנו גרדה
 ונשברה לך אבל:
 5 ואבישך משלח לא גרד בי האיש אמר
 אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם:
 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש
 העד לבם את:
 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו
 לאמר העד אביכם חי הוי לבם את
 ונגידלו על פי הרברים האלה הגידו נדע כי
 יאמר הורידו את אחיכם:
 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הער
 אתי ונקומה ונלכה ונתנה ולא נמות גס אנתנו
 גס אנתה גס טפנו:
 9 אזכי אערבנו מדי תבקשנו אסלא
 הביאתנו אליך והצגתנו לפניך ותסאתי לך
 כלהימים:
 10 כי לולא התקמקמו פי עתה שבנו זה
 פעמים:
 11 ויאמר אלם ישראל אביהם אספון אפוא
 זאת עשו קחו מזמת הארץ בכליכם והורידו
 לאיש מנה מעט מדי וקעט דבש נכבא ולט
 כגנים ושקדים:
 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת דפספו
 המושב כפי אמתתכם תשיבו בידכם אולי
 משנה הוא:
 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש:
 14 ואל שני ימן לבם רחמים לפני האיש
 ושלח לבם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני
 פאשר שבלתי שקלתי:
 15 ויקחו האנשים את המנקה האת

מצרים:
 54 ותחלינה שבע שני הקרב לבוא פאשר אמר
 יוסף ויהי קרב בכל הארצות ויכל הארץ
 מצרים הנה לחם:
 55 ותקרב כל הארץ מצרים ויצעק העם
 אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים
 לכו אל יוסף אשר יאמר לבם תעשו:
 56 והקרב הנה על כל בני הארץ ויפתח יוסף
 את דלת אשר קום וישבר למצרים ויחזק
 הקרב בארץ מצרים:
 57 וכל הארץ פאו מצרומה לשבר אל יוסף
 כי חזק הקרב בכל הארץ:
 42

1 וירא יעקב כי יששכר במצרים ויאמר
 יעקב לבניו למה תהיו:
 2 ויאמר הנה שמעתי כי יששכר במצרים
 רדו שמה ושברו לנו משם ונתנה ולא נמות:
 3 ויגידו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים:
 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב
 את אחיו כי אמר פרוק ראנו אסון:
 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך המים
 כי היה הקרב בארץ גזען:
 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשפיר
 לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו
 אפים ארצה:
 7 וירא יוסף את אחיו ויברם ויתגבר אליהם
 וידבר אתם קשות ויאמר אלם מאין באתם
 ויאמרו מארץ גזען לשבר אבל:
 8 ויבר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו:
 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם
 ויאמר אלם מקנלים אתם לראות את ערות
 הארץ באתם:
 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדך פאו
 לשבר אבל:
 11 פלנו בני איש אחד נתנו כנים אנתנו
 לאדני עבדך מקנלים:
 12 ויאמר אלם לא פי ערות הארץ באתם
 לראות:
 13 ויאמרו שנים עשר עבדך אחים אנחנו
 בני איש אחד בארץ גזען והנה תקטן
 את אבינו היום והאחד איננו:
 14 ויאמר אלם יוסף הוא אשר דברתי אלם
 לאמר מקנלים אתם:
 15 בואה תפניו חי פרעה אסתצאו מנה כי
 אסתבוא אחיכם תקטן הנה:
 16 שלחו מכם אחד ויחם את אחיכם ואתם
 האסרו ויפניו דברכם האמת אתם ואסלא
 חי פרעה כי מקנלים אתם:
 17 ויאסף אתם אל משקם שלשת ימים:
 18 ויאמר אלם יוסף ביום השלישי זאת עשו
 ויהי את האלהים אני ירא:
 19 אסתבוא אתם אחיכם אחד יאסר בבית
 משמרם ואתם לכו הביאו שבר רעבון
 בתיכם:
 20 ואת אחיכם תקטן הביאו אלי ויאמנו
 דברכם ולא תמותו ונעשרכון:
 21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו
 על אחינו אשר ראינו צרת נפשם בהתחננו
 אליו ולא שמענו עליו באת אליו הכרה
 והוא:
 22 וישן ראו בן אדם לאמר הלוה אמתה
 אליכם לאמר אתה תסבאו בולד ולא שמעתם
 וגס דמו הנה נדרש:
 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
 ביהם:
 24 וישב מעליהם ויבך וישב אלם וידבר
 אלם וישח מאתם את שמעון ויאמר אלו
 לעיניכם:
 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר וקהשיב
 כספיהם איש אל שפון ולתת להם צדה לדרך
 וישע להם פן:

23 והנה שבע שבלים צגמות פקות שדות
 קדים צמחות אחריהם:
 24 ותכלעו השבלים הפקות את שבע השבלים
 הטבות ואמר אל החקמים ואין מגיד ליי:
 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
 הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
 26 שבע פרות הטבות שבע שנים ושבע
 השבלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד
 הוא:
 27 ושבע פרות הפקות והרעות העלת
 אחריו שבע שנים הנה ושבע השבלים הפקות
 שדות הקרים יהיו שבע שני העב:
 28 הוא דבר אשר דברתי אל פרעה אשר
 האלהים עשה הראה את פרעה:
 29 הנה שבע שנים פאות שבע גדול בכל הארץ
 מצרים:
 30 וקמו שבע שני העב אחריו ונשכח
 כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב
 את הארץ:
 31 ולא ידע השבע בארץ מפני הרעב הוא
 אחריו כבוד הוא מאד:
 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
 פי גבון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
 לעשותו:
 33 וישע ירא פרעה איש גבון וחסד ושימתו
 על ארץ מצרים:
 34 ישע פרעה ויפקד פקדים על הארץ
 וחמש את הארץ מצרים בשבע שני השבע:
 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הפאת
 האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל פגרים
 ושקרו:
 36 והנה האכל לפקדון לארץ לשבע שני
 הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא תחפרת
 הארץ ברעב:
 37 ויושב הדבר בעיני פרעה ובעיני
 כל עבדיו:
 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כוח איש
 אשר רוח אלהים בו:
 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
 אליהם אותך את כל זאת אי גבון וחסד
 כמלך:
 40 אתה תהנה על ביתי ועל פתך ישק כל עמי
 רח כספא אגיל מלך:
 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על
 כל ארץ מצרים:
 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ונתן אתה
 על יד יוסף ויבלש אתו בגדי שושן וישם רבד
 הזקב על צווארו:
 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו
 ויסקרו לפניו אבדך ונתון אתו על כל הארץ
 מצרים:
 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
 ויבלעךך לא תירא איש את ידו ואת ידו
 כל ארץ מצרים:
 45 ויקרא פרעה אל שם יוסף צפנת פענח
 ויתורלו ויתאסגו בתפוחי פרע פחן אן
 לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים:
 46 ויוסף כושלש שנה בעמלו לפני פרעה
 כל מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה
 ויעברו בכל ארץ מצרים:
 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמים:
 48 ויקבץ את ישראל אכל ושבע שנים אשר היו
 בארץ מצרים ויתאכל כל פגרים אכל
 שדה העיר אשר כבידיה נתן בחובה:
 49 ויצבר יוסף בר פחול חם הרבה מאד עד
 כי יחידל לספר פי יוא מוסר:
 50 וילויף יד שני כנים בשם תבוא שנת
 הרעב אשר לך יהלו אסנת בתפוחי פרע פחן
 און:
 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי ישני
 אלהים את פליעמלי ואת פליית אבי:
 52 ואת שם השני קרא אפרים כי חפרתי
 אלהים בארץ עמי:
 53 ותכלעו שבע שני השבע אשר הנה בארץ

44

5 ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך ואחיד
בני אלהי:
6 ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב
את־אביך ואת־אחידך ישבו בארץ גשן
ואם ידעתה ויש־בם אנשי־חיל ושמתם שרי
מקנה על־אשר־לי:
7 ונבא יוסף את־יעקב אביו ונעמדהו לפני
פרעה ויברך יעקב את־פרעה:
8 ויאמר פרעה אל־יעקב כמה ימי שני תידי:
9 ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מעור
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני תני
ולא השינו ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני תני
מגוריהם:
10 ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני
פרעה:
11 וישוב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ
רעמסס כאשר צוה פרעה:
12 וילכד יוסף את־הכסף ביהמה ואת־אחיו ואת
כל־בית אביו להם לפי חסר:
13 וילקח און בכל־הארץ כסף כבוד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב:
14 וילקח יוסף את־כסף־הכסף הנמצא
בארץ־מצרים ובארץ כנען שֶׁבֶר אֲשֶׁר־הם
שָׂרִים ונבא יוסף את־הכסף ביהמה פרעה:
15 ויהם כסף־מאריך מצרים ומאריך כנען
ונבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר הקהילנו
להם ולמה נמות ונגדך כי אפס כסף:
16 ויאמר יוסף קבו מקניכם ואתנה להם
במקניכם אם אפס כסף:
17 ויביאו את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם
יוסף להם פסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים ונגלהם בלחם בכל־מקניהם
בשנה ההוא:
18 ויהם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נבחר מאדני כי אסרתם
הכסף ומקנה ביהמה אלהי אדני לא נשאר לפני
אדני בלתי אב־נוחתי ואדמתינו:
19 למה נמות לעיניך גס־אנחנו גם אדמתינו
קנה־אתנו ואת־אדמתינו בלחם ונתנה אנחנו
ואדמתינו עבדים לפרעה ותזרוע ונתנה ולא
נמות והאדמה לא תשם:
20 ויבן יוסף את־בית־אדמת מצרים לפרעה
בירמין מצרים איש שדהו בירמין על־הם
הרעב ויהיו הארץ לפרעה:
21 ואת־הקצת העביר אתו לערים מקצה
נגב־מצרים ועד־קצהו:
22 רק אדמת הפלגים לא קנה כי חק הפלגים
מאת פרעה ואכלו את־חמם אשר נתן להם
פרעה על־פני לא מקורו את־אדמתם:
23 ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי אתכם היום
ואת־אדמתכם לפרעה הא־לכם זרע וזרעתם
את־האדמה:
24 ונתה פקודות ונתתם המישיח לפרעה
וארבע תלוה ונתה להם לזרע השנה
ולאכלכם ולאשר בפתיהם ולאכל לטפכם:
25 ויאמרו חתיתנו נמצאתהן בעיני אדני
ותיני עבדים לפרעה:
26 וישם אתה יוסף לחק ער־היום הנה
על־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
הפלגים בלחם לא תהיה לפרעה:
27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
28 ויהו יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהו ימי־יעקב שני תינו שבע שנים וארבעים
ומאת שנה:
29 ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא לו לבני
לוסף ויאמר לו אביא מצאתי הן בעיניך
שִׁים־גֵּא וידך תחת ירכי ושִׁית עמדי חסד
ואמת אל־גא תקברני במצרים:
30 ושכבתי עם אבתי ונשאתי ממצרים
ויקברתי בקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך:
31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו

בארץ כנען ונבאו מצרים יעקב וכל־זרעו
אחיו:
7 כניו וכני כניו אתו בנותו וכניו כניו
וכל־זרעו הביא אתו מצרים: ס
8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרים
יעקב ובניו בטר יעקב ראובן:
9 ובני ראובן חנוך ופלאו וחזרון וקרמי:
10 ובני שמעון ומואל וימין ואחד וכין וצמר
ושאול בן־הכנענית:
11 ובני לוי גרשון וקהת ומררי:
12 ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח
ונחם ער ואון בארץ כנען ויהו בני־פרץ
חזרון וזמור:
13 ובני יששכר חלע ופוז ויוב ושמרון:
14 ובני זבולן סדר ואלון ויחאלאל:
15 אלה בני אלה אשר ילדה ליעקב בפני
הם ואת ידנה בתו כל־נפש כניו ובנותיו
שלשים ושלש:
16 ובני גד צפון ושמני שני ואזבן ערי
ואורדי ואראלי:
17 ובני אשר ימנה וישנה וישוי ובריעה ושרח
אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל:
18 אלה בני זלפה אשר־נתן להן ללאה בתו
ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש:
19 בני רחל את־יעקב יוסף ובנימן:
20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
אסנת בת־פוטו פרע פתן אן את־מנשה
ואת־אפרים:
21 ובני בנימן בלע ובקר ואשבל גרא ונעמן
אחי וראש מפים וחסים וארדי:
22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל־נפש
ארבעה עשר:
23 ובני־דן השים:
24 ובני נפתלי נחמאל ונחמי ונחשן ושלם:
25 אלה בני בלה אשר־נתן להן לרחל בתו
ותלד את־אלה ליעקב כל־נפש שבעה:
26 כל־הנפש פאה ליעקב מצרים יצא
ורכו מלבד נשי בני־יעקב כל־נפש ששים
ושש:
27 ובני יוסף אשר־ילדלו במצרים נפש שנים
כל־הנפש לבית־יעקב הפאה מצרים
שבעים פ
28 ואת־יהודה שלח לפניו אל־יוסף להורות
לפניו וישנה ויבאו ארצה גשן:
29 ויאמר יוסף מרפכתו ויעל לקראת־ישראל
אביו וישנה ונבא אליו ויפל על־צוואריו ויבך
על־צוואריו עוד:
30 ויאמר ישראל אל־יוסף אמתה הפעם
אחרי ראיתי את־פניך כי עודך חי:
31 ויאמר יוסף אל־אחיו ואל־בית אביו
אעלה ואניעה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית־אבי אשר בארץ־כנען פא אל־י:
32 והאנשים רעי צאן בראשי מקנה היו
יצאנם ויקרם וכל־אשר להם הביאו:
33 ונתה בירקרא להם פרעה ואמר
מה־עשיתם:
34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מגיערני
ועד־עתה גס־אנחנו גס־אבותינו בעבור תשבו
בארץ גשן בירח־עבת מצרים כל־רעה צאן:

47

1 ויסע ישראל וכל־אשר־ליו ונבא בארצה שבע
ויוזח ויחם ויבחי לאלהי אביו ויצחק:
2 ויאמר אלהים לישראל בקראת הלילה
ויאמר יעקב ויעקב ויאמר הנני:
3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל־היך
מרה מצרים בירגו גויל אשמך שם:
4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלה
גם־עלה ויוסף ישיח ידו על־עיניך:
5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני־ישראל
את־יעקב אביהם ואת־מטפם ואת־נשיהם
בעגלות אשר־שלח פרעה לשאת אתו:
6 ויקחו את־מקניהם ואת־רכושיהם אשר רכשו

5 ועתה לי את־עצבו ואל־יזרח בעיניכם
בירמכתם אתי הנה פי למתה שלמני אלהים
לפניכם:
6 בירח שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
שנים אשר איר־חריש וקוצר:
7 וישלחני אלהים לפניכם לשום שְׂאֵרֵית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
8 ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה פי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומשל
בכל־ארץ מצרים:
9 מקרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו פה אמר
הנה יוסף לפני אלהים ואלון לכל־מצרים
10 וישבע בארץ־גשן ותיק קרוב אלי אתה
ויניח ידני בידך וצאונך ויבקרך וכל־אשר־לך:
11 וכלפתי אתך שם בירעוד חמש שנים רעב
פתוהר אתה ובייתך וכל־אשר־לך:
12 ונתה עיניכם לראות ועיני אחי בנימן
כפי־המדבר אליכם:
13 והתקם לאבי את־פל־כבודי במצרים ואת
כל־אשר ראיתם ומהתקם וחוררתם את־אבי
הנה:
14 ויפל על־צווארו בנימן־אחיו ויבך ובנימן
בכה על־צוואריו:
15 וינשק כל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן
דברו אחיו אחי:
16 והסל נשמע בית פרעה לאמר פא אחי
יוסף וישב בעיני פרעה ובעיני עבדיו:
17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיד את
עשו טענו את־בעיניךם ולכריבאו ארצה
כנען:
18 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ונבאו אלי
ואתנה להם את־טוב ארץ מצרים ואכלו
את־חלב הארץ:
19 ואתה צוית את עשו קח־לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את־אביכם ובאתם:
20 ועיניכם אל־תחם על־בליכם בירמוב
כל־ארץ מצרים לכם הוא:
21 ונעשרו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלות על־פי פרעה ויתן להם צנה לרדך:
22 כל־הם נתן לאיש חלפות שקלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחסם חלפת שקלת:
23 ולאביו שלח בזאת עשרה חמרים נשאים
משוב מצרים ועשר אתנה נשאת קר ולקחם
ומזון לאביו לרדך:
24 וישלח את־אחיו וילכו ויאמר אלהים
אל־הרגו בדרךך:
25 ועלו ממצרים ונבאו ארץ כנען אל־יעקב
אביהם:
26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי־הוא
משל בכל־ארץ מצרים ונפס לפו פי
לא־האמין להם:
27 ויבדדו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר
אלהם ונרא את־העגלות אשר־שלח יוסף
לשאת אתו ויהיו רוח־יעקב אביהם:
28 ויאמר ישראל רב עוד־יוסף פי הן אלקה
ואראנו בטקם אמת:

46

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי
יצאנם ובקרם וכל־אשר להם פאוי מארץ כנען
והנם בארץ גשן:
2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
פרעה:
3 ויאמר פרעה אל־אחיו מה־עשיתם ויאמרו
אל־פרעה רעה צאן עבדיך גס־אנחנו
גס־אבותינו:
4 ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ פאנו ביראין
מרה לצאן אשר לעבדיך בירכב הרעב
בארץ כנען ועתה תשבו־נא עבדיך בארץ גשן:

9 אשר ויצא אתו מעבדיך ומת גס־אנחנו
נתה לאדני לעבדים:
10 ויאמר גס־עתה כדבריהם כיהוא אשר
ויצא אתו ונתה־לי עבד ואתם תהיו נקמם:
11 וימקרו ויזרדו איש את־אמתתו ארצה
ויפתחו איש אמתתו:
12 ויחפש בגויל חל ובקטן בלה וימצא
הגביע באמתת בנימן:
13 ויקרעו שמלתם ויעמם איש על־חמרו
וישבו השירה:
14 ונבא יהודה ואחיו ביהמה יוסף והוא עונד
שם ויפלו לפניו ארצה:
15 ויאמר להם יוסף מה־המעשה הנה אשר
עשיתם הלא ידעתם בירח־ש ויחש איש אשר
כמני:
16 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־גדבר
ומה־צטדק האלהים מצא אידעון עבדיך
לנני עבדים לאדני גס־אנחנו גם אשר־נמצא
הגביע בידו:
17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת הלאיש אשר
נמצא הגביע בידו הוא ונתה־לי עבד ואתם
עלו לשלום אל־אביכם: פ
18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ודבר־נא
בעדך דבר פאני אדני ואל־יזרח אפך בעדך
כי כבוד כפרעה:
19 אדני שאל את־עבדי לאמר נש־לכם אב
אראח:
20 ונאמר אל־אדני ישלנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת ונתה הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו:
21 ונאמר אל־עבדיך חוררהו אלי ואשימה
עיני עליו:
22 ונאמר אל־אדני לא יוכל הנער לעזוב
את־אביו ועוב את־אביו ומת:
23 ויאמר אל־עבדיך אסלא וד אחרים
לקח אתכם לא חספון לראות פני:
24 ויהי פי עליו אל־עבדיך אבי ונגדלו את
דברי אדני:
25 ויאמר אבינו שבו שכרילנו מעמ־אכל:
26 ונאמר לא נוכל לרדת א־שִׁיש־אחינו הקטן
ואתנו ויבדדנו בירא נוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן איננו אדני:
27 ויאמר עבדיך אבי אליו אתם ידעתם פי
שנים ילדה־לי אשתי:
28 ויצא אחד מאחי ואמר אך טרף טרף ולא
היאתי עדיהם:
29 וילקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון
והורדתם את־שבתו ברעה שאלה:
30 ועתה כבא אל־עבדיך אבי ונעשר איננו
אתנו ונפשו קשוה בנפשו:
31 ונתה בקראתו ביראין נעשר ומת והורידו
עבדיך את־שבת עבדיך אבינו כגונו שאלה:
32 פי עבדיך ערב את־נעשר מעם אבי לאמר
אסלא אביאנו אלהי וקסאתי לאבי
כל־הנמים:
33 ועתה ישב־נא עבדיך תחת הנער עבד
לאדני ונעשר יעל עם־אחיו:
34 כי אידך אעלה אל־אבי ונעשר איננו אתי
פן אראה ברע אשר ויצא את־אבי:

45

1 ולא־יכל יוסף להתאפק לכל הנזכרים עליו
ויקרא חוצאו כל־איש מעלי ולא־עמד איש
אתו בהתנדע יוסף אל־אחיו:
2 ויתן את־קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה:
3 ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי
חי ולא־יכלו אחיו לענות אתו פי נקלהו
מפניו:
4 ויאמר יוסף אל־אחיו ושר־נא אלי וישנו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מרתם אתי
מצרים:

ישראל על-ראש המשנה: פ

48

1 ויהי אחריו הדברים האלה ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה ויחזק את-שני בני עמו
את-משנה ואת-אפרכים:
2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אלך
ויתחנן וישראל וישב על-המשנה:
3 ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני נא-הנה-אל
בניו פארכין כענין ויבךך אחי:
4 ויאמר אלי הניני מפקד ותרפיתך ונתתיה
לקטל עמים ונתתי את-הארכין מהאת לורעה
את-כריך אמתה עולם:
5 ועתה שני-בניך הנולדים לך פארכין מצרים
עריצאי אלך מצרימה ליהם אפרכים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו-לי:
6 ומולדתך אשר-הולדתה אחריהם לך יהיו על
שם אחיהם יקראו בנחלתם:
7 ואני אבאיי מפנין מותה עלי כחל פארכין
כענין פתךך בעוד פכרת-ארכין לבא אפרכה
וואפרכה שם פתךך אפרכה הוא בית לחם:
8 ונרא ישראל את-בני יוסף ויאמר מיר-אלה:
9 ויאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתת-לי
אלהים בנה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם:
10 ויעניו ישראל בקדו מוקן לא יוכל לקאות
ויעש אתם אליו וישק לקם ויתחבק לקם:
11 ויאמר יוסף אל-יוסף ראה פניך לא
פללתיה והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך:
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברקיו וישתחו
לאפיו ארצה:
13 ויחזק יוסף את-שנייהם את-אפרכים בימינו
משמאל וישראל ואת-מנשה בטמאלו מימין
ישראל וישב אליו:
14 וישלח ישראל את-ימינו וישת על-ראש
אפרכים והוא העשיר ואת-שמאלו על-ראש
מנשה שכל את-ידיו כי מנשה הכבוד:
15 ויבךך את-יוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברכם ויוצקם האלהים
הרעה אתי מעודי ערבים תהו:
16 תפלאך הגאל אתי מפליעך ויבךך
את-הנערים ויקרא קדם שמי ושם אבתי
אברכם ויוצק וידעו לרב פקרב הארכין:
17 ונרא יוסף פרישית אביו ויד-ימינו
על-ראש אפרכים וידעו בעניו ויהמך ויד-אביו
לקסיר אתה מעל ראש-אפרכים על-ראש
מנשה:
18 ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי פיהו
הכבר שים ימין על-ראשו:
19 וינאמן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי
גם-הוא ויתהלך-עם ויגש-הוא ויגדל וואולם
אתי הקטן יגדל ממנו ורקעו יהנה
מלאי-הגוים:
20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך ויבךך
ישראל לאמר ישמך אלהים פאפרכים וכמנשה
וישם את-אפרכים לפני מנשה:
21 ויאמר ישראל אל-יוסף הנה אנכי מת
ונהו אלהים מעמך ואל-יוסף אתכם אל-ארכין
אבתיכם:
22 ואני נתייך לך שקם אחד על-אחיך אשר
לקחתי מיד האמרי בתקרי ובקשתי: פ

49

1 ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר האספו ואני-ה
לכם את אשר-יקרא אתכם פאחרית הנמים:
2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל-ישראל
אביכם:
3 ראו-כן בכרי אתה פחי וראשית איני ותר
שאת ותר עז:
4 פחו פמים אל-תוחר כי עליה משפכי אביך
אז חללת יצועי עליה: פ
5 שמעון ולוי אחים פלי הקם מברתיכם:

6 בסדם אל-תבא נפשי בקהלם אל-תחד כבדי
כי באפם הקנו איש וברצונם עקרו-שורו:
7 ארוך אפם כי עז ועברתם כי קשתה אהלכם
ביעקב ואפיצם בישראל: ס
8 והיה אשה יודוך אחיך וידך בערף אחיך
ישתחו לך בני אביך:
9 נור ארצה והודה משכר בני עליה פרע רבין
פארכה וכלביא מי וקמני:
10 לא-יסור שבט מיהודה ומחלק מפיך כגליו
עד כיר-בא-שילה כ (שילו ק) ולו יקמת עמים:
11 אסרו לגפן יערה-כ (עירוד ק) ולשרקה בני
אהנו פסם בנין לבשו ויבדס-ענבים מואה כ
(סותו: ק)
12 חבילי עינים מנין וילקדשגים מחלב: פ
13 וזולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגיות
וירכחו על-צידו: ס
14 ישכר חמר נהם רבין בין המשפטים:
15 ונרא מנשה כי טוב ואת-הארכין כי נעמה
וישכמו לסבל ויהי למס-עבד:
16 דן ידון עמו פאחד שבטי ישראל:
17 והידון נחש על-ידךך שפיפן על-ארח
הנשך עקבי-סוס ופל לכבו אחור:
18 לישושתך קויתי ותנה:
19 גד גדוד וגודנו והוא יגד עקב: ס
20 מאשר שמנה לחמו והוא יסן
משני-מלך: ס
21 נפתלי אלה שלחה נתתן אמרי-שפר: ס
22 בן פרה יוסף בן פרת על-יען בנות צעדה
על-שורו:
23 וימקרהו ורבו וישמחו בעלי חצים:
24 ותשב באיתן קשתו ויפיו זרעי ידיו מידו
אביר יעקב משם רעה אבן ישראל:
25 מאל אביך ויעודך ואת שני ויבךך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת
ברכת שמים ורחם:
26 ברכת אביך גברו על-ברכת הורי
עדתאות נבעת עולם תתיין לראש יוסף
ולקדךך גזיר אחיו: פ
27 בגימין זאב יטרף פבקר יאכל עד ולעקב
יתלק שלל:
28 בלא-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר-ידבר לקם אביתם ויבךך אותם איש אשר
בברכותו ברך אתם:
29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
אל-עמי קברו אתי אל-אבתי אל-המקעה אשר
בשדה עפרון החתי:
30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר
על-פני-ממרא פארכין כענין אשר קנה אברכם
את-המדה מאת עפרן החתי לא-אזנת-קבר:
31 שמה קברו את-אברכם ואת שדה אשתו מה
קברו את-יעקב ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את-לאה:
32 מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת
גינתתי:
33 ויכל יעקב לצות את-בניו ויאסף כגליו
אל-משנה ויגוע ויאסף אל-עמיו:

50

1 ויפל יוסף על-פני אביו ויבךך עליו
וישקרו:
2 ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לקחת
את-אביו ויתנשו הרפאים את-ישראל:
3 וימלאו ארבעים יום כי פן ימלאו ימי
הנגטים ויבכו אתו מצרים שבועים יום:
4 ויעברו ימי כביתו וינדבר יוסף אל-בית
פרעה לאמר אסנא מצאתי חן בעיניכם
כפרו-נא פאנין פרעה לאמר:
5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת פבקר
אשר בריתי לי פארכין כענין שמה תקברני
ועתה אשלח-נא ויאקברה את-אבתי ואשוכה:
6 ויאמר פרעה עלה וקבר את-אביך פאשר
השביעך:

7 ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו
כל-עבדיו פרעה וקני ביתו וכל וקני
ארכי-מצרים:
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק מפס
וצאנם ובקנם עובי פארכין נשון:
9 ויעל עמו גסדרכב גסדפתיים ויהי המנהגה
קבר מאד:
10 ויבאו ערדגכן האשד אשר בעבר נהרן
ויספדו-שם מספד גדול וכבד מאד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים:
11 ונרא יושב הארכין כענין את-האבל כענין
האשד ויאמרו אבל-קברך זה למצרים על-כן
קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר נהרן:
12 ויעשו כענין לו פן פאשר צום:
13 וישאו אתו בניו ארצה כענין ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה אשר קנה אברכם
את-השדה לא-אזנת-קבר מאת עפרן החתי
על-פני ממרא:
14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל-העלם אתו לקבר את-אביו אחריו קברו
את-אביו:
15 והוא אחי-יוסף ביימת אביתם ויאמרו לו
ישמענו יוסף והשב וישב לנו את פלה-רעה
אשר נמלנו אחי:
16 ויצו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר:
17 פדה-אמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
ותשאתם כירעה נמלוד ועשה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבךך יוסף בדברם אליו:
18 וילכו גם-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנינו
לך על-עבדים:
19 ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי תחת
אלהים אני:
20 ואתם תשבכם עלי רעה אלהים השקה
לשכה למען עשה פיום תנה לחיות עסר-ב:
21 ועתה אל-תיראו אנכי אבל-אלהם
ואת-מפכם וינתם אותם וידבר על-לקם:
22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהי
יוסף מאה ועשר שנים:
23 ונרא יוסף לאפרכים בני שלשים גם בני
מכיר כיר-מנשה ילדו על-ברכי יוסף:
24 ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ
הזאת אל-הארץ אשר נשבע לא-אברכם לי-צחק
וליעקב:
25 וישבע יוסף את-בניו ישראל לאמר פקד
ויפקד אלהים אתכם והעלה את-עצמתי מזה:
26 ויקח יוסף בן-מאה ועשר שנים ויתנשו אתו
ויישם פאריין במצרים:

EXODUS

1

1 ואלה שמות בני ישראל הקאים כענין את
יעקב איש וביתו באו:
2 ראובן שמעון לוי ויהודה:
3 יששכר זבולן ובגיןמן:
4 דן ונפתלי גד ואשר:
5 יהודה פלג-נפש יצא יבךך-יעקב שבועים נפש
ויוסף תנה במצרים:
6 ויקח יוסף וכל-אחיו וכל הורו ההוא:
7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
כמאד מאד ותמלא הארץ אתם: פ
8 ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע
את-יוסף:
9 ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממני:
10 הבה נתחכמה לו פרי-ידיך ונתנה
ביי-תקראתה מלמך וינסף גם-הוא על-שנאינו
ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ:

2

1 ויולך איש מבית לוי ויחזק את-בית-לוי:
2 וחסר האשה ותלד בן ותרא אתו כייטוב
הוא ותצפנהו שלשה ירחים:
3 ולא-יכלה עוד הצפינו ותחללו תבת גמא
ותחמקה בחמר ובנפת ותשם פה את-הילד
ותשם בסוף על-שפת הירא:
4 ותתצב אחוה מרחק לדעה מה-יעשה לו:
5 ותסד פת-הפרעה לרחץ על-הירא ונערתיה
חלבת על-יד הירא ותרא את-המכה ברחין
ספור ותשלח את-אמקה ותקסה:
6 ותפסח ותראוהו את-הילד ותגדע-נער פכה
ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה:
7 ותאמר אחוה אל-פת-פרעה האלך ויקראתי
לך אשה מינקת מן העבריות ותינק לך
את-הילד:
8 ותאמר-לה פת-פרעה לבי ותלך השלמה
ותקרא את-הם תלד:
9 ותאמר לה פת-פרעה היליכי את-הילד תנה
ותניקהו לי ואני אפן את-שכרך ותשק האשה
תלד ותניקהו:
10 ויגדל תלד ותבא-הוה לבת-פרעה ויהי-לה
לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-הפנים
משיהו:
11 ויהי א פמים החם ויגדל משה ויצא
אל-אחיו ונרא בסבלתם ונרא איש מצרי מכה
איש-עברי מאחיו:
12 ויפן פה וכה ונרא כי אין איש ויך
את-המצרי וימקנהו בחול:
13 ויצא פיום השני והנה שני-אנשים עברים
נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
14 ויאמר מי שמך לאיש שך ושפט עלינו
הלקרנה אתה אמר פאשר חרבת את-המצרי
ויירא ממנו ויאמר אכן נידע הקבר:
15 וישמע פרעה את-הדבר תנה ויבקש להרג
את-משה ויברח משה מפני פרעה וישב
כארץ-מצרים וישב על-הפאר:
16 וילכתו מדןן שבע פנות ותבאנה ותלכנה
ותמלאנה את-ההרטים להשקות צאן אביתן:
17 ויבאו הרעים וינרששו ויקם משה וינשק
וישק את-צאנם:
18 ותבאנה אל-יערואל אביהן ויאמר מדוע
מתקוין בא היום:

בשנה מאדם ועד בקמה ואת כל עשב השדה
 היה הפקר ואת כל עין השדה שבר:
 26 רק בארץ גשן אשר ישם בני ישראל לא היה
 בקר:
 27 וישלח פרעה ויפקד למשה ולאהרן ויאמר
 אליהם חטאתי הפעם יהיה הצדיק ואני ועמי
 הרשעים:

28 העתירו אליהם ורב מקות קלת אליהם
 ויכרד ויאשלהם אתכם ולא חספון לעמד:
 29 ויאמר אליו משה בצאתי את העיר אפרש
 את כפי אליהם למען תדע כי ליהוה הארץ:
 30 ואחזק עבדיו ויגדתי כי טרם תיראוני מפני
 יהוה אליהם:
 31 ותפשתה והשערה נקתה כי השערה אביב
 ותפשתה נבעל:
 32 ותחשה והכפסת לא נבו כי אפילת הנה:
 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש
 כפיו אליהם ויחללו מקלות ותפקדו וקטר
 לאימתך ארצה:
 34 וירא פרעה כי יחלל הקטר ותפקדו ותקלח
 ויסף חטאו ויכבדו לבו הוא ועבדיו:
 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
 כאשר דבר יהוה ביד משה: פ

10

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 חכבדתי את לבו ואחילב עבדיו למען שתי
 אחתי אלה בקרבו:
 2 ולמען חספר באוני בנגד ובכונן את אשר
 התעללתי במצרים ואת אחתי אשר שמתי כם
 וידעתם ביראי יהוה:
 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
 ביהואמר יהוה אליה העברים ערמתי מאנת
 לענת מפני שלח עמי ועבדני:
 4 כי אם ימאן אלה לשלח את עמי הגני מביא
 קטר ארצה בגלגל:
 5 ובסה את עין הארץ ולא יוכל לקחת
 את הארץ ואכלו את החרה הפלטה הנשארת
 לכם מירפקדו ואכל את כל העצם לכם
 מן השדה:
 6 וימלאו בתיך ובתי כל עבדך ובתי
 כל מצרים אשר לא יראו אבתיך ואבות
 אבתיך מיום היותם על הארצה עד היום הנה
 ויפן ויצא מעם פרעה:
 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו ערמתי יהוה זה
 לנו למקוש שלח את האנשים ועבדו
 את יהוה אל הים הטחם תדע כי אבדה
 מצרים:
 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
 אליהם לבו כבדו את יהוה אל הים כי
 החלבים:
 9 ויאמר משה בערני ובקניני גלגל בקניני
 ובכנותנו בצאנו ובקברנו גלגל כי מן יהוה
 לנו:
 10 ויאמר אלהים יהי כן יהוה עמכם כאשר
 אשלה אתכם ואת מטפכם ראו כי רעה נגד
 פניכם:
 11 לא כן לכונן העברים ועבדו את יהוה כי
 אתה אתם מקבשים ונגרש אתם מאת פני
 פרעה: פ
 12 ויאמר יהוה אל משה גמה רך על ארץ
 מצרים בארצה ועל כל ארץ מצרים ויאכל
 את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר
 הקרד:
 13 ויש משה את משהו על ארץ מצרים ויהוה
 נגד רוח קדים בארץ כל היום והוא
 וכל העלילת הפקר הנה ורוח קדים נשא
 את הארצה:
 14 ועל הארצה על כל ארץ מצרים ונגח
 בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא יתהוה
 ארצה פמהו ואשריו לא יתהוה:

לבחתי שלח את העם לזבח ליהוה:
 26 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אליהם:
 27 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:
 28 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
 שלח את העם: פ

9

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
 אליו ביהואמר יהוה אליה העברים שלח
 את עמי ועבדני:
 2 כי אם ימאן אלה לשלח ועודך מתויד כם:
 3 הנה יד יהוה הנה במקנך אשר בשנה
 פסוסים בחמרים בגמלים בפקר ובצאן דבר
 קבד מאד:
 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה
 מצרים ולא ימות מקל לבני ישראל דבר:
 5 וישם יהוה מועד לאמר קטר יששה יהוה
 הקרד הנה בארץ:
 6 וישש יהוה את הקרד הנה מן הקרד וימת כל
 מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא ימת
 אחד:
 7 וישלח פרעה והנה לא ימת ממקנה ישראל
 ער אחר ויכבדו לב פרעה ולא שלח
 את העם: פ
 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם
 מלא חפניכם פיהם ככשן ויזקו משה השמימה
 לעיני פרעה:
 9 ויהי לאבק על כל ארץ מצרים ויהי
 על האדם ועל בהמתו לשחון כרח אבק עבת
 בכל ארץ מצרים:
 10 ויזקו את עינים ככשן ויעמדו לפני פרעה
 ויזקו את משה השמימה ויהי שחון אבק עבת
 כרח באדם ובבהמה:
 11 ולא יכלו חקרטים לעמד לפני משה
 מפני השחון ביהוה השחון בחקרטם
 ובכל מצרים:
 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם
 כאשר דבר יהוה אל משה: פ
 13 ויאמר יהוה אל משה השפם בפקר
 והתוצב לפני פרעה ואמר אליו ביהואמר
 יהוה אליה העברים שלח את עמי ועבדני:
 14 כי אפפעם הזאת אני שלח את צבא מצרים
 אליך ובעבדך ובעמך שבעור תדע כי אין
 קמני בכל הארץ:
 15 כי עתה שלחתי את ידך ואותך
 ואת עמך בפקר ותפחד מן הארץ:
 16 ואולם שבעור זאת העמדתך שבעור
 הארץ את פתי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
 17 עורך מסורל בעמי לבחתי שלחם:
 18 והני מסורל בשמי קטר כבד מאד
 אשר לא יתנה כמהו במצרים למן היום
 תוסדה ועד עתה:
 19 ועתה שלח העו את מקנך ואת כל אשר
 לך בשנה כל האדם והבהמה אשר ימצא
 בשנה ולא יאסף חפיתו ויכרד עלהם הקרד
 ומתו:
 20 ונבא את דבר יהוה מעבדי פרעה היום
 את עבדיו ואת מקנהו אל הים:
 21 ואשר לא ישם לבו אל דבר יהוה ויעזב
 את עבדיו ואת מקנהו בשנה: פ
 22 ויאמר יהוה אל משה גמה רך את ארץ
 על השמים ויהי קרד בכל ארץ מצרים
 על האדם ועל בהמתו ועל כל עשב השדה
 בארץ מצרים:
 23 ויש משה את משהו על השמים ויהוה נתן
 קלת ויכרד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה
 קרד על ארץ מצרים:
 24 ויהי קרד ואש מתלקת בחור הקרד כבד
 מאד אשר לא יתנה כמהו בכל ארץ מצרים
 מאז היתה לגוי:
 25 ונד הקרד בכל ארץ מצרים את כל אשר

ובעמך ובתגורך ובמשארתך:
 29 ובכה ובעמך ובכל עבדך ועלו
 הצפרדעים:

8

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן גמה
 את רך במשך על הנהרות על הנהרות
 ועל האנשים והעל את הצפרדעים על ארץ
 מצרים:
 2 ויש אהרן ואת רך על מימי מצרים והעל
 הצפרדע והכס את ארץ מצרים:
 3 ויש עורבן חקרטים בלטהם וישעלו
 את הצפרדעים על ארץ מצרים:
 4 ויזקקו פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו
 אליהם ויסר הצפרדעים מפני ועממי
 ואשלה את העם ויזכחו ליהוה:
 5 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
 אמתיר לך ולעבדך ולעמך להקרות
 הצפרדעים מן הארץ ויפקדו רב ביאר השארה:
 6 ויאמר למחר ויאמר דברך למען תדע
 ביראי ביהוה אליהם:
 7 ויסרו הצפרדעים מן הארץ ויפקדו ויפקדו
 ומעמך רב ביאר השארה:
 8 ויצא משה ואת רך מעם פרעה ויצעק משה
 אליהם על דבר הצפרדעים אשר ישם
 לפרעה:
 9 וישש יהוה דבר משה וימתו הצפרדעים
 מן הארץ ויחזקו אתם חקרטם ותבאש הארץ:
 10 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד
 את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יהוה: פ
 11 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן גמה
 את רך ויפקדו את הצפרדעים ויהי לבנם
 בכל ארץ מצרים:
 12 ויש עורבן ויש אהרן ואת רך במטהו ונד
 את צפרדעים ויהי הפגם באדם ובבהמה
 כל ארץ מצרים הנה כנים בכל ארץ מצרים:
 14 ויש עורבן חקרטים בלטהם להוציא
 את העבים ולא יכלו ויהי הפגם באדם
 ובבהמה:
 15 ויאמרו חקרטים אל פרעה אצבע אליהם
 הוא ויחזקו לבי פרעה ולא שמע אליהם כאשר
 דבר יהוה: פ
 16 ויאמר יהוה אל משה השפם בפקר
 והתוצב לפני פרעה הנה יוצא חקרטם ואת
 אליו פה אמר יהוה שלח עמי ועבדני:
 17 כי אם ימאן משה את עמי הגני משלח
 נד את צפרדעים ובעמך ובקרב את הערב
 וימלאו בתי מצרים את הערב גם הארצה
 אשר הם עליה:
 18 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר
 עמי עמד עליה לבחתי היות ישם ערב למען
 תדע כי אני יהוה בקרב הארץ:
 19 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר
 יהיה האת הנה:
 20 וישש יהוה פן ויבא ערב כבד ביהוה פרעה
 ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ
 מפני הערב:
 21 ויזקקו פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לבו
 ויחזקו אל הים בארץ:
 22 ויאמר משה לא נכון לשחות פן פי תועבת
 מצרים נגח ליהוה אליהם הן נגח
 את הועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו:
 23 רך שלח ימים גלגל בפקר ויבחנו
 ליהוה אליהם כאשר יאמר אליהם:
 24 ויאמר פרעה אנכי אשלה אתכם ויבחתם
 ליהוה אל הים במקרב רב הרחם
 לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי:
 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
 ותעשרתי אליהם וסר הערב מפרעה
 מעבדיו ומעמו קטר רב אל הים פרעה חל

ואיך ישמע אלי פרעה: פ

7

1 ויאמר יהוה אל משה קחה נתתיך אליהם
 לפרעה ואת רך ויהי גביאך:
 2 ואתה תדבר את כל אשר אצוה ואת רך אחיך
 ויבד אל פרעה ושלח את בני ישראל
 מארצה:
 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי
 את אחתי ואת ימתי בארץ מצרים:
 4 ולא יושמע אליהם פרעה ונתתי את ידך
 במצרים ויוצאתי את צבא מצרים את עמי
 בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:
 5 ויזקו מצרים ביראי יהוה בנפתי את ידך
 על מצרים ויוצאתי את בני ישראל מתוכם:
 6 וישש משה ואת רך ויהוה אלהים פן
 עשו:
 7 ומשה בן שמנים שנה ואת רך בן שלש ושמנים
 שנה ביהוה אל פרעה: פ
 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 9 כי יבדו אלכם פרעה לאמר הני לכם מופת
 ואמרת אל אהרן קח את משך והשלך
 לפני פרעה ויהי לתנין:
 10 ויבא משה ואת רך אל פרעה וישעו כן
 כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את משתו לפני
 פרעה לפני עבדיו ויהי לתנין:
 11 ויזקקו אל פרעה להקביתם ולמכשפים
 וישעו גסיהם חקטמי מצרים בלטהם פן:
 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע
 מטה אהרן את מטתם:
 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר
 דבר יהוה: פ
 14 ויאמר יהוה אל משה כבדו לב פרעה מאן
 לשלח העם:
 15 לך אל פרעה בפקר הנה יצא חקרטם
 וינצבת לקראתו על שפת הירא והמטה
 אשר יקח ויגשף תפח בידך:
 16 ואמרת אליו יהוה אליה העברים שלחני
 אליך לאמר שלח את עמי ועבדני במקרב
 ויהי לאיש משה ערפה:
 17 פה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה
 אנכי מכה את מצרים אשר יבדו עליהם אשר
 ביאר ויפקדו להם:
 18 והנה אשר יבאר תמות וכאש הירא
 ויגלו מצרים לשחות מים מן הירא: פ
 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח
 משך וימהיתך על מימי מצרים על הנהרות
 על הארצים ועל האנשים ועל כל מקנה
 מימיהם ויהיו ימים ויהי רב בכל ארץ מצרים
 ויבעצו ויבקניו:
 20 ויש עורבן משה ואת רך כאשר צוה יהוה
 ויהם במטה ונד את העמים אשר בירא לעיני
 פרעה ולעיני עבדיו ויחזקו כל העמים
 אשר בירא להם:
 21 והנה אשר יבאר מטה ויבאש הירא
 ולא יכלו מצרים לשחות מים מן הירא ויהי
 הים בכל ארץ מצרים:
 22 ויש עורבן חקטמי מצרים בלטהם ויחזקו
 לבי פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא ישת לבו
 גס לזאת:
 24 ויחזקו כל מצרים סביבת הירא מים
 לשחות כי לא יכלו לשחות מים מן הירא:
 25 וימלא שבעת ימים אחרי הפות יהוה
 את הירא: פ
 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
 ואמרת אליו פה אמר יהוה שלח את עמי
 ועבדני:
 27 ואם ימאן אלה לשלח הנה אנכי נגר
 את כל גבול הצפרדעים:
 28 ויחזקו הירא צפרדעים ועלו וכאו בביתך
 ובחור משפך ועל משפך ובבית עבדך

הוצאך יהוה ממצרים:
 10 ושמרת אתה חוקה הזאת למועדה נמים ימימה: ס
 11 ונתה כייבואך יהוה אל-ארץ הפגעי כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתתה לך:
 12 והעברתה כל-פסטיהם ליהוה וכל-פסטר אשר בקהמ אשר יהוה לך הזכרים ליהוה:
 13 וכל-פסטר חמר הפכה בשא ואסילא הפכה וערפתו וכל פבור אדם כגניך הפכה:
 14 ונתה כייבואך בנג מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים:
 15 ונתה כייבואך פרעה לשלחנו ונתה יהוה כל-פבור בארץ מצרים מבכר אדם ועד-פבור בקהמ על-פני אני וכן ליהוה כל-פסטר חסם הזכרים וכל-פבור בני אפדה:
 16 ונתה לאות עלי-ידכה ולמופתת בין עיניך פי בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ס
 17 ונתה בשלח פרעה את-העם ולא-ינתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פני-ינתם העם בראתם מלקמה ושבו מצריתם:
 18 ונשב אלהים את-העם דרך המדבר יסורו ותמשיעו עלו בני-ישראל מארץ מצרים:
 19 ויחם משה את-עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם ותעליהם את-עצמתי מזה אחכם:
 20 ויסעו מספת ונתנו באהם בקצה המדבר:
 21 ונתה הלך לפניכם יום בעמוד ענן לנחתם בדרך וליילה בעמוד אש להאיר לכם ללכת יום וליילה:
 22 לא-ימשיע עמוד הענן יום ועמוד האש לילה לפני העם: פ

14

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 2 דבר אל-בני ישראל וישבו ונתנו לפני פי חזית בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נבחו ותנו עליהם:
 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
 4 ותקחתי את-לבי-פרעה ורדף אחריהם ואפקדה ובעל-חילו ונתנו מצרים כייבוא יהוה ויעשורכן:
 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל-העם ויאמרו מה-זאת עשינו ביי-שלחנו את-ישראל מעבדנו:
 6 ויאמר את-ידכמו ואת-יעמו לקח עמו:
 7 ויחם ש-מאות רכב פחור וכל רכב מצרים ושלשם על-פלו:
 8 ונתקן יהוה את-לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד קמה:
 9 וירדפו אדם ובהמה לא יהוה:
 10 ופרעה הקריב וישאו בני-ישראל וייראו מאד ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה:
 11 ויאמרו אל-משה ומפלי און-קבריהם במצרים לקחתנו למות במדבר מה-זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:
 12 הלא-זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חלל משני ונעבדה את-מצרים כי טוב לנו עבד את-מצרים ממתנו במדבר:
 13 ויאמר משה אל-העם אל-יתראו הניצבו והוא את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את-מצרים היום לא חספו לקאתם עוד עדיעולם:
 14 ונתה ילחם לכם ואחם חרשונו: פ

בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על-פסאו עד בכור השבי אשר בבית הפור וכל בכור בקמה:
 30 ונקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים ותחי צעקה גדלה במצרים כייבוא בית אשר און-שם מה:
 31 וינקא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גס-אתם גס-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה כנדברכם:
 32 גס-צאנכם גס-בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גס-אתי:
 33 ותחוק מצרים על-העם למחר לשלחם מן-הארץ כי אמרו פלנו מתים:
 34 וישא העם את-בצקו טרם יחזין משאר-הם צרחה בשמלתם על-שכמם:
 35 ובני-ישראל עשו כדבר משה וישאלו מצרים כל-ישראל וכלי זהב ושמלת:
 36 ויהוה נתן את-החן העם פשיני מצרים וישאלו וינגדו את-מצרים: פ
 37 ויסעו בני-ישראל מרעמסס סבחה כש-מאות אלף חגלי הנגרים לבד מטף:
 38 וגס-ערב רב עלה אהם וצאן וקר מקנה כבד מאד:
 39 ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות פי לא חמן כייבוא ממצרים ולא יכלו להתקמה וגס-צדקה לא-עשו להם:
 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה:
 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהוה מארץ מצרים:
 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא-הלילה הזה ליהוה שמרים לכל-בני ישראל לדרתם: פ
 43 ויאמר יהוה אל-משה ואהרן זאת חקת הפסח כל-בני-יבך לא-יאכל בו:
 44 וכל-עבד אשר מקנת-כסף ומלקה אתו אז יאכל בו:
 45 חושב וישיב לא-יאכל-בו:
 46 בבית אחד יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר הוצא ועצם לא תשכרו-בו:
 47 כל-עדת ישראל יעשו אתו:
 48 ובי-יגור אהרן גר וישא פסח ליהוה המול לו כל-יבך וזו יקרב לעשתו ונתה פאזוח הארץ וכל-עבד לא-יאכל בו:
 49 תורה אחת ונתה לאזרח וגר הגר בחוקכם:
 50 ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו: ס
 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאיהם: פ

13

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 2 קדש-לך כל-פבור פטר פליחתם בבני ישראל פאדם ובהמה לא יהוה:
 3 ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים פי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמין:
 4 היום אתם יצאים בחלש האביב:
 5 ונתה כייבואך יהוה אל-ארץ הפגעי ותחתי ותאמרי ותחיו ותיבסי אשר נשבע לנחתך לנת לך ארץ ובה חלב ודבש ועבדת את-העבדה הזאת בחלש הזה:
 6 שבעת ימים האכל מצת וביום השביעי חג ליהוה:
 7 מצות יאכל את שבעת הנמים ולא-תראה לך חמין ולא-תראה לך שאר כל-בני-בך:
 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים:
 9 ונתה לך לאות עלי-ידך וליזכרון בין עיניך למען תתנה תורת יהוה בפיך כי גיד תקנה למען תתנה תורת יהוה ונתה חק כל-פבור יעשה לכם:
 17 ושמרתם את-המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדרתיכם קחת עולם:
 18 בראשן בארבעה עשר יום לחלש ערב האכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחלש ערבי:
 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי אכלו אכלו ונקרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
 20 כל-חממת לא האכלו בכל מושבתים האכלו מצות: פ
 21 ויקרא משה לכל-בני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
 22 ולקחתם אגדת אוזב ויטבלתם פדם אשר-בסר ותערתם אל-המשקוף אל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסר ואחם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר:
 23 ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-שפתם ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף:
 24 ושמרתם את-הדבר הזה למסך וליגיד עדיעולם:
 25 ונתה כייבוא אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת:
 26 ונתה כייבואו אליכם בני-כם מה העבדה הזאת לכם:
 27 ואמרתם וזכר-פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים כנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויחך העם וישחטו:
 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו: ס
 29 ויהי ויבחי הלילה הזה כל-פבור

3 דברו אל-פליעת ישראל לאמר בעשר לחלש הזה ויקחו להם איש שה לבית-אבת שה לביתו:
 4 ואיסועט מבית מקה משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על-השה:
 5 שה תמים וקר בורשנה ונתה לכם מן-הבכשים ומן-העזים תקחו:
 6 ונתה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחלש הזה ושחטו אתו פל קחל עד-ת-ישראל בין הערבים:
 7 ולקחו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על תתים אשר-יאכלו אתו בקם:
 8 ואכלו את-הבשר פלילה הזה צלי-אש ומצות על-מרים יאכלו:
 9 אל-האכלו ממנו וא ושל משל במים פי אס-צלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרביו:
 10 ולא-תותירו ממנו עד-בקר ותתה ממנו עד-בקר באש חרפו:
 11 וקכה האכלו אתו מתניכם חגרים ועליכם כנגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחזון פסח הוא ליהוה:
 12 ועברתי בארץ-מצרים פלילה הזה וחייתי כל-פבור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה ובכל-אלי מצרים אעשה שפטים אני יהוה:
 13 ונתה חסם לכם לאות על תתים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עלכם ולא-יתנה ככם נגף למשחית בתפתי בארץ מצרים:
 14 ונתה היום הזה לכם לזכרון ונתתם אתו חן ליהוה לדרתיכם קחת עולם תקנהו:
 15 שבעת ימים מצות האכלו אך ביום הראשון תשביחו שאר מבתים פי אכל-אכל חמין ונקרתה הנפש ההוא מן-ישראל מיום הראשון עדיום השביעי:
 16 וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש ונתה לכם כל-מלאכה לא-יעשה ביום אך אשר יאכל כל-בני-נפש הוא לבדו יעשה לכם:
 17 ושמרתם את-המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדרתיכם קחת עולם:
 18 בראשן בארבעה עשר יום לחלש ערב האכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחלש ערבי:
 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי אכלו אכלו ונקרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
 20 כל-חממת לא האכלו בכל מושבתים האכלו מצות: פ
 21 ויקרא משה לכל-בני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
 22 ולקחתם אגדת אוזב ויטבלתם פדם אשר-בסר ותערתם אל-המשקוף אל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסר ואחם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר:
 23 ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-שפתם ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף:
 24 ושמרתם את-הדבר הזה למסך וליגיד עדיעולם:
 25 ונתה כייבוא אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת:
 26 ונתה כייבואו אליכם בני-כם מה העבדה הזאת לכם:
 27 ואמרתם וזכר-פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים כנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויחך העם וישחטו:
 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן בן עשו: ס
 29 ויהי ויבחי הלילה הזה כל-פבור

15 ויבס את-עין פלי-הארץ ותחשך הארץ ויאכל את-פלי-עשב הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הותר הקרד ולא-נותר כל-יבך עשן ובעשב השדה בכל-ארץ מצרים:
 16 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם:
 17 ועתה שא נא תפארו את הפעם ותעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את-המנות הזה:
 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל-יהוה:
 19 ויהפך יהוה רחמים חוק מאד וישא את-הארקה ויתקעהו ומה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים:
 20 ויחוק יהוה את-לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל: פ
 21 ויאמר יהוה אל-משה נטה ידך על-השמים ויהי חשך על-ארץ מצרים וימש חשך:
 22 ויט משה את-ידו על-השמים ויהי חשך-אחד בכל-ארץ מצרים שלשת ימים:
 23 לא-ראו איש את-אחיו ולא-קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל-בני ישראל הזה אור במושבתם:
 24 ויקרא פרעה אל-משה ויאמר לכו עבדו את-יהוה רק צאנכם וקברכם ואת-שכמם ילך עמכם:
 25 ויאמר משה גס-אתה תתן פנדנו וקחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו:
 26 וגס-מקננו ילך עמנו לא תשארו פרסה פי ממנו נחם לעבד את-יהוה אלהינו ונאחזנו לא-יגדע מה-יעבד את-יהוה עד-באנו שמה:
 27 ויחוק יהוה את-לב פרעה ולא אכה לשלחם:
 28 ויאמר-לו פרעה לך מעלי השקר לך אל-חסר ראות פני בי ביום ראתך פני תמות:
 29 ויאמר משה פן דברת לא-אסר עוד ראות פניך: פ

11

1 ויאמר יהוה אל-משה עוד נגע אחד אביא על-פרעה ועל-מצרים אחרי-כן ושלח אתכם מזה פשלוו פלה גרש ונתש אתכם מזה:
 2 דבר-נא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ויאשה מאת קעותה כל-יבך וכלי זהב:
 3 ויחוק יהוה את-העם פשיני מצרים גם א קחיש משה גדול מאד בארץ מצרים פשיני עבדי-פרעה ובעיני העם: ס
 4 ויאמר משה פה אמר יהוה פהצת הלילה אני יוצא בחוק מצרים:
 5 ומת כל-פבור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על-פסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחם וכל בכור בקמה:
 6 ונתה צעקה גדלה בכל-ארץ מצרים אשר פמהו לא נתנהו וקמחו לא חסר:
 7 ולכל א בני ישראל לא יחריץ-לבב לשנו למאיש ועד-בקמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
 8 וירדו כל-עבדיו אלה אלי והשתחוו-לי לאמר צא אתה וכל-העם אשר-בנגלך ואחרי-כן אצא ויצא מעם-פרעה כחרי-אף: ס
 9 ויאמר יהוה אל-משה לא-ישמע אליכם פרעה למען רכות מופסי בארץ מצרים:
 10 ומשה ואהרן עשו את-כל-המפתים האלה לפני פרעה ויחוק יהוה את-לב פרעה ולא-שלח את-בני-ישראל מארצו: פ

12

1 ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים ונתה לכם ראש חקשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:

והכית בצור ויצא ממנו מים ושתה העם וישע
 בן משה לעיני זקני ישראל:
 7 ויפקדו שם המקום משה ומריבה על-ריב ו
 בני ישראל ועל נפסם את-יהוה לאמר הושי
 יהוה בקרבנו אסיון: פ
 8 ויבא עמלק וילחם עמי-ישראל ברפידים:
 9 ויאמר משה אלי-יהוה הושינו אנשים וצא
 הלחם בעמלק מחר ואנכי נצב על-ראש
 הנקבה ומטה האלהים בידו:
 10 וישע יהושע באשר אמרלו משה להלחם
 בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנקבה:
 11 והנה באשר נרים משה ידו ונגבר ישראל
 ובאשר נים ידו ונגבר עמלק:
 12 וידי משה כבדים ויחזקו אבן וישימו תחתיו
 וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד
 ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש:
 13 ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו
 לפי-הקרב: פ
 14 ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון
 בספר ושים באזני יהושע כפי-מחה אמתה
 את-זכר עמלק מתחת השמים:
 15 ויכן משה קובץ ויקרא שמו יהוה נסי:
 16 ויאמר כיד ערפם יה מלקמה ליהוה
 בעמלק מדר דר: פ

18

1 וישמע יהוה כהן מרדן חתן משה את
 כלי-אשר עשה אלהים למשה ול-ישראל עמו
 כיוצא ויהוה את-ישראל ממצרים:
 2 ויחזק יתרו חתן משה את-מצרפה אשת משה
 אחת שלוהיה:
 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם פי אמר
 גר היותי בארץ נכרות:
 4 ושם האחד אליעזר כיוצא בן-אליה אבי בעזרי
 ויצלני מקרב פרעה:
 5 ויבא יתרו חתן משה וכניו ואשתו אל-משה
 אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים:
 6 ויאמר אל-משה אני חתנך ויתרו כה אליך
 ואשתך ושני בניה עמו:
 7 ויצא משה לקראת חתנו וישפחו וישקלו
 וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האלהים:
 8 ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
 כלי-המלחמה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה:
 9 ויחזק יתרו על כל-המסופה אשר-עשה יהוה
 לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
 מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם
 מתחת יד-מצרים:
 11 עתה ידעתי וידעתי כי גדול יהוה מקל-האלהים
 כי בכרב אשר זדו עליהם:
 12 ויחזק יתרו חתן משה עלה ויבקים לאלהים
 ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם
 עם-חתן משה לפני האלהים:
 13 ויהי מפקדת וישב משה לשפט את-העם
 ויעמד העם על-משה מן-הבקר עד-הערב:
 14 ויבא חתן משה את כל-אשר-הוא עשה לעם
 ויאמר מדהדבר הזה אשר אתה עשה לעם
 מדוע אתה וישב לבדך וכלי-העם נצב עליך
 מן-הבקר עד-ערב:
 15 ויאמר משה לחתנו כיוצא אלי העם
 לדרש אלהים:
 16 ויביתו יהוה להם דבר בא אלי ושפטתי בין
 איש ובין רעהו והודעתני את-העם האלהים
 ואת-חוריהו:
 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
 אתה עשה:
 18 ונבל תפל גס-אפה גס-העם הזה אשר עמך
 כפי-כרב הדבר לא-תוכל שטחו לבדך:
 19 עתה שמע בקלי אי-עצב יהי אלהים עמך
 והיה אשה לעם מול האלהים ויבאת אשה
 את-הדברים אל-האלהים:

דק מחספס דק בפפר על-הקצין:
 15 ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו
 מן הוא פי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה
 אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
 לאכלה:
 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקמו ממנו איש
 לפי אכלו עמר לגלגלת מקפר נפשתכם איש
 לאשר באתו תקחו:
 17 וישע-רכב בני ישראל וילקמו המרבה
 והממעמי:
 18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
 והממעמי לא החסיר איש לפי-אכלו לקמו:
 19 ויאמר משה אלהם איש אל-יתרו ממנו
 עד-בקר:
 20 ולא-שמעו אל-משה ויתרו אנשים ממנו
 עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצר עמם
 משה:
 21 וילקמו אהו בבקר בבקר איש כפי אכלו
 וחס השקט ונקם:
 22 ויהי ביום הששי לקמו להם משנה שני
 העמר לאחד ויבאו כלי-נשיאי העדה וינידו
 למשה:
 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
 שב-תקדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו
 ואת אשר-תשלו בשלו ואת כל-העדר הניחו
 לכם למשמרת עד-הבקר:
 24 ויניחו אהו עד-הבקר באשר צוה משה ולא
 הבאיש ורמס לא-תקח בו:
 25 ויאמר משה אכלהו היום בירשת היום
 ליהוה היום לא תמצאהו בשנה:
 26 ששת ימים תלקחו ויביום השביעי שבת
 לא יתקחו:
 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט
 ולא מצאו: פ
 28 ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם
 לשמר מצותי וחורתי:
 29 ראו ביר-יהוה נתן לכם השבת על-פן הוא
 נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
 תחתיו אל-יצא איש מקמו ביום השביעי:
 30 וישפחו העם ביום השביעי:
 31 ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא
 גזרע גד לכן נעממו בצפיחת ברכש:
 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא
 העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו
 את-הלחם אשר האכלתי אתכם בדרך
 כיוצא אתכם מארץ מצרים:
 33 ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת
 ותן-שמה מלא-העמר מן ותנח אהו לפני יהוה
 למשמרת לדרתיכם:
 34 באשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן
 לפני העדת למשמרת:
 35 ובני ישראל אכלו את-העם ארבעים שנה
 עד-באם אל-ארץ נושבת את-העם אכלו
 עד-באם אל-קצה ארץ כנען:
 36 והעמר עשרית האפה הוא: פ

17

1 ויסעו כלי-עדת בני-ישראל ממדבר-סין
 למסעיהם על-פי יהוה ויניחו ברפידים ואין
 מים לשתת העם:
 2 ויבק העם עמי-משה ויאמרו תנילנו מים
 וישקה ויאמר להם משה מה-תרויבון עמרי
 מה-תנסון את-יהוה:
 3 ויצא שם העם למים וילן העם על-משה
 ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
 ואת-בני ואתי-בני בצמא:
 4 ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה לעם
 הזה עוד מעט ויסקלני:
 5 ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח
 אהך מוקני ישראל ומטך אשר הכית בו
 את-היאר קח בידך ותלכת:
 6 הגני עמד לפניך שם על-הצור בהרב

15 אז נבדלו אלפי ארם אלי מואב יאחזבו
 קעד נמנו כל ישבי כנען:
 16 תפל עליהם אמתה ופחד בגדל וזיעה
 ידמו כאבן ערני-עבר עמך יהוה ערני-עבר
 ערני-קניתי:
 17 תבאמו ותשמעו מה ונתלתך מכוון לשבתך
 פלת יהוה מקדש ארני כונני וידך:
 18 יהוה אמר לעלם ועד:
 19 כי בא סוס פרעה תרכבו ובקשיו כים
 וישב יהוה ואלחם את-מי תם ובני ישראל
 הלכו בנפשח בתוך תם: פ
 20 ותקח מרים הנביאה אהות אהרן את-התף
 בידה ותצאן כל-נשים אהרנה בתים
 ובמחלת:
 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כיוצא נאה
 סוס ורכבו כמה כים: פ
 22 וישע משה את-ישראל מנס-סור ויצאו
 אל-מדבר-שור וילכו שלשת-ימים במדבר
 ולא מצאו מים:
 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה
 כי מרים הם על-פן קרא-שמה מרה:
 24 וילנו העם על-משה לאמר מה-נשתה:
 25 ויצעק אל-יהוה ויורחו יהוה עין וישלך
 אל-המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט
 ושם יהוה:
 26 ויאמר אבי-שמוע תשמע לקול יהוה
 אליך ותנשר בעיני תעשה ותאונת למצותיו
 ושמתם כלי-הקו כלי-המחלה אשר-שמתו
 במצרים לא-אשים עליך כי אני יהוה
 רפאך: פ
 27 ויבאו אילמה ושם שמים עשרה עינת מים
 ושבעים הקרים ויהנרשם על-המים:

16

1 ויסעו מאילם ויבאו כלי-עדת בני-ישראל
 אל-מדבר-סין אשר בן-ארם ובין סיני
 בתמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ
 מצרים:
 2 וילנו כ ויולנו ק כלי-עדת בני-ישראל
 על-משה ועל-אהרן במדבר:
 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מיוותן מותנו
 ביד-יהוה מארץ מצרים בשבתנו על-סיר
 הבשר באכלנו לחם לשבע ביוצאותם אתנו
 אל-המדבר הזה להמית את-בני-ישראל הזה
 קרעב: פ
 4 ויאמר יהוה אל-משה הגני ממטיר לכם לחם
 מן-השמים ויצא העם וילקמו דבר-יום כיומו
 למען אנסו תלך בתורתי אסלא:
 5 והנה ביום הששי והכינו את אשר-ביאו
 ויהו משנה על אשר-ילקמו יום אים: פ
 6 ויאמר משה ואהרן אל-בני ישראל ערב
 וידעתם פי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
 7 ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו
 את-הקולותים על-יהוה ונתנו מה פי תלנו כ
 (תלינו ק) עלינו:
 8 ויאמר משה פת יהוה לכם בערב קשר
 לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה
 את-הקולותים אשר-אתם מלינים עליו ונתנו
 מה לא-עלינו תלתותים פי על-יהוה:
 9 ויאמר משה אל-אהרן אמר אל-בני-עדת בני
 ישראל קרבו לפני יהוה פי שמע את
 תלנותים:
 10 ויהי כדבר אהרן אל-בני-עדת בני-ישראל
 ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה
 כענן: פ
 11 וינבר יהוה אל-משה לאמר:
 12 למעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהם
 לאמר בין הערבים תאכלו קשר ובבקר
 תשבעו-לחם וידעתם פי אני יהוה אלהים-כם:
 13 ויהי בערב ותעל השלל ותקם את-המחנה
 ובבקר תתה שבתת השלל סביב למחנה:
 14 ותעל שבתת השלל ותנה על-פני המדבר

15 ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלי דבר
 אל-בני-ישראל ויסעו:
 16 ואשה חכם את-מטך ונטה את-ידך על-תם
 ויבקעו ויבאו בני-ישראל בתוך תם בנפשח:
 17 ואני הגני מתוך אהרלם מצרים ויבאו
 את-הים ואת-בדה בפרעה ובכלי-חילו תרכבו
 ובקשיו:
 18 וידעו מצרים כיוצא יהוה בהפכדי
 בפרעה תרכבו ובקשיו:
 19 וישע מלאך האלהים תלך לפני מתנה
 ישראל וילך מאחריהם וישע עמוד הענן
 מפניהם ויעמד מאחריהם:
 20 ויבא בין אמתה מצרים ובין מתנה ישראל
 ויהי הענן והחשך ויאר את-השללה ולא-יאר
 זה אליה כלי-הלילה:
 21 ויש משה את-ידו על-תם וילך יהוה ו
 את-תם ברוח קדים עזה כלי-השללה וישם
 את-תם לתרבה ויבקעו המים:
 22 ויבאו בני-ישראל בתוך תם בנפשח
 ותמים להם חמה מימים ומשמאלם:
 23 ויירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
 פרעה רכבו וקשיו אל-תוך תם:
 24 ויהי כשאת-המדבר וישקף יהוה
 אל-מתנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
 מתנה מצרים:
 25 ויסר את אפן מרפפתיו וינגחזו בכבדת
 ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל פי יהוה
 נלקחם להם במצרים: פ
 26 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך
 על-תם וישבו המים על-מצרים על-הרכבו
 ועל-קשיו:
 27 ויש משה את-ידו על-תם וישב תם לפנות
 בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
 יהוה את-מצרים בתוך תם:
 28 וישבו המים וינסו את-הרכב
 ואת-הקשיו לכל חיל פרעה והקאים
 אחריהם כים לא-ישאר קה ער-אחד:
 29 ובני ישראל הלכו בנפשח בתוך תם
 ותמים להם חמה מימים ומשמאלם:
 30 וישוע יהוה ביום ההוא את-ישראל מיד
 מצרים ויאר ישראל את-מצרים מת על-שפת
 תם:
 31 ויבא ישראל את-היך הגדלה אשר עשה
 יהוה במצרים ויראו העם את-יהוה ויאמינו
 ביהוה ובמשה עבדו: פ

15

1 אז-ישר-משה ובני ישראל את-השירה והאת
 ליהוה ויאמרו לאמר שירה ליהוה כיוצא
 נאה סוס ורכבו כמה כים:
 2 עיו ונתרת זה ויהי-ליו לישועה זה אלי
 ואננהו אליה אבי וארמקנהו:
 3 והנה איש מלקחיה ויהוה שמו:
 4 מרפכת פרעה ותילו ירה כים ומבחר
 שלשיו טבעו כים-סורף:
 5 תהמת ויכסמו ורדו במצולת כמו-אבן:
 6 מיניך יהוה ואת-רי בשם מיניך יהוה תרעין
 אויב:
 7 וברב גאונך תהרם קמך תשלח חרנך
 יאכלמו פקש:
 8 וברוח אפיך יערמו מים נצבו כמורנד
 נזלים כפאו תהמת כלי-בנים:
 9 אמר אויב אדרף איני את-שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידו:
 10 נשפת ברוחך כפסו ים צללו בעפרת
 כים אדירים:
 11 מי-מבמה פאלם יהוה מי כמבמה נאדר
 כפקש נורה תהלת עשה פלא:
 12 נמת ויניך תבעמו ארץ:
 13 גחית כחסדך עסיו גאלת גתלת בענך
 אל-גוה קדשך:
 14 שמעו עמים ויגיון חיל אמו ישבי פלשת:

36 או נודע כי שור נגח הוא מקמול שלשם ולא ישמקנו בעליו שלם ושלם שור תחת השור והמת ויהיה לו: ם
 37 כי יגנב איש שור אוֹשֶׁה ומכחו או מקרו המשה בקר ושלם תחת השור וארבע־צאן תחת תשה:

22

1 אם־במחוקת ימצא הגנב והכה ומת אין לו קמים:
 2 אם־תקחה השמש עליו קמים לו שלם ושלם אם־אין לו ונמכר בגנתו:
 3 אם־הוציא תפוצא בידו הגנבה משור עדר־חמור עדר־איש שדה אורכסם ושלם: ם
 4 כי יבער איש שדה אורכסם ושלם את *קעיקה כ* (בעירו ק) ובער פשדה אחר מיטב שדהו ומיטב פרמו ושלם: ם
 5 ביהוצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או תקטף או תשדה שלם ושלם המבער את־הקצרה:
 6 ביהותן איש אל־רעהו כסף אורכלים לשמר ונגב מבית האיִש אם־ימצא הגנב ושלם שנים:
 7 אם־לא ימצא הגנב ונקרב בעל־הבית אל־האלהים אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו:
 8 על־כִּלְד־דבר־פשע על־שור על־חמור על־שה על־שלמה על־כל־בהמה אשר יאמר ביהוא זה עד האלהים ובא דבר־שניהם אשר ירשיען אלהים ושלם שנים לרעהו: ם
 9 ביהותן איש אל־רעהו חמור אוֹשֶׁה אוֹשֶׁה וכל־בהמה לשמר ומת ארבע־שנה אוֹשֶׁה ונאכל ראה:
 10 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו ונקח בעליו ולא ושלם:
 11 ואם־נגנב ונגב מעמו ושלם לבעליו:
 12 אם־טרף יטרף ובהו עד הטרפה לא ושלם:
 13 וכי־ישאל איש מעם רעהו ונשבר ארמת בעליו אין־עמו שלם ושלם:
 14 אם־בבעליו עמו לא ושלם אם־שכיר הוא בא בשכרו: ם
 15 וכי־יפתה איש בתולה אשר לא־ארשה ושכב עמה מחר ימהנה לו לאשה:
 16 אם־ימאן וימאן אביה לתתה לו כסף ישקל במהרה בתולה: ם
 17 ומכשפה לא תהיה: ם
 18 כל־שכב עם־בהמה מות יומת: ם
 19 זבח לאלהים יקרב בלתי ליהיה לבדו:
 20 גר לא־תונה ולא תלחצנו ביהגרים מותם בארץ מצרים:
 21 כל־אלמנה ויהוה לא תענון:
 22 אם־בענה הענה אתו כי אם־צעק וצעק אלי שבע אשבע צעקו:
 23 וקחה אפי והקתני אתכם בקרב והיו נשיכם אלמנות וביניכם וחסים: ם
 24 אם־ספק א תלוה את־עמי את־העני עמך לא־תהיה לו פנשה לא־תשימון עליו נשך:
 25 אם־חבל תחבל שלמת רעך ערבא השמש תשיבנו לו:
 26 כי הוא כמות *כ* (כסותו ק) לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב ותהו ביה צעק אלי ושעתי ביהנין אני:
 27 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:
 28 מלאכתך ודימקך לא תאחר בכבוד גינך תתן־לי:
 29 כִּי־תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים ותהו עם־אמו ביום השמיני תתנול־לי:
 30 ואנשי־קדש תהיון לי ובשר פשדה טרפה לא תאכלו וכל־כלב תשלקון אתו: ם

21

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם:
 2 כי תקנה עבד עברי ששנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם:
 3 אם־בגפו ובא בגפו יצא אם־בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו:
 4 אם־אדוניו יתן־לו אשה וילך־הלו כנים או אלהים וילך־ה תתה לאדניה והוא יצא בגפו:
 5 ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־בני לא יצא חפשי:
 6 והגישו אדניו אל־האלהים והגישו אל־הקדש או אל־המקדש ורצע אדניו את־אדנו במרצע ועבדו לעלם: ם
 7 וכי־ימכר איש את־בתו לאמה לא תצא כעבד: ם
 8 אם־תקח בעני אדניה אשר לא *כ* (לו ק) ועדה ופקדה לעם גברי לא־ישלם לבעלה בגדיו־בה:
 9 ואם־לבנו ויענה במשפט הנותן ויעשה־לה:
 10 אם־אסרת יקדלו ושארה כסותה ונתתה לא יגרע:
 11 ואם־שלש־אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ם
 12 משה איש מות מות יומת:
 13 אשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: ם
 14 וכי־יוד איש על־רעהו להקלו בערמה מעם מוכרו תחננו למות: ם
 15 ומכה אביו ואמו מות יומת:
 16 ונגב איש ומקרו ונמצא בידו מות יומת: ם
 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: ם
 18 וכי־יריבן אנשים והכה איש את־רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:
 19 אם־ימון והתחלך בחיין על־משנתו ונקח המפה רק שבתו יתן ורפא ורפא: ם
 20 וכי־יפגע איש את־עבדו או את־אמתו בשבט ומת תחת ידו גלם ינקם:
 21 אך אם־יום או יומים יעמד לא ינקם כי כספו הוא: ם
 22 וכי־ינצו אנשים ונגפו אשה תרה ויצאו וילדה ולא יהיה אסון ענשו יענש באשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:
 23 ואם־ימון יהיה ונתתה נפש תחת נפש:
 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד הגל תחת הגל:
 25 כוזה תחת כוזה פצה תחת פצה בחובה תחת חבורה:
 26 וכי־יכה איש אדניו עבדו אוֹר־אדניו אמתו ושחתה לחפשי ושלחנו תחת עינו: ם
 27 ואם־ישן עבדו ארשן אמתו יפיל לחפשי ושלחנו תחת שנו: ם
 28 וכי־יגח שור אוֹד־איש או את־אשה ומת שקול ישקל השור ולא יאכל את־בשרו ובעל השור יקן:
 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמקנו והמית איש או אשה השור ישקל וגם־בעליו יומת:
 30 אם־יפך יושבת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר־יושת עליו:
 31 ארובן יגח ארבת יגח במשפט הזה יעשה לו:
 32 אם־עבד יגח השור או אמה כסף ושלשים שקלים יתן לאדניו והשור ישקל: ם
 33 וכי־יפתח איש בור או ביהיקרה איש בר וכל יכנסו ונפל־שמה שור או חמור:
 34 בעל הבור ושלם כסף ישיב לבעליו ותמת יתנו־לו: ם
 35 וכי־יגף שור־איש את־שור רעהו ומת ומקרו את־השור חסי וקצו את־כספו וגם את־המת יתנון:

ויקרא יהוה למשה אל־ראש הקר ויעל משה:
 21 ויאמר יהוה אל־משה רד העד בעם פְּרֹתְהוּסוּ אֶל־יהוה לקראת ונפל מקונו רב:
 22 וגם הפתנים הננשים אל־יהוה ותקלטו כִּי־פרוץ בכם יהוה:
 23 ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם לעלת אל־ידי סיני כִּי־אפה העדתה בנו לאמר הנבל את־הקר וקפשתו:
 24 ויאמר אליו יהוה לך־יכרד ועלית אפה ואחרן עמך והפתנים והעם אל־יהוהסו לעלת אל־יהוה פְּרֹתְהוּסוּ בכם:
 25 ויכרד משה אל־העם ויאמר אלהים: ם

20

1 וינדבר אלהים את כל־הקברים האלה לאמר: ם
 2 אנכי יהוה אל־ידי אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 3 לא יהיה־לך אלהים אחרים על־פני:
 4 לא תעשה־לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים א מפעל ואשר בארץ מסות ואשר בפנים א מסות לארץ:
 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקר עון אבת על־בנים על־שלשים ועל־דביעים לשנאי:
 6 ועשה חסד לא־אלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ם
 7 לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשווא כי לא יקה יהוה את אשר־ישא את־שמו לשווא: ם
 8 ובור את־יום השבת לקדשו:
 9 ששת ימים תעבד ועשית פְּרִימִל־אֶתְךָ:
 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אהא ובגד־יבדך עבדך ואמתך ובהמטך וגרך אשר בשעריך:
 11 כי ששת־ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־הים ואת־האֲרָצוֹת ונגח ביום השביעי על־יפן כרך יהוה את־יום השבת ויקדשהו: ם
 12 כבוד את־אביך ואת־אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן לך: ם
 13 לא תרצה: ם
 14 לא תנאף: ם
 15 לא תגנב: ם
 16 לא־תענה ברעך עד שקר: ם
 17 לא תחמד בית רעך לא־תחמד אשה רעך ועבדו ואמתו ושורו ודמרו וכל אשר לרעך: ם
 18 וכל־העם ראים את־הקולות ואת־הלפידים ואת קול השבר ואת־הקר עשן וירא העם ויגעו ויגעו מרחק:
 19 ויאמרו אל־משה דבר־אפה עמנו ונשמעה ואל־ידיבר עמנו אלהים פְּרֹתְהוּסוּ:
 20 ויאמר משה אל־העם אל־תיראו כי לבעבור נפות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה וראו על־פניכם לבלתי תחמו:
 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־הקדש אשר־שם האלהים: ם
 22 ויאמר יהוה אל־משה פה חאמר אל־בני ישראל אתם אהם ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם:
 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלתי וזה לא תעשו לכם:
 24 מוזב אתמה תעשה־לי וזבחה עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־פקדך בכל־המקום אשר אנכיר את־שמי אבוא אליך ובהכתיך:
 25 ואם־מוזב אבנים תעשה־לי לא־תכנה אתהן גזית כי חרפך תפס עליה ותחללה:
 26 ולא־תעלה במעלת על־מוזבתי אשר לא־תגלה ערותך עליו: ם

20 והתקדשה אתכם את־הקנים ואת־התלות והזרועת להם את־הקדש ילכו בה ואת־המעשה אשר ישונו:
 21 ואפה תחנה מפל־העם אנשי־חיל וראי אלהים אנשי אמת שניא בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
 22 ושפטו את־העם בכל־עת ותהו כל־הדבר הגלל ביאו אליך וכל־הדבר הקטן ישפטיהם והקל מעליך ונשאו אתך:
 23 אם את־הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויקבל עמך וגם כל־העם הזה על־מקמו בא בשלום:
 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר:
 25 ויבחר משה אנשי־חיל מפל־ישראל ויתן אהם ראשים על־העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
 26 ושפטו את־העם בכל־עת את־הדבר הקשה וביאו אל־משה וכל־הדבר הקטן ישפוטו הם:
 27 וישלח משה את־חתנו ויגלך לו אל־ארצו: ם

19

1 בחקש השלישי לצאת בני־ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויהונו במדבר ויחן־שם ישראל גדר הרה:
 3 ומשה עלה אל־האלהים ויקרא אליו יהוה מן־הקר לאמר פה חאמר לבית יעקב ונתנו לבני ישראל:
 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על־כנפי ויבאו אבא אתכם אלי:
 5 ועתה אם־שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את־בריתי והייתם לי סגלה מפל־העמים פְּרִי־לִי כִּי־תארץ:
 6 ואהם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדש אלה הדברים אשר דבר אלי בני ישראל:
 7 ויבא משה ויקרא לוקני העם וישם לפניו את כל־הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
 8 ויענו כל־העם ויהו ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע משה את־דברי העם אל־יהוה:
 9 ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי בא אליך בשב הענן בעבור ששמע העם בדברי עמך וגם־בך ואמינו ועולם ונגד משה את־דברי העם אל־יהוה:
 10 ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
 11 והיו נכנים ליום השלישי פי א ביום השלישי וכר יהוה לשיני כל־העם על־הרה סיני:
 12 ותגבולת את־העם סביב לאמר השמרו לכם עלות פהר ונגע בקצהו פל־הנגע פהר מות יומת:
 13 לא יתגע פו יד פייסקול ישקל אר־יה ויה אם־במהמה אם־איש לא יתה במשך היבל המה יעלו בהר:
 14 ויכרד משה מן־הקר אל־העם ויקדש את־העם ויכבסו שמלתם:
 15 ויאמר אל־העם הוי נכנים לשלשת ימים לא־תגשו אל־אשה:
 16 והיו ביום השלישי בהית הברך ויהי קלת ובהקים וענן כבוד על־הקר וקל שפר תזק מאד ויחברד כל־העם אשר במחנה:
 17 ויצא משה את־העם לקראת האלהים מן־המחנה ויתצבו בתחתית הרה:
 18 והר סיני עשן כולו מפני אשר יכר עליו והיה פאש ועל עשנו כעשן חבקשן ויחברד כל־הרה מאד:
 19 והיה קול השופר הולך ותזק מאד משה ודבר והאלהים יענו בקול:
 20 ויכרד יהוה על־הרה סיני אל־ראש הקר

1 לא תשא שמע שוא אלהתשת ירך עשרשע להית עד חמס: ם
 2 לאתהתנה אחריריבים לרעת ולאיתענה עלרוב לנתה אחריריבים להפתי:
 3 ודל לא תהדר ברובו: ם
 4 פי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ם
 5 בירתהא חמור שנאך רבין תחת משאו וחדלת מעוב לו עוב תעוב עמו: ם
 6 לא תהא משפט אביגך פריבו:
 7 לאדברשקר תרחק ונקו וצדיק אלהתהגן פי לאאצדיק לשע:
 8 ושהד לא תחק פי השחד ועור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 9 וגר לא תלחין ואהם ויעשהם איתגפש הגר פיגרים הייתם פארין מצרים:
 10 וטש שנים תזרע איתארצך ואספת איתבואתה:
 11 ותשיבת השמטנה ונטשתה ואכלו אבינו עשך ויתרם תאכל תנת השקה פרושעשה לכרמך לויטך:
 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחסמך ויגפש כןואמך ונגר:
 13 וקבל אשראמתי אליכם תשמרו ושמ אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע עלפיך:
 14 שלש קגלים תחג לי בשנה:
 15 איתחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות פאשר צויתך למועד חרש תאביב כייבו יצאה ממצרים ולאיראו פני ריכם:
 16 ונתן מקציר וצדיק ופרי מעשיך אשר תזרע בשדה ונתן חסר בצאת השנה באספת איתמעשיך מןהשדה:
 17 שלש פעמים בשנה יראה כןצווכך אלפני הארץ ויתנה:
 18 לאתנפח עליתמן חסובחי ולאילין חלביחי עדפיך:
 19 ראית כבודי אדמך תביא בית יהנה אליך לאתשבל גדי בחלב אמו: ם
 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמך בדרך ולחביאך אלמקום אשר הכנת:
 21 השמר מפניו ושמע בקלו אלתמר בו פי לא ישא לפשעכם פי שמי כקרבו:
 22 פי אסשמע השמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואבחי איתאיך וצחתי איתצדיק:
 23 בייולך מלאכי לפניך וביאך אליהאמרי וחסתי ופריזי ותפעני חסוי ומיבסי ותחמךתי:
 24 לאתשתחנה לאלהים ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם פי חרם תסרסם ושבר השבר מצבתיהם:
 25 ועבדתם את יהנה אליהם וברך איתחמך ואיתמיך ותסרתי מחלה מקרבך:
 26 לא תנה משפלה ועקרה פארצך איתמסר ימך אמלא:
 27 איתאמרי אשלה לפניך ותמתי איתפלחם אשר תבא בהם ונתתי איתפלחתי איתך איתך ערף:
 28 ושלחתי איתהצדעה לפניך וגרשה וחסוי איתהפעני ואיתחמתי מלפניך:
 29 לא אנהיב מפניך בשנה אחת פורתתיה הארץ שמחה וכבה עליך תנת השקה:
 30 מעט מעט אנהישנו מפניך עד אשר תפכה ונתלת איתחמך:
 31 ונתי איתגבלך מיםסוף ועדים פלשתים ומפדף עדתהגר פי איתן ברככם את ישיב הארץ ונתתמו מפניך:
 32 לאתכרת להם ולאלהיהם ברות:
 33 לא ישובו פארצך פרושטראו איתך לי פי תעבד איתלהים בייולתה לך למקשה: ם

1 ואלמשה אמר עלה אליהנה אהה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מקני ישראל והשתחויתם מוחך:
 2 ונגש משה לבדו אליהנה והם לא יגשו ותעם לא יעלו עמו:
 3 ויבא משה ויספר לעם את פלידברי יהנה ויאמרו כלתהקרים אשרדבר יהנה נעשה:
 4 ויקחב משה את פלידברי יהנה וישבם בפקר ויבן מופת תחת הקר ושמים עשרה מצבה לשנים עשר שבמי ישראל:
 5 וישלח איתצרי בני ישראל ויעלו עלת ויבחו וקחים שלמים ליהנה פרים:
 6 ויחוק משה חצי חמס וישם פאגנת וחצי חמס זרק עלהמופת:
 7 ויחוק ספר תהרות ויקרא פאזני חמס ויאמרו כל אשרדבר יהנה נעשה וישמע:
 8 ויחוק משה איתחמס ויזרק עלהעם ויאמר הנה חסיתתיה אשר ברת יהנה עמכם על פלידבריהם האלה:
 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מקני ישראל:
 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת קגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
 11 ואלאצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחיו איתהאלהים ויאכלו וישתו: ם
 12 ויאמר יהנה אלמשה עלה אלי תהרה ויהישם ואתנה לך איתלחת האבן ותהורה ותמצנה אשר פתחתי להורהם:
 13 ויחם משה ויהושע משתרו ויעל משה אלההאלהים:
 14 ואלהתקנים אמר שבורלנו כנה עד אשרנשוב אליכם ונהנה אהרן וחור עמכם מיבעל דברים ויש אלהם:
 15 ויעל משה אלההה ויחם העגן איתהה:
 16 וישבן כבודיהנה עליהר סיני ויכסוהו העגן ששת ימים ויקרא אלמשה ביום השביעי מןהעגן:
 17 ומראה כבוד יהנה פאש אכלת פראש הקר לעיני בני ישראל:
 18 ויבא משה בתוך העגן ויעל אלהה ויהי משה בער ארבעים יום וארבעים לילה: ם

1 וידבר יהנה אלמשה לאמר:
 2 דבר אלפני ישראל ויקחורזי תרומה מאת כלאיש אשר ידבנו לבו תקחו איתרוומתי:
 3 וזאת תהרומה אשר תקחו מאתם זקב וכסף ונחשת:
 4 ותכלת וארנמן ותולעת שני וטש ועדים:
 5 וערת אילים מאקמים וערת תחשים ועצי שפים:
 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקמחת השמים:
 7 איתישם ואבני מלאים לאפר ולחשן:
 8 ועניו לי מקדש ושכנתי בהוקם:
 9 ככל אשר אני מראה איתך את תבנית המשכן ואת תבנית פליפלו וכן תעשו: ם
 10 ועשו ארון עצי שמים אמתים וחצי ארבו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו:
 11 וצפית אהו זקב טהור מביית ומחיון תצפנו ועשית עליו זר זקב סביב:
 12 ויצקת לו ארבע טבעת זקב ונתתה על ארבע עמתי ונתי ונתי עלצלעו האחת ושתי טבעת עלצלעו השנית:
 13 ועשית כדי עצי שמים וצפית אהם זקב:
 14 ותכאת איתהארן בהם:
 15 וטבעת הארץ יהיו הפדים לא יסרו מפניו:
 16 ונתת אליהארן את העדת אשר איתך אליך:

17 ועשית כפרת זקב טהור אמתים וחצי ארבה ואמה וחצי רחבה:
 18 ועשית שנים קרבים זקב מקשה תעשה אהם משני קצות הכפרת:
 19 ועשה פרום אהד מקצה מזה וכרובאית מקצה מזה מןהכפרת ועשו איתהקרבים עלשני קצותיו:
 20 והיו תהרבים פרשי כנפים למעלה סבכים ככנפיהם עלהכפרת ופניהם איש אלאחיו אלכפרת יהיו פני תהרבים:
 21 ונתת איתהכפרת עלהארץ מלמעלה ואלהארץ תתן איתהעדת אשר איתך אליך:
 22 וינעדתה לך שם ודברתי איתך מעל הכפרת מפני שני תהרבים אשר עלארץ העדת את כלאשר אצנה איתך אלי בני ישראל: ם
 23 ועשית שלחן עצי שמים אמתים ארבו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו:
 24 וצפית אהו זקב טהור ועשית לו זר זקב סביב:
 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית ורוזקב למסגרתו סביב:
 26 ועשית לו ארבע טבעת זקב ונתת איתהטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
 27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים ולשאת איתהשלחן:
 28 ועשית איתהפדים עצי שמים וצפית אהם זקב ונשאבם איתהשלחן:
 29 ועשית קשרתיו וכפתיו וקשותיו ומנקותיו אשר יסך בהן זקב טהור תעשה אהם:
 30 ונתת עלהשלחן לחם פנים לפני תמיד: ם
 31 ועשית מלרת זקב טהור מקשה תעשה למלונה ויכה וקנה גביעה כפתתיה ופרתיה מקנה יהיו:
 32 ויששה קנים יצאים מצדיה שלשה א קני מלנה מצדה האחד ושלשה קני מלנה מצדה השני:
 33 ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח פן לששת תקנים היצאים מןהמלנה:
 34 ובמלנה ארבעה גבעים משקדים כפתתיה ופרתיה:
 35 וכפתר תחת שני תקנים מקנה וכפתר תחת שני תקנים מקנה תחת השני תקנים מקנה לששת תקנים היצאים מןהמלנה:
 36 כפתתיהם ויקתם ממנה יהיו בלה מקשה אית זקב טהור:
 37 ועשית איתגרתיה שבעה והעלה איתגרתיה והאיר עליעבר פניה:
 38 ומלקותיה ומחתתיה זקב טהור:
 39 כפר זקב טהור יעשה אהה את כלתהפלים האלה:
 40 וראה ועשה כתבניהם אשראיתה מראה כהר: ם

1 ואיתהמשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת וארנמן ותולעת שני קרבים מעשה חשב תעשה אהם:
 2 ארך ה יריעה האחת ששמה ופאמה ורחב ארבע פאמה תיריעה האחת מדה אחת לקבלתיריעה:
 3 תמש תיריעת תהיין חברת אשה אלאחתה ותמש יריעת חברת אשה אלאחתה:
 4 ועשית ללאה תכלת על שפת תיריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת תיריעה הקיצונה כפתתיה השנית:
 5 תמש ללאה תעשה תיריעה האחת ותמש ללאה תעשה פקצה תיריעה אשר כפתתיה השנית מקבילת הלאה אשה אלאחתה:
 6 ועשית חמשים קרסי זקב ותכרתה

אתתיריעת אשה אלאחתה כקרסים ונתה המשכן אחד: ם
 7 ועשית יריעת עזים לאהל עלהמשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אהם:
 8 ארך ה תיריעה האחת שלשים פאמה ורחב ארבע פאמה תיריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת:
 9 ותכרת איתחמש תיריעת לבד ואתשש תיריעת לבד וקפלת איתתיריעה הששית אלמול פני האהל:
 10 ועשית חמשים ללאה על שפת תיריעה האחת הקיצונה כפתתיה חמשים ללאה על שפת תיריעה תכרתה השנית:
 11 ועשית קרסי נחשת חמשים ותכאת איתקרסים בללאה ותכרת איתהאהל ונתה אית:
 12 וסרחת העדר ביריעת האהל חצי תיריעה העדפת תסרת על אחרי המשכן:
 13 ותאמה מזה ותאמה מזה בעדר פארך וריעת האהל יהיה סרום עלצדי המשכן מזה ומזה לכסותו:
 14 ועשית מקסה לאהל ערת אילים מאקמים ומקסה ערת תחשים מלמעלה: ם
 15 ועשית איתהקרשים למשכן עצי שמים עמדים:
 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אלאחתה פן תעשה לכל קרשי המשכן:
 18 ועשית איתהקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
 19 וארבעים איתריכסר תעשה תחת עשרים קרש שני אדנים תחתהקרש האחד לשתי ידיו ושני אדנים תחתהקרש האחד לשתי ידיו:
 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש:
 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
 22 ולירכתי המשכן למה תעשה ששה קרשים: פ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן צירכתי:
 24 ויהיו תאמים מלמשה ויחזו יהיו תמים עלראשוו אל הטבעת האחת פן יהנה לשנייהם לשני המקצעת יהיו:
 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
 26 וועשית בריחם עצי שמים תמשן האחד צלע המשכן האחד:
 27 ותמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית ותמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתיים זקב:
 28 ותהרין תהיבן בתוך הקרשים מברת מןהקצה אל הקצה:
 29 ואת הקרשים תצפה זקב ואתטבעתיים תעשה זקב פתים לבריחם וצפית איתהבריחם זקב:
 30 ויקמה איתהמשכן כמשפטו אשר תראה כהר: ם
 31 ועשית פרכת תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב קרבים אהם:
 32 ונתתה אהה עלארבעה עמודי שמים מאצים זקב ויחם זקב עלארבעה איתריכסר:
 33 ונתתה איתתהרבת תחת הקרשים ותכאת שמה מביית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת להם ביו הקשה ובין קרש הקרשים:
 34 ונתת איתהכפרת על ארון העדת בקרש הקרשים:
 35 ושמה איתהשלחן מחיון לפרכת ואתהמלנה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה ושלחן תתן עלצלע צפון:
 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארנמן

והולעת שני ויש משור מעשה רקם:
 37 ועשית למסך המשך עמודי שטים וצפיית
 אותם זהב ויהי זהב וצפקת להם המשך ארזי
 נחשת: ׀

27

1 ועשית ארבעה המזבחים עצי קמח אמות
 ארך וקמח אמות רחב רבוע יהיה המזבח
 וישלש אמות קמתו:
 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיו
 קרנתיו וצפיית אלו נחשת:
 3 ועשית סירתיו להשני ויערו ויזרקתיו
 ויזולגתיו וימתתיו לכליפלו תעשה נחשת:
 4 ועשית לו מבקר מעשה קשת נחשת ועשית
 על-הקשת ארבע טבעות נחשת על ארבע
 קצותיו:
 5 ונתתה אהת תחת פרקב המזבח מלמטה
 והיתה הקשת עד חצי המזבח:
 6 ועשית בדים למזבח כדי עצי שטים וצפיית
 אותם נחשת:
 7 והובא ארבעתו בטבעות והיו הדפים
 על-שתי צלעות המזבח בשאת אלו:
 8 גבוב לחת תעשה אלו פאשר תראה אתך
 בחר כן ועשו: ׀
 9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגבתימנה
 קלעים לחצר שש משור מאה באמה ארך
 לפאת האחת:
 10 ועמדיו עשרים וארבעים עשרים נחשת ווי
 העמודים והשקיותם כסף:
 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך
 ועמדיו כ (ועמדיו ק) עשרים וארבעים עשרים
 נחשת ווי העמודים והשקיותם כסף:
 12 ורחב החצר לפאתוים קלעים חמשים אמה
 עמודים עשרה וארבעים עשרה:
 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים
 אמה:
 14 וקמח עשרה אמה קלעים לפתח עמודים
 שלשה וארבעים שלשה:
 15 ולקפת השנית קמח עשרה קלעים
 עמודים שלשה וארבעים שלשה:
 16 ולשער החצר מסך א עשרים אמה תכלת
 וארזמן והולעת שני ויש משור מעשה רקם
 עמודים ארבעה וארבעים ארבעה:
 17 כלי-עמודי החצר סביב מחשקים כסף
 ויהי כסף וארבעים נחשת:
 18 ארך החצר מאה באמה ורחב א חמשים
 בתמשים וקמה קמח אמות שש משור וארבעים
 נחשת:
 19 לכל כלי המשכן ככל עבדתו וכלי-הדתו
 וכלי-הדת החצר נחשת: ׀
 20 ואמה תגזר ארבעי ישראל ויקחו אליך
 שמן וזה וך פתית לפאור להעלה נר תמיד:
 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדת
 יעור אלו אהרן ובניו מערב עד-בקר לפני
 יהיה קפת עולם לדרתם מאת בני
 ישראל: ׀

28

1 ואמה סקרב אליך ארבעה אהרן אחיך
 וארבעתו אלו מתוך בני ישראל לכהנרלי
 אהרן נדב ואביהו אלעזר אילעזר ואיתמר בני
 אהרן:
 2 ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיך לכבוד
 ולהפארת:
 3 ואמה תדבר אל-כלי-מקמירלב אשר מלאתיו
 רוח חכמה ועשו ארבעתו אהרן לקדשו
 לכהנרלי:
 4 ואלה הבגדים אשר חשן ואפוד ומעיל
 ובתנת תשבץ מנצפת ואבנט ועשו בגדי-קדש
 לאהרן אחיך ולבניו וכהנרלי:
 5 ואלה יקחו את-הזהב ואת-התכלת

ואת-הארזמן ואת-התולעת השני ואת-השש: פ
 6 ועשו את-האפוד זהב תכלת וארזמן תולעת
 שני ויש משור מעשה חשב:
 7 שתי כתפת חכרת והנהילו אל-שני קצותיו
 וחרפו:
 8 וחסב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה
 זהב תכלת וארזמן והולעת שני ויש משור:
 9 ולקחת ארבעתו אבני-שהם ופתחת עליהם
 שבות בני ישראל:
 10 תעשה משמלתם על האבן האחת ואת-שמות
 הששה הנותרים על-האבן השנית כחולדתם:
 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח
 ארבעתו האבנים על-שמת בני ישראל מסכת
 משבצות זהב תעשה אותם:
 12 ושמת ארבעתו האבנים על בפתח האפוד
 אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
 ארבעתו אבני לפני יהיה על-שתי כתפיו
 לזכרון: ׀
 13 ועשית משבצת זהב:
 14 ושתי שרשרת זהב כחור מגבולת תעשה
 אותם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבתת
 על-המשבצת: ׀
 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד
 תעשנו זהב תכלת וארזמן והולעת שני ויש
 משור תעשה אלו:
 16 רבוע יהיה כפול וזה ארזמן וזקת חרפו:
 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן
 טור אבן פטרה וברקת טור האחר:
 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם:
 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלקמה:
 20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה
 משבצים זהב יהיו במולאותם:
 21 והאבנים תהיו על-שמת בני-ישראל שטים
 עשרה על-שמלת פתוחי חותם איש על-שמו
 תהיו לשני עשר שבט:
 22 ועשית על-החשן שרשרת גבולת מעשה עבת
 זהב טהור:
 23 ועשית על-החשן שתי טבעות זהב ונתת
 ארבעתו הטבעות על-שני קצות החשן:
 24 ונתתה ארבעתו עבתת זהב על-שתי
 הטבעות אל-קצות החשן:
 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תהן על-שתי
 המשבצות ונתתה על-בתפות האפוד אל-מול
 כפיו:
 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אותם על-שני
 קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר
 האפוד ביהת:
 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אותם
 על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול כפיו
 לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד:
 28 וירכסו את-החשן משבצות כ (משבצותיו ק)
 אל-טבעת האפוד כפתיל תכלת להיות
 על-חשב האפוד ולא יזוז חשן מעל האפוד:
 29 ונשא אהרן ארבעתו אבני ישראל בחשן
 המשפט על-לבו בבא אל-המקדש לזכרון
 לפני-יהיה תמיד:
 30 ונתת אל-חשן המשפט את-האורים
 ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבא לפני
 יהיה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל
 על-לבו לפני יהיה תמיד: ׀
 31 ועשית ארבעתו האפוד כלי תכלת:
 32 ויהיה פיראשו בתוכו שפה יהיה לפיו
 סביב מעשה ארג כפי תהרא והנהילו לא
 יקבע:
 33 ועשית על-שוליו רמני תכלת וארזמן
 והולעת שני על-שוליו סביב ופעמני זהב
 בתוכם סביב:
 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
 על-שוליו המעיל סביב:
 35 ויהיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו בבא
 אל-המקדש לפני יהיה ונצאאו ולא ימות: ׀
 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
 חתם קדש ליהיה:
 37 ושמת אלו על-פתיל תכלת ויהיה

על-המנצפת אל-מול פני-המנצפת יהיה:
 38 ויהיה על-מנצת אהרן ונשא אהרן ארבעתו
 הקדשים אשר יקדשו בני ישראל לכל-מתנת
 קדשים ויהיה על-מנצתו תמיד לזכרון להם
 לפני יהיה:
 39 ושבצת מנצפת שש ועשית מנצפת שש
 ואבנט תעשה מעשה רקם:
 40 ולבני אהרן תעשה כנתת ועשית להם
 אבנטים ומנצלות תעשה להם לכבוד
 ולהפארת:
 41 והחלבשת אותם ארבעתו אחיך ואת-בניו
 אלו ומשחת אותם ומלאת את-ידם ואת-שתי אהת
 וכהני ל:
 42 ועשה להם מנסי-רד לכפות פשר ענהו
 מקמתים ועדי-רכיבים יהיו:
 43 והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל
 מועד או בנשפתם אל-המזבח לשרת בקדש
 ולא יראשו עון ומהו קפת עולם לו ולזרעו
 אחריו: ׀

29

1 וזה הדבר אשר-תעשה להם לקדש אותם
 לכהן לי לקח פיר אהרן בורקת ואילים שנים
 חמימים:
 2 ולקח מצות וחתל מצות כולות בשמן
 וירקניו מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
 אותם:
 3 ונתת אותם על-יסל אהרן והקרבת אותם בסל
 ואת-הפיר ואת שני האילים:
 4 ואת-אהרן ואת-בניו תקריב אל-פתח אהל
 מועד ורחצתם אותם במים:
 5 ולקחת את-הבגדים והחלבשת את-אהרן
 ואת-בנתת ואת מעיל האפוד ואת-האפוד
 ואת-החשן ואפדת לו בחשב האפוד:
 6 ושמת המנצפת על-ראשו ונתת את-הזכר
 הקדש על-המנצפת:
 7 ולקחת את-שמן המשחה וצפקת על-ראשו
 ושחתה אלו:
 8 ואת-בניו תקריב והחלבשתם כנתת:
 9 ונתתה אותם אבנט אהרן ובניו וחלבשת להם
 מנצלות והיתה להם כנתת לקחת עולם ומלאת
 יד-אהרן ובניו:
 10 והקרבת את-הפיר לפני אהל מועד וסמך
 אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש הפיר:
 11 ושחתם את-הפיר לפני יהיה פתח אהל
 מועד:
 12 ולקחת מדם הפיר ונתתה על-קרנת המזבח
 באצבעך ואת-כלי-הדם תשפך אל-יסוד
 המזבח:
 13 ולקחת את-כלי-החלב המכסה את-הקרב
 ואת היתרת על-הכבד ואת שתי הקליות
 ואת-החלב אשר עליהן והקטרתה המנצפת:
 14 ואת-הבשר הפיר ואת-ערו ואת-פרשו תשרף
 באש מחוץ למחנה חפאת הוא:
 15 ואת-החלב האהרן תסמך אהרן ובניו
 ואת-ידיהם על-ראש האהל:
 16 ושחתם את-החלב ולקחת את-דמם ונתתה
 על-המזבח סביב:
 17 ואת-החלב תגתם לנתתו ורחצתם קרבו
 וברקעו ונתתה על-נתתו ועל-ראשו:
 18 והקטרת את-כלי-החלב המנצפת עלה הוא
 ליהיה ריח ניחוח אשה ליהיה הוא:
 19 ולקחת את החלב השני וסמך אהרן ובניו
 ואת-ידיהם על-ראש האהל:
 20 ושחתם את-החלב ולקחת מקדמו ונתתה
 על-החלב און אהרן ועל-החלב און בניו
 הנקיות ועל-פתן ידם הנקיות ועל-פתן כולם
 הנקיות ונתתה על-המזבח סביב:
 21 ולקחת ונתתה אשר על-המזבח ומשמן
 המשחה ונתתה על-אהרן ועל-בניו ועל-פניו
 ועל-בגדיו בניו אלו וקדש הוא ובגדיו ובניו
 ובגדי בניו אלו:

30

1 ועשית מזבח מקטר קמח עצי שטים תעשה
 אלו:
 2 אמה ארפו ואמה חרפו רבוע יהיה ואמתים
 קמתו ממנו קרנתיו:
 3 וצפיית אלו זהב טהור ארבעתו ואת-קרנתיו
 סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זהב וזהב סביב:
 4 ושתי טבעות זהב תעשה לו א מתחת ולרו על
 שתי צלעותיו תעשה על-שני צדיו ונתת לבתים
 לבדים לשאת אלו בתמיהם:

3 אלי-ארצן זבת חלב ודבש פי לא אעלה בקרנך פי עסקשתי-ערכך אהה פן-אכלך בקרנך:
 4 וישמע העם את-מדבר ה' ויהאפו-לו ולא-ישתו איש עדין עליו:
 5 ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-בני-ישראל אתם עסקשתי-ערכך רגע אחד אעלה בקרנך וכליתיד ועתה הוריד עדיך מעליך ואדעך מה אעשה-לך:
 6 ויהצילו בני-ישראל את-עמדם מהר חורב:
 7 ומשה יקח את-האהל וינחלוהו | מחוץ למחנה חרס מן-המחנה וקרא לו אהל מועד ויהוה פל-מבקש ויהוה יצא אל-אהל מועד אשר מחוץ למחנה:
 8 ויהוה כצאת משה אל-האהל יקומו כל-העם וינצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה ערב-באו האהל:
 9 ויהוה כבא משה האהל ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם-משה:
 10 וקרא כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל-העם והשתחוהו איש פתח אהלו:
 11 ודבר יהוה אל-משה פנים אל-פנים באשר דבר איש אל-ישרו ושב אל-המחנה ומשחתו יהושע בן-נון נער לא ימיש מתוך האהל: |
 12 ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אמר אלי העל אדעקם הנה ואהה לא הורעתני את אשר-תשלח עמי ואתה אמתה ויעתיד בשם ויבטחצאת חן בעיני:
 13 ועתה אבניא מצאצאי חן בעיניך הודעני נא את-דרכך ואת-דרכך למען אמצא-חן בעיניך וראה פי עמך מהיו הנה:
 14 ויאמר פני ילכו והנחתי לך:
 15 ויאמר אליו אס-אין פניך הליכים אל-עמלנו מזה:
 16 ובמה ירדע אפוא ביימצאתי חן בעיניך אני ועמך מפל-העם אשר על-פני האדמה: |
 17 ויאמר יהוה אל-משה גם את-מדבר הנה אשר דברת אעשה ביימצאת חן בעיני ואדעך בשם:
 18 ויאמר הראני נא את-פניך:
 19 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך ונקראתי בשם יהוה לפניך ומתנו את-אשר אחן ורחמתי את-אשר ארחם:
 20 ויאמר לא תוכל לראת את-פני פי לא-יראני האדם וחי:
 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור:
 22 ויהוה בעבר פבדי ושמתיד בנקבת הצור ושפתו כפי עליך עד-עברתי:
 23 וקסחתי את-פפי וראית את-אחרי ופני לא יראו: |

34

1 ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחתי אבנים קראשנים וכתבתי על-הלחתי את-הדברים אשר היו על-הלחתי הראשנים אשר שפרתי:
 2 ויהוה כבון לבקר ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר:
 3 ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-התאמן ומקבר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא:
 4 ויפסל שני-לחתי אבנים קראשנים וישבם משה בבקר ויעל אל-הר סיני באשר צוה יהוה ואתו וישב גידו שני לחת אבנים:
 5 ויורד יהוה בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:
 6 ויעבר יהוה | על-פניו ויקרא יהוה | יהוה אל החום ותנון ארך אפים ורחי-סוד ואמת:
 7 נצר סוד לאלפים נשא עון ופשע ונסאף

10 ועתה הניחה לי ויסראפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:
 11 ויחל משה אתפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחקה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים במה גדול ויבד תנקה:
 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאתם להניח אתם בהרים ולכלכם מעל פני האדמה ויב מחרון אפך ותחנם על-הרעה לעמך:
 13 וזכר לאברהם ליעקב ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אלהם ארצה את-יזרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ היאת אשר אמרתי אתן לזרעכם וגתלו לעלם:
 14 וינגחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו: |
 15 ויפן ויורד משה מן-ההר ושני לחת העתה גידו לחת פהבנים משני עבריהם מזה ומזה הם פהבנים:
 16 והלחתי מעשה אלהים מזה ומסתובב מכתב אלהים הוא חרות על-הלחתי:
 17 וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה:
 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
 19 ויהי כאשר קרב אל-המחנה ויקרא את-העמל ומחלת ויאמר אף משה וישלך עליו כ (פניו ק) את-הלחתי וישבר אתם תחת ההר:
 20 וישק את-העמל אשר עשו וישרף באש וישתן עד אשר-ירק וזור על-פני המים וישק אתפני ישראל:
 21 ויאמר משה אל-אחרן מדעשה לך העם הזה ביי-הבאת עליי מטאה גדולה:
 22 ויאמר אחרן אל-יזכר אף ארני אתה ידעת את-העם פי ברע הוא:
 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו ביי-יהוה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ירענו מה-יהוה לו:
 24 ויאמר להם למי זכב התפקדו ויתנו-לי ואשלכו בואש ויצא העמל הנה:
 25 ויקרא משה את-העם פי פרע הוא ביי-פרעה אחרן לשמצה בקימים:
 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל-בני לוי:
 27 ויאמר להם פה-אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש-חרפו על-ירכבו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו:
 28 ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש:
 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום בקרבה:
 30 ויהוה מקחת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה ואולי אכפרה בעד חטאתכם:
 31 וישב משה אל-יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זקב:
 32 ועתה אביחשא חטאתם ואס-אין מחני נא מספרך אשר פתחת:
 33 ויאמר יהוה אל-משה מי אשר חטא-לי אמתני מספרי:
 34 ועתה לך | געה את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך ויביום פקתי ויפחתי עליהם חטאתם:
 35 ויגר יהוה את-העם על אשר עשו את-העמל אשר עשה אחרן: |

32

33

לכם קחש תתנה לך ליהוה:
 38 איש אשר-יעשה כמות להרים בה ונכתה מעמיו: |
 31
 1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן-אוּרִי בן-חור למשה והוריה:
 3 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובקל-מלאכה:
 4 לחשב מחשבת לעשות פזוק ובכפר ובתבונה:
 5 ובחלשת אבן למלאת ובחלשת עץ לעשות ככל-מלאכה:
 6 ואני הנה נתתי אתו את אהלי-אב בן-אחי-סמך למשחרן ובלב כל-חכס-לב נתתי חכמה ועשו את כל-אשר צויתך:
 7 את | אהל מועד ואת-הארן לעדת ואת-הכפרת אשר עליו ואת פל-פלי האהל:
 8 ואת-השלטן ואת-פלו ואת-המנורה המהרה ואת-פל-פליה ואת מזבח הקטרת:
 9 ואת-המזבח העלה ואת-פלי-פלו ואת-הכפור והתכפור ואת-הכפיר:
 10 ואת בני השדר ואת-בגדי המקדש לאהרן כההן ואת-בגדי בניו לכהן:
 11 ואת שמן המשחה ואת-מקרת הסמים לקדש ככל אשר-צויתך ועשו: |
 12 ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
 13 ואתה דבר אל-בני ישראל לאמר את אשר-צויתך תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתים לדעת פי אני יהוה מקדשכם:
 14 ושמרתם את-השבת פי קחש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל-העשה בה מלאכה ונקרתה נפש ההוא מקרב עמי:
 15 ששת ימים יעשה מלאכה ויביום השביעי שבת שבתון קחש ליהוה כל-העשה מלאכה ביום השבת מות יומת:
 16 ושמרו בני-ישראל את-השבת לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם:
 17 ביני ובין בני ישראל את העלם פי-ששת ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש: |
 18 ויהוה אל-משה ככלתו לכפר אתו בהר סיני ללח העדת לחת אבן פהבנים באצבע אלהים:
 32
 1 ויקרא העם ביי-בשש משה לרדת מן-ההר ויקחל העם על-אחרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו ביי-יהוה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ירענו מה-יהוה לו:
 2 ויאמר אלהם אחרן פרקו גומי מהב אשר באזני ושיכם פניכם ובלתיכם והביאו אלי:
 3 ויתפרקו כל-העם את-גומי הזקב אשר באזניהם וביאו אל-אחרן:
 4 וישק מניס ויצר אתו פקחט ויעשוהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהינו ישראל אשר העליד מארץ מצרים:
 5 ויקרא אחרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אחרן ויאמר תג ליהוה מחר:
 6 וישבימו מסכתת ויעלו עלת וישבו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: |
 7 וידבר יהוה אל-משה לך-ירד פי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:
 8 סרו מהר מן-הרעך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחוו-לו ויאמרו אלה אלהינו ישראל אשר העליד מארץ מצרים:
 9 ויאמר יהוה אל-משה ראיני את-העם הזה והנה עסקשתי-ערכך הוא:
 5 ועשית את-הפדים עצי שמים וצפית אתם זקב:
 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-ארץ העדת לפני הכפרת אשר על-העדת אשר אועד לך שמה:
 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בתימיב את-הנגרות וקטינה:
 8 ובקעלת אהרן את-הנגרות בין הערבים וקטינה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתים:
 9 לא-תעלו עליו קטרת זכה ועלה ומנחה ונסך לא תסבו עליו:
 10 וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מיום שחאת הכפרים אחת בשנה וכפר עליו לדרתים קחש קחשים הוא ליהוה: |
 11 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 12 כי תשא את-ראש בני-ישראל לפהבנים ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכפר אתם ולא-יתנה בהם גף בכפר אתם:
 13 זה | יהוה כל-העבר על-הפחדים מחצית השקל בשקל מקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרוקה ליהוה:
 14 כל העבר על-הפחדים מן עשרים שנה ומעלה ותן תרומת יהוה:
 15 השקיר לא-ירבה והחל לא ימשיט ממחצית השקל לחת את-תרומת יהוה לכפר על-נפשתיכם:
 16 ולקחת את-כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אוהו על-עבודת אהל מועד ותהו לבני ישראל ולקרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם: |
 17 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 18 ועשית כפור נחשת וכנו נחשת לרחה ונתת אוהו ביי-אהל מועד ובין המזבז ונתת שמה מים:
 19 ורחהו אחרן ויבנו ממנו את-הימים ואת-הגליות:
 20 כבאם אל-אהל מועד ורחהו מים ולא ימתו אוי כנשחם אל-המזבז לשרת להקטיר אשה ליהוה:
 21 ורחהו ויהים ורחהו ולא ימתו ותהיה להם חקיעולם לו ולרחהו לדרתם: |
 22 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 23 ואתה קח לך בשמים ראש מר-דרור חמש מאות וקנך-כשם מחציתו חמשים ומאתים וינהי-כשם חמשים ומאתים:
 24 וקחה חמש מאות בשקל מקדש ושמן זית חין:
 25 ועשית אתו מן משחת-קדש רחם מוקחת מעשה רחם שמן משחת-קדש יהוה:
 26 ומשחת בו את-אהל מועד ואת ארון העדת:
 27 ואת-השלטן ואת-פלי-פלו ואת-המנורה ואת-פליה ואת מזבח הקטרת:
 28 ואת-המזבח העלה ואת-פלי-פלו ואת-הכפיר ואת-פנו:
 29 וקדשת אתם והיו קחש קחשים כלי-נגע בהם וקדש:
 30 ואת-אחרן ואת-בניו תמשה וקדשת אתם לכהן לי:
 31 ואל-בני ישראל תדבר לאמר מן משחת-קדש יהוה זה לי לדרתים:
 32 על-בשר אדם לא יסך ובמחנתו לא תעשו כמהו קחש הוא קחש ויהוה לכם:
 33 איש אשר יקח כמהו ואשר יתן ממנו על-זר ונכתה מעמיו: |
 34 ויאמר יהוה אל-משה כחלך סמים נטר | וישחלת וחסלבה סמים ולבנה זכה בד כבד יהוה:
 35 ועשית אתה קטרת רחם מעשה רוחם מלח טהור קחש:
 36 ושקח ממנה חבק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קחש קחשים תתנה לכם:
 37 והקטרת אשר תעשה במחנתה לא תעשו

לפאת נגב תימנה:
 24 וארבעים אדני־כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת־הקרש האחד לשתי ידיו ושני אדנים תחת־הקרש האחר לשתי ידיו:
 25 ולצלע המשכן השנייה לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
 26 וארבעים אדני־כסף עשה שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש השני:
 27 וליד־רפתי המשכן ימה עשה ששה קרשים:
 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירקתים:
 29 והיו תואמם מלמשה ויחדו יהיו תמים אל־ראשו אל־השפעת האחת פן עשה לשניהם לשני המקצעות:
 30 והיו שמונה קרשים ואדני־כסף עשה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד:
 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע־המשכן האחת:
 32 וחמשה בריחים לקרשי צלע־המשכן השנייה וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתים ימה:
 33 ויעש ארבע־בריות התיכן לבית בתוך הקרשים מן־הקצה אל־הקצה:
 34 וארבע־קרשים צפה זהב וארבע־טבעתם עשה זהב בתיים לבריחים ויצף את־הבריחים זהב:
 35 ויעש ארבע־הפרכת תכלת וארנגון ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה אתה כרבים:
 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וייהם זהב ויצק להם ארבעה אדני־כסף:
 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארנגון ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
 38 וארבע־עמודי חמשה וארבע־עמודי וצפה ראשיהם ויחשקיהם זהב ואדני־כסף חמשה נחשת: פ

37

1 ויעש בצלאל אהרֹן עצי שטים אמתים וחצי ארבו ואמה וחצי קחבו ואמה וחצי קמחו:
 2 ויצפוח זהב טהור מפות ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב:
 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ויחשי טבעת על־צלעו האחת ויחשי טבעת על־צלעו השנייה:
 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אהם זהב:
 5 ויבא ארבע־בדים פספעת על צלעת הארֹן לשאת את־הארֹן:
 6 ויעש בפתח זהב טהור אמתים וחצי ארבע ואמה וחצי רחבה:
 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אהם משני קצות הפפרת:
 8 ברוב־אחד מקצה מזה וברוב־אחד מקצה מזה מן־הפפרת עשה את־הכרבים משני קצוֹתיו כ (קצותיו: ק)
 9 ויהיו הכרבים רחבי כפים למעלה סביבים בכנפיהם על־הפפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הפפרת היו פני הכרבים: פ
 10 ויעש את־השלֹטן עצי שטים אמתים ארבו ואמה קחבו ואמה וחצי קמחו:
 11 ויצף אהו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב:
 12 ויעש לו מסגרת טפה סביב ויעש זר־זהב למסגרתו סביב:
 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויחן ארבע־טבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
 14 לעמת מסגרתו היו הטבעת בתיים לבדים לשאת את־השלֹטן:
 15 ויעש ארבע־בדים עצי שטים ויצף אהם זהב לשאת את־השלֹטן:
 16 ויעש ארבע־הפרכת

32 ולחשב מחשבת לעשת עזבוב ובכסף ובנחשת:
 33 ובחשת אבן למלאת ובחשת עץ לעשות ככל־מלאכת מחשבת:
 34 ויהודת נתן בלבבו הוא ואהליאב אב־אחיסטך למשדֹתן:
 35 מלא אהם חכמת־לב לעשות ככל־מלאכת חרש ויחשב ורקם בפתלת ובארנגון בתולעת השני ובשש וארבו עשי ככל־מלאכה וחשבי מחשבת:

36

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכמ־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לבעת לעשת אהרֹן־מלאכת עבדת חרש לכל א־שר־צנה ויהוה:
 2 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכמ־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל־המלאכה לעשת אהרֹן:
 3 ומלפני משה את בל־התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת חרש לעשת אהרֹן והם הביאו אליו עוד נדבה בפקר בפקר:
 4 ויבאו בל־החכמים העשים את בל־מלאכת חרש איש־איש ממלאכתו אשר־המה עשים:
 5 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה א־שר־צנה ויהוה לעשת אהרֹן:
 6 ויצו משה ויעבירו קול בפניה לאמר איש ואשה אל־יעש־עוד מלאכה לתרומת חרש ויבא העם מהביא:
 7 וימלאכה היתה זהב לכל־המלאכה לעשות אהרֹן והותר: ס
 8 ויעשו כל־חכמ־לב בעשי המלאכה אהרֹן־משכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארנגון ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אהרֹן:
 9 אהרֹן תיריעה האחת שמונה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה תיריעה האחת מדה אחת לכל־תיריעה:
 10 ויחבר אהרֹן־משח תיריעה אחת אל־אחת ויחשב יריעת חבר אחת אל־אחת:
 11 ויעש ללאה תכלת על שפת תיריעה האחת מקצה הפפרת פן עשה בשפת תיריעה הפקוֹצה בפפרת השנייה:
 12 חמשים ללאה עשה תיריעה האחת וחמשים ללאה עשה בצה תיריעה אשר בפפרת השנייה מקבילת הלאה אחת אל־אחת:
 13 ויעש חמשים קרס וזהב ויחבר את־יריעת אחת אל־אחת בפרסים ויהי המשכן אחד: ס
 14 ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה יריעת עשה אהם:
 15 ארך תיריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב תיריעה האחת מדה אחת לעשתי־עשרה יריעת:
 16 ויחבר את־משח תיריעת לבד ואת־שש תיריעת לבד:
 17 ויעש ללאה חמשים על שפת תיריעה הקוֹצה בפפרת וחמשים ללאה עשה על־שפת תיריעה החכרת השנייה:
 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את־האהל להיות אחד:
 19 ויעש מקסה לאהל ערת אלים מאדמים ומקסה ערת תחשים מלמעלה: ס
 20 ויעש את־הקרשים למשכן עצי שטים עמידים:
 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל־אחת פן עשה לכל קרשי המשכן:
 23 ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרשים

35

1 ויקהל משה את־כל־עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר־צנה ויהוה לעשת אהרֹן:
 2 ששת ימים תעשה מלאכה ויהיו השביעי יהוה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה יומת:
 3 לא־תבוערו אש בכל משבתכם ביום השבת: פ
 4 ויאמר משה אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר זה הדבר אשר־צנה ויהוה לאמר:
 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל גדיב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
 6 ותכלת וארנגון ותולעת שני ושש ועזים:
 7 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים:
 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
 9 ואבני־שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן:
 10 וכל־חכמ־לב ככם יבאו ויעשו את כל־אשר צנה ויהוה:
 11 את־המשכן אהרֹן־הלו ואת־מקסו אהרֹן־קסיו ואת־קרשי אהרֹן־קסיו את־עמודיו ואת־אדניו:
 12 את־הארֹן ואת־בדיו ואת־הפפרת ואת פרקת הסך:
 13 את־השלֹטן ואת־בדיו ואת־פלגליו ואת לחם הפנים:
 14 ואת־מנרת המאור ואת־בליה ואת־נרותיה ואת שמן המאור:
 15 ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים ואת־מסך הפתח לפתח המשכן:
 16 את א מזבח העלה ואת־מזכב הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־פלגליו את־הכיר ואת־בדיו:
 17 את קלעי החצר את־עמודיו ואת־אדנייה ואת מסך שער החצר:
 18 את־נרות המשכן ואת־נרות החצר ואת־מיתריהם:
 19 את־בדיו השקר לשרת פקדש את־בדיו חרש לאהרֹן הפתח ואת־בדיו בניו לבחן:
 20 ויצאו בל־עדת בני־ישראל מלפני משה:
 21 ויבאו כל־איש אשר־נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אהו הביאו את־תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל־עבדתו ולבדיו חרש:
 22 ויבאו האנשים על־הנשים כל אנדיב לב הביאו חן ונזם וטבעת וכומז פלגלי זהב וכל־איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה:
 23 וכל־איש אשר־נמצא אהו תכלת וארנגון ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו:
 24 בל־מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אהו עצי שטים לכל־מלאכת העבדה הביאו:
 25 וכל־אשה חכמת־לב בגינה טוו ויבאו מטנה את־תכלת ואת־הארנגון את־תולעת השני ואת־השש:
 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בהקמה טוו את־העזים:
 27 והנשאים הביאו את אבני שהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
 28 ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים:
 29 כל־איש ואשה אשר נדב לבם אהם להביא לכל־המלאכה אשר צנה ויהוה לעשות ביד־משה הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה:
 30 ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא ויהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למשה ויהודה: ס
 31 וימלא אהו רוח אלהים בהקמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה:

ונקה לא ינקח פקר א עון אבות על־בנים ועל־בני נשים על־שלישים ועל־רבעים:
 8 וימחר משה ויבד ארצה וישתחו:
 9 ויאמר אהרֹן מצאתי חן בעיניך אלני ול־נא אהרֹן בקרבני כי עמ־שד־הערך הוא ויסלחת לעונני וקפאתהו ויחלתיני:
 10 וימחר משה אהרֹן ברת נדר כל־עמך אעשה וימלא את אשר לא־יבארו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה בקרבני את־מעשה ויהוה כ־ינראה הוא אשר אני עשה עמך:
 11 שמר־לך את אשר אנכי מצוך היום והני נגש מפניך את־האמרי ותכעני ויחתי ויפדני ויחיו ויבוסו:
 12 השמר לך פ־תכלת ברת ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פ־ויהיה למויב בקרבך:
 13 כי את־מזבחך תצונו ואת־מזבחתם תשברו ואת־אשרי תכרתו:
 14 כי לא תשמתהו לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוה:
 15 פ־תכלת ברת ליושב הארץ ויהו אהרֹן אלהיהם ויבדו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מבחור:
 16 ולקחת מבנותיו לבניך ויהו בנותי אהרֹן אלהיהן ויהו את־בניך אחי אלהיהן:
 17 אלהי מסכה לא תעשה־לך:
 18 את־הג מצות השמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאה ממצרים:
 19 כל־פטר חכם לי וכל־מקנה חזק פטר שור עשה:
 20 ופטר חמור הפדה כשה ואס־לא הפדה וערפתו כל בכור בניך הפדה ולא־יבאו פני ריבם:
 21 וישבת ימים תעבד ויהיו השביעי השבת בחריש ובקציר השבת:
 22 וחת שבעת תעשה לך בפורי קציר חטים וחת האסיר תקופת השנה:
 23 שלש פעמים בשנה יראה פ־לבוך את־פני האדן ויהו אלהי ישראל:
 24 כ־יוריש גוים מפניך ותחבתי את־גבולך ולא־יחמד איש את־ארצך בעלתך לכרות את־בני יהוה אלהיה שלש פעמים בשנה:
 25 לא תחשט על־חמץ פ־יבדו ולא־ילין לבקר ובח מה הפסח:
 26 ראשית פבורי אהרֹן תביא בית יהוה אל־היך לא־תבשל גדי פ־חלב אהו: פ
 27 ויאמר ויהו אל־משה וכל־בניך את־הדברים האלה פי עלי פ־הדברים האלה כרתו אהרֹן ברת ואת־ישראל:
 28 ויהי־שם עשר־הנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על־הלח את דברי הברית עשרת הדברים:
 29 ויהי ברכת משה מחר סיני ושני לכת העדת ביד־משה ברכתו מן־ההר ומשה לא־ידע כי קרן עור פניו בדרו אהו:
 30 וקרא אהרֹן וכל־בני ישראל את־משה ויהו קרן עור פניו ויראו מנשת אליו:
 31 ויקרא אלהם משה וישבו אהרֹן וכל־הנשאים בעדת וידבר משה אלהם:
 32 ואחר־כן נגשו כל־בני ישראל ויצוה את כל־אשר דבר יהוה אהו פ־הר סיני:
 33 ויכל משה מדבר אהם ויהו על־פניו מסוה:
 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אהו יסיר את־המסוה ע־צואתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה:
 35 וקרא בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו ע־באו לדבר אהו: ס

40

1 וינדבר יהוה אל־משה לאמר:
 2 ביום־החדש הראשון באהל לחדש תקום
 את־משכן אהל מועד:
 3 ושלמת שם את ארון העדות וספת על־הארון
 את־הפרכת:
 4 והבאת את־השלחן וערכת את־ערכו והבאת
 את־המנורה ותעליה את־נרותיה:
 5 ונתתה את־מזבח הזהב לקמרת לפני ארון
 העדת ושלמת את־מסך הפתח למשכן:
 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן
 אהל־מועד:
 7 ונתת את־הכבוד בין־אהל מועד ובין המזבח
 ונתת שם מים:
 8 ושלמת את־הקוצר סביב ונתת את־מסך שער
 הקוצר:
 9 ולקחת את־שמן המשחה ומשחת את־המשכן
 ואת־כל־אשר־בו וקדשתו אתו ואת־כל־כליו
 ונהי קדש:
 10 ומשחת את־מזבח העלה ואת־כל־כליו
 וקדשת את־מזבח ונהי המזבח קדש קדשים:
 11 ומשחת את־הכביר ואת־פגיו וקדשתו אתו:
 12 והקרכת את־הארון ואת־פגיו אל־פסח
 אהל מועד ורחפתו אתם במים:
 13 והלבשת את־הארון את בגדיו הקדש ומשחת
 אתו וקדשת אתו וכתנו לי:
 14 ואת־בגדי הקריב והלבשת אתם בתנח:
 15 ומשחת אתם באשר משחת את־אביהם
 וכתנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת
 עולם לדורתם:
 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן
 עשה:
 17 ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באהל
 לחדש היום המשכן:
 18 ויקם משה את־המשכן ויתן את־אדניו וישם
 את־קשריו ויתן את־בריתיו ויקם את־עמודיו:
 19 ויפיש את־האהל על־המשכן וישם
 את־מסכת האהל עליו מלמעלה באשר צוה
 יהוה את־משה:
 20 ויקח ויתן את־העדת אל־הארון וישם
 את־הפדים על־הארון ויתן את־הכפרת
 על־הארון מלמעלה:
 21 ויבא את־הארון אל־המשכן וישם את פרכת
 המסך ויסך על ארון העדות באשר צוה יהוה
 את־משה:
 22 ויתן את־השלחן באהל מועד על ידך
 המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
 23 ויערך עליו ערך להם לפני יהוה באשר
 צוה יהוה את־משה:
 24 וישם את־המנורה באהל מועד נכח השלחן
 על ידך המשכן נגבה:
 25 ויעל הנרות לפני יהוה באשר צוה יהוה
 את־משה:
 26 וישם את־מזבח הזהב באהל מועד לפני
 הפרכת:
 27 ויקמר עליו קמחת סמים באשר צוה יהוה
 את־משה:
 28 וישם את־מסך הפתח למשכן:
 29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן
 אהל־מועד ויעל עליו את־העלה ואת־המנחה
 באשר צוה יהוה את־משה:
 30 וישם ויתן את־האהל מועד ובין
 המזבח ויתן שמה מים לרחצה:
 31 ורחצו מפני משה ואת־בגדי וכתנו את־ידיהם
 ואת־רגליהם:
 32 בבאם אל־אהל מועד ובקרבתם
 אל־המזבח ורחצו באשר צוה יהוה
 את־משה:
 33 ויקם את־הקוצר סביב למשכן ולמזבח ויתן
 את־מסך שער הקוצר ויכל משה
 את־המלאכה:
 34 ויכס הענן את־אהל מועד ויכבוד יהוה

משבצות זהב במלאכה:
 14 והקבנים על־שלמת בני־ישראל הנה שטים
 עשרה על־שלמתם פתוחי חתם איש על־שמו
 לשנים עשר שבט:
 15 ויעשו על־החשן שהשרת גבלת מעשה עבת
 זהב טהור:
 16 ויעשו שתי משבצות זהב וישתי טבעת זהב
 ויתנו את־שתי הטבעות על־שני קצות החשן:
 17 ויתנו שתי העבחות הזהב על־שתי הטבעות
 על־קצות החשן:
 18 ואת שתי קצות שתי העבחות נתנו על־שתי
 המשבצות ויתגסם על־בתפת האפד אל־מול
 פגיו:
 19 ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על־שני
 קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד
 ברתה:
 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתגסם על־שתי
 קצות האפד מלמטה ממול פגיו לעמת
 הקברתו ממעל לחשב האפד:
 21 ויקבסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת
 האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד
 ולא יגזח החשן מעל האפד באשר צוה יהוה
 את־משה:
 22 ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל
 תכלת:
 23 ופיר־המעיל בחוכו כפי חקרא שפה לפיו
 סביב לא יקרע:
 24 ויעשו על־שולי המעיל רמוגי תכלת
 וארזמן ותולעת שני משור:
 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו
 את־הפעמנים בחוך הרמנים על־שולי המעיל
 סביב בחוך הרמנים:
 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על־שולי המעיל
 סביב לשרת באשר צוה יהוה את־משה:
 27 ויעשו את־התקנת שם מעשה ארג לאהרן
 ולבגיו:
 28 ואת המצנפת שש ואת־פארי המנבעת שש
 ואת־מכנסי הכד שש משור:
 29 ואת־הקבנט שש משור ותכלת וארזמן
 ותולעת שני מעשה רקם באשר צוה יהוה
 את־משה:
 30 ויעשו את־ציץ גור־הקדש זהב טהור
 ויקחו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה:
 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על־המצנפת
 מלמעלה באשר צוה יהוה את־משה:
 32 ותכלת כל־עבדת משכן אהל מועד ויעשו
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן
 עשו:
 33 ויבאו את־המשכן אל־משה את־האהל
 ואת־כל־כליו וקסיו קרשיו כגילו כ(פרויתו
 ק) ועמדיו ואדניו:
 34 ואת־מסכה עורת האילם הקאדמים
 ואת־מכסה ערת התקשים ואת פרסת המסך:
 35 את ארון העדת ואת־פגדיו ואת הכפרת:
 36 את־השלחן ואת־כל־כליו ואת להם הפנים:
 37 את־המנורה השחרה את־נרותיה נרת
 שמערה ואת־כל־כליה ואת שמן המאור:
 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת
 קמרת הסמים ואת מסך פתח האהל:
 39 את א מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת
 אשר־לו את־פגדיו ואת־כל־כליו את־הכביר
 ואת־פגיו:
 40 את קלעי הקוצר את־עמדיה ואת־אדניה
 ואת־מסך לשער הקוצר את־מיתריו ויסדתיה
 ואת כל־כלי עבדת המשכן לאהל מועד:
 41 את־בגדי השרד לשרת פקדש את־בגדי
 הקדש לאהרן הפתח ואת־בגדי בני לכתו:
 42 ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו בני
 ישראל את כל־העבדות:
 43 ויבא משה את־כל־המלאכה והנה עשו
 אתה באשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם
 משה:
 16 בל־קלעי הקוצר סביב שש משור:
 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים
 והשוקים כסף וצפוי ראשיהם כסף והם
 מושקים כסף כל עמדי הקוצר:
 18 ומסך שער הקוצר מעשה רקם תכלת
 וארזמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה
 ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי
 הקוצר:
 19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
 ווייהם כסף וצפוי ראשיהם והשוקים כסף:
 20 וכל־הנחת למשכן ולקוצר סביב
 נחשת:
 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד
 על־פי משה עבדת הלויים כגד איהמר
 בן־אהרן הכהן:
 22 וכצאל בן־אורי בן־חור למשה והנה
 עשה את כל־אשר־צוה יהוה את־משה:
 23 ואהו אהליאב בן־אחיסוק למטה־דן קדש
 וחשב ורקם תכלת וכאדניו ובתולעת השני
 ובשש:
 24 כל־הזהב העשוי למלאכה ככל מלאכת
 הקדש ויהי זהב התנופה השש ועשרים כפר
 ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש:
 25 וכסף פקודי העדה מאה כפר ואלף ושבע
 מאות ותמשה ושבעים שקל בשקל הקדש:
 26 בקע לגגלת סחצית שקל בשקל הקדש
 לכל העבר על־הפקדים מן עשרים שנה
 ומעלה לשש־מאות אלה ושלשת אלפים וחמש
 מאות ותמשים:
 27 ויהי מאה כפר הכסף לצקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאה אדנים למאת
 הכפר כפר לאדן:
 28 ואת־האלף ושבע המאות ותמשה ושבעים
 עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק
 אתם:
 29 ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים
 וארבע־מאות שקל:
 30 ויעש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת
 מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו ואת
 כל־כלי המזבח:
 31 ואת־אדני הקוצר סביב ואת־אדני שער
 הקוצר ואת כל־הנחת המשכן ואת־כל־הנחת
 הקוצר סביב:
 39
 1 ומי־התכלת והארזמן ותולעת השני עשו
 בגדי־שרד לשרת פקדש ויעשו את־בגדי
 הקדש אשר לאהרן באשר צוה יהוה
 את־משה:
 2 ויעש את־האפד זהב תכלת וארזמן ותולעת
 שני ושש משור:
 3 ויברקעו את־פתי הזהב וקצין פתילים לעשות
 בחוך התכלת ובחוך הארזמן ובחוך תולעת
 השני ובחוך השש מעשה חשב:
 4 כתפת עשורלו חרות על־שני כצוותו כ
 קצותיו ק) קצר:
 5 והשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו
 זהב תכלת וארזמן ותולעת שני ושש משור
 באשר צוה יהוה את־משה:
 6 ויעשו את־אבני השם מסבת משבצת זהב
 מפתחת פתוחי חותם על־שמות בני ישראל:
 7 לבני ישראל באשר צוה יהוה את־משה:
 8 ויעש את־החשן מעשה חשב כמעשה אפד
 זהב תכלת וארזמן ותולעת שני ושש משור:
 9 רבוע היה כפול עשו את־החשן וזרת ארבע
 וזרת רחבו כפול:
 10 וימלאו־בו ארבעה טורי אבן מור אתם
 פטרה וברכת השור האחד:
 11 והשור השני נפק ספיר וזהלם:
 12 והשור השלישי לשם שבו ואהלקה:
 13 והשור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת
 ואת־קרתיו ואת־כפתיו ואת מנקיותו ואת
 ואת־המקשות אשר יסך בהן זהב טהור עשה
 ואת־המנורה וכתה וקנה נביעה כפתרית
 ויפרתה ממנה היו:
 18 וישנה קנים יצאים מצדיה שלשה א קני
 מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה
 השני:
 19 שלשה גבעים משקדים כקנה האחד כפתר
 ופרח ושלשה גבעים משקדים כקנה אחד
 כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים
 מן־המנורה:
 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתרית
 ויפרתה:
 21 ובפתר תחת שני הקנים ממנה ובפתר תחת
 שני הקנים ממנה ובפתר תחת־שני הקנים
 ממנה לששת הקנים היצאים ממנה:
 22 כפתריתם וקנתם ממנה היו כלה מקשה
 אמת וזהב טהור:
 23 ויעש את־נרותיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה
 זהב טהור:
 24 כפר זהב טהור עשה אתה ואת
 כל־כליה:
 25 ויעש את־מזבח הקמרת עצי שטים אמה
 ארבו ואמה רחבו רבוע ואמתיים קמתו ממנו
 היו קרנותיו:
 26 ויצף אתו זהב טהור את־גגו ואת־קרתיו
 סביב ואת־קרנותיו ויעש לו זהב סביב:
 27 ושתי טבעת זהב עשורלו ומתחת לזרו על
 שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים
 לשאת אתו בקם:
 28 ויעש את־הפדים עצי שטים ויצף אתם
 זהב:
 29 ויעש את־שמן המשחה קדש ואת־קמרת
 הסמים טהור מעשה רקם:
 38
 1 ויעש את־מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
 ארבו וחמש־אמות רחבו רבוע ושלש אמות
 קמתו:
 2 ויעש קרנותיו על ארבע פנתיו ממנו היו
 קרנותיו ויצף אתו נחשת:
 3 ויעש את־כל־כלי המזבח את־הסירות
 ואת־הנעים ואת־המנורת את־המנולגת
 ואת־המחלת כל־כליו עשה נחשת:
 4 ויעש למזבח מכפר מעשה קשת נחשת תחת
 פרקפו מלמטה עד־קצויו:
 5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר
 הנחשת פתים לבדים:
 6 ויעש את־הפדים עצי שטים ויצף אתם
 נחשת:
 7 ויבא את־הפדים בטבעת על צלעת המזבח
 לשאת אתו בקם נבוב לחת עשה אתו:
 8 ויעש את הכביר נחשת ואת כנו נחשת
 כמקראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל
 מועד:
 9 ויעש את־הקוצר לפאת א נגב תימה קלעי
 הקוצר שש משור מאה באמה:
 10 עמודיהם ועשוקים כסף:
 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים
 ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים והשוקים
 כסף:
 12 ולפאתים קלעים חמשים באמה עמודיהם
 עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים והשוקים
 כסף:
 13 ולפאת קדמה מנחה חמשים אמה:
 14 קלעים חמש־עשרה אמה אל־הכפתר
 עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:
 15 ולכפתר השנית מנה ומנה לשער הקוצר
 קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה
 ואדניהם שלשה:

38

39

מלא ארתי המשכן:
 35 ולא יוכל משה לבוא אל אהל מועד
 כיישבן עליו הענן וכבוד יהוה מלא
 ארתי המשכן:
 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני
 ישראל בכל מסעיהם:
 37 ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום
 העלאתו:
 38 כי ענן יהוה על המשכן יום ואש תהיה
 לילה בו לעיני כל בית ישראל
 בכל מסעיהם:

LEVITICUS

1

1 ויקרא אל משה ונדבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר:
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
 כייקרוב מכם קרבן ליהוה מורהמהמה
 מן העקרוב ומן העצאן תקריבו את קרבנותם:
 3 אם עלה קרבנו מן העקרוב זכר תמים
 יקריבונו אלפתח אהל מועד יקריבו אותו
 לרצונו לפני יהוה:
 4 וסמך ידו על ראש העלה ונגדו לו לכפר
 עליו:
 5 ונשחט את צונו העקרוב לפני יהוה והקריבו בני
 אהרן הכהנים את העדים וזרקו את העדים
 על המזבח סביב ארפתח אהל מועד:
 6 והשפיש את העלה ונתה אהה לנתחיה:
 7 ונתנו בני אהרן הפתן אש על המזבח וקריבו
 עצים על המזבח:
 8 וקריבו בני אהרן הכהנים את הנתחים
 את הראש ואת הפרד על העצים אשר
 על המזבח:
 9 וקריבו וקריבו יחזיקו בפנים והקטיר הפתן
 את המזבח עלה אשה ריח ניחוחם
 ליהוה: ׀
 10 ואם מן העצאן קרבנו מן העשבים או
 מן העצים עלה זכר תמים יקריבונו:
 11 ונשחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני
 יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמיו
 על המזבח סביב:
 12 ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת הפרד
 וקריבו הפתן אהם על העצים אשר על המזבח
 אשר על המזבח:
 13 ונתחב ונתפרע יחזיקו בפנים והקריבו
 הפתן את המזבח המזבח עלה הוא
 אשה ריח ניחוח ליהוה: ׀
 14 ואם מן העלור עלה קרבנו ליהוה והקריבו
 מן העתרים או מן בני העלה את הקרבנו:
 15 והקריבו הפתן אל המזבח ונתח את ראשו
 והקטיר המזבח ונתחב דמו על קר המזבח:
 16 והסיר את ראשו ונתחב על העלה אתה
 אצל המזבח קרמה אל מקום הנתח:
 17 ונשחט אותו בכנפיו לא יכריל והקטיר אותו
 הפתן המזבח על העצים אשר על המזבח עלה
 הוא אשה ריח ניחוח ליהוה: ׀

2

1 ונפש בית הקריב קרבן מנתה ליהוה סלת
 יהוה קרבנו ונצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:
 2 והביא אל בני ישראל אהרן הכהנים וקמץ משם
 מלא קמצו מסלתה ומשנהה על כל לבנתה
 והקטיר הפתן את ארפתח המזבח אשה ריח
 ניחוח ליהוה:
 3 ונתחבת מן המזבח לאהרן ולבניו קחש
 קדשים מאשי יהוה: ׀
 4 וכי תקרב קרבן מנתה מאפה תניר סלת
 חלות מצת בלולת שמן וקריבו מצות משחים

בשמן: ׀
 5 ואם מנתה על המזבח קרבן סלת בלולת
 בשמן מצה תהיה:
 6 פחות אתה פתים ונצקת עליה שמן מנתה
 הוא: ׀
 7 ואם מנתה מנתה קרבן סלת בשמן
 תעשה:
 8 ותבא את המזבח אשר נעשה מאלה ליהוה
 והקריבו אל הפתן והנשחט אל המזבח:
 9 והרים הפתן מן המזבח את ארפתח
 והקטיר המזבח אשה ריח ניחוח ליהוה:
 10 ונתחבת מן המזבח לאהרן ולבניו קחש
 קדשים מאשי יהוה:
 11 כל המזבח אשר תקריבו ליהוה לא תעשה
 חטין פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו מפני
 אשה ליהוה:
 12 קרבן ראשית תקריבו אהם ליהוה
 ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח:
 13 וכל קרבן מנתה כפולת המלח ולא
 תשפית מלח ברית אלהיך מעל מנתה על
 כל קרבן תקריבו סלת: ׀
 14 ואם תקריב מנתה כפורים ליהוה אביב
 קלוי פאש נקח פקמל תקריב את מנתה
 כפורים:
 15 ונתח עליה שמן ושחט עליה לבנה מנתה
 הוא:
 16 והקטיר הפתן את ארפתח מנתה
 ומשנהה על כל לבנתה אשה ליהוה: ׀

3

1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן העקרוב הוא
 מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבונו לפני
 יהוה:
 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ונשחט פתח אהל
 מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את העדים
 על המזבח סביב:
 3 והקריב מנתה שלמים אשה ליהוה
 את המזבח המזבח את העקרוב ואת כל המזבח
 אשר על המזבח:
 4 ואת שתי הפלית ואת המזבח אשר עלה
 על המזבח ואת היתרת
 על המזבח:
 5 והקטירו אותו בני אהרן המזבח על העלה
 אשר על העצים אשר על המזבח אשה ריח ניחוח
 ליהוה: ׀
 6 ואם מן העצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
 זכר או נקבה תמים יקריבונו:
 7 אם נשחט הוא מקריב את הקרבנו והקריב
 אותו לפני יהוה:
 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ונשחט אותו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמיו
 על המזבח סביב:
 9 והקריב מנתה שלמים אשה ליהוה חלבו
 האליה תמימה לעמת העצה וסירנה
 ואת המזבח המזבח את העקרוב ואת כל המזבח
 אשר על המזבח:
 10 ואת שתי הפלית ואת המזבח אשר עלה
 אשר על המזבח ואת היתרת על המזבח
 על המזבח וסירנה:
 11 והקטירו הפתן המזבח לחם אשה
 ליהוה: ׀
 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה:
 13 וסמך את ידו על ראשו ונשחט אותו לפני
 אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמיו
 על המזבח סביב:
 14 והקריב מנתה מפני קרבנו אשה ליהוה
 את המזבח המזבח את העקרוב ואת כל המזבח
 אשר על המזבח:
 15 ואת שתי הפלית ואת המזבח אשר עלה
 אשר על המזבח ואת היתרת על המזבח
 על המזבח וסירנה:
 16 והקטיר הפתן המזבח לחם אשה ליהוה

ניחח כל המזבח ליהוה:
 17 הקת עולם לדרתיכם בכל מושבותיכם
 כל המזבח וכל דם לא תאכלו: ׀

4

1 ונדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש בית הקטא
 בשנה מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה
 ונעשה מאמת מנתה:
 3 אם הפתן הששים הקטא לאשמת העם
 והקריב על חטאתו אשר קרן פקד
 תמים ליהוה לחטאת:
 4 והביא את הפר אלפתח אהל מועד לפני
 יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ונשחט
 את הפר לפני יהוה:
 5 וזלח הפתן הששים מכם הפר והביא אותו
 אל אהל מועד:
 6 וטבל הפתן את ארפתחו בדם והנה מן המזבח
 שבע פעמים לפני יהוה את הפני פרכת הקטש:
 7 ונתן הפתן מן המזבח על הקרנות מנתה
 השמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת
 כל דם הפר ישפך אל יסוד מנתה העלה
 אשר פתח אהל מועד:
 8 ואת כל המזבח פר חטאת ימים מפני
 את המזבח המזבח על העקרוב ואת כל המזבח
 אשר על המזבח:
 9 ואת שתי הפלית ואת המזבח אשר עלה
 אשר על המזבח ואת היתרת על המזבח
 על המזבח וסירנה:
 10 פאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
 הפתן על מנתה העלה:
 11 ואת העור הפר ואת כל פשרו על ראשו
 ועל הפרד ופרשו:
 12 והוציא את הפר אל מחוץ למזבח
 אל מקום טהור אל שפך הנתח וקריב אותו
 על העצים פאש על שפך הנתח וקריב: ׀
 13 ואם פלית אשה ישראל ישנו ונעלה דבר
 מעיני עקלה ונשחט אתה מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ונשחט:
 14 ונדקעה חטאת אשר קטא עליה והקריבו
 הקהל פר קריב לחטאת והביאו אותו לפני
 אהל מועד:
 15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
 הפר לפני יהוה ונשחט את הפר לפני יהוה:
 16 והביא הפתן הששים מכם הפר אל אהל
 מועד:
 17 וטבל הפתן ארפתחו בדם והנה שבע
 פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
 18 ומן המזבח יפן על הקרנות המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל המזבח שבע
 אל יסוד מנתה העלה אשר פתח אהל מועד:
 19 ואת כל המזבח ימים מפני והקטיר
 המזבח:
 20 ונעשה לפר פאשר עשה לפר חטאת פן
 עשיתו וכפר עליהם הפתן ונסלח להם:
 21 והוציא את הפר אל מחוץ למזבח וקריב
 אותו פאשר שפר את הפר הראשון חטאת
 הקהל הוא: ׀
 22 אשר נשחט וקטא ונעשה אתה מכל מצות
 יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשנה ואשם:
 23 אריהודע אליו חטאתו אשר קטא פה
 והביא את הקרבן ששיר עזים זכר תמים:
 24 וסמך ידו על ראש הששיר ונשחט אותו
 במקום אשר יושחט את העלה לפני יהוה
 חטאת הוא:
 25 וזלח הפתן מכם חטאת פאצבעו ונתן
 על הקרנות מנתה העלה ואת דמיו ישפך
 אל יסוד מנתה העלה:
 26 ואת כל המזבח קטיר המזבח כחלב זבח
 השלמים וכפר עליו הפתן חטאתו ונסלח
 לו: ׀
 27 ואם נפש את חטאת בשנה מעם הארץ

בשנה אתה חטאת ממצות יהוה אשר לא תעשינה
 ואשם:
 28 או הודע אליו חטאתו אשר קטא והביא
 קרבנו ששיר עזים תמימה נקבה על חטאתו
 אשר קטא:
 29 וסמך את ידו על ראש חטאת ונשחט
 את חטאתו במקום העלה:
 30 וזלח הפתן מכם חטאת פאצבעו ונתן על הקרנות
 מנתה העלה ואת כל דמיו ישפך אל יסוד
 המזבח:
 31 ואת כל המזבח ימים חטאת חוסר חלב
 מעל זבח השלמים והקטיר הפתן המזבח
 לריח ניחוח ליהוה וכפר עליו הפתן ונסלח
 לו: ׀
 32 ואם נפש יביא קרבנו לחטאת נקבה
 תמימה וביאנה:
 33 וסמך את ידו על ראש חטאת ונשחט אתה
 לחטאת במקום אשר יושחט את העלה:
 34 וזלח הפתן מכם חטאת פאצבעו ונתן
 על הקרנות מנתה העלה ואת כל דמיו ישפך
 אל יסוד המזבח:
 35 ואת כל המזבח ימים חטאת חוסר יוסר
 חלב חטאת מנתה השלמים והקטיר הפתן
 אתה המזבח על אש יהוה וכפר עליו הפתן
 על חטאתו אשר קטא ונסלח לו: ׀

5

1 ונפש בית חטאת ונשחט קול אלה והוא עד
 או קאה או ידע אבל לא יגיד ונשחט עינו:
 2 או נפש אשר נתע בקל דבר טמא או כנבלת
 תה טמא או כנבלת פתח טמא או כנבלת
 שרץ טמא ונעלם מפניו והוא טמא ואשם:
 3 או כי יגע בטמא אדם לכל טמא אשר
 יטמא פה ונעלם מפניו והוא ידע ואשם:
 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתיים לקרע א
 להטיב לכל אשר יבטא האדם בשבע ונעלם
 מפניו והוא ידע ואשם לאחט מאלה:
 5 ונתה וביאשם לאחט מאלה והתודה אשר
 קטא עליה:
 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר
 קטא נקבה מן העצאן פשח ארשית עזים
 לחטאת וכפר עליו הפתן חטאתו:
 7 ואם לא תגיע ידו פי שח והביא את אשמו
 אשר קטא שתי תרים או ששני בני יונה ליהוה
 אהרן חטאת ואתה העלה:
 8 והביא אהם אל הפתן והקריב את אשר
 לחטאת ראשונה וזלח את ראשו ממול ערפו
 ולא יכריל:
 9 והנה מכם חטאת על קריב המזבח והנשחט
 בדם ונשחט אל יסוד המזבח חטאת הוא:
 10 ואת ששיר עזים עלה פשפכט וכפר עליו
 הפתן חטאתו אשר קטא ונסלח לו: ׀
 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני
 בני יונה והביא את קרבנו אשר חטאת עשירת
 האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן
 ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא:
 12 והביא אל הפתן וקמץ הפתן מ
 מלא קמצו את ארפתח המזבח על
 אש יהוה חטאת הוא:
 13 וכפר עליו הפתן על חטאתו אשר קטא
 מאמת מאלה ונסלח לו והיתה לבתן
 מנתה: ׀
 14 ונדבר יהוה אל משה לאמר:
 15 נפש בית חטאת מעל חטאת בשנה מקדשי
 יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים
 מן העצאן בערבך כפר שלמים בשלח חקש
 לאשם:
 16 ואת אשר קטא מן הקדש ושלם
 ואת חמשתו יוסף עליו ונתן אותו לפתן
 והפתן וכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ׀
 17 ואם נפש כי חטאת ועשתה אתה
 מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע

שתי-תרים או שני בני יונה אחד על-גלה ואחד
לחטאות וכפר עליהם הבהן וטהרה: פ

13

1 ונדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:
2 אךם ביי-ידיהם בעור-בשרו שאת אורספתת
או בקרת ונהיה בעור-בשרו נגע צרעת
והקיא אל-אהרן הבהן או אל-אחד מקניו
הבהנים:
3 וראה הבהן את-הנגע בעור-הבשר ושער
נגע הפד לכן וראה נגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת הוא וראהו הבהן וטמא אותו:
4 ואם-בקרית לבנה הוא בעור בשרו ועמק
אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפד לכן
והקיא הבהן את-הנגע שבכת ימים:
5 וראהו הבהן ביום השביעי ונהה נגע עמד
בעינו לא-פשה נגע בעור והקניו הבהן
שבכת ימים שנית:
6 וראה הבהן אותו ביום השביעי שנית ונהה
בהה נגע ולא-פשה נגע בעור וטהרו הבהן
מספתת היא וכבסו בקניו וטהרו:

7 ואם-פשה תפשה המספתת בעור אחרי
הקאתו אל-הבהן לטהרה ונהה שנית
אל-הבהן:
8 וראה הבהן ונהה פשה המספתת בעור
וטמא הבהן צרעת הוא: פ
9 נגע צרעת פי תהיה באדם והקיא אל-הבהן:
10 וראה הבהן ונהה שאת-לבנה בעור והיא
הפכה שער לכן ומתית בשר חי בשאת:
11 צרעת ונשנת הוא בעור בשרו וטמא הבהן
לא יסקניו פי טמא הוא:
12 ואם-פרוית תפרח הצרעת בעור ובפשה
הצרעת את פל-עור נגע מראשו ועד-רגלו
לכל-מראה עיני הבהן:
13 וראה הבהן ונהה כסחה הצרעת
את-פל-בשרו וטהרו את-הנגע פלו הפד לכן
טהרו הוא:
14 וכיום תראות בו בשר חי וטמא:
15 וראה הבהן את-הבשר חסו וטמאו הבשר
חסי טמא הוא צרעת הוא:
16 או כי ישוב הבשר חסו ונהפד ללבן וקא
אל-הבהן:
17 וראהו הבהן ונהה נהפד נגע ללבן וטהרו
הבהן את-הנגע טהור הוא: פ
18 ובשר ביי-ידיהם בורב-עורו שחין ונהפא:
19 ונהה במקום שחין שאת לבנה או בקרת
לבנה אדמקמת ונהה אל-הבהן:
20 וראה הבהן ונהה מראה שפל מן-העור
ושערה הפד לכן וטמאו הבהן נגע-צרעת
הוא בשחין פרתה:
21 ואם וראה הבהן ונהה אור-פה שער לכן
ושפלה איננה מן-העור והיא כהה והקניו
הבהן שבכת ימים:
22 ואם-פשה תפשה בעור וטמא הבהן אותו
נגע הוא:

23 ואת-החתיקה תעמד הבהרת לא פשהת
צרעת השחין הוא וטהרו הבהן: ס
24 או בשר ביי-ידיהם בעור מקנות-אש וניהתה
מתות המבנה פהרת לבנה אדמקמת או לבנה:
25 וראה אתה הבהן ונהה נהפד שער לכן
במבנה וימראה עמק מן-העור צרעת הוא
במבנה פרתה וטמא אותו הבהן נגע צרעת
הוא:
26 ואם וראה הבהן ונהה אין-בפשה שער
לכן ושפלה איננה מן-העור והוא כהה
והקניו הבהן שבכת ימים:
27 וראהו הבהן ביום השביעי אם-פשה תפשה
בעור וטמא הבהן אותו נגע צרעת הוא:
28 ואם-חתיקה תעמד המבנה לא-פשהת
בעור והוא כהה שאת המבנה הוא וטהרו
הבהן פי-צרעת המבנה הוא: פ
29 וראש או אשה ביי-ידיהם בו נגע בראש או

עדי-העקב:
26 לכל-הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה
ושסע או איננה שסעת ונהה איננה מעלה טמאים
הם לכם פל-נגע בהם וטמא:
27 וכל הולך הולך על-פניו בכל-המנה החלקת
על-ארבע טמאים הם לכם פל-נגע בנבלתם
יטמא עדי-העקב:
28 והנשא את-נבלתם וכבסו בקניו וטמא
עדי-העקב טמאים הם לכם: ס
29 וזה לכם הטמא בשרין שחין על-האריך
החלד והעקב והצב למינהו:
30 ונקאהו הבהן והטמא והחמט והתנשמת:
31 ואלה הטמאים לכם בכל-השרץ פל-הנגע
בהם במתם וטמא עדי-העקב:
32 וכל אשר-יפלי-עליו מקום במתם וטמא
מכל-ל-י-עין או בנה ארעור או שק פל-כלי
אשר-ישעה מלאכה בהם במים יוקא וטמא
עדי-העקב וטהרו:

33 וכל-כלי-החש אשר-יפל מהם אל-תובו
פל אשר בתוכו וטמא ואלו השברו:
34 מכל-האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו
מים וטמא וכל-משקה אשר ישקה בכל-כלי
יטמא:
35 וכל אשר-יפל מנבלתם עליו וטמא תנור
וכירוס ותין טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
36 אך משין וכור מקנה-מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם וטמא:
37 וכי יפל מנבלתם על-פל-זרע זרע אשר
זרע טהור הוא:
38 וכי יתרים על-זרע ונפל מנבלתם עליו
טמא הוא ל: ס
39 וכן: מות מן-הבהמה אשר-היא לכם
לאכלה נגע בנבלתה וטמא עדי-העקב:
40 והאכל מנבלתה וכבסו בקניו וטמא
עדי-העקב והנשא את-נבלתה וכבסו בקניו
וטמא עדי-העקב:
41 וכל-השרץ שחין על-האריך שחין הוא לא
יאכל:
42 כל הולך על-גחון וכל הולך על-ארבע
עד כל-מרבבה נגלים לכל-השרץ שחין
על-האריך לא תאכלום פי-שחין הם:
43 אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ
השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם:
44 כי אני יהוה אל-ידיכם והתקדשתם והייתם
קדשים פי קדוש אני ולא תטמאו
את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-האריך:
45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להית לכם לאלהים והייתם קדשים פי קדוש
אני:
46 זאת תורת הבהמה והעור וכל גפש תמנה
הרמשת בהם ולכל-גפש השרצת על-האריך:
47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין תמנה
הנאכלת ובין תמנה אשר לא תאכל: פ

12

1 ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
2 דבר אל-בני ישראל לאמר אשה פי תזריע
וגלדה זכר וטמאה שבכת ימים פימי גדת
דוהת הטמא:
3 וביום השמיני יפול בשר ערלתו:
4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי סתרה
בכל-קדש לא-תגע ואל-תמקש לא תבא
עדי-מאלת ימי סתרה:
5 ואם-נקהת תלד וטמאה שבשעים בנדהתה
וששים יום ושלשת ימים תשב על-דמי סתרה:
6 ובמלאת ימי סתרה לכן או לכת תביא
בגש פן-ישנתו עלה ובריי-ידיה אורחר לחטאת
אל-פחה אהל-מזבח אל-הבהן:
7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או
לנקבה:
8 ואם-לא תמצי נדה פי שוה ולקחה

פי-הקנ וסקד-בנין נתנו מזבחי שלמי בני
ישראל:
15 שוק החרומה וזהו התנופה על אשי
התלבים וביאו להניף תנופה לפני יהוה ונהה
לך ולבניך אתך לחקדעולם בפאשר צנה
יהוה:
16 ואת אשר-התפארת דלש דלש משה ונהה
שרף וקצר על-אלעור ועל-אימקרו בני אהרן
הנותרים לאמר:
17 מרוע לא-אכלתם את-החטאת במקום
הקדש פי קדש קדשים הוא ואתה ונתן לכם
לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה:
18 הן לא-הוקא את-דמה אל-הקדש פנימה
אוכל תאכלו אתה בקדש בפאשר צוית:
19 ונדבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו
את-חטאתם ואת-עליתם לפני יהוה והתקראנה
אתי פאלה ואל-חתי תפארת היום היום טעבי עיני
יהוה:
20 וישמע משה וייטב בעיניו: פ

11

1 ונדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר
אלהם:
2 דברו אל-בני ישראל לאמר זאת המנה אשר
תאכלו מכל-הבהמה אשר על-האריך:
3 כל א מפרסת פרסה ושסעת שסע פרתת
מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
4 אך את-זה לא תאכלו ממעלי הגרה
ומפפריסי הפרסת את-הגמל פי-מעלה גרה
הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם:
5 ואת-השקן פי-מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפריס טמא הוא לכם:
6 ואת-האזנה פי-מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם:
7 ואת-החזיר פי-מפריס פרסה הוא ושסע
שסע פרסה והוא גרה לא-יזר טמא הוא לכם:
8 מפשקם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם:
9 את-זה תאכלו מכל אשר בהמים פל אשר-ילו
סנפיר וקשקשת בהמים ובנחלים אתם
תאכלו:
10 וכל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת בהמים
ובנחלים מכל שרץ בהמים ויפול גפש תמנה
אשר בהמים שקין הם לכם:
11 ושקין יהיו לכם מפשקם לא תאכלו
ואת-נבלתם תשקצו:
12 כל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת בהמים
שקין הוא לכם:
13 ואת-אלה תשקצו מן-העור לא יאכלו שקין
הם את-הנשר ואת-הפרס ואת-העזונה:
14 ואת-הדאה ואת-הצאה למינה:
15 את כל-ערכ למינו:
16 ואת בת-הענה ואת-התחמס ואת-השחר
ואת-הנין למינהו:
17 ואת-הכוס ואת-השלך ואת-הנזשוף:
18 ואת-התנשמת ואת-הטפאת ואת-החרום:
19 ואת-החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת
ואת-העטלף:
20 כל שרץ העוף החלך על-ארבע שקין הוא
לכם: ס
21 אך את-זה תאכלו מכל שרץ העוף החלך
על-ארבע אשר-לא כ לו פ) בקעים ממעל
לכנליו לגפר בהן על-האריך:
22 את-אלה מהם תאכלו את-האזנה למינהו
ואת-הפלעם למינהו ואת-הסרגל למינהו
ואת-הקנב למינהו:
23 וכל שרץ העוף אשר-ילו ארבע נגלים
שקין הוא לכם:
24 ולא-אלה תטמאו פל-הנגע בנבלתם וטמא
עדי-העקב:
25 וכל-הנשא מנבלתם וכבסו בקניו וטמא

מן-הקבר מן-החטאת הקטיר המזבחה בפאשר
צנה ונהה את-משה:
11 ואת-הבשר ואת-העור ואת-הקנב פאשר מחוץ
למחנה:
12 וישחט את-העלה וימצאו בני אהרן אלו
את-הדם ויזרקו על-המזבחה סביב:
13 ואת-העלה המצאו אלו לנתחיה
ואת-הראש ויזקרו על-המזבחה:
14 ויזחין את-הקנב ואת-הקעים ויזקרו
על-העלה המזבחה:
15 ויזקרו את קרבו העם ויזקרו את-שעיר
החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו פראשון:
16 ויזקרו את-העלה וישקה בפשפט:
17 ויזקרו את-המנחה ויזמא כפו מנהה
ויזקרו על-המזבחה מלבד עלת הפרק:
18 וישחט את-השור ואת-האיל וכן השלמים
אשר לעם וימצאו בני אהרן את-הדם אלו
ויזקרו על-המזבחה סביב:
19 ואת-החלבים מן-השור ומן-האיל האלה
והמקשה ויזקרו ויזקרו הקבד:
20 וישמו את-החלבים על-החזות ויזקרו
החלבים המזבחה:
21 ואת החזות ואת שוק הזמן הניף אהרן
תנופה לפני יהוה בפאשר צנה משה:
22 וישא אהרן את ידיו כ לו ק) אל-העם
ויזקרום ויזקרו מעשית החטאת והעלה
והשלמים:
23 ויבא משה ואהרן אל-אהל מועד ויצאו
ויזקרו את-העם ויזקרו כבוד-יהוה
אל-כל-העם:
24 ותבא אש מלפני יהוה ותאכל על-המזבחה
את-העלה ואת-החלבים ויזקרו פל-העם וירגו
ויפלו על-פניהם:

10

1 ויחזקו בני-אהרן גבם ואביהוה אש מתהוה
ויהנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויזקרו
לפני יהוה אש ונהה אשר לא צנה אתם:
2 ויבא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה:
3 ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר יהוה
לאמר בקרבי אקדש ועל-פני כל-העם אקבד
ויזם אהרן:
4 ויזקרו משה אל-מישאל ואל אלצפן בני
עזיאל יד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו
את-אזיכם מאת פי-הקדש אל-מחוץ למחנה:
5 ויזקרו וישאם בכתנתם אל-מחוץ למחנה
פאשר דבר משה:
6 ויאמר משה אל-אהרן ולא-עור ולא-יתמר
בניו הראשים אל-תפקעו ויבגדיכם
לא-תפרימו ולא תמתו ועל פל-העדה קצר
ואחיהם פל-פיהת ישראל יכפו את-השפרה
אשר שרף יהוה:
7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פותחתו
פי-שמן משחת יהוה עליכם ועששו פדבר
משה: פ
8 ונדבר יהוה אל-אהרן לאמר:
9 וכן ושקב אל-משחת אהה ויבניך אתך
בפאקם אל-אהל מועד ולא תמתו חפת עולם
לדורותיכם:
10 ולמבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור:
11 ולחזרת ארבע בני ישראל את כל-החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד-משה: פ
12 ונדבר משה אל-אהרן ואל אלעור
ואל-יתמר בניו הנזכרים קחו את-המנחה
הנותרת מאשי יהוה ונהה ואלהוה מצות אצל
המזבחה פי קדש קדשים הוא:
13 ואכלתם אתה במקום קדש פי חק
ותקדיבניך הוא מאשי יהוה פי-כן צוית:
14 ואת סנה התנופה ואת שוק החרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך

קדשים תקיין כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
 3 איש אמו ואביו תיראו ואת השבת תשמרו
 אני יהוה אלהיכם:
 4 אלה תפנו אל האלים ואלהי מסכה לא
 תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם
 תזבחו:
 6 ביום זבחתם יאכל ומזקרתו והזותר עדיום
 השלישי באש ישרף:
 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא
 לא ירצה:
 8 ואכליו עונו וישא פיראדתך ליהוה חלל
 ונקרה הנפש ההוא מעפיה:
 9 ויבצרתם את הקציר ארצכם לא תכלה פאת
 שדה לקצר ולקט לקצירך לא תלקט:
 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט
 לעני ולגר תשוב אתם אני יהוה אלהיכם:
 11 לא תגנבו ולא תחבשו ולא תשקרו איש
 בעמיתו:
 12 ולא תשבעו בשמי לשקר ותחלת את שם
 אלהיך אני יהוה:
 13 לא תעשק את רעך ולא תגול את רעך
 פשלת שכיר אתך עד בוקר:
 14 לא תחלל חרש ולפני עור לא תהן מכשל
 ויראת מאלהיך אני יהוה:
 15 לא תשנו עול במשפט לא תשא פנייך
 ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמי:
 16 לא תחלך רכיל בעמך לא תשמר עדים
 רעך אני יהוה:
 17 לא תשנא את אחיך בלבך חוכם חוכים
 את עמיך ולא תשנא עליו חסא:
 18 לא תחם ולא תפטר את בני עמך ואת
 לרעך כמות אני יהוה:
 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע
 בלאים שדה לא תזרע בלאים ובעד בלאים
 שעתנו לא יעלה עליך:
 20 ואיש ביישכב את אשה שכבת זרע והוא
 שפחה נקרת לאיש וקפדה לא נפקדה או
 תפשה לא נתולה בפקת תהיה לא יומתו
 ביישכב חקשי:
 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל
 מועד איל אשם:
 22 וכפר עליו כהן וקפדה לא נפקדה או
 על חפאתו אשר חטא ונסלח לו מחפאתו אשר
 חטא:
 23 וכי יבאו אלהיך ונטעתם כרעץ
 מאכל ושרלתם ערלתו את פרו שלש שנים
 יהיה לכם ערלים לא יאכל:
 24 ובשנה הרביעת יהיה כרעץ קדש
 הלולים ליהוה:
 25 ובשנה החמישית תאכלו את פרו לחוסר
 לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם:
 26 לא תאכלו על סוסים לא תגחשו ולא
 תעוננו:
 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את
 פאת זקנך:
 28 ושרט לגפש לא תהנו בפשרכם וכתבת
 קעקע לא תהנו ככם אני יהוה:
 29 אלה תלל את ביתך להזנותה ולא תזנה
 הארץ וקלאת הארץ זמה:
 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
 יהוה:
 31 אלה תפנו אל האבות ואל הרוחניים
 אלה תבשו לשמא ככם אני יהוה אלהיכם:
 32 מפני שיהוה תקום ויהיה פני זקן ויראת
 פאלהיך אני יהוה:
 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו:
 34 באזרח מכם יהיה לכם הגר והגר אתכם
 ואהבת לו כמות בני גרים הייתם בארץ
 מצרים אני יהוה אלהיכם:
 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל
 ובמטורה:
 36 מאזני צדק אבני צדק אית צדק והיו
 צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם

18

עונו: פ
 1 ונדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה
 אלהיכם:
 3 במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
 תעשו ובמעשה ארץ מצרים אשר אני מביא
 אתכם שמה לא תעשו ובחקתי לא תלכו:
 4 את המשפט תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
 ככם אני יהוה אלהיכם:
 5 ושמתם את חקתי ואת המשפט אשר יעשה
 אתם האדם וחי ככם אני יהוה: פ
 6 איש איש אל בלשאר פשו לא תקרבו
 לגלות ערוה אני יהוה: פ
 7 ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה היא
 לא תגלה ערוה: פ
 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך
 הוא: פ
 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמה מולדת
 בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוה: פ
 10 ערות בת בןך או בת בתך לא תגלה
 ערוה כי ערוה הנה: פ
 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך
 הוא לא תגלה ערוה: פ
 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך
 הוא: פ
 13 ערות אחות אמה לא תגלה ביישאר אמה
 הוא: פ
 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא
 תקרב דתך הוא: פ
 15 ערות פלח לא תגלה אשת בןך הוא לא
 תגלה ערוה: פ
 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך
 הוא: פ
 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה
 ואת בת בנתה לא תחלל לגלות ערוה שארה
 הנה זמה הוא: פ
 18 ואשה אל אחתה לא תחלל לגלות
 ערוה עליה בתייה:
 19 ואל אשה בנות ממאסה לא תקרב לגלות
 ערוה:
 20 ואל אשה עמיך לא תחנן שקבתך לזרע
 לממאסה:
 21 ומזרעך לא תחנן להעביר למלך ולא
 תחלל את שם אלהיך אני יהוה:
 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
 הוא:
 23 ובכל בנה לא תחנן שקבתך לממאסה
 ואשה לא תעמד לפני בהמה להרביע תכל
 הוא:
 24 אלה תשמאו בכל אלה פי בכל אלה נטמאו
 הגוים אשר אני משלח מפניכם:
 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא
 הארץ את ישיביה:
 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת המשפט אשר
 תעשו מכל חלועת האלה והגר והגר
 בתוכם:
 27 כי את כל חלועת האלה עשו אנשי הארץ
 אשר לפניכם ונטמא הארץ:
 28 ולא תקאו הארץ אתכם בטמא אתם
 באשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
 29 כי כל אשר יעשה מכל חלועבות האלה
 ונקרתו הנפשות העלש מקרב עמם:
 30 ושמרתם את משמרתו לבלתי עשות
 מקשות חלועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 תטמאו ככם אני יהוה אלהיכם: פ

19

1 ונדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם

25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
 26 והמשלח את השעיר לעזאזל וכבש בגדיו
 ורחץ את פשרו במים ואחריו כבוא
 אלהיכם:
 27 ואת פר החטאת ואת שער החטאת אשר
 הובא אתכם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
 למחנה ושרפו באש את עורתם ואת פשרתם
 ואת פרשם:
 28 והשרף אתם וכבש בגדיו ורחץ את פשרו
 במים ואחריו כבוא אלהיכם:
 29 ויהיה לכם לחקת עולם בחקש השביעי
 בעשור לחקש תענו את גופיכם
 וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
 בתוכם:
 30 ביימים הנה וכפר עליכם לטהר אתכם
 מכל טמאיתם לפני יהוה חקתי:
 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם
 את גופיכם חקת עולם:
 32 וכפר תחנן אשר יקטיר אתו ואת שער
 אתו וכל חלב וכלש אתו וכלש אתו וכלש
 בגדיו חקש:
 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד
 ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל העם
 חקש וכפר:
 34 ונתתם לכם לחקת עולם לכפר
 על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ונעש
 באשר צוה יהוה את משה: פ

17

1 ונדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה
 יהוה לאמר:
 3 איש איש מבית ישראל אשר ישמט שור
 או כשב או רעו במחנה או אשר ישמט מחוץ
 למחנה:
 4 ואל יפתח אהל מועד לא קבאו להקריב
 כרען ליהוה לפני משכן יהוה דם נחש לאיש
 שהוא דם שפך ונכת האיש הוא מקריב עמו:
 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבוחיהם
 אשר הם זבחים על פני השנה והביאם ליהוה
 אל פתח אהל מועד אל מחנה ונבחו זבחי
 שלמים ליהוה אותם:
 6 וזרק כהן את הדם על מזבח יהוה פתח
 אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
 7 ולא יזבחו עוד את זבוחיהם לשעירם אשר
 הם זנים אחרים חקת עולם תהיה זאת להם
 לזרעם:
 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
 ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה
 ארצו:
 9 ואל יפתח אהל מועד לא יביאו לעשות אתו
 ליהוה ונקרת האיש ההוא מעמו:
 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
 בתוכם אשר יאכל פלדס ונתתו פני בגש
 האכלה את הדם והקרתו אתה מקרב עמו:
 11 כי גפש הקשר בדם הוא ואני נתתו לכם
 על המזבח לכפר על גופיכם ביימים הוא
 בגש וכפר:
 12 על פני אמתו לבני ישראל כל גפש מכם
 לא יאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל
 דם: פ
 13 ואיש איש מפני ישראל ומן הגר הגר
 בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל
 וישפך את דמו וכסהו בעפר:
 14 כי גפש כל בשר דמו כפשו הוא ואמר
 לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי גפש
 כל בשר דמו הוא כל אכלו יכרת:
 15 וכל גפש אשר תאכל נבלה וטמא פאזרח
 ובער וכבש בגדיו ורחץ במים וטמא
 ערה עקב וטהר:
 16 ואם לא וכבש ובשרו לא ירחץ ונשא

32 זאת תורת הנב ואשר תצא מקנו
 שכבת זרע לממאסה:
 33 והקדוה בגדתה הנב את זוכו לזכר
 ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם ממאסה: פ

16

1 ונדבר יהוה אל משה אחר מות שני בני
 אהרן בקרבנותם לפני יהוה וימתו:
 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
 ואל בניו בלעית אלהיכם מבית לפרכה
 אל בני הכפרת אשר עליה אהרן ולא ימותו כי
 בענו ארצה עליהם הכפרת:
 3 בזאת יבא אהרן ואלהיכם כפר בן יבקר
 חטאת ואיל עליה:
 4 כפת יבקר קדש ילבוש ומכנסיו יהיו
 על פשרו וכאבנטו כפת יגור ובמזבחתו
 יזרעו בגדיהם הם ורחץ במים את פשרו
 וילבוש:
 5 ומאת ענת בני ישראל יקח שני שעירי עזים
 חטאת ואיל אחד עלה:
 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
 וכפר בעדו ובעד ביתו:
 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני
 יהוה פתח אהל מועד:
 8 ונתן אהרן על שני השעירים זרקות לזרע
 אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עליו
 הגורל ליהוה וקשה חטאת:
 10 והשעיר אשר עליו הגורל לעזאזל
 יעמידו לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
 לעזאזל המדברה:
 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
 וכפר בעדו ובעד ביתו ושמת את פר החטאת
 אשר לו:
 12 ולקח מלאח חממה גחלת אש מעל המזבח
 מלפני יהוה ומלא חפניו כהנת סמים דקה
 והביא מבית לפרכה:
 13 ונתן את חממתו על השעיר לפני יהוה
 וכסה א ענן חממתו את הכפרת אשר
 עליה עדות ולא ימותו:
 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני
 הכפרת קדמה ולפני הכפרת וזה שבע פעמים
 יחטום באצבעו:
 15 ושמת את השעיר חטאת אשר לם והביא
 את דמו אל מבית לפרכה וקשה את דמו
 באשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת
 ולפני הכפרת:
 16 וכפר על המקדש משמאת בני ישראל
 ומעשייתם לכלי חטאתם וכן יעשה לאהל
 וכל שכן אתם בתוך טמאתם:
 17 ובעד אדם לא יזוהו א באהל מועד בבוא
 לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד
 ביתו ובעד כל חקש ישראל:
 18 וצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר
 עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן
 על גרונות המזבח סביב:
 19 והזה עליו מדם באצבעו שבע פעמים
 וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:
 20 וכלה מכפר את המקדש ואת אהל מועד
 ואת המזבח והקריב את השעיר החי:
 21 וסמך אהרן את שני עזי אתו ונתן על
 ראש השעיר החי והזותה עליו אתו ונתן
 בני ישראל וכל פשרתם לכלי חטאתם
 ונתן אתם על ראש השעיר ושלח בגדי אש
 עמי המדברה:
 22 ונשא השעיר עליו את גופו ונתנם אל ארץ
 זרה ושלח את השעיר כמקדש:
 23 ובה אהרן וכל אהל מועד ופוש את בני
 הכפר אשר לבש בבוא אל המקדש והניחם שם:
 24 ורחץ את פשרו במים במקום קדוש וכלש
 את בגדיו ונשא וקשה את עלתו ואת עלת
 דם וכפר בעדו ובעד הקים:

2 ואת שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ושמרתם אותם: 4 ונתתי גשמים בעתם ונתתה הארץ וכולה ועץ השדה יתן פרוי: 5 ויהשי לכם דיש אתרציר וכציר ושיג אתרדע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ וישבתם ואין מחרד וחספתי תה קנה מרהארץ וחרב לאתעבר בארצכם: 7 וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם חקב וירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפירתי אתכם והקביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 10 ואכלתם יטן נישן וישן מפני חדש תוציא: 11 ונתתי משנים בחובכם ולא תהגעל נפשי אתכם: 12 והתחלתי בתוכם ותייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית לכם עבדים ואשפר מפת עלכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל ונשפטם לבחתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: 16 אף אני אששהיאת לכם והפקדתי עליכם בקלה את הששפת ואת הפקדתם מקלות עינים ומדיבת נפש וזרעם הרוי ורעכם ואכלו איביכם: 17 ונתתי פני ככם ונגפתם לפני איביכם ורדו ככם שניאים ונטתם ואין רדף אתכם: 18 ואם ער אלה לא תשמעו לי ונספתי לי סרה אתכם שבע על שפאתיכם: 19 ושברתי את ידאון עונכם ונתתי את שמיכם כפזרל ואת ארצכם כנחש: 20 ותם לריק בתכם ולא נתתן ארצכם את ידו וכלה ועץ הארץ לא יתן פרוי: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ונספתי עליכם מכה שבע כפתאתיכם: 22 והשלתתי ככם את זנות השדה ושפלה אתכם והקרתיה את הפתקם והמשיטה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תחזרו לי ותלקתם עמי קרי: 24 ותלכתי אף אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם אני שבע על שפאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת גמם ברית ואת סתם אל עיניכם ושלחתי דבר בחובכם ונתתם ביד אויב: 26 בשברי לכם משה לחם ואפן עשר גשם לחמכם כתור אחד והשיבו לחמכם כמשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם בזאת לא תשמעו לי ותלקתם עמי בקרי: 28 ותלכתי עמכם כפתמ קרי וישרתי אתכם אף אני שבע על שפאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: 30 והשמתיה את בנותיכם ואת בנותיכם על פני גלוליכם ונעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את עיניכם חרבה והשפתי את המקדשים ולא אריח ברית ניהחכם: 32 ותשפתי אני את הארץ ושמןו עליה איביכם יושבים בה: 33 ואתכם אורה בגוים והריקתי את ריכם חרב ונתתי ארצכם שמימה וקריכם יקוי חרבה:

20 בר תחת שבת עין תחת עין שן תחת שן פאשר יתן מום באדם בן יתן בן: 21 ומכה כהמה ושלמנה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם פגור פאזוח יהיה כי אני יהוה אלהים: 23 ונדבר משה אל בני ישראל ויצויאו את המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו פאשר צוה יהוה ואת משה: 25 1 ונדבר יהוה אל משה בער סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבחתי הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה: 4 ובשנה השביעית שבת שבתו יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכהרמך לא תזמר: 5 את ספיס קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתו יהיה לארץ: 6 ונתתה שבת הארץ לכם לאכלה ולעבדך ולאמסך ולשכירך ולהושבך הגרים עמך: 7 ולבהרמך וכלתה אשר פארצך תתנה כל תבואתה לאכל: 8 וספרת לך בע שבת שש שנים שש ששע פעמים וקוי לך זמי בע שבת השנים השש וארבעים שנה: 9 ותעבדת שופר רועה בחמש השבעי בעשור לחמש ביום תפריים תעבדו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת חמשים שנה וקראתם קדש בארץ לכל ישוביה ויובל הוא תתנה לכם ושבחתי אתכם ואת ארצו ואת שמי ואת כל ארץ הארץ: 11 יובל הוא שנת חמשים שנה תתנה לכם לא תזרעו ולא תקצרו ואת ספיסיה ולא תבצרו ואת זנבותיה: 12 כי יובל הוא קדש תתנה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: 13 בשנת היובל תאכל תשב או אל ארצותי: 14 וכי יתמקרו ממך לעמי או קנה כמד עמיתך אל תונו איש את אחיו: 15 כמספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך כמספר שנים שנת תבואתו ומקדך: 16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מוכר לך: 17 ולא תונו איש את עמיתו וראתה מאלהים כי אני יהוה אלהים: 18 ושמרתם אתם ושמרתם את הארץ לקדש עמי ושמרתם אתם ושמרתם את הארץ לקדש עמי ושמרתם את הארץ לקדש עמי ושמרתם את הארץ לקדש עמי ושמרתם את הארץ לקדש עמי: 19 ונתתה הארץ פרחה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: 20 וכי תמקרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא תזרע ולא תאסף את תבואותי: 21 וצויתיה את בריתי לכם בשנה הששית ונשטת את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד ל השנה הששית ערבוא תבואתה תאכלו ישן: 22 והארץ לא תמכר לצמית פירי הארץ פינגרים ותושבים אתם עמדי: 23 וכלל ארץ אתה תאכל גאלה תתנו לארץ: 24 פינגר אחד ומכר מאתו וקא גאלו חקב אליו ונאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יתהילו גאל ושהיגה ידו ומצא פירי גאלתו: 27 וחשב את דשני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכרלו ושב לאתהו:

26

יובל לחמש השביעי תה סג הסבות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקראתך של מלאכת עבדך לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקראתך יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עזרתה הוא כל מלאכת עבדך לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנתה ובח ונסכים דבר יום ביומו: 38 מלבד שבת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל יגדריכם וכל יום ביום של יגדריכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך כחמשה עשר יום לחמש השביעי באספתם את תבואת הארץ תחוו את יגדריהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתו ויום השמיני שבתו: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדד כפת חמרים וענף עזרעבת וערבית וכל ושמחתם לפני יהוה אלהים שבעת ימים: 41 וחלתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה אפת עולם לדתתכם בחמש השביעי תחוו אתו: 42 בספת תשב שבעת ימים כל הארץ וישראל ישוב בספת: 43 למען ידעו דתתכם כי בספות חושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים: אני יהוה אלהים: 44 ונדבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: 4 1 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליה שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת פאקל מועד יערך אתו אהרן ושב עמד לפני יהוה תמיד חפת עולה לדתתכם: 4 על הפננה תהרה יערך את יגדריהוה לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפתה אתה שתיים עשרה סלות שני עשרים ויהיה חמלה האחת: 6 ושמתי אותם שתיים מערכות שש המערכת על השולחן השחר לפני יהוה: 7 ונתת עליהם מערכת לבנה וכה ונתתה לחם לאונקרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת וערכו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 ויהיה לארץ ולקניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדש יהוה הוא לו מאשי יהוה הקדש עולם: 10 ויצא כר אשה ישראלית והוא כר איש מצרי בתוך בני ישראל ויגצו כפתתה בן ישראלית ואיש הישראלי: 11 ויקב כר אשה הישראלית את השם ויחלל וביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית כתיבתיה למשדדן: 12 ויניחהו כפסטר לפולש לחם על פי יהוה: 13 ונדבר יהוה אל משה לאמר: 14 הוצא את המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו כל השבעים את ידוכם על ראשו וירגמו אתו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כר יחלל אליו ונשא חטאו: 16 ונקב שדהו מות יומת רגום וירגמו וכל כר יחלל פגור פאזוח כר יחלל יומת: 17 ואיש כי יבד כר יחלל אדם מות יומת: 18 ומכה גפשה בהמה ושלמנה גפש תחת נפש: 19 ואיש כר יחלל מום בעמיתו פאשר עשה בן ועשה לו:

45 ויהיו כל־פקודי בני־ישראל לבית אבתם
מפן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא
בישראל:
46 ויהיו כל־הפקדים שש־מאות אלה ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים:
47 והללוים למשה אבתם לא התפקדו
בתוכם:
48 ונדבר יהוה אל־משה לאמר:
49 אך את־מטה לוי לא תפקד ואת־ראשם לא
תשא בתוך בני ישראל:
50 ואתה תפקד את־הללוים על־משכן העדת
ועל כל־כליו ועל כל־אשר־לו הטה וישאו
את־המשכן ואת־כל־כליו ותם ושתהו וסביב
למשכן יחנו:
51 ובנסע המשכן יורידו אתו הללוים ובחנת
המשכן יקימו אתו הללוים ותור הקרב יומת:
52 ותנו בני ישראל איש על־מחנהו ואיש
על־דגלו לצבאתם:
53 והללוים יחנו סביב למשכן העדת
ולא־יהיה קוצף על־עדת בני ישראל וש־מרו
הללוים את־משמרת משכן העדות:
54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את־משה בן עשו: פ

2

1 ונדבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר:
2 איש על־דגלו באתה לבית אבתם יחנו בני
ישראל מנגד סביב לאהל־מועד יחנו:
3 והחנים קדמה מזרחה דגל מתנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון
בן־עמינדב:
4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלה ושש
מאות:
5 והחנים עליו משה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן־עזר:
6 וצבאו ופקדיהם ארבעה וחמשים אלה וארבע
מאות:
7 משה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלי:
8 וצבאו ופקדיהם שבעה וחמשים אלה וארבע
מאות:
9 כל־הפקדים למחנה יהודה מאת אלה
ושמנים אלה וששת־אלפים וארבע־מאות
לצבאתם ראשנה ויסעו:
10 דגל מתנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא
לבני ראובן אליצור בן־שדיאור:
11 וצבאו ופקדיהם ששה וארבעים אלה וחמש
מאות:
12 והחנים עליו משה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלמיאל בן־עזרישדי:
13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלה
ושלש מאות:
14 ומשה גד ונשיא לבני גד אלסף
בן־רעואל:
15 וצבאו ופקדיהם תשעה וארבעים אלה
ושש מאות וחמשים:
16 כל־הפקדים למחנה ראובן מאת אלה
ואחד וחמשים אלה וארבע־מאות וחמשים
לצבאתם ושנים ויסעו:
17 ונסע את־למועד מחנה הללוים בתוך
המחנת כאשר יחנו בן יסעו איש על־דגלו
לדגליהם:
18 דגל מתנה אפרים לצבאתם ומה ונשיא
לבני אפרים אלישבע בן־עמיאור:
19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלה וחמש
מאות:
20 ועליו משה מנשה ונשיא לבני מנשה
גמליאל בן־שדיאור:
21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלה
ומאתים:
22 ומשה בגימן ונשיא לבני בגימן אבירן
בן־גדעני:

15 ונפתלי אחיכע בן־עני:
16 אתה קריאי ב (קרואי ק) העדה ונשיא
מאות אבתם ראשי אלפי ישראל הם:
17 ויחם משה ואהרן את האנשים האלה אשר
נקבו בשמות:
18 ואת כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתלדו על־משפחתם לבית אבתם במספר
שמות מפן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם:
19 כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם במקדש
סיני: פ
20 ויהיו בני־ראובן בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל־זכר מפן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא:
21 ופקדיהם למשה ראובן ששה וארבעים אלה
וחמש מאות: פ
22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל־זכר
מפן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
23 ופקדיהם למשה שמעון תשעה וחמשים אלה
ושלש מאות: פ
24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מפן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא:
25 ופקדיהם למשה גד תשעה וארבעים אלה
וחמש מאות וחמשים: פ
26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
27 ופקדיהם למשה יהודה ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות: פ
28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
29 ופקדיהם למשה יששכר ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות: פ
30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
31 ופקדיהם למשה זבולן שבעה וחמשים אלה
וארבע מאות: פ
32 לבני יוסף תולדתם למשפחתם לבית
אבתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מפן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
33 ופקדיהם למשה אפרים ארבעים אלה
וחמש מאות: פ
34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
35 ופקדיהם למשה מנשה שנים ושלשים אלה
ומאתים: פ
36 לבני בגימן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
37 ופקדיהם למשה בגימן תשעה ושלשים אלה
וארבע מאות: פ
38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא:
39 ופקדיהם למשה דן שנים ושלשים אלה ושבע
מאות: פ
40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
41 ופקדיהם למשה אשר אחד וארבעים אלה
וחמש מאות: פ
42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מפן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא:
43 ופקדיהם למשה נפתלי שלשה וחמשים אלה
וארבע מאות: פ
44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונשיא ישראל שנים עשר איש איש־אחד
לבית־אבתיו היו:

ותנה ערפק לפי זרעו זרע חמר שערים
במשמים שקל כסף:
17 א־משנת היבל יקדיש שדהו בערפק
יבום:
18 ואם־אחר היבל יקדיש שדהו וחש־בילו
הכהן את־הכסף על־פי השנים הנותרת עד
שנת היבל ונגרע מערפק:
19 ואם־גאל יגאל את־השדה המקדיש אתו
ויסר חמשיית כסף־ערפק עליו וקם לו:
20 ואם־לא יגאל את־השדה ואם־מכר
את־השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:
21 ותנה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה
בשדה החכם לפתח תורה אהותו:
22 ואם את־השדה מכנתו אשר לא משדה
אהותו יקדיש ליהוה:
23 וחש־בילו הפתח את מכסת הערפק עד שנת
היבל ונתן את־הערפק ביום ההוא קדש
ליהוה:
24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנתו
מאתו לאשר־לו אהות הארץ:
25 וכל־ערפק יהיה בשקל הקדש עשרים גרה
יהיה השקל: פ
26 אך־כבוד אשר־יבקר ליהוה בבקמה
לא־יקדיש איש אתו א־שור א־שה ליהוה
הוא:
27 ואם בבקמה הטמאה ופדה בערפק ויסר
המשלוח עליו ואם־לא יגאל ונקמר בערפק:
28 אך־כל־חכם אשר יחרם איש ליהוה
מכל־אשר־לו מאדם ובהמה ומשדה אהותו לא
ימכר ולא יגאל כל־חכם קדש־קדשים הוא
ליהוה:
29 כל־חכם אשר יחרם מן־האדם לא יפדה
מות יומת:
30 וכל־מעשר הארץ מערב הארץ מפרו העץ
ליהוה הוא קדש ליהוה:
31 ואם־גאל יגאל איש ממעשרו חמשייתו יסר
עליו:
32 וכל־מעשר בקר וצאן כל אשר־יעבר תחת
השקט העשירי יהיה־קדש ליהוה:
33 לא יבקר בן־שוב לרע ולא ימירנו
ואם־חמר ומירנו ונתנהוה ותמורתו
יהיה־קדש לא יגאל:
34 אלה המצות אשר צוה יהוה את־משה
אל־בני ישראל בהר סיני:

NUMBERS

1

1 ונדבר יהוה אל־משה במקדש סיני באחד
מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר:
2 שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל־זכר
לגלגלתם:
3 מפן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן:
4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש
לבית־אבתיו הוא:
5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן־שדיאור:
6 לשמעון שלמיאל בן־עזרישדי:
7 ליהודה נחשון בן־עמינדב:
8 ליששכר נתנאל בן־עזר:
9 לזבולן אליאב בן־חלי:
10 לבני יוסף לאפרים אלישבע בן־עזרישדי:
11 לבנימין אבירן בן־גדעני:
12 לדן אחיעזר בן־עמישדי:
13 לאשר פגעיאל בן־עקבון:
14 לגד אלסף בן־רעואל:

34 אז תרצה הארץ את־שבתיה כל מי
השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ
והקצת את־שבתיה:
35 כל־יומי השמה תשבת את אשר לא־שבתה
בשבתהם בשבתכם עליה:
36 ותשוארים ככם ותבאתי מן־כל בלבכם
בארצת איביכם ותרף אתם קול עליה גרף
ונסו מנסת־חכם ונפלו ואין רדף:
37 וקשלו איש־באחי כמפני־חכם ותרף אין
ולא־תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
38 ואבדתם בגוים ואכלה אהכם ארץ
איביכם:
39 ותשוארים ככם ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
40 והתודו את־עונם ואת־עון אבתם כמעלם
אשר מעל־רבי ואף אשר־קלבו עמי בקרי:
41 אך־אני אלך עמם בקרי ותבאתי אתם
בארץ איביכם ארו־א ויגע לבכם הערל וזו
ירצו את־עונם:
42 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי
יעקב ואף את־בריתי אברהם אופר והארץ
אופר:
43 והארץ תעוב מקם ותרחץ את־שבתיה
כהשמה מקם וקם ירצו ואת־עונם יעו ויגיעו
כמשפטי מאסו ואת־חמתי יגלה נפשם:
44 ואר־גם־זאת בהיותם בארץ איביכם
לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אל־הים:
45 וזכרתי לכם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים:
לחית לם לא־לחית אני יהוה:
46 אלה החקים והמשפטים ונתורת אשר נתן
יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
בגוד־משה: פ

27

1 ונדבר יהוה אל־משה לאמר:
2 דבר אלי בני ישראל ואמרת אלהם איש כי
יפלא נזר בערפק נפשת ליהוה:
3 ותנה ערפק תזכר מפן עשרים שנה ועד
בן־ששים שנה ותנה ערפק חמשים שקל כסף
בשקל תהיה:
4 ואם־נקבה הוא ותנה ערפק שלשים שקל:
5 ואם מן־חמט שנים ועד בן־עשרים שנה
ותנה ערפק תזכר עשרים שקלים ונקבה
עשקת שקלים:
6 ואם מן־חדש ועד בן־חמש שנים ותנה
ערפק תזכר תששה שקלים כסף ונקבה
ערפק שלשת שקלים כסף:
7 ואם מן־ששים שנה ומעלה אסזכר ותנה
ערפק חמשה עשר שקל ונקבה עשקת
שקלים:
8 ואם־מך הוא מערפק וקעמידו לפני הבהן
והערך אתו הבהן על־פי אשר תשיג וד הנהר
ועריבנו הבהן: פ
9 ואם בבקמה אשר יכריבו מפנה קרן ליהוה
כל אשר יזון מפני ליהוה יהיה־קדש:
10 לא יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב ברע
אורע כטוב ואם־חמר ימיר בהמה בבקמה
והנה הוא ותמורתו יהיה־קדש:
11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו
מפנה קרן ליהוה ותמיר את־הבקמה לפני
הבהן:
12 והערך הבהן אהה בין טוב ובין רע
בערפק הבהן פן יהוה:
13 ואם־גאל יגאלה ויסר חמשייתו על־ערפק:
14 ואיש כי־יקדש את־ביתו קדש ליהוה
והערך אתו הבהן בין טוב ובין רע כאשר יערך
אתו הבהן פן יקום:
15 ואם־המקדיש יגאל את־ביתו ויסר חמשיית
כסף־ערפק עליו ותנה לו:
16 ואם משדה אהותו יקדיש איש ליהוה

ומיתריהם לכל-פליקה ולכל עבדתם ובשמת
 תפקדו את-פלי משמרת משאם:
 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם
 באהל מועד גזר איתמר בן-אהרן הכהן:
 34 ויפקד משה ואהרן ונשיא העדה את-בני
 הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
 35 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים
 שנה כלה-היא לצבא לעבדה באהל מועד:
 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
 מאות וחמשים:
 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כלה-עבד
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי
 יהוה ביד-משה ושלשים:
 38 ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית
 אבתם:
 39 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים
 שנה כלה-היא לצבא לעבדה באהל מועד:
 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם
 אלפים ושש מאות ושלשים:
 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כלה-עבד
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי
 יהוה:
 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית
 אבתם:
 43 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים
 שנה כלה-היא לצבא לעבדה באהל מועד:
 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים
 ומאתים:
 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד
 משה ואהרן על-פי יהוה ביד-משה:
 46 כל-הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא
 ישראל את-הלויים למשפחתם ולבית אבתם:
 47 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים
 שנה כלה-היא לעבד עבדתם ועבדת משא
 באהל מועד:
 48 ויהיו פקדיהם שש מאות וחמשים
 ושמנים:
 49 על-פי יהוה פקד אותם ביד-משה איש
 איש על-עבדתו ועל-משאם ופקודי אשר-צנה יהוה
 את-משאם: פ

5

1 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 2 צו את-בני ישראל וישלחו מן-המחנה
 כל-צריע וכל-זב וכל טמא לגפשו:
 3 מזבד עד-ינקבה תשלחו אל-מחוזי המחנה
 השלוחים ולא יטמאו את-מחניהם אשר אני
 שכן בתוכם:
 4 ויעשורכו בני ישראל וישלחו אותם
 אל-מחוזי המחנה כאשר דבר יהוה אל-משה
 כן עשו בני ישראל: פ
 5 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 6 דבר אל-בני ישראל איש אר-אשה כי יעשו
 מכל-חפצת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה
 גנפש ההוא:
 7 והתנדו את-חטאתם אשר עשו והשיב
 את-אשמו בראשו והמיטו יכף עליו ונתן
 לאשר אשם לו:
 8 ואם-אין לאיש גאל להשיב האשם אליו
 האשם המושב ליהוה לפהו מלבד איל
 הכפרים אשר יכפר-בו עליו:
 9 וכל-הרומח לכל-הקשי בני-ישראל
 אשר-קרו בו לפהו לו ויהוה:
 10 ואיש את-קדשיו לו יהיו איש אשר-יתן
 לפהו לו ויהוה: פ
 11 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 12 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש
 איש ביד-חשבו אשמו ומעלה בו מעל:
 13 ושכב איש אשה שכבת-זרע ונעלם מעיני
 אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין פה והוא
 לא נתפשה:
 14 ועבר עליו רוסקנאה וקנא את-אשתו

למשפחתם לבית אבתם:
 3 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה
 כלה-יא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
 4 זאת עבדת בני-מרתה באהל מועד קדש
 הקדשים:
 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורו את
 פרכת המסך וכסו-בה את ארון העדת:
 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו
 בגד-לילי תכלת מלמעלה ושמו כדיו:
 7 ועל השלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו
 עליו את-הקערת ואת-הכפת ואת-המנקות
 ואת קשות הנסך ואת-התמיד עליו ויהוה:
 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו
 בממסקה עור תחש ושמו את-כדיו:
 9 ולקחו א בגד תכלת וכסו את-מנרת המאור
 ואת-גולתיה ואת-מלקותיה ואת-מחבתיה ואת
 כד-פלי שגמה אשר ישתר-לה בהם:
 10 ונתנו אהו ואת-כל-פליה אל-ממסקה עור
 תחש ונתנו על-המוט:
 11 ועל מזבח הזהב ופרשו בגד תכלת וכסו
 אותו בממסקה עור תחש ושמו את-כדיו:
 12 ולקחו את-פלי-כלי השכת אשר ושתר-בהם
 בנקש ונתנו אל-בגד תכלת וכסו אותם
 בממסקה עור תחש ונתנו על-המוט:
 13 ויהיו את-המזבח ופרשו עליו בגד
 ארזון:
 14 ונתנו עליו את-כד-פליו אשר ושתר- עליו
 בהם את-המחטת את-המזלגת ואת-התנינים
 ואת-המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו
 כסוי עור תחש ושמו כדיו:
 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את-הקדש
 ואת-פלי-כלי הקדש בנסע המחנה ואת-כדיו
 יבאו בני-מרתה לשאת ולא-יגיעו אל-הקדש
 ומתו אלה משא בני-מרתה באהל מועד:
 16 ויפקדו אהרן ואל-משה פקדו שמן
 המאור וקמרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
 המשחה פקדתם כל-המשכן וכל-אשר-בו בקדש
 ובכליו:
 17 וינדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:
 18 אל-תכבדו את-שבת משפחת הקהתי
 מתוך הלויים:
 19 וזאת א עשו להם ויהיו ולא ימתו בגשתם
 את-קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו
 אותם איש איש על-עבדתו ואל-משאיו:
 20 ולא-יבאו לקאות ככלע את-הקדש
 ומתו: פ
 21 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 22 ונא את-ראש בני גרשון גסרת לבית
 אבתם למשפחתם:
 23 מן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים
 שנה תפקד אותם כלה-היא לצבא צבא לעבד
 עבדה באהל מועד:
 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא:
 25 ונשאו את-דיריעת המשכן ואת-אהל מועד
 מכסו וממסקה תחשם אשר-עליו מלמעלה
 ואת-מסך פתח אהל מועד:
 26 ואת קלעי החצר ואת-מסך הפתח אשר
 החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת
 מיתריהם ואת-פלי-כלי עבדתם ואת כל-אשר
 יעשה להם ועבדו:
 27 על-פי אהרן ובניו תקנה כלה-עבדת בני
 הגרשני לכל-משאם ולכל עבדתם ופקדונם
 עלהם במשמרת את כל-משאם:
 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל
 מועד ומשמרתם בגד איתמר בן-אהרן
 הכהן: פ
 29 בני מררי למשפחתם לבית-אבתם תפקד
 אותם:
 30 מן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים
 שנה תפקדו כלה-היא לצבא לעבד את-עבדת
 אהל מועד:
 31 וזאת משמרת משאם לכל-עבדתם באהל
 מועד קדש המשכן ובדיתיו ועמדותיו ואת-בניו
 32 ועמדותי החצר סביב ואדניהם ויתדיתם

22 פקדיהם במקסר כלה-זכר מן-הקדש
 ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות:
 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן ויהו ימה:
 24 ונשיא בית-אב לגרשני אליסף בן-אלאל:
 25 ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן
 והאהל מכסו ומסך פתח אהל מועד:
 26 וקלעי החצר ואת-מסך פתח החצר אשר
 על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריו
 לכל עבדתו:
 27 ולקחת משפחת הערמי ומשפחת היתרתי
 ומשפחת החבזני ומשפחת העזראלי אלה הם
 משפחת הקהתי:
 28 במקסר כלה-זכר ואת-מסך פתח החצר אשר
 אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש:
 29 משפחת בני-מרתה ויהו על ידך המשכן
 תימנה:
 30 ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי
 אליצפן בן-עזראל:
 31 ומשמרתם אהרן והשלחן והמנרה
 והמזבחת וכלי הקדש אשר ושתר- בהם
 והמסך וכל עבדתו:
 32 ונשיא נשיא הלוי אהרן בן-אהרן הכהן
 פקדת שמרי משמרת הקדש:
 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי
 אלה הם משפחת מררי:
 34 ופקדיהם במקסר כלה-זכר מן-הקדש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים:
 35 ונשיא בית-אב למשפחת מררי צוריאל
 בן-אביהויל על ידך המשכן ויהו צפנה:
 36 ופקדת משמרת בני מררי קלשי המשכן
 ובדיתיו ועמדותיו ואת-בניו וכל-פליו וכל
 עבדתו:
 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדיתם
 ומיתריהם:
 38 והחנים לפני המשכן תקמה לפני
 אהל-מועד ומוקמה משה אהרן ובניו
 שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
 והזר הקרב וימת:
 39 כלה-פקודי הלויים אשר פקד משה
 ואהרן על-פי יהוה למשפחתם כלה-זכר
 מן-הקדש ומעלה שנים ועשרים אלף: פ
 40 ויאמר יהוה אל-משה פקד כל-בכר זכר
 לבני ישראל מן-הקדש ומעלה ונא את מספר
 שמיהם:
 41 ולקחת את-הלויים לי אני יהוה תחת
 כל-בכר בבני ישראל ואת בקמת הלויים תחת
 כל-בכור בהקמת בני ישראל:
 42 ויפקד משה פאשר צנה יהוה אהו
 את-כל-בכר בבני ישראל:
 43 ויהיו כל-בכור זכר במקסר שמות
 מן-הקדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים
 אלף שלשה ושבעים ומאתים: פ
 44 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 45 קח את-הלויים תחת כל-בכור בבני ישראל
 ואת-בקמת הלויים תחת בהקמתם והיו-לי
 הלויים אני ויהוה:
 46 ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים
 העדפים על-הלויים מבכור בני ישראל:
 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת
 בשקל הקדש חמשת עשרים גרה השקל:
 48 ונתתה במקסר לאהרן ובניו פדווי
 העדפים בהם:
 49 ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים
 על פדווי הלויים:
 50 מאת בכור בני ישראל לקח את-הכסף
 חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש:
 51 ויהו משה את-כסף הפדוים לאהרן ובניו
 על-פי יהוה פאשר צנה יהוה את-משאם: פ

23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
 וארבע מאות:
 24 כלה-פקדיהם למחנה אפרים מאת אלף
 ושמנת-אלפים ומאה לצבאתם ושלשים
 ס:
 25 קלעי מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני
 דן אהרן בן-עמישני:
 26 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע
 מאות:
 27 והחנים עליו משה אשר ונשיא לבני אשר
 פגיעאל בן-עבכון:
 28 וצבאו ופקדיהם אהרן וארבעים אלף
 וחמשה מאות:
 29 ומשה גפתי ונשיא לבני גפתי אחיעזר
 בן-עגון:
 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
 וארבע מאות:
 31 כלה-פקדיהם למחנה דן מאת אלף ושבעה
 וחמשים אלף ושש מאות לאהרן ויסעו
 לדגליהם: פ
 32 אלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם
 כלה-פקודי המחנה לצבאתם שש-מאות אלף
 ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
 33 והלויים לא את-פקדו בתוך בני ישראל
 פאשר צנה יהוה את-משאם:
 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר-צנה יהוה
 את-משה בן-חמו ודגליהם וכן יסעו איש
 למשפחתו על-בית אבתו:

3

1 ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה
 את-משה בחר סיני:
 2 ואלה שמות בני-אהרן הבכור א נדב
 ואביהוא ואלעזר ואיתמר:
 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר-מלא דם לבתן:
 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש
 וזה לפני יהוה במקדש סיני ובנים לאהיו
 להם ויבכו אלעזר ואיתמר על-פני אהרן
 אביהם: פ
 5 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 6 הקרב את-משה לוי ותעמדת אתו לפני
 אהרן הכהן ושתר- אותו:
 7 ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כלה-העדה
 לפני אהל מועד לעבד את-עבדת המשכן:
 8 ושמרו את-כד-פלי אהל מועד ואת-משמרת
 בני ישראל לעבד את-עבדת המשכן:
 9 ונתתה את-הלויים לאהרן ובניו והנחם
 ותנחם מהם לו מאת בני ישראל:
 10 ואת-אהרן ואת-בניו תפקד ושמרו
 את-כד-הקרב ונתר תקרב וימת: פ
 11 וינדבר יהוה אל-משה לאמר:
 12 ואני הנה לקחתי את-הלויים מתוך בני
 ישראל תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל
 ויהיו לי הלויים:
 13 כי לי כל-בכור ביום הכתי כל-בכור
 בארץ מצרים הקדשתי לי כל-בכור בישראל
 מאדם עד-בהמה לי יהיו אני ויהוה: פ
 14 וינדבר יהוה אל-משה במקדש סיני לאמר:
 15 פקד את-בני לוי לבית אבתם למשפחתם
 כל-זכר מן-הקדש ומעלה תפקדו:
 16 ויפקד אותם משה על-פי יהוה פאשר צנה:
 17 ויהיו-אלה בני-לוי בשמרתם גרשון וקהת
 ומררי:
 18 ואלה שמות בני-גרשון למשפחתם לבני
 ושמרי:
 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון
 ועזראל:
 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה
 הם משפחת הלוי לבית אבתם:
 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמי
 אלה הם משפחת הגרשני:

4

1 וינדבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:
 2 ונא את-ראש בני קהת מתוך בני לוי

והוא נטמא ארבער עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא לא נטמאה:

למנחה:

קרבני הוד:

14 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
15 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
16 שעיר-עזים אחד לחטאת:

17 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן נחשון בורעמי-זבד: פ
18 ביום השני הקריב נתאל בורעור נשיא
ישכר:

19 הקרבן קצרת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה:

20 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
21 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
22 שעיר-עזים אחד לחטאת:

23 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן נתאל בורעור: פ
24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בדשנתו:

25 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה:

26 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
27 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
28 שעיר-עזים אחד לחטאת:

29 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן
אליאב בדשנתו: פ
30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
בדשנתו:

31 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה:

32 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
33 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
34 שעיר-עזים אחד לחטאת:

35 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן
אליצור בדשנתו: פ
36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בדשנתו:

37 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה:

38 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
39 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
40 שעיר-עזים אחד לחטאת:

41 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן
שלמיאל בדשנתו: פ
42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסר
בדשנתו:

43 קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה:

44 כף אחת עשרה זקב מלאה קטרת:
45 פר אחד בורבקר איל אחד כבש-אחד
בדשנתו לעלה:
46 שעיר-עזים אחד לחטאת:

47 ולזבח השלמים בקר שנים אילים המנשה
עתדים המנשה כבשים בני-שנה המנשה זה
קרבן
אליסר בדשנתו: פ
48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע

11 ועשה הפסח אחד לחטאת ואחד לעלה
וכפר עליו מאשר חטא עליהם וקדש
את ראשו ביום ההוא:
12 והזיר ליהנה אתימי גזרו והביא כבש
בדשנתו לאשם ונתנים הראשנים ופלו פי
כמא גזרו:
13 וזאת תורת הגזיר ביום מלאה זמי גזרו
יביא אהו אל-פסח אהל מועד:
14 והקריב את-קרבנו ליהנה כבש בדשנתו
המים אחד לעלה וכבשה אחת בתשעה
המים לחטאת ואיל-אחד תמים לשלמים:
15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן וקריקו
מצות משיחים בשמן ומנתהם ונספיהם:
16 והקריב הפסח לפני יהוה ועשה את-חטאתו
ואת-עלתו:

17 ואת-האיל ועשה זבח שלמים ליהנה על
סל המצות ועשה הפסח את-מנחתו ואת-נספיו:
18 והזיר הגזיר פסח אהל מועד את-ראש גזרו
ולקח את-שער ראש גזרו ונתן על-הראש
אשר-תחת זבח השלמים:
19 ולקח הפסח את-הזרע בשלה מן-האיל
ונחלת מצה אחת מן-הסל וקריק מצה אחד
ונתן על-רפפי הגזיר אחר התגלחו את-גזרו:
20 והזיר אותם הפסח והנפשה לפני יהוה קדש
הוא לפסח על תנוה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישקה הגזיר וזו:

21 זאת תורת הגזיר אשר ידיר קרבנו ליהנה
על-גזרו מלבד אשר-תשיג וזו כפי גזרו אשר
ידיר פי ועשה על תורת גזרו: פ
22 ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
23 דבר אל-אשרון ואל-בניו לאמר פה תבכו
את-בני ישראל אמור להם: ׀
24 ויבכו יהוה וישמרו: ׀
25 ואר יהוה | פניו אליך ויהנה: ׀
26 וישא יהוה | פניו אליך וישם לך שלום: ׀
27 וטמו את-שמי על-בני ישראל ואני
אבדכם: פ

7

1 ויהי ביום פלות משה להקים את-המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו ואת-כל-בליו
ואת-המזבח ואת-כל-בליו וימשחו | ויקדש
אתם:
2 ויגזרו בני ישראל וישא ישראל ראשי בית אבתם הם
נשיא המטת הם העלמים על-הפסדים:
3 ויביאו את-קרבנם לפני יהוה שש-עגלת צב
ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן:
4 ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
5 קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד
ונתתה אותם אל-לויים איש כפי עבדתו:
6 ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ונתן
לכני גתשון כפי עבדתם:
7 את אשתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן
לכני גתשון כפי עבדתם:
8 ואת ארבע העגלת ואת שמת הבקר נתן
לכני מררי כפי עבדתם כד איתמר בן-אשרון
הפסח:
9 ולכני קת לא נתן כפי-עבדת הקדש עלהם
כפתה וישאו:
10 ויקריבו הנשאים את תופת המזבח ביום
הקדש אתו ויקריבו הנשיאים את-קרבנם לפני
המזבח:
11 ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום ויקריבו את-קרבנם לתופת
המזבח: ׀
12 ויהי המקריב ביום הראשון את-קרבנו
גתשון בורעמי-זבד למטה יהודה:
13 וקרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן

6

1 ונדבר יהוה אל-משה לאמר:
2 דבר אל-בני ישראל ואמרת להם איש
אוראשה פי ופלא לנדר נדר גזיר להזיר
ליהנה:
3 מיו ושכר גזיר חמץ וזן וחמץ שכר לא
ישקה וכל-משתה עגבים לא ישקה ועגבים
לחים ויבשים לא יאכל:
4 כל ימי גזרו מפל אשר יעשה מנפן חנו
מחזצנים ועדיג לא יאכל:
5 כל-ימי נדר גזרו תער לא-יעבר על-ראשו
עדי-מלאת תימם אשר-יזיר ליהנה קדש יהוה
גדל פרע שער ראשו:
6 כל-ימי הזירו ליהנה על-גפם מת לא יבא:
7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא-ישפא
להם במתם פי גזר אלהיו על-ראשו:
8 כל ימי גזרו קדש הוא ליהנה:
9 וכי-ימות מת עליו כפתה פתחם וטמא ראש
גזרו ונלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי
וגלחניו:
10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני

אשר ייטיב יהוה עמו ותטבנו לך:
 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארזון
 ברידת יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
 לתור להם מנחמה:
 34 וענו יהוה עליהם יומם בגנסם מן המנחה:
 35 ויהי בנסע הארזן ויאמר משה קומה יהוה
 ונפצו ארזיך ונגסו משנאיך מפניך:
 36 ובגזח יאמר שובה יהוה רכבות אלפי
 ישראל: פ

11

1 ויהי העם במהאננים רע באנני יהוה וישמע
 יהוה ויסר אפו ותבערם אש יהוה והאכל
 בקצה המנחה:
 2 ויצעק העם אל משה והתפלל משה אל יהוה
 והשקע האש:
 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כירבערה
 כם אש יהוה:
 4 ותאספם אשר בקרבו התאוו האהו וישבו
 ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו כשֶׁר:
 5 וזכרנו את המדנה אשר נאכל במצרים חנם
 את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר
 ואת המקצילים ואת השומים:
 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל הפן
 עינינו:
 7 ותמן כורעניך הוא ועינו כעין הבדלח:
 8 שמו העם ולקטו וסחטו ברחים או כבו
 במדקה ובשלו פפורו ועשו אוה עגות ותה
 טמנו כשעם לשר השמן:
 9 וברדת הטל עליהם הגה לילה יכד הפן
 עליו:
 10 וישמע משה את העם ככה למשפחתו איש
 לפתח אהלו ויסר אף יהוה מאד ובעיני משה
 הע:
 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך
 ולקח לאימצתי חן בעיניך לשום אדם משה
 כל העם הזה עלי:
 12 האנכי הריני אש כלה העם הזה אס-אנכי
 ולקחתי כירעאמר אלי שאהו כחיקך באשר
 ישא האמן אתי הניגם על האדמה אשר נשבעת
 לאבותי:
 13 מאין לי פשר לתת לכל העם הזה כירעו
 עלי לאמר תגדלוני כשֶׁר ונאכלה:
 14 לאראוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם
 הזה כי כבד מפני:
 15 ואם יעשה אהי עשה לי הרגני נא הרג
 אדם מצאתי חן בעיניך ואל אראה פרעתי: פ
 16 ויאמר יהוה אל משה אספדליי שבעים
 איש מזקני ישראל אשר ידעת ביניהם זקני
 העם ושמעו וילקחת אתם אלה אלהיך מועד
 והתוצבו שם עמך:
 17 ויכרתי וברפתי עמך שם ואצלתי מן החרוץ
 אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא
 העם ולא תשא אתה לבדך:
 18 ואל העם האמר התקדשו למחר ואכלתם
 קשוי כי בכתיבם באנני יהוה לאמר מי יאכלנו
 כשֶׁר כירעו לנו במצרים ונתן יהוה להם
 קשוי ואכלתם:
 19 לא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא י
 משה ימים ולא עשך ימים ולא עשך ימים:
 20 עד א חרש ימים עד אשר יוצא מאפכם ותה
 לכם לזקא וכן כירעאתם את יהוה אשר
 בקרבכם ותכבו לפניו לאמר לפה זה יצאנו
 ממצרים:
 21 ויאמר משה שש מאות אלף כגלי העם אשר
 אנכי בקרבך ואתה אמה פשר אתן להם
 ואכלו חרש ימים:
 22 הצאן ובער יישחט להם ומצא להם אם
 אדם פלדגי תגס יאסף להם ומצא להם: פ
 23 ויאמר יהוה אל משה חרש יהוה תקצר
 עתה תראה מן הקרבן דברי אס-לא:

ונעלה הענן ונסעו:
 22 ארזים ארזחדש ארזים בהארזך הענן
 על המשכן לשכן עליו ונתנו בני ישראל ולא
 יסעו ובהעלתו יסעו:
 23 על פי יהוה נתנו ועל פי יהוה יסעו
 אהי שמרת יהוה שמרו על פי יהוה
 בירעמשה: פ

10

1 וינדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה
 אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע
 אהי שמרת:
 3 ותקעו כסן ונועדו אליך כל העדה
 אל פתח אהל מועד:
 4 ואם באחת תקעו ונועדו אליך הנשיאים
 ראשי אלפי ישראל:
 5 ותקעם תרועה ונסעו המנות החנים
 קדמה:
 6 ותקעם תרועה שנית ונסעו המנות החנים
 תיקנה תרועה ותקעו למסעיהם:
 7 ובתקיעה אחת תקעו ולא תריעו:
 8 ובני אהרן תהנים ותקעו בחצוצרות והיו
 לכם לתקע עולם לדורותיכם:
 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם עלי הצר הצר
 אהם והרעם בחצוצרות ונופתם לפני
 יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם:
 10 וכיום שמחתכם ובמועדיכם ובקראשי
 הרשיכם ותקעם בחצוצרות על עלותיכם ועל
 זבחי שלמים והיו לכם לזכרון לפני
 אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ
 11 ויהי בשנה השנית בחודש השני בעשרים
 בחודש געלה הענן מעל משכן העדת:
 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני
 וישכן הענן במדבר פארן:
 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה בירעמשה:
 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
 ולצאתם ועל צבאו וישון בירעמינדב:
 15 ועל צבא משה בני יששכר ונתגאל
 בירעמינדב:
 16 ועל צבא משה בני ובו לן אלהיך ברחלון:
 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
 וישא המשכן:
 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
 ועל צבאו אליעזר בירעמינדב:
 19 ועל צבא משה בני שמעון שלמיאל
 בירעמינדב:
 20 ועל צבא משה בני גד אלסף בירעמינדב:
 21 ונסעו המנות נשיא המשכן והקינו
 אהי שמרת עדיפתם:
 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
 ועל צבאו אלישע בירעמינדב:
 23 ועל צבא משה בני מנשה גמליאל
 בירעמינדב:
 24 ועל צבא משה בני בנימין אבידן
 בירעמינדב:
 25 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף
 לכל המנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
 בירעמינדב:
 26 ועל צבא משה בני אשר פנעאל בירעמינדב:
 27 ועל צבא משה בני נפתלי ישכרש הענן
 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
 ויסעו: פ
 28 ויאמר משה לחבב בירעמינדב חזן
 משה נסעו אהי נתנו אל המקום אשר אמר
 יהוה אלו אתן לכם לכה אהנו ותטבנו לך
 בירעמינדב על ישראל:
 29 ויאמר אהי לא אלך כי אס-לארצי
 ואל מולדתי אלך:
 30 ויאמר אל נא תעזב אתה כי על פיך ידעת
 חנתנו במדבר ותיית לנו לעינים:
 32 ותה בירעמינדב עמו ונתה א השוב ההוא

ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים
 כירעו להם בני ישראל:
 21 ויהי תמטא ללוים ויבכסו בגדיהם ונגף
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם
 אהרן לטהרם:
 22 ואחר ירכו באו הלוים לעבד את עבדתם
 באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו ככשֶׁר
 צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
 להם: פ
 23 וינדבר יהוה אל משה לאמר:
 24 זאת אשר ללוים מן המשך ושרים שנה
 ומעלה יבוא לצבא צבא עבדת אהל מועד:
 25 ומן המשך שנה ישוב מצבא עבדתה ולא
 יעבד עוד:
 26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת
 ועבדתה לא יעבד ככה תעשה ללוים
 במשמרתם: פ

9

1 וינדבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה
 השנית לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון
 לאמר:
 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדי:
 3 בארבעה עשר יום בחודש הזה בין
 הערפים תעשו אהו במועדו ככל חקתי
 וככל משפטי תעשו אהו:
 4 וינדבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח:
 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום
 לחודש בין הערפים במדבר סיני ככל אשר
 צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:
 6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנגש אדם
 ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו
 לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
 7 ויאמרו האנשים ההם אליו אנתנו טמאים
 לנגש אדם למה נגרע לבלתי תקרב את קרבן
 יהוה במועד בני ישראל:
 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
 יהוה לכם: פ
 9 וינדבר יהוה אל משה לאמר:
 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש
 כירעו ויהי פסח ויעשה פסח ליהוה:
 11 בחודש השני בארבעה עשר יום בין
 הערפים יעשו אהו על מצות מררים
 יאכלהו:
 12 לא ישיארו מפני עדיפקר ועצם לא
 ישפריבו ככל חקת הפסח יעשו אהו:
 13 והאיש אשר הוא טהור ובכרך לא יהיה
 וחדל לעשות הפסח ונקרתה תגפש הוא
 מעשהו כי א קרבן יהוה לא הקריב מעדו
 חמאו ושא האיש ההוא:
 14 וכי יגור אהם גר ועשה פסח ליהוה
 כקתת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
 יהיה לכם ולגר ולא זכות הארץ: פ
 15 וכיום תקים אהי המשכן פסה הענן
 אהי שמרת חשאת עדיפקר:
 16 כן יהיה תמיד הענן וכסנו ומראה אש
 לילה:
 17 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחר ירכו
 יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכרש הענן
 שם יחנו בני ישראל:
 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה
 יחנו בלחי אשר ישכן הענן על המשכן ונתנו
 19 ובהארזך הענן על המשכן ימים רבים
 ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא
 יסעו:
 20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר
 על המשכן על פי יהוה נתנו ועל פי יהוה
 יסעו:
 21 ויש אשר יהיה הענן מערב עדיפקר
 ונגעלה הענן בפקר ונסעו או יומם ולילה

83 ולזבח השלמים כקר שנים אילם קמשה
 עתדים קמשה כבשים בני שנה קמשה זה קרבן
 אחירע כירענין: פ
 84 זאת חקת המזבח ביום המשך אהו מאת
 גשיא ישראל קשרת כסף שתיים עשרה
 מזקרק כסף שנים עשר כפות זהב שתיים
 עשרה:
 85 שלשים ומאה הקוקה האחת כסף ושבעים
 המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות כסף חקש:
 86 כפות זהב שתיים עשרה מלאת קמרת
 עשך עשך חפ כסף חקש כלי זהב
 הכפות עשרים ומאה:
 87 כלי המקר לעלה שנים עשר פרים אילם
 שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנתם
 ושעירי עזים שנים עשר לחפאת:
 88 וכל כקר זבח השלמים עשרים וארבעה
 פרים אילם שנים עתדים שנים כבשים
 בני שנה שנים זאת חקת המזבח אהרן קמשה
 אהו:
 89 ובבא משה אל אהל מועד לכבר אהו
 וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארץ העדת מבין שני הכרבים וינדבר
 אליו: פ

8

1 וינדבר יהוה אל משה לאמר:
 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך
 את הנרות אל מול פני המנורה ואירו שבעת
 הנרות:
 3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה
 נרות באשר צוה יהוה את משה:
 4 ויהי מעשה הנורה מקשה זהב עדי ורכה
 עדי פקתה מקשה הוא כפראה אשר קראה
 יהוה את משה כן עשה את המנורה: פ
 5 וינדבר יהוה אל משה לאמר:
 6 קח את הלוים מחוד בני ישראל ושמרתם
 אתם:
 7 ובחתי העשה להם לטהרם הזה עליהם מי
 חטאת וקעבירו תער על צל פשךם וכסו
 בגדיהם והטהרו:
 8 ולקחו פר כירעו ומנתו סלת כוליה
 כשמן ופרשני כירעו חקת לחפאת:
 9 והקרב את הלוים לפני אהל מועד
 והקמלת את צל עבדת בני ישראל:
 10 והקרב את הלוים לפני יהוה וכסו
 בני ישראל את יתיהם על הלוים:
 11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה
 מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה:
 12 והלוים וכסו את יתיהם על ראש הפרים
 ונשא את הנאחד חשאת ואת הנאחד עלה
 ליהוה לכפר על הלוים:
 13 והקמרת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
 ונתפת אתם תנופה ליהוה:
 14 והקבלת את הלוים מחוד בני ישראל והיו
 לי הלוים:
 15 ואחר ירכו יבאו הלוים לעבד את אהל
 מועד ושמרתם אתם ונתפת אתם תנופה:
 16 כי נתנים נתנים חמה לי מחוד בני ישראל
 תחת פטרת כלי חכם כבור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי:
 17 כי לי כל כבור מבני ישראל כאדם
 וכבמה ביום חמתי כל כבור כארץ מצרים
 הקדשתי אתם לי:
 18 ואמה את הלוים תחת כל כבור מבני
 ישראל:
 19 ואתנה את הלוים נתנים אהרן ולפניו
 מחוד בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל כאהל מועד לכפר על בני
 ישראל ולא יהיה מבני ישראל נגף בגשת
 בני ישראל אל הטהר:
 20 ויעש משה ואהרן וכל עבדת בני ישראל

24 ויצא משה וידבר אליהם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אהם סביבת האהל:

25 ויזכר יהוה ויענן ויזכר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתפן על שבעים איש הזקנים והיה כחותם על ימיהם הרוח ויתגבאו ולא יסף:

26 וישארו שני-האנשים במחנה שם האהל ואלהד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח ותמה בפקדים ולא יצאו האהלה ויתגבאו במחנה:

27 ויזקן הער ויגד למשה ויאמר אלעד ומידד מתגבאים במחנה:

28 ויענן יהושע ברנעון משרת משה מבחרי ויאמר אלני משה בלאם:

29 ויאמר לו משה המקנא אותה לי ומי יתן עליהם יהוה גבויים כיריאתן יהוה אתירוחו עליהם:

30 ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל:

31 ורוח געס אמאת יהוה ויגזו שלווים מיריבם וישש על-המחנה כדרכך יום פה וכדרכך יום פה סביבות המחנה וכאשתים על-פני הארץ:

32 ויזקק העם בל-היום ההוא וקבל-מלולה וכל אים המוקרת ויאספו את-השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישקמו להם שמים סביבות המחנה:

33 הכשר עורנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויזך יהוה בעם מכה רבה מאד:

34 ויקרא וישש-מקום ההוא קברות המאונן כי שם קברו את-העם המתאונן:

35 במקברות המאונן נסעו העם הצרות ויהיו הצרות: פ

12

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית אשר לקח ביי-אשה כשית לקח:

2 ויאמרו הרק את-במשח דבר יהוה הלא גסבנו דבר וישמע יהוה:

3 ותאיש משה עני כ (עניו ק) מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: ס

4 ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם:

5 ויזכר יהוה בעמוד ענן ובעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים וצאו שניהם:

6 ויאמר שמעו-נא דברי אסיתיה גבאיכם יהוה במראה אליו אתונה כחלום את-ברבו:

7 לאיכן עבדי משה בכלי-ידי יאמן הוא:

8 פה אל-פה את-דבריהם ומראה ולא בחזית ותמנת יהוה יביט ומדוע לא וכתם לדבר בעבדי במשה:

9 ויזכר אף יהוה גם וילך:

10 ויעננו סר מעל האהל ותנה מרים מצרעת שלפני ויפן אהרן אל-מרים ותנה מצרעת:

11 ויאמר אהרן אל-משה פי אלני אל-נא תשת עלינו חסאת אשר נואלנו ואשר חסאנו:

12 אל-נא תדי פמת אשר בצאתו מקדם אמו ויאבל חצי כבוד:

13 ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: פ

14 ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ורק כפינה ולא תחלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:

15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-היאסף מרים:

16 ואחר נסעו העם מצרות ויחננו במקבר פארן: פ

13

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:

2 שלח-לך אנשים ורחו את-ארץ ענן אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל גשיא בהם:

3 וישלח אהם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה:

4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זפורי:

5 למטה שמעון שפט בן-חורי:

6 למטה יהודה כלב בן-זפנה:

7 למטה יששכר יגאל בן-יוסף:

8 למטה אפרים חושע ברנעון:

9 למטה בנימין פלטי בן-רפוא:

10 למטה זבולן גדאל בן-סודי:

11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי:

12 למטה דן עמיאל בן-גמלי:

13 למטה אשר סתור בן-מיכאל:

14 למטה נפתלי נחבי בן-נפסי:

15 למטה גד גאואל בן-מכי:

16 אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה לחושע ברנעון יהושע:

17 וישלח אהם משה לתור את-הארץ ענן ויאמר אליהם עליו זה פנגב ועליהם את-ההר: 18 ויראתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה תחקו הוא הרפה מעט הוא אדרכ:

19 ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אדרכה ומה הערים אשר-הוא ישב בהנה הפמקנים אם במצרים:

20 ומה הארץ השמנה הוא אדרכה תישב עין אסאין ותחמקתם ולקחתם מפרי הארץ הזנים ומי פפורי ענבים:

21 ויעלו ויחזרו את-הארץ ממדבר-ען עד-רחב לבא חמת:

22 ויעלו ענבב ויבאו עד-חברון ושם אחימן שטי ותמלי ולידי הענן חקרון שבע שנים ונתנה לפני ענן מצרים:

23 ויבאו עד-גתל אשר-הוא ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאוה בחוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים:

24 למקום ההוא קרא גתל אשר-פול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל:

25 וישבו מחזר הארץ מן-ארבעים יום:

26 וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-דברי הארץ:

27 ויכסורו-לו ויאמרו פאנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זאת חלב ודבש הוא וזה-הרפה:

28 אפס פיענו העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגס-ילדי הענק ראינו שם:

29 עמלק ישב בארץ הנגב וחסתי ותיבוס וקנאזי וישב פהר ותקנעני ישב על-הינים ועל יד-הערבה:

30 ויהם כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה נשלחנו ונראנו אתה פיי-בול ויבול לה:

31 ותאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נובל לעלות אל-העם פיי-תוק הוא ממנו:

32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אותה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אכלת יושביה היא וכל-העם אשר-ראינו בחובה אנשי מות:

33 ושם ראינו את-הנפילים בני ענק מתיגפלים ונהי בעינינו כפגזים וכן היינו בעיניהם:

14

1 ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם כלילת ההוא:

2 וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל-העדה לרמתנו פארץ

מצרים או במקבר הזה לרמתנו:

3 וכלמה יהוה מביא אהנו אל-הארץ הזאת לנבל בחרב גשנו ונפנו יהיו לבו הלא טוב לנו שוב מצרימה:

4 ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה:

5 ויפל משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל:

6 ויהושע ברנעון וכלב בן-זפנה מן-הסתרים את-הארץ קרעו בגדיהם:

7 ויאמרו אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד:

8 אסחפין בני יהוה וסביא אהנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זבת חלב ודבש:

9 אך ביהוה אלת-מדודו ואתם אל-תיראו את-העם הארץ פי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם:

10 ויאמרו כל-העדה להגום אותם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל-כל-בני ישראל: פ

11 ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה ונאצני העם הזה עד-אנה לא-יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרביו:

12 אפני בכר ואורשנו ואעשה אתך לגוי-גדול ועצום ממנו:

13 ויאמר משה אל-יהוה ושמעו מצרים ביה-שליח כבדת את-העם הזה מקרביו:

14 ואמרו אל-ישוב הארץ הזאת שמעו פיי-אשה יהוה בקרב העם הזה אשר-עין בעין נראה אותה ויחננו עמד עליהם ובעמד ענן אהה חלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה:

15 ותמטה את-העם הזה פאיש אחד ואמרו הזים אשר-שמעו את-שמעך לאמר:

16 מבחתי וכלת יהוה להביא את-העם הזה אל-הארץ אשר-נשבע להם וישחטם במקבר: 17 ועתה יגדיל-נא פח אלני פאשר דברת לאמר:

18 יהוה ארץ אפים וכבי-חסד נשא עון ופשה נקה לא ינקה פקר עון אבות על-בנים על-שלישים ועל-רבעים:

19 סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים עד-הנה:

20 ויאמר יהוה סלחתי בקרבך:

21 ואולם חיי-אני וימלא כבוד-יהוה את-כל-הארץ:

22 פי כל-האנשים הראים את-עבדי ואת-אתי אשר-עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

23 אסיר-נא את-הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל-מינאצי לא יהיוה:

24 ועבדי כלב עקב חסדה רוח אחרת עמו וימלא אחרי ויביאתיו אל-הארץ אשר-פא שמה ויזרעו ויהשגה:

25 ותקמלקו ותקנעני ישב בעמק חזר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים-סוף: פ

26 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:

27 עד-מתי לעדה הרעה הזאת אשר תמה מלינים עלי את-תלונות בני ישראל אשר תמה מלינים עלי שמעתי:

28 אמר אליהם חיי-אני נאסיתיהוה אסילא פאשר דברתם פאנוי פן אעשה לכם:

29 במקבר הזה ופלו פני-בנים וכל-פני-בנים לכל-מספרכם מן-עשרים שנה ומעלה אשר תלינתם עלי:

30 אס-אתם פבאו אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לשפן אתכם בה פי אס-כלב בן-זפנה ויהושע ברנעון:

31 ותפכם אשר אמרתם לבו יהוה וסביאתי אתם וידעו את-הארץ אשר מאסתם בה:

32 ופני-בנים אתם ופלו במקבר הזה:

33 ובניכם יהיו רעים במקבר ארבעים שנה

ונשאו את-זונותיכם עד-תם פני-בנים במקבר: 34 במספר הנמים אשר-תרתם את-הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאור את-עונותיכם ארבעים שנה וידעם את-זונותי:

35 אני יהוה דברתי אסילא זאת אעשה לכל-העדה הרעה הזאת הנעדים עלי במקבר הזה ותמו ושם ימותו:

36 ותאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו וילנו כ (ויילינו ק) עליו את-כל-העדה לחוציא דבה על-הארץ:

37 ויהוה האנשים מוציא דבת-הארץ רעה במגפה לפני יהוה:

38 ויהושע ברנעון וכלב בן-זפנה היו מן-האנשים ההם החלכים לתור את-הארץ:

39 וידבר משה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל ויהתאבלו העם מאד:

40 וישכמו בפקר ויעלו אל-ראש-ההר לאמר הנו ועלינו אל-המקום אשר-אמר יהוה פי חסאנו:

41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את-פי יהוה והוא לא תעלה:

42 אל-תעלו פי אין יהוה פקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:

43 פי תקמלקו ותקנעני שם לפניכם ונפלתם בקרב פיי-עלפן שבתם מאחרי יהוה ולא-יחיה יהוה עמכם:

44 ויעפלו לעלות אל-ראש ההר וארון ברית-יהוה ומשה לא-משו מקרב המחנה:

45 ויזכר העמלקי ותקנעני הישב פהר ההוא ופיוס ונתתם עד-הסוקה: פ

15

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר:

2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם פי תבאו אל-ארץ מיסבתיכם אשר אני נתן לכם:

3 וישעו אשה ליהוה עלה ארזובח לפסא-עדר או בקובה או במעדיכם לעשות ריח ניחם ליהוה מן-הבקר או מן-הצאן:

4 ותקריבם המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורו כלול ברבעית החיו שמן:

5 ויזין לנסך רביעית החיו פעשה על-העלה או לזבח לפכש הארץ:

6 או לאיל פעשה מנחה סלת שני עשורנים כלולה בשמן שלשית החיו:

7 ויזין לנסך שלשית החיו פקריב כיי-חיחם ליהוה:

8 וכיי-תעשה בקרבך עלה ארזובח לפלא-נזכר ארש-מלים ליהוה:

9 ותקריב על-בן-הבקר מנחה סלת שלשה עשורנים כלול בשמן חצי החיו:

10 ויזין פקריב לנסך חצי החיו אשה כיי-חיחם ליהוה:

11 כבה יעשה לשור האחד או לצול האחד ארש-לשה בכבשים או בעינים:

12 במספר אשר תעשו כבה תעשו לאחד כמספרם:

13 כל-האזובח יששה-פכה את-אלה לסקריב אשה כיי-חיחם ליהוה:

14 וכיי-נזור אתכם גר או אשר-בתוככם לדחיתכם ופשה אשה כיי-חיחם ליהוה פאשר תעשו פן ופשה:

15 תסקה חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדחיתכם פכם פגר יהיה לפני יהוה:

16 תורכה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ

17 וידבר יהוה אל-משה לאמר:

18 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם פבאכם אל-הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:

19 ותנה פבאכם מלחם הארץ תרימו הרומה ליהוה:

20 ראשית ערסכתם חלה תרימו הרומה

בנוע אחינו לפני יהוה:
 4 ולקח כבאתם אתהקחל יהוה אלמפקד
 הנה למות שם אנהנו ובכירנו:
 5 ולקח העלינו ממצרים להביא אתנו
 אלמקום הקע הנה לא למקום ונע והאנה
 וגן ופמן ומים אין לשתות:
 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אלפתח אהל
 מועד ויפלו עלפניהם וינא כבודיהוה
 אליהם: פ

19

1 וידבר יהוה אלמשה ואלאהרן לאמר:
 2 זאת קסת התורה אשרצוה יהוה לאמר
 דבר אלבני ישראל ויקחו אליך קסה אדמה
 המימה אשר איןרבה מום אשר לאעלה עליה
 על:
 3 ונתתם אותה אלאלעזר הפמן והוציא אתה
 אלמחויץ לפתנה ושמת אותה לפניו:
 4 ולקח אלעזר הפמן ורמץ פשוט באצבעו והנה
 אלנכח פני אהלמועד מדימה שבע פעמים:
 5 ושקרף אתהפקה לעיניו אתהפקה
 ואתהפקה ואתהפקה עלפרשה ישר:
 6 ולקח הפמן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
 והשליך אליתוך שרפת הפנה:
 7 וכבס בגדיו הפמן ורמץ פשוט במים ואחר
 יבוא אלמפתנה וקטא הפמן ערהקרב:
 8 ונתשרף אותה וכבס בגדיו במים ורמץ פשוט
 במים וקטא ערהקרב:
 9 ואסף איש טהור את אפר הפנה והניח
 מחויץ לפתנה במקום טהור ונתיה עלעת
 בגנישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא:
 10 וכבס האסף אתהאפר הפנה אתהבגדיו
 וקטא ערהקרב ונתיה לפני ישראל ולגר
 הקר בתוכם לקסת עולם:
 11 והנגע במת לקלגפש אדם וקטא שבעת
 ימים:
 12 הוא יתחטאבו ביום השלישי ובים
 השביעי יטהר ואסלא יתחטא ביום השלישי
 ובים השביעי לא יטהר:
 13 כלהנגע במת בנפש האדם אשרימות ולא
 יתחטא ואתמשפו יהוה טמא ונקתה הנפש
 הוא וישראפו כי מי נדה לאזכר עליו טמא
 יהוה עוד ומאחר בו:
 14 זאת התורה אדם פיימות באהל כלהתא
 אליתהאל וכלאשר באהל וקטא שבעת ימים:
 15 וכל כלי פתוח אשר אוירצמיד פתיל עליו
 קטא הוא:
 16 וכל אשריגע עלפני השדה הפתילתהקרב
 או במת ארבעצם אדם או בקבר וקטא שבעת
 ימים:
 17 ולקחו וקטא מעפר שרפת חטאת ונתנו
 עליו מים חיים אלפלי:
 18 ולקח אזוב וקבל במים איש טהור והנה
 עלהאהל ועלפליהפלים ועלנהנפשות אשר
 היוישם ועלהנגע בעצם או בחלל או במת
 או בקבר:
 19 והנה הטהר עלהטמא ביום השלישי ובים
 השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו
 ורמץ במים וטהר בעקרב:
 20 ואיש אשריטמא ולא יתחטא ונקתה
 הנפש שהוא מחוד הקהל כי אתהמקדש יהוה
 טמא מי נדה לאזכר עליו טמא הוא:
 21 ונתיה להם לקסת עולם ומה מיינהנה
 וכבס בגדיו והנגע במי נדה וקטא
 ערהקרב:
 22 וכל אשריגעבו הטמא וקטא ונתפש
 הנגעת הטמא ערהקרב: פ

20

1 ויבאו בניישראל כלהעדה מדברצן
 בחדש הראשון וישב העם בקדש וקמת שם
 מרים ותקבר שם:
 2 ולאיתה מים לעדה ויסקלו עלמשה
 ועלאהרן:
 3 וירב העם עםמשה ויאמרו לאמר ולו ונגענו

אתהקעם הנה בגדי והתקמתי אתעריהם:
 3 וישמע יהוה בקול ישראל ונתן אתהמקדש
 ויהרם אתהם ואתעריהם ויקרא שםהקלום
 קהמה: פ
 4 וישעו מחר הקר דרך יסורף לסבב
 אתארץ אדום ותקצר נפשיהם בדרך:
 5 וידבר העם באלהים ובמשה לקח העליתנו
 ממצרים למות במדבר כי אין להם ואין מים
 ונפשנו קצה בלחם הקהל:
 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים
 וינשכו אתהקעם וימת עשרם מישראל:
 7 ויבא העם אלמשה ויאמרו קטאנו
 כיידברנו ביהוה ונבדק והפלה אליויהוה ויטר
 מעלינו אתהנקש ויתפלה משה בעד העם:
 8 ויאמר יהוה אלמשה עשה לך שקרף ושים
 אלו עלגם ונהי כלהנשוד ורואה אלו וחי:
 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו עלגנס ונהי
 אסנשך הנחש אתראש והביט אלגנש הנחשת
 וחי:
 10 וישעו בני ישראל ויחטו באבת:
 11 וישעו מאבת ויחטו בעי העברים בפקד
 אשר עלפני מואב ממורח השמש:
 12 משם גסעו ויחטו בגחל זרד:
 13 משם גסעו ויחטו מעבר ארזון אשר בפקד
 היצא מגבול האמרי כי ארזון גבול מואב בין
 מואב ובין האמרי:
 14 עלפן ואמר בספר מלקמת יהוה אתהנתב
 בסופה ואתהנתלים ארזון:
 15 ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען
 לגבול מואב:
 16 ומשם באהה הוא הפאר אשר אמר יהוה
 למשה אסף אתהעדה ואתנה להם מים: פ
 17 אז ישיר ישראל אתהשירה הזאת עלי
 באר ענזלה:
 18 באר חפרוה שרים כרוה גדיבי העם
 במחקק במשענתם וממקד מנתנה:
 19 ומפתנה נתליאל ומנחליאל במות:
 20 ומפמות הגיא אשר בשדה מואב ראש
 הפסגה ונשקפה עלפני נישמן: פ
 21 וישלח ישראל מלאכים אלסיוחן
 מלך האמרי לאמר:
 22 אעברה בארצך לא נשה בשדה ובכרם לא
 נשמה כי באר דרך המלך גלך עד
 אשריגעבר גבלך:
 23 ולאנתן סיוחן אתישראל עבר בגבלו
 ויאסף סיוחן אתפלעעמו ויצא לקראת ישראל
 המפקדה ויבא ויחצה וילחם בגישראל:
 24 ויכרו ישראל לפיחקב ויירש אתארצו
 מארזון עדריבק עדרגי עמון כי עו גבול בני
 עמון:
 25 וינקח ישראל את פליהקרים האלה וישב
 ישראל בקלערי האמרי הששבון
 ובכלבנתיה:
 26 כי תשבון עיר סיוחן מלך האמרי הוא והוא
 גלחם במלך מואב הראשון וינקח
 אתפלארצו מידו עדארזון:
 27 עלפן יאמרו המשלים באו תשבון הפנה
 ותבינו עיר סיוחן:
 28 פראש יצאה מחשבון להקה מקרת סיוחן
 אכלה ער מואב בעלי פמות ארזון:
 29 ואיילך מואב אכרת עםכמש נתן בניו
 פליטם ובתויו בשבית למלך אמרי סיוחן:
 30 ויירם אבד תשבון עדדיבון ונשים
 עדנפש אשר עדמדיבא:
 31 וישב ישראל בארץ האמרי:
 32 וישלח משה לרגל אתזעור וילכדו בנתיה
 וילח כ (ויורק ק) אתהאמרי אשרשם:
 33 ויפנו ויעלו דרך תשון ויצא עוג
 מלךתשון לקראתם הוא וכלעמו למלחמה
 אדרעי:
 34 ויאמר יהוה אלמשה אלתיקא אתו כי
 גידך נתתי אלו ואתפלעעמו ואתארצו
 ועשית לו פאשר עשית לסיוחן מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון:

35 ויכו אלו ואתרגיו ואתפלעעמו עדבלתי
 השאירלו שרי ויורשו אתארצו:

22

1 וישעו בני ישראל ויחטו בערבות מואב
 מעבר לירדן רחוי: פ
 2 וינא בלק בןצפור את פליאשרעשה
 ישראל לאמרי:
 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי כבהו וינקן
 מואב מפני בני ישראל:
 4 ויאמר מואב אלזקני מדון עתה ולחבו
 הקהל אתפלסביביתנו בלחך השור את רכב
 השנה ובלק בןצפור מלך מואב בעת
 ההוא:
 5 וישלח מלאכים אלבלעם בןבעור פתוה
 אשר עלנהר ארץ בניעמו לקראלו לאמר
 הנה עם יצא ממצרים הנה כסה אתעיני הארץ
 והוא ישב מפלי:
 6 ועתה לכהנא אהדלי אתהקעם הנה
 ביפעום הוא מפני אולי אוכל נכהבו
 ואגרשנו מןהארץ כי יעשתי את אשרתפקד
 מבלך ואשר תאר יואר:
 7 וילכו זקני מואב וזקני מדון וקסמים בנים
 ויבאו אלבלעם וידיברו אליו דברי בלק:
 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת
 אתכם דבר פאשר וידבר יהוה אלי וישבו
 שרימואב עםבלעם:
 9 ויבא אלהים אלבלעם ויאמר מי האנשים
 האלה עמך:
 10 ויאמר בלעם אלהאלהים בלק בןצפור
 מלך מואב שלח אלי:
 11 הנה העם יצא ממצרים וכבס אתעיני
 הארץ עתה לכה כהדלי אתו אולי אוכל
 להלהם בו ויגרשתי:
 12 ויאמר אלהים אלבלעם לא תלך עמהם
 לא תאר אתהקעם כי ברוך הוא:
 13 וינסם בלעם בפקר ויאמר אלשירי בלק
 לכו אלארבעם כי מאן יהוה להתי להלך
 עמכם:
 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אלבלק ויאמרו
 מאן בלעם תלך עמנו:
 15 ויסקר עור בלק שלח שרים רבים ויכבדים
 מאלה:
 16 ויבאו אלבלעם ויאמרו לו פה אמר בלק
 בןצפור אלניא תנעם מהלך אלי:
 17 פייכבד אכפקד מאד וכל אשרתאמר אלי
 אעשה ולכהנא קהדלי את העם הנה:
 18 וינען בלעם ויאמר אלעבדי בלק
 אסיפתולי בלק מלא ביתו כסף ונהב לא
 אוכל לעבר אתפי יהוה אלהי לעשות קמנה
 או נדולה:
 19 ועתה שבו נא כנה גסאתם הלילה ואתעה
 מדיסר יהוה דבר עמי:
 20 ויבא אלהים אלבלעם לילה ויאמר לו
 אסלקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך
 אתהקרב אשראדבר אליך אלו תעשה:
 21 וינסם בלעם בפקר ויחשב אתאמרו וילך
 עשישירי מואב:
 22 ויחראף אלהים פייחולך הוא וינציב
 מלאך יהוה בדרך לשון לו והוא רכב
 עליתתו ושני גפריו עמו:
 23 ותרק האתון אתמלאך יהוה נצב בדרך
 ותרפו שלופה בידו וסת האתון מןהדרך
 ותלך בשדה ונך בלעם אתהאתון להפסדה
 הדרך:
 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הסרמים גבר
 מזה וגבר מזה:
 25 ותרק האתון אתמלאך יהוה ותלחץ
 אלמקור ותלחץ אתהגל בלעם אלמקור
 ויסקר להפסדה:
 26 וינסר מלאך יהוה עבור ויעמד במקום
 צר אשר אוירדרך לגמות ומין ושמאול:

21

1 וישמע הפנעני מלךעדר ישב הנגב כי פא
 ישראל דרך האחרים וילחם בישראל וישב
 ממנו שבי:
 2 ויביר ישראל גבר ליהוה ויאמר אסתן תתן

הקדמי:
 7 אלה משפחת הקאובני ויהיו לפקדיהם שלשה וארבעים אלה ושבע מאות ושלשים:
 8 ובני פלוא אליאב:
 9 ובני אליאב גמול ונתן ואבירם הוא נתן ואבירם קרינא כ (קרינא ק) העדה אשר הצו על-משה ועל-אהרן בעדת-קרח בהפקם על-יניהם:
 10 ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-קרח במות העדה פאכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס:
 11 ובגיי-קרח לארמו: ם
 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואל: למיני משפחת הנמיני לכוני משפחת תיבני:
 13 לזכח משפחת תורחי לשאול משפחת השאול:
 14 אלה משפחת השמעוני שנים ופסחים ארבעים ומאתים: ם
 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני:
 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי:
 18 אלה משפחת בני-גד לפקדיהם ארבעים אלה וחסמ מאות: ם
 19 בני יהודה ער ואונן ונתן ער ואונן בארץ בני-עז:
 20 ויהיו בני-יהודה למשפחתם שלשה משפחת שלמי לפקדי משפחת הפרצי לזכח משפחת תורחי:
 21 ויהיו בני-פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי:
 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלה וחסמ מאות: ם
 23 בני יששכר למשפחתם חולע משפחת החולעי לפנה משפחת הפוני:
 24 לזיבור משפחת העיזבי לשמן משפחת השמרני:
 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלה וחסמ מאות: ם
 26 בני זבולן למשפחתם לסקר משפחת הסקרי לאלון משפחת האלני לזחלאל משפחת הזחלאלי:
 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלה וחסמ מאות: ם
 28 בני יוסף למשפחתם מגשה ואפרים:
 29 בני מגשה למקור משפחת המקורי ומכיר חוליה את-גלעד לגלעד משפחת הגלעדי:
 30 אלה בני גלעד איגור משפחת האיגורני לחלק משפחת החלקי:
 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי:
 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי:
 33 ויצלפחד בן-חפר לאיחיו לו בניים פי אס-בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרחיה:
 34 אלה משפחת מגשה ופקדיהם שנים וחסמשים אלה ושבע מאות: ם
 35 אלה בני-אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבקר משפחת הבכרי לתתן משפחת החסני:
 36 ואלה בני שותלח לעקן משפחת העקני:
 37 אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלה וחסמ מאות אלה בני-יוסף למשפחתם: ם
 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשביל משפחת האשבילי לאחירם משפחת האחירי:
 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי:
 40 ויהיו בני-בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:

18 ותיה אלוים וקשה ותיה וקשה שער אבי וישראל עשה חיל:
 19 ויגד מנעקב והאביר שריד מעיר:
 20 וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואת-יחיו עדי אבד:
 21 וירא את-הקניז וישא משלו ויאמר איתן מושבתי וישם פסלע קנז:
 22 כי אס-יהיה לבקר קון ערמה אשר תשפך:
 23 וישא משלו ויאמר אוי מי ותיה משמו אל:
 24 וצים מיד פחים וענו אשר ונענר-עבר ונעס-הוא עדי אבד:
 25 וינקם בלעם ויגד וישב למקמו וגם-בלק הלך לדברו: ם

25

1 וישב ישראל בשמים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב:
 2 ותקראן לעם לזבתי אלהיהן ויאכל העם וישחוו לאלהיהן:
 3 ויאמר ישראל לבעל פעור וימר-אף יהנה בישראל:
 4 ויאמר יהנה אל-משה קח את-כל-ראשי העם והוקע אותם ליהנה נגד השמש וישב חרון אר-יהנה מישראל:
 5 ויאמר משה אל-שפט ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-המדקניני לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל ותמה בכים פתח אהל מועד:
 7 ויגד פינקס בן-אלעזר בן-אהרן מכהן וינקם מולך העדה וינקח רמח בידו:
 8 ונבא אחר איש-ישראל אל-המקבה ויגדך את-שנייהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:
 9 ויהיו המותים במגפה ארבעה ועשרים אלה: ם
 10 וידבר יהנה אל-משה לאמר:
 11 פינקס בן-אלעזר בן-אהרן מכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאותי בחוקם ולא-כליתי את-בני-ישראל בקנאותי:
 12 לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום:
 13 והיתה לו ולקרוו אחיו ברית בהנת עולם תחת אשר קנא לאחיו ויכפר על-בני ישראל:
 14 ושם איש ישראל המפה אשר הקה את-המדקניני ומרו בן-סלוא ונשיא ביה-אב לשמעני:
 15 ושם האשה המפה המדקניני כזבי בת-צור ראש אמות ביה-אב במדון הוא: ם
 16 וידבר יהנה אל-משה לאמר:
 17 צלור את-המדקנינים והפיתם אותם:
 18 כי צורים הם לכם בנקליהם אשר-נבלו לכם על-דבר-פעור ועל-דבר-כזבי בת-נשיא מדון אותם המפה כיום-המגפה על-דבר-פעור:
 19 והיו את-המגפה: ם

26

1 ויאמר יהנה אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן מכהן לאמר:
 2 שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל מן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כלי-צא צבא בישראל:
 3 וידבר משה ואלעזר מכהן אתם בערבת מואב על-ידי-הרן ויחוו לאמר:
 4 מכן עשרים שנה ומעלה פאשר צנה יהנה את-משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
 5 ראובן מכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת חנכי פלוא משפחת הפלואי:
 6 לחצרון משפחת החצרוני לבכרי משפחת

שבעה מנזחת ויעל פר ואל במנזח:
 15 ויאמר אל-בלק התניב בה על-עלתך ואנכי אקרה בה:
 16 ויסקר יהנה אל-בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל-בלק ובה הדבר:
 17 ויבא אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אלו ויאמר לו בלק מה-דבר ונהו:
 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזניה עדי בנו צפר:
 19 לא איש אל ויכוב וכן-אדם ותתנם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקמנה:
 20 הנה כהן לקחתי ובכך ולא אשי-בנה:
 21 לא-הביט און ביעקב ולא-ראה עמל בישראל ויהנה אלקיו עמו והרועת מלך בו:
 22 אל מוציאם ממצרים כהועפת ראם לו:
 23 כי לא-נתש ביעקב ולא-קסם בישראל כעת ואמר ליעקב ולישראל מה-פעל אל:
 24 הן-עם כליבא יקום וכארי ותנשא לא ישב עדי-אכל טרף ונס-חללים ישחה:
 25 ויאמר בלק אל-בלעם גס-עב לא תקבני גס-ברך לא תברכני:
 26 וישן בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי איתך לאמר כל אשר-דבר יהנה אהו אעשה:
 27 ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אסקם אל-מקום אחר אולי יישר בעיני האללים וקפחו לי משם:
 28 ויסק בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקר על-פני תשימן:
 29 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי קזה שבעה מנזחת ויחכו לי קזה שבעה פרים ושבעה אילים:
 30 וישע בלק פאשר אמר בלעם ויעל פר ואל במנזח:
 31 וירא בלעם כי טוב בעיני יהנה לברך את-ישראל ולא-חלך בפעם-הפעם לקראת יתשים וישח אל-המדבר בפיו:
 32 וישא בלעם אהעיני וירא את-ישראל שכן לשבטיו ותחי עליו רוח אלהים:
 33 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שחם העין:
 34 נאם שמע אמרי-אל אשר מזהו שדי יתנה נפל וגלוי עינים:
 35 מה-טבו אהליך ועקב משפת-יך ישראל:
 36 בנתלים נפיו בנתת עלי גדר פאקהים נטע יהנה פאקוים על-ימים:
 37 וזלמים מדליו וזרעו במים רבים וזרם מאגן מלכו ותנשא מלכותו:
 38 אל מוציא ממצרים כהועפת ראם לו יאכל גוים צרו ועצמיהם: גרם ונצרו ימחין:
 39 כרע שכב פארי וכלביא מי יקימנו מכה-יך ברוך ואחר-יך ארוי:
 40 וימר-אף בלק אל-בלעם ויספק את-פיו ויאמר בלק אל-בלעם לקב אנכי קראתיך ונהה ברכת-ך זה שלש פעמים:
 41 ועתה ברח-לך אל-מקום את-הרתי כפר אכפך ונהה מנעך יהנה משובד:
 42 ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכך אשר-שלחת אלי דברתי לאמר:
 43 אס-יתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את-פי ויהנה לעשות מובה או קעה מלבי אשר-דבר יהנה אהו אדבר:
 44 ועתה הנני חולך לעמי לכה איש-צד אשר יעשה העם הזה לעמן באחרית הימים:
 45 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שחם העין:
 46 נאם שמע אמרי-אל וידע דעת עליון מזהו שדי יתנה נפל וגלוי עינים:
 47 אראנו ולא עתה אשוכנו ולא קרוב דרך כובק מנעקב וקם שבט מישראל ומחין פאתי מואב וקרקר כלי-בני-שתי:

27 ותרא הארון את-מלאך יהנה ותברכן תחת בלעם וימר-אף בלעם ויך את-הארון במקל:
 28 ויפתח יהנה את-פי הארון ויאמר לבלעם מה-עשיתי לך כי הכייתו זה שלש רגלים:
 29 ויאמר בלעם לארון פי ההעללת בי לו וישחב בידו פי עתה הקניתיך:
 30 ויאמר הארון אל-בלעם הלא אנכי אהנך אשר-רכבת עלי מעודך עדי-היום הנה הסכפן הסכפתי לעשות לך בה ויאמר לא:
 31 ויגל יהנה את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהנה נצב בדרך וסרבו שלפה בידו ויסקר וישחוו לאפיו:
 32 ויאמר אליו מלאך יהנה על-מה הכית את-האנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשמן ביד-יך הדיק לנגדי:
 33 ותראני הארון וטמ לפני זה שלש רגלים אולי יקחה מפני כי עתה גס-את-הכה הקניתי ואתה הקניתי:
 34 ויאמר בלעם אל-מלאך יהנה חטאתי כי לא ידעתי פי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסיר-ע בעיניך אשובה לי:
 35 ויאמר מלאך יהנה אל-בלעם לך עם-האנשים ואפם את-הדבר אשר-אדבר איתך ואתה תדבר ויך בלעם עשרי בלק:
 36 וישע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל-עיר מואב אשר על-גבול ארנו אשר בקצה הגבול:
 37 ויאמר בלק אל-בלעם הלא שלח שלחתי איתך לקראתך למה לא-יתלבת אלי האננים לא אוכל בדרך:
 38 ויאמר בלעם אל-בלק הנה-באתי איתך עתה תוכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים כפי אהו אדבר:
 39 ויגד בלעם עס-בלק ויבאו קרית הצות:
 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשירים אשר אהו:
 41 והיו בבקר ויחם בלק את-בלעם וישלחו במות בעל וירא משה קצה העם:

23

1 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי קזה שבעה מנזחת ויחכו לי קזה שבעה פרים ושבעה אילים:
 2 וישע בלק פאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואל במנזח:
 3 ויאמר בלעם לבלק התניב בה על-עלתך ואלכה אולי יקרה יהנה לקראתי ודבר מה-יראני ונהדתי לך ויגל שפי:
 4 ויסקר אלהים אל-בלעם ויאמר אליו את-שבעת המנזחות ערבותי ופעל פר ואל במנזח:
 5 וישם יהנה דבר כפי בלעם ויאמר שוב אל-בלק ובה הדבר:
 6 וישב אליו והנה נצב על-עלתו הוא וכל-שרי מואב:
 7 וישא משלו ויאמר מן-אדם יחני בלק מלך-מואב ממדקני-קמה לכה אהדלי-יעקב ולכה ועממי ישראל:
 8 מה אקב לא קפה אל ומה אעזם לא ועם יהנה:
 9 ביי-מראש צרים אראנו ומנזחות אשר-נו הן-עם לברך ישכן ובגוים לא יתחשב:
 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל תמת נפשי מות ושרים ותחי אחריתי כמותו:
 11 ויאמר בלק אל-בלעם מה עשיתי לי לקב איבי לקחתך ונהה ברכת-ך:
 12 וישן ויאמר הלא את אשר ישים יהנה כפי אהו אשר לברך:
 13 ויאמר אליו בלק לך כ (לכה-נא ק) אתי אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלי לא תראה וקבני-לי משם:
 14 ויקחתו שדה צפים אל-ראש הפסגה ויכן

14 ומנתתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפך האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים
 לאיל האחד לשני האילם:
 15 ועשרון עשרון לפכש האחד לארבעה
 עשר כבשים:
 16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסקה: ׀
 17 וביום השני פרים בני־בקר שנים עשר
 אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
 תמימים:
 18 ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונספיהם: ׀
 20 וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילם
 שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:
 21 ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסקה: ׀
 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים
 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:
 24 מנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 25 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסקה: ׀
 26 וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים
 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:
 27 ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסקה: ׀
 29 וביום הששי פרים שבעה אילם שנים
 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:
 30 ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסקה: ׀
 32 וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים
 כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים:
 33 ומנתתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים
 במספרם כמשפטם:
 34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסקה: ׀
 35 ביום השמיני עצרת התנה לכם
 כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 36 והקרבתם עלה אשה רים יחם ליהנה פר
 אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים:
 37 ומנתתם ונספיהם לפך לאיל ולכבשים
 במספרם כמשפט:
 38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונסקה:
 39 אלה תעשו ליהנה במזבחותיכם לבר
 מנדבתיכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם
 ולנסבתיכם ולשלימתיכם:

30

1 ויאמר משה אל־בני ישראל ככל אשר־צוה
 יהוה את־משה: ׀
 2 ונדבר משה אל־ראשי הטפות לבני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
 3 איש פי־הוה נדר ליהוה אלהי־שבע שבעה
 לאשר אשר על־נפשו לא יחל דברו
 ככל־היצא מפיו ועשה:
 4 ואשה פי־הוה נדר ליהוה ואסרה אשר
 בבית אביה בני־היה:
 5 ושמע אביה את־הנדרה ואסרה אשר אסרה
 על־נפשה והחריש לה אביה וקמו כל־נדבתי
 וכל־אשר אשר־אסרה על־נפשה יקום:
 6 ואם־הניא אביה אתה ביום שמעו כל־נדבתי
 ואסרה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה
 יסלח־לה פי־שהיא אביה אתה:

לכבש האחד עלה רים יחם אשה ליהנה:
 14 ונספיהם חצי הוה ונה לפך ושלישת
 הוה לאיל ורביעת הוה לכבש ון זאת עלת
 חקש בחקשו לחקשי השנה:
 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהנה על־עלת
 התמיד ועשה ונסכו: ׀
 16 ובחקש הראשון בארבעה עשר יום לחקש
 פסח ליהנה:
 17 ובחמשה עשר יום לחקש הוה חג שבעת
 ימים מצות יאכל:
 18 ביום הראשון מקרא־חקש כל־מלאכת
 עבודה לא תעשו:
 19 והקרבתם אשה עלה ליהנה פרים
 בני־בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
 שנה תמימים יהיו לכם:
 20 ומנתתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפך ושני עשרנים לאיל תעשו:
 21 ועשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 כבשים:
 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:
 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
 תעשו את־אלה:
 24 באלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה
 רים־יחם ליהנה על־עלת התמיד ועשה
 ונסכו:
 25 וביום השביעי מקרא־חקש יהנה לכם
 כל־מלאכת עבודה לא תעשו: ׀
 26 וביום הפורים בקריתכם מנחה חקשה
 ליהנה בשבעתיכם מקרא־חקש יהנה לכם
 כל־מלאכת עבודה לא תעשו:
 27 והקרבתם עולה לרים יחם ליהנה פרים
 בני־בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 שנה:
 28 ומנתתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפך האחד שני עשרנים לאיל האחד:
 29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 כבשים:
 30 ושעיר עזים אחד לכפר עליכם:
 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים
 יהיו־לכם ונספיהם: ׀

29

1 ובחקש השביעי באחד לחקש מקרא־חקש
 יהנה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו יום
 חרושה יהנה לכם:
 2 ועשיתם עלה לרים יחם ליהנה פר בני־בקר
 אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים:
 3 ומנתתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפך שני עשרנים לאיל:
 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:
 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:
 6 מלבד עלת החקש ומנחתה ועלת התמיד
 ומנחתה ונספיהם כמשפטם לרים יחם אשה
 ליהנה: ׀
 7 ובעשור לחקש השביעי הנה מקרא־חקש
 יהנה לכם ועניתם את־נשתיכם כל־מלאכה
 לא תעשו:
 8 והקרבתם עלה ליהנה רים יחם פר
 בני־בקר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה
 תמימים יהיו לכם:
 9 ומנתתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
 לפך שני עשרנים לאיל האחד:
 10 ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים:
 11 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת
 הפורים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ׀
 12 ובחמשה עשר יום לחקש השביעי
 מקרא־חקש יהנה לכם כל־מלאכת עבודה לא
 תעשו ומנחתם חג ליהנה שבעת ימים:
 13 והקרבתם עלה אשה רים יחם ליהנה
 פרים בני־בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים
 בני־שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:

נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את־נחלת
 אביהן להן:
 8 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש פי־נמות
 וכן אין לו והעברתם את־נחלתו לבתו:
 9 ואם־אין לו בת ונתתם את־נחלתו לאחיו:
 10 ואם־אין לו אחים ונתתם את־נחלתו לאחי
 אבי:
 11 ואם־אין אחים לאביו ונתתם את־נחלתו
 לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה
 ונתתה לבני ישראל לחקת משפט פאשר צוה
 יהוה את־משה: ׀
 12 ויאמר יהוה אל־משה עלה אל־הר
 העברים הנה וראה את־הארץ אשר נתתי לבני
 ישראל:
 13 וראיתך אתה וגאספת אל־עיניך גם־אתה
 פאשר ונסף אחרן אחיך:
 14 פאשר מריתם פי במדבר־צון במריבת
 העדה להקדישני במים לעיניכם הם
 מ־מריבת קדש מרד־צן: ׀
 15 ונדבר משה אל־יהוה לאמר:
 16 פקד יהוה אל־הי הרוחת כל־בשר איש
 על־העדה:
 17 אשר־יצא לפניכם ואשר יבא לפניכם
 ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה ענת
 יהוה כצאן אשר אין־להם רעה:
 18 ויאמר יהוה אל־משה קח־לך את־יהושע
 ברנו איש אשר־רוח בו וסמכת את־ידך
 עליו:
 19 ותעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל־העדה וצויתך אתו לעיניכם:
 20 ונסתח מחרוך עליו למען ישמעו כל־עדת
 בני ישראל:
 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו
 במשפט האירים לפני יהוה על־פי יצאו
 ועל־פי יבאו הוא וכל־בני־ישראל אתו
 וכל־העדה:
 22 ונעש משה פאשר צוה יהוה אלו ויפק
 את־יהושע ונעמדו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל־העדה:
 23 ויסמך את־ידי עליו וצוהו פאשר דבר
 יהוה בנדי־משה: ׀

28

1 ונדבר יהוה אל־משה לאמר:
 2 צו את־בני ישראל ואמרת אלהם את־קרבני
 לחמי לאשי רים יחם תשמרו להקריב לי
 כמזבחי:
 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהנה
 כבשים בני־שנה תמימים שנים ליום עלה
 התמיד:
 4 את־הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים:
 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
 תחית רביעת הוה:
 6 עלת תמיד תעשה בחר סיני לרים יחם
 אשה ליהנה:
 7 ונסכו רביעת הוה לכבש האחד בקדש הסך
 נסך שבר ליהנה:
 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
 הבקר ונסכו תעשה אשה רים יחם
 ליהנה: ׀
 9 וביום השבת שני־כבשים בני־שנה תמימים
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
 10 עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד
 ונסקה: ׀
 11 ובראש חודשכם תקריבו עלה ליהנה
 פרים בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים
 בני־שנה שבעה תמימים:
 12 ושלושה עשרים סלת מנחה בלולה
 לפך האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן לאיל האחד:
 13 ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן

27

41 אלה בני־בנימין למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלה ושם מאות: ׀
 42 אלה בני־דן למשפחתם לשוחם משפחת
 השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם:
 43 כל־משפחת השוחמי ופקדיהם ארבעה
 וששים אלה ופקדיהם מאות: ׀
 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה
 לישוי משפחת יושוי לקריעה משפחת
 הבריעי:
 45 לבני בעלה לחקר משפחת החברי
 למלפילא משפחת המלפילאי:
 46 ושם בת־אשר שחן:
 47 אלה משפחת בני־אשר לפקדיהם שלשה
 וחמשים אלה ופקדיהם מאות: ׀
 48 בני נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת
 הנחצאלי לגוני משפחת הגוני:
 49 ליצר משפחת הוצרי שלם משפחת
 השלמי:
 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלה ופקדיהם מאות:
 51 אלה פקודי בני ישראל שש־מאות אלה
 ואלף שבע מאות ושלושים: ׀
 52 ונדבר יהוה אל־משה לאמר:
 53 למה תחלק הארץ מנחלה במקספר שמות:
 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט מעט נחלתו
 איש לפי פקדיו וכן נחלתו:
 55 אך־גבורל וחקל את־הארץ לשמות
 משות־אבתם ונחלו:
 56 על־פי הגורל תחלק נחלתו בין רב
 למעט: ׀
 57 ואלה פקודי חלוי למשפחתם לגרשון
 משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי למכרי
 משפחת המכרי:
 58 אלה ומשפחת לוי משפחת הלבני משפחת
 הקברני משפחת המקלי משפחת המושי
 משפחת המקחי וקחת חולד את־עמקם:
 59 ושם אשת עמקם יוכבד בת־לוי אשר
 ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמקם
 את־אחרן ואת־משה ואת מרים אחתם:
 60 ויולד לאחרן את־נדב ואת־אביהוא
 את־אלעזר ואת־איתמר:
 61 ונקת נדב ואביהוא בת־קריבם אשׁוּרָה
 לפני יהוה:
 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלה
 כל־זכר מן־החדש ומעלה פי א לא תקפדו
 בתוך בני ישראל פי לא ימנו להם נחלה בתוך
 בני ישראל:
 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
 את־בני ישראל בעברת מואב על ירדן ורחו:
 64 ובאלה לא־נה איש מפקודי משה ואת־ן
 הכהן אשר פקדו את־בני ישראל במדבר
 סיני:
 65 פראמר יהוה להם מות יהוה בפקדו
 ולא־יתור מקם איש פי אס־בלב בן־יפנה
 ויהושע בן־נון:

1 והקרבנה בנות צלפחד בן־חפר בן־גלעד
 בן־מכיר בן־מנשה למשפחת מנשה ברוי־ספ
 ואלה שמות בנותיו מקלה נעה ותגלה ומלכה
 ותקצה:
 2 ותעמלנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
 ולפני הנשיאם וכל־העדה פתח את־המועד
 לאמר:
 3 אבינו מת בפקדו והוא לא־נה בתוך
 העדה הועדים על־יהוה בעברת־חרח
 פי־בטואו מת ובנים לא־היו לו:
 4 למה יגדע שם־אבינו מתוך משפחתו פי אין
 לו בן תהיה־לנו אחזה בתוך אחי אבינו:
 5 ויזקב משה את־משפטן לפני יהוה: ׀
 6 ויאמר יהוה אל־משה לאמר:
 7 בן בנות צלפחד דברת נתן חתן להם אחזה

גנחלהו וידבקו משות בני ישראל:
 10 באשר צנה יהיה אדמשה בן עשו בנות צלפחד:
 11 ותהינה מחלה תרצה ונגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דתהון לגשים:
 12 ממשפחת בני־מנשה בן־יוסף היו לגשים ותהי נחלתן על־משה משפחת אביהון:
 13 אלה המצות והמשפטים אשר צנה יהיה ביד־משה אל־בני ישראל בערבת מואב על ירדן וכו':

מות יומת הרצח:
 17 ואם באבן יד אשר־ימות בה הקהו ונמת רצח הוא מות יומת הרצח:
 18 או בכלי עין־יד אשר־ימות בו הקהו ונמת רצח הוא מות יומת הרצח:
 19 גאל הדם הוא ימות את־הרצח בפגוע־רבו הוא ומיהו:
 20 ואם־בשגאה יתקפנו אר־השליך עליו בצדקה ונמת:
 21 או באיבה הפהו בידו ונמת מות־ימות המפכה רצח הוא גאל הדם ימית את־הרצח בפגוע־רבו:
 22 ואם־בפגעה בלא־איבה הקפו אר־השליך עליו כל־כלי בלא צדקה:
 23 או בכל־אבן אשר־ימות בה בלא ראות ויפל עליו ונמת והוא לא־אוֹיֹב לו ולא מקפץ קעהו:
 24 וקפסו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה:
 25 והצילו העדה את־הרצח מצד גאל הדם והשיבו אהו העדה אל־עיר מקלטו אשר־נס שמה וישב בה עד־מות הפהן הגדל אשר־משח אהו בשמן הקדש:
 26 ואם־יצא יצא הרצח את־גבול עיר מקלטו אשר־ניוס שמה:
 27 ומצא אהו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את־הרצח אין לו דם:
 28 כי בעיר מקלטו ישב עד־מות הפהן הגדל ואחריו מות הפהן הגדל ישבו הרצח אל־ארצן אהו:
 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבותיכם:
 30 כל־מכה־נפש לפי עדים ירצח את־הרצח ועד אחד לא־תענה בנפש למות:
 31 ולא־תקחו כפר לגנש רצח אשר־הוא השע למות בירמת יומת:
 32 ולא־תקחו כפר לנוס אל־עיר מקלטו לשוב לשבת בארצן עד־מות הפהן:
 33 ולא־תהניפו את־הארצן אשר־אתם בה כי הדם הוא יחניף את־הארצן ולא־יכפר להם אשר־שפך בה ביראתם בדם שפכו:
 34 ולא תמטא את־הארצן אשר־אתם שבים בה אשר־אני שכן בתוכה כי אני יהיה שכן בתוך בני ישראל: פ

11 ויכר הגבול משפם הרבלה מקדם לעון ויכר הגבול וסחה על־פתח ים־פנה קדמה:
 12 ויכר הגבול הנרדנה והיו תוצאותיו ים הפלח ואת תהיה לכם הארצן לגבלתיק סביב:
 13 ויצו משה את־בני ישראל לאמר זאת הארצן אשר־התגבלו אתה בגובל אשר־צנה יהיה לתת להשעת המשות וחצי המטה:
 14 כי לקחו משה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני־הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו גחלתם:
 15 שני המשות וחצי המטה לקחו גחלתם מעבר לירדן ויחוו קדמה מזרחת: פ
 16 וינדבר יהוה אל־משה לאמר:
 17 אלה שמות האנשים אשר־נגבלו לכם את־הארצן אלעזר הפהן ויהושע בן־נון:
 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לגחל את־הארצן:
 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן־יהונה:
 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן־עמיהוד:
 21 למטה בנימין אליהו בן־פוסלון:
 22 ולמטה בני־דן נשיא בן־יהונתן:
 23 לבני יוסף למטה בני־מנשה נשיא בניאל בן־אפדי:
 24 ולמטה בני־אפרים נשיא קמואל בן־פוסון:
 25 ולמטה בני־זבולן נשיא אליהו בן־פוסון:
 26 ולמטה בני־יששכר נשיא פלטיאל בן־פוסון:
 27 ולמטה בני־אשר נשיא אחיהוד בן־שלימי:
 28 ולמטה בני־נפתלי נשיא פדחאל בן־עמיהוד:
 29 אלה אשר־צנה יהיה לגחל את־בני־ישראל בארצן בנעון: פ

DEUTERONOMY

1

1 אלה הדברים אשר־הכר משה אל־בני־ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בן־פאסון ויבין־תפל ולגן וצדחת וד־נהב:
 2 אחד עשר יום מחרב דרך הרשעיר עד קדש ברנע:
 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי־עשר חרש באחד לחדש דבר משה אל־בני ישראל בכל אשר־צנה יהיה אהו אלהם:
 4 אחרי הפהו את סיוח מלך האמרי אשר־ישב בקשתון ואת עוג מלך הקשן אשר־ישב בעשתרת בארבעי:
 5 בעבר הירדן בארצן מואב הואיל משה פאר את־התורה הזאת לאמר:
 6 יהיה אליהו דבר אלינו בחרב לאמר כבילכם שבת בנה הזה:
 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל־פ־לשכינו בערבה בנה ובשפלה ובנגב ובחוף דם ארצן הפגעני והלכלכונן עד־הנהר הגדל גר־פרתה:
 8 ראה גתהי לפניכם את־הארצן פאו וקשו את־הארצן אשר־נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק ויעקב למה להם ולקורעם אחריהם:
 9 ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא־אוכל לבי שאת אתכם:
 10 יהיה אליהם הקרה אתכם והנכם היום כבוכבי השמים לרב:
 11 יהיה אלהי אבותיכם יסר עליכם כעם אלה פועלים ויכרך אתכם באשר־דבר לכם:
 12 איכה אשא לבדי טרדכם ומשאכם וריבכם:
 13 הבו לכם אנשים חקמים ונבנים וידעים לשכבטיכם ואשים כראשיכם:
 14 ותענו אתי ותאמרו טוב־הדבר אשר־דברת לעשות:
 15 ואקח את־ראשי שכטיכם אנשים חקמים וידעים ואמן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשכבטיכם:
 16 ואצוה את־שפטטיכם בעת ההוא לאמר שמע בן־י־אחיקם ושפטתם צדק בן־י־איש ובין־אחיו ובין גרו:
 17 לא־תפירו פנים במשפט פקטן בגדל תשמעון לא תגורו מפני־איש כי המשפט לאלהים הוא ותדבר אשר־יקשה מכם תקרבו אל ושמעתי:
 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל־הדברים אשר־תשנו:
 19 ונסע מחרב ונלך את פל־המדבר הגדול והנוקא שהוא אשר־ראיתם דרך הר האמרי באשר־צנה יהיה אליהו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
 20 ואמר אלהם באתם עדיה הר האמרי אשר־יהיה אליהו נתן לנו:
 21 ראה נתן יהוה אליהו בלפיך את־הארצן

35
 1 וינדבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ויחוו לאמר:
 2 צו את־בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אהוהם ערים לשבת ומגשר לפרים סביבותיהם תחיה ללוים:
 3 והיו הערים להם לשבת ומגשרים יהיו להקמתם ולקבשם ולכל תהם:
 4 ומגשרי הערים אשר־תתנו ללוים מקור העיר וחוצה אלהם סביב:
 5 ומדמם מחוץ לעיר את־פאת־קמה אלפים באמה ואת־פאת־נגב אלפים באמה ואת־פאת־ים אלפים באמה ואת־פאת־צפון אלפים באמה וקעיר בתוך זה יהיה להם מגשרי הערים:
 6 ואת הערים אשר־תתנו ללוים את שש־ערי המקלט אשר־תתנו לגם שמה הרצח ועל־יהם תתנו ארבעים ושתיים עיר:
 7 כל־הערים אשר־תתנו ללוים ארבעים ושמונה עיר אהתן ואת־מגשריהן:
 8 והערים אשר־תתנו מאחזת בני־ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי גחלתו אשר־ינקלו ותן מעטו ללוים: פ
 9 וינדבר יהוה אל־משה לאמר:
 10 דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם פי אתם עברים את־ירדן ארצה נענע:
 11 והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהינה לכם וגם שמה רצח מפד־נפש בשגה:
 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל לא ימות הרצח עד־עמדו לפני העדה למשפט:
 13 והערים אשר־תתנו שש־ערי מקלט תהינה לכם:
 14 את אשר־שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארצן בנעון ערי מקלט תהינה:
 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהינה שש־הערים האלה למקלט לנוס שמה כל־מכה־נפש בשגה:
 16 ואם־בכלי ברזל וקנה ונמת רצח הוא

36

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני־גלעד בן־מכור בן־מנשה ממשפחת בני יוסף וינדברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל:
 2 ויאמרו את־אלהינו צנה יהוה לתת את־הארצן בגחלה בגורל לבני ישראל ואלינו צנה ביהוה לתת את־גחלת צלפחד אחינו לבנותיו:
 3 והיו לאחד מבני שבטי בני־ישראל לגשים ונגרעה גחלתן מנחלת אבתנו ונוסף על גחלת המטה אשר־תהינה להם ומגדל גחלתנו יגרע:
 4 ואם־יהיה היבל לבני ישראל ונוספה גחלתן על גחלת המטה אשר־תהינה להם ומגחלת משה אבתנו יגרע גחלתן:
 5 ויצו משה את־בני ישראל על־פי יהוה לאמר בן משה בני־יוסף דברים:
 6 זה הדבר אשר־צנה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניכם תהינה לגשים למשפחת משה אביהם תהינה לגשים:
 7 ולא־תסב גחלה לבני ישראל ממשח אל־משה כי איש בגחלת משה אבתיו ידבקו בני ישראל:
 8 ובכל־רישת גחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת משה אביה תהינה לאשה למען יקשו בני ישראל איש גחלת אבתיו:
 9 ולא־תסב גחלה ממשח למשה אהר א־איש

31 ויסעו ממסלות ונתנו מבני יעקן:
 32 ויסעו מבני יעקן ונתנו בחר הגדוד:
 33 ויסעו מחר הגדוד ונתנו בן־שבתיה:
 34 ויסעו מן־שבתיה ונתנו בעברנה:
 35 ויסעו מעברנה ונתנו בעציון גבר:
 36 ויסעו מעציון גבר ונתנו במדבר־צן הוא קדש:
 37 ויסעו מקדש ונתנו בחר החר בקצה ארצן אדום:
 38 ויעל אהרן הפהן אהר הר על־פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני־ישראל מארצן מצרים בחדש חמשי באחד לחדש:
 39 ואהרן בן־שלש וששים ומאת שנה במתו בחר החר: ס
 40 וישמע הפגעני מלך ערד והוא־ישב בגב בארצן בנעון בבא בני ישראל:
 41 ויסעו מחר החר ונתנו בצלמנה:
 42 ויסעו מצלמנה ונתנו בפזון:
 43 ויסעו מפזון ונתנו באבת:
 44 ויסעו מאבת ונתנו בעני העברים בגבול מואב:
 45 ויסעו מעים ונתנו בדיבן גר:
 46 ויסעו מדיבן גר ונתנו בעלמן דבל־תומה:
 47 ויסעו בעלמן דבל־תומה ונתנו בנהרי העברים לפני נבו:
 48 ויסעו מנהרי העברים ונתנו בערבת מואב על ירדן ויחוו:
 49 ונתנו על־ירדן מבית השמת עד אכל השטים בערבת מואב: ס
 50 וינדבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־ירדן ויחוו לאמר:
 51 דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם פי אתם עברים את־ירדן אל־ארצן נענע:
 52 והורשקם את־בני־שבי הארצן מפניכם ואבדתם את פל־משבתם ואת פל־צלמי מסבתם תאבדו ואת כל־במתם תשמדו:
 53 והורשקם את־הארצן וישבתם־בה כי לכם גתהי את־הארצן לקשת אהוה:
 54 והתגחלתם את־הארצן בגורל למשפחתכם לכב תרבו את־גחלתו ולמעט תמעט את־גחלתו אל אשר־יצא לו שמה הגורל לו יהיה למשות אבותיכם תתגחלו:
 55 ואם־לא תורישו את־שבי הארצן מפניכם ונתנו אשר־תותירו מהם לשבים בעיניכם ולצנינים בצדדיכם וצרו אתכם על־הארצן אשר־אתם שבים בה:
 56 ונתנו פאשר־דמיתי לעשות להם אעשה לכם: פ

34

1 וינדבר יהוה אל־משה לאמר:
 2 צו את־בני ישראל ואתם אלהם ביראתם באים אל־הארצן בנעון ואת הארצן אשר־תפל לכם בגחלה ארצן בנעון לגבלתיק:
 3 והיה לכם פאת־נגב מן־מדבר־צן על־ידי אדום ותהי לכם גבול נגב מקצה ים־הספחל קדמה:
 4 וגםב לכם הגבול מנגב למעלה עקבים ועבר צנה וקנה כ (והיו ק) תוצאותיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר־אדר ועבר עצמנה:
 5 וגםב הגבול מעצמון גחלה מצוקים והיו תוצאותיו נמה:
 6 וגבול ים ותהי לכם תים הגדול וגבול ויהינה להם גבול ים:
 7 ויהינה להם גבול צפון מן־תים הגדול תקאו לכם הר החר:
 8 מחר החר תקאו לבא חמת והיו תוצאות הגבל צדקה:
 9 ויצא הגבל ופרנה והיו תוצאותיו חצר עינן ויהינה להם גבול צפון:
 10 והתאיותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה:

עלה כש פאשר דבר יהוה אליהו אבתיך לך
 אלתיקא ואלתחתה:
 22 ותקרבון אלי פלכם ותאמרו ושלחה
 אנשים לפנינו ונחפרו לנו את הארץ ונשבו
 אתנו דבר אלהינו אשר נשלחה ואת
 הערים אשר נבא אליהן:
 23 וישב לפניי הדבר ואפק מקם שנים עשר
 אנשים איש אחד לשבט:
 24 ויפנו ויעלו ההרה ונבאו עד גחל אשפל
 ויכילו אתה:
 25 ויחזו ביום מפרי הארץ ויורדו אלינו
 וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ
 אשר ירדה אליהנו נתן לנו:
 26 ולא אביהם לעלת ותמרו אתפי יהוה
 אליהם:
 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה
 אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 האמרי להשמידנו:
 28 אנה אנחנו עלים אחינו המשו את לבבנו
 לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
 ובצורתם בשמים וגם בני ענקים ראינו שם:
 29 ואמר אלכם לא תשקצון ולא תיראונו
 מהם:
 30 יהוה אליהם החליך לפניכם הוא ילחם
 לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם:
 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה
 אלתיך פאשר ישא איש את בנו ככל הדרך
 אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה:
 32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
 אלתיך:
 33 החליך לפניכם בדרך לחור לכם מקום
 להנחמם באש ו להלה להאחכם בדרך אשר
 תלכו רבה ועגנו ימים:
 34 וישמע יהוה את קול דבריכם וינקה
 וישבע לאמר:
 35 אם יראה איש באנשים האלה חורר הנה
 הנה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
 לאבותיכם:
 36 וזלתי בלב בן יפנה הוא יראנה ויראהו
 את הארץ אשר דברתה ולבניו יבן אשר מלא
 אחרי יהוה:
 37 גם יביי התאנה יהוה בגללכם לאמר
 גם אתה לא תבא שם:
 38 ויהושע בן נון העמד לפניך הוא ובא שמה
 אהו חוק ביהוה ונחלגה את ישראל:
 39 ונשפכם אשר אמרתם לבן יהוה ובניכם
 אשר לא ידעו היום טוב ורע הנה ובאו שמה
 וילחם אתה ויהם וירשוהו:
 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
 ים סוף:
 41 ותענו ונתאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
 נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלינו
 ותתקרו איש את פלי מלחמתו ותהינו לעלת
 ההרה:
 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו
 ולא תלחמו בי איני בקרבכם ולא תנגפו
 לפני איביכם:
 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו אתפי
 יהוה ותדו ותעלו ההרה:
 44 ויהי ואת האמרי הישב בקר הנהו לקראתכם
 וירדעו אתכם פאשר תעשינה הדברים ונפתו
 אתכם בשעיר עד תרומה:
 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
 בקלכם ולא האזין אליכם:
 46 ותשבו בקהל ימים רבים פימים אשר
 ישבתם:
 2

3 ככלכם סב אתה הנה פנו לכם צפונה:
 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים גבול
 אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מקם
 ונשמרתם מאד:
 5 אל תתקרו כם כי לא אתן לכם מארצם עד
 מדרך פרנגל בירישה לעשו נתתי אתה
 שעיר:
 6 אבל תשברו מאתם בפקס ואבלתם וגם ימים
 תכרו מאתם בפקס ושתיתם:
 7 כי יהוה אלתיך ברכך בכל מעשה ידך ודע
 לבתך את המדבר גדול הנה זה ארבעים
 שנה יהוה אלתיך עמך לא חסרתה דבר:
 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
 מדרך העברה מאילת ומעצון גבר ונפן
 ונעבר דרך מדבר מואב:
 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
 ואל תתגרם בקם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
 וירשה כי לבני לוי נתתי את הער וירשה:
 10 האמים לפנים ישובו כה עם גדול ורב ורם
 כענקים:
 11 הפאים יתשבו ארצם כענקים והמאבים
 יקראו להם אמים:
 12 ובשעיר וישבו חחרים לפנים ובני עשו
 יירשו וישמידו מפניהם וישבו תחתם כאשר
 עשה ישראל לארץ ורשתו אשר נתן יהוה
 להם:
 13 עתה קמו ועברו לכם את גחל ורד ונעבר
 את גחל ורד:
 14 ותמים אשר הלכנו א מקדש ברנע עד
 אשר עברנו את גחל ורד שלשים ושמנה שנה
 עתים כל הדרך אשר תמלחמה מקרב
 המנה פאשר נשבע יהוה להם:
 15 וגם ירדה הנה הנה קם להם מקרב
 המנה עד תמם:
 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות
 מקרב העם:
 17 ונדבר יהוה אלי לאמר:
 18 אתה עבר היום את גבול מואב את הער:
 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרכם
 ואל תתגרם כם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
 וירשה כי לבני לוי נתתי וירשה:
 20 ארץ הפאים תחשב ארצו הפאים
 ישבו רבה לפנים ותעמנים יקראו להם
 ומזמים:
 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידו יהוה
 מפניהם וירשו וישבו תחתם:
 22 פאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר
 השמיד את האמרי מפניהם וירשו וישבו
 תחתם עד היום הזה:
 23 והערים הישבים בהצרים עד עזה פפתים
 היצאים מכפתור השמידו וישבו תחתם:
 24 קומו סעו ועברו את גחל ורד ראה נתתי
 בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו
 החל רש ונתגר בו מלחמה:
 25 היום הנה החל את חל את חלך ויראתך על בני
 העמים תחת כל השמים אשר ישמעו שמעך
 ורגזו וחלו מפניך:
 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמת אל סיחון
 מלך חשבון דברי שלום לאמי:
 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא
 אסור ימין ושמאול:
 28 אבל בפקס תשברני ואבלתי ומים בפקס
 תהרלי ושתיתי רק אעברה כנגלי:
 29 פאשר עשירלי בני עשו הישבים בשעיר
 והמאבים הישבים בער עד אשר אעבר
 את הירדן אל הארץ אשר ירדה אליהנו נתן
 לנו:
 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העכנו בו
 בירישה יהוה אלתיך את רוחו ואמין
 את לבבו למען תתן בידך כיום הזה:
 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי את לפניך
 את סיחון ואת ארצו החל רש להשת
 את ארצו:
 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו

למלחמה והצה:
 33 ויתנחו וירדה אליהנו לפנינו ונך אתו ואת
 גלו כ (קניו ק) ואת כל עמו:
 34 ונלכד את כל עיריו בעת ההוא ונחרם
 את כל עיר מהם ונתשים וחסר לא השאקנו
 שריד:
 35 רק המהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר
 לך לנו:
 36 מערער אשר על שפת גחל ארנו והעיר
 אשר במחל ועד הגלעד לא היתה קרנה אשר
 נקבה ממנו את החל נתן יהוה אליהנו לפנינו:
 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבתה כל יד
 גחל ויבן וערי הנה וכל אשר צוה יהוה
 אליהנו:
 3
 1 ונפן ונשל דרך חשבון ויצא עוג מלך חשבון
 לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה ארבעי:
 2 ויאמר יהוה אלי אל תיקרא אתו כי בידך
 נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
 פאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון:
 3 ויתן יהוה אליהנו בידנו גם את העוג
 מלך חשבון ואת כל עמו ונכחו עד בלתי
 השאירו שריד:
 4 ונלכד את כל עיריו בעת ההוא לא היתה
 קרנה אשר לא לחחנו מאתם ששים עיר
 כל חבל ארזב ממלכת עוג בפשן:
 5 כל אלה ערים בצורות חומה גבהה ודלתם
 וברית לבד מערי הפקו הרבה מאד:
 6 ונחרם אותם פאשר עשיו לסיחון מלך
 חשבון חחרם כל עיר מהם הנשים והסוף:
 7 וכל המהמה ושלל הערים בזונו לנו:
 8 ונפק בעת ההוא את הארץ כד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר תרדו מנחל ארנו עד הנה
 חשבון:
 9 צידנים יקראו לסרמון שרין והאמרי
 יקראו לו שרי:
 10 כל א ערי המישר וכל הגלעד וכל חשבון
 עד סלכה ואדקעי ערי ממלכת עוג בפשן:
 11 כי בקיעו מלך חשבון נשאר מותר
 הפאים הנה ערשו ערש ברזל הנה הוא
 ברפת בני עמון תשע אמות ארבה וארבע
 אמות חרבה באמת איש:
 12 ואת הארץ וזאת ורשנו בעת ההוא
 מערער אשר על גחל ארנו וצאי הר הגלעד
 ועיריו נתתי להאובני ולגדי:
 13 ויתר הגלעד וכל חשבון ממלכת עוג נתתי
 לחצי שבט המנשה כל חבל הארזב לכל חשבון
 ההוא יקרא ארץ הפאים:
 14 אור ברמנשה לחס את כל חבל ארזב
 עד גבול הגשורי והמשכתי ויקרא אתם
 על שמו את חשבון חות אור עד היום הזה:
 15 ולמכיר נתתי את הגלעד:
 16 ורחובני ולגדי נתתי מן הגלעד
 ועד גחל ארנו חוק גחל ונבל ועד יבם גחל
 גבול בני עמון:
 17 והעברה ותרדו ונבל מפנת ועד ים
 הערבה ים המלח תחת אשדת הפקס מוקחה:
 18 וצאו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה
 אליהם נתן לכם את הארץ וזאת להשתה
 הלוצים שערנו לפני אחיכם בני ישראל
 כל בני חיל:
 19 רק נשיכם ונשפכם ומקנכם ירשתי ביימקנה
 רב לכם וישבו בעריכם אשר נתתי לכם:
 20 עד אשר יגיד יהוה לא אחיכם ככם וירשו
 גם הם את הארץ אשר יהוה אליהם נתן להם
 בעבר תרדו ושתם איש לירשתו אשר נתתי
 לכם:
 21 ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר
 עיניך תראת את כל אשר עשה יהוה אליהם
 לשני המלכים האלה כירשעשה יהוה

לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה:
 22 לא תיראו כפי יהוה אליהם הוא הנלחם
 לכם:
 23 ואת חזן אל יהוה בעת ההוא לאמר:
 24 אדני יהוה אתה החלתי למראות
 את עיניך את גלעד ואת ירדן הנהקת אשר
 מיראל בשמים ובארץ אשר ירשעו כמשפטך
 וכגבורתך:
 25 אעברה נא וראתה את הארץ הטובה אשר
 בעבר תרדו הנה חטוב הנה ותרדו:
 26 וזה עבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
 ויאמר יהוה אלי רב לך אל תירש דבר אלי
 עוד בדבר הזה:
 27 עלה ראש הפקס ושא עיניך וראה וצפנה
 ותיקנה ומוקחה וראה בעיניך ביראל תעבר
 את הירדן הזה:
 28 וצו את יהושע ונתקחו ונאמרה ביהוה
 יעבר לפני העם הזה והוא יחיל אותם
 את הארץ אשר הראה:
 29 ונשב בגיא מול בית פעור: פ
 4
 1 ועתה ישראל שמע אלי החקים
 ואל תשפטו אשר אנכי מלמד אתכם
 לעשות למען תחיו ואתם וירשם את הארץ
 אשר יהוה אליה אבותיכם נתן לכם:
 2 ולא חספו על מדבר אשר אנכי מצוה אתכם
 אליהם מפני לשמר את מצות יהוה
 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בכל
 פעור כי כל יראי אשר הלך אחרי
 בעל פעור השמידו יהוה אלתיך מקרבך:
 4 ואתם הדברים ביהוה אליהם חיים פלכם
 היום:
 5 ראה למרתי אתכם חקים ומשפטים פאשר
 צונו יהוה אליה לעשות כן בקרב הארץ אשר
 אתם פאים שמה לרשתה:
 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא כמדתכם ובינתכם
 לעני העמים אשר ישמעו את כל החקים
 האלה ואמרו רק עם חכם וגבון הגוי הגדול
 הזה:
 7 כי מיינו גדול אשרו אליהם קרבים
 אליו ביהוה אליהו ככל קראנו אלינו:
 8 ומי גוי גדול אשרו חקים ומשפטים
 צדיקים ככל החוקה הזאת אשר אנכי נתן
 לפניכם היום:
 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פרתשפח
 את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
 מלבבך כל ימי חייך ודונתם לבניך ולבני
 בניך:
 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלתיך בחרב
 פאשר יהוה אלי הקהל לי את העם והשמים
 את הדברי אשר ילקחו ליראה אתי כל הנמים
 אשר הם חיים על הארץ ואת בניהם
 ולמדו:
 11 ותקרבון ותעמדון תחת הנה ויהי פשר
 פאש עד לב השמים חשך ענן וקרפל:
 12 ונדבר יהוה אליכם מתוך האש קול
 דברים אתם שמעים והמונה אינכם ראים
 וזלתי קול:
 13 ויגד לכם את ביריותו אשר צוה אתכם
 לעשות עשרת הדברים ואתכם על שני לחות
 אבותי:
 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
 חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה:
 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
 כל המונה כיום דבר יהוה אליהם בחרב
 מתוך האש:
 16 פרתשחחון ועשיתם לכם פסל המונת
 כל סמל תבנית וקר או נקבה:
 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית

כל צפור כנף אשר תעוף בשמים:
 18 תבנית פלרמש פאדמה תבנית כלה דגה
 אשר בשמים מתחת לארץ:
 19 ופרח שא עיניך השממיה וראית את השמש
 ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
 ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר חלק
 יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
 כל השמים:
 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור
 הכנול ממצרים להיות לו לעם נחלה פיוס
 תהו:
 21 והנה התאגרי בי עלי דבריהם וישבע
 לבלתי עברי ואת הנהו ולבלתי בא
 אליהם השובח אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה:
 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר
 את הנהו ואתם עברים וירשתם את הארץ
 השובח הזאת:
 23 השמרו לכם פרוהשכחו את דבריה יהוה
 אלהיכם אשר פרת עמכם ועשיתם לכם פסל
 תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך:
 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: פ
 25 בייחודי בנים ובני בנים ונשגתם בארץ
 והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
 הרע בעיני יהוה אלהיך להכעו:
 26 העידתי בקם כלום את השמים ואת הארץ
 כיי אבד תאבדו מהר מעל הארץ אשר אתם
 עברים ואת הנהו שמה לרשתה לא תארכו
 ימים עליה כי השמר השמרו:
 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי
 מספר פניו אשר ינהג יהוה אתכם שמה:
 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אתם עין
 ואתן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו
 ולא יריחו:
 29 ובשחתם שם את יהוה אלהיך ומצאתי כי
 תהרשו בכל לבבך ובכל נפשך:
 30 בצר לך ומצאות כל הדברים האלה
 באחרית ימיך ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת
 בקלו:
 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
 ישחיתך ולא ישבח את דבריה אבתך אשר
 נשבע להם:
 32 כי שאניא לימים ראשנים אשר יהו
 לפניך למי יחיו אשר בקא אלהים אדם
 עלי הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
 הנהיה פדבר הגדול תהו או תלשטע כמהו:
 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
 כאשר שמעת אתה וחי:
 34 או יתנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי במפת באחת ובמפתים ובמלחמה
 ויגד תוקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
 ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים
 על עיניך:
 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
 אין עוד מלבדו:
 36 מר השמים השמיך את קולו לסיכך
 ועלי הארץ הרעך את אשו הגדולה ודבריו
 שמעת מתוך האש:
 37 ותחת פי אהב את אבותיך ויבחר בזהו
 אחרי ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
 38 להוריש גוים גדלים ועצמים מקם מפני
 להביאך לתי לך את ארצם נחלה פיוס תהו:
 39 ונדעת היום והשבת אלי לבבך כי יהוה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועלי הארץ מתחת
 אין עוד:
 40 ושמרת את חקו ואת מצותיו אשר אנכי
 מצוה היום אשר ייטב לך ולבניך אחרי
 ולמען תאריך ימים עלי הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל ימי ימיך: פ
 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הנהו
 מזרחה שמש:
 42 לזם שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
 בבלי דעת והוא לא שוא לו מתמול שלשום
 וגם אל אחת מרעהים האל וחי:

43 את צבך במקרב בארץ המישר
 לראובני ואת האמת בגלעד לגדי ואת גולן
 בבשן למנשי:
 44 וזאת הנהו אשר שם משה לפני בני
 ישראל:
 45 אלה העדה והחקים והמשפטים אשר דבר
 משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים:
 46 בעבר הנהו בגיא מול בית פעור בארץ
 סיחן מלך האמרי אשר ישב בהשבו אשר
 הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:
 47 וירדשו את ארצו ואת ארץ א עוג
 מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
 הנהו מזרח שמש:
 48 מערער אשר על שפת נחל ארנו ועד מהר
 שאן הוא הרמון:
 49 וכל הערבה עבר הנהו מזרחה ועד גם
 הערבה תחת אשדת הפסגה: פ

5

1 ויקרא משה אל בני ישראל ויאמר אלהם
 שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
 אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
 ושמרתם לעשותם:
 2 יהוה אלהינו פרת עמנו בחרב:
 3 לא את אבותינו פרת יהוה את הנהו פרת יהוה
 כי אתנו אנתו אלה פה היום כלנו חיים:
 4 פנים א פנים דבר יהוה עמכם בנהו מתוך
 האש:
 5 אנכי עמד ביי יהוה וביניכם פעת תהו
 להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני
 האש ולא עליהם בנהו לאמר: פ
 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
 מצרים מבית עבדים:
 7 לא יתהו לך אלהים אחרים עלי פני:
 8 לא תהשגה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
 א משעל ואשר בארץ מתחת ואשר בשמים א
 מתחת לארץ:
 9 לא תהשחנה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקר עון אבות עלי בנים
 ועל יושלים ועל ירבעים לשנאי:
 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
 מצולו כ מצותי ק פ
 11 לא תשא אידשים יהוה אלהיך לשוא כי א
 נקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: פ
 12 אשר אידים השבת לקדשו כאשר צוה א
 יהוה אלהיך:
 13 ששת ימים תעבד ועשית פל מלאכתך:
 14 ויום השביעי שבת א ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובעבדך
 ועבדך ואתך ושורך וחמורך וכל בהמתך
 ובהו אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואתך
 כמוך:
 15 וזכרת פיי עבד תהו א בארץ מצרים ויצאך
 יהוה אלהיך משם ביד תוקה ובזרוע נטויה
 על פני צוה יהוה אלהיך לעשות אידים
 השבת: פ
 16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה
 אלהיך למען א יארכו ימיך ולמען ייטב לך
 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: פ
 17 לא תרצח: פ
 18 ולא תגאף: פ
 19 ולא תגנב: פ
 20 ולא תענה ברעך עד שוא: פ
 21 ולא תחמד אשת רעך פ ולא תחנא
 בית רעך שדהו ועבדו ואמהו שורו וחמורו
 וכל אשר לרעך: פ
 22 את הבררים האלה דבר יהוה
 אל כל קהלים פקר מהו האש העני
 והערפל קול גדול ולא יסר ויבכתם על שני
 לחת אבנים ויתגם אלי:
 23 וחי פשעכם אתה קול מתוך החשך
 ומהר בער פאש ותקרבון אלי פל ראשי

שבטיכם וקניכם:
 24 ותאמרו מה קראנו ומה אלהינו את כבודו
 ואת גדלו ואת גלו שמענו מתוך האש היום
 מה ראינו ביי דבר אלהים את האדם וחי:
 25 ועשה לפה נמוה כי האכלנו האש הגדלה
 הזאת אידים אנתו ואתנו לשמע את קול יהוה
 אלהינו עד ומתנו:
 26 כי כל פשר אשר שמע קול אלהים היום
 מדבר מתוך האש כלנו וחי:
 27 כרב אתה ושמע את פל אשר יאמר יהוה
 אלהינו ואת הנהו אלנו את פל אשר ידבר
 יהוה אלהינו אליך ושמעו ועשינו:
 28 וישמעו יהוה את קול דבריהם בנדברם
 אלי ויאמר יהוה אלי מעתה אתה קול דברי
 העם מה אשר דברו אליך היטבו כל אשר
 דברו:
 29 מיראתו יהוה לבכם זה להם ליראה אתי
 ולשמר את דבר מצותי כל ימי ימיך למען ייטב
 להם ולבנייהם לעלם:
 30 לך אמר להם שיבו לכם לאהליכם:
 31 ואתה פה עמד עמדי ואתה אלהיך את
 כל המצוה החקים והמשפטים אשר תלמדם
 ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
 אתכם אל תסרו ימיו ושאלו:
 33 בכל ידעך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
 תלכו למען תחיון וטוב לכם והארבתם ימים
 בארץ אשר תירשו:

6

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה
 יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה:
 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
 את דבר החקים ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה
 ובנך ובקרבך כל ימי ימיך ולמען יארכו
 ימיך:
 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך
 ואשר תרבוך מאד כאשר דבר יהוה אלהי
 אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ
 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 5 ואתה את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך:
 6 וחי דברים האלה אשר אנכי מצוה היום
 על לבבך:
 7 ושנתם לבניך ודברת עם בשבתך כביתך
 ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומך:
 8 וקרתם לאות עלי ימיך וחי למטפת בין
 עיניך:
 9 ובתבתם עלי מוות ביתך ובשעריך: פ
 10 ותהו כי יביאו יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר נשבע לאבותיך לאבתם לייצחק וליעקב
 להט לך ערים גדלות וטבת אשר לא בניית:
 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאה
 וברת חצובים אשר לא חצבת בקמים וייתים
 אשר לא נטעת ואתה וכלתך וכל ביתך אשר
 תשק לך פרתה שבת את יהוה אשר
 הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמך
 תשבע:
 14 לא תלכו אחרי אלהים אחרים מאלהים
 העמים אשר סביבותיכם:
 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בחרבך פרוהת
 ארץ יהוה אלהיך בך והשמיד מעל פני
 האדמה: פ
 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
 בפסגה:
 17 שמרו השמרו את מצות יהוה אלהיכם
 ועדתי וחקו אשר צוה:
 18 ועשית תשר וטוב בעיני יהוה למען
 ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה
 אשר נשבע יהוה לאבותיך:

7

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אהב
 בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים א מפניך
 חסתי והנהגתי והאמרי והכנעני והפריזי
 והחוי והיבוי שקעה גוים רבים ועצומים
 מסוד:
 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והפיתם חסרם
 תחרים אתם לא תחבת להם ברות ולא תתנם:
 3 ולא תחתם כם בתך לא תתן לבני ובתו
 לא תתן לבניך:
 4 ביי יסיר את בניך מאחרי ועבדו אלהים
 אחרים ומה אר יהוה בקם והשמידך מהר:
 5 כיי אספה תעשו להם מזבחתים תחצו
 ומצבתם תשברו ואשיתם תגדעו ופסליהם
 תשפון פאש:
 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר א
 יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה מפל
 העמים אשר עלי פני האדמה: פ
 7 לא מרבים מפל העמים חשק יהוה בקם
 ויבחר בקם כיי אתם העמט מפל העמים:
 8 כי מאהבת יהוה אתכם ולשמור את השבע
 אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד
 תוקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה
 מל מצרים:
 9 ונדעת ביי יהוה אלהיך הוא האלהים האל
 הנאמן שמו תברית וחסדך לאהבי ולשמרי
 מצולו כ מצותי ק יור:
 10 ומשלם לשנאי אל פניו לשלם לו לא
 יאחר לשנאו אל פניו לשלם לו:
 11 ושמרת את המצוה ואת החקים היום
 לעשותם: פ
 12 ועב תשמעו את המשפטים האלה
 ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך
 את דבריה ואת החסד אשר נשבע לאבותיך:
 13 ואהבך ובכרך וירפך ובכך כיי יבטחך
 ופרו אדמתך ויגנך וירישך ויצחקך
 שגור אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה
 אשר נשבע לאבותיך להט לך:
 14 ברוך תהיה מפל העמים לא יהיה בך
 עקר ועקרה ובבתהם:
 15 וחסיר יהוה מקם פל חלי וכל מדוי
 מצרים העמים אשר נדעת לא ישימם בך
 ונתנם בכל שנאיך:
 16 ואכלת את פל העמים אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תחתם עיניך עליהם ולא תעבד
 את אלהיהם כיי ימקש הוא לך: פ
 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה מפני
 איכה אוכל להורישם:
 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
 יהוה אליך לפרעה ולכל מצרים:
 19 המפתים ונדה החוקה והזרע הנטויה אשר
 הוצאך יהוה אלהיך פרוהשעה יהוה אלהיך

21 הוא תהלתך והוא אליהך אשר עשה אתך את הגדלת ואהיה נזכרת האלה אשר ראו עיניך:

22 בשבעים נפש ורדו אחיך מצרומה ועתה שמך יהיה אליהך ככוכבי השמים לרב:

11

1 ואהבה את יהוה אליהך ושמתה משמרתו וחקתיו ומצוותיו ומצותיו כל-הנמים: 2 וינתנם היום כי לא אתבניכם אשר לא-לידו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה אליכם את-גדלו את-גדלו את-גדלו וירעו גמטויה: 3 ואה-אתיו ואת-משויו אשר עשה בחוך מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם בדרךם את-רכבם ואת-בניהם ואת-בניהם עד-היום הזה: 5 ואשר עשה לכם בדרךך עד-באכם עד-השקום הזה:

6 ואשר עשה ליהוה ולא-בירם בני אליאב בן-האובן אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם ואת-בניהם ואת-אחיהם ואת כל-הינקום אשר ברגלים בקרב פלוי-ישראל: 7 פי עיניכם הראת את-פלימשה יהוה הגדל אשר עשה:

8 ושמתם את-פלי-המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ ובת חלב ודבש: 10 ויהי הארץ אשר אתה בארשמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תורע את-זרעך והשקות כבולך פגו תירק: 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ חרים וקבלת למטר השמים שתתחמם: 12 ארץ אשר יהוה אליהך ידש אתה תמיד עני יהוה אליהך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: 13 והיה אדם-שמעו השמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה אליהם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: 14 ונתתי מטר-ארבעים בעתו ויהי ומלקוש ואספת דגג ותיירש ויצחק:

15 ונתתי עשב בשדה בקמתך ואכלת ושבעת: 16 השירו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 17 וסרת ארץ-יהוה כעם וצור את-השמים ולא-יהיה מטר והארץ לא תען ותיבולח ואברתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:

18 ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם ועלי-נפשכם ואת-השמים אתם עלי-רכבם והיו למוטפת בין עיניכם: 19 ולפיתתם אתם את-בניכם לדבר עם בשבתך בתיך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומך:

20 וכתבתם על-מיוזות ביתך ובשעריך: 21 למען ירבו ימים וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השנים על-הארץ:

22 כי אדם-שמר משמרתו את-פלי-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את-יהוה אליהם ולקחת כל-דבריו ולקבולו:

23 ויוריש יהוה את-פלי-הגוים האלה למלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: 24 פלי-המקום אשר תחך כפי-רגלכם בו לכם יהוה מן-המקור והמקלון מן-הנהר ומה-הנהר ומה-הנהר ועד הים האחרון יהוה וכל-לכם:

עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמרו אותי יהוה אליהם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולי:

24 ממרים הייתם עס-יהוה מיום דעתי אתכם: 25 ואתגבל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-ארבעים הלילה אשר התגבלתי פי-אמר יהוה להשמיר אתכם:

26 ואתפלל אל-יהוה ואמר אל-יהוה אל-תשחת עמך ונתלתך אשר פדית בגדלך אשר-הוצאת ממצרים ביד חזקה:

27 ובר לעבדיך לאהבתם ליצחק וליעקב אל-תפן אל-קשי העם הזה ואל-תשנו ואל-תשאוו:

28 פרי-אמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבל-יכלת יהוה להביאם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשאווא אותם הוציאם להמתם במדבר: 29 והם עמך ונתלתך אשר הוצאת בבחך הגדל ובזרעך גמטויה: 9

10

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה וקשיתי לך ארון עץ:

2 וכתב על-הלוחות את-הדברים אשר היו על-הלוחות הראשונים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ואשש ארון עצי שטים ואפסל שני-לוחות אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלוחות בידתי:

4 וכתב על-הלוחות פפכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בזה מותך האש ביום ההוא ונתנם יהוה אלי:

5 ואפן ואמר מן-ההר ואשם את-הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם בפאשר צוני יהוה: 6 ובני ישראל נסעו מפארת בני-יעקן מוסרה שם מת אהרן ויגבר שם ויבחו את-עליו בניו תחתיו:

7 משם נסעו הגדגדה ומן-הגדגדה יסבתה ארץ גתלי מים: 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את-שבת הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולכבדו בשמו עד היום הזה:

9 על-כן לא-תהי ללוי חלק ונתלה עס-אחיו יהוה הוא ונתלה בפאשר דבר יהוה אליהך לו: 10 ואזכר עמדתי ויהי עמי פנימים הראשונים ארבעים יום ואת-בני ישראל וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתך:

11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם: 12 ועתה ואלה אמרתי יהוה אליהך שאל מעמך כי אסל-יוראה את-יהוה אליהך לקחת כל-דבריו ולאהבה אלו ולעבד את-יהוה אליהך בכל-לבבך ובכל-נפשך:

13 לשמר את-מצות יהוה ואת-חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך:

14 הן ליהוה אליהך השמים ושמי השמים הארץ וכל-אשר-בה:

15 רק באהבתך תשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בורכם את-יהוה ככם מפלי-העמים ביום הזה:

16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפתם לא תקשו עוד:

17 כי יהוה אליהם הוא אלהי האלהים ואל-יהוה האלהים האלה הגדל הגבור והנורא אשר לא-ישא פנים ולא יחש-שח:

18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה:

19 ואתכם את-הגר כפי-גרים הייתם בארץ מצרים:

20 את-יהוה אליהך תירא אלו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע:

האבדו עקב לא תשמעו בקול יהוה אליהם: 9

9

1 שמע ישראל אתה עבר היום את-הנהרן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממש ערים גדלות ובצרות פשמים:

2 עס-גדול וקם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיב לפני בני ענק:

3 וידעת היום כי יהוה אליהך הוא-העבר לפניך אש אכלה הוא ושמרים והוא יבניעם לפניך והורשתם ואת-בנותם מה פאשר דבר יהוה לך:

4 אל-תאמר בלבבך ביהוה יהוה אליהך אתה ואתה שמעת היום כי יהוה אליהך הוא-העבר לפניך אש אכלה הוא וברשתת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך:

5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי ברשתת א הגוים האלה יהוה אליהך מורישם מפניך ולמען תקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאהבתם ליצחק וליעקב:

6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אליהך נתן לך את-הארץ תפובה הזאת לרשתה כי עסקתה-עקר אתה:

7 ובר אל-תשכח את אשר-הקצפת את-יהוה אליהך במדבר למדו-היום אשר-יצאת ארץ מצרים עד-באכם עד-המקום הזה ממרים הייתם עס-יהוה:

8 ובחרת הקצפתם את-יהוה ונתננף יהוה כעם להשמיר אתכם:

9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר-פרת יהוה עמכם ואשכב בזה ארבעים יום ואת-בני ישראל לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:

10 ונתן יהוה אלי את-שני לוחות האבנים כתבים פאצבע אלהים ועליתם בכל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם בזה מותך האש ביום השקל:

11 ויהי מקץ ארבעים יום ואת-בני ישראל נתן יהוה אלי את-שני לוחות הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן-הנהר אשר צויתם עשו להם מסכה:

13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראויה את-העם הזה ונהנה עסקתה-עקר הוא:

14 הרה מפני ואשמרים ואמחה את-שם מנחת השמים ואעשה אותך לגוי-עצום ורב מפני:

15 ואפן ואמר מן-ההר וההר בער פאש ושני לוחות הברית על שתי רדי:

16 וקרא ונהנה קמאתם ליהוה אליהם עשיתם לכם עגל מסכה מהר מן-הנהר אשר-צוה יהוה אתכם:

17 ואתפש בשני הלוחות ואשלבם מעל שתי רדי ואשפרם לעיניכם:

18 ואתגבל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום ואת-בני ישראל לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על פלי-הפאתכם אשר קמאתם לעשות הרה בעיני יהוה להכעסו:

19 פי יגהתי מפני האף והחמה אשר קצר יהוה עליכם להשמיר אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:

20 ובאתרן התננף יהוה מאד להשמירו ואתפלל גם-בעד אהרן בעת ההוא:

21 ואת-הפאתכם אשר-עשיתם אתה-עגל לקחתי ואשרף אלו א קאש ואפת אלו סחון היטב עד אשר-דק עפר ואשלך את-עפרו אל-הנחל היבד מן-ההר:

22 ובתבערה ובמסה ובקברת התננף מקצפים הייתם את-יהוה:

23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר

לכל-העמים אשר-אתה ורא מפניהם: 20 וגם את-הצרעה ושלח יהוה אליהך עם עד-אבד הנשארים והנסחרים מפניך:

21 לא תעלן מפניהם כיהוה אליהך בקרבך אל גדול ונורא:

22 ונשל יהוה אליהך את-הגוים האלה מפניך מעט מעט לא תוכל בלעתם מהר פן-תהרבה עליך מנת השדה:

23 ונתנם יהוה אליהך לפניך והקם מהוהה גדלה עד השמים:

24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-שם מנחת השמים לא-יתנצב איש בפניך עד השמיד אתם:

25 פסלי אלהיהם תשפון פאש לא-יתחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תושבת יהוה אליהך הוא:

26 ולא-תביא תועבה אל-ביתך ויהיית חכם כמוהו שפן והשקננו ותעב ותהעבנו כיהוה את-העמים: 8

8

1 כל-המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון וירכיתם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהוה לאבותיכם:

2 ונתת את-פלי-הדבר אשר חליבך יהוה אליהך זה ארבעים שנה במדבר למען נתתך לנפשתך לדעת את-אשר בלבבך התשמר מצוהו כ (מצוהו p) אסל-א:

3 וישנך וירעבך ויאכלך את-המן אשר לא-ידעת ולא ידעו אהיך למען תודע כי לא עלי-הלחם לבדו יהוה האדם כי אסל-א:

4 שמלתך לא בלחם מעליך ויגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:

5 וידעת עס-לבבך כי פאשר יסר איש את-בניו יהוה אליהך מוסרה:

6 ושמת את-מצות יהוה אליהך לכת ולקביו וליוראה אלו:

7 כי יהוה אליהך מביא אל-ארץ טובה ארץ גתלי מים ענית ותחמת יצאים בפקע ובהר:

8 ארץ חמה ושערה וגפן והאנה והפון ארץ-יבית שמן ודבש:

9 ארץ אשר לא במקפנת תאכל-בה לחם לא-יתחסר לך בה ארץ אשר אבניה כהול ומתכרית תחבט נחת:

10 ואכלת ושבעת וברכת את-יהוה אליהך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך:

11 השמר לך פן-תשכח את-יהוה אליהך לבלתי שמר מצותיו ומצוותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:

12 ואת-אכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבעת:

13 ובקרב וצאנך ויבן וכסף וזהב וירד-לך וכל אשר-לך רבה:

14 וקם לבבך וישכחת את-יהוה אליהך המוציא ממצרים מפיית עבדים:

15 המוליך במדבר הגדל והנורא ונתן שקה ועקרב וצמאון אשר אין-מים המוציא לך מים מצור החלמיש:

16 המאכלך מן פמדבר אשר לא-ידעו את-היך למען נתתך ולמען נסתך להיטבתך באחריתך:

17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ודי עשה לי את-הסיל הזה:

18 וזכרת את-יהוה אליהך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען תקים את-בריתו אשר-נשבע לאבותיך ביום הזה: 19 ונתה ואשכח את-שם אלהיך ואת-יהוה אליהך ותלתת אחרי אלהים אחרים ועברתם והשתחיתם להם השדתי ככם היום כי אבד תאבדו:

20 פגוים אשר יהוה מאבד מפניהם פן

אלהיו וכלת בדרקיו בלתימים ונספת לך
 עוד שלש ערים על משלש האלה:
 10 ולא ישפך דם נקין בקרב ארצך אשר יהיה
 אליהו נתן לך נחמה ותיה עליך דמים: ׀
 11 וכי יתנה איש שוא לרעהו וארב לו וקם
 עליו והכהו נפש ונתן וגם אל-אחת הערים
 האלו:
 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו
 אתו ביד גאל הדם ונתת:
 13 לא-תחוס עיניך עליו ובערת בסיניקו
 מישאל וטוב לך: ׀
 14 לא תסני גבול העד אשר גבלו ראשנים
 בגתלתך אשר תחול בארצך אשר יהיה אליהו
 נתן לך לרשתה: ׀
 15 לא יקום עד אחד באיש לכל-עון
 ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פי א
 שני עדים או על-פי שלשה עדים וקום דבר:
 16 כפי-יקום עד-חכם באיש לענות בו סרה:
 17 ועמדו שני-האנשים אשר-לקם הריב לפני
 יהוה לפני הפקדים והשפטים אשר יהיו בנמים
 ההם:
 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד
 שקר ענה באחיו:
 19 ועשיתם לו פאשר זמם לעשות לאחיו
 ובערת הרע מקרבך:
 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספסו לעשות
 עוד פדבר הרע הזה בקרבך:
 21 ולא תחוס עיניך נפש בנפש עין בעין שן
 בשן יד ביד רגל ברגל: ׀

20

1 ביהוצא למלחמה על-אויבך וראית סוס
 ורכב עם רב מפקד לא תירא מהם כפי-יהוה
 אליהו עמך מפעלך מארץ מצרים:
 2 ותיה פקרבכם אל-המלחמה ונגש הפהן
 ודבר אל-העם:
 3 ואמר אלכם שמע ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה על-אויביכם אל-ידיך בלבכם
 אל-תיראו ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם:
 4 כי יהוה אלהיכם החלך עמכם להלחם לכם
 עמ-אויביכם להושיע אתכם:
 5 ודברו השטרים אל-העם לאמר מיהאיש
 אשר פנה בידתחש ולא תנכו ילך ויגש
 לביתו פני-מות במלחמה ואיש אחר יחזקנו:
 6 ומיהאיש אשר-יגטע פרום ולא חללו ילך
 ויגש לביתו פני-מות במלחמה ואיש אחר
 יתללנו:
 7 ומיהאיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילך
 ויגש לביתו פני-מות במלחמה ואיש אחר
 יקתנה:
 8 ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו
 מיהאיש תנרא ויך תלכב ילך ויגש לביתו
 ולא יפס את-לכב אחיו בלבבו:
 9 ותנה ככלת השטרים לדבר אל-העם
 ופקדו שרי צבאות בראש העם: ׀
 10 כפי-החכם אל-עיר להלחם עליה וקראתה
 אליה לשלום:
 11 ותנה אסילום תשגך ופתחה לך ותנה
 כלי-העם הנמצאים יהיו לך למס ועבדו:
 12 ואם-לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
 וצרת עליה:
 13 ונתנה יהוה אליהו בידך והפית
 את-כל-יבוכה לפי-חרכב:
 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
 בעיר כל-שלהל תבו לך ואכלת את-שלהל
 אויבך אשר נתן יהוה אליהו לך:
 15 פן תעשה לכלי-השטרים החזקת מפקד מאד
 אשר לא-מערי הגוים האלה נהה:
 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אליהו
 נתן לך נחלה לא תתנה כפי-השמה:
 17 כפי-החכם החרימם חתתי והאמרי תגנעני
 ותפריי חתוי והמכויס פאשר צוך ותנה

צאנך תתנלו :
 5 כי בו פטר יהוה אליהו מקל-שכניך לעמד
 לשרת בשמי-יהוה הוא וקניו כלי-הנמים: ׀
 6 וכי-יבא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל
 אשר-הוא גר שם וקא בקל-אות נפשו
 אל-המקום אשר-יבחר יהוה:
 7 ושרת בשם יהוה אליהו בקל-אחיו הלויים
 העמדים שם לפני יהוה:
 8 חלק בחלק יאכלו לבד ממקרי
 על-האבות: ׀
 9 כי אהה פא אל-הארץ אשר-יהוה אליהו
 נתן לך לא-תלמד לעשות בהוועבת הגוים
 ההם:
 10 לא יוצא בך מעביר בגרובתו פאש קסם
 קסמים מעונן ומגזש ומכשף:
 11 וחבר חכר ושאל אויב וידעני ודרש
 אל-המתים:
 12 כפי-הוועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל
 התועבת האלה יהוה אליהו מוריש אותם
 מפניו:
 13 תמים תהיה עם יהוה אליהו: ׀
 14 כי א הגוים האלה אשר אתה יורש אותם
 אל-מענגים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן
 נתן לך יהוה אליהו:
 15 גביא מקרבך את-החיד פלמי וקום לך יהוה
 אליהו אליו תשמעו:
 16 ככל אשר-שאלת מעם יהוה אליהו כחבר
 ביום הקהל לאמר לא אספ לשמע את-הקול
 יהוה אלהי ואת-הקש הגדולה הזאת לא-אראה
 עוד ולא אמות:
 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:
 18 גביא אקים להם מקרב אחיהם במוך
 וגמתי דברי פפיו ודבר אליהם את כל-אשר
 אצווני:
 19 ותנה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:
 20 אך תגביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את
 אשר לא-יצויתו לדבר ואשר ידבר בשם
 אלהים אחרים ומת תגביא ההוא:
 21 וכי אמר בלבבך איכה נדע את-הדבר
 אשר לא-דברו יהוה:
 22 אשר ידבר תגביא בשם יהוה ולא יהיה
 הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא-דברו
 יהוה בידו דברו תגביא לא תגור מפניו: ׀

19

17
 1 לא-תזבח ליהוה אליהו שור ושה אשר יהוה
 בו מים כל דבר רע כי תועבת יהוה אליהו
 הוא: ׀
 2 כפי-יוצא בקרבך פאחד שעריך אשר-יהוה
 אליהו נתן לך איש אוראשה אשר יעשה
 את-הרע בעיני יהוה אליהו לעבר בריחו:
 3 וילך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם
 וישקט א ו לזבח או לכל-צבא השמים אשר
 לא-יצויתו:
 4 והגדלך ושקעת ודלשת היטב והנה אמת
 נכון הדבר נעשתה התועבת הזאת בישראל:
 5 והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא
 אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך
 את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים
 ומתו:
 6 על-פי א שנים עדים או שלשה עדים יומת
 המת לא יומת על-פי עד אחד:
 7 יד העדים תתנה-בו בראשנה להמתו ויד
 כלי-העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: ׀
 8 כי יפלא מפקד דבר למשפט בירדם א להם
 בירדיו לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
 בשעריך וקמת ועליו אל-המקום אשר יבחר
 יהוה אליהו בו:
 9 וקאת אל-הפקדים הלויים ואל-השפט אשר
 יהוה בנמים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
 המשפט:
 10 ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך
 מן-המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושקרת
 לעשות בכל אשר יורוך:
 11 על-פי החזקה אשר יורוך ועל-המשפט
 אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר
 אשר-יגידו לך ימין ומשמאל:
 12 והאיש אשר-יעשה בידו כללתי שמע
 אל-הפתח העמד לשרת שם את-יהוה אליהו
 או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
 מישאל:
 13 וכל-העם ישמעו ויראו ולא יודו
 עוד: ׀
 14 כפי-תבא אל-הארץ אשר יהוה אליהו נתן
 לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשיה עלי
 מלך ככל-הגוים אשר סביבתי:
 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
 אליהו בו מקרב אחיו תשים עליך מלך לא
 הוכל לתת עליך איש גברי אשר לא-אחיו
 הוא:
 16 רק לא-ירבה-ליו סוסים ולא-ישיב
 את-העם מצרכיה למען תרבות סוס ויהוה
 אטר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד:
 17 ולא ירבה-ליו נשים ולא יסור לבבו ורכסו
 ויזכר לא ירבה-ליו מאד:
 18 ותנה כשבתו על פסא מוקבתו וקבת לו
 את-משנה החזקה הזאת על-ספר מלפני
 הפקדים הלויים:
 19 ותתה עמו וקרא בו פלזמי תניו למען
 ילמד ליראה את-יהוה אליהו לשמר
 את-כל-דברי החזקה הזאת ואת-החקים
 האלה לעשותם:
 20 בלתי רום-לכבו מאחיו ולבלתי סור
 מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים
 על-ממלכתו הוא וקניו בקרב ישראל: ׀

18

הזכר תקדיש ליהוה אליהו לא תעבר בבכר
 שורך ולא תגזו בכור צאנך:
 20 לפני יהוה אליהו תאכלנו שנה בשנה
 במקום אשר-יבחר יהוה אתה ובימת:
 21 וכי-יתנה בו מים פסח או עור פל מום רע
 לא תזקתנו ליהוה אליהו:
 22 בשעריך תאכלנו השמא והשחור וחדו
 כצבוי וקנאלי:
 23 רק את-דמו לא תאכל על-הארץ תשפכו
 כמים: ׀

16
 1 שומר את-הדש האביב ועשית פסח ליהוה
 אליהו כי בחשך האביב הוציאך יהוה אליהו
 ממצרים לזה:
 2 וזכחת פסח ליהוה אליהו צאן וקרב
 במקום אשר-יבחר יהוה לשפן שמו שם:
 3 לא-תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאה
 מארץ מצרים למען תזכר את-יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך:
 4 ולא-יראה לך שאר בקל-גבלך שבעת ימים
 ולא-ילין מן-השאר אשר תזבח בערב ביום
 הראשון לבקר:
 5 ולא תוכל לזבח את-הפסח פאחד שעריך
 אשר-יהוה אליהו נתן לך:
 6 כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אליהו
 לשפן שמו שם תזבח את-הפסח בערב פבוא
 השמש מועד צאתך ממצרים:
 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
 אליהו בו ופנית בבקר והלכת לא-הליהו:
 8 ששת ימים תאכל מצות לביום השביעי
 עזרת ליהוה אליהו לא תעשה מלכביעי
 9 שבעה שבעת תספר-לך מהחל חמט במקח
 תחל לספר שבעה שבעות:
 10 ועשית חג שבעות ליהוה אליהו מסת
 נדבת ידך אשר תפן פאשר ידברך יהוה
 אליהו:
 11 ולשמת לפני א יהוה אליהו אתה ובגך
 ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
 ותגר ותחום ותאלמנה אשר בקרבך במקום
 אשר יבחר יהוה אליהו לשפן שמו שם:
 12 וזכרת כפי-עבד היות במצרים ושקרת
 על-פני את-המקום האלה: ׀
 13 חג תספת תעשה לך שבעת ימים באספך
 מנהגך ופני-קבך:
 14 ולשמת פתגך אתה ובגך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי ותגר ותחום ותאלמנה אשר
 בשעריך:
 15 שבעת ימים תחג ליהוה אליהו במקום
 אשר-יבחר יהוה כי יבכבך יהוה אליהו בכל
 תבואתך וכלל מעשה ידיו ויתיה אך שמת:
 16 שלוש פעמים א בשנה יראה כל-יבוכך
 את-פני א יהוה אליהו במקום אשר יבחר פתג
 המצות ובחג השבעות ובחג הספות ולא יראה
 את-פני יהוה ריקם:
 17 איש במתנת ידו בכרפת יהוה אליהו אשר
 נתן-לך:
 18 שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך אשר
 יהוה אליהו נתן לך לשכסך ושפטו את-העם
 מן-השפט-צדק:
 19 לא-תתה משפט לא תפיר פנים ולא-תתה
 שחר כי השחר יעור עני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים:
 20 צדק צדק תרדף למען תתיה וירשת
 את-הארץ אשר-יהוה אליהו נתן לך: ׀
 21 לא-תתע לך אשה כלי-עץ אצל מזבח
 יהוה אליהו אשר תעשה-לך: ׀
 22 ואל-תקים לך מצבה אשר שוא יהוה
 אליהו: ׀

אלהיה: 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל חובבתם אשר עשו לא אחיהם וקטאתם ליהוה אלהיכם: 19 בירחצו אלעיר ימים רבים להקחם עליה לתפשה לאיחיות אתעשה ליהוה עליו גרנו כי ממנו תוכל ואלו לא תבית כי תאדם עץ השקה לבא מפניך במצור: 20 רק עץ אשר תעש ביראעין מאכל הוא אלו תשחית וקרת ובנית מצור עליהעיר אשר הוא עשה עמך מלקחא עד הקתה: פ

22

1 לא תראה אתישור אחיך או אתישו נדחים והתעלמת מהם השב השכם לאחיהך: 2 ואם לא קרוב אחיך אלוך ולא ידעתו ואספתו אליתוך בידך והנה עמך עד דלש אחיך אלו וקשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכלי אבנת אחיך אשר תאבדו מפניו ומצאתה לא תוכל להתעלם: 4 לא תראה אתחמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: 5 לא יתנה כלי גבר על אשה ולא ילפף גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיה כל עשה אלה: פ 6 פי יקרא קורצורו לפיך בדרך כל עין או עליהארץ אפרתים או ביצים והאם רבבת על אפרתים או על יביצים לא תתקח האם על הבנים: 7 שלח שלח אתהאם ואת הבנים תשחלך למען ייטב לך ותארבת ימים: 8 כי תגנה בית חקל וששית משקה לגגך ולא תשים ימים בביתך ביראפל הנפל מפניו: 9 לא תורע ברמך בלאים פותקדש המלאה תורע אשר תורע ותבואת הקרב: 10 לא תחולש בשור ובחמור יחדיו: 11 לא תלפף שמענו צמר ופשתים יחדיו: 12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסיה: 13 ביראיק אש אשה ובא אליה ושנאה: 14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם קע ואמר אתהאשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: 15 ולקח אבי נערה ב (נערה ק) ואמה והוציא אתהתולד נערה (נערה ק) 16 אלוקי העיר תשערה: 17 ואמר אבי נערה ב (נערה ק) אל הנשים אתדתי גתתי לאיש הנה לאשה ושנאה: 17 והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בני ופרשו תשמלה לפני זקני העיר: 18 ולקחו זקני העיר והוא אתהאיש ויסרו אותו: 19 ונגשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי נערה כי הוציא שם קע על בתולת ישראל ולויתתה לאשה לא יוכל לשלח כל ימיו: 20 ואם אמת הנה תדבר הנה לא ימצאו בתולים לנערה ב (נערה ק) 21 והוציא את נערה ב (נערה ק) אל ביתה בית אביה וסקלנה אנשי עיריה באבנים ומתה ביערפת הרע מקרבך: 22 ביראמצא איש שכב עם אשה בעלתה בעל ומתו גששניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: 23 פי יתנה נערה ב (נערה ק) בתולה מאהאשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: 24 והוצאתם אתשניהם אלשער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את נערה ב (נערה ק) על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת איש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: 25 ואם בשה איש את נערה ב (נערה ק) המארה והתוידקה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב לבדו: 26 לנערה ב (נערה ק) לא תעשה דבר אין לנערה ב (נערה ק) חטא מות כי פאשר יקום איש עלי רעהו ורצחו נפש פן תדבר תהי: 27 פי בשה מצאה צעקה נערה ב (נערה ק) המארה ואין מישע לה: פ

28 ביראמצא איש נערה ב (נערה ק) בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי נערה ב (נערה ק) חמשים כסף ולויתתה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל לשלח כל ימיו: פ

23

1 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כפר אביו: 2 לא יבא כפועל עמא וכרות שפכה בקהל יהוה: 3 לא יבא מזור בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 4 לא יבא עמוני ומאבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 5 על דבר אשר לא יקדמו אתכם בלחם ובמים בדרך כצאתכם ממצרים ואשר שבר עליך את בלעם כרובעור מפורז אדם גתרים לקללך: 6 ולא יבא יהוה אלהיה לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיה לך אתהקללה לברכה פי אהבך יהוה אלהיה: 7 לא תירש שלמם ונתקם כל יומיך לעולם: 8 לא תתעב אדמי פי אחיך הוא פ לא תתעב מצרי בייגר היות בארצו: 9 בני ישראל יולדו להם דור שלישי ובא להם בקהל יהוה: 10 ביראצא מתנה על אחיך ונשמרת מפל דבר רע: 11 ביראיתך בך איש אשר לא יתנה טהור מקרה לילה וצא אל מחוץ למתנה לא יבא אל ביתך תמננה: 12 ונהיה לפנות ערב יחם פנים וכבא השמש יבא אליתוך תמננה: 13 ויד תתנה לך מחוץ למתנה וצאת שמה חוץ: 14 ויהי תתנה לך על אונך ונהיה בשבתך חוץ ותפרתה בה ושבת וכסית את צאתך: 15 פי יהוה אליתך מהלך א בקרב מתנה להצילך ולתת אונך לפניך ונהיה מתנה קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושם מאתריך: 16 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יגצל אלוך מעם אדניו: 17 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שערך פסוב לו לא תוננו: 18 לא תתנה קדשה מבנות ישראל ולא יתנה קדש מבני ישראל: 19 לא תבא ונתן זונה ומחיר קלב בית יהוה אלהיה לבנותך כי תועבת יהוה אלהיה גששניהם: 20 לא תשירך לאחיהך נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך: 21 לזכרתי תשירך ולא אחיך לא תשירך למען יבקרך יהוה אלהיה בכל משלך דך על ארצך אשר אשה באשמה לרשתה: 22 ביראדיר גדר ליהוה אלהיה לא תאחר לשלמו בירדל וירשנו יהוה אלהיה מעמך ותנה בך חטא: 23 וכי תחולל לגדר לא יתנה בך חטא: 24 מוצא שפתיך תשמר ועשית פאשר נדרת ליהוה אלהיה נכה אשר דברת בפניך: 25 פי תבא ברכה בעד ואכלת גתים כנפשתך שבעך ואל תפולך לא תתן: 26 פי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בךך ותקמש לא תניף על קמת רעך: פ

24

1 ביראיק איש אשה ובקלה ותנה אסלא תמצאתן בעיניו ביראצא בה ערות דבר

וכתב לה ספר בריית ונתן בניה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה ונתתה לאיש אחר: 3 ושנאה האיש החורין וכתב לה ספר בריית ונתן בניה ושלחה מביתו או כי ימות האיש החורין אשר לקחה לו לאשה: 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחה להיות לו לאשה אחרי אשר תפאה בירועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיה נתן לך תלה: 5 ביראיק איש אשה חדשה לא יצא כצא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהוה לביתו שנה אחת ושמן את אשתו אשר לקח: 6 לא יוכל רחום וקרב ביראנפש הוא חבל: 7 ביראמצא איש נגב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הנגב ההוא ובערתה הרע מקרבך: 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הפקנים הלויים פאשר צויתם תשמרו לעשות: 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיה למרים בדרך כצאתכם ממצרים: 10 ביראיתך בךך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אלוך את העבט החוצה: 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 השב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתי וכברך ולך תתנה צדקה לפני יהוה אלהיה: 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיה או מנהך אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש פי עני הוא ואלו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליו אל יהוה ונתה בך חטא: 16 לא יותחו אבות על בנים ובנים לא יותחו על אבות איש בקטאו ויחתי: 17 לא תשה משפט גר יתום ולא תהבל כגד אלמנה: 18 וזכרת פי עבד היות כמצרים ויפדך יהוה אלהיה משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 פי תקצר קצירתך בשדה ושבתה עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהוה למען יברכך יהוה אלהיה בכל משעך ודוך: 20 פי תחפט ויתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהוה: 21 פי תבצר ברחם לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהוה: 22 וזכרת בירעב היות בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: פ

25

1 ביראיתך ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והפדיקו את הפדיק וההשיעו את הירשע: 2 ותנה אסרן תפוח הקשע והפילו השפט והפיו לפניו כדי שיעורו במספר: 3 ארבעים נכה לא יסיר פריסוף להפתו על אלה מכה נכה ונקלה אחיך לעיניך: 4 לא תחכם שור בדישו: 5 ביראישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן איולו לא תתנה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 ותנה כפבור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 7 אם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ושלחה יבמתו משעה אל הנשים ואמר מ'אין יבמי לקחם לאחיו שם בישאל לא אבה ובמי:

לבב: 29 והיית ממשש בצקתים פאשר ומשש העור באפלה ולא תצליח אתהרביבך והיית אך עשוק ונגזול פלידמים ואין משיע: 30 אשה הארש ואיש אחר ישגלגל כ (ישקבנה ק) כית תקנה ולא תחשב בו פקם תשע ולא תחללני: 31 שורך טבוח לעניך ולא תאכל ממנו תמך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנתו לאיביך ואין לך משיע: 32 עיניך וכלתך נתנים לעם אחר ועניך ראות וכלות אליהם פלידמים ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל יגעיך יאכל עם אשר לא ידעת ותיית רק עשוק וציוץ פלידמים: 34 והיית משגע מטראה עיניך אשר תראה: 35 יבכה והיה בשחין רע על הרפאים ועלי השקים אשר לא תוכל להרפא מפר נגלה ועד קהמך: 36 יולד ויהו אתך ואדמלכך אשר תקום עליך אלגיו אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדתי שם אלהים אחרים עין ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשגיגה בכל העמים אשר יגהגך והיה שמה: 38 ורע רב תוציא תשדה ומעט תאסף כי יחללנו הרבה: 39 פרימים תשע ועבדתי וזון לא תהשתה ולא תאגר כי תאכלנו תחלעתי: 40 ותימים יהיו לך בכל יבולך ושמן לא תסוך כי ישל ויתך: 41 פנים וכלות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו פשבי: 42 כל צאנך ופרי אדמתך יירש תציל: 43 תגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תגר משה משה: 44 הוא ילך ואתה לא תלגני הוא יתה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ויבא עליך פלידמקלות האלה וירדפוך והשיגוך עד השמך פילא שמשע בקול והיה אליהך לשמר מצותיו וחסותיו אשר צוך: 46 ויהי בך לאות ולמופת ובזרעך עדי עולם: 47 תחת אשר לא יעבדתי אתי והיה אליהך בטמחה ובטוב לבב מרב פל: 48 ועבדתי את איביך אשר ישלחני והיה בך ברעב ובקמא ובשירים ובחסר כל ונתן על הרול על צואתך עד השמידו אתך: 49 ישא והיה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ פאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא יראש פנים לוקח ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בתמך ופרי אדמתך עד השמך אשר לא יישאר לך תגן תירוש ויצחק שגר אלפיך ונשתרת צאנך עד תאבדו אתך: 52 ותצור לך בכל שיעריך עד רדת חמתך נבחות ותבצרות אשר אתה בטח סתן בכל ארצך ותצר לך בכל שיעריך בכל ארצך אשר נתן והיה אליהך לך: 53 ואכלת פרי בתמך בשר עיניך וכלתך אשר נתן לך והיה אליהך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 תאיש תרך תך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חילו ובקר בניו אשר יויתר: 55 מתת ל לאחד מהם משר בניו אשר יאכל מכלי השאירלו פל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שיעריך: 56 תרבה בך ותענגה אשר לא ידעתה כפי קבלה תצנ עליה הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: 57 ובשליטה יוצאת מפיך רגליה ובבניה אשר תלד פיר תאכלם בחסר פל בפתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשיעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את פלידמך תתורה הוות תפתובים בפסך תה ליראה אתהשם תנכד ותנורא תה את והיה אליהך:

26 ארור אשר לא יקים את דבריו התורה תנאות לעשות אותם ואמר פלידקם אמן: פ

28

1 והנה אם תשמעו תשמע בקול והנה אליהך לשמר לעשות את פלידמך ואשר אנכי מצוה היום ונתתך והנה אליהך על פלידמך הארץ: 2 וכאו עליך פלידמכות האלה והשיגך כי תשמע בקול והנה אליהך: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרי בתמך ופרי אדמתך ופרי בתמך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: 5 ברוך מנאך ומשארתיך: 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: 7 וזן והנה אתה איביך תקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחר יצאו אליך ובשבועה דרכים יניסו לפניך: 8 יצו והנה אתך אתה תבדק פאסמך ובכל משלח ידך ובכרך פאסך אשר והנה אליהך נתן לך: 9 ויקמך והנה לו לעם קדוש פאשר נשבע לך כי תשמר את מצות והנה אליהך ותלכת דברך: 10 וראו פלידמי הארץ כי שם והנה נקרא עליך ויראו ממך: 11 והותך והנה לטובה פפרי בתך ובפרי בתמך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע והנה לאבתיך לתת לך: 12 יפסה והנה לך את אוצרו הטוב אתה תשמע לתת משר ארצך בשחו ולקרב את פלידמשה ידך ותליות גוים רבים ואתה לא תלנה: 13 ונתתך והנה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה פרידמשע אל מצות והנה אליהך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות: 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אהבם היום ומין ושמואל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: 15 והנה אם לא תשמע בקול והנה אליהך לשמר לעשות את פלידמך ואשר אנכי מצוה היום ושמואל ללכת אחרי אלהים האלה והשיגך: 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: 17 ארור מנאך ומשארתיך: 18 ארור פרי בתמך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: 19 ארור אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: 20 ישלח והנה בך אתה תפארה אתה תפארה ותשתת פלידמשה ידך אשר תעשה עד השמך ועד אבך מר מפני רע משללות אשר עובתני: 21 ידבק והנה בך אתה תבדק עד פלתו אתה מעל האדמה אשר אתה באשמה לרשתה: 22 יבכה והנה בשחית ובכנות ובכללות ובחרר ובחרב ובשפון ובקלקון וירדפותך: 23 ויהי שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחיתך פרוץ: 24 וזן והנה אתמך ארצך אבך ועפר מרדמים יכד עליך עד השמך: 25 יתגך והנה יגף לפני איביך בדרך אחר תצא אליו ובשבועה דרכים תניס לפני ותיית לנזיה לכל משלכות הארץ: 26 ותיית נבלתך למאכל לכל עור השמים ולבשר תאריך ואין משרידי: 27 יבכה והנה בשחין מצרים ובעפלים כ (ובשחרים ק) ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: 28 יבכה והנה בשגעון ובשערון ובתמחון

לנו פאשר נשבעת לאבתינו ארץ וזת קלב ודבש: ם

16 היום הזה יהנה אליהך מצוה לעשות את המצוות האלה ואת המצוות ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובקליבבך: 17 את הנה והנה המצוות היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו: 18 והנה המצוות היום להיות לו לעם סגולה פאשר דבר לך ולשמר פלידמך: 19 והתתך עליו על פלידמך אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארה ולתהלתך עם קדוש ליהנה אליהך פאשר דבר: ם

27

1 ויצו משה וקניו ישראל אתה העם לאמר שמר את פלידמך אשר אנכי מצוה אהבם היום: 2 והנה ביום אשר תעברו את הנהרן אל הארץ אשר יהנה אליהך נתן לך ותקמתי לך אבנים גדולות ושדת אתם בשרי: 3 ובתבת עליהם את פלידמך תתורה הזאת בעבדך למען אשר תבא אליה הארץ אשר יהנה אליהך נתן לך ארץ וזת קלב ודבש פאשר דבר והנה אליה אבתיך לך: 4 והנה בעבדך אתה תתקמו את המצוות האלה אשר אנכי מצוה אהבם היום פתר עיב ושדת אתם בשרי: 5 ובינית שם מזבח ליהנה אליהך מזבח אבנים לא תהיף עליהם הרול: 6 אבנים שלמות תבנה את המזבח והנה אליהך ותשליתי עליו עולה ליהנה אליהך: 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני והנה אליהך: 8 ובתבת על האבנים את פלידמך תתורה הזאת פאר הטוב: ם

9 וידבר משה ותפנים הלויים אל פלידמך לאמר הסבת ולשמע ישראל היום הזה נתנית לעם ליהנה אליהך: 10 ולשמע בקול והנה אליהך ועשית את מצותיו ואת חקו אשר אנכי מצוה היום: ם

11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לבעד את הנהרן ושמונו ולזו וזוהת ויששכר ויוסף ובנימן: 13 ואלה יעמדו על השקלה בחר עיבך האובן גד ואשר וזולן דן וגפלת: 14 וענו הלויים ואמרו אל פלידמי ישראל קול הם: ם

15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת והנה מששה ידי חרש ושם בפתר וענו כל העם ואמרו אמן: ם

16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר פלידקם אמן: ם

17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר פלידקם אמן: ם

18 ארור משנה עור בדרך ואמר פלידקם אמן: ם

19 ארור משה משפט גר יתום ואלמנה ואמר פלידקם אמן: ם

20 ארור שכב עם אשת אביו פי גלה כפר אביו ואמר פלידקם אמן: ם

21 ארור שכב עם פלידמך ואמר פלידקם אמן: ם

22 ארור שכב עם אחיו פת אביו או בת אמו ואמר פלידקם אמן: ם

23 ארור שכב עם חתנתו ואמר פלידקם אמן: ם

24 ארור מכה רעהו בפתר ואמר פלידקם אמן: ם

25 ארור לקח שחד להכות גפס דם נקו ואמר פלידקם אמן: ם

8 וקראו לו וקניו עירו וקברו אליו ועמד ואמר לא תפצתי לקחתה: 9 ונגשה ובמחו אליו לשיני המקים ותלצה נעלו מעל קולו וזרקה בפניו ונתנה ואמרה ככה ועשה לאיש אשר לא ירבה את רבית אהיו: 10 וקרא שמו בישראל בית הלוי הנעל: ם

11 פייצו אנשים וחדו איש ואחיו וקרה אשת האחד והציל אתה אשה מיד מכהו ושלחה ידה וחתונה במבטיו: 12 וקצתה את רפפה לא תחום עיניך: ם

13 לא ירבה לך כפיסך אבן ואבן גדולה וקמנה: 14 לא ירבה לך בביתך אפה ואפה גדולה וקמנה: 15 אבן שלמה וצדק ותהיה לך אפה שלמה וצדק ותהיה לך למען יארכו ומיד על האדמה אשר יהנה אליהך נתן לך: 16 פי תועבת והנה אליהך פלידמך אלה פל עשה עול: ם

17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתך ממצרים: 18 אשר קרב בדרך ונגב בך פלידמך שלים אתה ואתה ערף ונגע ולא ירא אלהים: 19 וזכה בנימי והנה אליהך לך מכל איביך מסיבם פארץ אשר יהנה אליהך נתן לך גמלה לרשתה תמכה את זכר עמלק מוסחת השמים לא תשכח: פ

26

1 והנה פיידמך אל הארץ אשר יהנה אליהך נתן לך גמלה וירשתה וישכח בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהנה אליהך נתן לך ולשמע בנטא ותלכת את המצוות אשר יבחר והנה אליהך לשכן שמי שם: 3 וזאת אל תפתן אשר יהנה פנימים הסם ואתה אליו תתתי היום ליהנה אליהך כפי באתי אל הארץ אשר נשבע והנה לאבתינו לתת לנו: 4 ולקח תפתן טמא מידך והניחו לפני מזבח והנה אליהך: 5 וענית ואמרת לפני והנה אליהך ארמי אבד אבי וזכר מצותי ונגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום רוב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונצעק אליו והנה אליו אבתינו וישמע והנה את אלנו וירא את עינינו ואת שמלנו ואת חללנו: 8 וירצאנו והנה ממצרים ביד תוקה ובורע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: 9 ויבאנו אל המצרים הנה ויתן לנו את הארץ וזאת ארץ וזת קלב ודבש: 10 ואתה הנה תבאתי אתה תבאתי פרי האדמה אשר יתנה לי ונתתהו לפני והנה אליהך ותשתות לפני והנה אליהך: 11 ושמרת בכל משפט אשר נתן לך והנה אליהך ולביתך אתה ותלוי ותגר אשר בקרבך: ם

12 פי תכלה לעשר את פלידמך תבואתך בשנה השליש שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה וכלו בשעריך ושבועו: 13 ואמרת לפני והנה אליהך בערתי מקלש מרדמית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה בכל מצותך אשר צויתני לא יעבדתי מצותיך ולא שכתתי: 14 לא יאכלתי באני ממנו ולא יבערתי ממנו בטמא ולא יתתי ממנו למת שמיית בקול והנה אליה עשיתי בכל אשר צויתני: 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים ובך את העם את ישראל ואת האדמה אשר נתתה

59 והפלא יהוה את־מפתח ואת מפות ורעך מפות גדלות ונאמנות וקלום רעים ונאמנים: 60 והשיב כך את פלי־מדות מצרים אשר גרקה מפניהם ודבקו כד: 61 גם פלי־חלי וכל־מכה אשר לא כהוב בספר התורה הזאת יעלה ויהו עליך עד השמך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר היותם ככוכבי השמים לרב פי־לא ששעת בקול יהוה אליהם: 63 ונהו פאשר־שש יהוה עליכם להיטיב אותכם ולהרבות אתכם פן, שיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיר אתכם ונסתתם מעל האדמה אשר־אתם בא־שמה להשמה: 64 והפיצך יהוה בכל־העמים מקצה הארץ ועד־קצה הארץ ועברת שם אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתם ואבתיך עין ונאבן: 65 ובגוים והם לא תהייע ולא־יהנה מנוח לכרי־גלגל ונחן יהוה לך שם לב כגו וכליון עינים ונאבון נפש: 66 וסיו מיד תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך: 67 בפקר האמר מיומן ערב ובערב האמר מיומן פקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: 68 והשיבך יהוה ומצרים פאניות בפרך אשר אמתו לך לא־תסיר עוד לקאתה והתמפרתם שם לארץ וכל־עבדים ולשפחות ואין קנה: 69 אלה דברי תפירות אשר־צוה יהוה את־משה לקרל את־בני ישראל בארץ מואב מלבד תפירות אשר־פרת אתם בחוכב: פ

29

1 ויקרא משה אל־בני־ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל־אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־ארצו: 2 תפסות הגלות אשר ראו עיניך האת והמפצתי הגללים הם: 3 ולא־נתן יהוה לכם לב לדעת ושיגים לקאות ואגנים לשמע עד היום הזה: 4 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא־יכלו שלמתים משליכם ונשלך לא־יכלתה מעל הנלך: 5 להם לא אכלתם ונין ושכר לא שתיכם למען תדעו פי אני יהוה אלהים: 6 ותבאו אל־הסקום הזה ויצא סיון מלך־חשבון ועגו מלך־הששן לקראתו מפלחמה ונפם: 7 ונשח ונאצרים ונתנה הגלות לראובני ולגדי ורחאי שבט המשש: 8 ושמתם את־דברי תפירות הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל־אשר תעשו: פ 9 אתם נצבים היום בלבם לפני יהוה אלהים האשים שבטיכם וקנינים ושטריכם כל איש ישראל: 10 מפכם נשים וגרך אשר בקרב סתניך מחטב עציך עד טאב מימיד: 11 לעברך בברית יהוה אליהם ובאלהו אשר יהוה אליהם ברת עמך היום: 12 למען תקים־אתך היום ל לו לעם יהוה ויהיה לך לאלהים פאשר דבר־לך ובאשר נשבע לאבתיך לאבתיך ליצחק וליעקב: 13 ולא אתכם לבדכם אנכי פרת את־תפירות הזאת ואת־האלה הזאת: 14 כי את־אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אל־הינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 15 פי־אתם ידעתם את אשר־ישבנו בארץ מצרים ואת אשר־עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 16 ותראו את־שקוצים ואת גלליהם עין ונאבן כסר ונחב אשר עשיתם:

17 פרוש ככם איש אר־אשה או משפחה ארשבת אשר לקבו פנה היום מעם יהוה אל־הינו ללכת לעבד את־אלהי הגוים הם פרוש ככם שרש פרת ראש ולענה: 18 ונהו בשמעו את־דברי האלה הזאת והתקרב בקלבו לאמר שלום יהיה־לי פי שטרות לפי אלה למען ספות תרוה את־הצמאה: 19 לא־יאבה יהוה סלח לו פי אז ישן אר־יהוה וקנאו פאיש יהוה וכבצה בו פל־האלה תפורה בספר הזה וסחה ונהו את־שמו מסחת השמים: 20 והבדילו יהוה לקעה מפל שבטי ישראל ככל אלות תפירות תפורה בספר התורה הזה: 21 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם ותגברו אשר יבא מארץ חרוקה וראו את־מפות הארץ הזאת ואת־השאלה אשר־חלה יהוה פה: 22 גפרות ומלח שרפה כל־ארצה לא תרעע ולא תצמח ולא־יעלה בה כל־עשב פמהפכת סים ועמרה אדמה יצויים כ (וגבוים ק) אשר הפך יהוה באפך ובחמתו: 23 ואמרו כל־הגוים עלימה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 24 ואמרו על אשר עובו את־ברית יהוה אלתי אתכם אשר ברת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 25 ונלכו ונעבדו אלהים אחרים וישתחו לם אלהים אשר לא־ידעו ולא חלל להם: 26 וימר אף יהוה בארץ הזאת להביא עליה את־כל־הקללה תפורה בספר הזה: 27 ויתקם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל־ארץ אחרת פיום הזה: 28 הנסרת ליהוה אל־הינו ונתגלת לנו ולבנינו עד־עולם לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: פ

30

1 ונהו כירבאו עליך כל־הדברים האלה תברכה וסגללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הגוים אשר חיתך ויהוה אליהך שמה: 2 ושבת עדי־יהוה אליהך ושמת בקלו ככל אשר־אנכי מצוה היום אתה ויגידך כל־לבבך ובכל־נפשך: 3 ושב יהוה אליהך את־שבותך ורחמך ושב וקבעך מכל־העמים אשר הפיצך ויהוה אליהך שמה: 4 אסי־יהוה נדחך בקצה השמים משם יקבעך יהוה אליהך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אליהך אל־הארץ אשר־ירשו אבותיך וירשתה ויטבתך ותרבך מאבתיך: 6 ומל יהוה אליהך את־לבבך ואת־לבב ורעך לאהבה את־יהוה אלהים אליהם בכל־לבבך ובכל־נפשך למען מיד: 7 ונתן יהוה אליהך את כל־האלות האלה על־אבותיך ועל־שנאיך אשר רדפוך: 8 ואתה תשוב ושמת בקול יהוה ועשית את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוה היום: 9 והויתך יהוה אליהך בכל א מעשה דרך בפרי בטנך ובפרי בקמחך ובפרי אדמתך לטובה פי א ישוב יהוה לשוב עליך לטוב פאשר־שש על־אבותיך: 10 פי תשמע בקול יהוה אליהך לשמר מצותיו וחקתיו תפורה בספר התורה הזה פי תשוב אל־יהוה אליהך בכל־לבבך ובכל־נפשך: פ 11 פי תמצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא־יכלתה הוא ממך ולא חרקה הוא:

12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה־לנו השמחה ויחקה לנו וישמענו אתה ונשגה: 13 ולא־מעבר לים הוא לאמר מי יעבר־לנו אל־עבר תם ויחקה לנו וישמענו אתה ונשגה: 14 פי־ירובו אליך הדבר מאד כפיך ובלבבך לששתי: פ 15 ראה נתתי לפניך היום את־הסנים ואת־הטוב ואת־הסנות ואת־הרע: 16 אשר אנכי מצוה היום לאהבה את־יהוה אליהך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטי ותיית רבית ובכך יהוה אליהך פארץ אשר־אתה כבשמה לרשתה: 17 ואת־דפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הגדתי לכם היום פי אבד האבדון לא־תארכו ימים על־האדמה אשר אתה עבר את־הרדן לבא שמה לרשתה: 19 מעייתי ככם היום את־השמים ואת־הארץ התיים ונסתתי גתתי לפניך תברכה וסגללה ובחנה פתיים למען תתנה אתה ורעך: 20 לאהבה את־יהוה אליהך לשמע בקלו ולקבדו בו פי הוא מיד וארך ימך לשבת על־האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאבתיכם ליצחק וליעקב להט לם: פ

31

1 וילך משה וידבר את־הדברים האלה אל־בני־ישראל: 2 ויאמר אלהם בראש ונשעים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את־הרדן הזה: 3 ויהוה אליהך הוא א עבר לפניך הוא־ישמיד את־הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך פאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם פאשר עשה ליסיון ולעגו מלכי האמרי ולא־רצם אשר השמיד אותם: 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל־המצוה אשר צוית אתכם: 6 חזקו ואמצו אל־תיקאו ולא־תשקצו מפניהם פי יהוה אליהך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: פ 7 ויקרא משה ליחושע ויאמר אליו ליעני אל־בני־ישראל חזק ואמץ פי אתה תבוא את־העם הזה אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם להט להם ואתה תגללה אתם: 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהוה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את־התורה הזאת ונתנה אל־הכהנים בני לוי הנשאים את־ארון ברות יהוה ואל־בני־לוי אשר נשבע יהוה לאבתיכם להט להם ואתם אתם: 10 ויצו משה אתם לאמר מקץ א שבוע שנים במעד שנת השמשה פתג הספות: 11 כבואו כל־ישראל לקאות את־פני יהוה אליהם בשמים אשר יבחר תקרא את־התורה הזאת נגד כל־ישראל פאגונים: 12 תקמל את־השם האשים והגשים והשפר ותרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את־יהוה אלהים ושקרו לעשות את־כל־דברי תפירות הזאת: 13 ובניכם אשר לא־ידעו ישמעו ולמדו ליראה את־יהוה אלהים כל־הימים אשר אתם תיים על־האדמה אשר אתם עברים את־הרדן שמה לרשתה: פ 14 ויאמר יהוה אל־משה הן קרבו ימך למות קרא את־יחושע והתעצבו באהל מועד ונאצונו וילך משה ויחושע ויתעצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל עם עמוד ענן ועמוד עמוד קענן על־פסח התהלך אתם: 16 ויאמר יהוה אל־משה הגך שכב עם־אבתיך וקם העם הזה ונתה אסרי אלהי גברת־הארץ אשר הוא בא־שמה בקרבך ועזבתי ודבר

את־בריתי אשר פרתו אתו: 17 וחקתה אפי בו ביום־הוא ונקבותי וחקתתי פני מהם ונהו לאלל ומצאהו רעות כרות וצרות ואמר פיום שהוא קלא על פיראן אלהי בקרבו מצאוני קרעות האלה: 18 ולאנכי הסתר אסתיר פני ביום שהוא על כל־הרעה אשר עשה פי פנה אל־אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את־השירה הזאת ולמדה את־בני־ישראל שמה פניהם למען תתנה־לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: 20 פי־אביונו אליה־תקמו א אשר־נשבעתי לאבותינו ונת חלב ודבש וכל אשר נשבע ונשן ופנה אל־אלהים אחרים ונעבדום ונאצונו ודבר את־בריתי: 21 ונהו כירבמאצא אתו רעות רבות וצרות ונקנתה שירה הזאת לפניך לעד פי לא תשכח מפי ורעו פי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי: 22 ויכתב משה את־השירה הזאת ביום שהוא וילמדה את־בני ישראל: 23 ויצא את־יחושע ברונו ויאמר חזק ואמץ פי אתה תבוא את־בני ישראל אל־הארץ אשר־נשבעתי להם ולאנכי אתה עמך: 24 ויהי א ככלות משה את־דברי התורה הזאת על־ספר עד תמם: 25 ויצו משה את־הלויים נשאי ארון ברות־יהוה לאמר: 26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברות־יהוה אלהים ונתה־שם כך לעד: 27 פי אנכי ידעתי את־מרוך ואת־שרפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם־יהוה ואף פי־אחרי מותי: 28 תקחילו אלי את־כל־זאת שבטיכם ושטריכם ואת־כמה פאגונים את הדברים האלה ושיעו כם את־השמים ואת־הארץ: 29 פי ידעתי אחרי מותי פיר־השחת תשחיתו וסרתם מן־הדבר אשר צויתי אתכם וקראת אתכם קרעה באחרית הימים פי־תעשו את־הרע בעיני יהוה ותקיעו פמשעה ודיכם: 30 וידבר משה באזני כל־קהל ישראל את־דברי השירה הזאת עד תמם: פ

32

1 האזינו השמים ואת־כמה הארץ אמרי־פי: 2 ישרף פמשר לחי העל פסל אמקתי פשעירם על־ידישא וכרביים על־ישב: 3 פי שם יהוה אקרא קבו גדל לאלהינו: 4 הצור תמים פעלו פי כל־דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 5 שחת לו לא כניו מים דור עשש ותחלת: 6 תלנהו תגמלו־זאת עם נבל ולא חכם הלוא־הוא אבדך קנך הוא עשך ויבנגך: 7 זכר ומות עולם פינו שנות דור־דור שאל אבדך ויגדך וקניך ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים בהפירוהו בני אדם יצב ובלת עמים למסר בני ישראל: 9 פי חלק יהוה עמו יעקב קבל נחלתו: 10 ומצאהו בארץ מרבה דור־דור וכל ישמן וסבכנהו ויבנגהו ירנהו פאישון עינו: 11 פנשר יעיר קנו על־גולתיו ורחף ירש פנפיו יקחהו וישאהו על־אבתי: 12 ונהו כדך ונחן ואין עמו אל נכר: 13 וירבבוהו על־פמותי כ (במתי ק) ארץ ויאכל תנבות שדי וינקחו דבש משלע ושמן מתחמי־צור: 14 תמאת בקר וחלב צאן עס־חלב פרים ואילים בני־בשן ועתודים עס־חלב פליות חשה ונדם ענב תשתה־סמר:

עם-משה:
 18 כלי-איש אשר-ימכה את-פיך ולא-ישמע
 את-דבריך לכל אשר-תצונו יומת רק חוק
 ואמין: פ

2

1 וישלח יהושע-בר-נון מן-השטים
 שנים-אנשים מרגלים חשך לאמר לכו ראו
 את-הארץ ואת-יריחו וכלבו ונבאו בית-אשה
 וזנה ושמה רחב וישכרו-שמה:
 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו
 הנה הלילה מבני ישראל לחפר את-הארץ:
 3 וישלח מלך יריחו אליהם לאמר הוציאו
 האנשים הקאים אליך אשר-באו לבייתך פי
 לחפר את-ביל-הארץ בוא:
 4 ותפקח האשה את-שני האנשים ותצפנו
 ותאמר וכן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאן
 הם:
 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
 ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר את-הרים
 פי תשיגום:
 6 והיא העלתם הגנה ותמנעם בפשטי העץ
 הערבות לה עליהגג:
 7 והאנשים רדפו את-הרים כדך הנהרן על
 המעברות והשער סגרו אחרי פאשר יצאו
 הרדפים את-הרים:
 8 והמה טרם יושבון והיא עלתה עליהם
 עליהגג:
 9 ותאמר אליה-האנשים ידעתי ביריחו והנה
 לכם את-הארץ וכי-נפלה אמתכם עלינו וכי
 נמנו כלי-ישיבי הארץ מפניכם:
 10 כי שמענו את אשר-הוויש והנה את-מי
 יסורנו מפיכם בצאתכם ממצרים ואשר
 עשייתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הנהרן
 לסיחו ולענו אשר התרמסם אותם:
 11 ונשמענו ויפס לבבנו ולא-יסקמה עוד רוח
 באיש מפניכם פי והנה אליהם הוא אלהים
 בשמים ועליהם-הארץ ומחתה:
 12 ועתה השבעו-נא לי בידנה בירשתי
 עמכם חסד ועשייתם גמלתם עמדי את-אבי
 חסד ונתתם לי אות אמת:
 13 והחיתם את-אבי ואת-אמי ואת-אחי ואת-
 אחותי כ (אחיותי ק) ואת כל-אשר להם
 והצלחתם את-נפשתיני ממות:
 14 ויאמרו לה האנשים נפשתי חסדכם למות
 אם לא תגידו את-דברנו זה ונתנה בפתח-הנה
 לנו את-הארץ ועשינו עמך חסד ואמת:
 15 ויתורדם מבבל בעד החלון פי ביתה בקיר
 החוקה ובחוקה היא וישבת:
 16 ותאמר להם הנה לכו פרו-פגעו ככם
 הרדפים ואתפתם שמה שלשת ימים עד שוב
 הרדפים ואתר תלכו לנהר-הים:
 17 ויאמרו אליה האנשים גנקים אנחנו
 משבעתך הנה אשר השבעתנו:
 18 הנה אנחנו באים בארץ את-התקות חוט
 לשני הנה תקשרו במלון אשר הורבתנו בו
 ואת-אביך ואת-אחיך ואת-אמך ואת כל-בית
 אביך תאספי אל-ך תמיתם:
 19 ונתנה כל אשר-יצא ממתיך ביתך החוצה
 דמו בראשו ואתנו נקום וכל אשר יהיה אתך
 בבית דמו בראשו את-דברנו זה ונתנו נקום
 20 ואם-תגידו את-דברנו זה ונתנו נקום
 משבעתך אשר השבעתנו:
 21 ותאמר בדברכם בן-הוא ותשלחם וכלכו
 ותקשרו את-התקות השני במלון:
 22 וכלכו ונבאו הנהר וישבו שם שלשת ימים
 עד-שבו הרדפים ויבקשו הרדפים ככל-הדרך
 ולא מצאו:
 23 וישבו שני האנשים וירדו מהר ויעברו
 ונבאו אליהושע בר-נון ויספרו-לו את
 כל-המצאות אותם:
 24 ויאמרו אליהושע ביריחו והנה בר-נון

5 וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב
 על-פי יהוה:
 6 ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור
 ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הנה:
 7 ומשה בר-מרים ועשרים שנה בפתחו לא-יבקהה
 עינו ולא-גם לחה:
 8 ויבכו בני ישראל את-משה בערבת מואב
 שלשים יום ויתמו ומי כבר אבל משה:
 9 ויהושע בר-נון מלא רוח חכמה ביי-סמך
 משה את-ידיו עליו וישמענו אליו בני-ישראל
 ונעשו כפאשר צוה יהוה את-משה:
 10 ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו והנה פנים אל-פנים:
 11 לכל-האמות והמיופתים אשר שלחו יהוה
 לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו
 ולכל-ארצו:
 12 ולכל נדד הסוקה ולכל המורא הגדול
 אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:

JOSHUA

1

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה
 אליהושע בר-נון משרת משה לאמר:
 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הנהר
 הנה אמה וכל-העם הנה אל-הארץ אשר אנכי
 נתן להם לבני ישראל:
 3 כל-מקום אשר תהרץ כפר-הגלבס בו לך
 ותתיו פאשר דברתי אל-משה:
 4 מהמדרך והתלבנון הנה ועד-הנהר הגדול
 גזר-פרת כל ארץ החתים ועד-הנחם הגדול
 קבוא השמש והנה גבולכם:
 5 לא-יתיצב איש לפניך כל ימי תיך פאשר
 יהיה עמ-משה אנה עמך לא ארפך ולא
 אשוקך:
 6 חוק ואמין פי אמה תנחיל את-העם הנה
 את-הארץ אשר-השבעתי לאבותם לתת להם:
 7 רק חוק ואמין מאד לשמר לעשות
 ככל-התורה אשר צוה משה עבדי אלתסור
 ממנו ימין ושמאל למען תשפיל ככל אשר
 תלך:
 8 לא-ימוש ספר התורה הנה מפיך והגית בו
 יוםם ונלזה למען תשמר לעשות ככל-הקבות
 בו ביראו תצליח את-דברך וכן תשפיל:
 9 הלוא צויתוך חוק ואמין אל-הארץ
 ואל-תחת פי עמך והנה אלתוך ככל אשר
 תלך: פ
 10 ויצו יהושע את-שטרי העם לאמר:
 11 עברו וקבצו מהנהר וצו את-העם לאמר
 הצינו לכם צידה פי בעוד א שלשת ימים אתם
 עברים את-הנהר הנה לכו להשת את-הארץ
 אשר יהוה אליהם נתן לכם לרשתה: ס
 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר
 יהושע לאמר:
 13 וכבר את-הדבר אשר צוה אהים משה
 עבד-יהוה לאמר והנה אליהם מניח לכם
 ונתן לכם את-הארץ הזאת:
 14 גשיכם טפכם ומקניכם וישבו בארץ אשר
 נתן לכם משה בעבר הנהרן ואתם תעברו
 למחיים לפני אחיהם כל גבורי החיל ויגורתם
 אותם:
 15 עד אשר-יגיש יהוה לאחיהם ככם ויהשו
 גמלתם את-הארץ אשר-יהוה אליהם נתן
 להם ושבתם לארץ ורשתכם וירשתם אותה
 אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הנהרן
 מוצח השמש:
 16 וישבו שני האנשים וירדו מהר ויעברו
 געשה ואל-יבלי-אשר תשלחנו גלך:
 17 ככל אשר-שמענו אל-משה בן שמע אל-ך
 רק יהוה והנה אלתוך עמך פאשר הנה

33

1 וזאת הברכה אשר ברכך משה איש האלהים
 את-בני ישראל לפני מותו:
 2 ויאמר יהוה מסיני בא ונחה משעיר למו
 הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו
 אשכנת כ (אש ק) קת (ק) למו:
 3 אף חבב עמים כל-קדשיו גידך והם הפו
 לכהלך ישא מדברתוך:
 4 תורה צוה-לנו משה מורה קהלת ועבד:
 5 ויהי בירון מלך בהתאסף ראשי עם יחד
 שבטי ישראל:
 6 ויהי ראובן ואל-ימת ויהי מקו מספר: ס
 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 ואל-עמו תביאו ידיו רב לו ועור מצריו
 תתנה: ס
 8 וכלו אמר המיך ואותך לאיש חסידך אשר
 נסיתו במשה תרביהו עלי-מי מריבה:
 9 האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת-אחי
 לא הביר ואת- בני כ (גינו ק) לא ידע פי
 שמו אמתך ובריתך ונצרו:
 10 ירו משפטך לעיניך ותורהך לישאל
 ישימו קטורה באפך וכליל עלי-מופתך:
 11 בך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה חסך
 קנינים קמיו ומשאיו מרוקמו: ס
 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישפן לבטח עליו
 חפר עליו כל-היום ובין תתפיו שכן: ס
 13 וליוסף אמר מברכת יונה ארצו ממגד
 שמים משל ומתחום רבצת תחת:
 14 וממגד תבואת שמש וממגד גוש ירחים:
 15 ומראש הר-הירקם וממגד בעבות עולם:
 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שבני סנה
 תבואתה לראש יוסף ולקלקד גזר אחיו:
 17 בכור שורו חרל לו וקני רחם קניו בהם
 עמים ונגח ויחור אפסי-ארץ והם רבבות
 אפרים והם אלפי מנשה: ס
 18 וכלובן אמר שמה וכלובן בצאתך וישכר
 באהלך:
 19 עמים הר-הירקו שם ויבחו זכר-הירק פי
 שפע ימים ויגורו שפוני ממני חול: ס
 20 ולגד אמר ברוך מתיב גד כלביא שכן
 וסרף ורוע אר-הירק:
 21 וירא ראשית לו בירש חלקת מחקק ספון
 ויהא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו
 עם-ישראל: ס
 22 ולדן אמר דן גור ארנה ונגמ מן-הששן:
 23 ולגפתלי אמר גפתלי שבע קצון ומלא
 ברפת יהוה ים ודרום וקשה: ס
 24 ולאשר אמר ברוך ממני אשר יהי רצוי
 אחיו וטבל בשמן רגלו:
 25 ברזל ונחשת מגעליך וקמיוך קבאך:
 26 און קאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאנתו
 שחקים:
 27 מענה אלהי קדם ומסתח זרעת עולם
 ונגש מפניך אויב ויאמר השמר:
 28 וישפן ישראל כשה בך עין ועלב אל-ארץ
 דגן ותירוש אר-שמי ויערפו טל:
 29 אשתיך ישאל מי כבוד עם נושע בידנה
 קנו עזרב ואשר-תקב גאנתך ויחששו אנכיך
 לך ואתה עלי-במותימו תהרץ: ס

34

1 וישל משה משרבת מואב אליה גבו ראש
 הפסגה אשר עלי-פני ירחו ויראהו והנה
 את-הארץ את-הארץ את-הנגלעד ערדן:
 2 ואת כל-גפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה
 ואת כל-ארץ יהודה עד תים האחרון:
 3 ואת-נגב ואת-הפכר בקעת וירחו עיר
 הממרים עד-צער:
 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
 את-הנהר הירקו ואת-השמה לא תעבר:

15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית קשית
 וישל אלהי עשהו ונגבל צור וישעתי:
 16 ויקאחו גורים בתועבת וכעיסהו:
 17 ויבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום
 חלשים מקרב פאו לא שערום אבותים:
 18 צור לךך תשי ותשכח אל מחללך:
 19 וירא יהוה וינאץ מפעם בניו ובנותיו:
 20 ויאמר אשתיה פני מהם אראה מה
 אחריתם פי דור תהפכת מהם פנים לא-אמן
 כם:
 21 הם קנאוני בלא-אל פעסוני בתבליהם
 ואני אקניאם בלא-עם בניו נבל אבעים:
 22 בראש קדחה כפי ותיך עד-שאוול
 תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלטה מוסדי
 הרים:
 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה-הם:
 24 מיו רעב ולחמי השף וקטב מירי
 את-הממות אשלח-הם עם-חמת חלי עפר:
 25 מחוץ וספלת-הם וסחחרים איהם
 גמ-חור גמ-תולה ויגם עם-איש שיה:
 26 אמרתו אפאיהם אשביהם מאנשו וקדם:
 27 לולי פעס אויב אגור פרו-נבכו צרמו
 פרו-אמרו ידניו קמה ולא יהוה פעל כל-זאת:
 28 בירגו אבד עצות מהם ואין בהם תבונה:
 29 לו חכמו וישפילו זאת ובינו לא-חזיקים:
 30 איכה ורדף אחר אלף וישגם וניסו רבבה
 אס-לא בירצום מקדם ויהוה חסידים:
 31 פי לא כצורנו צורם ואי-בינו פלילים:
 32 בירמנו סדם גפנם ומשמלת עמרה ענבמו
 ענבי-רוש וישבלת מרחת למו:
 33 חמת תנינם ויגם וראש פתים אכור:
 34 הלא-הוא כמס עמדי חתם באוצרותי:
 35 לי גנם ושלם לעת תמוט נגלם פי קרוב
 יום איכם וקש עתדת למו:
 36 בירדון יהוה עמו ועלי-עבדיו ויתגם פי
 וראה פי-אזלת יד ואפס עצור ועווב:
 37 ויאמר אל-יהוה צור חסיו בו:
 38 אשר חלב וקחימו יאכלו וישו יון גסיים
 יקומו ויעורכם יהי עליכם סתרה:
 39 ראו ועתה פי אני אני הוא ואין אלהים
 עמדי אני אמת ואתנה מחסתי ואני ארפא
 ואין מדי מצלי:
 40 פי-אשא אל-שמים יד ואתרתי חי אני
 לעלם:
 41 אס-שנותי ברך חקבי ותאחו כמשפט יד
 אשיב נקם לצרי ולקשנאי אשלם:
 42 אשפיר חצי מדם וחרבי תאכל פשר מדם
 חלל ושבנה מראש פרעות אויב:
 43 והנינו גוים עמו פי דם-עבדיו יקום ונקם
 ישיב לצרי וכפר אדמתו עמו: פ
 44 ויבא משה וידבר את-האל-הדברי
 השיידי-הזאת פאניו העם הוא ויהושע בר-נון:
 45 וכל משה לדבר את-הלה-הקרים האלה
 אל-כל-ישראל:
 46 ויאמר אלהים שימו לבכם לכל-הדברים
 אשר אנכי מעיד ככם היום אשר הצוים
 את-בניכם לשמר לעשות את-האל-הדברי
 התורה הזאת:
 47 פי לא-ידבר רק הוא מפס ביראה תיכם
 בדברך הנה תאריכו ימים עליה-הקמה אשר
 אתם עבדים את-הנהרן שמה לרשתה:
 48 וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הנה
 לאמר:
 49 עלה אל-הר העברים הנה הר-גבו אשר
 בארץ מואב אשר עלי-פני ירחו וראה את-ארץ
 כנענה אשר אני נתן לבני ישראל לא-תנה:
 50 ומת בקר אשר אשה עתה שמה ותאסף
 אל-עמיתך אשר-טמת אהרן בחר החר
 ויאסף אל-עמיו:
 51 על אשר מעלתם פי בתוך בני ישראל
 במירמית קדש מדבר-רן על אשר
 לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל:
 52 פי מגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא
 אל-הארץ אשר-אני נתן לבני ישראל: פ

22 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּדְבֵר אֵלֵיהֶם לֵאמֹר
 לָמָּה רָמִיתֶם אֹתָנִי לְאֹמֵר רְחוּקִים אָנֹכִינוּ מִכֶּם
 מָאֵד וְאַתֶּם פָּקַדְתֶּם יָשָׁבִים׃
 23 וַעֲתָה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־יִכְרַת מִכֶּם עֶבֶד
 וְחַטְבִּי עֲצִים וְשֹׁאֲבֵי־יָמִים לְבִית אֱלֹהֵי׃
 24 וַיַּעַן וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי הִגַּד הַגִּד
 לְעִבְדְּךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה
 עֲבָדְךָ לַעֲשׂוֹת לָכֵן אֶת־פְּלִי־הָאָרֶץ וְלַחֲמֹד
 אֶת־פְּלִי־יָשָׁבִי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּירָא מְאֹד
 לִנְפֻשְׁתּוֹ מִפְּנֵיכֶם וַיַּעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה׃
 25 וַעֲתָה הִנְנִי בְיַדְךָ פְּטוּיָם וְכַוְשֵׁר בְּעֵינַיִךְ
 לַעֲשׂוֹת לְנִי עֲשֵׂה׃
 26 וְעַתָּה לָהֶם כִּי וַיַּצֵּל אֹתָם מִיַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא הִקְנִימוּ׃
 27 וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא חֲטָבֵי עֲצִים
 וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לַעֲשֶׂה וְלִמְנוּחָם וְהוּנָה עַד־לַיּוֹם הַזֶּה
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִכְתוּר׃ פ

10

1 וַיְהִי כַשְׁמַע אֹדְנֵי־צִדְקָךְ מִלֶּךְ יְרוּשָׁלַם
 כִּי־לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעִיר וְהַחַיִּים כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 לִירֵיחוֹ וְלַמְלָכָה פִּרְעֻשָׁה לְעִי וְלַמְלָכָה וְכִי
 הִשְׁלִימוּ יָשָׁבִי גִבְעוֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו
 עֲקָרָבָם׃
 2 וַיִּירָאוּ מְאֹד כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִבְעוֹן פִּאֲחַת
 עִיר הַמְּלָכָה וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן־הָעִיר
 וְכִי־אֲנִי־גִבְעוֹן׃
 3 וַיִּשְׁלַח אֹדְנֵי־צִדְקָךְ מִלֶּךְ יְרוּשָׁלַם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 מִלְּדִבְרָתוֹ וְאֶל־פְּרָאִם מִלְּדִבְרָמוֹת
 וְאֶל־יָפִיעַ מִלְּדִבְרֵי־כִשִׁי וְאֶל־דַּבְרֵי מִלְּדִבְרֵי־עִגְלוֹן
 לֵאמֹר׃
 4 עֲלֹרְאֵלִי וְעוֹרְנִי וְנָפֵה אֲדַבְרֵנִי
 כִּי־הִשְׁלִימָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 5 וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלֵו חֲמַשַּׁת מַלְכֵי הָאֲמֹרִי מִלֶּךְ
 יְרוּשָׁלַם מִלְּדִבְרָתוֹ וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְנִי וְעוֹרְנִי כִּי נִקְצָצוּ
 מִלְּדִבְרֵי־עִגְלוֹן הֵם וְכָל־חַמְטֵיהֶם וַיְהִי עַל־גִּבְעוֹן
 וַיִּלְחַמוּ עֲלֵיהָ׃
 6 וַיִּשְׁלַח אֹנֶשֶׁי גִבְעוֹן אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה
 הַגְּדוֹלָה לֵאמֹר אֶל־הַיְיָ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יָדִיד מִעֲבָדֶיךָ עָלָה
 אֵלֵינוּ מִהָרָה וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעוֹרְנֵנוּ כִּי נִקְצָצוּ
 אֵלֵינוּ בְּלַיְלָה מִלְּכֵי הָאֲמֹרִי יָשָׁבִי הָרָה׃
 7 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגְּדוֹלָה הוּא וְכָל־עַם
 הַמְּלָחָמָה עִמּוֹ וְכָל־גְּבוּרֵי הַחַיִל׃ פ
 8 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה מִהֶם כִּי
 בִיַּדְךָ נִתְּתִים לֵאמֹר עֲמַד אִישׁ מִהֶם בְּפָנֶיךָ׃
 9 וַיַּבֵּא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּהָאִם כְּלִי־הַגְּדוֹלָה עָלָה
 מִן־הַגְּדוֹלָה׃
 10 וַיַּהַרְסֵם וַיְהוּה לַפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּס
 מִיַּד־גְּדוֹלָה גִבְעוֹן וַיְהַרְסֵם כִּדְבַר מַעֲלָה
 כִּי־תָרוּן וַיִּפֹּס עַד־עֵקֶב וַיַּעֲזֹב עַד־מִקְדָּשׁ׃
 11 וַיְהִי בַּבֹּקֶם אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמִוּר
 בֵּית־חֹרֶן וַיְהוּה הַשֶּׁלֶיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת
 מִן־הַשָּׁמַיִם עַד־עֵקֶב וַיִּמְתּוּ רַבִּים אֲשֶׁר־מָתוּ
 פֶּאֶבְגֵי הַדְּבָר מֵאֲשֶׁר הִקְרִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲקָרָבָם׃
 12 אַז יִדְבֵר יְהוֹשֻׁעַ לִיתְהוּה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיְהוּה
 אֶת־הָאֲמֹרִי לַפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ לְעֵינֵי
 יִשְׂרָאֵל מִשׁ גִּבְעוֹן יוֹם יָרִים עִמָּךְ אֵלֵינוּ׃
 13 וַיֹּדֵם הַשָּׁמַשׁ וַיִּרְם עִמָּךְ עַד־יָם לַיְלָה וַיִּשְׁמַשׁ
 הָאֵל הַיּוֹם כַּמִּוּרָה עַל־סָפֵר תִּשָּׂר וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמַשׁ
 בְּחֵצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָחַץ לְבֹא בַיּוֹם הַהוּם׃
 14 וְלֹא הָיָה בַיּוֹם הַהוּא לַפְּנֵי וְאֶתְרֵי לַשְׁמַע
 וַיְהוּה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוּה נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל׃ פ
 15 וַיִּשָּׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה
 הַגְּדוֹלָה׃
 16 וַיִּגְסוּ חֲמַשַּׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְבְּאוּ
 בְּמַעְרָב בְּמִקְדָּה׃
 17 וַיִּגְדַּר לִיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ חֲמַשַּׁת הַמְּלָכִים
 נִגְזָרִים בְּמַעְרָב אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּמִקְדָּה׃
 18 וַיֹּאמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ גְּלוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֶל־פִּי
 הַמַּעְרָב וְהַתְּקַדּוּ עֲלֵיהֶם אֲנִישֵׁי לַשָּׁמַיִם׃
 19 וְאַתֶּם אֲלֵי־עַמְדוֹת רַבּוֹת אֲחֵרֵי אִיבֵיכֶם

מִשָּׁה אֲשֶׁר קָבַח לַפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 33 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו וְנַשְׂרִים וְשֹׁפְטֵי
 עַמִּים מִזֶּה וּמִזֶּה וְלֶאֱרוֹן יָגֵד הַכְּתוּבִים הַלְלוּם
 נִשְׂאִי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה כַּגֵּר כַּאֲזוּחַ חֲצִי
 אֶל־מִל הַר־גִּרְזִים וְחֲצִי אֶל־מִל הַר־עֵיבָל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לְדַבֵּר אֶת־הַעָם
 יִשְׂרָאֵל בְּרִאשְׁתָּה׃
 34 וְאֶת־כִּיֶּן קָרָא אֶת־פְּלִי־דְבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּרָבָה וְהַקְּלָלָה בְּכָל־הַכְּתוּבִים בְּסֹפֵר הַתּוֹרָה׃
 35 לֹא־תִהְיֶה דְבַר מִכָּל אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר
 לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ יָגֵד כְּלִי־הַחַיִל יִשְׂרָאֵל וְהַגִּישׁ
 בְּיָמָיו וַיִּתֵּן הַחֶלֶךְ בְּקַרְבָּם׃ פ

9

1 וַיְהִי כַשְׁמַע כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 קָרָה וּבְשִׁפְלָה וְכָל־חוֹף הַיָּם הַגְּדוֹל אֶל־מִל
 הַלְבָּנוֹן הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַקְּנָעִי הַחֲרָזִי הַחִי
 וְהַיּוּבִי׃
 2 וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ
 וְעִם־יִשְׂרָאֵל פַּה אֶחָד׃ פ
 3 וַיִּשְׁבִּי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ
 לִירֵיחוֹ וְלָעִי׃
 4 וַיַּעֲשׂוּ גַם־מִתְּמָה בְּקַרְבָּה וּלְכָו וַיִּצְטָרוּ
 וַיִּקְחוּ שָׂקִים בָּלִים לְחַמְטֵיהֶם וְנֹאדוֹת יוֹן
 בָּלִים וּמִקְעָיִם וּמִצָּרִים׃
 5 וַיַּעֲלֹת בָּלוֹת וּמְסֻלּוֹת בְּגִלְעָדִים וּשְׁלֹמֹת
 בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל לָחֶם צִדְם וַיִּשׂוּ עֵת נִתְּתָה נִקְרָה׃
 6 וַיִּלְכְּדוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־מַחֲנֶה הַגְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ רְחוּקָה בָּאֵנוּ
 וַעֲתָה בְּרִיתוֹנוּ כִּי־תִּתֵּן׃
 7 וַיֹּאמְרוּ כִּי (וַיֹּאמֶר ק) אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַחֲתִי
 אוֹלֵי קְרָבֵי אַתֶּם יוֹשֵׁב וְאִיךְ אֶקְרָאתֶם כִּי
 (אֶבְרָתָה לֶךְ ק) כִּי־תִּתֵּן׃
 8 וַיֹּאמְרוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ עַבְדְּךָ אָנֹכִינוּ וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאֵן תְּבֹאוּ׃
 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאָרֶץ רְחוּקָה מְאֹד בָּאוּ
 עַבְדֶּיךָ לָשׁ וְהוּנָה אֶתְּיָדְךָ כִּי־שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ
 וְאַתְּ כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃
 10 וְאַתְּ כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן מִלֶּךְ חֲשְׁבוֹן וְלַעֲגוּ
 מִלְּדִבְרֵי־הַיְיָ אֲשֶׁר עָשָׂתֶם־לוֹת׃
 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְזִקְנָיו וְכָל־יָשָׁבִי אֲרָצְנוּ
 לֵאמֹר קָחוּ בְיַדְכֶם צִידָה לְדַבֵּר וְלָכוּ לְקַרְאֵתָם
 וְאַמְרָתֶם אֲלֵיהֶם עַבְדֵיכֶם אָנֹכִינוּ וַעֲתָה
 כִּי־תִתְּנוּ לָנוּ כִּי־תִּתֵּן׃
 12 וְהִלְחַמְנוּ עִם הַצִּיִּטִּינִי אֹתוֹ מִקְטִינֵי בַיּוֹם
 צִאֲתָנוּ לְלַבַּת אֲלֵיכֶם וַעֲתָה הִנֵּה וַיִּשׂוּ עֵתָה
 נִקְרָה׃
 13 וְאַלֶּה נֹאדוֹת הַיּוֹן אֲשֶׁר מֵלֹאֵן חֲמַשִּׁים
 וְהִנֵּה הַתְּבַקְעוּ וְאַלֶּה שְׁלֹמֹתֵינוּ וְנַעֲלִינוּ כָּלוּ
 מִרַב הַדְּבָר מְאֹד׃
 14 וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּידָם וְאֶת־פִּי יְהוָה לֹא
 שָׁאֲלוּ׃
 15 וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיְכַרְתֶּם לָהֶם כִּי־תִּתֵּן
 לְחַיִּיתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נִשְׂאֵי הַעֲרָה׃
 16 וַיְהִי מִקְצָה יָשִׁיבִים יָמִים אַחֲרָי אֲשֶׁר־בְּרִיתוֹ
 לָהֶם כִּי־תִּתֵּן וַיִּשְׁמְעוּ בִּירְקָבוֹם הֵם אֵלָיו
 וַיִּקְרְבוּ עִם יָשָׁבִים׃
 17 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַעֲרִיבָם נִבְטְחוּ וְהַסְּפִיכָה וּבָאֵלוֹת
 וְקִרְיָת־יָרֵיב׃
 18 וְלֹא הָיָה בַיּוֹם יִשְׂרָאֵל בִּירְגָשְׁבוּ לָהֶם
 נִשְׂאֵי הַעֲרָה כִּי־תִּתֵּן אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹאֵנוּ
 כִּלְהַעֲבָדָה עַל־הַנְּשִׂאִים׃
 19 וַיֹּאמְרוּ כִּי־הַנְּשִׂאִים אֶל־כָּל־הַעֲרָה אָנֹכִינוּ
 נִשְׁבָּעוּ לָהֶם בֵּיתוֹהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַעֲתָה לֹא
 נוֹכַח לִגְזֵעַ הַעֲרָה׃
 20 וְאַתְּ נִשְׂאֵי לָהֶם וְהַתִּינָה אוֹתָם וְלֹא־תִּתֵּן
 עֲלֵינוּ קָצָף עַל־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבָּעוּ לָהֶם׃
 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יָחִיד וַיְהִי חֲטָבִי
 עֲצִים וְשֹׁאֲבֵי־מַיִם לְכָל־הַעֲרָה כַּאֲשֶׁר הַדְּבָר
 לָהֶם הַנְּשִׂאִים׃

לַפְּנֵי־הֶם׃
 6 וַיִּצְאוּ אַחֲרָינוּ עַד הַתִּקְוָה אוֹתָם מִן־הָעִיר כִּי
 יֹאמְרוּ גִסִּים לַפְּנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרִאשְׁתָּה וַיִּסְנוּ
 לַפְּנֵי־הֶם׃
 7 וְאַתֶּם תִּקְמוּ מִקְאוּבָה וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־הָעִיר
 וַיִּתְּנָה יְהוָה אֶל־יָדְכֶם בְּיַדְכֶם׃
 8 וְהָיָה כַּתְּפֹשֶׁט אֶת־הָעִיר תְּצִיחַ אֶת־הָעִיר
 כַּאֲשֶׁר בְּדַבְּרֵי יְהוָה תַּעֲשׂוּ רַחוּם צִוִּיתִי אֲתֶכֶם׃
 9 וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַחֲנֶה וַיִּשְׁבּוּ בֵּין
 בֵּית־אֵל וּבֵין הָעִיר מִן־לְעִי וַיִּלְכְּדוּ יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה
 הַהוּא בַחֹדֶף הָעָם׃
 10 וַיִּשְׁפֹּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבִקְרָה וַיִּפְקֵד אֶת־הָעָם וַיַּעַל
 הוּא וְזִקְנָיו יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי הָעָם הָעִי׃
 11 וְכָל־הָעָם הַמְּלָחָמָה אֲשֶׁר אֹתוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ
 וַיִּבְאוּ יָגֵד הָעִיר וַיִּתְּנוּ מִצָּפוֹן לְעִי וְהָיָה בַּיּוֹם
 (כִּי־יָרָק) וּבִיַּד־הָעִיר׃
 12 וַיִּקַּח חֲמַשַּׁת אֲלִפִּים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אֲרֵב
 בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעִיר הָעִי מִן־לְעִי׃
 13 וַיִּשְׂמוּ הָעָם אֶת־פְּלִי־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר מִצָּפוֹן
 לְעִיר וְאֶת־עַמְדוֹת מִן־לְעִיר וַיִּלְכְּדוּ יְהוֹשֻׁעַ
 בְּלִילָה הַהוּא בַחֹדֶף הָעָם׃
 14 וַיְהִי כִּי־רָאוּ מִלְּדִבְרֵי וַיִּמְהָרוּ וַיִּשְׁמְרוּ
 וַיִּצְאוּ אֲנִישֵׁי־הָעִיר לְקַרְאֵת־יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה
 הוּא וְכָל־עַמְדוֹ מְאוּעָד לַפְּנֵי הַעֲרָבָה הוּא לֹא
 יָדָע כִּי־אֲרֵב לוֹ מֵאֶחָדֵי הָעִיר׃
 15 וַיִּגְשׂוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵיהֶם וַיִּגְסוּ
 כִּדְבַר הַמַּדְבָּר׃
 16 וַיִּזְעַקוּ בְּלַיְלָה אֲשֶׁר קָעִיד כ (כִּי־עִי ק)
 לְדַרְף אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָי יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְּקִי
 מִן־הָעִיר׃
 17 וְלֹא־יָשָׁר אִישׁ בְּעִי וּבֵית אֵל אֲשֶׁר
 לֹא־יִצְאוּ אַחֲרָי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעִיר
 כַּחֲתוּמָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָי יִשְׂרָאֵל׃ פ
 18 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ נָטָה בְּפִידוֹן
 אֲשֶׁר־בִּיַּדְךָ אֶל־הָעִיר כִּי בִיַּדְךָ אֲנִיגַת וַיִּמַּח
 יְהוֹשֻׁעַ בְּפִידוֹן אֲשֶׁר־בִּיַּדוֹ אֶת־הָעִיר׃
 19 וְהָיוּ כָּם מִהָרָה מִמְּלִיכוֹ וַיְרוּצוּ בְּנִגְמוֹת
 יָדוֹ וַיִּבְאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמְהָרוּ וַיִּצִיחֻהָ
 אֶת־הָעִיר כַּאֲשֶׁר׃
 20 וַיִּפְּנוּ אֹנֶשֶׁי הָעִיר אַחֲרֵיהֶם וַיָּרוּ אֶת־הָעִיר
 עַשְׂן הָעִיר הַשְּׁמַיִמָה וְלֹא־תִהְיֶה כָּהֶם יָדָם לְנוֹס
 הִנֵּה וְהִנֵּה וְהָעָם הָעָם הַמַּדְבָּר יָהֲפֹךְ
 אֶת־הָעִיר׃
 21 וַיְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי־לָכַד הָאֲרֵב
 אֶת־הָעִיר וְכִי עָלָה עַשְׂן הָעִיר וַיִּשְׁבּוּ וַיִּפְּנוּ
 אֶת־אֲנִישֵׁי הָעִיר׃
 22 וְאַלֶּה יִצְאוּ מִן־הָעִיר לְקַרְאֵתָם וַיְהִי
 לְיִשְׂרָאֵל בַּחֹדֶף אֵלֶּה מִזֶּה וְאֵלֶּה מִזֶּה וַיִּפְּנוּ
 אוֹתָם עַד־בְּלַיְתֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל שׂוֹרֵד וְלַפְּנֵי׃
 23 וְאֶת־מִלְּךְ הָעִיר תַּפְּשׂוּ חִי וְנִקְרְבוּ אֹתוֹ
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ׃
 24 וַיְהִי כְּכָלוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַרְגֵת אֶת־כָּל־יָשָׁבִי
 הָעִיר בְּשִׁבְחָה בְּמַדְבָּר אֲשֶׁר רַחֲפוּם כִּי וַיִּפְּלוּ
 כָּל־סִיִּי־הַקְּרָב עַד־תְּהַרְסוּ וַיִּשְׁבּוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 הָעִיר וַיִּבְּאוּ אֶתֶּה לְפִי־הַקְּרָב׃
 25 וַיְהִי כִּי־הִגְּדוּלָה בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ
 וְעַד־אִשָּׁה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלְפֵי כָּל־אֹנֶשֶׁי הָעִיר׃
 26 וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא־יָשָׁב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה בְּפִידוֹן
 עַד אֲשֶׁר הִתְחַרְּסוּ אֵת כָּל־יָשָׁבִי הָעִיר׃
 27 רַב הַבְּהֵמָה וְשָׁלַל הָעִיר הַהוּא כְּזוֹו לָהֶם
 יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר וְהוּנָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ׃
 28 וַיִּשְׂרַף יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעִיר וַיִּשְׂמַח תְּלִיעוּלָם
 שָׁמְקָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
 29 וְאֶת־מִלְּךְ הָעִיר תִּלְחַע עַד־עַתָּה עַתְּמָה עַתְּמָה
 וְכִבְאוּ הַשָּׁמַשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּירָדוּ אֶת־גִּבְלוֹתָיו
 מִן־הָעִיר וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל־פַּחַת שַׁעַר הָע

ונבטתם אותם אלהתנום לבוא אל-עריהם כי נתנם יהוה אליהם בנדבכם: 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להפותם מכה גדולה מאד ערפתם ותשרידיהם שררו מים ויבאו אל-ערי המבצר: 21 וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מכה בשלום לא-הרעין לבני ישראל לאיש אחד לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו אותפי המערה והוציאו אלי את-המטת המלכים האלה מן-המערה: 23 וישעו כן ויצאו אליו את-המטת המלכים האלה מן-המערה את-מלך וירושלם את-מלך חברון את-מלך יהמית את-מלך לבוש את-מלך עגלון: 24 ויהי כהוציאם את-המלכים האלה אל-יהושע ויקרא יהושע אל-בלי-איש ישראל ויאמר אל-קצני אנשי המלחמה הקלכוא אתו קרבו ימו את-רגליכם על-צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את-רגליהם על-צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל-היראו ואל-תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל-אויביכם אשר אתם נתמיתם אותם: 26 ויבס יהושע את-ריבון וימיתם ויתלם על המשה עצים ויהיו תלוםם על-העצים ערה-הקרב: 27 ויהי לעת-אבוא השמש צנה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל-המערה אשר נתבארשם וישמו אבנים אגודות על-פי המערה ערעצם ויום הנה: 28 ואת-מקנה לבד יהושע ביום ההוא ונפק לפי-הקרב ואת-מלכיהם החרם אותם ואת-בלי-הנפש אשר-קנה לא השאיר שריד וישל למלך פאשר עשה למלך וריחו: 29 ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו ממקנה לבנה וילחם על-לבנה: 30 ויהו ויהוה גם-אותה ביד ישראל ואת-מלכה ונפק לפי-הקרב ואת-בלי-הנפש אשר-קנה לא השאיר קה שריד וישל למלכה פאשר עשה למלך וריחו: 31 ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם קה: 32 ויהו ויהוה את-לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ונפק לפי-הקרב ואת-בלי-הנפש אשר-קנה ככל אשר-עשה ללבנה: 33 אז עלה חרם מלך גזר לעזר את-לכיש ויבכו יהושע ואת-עמו ער-בליה השאיר-לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא ונפק לפי-הקרב ואת בלי-הנפש אשר-קנה ביום ההוא החרים ככל אשר-עשה ללכיש: 36 וישל יהושע וכל-ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה ויבנה לפי-הקרב ואת-מלכה ואת-בלי-עריה ואת-בלי-הנפש אשר-קנה לא השאיר שריד ככל אשר-עשה לעגלון ויחרם אותה ואת-בלי-הנפש אשר-קנה: 38 וישב יהושע וכל-ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת-מלכה ואת-בלי-עריה ויבס לפי-הקרב ויחרמו את-בלי-נפש אשר-קנה לא השאיר שריד פאשר עשה לחברון כן-עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללכיש ולמלכה: 40 ויבס יהושע את-בלי-הקרב החר וינגב והשפלה והאשדות ואת בלי-מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל-הנשמה החרים פאשר צנה ויהוה אל-ישראל: 41 ויבס יהושע מקנש פרנע וער-ענה ואת בלי-אין נשן וער-גבעון: 42 ואת כל-המלכים האלה ואת-ארצם לבד

יהושע פעם אחת פי יהוה אל-ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הנלגלה: 11 ויהי בשמע בין מלך-חצור וישל אל-יובב מלך מדין ואל-מלך שמרון ואל-מלך אבשף: 2 ואל-המלכים אשר מצפון קנה ובעקבה נגב פנרות ובשפלה ובגפות דור מים: 3 הכעני ממורח ומים והאמרי וחסתי וחסרי ותיבוכי קנה וחסתי סחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל-מחניהם עמם עסר-ב חול אשר על-שפת-הים קרב וסוס ורכב רבי-מאד: 5 וייעדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל-מי מרום להלחם עמי-ישראל: 6 ויאמר יהוה אל-יהושע אל-הירא מפניהם כי-מחר פעת הזאת אנכי נתן את-פלים תללים לפני ישראל את-סוסיהם השער ואת-רכב-היהם השער פתח קנה: 7 ויבא יהושע וכל-עם המלחמה עמו עליהם על-מי מרום פתחם ויפלו בהם: 8 ויהתם יהוה ביד-ישראל ויבסם וירדפם ער-צידון קנה ועד משרפות מים וער-בבקעת מצפה מן-קנה ויבס ער-בליה השאיר-להם שריד: 9 וישל להם יהושע פאשר אמר-לו יהוה את-סוסיהם עקר ואת-רכב-היהם שרף באש: 10 וישב יהושע פעת ההיא וילכד את-חצור ואת-מלכה קנה בקרב ביד-חצור לפנים הוא ראש בלי-ממלכות האלה: 11 ויבס את-בלי-הנפש אשר-קנה לפי-הקרב החרם לא נותר בלי-נשמה ואת-חצור שרף באש: 12 ואת-בלי-ערי המלכים-האלה ואת-בלי-מלכיהם לבד יהושע ויבס לפי-הקרב החרים אותם פאשר צנה משה עבר ויהוה: 13 רק בלי-ערים העמדות עליהם לא שקפם ישראל וזלתי את-חצור לבכה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והמקמה פזו להם בני ישראל רק את-בלי-האדם הכו לפי-הקרב ער-ממדם אותם לא השאירו בלי-נשמה: 15 פאשר צנה יהוה את-משה עברו כן-צנה משה את-יהושע וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מפל אשר-צנה ויהוה את-משה: 16 ויפק יהושע את-בלי-הארץ הזאת הקר ואת-בלי-הנגב ואת בלי-ארץ הנשן ואת-בשפלה ואת-העקבה ואת-הירא ושפלתה: 17 מן-ההר הקלק העולה ששיר וער-פעל גד בבקעת לבנן סחת הר-חרמון ואת בלי-מלכיהם לבד ויבסם: 18 מים רבים עשה יהושע את-בלי-המלכים האלה מלחמה: 19 לא-היתה עיר אשר השלימה אל-בני ישראל בלתי חסוי ויבסו גבעון את-הכל לקחו וכל-העריהם: 20 כי מאת יהוה א היתה להם את-לכיש לקראת המלחמה את-ישראל למען החריםם לבלתי היות-להם תחנה כי למען השמידם פאשר צנה יהוה את-משה: 21 ויבא יהושע פעת ההיא ויבכרת את-הענקים מן-ההר מן-חרמון מן-דבר מן-ענב ומכל הר והודה ומכל הר ישראל עמי-עריהם החריםם יהושע: 22 לא-נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה פנת ובאשדוד ונשאר: 23 ויפק יהושע את-בלי-הארץ ככל אשר דבר יהוה אל-משה ונתנה יהושע לנתלה לישראל

במלחמתם לשבטיהם והארץ שקמה ממלחמה: 1 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני-ישראל וירשו את-ארצם בעבר תורדן מן-ההשמש מנחל ארנון עד-ההר חרמון וכל-העקבה מן-קנה: 2 סיון מלך האמרי הושב בחשבון משל מן-עיר אשר על-שפת-נחל ארנון ותוך נחל ויחצי הגלעד ועד ויבס נחל גבול בני עמון: 3 והעקבה עד-ים פנרות מן-קנה ועד ים העקבה ויסתלח מן-קנה דרך בית הנשמות ומתקן סחת אשדות הפסגה: 4 ומגד עוג מלך הפשן מן-הרפאים הושב בעשתרות ובאדרכי: 5 ומשל קנה חרמון ובסלכה ובכל-הפשן ער-גבול הנגשורי והמעקתי ויחצי הגלעד גבול סיון מלך-חשבון: 6 משה עבר-יהוה ובני ישראל הכוס ונתנה משה עבר-יהוה ויבס לה-אויביו ולגדי ולחצי שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר תורדן ויה מעב על גד בבקעת חלבן ועד-ההר הקלק העלה ששיר ונתנה יהושע לשבטי ישראל ויבסו ממלכותיהם: 8 קנה ובשפלה ובקעה ובאשדות ובמדרב וינגב חסתי האמרי והכעני הפחזי חסוי ותיבוכי: 9 מלך וריחו אחד מלך העי אשר-מצד בית-אל אחד: 10 מלך וירושלם אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ורמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך ערלם אחד: 16 מלך מקנה אחד מלך בית-אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדין אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אבשף אחד: 21 מלך פעגד אחד מלך מגדו אחד: 22 מלך קנש אחד מלך יתנעם לפרמל אחד: 23 מלך דור לבנת דור אחד מלך-גוים לגלגל אחד: 24 מלך הרצה אחד בלי-מלכים שלשים ואחד: 1 ויהושע וכן פא בנימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה פאת בנימים והארץ נשאתה הרבה-מאד להשמה: 2 זאת הארץ הנשאתה בלי-גלילות הפלשתים וכל-הנגשורי: 3 מן-השיחור אשר על-פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לבנעני תחשב משל א סני פלשתים עשתי והאשדודי האשקלוני הנתי והעקרוני והערים: 4 מתימן בלי-ארץ הכעני ומערה אשר לצידנים ער-אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הנגב וכל-הלבנות מוכח השמש מפעל גד סחת הר-חרמון עד לבוא קנה: 6 כל-יבשי החר מן-הלבנן ער-משרפת מים בלי-צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנתלה פאשר צויתך: 7 ועתה חלק את-הארץ הזאת בנתלה להשעת השבטים ויחצי השבט המנשה: 8 עמו הר-אויביו והגדי לקחו נתלתם אשר נתן להם משה בעבר תורדן מן-קנה פאשר נתן להם משה עבר ויהוה:

13

1 ויהושע וכן פא בנימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה פאת בנימים והארץ נשאתה הרבה-מאד להשמה: 2 זאת הארץ הנשאתה בלי-גלילות הפלשתים וכל-הנגשורי: 3 מן-השיחור אשר על-פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לבנעני תחשב משל א סני פלשתים עשתי והאשדודי האשקלוני הנתי והעקרוני והערים: 4 מתימן בלי-ארץ הכעני ומערה אשר לצידנים ער-אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הנגב וכל-הלבנות מוכח השמש מפעל גד סחת הר-חרמון עד לבוא קנה: 6 כל-יבשי החר מן-הלבנן ער-משרפת מים בלי-צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנתלה פאשר צויתך: 7 ועתה חלק את-הארץ הזאת בנתלה להשעת השבטים ויחצי השבט המנשה: 8 עמו הר-אויביו והגדי לקחו נתלתם אשר נתן להם משה בעבר תורדן מן-קנה פאשר נתן להם משה עבר ויהוה:

9 מן-עיר אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך-נחל וכל-המישר מן-קנא עד-דיבון: 10 וכל ערי סיון מלך האמרי אשר מלך בחשבון ער-גבול בני עמון: 11 והגלעד וגבול הנגשורי והמעקתי וכל הר חרמון וכל-הפשן ער-סלכה: 12 בלי-ממלכות עוג בפשן אשר-מלך בעשתרות ובאדרכי הוא נשאר מן-הרפאים ויבס משה וירשם: 13 ולא הורישו בני ישראל את-הנגשורי ואת-המעקתי וישב גשור ומעקת בקרב ישראל עד היום הנה: 14 רק לשבט מלוי לא נתן נחלה אשר יהוה אל-ישראל הוא נתלה פאשר דבר-לו: 15 ויתן משה למשה בני-ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם הגבול מן-עיר אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך-נחל וכל-המישר על-מידבא: 17 חשבון וכל-עריה אשר במישר דיבון ובמות פעל ובית פעל עמון: 18 ויהנה וקדמת ומפעת: 19 וקרתים ושכמה וצרת השחר במר השמק: 20 ובית פזור ואלשדות הפסגה ובית הנשמות: 21 וכל ערי מישר וכל-ממלכות סיון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת-נשיאי מדין את-אורי ואת-רקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע נסיכי סיון ושבטי הארץ: 22 ואת-בילעם בן-בעור הסיסם הקנו בני-ישראל כפרם אל-חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן תורדן וגבול זאת נחלת בני-ראובן למשפחתם הקרים ונצחיהם: 24 ויתן משה למשה-גד לבני-גד למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל-ערי הגלעד ויחצי ארץ בני עמון ער-ערוער אשר על-פני קנה: 26 ומחשבון ער-קמת המצפה ובמנים ומפתיים ער-גבול לדבר: 27 ובעמק בית הקם ובית נמרה וספות וצפון וקר ממלכות סיון מלך חשבון תורדן וגבול ער-קמת ויספנתה עבר תורדן מן-קנה: 28 זאת נחלת בני-גד למשפחתם הקרים ונצחיהם: 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי משה בני-מנשה למשפחותם: 30 ויהי גבולם ממחנים בלי-הפשן בלי-ממלכות א עוג מלך-הפשן וכל-החיות איר אשר בפשן שטים עיר: 31 ויחצי הגלעד ועשתרות ואדרכי ערי ממלכות עוג בפשן לבני מכיר בן-מנשה לחצי בני-מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר-נתחל משה בעקבות מואב מעבר לירדן וריחו מן-קנה: 33 ולישבט מלוי לא נתן משה נחלה ויהוה אל-ישראל הוא נתלתם פאשר דבר להם:

14

1 ואלה אשר-נתחלו בני-ישראל בארץ פנען אשר נתחלו אותם אל-עזר חפון ויהושע בוריון וראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 בגורל נתלתם פאשר צנה ויהוה ביד-משה להשעת המטות ויחצי המטות: 3 בירנתן משה נתלת שני המטות ויחצי המטות מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה ברויבם: 4 בירחיו בני-יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אסערים לשבט ממנשה למקניהם ולקניהם: 5 פאשר צנה ויהוה את-משה בן עשו בני ישראל ויחלקו את-הארץ: 6 וישעו בני-יהודה אל-יהושע בגלגל ויאמר אליו שלב ברו-פננה תקניו אתה ויעקב

10 ויבאו אל-גלילות תרדן אשר בארץ גשן ויבנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה שם מזבחה על-יתרדן מזבחה גדולה למראה: 11 וישמעו בני-ישראל לאמר הנה בנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה את-המזבחה אל-מול ארץ גשן אל-גלילות תרדן ועבר בני ישראל: 12 וישמעו בני ישראל וינקלוו פלעגת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: פ 13 וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד את-פינחס בן-אלעזר הכהן: 14 ושקרה נטאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל ממות ישראל ואיש ראש בית-אבותם הקה לאלפי ישראל: 15 ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד ודברו אתם לאמר: 16 פה אמרו כל ארת יהוה מדהפעל הנה אשר מעלתם באלתי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בנותחם לכם מזבחה למרדכם היום ביהוה: 17 המעמלנו את-עון פגור אשר לא-הטהרנו ממנו עד היום הנה ויהי הנגף פגרת יהוה: 18 ואמס בעשבו היום מאחרי יהוה ונתה אתם המקדו היום ביהוה ומחר אל-פלעגת ישראל יקצף: 19 ואך אטימאח ארץ אהזחכם עברו לכם אל-ארץ אחנת יהוה אשר שברשם משבן יהוה והאזנו בתוככם וביהוה אל-המקדו ואתנו אל-המקדו בנותכם לכם מזבחה מפלעתי מזבחה יהוה נטאנו: 20 הלא א עבן ברוחך מעל מעל פתכם ועל-פלעגת ישראל הנה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: פ 21 ויענו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה וידברו את-ראשי אלפי ישראל: 22 אל אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אטימקדו ואם-בעמל ביהוה אל-תשיענו היום הנה: 23 לבנות לנו מזבחה לשוב מאחרי יהוה אטימלעלות עליו עולה ומנחה ואסילעלות עליו זבחי שלמים ונתה הוא יבקש: 24 ואם-לא מדהנה מקדש עשינו את-זאת לאמר מקדש יאמרו בניכם לבנינו לאמר מהלכם וליהוה אלתי ישראל: 25 ויבול נתן-יהוה ביננו ובניכם בני-ראובן ובני-גד את-יתרדן אינלכם חלק ביהוה והשבינו בניכם אתה בנינו לבתתי ולא את-יהוה: 26 ונאמר נעשה-נא לנו לבנות את-המזבחה לא לעולה ולא לזבחה: 27 פי עד הוא בינינו ובניכם ויהו דויתינו אחרינו לעבד את-עבדת יהוה לפנינו בעולותינו ובשבותינו ובשלמינו ולא-יאמרו בניכם מקדש לבנינו אינלכם חלק ביהוה: 28 ונאמר ונתה בייאמרו אלינו ואל-דהתינו מקדש ואמרנו ראו את-הקבית מזבחה יהוה אשר-עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבחה כיעד הוא בינינו ובניכם: 29 תלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבחה לעלה למנחה ולזבחה מלבד מזבחה יהוה אלהינו אשר לפני משבנו: פ 30 וישמע פינחס הכהן ונשיא העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את-הדברים אשר דברו בני-ראובן ובני-גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: 31 ויאמר פינחס בן-אלעזר הכהן אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-בני מנשה היום א דענו פ-ביתוכנו יהוה אשר מל מעלתם ביהוה מפעל הנה או המעלתם את-בני ישראל מרד יהוה: 32 ולשוב ובנות בן-אלעזר הכהן והנשיאים

מאת בני-ראובן ומאת בני-גד מארץ הגלעד אל-ארץ גשן אל-בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-המקדש אשר בני-ראובן ובני-גד ישיבים בה: 34 ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבחה פי עד הוא בינתינו פי יהוה האלהים: פ

23

1 ויהי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה בישראל מקל-איהם מסבים ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקניו ולראשי וישפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: 3 ואמס ראיתם את פל-אשר עשה יהוה אליהם לכל-הגוים האלה מפניכם פי יהוה אלהים הוא הגלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשארים האלה בגללה לשבטיכם מרד-יתרדן וכל-הגוים אשר הכרתי ונתים הגדול מבווא השמש: 5 ויהוה אלהים הוא והקפס מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירששם את-ארצם פאשר דבר יהוה אליהם לכם: 6 ותנוקתם מאד לשמר ולעשות את פל-הכתוב בספר תורת משה לבתתי סוד-ממנו זמן ושמואל: 7 לבתתי-בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ויבסם אליהם לא-תופירו ולא תשיעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: 8 פי אם-ביהוה אלהים תרדקו פאשר עשיתם עד היום הנה: 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואמס לא-עמד איש בפניכם עד היום הנה: 10 איש-אחד מקם יתדף-אלף פי א יהוה אלהים הוא הגלחם לכם פאשר דבר לכם: 11 ונשמתם מאד לנפשתיכם לא-תקה את-יהוה אלהים: 12 פי א אם-שוב תשובו ודבקתם ביהוה הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחמתם פתם ויבאתם פתם והם פתם: 13 ידוע תדעו פי לא יוסף יהוה אליהם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד-אדקכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך פל-הארץ וישתם בכל-לבבכם ובקל-נפשכם פי לא-נפל דבר אחד מכל א דברים הטובים אשר דבר יהוה אליהם עליכם הפל פאו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד: 15 ונתה פאשר-בא עליכם פל-הדבר הטוב אשר דבר יהוה אליהם אליכם פן-ביא יהוה עליכם את פל-הדבר הרע עד-תשמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: 16 בעקרבם את-בית יהוה אלהים אשר צוה אתכם והקבסם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה ארץ-יהוה פתם ואבדתם מקדח מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: פ

24

1 ויאסף יהושע את-פל-שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויתקצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל-פל-העם פה-אמר יהוה אלהי ישראל בעבר תהר לשבו אבותיכם מעולם ויחבב יהושע את-הדברים האלה בספר

אלהים אחרים: 3 ויאסח את-אבותיכם את-אבתכם מעבר תהר ואלוה אהוה פכל-ארץ גשן זקנכם כ (וארקה ק) את-זרעו ואת-זרעו ואת-זקנכם: 4 ואמס ליצחק את-יעקב ואת-עשו ואתן לעשו את-הר שיער לקשת אהוה ויעקב ובניו יהרו מצארים: 5 ואלסח את-משה ואת-אחרן ואת-המזבחה פאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואיציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו תעמו וירדפו מצרים אחרי אבותיכם בקרב ובפשיטם-ס-סוף: 7 ויצעקו אל-יהוה וישם מאפל ביניכם ובינ המצרים ויבא עליו את-הנים ויכסחו ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבו בדברך מיים רבים: 8 ויאמס כ (ואביא ק) אתכם אל-ארץ האמרי הישב בעבר תרדן וילחמו אתכם ואתן אותם בקדכם ויתרשו את-ארצכם ואשמים מפניכם: 9 ונקם פלס בן-צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן-בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתו לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם וצאל אתכם מרדו: 11 ותעברו את-יתרדן ותבאו אל-יריחו וילחמו בקם בעל-יריחו האמרי והפריזו והקנענו ותחתי ותנגש חזוי ותבוסו ואתן אותם בקדכם: 12 ואלסח לפניכם את-הצוקה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בתרדך ולא בקשיתך: 13 ואתן לכם ארץ אשר לא-ינגשת בה וערים אשר לא-יבנות ותשבו פתם פקמים ויתים אשר לא-ינגשתם אתם אכלים: 14 ועשה וראו את-יהוה ועברו אתו פתמים ויבאתם וחסירו את-אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר תהר ובמצרים ועברו את-יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את-יהוה פתרו לכם היום את-מי תעבדון אם את-אלהים אשר עבדו אבותיכם או את-אלהים א אשר עבדו כ (מעבר ק) תהר ואם את-אלתי האמרי אשר אתם ישיבים פארצם ואנכי וביתי ועבד את-יהוה: פ 16 ויען העם ויאמר תלילה לנו מעוב את-יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 פי יהוה אלהינו הוא השעלה אתנו ואת-אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את-האזות הגדלות האלה וישמרנו בכל-הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויורש יהוה את-פל-העמים ואת-האמרי ישב הארץ מפנינו אם-אנחנו עבד את-יהוה פי-הוה אלהינו: פ 19 ויאמר יהושע אל-העם לא תוכלו לעבד את-יהוה פי-אלהים קדשים הוא אלי-בנוא הוא לא-ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 פי תשובו את-יהוה ויעבדתם אלהי גבר ושב ותרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר-היטיב לכם: 21 ויאמר העם אל-יהושע לא פי את-יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל-העם עדים אתם פתם פיראשם בפתחם לכם את-יהוה לעבד אהוה ויאמרו עדים: 23 ועשה חסירו את-אלהי תהר אשר בקרבכם ותמו את-לבבכם אל-יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל-יהושע את-יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: 25 ויברת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט פתם: 26 ויכתב יהושע את-הדברים האלה בספר

תורת אלהים ויחט אבן גדולה ויקמה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: פ 27 ויאמר יהושע אל-פל-העם הנה האבן הזאת תהיה-לנו לעדה כיהוה שמעה את פל-אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה פתם לעדה פת-הקבשון באלהים: 28 וישלח יהושע את-העם איש לגללותו: פ 29 ויהי אחרי הדברים האלה ונקט יהושע ברינו עבד יהוה בן-מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת-סרח אשר פת-ארפורם מצפון להר-גוש: 31 ויעבד ישראל את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי זקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את פל-מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת-עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת משנה אשר קנה ויהי לבני-יוסף לגמלה: 33 ואלעזר בן-אחרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן-לו פהר אפרים:

JUDGES

1

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה-לנו אל-הקנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את-הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורל ונלחמה בפנעני והלכתי גם-אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את-הקנעני והפריזו בידם ויבוסו פתם את-אלפים איש: 5 וימצאו את-אדני בן-בגון וילחמו בו ויבכו את-הקנעני ואת-הפריזו: 6 ויגס אדני בן-בגון וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את-גדוהו וקניו ונגלו: 7 ויאמר ארני-בן-בגון שבעים מלכים בהנות ידיהם ויגליתם מקצצים היו מלקטים תחת שלחתי פאשר עשיתי פן פלס-לי אלהים ויבאיהו וירושלם ונקט פם: פ 8 וילחמו בני-יהודה בירושלם וילכדו אותה ויפחה לפי-חרב ואת-העיר שלחו כאש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בפנעני ישב הקר והנגב ותשפלה: 10 וילך יהודה אל-הקנעני היושב בחברון ושם-חברון לגוים קרית ארבע ויבס את-שש ואת-אחימן ואת-דלמי: 11 וילך משם אל-יושבי דבור ושם-דבור לפני קרית-ספר: 12 ויאמר פלב אשר-נפה את-קרית-ספר וילכדה ונתתי לו את-עבסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן-קנו אחי כלב הקפן ממנו ויתן-לו את-עבסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה וחסיתהו לשאול מאת-אביה השלה ותקצצ מעל התמור ויאמר-לה כלב מהלך: 15 ותאמר לו הקהילי בקרב פי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: פ 16 ובני קני חתן משה עלו מעיר התמרים את-בני יהודה מדרך יהודה אשר בגנג ערד וילך וישב את-העם: 17 וילך יהודה את-שמעון אחיו ויבכו את-הקנעני וישב צפת וחרמו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את-עזה ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גבולה ואת-שקרון

וְאֶת־גְּבוּלָהּ:
 19 וַיְהִי וַתְּהֵא אֶת־יְהוָה וַיִּרְשֶׁת אֶת־הָהָרָה כִּי לֹא
 לְהוֹרִישׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל הַעַמְּק בְּיַרְכֵב בְּרִזְלֵה לְהַם:
 20 וַיִּהְיֶה לְכָלֵב אֶת־חֶבְרוֹן בְּפֶאֶר דָּבָר מִשָּׁה
 וַיִּרְשֶׁת מִשָּׁם אֶת־שֵׁשֶׁת בְּנֵי הַעַמְּק:
 21 וְאֶת־הַיְבוּסִי יִשָּׁב וַיְרוּשְׁלָם לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי
 בְּנֵי־נֹשֶׁב וַיִּשָּׁב תְּבוּסִי אֶת־בְּנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ׀
 22 וַיַּעַל בִּית־יוֹסֵף גְּדֵהֶם בִּית־אֵל וַיְהִי
 עַמְּם:
 23 וַתִּירֹו בִּית־יוֹסֵף בִּית־אֵל וַשִּׁי־הַעִיר
 לַפְּנִים לַיּוֹם:
 24 וַיְרָא וַיִּרְא שְׂמֵרַיִם אִישׁ יוֹצֵא מִן־הַעִיר וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ הַקָּאנוּ גַּא אֶת־מִבְּאוֹ הַעִיר וְעֵשִׂינוּ עַמְּךָ
 הַסָּד:
 25 וַיִּרְאֵם אֶת־מִבְּאוֹ הַעִיר וַיִּפּוּ אֶת־הַעִיר
 לַפְּנִי־חֶרֶב וְאֶת־הַקָּאִישׁ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתּוֹ שְׁלַחוּ:
 26 וַיִּלְךְ הָאִישׁ אֶרֶץ חֲתָתִים וַיְכַן עִיר וַיִּקְרָא
 שְׁמָהּ לַיּוֹם הַזֶּה שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ׀
 27 וְלֹא־הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת־בִּית־שֹׁאֵן
 וְאֶת־בְּנוֹתָיִה וְאֶת־שִׁעְרָהּ וְאֶת־בְּנוֹתָיִה וְאֶת־״שָׁב
 כ (יִשְׂבִּי ק) דוֹר וְאֶת־בְּנוֹתָיִה וְאֶת־יִשְׂרָאֵל
 בְּיָלְעָם וְאֶת־בְּנוֹתָיִה וְאֶת־יִשְׂרָאֵל מִגְּדוֹ
 וְאֶת־בְּנוֹתָיִה וַיֹּאֵל הַכְּנַעֲנִי לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ
 הָאֵלֶּה:
 28 וַיְהִי בִּית־חֶק וַיִּשְׁאֵל וַיִּשָּׁם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לַמֶּס
 וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: ׀
 29 וְאַפְרָיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב
 בְּגִזְרָה וַיִּשָּׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב בְּגִזְרָה: ׀
 30 וְזָבֻלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּמָרוֹן
 וְאֶת־יִשְׂרָאֵל נִחַל לַיּוֹשֵׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב וַיְהִי
 לַמֶּס: ׀
 31 אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַבּוֹ וְאֶת־יִשְׂרָאֵל
 צִידוֹן וְאֶת־אֶחְזָב וְאֶת־אֶבְרָתָה וְאֶת־חֶלְבָה
 וְאֶת־אֶפְרַיִם וְאֶת־רַחֲבָם:
 32 וַיִּשָּׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יִשְׂבִּי אֶרֶץ כִּי
 לֹא הוֹרִישׁוּ: ׀
 33 נַפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּית־שֵׁשׁ
 וְאֶת־יִשְׂרָאֵל בִּית־עַנְתָּה וַיִּשָּׁב בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יִשְׂבִּי
 הָאֶרֶץ וְיִשְׂבִּי בִּית־שֵׁשׁ וּבִית עַנְתָּה הִיוּ לְהַם
 לַמֶּס: ׀
 34 וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמָרִי אֶת־בְּנֵי־דָן הַהָרָה כִּי־לֹא
 גִּתְלוּ לְרַחֵם לְעַמְּךָ:
 35 וַיֹּאֵל הָאֲמָרִי לְשֵׁבֶת בְּחֶרֶת־חֶקס בְּאֵלֹון
 וּבְשֵׁעֵלְבַיִם וַתַּכְּדוּ יָד בִּית־יוֹסֵף וַיְהִי לַמֶּס:
 36 וּגְבוּל הָאֲמָרִי מִשְׁעַלְה עַקְרָבִים מִסְּעַלַּע
 וּמִקְעָלָה: ׀

2

1 וַיַּעַל מִלְּאֶךְ־יְהוָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶל־הַכְּנַעֲנִים
 2 וַיֹּאמֶר אֵלֶּה אֲחֵכֶם מִמְּצָרִים וַיֹּאבִד אֶת־כֶּסֶם
 אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
 לֹא־אֶפְרַיִם בְּרִיתִי אֲחֵכֶם לְעוֹלָם:
 2 וְאַתֶּם לֹא־תִסְבְּרוּהוּ בְּרִית לְיִשְׂרָאֵל אֶרֶץ הָאֵלֶּה
 מִזְּמַנְתָּיִם תִּחַצְוּ וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלִי
 מִזְּמַנְתָּיִם עֲשִׂיתֶם:
 3 וְגַם אֲמַרְתִּי לֹא־אֲרַשֶׁת אֶתֶם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ
 לְכֶם לְצִדִּים וְאֵלֶּהֶם וְהָיוּ לְכֶם לְמוֹקֵשׁ:
 4 וַיְהִי כַּדְּבַר מִלְּאֶךְ יְהוָה אֶת־הַכְּנַעֲנִים הָאֵלֶּה
 אֶל־כְּנַעֲנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאֹו הָעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּכְּפוּ:
 5 וַיִּקְרָאוּ שְׁמֵי־הַמְּקוֹמִים הַהֵוא פְּכִים וַיִּזְכְּרוּשָׁם
 לַיְהוָה: ׀
 6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־הַעַמְּק וַיִּלְכְּבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ לְגִתְלוֹ לְרַחֵם אֶת־הָאֶרֶץ:
 7 וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת־יְהוָה כַּל יִמֵּי יְהוָה וְכָל
 יִמֵּי הַכְּנַעֲנִים אֲשֶׁר הָאֲרָבוּ יִמֵּים אֶחָדִי יְהוָה וְהוֹשִׁיעַ
 אֲשֶׁר רָאוּ אֵת כְּלִי־מִשְׁעַתָּה יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר
 לְיִשְׂרָאֵל:
 8 וַיִּמָּוֶת יְהוָה עַבְדֵּי יְהוָה בְּרִמְאָה וְעֲשָׂר
 שָׁנִים:
 9 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגָבֻל גִּתְלוֹ בְּחַמְטֵי־חֶקס

3

1 וְאֵלֶּה הַגְּוִיִם אֲשֶׁר הָיִים יְהוָה לְגַסוֹת כֶּם
 אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵת כְּלִי־אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֵת
 כְּלִי־מִלְחָמוֹת כְּנַעֲנִי:
 2 כַּךְ לְמַעַן דַּעַת רַחוּם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסָּם
 מִלְחָמָה כַּךְ אֶשְׁרֵל־לְפָנִים לֹא יָדְעוּם:
 3 וְחַשְׁתִּי אֶסְרֵנִי פְּלִשְׁתִּים וְכָל־כְּנַעֲנִי וְהַצִּידֵנִי
 וְחַשְׁתִּי יִשָּׁב הַר הַקְּבָנוֹן מִסַּר פֶּסַע חָרָמוֹן עַד
 לְבוֹא חֶמֶת:
 4 וַיְהִיו לְגַסוֹת כֶּם אֶת־יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הַיִּשְׁמַעֲוִי
 אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֶשְׁרֵצְוָה אֶת־אֲבוֹתָם
 בְּיַד־מִשְׁחָה:
 5 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי חַחְתִּי
 וְהָאֲמָרִי וְהַפְּרַזִּי וְחַחְתִּי וְהַיְבוּסִי:
 6 וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנוֹתָיִהֶם לְהָם לְנָשִׁים
 וְאֶת־בְּנוֹתָיִהֶם גִּתְנוּ לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם: ׀
 7 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה כְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ
 אֶת־הַכְּנַעֲנִים וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת:
 8 וַיִּסְרְאֹף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכַרְם בְּיַד בּוֹשֵׁן
 הַשִּׁשְׁתִּים מִלְּךְ אֲרָם גִּתְרוֹם וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־בּוֹשֵׁן הַשִּׁשְׁתִּים שְׁמֹנֶה שָׁנִים:
 9 וַיַּעֲזְבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקַּם יְהוָה
 מִיִּשְׁעֵי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁעִים אֵת עַתְנַיִאל
 בְּרִכְנָה אֶחָי כְּלַם חֲסָפָן מִמֶּנּוּ:
 10 וַתְּחִי עָלָיו רִחַם־יְהוָה וַיִּשְׁפַּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּצֵא לְמִלְחָמָה וַיַּחַן יְהוָה בְּיַד אֶת־בּוֹשֵׁן
 הַשִּׁשְׁתִּים מִלְּךְ אֲרָם וַתַּעַז יָדוֹ עַל בּוֹשֵׁן

הַשִּׁשְׁתִּים:
 11 וַתִּשְׁלַח הָאֶרֶץ אֶרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּמָּוֶת עַתְנַיִאל
 בְּרִכְנָה: ׀
 12 וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה כְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־עֵגְלוֹן מִלְּךְ־מוֹאָב עַל־יִשְׂרָאֵל
 עַל כִּי־עָשָׂה אֶת־הַרְעָה כְּעֵינֵי יְהוָה:
 13 וַיִּסְפֹּף אֱלִי וְאֶת־בְּנֵי עַמְּוֹ וַעֲמַלְק וַיִּלְכְּ וַיַּד
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר חַמְטֵי־חֶקס:
 14 וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵגְלוֹן מִלְּךְ־מוֹאָב
 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ׀
 15 וַיַּעֲזְבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּקַּם יְהוָה
 לְהַם מִיִּשְׁעֵי אֶת־אֲהוֹרָם בְּרִי־חַיִּמִּי אִישׁ
 אֲשֶׁר יָדִיד־יָמִינוּ וַיִּשְׁלַחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְנַחֵם
 לְעֵגְלוֹן מִלְּךְ־מוֹאָב:
 16 וַיַּעֲשֵׂה לוֹ אֲהוֹרָם חֶרֶב וְלָה שְׁנֵי פִיּוֹת גָּמָד
 אֶרְבָּה וַיַּחֲזַר אוֹתָהּ מִפַּחַת לְמַדְוֵי עַל יַרְךְ
 יָמִינוּ:
 17 וַיִּקְרַב אֶת־מְנַחֵם לְעֵגְלוֹן מִלְּךְ־מוֹאָב
 וַיַּעֲזְבוּ אִישׁ בְּרִיא מֵאֵד:
 18 וַיְהִי בְּאֲשֶׁר פָּלַח לְמַקְרֹוב אֶת־מְנַחֵם
 וַיִּשְׁלַח אֶת־הַעַמְּק לְנַשֵּׂא מְנַחֵם:
 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל
 וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֵתֶר לִי אֱלֹהִים מִלְּךְ־יִמָּמֶר הַם
 וַיִּצְאוּ מְעַלְוֵי כְּלִי־הַעַמְּקִים עָלָיו:
 20 וְאֲהוֹרָם אָבִי אֱלֹהִים וְהוּא־יִשָּׁב בְּעֵלֹת
 הַמַּקְרָה אֶשְׂרָלוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֲהוֹרָם
 דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֱלֹהִים וַיִּקַּם מֵעַל הַכְּפָא:
 21 וַיִּשְׁלַח אֲהוֹרָם אֶת־יָדוֹ שְׁמַאלוֹ וַיִּקַּח
 אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יַרְכְּ יָמִינוֹ וַיַּתְקַעָה בְּכַמְנוֹ:
 22 וַיִּבְא גְּדֵי־נֶזֶב אַחַר הַלֶּחֶם וַיִּסְגֵּר הַחֶלֶב
 עַד הַלֶּחֶם כִּי לֹא שָׁפַךְ הַחֶרֶב מִכַּמְנוֹ וַיִּצֵא
 הַפְּרִשְׁוֹתָהּ:
 23 וַיִּצֵא אֲהוֹרָם הַמַּסְקָרוֹנָה וַיִּסְגֵּר כְּלִתּוֹת
 הַעֲלִיָּה עַבְדוֹ וַיַּעַל:
 24 וְהוּא יָצָא וַעֲבָדוֹ כָּאוֹ וַיְרָאוּ וַתִּגַּח כְּלִתּוֹת
 הַעֲלִיָּה נִעְלּוֹת וַיֹּאמְרוּ אַךְ מִסִּיךְ הוּא
 אֶת־הַגִּלְגָּל בְּחֶרֶב הַמַּקְרָה:
 25 וַיַּחֲלוּ עַד־בּוֹשׁ וַתִּגַּח וַיִּגַּח פַּחַח כְּלִתּוֹת
 הַעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמַּפְסַחִם וַיַּפְתְּחוּ וַתִּגַּח
 אֲדִינֵיהֶם נִפַל אֶרְצָה מֵת:
 26 וְאֲהוֹרָם נִמְלַט עַד חַמְטֵי־חֶקס וְהוּא עָבַר
 אֶת־הַפְּסִילִים וַיִּמְלַט שְׁעֵי־חֶמֶת:
 27 וַיְהִי כִּבְאוֹ וַתַּקַּע בְּשׂוֹפֵר בְּהַר אֶפְרָיִם
 וַיַּרְדּוּ עַמְּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָהָר וְהוּא לְפָנֵיהֶם:
 28 וַיֹּאמֶר אֶלֶּה רַדְפוּ אַחֲרַי כִּי־גִתְתִּן יְהוָה
 אֶת־אֲבֹתֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיַּרְדּוּ אַחֲרָיו
 וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת נַחֲרָדוֹ לְמוֹאָב וְלֹא־יָתְנוּ
 אִישׁ לְעָבֵר:
 29 וַיִּכּוּ אֶת־מוֹאָב עֶשֶׂת הָהָיָה כְּעֶשְׂרֵת אֶלְפִים
 אִישׁ כְּלִשְׁמֹן וְכָל־אִישׁ חוּל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ:
 30 וַתִּכְנַע מוֹאָב בְּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יָד יִשְׂרָאֵל
 וַתִּשְׁלַח הָאֶרֶץ שְׁמֹנִים שָׁנָה: ׀
 31 וְאַחֲרָיו תָּהָה שְׁמַר בְּרַחֲמֵת וַיַּד
 אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׁשִׁי־מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְחַם הַמַּקְרָה
 וַיִּשָּׁע גְּדֵיהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ׀

4

1 וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָה כְּעֵינֵי יְהוָה
 וְאֲהוֹרָם מֵת:
 2 וַיִּמְכַרְם יְהוָה בְּיַד בְּנֵי־מִלְכֵי־כְנַעַן אֲשֶׁר מִלְּךְ
 בְּחַצְרוֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּסְכָּאוּ סִיסְכָא וְהוּא יִשָּׁב בְּחַרְשֵׁת
 הַגְּוִיִם:
 3 וַיַּעֲזְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי הִשָּׁע מֵאוֹת
 כְּבִיד־בְּרַזְלֵל לוֹ וְהוּא לִסִּיךְ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּתוֹקָה עֲשִׂירִים שָׁנָה: ׀
 4 וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבוֹאָה אֵשֶׁת לְפִידוֹת הַיָּה
 שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂת הַיּוֹמִים:
 5 וְהוּא וַיִּשְׁבֶּת תַּחַת־חַמְטֵי דְבוּרָה בֵּין חֶרְמָה
 וּבֵין בִּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם וַיַּעַל אֱלִיָּה בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפָּט:
 6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרְךְ בְּרָאֲבִיעֵם מַקְרָשׁ
 נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַלָּא צְוֹה א יְהוָה

5

1 וַתִּשְׁרֵר דְבוּרָה וַבָּרְכְך בְּרָאֲבִיעֵם בְּיּוֹם הַהוּא
 לְאָמַר:
 2 בְּפִרְעַ בְּרַעְוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּגַבֵּם עִם בְּרַכְבוֹ
 יְהוָה:
 3 שְׁמַעוּ מְלָכִים הַזֵּינוּ רֹזְנִים אֲנֹכִי לַיְהוָה
 אֲנֹכִי אִשְׁרָה אֲזַמְרָה לַיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 4 יְהוָה בְּצֹאֲתְךָ מִשְׁעֵר בְּצַעֲדְךָ מִשְׁדָּה אֲדוֹם
 אֶרֶץ רַעֲשָׁה גְּשָׁמִים גָּטְפוֹ גְּשָׁמִים גָּטְפוֹ
 מִיָּם:
 5 חֲרִים גָּלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 6 בְּיָמֵי שְׁמַר בְּרַחֲמֵת בְּיָמֵי יַעַל חֶרְלוֹ אַרְחוֹת

אֶת־יִשְׂרָאֵל לְךָ וַיִּשְׁבַּת בְּהַר תְּבוֹר וַלְקַחְתָּ
 עַמְּךָ עֲשָׂתָה אֶלְפִים אִישׁ מִפְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִפְּנֵי
 זְבֻלוֹן:
 7 וַיִּמְכַּתְתִּי אֱלִיךְ אֶל־גַּחַל קִישוֹן אֶת־סִיסְכָא
 שִׁרְצָבָא וַיְכַן וְאֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־חַמְמוֹנוֹ וַתַּתִּירוּ
 בְּיַדְךָ:
 8 וַיֹּאמֶר אֱלִיָּה בְּרַכְך אֶת־הַלְכִי עִמִּי וְהַלְכִּיתִי
 וְאֶסְרָה לְחַיִּי עִמִּי לֹא אֶלְךָ:
 9 וַתֹּאמֶר הִלְךְ אֵלְךָ עַמְּךָ אֶפְסֵי כִי לֹא תַתִּירָה
 תַּפְאָרְתְּךָ עַל־חַרְכֶּךָ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי
 בִּיד־אֲשָׁף מִפְּרָ יְהוָה אֶת־סִיסְכָא וְתִקַּם
 דְבוּרָה וּמִלְּךְ עִם־בְּרַכְך קָהְשָׁה:
 10 וַיַּזְעַק בְּרַכְך אֶת־זְבוּלוֹן וְאֶת־נַפְתָּלִי קָהְשָׁה
 וַיַּעַל בְּרַגְלוֹ עֲשָׂתָה אֶלְפֵי אִישׁ וַתַּעַל עַמּוֹ
 דְבוּרָה:
 11 וַתִּכְרַר חַקְוִי נַפְרָד מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי חֶבֶב חַתָּן
 מִשָּׁה וַיִּשָּׁא אֶת־לוֹ עַד־אֵלֹון בְּצַעֲנֵי־כַם (בְּצַעֲנִים
 ק) אֲשֶׁר אֶת־קִישָׁה:
 12 וַיַּגִּדוּ וַיִּסְכָּאוּ כִּי עָלָה בְּרַכְך בְּרָאֲבִיעֵם
 חֶרְטָבוֹר: ׀
 13 וַיַּזְעַק סִיסְכָא אֶת־כְּלִי־רַכְבּוֹ הִשָּׁע מֵאוֹת
 רַכְבּ בְּרַזְלֵל וְאֶת־כְּלִי־הַעַמְּק אֲשֶׁר אֵתוֹ מַחְרַשֵׁת
 הַגְּוִיִם אֶל־גַּחַל קִישוֹן:
 14 וַתֹּאמֶר דְבוּרָה אֶל־בְּרַכְך קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְכָא בְּיַדְךָ הַלָּא יְהוָה
 יָצָא לְפָנֶיךָ וַיַּדְרֵךְ בְּרַכְך מִסַּר תְּבוֹר וַעֲשָׂתָה
 אֶלְפִים אִישׁ אַחֲרָיו:
 15 וְהָם וַיְהִי אֶת־סִיסְכָא וְאֶת־כְּלִי־רַכְבּ
 וְאֶת־כְּלִי־הַמַּחְנֵה לַפְּנֵי־חֶרֶב לְפָנֵי בְרַכְך וַיַּרְדּוּ
 סִיסְכָא מֵעַל הַמַּקְרָה וַיָּזַם בְּרַגְלוֹ:
 16 וּבְרַכְך רַדְף אַחֲרָיו רַכְבּ וְאֶת־הַמַּחְנֵה עַד
 חֶרְשֵׁת הַגְּוִיִם וַיַּפֵּל כְּלִי־מַחְנֵה סִיסְכָא לַפְּנֵי־חֶרֶב
 לֹא נִשְׁאָר עַד־אַחַד:
 17 וַסִּיסְכָא גַם בְּרַגְלוֹ אֶל־אֶחָל יַעַל אֵשֶׁת
 חֶבֶר חַקְוִי כִּי שְׁלוֹם בֵּין בְּנֵי־מִלְכֵי־חַצְרוֹן וּבֵין
 בֵּית חֶבֶר חַקְוִי:
 18

והלכי נתיבות ולכו ארחות עקלקלות:
 7 חדרו פרזון בישראל חדרו עד שקמתי
 דבורה שקמתי אם בישראל:
 8 יחבר אליהם חרשים אז לחם שערים מגן
 אשוראח ורמח פארבעים אלף בישראל:
 9 לפי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם רכבו
 ותו:
 10 רכבי אלתות צחרות ישיבי על-מדון וחקלי
 על-דרך שיחי:
 11 מקלות ותוח חקתק פרזנו בישראל אז יתרו
 צדקתים עמי ותו:
 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי-שיר
 קום ברק ושבח שרון בראבינים:
 13 אז יחד שרירי לאדירים עם ותו וחדלי
 בגבורים:
 14 מני אפכוס בשלם בעמלק אחריך בגמין
 בעמק מני מורי רדו מחקקים ומגולון
 משכים בעמק ספר:
 15 ושרי בוששבר עסדברה ויששבר פן ברק
 בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים
 חקקו-לב:
 16 למח ושבח בין המשפתים לשמע שרקות
 עתרים לפלגות ראובן גדולים חקקו-לב:
 17 אשר עבר נהרדן שכן ודן למח יגור
 אגיות אשר ושב לחוף ימים ועל מפרציו
 ישפון:
 18 זבלון עם חקר גפשו למות ונפקלי על
 מרומי שדה:
 19 פאו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
 בהענך על-מי מגדו כצע כסף לא לקחו:
 20 מרשמים נלחמו הפוכבים ממסלותם
 נלחמו עסדיסרא:
 21 נחל קישון נרפם נחל קדומים נחל קישון
 תדקכי גפשי עז:
 22 אז הלמו עקביסוס מדברות דברות
 אבירי:
 23 אורו מרוו אמר מלאך ותו ארו אורו
 ישקיה פי לאבאו לעזרת ותו לעזרת ותו
 בגבורים:
 24 תבדך מגשים ועל אשת חקר הפוני מגשים
 אמהל תבדך:
 25 מלך שלח חלב נתנה בספל אדירים
 הקריבה כמאה:
 26 ידה לתר השלחנה וימינה לתלמות
 עמלים וקלמה סיסרא חקקה ראשו וסחצה
 ותלפה חקתו:
 27 בין רגליה כרע גפל שוב פין רגליה כרע
 גפל באשר כרע עם גפל שרוד:
 28 בעד תחלון נשקפה ונתפב אם סיסרא בעד
 האשנב מדוע בלש רכבו לבוא מדוע אחרו
 פעמי מרבבותיו:
 29 חמלות שרותיה טענינה ארחיה השויב
 אוקריה לה:
 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רתם חקמתם
 לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
 רקמה צבע חקמתם לצוארי שלל:
 31 פן יאכרו כל-אויביך ותו ואתכיו כצאת
 השמש בגבחתו ותשקט הארץ ארבעים
 שנה: פ

6

1 וישעק בניישראל חרע פעני ותו ותתם
 ותו גידמרון שבע שנים:
 2 ותעו ידמרון על-ישראל מפני מדון עשו
 לחם א בני ישראל את-המנהרות אשר ברתים
 ואת-המערות ואת-המצודות:
 3 ותו אשורע וישראל ועלה מדון ועמלק
 ובני-קדם ועלו עליו:
 4 ונתנו עליהם וישחיתו את-יבול הארץ
 עדי-בואן עזה ולא-ישאירו מתנה בישראל
 ושה נשור וחסרו:

5 פי הם ומקניהם ועלו ואחלקם לבאו כ
 (ובאו ק) בדירארבא לרב ולתם ולגמליהם
 אין מספר ונבאו בארץ לשחחה:
 6 וידל ישראל מאד מפני מדון וישעקו
 בניישראל אל-תוה: פ
 7 ויהי וישעק בניישראל אל-תוה על
 אדות מדון:
 8 וישלח תוה איש גביא אל-בני ישראל
 ויאמר להם בחדאמר ותוה אלהי ישראל
 אנכי העליתי אתכם ממצרים ואצא אתכם
 מפיט עבדים:
 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל-לחצבים
 ואגרש אותם מפניכם ואשתה לכם את-אתכם:
 10 ואמרה לכם אני ותוה אלתיכם לא תיראו
 את-אלהי האמרי אשר אתם וישיבים בארצם
 ולא שמעתם בקולי: פ
 11 ויבא מלאך ותוה וישב תחת האלה אשר
 בעפחה אשר ליואש אבי הקזני ונדעון פנו
 חמט חטים פנת להגים מפני מדון:
 12 ויבא אליו מלאך ותוה ויאמר אליו ותוה
 עמך גבור תחיל:
 13 ויאמר אליו נדעון פי אלני ויש ותוה עמנו
 ולמה מצאתנו כל-זאת ואניה כל-נפלאותי
 אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים
 שעלנו ותוה ושתה נשטנו ותוה ויתגנו
 בכר-מדון:
 14 וישן אליו ותוה ויאמר לך בכחך זה
 והושעת את-ישראל מפר מדון הלא של-חתיך:
 15 ויאמר אליו פי אדני במה אושיע
 את-ישראל הנה אלפי החל במגשה ואנכי
 העציר בבית אבי:
 16 ויאמר אליו ותוה פי אנה עמך והכית
 את-מדון כאיש אחד:
 17 ויאמר אליו אסנא מצאתי חן בעיניך
 ועשית לי אות שאחה מדבר עמי:
 18 אל-נא תמש מזה עדי-באו אליך והצאתי
 את-מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב
 עד שובך:
 19 ונדעון פא וישע גדי-עזים ואיפתקמח
 מצות הפשר שם פסל ותמרק שם בפרור
 ויוצא אליו אל-תחת האלה ויש: פ
 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הפשר
 ואת-המצות ותנח אל-הסלע חלו ואת-המרק
 שפוד וישע פן:
 21 וישלח מלאך ותוה את-קצה המשענת אשר
 גידו וישע בפשר ובמצות ותעל האש מן-הצור
 ותאכל את-הפשר ואת-המצות ומלאך ותוה
 הלך משניו:
 22 ויבא נדעון ביימלאך ותוה הוא פ
 ויאמר נדעון אמה אדני ותוה פי-על-פן
 האיתי מלאך ותוה פנים אל-פנים:
 23 ויאמר לו ותוה שלום לך אל-תיבא לא
 המות:
 24 ויבן שם נדעון מזבח ליתוה וינקרא-לו
 ותוה שלום עד היום תה עונדי בעפחה אבי
 העזרי: פ
 25 ויהי פלילה הווא ויאמר לו ותוה קח
 את-הפשר אשר לאביך ופר השני שבע
 שנים ותרכס את-מזבח הבעל אשר לאביך
 ואת-האשרה אשר-עליו תחרת:
 26 ובינת מזבח ליתוה ואת-יד על ראש המעו
 תה במשערה ולקחת את-מפר השני והעלית
 עולה בפעצי האשרה אשר תחרת:
 27 וישק נדעון עשה אנשים מעבדי וישע
 באשר דבר אליו ותוה ויהי באשר רבא
 את-בית אביו ואת-אנשי העיר מעשות יום
 וישע לילה:
 28 וישפמו אנשי העיר בפקר ותנה יתין
 מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו פתחה ואת
 המפר השני העלה על-המזבח כפניו:
 29 ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה חקך תה
 וידרשו ויבקשו ויאמרו נדעון ביימלאך עשה
 חקך תה:
 30 ויאמרו אנשי העיר אל-יואש הוצא

7

1 וישפם ורבעל הוא נדעון וכל-העם אשר
 אותו ונתנו על-עין חרד ומתנה מדון תה-לו
 מצפון מגבעת המורה בעמק:
 2 ויאמר ותוה אל-נדעון רב העם אשר אתך
 מתתי את-מדון ביום פרו-תפאר עלי ישראל
 לאמר ידי הושיעה לי:
 3 ושתה קרא נא באוני העם לאמר מי-יבא
 וחרד ושב ויצפי מהר הגלעד וישב מן-העם
 עשרים ושנים אלף ועשתה אלפים נשארו: פ
 4 ויאמר ותוה אל-נדעון עוד העם רב הוחד
 אותם אל-תמים ואצרפנו לך שם ותה אשר
 אמר אליך זה א לך אתך הוא ילך אתך וכל
 אשר-אמר אליך זה לא-יילך עמך הוא לא
 ילך:
 5 ויחד את-העם אל-תמים פ ויאמר ותוה
 אל-נדעון פל אשר-ילך בלשונו מן-התמים
 באשר ילך תחלב תציג אותו לכד וכל
 אשר-יקרע על-ברקיו לשחוח:
 6 ויהי מספר המלקקים ביום אל-פיהם שלש
 מאות איש וכל יתר העם כרעו על-ברכיהם
 לשחוח מים: פ
 7 ויאמר ותוה אל-נדעון פשלש מאות האישי
 המלקקים אושיע אתכם ונתתי את-מדון בידך
 וכל-העם ילכו איש למקומו:
 8 ויחקה את-צדה העם ביום ואת שופרותיהם
 ואת כל-איש בישראל שלח איש לאחיו
 ובשלש-מאות האישי חתויק ומתנה מדון תה
 לו מתחת פעמקי: פ
 9 ויהי פלילה הווא ויאמר אליו ותוה קום
 חר בפמתנה פי נתתו בידך:
 10 ואסירא אתה לרדת חר אתה ופכה נדעון
 אל-המתנה:
 11 ושמשע מה-יבדו וחסר תסוקנה יתך
 ויחרת בפמתנה ויחד הוא ופכה גצרו אל-קצה
 התמים אשר פמתנה:
 12 ומדון וילקו וכל-בני-קדם נפלים בעמק
 בארעה לרב ולגמליהם אין מספר בחול
 שעל-שפת תים לרב:
 13 ויבא נדעון ותה-דיאיש מספר לרעהו חלום
 ויאמר תה חלום חלמתי ותנה צלול כ (צליל
 ק) לחם שערים מתהפך במתנה מדון ויבא

עדי-הקהל ופכה ויפל ויהפכוה למעלה ונפל
 הקהל:
 14 וישעו רעהו ויאמר אין זאת בלתי אסחרכ
 נדעון ביימלאך איש וישראל נמן האלהים בידו
 את-מדון ואת-פל-המתנה: פ
 15 ויהי כמשע נדעון את-מספר החלום
 ואת-שברו ויששחו וישב אל-מתנה ישראל
 ויאמר קומו פי-נתן ותוה בידכם את-מתנה
 מדון:
 16 ויתין את-שלש-מאות האישי שלשה ראשים
 ויתן שופרות ביד-פסלם וכדים רקים ולפרים
 בתוך הפדים:
 17 ויאמר אליו הם מפני תראו וכן תעשו ותנה
 אנכי בא בקצה המתנה ותנה כאשר-אעשה פן
 תעשוני:
 18 ותקמתי בשופר אנכי וכל-אשר אתי
 ותקעתם בשופרות גס-אתם סביבות
 כל-המתנה ואמתתם ליתוה ולגדעון: פ
 19 ויבא נדעון ומאה-איש אשר-אתו בקצה
 המתנה ראש האמתתת חתיכונה אך הקם
 תקימו את-השקמים ויתקעו בשופרות ונפין
 הפדים אשר בידם:
 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישפרו
 הפדים ויחוקו ביד-שמאולם בלפדים
 ובדי-מינים השופרות לתקוע ויקראו חרב
 ליתוה ולגדעון:
 21 וישעמו איש חתתיו סביב למתנה ויבין
 כל-המתנה ויריעו וניצו כ (ויניסו: ק)
 22 ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם ותוה
 את חרב איש ברעהו ובכל-המתנה וינס
 המתנה ער-בית הששה צרכתה עד שפת-אבל
 מחולה על-מפת:
 23 וישעק איש-ישראל מגפתי ומן-אשר
 ומן-קל-מגשה וירקפו אחרי מדון:
 24 ומלאכים שלח נדעון בכל-הר אפכוס
 לאמר רדו לקראת מדון ולכדו לחם
 את-המים עד בית ברך ואת-הרדן וישעק
 כל-איש אפכוס וילכדו את-המים עד בית
 ברך ואת-הרדן:
 25 וילכדו שני-שירי מדון את-ערב ואת-זאב
 ויהרגו את-ערב בצור-ערב ואת-זאב רהנו
 בקרב-זאב וירקפו אל-מדון וראש-ערב זאב
 הכיאו אל-נדעון מעבר לנהרן:
 8
 1 ויאמרו אליו איש אפכוס מה-המדבר תה
 עשית לנו לבלתי קראות לנו פי חלכת
 לחלחם במדון ויריבון אתו בתוקח:
 2 ויאמר אליהם מה-עשית עשה ככם הלווא
 טוב עללות אפכוס מבציר אבישור:
 3 בידכם נתן אלהים את-שירי מדון את-ערב
 ואת-זאב ומה-יבלתי עשות ככם אז כפתה
 רוחם מעליו בנדברו חקך תה:
 4 ויבא נדעון תרדנה עבר הוא וישלש-מאות
 האישי אשר אתו עיפים ורדפים:
 5 ויאמר לאנשי סבות תנו-נא כפרות לחם
 לעם אשר ברגלי פי-רעפים הם ואנכי רהף
 אחרי זבח וצלמגע מלכי מדון:
 6 ויאמר שרי סבות חקר זבח וצלמגע עשה
 בידך פי-נתן לצבאך לחם:
 7 ויאמר נדעון לכן פתח ותוה את-זבח
 ואת-צלמגע בידו וישתי את-פסרם את-קוצי
 המזכר ואת-המזכרים:
 8 וישע משם פנואל ויבדר אליהם כזאת וישעו
 אורו אנשי פנואל באשר ענו אנשי סבות:
 9 ויאמר גס-לאנשי פנואל לאמר בשוכי
 השלום אתין את-המתנה תה: פ
 10 ויבח וצלמגע פקקלר ומתניהם עמם
 בתמשע עשר אלף כל הנותרים מפל מתנה
 בני-קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש
 שלף חרב:
 11 וישע נדעון חרב השכנוי כאהלים מקדם

10

1 ויגס אחרי אבימלך להושיע את־ישראל
 תולע בן־פואה בן־דודו איש יששכר
 והוא־ישב בשמיר בהר אפרים:
 2 וישפט את־ישראל עשרים ושלש שנה וימת
 וינקבר בשמיר: פ
 3 ויגס אחרי יאיר הגלעדי וישפט
 את־ישראל עשרים ושנים שנה:
 4 ויהיו־לו שלשים בנים רכבים על־שלים
 גיורים ושלשים גיורים להם להם יקראו אותם
 יאיר עד היום הנה אשר בארץ הגלעד:
 5 וימת יאיר וינקבר בקמון: פ
 6 ויספו אבני ישראל לעשות הרע בעיני יהודה
 ויעברו ואת־הקעלים ואת־השטרות
 ואת־אלהי ארם ואת־אלהי צידון ואת אלהי
 מואב ואת אלהי בני־עמון ואת אלהי פלשתים
 ויעבדו את־יהוה ולא עבדוהו:
 7 ויחראף יהוה בישראל וימקדם
 ביד־פלשתים וביד בני עמון:
 8 וירעצו וירצצו את־בני ישראל בשנה ההיא
 שמינה עשרה שנה ואת־כל־בני ישראל אשר
 בעבר הירדן בארץ האמורי אשר בגלעד:
 9 ויעברו בני־עמון את־הירדן להחלים
 גב־יהודה ויבגמנו ובכית אפרים ותפר
 לישראל מאד:
 10 ויועקב בני ישראל את־יהוה לאמר חסאנו
 לך ובי עובנו את־אלהינו ונעבד
 את־העלילים: פ
 11 ויאמר יהוה אל־בני ישראל הלא ממצרים
 ומן־האמרי ומן־בני עמון ומן־פלשתים:
 12 וצידונים ועמלק ויעויל להצו אותכם
 ותעבדו אלי ואיש־עמה אותכם מן־יום:
 13 ואתם עובתם אותי ותעבדו אלהים אחרים
 לכן לא־אוסרף להושיע אתכם:
 14 לכו ויעקבו את־האלהים אשר בחרתם גם
 הקה וישעו לכם בשנת צרתכם:
 15 ויאמרו בני־ישראל את־יהוה חסאנו
 ששה־אשה לנו בקל־הטוב בעיניך אך הוציאנו
 נא היום הנה:
 16 ויסירו את־אלהי הנקר מקרבם ויעבדו
 את־יהוה ותקצר נפשם בעמל ישראל: פ
 17 ויועקב בני עמון ויחננו בנלעז ויאספו בני
 ישראל ויחננו במצפה:
 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל־רעהו מי
 האיש אשר יחל להחלים בבני עמון ויהנה
 לראש לכל ישרי גלעד: פ

11

1 ויפתח הגלעדי הנה גבור חיל והוא בן־אשה
 ונהה ויהוה גלעד את־יפתח:
 2 ותלד אשה־גלעד לו בנים ויגדלו
 בני־האשה ויגדשו את־יפתח ויאמרו לו
 לא־תחל בבית־אבינו כי בן־אשה אתרת
 אותה:
 3 ויברכה יפתח מפני אהיו וישב בארץ טוב
 ויתקטנו אל־יפתח אנשים ריקים ויצאו
 עמו: פ
 4 ויהי נזמים וילחמו בני־עמון עִי־ישראל:
 5 ויהי פאשר־גלחמו בני־עמון עִי־ישראל
 וילכו וקני גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב:
 6 ויאמרו ליפתח לכה ותויתח לנו לקצין
 ונלחמם בבני עמון:
 7 ויאמר יפתח לוקני גלעד הלא אתם שואתם
 אותי ותגרשוני מבית אבי ומדיע באתם אלי
 עתה פאשר צר לכם:
 8 ויאמרו וקני גלעד אל־יפתח לכן עתה שבנו
 אליך ותלקח עמנו ונלחמם בבני עמון וסוית
 לנו לראש לכל ישרי גלעד:
 9 ויאמר יפתח אל־וקני גלעד אמ־משיבים
 אתם אותי ולהחם בבני עמון ותנה אותם
 לפני אנכי אהנה לכם לראש:

את־אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך
 וצאה:
 30 וישמע וכל שר־העיר את־דבריו געל
 בן־עבד וחר אפו:
 31 וישלח מלאכים אל־אבימלך בתרמח
 לאמר הנה געל בן־עבד ואהיו כאים שכמה
 והנם צרים ואת־העיר על־ך:
 32 ועתה קום ללה אתה והעם אשר־אתך
 וצלב בשדה:
 33 ויהי בכפר כורח השמש תשפים ופשתם
 על־העיר והנה־הוא והעם אשר־אתו יצאים
 אליך ושית לו פאשר תמצא ידך: ס
 34 ויגס אבימלך וכל־העם אשר־עמו לולה
 ויארבו על־שכם ארבעה ראשים:
 35 ויצא געל בן־עבד ויעמד פתח שער העיר
 ויגס אבימלך והעם אשר־אתו מן־מפארב:
 36 ויירא־געל את־העם ויאמר אל־יובל
 הנה־עם יורד מן־ראשי החרים ויאמר אליו וכל
 את כל החרים אתה ראה פאנשים: ס
 37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה־עם
 יורדים מעם טבור הארץ וראש־אחד בא
 מדרך אלון מעוגנים:
 38 ויאמר אליו וכל איה אפוא פוך אשר
 תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם
 אשר מאסתי בו צא־נא עתה והחלים בו: ס
 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם
 באבימלך:
 40 וירדפוהו אבימלך ויגס מפניו ויפלו
 חללים רבים עד־פתח השער:
 41 וישב אבימלך בארומה ויגדש וכל
 את־נעלו ואת־אחי משבת בשכם:
 42 ויהי מסתרת ויצא העם השדה ויגדו
 לאבימלך:
 43 ויבא את־העם ויחצם לשלשה ראשים
 ויצלב בשדה וירא והנה העם יצא מן־העיר
 ויגס עליהם ויפם:
 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשתו
 ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשתו
 על־כל־אשר בשדה ויפם:
 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא
 וילכד את־העיר ואת־העם אשר־בה הרג ויתן
 את־העיר ויוזק־מלח: פ
 46 וישמעו כל־בעלי שכם ויבאו
 אל־צרות בית אל ברות:
 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל־בעלי
 מגדל־שכם:
 48 ויעל אבימלך מרצלמון הוא וכל־העם
 אשר־אתו ויבא אבימלך את־השקדמות בידו
 ויבדת שוכת עצים וישאף וישם על־שכמו
 ויאמר אל־העם אשר־עמו מה ראתם עשיתי
 מקרו עשו כמניני:
 49 ויברתו גם־כל־העם איש שוכה וילכו
 אחרי אבימלך וישימו על־הצרות ויצויהו
 על־העם את־הצרות קאט ויחזו גם כל־אנשי
 מגדל־שכם כאף איש וישה: פ
 50 ויגד אבימלך אל־חבץ ויחנן פתבץ
 וילכדה:
 51 ומגדל־עו הנה בתוך־העיר ויגסו שמה
 כל־האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסקרו
 בשם ועלו על־גג המגדל:
 52 ויבא אבימלך עִי־המגדל וילחם בו ויגש
 עד־פתח המגדל וירפף כאש:
 53 ותשלך אשה אחת פלה רכב על־ראש
 אבימלך ותרץ את־גלגלתו:
 54 וינקר מכה אל־תגרו יצא כליו ויאמר
 לו שלף חרבך ומותנתי פן־יאמרו לי אשה
 הקנתה וידקרהו וערו ימת:
 55 ויראו איש־ישראל כי מת אבימלך וילכו
 איש למקומו:
 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה
 לאביו להרג את־שבעים אחיו:
 57 ואת כל־רעת אנשי שכם השיב אלהים
 בראשם ותבא אליהם חללת יותם
 בן־רשעל: פ

3 וירדברו אחי־אמו עליו פאזני כל־בעלי שכם
 את פל־הדברים האלה ויט לבם אחרי
 אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
 4 ויתגורלו שבעים ספר מבית בעל ברית
 וילכו בקה אבימלך אנשים ריקים ופתחים
 וישבו אחרי:
 5 ויבא בית־אביו עפרתה ונהג את־אחיו
 בני־ירבעל שבעים איש על־אבן אחת ויותר
 יותם בן־ירבעל הקטן כי נחאם: ס
 6 ויאספו כל־בעלי שכם וכל־בית מלוא
 וילכו וימליכו את־אבימלך למלך עִי־אלון
 מצב אשר בשכם:
 7 ויגדו ליותם ויגדו ויעמד בראש הר־גרים
 וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי
 בעלי שכם וישמע אליכם אלהים:
 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך
 ויאמרו לזית מלכה כ (מלכה ק) עלינו:
 9 ויאמר להם הנית הקדלתי את־ידעני
 אשר־בי ויבדו אלהים ואנשים וקלכתי לנוע
 על־העצים:
 10 ויאמרו העצים לתאנה לבי־את מלכי
 עלינו:
 11 ותאמר להם התאנה הקדלתי את־מקני
 ואת־תנוכתי הטובה וקלכתי לנוע
 על־העצים:
 12 ויאמרו העצים לגפן לבי־את מלכי כ
 (מלכי ק) עלינו:
 13 ותאמר להם הגפן הקדלתי את־תירושי
 המשמח אלהים ואנשים וקלכתי לנוע
 על־העצים:
 14 ויאמרו כל־העצים אל־האטר לך אתה
 מלך־עלינו:
 15 ויאמר האטר אל־העצים אם באמת אתם
 משחים אתי למלך עליכם פאו חסו בצלי
 ואס־אין תצא אש מן־האטר והאכל את־אחי
 הלבנון:
 16 ועתה אם־באמת ובתמים עשיתם ותמליכו
 את־אבימלך ואס־טובה עשיתם עִי־ירבעל
 ועִי־ביתו ואס־בגמול ידיו עשיתם לו:
 17 אשר־נלחם אבי עליכם וישלך את־נפשו
 מגד ויצל אתכם מיד מדין:
 18 ואתם קמתם על־בית אבי היום ותהנהו
 את־בניו שבעים איש על־אבן אחת ותמליכו
 את־אבימלך בן־אמתו על־בעלי שכם כי
 אחים הוא:
 19 ואם־באמת ובתמים עשיתם עִי־ירבעל
 ועִי־ביתו היום הנה שמו פאבימלך וישמח
 גס־הוא ככם:
 20 ואס־אין תצא אש מאבימלך והאכל
 את־בעלי שכם ואת־בית מלוא ותצא אש
 מבעלי שכם ומבית מלוא והאכל
 את־אבימלך:
 21 ויגס יותם ויברח ויגד באהה וישב שם
 מפני אבימלך אחיו: פ
 22 וישר אבימלך עִי־ישראל שלש שנים:
 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין
 בעלי שכם ויבגדו בעל־שכם פאבימלך:
 24 לבוא חמס שבעים בני־ירבעל ודמם לשום
 על־אבימלך אחיהם אשר רגו אותם ועל
 בעלי שכם אשר־זקנו את־ידיו להרג
 את־אחיו:
 25 וישמו לו בעלי שכם מארבים על ראשי
 החרים ויגלו את פל־אשר־יעבר עליהם
 בדרך ויגד לאבימלך: פ
 26 ויבא געל בן־עבד ואהיו ויעברו בשכם
 ויבחרו־בו בעלי שכם:
 27 ויצאו השדה ויבצרו את־רמיהם וירדו
 וישעו חלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו
 וישתו וינקלו את־אבימלך:
 28 ויאמר געל בן־עבד מי אבימלך ומי־שכם
 כי נעבדנו הלא בן־ירבעל ויובל פכידו עבדו
 פל־אנשי חמור אבי שכם ומדיע נעבדנו
 אנחנו:
 29 ומי ימן את־העם הנה בנדי ואס־יה

לנכח ויגבהה ויך את־המנהג וימסנה הנה
 כשה:
 12 ויניסו וכן וצלמנע וירדה אחריהם וילכד
 את־שני א מלכי מדין את־זב ואת־צלמנע
 וקל־המנהג החרדי:
 13 וישב גלעון בן־יואש מן־המלחמה
 מלמעלה חרם:
 14 וילקדנער מאנשי סבות וישאלהו ויכתב
 אליו את־שתי סבות ואת־זקני־השבעים ושבעה
 איש:
 15 ויבא אל־אנשי סבות ויאמר הנה זב
 וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר חקר זב
 וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך ויעפים
 להם:
 16 ויבא את־זקני העיר ואת־זקני המדבר
 ואת־הבקרנים וידע בקם את אנשי סבות:
 17 ואת־מגדל פנואל נתן ונהג את־אנשי
 העיר:
 18 ויאמר אל־זב ואל־צלמנע איפה האנשים
 אשר חרפתם בתבור ויאמרו כמזקם
 אהד כהאר בני המלך:
 19 ויאמר אתי בני־אמי הם סויתוהו לו
 היתום אותם לא חרפתי אתכם:
 20 ויאמר לחרר כבורו קום הרג אותם
 ולא ישלף תנער חרבו כי ירא בני ערדנו נער:
 21 ויאמר זב וצלמנע קום אתה ופגע בני כי
 קאיש גבורתו ויגס גלעון ונהג את־זב
 ואת־צלמנע ויבא את־השחרים אשר בצוארי
 גמליהם:
 22 ויאמרו איש־ישראל אל־גלעון משל־בני
 גס־אתה גס־בנך גם בן־בנך כי וישעקנו מיד
 מדין:
 23 ויאמר אלהם גלעון לא־אמשל אני ככם
 ולא־אמשל בני ככם ויהוה ימשל ככם:
 24 ויאמר אלהם גלעון שאאלה מכם שאלה
 ותגורלי איש גום שללו פיינומי זב להם כי
 ישמאליהם הם:
 25 ויאמרו גלעון נתן ויפרשו את־השמה
 וישליכו שמה איש גום שללו:
 26 ויהי משקל נזמי תוקב אשר שאל אף
 וישבע־מאות זב לבר מן־השחרים והנמפות
 ובגדי הארזמן שעל מלכי מדין ולבר
 מן־הענקות אשר בצוארי גמליהם:
 27 ועש אותה גלעון לאפור ויצא אותה בעירו
 בעפרה ויזנו כל־ישראל אחריו שם ויהי
 לגלעון ולביתו למקוש:
 28 ויבגע מדין לפני בני ישראל ולא יספו
 לראת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי
 גלעון: פ
 29 ויגד ירבעל בן־יואש וישב בביתו:
 30 וילגלעון היו שבעים בנים יצאי ורכו
 פיינשים רבות היו לו:
 31 ויפילנשו אשר בשכם וילדלו גס־הוא בן
 וישם את־שמו אבימלך:
 32 וימת גלעון בן־יואש בשיבה טובה וינקבר
 בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: פ
 33 ויהי פאשר מת גלעון וישבו בני ישראל
 ויזנו אחרי הבעלים וישמו להם בעל ברית
 לאלהים:
 34 ולא זכרו בני ישראל את־יהוה אלהיהם
 המציל אותם מיד כל־אויביהם מסביב:
 35 ולא־ישעו חסד עִי־בית ירבעל גלעון
 בכל־הטובה אשר עשה עִי־ישראל: פ

9

1 ויגד אבימלך בן־ירבעל שכמה אל־אחי
 אמו ויבדו אליהם ואל־פל־משפחת בית אבי
 אמו לאמר:
 2 דברו־נא פאזני כל־בעלי שכם מה־טוב
 לכם המשל ככם שבעים איש כל בני ירבעל
 אם־משל ככם איש אחד ויברתם פיי־עצמכם
 ויבשרכם אני:

ולאמו את אשר עשה:
 7 ויבדד ויבדד לאשה ותישר בעיני שמשונו:
 8 וישב כמנים לקחתה ויסר לראות את מפלתה
 הארנה ונהנה עתה דבורים בגנות הארנה
 וידבש:
 9 ויבדדו אל-בפיו ויולך הולך ויבדד ויולך
 אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו
 ולא-הגיד להם כי מגנות הארנה רדה הקבש:
 10 ויבדד אביהו אל-האשה ונעש שם שמשונו
 משתה כי כן יעשו הפחורים:
 11 ויהי פראותם אותו ויחוקו שלשים מרעים
 ויהיו אחיו:
 12 ויאמר להם שמשונו אחידנהא לכם חידה
 אס-הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשחה
 ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים
 חלפת בגדים:
 13 ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי
 שלשים סדינים ושלשים חלפיות בגדים
 ויאמרו לו חידה חידתך ונשמענה:
 14 ויאמר להם מהאכל ויצא מאכל ומעו ויצא
 מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים:
 15 ויהי אביו השביעי ויאמרו לאשת-שמשונו
 פתי את-אישך ויגדלנו את-חידה פרנשורף
 אותך ואת-בית אביך באש תלקישנו קראתם
 לנו הלא:
 16 ותבדד אשת שמשונו עליו ותאמר
 כדשנאתני ולא אהבתי החידה חדת לבני
 עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי
 ולאמי לא הגדת ויולך אגיד:
 17 ותבדד עליו שבעת ימים ונתתה להם
 המשחה ויהי א ביום השביעי ויגדלה כי
 הציקתו ותגד החידה לבני עמה:
 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בפתם
 ובא חתרתה מהפתיק מדבש ומה עז מארי
 ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתו לא מצאתם
 חידתי:
 19 ותצלח עליו רוח ויהוה ויבדד אשקלון ויבדד
 מהם א שלשים איש ויחוק את-חלצותם ויתן
 החלפיות למגיד החידה ויחר אפו ויעל בית
 אביהו: פ
 20 ותהי אשת שמשונו למרעהו אשר רעה לו:

15

1 ויהי כמנים בימי קציר-החטים ויפקד שמשונו
 את-אשתו בגדי עזים ויאמר באבה אל-אשתי
 הסדקה ולא-תגתו אביה לבוא:
 2 ויאמר אביה אמר אמרתי בישנא שגאתה
 והתנגנה למרעך הלא אחתה תספנה טובה
 מפנה תתייני לך תחתיה:
 3 ויאמר להם שמשונו גתו הפעם מפלשתים
 בישנא אני עמם רעה:
 4 ויולך שמשונו וילכד שלש-מאות שועלים
 ויחוק לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד
 אתר ביושני הגזבות בתוך:
 5 ויבשר-אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים
 ויבשר מגדיש ועד-קמה ועד-בקרם ויהי:
 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו
 שמשונו חסן התמני כי לקח את-אשתו ויתנהג
 למרעהו ויעלו פלשתים וישקפו אותה
 ואת-אביה באש:
 7 ויאמר להם שמשונו אס-תעשון כזאת כי
 אס-תנקתי בכם ואחר אהדל:
 8 ויבדד אדם שוק על-ידיך מפה גדולה ויבדד
 וישב בסקיף סלע עיטם: ס
 9 ויעלו פלשתים ויתנו ביהודה ויגמשו בלחי:
 10 ויאמרו איש והודה למה עליהם עלינו
 ויאמרו לאמר את-שמשונו עלינו לעשות לו
 באשר עשה לנו:
 11 ויבדדו שלשת אלפים איש מיהודה
 אל-סקיף סלע עיטם ויאמרו לשמשונו הלא
 נדעת ביי-שלים בנו פלשתים ומה-זאת עשית
 לנו ויאמר להם באשר עשו לי כן עשיתו להם:

האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
 האלהים נראה מאד ולא שאלתיו ארמזה
 הוא ואת-שמו לא-הגיד לי:
 7 ויאמר לי הנך הנה וילדת בן ועתה
 אל-תשתי ויין ושכר ואל-תאכלי כ-ל-טמאה
 כ-י-גויר אלהים ונהה הנער מן-הספן עד-יום
 מותו: פ
 8 ויגשמו מנום אל-יהוה ויאמר בי אדוני איש
 האלהים אשר שלחת בי-אניג עוד אלינו
 ויורנו מה-נעשה לנער היולד:
 9 וישמע האלהים בקול מנום ויבא מלאך
 האלהים עוד אל-האשה והיא וישבת בשדה
 ומנום אישה אין עמה:
 10 ותמחר האשה תתקן ותגד לאישה ותאמר
 אלינו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום
 אלי:
 11 ויבא מלאך מנום אחרי אשתו ויבא
 אל-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת
 אל-האשה ויאמר אני:
 12 ויאמר מנום עתה בא דברך מה-הנהגה
 משפט-הנער ומעשהו:
 13 ויאמר מלאך יהוה אל-מנום מפל
 אשר-אמרתי אל-האשה תשמר:
 14 מפל אשר-יצא מגפן חנון לא תאכל ויין
 ושכר אל-תשת וכל-טמאה אל-תאכל כל
 אשר-צויתיה תשמר:
 15 ויאמר מנום אל-מלאך יהוה געצקהניג
 אותך ונעשה לפניך גדי עזים:
 16 ויאמר מלאך יהוה אל-מנום אס-תעצוני
 לא-אכל בלחמך ואס-תעשה עלה ליהוה
 תעלגנה כי לא-ידע מנום כ-י-מלאך יהוה הוא:
 17 ויאמר מנום אל-מלאך יהוה מי שמך
 כ-י-יבא ל-דברך כ (הדברך) ויבדדניך:
 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי
 והוא-פלאי: ס
 19 ויחוק מנום את-גדי העזים ואת-המנתה
 ויעל על-הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנום
 ואשתו ראים:
 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמין
 ויעל מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנום ואשתו
 ראים ויפלו על-פניהם ארצה:
 21 ולא-יסיף עוד מלאך יהוה להראה
 אל-מנום ואל-אשתו אז ידע מנום כ-י-מלאך
 יהוה הוא:
 22 ויאמר מנום אל-אשתו מות גמות כי
 אלהים ראינו:
 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו
 לא-לקח מנינו עלה ומנתה ולא הראנו
 את-פל-אלה וקעת לא השמיענו כזאת:
 24 ותלך האשה בן ותקרא את-שמו שמשונו
 ויגדלה הנער ויבדדו יהוה:
 25 ותחל רוח יהוה לפעמו במתנהדו בין
 צרעה ובין אשתאל: פ

14

1 ויבדד שמשונו המנתה ויקרא אשה בתמנתה
 מבנות פלשתים:
 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
 בתמנתה מבנות פלשתים ועתה חדור-אותה לי
 לאשה:
 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בקנות אחיך
 ובכל-עמי אשה כ-י-אתה הולך לקנות אשה
 מפלשתים ועגלים ויאמר שמשונו אל-אביו
 אותה קח לי ביהוה וישקה בעיני:
 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מותה היא
 כ-י-האנה הוא-מבקש מפלשתים ובעת ההיא
 פלשתים משלים בישראל: פ
 5 ויבדד שמשונו ואביו ואמו המנתה ויבאו
 עד-פרמי תמנתה ונהגו כפיר אריות שאג
 לקראתו:
 6 ותצלח עליו רוח ויהוה וישפעהו פשפע
 הנדי ומאוסה און גידו ולא הגיד לאביו

36 ותאמר אליו אבי פציתו את-פיך אל-יהוה
 עשה לי באשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך
 יהוה נקמות מאנביך מבני עמון:
 37 ותאמר אל-אביה עשה לי הדבר הזה
 הרפה ממני שנים חדשים ואלכה ויבדדתי
 על-ההרים ואבקה על-ביתולי אבני וכשתי כ
 (ורעותי) פ
 38 ויאמר לבי וישלח אותה שני חדשים ותלך
 היא ורעותיה ותבדד על-ביתוליה על-ההרים:
 39 והיה מקץ א שנים חדשים ותשב אל-אביה
 ונעש לה את-גדרו אשר גדר והוא לא-יבדד
 איש ותהי-חך בישראל:
 40 כמנים וימיה תלבנה בנות ישראל לתנות
 לכתי-נפתח הגלעדי ארבעת ימים פשנה: ס

12

1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו
 ליפתח מרוע א עברת א להלחם בבני-עמון
 ולנו לא קראת ללכת עמך ביהתך ושרף שלך
 באש:
 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני
 ועמי ובני-עמון מאד ואצעק אהבם
 ולא-הישעתם אותי מן-הם:
 3 ואראה כ-י-אניך מושיע ואשימה נפשי בכפי
 ואעבקה אל-בני עמון ויתנם יהוה גבדו ולמה
 עליהם אלי היום הנה להלחם בי:
 4 ויבדד יפתח את-קל-אשתי גלעד ויולחם
 את-אפרים ויבו אנשי גלעד את-אפרים כי
 אמרו פלישי אפרים אהם גלעד ברוח אפרים
 בתוך מנשה:
 5 וילכד גלעד את-מעברות הירדן לאפרים
 ונהה בי יאמרו פלישי אפרים אעבקה ויאמרו
 לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר לא:
 6 ויאמרו לו אמרנו שבלת ויאמר סבלת ולא
 יבין לדבר כן ויאחזו אותו וישקטוהו
 אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים
 ארבעים ושנים אלף:
 7 וישפט יפתח את-ישראל שש שנים וימת
 יפתח הגלעדי ויסקבר בערי גלעד: פ
 8 וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם:
 9 ויהיו לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח
 החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן-החוץ
 וישפט את-ישראל שבע שנים:
 10 וימת אבצן ויסקבר בבית לחם: פ
 11 וישפט אחריו את-ישראל אלון הזבולני
 וישפט את-ישראל עשר שנים:
 12 וימת אלון הזבולני ויסקבר באילון פארץ
 זבולן: פ
 13 וישפט אחריו את-ישראל עבדון בן-הלל
 הפרעזוני:
 14 ויהיו לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים
 רכבים על-שבעים עזים וישפט את-ישראל
 שמונה שנים:
 15 וימת עבדון בן-הלל הפרעזוני ויסקבר
 בפרעזון פארץ אפרים בטר העמלקי: פ

13

1 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה
 ויהתם והנה בנר-פלשתים ארבעים שנה: פ
 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו
 מנום ואשתו עקרה ולא ילדה:
 3 ויבא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה
 הנהיגי את-עקרה ולא ילדה ויתרתי וילדת
 בן:
 4 ועתה השמרי גא ואל-תשתי ויין ושכר
 ואל-תאכלי כ-ל-טמא:
 5 כי הנך הנה וילדת בן וזוכה לא-יעלה
 על-ראשו כ-י-גויר אלהים ויהה הנער
 מן-הספן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד
 פלשתים:
 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש

10 ויאמרו וקני-גלעד אל-יפתח יהוה ויהה
 שמע בינותינו אס-לא כדברך בן נעשה:
 11 ויולך יפתח עמו-קני גלעד וישימו העם
 אותו עליהם לראש ולקצין ויבדד יפתח
 את-הל-דבריו לפני יהוה במצפה: פ
 12 וישלח יפתח מלאכים אל-מלך בני-עמון
 לאמר מה-לי ויולך כ-י-בא אתה אלי להלחם
 בארצי:
 13 ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח
 כ-י-לקח ישראל את-ארצי בעלותו ממאכבים
 מארנו ועד-הנבק ועד-הנרדן ועתה השביה
 אתנו בשלום:
 14 ויסיף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך
 בני עמון:
 15 ויאמר לו פה אמר יפתח לא-לקח ישראל
 את-ארצי מואב ואת-ארצי בני עמון:
 16 כי בעלותם ממאכבים ויולך ישראל במדבר
 עד-י-סורף ויבא קרחה:
 17 וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום
 לאמר אעבקהניג בארצך ולא שמע מלך
 אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא אבה וישב
 ישראל בקרחה:
 18 ויולך במדבר ויבא את-ארצי אדום
 ואת-ארצי מואב ויבא ממזבח-שמש לארצי
 מואב ויתקן עקבר ארנון ולא-באו מבבל
 מואב כי ארנון גבול מואב:
 19 וישלח ישראל מלאכים אל-סיוח
 מלך-האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 געבקהניג בארצך עד-מקומי:
 20 ולא-תאמני סיוח את-ישראל עבר מבבלו
 ויאסף סיוח את-פל-עמו ויתנו בקרחה ויולחם
 עמו-ישראל:
 21 ויתן יהוה אל-ישראל את-סיוח
 ואת-קל-עמו גיד וישאל ויבוס וירש ישראל
 את-פל-ארצי האמרי וישב הארצי מהיא:
 22 ויירש את קל-גבול האמרי מארנון
 ועד-הנבק ומן-המזבד ועד-הירדן:
 23 וישלח יהוה א אל-ישראל חורש
 את-האמרי מבני עמו ישראל ואתה תירשנו:
 24 הלא את אשר יירשך במוש אלתיך אותו
 תירש ואת כ-י-אשר חורש יהוה אלינו
 מפנינו אותו ירש:
 25 ועתה חטוב טוב אתה מכלק כ-י-צפור מלך
 מואב הרוב רב עמו-ישראל אס-גלחם גלחם
 כם:
 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובבער
 ובבנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון
 שלש מאות שנה ומדוע לא-הצלחתם בעת
 ההיא:
 27 ואנכי לא-תסאתי לך ואתה עשה אתי רעה
 להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני
 ישראל ובין בני עמון:
 28 ולא שמע מלך בני עמון אל-דברי יפתח
 אשר שלח אליו: פ
 29 ותהי על-יפתח רוח יהוה ויעבר
 את-הגלעד ואת-מנשה ויעבר את-מצפה גלעד
 וממצפה גלעד עבר בני עמון:
 30 ויבדד יפתח גדר ליהוה ויאמר אס-גתון
 חסן את-דני עמון כ-י-גיד:
 31 ונהה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי
 לקראתי בשוכי בשלום מבני עמון ונתה
 ליהוה והעליתוהו עולה: פ
 32 ויעבר יפתח אל-בני עמון להלחם כם
 ויתנם ויהו כ-י-גיד:
 33 ויבס מערוער ועד-בואן מנית עשרים עיר
 ועד אכל בקמים מפה גדולה מאד ויבסנו בני
 עמון פ בני ישראל:
 34 ויבא יפתח המצפה אל-ביתו ונהה בתו
 יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורכ היא
 ויחידה ארילו ממנו כן א-י-בת:
 35 ויהי כראותו אותה ויזקק את-בגדיו
 ויאמר אהה פתי הדבר הכרתני ואת
 היית בעבדתי ואנכי פצית-יפי אל-יהוה ולא
 אוכל לשוכ:

לביית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל:
 20 וייתב לב הפהן וינקה אתהתאפור ואתהתקפים ואתהתפסל ונבא בקרב העם:
 21 ויפני וזלכו וישימו אתהתשרף ואתהתמקנה ואתהתקבועה לפנייהם:
 22 תמה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בביתם אשר עסבית מיכה נזקקו ונדבקו אתדיגנין:
 23 ויקראו אלגנין וינסבו פניהם ויאמרו למיכה מהדלך פי נזקקת:
 24 ויאמר אתאלהי אשרעשיתי לקחתם ואתהתפלגו ותלכו ומדלי עור ומדחזה תאמרו אלי מהדלך:
 25 ויאמרו אליו גנין אלשתמע קולך עמנו פן נפגעו ככם אנשים כרי נפש ואספתה נפטר נפש ביהך:
 26 וזלכו גנין לחרקם וקרא מיכה ביהתוקים תמה ממנו ויפן וישב אלבייתו:
 27 ותמה לקחו את אשרעשה מיכה ואתהתפלגו אשר תהדלו ונבאו עליליש עלעם שקט ובטח ונפו אותם לפיתרב ואתהעיר שרפו כמש:
 28 ואין מציל כי רחוקההיא מצידון ודבר אירלם עסביתם והיא בעמק אשר לבייתרחוב וזכו אתהעיר וישבו בה:
 29 ויקראו שדיעיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שדיעיר לראשנה:
 30 ויקומו להם גנין אתהתפסל ויהונתן בןגדלם בןמנשה הוא וקניו היו כהנים לשבט מנשה עדיוים גלות הארץ:
 31 וישימו להם אתהתפסל מיכה אשר עשה בלימי היות ביתהאלהים בשלה: פ

19

1 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בנקתני הראפכים וינקחלו אשה וילגש מבית לחם יהודה:
 2 ותנה עליו פילגשו ותלך מאתו אלביית אביה אלביית לחם והודה והתישם ימים ארבעה חתנים:
 3 וינקם אישה וזלך אתהיה לדבר עללכה לקשיבו כ (להשקיע ק) ונערו עמו וצמד חמרים ותביאיהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישפט לקראתו:
 4 וינזקדפו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וזלכו שם:
 5 ויהי ביום הרביעי וישפיו בבקר וינקם ללכת ויאמר אבי הנערה אלחתנו סעד לפך פחדלכם ואחר תלכו:
 6 וישפכו ויאכלו שניהם ויהיו וישתו ויאמר אבי הנערה הואלגא ולין וישב לפך:
 7 וינקם האיש ללכת ויפצרו חתנו וישב וזלן שם:
 8 וישפם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעדגא לבכך והתמקמהו עדגלות היום ויאכלו שניהם:
 9 וינקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב ליגא הנה חנות היום לין פה וישב לבכך והשפמם מחר לחרקם והלכת לאללך:
 10 ולאצבה האיש ללון וינקם וזלך ונבא עדדכח ובוס היא וירישלם ועמו צמד חמרים חבושים ופילגשו עמו:
 11 הם עסבוים והיום רד מאד ויאמר הנער אלגאויני לכהגא ונסורה אלעירייתבוסי הוואת וזלן בה:
 12 ויאמר אליו אדינו לא נסור אלעירי נכרי אשר לאמבני ישראל הנה ועברנו עדנגבה: ויאמר לגערו לך ונקרבה באחד המקומות

באשר ימצא ונבא הראפכים עדביית מיכה לעשות דרכו:
 9 ויאמרו לו מיכה מאן תבוא ויאמר אליו לוי אוכי מבית לחם והודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא:
 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי ותהדלי לאב ולבתך ואנכי אתולך עשרת כסף לוימים ועדך גנדים ומתנתך וזלך הלוי:
 11 ויואל הלוי לשבת אתהאיש ויהי הנער לו כאחד מגיו:
 12 וזמלא מיכה אתיד הלוי ונהדלו הנער לכתן ויהי בבית מיכה:
 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי ביינויטוב והנה לי פי תהדלי הלוי לכתן:

18

1 בימים ההם אין מלך בישראל ובנימים ההם שקט מנני מבקשלו וזלח לשבת בי לאנפלה לו עדדיום ההוא בתוךדשבטי ישראל גנתלה: פ
 2 וישלחו גנין 1 ממשפחתם המששה אנשים מקצותם אנשים גניחיל מצרעה ומאשתאל לכגל אתהארץ ולקחה ויאמרו אללם לכו חקרו אתהארץ ונבאו הראפכים עדביית מיכה וזלנו שם:
 3 תמה עסבית מיכה ותמה חבירו אתהקול הנער הלוי ונסורו שם ויאמרו לו מייבויאך חלם ומדחזה עשה פזה ומדלך פה:
 4 ויאמר אללם פזה וקנה עשה לי מיכה וישכרני ואתהדלו לכתן:
 5 ויאמרו לו שאלגא באלהים ונדעה התעלים דרפנו אשר אנחנו חלכים עליה:
 6 ויאמר להם הפהן לכו לשלום נכח והנה דרפכם אשר תלכו בה: פ
 7 וזלכו המשש האנשים ונבאו לוישה וקראו אתהעם אשר בקרבה ושבכתלכטח כמשפט דגנים שקט 1 ודכטח ואיןמכלים דבר בארץ יורש עזר והחקים תמה מצדנים ודבר אירללם עסביתם:
 8 ונבאו אלגאוייהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם:
 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם פי ראינו אתהארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אלשתעזלו ללכת לכו לקשת אתהארץ:
 10 כבאקם תבוא אלעם בשח וקארץ רחבת ימים פינתנה אלהים בנדכם מקום אשר איןישם מחסור בלידבר אשר בארץ:
 11 ויסעו משם ממשפחת הנני מצרעה ומאשתאל ששמואות איש חגור כלי מלחמה:
 12 וישלו ונתנו בקרנות יצרים ביהודה עלכפן קראו למקום ההוא מתהדך עד היום הנה הנה אחרי קרנות יצרים:
 13 ויעברו משם הראפכים ונבאו עדביית מיכה:
 14 וישעו המשש האנשים החלכים לכגל אתהארץ ליש ויאמרו אלגאוייהם תנדעםפי יש בביתם הוואת אפור ותקפים ופסל ומסכה ועתה דעו מהדעשעו:
 15 ונסורו שמה ונבאו אלבייתהנער הלוי בית מיכה וישאלו לשלום:
 16 ויששמואות איש חגורים כלי מלחמהם נצבים פתח השער אשר מגנייהם:
 17 וישעו המשש האנשים החלכים לכגל אתהארץ באו שמה לקחו אתהתפסל ואתהתאפור ואתהתקפים ואתהתמסכה ותפלגו נצב פתח השער ויששמואות האיש החגור כלי המלחמה:
 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו אתהתפסל האפור ואתהתקפים ואתהתמסכה ויאמר אליהם הפהן מה אתם עשים:
 19 ויאמרו לו החתש שייךך עליפיך זלך עמנו ותהדלנו לאב ולבתך חטוב והיותך כהן

16 ויהי בייחציקה לו בדכרקה בלתימים ותאלצוהו ותקצר נפשו למות:
 17 ויגדלה אתכללבו ויאמר לה מורה לאעלה עליראשי פיגור אלהים אני מבטן אמי אסלחתי וסר ממני כחר ותליתי ותייתי ככלהתאדם:
 18 ותקא דלילה בייחגיד לה אתכללבו ותשלח ותקרא לשרני פלשתים לאמר עלו הפעם בייחגיד לה כ (לי ק) אתכללבו ועלו אליה סרני פלשתים ונעלו הכסף בנדם:
 19 ותלשננהו עלבכרקה ותקרא לאיש ותגלח אתשבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר חמו מעליו:
 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון וקנן משננהו ויאמר אצא כפעם כפעם ונאנער והוא לא ידע פי יהנה סר מעליו:
 21 ויאחזוהו פלשתים ונקרו אתעיניו ויורידו אותו עתה ויאסרוהו בנחשתיים ויהי חוץ בכית קאסרילם כ (האסורים: ק)
 22 ויחל שערראשו לצמח באשר גלח: פ
 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח וזלכו לגנון אלהים ולשמה ויאמרו גמן אלהינו נדנו את שמשון אויבנו:
 24 ויקראו אתו העם וזללו אתאלהיהם כי אמרו גמן אלהינו נדנו אתאויבנו ואת מחרוב ארצנו ואשר הרפה אתהללנו:
 25 ויהי כי כ טוב כ (כטוב ק) להם ויאמרו קראו לשמשון וישקדלנו ויקראו לשמשון מבית קאסרילם כ (האסורים: ק) ויצחק לפנייהם ויעמידו אותו בין העמודים:
 26 ויאמר שמשון אלנענע הפחיתק ביד הנחיה אותי וזמלשני כ (והמשני ק) אתהעשמים אשר סבית גבון עליהם ואשען עליהם:
 27 ותבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועלנג משלש אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון:
 28 ויקראו שמשון אל יתנה ויאמר אדיני הנה זכרני נא ותקני נא אך הפעם הנה האלהים ואנקה נקם אחת משתי עיני מפלשתים:
 29 וזלפת שמשון אתשני עמודי התור אשר בידת גבון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו:
 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עספלשתים ונט ככה ויפל הבית עלהסרנים ועלכלהעם אשרבו ויהיו המותם אשר סבית במותו רבים מאשר סבית בתיו:
 31 ויהיו אחיו וכלביית אביה וישאו אתו ונעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר גלות אביו והוא שפט אתישראל עשרים שנה: פ

17

1 ויהי איש מהראפכים ושמו מיכה:
 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקחלך ואתי כ (ואת ק) אלית וגם אמרת פאנני הנההכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליתנה:
 3 וישב אתאלףומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי אתהכסף ליתנה מנדי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך:
 4 וישב אתהכסף לאמו ותקח אמו מאתה סכף ותתנהו לצורף ונעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכה:
 5 ותאיש מיכה לו בית אלהים ונעש אפור ותרפים וזמלא אתיד אחד מגניו ונהדלו לכתן:
 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש תשר בעיני עשה: פ
 7 ויהינער מבית לחם והודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גרשם:
 8 וזלך האיש מקעיר מבית לחם והודה לגור

12 ויאמרו לו לאסרך ונדנו להתך בידפלשתים ויאמר להם שמשון השבעני לי פותפנעני ופי אתם:
 13 ויאמרו לו לאמר לא בראסר נאסרך ונתנוך בנדם וקמת לא גמיתך ונאסרהו בשנים עבתיים חרשים ויעלוהו מןהסלע:
 14 והאצבא עדלחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח הנה ותהנה העבתיים אשר עלזורועתיו כפפשתים אשר קערו כאש וימסו אסוריו מעל ידיו:
 15 וימצא לחיחמור סרנה וישלח ידו ויקחה ויךבה אלף איש:
 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמורתיים בלחי החמור הבית אלף איש:
 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך בלחי מנדי ויקרא למקום ההוא רמת לחי:
 18 ויצמא מאד ויקרא אליתנה ויאמר אתה נתת בידעבך אתהתשועה גדלה הוואת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים:
 19 ויבקע אלהים אתהמכתש אשרבלחי ויצאו ממנו מים וישתו ותשב רוחו ויהי עלכפן א קרא שמה עין חקורא אשר בלחי עד היום הנה:
 20 וישפט אתישראל בימי פלשתים עשרים שנה: פ

16

1 וזלך שמשון עתה ויראשם אשה וזנה ונבא אליה:
 2 לענותו 1 לאמר בא שמשון הנה וינסבו ויאברלו כליהלילה בשער העיר ויתקשרו כליהלילה לאמר עדאור הבקר והקנהו:
 3 וישכב שמשון עדחצי הלילה וינקם 1 בחצי הלילה וצאחו בבללות שערהעיר ובשתי המזויות ויסעם עסדכרית וישם עלכתפיו ויעלם אלראש החר אשר עלפיני חבורו: פ
 4 ויהי אחריו ונאסה אשה בגחל שרק ושמה דלילה:
 5 ונעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי שמה חמו גדול וכמה נוכל לו ונאסרהו לענותו ונאננו נחלך איש אלף ומאה כסף:
 6 ותאמר דלילה אלשמשון הגידהגא לי בשמה פתך גדול ובמה תאסר לענותך:
 7 ויאמר אליה שמשון אסרני בשבעה חררים לחים אשר אחרקבו ותליתי ותייתי כאחד האדם:
 8 ויעלוליה סרני פלשתים שבעה חררים לחים אשר לאחרקבו ותאסרהו בהם:
 9 ותארכב ישב לה בחקר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ונתנך אתחמרתים באשר נתת פתלהנערת בחריחו אש ולא נודע בחו:
 10 ותאמר דלילה אלשמשון הנה סתלת פי ותדבר אלי כזבים עתה הגידהגא לי בשמה תאסר:
 11 ויאמר אליה אסרני באסור יאסרוני בעבתיים חרשים אשר לאנעשה בהם מלאכה ותליתי ותייתי כאחד האדם:
 12 ותקח דלילה עבתיים חרשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארכב ישב פתך ונתתם מעל זרועתיו פחוט:
 13 ותאמר דלילה אלשמשון עדהנה סתלת פי ותדבר אלי כזבים הגידה לי בשמה תאסר ויאמר אליה אסרהאני אתשבע מחלפות ראשי עסדמסכה:
 14 ותתקע בידת ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינקן משננהו ויסע אתהתור האנה ואתהמסכה:
 15 ותאמר אליו איך תאמר אתכתיך ולכך אין אתי זה שלש פעמים סתלת פי ולאדהנת לי בשמה פתך גדול:

ולנו בגבעה או בקרמח:
 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבג'מון:
 15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב בקרוב העיר ואין איש מאסרף אותם הפתח ללון:
 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והוא מחר אפרים והוא יגד בגבעה ואנשי המקום בני מיני:
 17 וישא עיניו וירא את האיש הארץ ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה הלך ומאין תבוא:
 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית להם והנה עדיך פתי הרמאפנים משם אנכי ואלך ערבית להם והנה ואת ביתי והנה אני הלך ואין איש מאסרף אותי הפתח:
 19 וגם תבן גס מספוא יש להמורינו וגם להם וזון ישלי ולא תתן לנו עשיריך וזון מן חמור כלה דבר:
 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כלה ממחרת עלי רק קרוב אליהן:
 21 ויביארו לביתו ויגלו כ (והכל ק) לחמורים ויחצו רגליהם ויאכלו וישתו:
 22 חמה מיטיבים אצלם והנה אנשי העיר אנשי בני ג'בל ויסבו את רגליהם ואת רגליהם על המדקה ויאמרו את האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ויגדנו:
 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלם אל אחי אליהם ויאמר ואת אשתו אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנדה הזה:
 24 הנה בתי בתולה ופילגשו אוצ'א יאנא אותם וענו אותם ועשו להם חטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנדה הזה:
 25 ולא ראבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כלה מלח' עדי המבקר וישלחוה כפלות כ (פעלות ק) השחר:
 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עדי האור:
 27 ויזק אדוניה בבקר ויפתח פתחת הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה עליה:
 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה וינסקה עליה חמור ויזק האיש ויזק למלכו:
 29 ויבא אל ביתו ויזק את המאכל ויזק בפילגשו וינתקה לעצמה לשנים עשר נתיים וישלחה בכל גבול ישראל:
 30 והנה כלה רצאה ואמר לא ינתקה ולא ינאקה בואת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמור לכם עליה עזו ודברו: פ

20

7 הנה כלכם בני ישראל חבו לכם דבר ועשה להם:
 8 ויזקם כלה העם פאיש אחד לאמר לא נלך איש לא תהי ולא נסור איש לביתו:
 9 ושתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורלי:
 10 ולקחנו עשה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לארץ ואלך להקבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבעה בג'מון כלה הנקלה אשר עשה בישראל:
 11 ויאסר כלה איש ישראל אל העיר פאיש אחד חברים: פ
 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בג'מון לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בקם:
 13 ועתה תנו את האנשים בני ג'בל על אשר בגבעה ונמיתם ונגבעה רעה מישראל ולא אבו (בני ק) בג'מון לשמע בקול אחיהם בני ישראל:
 14 ויאספו בני בג'מון מן הערים הגבעה לצאת למלחמה עם בני ישראל:
 15 ויתקדו בני בג'מון ביום ההוא מקדושים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישיב הגבעה התקדו שבע מאות איש פחור:
 16 מכל ארץ ויבאו שבע מאות איש פחור אשר ידו מינו פלגה קלע פאבו אל השערה ולא יחסא: פ
 17 ואיש ישראל התקדו לבד מבג'מון ארבע מאות אלף איש שלף חרב פלגה איש מלחמה:
 18 ויבאו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בג'מון והנה יהודה בתחלה:
 19 ויקומו בני ישראל בפקר ויחזו עליהם:
 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בג'מון ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה:
 21 ויצאו בני בג'מון מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה:
 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון:
 23 ויעלו בני ישראל ויבאו לפני יהודה עדי הערב וישאלו ביהודה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בג'מון אחי ויאמר יהודה עלו אליו: פ
 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בג'מון ביום השני:
 25 ויצא בג'מון לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בני ישראל עוד שמת עשר אלף איש ארצה כלה אלה שלפי חרב:
 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבאו וישבו שם לפני יהודה ויצומו ביום ההוא עדי הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהודה:
 27 וישאלו בני ישראל ביהודה ושם ארון ברית האלהים מימים ההם:
 28 ויפיתם בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בנימינים והם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בג'מון אחי אם תהיה ויאמר יהודה עלו כי מחר איתנו בידך:
 29 וישם ישראל ארבים אל הגבעה כסבי: פ
 30 ויעלו בני ישראל אל בני בג'מון ביום השלישי ויערכו אל הגבעה בפעם בפעם:
 31 ויצאו בני בג'מון לקראת העם והתקו מן העיר ויחלו להכות מתקם חללים בפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת נקשה פשה כשלישם איש בישראל:
 32 ויאמרו בני בג'מון נגפים הם לפנינו כפראשנה ובני ישראל אמרו נגוסה ונתקו מן העיר אל המסלות:
 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בעל הקר וארב ישראל מגיה ממקומו

ממשה נבט:
 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש פחור מכל ישראל והמלחמה בקנה ותם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: פ
 35 ויגד יהודה ואת בג'מון לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בג'מון ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כלה אלה שלף חרב:
 36 ויראו בני בג'מון כי נגפו ויחזו איש ישראל מקום בג'מון כי כסחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה:
 37 והארב החישו ויפלטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב:
 38 והפועד נהה לאיש ישראל עם הארב חרב להעלותה משאת העשן מן העיר:
 39 ויחפך איש ישראל פמלחמה ובג'מון החל להכות חללים פאיש ישראל פשלים איש כי אמרו אך נגור נגור הוא לפנינו פמלחמה הראשונה:
 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויזן בג'מון אחריו והנה עלה כליל העיר השמן מה:
 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בג'מון כי ראה בני ג'בל עליו הרעה:
 42 ובני ג'בל לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדיקתה ואשר מקדושים משחיתים אוהו פתוכו:
 43 פתרו את בג'מון הרדיפהו מנוחה הרדיפהו עד נכח הגבעה ממזרח המש: פ
 44 ויפלו מבג'מון שמונה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל:
 45 ויפנו ויגסו המדברה אל סלע הרמון ויעלהו פמסלות משת אלפים איש וידיקו אחריו עדי ג'בל ויבו ממנו אלפים איש:
 46 ויהי כלה הנפלים מבג'מון עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל:
 47 ויפנו ויגסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו כסלע רמון ארבעה חמשים:
 48 ואיש ישראל שבו אל בני בג'מון ויפיו לפי חרב מעיר מחם עדי המדברה עד כלה נמצאו גם כלה עשרים הנמצאות שלחו באש: פ

21

1 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש מפני לא ימות פתו לבג'מון לאשה:
 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עדי הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול:
 3 ויאמרו למת יהודה אחי ישראל היתה זאת בישראל להפך ביום מישראל שבת אחד:
 4 ויהי מפקדתה וישפיו העם ויבגורשם מן המדבר עלות ושלמים: פ
 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהודה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהודה המצפה לאמר מתו יומת:
 6 ויגדו בני ישראל אל בג'מון אחיו ויאמרו נגדע היום שבת אחד מישראל:
 7 מה נעשה להם לנותרים לגשים ואנחנו נשבענו ביהודה בבלתי תתלהם מבלתינו לנשים:
 8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהודה המצפה והנה לא בא איש אל המצפה מביש גלעד אל המקהל:
 9 ויתפקד העם והנה איש איש איש מיושבי גלעד:
 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני חמור ויצו אותם לאמר לכו והפיתם את יושבי גלעד לפי חרב והנשים וחסר:
 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זמן וכל אשה ידעת משבט דבר חמור:

12 וימצאו מיושבי גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב וקר ויביאו אותם אל המצפה שלה אשר בארץ כנען:
 13 וישלחו כלה העדה ויבדדו אל בני בג'מון אשר כסלע רמון ויקראו להם שלום:
 14 וישב בג'מון פשת ההיא והנה להם נשים אשר היו מנשי גלעד ולא ימצאו להם פן:
 15 והעם נחם לבג'מון פיעשה יהודה פרוץ משבטי ישראל:
 16 ויאמרו יקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים פיעשה מה בג'מון אשה:
 17 ויאמרו רשת פליטה לבג'מון ולא ימחה שבת מישראל:
 18 ואנחנו לא נוכל להתלהם נשים מבלתינו פיעשה בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבג'מון:
 19 ויאמרו הנה חגיגה פשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מן רחוק השמש למסלה העלה מבית אל שבתה ומגב ללבונה:
 20 ויצו כ (ויצו ק) את בני בג'מון לאמר לכו וארבתם פקדושים:
 21 ויראו אותם והנה אסרצו בנות שילוח לחול פמחלות ויצאם מן הקרבים ויחטפם להם איש אשתו מבלתי שילוח והלקחם ארץ בג'מון:
 22 והנה פייצו אותם או אחיהם לזוב כ (לרוב ק) אליו ואמרנו אליהם הנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו פמלחמה כי לא אותם נתתם להם פעת האשמו:
 23 ויעשו בני בג'מון וישאו נשים למספרם מן המחלות אשר גלו וילכו וישבו אל הנדהם ויבנו את הערים וישבו בהם:
 24 ויתקלבו משם בני ישראל פעת ההיא איש לשבתו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
 25 מימים ההם אין מלך בישראל איש הנשר בעיניו ועשה:

RUTH

1

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית להם והודה לגור בשדו מואב הוא ואשתו ושני בניו:
 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו וכליו וכליו אפרתים מבית להם והנה ויבאו שדו מואב ויהי רעב:
 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניו:
 4 וישאו להם נשים מאבות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם פעשר שנים:
 5 וימותו גם שני בניו מחרון וכליו ותשאר האשה משני בניה ומאשה:
 6 והיא היא וכליתיה ותשב משדו מואב פי שמה פבדה מואב פייפקר והנה את עמלו קנת להם להם:
 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי בנותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
 8 ותאמר נעמי לשתי בנותיה לכה שבת אשה לבית אשה יעשה כ (יעש ק) והנה עמכם חסד ותשק לכן ותשאנה קולן ותבקענה:
 9 ותאמרנה לה פייפקר נשוב לעמך:
 10 ותאמר נעמי שבת בתי למה תלכנה עמי העדה לי בנים בעמי ויהי להם לאנשים:
 11 ויבנה בתי לכן כי זקנתי מיתות לאיש כי אמתה ישלי תקנה גם חיתי תלולה לאיש וגם בנותי בנים:
 12 תלן א תשבנה עד אשר יגדלו חלקן

3 וְעַלָּה הָאִישׁ הַהוּא מְעִירוֹ מִיָּמִים | מִיָּמָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבֵּחַ לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֲלִי חַפְנִי וַפְנֹחַס בְּהֵימֵן לַיהוָה:

4 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֱלֹקָיָה וַיִּזְנוּן לְפָנָיו אֲשֶׁתוֹ וּלְכֹל־בָּנָיו וַיְכַנְתֶּיהֶם מָוֹת:

5 וּלְחַנָּה יָתוּן מִנָּה אֶחָת אֶפְסֵים בִּי אֶת־חַנָּה אֶהָב וַיְהִי כִסֵּי רַחֲמָה:

6 וַיְכַסְּתָה צְרוּתָה גִּסְפֵּעַס בְּעָבֹר הַקַּעֲמָה בִּי־סִגְרָה יְהוָה פַּעַד רַחֲמָה:

7 וְכֵן יֵעָשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִיָּד עֲלֵתָה בְּבֵית יְהוָה כִּן תִּכְעַסְנָה וְתִכְפַּח וְלֹא חָאֲכַל:

8 וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָיָה אִישָׁה חָנָה לָמָּה תִּכְפִּי וְלָמָּה לֹא חָאֲכַלְי וְלָמָּה יָדַע לְבָבְךָ הַלְוֹא אָנֹכִי מִיָּד לְךָ מְשֻׁרָה בְּנֵי־יָמַי:

9 וְתִקֵּם חָנָה אַחֲרַי אֲבָלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרַי שְׂתָה וְעַלִי תִכְפֵּן יָשֵׁב עַל־הַכֶּסֶף עַל־מִוֹת הַיֶּבֶל יְהוָה:

10 וְהִיא מָרַת נָפֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וַיַּכְּהָ תִכְפֵּה:

11 וַתִּדַּר נָדָר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֲסַרְחָא תִרְחָא | עֲשֵׂי אֶמְצֵךְ וְזִכְרֹתַי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֶמְצֵךְ וְנִתְּתָה לְאֶמְצֵךְ וְרַע אֲנֹשִׁים וְנִתְּתִיו לַיהוָה כְּלִי־זִמִּי תִיּוֹ וְיִזְכַּר לֹא־יִעָלָה עַל־רֹאשִׁי:

12 וְנָתַן בִּי הַרְבָּה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָי יְהוָה וְעַלִי שָׁמַר אֶת־דְּבָרָי:

13 וְחָנָה הָיָה מְדַבְּרַת עַל־לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נִגְלוֹת וְכוֹלֵלָה לֹא יִשְׁמַע וְיִחַשְׁבֶּה עַלִי לְשִׁפְרָה:

14 וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ עַלִי עֲדִמְתִי תִשְׁתַּכְּרֹון חֲסִירוֹ אֶת־יִינֵךְ מִשְׁלִיךְ:

15 וַתַּעַן חָנָה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי אִשָּׁה קִשְׁתֵּירוֹת אָנֹכִי יַיִן וְשִׁכָר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֶשְׁפֵךְ אֶת־גִּזְפִּי לְפָנָי יְהוָה:

16 אֲלֵ־תִתֵּן אֶת־אֶמְצֵךְ לְפָנָי בַּת־בְּלִיעַל בִּי־מִלֵּב שִׁיחַ וְכֹסֵס דְּבָרַי עַד־יְהוָה:

17 וַיַּעַן עַלִי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם וְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּן אֶת־שְׁלֵתְךָ אִישֵׁר שְׂאֵלֶת מַעֲמוֹ:

18 וַתֹּאמֶר תִּמְצֵא שְׂפָתַי כִּן בְּעִינֶיךָ וְתִלְדֵךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וְחָאֲכַל וּפְגִיעָה לֹא־יִדְרִילָה עִידִ: |

19 וַיִּשְׁמָעוּ בְּבֶקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָי יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְּאוּ אֶל־בֵּיתֶם הַקַּעֲמָה וַיַּדַּע אֱלֹקָיָה אֶת־חַנָּה וַיִּזְכְּרָהּ יְהוָה:

20 וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתִּסַּר חָנָה וְתִלְדֵךְ בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׂמוּאֵל בִּי מִיְהוָה שְׂאֵלִיתִי:

21 וַיַּעַל הָאִישׁ אֱלֹקָיָה וַיְכַלִּיבֵתוּ לְזַבֵּחַ לַיהוָה אֶת־זִבְחַת הַיָּמִים וְאֶת־נְדָרוֹ:

22 וְחָנָה לֹא עָלְתָה בִּי־אֶמְצֵךְ לְאִישָׁה עַד וַיִּגְמַל נַעֲמֵר וַתִּבְאֲתוּ וַיְגַרְחָא אֶת־כַּפְּנֵי יְהוָה וַיִּשָּׁב שֵׁם עַד־עוֹלָם:

23 וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָיָה אִישָׁה עֲשֵׂי הַטּוֹב בְּעִינֶיךָ שְׂבִי עַד־גִּמְלֵךְ אֲחוֹתְךָ | כִּסֵּי יְהוָה אֶת־דְּבָרָיו וַתִּשָּׁב הָאִשָּׁה וַיִּזְכֵּן אֶת־בָּנָה עַד־גְּמֻלָּה אֲחוֹתִ: |

24 וַתִּשְׁלַח עִמָּה פֶּאֶשֶׁר נִגְמַלְתָּה בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וַאִשָּׁה אֶחָת קַמַח וַיִּגְבַּל יַיִן וַתִּבְאֲתָה בֵּית־יְהוָה שְׁלוֹ וַתַּנְעֵר נַעֲמֵר:

25 וַיִּשְׁחַטוּ אֶת־הַכֶּפֶר וַיִּבְיִאוּ אֶת־נַעֲמֵר אֶל־עַלִי:

26 וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי חַי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנָי אֵי הָאִשָּׁה הַנְּצַחַת עִמָּכָה כִּזְוָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה:

27 אֶל־נַעֲמֵר חָנָה הַתְּפַלְלִיתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלְתִי אִישֵׁר שְׂאֵלְתִי מַעֲמוֹ:

28 וְגַם אָנֹכִי הַשְׂאֵלְתִיהוּ לַיהוָה כְּלִי־הַיָּמִים אִישֵׁר חָנָה הוּא שְׂאוּל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ שֵׁם לַיהוָה: | פ

2

1 וַתְּהַפְּלֵל חָנָה וַתֹּאמֶר עַלִי לָכִי בִּיהוָה רַחֵם קַרְנֵי בִּיהוָה רַחֵם בִּי עַל־אֲוִיבִי בִּי שְׂמַחְתִּי בִּישְׁעֶיךָ:

2 אֲשִׁי־קְרוֹשׁ בִּיהוָה בִּי אֵינן בְּלַתֶּךָ וְאֵינן צוּר כַּאֲלֵחֵינוּ:

3 אֲלֵ־תִרְכָּבוּ תִדְבְּרוּ גְבָהָה גְבָהָה וַיֵּצֵא עֲתָק מִפִּי־כִּי אֵל עֲלֵיתָ יְהוָה וְלֹא כִּי (וְלוֹ ק)

4

1 וַיַּעַן עֲלָה הַשַּׁעֲרָה וַיִּשָּׁב שֵׁם יְהוָה הַגָּאֵל עֲבַר אִשֵׁר דִּבְרֵי־בָעַז וַיֹּאמֶר סוּכָה שְׂבָה־רַפָּח פְּלִנִי אֶל־מִנִּי וְיִסַּר וַיִּשָּׁב:

2 וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזְּקַנֵי הַעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבוֹרַפַּח וַיִּשָּׁב:

3 וַיֹּאמֶר לְגָאֵל חֲלָקַת הַשָּׂדֶה אִשֵׁר לְאֲחֵינוּ לְאֵלִי־מִלְךְ מִכְרַח נְעָמִי תִשָּׁבֶה מִשְׁדָּה מוֹרָב:

4 וְאֵנִי אֶמְרָתִי אֲנִלָּה אֲזַנֶּךָ לְאֶמְרַךְ קִנְיָה נָגַד הַיִּשְׂבִּים וְנָגַד זְקַנֵי עַמִּי אֶת־הַגָּאֵל גָּאֵל וְאֶס־לֹא יִגָּאֵל הַנִּיחָה לִי וְאֶדַּע כִּי (וְאֶדְעָה ק) בִּי אֵינן וְיִלְחֶךְ לְגָאוּל וְאָנֹכִי אֶת־כִּרְוֹךְ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲגָאֵל:

5 וַיֹּאמֶר בָּעַז בְּיָוִם־קִנְיֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיָּד נְעָמִי וַיִּבֹאֵת רוּחַ הַמּוֹאֲבִיָּה אֶת־הַחַמְתָּ קִנְיָתִי כִּי (קִנְיֹתָה ק) לְהַקִּים שְׂדֵה־חַמְתָּ עַל־נַחֲלֹתִי:

6 וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אֲוִיבֵל לְגָאוּל כִּי (לְגָאֵל־לִי ק) פְּרִי־אֲשֵׁחִית אֶת־נַחֲלֹתִי גָאֵל־לְךָ אִשָּׁה אֶת־גָּאֵלְתִי בִּי לֹא־אֲוִיבֵל לְגָאֵל:

7 וְזֹאת לְפָנֵים בִּישְׂרָאֵל עַל־הַגָּאוּלָּה וְעַל־הַחַמְמוּרָה לְקִנְיָם כִּלְ־דִבְרֵי שְׁלֹף אִישׁ נְעִלו וַיִּתֵּן לְרַעֲיוֹהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בִּישְׂרָאֵל:

8 וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבָעַז קִנְיֹתְךָ וַיִּשְׁלַף נְעִלו:

9 וַיֹּאמֶר בָּעַז לְזִקְנִים וְכֹל־יַעֲשֶׂם עֲדִים אֶתֶם הַיּוֹם בִּי קִנְיֹתִי אֶת־כִּלְ־אִשֵׁר לְאֵלִי־מִלְךָ וְזֹאת כִּלְ־אִשֵׁר לְכַלְיוֹן וּמְחִלוֹן מִיָּד נְעָמִי:

10 וְגַם אֶת־דֵּירוֹתֵי הַגְּדֵה־הוּא זָכָה אֶת־גִּרְוֹן הַשְּׂעִירִים הַלְוִיָּה:

11 וְרַחֲמָנָה וְסַכְתָּה וְשָׁמְתָה שְׂמַלְחָה כִּי (שְׂמַלְחָה ק) עֲלִיךָ וְנִתְּתָה הָלֹא בָעַז מַדְעַתְנִי אִשֵׁר הָיִיתָ אֶת־גִּרְוֹתֵי הַגְּדֵה־הוּא זָכָה אֶת־גִּרְוֹן הַשְּׂעִירִים הַלְוִיָּה:

12 וְיָהִי בֵּיתְךָ בְּבֵית פְּרָץ אִשֵׁר־יִלְדָה תִּמְרָ לַיהוָה מִן־תִּזְכֹּרַע אִשֵׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ מִן־נַעֲמֵרָה הַזֹּאת:

13 וַיִּקַּח בָּעַז אֶת־דֵּירוֹת וַתִּהְיֶינָה לְאִשָּׁה וַיִּבֵּא אֲלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ חֲרִיוֹן וְתִלְדֵךְ בֶּן:

14 וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים אֶל־נְעָמִי בְּרוּךְ יְהוָה אִשֵׁר לֹא הַשְׂבִּית לְךָ גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל:

15 וְנָתַן לְךָ לְמַשִּׁיב נָפֶשׁ וְלְכַלְכַּל אֶת־שִׁיבֹתְךָ בִּי כִלְחַת אִשֵׁר־הַחֲבֵתֶךָ | לְדַתִּי אִשֵׁר־הוּא מוֹרָבָה לְךָ מַשְׂבֵּעַ בְּנֵים:

16 וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת־יְחִידֶךָ וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ בַּחֲמִיקָה וַתִּהְיֶינָה לְאֶמְנָת:

17 וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֹנוֹת שֵׁם לְאֶמְרַךְ לְדִרְבֹּן לְנְעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשִׁי אָבִי:

18 וְאֵלָה תוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת־הַחֲרָיוֹן:

19 וַחֲצִרוֹן הוֹלִיד אֶת־כֶּם וְכֶם הוֹלִיד אֶת־עַמְזִינָבָה:

20 וְעַמְזִינָבָה הוֹלִיד אֶת־נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת־שְׂמֵלָה:

21 וְשְׂמֵלָה הוֹלִיד אֶת־בָּעַז וְבָעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד:

22 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי וְיִשִׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

1 SAMUEL

1

1 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַקְּהָתִים צוֹפִים מֵהָר אֶפְרַיִם וְשְׁמוֹ אֱלֹקָיָה בְּרִי־רַחֵם בְּרִי־אֵלִיהוּא וַיִּרְחַטוּ בְּצִוּוֹף אֶפְרַתִּי:

2 וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אֶחָת חָנָה וְשֵׁם הַשְּׁנַיִת חַנָּה וַיְהִי לְפָנָהּ יְלָדִים וְלַחַנָּה אֵינן יְלָדִים:

17 וַתִּלְקַט בְּשָׂדֶה עַד־הָעֶרֶב וַתִּחַבֵּט אֶת אֶשְׂר־לְקַטָּהּ וַיְהִי בַּאִפְסֵי שְׂעָרִים:

18 וַתֵּשֶׂא וַתְּבֹאוּ הַעִיר וַתִּרְאָה חֲמוּתָה אֶת אֶשְׂר־לְקַטָּהּ וַתִּצְוֵא וַתִּסְוֶלֶה אֶת אֶשְׂר־חֲמוּתָה מִשְׂבָּעָה:

19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוּתָה אִפְּהָ לְקַטְתָּ הַיּוֹם וַאֲנִי עֲשִׂיתִי יְהִי מִפִּירְךָ בְּרוּךְ וַתַּגִּד לְחֲמוּתָה אֶת אֶשְׂר־עֲשָׂתָה עַמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אִשֵׁר עֲשִׂיתִי עַמּוֹ הַיּוֹם בָּעַז:

20 וַתֹּאמֶר נְעָמִי לְכַלְחַתָּה בְּרוּךְ הוּא לַיהוָה אִשֵׁר לֹא־עָשִׂיב חֲסִדוֹ אֶת־הַחַמְתִּים וְאֶת־הַחַמְתִּים וַתֹּאמֶר לָהּ נְעָמִי קְרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגָּאֵלְנוּ הוּא:

21 וַתִּרְאָה רוּחַ הַמּוֹאֲבִיָּה גַם | בִּי־אֶמְרַךְ אֵלֵי עַם־הַנְּעָרִים אֶשְׂר־לִי תִדְבְּקוּן עַד אֶסְפְּלוּ אֶת כִּלְ־הַקְּצִיר אֶשְׂר־לִי:

22 וַתֹּאמֶר נְעָמִי אֶל־רוּחַ בְּלַתָּה טוֹב בְּתִי בִּי חֲצָאִי עַם־נְעֻרוֹתַי וְלֹא יִפְגְּעוּ בְךָ בְּשָׂדֶה אַחֵר:

23 וַתִּדְבַּק בְּנְעוּרוֹת בָּעַז לְלַקֵּט עַד־פְּלוֹת קְצִיר־הַשְּׂעִירִים וַקְּצִיר הַחַמְתִּים וַתִּשָּׁב אֶת־חֲמוּתָה:

3

1 וַתֹּאמֶר לָהּ נְעָמִי חֲמוּתָה בְּתִי הָלֹא אֲבִקְשֶׁלְךָ מִנּוֹחַ אִשֵׁר וַיִּסְבֵּלְךָ:

2 וְעַתָּה הָלֹא בָעַז מַדְעַתְנִי אִשֵׁר הָיִיתָ אֶת־גִּרְוֹתֵי הַגְּדֵה־הוּא זָכָה אֶת־גִּרְוֹן הַשְּׂעִירִים הַלְוִיָּה:

3 וְרַחֲמָנָה וְסַכְתָּה וְשָׁמְתָה שְׂמַלְחָה כִּי (שְׂמַלְחָה ק) עֲלִיךָ וְנִתְּתָה הָלֹא בָעַז מַדְעַתְנִי אִשֵׁר הָיִיתָ אֶת־גִּרְוֹתֵי הַגְּדֵה־הוּא זָכָה אֶת־גִּרְוֹן הַשְּׂעִירִים הַלְוִיָּה:

4 וְיָהִי בְּבֵיתְךָ וְיִדְעַתְּ אֶת־הַמְּקוֹם אִשֵׁר יִשְׁכְּבִשְׁם וְכֹחַת וְגִלְוִית מְרַגְלִיתִי וְשִׁכְּמִתִּי כִּי (וְשִׁכְּמִתִּי ק) וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת אֶשְׂר־תַּעֲשִׂיוֹ:

5 וַתֹּאמֶר אֲלֶיהָ כֹּל אֶשְׂר־תֹּאמְרִי (אֵלֵי ק) אֶשְׂתָּה:

6 וַתִּקְרַד הַגָּוֹן וַתַּעֲשֶׂה כְּכֹל אֶשְׂר־צְוָתָה חֲמוּתָה:

7 וַיִּבְכַּל בָּעַז וַיִּשְׁתֵּי וַיִּוֹטֵב לְבוֹ וַיִּבֵּא לְשִׁבְבַת קַצְחָה הָעֶרְבָה וַתִּבֵּא בְלֵט וַתִּגַּל מְרַגְלֵתִי וַתִּשָּׁבֶב:

8 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלְוִיָּה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּשְׁלַח וַיַּחַז אִשָּׁה שְׂכֵבַת מְרַגְלֵתִי:

9 וַיֹּאמֶר מִי־אַתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּחַ אֶמְצֵךְ וַיִּפְרַשְׁתָּ כְּנָפֶךָ עַל־אֶמְצֵךְ בִּי גָאֵל אֶתָּה:

10 וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַת לַיהוָה בְּתִי הַיִּטְבַּת חֲסִדְךָ הַאֲחִירוֹן מִן־הָרֵאשֹׁן לְבַלְתִּי־לְכַת אַחֲרַי הַכַּחוּרִים אֶסְבֵּל וְאֶסְעִירָה:

11 וְעַתָּה בְּתִי אֲלֵ־תִרְאֵי כֹּל אֶשְׂר־תֹּאמְרִי אֶשְׂחַדְלֶךָ בִּי יוֹדַע כִּלְ־שֵׁעַר עַמִּי בִּי אִשָּׁה חַיִל אָתָּה:

12 וְעַתָּה בִּי אֶמְנָם בִּי אִם כִּי גָאֵל אָנֹכִי וְגַם שִׂ גָאֵל קְרוֹב מִסְּנִי:

13 לִינִי | הַלְוִיָּה וְנָתַן בְּכַפְּךָ אֶסְיֵאֲלֶךָ טוֹב יִגָּאֵל וְאֶס־לֹא יִחַפֵּץ לְגָאֵלְךָ וְגָאֵלְךָ אֶת־אָנֹכִי מִן־יְהוָה שְׂכֵבִי עַד־מַבְקָר:

14 וַתִּשָּׁבֶב מְרַגְלֵתִי כִּי (מְרַגְלֵתִי ק) עַד־הַבֶּקֶר וַתִּקַּח מִקַּמַּח מֵעִירוֹ כִּי (מִקַּמַּח ק) וַיִּבֵר אִישׁ אֶת־דֵּירוֹתָיו וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה בִּישְׂרָאֵל הֲלֹאֶנִי וְהָיִיתָ מִשְׂפַּחַתְּךָ עַל־יְדֵי אֶשְׂר־עֲלִיךָ וְאַחֲרָיִךָ וַתִּחַזַּק בָּהּ וַיִּמְדַּד שְׂשִׁיעָרִים וַיִּשְׁתֵּ עַלִּיהָ וַיִּבֵּא הַעִיר:

16 וַתְּבֹאוּ אֶל־חֲמוּתָה וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בְּתִי וַתַּגִּידֶלָה אֶת כִּלְ־אִשֵׁר עֲשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ:

17 וַתֹּאמֶר שְׂשִׁיעָרִים הֲאֵלָה נָתַן לִי בִּי אֶמְרַךְ (אֵלֵי ק) אֶל־תְּבֹאוּ רִיקִים אֶל־חֲמוּתָה:

18 וַתֹּאמֶר שְׂבִי בְּתִי עַד אִשֵׁר תִּדְעִין אֵיךְ | פֶּלַךְ בִּי לֹא יִשְׁלַח הָאִישׁ בִּי־אֶסְפְּלָה הַדְּבָר הַיּוֹם:

2

1 וְלְנְעָמִי מִצְּכָה כִּי (מוֹדַע ק) לְאִשָּׁה אִישׁ גְּבוּר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֵלִי־מִלְךָ וְשְׂמוֹ בָּעַז:

2 וַתֹּאמֶר רוּחַ הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נְעָמִי אֲלֵכֶה־נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקַטְתָּ בַּשָּׂבָלִים אַחֵר אִשֵׁר אֶמְצִיאֲחִן בְּעֵינֵי וַתֹּאמֶר לָהּ לָכִי בְּתִי:

3 וַתִּלְךְ וַתִּבְאוּ וַתִּלְקַט בְּשָׂדֶה אַחֲרֵי הַקְּצִירִים וַיִּקַּר מִקְרָה חֲלָקַת הַשָּׂדֶה לְבָעַז אִשֵׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֵלִי־מִלְךָ:

4 וַיַּחַז בָּעַז כַּאֲ מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ וְכִדְבַרְךָ יְהוָה:

5 וַיֹּאמֶר בָּעַז לְנַעֲמֵר וְנַעֲבַב עַל־הַקְּצִירִים לָמִי תִשְׂבַּחַת הַזֹּאת:

6 וַיַּעַן נַעֲמֵר וַתַּעֲבַב עַל־הַקְּצִירִים וַיֹּאמֶר נַעֲמֵר מוֹאֲבִיָּה הוּא תִשָּׁבֶה עַם־נְעָמִי מִשְׁדָּה מוֹרָב:

7 וַתֹּאמֶר אֱלֹקָיָה וְאֶסְפְּתִי בְּעַמְּרִים אַחֲרֵי הַקְּצִירִים וַתְּבֹאוּ וַתַּעֲמִיד מִזֹּון הַבֶּקֶר וְעַד־עַתָּה זֶה שְׂבָתָה בְּהֵימֵן מַעֲמוֹ:

8 וַיֹּאמֶר בָּעַז אֶל־רוּחַ הַלְוִיָּה הָלֹא שְׂמַעְתָּ בְּתִי אֶל־תִּשְׁלַחִי לְלַקֵּט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי מִנָּה וְכֹה תִדְבְּקוּן עַם־נְעָרֹתִי:

9 עֵינֶיךָ בְּשָׂדֶה אֶשְׂר־יִקְצְרוּן וְחִלְכַת אַחֲרֵיהֶן הָלֹא צוּיִתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבַלְתִּי־נִגְשֶׁךָ וְצִמַּת וְחִלְכַת אֶל־הַפְּלִים וְשִׁתִּית מִאֶשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים:

עליו:
 5 על פניו לא ידברו ויגידו כחגי דגון וכל המבאים
 ביה דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום
 תהא: ׀
 6 ותקבד יד יתנהו אליהם ויגידו וישמעו ויגד
 אותם בעפליים כ (במחרים ק) את אשדוד
 ואת גבעוליה:
 7 ויראו אנשי אשדוד בירכין ואמרו לא יושב
 ארון אלהי ישראל עמנו כפי שקשה ידו עלינו
 ועל דגון אלהינו:
 8 וישלחו ויאספו את כל סרגני פלשתים
 אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל
 ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו
 את ארון אלהי ישראל: ׀
 9 ויהי אחריו הסבו אהו ונתהו יד יתנהו בעיר
 מזומה גדולה מאד ויגד את אנשי העיר מקמן
 ועד גדול וישתרו להם עפליים כ (במחרים ק)
 10 וישלחו את ארון האלהים שקרון ויהי
 כבואו ארון האלהים שקרון ויועקבו שקרנים
 לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל
 להמיתנו ואת עמנו:
 11 וישלחו ויאספו את כל סרגני פלשתים
 ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב
 למקמו ולא ימית אתו ואת עמנו כפי שקשה
 מזומת ארון האלהים בכל העיר כבדה מאד יד
 האלהים שם:
 12 ותאגשים אשר לא ימיתו הכו בעפליים כ
 (במחרים ק) ותשל שונת העיר השמים:

6

1 ויהי ארון יהוה בשכה פלשתים שבכה
 חלשים:
 2 ויקראו פלשתים לפתחים ולקסמים לאמר
 מה נעשה לארון יהוה הודענו פמה נשלחנו
 למקומו:
 3 ויאמרו אבדמסלחם את ארון אלהי ישראל
 אל תשלחו אהו ויקים כפי השב תשיבו לו אשם
 או תכראו ויודע לכם למה לא תחסרו ידו
 מכם:
 4 ויאמרו מה תאשם אשר נשיב לו ויאמרו
 מספר סרגי פלשתים חמשה עפלי כ (במחרים ק)
 וזהב וחמשה עקברי זהב כפי מנקה אחת לכלם
 ולסרגיהם:
 5 ועשהו צלמי עפליים כ (במחרים ק)
 וצלמי עקבקים המשויותם את הארון ונתתם
 לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו
 מעליכם ומשל אלהיכם ומשל ארצכם:
 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו
 מצרים ופרעה את לבם הלא כאשר תעלל
 בהם וישלחום ויכלו:
 7 ועשהו קחו וישו עגלה קשה אשת ושת
 פרות עלות אשר לא יעלה עליהם על
 ואסרתם את הפרות כעגלה והשיבתם בנייהם
 מאסריהם תביתיה:
 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אהו
 אל העגלה ואת אפלי זהב אשר השבתם לו
 אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אהו ואלך:
 9 ויראיתם אסר כעגל ויעלה ביה שמש הוא
 עשה לנו את העקה הגדולה הזאת ואסילא
 וידענו כי לא ידו נעשה כנו מקרה הוא תה
 לנו:
 10 ויעשו האגשים כן ויקחו שתי פרות עלות
 ויאסרום כעגלה ואת בנייהם כילו בבית:
 11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת
 הארגו ואת עקברי זהב ואת צלמי מחיהיהם:
 12 וישררה הפרות כעגל עד עיר עד בית שמש
 במסאל אחת הלכו הלך וגעלו ולא יסרו ימין
 ושמאלו אהו ויהיו חלמיים אחריהם
 עדי גול בית שמש:
 13 ובית שמש קצרים קצרים חמשים עמק
 וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו
 לקוחות:

3 ויבא העם אל המהנה ויאמרו וקני ישראל
 לפה נעננו יהוה היום לפני פלשתים נקחה
 אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא
 כקרבנו וישענו מפני איבינו:
 4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון
 ברית יהוה צבאות ישב הקרבים ושם שני
 בני יעלי עמ ארון ברית האלהים חפני
 ופיניקס:
 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המהנה
 וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותחם הארון:
 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו
 מה קול התרועה הגדולה הזאת במהנה
 העברים וירעו כי ארון יהוה בא אל המהנה:
 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים
 אל המהנה ויאמרו או לנו כי לא תהיה כזאת
 אומלול שלשים:
 8 או לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים
 האלה אלה הם האלהים המפיים את מצרים
 בכל מכה פמקרב:
 9 ותחזקו והיו לאגשים פלשתים פן תעבדו
 לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאגשים
 ונלחמתם:
 10 ויילחמו פלשתים ויגבר ישראל וינסו איש
 לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל
 מישקאל שלשים אלף רגלי:
 11 וארון אלהים נלקח ושני בני יעלי מהו
 חפני ופיניקס:
 12 וירקן איש בגימון מה מערכה ויבא שלה
 ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו:
 13 ויבוא ותהי עלי יושב על הכסא י כ (ב
 ק) דרך מצפה ביתה לבו חרד על ארון
 האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק
 כל העיר:
 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה
 קול הקמון הזה והאיש מה ויבא ויגד לעלי:
 15 וכל בן ישראל וישמעו וישמעו שנה ושני קמה
 ולא יכלו לראות:
 16 ויאמר האיש אל עלי אנכי קמה
 מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום
 ויאמר מה היה הדבר בני:
 17 וישן המכשור ויאמר גם ישראל לפני
 פלשתים וגם מנפה גדולה תהיה בעם וגם שני
 בניו מהו חפני ופיניקס וארון האלהים
 נלקחה: ׀
 18 ויהי כשבוירו א את ארון האלהים ויפל
 מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר
 מפרקתו וימת בירקן האיש וקברו והוא שפט
 את ישראל ארבעים שנה:
 19 וכלתו אלהיהם הרה ללת ותשמע
 את השמעה אל הלחק ארון האלהים ומה
 חמיה ואישה ותכרע ותלך כפי נחפכו עליה
 צדקה:
 20 וכשת מותה ותדברנה הנצבות עליה
 אל תיראי כי בן ילקת ולא ענתה ולא ישתה
 לבה:
 21 ותקרא לגער אי כבוד לאמר גלה כבוד
 מישקאל אל הלחק ארון האלהים ואל חמיה
 ואישה:
 22 ותאמר גלה כבוד מישקאל פי נלקח ארון
 האלהים: ׀

5

1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאוהו
 מאבן העזר אשדודיה:
 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו
 אהו בית דגון ויציו אהו אצל דגון:
 3 וישפמו אשדודים מסתרת והנה דגון נפל
 לפני ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את ידו
 וישבו בית המקום:
 4 וישפמו כפקר מסתרת והנה דגון נפל לפניו
 ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתו א
 פפות ידיו כרתות אל המפתן כד דגון נשאר

את עיניו ולא יבא את הנשך וכל מקרבית
 ביהך ימיתו אנשים:
 34 ויהלך האור אשר יבא אל שני בניו
 אל חפני ופיניקס ביום אחד וימיתו שניהם:
 35 ותקומתי לי פהן נאמן כאשר בלבבי
 ובגפשי יעשה ובגיתי לו בית נאמן
 והתהלך לפני משחי כפי נתיבי:
 36 ונהי כפי נתיבי בביתך יבוא להשתחות
 לו לאגורת כסף וכפר ללחם ואמר ספחני נא
 אל אחת הפהנות לאכל פת לחם: ׀

3

1 והנער שמואל מקרת את יהוה לפני עלי
 וידבר יהוה תה יקר פימים הם אין חזון
 נפרץ: ׀
 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועיניו כ
 (ועיניו ק) החלו כהות לא יוכל לראות:
 3 ונר אלהים טרם וכבה שמואל שכב בחיכל
 ותהי אשר יש ארון אלהים: ׀
 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
 5 וירקן אל עלי ויאמר הנני בירקאת לי
 ויאמר לא יקראתי שוב שכב ויגד וישקב: ׀
 6 ויסקר יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל
 ויגד אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר
 לא יקראתי בני שוב שכב:
 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה
 אליו דבר יהוה:
 8 ויסקר יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם ויגד
 אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויגד עלי כי
 יהוה קרא לגער:
 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב ותהי
 אסירקא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע
 עבדך ויגד שמואל וישקב במקומו:
 10 ויבא יהוה ויניח ויקרא כפעם בפעם
 שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע
 עבדך: ׀
 11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה
 דבר בישראל אשר בלשמעו תצלינה שתי
 אנני:
 12 ביום ההוא אקים אל עלי את בן אשר
 דברתי אל ביתו החל וכלה:
 13 ותהי לו כפי שמע אני את ביתו
 עד יעולם כעון אשר ידע פרי מקללים להם
 כניו ולא כהה כם:
 14 ויכלן ושבעתי לבית עלי אסירקא כעון
 בית עלי כזבח ובמנחה עד יעולם:
 15 וישקב שמואל עד הבקר ויפתח
 את הדלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד
 את המראה אל עלי:
 16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני
 ויאמר הנני:
 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אלני
 הכחד ממני פה יעשה לך אלהים ובה יוסר
 אסתכחד ממני דבר מקל הדבר אשר דבר
 אליך:
 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד
 ממנו ויאמר יהוה הוא שמוע בעיניו יעשה: ׀
 19 ויגדל שמואל ויהוה הנה עמו ולא הפיל
 מקל דבריו ארצה:
 20 וידע כל ישראל מן ועד באר שבע כי
 נאמן שמואל לגבי יהוה:
 21 ויסקר יהוה להקאה בשלה כפי נגלה יהוה
 אל שמואל בשלו בדבר יהוה: ׀

4

1 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
 לקראת פלשתים למלחמה ויחני על האבן
 העזר ופלשתים חנו באבן:
 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותמש
 המלחמה ויגבר ישראל לפני פלשתים ויבו
 במערכה בשדה בארבעת אלפים איש:

נהבנו עללות:
 4 קשת גברים חתים ונקשלים אורו קול:
 5 שבעים בלחם נשקרו ורעבים חדלו
 עד עקרה ויהי שבעה רכבת בני אמהללה:
 6 ותהי ממת ומתה מוריד שאול ויעל:
 7 ותהי מוריד ומעשה משפיל ארמורים:
 8 ומקם מקפר של מאשפת ויהם אביון
 לחושים עשנידיים וכסא כבוד ונחלם פי
 ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
 9 כהני מסילו כ (חמיריו ק) ישמר והשעים
 בחשך ידמו כפילא בכה ויבראיש:
 10 ותהי ותהו מקיבו כ (מריבו ק) עלו כ
 (עליו ק) בשמים ירעם יהוה ידו אפסירקא
 ויחזקו למלכו ויהם קרן משחי: ׀
 11 ויגד אלקנה הרמקה על ביתו והנער תה
 משרת את יהוה את פני עלי תה:
 12 ובני עלי בני בלעז לא ידעו את יהוה:
 13 ומשפט מהכנים את העם כפי איש זבח וזבח
 וקא נהן קבשן כבשל הבשר ותמולג:
 שלש השנים כדו:
 14 והנה כפיור או כדור או בקלחת או
 כפרור כל אשר יעלה תמולג יקח תפן בו
 ככה יעשו לכל ישראל כפי שם בשלה:
 15 גם כטרם אהיה אהיה חלב וקא יער
 תהן ואמר לאיש הזבח תה כשר לצלות
 לפתן ולא יקח מן בשר מקבל כי אסתי:
 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון ביום
 החלב וקח לך כאשר תאהב נשך ואמר וכו'
 לא (ק) כי עתה תהן ואסילא לקחתי בחוקה:
 17 ותהי חמאת הנערים גדולה מאד את פני
 יהוה כי נאצו האגשים את מנחת יהוה:
 18 ושמואל משת את פני יהוה גער חגור
 אפור כד:
 19 ומעל קפן תעשהו אמו ותעלה לו
 מזמים א ימיה בעלותה את אישה לזבח
 את זבח הנמים:
 20 וכבר עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר
 ישם והנה לך זרע מן האשה הזאת תחת
 השאלה אשר שאל ליהוה ותלכו למקומו:
 21 כפי שקד יהוה את יהוה ותהי ותלך
 שלשדברים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל
 עם יהוה: ׀
 22 ועל זמן מאד ושמע את כל אשר יעשו
 בניו לכל ישראל ואת אשר ישקבון
 את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
 23 ויאמר להם למה תעשו כדברים האלה
 אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת
 אל העם אלה:
 24 לא בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי
 שמע מעברים עם יהוה:
 25 אסירקא איש לאיש ופללו אלהים ואם
 ליהוה יקרא איש מי ותפללו ולא ישמעו
 לקול אביהם כפי יהוה והמיתם:
 26 ותנער שמואל הלך ויגדל וטוב גם
 עם יהוה וגם עם אנשים: ׀
 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו פה
 אמר יהוה הנגלה נגליתו אל בית אבין
 בחיותם במצרים לבית פרעה:
 28 וכחד אהו מקל שמי ישראל לי לכהן
 לשלות על מונחי להקטר קטרת לשאת
 אפור לפני ואתה לבית אבין את כל איש
 בני ישראל:
 29 למה תבעטו בוכחי ובמנחתי אשר צויתי
 מעון ותכחד את בניו ממני להקריאכם
 מראשית פלמנחת ישראל לעמי:
 30 לכן נא את יהוה אלהי ישראל אומר אתה
 ביהך ובית אבין ותחלבו לפני עד יעולם
 ושתה נא את יהוה חלילה לי כפי מנחתי אכחד
 ובני יקלו:
 31 הנה ימים פאים ונגדתי את ידך
 את ידך בית אבין מקיזת וכן בביתך:
 32 והבטת עין מעון ככל אשר יושב
 את ישראל ולא יזורה זמן בבית כפי נתיבים:
 33 ואיש לא יאבירתי לך מנחתי לכלות

שליש ויתנבאו גסיהמה:
 22 וילך גסיהו הקמקה ונבא עדיבור הגדול
 אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ונדוד
 ויאמר הנה בגיית כ (בגיות ק) בקמה:
 23 וילך שם אל גיית כ (בגיות ק) בקמה ותהי
 עליו גסיהו רוח אלהים וילך הלך ויתנבא
 עדיבור גיית כ (בגיות ק) בקמה:
 24 ויפסח גסיהו בגדיו ויתנבא גסיהו לפני
 שמואל ויפל ערם כל ימיו ההוא וכלי הנלול
 על פני יאמרו הגם שאלו פנבואם פ

20

1 ויבחר דוד מגיית כ (בגיות ק) בקמה ונבא
 ויאמר לפני יונונתן מה עשיתי מה עשיתי
 ומדחטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי:
 2 ויאמר לו חלילה לא המות הנה לך עשה כ
 (לא יעשה ק) אבי דבר גדול או דבר קטן
 ולא יגלה את אונני ומידע יסתיר אבי מפני
 את הדבר הזה אין זאת:
 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך
 כי מצאתי חן בעיניך וישמר אל ידי ואת
 יונונתן פני צבא וזולם סיי יהיה ותי נשפט פי
 כפשע ביני וביני המות:
 4 ויאמר יונונתן אל דוד את האמר נפשך
 ואשדלך:
 5 ויאמר דוד אל יונונתן הנחידך קטר
 ואנכי ושבאש עם המלך לאכול ושלחתי
 ונסתתתי בשדה עד הערב השלישי:
 6 אספקר ופקני אביך ואתה נשאל נשאל
 מפני דוד לרוח בית לחם עירו כי זבח נמנים
 שם לכל המשפחה:
 7 אספה יאמר טוב שלום לעבדך ואסירה
 וקחה לו פד בייכלתה הקשה מעמו:
 8 ונשיה קטר עלי עבדך כי בברית יהוה
 הבאת את עבדך עמך ואישי עון המיתי
 אתה ועד אביך למחזה תביאני פ
 9 ויאמר יונונתן חלילה לך כי אסידע אדע
 ויכלתה הקשה מעם אבי לבוא עליך ולא
 אתה אנני לך:
 10 ויאמר דוד אל יונונתן מי יגיד לי או
 מה ישנך אביך קשה:
 11 ויאמר יונונתן אל דוד לכה ונצא השקה
 ונצאו שניהם השקה:
 12 ויאמר יונונתן אל דוד ותה אלהי ישראל
 כי אחר את אבי בעת א קטר השלישי
 והנה טוב אל דוד ולא יאזן אשלה אליו
 וגלית את אונך:
 13 פה נששה יהוה ליונונתן וכה יסר פי יוטב
 אל אבי את הקשה עליך וגלית את אונך
 ושלחתך ואת הקשה לשלום יהי והנה עמך
 פאשר תה עס אבי:
 14 ולא אסידעני כי לא יאששה עמדי קטר
 יהוה ולא אמתי:
 15 ולא תכרת את דודך מעם ביתי עדיולם
 ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני
 האדמה:
 16 ויכרת יונונתן עס בית דוד ובקש יהוה
 מצד אבי דוד:
 17 ויזכר יונונתן להשיב את דוד פאקהו
 אלו פרי אהבת נפשו אהבו:
 18 ויאמר לו יונונתן קטר חקש ונפקתה פי
 יפקד משבך:
 19 ושלח תרד מאד וכתת אל המקום
 אשר נסתרת שם ביום המששה ונשבת אצל
 האבן האל:
 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי
 למשקה:
 21 והנה אשלה את הנער לך מצא את החצים
 אבי אמר אמר לגער הנה החצים אמך והנה
 קמתי ונבאה פישלום לך ואין דבר סיי יהיה:
 22 ואספה אמר לעלם הנה החצים מקך
 ושלח לך פי שלחך יהוה:

26 ונגדו עבדיו לךוד את הדברים האלה
 וישר הדבר בעיני דוד להסתתן פמלך ולא
 קלאו נמנים:
 27 ונקם דוד וילך א הוא ואנשיו ויך
 בפלשתים מאתים איש ונבא דוד
 את דגלתיסם וימלאום למלך להסתתן פמלך
 ויזכרו שאלו את מיכל בתו לאשה:
 28 ויקרא שאלו ונדע כי יהוה עס דוד ומיכל
 בת שאלו אהבהו:
 29 ויאסף שאלו לרא מפני דוד עוד ויהי
 שאלו אב את דוד פל נמנים:
 30 ונצאו שרי פלשתים ויהי ומדי צאתם שכל
 דוד מפל עבדי שאלו ויזכר שמו מאד:
 19

19

1 וידבר שאלו אל יונונתן בנו ואל פל עבדיו
 להמית את דוד ויונונתן פן שאלו חפץ בךוד
 מאד:
 2 ונגד יונונתן לךוד לאמר מבקש שאלו אבי
 להמיתך וקחה השמר נא בפקר וישבת בסתר
 ונחבאת:
 3 ואני אצא ועמתי ליד אבי פשדה אשר
 אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וקחתי מה
 והגיתי לך:
 4 ונדבר יונונתן בךוד טוב אל שאלו אבי
 ויאמר אליו אל תחטא המלך עבדו בךוד כי
 לוא חטא לך וכי עשיתי טוב לך מאד:
 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ונעש
 יהוה תשיעה גדולה לכל ישראל ואת
 ותשקם ולקחה חטאת בדם נקר להמית את דוד
 חנם:
 6 וישמע שאלו בקול יונונתן וישבע שאלו
 סיי יהוה אסיומתי:
 7 ויקרא יונונתן לךוד ונגדלו יונונתן את
 כל הדברים האלה ונבא יונונתן את דוד
 אל שאלו ויהי לפניו פאחמול שלום:
 8 ותוסף המלמה להיות ונצא דוד וילתם
 בפלשתים ויך בהם מה גדולה ויגסו מפניו:
 9 ותהי רוח יהוה ארעה אל שאלו והוא בביתו
 ישב וסגיתו בךוד ונדוד מגן בךוד:
 10 ויבקש שאלו להכות פחנית בךוד ובקור
 ויפטר מפני שאלו ויך את פחנית בקור ונדוד
 גם וימלט פלילה הוא:
 11 וישלח שאלו מלאכים אל בית דוד לשקרו
 ולקחיהו בפקר ותגד לךוד מיכל אשתו לאמר
 אבי אונך מילט את עבדך מלילה קטר אתה
 מומתי:
 12 ותכר מיכל את דוד בעד החלון וילך
 ויכרת וימלט:
 13 ותחן מיכל את התרפים ותשם אל המשח
 ואת קביר העשים שמה מראשתי ותכסם
 בפגד:
 14 וישלח שאלו מלאכים לקחת את דוד
 ותאמר חלה הוא:
 15 וישלח שאלו את המלאכים לקחת
 את דוד לאמר עשלו אלו במטה אלי להמתי:
 16 ונבאו המלאכים והנה התרפים אל המשח
 וקביר העשים מראשתי:
 17 ויאמר שאלו אל מיכל לקחה פכה המיתי
 ותשלחי את אבי וימלט ותאמר מיכל
 אל שאלו הוא יאמר אלי שלחני לקחה אמתי:
 18 ונדוד ברה וימלט ונבא אל שמואל הקמקה
 ונגדלו את כל אשר עשה לו שאלו וילך הוא
 וישמואל וישבו בגיית כ (בגיות ק)
 19 ונגד לשאלו לאמר הנה דוד בגיית כ
 (בגיות ק) בקמה:
 20 וישלח שאלו מלאכים לקחת את דוד ויקרא
 את הדלתת הנביאים נבאים וישמואל עמר נצב
 עליהם ותהי ופל אבי שאלו רוח אלהים
 ויתנבאו גסיהמה:
 21 ונגדו לשאלו וישלח מלאכים אחרים
 ויתנבאו גסיהמה ויזכר שאלו וישלח מלאכים

56 ויאמר המלך שאל אתה פן מי יך
 העלם:
 57 וכשבו דוד מהכות את הפלשתי וינקה אלו
 אכנר ונבאחו לפני שאלו וראש הפלשתי
 בךוד:
 58 ויאמר אליו שאלו פן מי אתה הנער
 ויאמר דוד פן עבדך יש בית הלחמי:

18

1 ויהי ככלתו לךבר אל שאלו ונפש יונונתן
 נקשקה נפש דוד ונאכלו כ (ונאכהו ק)
 יונונתן כנפשו:
 2 וינסתו שאלו ביום ההוא ולא נתנו לשוב
 בית אבי:
 3 ויכרת יונונתן ונדוד ברת פאקהו אלו
 כנפשו:
 4 ויהפשו יונונתן את המשעיל אשר עליו
 ויתנהו לךוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו
 ועד חגרו:
 5 ונצא דוד בכל אשר ישלחני שאלו וישכיל
 וישמחו שאלו על אנשי המלמה ויטב בעיני
 כל העם וגם בעיני עבדי שאלו:
 6 ויהי כבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי
 ותצאנה הנשים מפל ערי ישראל לשר כ
 (לשיר ק) והמחלות לקראת שאלו המלך
 בהמים בשמחה ומששש:
 7 וסענינה הנשים המסכות ותאמרן הנה
 שאלו באלפו כ (באלפיו ק) ונדוד בהבכותיו:
 8 ויחר לשאלו מאד ונדע בעיניו הקבר הנה
 ויאמר נתנו לךוד הקבות ולי נתנו האלפים
 ועוד לו אך המלוקה:
 9 ויהי שאלו עון (עונו ק) את דוד מהיום
 ההוא והלאה:
 10 ויהי משחנת ותצלח רוח אלהים ארעה א
 אל שאלו ויתנבא בחודי פחית ונדוד מגן בךוד
 ביום א ביום ותחנית ביד שאלו:
 11 וישלח שאלו את פחנית ויאמר אבה בךוד
 ובקור ויטב דוד מפניו פעמים:
 12 ויקרא שאלו מפני דוד פחנית והנה עמו
 ומעם שאלו קר:
 13 ויכרהו שאלו מעמו וישמחו לו שראף
 ונצא ונבא לפני העם:
 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו:
 15 ויקרא שאלו אשר הוא משכיל מאד ונגד
 מפניו:
 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד פיהו
 יוצא וקב לפני העם:
 17 ויאמר שאלו אל דוד הנה בתי הגדולה
 מרב אתה אהן לך לאשה אך נהדלי לך נחיל
 והלחם מלמחות יהוה ושאלו אמר אלהתי
 ידי בו ותהיבו יד פלשתים:
 18 ויאמר דוד אל שאלו מי אנכי ומי סיי
 משפחתי אבי גישאל בראיה חתן למלך:
 19 ויהי בעת תת את מרכ בת שאלו לךוד
 והיא נתנה לדוד ראל המחלתי לאשה:
 20 ותאבה מיכל בת שאלו את דוד ונגדו
 לשאלו וישר הדבר בעיניו:
 21 ויאמר שאלו אתגנה לו ותהי לו למקש
 ותהיבו יד פלשתים ויאמר שאלו אל דוד
 בשמים תחתן פי היום:
 22 ונצו שאלו את עבדיו דברו אל דוד פלס
 לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך
 וקחה תחתן פמלך:
 23 ונדברו עבדי שאלו באוני דוד
 את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה
 בעיניכם תחתן פמלך ואנכי אישרש ונקלה:
 24 ונגדו עבדי שאלו לו לאמר פדברים
 האלה דבר דוד:
 25 ויאמר שאלו פה תאמרו לךוד אין חפץ
 למלך במטה פי במטה ערלות פלשתים
 להנכם פאבי המלך ושאלו חשב להפיל
 את דוד ביד פלשתים:

30 ויטב מצלו אל מול אחר ויאמר פדבר
 הנה ונשבו העם דבר פדבר הראשון:
 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ונגדו
 לפני שאלו וינחמו:
 32 ויאמר דוד אל שאלו אל יפל לב אדם
 עליו עבדך ילך ונלחם עס הפלשתי הנה:
 33 ויאמר שאלו אל דוד לא תוכל ללכת
 אל הפלשתי הנה להלחם עמו פי נער אתה
 והוא איש מלמה מנערו:
 34 ויאמר דוד אל שאלו רעה הנה עבדך
 לאביו בצאן ובא הארי ואת הרים ונשא ש
 מהערך:
 35 ונצאתי אחריו והכתינו והצלתי מפיו ונקם
 עלי ותקחתי בזקנו והכתינו והמיתנו:
 36 גם את הארי גסיהו הנה עבדך והנה
 הפלשתי העל הנה פאחר מהם פי חרף
 מערכת אלהים חיים:
 37 ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מצד הארי
 ומצד הלב הוא יצילני מצד הפלשתי הנה:
 ויאמר שאלו אל דוד לך ויהוה יהיה עמך:
 38 וילבש שאלו את דוד מקיו ונתן קובע
 נחשת ער ראשו וילבש אלו שקיו:
 39 ויחגר דוד את חרבו מעל מקיו ונתן קובע
 ללכת פי לאינסה ויאמר דוד אל שאלו לא
 אוכל ללכת פאשה פי לא נסיתי וינסה דוד
 משליו:
 40 וינקה מקלו בידו ויכרתו קמשה
 חלקראבנים א מרנהחל וישם אדם בכלי
 הרעים אשר ילו ובילקוט וקלעו בידו ונגש
 אל הפלשתי:
 41 וילך המלשתי הלך וקרב אל דוד ותאיש
 נשא הצנה לפניו:
 42 ויטב הפלשתי ויקרא את דוד ויבדו
 בידה נער ואדמי עס יחפ מראה:
 43 ויאמר הפלשתי אל דוד תכל אנכי
 פיאשה בא אלי פמקלות ויקלל הפלשתי
 את דוד פאלתיו:
 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואהנה
 את בשרך לעוף השמים ולקחמת השדה:
 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי
 פקרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם
 יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר
 חרפת:
 46 היום הנה וסגרת ותה בידו והפיתך
 וסרתה את ראשך משליך ונתתי פגר מנה
 פלשתים היום הנה לעוף השמים ולחית הארץ
 וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל:
 47 ונדעו כל חמקה הנה פירלא פקרב
 ובחנית והשיע יהוה פי ליהוה המלמה ונתן
 את העם בךוד:
 48 והנה פייקם הפלשתי וילך ויכרב לקראת
 דוד וימחר דוד ויכרן המשעכה לקראת
 הפלשתי:
 49 וישלח דוד את ידו אל הפל וינקה משם
 אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע
 האבן במצחו ויפל על פניו ארצה:
 50 ויחוק דוד מר הפלשתי פקלע ובאבן ויך
 את הפלשתי וימיתו ויחב אין ביד דוד:
 51 ויכרן דוד ונעמד אל הפלשתי וינקה
 את חרבו וישלפה מהערה וימיתו
 ויכרתה את ראשו ויקרא הפלשתים ברימת
 גבורם ויגסו:
 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו
 את הפלשתים עדי בואן נא ועד שברי עקרון
 ויפלו חלוי פלשתים בךוד ששכים ועדינת
 ועד עקרון:
 53 וישבו בני ישראל מדלק אחר פלשתים
 וישטו את מנחם:
 54 וינקה דוד את ראש הפלשתי ונבאחו
 וירשלו ואת פליו שם פאקהו:
 55 וכראות שאלו את דוד יצא לקראת
 הפלשתי אמר אל אכנר שר המצב פן מי יך
 הנער אכנר ויאמר אכנר סיי נפסך המלך
 אסידעתי:

20 ועתה אל־יפֹל דָמִי אַרְצָה מִגֵּד פְּנֵי יְהוָה
 בִּירֵצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־פְּרָעֹשׁ אֶחָד
 בְּאֶשֶׁר יִרְדֹּף הַסָּרָא בְּהִרְיָם:
 21 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל חֲטָאתִי שׁוֹב בְּיַד־יְהוָה כִּי
 לֹא־אָרַע לָךְ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי
 בְּעֵינֶיךָ יוֹמַם הַזֶּה וְגַם הַסִּבְלֹתַי וְאֶשְׁנָה הַרְבֵּה
 מֵאֵל:
 22 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הִמְנִית כִּי (הִנִּיתָ ק)
 הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיִּקְרָא:
 23 וַיְהִי־הָיָה יָשִׁיב לְאִישׁ אֶת־צַדִּיקוֹ וְאֶת־אֲמָנָתוֹ
 אֲשֶׁר נִתְּנָה וְהָיָה הַיּוֹם יָגֵד לֹא אֲבִיתִי לְשַׁלֵּחַ
 יָדִי בְּמַשְׁחֵם יְהוָה:
 24 וְהִנֵּה בְּאֶשֶׁר גִּדְּלָה נַפְשְׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינֵי
 כֹּה־גִדְּלָה נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּצְלַנִּי
 מִכָּל־צָרָה: פ

27

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־לִבּוֹ עַתָּה אֶסְפֶּה יוֹם־אֶחָד
 בְּיַד־שְׂאוּל אִינְלִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶךְ אֶמְלֹט א
 אֶל־אֶרְצוֹ פְּלִשְׁתִּים וְנִוּאֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאוּל לְבַקֵּשְׁנִי
 עוֹד בְּכָל־יְמֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַחְתִּי מִיָּד:
 2 וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּעֲבֹד הוּא וְשֵׁנֵי־מַאֲוֹת אִישׁ אֶשֶׁר
 עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בְּרִי־מֶעוֹן מֶלֶךְ גַּת:
 3 וַיִּשָּׁב דָּוִד עִם־אֲכִישׁ בְּגַת הוּא וְאֶנְשָׁיו אִישׁ
 וּבֵיתוֹ דָּוִד וְשֵׁנָיִם וְשֵׁנִי אֲחֵינָעִם הַיְזוּעֵאֵלִית
 וְאֶבְיָגַיִל אֲשֶׁת־דָּוִד הַמַּרְמְלִית:
 4 וַיְגַד לְשְׂאוּל בִּירְכָה דָּוִד גַּת וְלֹא־יִסָּפֵךְ כ
 (יִסָּפֵךְ ק) עוֹד לְבַקֵּשׁוֹ: ס
 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אֵימָן מֵצָאֲתִי חֵן
 בְּעֵינֶיךָ וְתִנְיֹנֵלִי מִקֻּמוֹ בַּחַת עִבְרֵי הַשָּׂדֶה
 וְאֲשָׁבָה שָׁם וְלִמָּחָה יִשֵּׁב עִבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה
 עֶשֶׂךָ:
 6 וַיִּתְּנֵהוּ אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צַקְלָג לְכֹהֵן
 הַתְּהָה צַקְלָג לְמַלְכֵי הַיְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ
 7 וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־יָשָׁב דָּוִד בַּשָּׂדֶה
 פְּלִשְׁתִּים יָמִים וָאַרְבַּעַת חֲדָשִׁים:
 8 וַיַּעַל דָּוִד וְאֶנְשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגִּישׁוֹרֵי
 וְהִלְזִיזוּ (וְהִגְדִּירוּ ק) וַיִּקְרַעְלֻהוּ כִּי הִנֵּה יִשְׁבּוֹת
 הָאֶרֶץ אֶשֶׁר מְעוֹלָם בּוֹאֵךְ שׁוֹרָה וְעַד־אֶרְצוֹן
 מִצְרַיִם:
 9 וַתִּבְקַע דָּוִד אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא יָמְנָה אִישׁ וְאִשָּׁה
 וְלָקַח צֹאן וְכֶבֶד וְחֲמֹרִים וְגַמְלִים וְכֶגְדִּים וַיִּשָּׁב
 וַיָּבֵא אֶל־אֲכִישׁ:
 10 וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד
 עַל־נַגְבַּ וְהַיְהוּדָה וְעַל־נַגְבַּ וְהַרְחֵמְאֵלִי וְאֶל־נַגְבַּ
 הַסְּבִינִי:
 11 וַיֹּאשֻׁב וְאִשָּׁה לֹא־יָמְנָה דָּוִד לְהִבָּיֵא גַת לְאִמֶּר
 בְּרִי־יָגוֹד עֲלֵינוּ לְאִמֶּר בְּהִיעָשָׂה דָּוִד וְכֹה
 מִשְׁפָּטוֹ כִּלְ־נַפְשִׁים אֶשֶׁר יִשֵּׁב בַּשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים:
 12 וַיִּאָּמֶן אֲכִישׁ בְּדוֹד לְאִמֶּר הַבָּאֵשׁ הַבָּאֵשׁ
 בְּעַמּוֹ בַּיְשׁוּרָאֵל וְהָיָה לִי לְעָבֵד עוֹלָם: פ

28

1 וַיְהִי יָמִים קָדְמָה וַיִּשְׁכַּח וַיִּשְׁכַּח פְּלִשְׁתִּים
 אֶת־מִנְיָתָם לְצַבָּא לְהַלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד יָדַע תַּדַּע כִּי אֲתִי הֲצַא בַּמַּחְנֶה
 אֶתָּה וְאֶנְשֶׁיךָ:
 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ לָכֵן אֶתָּה תַּדַּע אֵת
 אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד לָכֵן
 שָׁמַר לְרֵאשִׁי אֲשִׁימְךָ כִּלְ־נַפְשִׁים: פ
 3 וַיִּשְׁמָאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּלוּ כִּלְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּקָמָה וּבְעִירוֹ וְשְׂאוּל חָסִיר הַיְהוּדָה
 וְאֶת־הַיְזוּעִים מֵהָאֶרֶץ:
 4 וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲזִקוּ בְּשׁוֹנִים וַיִּקְבְּצוּ
 שְׂאוּל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲזִקוּ בַּגִּלְבָּעַ:
 5 וַיִּקְרָא שְׂאוּל אֶת־מַחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּקְרָא וַיִּסְתַּדֵּר
 לְבַו מֵאֵל:
 6 וַיִּשְׂאֵל שְׂאוּל בֵּיתֵהוּ וְלֹא עָנְהוּ וְהָיָה גַם

לו לְאֶשֶׁה:
 41 וַתִּקַּם וַתַּשְׁתַּחֲוֶה אִפְּסִים אַרְצָה וַתֹּאמֶר הִנֵּה
 אֶמְתַּךְ לְשַׁפְּחָה לְרוּחַי כְּגִלְיָ עַבְדִּי אֲדֹנָי:
 42 וַתַּמְתַּר וַתִּקַּם אֲבִיגַיִל וַתַּרְכַּב עַל־הַחֲמֹר
 וַתִּקַּם נִגְרַתְיָהּ הַחִלְבוֹת לְבַגְלָה וַתַּלְךָ אַחֲרָי
 מֵאֲכָבִי דָוִד וַתְּהַיְלֵלוּ לְאֶשֶׁה:
 43 וְאֶת־אֲחֵינָעִם לָקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֵאֵל וַתְּהַיְוּ
 גַב־שְׂחִיתָיו לוֹ לְגַשְׁיָם: ס
 44 וְשְׂאוּל נָתַן אֶת־מִיכַל בַּתּוֹ אֲשֶׁת דָּוִד לְפִלְטִי
 כּוֹלֵלֵשׁ אֶשֶׁר מְגַלִּים:

26

1 וַיָּבֵאוּ הַנְּפִים אֶל־שְׂאוּל הַגִּבְעָתָה לְאִמֶּר
 הַלּוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחִיבְלָה עַל פְּנֵי
 הַיְזוּמָן:
 2 וַיִּקַּם שְׂאוּל וַיַּרְדֵּה אֶל־מִדְּבַר־זֶרֶךְ וְאֶתּוֹ
 שְׁלֹשֶׁת־אַלְפִים אִישׁ בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ
 אֶת־דָּוִד בְּמִדְּבַר־זֶרֶךְ:
 3 וַיִּשָּׂא שְׂאוּל גִּבְעַת הַחִיבְלָה אֶשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הַיְזוּמָן עַל־הַדְּבָרֶךָ וַיָּרֹד יִשֵּׁב בְּמִדְּבַר וַיִּקְרָא כִּי
 כֹּה־שְׂאוּל אַחֲרָיו הַמְדַבְּרָה:
 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְגַלִּים וַיַּדַּע בִּירְכָא שְׂאוּל
 אֶל־נְבוּן:
 5 וַיִּקַּם דָּוִד וַיָּבֵא אֶל־הַמְּקוֹם אֶשֶׁר תְּהִי־שֵׁם
 שְׂאוּל וַיִּקְרָא דָּוִד אֶת־הַמְּקוֹם אֶשֶׁר שָׁכַב־שָׁם
 שְׂאוּל וְאֶבְנֵי בְרִי־הָרֶבֶד שֶׁר־בָּקָאוּ וְשְׂאוּל שָׁכַב
 בַּמַּעֲגָל וְהָעָם חָנִים סְכִיבְלָמוֹ כ (סְכִיבְתָיו: ק)
 6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִי־מֶלֶךְ הַחַיִּי
 וְאֶל־אֲבִישׁ בְּרִי־רוּחָה אַחִי יוֹאֵב לְאִמֶּר
 מִי־רַבֵּד אֲתִי אֶל־שְׂאוּל אֶל־הַמַּחְנֶה וַיֹּאמֶר
 אֲבִישׁ אֲנִי אַרְבַּע עֶשְׂרֵי:
 7 וַיָּבֵא דָוִד וְאֲבִישׁ אֶל־אֲבִישׁ וַתִּנְיֹנֵלֹהוּ מַעֲבֹה־בְּרִי־הָרֶבֶד
 שְׂאוּל שָׁכַב יָשׁוּ בַּמַּעֲגָל וַתִּנְיֹנֵלֹהוּ מַעֲבֹה־בְּרִי־הָרֶבֶד
 מִקְּאֲשָׁתוֹ כ (מִקְּאֲשָׁתוֹ ק) וְאֶבְנֵי הָעָם שָׁכַבִּים
 סְכִיבְלָמוֹ כ (סְכִיבְתָיו: ק) ס
 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישׁ אֶל־דָּוִד סַר אֲלֵהֶם הַיּוֹם
 אֶת־אֲבִיבֶיךָ בְּיַדְךָ וְעַתָּה אֶבְנֵי נָא מַחְנֵיךָ וַיִּקְרָא
 פַּעַם אַחַת וְלֹא אָשְׁנָה לוֹ:
 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁ אֶת־הַשְּׂחִיתָתוֹ כִּי מִי
 שָׁלַח יָדוֹ בְּמַשְׁחֵם יְהוָה וַיִּקְרָא: פ
 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי־יְהוָה כִּי אֲסִיִּיֶנָּה וַיַּעֲבֹד
 אֲדֹנָיו וַיָּבֹא וַתַּמַּת אוֹר בַּמַּלְחָמָה יָרַד וַיִּסְפָּח:
 11 חֲלִילָה לִּי מִיְהוָה מִשְׁלַח יָדִי בְּמַשְׁחֵם יְהוָה
 וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית אֶשֶׁר מְכַאֲשָׁמוֹ כ
 (מְכַאֲשָׁתוֹ ק) וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכַּח לִנְנִי:
 12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם
 מְכַאֲשָׁתוֹ שְׂאוּל וַיִּלְכְּדוּ לָהֶם וְאִין רֵאשִׁי וְאִין
 יָדַע וְאִין מְקוֹן כִּי כֵלָם יִשְׁנִים כִּי הַרְפַּתְתָּ
 יְהוָה וְנָפְלָה עֲלֵיהֶם:
 13 וַיַּעֲבֹד דָּוִד הַעֲבָר וַיַּעֲמֵד עַל־רֵאשִׁיתֶיהָ
 מִדְּבַר עַל־הַמַּיִם בְּיָמָם:
 14 וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעָם וְאֶל־אֶבְנֵי בְרִי־הָרֶבֶד
 לְאִמֶּר הַלּוֹא תַעֲנֶה אֶבְנֵי וַיַּעַן אֶבְנֵי וַיֹּאמֶר מִי
 אֶתָּה קְרָאֵת אֶל־הַמֶּלֶךְ: פ
 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶבְנֵי הַלּוֹא־אִישׁ אֶתָּה וְיָמִי
 כְּמוֹךָ בַּיְשׁוּרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ
 הַמֶּלֶךְ בִּירְכָא אַחֵר הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת־הַמֶּלֶךְ
 אֲדֹנֶיךָ:
 16 לֹא־טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה אֶשֶׁר עָשִׂיתָ חִי־יְהוָה כִּי
 בְּנִיּוֹת אֶתָּם אֶשֶׁר לֹא־שָׁמַרְתָּם עַל־אֲדֹנֵיהֶם
 עַל־מַשְׁחֵם יְהוָה וְעַתָּה אֶרְאֵה אֶת־חֲנִית הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם אֶשֶׁר מְכַאֲשָׁמוֹ כ (מְכַאֲשָׁתוֹ:
 ק)
 17 וַיַּבִּיר שְׂאוּל אֶת־קִיּוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקִּיּוֹל זֶה
 גְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוּלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ:
 18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנִי רַבֵּךְ אַחֲרָי עַבְדִּי כִּי
 מִי עָשִׂיתָ וְמַה־בְּרִדִי קָהָה:
 19 וְעַתָּה וְשָׁמַעְנָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵת דְּבָרֵי
 עַבְדִּי אֶת־יְהוָה וְשָׁמַעְתָּ כִּי יָרַח מַחַת וְנָא אֲבִי
 הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לְפָנַי וְהָיָה פִּירְגִלְשׁוֹנֵי הַיּוֹם
 מִהַסְתַּפֵּס בְּנַחְלָת יְהוָה לְאִמֶּר לָךְ עַבְדֵּי אֲלֵהֶם
 אֲסֹרִים:

הַיּוֹתָנוּ עִמָּם רָעִים הַצֹּאן:
 17 וְעַתָּה דַּעֵי וַרְאִי מִדְּתַעֲשִׂי בִּירְכָלְתָה הַרְעָה
 אֶל־אֲדֹנָינוּ וְעַל כִּלְ־בֵיתוֹ הוּא וְכָל־בְּרִיָּעוֹ
 מִדְּבַר אֲלִי:
 18 וְהַמְתַּר אֲבִיגַיִל כ (אֲבִיגַיִל ק) וַתִּקַּח
 מֵאֲתָתִים לָחֶם וְשָׁנִים נְבִלְיָוִן וְהַחֲמַשׁ צֹאן שְׁשׂוֹת
 כ (שְׁשׂוֹת ק) וַתִּקַּם סֹאִים קְלִי וְמֵאֶה צְפָקִים
 וְמֵאֲתָתִים דְּבָלִים וְהָעָם עַל־הַמַּחְמֹרִים:
 19 וְהַמְתַּר לְנַעֲרֵיהָ עַבְדוֹ לְפָנַי הִנְנִי אַחֲרֵיהֶם
 בָּאֵה וְלֹא־יִשָּׁח נֶגְל לֹא הִגִּידָה:
 20 וְהִנֵּה הוּא וְהַקֶּבֶת עַל־הַחֲמֹר וַיִּרְכָּה בְּסֶתֶר
 הַהָר וְהִנֵּה דָוִד וְאֶנְשָׁיו יָרְדִים לְקַרְאָתָה וַתַּפְשֵׁן
 אֹתָם:
 21 וַיָּרֹד אִמֶּר אֶךְ לְשָׁקֶר שָׁמַרְתִּי אֶת־כִּלְ־אֲשֶׁר
 לָוֵה בְּמִדְּבַר וְלֹא־נִפְקַד מִכִּלְ־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאוּמָה
 וַיִּשְׁבְּלִי קָהָה תַּחַת טוֹבָה:
 22 כִּי־הִעָשָׂה אֲלֵהֶם לְאוֹבֵי דָוִד וְכֹה יִסוּף
 אֶם־אֲשִׁיב מִכִּלְ־אֲשֶׁר־לוֹ עַד־הַבֹּקֶר מִשְׁתָּין
 בְּקִיר:
 23 וְהַמְתַּר אֲבִיגַיִל אֶת־דָּוִד וְהַמְתַּר וַתַּדַּר מַעַל
 הַחֲמֹר וַתַּפֵּל לְאַפֵּי דָוִד עַל־פְּנֵיהָ וַתַּשְׁתַּחֲוֶה
 אֲרָצָה:
 24 וַתַּפֵּל עַל־בְּגָדָיו וַתֹּאמֶר בִּירְאֵנִי אֲדֹנִי הַעֲוֹן
 וְהַדְּבָרֵנָא אֶמְתַּךְ בְּאֶנְיֹךְ וַיִּשְׁמַע אֵת דְּבָרֵי
 אִמְתְּךָ:
 25 אֶל־נָא יָשִׁים אֲדֹנִי אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ
 הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל־נֶגְל כִּי כְשָׁמוּ בְּרוּהוּ נֶגְל
 שָׁמוּ וְנִבְלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אֶמְתַּךְ לֹא כִּי־אִתִּי
 אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי:
 26 וְעַתָּה אֲדֹנִי חִי־יְהוָה וְחִי־נַפְשְׁךָ אֶשֶׁר מִנְּעַךְ
 יְהוָה מִבּוֹא בְּדָמַי וְחֹשֶׁךְ יָדְךָ לָךְ וְעַתָּה יְהִי
 כְּנֶגְל אִבְיָד וְהַמְבַקְשִׁים אֶל־אֲדֹנִי קָהָה:
 27 וְעַתָּה הַרְבָּה הוּאֵת אֲשֶׁר־הִבִּיא שְׁפַחְתְּךָ
 לְאֲדֹנִי וְנִתְּנָה לְנַעֲרִים הַמַּחְמֵלְכִים בְּרִגְלֵי
 אֲדֹנִי:
 28 שָׂא נָא לְפִשֶׁע אֶמְתַּךְ כִּי עֲשִׂיתָ־עֲשָׂה יְהוָה
 לְאֲדֹנִי בֵּית־נַאֲמָן כִּי־מַלְחָמֹת יְהוָה אֲדֹנִי נָלַחֵם
 וְרָעָה לְאֶת־מִצְרָא בְּדַמְיָד:
 29 וַיִּקַּם אֹתָם לְהַדְּפֵךְ וּלְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשְׁךָ
 וְהַרְתָּה נַפְשׁ אֲדֹנִי צְרוּכָה אֶל־בְּרוּרֵי הַיָּמִים אֵת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת נַפְשׁ אִבְיָד וְקָלְעָה בַּחֹדֶךָ
 כִּי הַקִּלְעִי:
 30 וְהָיָה בִּירְעָשָׁה יְהוָה לְאֲדֹנִי כִּכֵּל אֲשֶׁר־דָּבַר
 אֶת־הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצִוְךָ לְנִגִּיד עַל־יִשְׂרָאֵל:
 31 וְלֹא תִהְיֶה זֹאת אֶלְךָ לְפִוְקָה וּלְמַכְשׁוֹל לְב
 לְאֲדֹנִי וְלִשְׁפָדְךָ־חַסֵּם וְלֹא־חֹשֶׁעַ אֲדֹנִי לוֹ
 וְחֵטֵב יְהוָה לְאֲדֹנִי וְהַרְבֵּה אֶת־אֶמְתְּךָ: ס
 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֶבְיָגַיִל בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶשֶׁר שָׁלַח הַיּוֹם הַזֶּה לְקַרְאָתִי:
 33 וַיְבַרֵךְ טַעֲמֶךָ וּבְרוּכָה אַתְּ אֶשֶׁר פִּלַּחְתִּי
 הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדָמַי וְחֹשֶׁעַ יָדִי לִי:
 34 וְאוּלַם חִי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶשֶׁר מִנְּעַנִּי
 מִקָּרַע אֶתְךָ כִּי אֶלּוּלִי מִהַרְגֵּי וּמְבַאֲרֵי כ
 (וּמְבַאֲרֵי ק) לְקַרְאָתִי כִּי אֲסִיִּיֶנָּה לְנֶגְל
 עַד־אוֹר הַבֹּקֶר מִשְׁתָּין בְּקִיר:
 35 וַיִּקַּח דָּוִד מִצְדָּה אֵת אֲשֶׁר־תְּבִיאָה לוֹ וְלָה
 אֶשֶׁר עָלָי לְשִׁלּוֹם לְבֵיתְךָ רֵאִי שְׁמַשְׁתִּי בְּקוֹלְךָ
 וְאֶשֶׁא פְּנֵיךָ:
 36 וְתָבֵא אֲבִיגַיִל אֶל־נֶגְל וְהִנְהִילוּ מִשְׁתָּה
 בְּבֵיתוֹ כְּמַשְׁתָּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נֶגְל טוֹב עָלָיו
 וְהוּא שָׂכַר עַד־מָוֶת הַיּוֹם לֹא־הִיָּתָה לוֹ דְבָר כָּשֵׁן
 וְגִדּוּל עַד־אוֹר הַבֹּקֶר:
 37 וַיְהִי בַּבֹּקֶר בְּצֵאת הַיּוֹם מִנֶּגְל וַתַּגִּידֵלוּ
 אֲשֶׁתוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּקַם לְבֹ בַּקֶּרֶב
 וְהוּא הָיָה לְאֹבֵד:
 38 וַיְהִי פְשֻׁטָת הַנְּפִים וַיִּגְרַף יְהוָה אֶת־נֶגְל
 וַיִּמָּת:
 39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מָת נֶגְל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
 אֶשֶׁר רַב אֶת־הַרְיִב חַקְפָתוֹ מִדָּג נֶגְל וְאֶת־עַבְדּוֹ
 חָשָׂךְ מִקָּרַע וְאֵת רַעַת נֶגְל הַשִּׁיב יְהוָה בְּרָאשׁוֹ
 וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיַּדְּבַר בְּאֶבְיָגַיִל לְקַחְתָּה לוֹ
 לְאֶשָׁה:
 40 וַיָּבֵאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל־אֲבִיגַיִל הַמַּרְמְלָה
 וַיַּדְּבַר אֲלֶיהָ לְאִמֶּר דָּוִד שָׁלַחְתִּי אֶלְךָ לְקַחְתְּךָ</

2 SAMUEL

1

1 ויהי אחריו מות שאול ודוד שב מהפוזת
 אתהשקלוק ונשב דוד בצקלג מימי שנים:
 2 ויהי אביום השלישי והנה איש בא מירושלמה
 מעם שאול ויבגדו קרעים ואדמה עלראשו
 ויהי בבואו אלדוד ויפל ארצה וישתחו:
 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו
 ממנה ישראל נקלמתי:
 4 ויאמר אליו דוד מהינה הדיבר הגדגא לי
 ויאמר אשרגם העם מירושלמה וגםהרבה
 גל מירחם וגמרו וגם שאול ויהונתן בנו
 מתו:
 5 ויאמר דוד אלהנער המגיד לו איך ידעת
 ביה מות שאול ויהונתן בנו:
 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר
 הגלעז והנה שאול נשען עלגחיתו והנה
 הרקב וכעלי הפקשים הרבקהו:
 7 וישן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני:
 8 ויאמר לי מיראעה ניאמר כ ואמר ק אליו
 עמלקי אנכי:
 9 ויאמר אלי עמדגא עלי ומתני כי אתוני
 תשעך בייכליעוד נפשי בי:
 10 ואצמד עליו ואמנההו כי ידעתי כי לא
 יתנה אחריו נפלו ואקח הנגור ואשר עלראשו
 ואצעהה אשר עלזרעו ואביאם אלאדני
 הנה:
 11 ויתקן דוד כעגלו כ בבגדיו ק ויקרעם
 וגם פליחאשים אשר אתו:
 12 ויספדו ויבכו ויצמו עדיהקרב עלשואל
 ועליוהונתן בנו ועלעם ויהוה ועלפית
 ישראל כי נפלו בהקרב: כ
 13 ויאמר דוד אליהנער המגיד לו אי מזה
 אתה ויאמר בראשי גר עמלקי אנכי:
 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלם ידך
 לשחת אתמישים יהוה:
 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש
 פגעיבנו ויפהו וימתו:
 16 ויאמר אליו דוד דמיך כ דקך ק
 עלראשך כי פך ענה כך לאמר אנכי מתתי
 אתמישים יהוה: כ
 17 ויגן דוד אתהקנה הזאת עלשואל
 ועליוהונתן בנו:
 18 ויאמר ללמד בנייהודה קשת הנה כהונכה
 עליספר הנשר:
 19 הצבי ישראל עלבמותיך חלל איך נפלו
 גבורים:
 20 אלתיגידו בנת אליהקשרו בחוצותאשקלון
 פורתשמנה בנות פלשתים פרתעלונה בנות
 הערלים:
 21 הרי בגלעז אלמל ואלמקר עליכם ושדי
 תרומת בי שם נגעל מן גבורים מן שאול בלי
 מלחם פשמן:
 22 מרם נפלים מחלב גבורים קשת ויהונתן
 לא נשאו אחר וחרב שאול לא תשוב ריבם:
 23 שאול ויהונתן הנאבהים והנערים בנייהם
 ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
 גברו:
 24 בנות ישראל אלשואל כבינה המלפכס
 שני עשרענים המעלה עדי וקב על לבושכן:
 25 איך נפלו גבורים בתוך המלחמה ויהונתן
 עלבמותיך חלל:
 26 צרילי עליך אזי ויהונתן נעמת לי מאד
 וכלאתה אהבהך לי מאבהת נשים:
 27 איך נפלו גבורים ויאבדו בלי מלחמה: פ

2

1 ויהי אחריו וישאל דוד ביהוה א לאמר
 האעלה באת עבי יהודה ויאמר יהוה אליו

19 ולא נעדרלהם מדהקמן ועדתיגדול
 ועדפנים ובנות ומשלל ועד פלאשר לקחו
 להם הכל השיב דוד:
 20 ויקח דוד אתכליהצאן והפקר נהנו לפני
 המקנה שהוא ויאמרו זה שלל דוד:
 21 ויבא דוד אלמאתים האנשים אשרפגרו
 מלכתאחרי דוד וישכם בנחל הפשור ויצאו
 לקראת דוד ולקראת העם אשראתו וישג דוד
 אתהעם וישאל להם לשלום: כ
 22 וישען כליאשרע וכליעל מהאנשים אשר
 הלכו עסדוד ויאמרו יען אשר לאהלכו עמי
 לאנתנו להם מהשלל אשר הצלנו בייאמראיש
 אתאשאו ואתבניו ונהנו וילכו: כ
 23 ויאמר דוד לאתשעו כן אזי את אשרנתן
 יהוה לנו וישמר אתנו וישן אתהגדוד הפא
 עלינו בידנו:
 24 ומי ישמע להם לדבר הנה כי בחלקא היריד
 במלחמה ויחלק השיב עלהפלים ויחזו
 ויחלקו: כ
 25 ויהי מהיום שהוא ומעלה וישמה לחק
 ולמשפט לישראל עד היום הנה: פ
 26 ויבא דוד אלצקלג וישלח מהשלל לזקני
 יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל
 איבי יהוה:
 27 לאשר בביתאל ולאשר בקמותנגב
 ולאשר בבתר:
 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר
 באשתמע: כ
 29 ולאשר בהקל ולאשר בעברי
 תרכמאלי ולאשר בערי הקני:
 30 ולאשר בהרקה ולאשר בבורעשן ולאשר
 בשתך:
 31 ולאשר בקברון ולכלהמקמות
 אשריהההלךשם דוד הוא ואנשיו: פ

31

1 ופלשתים נלחמים בישראל ונגסו אנשי
 ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר
 הגלעז:
 2 ונדבקו פלשתים אתשואל ואתבניו ויכפו
 פלשתים אתיהונתן ואתאבינגב
 ואתמלכישוע בני שאול:
 3 ותקבר המלחמה אלשואל וימצאהו
 המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים:
 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף הרבך א
 ודקבני בה פתיבווא הערלים האלה ודקבני
 והתעללויבי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד
 ויחש שאול אתהקרב ויפל עליה:
 5 וירבו נשארכליו כי מת שאול ויפל גסהוא
 ויפלו וימת עמו:
 6 וימת שאול וישלש בניו ונשא כליו גם
 כליאנשיו ביום ההוא ויחזו:
 7 ויראו אנשיישראל אשרבעבר העמק
 ואשר א בעבר תרדן ביינסו אנשי ישראל
 וכיימתו שאול ובניו וישבוו אתהערים וינסו
 ויבאו פלשתים וישבו פהן: כ
 8 ויהי משמרת ויבאו פלשתים לפשט
 אתהחללים וימצאו אתשואל ואתשלשת
 בניו נפלים בהר הגלעז:
 9 ויבחרו אתראשו וישטמו אתכליו וישלחו
 בארץפלשתים סביב לבשר בית עצביהם
 ואתהעם:
 10 וישמו אתכליו בית עשתרות ואתגונותו
 תקעו בחומת בית שן:
 11 וישמעו אליו ישיבי יביש גלעד את
 אשרעשו פלשתים לשואל:
 12 ויקומו כליאיש חלל וילכו כליהלילה
 ויחזו אתגונות שאול ואת גיית בניו מחומת
 בית שן ויבאו וכשה וישרפו אתם שם:
 13 ויקחו אתעצמותיהם ויקברו תחתהאשל
 בירבשה ויצמו טבעת מיים: פ

ולאיהנהלנו לשטן במלחמה ובמה יתכזה
 זה אלאדניו הלאו בראשי האנשים ההם:
 5 הלאוזה דוד אשר יעגורלו במחלות לאמר
 הנה שאול באלפיו ודוד בהקבלו כ
 (ברבבתי: ק)
 6 ויקרא אביש אלדוד ויאמר אליו היתהנה
 ביישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי
 במתנה כי לאמצאתי כך קעה מיום באך אלי
 עדיהיום הנה ובעיני הסרנים לאטוב אתה:
 7 ועתה שוב ולך בשלום ולאעשהה כע בעיני
 סרני פלשתים: כ
 8 ויאמר דוד אלאביש כי מה עשיתי
 ומהמצאתי בבקך מיום אשר היותי לפניך
 עד היום הנה כי לא אבוא ונגלמתי באיבי
 אדני המלך:
 9 וישען אביש ויאמר אלדוד ודעתה כי טוב
 אתה בעיני במלאך אלהים אך שרי פלשתים
 אמרו לאיעלה עמנו במלחמה:
 10 ועתה תשכם בבקר ועבדי אדניך
 אשרפאו אתך והשכמתי בבקר ואור להם
 ולכו:
 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ולקת בבקר לשוב
 אלארץ פלשתים ופלשתים עלו וזרעאל: כ

30

1 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי
 ועמלקי פשטו אלנגב ואלצקלג ויכפו
 אתצקלג וישרפו אתהפאש:
 2 וישבו אתהנשים אשרבה מקמן ועדגדול
 לא ומיתו איש וינהנו וילכו להרבה:
 3 ויבא דוד ואנשיו אליהעיר והנה שרופה
 פאש ונשרים ויביתיהם ובנותיהם נשפו:
 4 וישא דוד וקעם אשראתו אתיקולם ויבכו
 עד אשר אייבקהם כח לבפות:
 5 וישתי נשידוד נשפו אחינעם הוועלית
 ואביגיל אשה נבל הכרמלי:
 6 ותצר לדוד מאד בייאמרו העם יסקלו
 וימקה נפש כליהעם איש על בנו כ (בניו
 ק) ועלבנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: כ
 7 ויאמר דוד אליאביהר הפהן בראחיקלך
 הנשיהגא לי תאפד וישג אביהר אתהאפד
 אלדוד:
 8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי
 הגודיהנה האשגנו ויאמר לו רדף ביהשג
 תשג ותכל הציל:
 9 וילך דוד הוא ונשימאות איש אשר אתו
 ויבאו עדינחל הפשור והנתחיים עמרו:
 10 וירדף דוד הוא וארבעמאות איש ועמדו
 מהתים איש אשר פגרו מעבר אתנחל הפשור:
 11 וימצאו אישמצרי בשדה ויחזו אתו
 אלדוד ויתגדלו להם ויאכל וישקוהו מים:
 12 ויתגדלו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל
 ותשב רוחו אליו כי לאאכל להם ולאשתה
 מים שלשה ימים וישלח לילות: כ
 13 ויאמר לו דוד למיאתה ואי מזה אתה
 ויאמר גער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי
 ונעובני אדני כי חליתי היום שלשה:
 14 אנהנו פשטנו נגב הכרתי ועלשאר
 ליהודה ועלנגב פלב ואתצקלג שרפנו
 באש:
 15 ויאמר אליו דוד התורכני אליהגדוד הנה
 ויאמר השבעה לי באלהים אסתמיתו
 ואסתגברני ביהאדני ויורדך אלתיגדוד
 הנה:
 16 וירכהו והנה נמשים עלפני כליהארץ
 אכלים ושתים וחגנים בכל השלל הגדול אשר
 לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה:
 17 ויבסם דוד מתשעף ועדירעקב למחרתם
 ולאמלט ממה איש כי אסתרבע מאות
 אישנער אשררכבו עלהגמלים וינסו:
 18 ויצל דוד את כליאשר לקחו עמלק
 ואתשתי נשיו הציל דוד:

במחלות גם פאורים גם כנבאים:
 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשורלי אשת
 בעלתאוב ואלכה אליה ואךרשהבה
 ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלתאוב
 בעין דוד:
 8 ויתפשט שאול וילפש בגדים אחרים וילך
 הוא ושני אנשים עמו ויבאו אליהאשה לילה
 ויאמר קטומי כ (קטומיגא ק) לי באוב
 והעלי לי את אשראמר אלך:
 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את
 אשרעשה שאול אשר הכרית אתהאבות
 ואתהיודעני מןהארץ ולמה אתה מתנשט
 בעבשי להמיתני:
 10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר היתהנה
 אסתקך עון בדבר הנה:
 11 ותאמר האשה אתמי אעלהלך ויאמר
 אתשמואל העלילי:
 12 ותראה האשה אתשמואל ותזעק בקול גדול
 ותאמר האשה אלשואל לאמר למה רמיתני
 ואתה שאול:
 13 ויאמר לה המלך אלתיראי כי מה ראת
 ותאמר האשה אלשואל אלהים קאיתי עלים
 מןהארץ:
 14 ויאמר לה מהתפארו ותאמר איש וכן עלה
 והוא עמה מעיל וידע שאול ביישמואל הוא
 ויקר אפים ארצה וישתחו: כ
 15 ויאמר שמואל אלשואל למה הרגתני
 להעלות אתי ויאמר אול צרילי מאד
 ופלשתים א נלחמים בי ואלהים סר מעלי
 ולאעני עור גם בידהנביאם גם בפחלות
 ואתקחה לך להודיעני מה אעשה: כ
 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהנה סר
 מעליך ויהי ערך:
 17 וישען ויהוה לו פאשר דבר בידו ויקרע
 יהוה אתהמלחמה מידך והנהה לרעך לדוד:
 18 פאשר לארשמתך בקול יהוה ולאעשית
 קרונאש בעמלק בעלפן הדבר הנה עשהלך
 יהוה היום הנה:
 19 וישן יהוה גם אתישקאל עמך
 בידפלשתים ומחר אתה ויבגד עמי גם
 אתמנה ישראל וכן יהנה בידפלשתים:
 20 וימחה שאול ויפל מלאדקמתו ארצה
 וירא מאד מדברי שמואל גסבת לאתהו בו
 כי לא אכל להם כליהיום וכלהלילה:
 21 ותבוא האשה אלשואל ותרא בייבקהל
 מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך
 ואשים נפשי בכפי ואשמע אתדברך אשר
 דברת אלי:
 22 ועתה שמעגא גםאתה בקול שפחתך
 ואשמה לפניך פתיחם ואכול ויהי כך כח כי
 הלך פקדך:
 23 ויקמן ויאמר לא אכל ויפוצרבו עבדיו
 וגםהאשה וישמע לקלם וקעם מהארץ וישב
 אלמטה:
 24 ולאשה עגלמרבה בבית ותמחר ותופתוהו
 ותשחךמח ותקל ותפחו מצותו:
 25 ותגש לפנישואל ולפני עבדיו ויאכלו
 ויקמו וילכו פלילה הוהו: פ

29

1 ויקצו פלשתים אתכלימחניהם אפקה
 וישלחו חנים בעין אשר ביהורעאל:
 2 וסרני פלשתים עברים למאות ואללפים
 ודוד ואנשיו עברים פאחנה עסאביש:
 3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה
 ויאמר אביש אלשרי פלשתים הלאוזה דוד
 עבד א שאול מלךישראל אשר הנה אתי זה
 מיים אורזה שנים ולאמצאתו בו מאומה מיום
 נפלו ערבים הנה:
 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי
 פלשתים השב אתהאיש וישב אלמקומו אשר
 הפקדתה שם ולאירכר עמנו במלחמה

עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חבירו:
 2 ונעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם
 הוורעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי:
 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו
 וישבו בערי חברון:
 4 ויבאו אנשי יהודה ומשחורשם את־דוד
 למלך ערבית ויהיה ויגדו לדוד לאמר אנשי
 בישי גלעד אשר קברו את־שואל:
 5 וישלח דוד מלאכים אל־אנשי בישי גלעד
 ויאמר אליהם ברכים אתם ליהיה אשר
 עשיתם החסד הזה עם־אדוניכם עם־שואל
 ותקברו אותו:
 6 ועתה ונשי יהודה עמכם חסד ואמת וגם אנכי
 אעשה אתכם הפוכה הזאת אשר עשיתם הדבר
 הזה:

להלחם:
 29 ואבגר ואנשיו הלכו בעקבה כל הלילה
 ההוא ויעברו את־הנהר ויזכוו כלה־חברון
 ויבאו מתנים:
 30 ויואב ב מאחרי אבגר ויקבץ את־פלי־העם
 ויפקדו מעבדי דוד השעשה־עשר איש
 ויעשה־אל:
 31 ועבדי דוד הפו מבגמנו ובאנשי אבגר
 שלש־מאות וששים איש מהו:
 32 וישאו את־עשהאל ויקברוהו בקבר אביו
 אשר בית לחם ויזכוו כלה־הלילה ויאנשו
 ויאר לחם בחברון:

3

1 ותחי המלחמה ארבה בין בית שאול ובין
 בית דוד ודוד הלך וזקן ובית שאול הלכים
 ונדלים:
 2 ויגדו כ (ויוגדו ק) לדוד גנים בחברון
 והיה כבורו אמנון לאחינעם הוורעאלת:
 3 ומשנהו בלזב לאביגל כ (לאביגיל ק) אשת
 נבל הפרמלי והשלים אבשלום בן־מעכה
 בת־הלמי מלך גשור:
 4 והקביעי אדניה בן־נחית והמשיי שפטיה
 בן־אביטל:
 5 והשטי והרעם לעגלה אשת דוד אלה יָדו
 לדוד בחברון: פ
 6 והיה בהיות המלחמה בין בית שאול ובין
 בית דוד ואבגר תה ממתזק בבית שאול:
 7 ולשואל פלגש ושמה הצפה בת־אה ויאמר
 אל־אבגר מדוע באתה אל־פלגש אבי:
 8 ויחזר לאבגר מאד על־דברי איש־בשת
 ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום
 אעשה־חסד עם־בית אשור אבך אל־אחיו
 ואל־מכרעו ולא המציתך ביד־דוד ותפקד
 עלי עון האשה היום:
 9 פה־יעשה אלהים לאבגר וכה יסיר לו כי
 פאשר נשבע והיה לדוד בידך אעשה־לו:
 10 להעביר המלכה מבית שאול ולהקים
 את־כסא דוד על־ישׂרָאל ועל־יהודה מן
 ועד־באר־שבע:
 11 ולא־יכל עוד להשיב את־אבגר דבר
 מראתו אזו: פ
 12 וישלח אבגר מלאכים אל־דוד תמחו כ
 (תחתיו ק) לאמר למי־אָרְוֹן לאמר ברתה
 בריהך אחי ותנה יד עמך להסב אל־י
 את־פלי־שׂרָאל:
 13 ויאמר טוב אני אברת אתך ברית אך דבר
 אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא־תראה
 את־פני כי א אסלפני הביאך את מיכל
 בת־שואל בבאך לראות את־פני: פ
 14 וישלח דוד מלאכים אל־איש־בשת
 בן־שואל לאמר תנה את־אשתי את־מיכל אשר
 ארשתי לי במאה ערלות פלשתים:
 15 וישלח איש בשת ויפקח מעם איש מעם
 פלטיאל בן־ליש כ (ליש: ק)
 16 ויגל אשה אישה הלך ובכה אחריה
 עד־בחרים ויאמר אליו אבגר לך טוב ונשב:
 17 ודבר־אבגר תה עם־דוני ישׂרָאל לאמר
 גש־תמול גש־שלשם הייתם מקבשים את־דוד
 למלך עליכם:
 18 ועתה עשו פי ותנה אתם אל־דוד לאמר
 ביד דוד עבדי הושיע את־עמי ישׂרָאל מיד
 פלשתים ומיד בן־אביהם:
 19 וינדבר גש־אבגר באוני בגמנו ויגל
 גש־אבגר לדבר באוני דוד בחברון את
 בן־אשר־טוב בעני ישׂרָאל ובעני בן־בית
 בגמנו:
 20 ויבא אבגר אל־דוד חברון ואחיו עשרים
 אנשים ועש דוד לאבגר ולאנשים אשר־אתו
 משׂחה:
 21 ויאמר אבגר אל־דוד אקוה א ואלכה
 ואקבצה אל־אני המלך את־פלי־שׂרָאל

ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר־תאנה
 נפשך וישלח דוד את־אבגר ויגל בשלום:
 22 ותנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל
 רב עמם הכיאו ואבגר אָנְנו עם־דוד בחברון
 פי שלחו ויגל בשלום:
 23 ויואב וכל־הצבא אשר־אתו פאו ויגדו
 ליואב לאמר בא־אבגר בוגר אל־המלך
 וישלחהו ויגל בשלום:
 24 ויבא יואב אל־המלך ויאמר מה עשיתה
 הנהבא אבגר אליך למה־זה שלחתו ויגל
 הליך:
 25 וידעה את־אבגר בוגר פי לפחתך בא
 ולדעת את־מוצאך ואת מביאך כ (מובאך ק)
 ולדעת את בל־אשר אתה עשה:
 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי
 אבגר וישבו אתו מבור הסכה ודוד לא ידע:
 27 וישב אבגר חברון וישחו יואב אל־תוך
 השער לדבר אתו בפלי ויפחו שם החמט וימת
 בדם עשהאל אחיו:
 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר גן אנכי
 ומלכתי מעם יהוה עד־עולם מקמי אבגר
 בוגר:
 29 וזלו על־ראש יואב ואל בן־בית אביו
 ואל־יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק
 בפלך ונפל בחרב וחסר־לחם:
 30 ויואב ואביו אחיו הקנו לאבגר על אשר
 המית את־עשהאל אחיהם בגבעון
 במלחמה: פ
 31 ויאמר דוד אל־יואב ואל־פלי־העם
 אשר־אתו קרעו בגדיכם ותרגו שקים וספדו
 לפני אבגר ותפלך דוד הלך אחרי המטה:
 32 ויקברו את־אבגר בחברון וישא המלך
 את־דולו ויבך אל־קבר אבגר ויבכו
 כל־העם: פ
 33 ויקח המלך אל־אבגר ויאמר הסבות נבל
 ימות אבגר:
 34 ויבך לא־אסרות ורגליך לא־לגשתים
 הגשו נפול לפני בני־עמולה נפלת ויספו
 כל־העם לבכות עליו:
 35 ויבא כל־העם לתברות את־דוד לחם
 בעוד היום וישבע דוד לאמר פה יעשה־לי
 אלהים וכה יסיר פי אסלפני בוא־השמש
 אשעם־לחם או כל־מאומה:
 36 וכל־העם חפדו וייטב בעיניהם בכל אשר
 עשה המלך בעני כל־העם טוב:
 37 וידעו כל־העם וכל־ישׂרָאל ביום ההוא כי
 לא היתה מהמלך להמית את־אבגר בוגר: פ
 38 ויאמר המלך אל־עבדיו הלווא תדעו
 בישׂר ונדול נפל ליום הזה בישׂרָאל:
 39 ואנכי היום רב ומשות מלך והאנשים
 האלה בני צרונה קשים מפני ושלם יהוה
 לעשה הרעה בקשתו: פ

4

1 וישמע בן־שואל כי מת אבגר בחברון ויהפך
 ידיו וכל־ישׂרָאל נבקהו:
 2 וישני אנשים שר־יהודים היו בן־שואל שם
 האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי
 מבני בגמנו פי גש־בארות תחשב על־בגמנו:
 3 ויבכרוו הבארתיים נתקמה ויהי־ישׂרָאל גרים עד
 היום תהו: פ
 4 וליהונתן בן־שואל בן גבה הגלים בן־חמש
 שנים תה כבא שמת שואל ויהונתן מזורעאל
 ותשארו אמנתו ותנס ויהי בקפנה לנים ויפל
 ויפסח וישמו מפובשת:
 5 ויזכו בני־רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו
 ביום היום אל־בית איש בשת והוא שכב את
 משבב הצדקרים:
 6 ותנה פאו עד־תוך הבית לקחי חטים ויבחו
 אל־החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:
 7 ויבאו הבית והוא־שכב על־מטתו בחדר
 משכבו ויבחו וימתו וינסרו את־ראשו ויקחו

את־ראשו ויזכוו דרך העקבה כלה־הלילה:
 8 ויבאו את־ראש איש־בשת אל־דוד חברון
 ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת
 בן־שואל איבך אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה
 לאדני המלך נקמות היום הזה משואל
 ומקצתו: פ
 9 וישע דוד את־רכב א ואת־בענה אחיו בני
 רמון הבארתי ויאמר להם תי־דונה אשר־פדה
 את־נפשי מקל־צרה:
 10 כי המיד לי לאמר הנה־מת שואל
 והוא־תנה כמשבב בעיני ואתנה בו ואת־הגהו
 בצקלני אשר לתת־ילו בשכה:
 11 אף ביר־אנשים רשעים הרגו את־איש־צדיק
 בביתו על־משכבו ועתה הלווא אבקש את־דמיו
 מידכם ובערתי אתכם מן־הארץ:
 12 ויצו דוד את־הנערים ויחרכו ויבקצו
 את־יניהם ואת־נגליהם ויתלו על־הפרכה
 בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו
 בקבר־אבגר בחברון: פ

5

1 ויבאו כל־שכבי ישׂרָאל אל־דוד חברונה
 ויאמרו לאמר הננו עמך ובשךך אָנְנו:
 2 גש־תמול גש־שלום בהיות שואל מלך
 שלני אשה קוֹמָה כ (קוֹת ק) מוציא כ
 (למוציא ק) ותמכי כ (ותמכיא ק) את־ישׂרָאל
 ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי
 את־ישׂרָאל ואתה תהיה לגידי על־ישׂרָאל:
 3 ויבאו בל־זקני ישׂרָאל אל־המלך חברונה
 ויברת לחם המלך דוד ברית בחברון לפני
 יהוה וימשחו את־דוד למלך על־ישׂרָאל: פ
 4 בן־שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה
 מלך:
 5 בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה
 חלשים ויבירושלם מלך שלשים ושש שנה על
 כל־ישׂרָאל ויהודה:
 6 ויגל המלך ואנשיו וירושלם אל־תיבסי יושב
 הארץ ויאמר לדוד לאמר לא־תבוא תנה פי
 אם תסירך העורים ותפסוהם לאמר לא־יבוא
 דוד תנה:
 7 וילכד דוד את מצדה ציון היא עיר דוד:
 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל־מפה ובסי ויגע
 בצנור ואת־הפסחים ואת־העורים שָׂנאו כ
 (שנאי ק) גש דוד על־בן יאמרו עור ופסח
 לא יבוא אל־בית:
 9 וישב דוד במצדה ויקרא־לה עיר דוד ויבן
 דוד סביב מן־מלוא וקוֹתה:
 10 ויגל דוד הלך ונדול ויהוה אלהי צבאות
 עמו: פ
 11 וישלח חירם מלך־צור מלאכים אל־דוד
 ועצי ארזים ושש עין וחסשי אבן קור
 ויבנו־בית לדוד:
 12 וידע דוד ביה־ביתו ויהוה למלך
 על־ישׂרָאל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו
 ישׂרָאל: פ
 13 ויחך דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם
 אחרי פאו מחברון ויוגדו עוד לדוד בנים
 וכלות:
 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע
 ושוכב ונתן ושלמה:
 15 ויבחר ואל־ישוע ונפג ויפיע:
 16 ואל־ישמע ואל־ידע ואל־פלמ: פ
 17 וישמעו פלשתים ביר־משחו את־דוד למלך
 על־ישׂרָאל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד
 וישמע דוד ויכר אל־המצודה:
 18 ופלשתים פאו ויגמשו בעמק הפאים:
 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה
 אל־פלשתים התתנם בידו ויאמר יהוה
 אל־דוד עלה פי־נתן אתן את־הפלשתים
 בידך:
 20 ויבא דוד כבעל־פרצים ויפס שם דוד
 ויאמר פרץ יהוה את־אבי לפני כפרץ מים

עלין קרא שם-המקום ההוא בעל פְּרָצִים:
 21 וַיַּעֲבֹדוּם אֲדַעְצָבִיקים וַיִּשְׂאוּ דָוִד
 וַאֲנָשָׁיו: פ
 22 וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנְטְשׁוּ בַעֲמֵק
 הַרְפָּאִים:
 23 וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הַסֵּב
 אֶל-אֲחֵרֵיהֶם וְכַתָּה לָהֶם מִמּוֹל בְּקֵאִים:
 24 וַיְהִי בַשְּׂמֹנֶה כ' (בַּשְּׂמֹנֶה ק) אֲחֵדָּקוֹל צִעֲדָה
 בְּרֹאשֵׁי הַסֵּבָאִים אֹו תַחֲרָץ בִּי אֹו יָצָא יְהוָה
 לַפְּנִיךָ לְהַכּוֹת בְּמַתְנֵה פְּלִשְׁתִּים:
 25 וַיַּעַשׂ דָּוִד כֹּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיֵּךְ
 אֶת-פְּלִשְׁתִּים מִגִּבֵּעַ עַד-בְּאֶךָּ גֹּזֵר: פ

6

1 וַיִּסָּפֶר עוֹד דָּוִד אֶת-קְלָב־בְּחֹור בִּישָׁרָאֵל
 שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי:
 2 וַיִּקַּם אִוְלָךְ דָּוִד וַיְכַלְהֵם אֲשֶׁר אֹהוּ מִבְּעַלֵי
 יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-יִנְקָא שָׁם שָׁם יְהוָה צִבְאוֹת יֹשֵׁב הַסֵּבָאִים
 עָלָיו:
 3 וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל-עֲגֵלָה תְּרִשָּׁה
 וַיִּשְׂאֵהוּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּנִבְכָה וַשָּׂא
 וְאֲחָיו גְּנִי אֲבִינֶדָב נִהְיִים אֲחֵדָּעֲגֵלָה תְּרִשָּׁה:
 4 וַיִּשְׂאֵהוּ מִבֵּית אֲבִינֶדָב אֲשֶׁר בְּנִבְכָה עִם אֲרוֹן
 5 וַדָּוִד וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּקִּים לַפְּנֵי יְהוָה
 כְּכַל עֲצֵי כְרוּשִׁים וּכְכַלְנוֹת וּכְנֹבְלִים וּכְתַפְּסִים
 וּבְמַעֲנַעִים וּבְצַלְצָלִים:
 6 וַיָּבֹאוּ עַד-גִּזְרֹן גִּבְזוֹן וַיִּשְׁלַח גֵּזָא אֶל-אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בִּי בִי שְׂמַטוּ הַסֵּבָר:
 7 וַיִּסְרָאֶף יְהוָה בַּעֲגָה וַיַּפְּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים
 עַל-יַחַד וַיָּמַת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים:
 8 וַיַּחַד לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ וַיְהִי פָרִיץ בַּעֲגָה
 וַיִּקְרָא לַמְּקוֹם הַהוּא פָּרִיץ עֲגָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 9 וַיִּקְרָא דָּוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ
 יָבֹאוּ אֵלֵינוּ יְהוָה:
 10 וְלֹא-אֵבָדָה דָּוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת-אֲרוֹן יְהוָה
 עַל-עֵיר דָּוִד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה דָּוִד בֵּית עַבְד־אֲדָוִם
 הַתֵּיב:
 11 וַיֹּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עַבְד־אֲדָם הַתֵּיב
 שֶׁלֶשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-עַבְד־אֲדָם
 וְאֶת-קְלָב־בִּיתוֹ:
 12 וַיַּגֵּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בְּכֵן יְהוָה אֶת-בֵּית
 עַבְד־אֲדָם וְאֶת-יִשְׂרָאֵל שֶׁלְּדָוִד בְּעֵבֹור אֲרוֹן
 הָאֱלֹהִים וַיֵּךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
 מִבֵּית עַבְד־אֲדָם עֵיר דָּוִד בַּשְּׂמֹנֶה:
 13 וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְטָאִי אֲרוֹן-יְהוָה שָׁשָׁה
 צָעִדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא:
 14 וַדָּוִד מִקְרָב־בְּקַלְעֹו לַפְּנֵי יְהוָה וְכָדִו
 חֲגוֹר אֲפוֹד כַּד:
 15 וַדָּוִד וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת-אֲרוֹן
 יְהוָה בְּתַרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר:
 16 וַתְּהִי אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וַיִּמְכַּל
 בְּתִשְׁאוֹל נִשְׁקָפָה אַ בְּעַד הַחֲלוֹן וַתִּרְאֶה
 אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֹו מִקְרָב־לַפְּנֵי יְהוָה וַתִּבְּקֵי
 לוֹ בְּלִבָּהּ:
 17 וַיָּבֹאוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְנְנוּ אֹהוּ בְּמִקְוֹו
 בְּתוֹךְ הָאֵקֵל אֲשֶׁר נִסְחָלוּ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד
 לַעֲלוֹת לַפְּנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים:
 18 וַיִּכַּל דָּוִד מַעֲשֵׂי הַעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים
 וַיִּבְרַךְ אֶת-הַקֵּם בְּשֵׁם יְהוָה צִבְאוֹת:
 19 וַיַּחֲלֵק לְכָל-הַקֵּם לְכָל-הַמָּוֶן יִשְׂרָאֵל
 לְמֹאשֵׁי וְעַד-יִשָּׂאֵהוּ אֶת-חֶלֶק לָהֶם אֲמַתּוֹ וַאֲשַׁפֵּר
 אֶחָד וְאֲשִׁישָׁה אֶחָת וַיֵּךְ כָּל-הַקֵּם אִישׁ לְבֵיתוֹ:
 20 וַיֹּשֶׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַתִּצָּא מִיִּכַּל
 בְּתִשְׁאוֹל לְקַרְנַת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִדִּנְבַּר הַיּוֹם
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמַתּוֹת
 עַבְדֵי בְּהַגְלוֹת גְּלוֹת אַחַד הַסֵּבָאִים:
 21 וַיֹּאמֶר דָּוִד וְעַל-בֵּיתוֹ הַקֵּם עַד-עוֹלָם
 קְחָר־בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי גִידִי
 עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשַׁחֲמֵתִי לַפְּנֵי יְהוָה:
 22 וַנְּמַלְתִּי עוֹד מֵאֶת וְנִוְיִתִּי שֶׁלֶף בְּעֵינֵי

וְעַם-הָאֲמֹחוֹת אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ עִמָּם אֲבָבְתָה:
 23 וְלִמְכַל בְּתִשְׁאוֹל לֹא-תִהְיֶה לָּהּ לְדָוִד
 עַד יוֹם מוֹתָהּ: פ

7

1 וַיְהִי כִּי-יָשֵׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוֶה הַיַּחֲדָלוֹ
 מִסֵּבִים מִכָּל-אֲרָצוֹת:
 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-גִּתֹּן הַנֶּזְבִּיא רֹאֵה נָא אֲנֹכִי
 יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרוֹזִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ
 תְּרִיעָה:
 3 וַיֹּאמֶר גִּתֹּן אֶל-הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לֵךְ
 עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ: ס
 4 וַיְהִי כִּי-נִגְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-גִּתֹּן
 לֵאמֹר:
 5 לָךְ וְאֲמַרְתָּ אֶל-עַבְדֵי אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה
 הַאֲתָה תִּבְנֶה-לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי:
 6 כִּי לֹא יִשְׁבַּת בְּבֵית לַמַּיּוֹם הַעֲלֵתִי אֶת-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצֻרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶתְהַה מִתְּהַלֵּךְ
 בְּהַקֵּל וּבַמִּשְׁכָּן:
 7 כָּכָל אֲשֶׁר-הִתְחַלַּכְתִּי כָּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תִּבְרַךְ דְּבַרְתִּי אֶת-אַחַד שְׂכֵמֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי לְהַעֲלוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לָמָּה
 לֹא-בָנִיתֶם לִי בַיִת אֲרוֹזִים:
 8 וְעַתָּה בְּרַחֲמֵי הַלְּבָבִי לְדָוִד כֹּה אָמַר
 יְהוָה צִבְאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִתְּרִמְזָה מֵאֲחַר
 הַצָּהוֹן לְהִיֹּת גִּידִי לַעֲרֵם עַל-יִשְׂרָאֵל:
 9 וְאֶתְהַה עִמָּךְ כָּכָל אֲשֶׁר תִּלְכֶּה וְאִבְרַחָה
 אֶת-דָּבָר-אֲבִיךָ מִפְּנֵיךָ וְעַשְׂתִּי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל
 כַּשֵּׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ:
 10 וְשַׁמְתִּי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן
 תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְגַּזוּ עוֹד וְלֹא-יִסְיֹפוּ כִּי-יַעֲלוּהָ
 לַעֲלוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בְּרַחֲמֵינוּ:
 11 וְלִמְרוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׂפָטִים עַל-עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְהַנִּיחֵתִי לָךְ מִכָּל-אֲרָצוֹת וְהַגִּיד לָךְ
 יְהוָה כִּי-בֵּיתִי יַעֲשֶׂה-לָךְ יְהוָה:
 12 כִּי אִי-יִמְלֹאוּ יוֹמֶיךָ וְשִׁכְבְּתָה אֶת-אֲבֹתֶיךָ
 וְהַקִּימְתִי אֶת-רֵשֶׁתְּךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יָצָא מִמִּצְרַיִם
 וְהַקִּימְתִי אֶת-מִצְבֹּתַי:
 13 וְהִנֵּה-בֵּיתִי לְשִׁמּוֹן וְכִנְזִיתִי אֶת-כַּסֵּפֵי
 מִמְּלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם:
 14 אֲנִי אֶתְהַלְּלוּ לָאֵב וְהוּא יְהַלְּלֵנִי לְכֹן אֲשֶׁר
 בְּהַעֲוֹתוֹ וְהַכְחַשְׁתִּיו כַּשֵּׁמֶט אֲנִישֵׁי וּבְכַנְעֵי בְנֵי
 אֲדָם:
 15 וְחֲסִדִי לֹא-יִסּוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר חֲסַדְתִּי מִעַם
 שְׂאוֹל אֲשֶׁר חֲסַדְתִּי מִלְּפָנֶיךָ:
 16 וְגִאֲמֹן בֵּיתְךָ וּמְקַלְבְּתְּךָ עַד-עוֹלָם לַפְּנֵיךָ
 כַּסֵּאֲךָ יְהִי גִבְזוֹן עַד-עוֹלָם:
 17 כָּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכָל הַחֲזוֹן הַזֶּה כֹּן
 דִּבַּר גִּתֹּן אֶל-דָּוִד: ס
 18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּשֶׁב לַפְּנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
 מִי אֲנֹכִי אֲדֹנָי יְהוִה וְמִי בֵּיתִי כִּי תִבְאֵתֵנִי
 עַד-הַקֵּם:
 19 וַתִּקְרָן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וְתִבְרַךְ
 גַּם אֶל-בְּנֵי-עַבְדְּךָ לְמַרְחֹק וְזֹאת תוֹרַת הַקֵּם אֲדָוִי
 יְהוָה:
 20 וּמַה-דִּוְסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבַּר אֵלֶיךָ וְאֵתָה
 יִבְרַךְ אֶת-עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה:
 21 בְּעֵבֹור דְּבַרְךָ וּבְלִבְּךָ עֲשִׂיתָ אֶת
 כָּל-הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת-עַבְדְּךָ:
 22 עַל-כֵּן גָּדַלְתָּ אֲדֹנָי יְהוִה כִּי-רָאוּ כְּמוֹן וְאִין
 אֱלֹהִים וּזְלַתְּ כָּכָל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹתָי:
 23 וְכִּי כַּעֲמֵן בִּישְׂרָאֵל גִּידִי אַחַד בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 תִּלְכּוּ-וְאֵלֵהֶם לְפָדוֹת-לָו לְעַם וְלִשְׂמֵי לוֹ שֵׁם
 וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם הַגְּדוּלָה וְנִרְאָוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי
 עַמָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמְּצֻרִים גּוֹיִם וְאֵלֵהֶם:
 24 וַתִּכְנֹנוּ לָךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֵל לָךְ לְעַם
 עַד-עוֹלָם וְאֵתָה יְהוָה הִיָּתָה לָהֶם לֵאלֹהִים: ס
 25 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים תִּבְרַךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 עַל-עַבְדְּךָ וְעַל-בֵּיתוֹ הַקֵּם עַד-עוֹלָם וְעַשֵׂה
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
 26 וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד-עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צִבְאוֹת
 אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד יְהִי גִבְזוֹן

לַפְּנֵיךָ:
 27 כִּי-אֲתָה יְהוָה צִבְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גְּלוֹתָהָ
 אֶת-אֲדָוִן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אֲבִינֶדָב לָךְ עַל-כֵּן
 מֵצָא עַבְדְּךָ אֶת-לִבּוֹ לְהַתְּפַלֵּל אֵלֶיךָ
 אֶת-הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:
 28 וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה אֲתָה-הוּא הָאֱלֹהִים
 וְדַבַּרְתָּ יְהוִה אֶמֶת וְתִבְרַךְ אֶל-עַבְדְּךָ
 אֶת-הַטּוֹבָה הַזֹּאת:
 29 וְעַתָּה הוֹאֵל וְיִבְרַךְ אֶת-בֵּית עַבְדְּךָ לְהִיֹּת
 לְעוֹלָם לַפְּנֵיךָ כִּי-אֲתָה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ
 וּמִבְּרַחְתְּךָ יִבְרַךְ בֵּית-עַבְדְּךָ לְעוֹלָם: פ

8

1 וַיְהִי אַחֲרָיֶכֶן וַיֵּךְ דָּוִד אֶת-פְּלִשְׁתִּים
 וּבְכַנְעִים וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-מִתְנֵי הָאֲמָשָׁה מִבְּרַ
 פְּלִשְׁתִּים:
 2 וַיֵּךְ אֶת-מוֹאָב וַיִּמְדַּם בְּחָבֶל הַשֵּׁבֶט אוֹתָם
 אֲרֻצָּה וַיִּמְדַּם שְׁנַיִם-חֲבָלִים לְחַמַּת וּמְלֹא הַחָבֶל
 לְחַמַּת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לְעַבְדִים נְטָאִי
 מִנְּחָה:
 3 וַיֵּךְ דָּוִד אֶת-הַבְּדַעַזָּר בְּרַחֲבֵי מֶלֶךְ צִוְּבָה
 בְּלַכְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּגִזְרֵה (פְּרַח : ק)
 4 וַיִּלְכְּדֵם דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלְפֵי וּשְׁבַע-מֵאוֹת פְּרָשִׁים
 וְעַשְׂרִים אֶלְפֵי אִישׁ חַגְלִי וַיַּעֲקֹר דָּוִד
 אֶת-דָּבָר-הַרְקָב וַיִּוֹתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רַקִּבִי:
 5 וְתִבָּא אֲרָם דַּמְשָׁק לְעוֹר לְהַדְרָעוֹר מֶלֶךְ
 צִוְּבָה וַיֵּךְ דָּוִד בְּאֲרָם עֲשָׂרִים-וּשְׁנַיִם אֶלְפֵי אִישׁ:
 6 וַיִּשָּׂם דָּוִד נְצֻבִים בְּאֲרָם דַּמְשָׁק וַתְּהִי אֲרָם
 לְדָוִד לְעַבְדִים נְטָאִי מִנְּחָה וַיִּשַׁע יְהוָה
 אֶת-דָּוִד כָּכָל אֲשֶׁר תָּלַךְ:
 7 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹשִׁי הַזֶּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֵל
 עַבְדֵי הַבְּדַעַזָּר וּבִיאָם וַיְרוּשָׁלַם:
 8 וּבְמִסְפַּח וּמִבְּרִית עֵיר הַבְּדַעַזָּר לָקַח הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד נְחֹשֶׁת הַקְּהָב מֵאֲדָם: ס
 9 וַיִּשְׁמַע תַּעִי מֶלֶךְ חֲמַת כִּי הִפָּה דָּוִד אֶת
 כָּל-חֵיל הַבְּדַעַזָּר:
 10 וַיִּשְׁלַח תַּעִי אֶת-יִזְרָחָדָב בְּנוֹת אֶל-הַמֶּלֶךְ-דָּוִד
 לְשִׂאֲלוֹ לְשִׁלוֹם וּמִבְּרִיתוֹ עַל אֲשֶׁר נָלַח הַלָּחֵם
 בְּהַבְּדַעַזָּר וּבְפִיּוֹ בִּיאָשׁ מִלְּחַמַּת תַּעִי הַזֶּה
 הַבְּדַעַזָּר וּבִידּוֹ הָיוּ כָּל-יִזְרָחָדָב וּכְלֵי-הַזֶּהָב וְכָלֵי
 נְחֹשֶׁת:
 11 גַּם-אֲתָם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה
 עַם-הַכֶּסֶף וְהַזֶּהָב אֲשֶׁר הַקְּדִישׁ מִכָּל-הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר בְּבֶשֶׂת:
 12 מִשְׁפָּחָה וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
 וּמִעַמְלֵק וּמִשִּׁלֵּל הַבְּדַעַזָּר בְּרַחֲבֵי מֶלֶךְ צִוְּבָה:
 13 וַיַּעַשׂ דָּוִד שָׁם בְּשָׂבוֹ מִהַפְּהוֹר אֶת-אֲרָם
 בְּנֵי-אֶמֶלַח שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵי אֶלְפֵי:
 14 וַיִּשָּׂם בְּאֲדָוִם נְצֻבִים כָּכָל-אֲדָוִם שָׁם נְצֻבִים
 וַיְהִי כָל-אֲדָוִם עַבְדֵיךָ לְדָוִד וַיִּשַׁע יְהוָה
 אֶת-דָּוִד כָּכָל אֲשֶׁר תָּלַךְ:
 15 וַיִּמְלֶךְ דָּוִד עַל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד עֹשֶׂה
 מַשְׁפַּט וְצַדִּיקָה לְכָל-עַמּוֹ:
 16 וַיִּוָּאֵב מִזְרָרְיָה עַל-הַצֶּבָא וַיְהִי עֹשֶׂה
 בְּרָאִיִלּוֹד מִזְרָרְיָה:
 17 וְצֹדִיק בְּרַחֲמֵי-טוֹב וְאֲחִי-מֶלֶךְ בְּרַחֲמֵי-טוֹב
 בְּהֵימֵם וְשֹׁנֵה סוֹפֵר:
 18 וַיִּבְנֶהוּ בְּרַחֲמֵי-טוֹב וְהַסִּדֵּק וְהַסִּבֵּתִי וְהַסִּבֵּתִי וַיִּבְנֶי
 דָּוִד בְּהֵימֵם הָיוּ: פ

9

1 וַיֹּאמֶר דָּוִד חֲכִי יִשְׁעוֹר אֲשֶׁר נִוְתַר לְבֵית
 שְׂאוֹל וְאֲעֲשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעֵבֹור יְהוֹנָתָן:
 2 וְלְבֵית שְׂאוֹל עַבְדִּי וְשָׂמוּ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ-לוֹ
 אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הַאֲתָה צִיבָא
 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ:
 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַאֲפֵס עוֹד אִישׁ לְבֵית שְׂאוֹל
 וְאֲעֲשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא
 אֶל-הַמֶּלֶךְ עוֹד כֹּן לִי-יְהוֹנָתָן גִּבְהַר חַגְלִיִם:
 4 וַיֹּאמְרוּ-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֵת הַהוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא
 אֶל-הַמֶּלֶךְ הַהוּא הוּא מִכִּי בְרַחֲמֵי-טוֹב לְכָל

דָּבָר:
 5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְרָחוּ מִבֵּית מִכִּי
 בְּרַחֲמֵי-טוֹב מִלּוֹ דָּבָר:
 6 וַיָּבֹא מִפִּיבֶשֶׁת בְּרַחֲמֵי-טוֹב בְּרַחֲמֵי-טוֹב אֶל-דָּוִד
 וַיַּפֵּל עַל-פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדְּךָ:
 7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֶל-תִּירָא כִּי עֲשֵׂה אֲע

13 אחי אהם עצמי ובשרי אהם ולמה תקו
 אחרנים להשיב את המלך:
 14 ולעמקא חמרו הלווא עצמי ובשרי אהם פה
 יעשהלי: אלהים וכה יוסף אסלא שר צבא
 תתנה לפני כל הנומים תחת יואב:
 15 ונט את דלכב כל לאישי יהודה כאיש אחד
 וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדך:
 16 ונשב המלך ונבא עד הנערין ויהודה פא
 הנגלה ללכת לקראת המלך להעביר
 את המלך את הנערין:
 17 ומהר שמעי בן גאחא בן הנמיני אשר
 מבחורים ונרד עמיאיש יהודה לקראת המלך
 קוד:
 18 ואף איש עמו מבגמון וצבא גער בית
 שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו
 וצלוהו נערין לפני המלך:
 19 ועברה העבדה לעביר את בית המלך
 ולעשות הטוב בעיניו כ (בעיניו ק) ושמעי
 בן גאחא נפל לפני המלך בעברו ביהרין:
 20 ויאמר אל המלך אל תחשבילי אדני עון
 ואל תזכור את אשר הענה עבדך ביום
 אשר צא אל הנה המלך מירושלם לשים המלך
 אל לבו:
 21 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי
 ליום ראשון וכליבית יוסף לרדת לקראת
 אדני המלך: ׀
 22 וישן אבישי בן צרויה ויאמר תחת זאת
 לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ׀
 23 ויאמר דוד מדלי ודלכם בני צרויה
 ביהיהוילי היום לשמן היום יומת איש
 בישראל כי הלווא ידעתי כי היום אני המלך
 על ישראל:
 24 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע
 לו המלך: ׀
 25 ומפשט בן שאול ירד לקראת המלך
 ולא עשה נגדיו ולא עשה שפמו ואת הנערין
 לא כבס למנהיגים לכת המלך עד היום
 אשר בא בשלום:
 26 ויהי בירא וירושלם לקראת המלך ויאמר
 לו המלך למה לא הלכת עמי מביבשת:
 27 ויאמר אדני המלך עבדי רמני ביראמר
 עבדך אהבשהלי חמורו וארפב עליה ואלך
 את המלך כי פסח עבדך:
 28 ונרגל בעבדך אל אדני המלך ואדני
 המלך כמלאך האלהים ושה הטוב בעיניך:
 29 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מקות
 לאדני המלך והשתה את עבדך באכלי שלחן
 ומה ישרלי עוד צדקה ולזנק עוד
 אל המלך: פ
 30 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך
 אמרת אתה וצבא חלקו את הנשמה:
 31 ויאמר מביבשת אל המלך גם את הנפל
 יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום
 אל ביתו: ׀
 32 ובדולי הנגלדי נרד מרגלים ונעבר
 את המלך נערין לשלחו את צדק כ
 (נערין ק)
 33 ובדולי זקן מאד בן שנים שנה
 והוא כבול את המלך בשיבתו במחנים
 ביראיש גדול הוא מאד:
 34 ויאמר המלך אל בדולי אתה עבר אתי
 וכבולתי אתך עמדי בירושלם:
 35 ויאמר בדולי אל המלך פסה ימי שני תני
 ביראשלה את המלך וירושלם:
 36 בן שנים שנה אנכי היום האדע א בן טוב
 לך אם ימנע עבדך את אשר אכל ואת אשר
 אשתה אם אשתמע עוד בקול שריו ושלות
 ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך:
 37 כמעט יעבר עבדך את הנערין את המלך
 ולמה יגמלי המלך הנמולה הזאת:
 38 ושב יא עבדך וזמת בעירי עם קבר אבי
 ואמי והנה א עבדך כמקם יעבר עם אדני
 המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ׀
 39 וישלחו את אשר טוב בעיניך ויאני

הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני
 ולכה איך בשורה מצאתי:
 23 ויהיה ארזין ויאמר לו רוצן ונרץ
 אחימעין דרך הכפר ונעבר את הכושי:
 24 ודוד יושב בירושלם השערים ונלך הצפה
 אלגנ השער אל החומה וישא את עיניו וירא
 והנה איש רץ לבדו:
 25 ויקרא הצפה ונגד למלך ויאמר המלך
 אסלכו בשורה בפני ונלך הליך וקרב:
 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה
 אל השער ויאמר הנחה איש רץ לבדו ויאמר
 המלך סודו מבשר:
 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרצות הראשון
 במרצת אחימעין בן צדוק ויאמר המלך
 איש טוב זה ואל בשורה טובה נבוא:
 28 ויקרא אחימעין ויאמר אל המלך שלום
 וישתחו למלך לאפיו ארצה ׀ ויאמר
 ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים
 אשר ישאו אתיכם באדני המלך:
 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
 ויאמר אחימעין ראיתי המון גדול שלם
 את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
 מה:
 30 ויאמר המלך סב הניצב פה וישב ויעמד:
 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי ותפטר אדני
 המלך בירשפתך והנה היום מנד פלימקמים
 עליך: ׀
 32 ויאמר המלך אל הכושי שלום לנער
 לאבשלום ויאמר הכושי יהוה כנער אבי אדני
 המלך וכל אשר קמו עליך לרעה:
 19
 1 וירגו המלך ונעל על עצמות השער ונרד
 וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני
 אבשלום מירושלם מותי אני תחסי אבשלום בני
 בני:
 2 ונגד ליואב הנה המלך בכה והוא אכל
 על אבשלום:
 3 ותהי השעה ביום ההוא לאכל לכל העם
 בירשמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך
 על בניו:
 4 והתגב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר
 והגב העם הנקלמים בנוסם במלחמה:
 5 וכל בני לאש את רגו ויושק המלך קול
 גדול כפי אבשלום אבשלום בני בני: ׀
 6 ונבא יואב אל המלך מבית ויאמר הבשת
 היום את פני כל עבדך המלטים את הנשמה
 היום ואת נפש בניך ובתיהו ונפש נשיך ונפש
 פלגשיך:
 7 לא תהיה את הנשיאך ולשנא את אביך כי א
 הנהת היום כי אין לך שרים ועבדים כי א
 ידעתי היום כי לא כ (לו ק) אבשלום חי
 וכלנו היום מתיים ביראיש נשר בעיניך:
 8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדך כי
 ביהנה נשפתי ביראיש יצא אסלון איש
 אתך ללילה וקעה לך זאת מכל הרעה
 אשר פאה עליך מנערך עד עתה: ׀
 9 ונקם המלך ונשב בשער ולכל העם הגידו
 לאמר הנה המלך יושב בשער ונבא כל העם
 לפני המלך וישראל גם איש לאהלו: ׀
 10 ויהי כל העם גדון בקליבטי וישראל
 לאמר המלך הצילנו א מפר אבינו והוא
 מלמנו מפר פלשתיים ועתה ברח מן הארץ
 מעל אבשלום:
 11 ואבשלום אשר משתנו עלינו מת במלחמה
 ועתה למה אתם מסתעים להשיב
 את המלך: ׀
 12 והמלך דוד לח אל צדוק ואל אביהו
 בהננים לאמר דברו אל רגו יהודה לאמר
 למה תקו אחרנים להשיב את המלך
 אל ביתו ודבר כל ישראל פא אל המלך
 אל ביתו:
 29 ודבש וקמח וצאן ושפות בקר הנישו
 לקוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם
 רעב ועין וצמא כמקרה:

1 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם
 שרי אלים ושרי מאות:
 2 וישלח דוד את העם השלשית ביראיש
 והשלשית ביר אבישי בן צרויה אחי יואב
 והשלשית ביר אתי הגתי ׀ ויאמר המלך
 אל העם יצא אצא גם אני עמכם:
 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נוס
 לאישינו אלנו לב ואישינו הצינו
 לאישינו אלנו לב בירעה כמנו עשה
 אלים ועתה טוב ביהיהוה לנו מעיר לעיר
 כ (לעזור ק) ׀
 4 ויאמר אליהם המלך אשר יוטב בעיניכם
 אעשה ונעמד המלך אלני השער וכל העם
 יצאו למאות ולאליפים:
 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי
 לאמר לאסלי לנער לאבשלום וכל העם
 שמעו בצות המלך את כל השרים עליך דבר
 אבשלום:
 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי
 המלחמה בעיר אפרים:
 7 ונגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד
 ותהי שם המנפה גדולה ביום ההוא עשרים
 אלף:
 8 ותהי שם המלחמה נפצית כ (נפצת ק)
 על בני כל הארץ ונרד הנער לאכל בעם
 מאשר אכלה סרוב ביום ההוא:
 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום
 רכב על הפרד ונבא הפיר תחת טובך האלה
 הנדולה ונתוק ראשו באלה ונתן בין השמים
 ובין הארץ והפך את השרים ואתי עבר:
 10 וירא איש אחר ונגד ליואב ויאמר הנה
 ראיתי את אבשלום תלוי באלה:
 11 ויאמר יואב איש המגיד לו והנה ראית
 וסדוע לא ביהו שם ארצה ועלי לשת לך
 עשרה כסף וקנה אתה:
 12 ויאמר האיש אליו יואב ולא כ (ולוא ק)
 אנכי שמל על פני אף כסף לא ראשתי רי
 אל בן המלך כי באזינו צנה המלך אתך
 ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרמי ננער
 באבשלום:
 13 ארעשיתו כפשו כ (בנפשי ק) שך
 וכל דבר לא יפקד מן המלך ואתה תניצב
 מנדר:
 14 ויאמר יואב לאכן אחילה לפניך ונקח
 שלשה שבטים בכפו ונתקעם בלב אבשלום
 עורני חי בלב האלה:
 15 ונכפו עשרה נערים נשאי כלי יואב ונפו
 את אבשלום וימיתוהו:
 16 ונתקע יואב בשער וישב העם מרדף אחרי
 ישראל בירשך יואב את העם:
 17 ויקחו את אבשלום ושליכו אותו בעיר
 אל תפתח הגדול ונצבו עליו גלאבנים גדול
 מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו כ (לאהלו ק)
 ׀
 18 ואבשלום לקח ונצבילו כמנו כ (בתניו ק)
 את מצבת אשר בעמק אבשלום פי אמר אירלי
 בן בעבור הושר שמי ויקרא למצבת עשמו
 ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ׀
 19 ואחימעין בן צדוק אמר ארצה נא
 ואבשלה את המלך בירשמו והנה מנד אבינו:
 20 ויאמר לו יואב לא איש בשדה אתה היום
 הנה ובשדה ביום אחר והיום הנה את הבשר
 פיר על כ (על פן ק) בן המלך מת:
 21 ויאמר יואב הכושי לך הנד למלך אשר
 ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ:
 22 ויסף עוד אחימעין בן צדוק ויאמר
 אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי

5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארבי
 ונשמעה מה רפיו גם הוא:
 6 ונבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום
 אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיפל הנעשה
 את דברו אסלון אתה דבר: ׀
 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה
 אשר יעין אחיפל בעמם הזאת:
 8 ויאמר חושי אתה ידעך את אביך
 ואת אנשיו כי גברים הם ומרי נפש הם
 בלב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא
 לין את העם:
 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או
 באחד המקומות ונהה כנפל בהם פתחלה ושמע
 השמע ואת הנהה מנפה בעם אשר אחרי
 אבשלום:
 10 והוא גם כדל אשר לבו בלב הארצה
 המם זקם בירדע כל ישראל בירבור אביך
 ובני חיל אשר אתו:
 11 כי יעצתי האסף יוסף עליך כל ישראל
 מן ועד באר שבע בחול אשר על הים לרב
 וקנין הלבים בקרב:
 12 ובהני חושי קאת כ (באחד ק) המקומות
 אשר נמצא שם ונחני עליו פאשר יפל הטל
 על הארצה ולא יחורר בו וכל האנשים
 אשר אתו גם יאחז:
 13 ואם אל עיר יוסף והשיו כל ישראל
 אל העיר הווי מקלים וסכנו אתו עד הנחל
 עד אשר לא נמצא שם גם צרויה: פ
 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה
 עצה חושי הארבי מעצת אחיפל ויהנה צנה
 להפר את עצת אחיפל הטובה להעביר
 הווי יהוה אל אבשלום את הרעה: ׀
 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביהו
 בהננים קואת וקואת יעין אחיפל
 את אבשלום ואת זקני ישראל וקואת וקואת
 יעצתי אני:
 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לקוד לאמר
 אל המלך הנלצה בערבות המדבר וגם עבדו
 תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו:
 17 ויהונתן ואחימעין עמדים בעיני רגל
 והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו
 למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא
 השירה:
 18 וירא אהם נער ונגד לאבשלום וילכו
 שניהם מהרה ונבאו אל בית איש בבחורים
 ולי באר פחצו ונרדו שם:
 19 ותקח האשה ותפוש את המסך על פני
 הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר:
 20 ונבאו עבדי אבשלום אל האשה הנכונה
 ויאמרו אנה אחימעין ויהונתן ותאמר להם
 האשה עברו מיכל המים ונבקשו ולא מצאו
 וישבו וירושלם: ׀
 21 ויהי אחרי לכתם ונעלו סהבאר וילכו
 ונגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו
 מהרה את המים בירכה יעין עליכם
 אחיפל:
 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתו ונעברו
 את הנערין עד אור הכפר עד אשר לא נעקר
 אשר לא עבר את הנערין:
 23 ואחיהוה ראה כי לא נעשתה עצהו והחבש
 את החמור וקם ונלך אל ביתו אל עירו ויצו
 אל ביתו ונתקן וזמת ונקבר בקבר אביו: ׀
 24 ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הנערין
 הוא וכל איש ישראל עמו:
 25 ואת עמקא שם אבשלום תחת יואב
 על הצבא ועמקא בן איש ושמו יתרא
 הושראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות
 צרויה אם יואב:
 26 ויחן ישראל ואבשלום ארץ הנגלדי: ׀
 27 ויהי כבוא דוד מהנימה ושרי בן נחש
 מרבת בירשמו ומכיר בירשמואל מלא דבר
 ובדולי הנגלדי מרגלים:
 28 משקב וכלי יוצר וחטים ושערים
 וקמח וקלי ופול ונעלמים וקלי:

אֶעֱשֶׂה־לוֹ אֲדִתְשׁוּב בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃
 40 וַיַּעֲבֹר כִּלְיָשׁוּם אֲדִתְנַחֲרֵן וְהַסֵּלֶךְ עִבְרָ וַיִּשָּׁךְ הַסֵּלֶךְ לְכַרְזֵלִי וַיִּכְבְּכֵהוּ וַיִּשָּׁב לְמַקְמוֹ׃
 41 וַיַּעֲבֹר הַסֵּלֶךְ הַגִּלְגָּל וַיִּכְמַן עֲבֹר עִמּוֹ וַיְכַלְעֵם יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ כ (וְהַעֲבִירוּ ק) אֲדִתְהַמְלֵךְ וְגַם חֲצִי עַם יִשְׂרָאֵל׃
 42 וַתְּהֵן כַּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כַּאִם אֶל־הַסֵּלֶךְ וַיִּאֲמְרוּ אֶל־הַסֵּלֶךְ מִדּוֹעַ גִּבְיֹן אֲחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֲדִתְהַמְלֵךְ אֲדִתְבִירוֹ אֲדִתְנַחֲרֵן וְכָל־אֲנָשֵׁי דוֹד עִמּוֹ׃
 43 וַיַּעַן כַּל־אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירְקוּב הַסֵּלֶךְ אֵלָּי וְלָפָה זֶה תִּכְהַ לָּךְ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה הַאֲכֹל אֲכַלְנוּ מִדִּתְהַמְלֵךְ אֲמַנְשַׁת נִשְׂא לָנוּ׃
 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֲת־אִישׁ יְהוּדָה וַיִּאֲמַר עֲשֶׂר־יָדוֹת לִי בַּסֵּלֶךְ וְגַם בְּדוֹד אֲנִי מִמֶּךָ וּמִדּוֹעַ תִּמְלִתִּי וְלֹא־תִּיָּה דָבָר רָאשׁוֹן לִי לְחַשְׁבֵּי אֲת־מַלְכִי וַיִּקַּשׁ דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃
 45 וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּשְׁפֹּט בְּעַד יִשְׂרָאֵל׃

20

1 וַשֵּׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וַיִּשְׂמוּ שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בְּשֹׁפָר וַיִּאֲמַר אִירְלֵנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא נִגְלַח־לֵנוּ בְּבִרְיֹשֵׁי אִישׁ לֹא־הִלְוִי יִשְׂרָאֵל׃
 2 וַיַּעַל כַּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵרֵי דוֹד אֲחֵרֵי שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוּ בְּמַלְכָם מִדְּבַרְהֶן וַעֲדִירוּ־לָהֶם׃
 3 וַיָּבֵא דוֹד אֶל־בִּיתוֹ וַיְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַסֵּלֶךְ אֶת עֲשָׂר־נְשָׁיִם א וּפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר הָיִים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמַרְתּוֹ וַיִּכְבְּלֵם וְאֶל־יָם לֹא־בָא וַתִּתְּנֶנָּה צָרְרוֹת עַד־יוֹם מִתָּן אֲלֵמְנוֹת חַיּוֹת׃
 4 וַיִּאֲמַר הַסֵּלֶךְ אֶל־עַמְשָׂא הַזּוֹעֲקִלִי אֲת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשָׁתַי יָמִים וְאִתָּה פֹּה עֲמֹד׃
 5 וַיִּלֶךְ עַמְשָׂא לְעַמְשִׁיק אֲדִתְיְהוּדָה וַיִּזְרַק כ (וַיִּזְרַק ק) מִדְּבַרְהֶן אֲשֶׁר יָעָדוּ׃
 6 וַיִּאֲמַר דוֹד אֶל־אֲבִישׁוֹ עֲתָה יָרַע לָנוּ שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי מִדְּבַרְשָׁלוֹם אֲתָה קַח אֲדִתְעַבְדִי אֲדִתְיָךְ וְדַרְךָ אֲחֵרֵי כִּי־מָצָא לּוֹ עָרִים בְּצִרְוֹת וַחֲצִילֵי עֵינָיו׃
 7 וַיִּצְאוּ אֲחֵרֵי אֲנָשֵׁי יוֹאָב וַתִּכְרַתִּי וַתִּפְלִתִי וְכָל־הַנְּפָרִים וַיִּצְאוּ מִירוּשָׁלַם לְרַדְף אֲחֵרֵי שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי׃
 8 הֵם עִם־הָאָבִן הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר נִגְבְּעוֹן וְעַמְשָׂא בֹא לְפָנֵיהֶם וַיּוֹאָב תְּגוּרָו מִדּוֹ לְכַשׁ וְעַל־כ (וְעַלִּיו ק) תְּגוּרָו חֶבֶב מִצְמַדְתָּ עַל־מִתְּנִיו וַתִּשְׁתַּקֵּה וְהוּא יָצָא וַתִּפֹּל׃
 9 וַיִּאֲמַר הֵנָּה לְעַמְשָׂא הַשְּׁלוֹם אֲתָה אֲחִי וַתְּחַן יְדִי־מִן יוֹאָב בְּזָמַן עַמְשָׂא לְנִשְׁקָלוֹ׃
 10 וְעַמְשָׂא לֹא־נִשְׁמַר בַּחֲבֹל אֲשֶׁר בִּידֵי־יוֹאָב וַיִּבְחֹה כֹּה אֶל־חַמְשָׁא וַיִּשְׁפֹּךְ מִעֵי אֲרֻצָּה וְלֹא־שָׁנָה לּוֹ וַיָּמַת כ (וַיּוֹאָב וְאֲבִישׁוֹ אֲחִיו רַדְף אֲחֵרֵי שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי׃
 11 וַיֵּאָשֶׁר עֲמֵד עָלָיו מִנְעֵרֵי יוֹאָב וַיִּאֲמַר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאָב וְמִי אֲשֶׁר־לְדוֹד אֲחֵרֵי יוֹאָב׃
 12 וְעַמְשָׂא מִתְּגַלֵּל בְּדָם בְּחוֹךְ הַמַּסְּלָה וַיִּרְא אִישׁ כִּי־עָמַד בְּלִתְהֵם וַיִּסַּב אֲדִתְעַמְשָׂא מִן־הַמַּסְּלָה הַשְּׂדֵה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בִּגְדֵי פֹאֲשֶׁר רָאָה כַּל־הַבָּא עָלָיו וְעַמְשָׂא׃
 13 יוֹאָב לְרַדְף אֲחֵרֵי שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי׃
 14 וַיַּעֲבֹר בְּכַל־שִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל־הַנְּפָרִים כ (וַיִּקְרָאוּ ק) וַיִּבְאוּ אֶת־אֲחֵרֵי׃
 15 וַיִּבְחֹה וַיִּזְרַק עָלָיו כַּאֲבֵלָה בֵּית־הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפֹּךְ סֹלֶלָה אֶל־הַעֵבֶר וַתַּעֲמַד בַּחֹל וַיְכַלְיָשׁוּם עַל־הַפִּיל הַחוּמָה׃
 16 וַתִּקְרָא אִשָּׁה חַמְשָׁה מִדְּבַרְהֶן שָׂמְעוּ שָׂמְעוּ

אֲמַרְוּ־נָא אֶל־יוֹאָב קָרֹב עַד־הִנֵּה וְאֲדַבְּרָה אִלָּיְכֶם׃
 17 וַיִּקְרַב אֵלָיָה וַתִּאֲמַר הַאִשָּׁה הַאֲתָה יוֹאָב וַיִּאֲמַר אֲנִי וַתִּאֲמַר לּוֹ שָׂמַע דְּבַרִּי אֲמַתְךָ וַיִּאֲמַר שָׂמַע אֲנִי׃
 18 וַתִּאֲמַר לֵאמֹר דְּבַר יְדַבְּרוּ בְּרֹאשְׁנָה לֵאמֹר שְׂאֵל וַיִּשְׁאֵלוּ בְּאָבֵל וְכֵן תִּמְנוּ׃
 19 אֲנִיכִי שְׁלָמִי אֲמַנִּי יִשְׂרָאֵל אֲתָה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בִּישְׂרָאֵל לָמָּה תִּבְלַע נַחֲלַת יְהוָה׃
 20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיִּאֲמַר חֲלִילָה חֲלִילָה לִי אֲסֻבָּבֵלְעָ וְאִם־אֲשַׁחֲוִית׃
 21 לֹא־דָבַרְנָה בְּדָבָר בִּי אִישׁ מִדְּבַר אֲפָרַיִם שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי שָׂמוּ נִשְׂא יְדוֹ בַּסֵּלֶךְ בְּדוֹד־הַנְּגוּרָאוֹ לְבָדוֹ וְאֶלְכָה מִעַל הָעִיר וַתִּאֲמַר הַאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ מִשְׁלַךְ אֵלָיְכֶם עַד הַחוּמָה׃
 22 וַתִּבְרָא הַאִשָּׁה אֶל־בְּלִיתְהֵם בַּחֲמַמְתָּה וַיִּכְרַתוּ אֲת־רֹאשׁ שְׂבַע בְּרֵדְבָרִי וַיִּשְׁלַכוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּתְקַע בְּשֹׁפָר וַיִּפְצֹז מִעַל־הָעִיר אִישׁ לֹא־הִלְוִי וַיּוֹאָב שָׁב וַיְרוּשָׁלַם אֶל־הַסֵּלֶךְ׃
 23 וַיּוֹאָב אֵל כַּל־הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וַיִּגְדֵה בְּיְהוֹנָדָבֵעַ עַל־מַדְבָּרִי כ (הַכַּרְתֵּי ק) עַל־הַתְּפִלִּית׃
 24 וַיִּדְרֹם עַל־הַפָּס וַיְרוּשְׁפֹּט בְּרֵדְבָרִי וַיִּזְרַק הַמַּזְבִּיר׃
 25 וַיִּשָּׂא כ (וַיִּשָּׂא ק) סֹפֵר וְצִדְקָה וְאֲבִיתָר בְּחַיִּים׃
 26 וְגַם עִירָא הַנְּיָאֵר תְּהֵן כֵּהֵן לְדוֹד׃

21

1 וַיְהִי רָעַב בְּיָמֵי דוֹד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אֲחֵרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דוֹד אֲדִתְפָּנִי וַיְהוּה כ (וַיִּאֲמַר יְהוָה אֶל־שָׂאוּל וְאֶל־בֵּית־הַקְּדָמִים עַל־אֲשֶׁר־הַמִּית אֲדִתְהַגְּבַעֲנִים׃
 2 וַיִּקְרָא הַסֵּלֶךְ לְגַבְעִים וַיִּאֲמַר אֵלָיְהֶם וְהַגְּבַעֲנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּמְהוּ כִּי אִם־מִדְּבַר הַקְּדָמִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׂאוּל לְהַפְתֵּם בְּקִנְיָאוֹ לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה׃
 3 וַיִּאֲמַר דוֹד אֶל־הַגְּבַעֲנִים מַה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וַיִּבְרָא אֲכָפֵר וּבְרַכּוֹ אֲדִתְנַחֲלַת יְהוָה׃
 4 וַיִּאֲמְרוּ לוֹ הַגְּבַעֲנִים אִירְלִי כ (לָנוּ ק) בְּסֶפֶר וְהָבֵן עִם־שָׂאוּל וְעַם־בִּיתוֹ וְאִירְלֵנוּ אִישׁ לְהַמִּית בִּישְׂרָאֵל וַיִּאֲמַר מִהֲדַתָּם אֲמַרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃
 5 וַיִּאֲמְרוּ אֶל־הַסֵּלֶךְ הַאִישׁ אֲשֶׁר בְּלָנוּ וַאֲשֶׁר הִמְהַדְּרֵנוּ נִשְׁמַדְנוּ מִהַתְּנִיב בְּכָל־גְּבֹל יִשְׂרָאֵל׃
 6 וַיִּקַּח כ (וַיִּתְּרֵנוּ ק) שְׂבַעַתָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי וַחֲוָקְעוּם לִיתְהוּה בְּגִבְעַת שָׂאוּל בַּחֲזִיר יְהוָה כ (וַיִּאֲמַר הַסֵּלֶךְ אֲנִי אֲתָן׃
 7 וַיִּחַמַל הַסֵּלֶךְ עַל־מִדְּבַרְשָׁתָּה בְּיְהוֹנָדָבֵעַן בְּרֵדְבָרִי עַל־שְׂבַעַתָּה יְהוָה אֲשֶׁר בִּינְתָם בֵּין דוֹד וּבֵין יְהוֹנָדָב בְּרֵדְבָרִי׃
 8 וַיִּקַּח הַסֵּלֶךְ אֲת־שְׂנֵי בְנֵי רַצְפָּה בַת־אֵיזָה אֲשֶׁר לָדָה לְשָׂאוּל אֲת־אֲדָרְמָנִי וְאֲת־מַפְבֹּשֶׁת וְאֲת־חַמְשָׁתָּה בְּנֵי מִיכַל בַת־שָׂאוּל אֲשֶׁר לָדָה לְעַד־רִיאֵל בְּרֵדְבָרִי וְאֲת־חַחֲלָתִי׃
 9 וַיִּתְּנֵם בְּדוֹד הַגְּבַעֲנִים וַיִּקְרָשׁ בְּהַר לְפָנֵי יְהוָה וַיִּפְלוּ־שִׁבְעָמָיִם כ (שְׂבַעָתָם ק) יַחַד וְהֵם כ (וַתִּמַּח ק) קְצִיר־שְׂעִירִים׃
 10 וַתִּפְקֹחַ רַצְפָּה בַת־אֵיזָה אֲת־חַמְשָׁה וַתִּשְׁתַּקֵּן וַתִּשְׁתַּחֲלֶה אֶל־הַצֹּרֵר מִתְּחִלַּת קְצִיר עַד תִּתְּרָמִים עֲלֵיהֶם מִדְּבַרְשָׂאוּל וְלֹא־תִנְחַח עוֹר הַשָּׂמַיִם לִנְחֹם עֲלֵיהֶם יוֹם וְאֲת־יָמֵת הַשְּׂדֵה לָלֶחֶת׃
 11 וַיִּגְדֵה לְדוֹד אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה רַצְפָּה בַת־אֵיזָה בְּלִגְשָׁא שָׂאוּל׃
 12 וַיִּלְכַּד דוֹד וַיִּקַּח אֲדִתְעַצְמוֹת שָׂאוּל וְאֲדִתְעַצְמוֹת יְהוֹנָדָב בְּנוֹ מֵאֵת בְּשָׁלִי וַיִּבְשֵׁי־לָעֵד אֲשֶׁר גָּבְהוּ אֲתָם מִדְּבַר בֵּית־שָׂן אֲשֶׁר לְהַלֹּם כ (תְּלֹאִים ק) שָׁם כ (הַפְּלִשְׁתִּים כ (שָׁמָּה ק) פְּלִשְׁתִּים ק) בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֲת־שָׂאוּל בְּגִלְבָּעַ׃

13 וַיַּעַל מִשָּׁם אֲדִתְעַצְמוֹת שָׂאוּל וְאֲדִתְעַצְמוֹת יְהוֹנָדָב בְּנוֹ וַיִּצְאֻם אֲדִתְעַצְמוֹת הַמְּרוֹקְעִים׃
 14 וַיִּקְבְּרוּ אֲדִתְעַצְמוֹת־שָׂאוּל וַיְהוֹנָדָבֵנוּ בְּאֶרְצוֹ בְּגִזְמוֹן בְּצִלְעַת בְּקִבְרֵי קִישׁ אֲבִיו וַיַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה הַסֵּלֶךְ וַיַּשְׁתַּחֲרֵף אֶלְהִים לְאֶרְצוֹ אֲחֵרֵי־בְנֵי׃
 15 וַתִּתְּרֵעוּד מַלְחָמָה לְפִלְשְׁתִּים אֲת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַךְ דוֹד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלְחַמוּ אֲת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲשֶׂה דוֹד׃
 16 וַיִּשְׁכְּבוּ כ (וַיִּשְׁכְּבוּ ק) בְּגִבְ אֲשֶׁר א בִּילְרִי רַדְפָּה וַיִּמְשַׁקֵּל קִינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקָל גִּזְשָׁתָה וְהוּא תְּגוּרָו חֶבֶב וַיִּאֲמַר לְהַכּוֹת אֲת־דוֹד׃
 17 וַיַּעֲזְרוּ לוֹ אֲבִישׁוֹ בְּרֵדְבָרִי וַיִּבְרַךְ אֲת־הַפְּלִשְׁתִּים וַיִּמְיַתְהוּ אֹז נִשְׁבַּעוּ אֲנִשְׁי־דוֹד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תִצְאָה עוֹד אֲתָנוּ לְמַלְחָמָה וְלֹא תִכְבַּה אֲת־נַר יִשְׂרָאֵל׃
 18 וַיְהִי אֲחֵרֵי־כֵן וַתִּתְּרֵעוּד הַמַּלְחָמָה בְּגִבּוֹ עַם־פְּלִשְׁתִּים אֹז חֶבֶב סַכְכֵי חַחְשָׁתִי אֲת־סֶפֶר אֲשֶׁר בִּילְרִי רַדְפָּה׃
 19 וַתִּתְּרֵעוּד הַמַּלְחָמָה בְּגִבּוֹ עַם־פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְרַךְ אֶלְתָּנָן בְּרֵדְבָרִי אֲתָגִים בֵּית־הַלְחָמִי אֶת גְּלִיתָה הַגַּתִּי וַעֲנִן חַיִּיתוֹ בְּמַנּוֹר אֲרָגִים׃
 20 וַתִּתְּרֵעוּד מַלְחָמָה בְּגִת וַיְהִי אִישׁ מְדִיָן כ (מְדוֹן ק) וְאֲצַבְעַת יְדָיו וְאֲצַבְעַת רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ אֲרָבַע מִסְפָּר וְגַם־הוּא יָלַד לְרַדְפָּה׃
 21 וַיִּחַרֵף אֲת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחֹה יְהוֹנָדָב בְּרֵדְבָרִי שָׂמְעִי כ (שְׂמַעָה ק) אֲחִיר־דוֹד׃
 22 אֲת־אֲרָבַעַת אֶלְהָ לָדוֹ לְרַדְפָּה בְּגִת וַיִּפְלוּ בְּיַד־דוֹד וּבְיַד עַבְדָּיו׃

22

1 וַיְדַבֵּר דוֹד לִיתְהוּה אֲת־דְּבַרִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל יְהוָה אֶתוֹ מִפֶּה כַּל־אֲבִירֵי וּמִפֶּה שָׂאוּל׃
 2 וַיִּאֲמַר יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִמְרִילִי׃
 3 אֵלָּהִי צוּרִי אֲחִסְדָּבּוֹ מִגְּנִי וְקַוְנִי יִשְׁעִי מִשְׁגָּבֵי וּמְנוּסֵי מִשְׁעִי מִחַמְסֵי תַעֲשִׂיעִי׃
 4 מִחֲמַל אֲקַרָּא יְהוָה וּמֵאֲבִי אֲנִשְׁעִי׃
 5 כִּי אֲפַנְנִי מִשְׁבַּר־מָוֶת גְּזִילִי בְּלִיעֵל וּבַעֲתָנִי׃
 6 חֲבָלִי שָׂאוּל סַבְּנִי קִדְמָנִי מִקְשִׁי־מָוֶת׃
 7 בְּצַר־לִי אֲקַרָּא יְהוָה וְאֶל־אֵלֹהֵי אֲקַרָּא וַיִּשְׁמַע מִדְּבַר־קוֹלִי וַיִּשְׁעָתִי בְּאֶרְצוֹ׃
 8 וַתִּזְעַשֵׁשׁ כ (וַיִּתְּנַשֵּׁשׁ ק) וַתִּרְעַשׁ הָאֶרֶץ מִסִּדּוֹת הַשָּׁמַיִם יְהוָה וַיִּתְנַשֵּׁשׁ בִּירְחֹקָה לוֹ׃
 9 עֲלָה עֲשָׂן בְּאִפּוֹ וְאִשׁ מִפִּי תֹאכַל גְּזִלִים בְּעָרוֹ מִנּוֹ׃
 10 וַיִּשַׁע שָׁמַיִם וַיִּכְרַד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו׃
 11 וַיִּרְקַב עַל־רַכּוּב וַיַּעֲרַב וַיִּרְא עַל־בְּנֵי־רוּחַ׃
 12 וַיִּשַׁע חֲשֶׁךְ סַכְּבִיתוֹי סִכּוֹת חֲשֶׁכ־תַמִּים עַבִּי שְׁחָקִים׃
 13 מִנְּהַן נִגְדוּ בְּעָרוֹ גְּזִילֵי־אִשׁ׃
 14 רַעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֵלְיוֹן יַתֵּן קוֹלוֹ׃
 15 וַיִּשְׁלַח חַיִּים וַיִּפְצֹם בְּרַקֵּק וַיִּקְרָא כ (וַיִּחַם ק) כ (וַיִּרְאָה ק) אֲפָקִי וְגַלּוֹ מִסִּדּוֹת תַּבַּל בְּגַעֲתָה יְהוָה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אָפוֹ׃
 17 יִשְׁלַח מִקְרוֹם יִקְחֵנִי וַיִּשְׁעֵנִי מִמִּים רַבִּים׃
 18 יִצְלֵנִי מֵאֲבִיר עַז מִשְׂנָאִי כִּי אֲמַצּוֹ מִנּוֹ׃
 19 וַקְּדָמְנִי בְּיוֹם אִירִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃
 20 וַיִּצְאֵן לְמַרְחָב אֲתִי וַחֲלָצִנִי בִּירְחֹקִי בִּי׃
 21 וַיִּגְמַלְנִי יְהוָה בְּרַצְדוֹתָי כִּבְרִי וְדִי־יֹשִׁיב לִי׃
 22 כִּי שְׁמַתִּי דְרָכִי יְהוָה וְלֹא רִשְׁעָתִי מֵאֵלֵהִי׃
 23 כִּי כָל־מַשְׁפָּחִי כ (מִשְׁפָּטִיו ק) לָגְנִדִי וַתִּסְתָּרוּ לֹא־אֲבֹר מִנְּהַן׃
 24 וַאֲנִי־הָתָּמִים לוֹ וַאֲשַׁתְּמַרְכָּה מְעוּנִי׃
 25 וַיִּשַׁע יְהוָה לִי בְּצַדְקָתִי כְּבָרִי לָגְנִי עֵינָיו׃
 26 עַם־חַסִּידֵי תִחַחֵסֵף עִמִּי וְגַבְרֵי תִחַחֵסֵף מִתַּמָּם׃
 27 עַם־גְּבַר תִּתְּקַר וְעַם־רַעֲשָׁתִי תִתְּפֹל׃
 28 וְאֲדִתְעַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וַעֲנִיךָ עַל־רַמְיִם תִּשְׁפִּיל׃

29 כִּי־אֲתָה נִירִי יְהוָה וַיְהוּה יְגִית חַשְׁבִּי׃
 30 כִּי בָהּ אֲרוּיָן גְּדוּד בְּאֵלְהִי אֲדִלְגִי־שׁוֹר׃
 31 הָאֵל תַּמִּים דְּרָכּוֹ אֲמַתָּה וַיְהוּה צְרוּפָה מִנּוֹן הוּא לְכָל חַחְסִים בּוֹ׃
 32 כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וְמִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֲלֹהֵינוּ׃
 33 הָאֵל מְעוּזִי תוֹל וַיִּתֵּר תַּמִּים דְּרָכּוֹ כ (דְּרָכֵי־ק)׃
 34 מִשְׁנֵה כְּלָיוֹ כ (כְּלָיוֹ ק) בְ

למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם
 יחי המלך שלמה:
 35 ועליהם אחריהו ובא וישב על־בסאי והוא
 ימלך תחתיו ואחרי צויתו להיות יגיד
 על־ישראל ועל־יהודה:
 36 וישן בגיהו בן־יהוידע אדמה־מלך ויאמר
 אמן פן יאמר יהוה אלהי אדני המלך:
 37 כאשר נהג יהוה עמ־אדני המלך פן ימי
 (יהוה ק) עש־שלמה ויגדל אד־בסאי מפסא
 אדני המלך דוד:
 38 ויגדל צדוק הכהן ונתן הנביא ויגניחו
 בן־יהוידע והפכתי והספתי וירכבו
 אד־שלמה על־פרכת המלך דוד וילכו אחר
 על־גחון:
 39 ויסק צדוק הכהן אד־מלך השמן מן־האהל
 וישם אד־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו
 כל־העם יחי המלך שלמה:
 40 ויעלו כל־העם אחריו והעם מחללים
 בפתלים ושמים שמחה גדולה ותקעו תוף
 בקולם:
 41 וישמע אדניו וכל־הקראים אשר אחר
 והם כלו לאכל וישמע יואב אד־קול השופר
 ויאמר מדוע קול־המקרה הומה:
 42 עידני מדבר והנה יגתן בן־אביתר הכהן
 בא ויאמר אדניו בא פי איש חל אשה ומטב
 חשבר:
 43 וישן יגתן ויאמר לאדניו אכל אדניו
 המלך־דוד המליך אד־שלמה:
 44 וישלח אחר־המלך אד־צדוק הכהן
 ואד־נתן הנביא ויגניחו בן־יהוידע והפכתי
 והספתי וירכבו אחר על פרכת המלך:
 45 וישמחו אחר צדוק הכהן ונתן הנביא
 למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקרה
 הוא הקול אשר שמעם:
 46 וגם ישב שלמה על פסא המלוכה:
 47 וגם־באו עבדי המלך ללכת אחר־אדניו
 המלך דוד לאמר יישב אד־קב (אלהים ק)
 אד־שם שלמה משמך ויגדל אד־בסאי מפסא
 וישתחו המלך על־משכבו:
 48 וגם־בקה אחר המלך ברוך יהוה אלהי
 ישראל אשר נתן היום ישב על־בסאי ועיני
 ראות:
 49 ויחידו ויגמו כל־הקראים אשר לאדניו
 וילכו איש לדרכו:
 50 ואדניו ירא מפני שלמה וינס וילך ויחוק
 בקרנות המזבח:
 51 ויגדל שלמה לאמר הנה אדניו ירא
 אד־המלך שלמה והנה אחר בקרנות המזבח
 לאמר לשבע־לי ביום המלך שלמה אס־מית
 אד־עבדו בחרב:
 52 ויאמר שלמה אם יתה לבן־חיל לא־יפל
 משערתו ארצה ואס־יקח תמצאו־בו ומת:
 53 וישלח המלך שלמה וירדו מעל המזבח
 ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר־לו שלמה
 לך לביתך: פ

2

1 ויקרבו וימידדו למות ויצו אד־שלמה בנו
 לאמר:
 2 אנכי חלך בדרך כל־הארץ ותקוף ותיית
 לאיש:
 3 ושמרת אד־משמרתך והנה אלהיך ללכת
 בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו
 ועדותיו בפתוב בתורת משה למען תשפיל את
 כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם:
 4 למען יקם יהוה אד־דברו אשר דבר עלי
 לאמר אס־ימרו בניך אד־דרכם ללכת לפני
 באמת בכל־לבבם ובכל־נפשם לאמר
 לא־יפכת לך איש מעל בסא־ישראל:
 5 וגם אשה ידעה את אשר־עשה לי יואב
 בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל
 לאבגר בן־גר ובעששא בן־יטור ויהרגם וישם

לקניו:
 6 ולא־עצבו אביו מקיו לאמר מדוע ככה
 עשית וגם־הוא טוב־האר מאד ואחרי לכה
 אחרי אבשלום:
 7 ויהיו ויקרו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר
 הכהן וישערו אחריו אדניו:
 8 וצדוק הכהן ויגניחו בן־יהוידע ונתן הנביא
 ושמעי ורעי והגבורים אשר לך לא היו
 עמ־אדניו:
 9 ויזבח אדניו צאן וקר וקריא עם אבן
 והחלת אשר־אצל עין רגל ויזכר
 אד־כל־אחיו בני המלך וכל־אנשי יהודה
 עבדי המלך:
 10 ואד־נתן הנביא ויגניחו ואת־הגבורים
 ואד־שלמה אחיו לא קרא:
 11 ויאמר נתן אד־בשבע אד־שלמה לאמר
 הלא שמעת בני מלך אדניו בן־מנית ואדניו
 דוד לא־ידע:
 12 ועתה לכו איעצך נא עצה ומלטי
 אד־נפשך ואת־נפש בנך שלמה:
 13 לכו ובאו אל־המלך דוד ואמרת אליו
 הלא־אשה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
 בירשלה בנך ימלך אחרי והוא ישב
 על־בסאי ומדוע מלך אדניו:
 14 הנה עינך מדברת שם עמ־המלך ואני
 אבוא אחריו ומלאתי אד־דברך:
 15 ותבא בת־שבע אל־המלך הסדרה והמלך
 זקן מאד ואבישג השונמית קשרת אד־המלך:
 16 ותקד בת־שבע ותשתחו למלך ויאמר
 המלך מה־לך:
 17 ותאמר לו אדני אשה נשבעת ביהוה
 אלהיך לאמתך בירשלה בנך ימלך אחרי
 והוא ישב על־בסאי:
 18 ועתה הנה אדני מלך ועתה אדני המלך
 לא ידעת:
 19 ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא
 לכל־בני המלך וכל־אביתר הכהן ויליאב שר
 הצבא ושלמה עבדך לא קרא:
 20 ואשה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך
 להיגיד להם מי ישב על־בסא אד־המלך
 אחריו:
 21 והנה שכב אדני־המלך עמ־אביתר והייתי
 אני ובני שלמה חטאים:
 22 והנה עינך מדברת עמ־המלך ונתן
 הנביא בא:
 23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא
 לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה:
 24 ויאמר נתן אדני המלך אשה אמרת אדניו
 ימלך אחרי והוא ישב על־בסאי:
 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב
 ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא וילאביתר
 הכהן והגם אכלים ושמים לקניו ויאמרו וחי
 המלך אדניו:
 26 ולי אדני־עבדך ויצדק הכהן ולבגיהו
 בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא:
 27 אם מאת אדני המלך נתה מדבר הזה ולא
 חודעת אדני־עבדך כ (עבדך ק) מי ישב
 על־בסא אדני־המלך אחריו: פ
 28 וישן המלך דוד ויאמר קראו־לי לבת־שבע
 ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך:
 29 וישבע המלך ויאמר מתי־יהוה אשר־פדה
 אד־נפשי מכל־צרה:
 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל
 לאמר בירשלה בנך ימלך אחרי והוא ישב
 על־בסאי תחתיו כי פן אשעה היום מה:
 31 ותקד בת־שבע אפיים ארץ ותשתחו למלך
 ותאמר וחי אדני המלך דוד לעלם: פ
 32 ויאמר המלך דוד קראו־לי לצדוק הכהן
 ונתן הנביא ולבגיהו בן־יהוידע ויבאו לפני
 המלך:
 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם אדני־עבדי
 אדניכם והרפקתם אד־שלמה בני על־הפרכת
 אשר־לי והיורקתם אחר אדני־גחון:
 34 ומשח אחרו עם צדוק הכהן ונתן הנביא

הקשים וקשרים יום וירושלם:
 9 ויתן יואב אד־מספר מפקד־העם אל־המלך
 ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש־חיל שלף
 חרב ואיש יהודה חמש־מאות אלף איש:
 10 ויגדל לב־דוד אחרו אחר־בן ספר
 אד־העם ס ויאמר דוד אל־יהוה הטאתי
 מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבד־נא
 אד־עון עבדך פי נספתי מאד:
 11 וינס דוד בפקר פוד־בן־יהוה הנה אדני
 הנביא הזה דוד לאמר:
 12 הליך ודברך אל־דוד פה אמר יהוה שלש
 אנכי נוטל עליך בחרלך אד־מקום
 ואשש־לך:
 13 ויבא־גד אל־דוד ויגדלו ויאמר לו
 התבוא לך שבע שנים א רעב א בארצך
 אש־שלשה חודשים נסך לפני־צדך והוא
 רדךך ואס־חיות שלשת ימים דבר בארצך
 עתה דע וראה מה־אשבי שליך דבר: פ
 14 ויאמר דוד אל־גד צדלי מאד נפל־נא
 גדי־יהוה בירכבים חמו כ (חמו ק)
 ויגד־אדם אל־אפלה:
 15 ויתן יהוה דבר בישאל מהפקר ועדעת
 מועד ונתת מן־העם מדין ועד־באר שבע
 שבעים אלף איש:
 16 וישלח יהוה המלך א־ירושלם לשחתה וינתם
 יהוה אל־הקעה ויאמר למלאך המשחית בעם
 רב עתה חקר רדך ומלאך יהוה הנה עמ־נתן
 קאונה כ (קאונה ק) חובס: פ
 17 ויאמר דוד אל־יהוה בראו־הו את־המלאך א
 השפה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
 עשיתי ואלה הבאן מה עשו חתי נא ידך פי
 ויבית אבי: פ
 18 ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא ויאמר לו
 עלה הקם ליהוה מזבח בנתן אקנה כ (ארונה
 ק) חובס:
 19 ויעל דוד פד־בן־גד כאשר צוה יהוה:
 20 וישקף ארונה וראה אד־המלך ואת־עבדיו
 עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו
 ארצה:
 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני־המלך
 אל־עבדו ויאמר דוד לקנות ממך את־הנתן
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר המפה מעל העם:
 22 ויאמר ארונה אל־דוד וקח ויעל אדני
 המלך הטוב בעיני כ (בעיני ק) ראה המקר
 לעלה והמרגים וכלי המקר לעצים:
 23 חל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר
 ארונה אל־המלך יהוה אלהיך ירצך:
 24 ויאמר המלך אל־ארונה לא פירקנו אקנה
 מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות
 הגם ונתן דוד את־הנתן ואת־המקר בכסף
 שקלים חמשים:
 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
 ושלמים וישתר והנה לארץ ותעצר המגפה
 מעל ישראל:

1 KINGS

1

1 והמלך דוד זקן בא ימים וינסתו בנגדים
 ולא יתם לו:
 2 ויאמרו לו עבדיו ובקשו לאדני המלך
 נקרה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי־לו
 סכנת ושקבה בחינתך וחס לאדני המלך:
 3 ויבקשו נקרה יפה בכל גבול ישראל
 וימצאו אד־אבישג השונמית ויבאו אשה
 למלך:
 4 וינערה יפה ער־מאד ותהי למלך סכנת
 ותשרתהו והמלך לא ידעה:
 5 ואדניו בן־מנית מתשנא לאמר אני אמלך
 וישע לו רכב ופגשים ותמשים איש בצים

14 ודוד אז במצודה וצבא פלשתים אז בית
 להם:
 15 ויהאזה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר
 בית־להם אשר בשער:
 16 ויבקעו שלשת הגבורים במנהג פלשתים
 וישאבו־מים מבאר בית־להם אשר בשער
 וישאו ויבאו אל־דוד ולא אבה לשותתם וינסך
 אדם ליהוה:
 17 ויאמר הלילה לי יהוה מעשתי זאת העם
 האנשים החלבים בנפשותם ולא אבה לשותתם
 אלה עשו שלשת הגבורים: פ
 18 ואבישי אחי יואב בן־צרויה הוא ראש
 לשלי כ (שלשה ק) והוא עורר אד־מניתו
 על־שלש מאות חלל וחרשם בשלשה:
 19 מן־השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר
 ועד־השלשה לא־בא: פ
 20 ויגניחו בן־יהוידע בן־איש־מי כ (חיל ק)
 רב ויהוה אלהים מסב־צאל הוא הנה את שני אראל
 מואב והוא ירד והנה את קאונה כ (קאר)
 ק) בחוף הפאר ביום השלגי:
 21 והוא־הנה אד־איש מצרי אשר כ (איש ק)
 מראה ויבד המצרי חנית ויכר אליו בשבט
 ויגדל אד־חנית מדי המצרי וימרגהו
 בחניתו:
 22 אלה עשה בגיהו בן־יהוידע ולרשם
 בשלשה הגבורים:
 23 מן־השלשים נכבד ואל־השלשה לא־בא
 וישמחו דוד אל־משמעתו: פ
 24 עשה־אל אחריו־ואב בשלשים אלתן
 בן־דוד בית־להם:
 25 שמה חרדי אלקא חרדי: פ
 26 חלץ חלטי עירא ברעקש חקושי: פ
 27 אבישור הענתתי מבני החשתי: פ
 28 צלמון האחתי מהרי הנטפתי: פ
 29 חלב בן־רענה הנטפתי פ אתי בן־ריבי
 מבית בני בנימו: פ
 30 בגיהו פד־רעתי הדי מנחלי ענש: פ
 31 אביר־לבון הערבותי עזמות בפרחמי: פ
 32 אל־חבא השעלביני בני ישן והונתני: פ
 33 שמה הערבי אחיאם בן־שקר הערבי: פ
 34 אליפלט בן־אחסבי בן־המעבתי ס אליעם
 בן־אחיהפל הגלני: פ
 35 קצו כ (קצו ק) הכרמלי פכרי
 הארבי: פ
 36 ויגאל בן־נתן מצבה ס בני הגדי: פ
 37 צלק העמני ס גחרי הבאיתי נשאי: פ
 (נשא ק) פלי יואב בן־צרויה: פ
 38 עירא ויהוה יקב הערבי: פ
 39 ארונה חתני כל שלשים ושבעה: פ

24

1 ויסף אר־יהוה לחרות בישאל ונסת
 אד־דוד פהם לאמר לך מנה אד־ישראל
 ואת־יהודה:
 2 ויאמר המלך אל־יואב אשר־החיל אשר־אחרו
 שומרה בכל־שבטי ישראל מדין אד־באר
 שבע ופקרו אד־העם ונדעתו את מספר
 העם: פ
 3 ויאמר יואב אל־המלך ויוסף יהוה אלהיך
 אלהיכם בהם א ובהם מאה פגמים ועיני
 אדני־המלך ראות ואדני המלך לפה חפץ
 בדרך הזה:
 4 ויחוק דבר־המלך אל־יואב ועל שרי החיל
 ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד
 אד־העם אד־ישראל:
 5 ויעברו את־הירדן ונתנו כערוער ומין
 העיר אשר בתוך־הנהל הגד ואל־יעזר:
 6 ויבאו הנלענה אל־אבין חתתים חרשי
 ויבאו דנהו־עם וסבים אל־צדון:
 7 ויבאו מבצר־צור וכל־ערי החיו והכנעני
 ויצאו אל־נגב יהודה פאר שבע:
 8 וישמו בכל־הארץ ויבאו מקצה השעה

דמי-מלחמה בשלם ויהוה דמי מלחמה בהנהגתו אשר במתניו ובנעלו אשר בהנהגתו:
 6 ועשית בהקמתך ולאחרתך שיהוה בשלם שאל: ׀
 7 וקלני ברזלי הגלגדי תעשה-הסד והיו באבלי שחלגך כירון קרבו אלי בקרחי מפני אבשלום אחיך:
 8 והנה עמך שמעי בן-גזא בן-נמיני מפקדים והוא קללני קללה נמרצת כיום לבתי מתניי והוא-יבד לקראתי מרחק ואשבע לו ביתו לאמר אסמימך בחרב:
 9 ועתה אל-תנקמה כי איש חכם אתה ויבדעת את אשר תעשה-לו ויהודעת את-שיבתו בדם שאל:
 10 וישבע דוד עמ-אבתיו ויקבר בעיר דוד: ׀
 11 ותניניו אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בהקרון מלך שבע שנים ויבירושלם מלך שלשים ושלש שנים:
 12 ושלמה ושב על-כפסא דוד אביו ותבן מלכתו מאד:
 13 ויבא אדניהו בן-חגית אל-בת-שבע אס-שלמה ותאמר לשלום באך ויאמר שלום: ׀
 14 ויאמר דבר לי אלך ויחלל דברי:
 15 ויאמר את ידעת ביולי ויהוה המלוכה ועלי שמו כלי-ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מנהו הנהגה לו:
 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל-חשבי אהרפני ותאמר אליו דבר:
 17 ויאמר אמרינא לשלמה המלך כי לא-ישב אהרפניך ותסרלי את-אבישג השונמית לאשה:
 18 ותאמר בת-שבע טוב אנכי אדבר עליך אל-המלך:
 19 ותבא בת-שבע אל-המלך שלמה לכפר-לו על-אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על-כפסאו וישם כפסא לאם המלך ותשב לימינו:
 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל-חשבי את-פני ויאמר-לה המלך שאלני אמי כי לא-אשיב את-פניך:
 21 ותאמר יתן את-אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה:
 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו וקמה את שאלת את-אבישג השונמית לאדניהו ושאל-לו את-המלוכה כי הוא אחי הגדול מפני ולו ולא-בתר הפתן וליואב בן-צרויה: ׀
 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר פה יעשה-לי אלהים וכה יוסר פי בגפשו דבר אדניהו את-הדבור הזה:
 24 ועתה חיו-יהוה אשר הביני וישיביני כ (וישיביני ק) על-כפסא דוד אבי ואשר עשה-לי בית פאשר דבר כי היום וימת אדניהו:
 25 וישלח המלך שלמה בנד בניהו בן-יהוידע ויפגע-בו וימת: ׀
 26 ולא-בתר הפתן אמר המלך ענתת לך על-שדך כי איש מות אתה וכיום הזה לא אמימך כי-ישאת את-ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי תעניתי בכל אשר-תענה אבי:
 27 ויגש שלמה את-אבתר מהיות פתן ליהוה למלא את-דבר יהוה אשר דבר על-בית עלי בשלה: ׀
 28 והשמעה פאה עדי-יואב כי יואב נטה אתרי ארניה ואתרי אבשלום לא נטה ויגם יואב אל-אחל יהוה ויחוק בהקנות המזבח:
 29 ויגד מלך שלמה כי גם יואב אל-אחל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה אהרפניו בן-יהוידע לאמר לך פגע-בו:
 30 ויבא בניהו אל-אחל יהוה ויאמר אליו כה-אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את-המלך דבר לאמר כה-דבר יואב וכה ענני:
 31 ויאמר לו המלך עשה פאשר דבר ופגע-בו ויקברתו וחסרתה דמי חנם אשר שפך יואב

3

מעלי ומעל בית אבי:
 32 ותשוב יהוה אהרפניו על-ראשו אשר פגע בשני-אנשים צדקים וטבים מפניו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את-אבתר שרצא שרצא וישראל ואת-עמסא בן-דבר שרצא יהוה:
 33 וישבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו ויהוה שלום עדי-עולם מעם יהוה:
 34 ויעל בניהו בן-יהוידע ויפגע-בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר:
 35 ויהוה המלך אהרפניו בן-יהוידע תחתיו על-הצבא ואת-צדוק הכהן נתן המלך תחת אהר: ׀
 36 וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה-לך בית בירושלם וישבת שם ולא-תצא משם אנה ואנה:
 37 ויהוה אביו צאתך ועברת את-גחל קרחון ידע תדע כי מות תמות דמך ויהוה בראשך:
 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר פאשר דבר אדני המלך פן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: ׀
 39 ויהי מקץ שלש שנים ויבחרו שני-עבדים לשמעי אל-אביש בן-מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת:
 40 וקם שמעי ויחבש את-חמרו ויגד אתה אל-אביש לבקש את-עבדיו וילך שמעי ויבא את-עבדיו מנת:
 41 ויגד לשלמה ביהוה שמעי מירושלם גת וישב:
 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביהוה ואעבד בך לאמר ביום צאתך והלקת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי:
 43 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת-המצוה אשר-צויתי עליך:
 44 ויאמר המלך אל-שמעי אתה ידעת את פל-הקעה אשר ידע לבדך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את-עשתך בראשך:
 45 ותמלך שלמה בירון וכסא דוד ויהוה נתן לפני ויהוה עדי-עולם:
 46 ויצו המלך אהרפניו בן-יהוידע ויצא ויפגע-בו וימת והממלכה נתנה ביד-שלמה:

את-הדבור הזה:
 11 ויאמר אלהים אליו ויען אשר שאלת את-הדבור הזה ולא-שאלת לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט:
 12 הנה עשיתי בדברך הנה ונתתי לך לב חכם ונבון אשר כפונך לא-תנה לפניך ואחרתך לא-יקום כמוך:
 13 וגם אשר לא-שאלת נתתי לך גדי-עשר נספכוד אשר לא-תנה כמוך איש בפלכים כלי-מיד:
 14 ואם ילך ברכי לשמר חסן ומצותי פאשר הלך דוד אביך ותארכתי את-ימיך: ׀
 15 וימין שלמה והנה חלום ויבוא וירושלם ויעמל ויפני ארון ברת-אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משחה לכל-עבדיו: ׀
 16 אז תבאנה שנים גשים וזאת אל-המלך ותעמלנה לפניו:
 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אהר ואלד עמה בבית:
 18 והיו ביום השלישי ללדתי ותלד גדי-האשה הזאת ואנחנו וחסד אינר אתנו בבית וזלתי שתי-אחונתי בבית:
 19 וימת בן-האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:
 20 ותקם בחוד הלילה ותקח את-בני מאצלי ואמתך ושנה ותשפיתו בחיקה ואת-בנה המת השליפה בחיקי:
 21 ותקם בפקר להיניק את-בני והנהמת ואת-בניו אליו בפקר והנה לא-תנה בני אשר ילדתי:
 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני חסי ויגד המת וזאת אמרת לא כי בגד המת ובני חסי ותדברנה לפני המלך:
 23 ויאמר המלך זאת אמרת וזה בני חסי ויגד המת וזאת אמרת לא כי בגד המת ובני חסי: ׀
 24 ויאמר המלך קחו ליי-הרב ויבאו הסרב לפני המלך:
 25 ויאמר המלך גורו את-הנער חסי לשנים ותנו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת:
 26 ותאמר האשה אשר-בנה חסי אל-המלך ביר-נכמרו חכמה על-פניה ותאמר אבי אדני הנרלה את-הילוד חסי והמת אל-המיתהוה וזאת אמרת גס-לך לא יהיה גורו:
 27 ויען המלך ויאמר הנרלה את-הילוד חסי והמת לא תמיתהו היא אמו:
 28 וישמעו כלי-ישראל את-המשפט אשר שפט המלך וייראו מפני המלך כי ראו ביה חכמת אלהים בקרבו לשטות משפט: ׀

4

1 ויהי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל: ׀
 2 ואלה השרים אשר-לו עזרהו בן-צדוק הכהן: ׀
 3 אליהרף ואתיה בני שישא ספרים והושפט בן-אחילוד המזכיר:
 4 ויגיהו בן-יהוידע על-הצבא וצדוק ואבתר פהנים: ׀
 5 ועזרהו בן-יעקן על-הנצבים ויבדד בן-יעקן פתן רעה המלך:
 6 ואחישר על-הפית ואת-ירם בן-עבדא על-הפס: ׀
 7 ולשלמה שנים-עשר נצבים על-כל-ישראל וכל-פלו את-המלך ואת-ביתו חדש בשנה ויהוה על-אמך כ (האחר ק) לכל-פלי: ׀
 8 ואלה שמותם בן-חור בנה אפרים: ׀
 9 בן-דקר כמקון ויבשלבים ובית-שמש ואילון בית חנן: ׀
 10 בן-חסד בארבות לו שבה וכל-ארץ חפר: ׀

11 בן-אבינדב בן-גפית ואר ספת בת-שלמה היתה לו לאשה: ׀
 12 בענא בן-אחילוד הענג ומגדו וכל-בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לירבעאל מפיית שאן עד אביל מחזילה עד מעבר ליקמקם: ׀
 13 בן-דקר ברמת גלעד לו הית יאיר בן-קמשה אשר בגלעד לו חבל ארנב אשר בפשן ששים ערים גדלות חומה וקריית גלשת: ׀
 14 אחינדב בן-עדיא מתנינו:
 15 אחימען בנפסחלי גס-הוא לקח את-בשמת בת-שלמה לאשה:
 16 בענא בן-חויש פאשר ובעלות: ׀
 17 יחושפט בן-פרוס בושכר: ׀
 18 שמעי בן-אלא בכנימו: ׀
 19 ובר בן-ראי בארץ גלעד ארץ סיוחן וכל-האמרי ועג מלך הפשן ונציב אהר אשר בן-ארץ:
 20 ויהוה וישראל כבים בחול אשר-על-הים לרב אבלים וחסים ושמים:

5

1 ושלמה היה מושל בכל-הממלכות מן-הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים משום מנחה ועבדים את-שלמה כלי-מי תינו: ׀
 2 ויהי לחם-שלמה ליום אהר שלשים פר סלה וששים פר קמה:
 3 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבוי ויחמור ובקרפרים אבוסים:
 4 כיהוה רצה וכל-עבר הנהר מתפסח ועדי-גזח בכל-מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מעל-עבריו מסביב:
 5 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאגלו מן ועדי-פאר שבע כל ימי שלמה: ׀
 6 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים ומקרביו ושנים-עשר אלף פרשים:
 7 וכל-פלו הנצבים האלה את-המלך שלמה ואת כל-הסרב אל-שלמן המלך-שלמה איש חקשו לא יעדרו דבר:
 8 ותשערים ותבון פוסים וקרנב וכו: ׀
 9 ויהוה אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב בחול אשר על-שפת חים:
 10 ותרב חכמת שלמה מהקמת כל-בני-הקדם ומכל חכמת מצרים:
 11 ויחכם מכל-האדם מאיתן האזרחי וימין וכל-פל ורדע בני מחול ויהי-שמו בכל-הגוים סביב:
 12 וינדבר שלשת אלפים קשל ויהי שירו חמשה ואלף:
 13 וינדבר על-העצים מן-הארץ אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקור וינדבר על-הבשמה ועל-העור ועל-הקמט ועל-הדגים:
 14 ויבאו מכל-העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל-מלכי הארץ אשר שקמו את-חכמתו: ׀
 15 וישלח חירם מלך-צור את-עבדיו אל-שלמה כי שמע כי אהו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כלי-הנמים: ׀
 16 וישלח שלמה אל-חירם לאמר:
 17 אתה ידעת את-דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבה עד תהי-יהוה אתם תחת פפות קלח כ (בגלי ק)
 18 ועתה היום יהוה אלתי לי מסביב אין שמן ואין פנע רע:
 19 והגני אמר לבנות בית לשם יהוה אלקי פאשר דבר יהוה אל-דוד אבי לאמר בגד אשר אמן תחתיך על-כפסאך ויהי-אבנה הפית

לשמי:

20 וְשֵׁתָה צִוְהָ וַיִּבְחַרְתִּי לִי אֲרֻזִים מִן־הַלְבָּנוֹן וַעֲבָדֵי יְהוָה עִם־עַבְדֵיךָ וְשֹׂכְרֵיךָ אֶתֵּן לָךְ כַּכֵּל אֲשֶׁר הֵאֱמַר בִּי אִתָּה יִרְעָה בִּי אֵין בְּנֵי אִישׁ יִדַע לִבְרַתְךָ עֲצִים בְּצִדִים:

21 וַיְהִי בְּשִׁמֶעַ חִירָם אֲדִירְבָּרִי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרַחֵם יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר נָתַן לַיהוָה בֶּן חֲמֵס עַל־יָדָם הַרְבֵּה הַזֶּה:

22 וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שְׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֲנִי אֲעֲשֶׂה אֲתֶּךָ־כְּלִי־חָפְצְךָ בְּעֵצֵי אֲרֻזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים:

23 עַבְדֵי יְהוָה מִן־הַלְבָּנוֹן יָמָה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבִרֹת בְּנֵים עֲרֻמִּים מִן־אֲשֶׁר־שָׁלַח אֵלַי וּנְגַפְתִּים שִׁם וְאֶתָּה תִשָּׂא וְאֶתָּה תַעֲשֶׂה אֲתֶּךָ־חָפְצִי לַתֵּת לָחֵם בֵּיתִי:

24 וַיְהִי חִירָם נֹתֵן לְשְׁלֹמֹה עֵצֵי אֲרֻזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כְּלִי־חָפְצִי:

25 וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֶלְפֵי כֶּרֶם חֲמִישׁ מִכֶּלֶת לְבִירָו וְעֲשָׂרִים כֶּרֶם בְּתֵיתֵן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שְׁנֵה בְשָׁנָה: פ

26 וַיְהִי הַיּוֹם נָתַן חֲמֵמָה לְשְׁלֹמֹה בְּאֶשֶׁר דִּבְרָלוּ וַיְהִי שְׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּבְרְתוּ בְּרִית שְׁנֵיהֶם:

27 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסַּךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי אִישׁ:

28 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה לְבִלְגוֹזָה עֲשָׂרַת אֶלְפִים בַּחֲשֵׁי חֲלִיפֹת חֲדָשׁ וַיְהִי בְּלִבְגָנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבִירָו וְאֲדִירָם עַל־הַמַּס: ס

29 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלְפֵי נֹשֵׂא סֶבֶל שְׁמֹנִים אֶלְפֵי חֶבֶר: פ

30 לְבַד מְשָׁרֵי הַנֹּצְצִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשַׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בְּעָם הַעֲשִׂים בְּמִלְאכָה:

31 וַיִּצְוֵה הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיִסֹד הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזִּית: פ

32 וַיִּסְכְּלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירָם וַיִּגְבְּלוּ אֶת־וַיִּכְנוּ הַעֲצִים וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת: פ

6

1 וַיְהִי בְּשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וַאֲרַבְעֵ מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית בַּחֲדָשׁ זוֹ הוּא חֲדָשׁ הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיְבָרַךְ הַבַּיִת לַיהוָה:

2 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁמֵי־אֱמָה אֲרָבוּ וְעֲשָׂרִים רַחְבּוֹ וְשֵׁשִׁים אֱמָה קוֹמָתוֹ:

3 וְהָאוֹלָם עַל־פְּנֵי הַיֵּבֶל הַבַּיִת עֲשָׂרִים אֱמָה אֲרָבוּ עַל־פְּנֵי רַחֵב הַבַּיִת עֲשָׂר אֱמָה רַחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבַּיִת:

4 וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוּנֵי שְׁקָפִים אֲשִׁימִים:

5 וַיְבָרַךְ עַל־יְקָרוֹת הַבַּיִת לְצִוֵּעַ כ (הַצִּיעַ ק) סְבִיב אֲדִירָרוֹת הַבַּיִת סְבִיב לְהִיבֵל וְלְדָבִיר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סְבִיב:

6 לְצִוֵּעַ כ (הַצִּיעַ ק) הַתַּחֲתָנָה חֲמֵשׁ בָּאֱמָה חֲקָה וְהַתִּיבָנָה שֵׁשׁ בָּאֱמָה חֲקָה וְהַשְּׁלִישִׁית שֵׁשׁ בָּאֱמָה חֲקָה כִּי מִקְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סְבִיב חִוּצָה לְבִלְתֵּי אֹחוֹ בְּקִירוֹת־הַבַּיִת:

7 וְהַבַּיִת בְּהַבְּתוֹ אֲבָרְשָׁלְמָה מִסַּע בְּגָהָה וּמִקְבוֹת וּמִתְקָנוֹן כְּלִי־כֶּלֶי בְּהוֹל לֹא־נִשְׁמַע בְּבֵית הַבְּהִמּוֹ:

8 וּפְתַח הַצִּלְע הַתִּיבָנָה אֶל־יַדְּיָהּ הַבַּיִת הַיְקִימִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל־הַתִּיבָנָה וּמִן־הַתִּיבָנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁים:

9 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית וַיְכַלְהוּ וַיִּסְפְּנוּ אֲדִירָבֵית גְּבִים וּשְׂדֵרָת בָּאֲרֻזִים:

10 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית לְצִוֵּעַ כ (הַצִּיעַ ק) עַל־כְּלִי־הַבַּיִת חֲמֵשׁ מֵאוֹת קוֹמָתוֹ וַיִּצְאוּ אֲדִירָבֵית בְּעֵצֵי אֲרֻזִים: פ

11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר:

12 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אֶתָּה בָּנָה אִם־תִּלְךָ בְּחַקְתִּי וְאֲדִירָבֵית תַּעֲשֶׂה וְשִׁמְרָתָ אֲתֶּךָ־כְּלִי־מִצְוֹתַי וְלִקְבַּת בְּעָם וּמִקְמָתִי אֲדִירָבֵית אֶתָּךְ אֲשֶׁר

דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ:

13 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֲדִירָבֵית יִשְׂרָאֵל: ס

14 וַיְבָרַךְ שְׁלֹמֹה אֲדִירָבֵית וַיְכַלְהוּ:

15 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית הַבַּיִת מִבְּרִיתָהּ בְּצִלְעוֹת אֲרֻזִים מִקְרָקַת הַבַּיִת עַד־יְקָרוֹת הַסָּפֵן צָפָה עַן מְקוֹת וַיִּצָּר אֲתֶּךָ־קַרְקַת הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים:

16 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית אֱמָה מְרַחֲמֵת כ (מִרְחַמֵּתִי ק) הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אֲרֻזִים מִן־הַקְּרָקַת עַד־יְקָרוֹת וַיְבָרַךְ לוֹ מְבִית לְדָבִיר לְקַדְשׁ הַקְּדָשִׁים:

17 וַאֲרַבְעִים בָּאֱמָה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַיֵּבֶל לַפְּנִי:

18 וְאֲרָבוּ אֶל־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פְּקַעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים הַכֵּל אֲרָבוּ אֵין אָבוֹן נִרְאָה:

19 וְדָבִיר בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הַכֵּין לַתֵּתֵן שִׁם אֲדִירָרוֹן בְּרִיתֵי יְהוָה:

20 וְלַפְּנֵי הַדָּבִיר עֲשָׂרִים אֱמָה אֲרָבוּ וְעֲשָׂרִים אֱמָה רַחֵב וְעֲשָׂרִים אֱמָה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפְּהוּ זָהָב סָגוֹר וַיִּצָּר מוֹזַבֵּת אֲרָבוּ:

21 וַיִּצָּר שְׁלֹמֹה אֲדִירָבֵית מִפְּנִימָה זָהָב סָגוֹר וַיַּעֲבֵר בְּרַחֲמֵי־לֵבָבוֹ כ (בְּרַחֲמֵי־לֵבָבוֹ ק) זָהָב לַפְּנֵי הַדָּבִיר וַיִּצְפְּהוּ זָהָב:

22 וְאֲדִירָבֵית־הַבַּיִת צָפָה זָהָב עֲדַתָּם כְּלִי־הַבַּיִת וְכִלֵּי־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְדָבִיר צָפָה זָהָב:

23 וַיַּעַשׂ בְּדָבִיר שְׁנֵי כְּרוּבִים עֲצִי־שֵׁמֶן עֲשָׂר אֲמוֹת קוֹמָתוֹ:

24 וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת בְּגָף הַכְּרוּב הָאֶחָד וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת בְּגָף הַכְּרוּב הַשְּׁנִית עֲשָׂר אֲמוֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־קְצוֹת כְּנָפָיו:

25 וַיַּעֲשֶׂר בָּאֱמָה הַכְּרוּב שְׁנַיִ מִדָּה אֶחָד וַיְקַצֵּב אֶחָד לַשְּׁנֵי הַכְּרוּבִים:

26 קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֲשָׂר בָּאֱמָה וְכֵן הַכְּרוּב הַשְּׁנִי:

27 וַיִּתֵּן אֲדִירָבֵית־כְּרוּבִים בְּתוֹךְ א הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשֵׁוּ אֲדִירָבֵית־כְּרוּבִים וְתַמְלָחַת וּפְטוּרֵי צִצִּים בְּקִיור וּבְגָף הַכְּרוּב הַשְּׁנִי נִגְעַת בְּקִיור הַשְּׁנִי וּכְנִפְיָהֶם אֶל־תוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת בְּגָף אֶל־קַנְפֵי:

28 וַיִּצָּר אֲדִירָבֵית־כְּרוּבִים זָהָב:

29 וְאֵת כְּלִי־יְקָרוֹת הַבַּיִת מִסָּב א קִלְעַת פְּחוּתִי מִקְלַעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְלָחַת וּפְטוּרֵי צִצִּים מִלְּפָנִים וְלַחֲצִיזוֹן:

30 וְאֲדִירָבֵית־הַבַּיִת צָפָה זָהָב לַפְּנִימָה וְלַחֲצִיזוֹן:

31 וְאֵת פְּתַח הַדָּבִיר עָשָׂה דְלָתוֹת עֲצִי־שֵׁמֶן הַזָּהָב מִזוּזוֹת הַמַּשִּׁית:

32 וַיִּשְׁתִּי דְלָתוֹת עֲצִי־שֵׁמֶן וְקִלְעַת עֲלֵיהֶם מִקְלַעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְלָחַת וּפְטוּרֵי צִצִּים וַצָּפָה זָהָב וַיְבָרַךְ עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־הַתַּמְלָחַת אֲדִירָבֵית:

33 וְכֵן עָשָׂה לַפְּתַח הַיֵּבֶל מִזוּזוֹת עֲצִי־שֵׁמֶן מֵאוֹת רַבְעִית:

34 וַיִּשְׁתִּי דְלָתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צִלְעִים הַדְּלָת הָאֶחָת גְּלִילִים וְשְׁנֵי קִלְעִים הַדְּלָת הַשְּׁנִית גְּלִילִים:

35 וְקִלְעַת כְּרוּבִים וְתַמְלָחַת וּפְטוּרֵי צִצִּים וַצָּפָה זָהָב מִזָּמֶר עַל־הַמַּחֲקָה:

36 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גִזִּית וְטוּר בְּרִיתֵי אֲרֻזִים:

37 בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית יָסַד בֵּית יְהוָה בְּיָרֵחַ זוֹ:

38 וּבְשָׁנָה הָאֶחָת עָשָׂרָה בְּיָרֵחַ בּוֹל הוּא חֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי כֹלָה הַבַּיִת לְכָל־דָּבָרֵינוּ וְלְכָל־מַשְׁפָּחָנוּ כ (מִשְׁפָּחָנוּ ק) וַיִּבְחַנּוּ שִׁבְעֵ שָׁנִים:

7

1 וְאֲדִירָבֵיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיְכַלֵּב אֲדִירָבֵיתוֹ:

2 וַיְבָרַךְ אֲדִירָבֵית א יַעֲרֵר הַלְבָּנוֹן מֵאוֹה אֱמָה אֲרָבוּ וְחֲמֵשִׁים אֱמָה רַחְבּוֹ וְשֵׁשִׁים אֱמָה קוֹמָתוֹ עַל אֲרַבְעָה טוּרֵי עַמּוּזֵי אֲרֻזִים וְיִבְרָחֹת אֲרֻזִים כ (מִשְׁפָּחָנוּ ק) וַיִּבְחַנּוּ שִׁבְעֵ שָׁנִים:

עַל־הַעַמּוּזִים:

3 וַיִּסְפְּנוּ בָּאֲרָבוּ מִמַּעַל עַל־הַצִּלְעַת אֲשֶׁר עַל־הַעַמּוּזִים אֲרַבְעִים וְחֲמֵשָׁה חֲמֵשָׁה עֲשָׂר הַטוּר:

4 וַיִּשְׁקָפוּם שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמִתּוֹה אֶל־מִתּוֹה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים:

5 וְכִלֵּי־הַפְּתָחִים וְהַמּוּזוֹנוֹת רַבְעִים שְׁקָרָה וּמוֹל מִתּוֹה אֶל־מִתּוֹה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים:

6 וְאֵת אוֹלָם הַעַמּוּזִים עָשָׂה חֲמֵשִׁים אֱמָה אֲרָבוּ וְשֵׁלִישִׁים אֱמָה רַחְבּוֹ וְאוֹלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמּוּזִים וְעַבְ עַל־פְּנֵיהֶם:

7 וְאוֹלָם הַסָּפָא אֲשֶׁר יִשְׁפָּטֵשׁ אֶלֶם הַמַּשְׁפָּט עָשָׂה וַיִּסְפְּנוּ בָּאֲרָבוּ מִן־הַקְּרָקַת עַד־הַקְּרָקַת:

8 וּבִירָו אֲשֶׁר־יָשֵׁב שִׁם חָצַר הָאֶחָת הַבַּיִת לְאוֹלָם כְּפַעֲשָׂה הָיָה הָיָה וּבִירָת יַעֲשֶׂה לְבַת־פְּרַעְיָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה בְּאוֹלָם הַזֶּה:

9 כִּלֵּי־אֵלֶּה אֲבָנִים יָקָרַת כְּפִדַת גִּזִּית מִגְּלוֹת הַבְּהִמָּה הַבַּיִת וּמְחִיזוֹן וּמִקְסָד עַד־הַמַּסְפָּחֹת וּמְחִיזוֹן עַד־הַחָצַר הַגְּדוֹלָה:

10 וּמִיֹּסֵד אֲבָנִים יְקָרוֹת אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנֵי עֲשָׂר אֲמוֹת וְאֲבָנֵי שְׁנֵהָ אֲמוֹת:

11 וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּפִדַת גִּזִּית יְקָרוֹ:

12 וְחָצַר הַגְּדוֹלָה סְבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גִּזִּית וְטוּר בְּרִיתֵי אֲרֻזִים וְלַחֲצָרֵי בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְלְאֶלֶם הַבַּיִת: פ

13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקְחָה אֲדִירָבֵית־מִצְרָיִם: פ

14 כִּי־רָאָה אֲלִמְנָה הוּא מַמְשָׁה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צָרִי חָרָשׁ נִחְשֵׁת וַיִּמְלֵא אֲדִירָבֵית־הַחֲבָמָה וְאֲדִירָבֵיתוֹ וְאֲדִירָבֵית־הַשֵּׁנִית לַעֲשׂוֹת כְּלִי־מְלָאכָה בְּנִחְשֵׁת וַיְכַוֵּא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֲדִירָבֵית־מְלָאכָתוֹ:

15 וַיִּצָּר אֲדִירָבֵית הַעַמּוּזִים נִחְשֵׁת שְׁנֵהָ עֲשָׂרָה אֱמָה קוֹמַת הַעַמּוּזִים הָאֶחָד וְחֹמֹת שְׁתֵּים־עֲשָׂרָה אֱמָה וְכֵן אֲדִירָבֵית־הַעַמּוּזִים הַשְּׁנִי:

16 וַיִּשְׁתִּי בְּרִיתֵי עָשָׂה לַתֵּת עַל־רִאשֵׁי הַעַמּוּזִים מִצָּד נִחְשֵׁת חֲמֵשׁ אֲמוֹת קוֹמַת הַפְּתָחֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת קוֹמַת הַפְּתָחֹת הַשְּׁנִית:

17 שְׁכָבִים מַעֲשֶׂה שְׁכָבָה גְּדִילִים מַעֲשֶׂה שְׂרָשְׁרוֹת לַפְּתָחֹת אֲשֶׁר עַל־רִאשׁ הַעַמּוּזִים שְׁבָעָה לַפְּתָחֹת הָאֶחָת וְשָׁבָעָה לַפְּתָחֹת הַשְּׁנִית:

18 וַיַּעַשׂ אֲדִירָבֵית־הַעַמּוּזִים וְשְׁנֵי טוּרִים סְבִיב עַל־הַשְּׁכָבָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֲדִירָבֵית־הַפְּתָחֹת אֲשֶׁר עַל־רִאשׁ הַרְפָּנִים וְכֵן עָשָׂה לַפְּתָחֹת הַשְּׁנִית:

19 וְכַתְּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רִאשׁ הַעַמּוּזִים מַעֲשֶׂה שְׁנֵים־בָּאוֹלָם אֲרַבְעֵ אֲמוֹת:

20 וּבְתַרְתֵּת עַל־שְׁנֵי הַעַמּוּזִים גִּם־מַמְעַל מִלְּמַעַת הַכְּסֵן אֲשֶׁר לְעַבְרַת שְׁכָבָה כ (הַשְּׁכָבָה ק) וְהַמּוּזוֹנִים מֵאֵתִים טָרִים סְבִיב עַל הַפְּתָחֹת הַשְּׁנִית:

21 וַיִּקְּם אֲדִירָבֵית־הַעַמּוּזִים לְאֶלֶם הַיֵּבֶל וַיִּקְּם אֲדִירָבֵית־הַעַמּוּזִים הַיְקִימִי וַיִּקְרָא אֲתִישָׁמוּ וַיְבָרַךְ וַיִּקְּם אֲדִירָבֵית־הַעַמּוּזִים הַשְּׁמָא

ביתו הנהיגו ויהוה אלהינו יהוה אחד השביעי:
 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים
 אתהארון:
 4 ויעלו אתהארון ויהוה ואתהאל מועד
 ואתהפליבלי הקהל אשר ויעלו אהם
 הפהנים ותלויים:
 5 והמלך שלמה וכלעדת ישראל הנועדים
 עליו אלו לפני הארון מנבחים צאן וקקר
 אשר לא יספרו ולא ימנו מרב:
 6 ויבאו הכהנים אתהארון בריתיהוה
 אלמקומו אלדביר הבית אלקש הקהלים
 אלתחת פני הכרובים:
 7 כי הכרובים פרשים נגפם אלמקום הארון
 ויסבו הכרובים עליהארון ועלפדיו
 מלקעלה:
 8 ויארכו הפדים ויכאו ראשי הפדים
 מןהקשע עלפני הדביר ולא יכאו החוצה
 ויהיו שם עד היום הזה:
 9 אין פארון רק שני לחות האכנים אשר הנת
 שם משה בחרב אשר פרת יהוה עספני
 ישראל בצאתם מארץ מצרים:
 10 ויהי בצאת הפהנים מןהקשע והענו מלא
 אודבית יהוה:
 11 ולא יכלו הפהנים לעמד לשרת מפני הענו
 כי מלא כבודיהוה אודבית יהוה: פ
 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשפן בעקפלי:
 13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך
 עלקמים:
 14 ויבס מלך אודבניו ויבכך את פליקתל
 ישראל וכלקתל ישראל עמד:
 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר
 בפיו את דוד אבי ויבדו מלא לאמר:
 16 מןהיום אשר הוצאתי אדעמי אתישראל
 ממצרים לא יבחרתי בעיר מפל שבטי ישראל
 לבנות בית להיות שמי שם ואתר ברוד
 להיות עלעמבי ישראל:
 17 ויהי ועלעמבי דוד אבי לבנות בית לשם
 יהוה אלהי ישראל:
 18 ויאמר יהוה אלדוד אבי יען אשר הנה
 עשלבכך לבנות בית לשמי הטובה כי הנה
 עשלבכך:
 19 רק אהה לא תבנה הבית כי אסבך היצא
 מחוציך הארובונה הבית לשמי:
 20 ויגם יהוה אודבירו אשר דבר ואהם תחת
 דוד אבי ואשב עלכפסא ישראל פאשר דבר
 יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל:
 21 ואהם שם מקום לארון אשרשם ברות
 יהוה אשר פרת עסאבתני בהוציאו אהם
 מארץ מצרים: פ
 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד
 כליקתל ישראל ויפרש בפיו השמים:
 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אידמקום
 אלהים בשמים מעל ועליהארץ מהתחת שמר
 הבית והקסד לעבדיו החלכים לפניך
 ככללעמב:
 24 אשר שמהך לעבדך דוד אבי את
 אשרדברת לו ותדבר בפניך ויבדך מלאה
 פיום הזה:
 25 ועתה יהוה אלהי ישראל מר לעבדך דוד
 אבי את אשר דברת לו לאמר לא יבחרת לך
 איש מלפני ישם עלכפסא ישראל רק
 אדשומרו בידך אודתדקם ללכת לפני פאשר
 הלכת לפני:
 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דכדך כ
 (דברך ק) אשר דברת לעבדך דוד אבי:
 27 כי האמנם ישב אלהים עליהארץ הנה
 השמים ושמי השמים לא ויכלילוך אף
 פירבית הנה אשר בניתי:
 28 ובנית אלתיפלת עבדך ואלתיחנתו יהוה
 אלהי השמע אל הרינה ואלתיפלה אשר
 עבדך מהפלת לפניך היום:
 29 להיות עינך פתוחה אלתיחנתו הנה לילה
 ויום אלתימקום אשר אמתה יהוה שמי שם
 לשמע אלתיפלה אשר יתפלל עבדך

אלתימקום הזה:
 30 ושמעתי אלתחנת עבדך ועמד ישראל אשר
 יתפללו אלתימקום הזה ואתה השמע
 אלתימקום שבתך אל השמים ושמעתי וסלתתי:
 31 את אשר יחטא איש לרעהו וישאבו אלה
 להתלחו ויבא אלה לפני מזבחת פבית הנה:
 32 ואתה השמע השמים וסלתתי ושפטתי
 אודעבדך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו כפדקתו: פ
 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר
 יתטאולך וישבו אליך ויהודו אתשמך
 ותתפללו ותתנגנו אליך בפית הנה:
 34 ואתה השמע השמים וסלתתי להפאת עמך
 ישראל והשבתם אלתיפלה אשר נתת
 לאבותם: פ
 35 בהעצר שמים ולא יתנה מטר כי
 יתטאולך ותתפללו אלתימקום הנה ויהודו
 אתשמך ומתאמתה ישובו כי תענם:
 36 ואתה השמע השמים וסלתתי להפאת
 עבדך ועמך ישראל כי היום אתהדברך
 הטובה אשר ילכו רעה ונתתה מטר עלארצך
 אשר נתתה לעמך לנחלה: פ
 37 רעב בירייתך בארץ דבר בירייתך שדפון
 ירקון ארבה חסיל כי יהוה כי יצורלו איבו
 בארץ שעריו וינגע כלמחלה:
 38 כליהפלה כליהתנה אשר תתנה
 לכליהאדם לכל עמך ישראל אשר ידענו איש
 נגע לבבו ופרש בפיו אלתיחנת הנה:
 39 ואתה השמע השמים מכון שבתך וסלתתי
 ועשיתי ונתת לאיש ככלדרכיו אשר תדע
 אתלבבו ביראתה ונתת לבכך אתלבב
 פלפני האדם:
 40 למען יראוך פלתימים אשריהם חיים
 עלפני האדמה אשר נתתה לאבתני:
 41 וגם אלתימקרו אשר לא ימעמד ישראל הוא
 יבא מארץ רחוקה למען שמך:
 42 כי ישמעו אתשמך נגדו ויתדברך
 הסוקה וירעך הנטויה ויבא ותתפלל אליהבית
 הנה:
 43 אתה השמע השמים מכון שבתך ועשית
 ככל אשר יקרא אליך ימקרו למען ידעו
 פלעמי הארץ אתשמך ליראה אהך כשעת
 ישראל ולדעת פישמך נקרא עלהבית הנה
 אשר בניתי:
 44 פייצא עמך למלחמה עלאיבו כדרכך
 אשר תשלחם ותתפללו אליהוה דרך העיר
 אשר פרתה בה והבית אשר בניתי לשמך:
 45 ושמעתי השמים אודתיפלתם ואתתיחנתם
 ועשיתי משפטם:
 46 כי יתטאולך כי אין אדם אשר לא יחטא
 ואנפת כם ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם
 אלארץ האויב רחוקה או ריקה:
 47 והשיבו אליכם בארץ אשר נשבושם
 וישבו ויתתנגנו אליך בארץ שביהם לאמר
 חטאנו והשינו רשענו:
 48 וישבו אליך בכל לבכם ובכל נפשם בארץ
 איביהם אשר ישבו אהם ותתפללו אליך דרך
 ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר פרתה
 והבית אשר בניתי כפניתי (פ) לשמך:
 49 ושמעתי השמים מכון שבתך אודתיפלתם
 ואתתיחנתם ועשיתי משפטם:
 50 וסלתתי לעמך אשר תטאולך
 ולכלפשיעיהם אשר פשעו בך ונתתם
 לתתים לפני שביהם ורתמום:
 51 פיעמד ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים
 מתוך בור סבול:
 52 להיות עינך פתוחה אלתיחנת עבדך
 ואלתיחנת עמך ישראל לשמע אליהם ככל
 קראם אליך:
 53 פיראתה הבדלתם לך לנחלה מפל עמי
 הארץ פאשר דברת ביד משה עבדך
 בהוציאך אתאבתני ממצרים ארצי יהוה: פ
 54 ויהי וכלות שלמה להפלת אלתיחנת את
 פליהתפלה ומהתנה הזאת קם מלפני מזבח

יהוה מברע עלדרכיו וכפיו פרשות השמים:
 55 ויעמד ויבכך את פליקתל ישראל קול
 גדול לאמר:
 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
 ככל אשר דבר לא יפל דבר אחד מפל דברו
 שבו אשר דבר ביד משה עבדו:
 57 ויהי יהוה אלהינו עשנו פאשר הנה
 עסאבתניו אלתיחנתו ואלתיחנתו:
 58 להטות לבבנו אליו ללכת ככלדרכיו
 ולשמר מצותיו וחסו ומשפטיו אשר צוה
 אתאבתניו:
 59 ויהיו דברי אלה אשר התנתתי לפני יהוה
 קרבים אלתיחנת אלהינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריו
 ביומו:
 60 למען דעת פלעמי הארץ כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד:
 61 ונהי לבכבם שלם עם יהוה אלהינו ללכת
 וישמרו ולשמר מצותיו פיום הזה:
 62 ותמלך וכלישראל עמו וזחים וזבח לפני
 יהוה:
 63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח
 ליהוה בקר עשרים ושנים אלה וצאן מאה
 עשרים אלה ויחנכו אתבית יהוה המלך
 וכלפני ישראל:
 64 פיום ההוא קדש המלך אודתיחך הקצר
 אשר לפני ביתיהוה פיעשה שם אודיעלה
 ואתהמנחה ואת חלבי השלמים פיימזבח
 נחשת אשר לפני יהוה קמן מהביל אודיעלה
 ואתהמנחה ואת חלבי השלמים:
 65 ויש שלמה בעתההיא א אודתיחנ
 וכלישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת
 עדינתל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת
 ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום:
 66 פיום השמיני שלח אתהקעם ויבכרו
 אתהמלך ויכלו להקליהם שמים וטובי לב
 על כליהתורה אשר עשה יהוה לדוד עבדו
 ולשראל עמו:

9

1 ויהי בכלות שלמה לבנות אודביתיהוה
 ואתבית המלך ואת כליהשק שלמה אשר
 חפץ לעשות: פ
 2 ויבא יהוה אלשלמה שנית פאשר נראה
 אליו מבבון:
 3 ויאמר יהוה אליו מעתי אודתיפלתך
 ואתתיחנתך אשר התנתתה לפני הקדשתי
 אודתיחנת הנה אשר בנתה לשוושמי שם
 עדיעולם והיו עיני ולבי שם פלתיחנתי:
 4 ואתה אבדתיך לפני פאשר הלק דוד אביך
 כהתלבב ויבשר לעשות ככל אשר צויתך
 חסו ומשפטי השמר:
 5 ותקמתי אודכפסא ממלכתך עלישראל
 לעלם פאשר דברתי עלידוד אביך לאמר
 לא יבחרת לך איש מעל בפני ישראל:
 6 אסשוב תשובו אהם ויבגים מאחרי ולא
 תשמרו מצותי חסתי אשר נתתי לפניכם
 והלקתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם:
 7 והכרתי אתישראל מעל פני האדמה אשר
 נתתי להם ואתדתיחנת אשר הקדשתי לשמי
 אשלח מעל פני יהוה ישראל למשל ולשנינה
 ככליהתעמם:
 8 והבית הנה יהיה עליון פלעבר עליו ישם
 ולשרק ואמרו עלמה עשה יהוה בקה לארץ
 הזאת ולבית הנה:
 9 ואמרו על אשר עובו אתיהוה אלהיהם
 אשר הוציא אתאבתם מארץ מצרים ויחזקו
 באלהים אחרים וישתחוו כ (וישחוו ק) להם
 ויעבדם עלפני הכיאי יהוה עליהם את
 כליהתעמ הזאת: פ
 10 ויהיו מקצה עשרים שנה אשרבנה שלמה

10

1 ומלפתשכא שמעת אודשמע שלמה לשם
 יהוה ותבא לנסתו בחידות:
 2 ותבא וירושלמה בחיל כבד מאד נמלים
 נשאים בשמים וזבב רבמאד ואבן יקרה
 ותבא אלשלמה ותדבר אליו את כליהשק
 הנה עשלבכך:
 3 ויגדלה שלמה אודתלידבריה לאתיה
 דבר געלם מןהמלך אשר לא הגיד לה:
 4 ותרא מלפתשכא את כליהתעמ שלמה
 ותבית אשר בנה:
 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משקלנו
 כ (משקלנו ק) ומלפשיהם ומשקו ואלתו אשר
 יעלה בית יהוה ולא יתה כה עוד רוח:
 6 ותאמר אליהמלך אמת הנה דברך אשר
 שמעתי בארצי עלידברך ועלתיחנתך:
 7 ולא האמנתי לדברים עד אשרפאתי
 ותראינה עיני והנה לא יגדלתי חסצי הוספת
 חקבי טוב אלתיחנתך אשר שמעתי:
 8 אשירי אנשיך אשרי עבדך אלה התמרים
 לפניך תמיד השמעים אודתיחנתך:
 9 ויהי יהוה אליך ברוך אשר חפץ בך להתק
 עלכפסא ישראל באהבת יהוה אודישראל

לעלם וישמך למלך לעשות משפט וצדקה:
 10 ותתן למלך מאה ועשרים א כפר זהב
 ובשמים הרבה מאד ואבן וקנה לאבא כבשם
 ההוא עוד לרב אשר-נתנה מלפנת-שבא למלך
 שלמה:
 11 וגם אני חירם אשר-נשא זהב מאופיר
 הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן
 וקנה:
 12 ויעש המלך את-עצי האלמגים מסעד
 לבית-יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים
 לשרים לא באבן עצי אלמגים ולא נקחה עד
 היום תה:
 13 והמלך שלמה נתן למלפנת-שבא
 את-כרמל-הפצה אשר שאלה מלכד אשר-נתרלה
 ביד המלך שלמה ותפן המלך לארצה היא
 ועברתי: ׀
 14 ויהי משקל הזהב אשר-בא לשלמה בשנה
 אחת שש מאות ששים ושש כפר זהב:
 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרקלים
 וכל-מלכי הערב ופחות הארץ:
 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט
 שש-מאות זהב יעלה על-הצנה האחת:
 17 ושלש-מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגים
 זהב יעלה על-המגן האחת והמגן המלך בית
 יער הלבנון: ׀
 18 ויעש המלך פסאשן גדול ויצפהו זהב
 מופז:
 19 שש מעלות לכסה וראש-עגל לכסה
 מאחוריו ונדת מזה ומזה אלמקום השבת
 ושנים אריות עמדים אצל הודות:
 20 ושנים עשר אריות ומסד שש על-שש
 המעלות מזה ומזה לא-געשה כן
 לכלי-מקלות:
 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
 בית-יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא ונחשב
 בימי שלמה למאומה:
 22 כפי זה תליש המלך פים עם אני חירם
 אחת לשלש שנים הבוא אני תליש נשאת זהב
 וכסף שנהבים וקפים ותפנים:
 23 ויגדל המלך שלמה מפל מלכי הארץ
 לעשר ולתקומה:
 24 וכל-הארץ במקשים את-פני שלמה לשמע
 את-המלכה אשר-נתן אלהים בלבב:
 25 והמה מבאים איש מנתחו כלי כסף וכלי
 זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
 דבר-שנה בשנה: ׀
 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ונהיילו אלף
 וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים
 ויחני עשרי הרקב ועם-המלך בירושלם:
 27 ונתן המלך את-הכסף בירושלם פאבנים
 ואת הארזים נתן בשקמים אשר-בשפלה לרב:
 28 ומיצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים
 ומקנה סחרי המלך יחיו מקנה בסחיר:
 29 ותעלה ותצא חקרה ממצרים בשש מאות
 כסף וסוס חמשים ומאה וכן לכל-מלכי
 הנהגים ולמלכי ארם בנדם יצאו: ׀

11

1 והמלך שלמה אהב נשים נקרות רבות
 ואת-בתי-פרעה מואבות עמניות ארמית
 צדנית חתיית:
 2 מן-הנשים אשר אמר-יהוה אל-בני ישראל
 לא-תבוא בהם וזהם לא-יבוא ככם אכן ישו
 את-לבבכם אחרי אלהים בכם דבק שלמה
 לאהבה:
 3 ונהיילו נשים שרות שבע מאות ופלגשים
 שלש מאות וישו נשיו את-לבו:
 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו חמו את-לבו
 אחרי אלהים אחרים ולא-תה ולא-תה שלם
 עם-יהוה אלהיו כל-כבד דוד אביו:
 5 ויולך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים
 ואחרי מלכם שקן עמנים:

6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא
 אחרי יהוה כדוד אביו: ׀
 7 אז יבנה שלמה במה לכבוש שקן מואב כהר
 אשר על-פני ירושלם ולמלך שקן בני עמון:
 8 וכן עשה לקבל-נשיו הנקרות מקטירות
 ומקבחות לאלהיהן:
 9 ויהאסף יהוה בשלמה בירגטה לבבו מעם
 יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים:
 10 וצנה אליו על-הדבר הזה לבלתי-לכת
 אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צוה
 יהוה: ׀
 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר נתת-יאת
 עקל ולא שמתה בריחי וחקתי אשר צויתי
 עליך קרע אקרע את-הממלכה מעליך
 ונתתיה לעבדך:
 12 אך-בגמך לא אעשנה למען דוד אביך
 כד בנך אקדענה:
 13 רק את-כרמל-המלכה לא אקרע שכט אחד
 אשן לבגך למען דוד עבדי ולמען ירושלם
 אשר בחרתי:
 14 וינקם יהוה שקן לשלמה את הדד האלמי
 מזהב המלך הוא פאדום:
 15 ויהי בהיות דוד את-אדום בעלות יואב
 שר הצבא לקבר את-המלכים וכן כל-זכר
 פאדום:
 16 כפי ששת חקשים ושבעים יואב וכל-ישראל
 עדי-הקרית כל-זכר פאדום:
 17 ויברח אדר הוא ואנשים אלמים מעבדי
 אביו אלו לבוא מצרים וחדד גער קטן:
 18 וינקמו ממדון ויבאו פארן ויחיו אנשים
 עשם מפארן ויבאו מצרים אל-פרעה
 מלך-מצרים ויתרלו בית ולחם אמר לו וארץ
 נתן לו:
 19 וימצא חדר חן בעיני פרעה מאד ויתרלו
 אשה את-אחות אשתו אחות תחפנים נגיבית:
 20 ותולד לו אחות תחפנים את נגבת בנו
 ותגמלוהו תחפנס בחדר בית פרעה ויהי נגבת
 בית פרעה בחדר בני פרעה:
 21 והחדד שמע במצרים כפי-שכב דוד
 עשר-אבתיו וכי-מת יואב שר-הצבא ויאמר
 החדד אל-פרעה שלחני ואלך אל-ארצי:
 22 ויאמר לו פרעה כפי מה-אמרת חסר עמי
 והגך במקש ללכת אל-ארצך ויאמר לא כפי
 שלח תשלחני:
 23 וינקם אלהים לו שקן את-הוון בראלינדע
 אשר ברח מאת החדד עור מלך-צובה אדוני:
 24 ויבגין עליו אנשים ויהי שר-גודד ברחג
 דוד אתם וילכו המשק וישבו בה ומלכו
 בנמשק:
 25 ויהי שקן לישראל פלמי שלמה
 ואת-הרעה אשר החדד וינקן בישראל וימלך
 על-ארם: ׀
 26 וירבעם בנגבט אפרתי מן-הצדקה ושם
 אשו צרועה אשה אלמנה עבד שלמה וינקם
 יד במלך:
 27 וזה הדבר אשר-הרים יד במלך שלמה בנה
 את-המלוה סגר את-פרץ עיר דוד אביו:
 28 והאיש ירבעם גבור חיל ונרא שלמה
 את-הנגער בירעשה מלאכה הוא ונפקד אלו
 לכלי-סבל בית יוסף: ׀
 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם
 וימצא אלו אחיה השילני מביא בדרך והוא
 מחפסה בשלמה חדשה ושנים לבדם בשנה:
 30 ויהפש אחיה בשלמה חדשה אשר עליו
 ויקרעה שנים עשר קרעים:
 31 ויאמר לירבעם קח-לך עשרה קרעים כפי
 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע
 את-הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
 השבטים:
 32 והשבט האחד ונתה-לו למען דוד
 ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מפל
 בשטי ישראל:
 33 יען אשר עבדני וישמחתי לעשתרת אלהי
 צדנין לכבוש אלהי מואב ולמלכם אלהי

בני-עמון ולא-הלכו בדרך לעשות תעור
 בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו:
 34 ולא-אקח את-כרמל-המלכה מידו כפי אשה
 אשתנו כל ימי חיו למען דוד עבדי אשר
 בחרתי אלו אשר שמר מצותי וחקתי:
 35 ולחקתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את
 עשרת השבטים:
 36 וילבנו אשן שבט-אחד למען היותני
 לקודר עבדי פל-תומים א לפני בירושלם
 העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
 37 ואתך אשן ומלכת בכל אשר-תאנה נפשך
 ותיתי מלך על-ישראל:
 38 ויהוה אלהי-שמע את-כרמל-אשר-צוה וקלפת
 בדרך ונשית הנשר בעיני לשמור חקותי
 ומצותי פאשר עשה דוד עבדי ותייתי עקל
 וכתיתי לך ביד-נאמן פאשר בניתי לקוד
 ונתתי לך את-ישראל:
 39 ואענה את-זרע דוד למען זאת אך לא
 כל-תומים: ׀
 40 ויבגש שלמה לקמית את-ירבעם וינקם
 ויהי במצרים ערמות שלמה:
 41 ויתר דברי שלמה וכל-אשר עשה וחקתו
 הלא-הם כתבים על-ספר דברי שלמה:
 42 ותומים אשר מלך שלמה בירושלם
 על-פל-ישראל ארבעים שנה:
 43 וישכב שלמה עס-אבתיו ויקבר בעיר דוד
 אביו וימלך ירבעם בנו שתקיו: ׀

12

1 ויולך ירבעם שכם כפי שכם פא כל-ישראל
 להמליך את:
 2 ויהי בשמע ירבעם בנגבט והוא עוכנו
 במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
 ירבעם במצרים:
 3 וישלחו ויקרא-לו יבוא כ (ויבוא ק)
 ירבעם וכל-קחל ישראל וינדברו אל-ירבעם
 לאמר:
 4 אביך הקשה את-עלנו ואשה עשה קחל
 מעבדת אביך הקשה ומעלו מסבד אשר-גתנו
 עלינו ועבדך:
 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו
 אלי וילכו העם:
 6 ויועץ המלך ירבעם את-הנקים אשר-היו
 עמדים את-פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר
 איך אהם נועצים להשיב את-העם-הזה דבר:
 7 ויזכר כ (וידברו ק) אליו לאמר אס-היום
 תתנה-עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת
 אליהם דברים טובים והיו לך עבדים
 כל-תומים:
 8 ויעזב את-עצת הנקים אשר נעצחו ויועץ
 את-הנלדים אשר גדלו אלו אשר העמדים
 לפניו:
 9 ויאמר אליהם מה אהם נועצים ונשים דבר
 את-העם הזה אשר דברו אלי לאמר קחל
 מן-העל אשר-נתן אביך עלינו:
 10 וינדברו אליו הילדים אשר גדלו אלו
 לאמר בדת-אמר לעם הזה אשר דברו אליך
 לאמר אביך הכבד את-עלנו ואשה קחל
 מעלינו פה תדבר אליהם קטני עבה מקתני
 אבי:
 11 ועשה אבי עמלם עליכם על כבוד ואני
 אוסרף על-עלכם אבי יסר אהכם בשוטים
 ואני אוסרף אהכם בעקרבנים:
 12 נגז כ (ויבוא ק) ירבעם וכל-העם
 אל-ירבעם ביום השלישי פאשר דבר המלך
 לאמר שובו אלי ביום השלישי:
 13 וישן המלך את-העם קשה ויעזב את-עצת
 הנקים אשר נעצחו:
 14 וידבר אליהם בעצת הילדים לאמר אבי
 הכבד את-עלכם ואני אוסרף על-עלכם אבי
 יסר אהכם בשוטים ואני אוסרף אהכם

13

1 ונתנה איש אלהים פא מיהודה בדבר יהוה
 אל-בית-אל וירבעם עמד על-המזבח
 להקטיר:
 2 ויקרא על-המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח
 מזהב פה אמר יהוה הנח-בן נולד לבית-דוד
 יאמסו שמו וזבח וזבח עליך את-פני המזבח
 המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת
 אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך

בעקרבנים:
 15 ולא-שמע המלך אל-העם ביהודה סבה
 מעם יהוה למען הקים את-דברו אשר דבר
 יהוה ביד אחיה השילני אל-ירבעם בנגבט:
 16 ויהא פל-ישראל כפי לא-שמע המלך
 אליהם וישבו העם את-המלך דבר א לאמר
 מדינתו חלק בידנו ולא-נחלה בברוישי
 לאהליך ישראל עשה רעה בידך דוד וילך
 ישראל לאהליו:
 17 וכני ישראל השבים בערי יהודה וימלך
 עליהם ירבעם: ׀
 18 וישלח המלך ירבעם את-אדום אשר
 על-הסם וינקמו בירושלם כו אבן וזמת
 והמלך ירבעם התאמץ לעלות במרמקה לנוס
 וירושלם:
 19 ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום
 תהו: ׀
 20 ויהי בשמע פל-ישראל כפי-שב ירבעם
 וישלחו ויקראו אלו אל-העדה וימליכו אלו
 על-פל-ישראל לא תה אחרי בית-דוד וולתי
 בשכט-יהודה לבדו:
 21 יבוא כ (ויבוא ק) ירבעם וירושלם ויקחל
 את-פל-בית יהודה ואת-שבט בנימין מאה
 ושמינים אלף פחור עשה מלחמה להלחם
 עם-בית ישראל להשיב את-המלוכה לירבעם
 בן-שלמה: ׀
 22 ויהי דבר האלהים אל-שמעיה
 איש-האלהים לאמר:
 23 אמה אל-ירבעם בן-שלמה מלך יהודה
 ואל-כל-בית יהודה ויבנימן ונתר העם
 לאמר:
 24 פה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תחמיו
 עס-אחיהם בני-ישראל וכו איש לביתו כפי
 מאתי ויהי הדבר הזה וישמעו את-דבר יהוה
 וישבו לכת בדבר יהוה: ׀
 25 ויכן ירבעם את-שבט כהר אפרים וישב
 פה ויצא משם ויכן את-פנואל:
 26 ויאמר ירבעם בלבבו עשה השוב הממלכה
 לבית דוד:
 27 אס-יעלה א העם הזה לעשות זכחים
 בבית-יהוה בירושלם ושב לב העם הזה
 אל-אלהיהם אל-ירבעם מלך יהודה ויהרגו
 ושבו אל-ירבעם מלך-יהודה:
 28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר
 אלהם רב-לבכם מעלות ירושלם הנה אלהיך
 ישראל אשר העליך מארץ מצרים:
 29 וישם את-האחד בבית-אל ואת-האחד נתן
 בידו:
 30 ויהי הדבר הזה לחסאת וילכו העם לפני
 האחד ערדו:
 31 ויעש את-בית כמות ויעש פתנים מקצות
 העם אשר לא-היו מבני לוי:
 32 ויעש ירבעם א קג בחדש השמיני
 בחמשה-עשר יום א לחש פתג א אשר ביהודה
 ויעל על-המזבח פן עשה בבית-אל לזבח
 לעגלים אשר-עשה ויעמיד בבית אל
 את-פני המזבח אשר עשה:
 33 ויעל על-המזבח א אשר-עשה בבית-אל
 בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחמש
 אשר-בדא מלכ כ (מלכו ק) ויעש קג לפני
 ישראל ויעל על-המזבח להקטיר: ׀

שנתים: 9 ויִקְשֹׁר עָלָיו עֲבֹדוֹ זְמַרְיָ שֶׁר מְחַצֵּית הַרְבֵּב וְהוּא בְּתַרְעָה שֶׁתָּה שְׂכוֹר בֵּית אֲרָצָא אֲשֶׁר עַל־הַיַּבֵּשׁ בְּתַרְעָה: 10 וַיָּבֵא זְמַרְיָ וַיַּנְדְּדוּ וַיִּמְיִתְהוּ בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים וַשְּׁבַע לֵאסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֵךְ תַּחֲתָיו: 11 וַיְהִי בְקִלְבּוֹ כְּשֶׁבַח עַל־כִּסְאוֹ הַכֹּה אֲדֹרְכָל־בֵּית בַּעֲשָׂא לֹא־יִשְׁאָר לוֹ מִשְׁתֹּן בְּקִיר וְגֵאלָיו וְרַעְיוֹ: 12 וַיִּשְׁמַד זְמַרְיָ אֶת כְּלִי־בַיִת בַּעֲשָׂא כַּדְבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל: 13 אֵל כְּלִי־חַטָּאוֹת בַּעֲשָׂא וְחַטָּאוֹת אֵלֶּה כֵּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָאוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאוּ אֲדֹרְכָל־לְהַכְעִים אֲתִירְהוּ אֲלֵהוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהִם: 14 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֵלֶּה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: פ 15 בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים וַשְּׁבַע שָׁנָה לֵאסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זְמַרְיָ שְׁבַע־יָמִים בְּתַרְעָה וְהָעָם חָנִים עַל־גְּבוּלוֹתָם אֲשֶׁר לְפַלְשְׁתִּים: 16 וַיִּשְׁמַע הָעָם חֲנִינִים לְאִמֵּר קִשֶׁר זְמַרְיָ וְגַם הַכֹּהֵן אֲדֹרְכָל וַיִּמְלְכוּ כְּלִי־יִשְׂרָאֵל אֲדֹרְכָל וַיִּשְׁבָּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא בְּמַחְנֶה: 17 וַיַּעֲלֶה עֲמֹרֵי וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגְּבוּלוֹ וַיָּצִירוּ עַל־תַּרְעָה: 18 וַיְהִי פְרָאוֹן זְמַרְיָ בִּירְנַלְכָה הַעִיר וַיָּבֵא אֶל־אֲרָמֹן בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁרַף עָלָיו אֲדֹרְכָל־מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמָת: 19 עַל־חַטָּאוֹתָם כ (חַטָּאוֹתָיו ק) אֲשֶׁר חֲטָא לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה לְלַכֵּת כְּרִדְךָ וּרְבִעִים וּבְחַטָּאוֹתָם אֲשֶׁר עָשָׂה לְחַטָּאוֹת אֲדֹרְכָל: 20 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי זְמַרְיָ וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קִשֶׁר הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: פ 21 אִי חִמֵּק הָעָם וַיִּשְׂרָאֵל חֲצִי חֲצִי הָעָם הַזֶּה אַחֲרָי חֲבִנֵי בְרִיגִית לְהַטְלִיכּוֹ וְחֲצִי אַחֲרָי עֲמֹרֵי: 22 וַיִּחְזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרָי עֲמֹרֵי אֲדֹרְכָל־אֲשֶׁר אַחֲרָי חֲבִנֵי בְרִיגִית וַיָּמָת חֲבִנֵי וַיִּמְלֵךְ עֲמֹרֵי: פ 23 בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לֵאסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמֹרֵי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתַּיִם עֲשָׂה עֲשָׂה בְּתַרְעָה מֶלֶךְ בְּתַרְעָה: 24 וַיָּקֵן אֲדֹרְכָל שְׁמֵרוֹן מֵאֵת שֹׁמֵר בְּכַפְרִים כֶּסֶף וַיָּבֵן אֲדֹרְכָל וַיִּקְרָא אֹתֹשֶׁם הַעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל שְׁמֵשֹׁמֵר אֲדֵנִי הַעִיר שְׁמֵרוֹן: 25 וַיַּעֲשֶׂה עֲמֹרֵי הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּרַע מִכָּל אֲשֶׁר לָפְנָיו: 26 וַיִּלְךְ כְּכִלְדָּרְךָ וּרְבִעִים בְּרִנְבַט וּבְחַטָּאוֹתָיו כ (וּבְחַטָּאוֹתָיו ק) אֲשֶׁר חֲטָאוּ אֲדֹרְכָל לְהַכְעִים אֲתִירְהוּ אֲלֵהוּ יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהִם: 27 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲמֹרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה וְגִבּוּרְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְוֵאִים כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיּוֹמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: פ 28 וַיִּשְׁבַּע עֲמֹרֵי עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר בְּשְׁמֵרוֹן וַיִּמְלֵךְ אַחָאָב בְּנוֹ תַחֲתָיו: פ 29 וְאַחָאָב בְּרַעְמֹרֵי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים וַשְּׁמֵנָה שָׁנָה לֵאסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֵךְ אַחָאָב בְּרַעְמֹרֵי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֵרוֹן עֶשְׂרִים וְשָׁתַיִם שָׁנָה: 30 וַיַּעֲשֶׂה אַחָאָב בְּרַעְמֹרֵי הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לָפְנָיו: 31 וַיְהִי הַנֶּקֶל לְכַחוֹ בְּחַטָּאוֹת וּרְבִעִים בְּרִנְבַט וַיִּשְׁחָ אֲשֶׁה אֲתִירְכָל בְּתַרְעָה עַל־מֶלֶךְ צִידִינִים וַיִּלְךְ וַיַּעֲבֹד אֲדֹרְכָל וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ: 32 וַיָּקֵם מִזְבֵּחַ לְבַעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשְׁמֵרוֹן: 33 וַיַּעֲשֶׂה אַחָאָב אֲתִירְכָשָׁה וַיִּסַּף אַחָאָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִים אֲתִירְכָשָׁה אֲלֵהוּ יִשְׂרָאֵל מִכָּל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לָפְנָיו: 34 בְּקִמְיוֹ בָּנָה חֵיאל בֵּית הַחֵאֵלִי אֲתִירְכָשָׁה וַיִּשְׁבָּבוּ כְּכֹרוֹ יִסְדָּה וַיִּשְׁבָּבוּ כ (וּבְשִׁבוּהוֹ ק) עֲשִׂירוֹ הַצִּבִּי דְלִיִּתִּים כְּכַדְבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד הַיְהוָה בְּרִנְבַט: פ

17

1 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ הַתְּשִׁבִי מִתְּשִׁבִי נִלְעַד אֶל־אֲחָאָב חִירְתוֹהוּ אֲלֵהוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לָפְנָיו אֲסִירְהָ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה מִלֹּא וְקִמֵּר כִּי אֲשַׁלְּפֵי דְבָרָיו: פ 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: 3 לֵךְ מִנָּה וּפְנִיָה לֵךְ קִדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ גִּשְׁמֵל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: 4 וְהָיָה מִהַחֵמֶל תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֲתִירְכָרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְפֵּלֶךָ שָׁם: 5 וַיִּלְךְ וַיַּעֲשֶׂה כְּכַדְבָר יְהוָה וַיִּלְךְ וַיִּשְׁבַּע גִּשְׁמֵל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: 6 וְהַעֲרָבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וַיִּקְשֶׁר בְּכַפְרֵי וְלָחֶם וַיִּקְשֶׁר בְּעָרְבָה וּמִן־גִּשְׁמֵל יִשְׁתַּחֲוֶה: 7 וַיְהִי מִקְצֵוֹ יָמָיו וַיָּבִישׁ הַחֵמֶל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם כְּאַרְבָּעִים: פ 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: 9 קוּם לֵךְ צְרַפְתָּה אֲשֶׁר לְצִדְרוֹן וַיִּשְׁכַּת שָׁם הַנָּחַ צִוִּיתִי שָׁם אֲשֶׁה אֶלְמָנָה לְכַלְפֵּלֶךָ: 10 וַיָּקֵם וַיִּלְךְ צְרַפְתָּה וַיָּבֵא אֶל־יִשְׁתַּח הַעִיר וְהַנְּחֻשִׁים אֲשֶׁה אֶלְמָנָה מִקְשֻׁטַּת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲטָמִים בְּכַלִּי וַאֲשַׁתְּהָ: 11 וַתִּלַּךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לְקַח־נָא לִי פִתִּילֶיךָ כְּרִדְךָ: 12 וַתֹּאמֶר חִירְתוֹהוּ אֶלְמָנָה אֲסִירְשִׁלִי מַעֲוָה כִּי אֲסִירְכָלָא כַּרְקֻמַח בְּכַד וּמַעֲטָמַי מִן־בְּצֻפְתָּה וַיְהִי מִקְשֻׁטַּת שְׁנַיִם עֲצִים וּבִאֲתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנֵי וְאֶבְלָדָיו וַתִּמָּת: 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲלֵיהֶוּ אֲלִיתִירְכָא בְּאֵי עֵשִׂי כְּרִדְכֶךָ אֵךְ עֲשִׂירִלִי מִשֶׁם גִּנָּה קִמְנָה כְּרִאֲשֵׁיָהּ וְהוֹצֵאתִי לִי וְלֵךְ וּלְבָנֶךָ תַּעֲשִׂי בְּאַחֲרֵיָהּ: פ 14 כִּי כַה אָמַר יְהוָה אֲלֵהוּ יִשְׂרָאֵל כַּד קִמְנַת לֹא תִּבְלָה וְצֻפְתָּה מִשְׁמֵן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם הַמַּלְכָּה כ (תַּחֲתִירְהוֹ ק) גֶּשֶׁם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וְתִאֲכַל: 15 וַתִּלְךְ וַתַּעֲשֶׂה כְּכַדְבָר יְהוָה וַתִּאֲכַל: 16 כַּד קִמְנַת לֹא כִלְתָה וְצֻפְתָּה מִשְׁמֵן לֹא חָסַר כְּכַדְבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֵיהֶוּ: פ 17 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּרִי־הָאֲשֶׁה בַּעֲלַת הַבַּיִת וַיְהִי חֲלָיו וַיָּהִי חֲזֹק מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־יִתְרַחֲבוּ נְשָׁמָה: 18 וַתֹּאמֶר אֶל־אֲלֵיהֶוּ מַה־לִּי וְלֵךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּאֵת אֵלֵי הַלְוִיִּים אֲדֹרְכָל וְהַחֲמִית אֲדֹרְכָל: 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תִּגִּילִי אֲדֹרְכָל וַיִּקְסְחֶהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֶהוּ אֶל־הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר־הוּא יָשִׁב שָׁם וַיִּשְׁכַּח עַל־מִשְׁחָו: 20 וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵהוּ הָעָם עַל־הָאֲלֵמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מְקַוָּר עִמָּה הַרַעוֹת לְחַמֵּית אֲתִירְכָשָׁה: 21 וַיְהַמְדֵד עַל־נִוְלָד שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵהוּ תִּשָּׁב גָּא נְפִישׁ־נִוְלָד הַזֶּה עַל־כְּרָבִי: 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֲלֵיהֶוּ וַתִּשָּׁב נְפִישׁ־נִוְלָד עַל־כְּרָבִי וַיְחִי: 23 וַיִּשְׁחָ אֲתִירְכָל וַיִּרְדְּהוּ מִן־הַעֲלִיָּה הַבַּיִתָּה וַיִּתְנַחֵהוּ לְאִפּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ קָאֵי חִי בְּנֵךְ: 24 וַתֹּאמֶר הָאֲשֶׁה אֶל־אֲלֵיהֶוּ עֵתָה זֶה יִבְעִתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אֵתָה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיָּךְ אֵתָה: פ

18

4 וַיְהִי בְּהַכְרִית אֵיזֹבֵל אֶת גְּבִיאֵי יְהוָה וַיִּשְׁחָ עַבְדָּיהוּ מֵאֵה גְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וּבְכַלְפֵּלֶם לְחֵם וַיָּמִים: 5 וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֶל־עַבְדָּיהוּ לֵךְ בְּאַרְבַּץ אֶל־כַּלְמִישְׁגִּי הַמָּוִם וְאֵל כַּלְמִישְׁגִּילִים אוּלַי אִלְמָצָא חֲצִיר וַיִּתְנַחֵהוּ סוּס וַיִּפְרֹד וַיֹּאזֵב גְּבִרִית מִבְּקָהָה: 6 וַיִּסְלְקוּ לְחֵם אֲתִירְכָרְבָן לְעַבְרָה אַחָאָב הַלֵּךְ כְּכַדְבָר אֲשֶׁר לָבְדוֹ וַעֲבַדְתִּיהוּ הַלֵּךְ כְּכַדְבָר אֲשֶׁר לָבְדוֹ: 7 וַיְהִי עַבְדָּיהוּ כְּכַדְבָר וַהֲנָה אֲלֵיהֶוּ לְקַרְאָתוֹ וַיִּכְרְדוּ וַיִּפְּל עַל־פְּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֵתָה זֶה אֲדֵנִי אֲלֵיהֶוּ: 8 וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנֶיךָ הַנָּח אֲלֵיהֶוּ: 9 וַיֹּאמֶר מַה חֲטָאוֹתִי בִּירְאָתָה נִתַּן אֲתִירְכָדְדָּה כִּי־אֲחָאָב לְחַמֵּיתִי: 10 חִי יְהוָה אֲלֵיהֶוּ אֲסִירְשִׁגִּי וּמִמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֵנִי שָׁם לְכַשְׁךְ וְקָמְרוֹ אֲנִי וְהַשְׁבִּיעַ אֲתִירְכָמְלָכָה וְאֲתִירְהָגִי כִּי לֹא־יִמְצָאָה: 11 וַעֲשֶׂה אֵתָה אִמֵּר לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנֶיךָ הַנָּח אֲלֵיהֶוּ: 12 וַיְהִי אֲנִי אֵלֶךְ מֵאֵתָךְ רִוּחַ יְהוָה אִישְׁכֶּךָ עַל אֲשֶׁר לֹא־אֲרַעַךְ וּבִאֲתִי לְהַגִּיד לְאַחָאָב וְלֹא יִמְצָאָךְ וְהָרְגִי וַעֲבַדְכֶךָ וְכֹה אֲתִירְהוּ מִנְעִרִי: 13 וְלֹא־יִגַּד לְאֲדֵנִי כֹה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי כְּכַדְבָר אֵיזֹבֵל אֶת גְּבִיאֵי יְהוָה וְאַחָאָב מְגִבִּיאֵי יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וְאֶבְכַלְפֵּלֶם לְחֵם וַיָּמִים: 14 וַעֲשֶׂה אֵתָה אִמֵּר לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנֶיךָ הַנָּח אֲלֵיהֶוּ וְהָרְגִי: פ 15 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ חִירְתוֹהוּ צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לָפְנָיו כִּי הַיּוֹם אֲרָאָה אֵלָיו: 16 וַיִּלְךְ עַבְדָּיהוּ לְקַרְאֵת אַחָאָב וַיַּגִּידֵלוּ וַיִּלְךְ אַחָאָב לְקַרְאֵת אֲלֵיהֶוּ: 17 וַיְהִי פְרָאוֹן אַחָאָב אֲתִירְכָל וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֵלָיו הָאֵתָה זֶה עֲבַר יִשְׂרָאֵל: 18 וַיֹּאמֶר לֹא כְּכַרְתִּי אֲתִירְכָלָא כִּי אֲסִירְכָשָׁה וּבֵית אֲבִיךָ בְּעוֹבְכֶם אֲתִירְכָשָׁה וַיְהוּ וַתִּלְךְ אַחֲרָי הַבְּעִלִּים: 19 וַעֲשֶׂה שְׁלַח כְּבֵן אֵלֵי אֲתִירְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲלֵיהֶוּ הַכְּרִמָּל וְאֲתִירְכָבִיאֵי הַבַּעַל מֵאֵת חֲמִשִּׁים וְגִבִּיאֵי הָאֲשֶׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שְׁלַח אֵיזֹבֵל: 20 וַיִּשְׁלַח אַחָאָב בְּכַלְבֵּי־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּצוּ אֲתִירְכָבִיאִים אֲלֵיהֶוּ הַכְּרִמָּל: 21 וַיַּנְשׂ אֲלֵיהֶוּ אֶל־כַּלְמִישְׁגִּי וַיֹּאמֶר עַד־כִּמָּתִי וְלֹא־עָנָה הָעָם אֵתֵי דְבָרָי: 22 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נִתְרַחֲתִי גְבִיאֵי לִיתְהוּהוּ לְכַדְוֹ וְגִבִּיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחַמִּשִּׁים אִישׁ: 23 וַיְהִי־נִוְלָדוֹ שְׁנַיִם פְּרִים וַיִּבְחָרוּ לְחֵם הַכֶּרֶךְ אֲחָד וַיִּתְחַתְּהוּ וַיִּשְׁמִי עַל־הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁמִי וְאֲנִי אֲשַׁעֵשׂ אֶת־הַכֶּרֶךְ וְנִתְחַתְּהוּ עַל־הַעֲצִים וְאֵשׁ לֹא אֲשִׁים: 24 וַיִּקְרָאָתָם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אֲקַרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַהֲנָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יִגְדָּה כְּבֹאֵשׁ הוּא אֱלֹהִים וַיַּנְוֵן כַּלְמִישְׁגִּי וַיֹּאמֶר חֹבֵב הַכְּרָבִי: 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ גְבִיאֵי הַבַּעַל בְּחָרוּ לְכֶם הַכֶּרֶךְ אֲחָד וַיִּשְׁטֵר רֹאשְׁתָּה כִּי אֵתָם הַכְּרָבִים וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תִשְׁמִי: 26 וַיִּקְחוּ אֲתִירְכָפֶר אֲשֶׁר־נִתַּן לְחֵם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם־הַבַּעַל מִהַכְּרָבִי וְעַד־הַחֲצִיִּים לֹא־מָרַע הַבַּעַל הַבַּעַל עָנָה וַיַּנְפִּסְחֻ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה: 27 וַיְהִי בְּכַתְּרִים וַיִּתְחַל בְּהֵם אֲלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל־גִּדּוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וּכְיִשְׁגִי לוֹ וּכְיִכְרִדְךָ לוֹ אוּלַי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְוֶי: 28 וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גִּדּוֹל וַיִּהְיֶהוּ כְּמַשְׁכָּם בְּחַרְבּוֹת וּבְקַמְחִים עַד־שַׁפְדֵּיכֶם עַל־יָחִים: 29 וַיְהִי עַבְדֵּר הַחֲצִיִּים וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמַּחְצֵה וַאֲרִיזְקוֹל וַאֲרִיזְעָה וְאֲרִין קָשָׁב: 30 וַעֲבַדְתִּיהוּ הַיּוֹם וְכֹה אֲתִירְהוּ מֵאֵד:

כַּל־הָעָם אֵלָיו וַיִּרְכָּא אֲתִירְכָבֵהוּ וַיְהוּ הַקְרוּם: 31 וַיִּשְׁחָ אֲלֵיהֶוּ שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אֲבָנִים בְּמַכְסַּף שְׂכַמִּי כְּגִירְעֻקֵב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהוָה שְׁמֶךָ: 32 וַיִּבְנֶה אֲתִירְכָבִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה 33 וַיַּעֲרֹךְ אֲתִירְכָעֲצִים וַיִּתְחַח אֲתִירְכָפֶר וַיַּשֶּׁם עַל־הַעֲצִים: 34 וַיֹּאמֶר מֵלֹא אַרְבַּעַה כְּדִים מִים וַיִּצְקוּ עַל־הַעֲלָה וְעַל־הַעֲצִים וַיֹּאמֶר שָׁנָה וַיַּנְשׂוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלַשׁוּ: 35 וַיִּלְכוּ הַמָּוִם כְּסִיב לְמוֹזְבַח וְגַם אֲתִירְכָעֲלָה מֵאֲרָקִים: 36 וַיְהִי אֶבְעוֹלֹת הַמַּנְחָה וַיַּנְשׂ אֲלֵיהֶוּ הַגְּבִיאֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵהוּ אֲבַרְכְּהֶם וַיִּצְחַק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם וַיִּרַע כִּי־אֵתָה אֲלֵיהֶוּ בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּכֶךָ וְכַדְבָרְכֶךָ כ (וּבְכַדְבָרְכֶךָ ק) עֲשִׂיתִי אֶת כַּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 37 עָנָה יְהוָה עָנָה וַיַּנְדְּדוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אֵתָה יְהוָה וְאֱלֹהִים וְאֵתָה חֲסַפְתָּ אֶת־לְבָבְךָ אֲחִירְכָנִית: 38 וַתִּפֹּל אֲשִׁירְהוּהוּ וַתִּאֲכַל אֲתִירְכָעֲלָה וְאֲתִירְכָעֲצִים וְאֲתִירְכָבִים וְאֲתִירְכָעֲפֶר וְאֲתִירְכָמִים אֲשֶׁר־בְּתַרְעָה לְחַקָּה: 39 וַיִּרָא כַּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: 40 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶוּ לְחֵם הַכְּסִיב אִלְמָצָא וַיִּוֹרְדָם הַבַּעַל אִישׁ אֶל

11 ויאמר צא ועמדת בקר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה ותזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא כרוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה:

12 ואחר הרעש אש לא באש והנה ואחר האש קול דקקה דקה:

13 ויהי בשמע אליו ונלט פניו באפהו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:

14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כייגעו ברוחך ואת ישראל אתימוצחתיך הרכו ואתיביאוך הרוג בקרב ואחר אני לבדי ונבקשו אתינפשי לקחתה:

15 ויאמר יהוה אליו לך טוב לנרדק מדברך המשק וקאת ומשחת אתיחזאל למלך על-ארם:

16 ואת יהוה ברוגמשי המשח למלך על-ישראל ואתי אלישע בןשפט מאכל מחולה המשח לנביא תחתיו:

17 והנה הנמלט מקרב הנזאל ימית יהוה והנמלט מקרב יהוה ימית אלישע:

18 והשארתי בישראל שבט אלהים כלי-הברקים אשר לא ירכעו לפעל וכלי-הפה אשר לא ינשק לו:

19 ויולך משם וימצא אתי-אלישע בןשפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא פשנים העשיר ויעבר אליו וישלך אפהו אליו:

20 ועזב אתי-הקבר וירץ אחרי אליו ויאמר אשקהנא לאבי ולאמי ולאקה אתי-רדק ויאמר לו לך טוב כי מהדעשיתי לך:

21 וישב מאחריו וישח אתי-צמד הקבר ויזנחוהו ובכלי הקבר בשלם הפטר ויתן לשם ויאכלו ויגסו ויולך אחרי אליו והושרתו:

39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל-המלך ויאמר עבדך וצא בקרב-המלחמה והגדיראיש סר ונבא אלי איש ויאמר שמר אתההאיש הזה אב-המלך ויפקד ותותה נפשך תחת נפשו או כפר-המלך תשקול:

40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איגני ויאמר אליו מלך-ישראל פן משפטך אשה קרצת:

41 וימסר ויסר אתההאפר מעל כ (מעלי ק) עיניו ויפר אתו מלך ישראל כי מהנבואים הוא:

42 ויאמר אליו פה אפר יהוה ויען שלחת אתי-איש חרמי מיד ותותה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו:

43 ויולך מלך-ישראל על-ביתו סר וועף ונבא שחרונה: פ

21

1 ויהי אחר הדברים האלה כהם הנה לנבות הוורעאלי אשר ביוורעאל אצל חיבל אהאב מלך שמרון:

2 וינדר אהאב אלנבות | לאמר | תהי-לי את-הברק ויהי-לי לגורק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כהם טוב מפני אם טוב בעיניך אתההלך כהם מחיר זה:

3 ויאמר נבות אל-אהאב חלילה לי מיהוה מתתי אתי-נחלת אבתי לך:

4 ונבא אהאב אל-ביתו סר וועף על-הקבר אשר-דבר אליו נבות הוורעאלי ויאמר לא-אמן לך אתי-נחלת אבותי וישכב על-מטתי וישב את-פניו ולא-יאכל לחם:

5 ותבא אליו איובל אשתו ותדבר אליו מיהוה רוחך סרה ואינו: אבל לחם:

6 וינדר אליה ביי-אדבר אלנבות הוורעאלי ויאמר לו תהי-לי את-הברק כהם או אב-חפץ אשה אתנה לך כהם תחתיו ויאמר לא-אמן לך את-דברי:

7 ותאמר אליו איובל אשתו אשה עתה תעשה מלובה על-ישראל קום אכל-לחם וישב לך אני אמן לך את-הברק נבות הוורעאלי:

8 ותבא ספרים בשם אהאב ותחתם בחתמו ותשלח לספרים כ (ספרים ק) אל-הזקנים ואל-החרים אשר בעירו הישבים את-המלך:

9 ותכתב בספרים לאמר קראו-צום והושיבו את-נבות בראש העם:

10 והושיבו שנים אנשים בני-כליעל נגדו ויעדהו לאמר ככה-אלהים וימלך והוציאוהו וסקלוהו וימתו:

11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו פאשר שלחה אליהם איובל פאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם:

12 קראו צום והשיבו את-נבות בראש העם:

13 ויבאו שני האנשים בני-כליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הכליעל את-נבות נגד העם לאמר בך נבות אלהים וימלך ויצאוהו מחוץ לעיר וישפטו באבנים וימתו:

14 וישלחו אל-איובל לאמר סקל נבות וימתו:

15 ויהי פשמע איובל ביי-סקל נבות וימת ותאמר איובל אל-אהאב קום רש את-הברק | נבות הוורעאלי אשר מאן לקת-לך בכסף כי אין נבות חי בירמי:

16 ויהי פשמע אהאב כי מת נבות ויגס אהאב לקתה אל-יבקים נבות הוורעאלי לרשתו: ס

17 ויהי דבר-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר: קום רד לקראת אהאב מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכהם נבות אשר-ינדר שם לרשתו:

19 ודברת אליו לאמר פה אפר יהוה קרצת ויגס-רשתך ודברת אליו לאמר פה אפר יהוה במקום אשר לקחו הקלבים את-נבות ולקו הקלבים את-דמך גם-אתה:

1 ויבדקת בראי יהוה:

14 ויאמר אהאב כמי ויאמר ביהאמר הנה געשתי שרי המדינות ויאמר מיי-אסר המלחמה ויאמר אתה:

15 ויפקד את-גשתי שרי המדינות ויהיו אתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את-כל-העם כל-בני ישראל שבט אלהים:

16 ויצאו בצבאות וינרדדו שמה שפור בפסות הוא ומלכים שלשים-ושנים מלך עור אתו:

17 ויצאו גשתי שרי המדינות בראשנה וישלח בן-הרדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו בשמרון:

18 ויאמר אסלשלום יצאו תפשוים חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשוים:

19 ואלה יצאו מן-העיר גשתי שרי המדינות ותחילו אשר אחריהם:

20 ויבכו איש אישו ויגסו ארם וירדפו ישראל וישלט בן-הרדד מלך ארם על-סוס ופקשים:

21 ויצא מלך ישראל ויך את-הסוס ואת-הרכב והכה בארם מכה גדולה:

22 ויגש הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך תתחנן ונדע וראה את אשר-תעשה פי להשובת השנה מלך ארם עלה עליך: ס

23 ועבדי מלך-ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהים על-פני חוקו ממנו ואולם גלחם אהם במישור אסלא ונתוק גתוק מהם:

24 ואת-הקבר הזה עשה סר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם:

25 ואתה תמנה-לך | חיל פחול הנפל מאותך וסוס פסוס | ורכב כרכב ויגלחמה אותם במישור אסלא ונתוק מהם וישמע לקלם ויעש כן: פ

26 ויהי להשובת השנה ויפקד בן-הרדד את-ארם ויעל אפקה למלחמה עמי-ישראל:

27 ובני ישראל התפקדו ויכללו וילכו לקראתם ויחמו בני-ישראל ויגסו בשני חשפי עזים וארם מלאו את-הארץ:

28 ויגש איש האלהים ויאמר אל-מלך ישראל ויאמר ביהאמר יהוה ויען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא-אלהי עמקום הוא ויגשתי את-כל-הקמון הגדול הזה בידך וידעם בראי יהוה:

29 ויחמו אלה נכח אלה שבטת ימים ויהי | ביום השביעי ותקרב המלחמה ויבכו בני-ישראל את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד:

30 ויגסו הנתורים | אפקה אל-העיר ותפל החוקם על-עשירים ושבעה אלף איש הנתורים ובן-הרדד גם ונבא אל-העיר חדר בחרת: ס

31 ויאמרו אליו עבדיו הנהנא שמענו כי מלכי בית ישראל ביי-מלכי חסר הם נשימה נא שקום במתנינו ותקלים בראשנו ויצא אל-מלך ישראל אליו | יהוה את-נפשך:

32 ויחגרו שקום במתניהם ותקלים בראשיהם ונבאו אל-מלך ישראל ויאמרו עבדך בן-הרדד אמר תחינא נפשי ויאמר העדנו חי אתי והא:

33 והאנשים ויגשו וימסרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן-הרדד ויאמר פאו קחהו ויצא אליו בן-הרדד ויעלוהו על-המרכבה:

34 ויאמר אליו הערים אשר-לקח-אבי מאת אביך אשיב והוצות השים לך בדמשק פאשר-שם אבי בשמרון ואני בפרות אשלתך ויכתדלו ברות וישלחו: ס

35 ואיש אחד מפני הנביאים אמר אלי-הערה דבר יהוה ויעלוהו וימאן האיש להפחו:

36 ויאמר לו ויען אשר לא-שמעת בקול יהוה הנה חנך חולך מאתי ותכד הארצה ויולך מאצלו וימאנהו הארצה ויפחו:

37 וימצא איש אחר ויאמר הכינו נא ויפחו האיש ככה ופצע:

38 ויולך הנביא ויעמד למלך על-הרדד ויתחפש פאפר על-עיניו:

22

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: פ

2 ויהי בשנה השלישית ויכד יהושפט מלך-יהודה את-מלך ישראל:

3 ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו מידעם ביי-לנו רמת גלעד ונאחזנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם:

4 ויאמר אל-יהושפט המלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל כמזנוי כמודן פעמי כעמך פסוים פסוים:

5 ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דהשנא כיום את-דבר יהוה:

6 ויקפץ מלך-ישראל את-הנביאים פארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אס-אחזקל ויאמרו עלה ונתן אדני ביד המלך:

7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדקשה מאותו:

8 ויאמר מלך-ישראל | אל-יהושפט עוד איש-אחד לרש את-יהוה מאתו ואני שנאתו כי לא-יתנבא עלי טוב כי אסרע מיקנהו ביי-מלה ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך כן:

9 ויקרא מלך ישראל אל-ספרים אחד ויאמר מהרה מיקנהו ביי-מלה:

10 ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה ישבים איש על-פסאו מלבשים בגדים בחרן פתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם:

11 ויעש לו דקקה בן-פענזה קרני ברזל ויאמר ביהאמר יהוה פאלה תגנה את-ארם עדי-פלתם:

12 וכל-הנבואים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד ותצלח ויגנו יהוה ביד המלך:

13 והמלאך אשר-הלך | לקרא מיקנהו דבר אליו לאמר הנהנא דברי הנביאים פה-אחד טוב אל-המלך ויהי-נא דברך: כ (דברך ק) דבר אחד מהם ודברת טוב:

14 ויאמר מיקנהו סיי-יהוה כי את-אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:

15 ויבאו אל-המלך ויאמר המלך אליו אס-יחזקל ויאמר אליו עלה ותצלח ויגנו יהוה ביד המלך:

16 ויאמר אליו המלך עדי-פמה פעמים אני משבעך אשר לא-תדבר אלי כיי-אמת בשם

וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מִצְרַע פְּשֵׁלָנִי: ׀

6

1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלִישֵׁעַ הַנְּהִינָא תִּמְקֹמוּ אֲשֶׁר אָנְחָנוּ יָשִׁיבִים שָׁם לִפְנֵיךָ צָר מִמֶּנּוּ:

2 וַלְכֵהנָּא עֲדַתְּהֶנּוּ וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ לְיָרֵךְ אֵתָה וְנַעֲשֶׂה־לָנוּ שָׁם מְקוֹם לְשִׁבְתָּ שָׁם וַיֹּאמֶר לָבֹד:

3 וַיֹּאמֶר הָאֵחָד הוּאֵל גָּא וְלָךְ אֶת־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיךְ:

4 וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיִּבְאוּ תִרְדֵּגָה וַיִּגְדּוּ וַיַּעֲזִיבוּ:

5 וַיְהִי הָאֵחָד מִפִּיל הַמְּקוֹרָה וְאֶת־הַמְּקוֹרָל גָּפַל אֶל־הַמַּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֵתָה אֲדֹנָי וְהוּא שְׂאוֹל:

6 וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אָנֹכָה גָּפַל וַיִּרְאֶהוּ אֶת־הַמַּיִם וַיִּקְבְּעֵינִי וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה וַיִּצְרַף הַמְּקוֹרָל:

7 וַיֹּאמֶר הֵרָם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְסְמוּ: ׀

8 וְכֵן אָרָם הָיָה נֹלְקִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעֵץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל־מְקוֹמֵם פְּלַנִי אֶלְמָנִי תַּחֲתָי:

9 וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשָּׁמַר מֵעַבְדְּךָ הַמְּקוֹם הַזֶּה בְּיָשִׁים אִתָּם וְחַתִּימֵם: ׀

10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמְּקוֹמֵם אֲשֶׁר אֶמְרִילוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיִּמְדְּוּהֶם כַּ (וַהֲזִיזוּהוּ) (ק) וַיִּשְׁמַר שָׁם לֹא אֶחָת וְכֹל שְׂתִימֵם:

11 וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ־אָרָם עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַלּוֹא תַּעֲזִיבוּ לִי מִי מִשְׁלַנִּי אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:

12 וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ בִּי־אֱלִישֵׁעַ הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יִגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדָּבָרִים אֲשֶׁר תִּכְבַּר בְּסִנְךָ מִשְׁבָּרָךְ:

13 וַיֹּאמֶר לָבוֹ וְרָאוּ אֵיכָה הוּא וְאֶשְׁלַח וְנִקְסְמוּהוּ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר הַנֵּה בְּחַתִּי: ׀

14 וַיִּשְׁלַח־שָׁמָּה סוֹסִים וְרִקְבָב וַיַּחֲלִי כָבֵד וַיִּבְאוּ לִלְחָה וַיִּקְפּוּ עַל־הָעִיר:

15 וַיִּשְׁכַּם מַשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוֹם וַיֵּצֵא וַהֲנִיחֵהוּ מִלְּפָנָיו וַיִּסַּס וַיִּקְבַּע וַיֹּאמֶר יֵצְרוּ אֵלָי אֵתָה אֲדֹנָי אֵיכָה נַעֲשֶׂה:

16 וַיֹּאמֶר אֶל־יָרֵךְ כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֶתְנוּ מִאֲשֶׁר אוֹתָם:

17 וַיַּחֲפֹל אֱלִישֵׁעַ וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקוּדֵנָא אֶת־עֵינָי וַיִּרְאֶה וַיִּפְקַח וַיְהִי אֶת־עֵינָי הַנֶּעֱרַר וַיִּרְאֵה וַהֲנֵה הָהָר מֵלֹא סוֹסִים וְרִקְבָב אֵשׁ סְבִיבַת אֱלִישֵׁעַ:

18 וַיִּרְדּוּ אֵלָיו וַיַּחֲפֹל אֱלִישֵׁעַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲרֵנָא אֶת־הַגִּוִּיִּמְתָּה בְּסַנְגָרִים וַיִּפֹּס בְּסַנְגָרִים כְּדָבָר אֱלִישֵׁעַ:

19 וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם אֱלִישֵׁעַ לֹא זֶה הַדָּבָר וְלֹא זֶה הָעִיר לָבוֹ אֶחָד וְאוֹלֵיכָה אֹתְכֶם אֶל־הַיַּאֲשִׁישׁ אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּן וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שְׂמֹרוּנָה:

20 וַיְהִי כַּבָּאֵם שְׂמֹרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישֵׁעַ יְהוָה פַּקַּח אֶת־עֵינָי־אֵלָי וַיִּרְאֵה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינָיָם וַיִּרְאֵה וַהֲנֵה בְּהוֹרֵךְ שְׂמֹרוֹן:

21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישֵׁעַ כְּרֹאֲתוֹ אוֹתָם הַאֲפָה אֲפָה אֲבִי:

22 וַיֹּאמֶר לֹא תִּבֶה הָאֲשֶׁר שְׂבִיתָ בְּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתְּךָ אֵתָה מִפָּה שִׁים לְחֵם וּמִים לְפָנֶיךָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנָיהֶם:

23 וַיִּבְרַךְ לָהֶם כִּכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנָיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרָם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: ׀

24 וַיְהִי אַחֲרֵיהֶם וַיִּקְפְּצוּ בְּרִיחֵם מֶלֶךְ־אָרָם אֶת־בְּלִמְתַּחְתּוֹ וַיַּעַל וַיִּצַּר עַל־שְׂמֹרוֹן:

25 וַיְהִי רָעֵב גְּדוֹל מִשְׂמֹרוֹן וַהֲנֵה צָרִים עֲלֵיהֶם עַד יְהִיֹת רֹאשׁ־חֹמֹר בְּשַׁמְנִים כֶּסֶף וְרִבְעֵה קֶבֶץ זָהָב וַיִּבְיִימוּ (ק) בְּחַמְסֵי־הַמַּיִם:

26 וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל־הַחֹמָה וַאֲשֶׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ:

27 וַיֹּאמֶר אֱלִישֵׁעַ יְהוָה מֵאֵן אוֹשִׁיעַךְ

3 וְהָאֵמָר אֶל־נְבִיאָה אֶחָדִי אֲדֹנָי לִפְנֵי הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר בְּשְׂמֹרוֹן אֲנִי יֹאסֵף אֲתוֹ מִצְרַעְתּוֹ:

4 וַיָּבֹא וַיִּגְדַּל לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְזָתָה וְכִזְזָתָה דְּבַרְהָ נַעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

5 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־אָרָם לְךָ בָּא וְאֶשְׁלַחְהָ סֹפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקְחָה בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כַּכְּבִּיבִים וַיִּשְׁתָּה אֶלְפִים וְהֵב וַעֲשֶׂה חֲלִיפוֹת בְּגָדִים:

6 וַיָּבֹא הַסֹּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וַעֲתָה כְּבוֹא הַסֹּפֶר הַזֶּה אֵלָיךְ הַנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלָיךְ אֶת־נַעֲמָן עַבְדִּי וַאֲסַפְתּוּ מִצְרַעְתּוֹ:

7 וַיְהִי כְּקֹרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֵנִי לְקַמֵּית וְלַחֲתוּמֵית בִּי־זֶה שְׁלַח אֵלָי לְאָסַף אִישׁ מִצְרַעְתּוֹ כִּי אֶרְדֶּה־נָּא וְרָאוּ כִּי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי:

8 וַיְהִי כַּשֵּׁמֶר וְאֱלִישֵׁעַ אִישׁ־הָאֱלֹהִים בִּי־קְרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ בְּאֲדֹנָי אֵלִי וַיַּעַבְדֵי יֵשׁ וַיָּבֵיא בְּיִשְׂרָאֵל:

9 וַיָּבֹא נַעֲמָן כַּסּוֹסֵי כ (בְּסוֹסֵי) (ק) וַיִּבְרַכְבוּ וַיַּעֲמִדוּ בְּתַחֲתֵיבַת לְאֱלִישֵׁעַ:

10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישֵׁעַ מֵלֶעְדָּה לֵאמֹר הַלּוֹךְ וְחַצְצָתָ שְׁבַע־פַּעֲמַיִם בְּיַרְדֵּן וַיִּשַׁב בַּשָּׂדֶה לְךָ וַיִּטְהַר:

11 וַיִּקְרַע נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַנֵּה אֶמְרַתִּי אֵלָי יֵצֵא וַיִּצְרַח וַיַּעֲמִד וַיִּקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵי וַיִּחַרְוּ יָדוֹ אֶל־הַמַּיִם וַאֲסַף הַמַּצְרַע:

12 וְלֹא טוֹב אֶעֱבֹד כ (אֶמְנָה) (ק) וַיִּפְרַח בְּהַרְוֹת דַּמְשֵׁק מִכָּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הַלֹּא־אֶרְחֹץ בְּהֵם וַיִּטְהַרְתִּי וַיִּפּוּ וַיֵּלֶךְ בְּחַמָּה:

13 וַיִּנְשֹׂךְ עַבְדֵי וַיִּבְרְכוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲבִי דְבַר גְּדוֹל הַנְּבִיאִי דָבַר אֵלָיךְ הַלּוֹא תַעֲשֶׂה וְאֶף כִּי־יֹאמֶר אֵלָיךְ חַחֵץ וַיִּטְהַר:

14 וַיִּרְדּוּ וַיַּחֲפֹל בְּיַרְדֵּן שְׁבַע פַּעֲמַים כְּדָבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּשַׁב בְּשָׂרוֹ כַּבְּשָׂר גַּעַר קָמֹן וַיִּטְהַר:

15 וַיִּשַׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מִתְחַנְתּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמִד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר הַנֵּה נָא יִרְעַתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִישׁ־יִשְׂרָאֵל וַעֲתָה קַח־נָא בְּרֵכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ:

16 וַיֹּאמֶר חַיִּי־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לִפְנָיו אֲסַחֵק וַיִּפְצַרְבּוּ לְקַחַת וַיִּמְאֵן:

17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִבְרַחַנִי לְעַבְדְּךָ מִשָּׂא צְמֹר־כְּרִדִים עֲבָדֶיךָ כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלָה וְזָבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אֲסַלְּחָנָה:

18 לְדָבָר הַזֶּה וְסִלַּח יְהוָה לְעַבְדְּךָ כְּבוֹא אֲדֹנָי בִּית־רַמּוֹן הַחֲשֵׁתֹתֶיךָ שָׁמָּה וְהוּא וַיִּשְׁעֵן עַל־יָדוֹ וַהֲשִׁתִּינֵנִי בִית רַמּוֹן בְּהַשְׁתִּינֵנִי בִית רַמּוֹן יִסְלַח נָא כִּי־יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּדָבָר הַזֶּה:

19 וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֲתוֹ בְּכַתְּרֵי־אָרֶץ: ׀

20 וַיֹּאמֶר יְהוָה נַעַר אֱלִישֵׁעַ אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַזֶּה וְיִסְרְוּ אֶת־נַעֲמָן הַזֶּה מִקַּחַת מִדּוֹ אֶת אֲשֶׁר־כִּבִּיא חַיִּי־יְהוָה כִּי־אִישׁ־כַּחֲצִי אֶתְרִי וְלִקְחָתִי מֵאֲתוֹ מֵאֲתוֹ:

21 וַיִּרְדֵּף יְהוָה אַחֲרָיו נַעֲמָן וַיִּרְאֶה נַעֲמָן כִּי אֶתְרִי וַיִּפֹּל מֵעַל הַמַּרְפֵּדָה לְקַרְנָתוֹ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם:

22 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנָי שְׁלַחְתִּי לֵאמֹר הַנֵּה עֲתָה זֶה בָּא אֵלָי שְׂנֵי־עָרָבִים מֵהָר אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תַּהֲדִינָא לָהֶם כְּכַרְכֶּסֶף וְשִׁתִּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים:

23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוּאֵל קַח בְּפָרְסֵי וַיִּפְרִצְבוּ וַיִּצַּר בְּכַרְסֵי כֶסֶף בְּשָׂנֵי חַרְטֻמִּים וְשִׁתִּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל־שָׂנֵי עֲקֻרוֹ וַיִּשְׂאוּ לִפְנָיו:

24 וַיָּבֹא אֶל־הַעֲפֹל וַיִּקַּח מִזְרֵם וַיִּפְקַד בְּגִית וַיִּשְׁלַח אֶת־הַקְּאִשִׁים וַיֵּלְכוּ:

25 וְהוּאִבָּרָא וַיַּעֲמֵד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישֵׁעַ כָּאֵן כ (מֵאֵן) (ק) וַיִּחַרְוּ לֹא־הִלְךְ עַבְדְּךָ אָנֹכָה:

26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לִבִּי הִלְךְ פֶּאֶשֶׁר הִפְדִּי־אִישׁ מֵעַל מַרְפֵּבְתוֹ לְקַרְנָתְךָ מֵעַתָּה לְקַחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלְקַחַת בְּגָדִים וַיְהִיִם וַיִּבְרַחְמִים וַצָּאן וַיִּבְקַר וַעֲבָדִים וְשִׁפּוֹת:

27 וַצְרַעְתָּ נַעֲמָן בְּכַרְכֶּסֶף וּבְהַרְבֵּךְ לְעוֹלָם

עַד־הַיְהוּדִים וַיָּמָת:

21 וְהַעֲלֵה וְהַשְׁכִּיבְהוּ עַל־מַטְתָּ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְחַסְרָה בְּעוֹדוֹ וְהַצֵּא:

22 וְהַקְרָא אֶל־אִישֵׁה וְהָאֵמָר שְׁלַח נָא לִי אֶחָד מִן־הַעָרָבִים וְאֶחָת הַקְּאִתוֹת וְאֶרְוֶצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאֶשְׂוִּבָה:

23 וַיֹּאמֶר מִדּוֹעַ אֵתִי כ (אֵת) (ק) לְלַכְתִּי כִּי (חֲלָקְתָּ) (ק) אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חֲדַשׁ וְלֹא שְׁבַת וְהָאֵמָר שָׁלוֹם:

24 וְתַחֲשַׁב הָאֲתוֹן וְהָאֵמָר אֶל־עַרְכָּה נֵהַן וְלָךְ אֶת־עַרְכָּרִי לִי לְרַבֵּם כִּי אֲסַמְרַתִּי לָךְ:

25 וְהַלְךְ וְתָבוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָר הַקָּרְמֶל וַיְהִי כְּרֹאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֵתָה מִנְּגַד וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחֹי וַעֲזְרוּ הַנֵּה הַשְּׂמִימֵת הַלְוִי:

26 עָתָה רִוִּיךְ־נָא לְקַרְתָּהָ וְאֶסְרֶלְהָ הַשָּׁלוֹם לָךְ הַשָּׁלוֹם לְאִישֶׁךָ הַשָּׁלוֹם לְיֹלָד וְהָאֵמָר שָׁלוֹם:

27 וְתָבֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָר וְתַחֲסוּק בְּרַגְלָיו וַיִּנְשֹׁךְ גִּיחֹי לְקַרְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים מִרְפַּחֲלָה כִּי־נִפְשָׁה מִקַּחֲלָה וַיַּחֲנֵה הַעֲלִים מִמֶּנּוּ וְלֹא הִגִּיד לִי:

28 וְהָאֵמָר הַשְׂאֵלְתִּי בֶן מֵאֵת אֲדֹנָי הַלֹּא אֶמְרַתִּי לֹא תִשְׁלַח אֲתִי:

29 וַיֹּאמֶר לְגִיחֹי הָרָם מִתְּנִיךְ וַקַּח מִשְׁעַנְתִּי הַרְדֵּךְ וְלָךְ כִּי־תִמְצָא אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי־יִבְרַכְכֶּךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשִׁמַּת מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנֶּעֱרַר:

30 וְהָאֵמָר אֵם הַנֶּעֱרַר חַיִּי־יְהוָה וְחַיִּי־עַבְדְּךָ אֲסַחֲצֶבֶךָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

31 וַיִּחַרְוּ עַבְדֵי לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׂם אֶת־הַמַּשְׁעַנָּה עַל־פְּנֵי הַנֶּעֱרַר וַאֲיִן קוֹל וַאֲיִן קֶשֶׁב וַיִּשַׁב לְקַרְנָתוֹ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר לֹא מִתְּנִיךְ הַנֶּעֱרַר:

32 וַיָּבֹא אֱלִישֵׁעַ הַבְּרִיָּה וַהֲנֵה הַנֶּעֱרַר מֵת מִשְׁכָּב עַל־מַטְתּוֹ:

33 וַיָּבֹא וַיִּסְגֵּר הַקִּלְתָּ בְּעַד שְׂנִיָּה וַיַּחֲפֹל אֶל־יְהוָה:

34 וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיְלֹד וַיִּשְׂם פְּיוֹ עַל־פְּיוֹ וַעֲגִיזוּ עַל־עֵינָיו וַיִּכְפוּ עַל־כַּפּוֹ כ (כַּפּוֹ) (ק) וַיִּגְהַר עֲלָיו וַיִּחַם בְּשֶׁר הַיְלֹד:

35 וַיִּשַׁב וַיֵּלֶךְ בְּפִית אֶחָת הַנֵּה וְאֶחָת הַנֵּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עֲלָיו וַיִּזְרַח הַנֶּעֱרַר עַד־שְׁבַע פַּעֲמַים וַיִּפְקַח הַנֶּעֱרַר אֶת־עֵינָיו:

36 וַיִּקְרָא אֶל־גִּיחֹי וַיֹּאמֶר קַח אֶת־הַשְּׂמִימֵת הַזֹּאת וְיִקְרָאָהּ וְתָבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שָׂאִי בְּגָדֶיךָ וְתָבֹא וְתַפֵּל עַל־בְּרַגְלָיו וְהַשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה וְהַשָּׂא אֶת־בְּגִיתוֹ וְהַצֵּא: ׀

37 וְאֱלִישֵׁעַ שָׁב הַגְּלָזְלָה וְהַקְרַעֵב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יָשִׁיבִים לִפְנָיו וַיֹּאמֶר לְנֶעֱרָו שְׁפַת הַסֵּיר הַגְּדוֹלָה וְשִׁבַּל גְּדוֹד לְבָנֵי הַנְּבִיאִים:

38 וַיִּצָּא אֶחָד אֶת־הַשְּׂדֵה לְלַקֵּט אֹרֶז וַיִּמְצָא גֶפֶן שְׂדֵה וַיִּלְקֵט מִמֶּנּוּ פַקַּעַת שְׂדֵה מֵלֹא בְּגָדוֹ וַיָּבֹא וַיִּפְלַח אֶל־סֵיר הַגְּדוֹד כִּי־לֹא יָדָע:

39 וַיִּצְרַח לְאֹנְשִׁים לְאָכְלוֹ וַיְהִי בַּאֲבָלָם מִהֲגִידוֹ וַהֲקָה צָעֲקוֹ וַיֹּאמְרוּ מָתָּה בְּסִיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יִכְלוּ לְאָכְל:

40 וַיֹּאמֶר וְקַחְרִמָּה וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסֵּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעָם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דָבָר רַע בְּסִיר: ׀

41 וַיֹּאשֶׁר כָּאֵשׁ מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֹא אִישׁ הָאֱלֹהִים לָהֶם בְּבוֹרִים עֲשָׂרִים לָהֶם שְׁעָרִים וְכַרְמֶל כְּצַקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ:

42 וַיֹּאמֶר שְׁמַרְתּוּ מֵה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כַה אָמַר יְהוָה אֲבָל וְהוֹתַר:

43 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּתְרוּ כְּדָבָר יְהוָה: ׀

5

1 וַנַּעֲמָן שֶׁר־צָבָא מֶלֶךְ־אָרָם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וַיִּשָּׂא פָנָיִם כִּי־רָבוּ מַתְּוִיֹתָהוּ תַשׁוּעָה לְאָרָם וְהָאִישׁ הָיָה גְבוּר מִל מִצְרַע:

2 וְאָרָם יֵצֵא גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַעֲרָה מִקַּנְהָ וְהָיָה לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן:

מִדְּרָךְ אִרְוֹם וְהַמֶּלֶךְ הָרַחֵץ אֶת־הַמַּיִם:

21 וְכָל־מוֹצָב שָׁמְעוּ בִּירְעוֹל הַמְּלָכִים לְחַלְתָּם כִּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חָגֵר הַגֵּרָה וְמַעֲלָה וַיַּעֲמְדוּ עַל־הַנְּבוֹל:

22 וַיִּשְׁבִּימוּ

העביר באש פלעגות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל:
 4 ויזבח ויקטר בקמחות ועל-הנבעות ותחב קל-עין רעון:
 5 אז יעלה רצין מלך-ארם ופקח בן-המלחיה וכל ישראלי וירושלם למלחמה ויצרו על-אחז ואלו להלחם:
 6 בעת ההיא השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם ויגשל את-היהודים מאילות ואת-מם כ (וארומים ק) באו אילת וישבו שם עד היום הזה: פ
 7 וישלח אחז מלאכים אלי-הגלגל פלטר מלך-אשור לאמר עבדך ובגד אני עלה והושעני מפני מלך-ארם ומפני מלך ישראל הפומים עלי:
 8 ויחזק אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד:
 9 וישמע אלו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפסה ויגלה כורח ואת-רצין המית:
 10 וילך המלך אחז לקראת הגלגל פלאטר מלך-אשור ודמשק וירא את-המזבח אשר בדתשק וישלח המלך אחז לאוריה הפתן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מקשהו:
 11 ויבן אוריה הפתן את-המזבח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק בן עשה אוריה הפתן עד-בוא המלך-אחז מדמשק:
 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את-המזבח ויקרב המלך על-המזבח ויעל עליו:
 13 ויקטר את-עלתו ואת-מזבתו ויסך את-נספיו ויזרק את-דמם השלמים אשר-לו על-המזבח:
 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה וחת אתו על-ידיק המזבח צפונה:
 15 ויעצבו כ (ויצוה ק) המלך-אחז את-אוריה הפתן לאמר על המזבח הגדול הקטר את-עלת-הכסף ואת-מזבת הכסף ואת-עלת המלך ואת-מזבתו ואת עלת פלעם הארץ ומזבתם ונספיהם וכל-ידם עלה וכל-ידם וזבח עליו ויזרק ומזבח הנחשת ויהיה לי לבקר:
 16 ויעש אוריה הפתן ככל אשר-צוה המלך אחז:
 17 ויקצין המלך אחז את-המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת כ (את-הכפור ק) ואת-התים חזרד מעל הכקר הנחשת אשר תחתיה ויסן אתו על המזפת אבנים:
 18 ואת מיסר כ (מוסר ק) השבת אשר-בני בבית ואת-מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור:
 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי יהודה:
 20 וישפב אחז עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: פ

17

1 בשנת שתיים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן-אלה בשמרון על-ישראל השע שנים:
 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו:
 3 ועליו עלה שלמנאטר מלך אשור ויהיה לו הושע עבד וישב לו מנחה:
 4 וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-סווא מלך-מצרים ולא-העלה מנחה למלך אשור פשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא:
 5 ויעל מלך-אשור ככל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים:
 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אתם

16 אז יכה-מנחם את-הפסח ואת-כל-אשר-בה ואת-גבוליה מתרצה פי לא פתח ויך את כל-ההרותיה כפעק: פ
 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן-רזי על-ישראל עשר שנים בשמרון:
 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא כר מעל חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל כל-ימיו:
 19 בא פול מלך-אשור על-הארץ ויסן מנחם לפול אלף כפרדסרף להיות ידיו אתו להחיות המלכה ביהו:
 20 ויצא מנחם את-הכסף על-ישראל על בלגבוכי החל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ:
 21 ויתר דברי מנחם וכל-אשר עשה הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל:
 22 וישפב מנחם עם-אבתיו וימלך פקתיה בנו תחתיו: פ
 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקתיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון:
 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא כר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל:
 25 ויקטר עליו פקח בן-רמליהו שלישו ונפחו בשמרון בארמון בית מלך כ (המלך ק) את-אריגב ואת-הארזה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתוהו וימלך תחתיו:
 26 ויתר דברי פקתיה וכל-אשר עשה הנם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל: פ
 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה:
 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא כר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל:
 29 בימי פקח מלך-ישראל בא הגלגל פלאטר מלך אשור ויקח את-עיון ואת-אבל בית-מקבה ואת-גלגת ואת-ירקש ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ גפתלי ויגלם את-ארצה:
 30 ויקטר-קטר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ונפחו וימיתוהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עניה:
 31 ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה הנם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל: פ
 32 בשנת שנים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עניהו מלך יהודה:
 33 בן-עשרים ותשע שנה היה כמלכו וישע-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ורושא בת-דאוק:
 34 ויעש הושע בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזריהו אביו עשה:
 35 רק הממות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים כממות הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון:
 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי יהודה:
 37 בנמים העם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו:
 38 וישפב יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: פ

16

1 בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה:
 2 בן-עשרים שנה אחז כמלכו וישע-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הושע בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו:
 3 וילך ברהר מלכי ישראל וגם את-בניו

עשרה שנה:
 18 ויתר דברי אמציהו הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי יהודה:
 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם ויגנס לכישה וישלחו אחזיו לכישה וימיתוהו שם:
 20 וישאו אתו על-הסוסים ויקבר בירושלם עם-אבתיו בעיר דוד:
 21 ויקחו פלעם יהודה את-עזריה והוא בן-שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו:
 22 הוא בנה את-אילת וישב בה יהודה אחזי שכב-המלך עם-אבתיו:
 23 בשנת חמש-עשרה שנה לאמציהו בן-יואש מלך יהודה מלך-ירבעם בן-יואש מלך-ישראל בשמרון ארבעים וחת שנה:
 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא כר מלך-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל:
 25 הוא השיב את-גבול ישראל מלבוה חמת עד-ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר בנדי-עבדו וינה בן-אמתי הנביא אשר מנת החפר:
 26 כיר-ראה יהוה את-עני ישראל מרע מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל:
 27 ולא-דבר יהוה למחות את-שם ישראל מחמת השמים וישיעם ביד ירבעם בן-יואש:
 28 ויתר דברי ירבעם וכל-אשר עשה וגיבורתו אשר-גלגלם ואשר השיב את-דמשק ואת-חמת ליהודה בישראל הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל:
 29 וישפב ירבעם עם-אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו: פ

15

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן-אמציהו מלך יהודה:
 2 בן-שש עשרה שנה היה כמלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו וכל-יהו מירושלם:
 3 ויעש הושע בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמציהו אביו:
 4 רק הממות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים כממות:
 5 ויגנע יהוה את-המלך ויהי מצרע עריוס מלוא וישב בבית החפשיית ויותם בן-רמליך על-הפוח שפט את-דעם הארץ:
 6 ויתר דברי עזריהו וכל-אשר עשה הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי יהודה:
 7 וישפב עזריה עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: פ
 8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן-ירבעם על-ישראל בשמרון ששה חמשים:
 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא כר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל:
 10 ויקטר עליו שלם בן-רבש ונפחו קבלעם וימיתוהו וימלך תחתיו:
 11 ויתר דברי זכריה הנם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל:
 12 הוא בדר-יהוה אשר דבר אל-יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על-פסא ישראל ויהי-יכון פ
 13 שלום בן-רביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה וימלך ירבעמים בשמרון:
 14 ויעל מנחם בן-רזי מתרצה ויבא שמרון ויך את-שלום בן-רביש בשמרון וימיתוהו:
 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל:
 16 וישפב יהואש עם-אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: פ
 17 ויהי אמציהו בן-יואש מלך יהודה אחזי מות יהואש בן-רמליהו מלך ישראל חמש

19 ויקצר עליו איש האלהים ויאמר להפוח חמש ארבע פעמים או הפיח את-ארם עד-כלה ועתה שלש פעמים תכה את-ארם: פ
 20 ויקח אלישע ויקברוהו ויגידו מאוב ובאו בארץ בא שנה:
 21 ויהי הם אקברים איש והנה ראו את-הגידוד וישלכו את-האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על-רגליו: פ
 22 ותואל מלך ארם לחין את-ישראל כל ימי יהואחז:
 23 ויהי והנה אתם וירכמם ויפן אליהם למען בריחו את-אבתיהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתים ולא-השליכם מעל-פניו עד-עתה:
 24 ויקח תואל מלך-ארם וימלך בן-חדד בנו תחתיו:
 25 וישב יהואש בן-יהואחז ויקח את-הערים מיד בן-חדד בן-תואל אשר למך יהואחז ויהואחז אביו במלחמה שלש פעמים חדרו ויאש וישב את-ערי ישראל: פ

14

1 בשנת שנים ליואש בן-יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן-יואש מלך יהודה:
 2 בן-עשרים ותשע שנה היה כמלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו ויועזיא כ (יהועזין ק) מן-ירושלם:
 3 ויעש הושע בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר-עשה יואש אביו עשה:
 4 רק הממות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים כממות:
 5 ויהי פאטר חוקה הממלכה בידו ויך את-עבדיו המפכים את-המלך אביו:
 6 ואת-בני המפכים לא המית כפתוב בספר תוכת-השמה אשר-צוה יהוה לאמר לא-ריומתי אבות על-בנים ובנים לא-ריומתי על-אבות פי אב-איש כחטאו ימות כ (יומת ק)
 7 והוא-כה את-ארם בני-אד מלך כ (מלך ק) עשרת אלפים ותפס את-הסלע במלחמה ויקרא את-שמה יקחאל עד היום הזה: פ
 8 אז שלח אמציה מלאכים אל-יהואש בן-יהואחז בן-יהוה מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים:
 9 וישלח יהואש מלך-ישראל אל-אמציהו מלך-יהודה לאמר החות אשר פלגנון לח אל-הארץ אשר פלגנון לאמר תנה את-בתך לבני לאשה ותעבר חנת השנה אשר פלגנון ותקמם את-החות:
 10 תבה הפיח את-ארם וישאך לכה הכבר ושב ביריך ולמה תהנה כרעה ונפלתה אתה ויהודה עמד:
 11 ולא-שמע אמציהו ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך-יהודה בבית שמש אשר ליהודה:
 12 ויגבר יהודה לפני ישראל ויגסו איש לא-עלו כ (לא-עלו כ)
 13 ואת אמציהו מלך-יהודה בן-יהואש בן-אחזיהו תפש יהואש מלך-ישראל בבית שמש ויבא כ (ויבא ק) וירושלם ויפריץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד-שער הפנה ארבע מאות אמה:
 14 ויקח את-כלי-החב והכסף ואת כל-הפלים הנמצאים בית-יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התעבנות וישב שמרונה:
 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגיבורתו ואשר גלגל עם אמציהו מלך-יהודה הלא-הם בתובים על-יספר דברי הנמים למלכי ישראל:
 16 וישפב יהואש עם-אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: פ
 17 ויהי אמציהו בן-יואש מלך יהודה אחזי מות יהואש בן-רמליהו מלך ישראל חמש

19

1 ויהי בשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויחבם בשק ויבא בית יהוה:
 2 וישלח את אלניקים אשר על-הפנים ושגנא הספר ואת זקני הפקנים מהפסים בשקים אילי-ישעיהו תביא בן-אמון:
 3 ויאמרו אליו הנה אמר חזקיהו יום-צדקה ותובקח ונאצו ליה הנה הנה פי כאו בנים ער-משבר וכח און ללכה:
 4 אזלי ישמע יהוה אלניק את אילי-דברי רב-בשקה אשר שלחו מלך-אשור ואלני לחרף אללים מי והוכים בדברים אשר שמע יהוה אלניק ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה:
 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אילי-ישעיהו:
 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל-ארניכם כה אמר יהוה אל-תיקא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו עבדי מלך-אשור אתי:
 7 הנני נתן בן רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו כחבב בצארו:
 8 וישב רב-בשקה וימאץ את-מלך אשור נלחם על-לכבה כי שמע פי נסע מלכיש:
 9 וישמע אל-תרהקה מלך-כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר:
 10 כה תאמרו אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אלניק אשר אתה פתח ב לאמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשור:
 11 הנה ואתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לקל-הארצות להסרימם ואתה תנצל:
 12 מהצילו אתם אלתי הגוים אשר שרתו אבותי את-נגוון ואת-סרן וכצפ ויבני-עגון אשר בהל-אשור:
 13 אי מלך-חמת וימלך ארפד וימלך לעיר ספרונים הנע וענה:
 14 ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראם וישלח בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה: פ
 15 והתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלתי ישראל ישב הפרכים את-היהוה האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ:
 16 תהי יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אללים חי:
 17 אמנם יהוה חרבו מלכי אשור את-הגוים ואת-ארצם:
 18 ונתנו את-אלהיהם כאש כי לא אלהים תהי כי אם-משעשע יד-אדם עין ואבן וצבובים:
 19 ועתה יהוה אללינו הושיענו נא מיד ונדע פל-ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ס
 20 וישלח ישעיהו בן-אמון אל-חזקיהו לאמר כה-אמר יהוה אלתי ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך-אשור שמעתי:
 21 זה הדבר אשר-דבר יהוה עליך כזה לך לענה לך בותלות בתי-ציון את-רוב ראש הניעה בתי-ירושלים:
 22 אתמי חרפת ונתפת עלימי הרימות קול ותשא מרום עיניך על-קדוש ישראל:
 23 ביד מלאכיך חרפת אלדי ויאמר כחכב (רלב ק) רכבי אני עליתי מרום הרים ורפתי לבנון ואכרת קומת ארנון מבחורו ברישוי ואבואה מלון קצה יער פרמלוי:
 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בקרב-פמי כל יארי מצור:
 25 הלא-שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויחיתיה עתה כביאתיה ותחי לקשות גלים יצאים ערים בצורות:
 26 וישביקו קצרי-יד חתו ויבשו היו עשב שדה ויבך דשא תציר גנות וישדפה לפני קמה: וישבתו וצאתה ובאך ידעתי ואת התנגוד

16 בעת ההיא קצץ חזקיהו את-דלתות היכל יהוה ואת-הקאמנות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: פ
 17 וישלח מלך-אשור את-חרתן ואת-רב-סרים ואת-רב-בשקה מן-לכיש אל-המלך חזקיהו בחיל קבר ירושלים וישלו ויבאו ירושלים וישלו ויבאו ויעמדו בתעלת המבקה העליונה אשר במסלת שדה כובס:
 18 ויקראו אל-המלך ויצא אלם אלניקים בן-חלקיהו אשר על-הפנים ושקנה הספר ויואח בראסף המזכיר:
 19 ויאמר אלם רב-בשקה אמרו-נא אל-חזקיהו כה-אמר המלך הגדול מלך אשור מה הפסחון הזה אשר בטהת:
 20 אמרת את-דבר-שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה עלימי בטהת בי מרתה בי:
 21 עתה הנה בטהת לך על-משענת הטנה כרצוני הנה על-מצרים אשר יסמך איש עליו וכא בכפו ונקבה פן פרעה מלך-מצרים לכל-הפסחים עליו:
 22 וכי-האמרן אלי אל-יהוה אללינו בטהתו הלא-הוא אשר חסר חזקיהו את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהוה ולירושלים לפני המופת הזה השתחוו בירושלים:
 23 ועתה התקרב נא את-אלני את-מלך אשור ואתה לך אלפים סוסים אחר-כך לתת לך רכבים עליהם:
 24 ואך תשיב את פני פחת אתר עבדי אלני הקטנים ותבטח לך על-מצרכים לרכב ולקפהים:
 25 עתה המפלעדי יהוה עליתי על-המקום הזה למשחתי יהוה אמר אלי עלה על-הארץ הזאת והשחיתיה:
 26 ויאמר אלניקים בן-חלקיהו ושקנה ויואח אל-רב-בשקה ודבר-נא אל-עבדי ארמית כי שמעתי אנהו ואל-תדבר עמנו יהודית פאני תעם אשר על-החמה:
 27 ויאמר אליהם רב-בשקה העל אדניך ואלניק שלחני אלני לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הישבים על-החמה לאכל את חרובים (צואתם ק) ולשתות את שיני-קם (מימי ק) רגליהם ק) עמקם:
 28 וישמד רב-בשקה ויקרא בקול-גדול יהודית ונדבר ויאמר שמעו בדר-המלך הגדול מלך אשור:
 29 כה אמר המלך אל-נשיא לם חזקיהו ב-לא יוכל להציל אתכם מיד:
 30 ואל-יבטח אתכם חזקיהו אל-יהוה לאמר הצל יצילנו ויהוה ולא נתנן את-השעיר הזאת ביד מלך אשור:
 31 אל-השתמעו אל-חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשרתי בקכה וצאו אלי ואכלו איש-גפנו ואיש תאגתו ושתו איש מירבויו:
 32 ער-באו ולקחתו אתכם אל-ארץ פארצקם ארץ דגן ותירוש ארץ לם ובכמים ארץ זית יצחק ורובש וחי ולא תמתו ואל-השתמעו אל-חזקיהו כי-ניסית אתכם לאמר יהוה יצילנו:
 33 מהצל הצילו אלתי הגוים איש את-ארצו מיד מלך אשור:
 34 אה אלתי חמת וארפד אה אלתי ספרונים הנע וענה ביה-צילו את-שמרון מדי:
 35 מי בכל-אלתי הארצות אשר-הצילו את-ארצם מידו ביה-ציל יהוה את-ירושלים מידו:
 36 וקחרישו עמם ולא-ענו אתו דבר ביימצות המלך הוא לאמר לא תענהו:
 37 ויבא אלניקים בן-חלקיהו אשר-על-הפנים ושגנא הספר ויואח בראסף המזכיר אל-חזקיהו קרועי בגדים ונגדו לו דברי רב-בשקה:
 38 וישלח חזקיהו מלך-יהודה את-אלניק-אשור ואל-השתחוו לם ולא תבטחו ולא תתקחו ואלו תתקחו:
 39 ואת-התקחים ואת-המשפטים ותחורה ותמצוה אשר כתב לם השמרון לעשות כל-הדברים ולא תיראו אלהים אחרים:
 40 ולא שמעו כי אם-משפטים הראשון הם שמים:
 41 ויהיו א הגוים האלה וראים את-יהוה ואת-פסיליהם היו עבדים גס-בניהם ויבני בניהם פאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הנה: פ

18

1 ויהי בשנת שלש להושע בן-אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בראתו מלך יהודה:
 2 ביר-עשרים וחמש שנה הנה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו אבי בת-כרחה:
 3 וישלח מלך אשור ויהוה בכל אשר-עשה דוד אבי:
 4 הוא חסר את-הממנות ושבר את-הממנות וקרת את-האשקה וקרת גתש הגשת אשר-עשה משה כי ער-הנמים התקה היו בני-ישראל מקטרים לו ויקראלו נחשתי:
 5 ביהוה אל-תי-ישראל פקח ואחריו לא-הנה כמותו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
 6 ויבפק ביהוה אל-סר מאחקיו וישמר מצותיו אשר-צוה יהוה את-משה:
 7 והנה יהוה עמו בכל אשר-יצא וישלח וימדר במלך-אשור ולא עבדו:
 8 הוא-הקה את-הפלאים ער-ענה ואת-גבוליה מנהל נוצרים ער-עיר מבצר: פ
 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן-אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך-אשור על-שמרון ויצר עליה:
 10 וילכדה מצצה שלש שנים בשנת-שש לחזקיהו היא שנת-השש להושע בן-אלה מלך ישראל וילכדה שמרון:
 11 ויגל מלך-אשור את-ישראל אשורה ונתנם בחלח ובחבור נהר גזון וערי מדי:
 12 על א אשר אל-שמעון בקול יהוה אלהיהם ויעברו את-הברית את-פל-אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: פ
 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך-אשור על פל-ערי יהודה הכצרות והתפשט:
 14 וישלח חזקיהו מלך-יהודה את-אלניק-אשור וליכשה לאמר א חסאתי שוב מעלי את אשר-תתן עלי אשא וישם בלך-אשור על-חזקיהו מלך-יהודה שלש מות ברא-פסר ושלשים פפר וקב:
 15 וימן חזקיהו את-הלכתה הספסר הנמצא ביהוה ובאצרות בית המלך:

בחלח ובחבור נהר גזון וערי מדי: פ
 7 והי ביה-חמא בני-ישראל ליהוה אלהיהם השעלה אתם מארץ מצרים מסחת יד פרעה מלך-מצרים ויראו אלהים אחרים:
 8 ויכלו בתקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו:
 9 ויתפאו בני-ישראל דברים אשר לא-יבן על-יהוה אלהיהם ויבנו להם קמנות בקל-עריהם ממנהל נוצרים ער-עיר מבצר:
 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על פל-הקעה בקעה ותחת פל-עין כענו:
 11 ויקטרו-שם בקל-קמנות פגוים אשר-הנהלה יהוה מפניהם וישעו דברים רעים להקעים את-יהוה:
 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תשעו את-הדבר הזה:
 13 ויעד יהוה ביה-חמא וביה-חמה ביד פל-נביאו (נביאו ק) כל-הנה לאמר בו מדרכים ואל-תשמו מצותי חסתי בקל-החורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים:
 14 ולא שמעו ויקטו את-קרבם בקרף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם:
 15 ולא יאסרו את-חוקיו ואת-בריתו אשר קרת את-אבותם ואת-עדותיו אשר העיד עם ויכלו אכרי מקבל וינקלו ויחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבחלי עשות קדם:
 16 ויעזבו את-הממצות יהוה אלהיהם וישעו להם מסכה-שנים כ (שני ק) עגלים וישעו אשירה וישתחוו לקל-צבא השמים ויעבדו את-הקעל:
 17 ויעבדו את-בניהם ואת-בנותיהם פאש ויקטמו קמרים וינשעו והתמקרו לעשות הרע בעיני יהוה להקעים:
 18 ויהאנף יהוה מאד ביה-חמא ויסרם מעל פניו לא ישמר רק-שמי יהודה לבדו:
 19 גס-יהודה לא שמר את-מצות יהוה אלהיהם ויכלו בקחת ישראל אשר עשו:
 20 וימאס יהוה בקל-רע ישראל וינעם ויתנם ביד-שמים עד אשר השליכם מפניו:
 21 בייקרה ישראל מעל בית דוד ויטליבו את-ירבקים בן-נבט וילא (ויחא ק) וירבעם את-ישראל מאחקיו יהוה והתחמא הקאה גדולה:
 22 ויכלו בני ישראל בכל-הממנות וירבעם אשר עשה לא-חסרו ממנה:
 23 עד אשר-חסר יהוה את-ישראל מעל פניו פאשר דבר ביד פל-עבדי הנביאים ויגל ישראל מעל אומתו אשורה עד היום הנה: פ
 24 ויבא מלך-אשור מקבל ומפוקה ומענא ומחמת וספרונים וישב בקרי שמרון תחת בני ישראל וירש את-שמרון וישבו בעריה:
 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את-יהוה וישלח יהוה קם את-הקצרות ויהיו הרגים קדם:
 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את-משפט אלתי הארץ וישלח-קם את-הקצרות ותנם ממתיהם אותם פאשר הארץ ידעים את-משפט אלתי הארץ:
 27 ויצו מלך-אשור לאמר חלבו שמה אחד מהפקנים אשר הגליתם משם ויכלו וישבו שם ויכס את-משפט אלתי הארץ:
 28 ויבא אחד מהפקנים אשר הגלו משמרון וישב בבית-אל והי מוכה אתם איד ויראו את-יהוה:
 29 ויהיו עשים גוי גוי אלתי ויניחו אבות הקמנות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם:
 30 ואנשי קבל עשו את-ספות בנות ואנשי-כמות עשו את-נהל ואנשי חמת עשו את-אשמים:
 31 וקעים עשו נכחו ואת-התקה והספרונים

אשר דברתי עליהם הנה ועל־ישבוי
להיות לשמה ולקללה ותקבע את־בגדיך
ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נא־יְהוָה:
20 לכן הנני אספך על־אֶבְרָתָיִךְ וְנֹאסַפְתָּ
אֶל־קַבְרֹתָיִךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תִרְאֶנּוּ עֵינַי כְּבָל
הַרְעָה אֶשְׂרָאֵל מִבְּאֵי עַל־הַמְקוֹמוֹ הַזֶּה וַיִּשְׁבּוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר:

23

1 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֵפוּ אֵלָיו כְּלִיזְבַּבִּי וְיֹהוּדָה
וִירוּשָׁלַם:
2 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה
וְכָל־יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַגִּבּוֹרִים
וְכָל־הָעָם לִמְקוֹמָם וְעִדְיָדָוִל וַיִּקְרָא בְּכֹנֵינֵיהֶם
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֵפֶר הַקְּבָרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית
יְהוָה:
3 וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הַעַמּוּד וַיִּקְרָא אֶת־הַקְּבָרִית
לְפָנָיו יְהוָה לִלְכַת אַחַר יְהוָה וְלִשְׁמֵר מִצֻּוֹתָיו
וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקָּיו בְּכָל־לַיְלָה וּבְכָל־יָפוֹט
לְהִקָּים אֶת־דְּבָרֵי הַקְּבָרִית הַזֹּאת הַמִּתְקַבֵּים
עַל־הַסֶּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד בְּלַחֵם בְּבֵרֵית:
4 וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקָנָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְאֶת־יִתְחִיָּה הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסֶּף לְהוֹצִיא
מִדִּבְכַיִל יְהוָה אֶת כָּל־הַכְּלָיִם הַעֲשׂוּיִם לְבַעַל
וְלֹא־שָׂרָה וְלִכְלֵל צִבָּא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֵם מִחוּץ
לִירוּשָׁלַם בְּשָׂרְמוֹת קָרְרוֹן וַיִּשְׂא אֶת־עַפְרָם
בֵּית־אֵל:
5 וְהַשְּׂבִית אֶת־הַמִּקְרָיִם אֲשֶׁר נָתַנו מַלְכֵי
יְהוּדָה וַיִּקְרָא בְּקָמֹת פְּעָרָי יְהוּדָה וּמִסְבֵי
וִירוּשָׁלַם וְאֶת־הַמִּקְרָיִם לְבַעַל לִשְׁמֵשׁ וְלִזְרַח
לְפָנָיו וְלִכְלֵל צִבָּא הַשָּׁמַיִם:
6 וַיִּצָּא אֶת־הַאֲשָׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ
לִירוּשָׁלַם אֶל־גִּזְמֵל קָרְרוֹן וַיִּשְׂרָף אֹתָהּ בְּגַחַל
קָרְרוֹן וַיִּדְכַּךְ לַעֲפָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־עַפְרָהּ עַל־קִבְרֵי
בְּנֵי הָעָם:
7 וַיִּתֵּן אֶת־בְּתֵי הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה
אֲשֶׁר הִנְשִׂים אֲרָגוֹת שָׁם בְּתֵים לְאֶשְׁרָה:
8 וַיִּבָּא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מִעֲרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁמָא
אֶת־הַקָּמֹת אֲשֶׁר קָשְׁרוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִנְבַעַע
עַד־בְּאָר שֶׁבַע וַיִּתֵּן אֶת־קָמֹת הַשָּׁעֵרִים
אֶשְׂר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁדְיָהוּעִיר
אֶשְׂר־עַל־שַׁמְאֹל אִישׁ בְּשַׁעַר הַעִיר:
9 אַךְ לֹא יָעֲלוּ בְּפָנָיו הַקָּמֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה
בִּירוּשָׁלַם כִּי אֵלֹהִים מִצֻּוֹת בְּחוּךְ אֲחִיזָה:
10 וַיִּשְׁמָא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּנֵי כְזִי כ (בְּרֹחַם
ק) לְבַלְתֵּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנֵי וְאֶת־בָּתוֹ
בְּאֵשׁ לְמַלְךְ:
11 וַיִּשְׁבַּת אֶת־הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתַנו מַלְכֵי יְהוּדָה
לְשִׁמְשׁ מִבַּיִת יְהוָה אֶל־לִשְׁבַת וַתִּדְמֶנְךָ
הַסּוּסִים אֲשֶׁר בְּפָרְזוֹרִים וְאֶת־מַרְכָּבוֹת הַשָּׁמֶשׁ
שָׂרָף בְּאֵשׁ:
12 וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עֲלִיתֵנּוּ עֲלִית אֹהֶן
אֶשְׂר־עָשׂוּ א מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת
אֶשְׂר־עָשָׂה מִנְשֵׁה בְּשֵׁתִי חֲצֹדֹת בֵּית־יְהוָה נָתַן
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְץ מִשָּׁם וְהִשְׁלִיךְ אֶת־עַפְרָם אֶל־גִּזְמֵל
קָרְרוֹן:
13 וְאֶת־הַקָּמֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
מִימֵין הַהַר־הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂתָרָה א לְשָׁרָן צִדְיָנִים וְלִקְמֹשׁ
לְשָׁרָן מִזָּבֵב וְלִמְלֹכָם תוֹשֶׁבֶת בְּנֵי־עַמּוֹן מִמָּא
הַמֶּלֶךְ:
14 וְשִׁבְרָ אֶת־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּקְרָא אֶת־הַאֲשָׁרִים
וַיִּמְלֹא אֶת־מִקְוֹתָם עֲצֻמוֹת אֲבָם:
15 וְגַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַמִּקְדָּה אֲשֶׁר
עָשָׂה וְדָבָעִם בְּנֵי־נָבָט אֲשֶׁר חִמְטָא אֶת־יִשְׂרָאֵל
גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת־הַבְּמֹתָו נָתַן וַיִּשְׂרָף
אֶת־הַמִּקְדָּה הַזֶּה לַעֲפָר וְשָׂרָף אֶשְׂרָה:
16 וַיִּפְּן יִשְׂרָאֵל וַיָּרָא אֶת־הַמִּקְרָיִם אֶשְׂר־שָׁם
בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּפְחַ אֶת־הַעֲצֻמוֹת מִן־הַמִּקְרָיִם
וַיִּשְׂרָף עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁמָאָהוּ בְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר
קָרָא אִישׁ הַהֲלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־הַמִּקְרָיִם
הַהֲלֹהִ:

בֵּית־חֲרוּן מִן־מִזְבְּחָהּ:
20 וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה בְּאֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשֵׁה
אֲבָיו:
21 וַיִּלְכַּךְ בְּכָל־הַדָּבָר אֶשְׂר־הִלְכָּ אֲבָיו וַיַּעֲבֵד
אֶת־הַגִּזְמֵלִים אֲשֶׁר עֲבַד אֲבָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם:
22 וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הִלְכָּ
בְּדָרֶךְ יְהוָה:
23 וַיִּקְשְׁרוּ עֲבַד־אֲמוֹנָן עָלָיו וַיִּמְתּוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ:
24 וַיָּךְ עַם־הָאָרֶץ אֶת כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ
אֲמוֹן וַיִּמְלִיכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יִאֲשָׁנָה בְּנֵו
הַתְּחָוִי:
25 וַיִּוְרָה דְּבָרֵי אֲמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
בְּתוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי תַנְחִיָּה לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
26 וַיִּקְבֵּר אֹתוֹ בְּקַבְרֹתוֹ בְּגִזְיָא וַיִּמְלַךְ
יִאֲשָׁנָה בְּנֵו הַתְּחָוִי: פ

22

1 בְּנֵי־שִׁמְנָה שָׁנָה יִאֲשָׁנָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרִידָה בַּת־עֲזַרְיָהוּ
מִבְּצָרָת:
2 וַיַּעַשׂ הַנָּשָׂר בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּלְכַּךְ בְּכָל־דָּבָר כְּדוֹד
אֲבָיו וְלֹא־סָר יְמִין וּשְׂמֹאלוֹ: פ
3 וַיִּוְרָה בְּשִׁמְנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכָּ יִאֲשָׁנָה שִׁלַח
הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׁפָן בְּנֵו־צֹלְהוּדָה בְּנֵו־מִשְׁלֵם הַסֶּפֶר
בֵּית יְהוָה לֵאמֹר:
4 עֲלֵה אֶל־חַלְקָנָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְיָתֵם
אֶת־הַסֶּפֶר הַמּוֹבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶסְפוּ שְׂמָרָי
הַסֶּף מֵאֵת הָעָם:
5 וַיִּהְיֶה כ (וַיִּתְּנָהוּ ק) עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַמִּפְקָדִים בְּבֵית כ (בֵּית ק) יְהוָה וַיִּתְּנוּ אוֹתוֹ
לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחֹזֵק בְּדָק
הַבֵּית:
6 לְחַרְטוּמִּים וְלַפְּנִים וְלַגְּדָרִים וְלַקְּנוֹת עֲצִים
וְאֲבָנֵי מַחְצֵב לְחֹזֵק אֶת־הַבֵּית:
7 אַךְ לֹא־יָחֻשְׁב אֲבָם הַסֶּפֶר הַנֶּתֶן עֲלֵיכֶם כִּי
בְּאֲמוֹנָה הֵם עֹשִׂים:
8 וַיֹּאמֶר חַלְקָנָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל־שָׁפָן הַסֶּפֶר
סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצֻּוֹתֵי בְּבֵית יְהוָה וַיִּסֵּן חַלְקָנָה
אֶת־הַסֶּפֶר אֶל־שָׁפָן וַיִּקְרָאָהוּ:
9 וַיִּבָּא שָׁפָן הַסֶּפֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ
דְּבָרֵי וַיֹּאמֶר הַחִיבוּ עֲבַדְיָךְ אֶת־הַסֶּפֶר הַנִּמְצָא
בְּבֵית יְהוָהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמִּפְקָדִים
בֵּית יְהוָה:
10 וַיִּגַּד שָׁפָן הַסֶּפֶר לְמַלְכָּ לֵאמֹר סֵפֶר נִתַּן לִי
חַלְקָנָה הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאָהוּ שָׁפָן לְפָנָי הַמֶּלֶךְ:
11 וַיְהִי בְּשִׁמְשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו:
12 וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקָנָה הַכֹּהֵן וְאֶת־אֲחִיזָה
וְשָׁרְפָן וְאֶת־עֲבָדוֹ בְּנֵי־מִיכָיָה וְאֵת א שָׁפָן
הַסֶּפֶר וְאֵת עֲשֵׂהוּ עֲבַד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר:
13 לְכוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה פְּעֻדָּי וּבְעַד־הָעָם
וַיַּעַד כָּל־יְהוּדָה עַל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַנִּמְצָא הַזֶּה
בִּירְגוּלָה חֲמַת יְהוָה אֶשְׂר־הוּא נִצְתָה בְּנֵו עַל
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר הַזֶּה
לְעִשׂוֹת כְּכֹל־הַיְהוּב עָלֵינוּ:
14 וַיִּלְכַּךְ חַלְקָנָה הַכֹּהֵן וְאֲחִיזָה וְעֲבָדוֹ וְשָׁפָן
וְעֲשִׂיָה אֶל־חֲלֻדָה הַגִּבּוֹרָה אֲשֶׁת א שְׁלֹם
בְּנֵו־חַלְקָנָה בְּרִיחַתָּם שִׁמְרַת הַבְּגָדִים וְהוּא יִשְׁבַּת
בִּירוּשָׁלַם בְּפָסְגָה וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיָה:
15 וַתֹּאמֶר אֵלָיָהם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲמַרו לֵאשׁ אֶשְׂר־שָׁלַח אֲתָכֶם אֵלָי:
16 כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מִבְּאֵי רַעַה אֶל־הַמְקוֹמוֹ
הַזֶּה וְעַל־יִשְׂבֹּי אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַסֶּפֶר אֲשֶׁר קָרָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה:
17 חֲסַת וְאֲשֶׁר עֲבֹדֵנִי וַיִּקְשְׁרוּ לֹא־לֵהִים אַחֵרִים
לְמַעַן תַּכְעִסֵנִי וְכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וַיִּצְתָּה
חֲמַת בְּפָסְגָה הַזֶּה וְלֹא תִבְכְּהָ:
18 וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוָה הַשֹּׁלֵם אֲתָכֶם לְדַרְשׁ
אֶת־יְהוָה עֲשֵׂה תִאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ:
19 יַעַן כִּדְּלִבְבְךָ תַחֲשַׁב וּמִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְשׁ

כֹּה־אָשֶׁר בְּבֵיתִי הוּא לֹא־תִהְיֶה דָבָר אֲשֶׁר
לֹא־תִרְאִיתֶם בְּאֶצְרָתִי:
16 וַיֹּאמֶר וְשִׁעֲרוּ אֶל־חַוְקֵיהוּ שְׁמַע
דְּבַר־יְהוָה:
17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וַיִּשְׂא א כֹּה־אָשֶׁר בְּבֵיתְךָ
וְאֲשֶׁר אֲצִרֹו אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בְּכֹלָה
לֹא־יִוְרָה דְּבָר אֲמַר יְהוָה:
18 וּמִבְּנֵיךְ אֲשֶׁר יִצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תוֹלִיד יִקַּח כ
(יִקְחוּ ק) וְהָיוּ סְרִיסִים בְּחִיכַל מֶלֶךְ כְּבָל:
19 וַיֹּאמֶר חוֹזְקֵיהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבְרָתוֹ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִשְׁשָׁלוֹם וְאַמְתִּי יִתְּנָה
בְּיָמֵי:
20 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי חוֹזְקֵיהוּ וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר
עָשָׂה אֶת־הַמִּבְרָכָה וְאֶת־הַתַּעֲלָה וַיָּבֵא אֶת־הַפְּנִים
הַעֲיָרָה הֲלֹא־הֵם בְּתוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
תַנְחִיָּה לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
21 וַיִּשָּׁבַב חוֹזְקֵיהוּ עַם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלַךְ מִנְשֵׁה בְּנֵו
הַתְּחָוִי: פ

21

1 בְּנֵי־שִׁתִּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מִנְשֵׁה בְּמָלְכוֹ וְחַמְשִׁים
וְחַמֵּשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַפְצִיָּהוּ:
2 וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה כְּתוֹשֶׁבֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
3 וַיִּשָּׁב וַיִּבְנֶן אֶת־הַקָּמֹת אֲשֶׁר אֲבַד חוֹזְקֵיהוּ
אֲבָיו וַיִּקַּם מִזְבַּחַת לְבַעַל וַיַּעַשׂ אֶשְׂרָה כְּפֹאֲשֶׁר
עָשָׂה אַחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־צִבָּא
הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבַד אֲבָם:
4 וּבָנָה מִזְבַּחַת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת־שִׁמִּי:
5 וַיִּבְנֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צִבָּא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי
חֲצֹדֹת בֵּית־יְהוָה:
6 וַתַּעֲבִיר אֶת־בְּנֵו וַיַּעֲמֵד וַיִּנְחַשׁ וַיַּעֲשֶׂה אוֹב
וַיִּדְעֹנִים הַרְבֵּה לְעִשׂוֹת הַרַע בְּעֵינָיו יְהוָה
לְהַכְעִים:
7 וַיִּשָּׁם אֶת־פֶּסֶל הַאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנֵו בְּבֵית הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי מִכָּל־שְׂמֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשִׁים אֶת־שִׁמִּי לְעוֹלָם:
8 וְלֹא אִסִּיר לְהַנִּיד רִגְלִי יִשְׂרָאֵל מִן־הַאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם רַק א אִם־יִשְׁמְרוּ לְעִשׂוֹת
כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְלִכְלֵי־הַתּוֹרָה אֶשְׂר־צִוָּה
אֲתָם עֲבַדֵי מִשָּׁה:
9 וְלֹא שְׁמַעוּ וַיַּחֲעֵם מִנְשֵׁה לְעִשׂוֹת אֶת־הַרַע
מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
10 וַיִּדְבֵּר יְהוָה בְּיַד־עֲבָדָיו הַגִּבּוֹרִים לֵאמֹר:
11 יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשֵׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתַּעֲבוֹת
הַהֵלֶה הַרַע מִכָּל אֶשְׂר־עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו
וַיַּחֲטֵא גַם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו: פ
12 לְכוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי
מִבְּאֵי רַעַה עַל־יִירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־
שְׁמַעֵי כ (שְׁמַעָה ק) תַּחֲלִינָה שְׂתֵי אֲוִינֵי:
13 וְנִמְתִּי עַל־יִירוּשָׁלַם אֶת קו שְׁמִלוֹן
וְאֶת־מִשְׁקַלֵּת בֵּית אַחָב וּמִחִיתִי אֶת־יִירוּשָׁלַם
כְּפֹאֲשֶׁר־יִזְמַח אֶת־הַצִּלְחֹת אֶת־קוֹ וְהַפֶּךְ
עַל־פְּנֵיהָ:
14 וְנִשְׁמַתִּי אֶת שְׂאֵרִית נַחֲלָתִי וְנִתְחַם בִּיד
אֲבִיכֶם וְהָיוּ לְכוּ וְלִמְשָׁה לְכָל־אֲבִיכֶם:
15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַרַע בְּעֵינָי וַיְהִי
מִכְעִסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאוּ אֲבֹתָם
מִמִּצְרָיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה:
16 וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מִנְשֵׁה הַרְבֵּה מֵאֵד עַד
אֶשְׂר־מֵלֹא אֶת־יִירוּשָׁלַם כֹּה לְפָה לְכוּ מִחֲמַתָּו
אֲשֶׁר חִמְטָא אֶת־יְהוּדָה לְעִשׂוֹת הַרַע בְּעֵינָי
יְהוָה:
17 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מִנְשֵׁה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחִמְטָאוֹ
אֲשֶׁר חִמְטָא הֲלֹא־הֵם בְּתוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי
תַנְחִיָּה לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
18 וַיִּשָּׁבַב מִנְשֵׁה עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר בְּגִזְיָתוֹ
בְּגִזְיָא וַיִּמְלַךְ אֲמוֹן בְּנֵו הַתְּחָוִי: פ
19 בְּנֵי־עֶשְׂרִים וְשִׁתִּים שָׁנָה אֲמוֹן בְּמָלְכוֹ וְשִׁתִּים
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֵּמַת

אֵלָי:
28 יַעַן הַתְּכַנְנֶנּוּ אֵלָי וְשֹׁאנְנֶנּוּ עֲלַי בְּכֹנֵי
וְשִׁמְתִי חֲחִי בְּאֶפֶס וּמִתְנִי בְּשַׁפְּתֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
בְּדָרֶךְ אֶשְׂר־פָּתַת פִּתִּי:
29 וַיְחַדְלֶךָ הָאוֹת אֲבוֹל הַשִּׁנָּה סְפִיחַ וּבִשְׁנָה
הַשְּׂנִית סְחִישׁ וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וַרְעוּ
וַקְעִרוּ וַנִּשְׁמַע כְּרַמִּים וְאִכְלוּ פְרִיָם:
30 וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית־יְהוּדָה הַנִּשְׁתַּחֲרָה שִׁשׁ
לְמִטָּה וְעָשָׂה פְרִי לְמַעְלָה:
31 כִּי מִירוּשָׁלַם תִּצָּא שְׂאֵרִית וּפְלִיטָה מִהָר
צִיּוֹן קָנַ

ועמרי ויכמות ואביה וענתות ועלמת
 כלא־אלה בני־בכר:
 9 והתקישם לתלדותם ראשי בית אבותם
 גבורי חיל עשרים אלה ומאתים: ׀
 10 ובני ידעאל בלקן ובני בלקן ועיש כ
 (עיש ק) ובנימן ואהוד ובקננה ויתקן ומרשיש
 ואחישיר:
 11 כלא־אלה בני ידעאל לראשי האבות גבורי
 תלים שבעה־עשר אלה ומאתים יצאי צבא
 למלחמה:
 12 ושפם וחסם בני עיר חשם בני אחר:
 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלים בני
 בלקה: ׀
 14 בני מנשה אשריאל אשר לדה פילגשו
 הארמני לדה אדמכיר אבי גלעד:
 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם
 אחתו מעקה ושם השני צלפחד והתנהג
 לצלפחד בנות:
 16 ותלד מעקה אשת־מכיר בן ותקרא שמו
 פרש ושם אחיו פרש ובניו אולם ורקם:
 17 ובני אולם בןן אלה בני גלעד בן־מכיר
 בן־מנשה:
 18 ואחתו המלכת לדה איתאישוד
 ואחיאב־עזר ואחיהמלח:
 19 ויהיו בני שמידע אתון ושכם ולקחי
 ואניעם: ׀
 20 ובני אפרים שותלח וברך בנו וסתת בנו
 ואלעדה בנו וסתת בנו:
 21 ונדב בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד
 והקגום אנשי־גת הנולדים בארץ בני ירדו
 לקחת את־מקניהם:
 22 ויהאבל אפרים אביהם ימים רבים ונבאו
 אחיו לנחמו:
 23 ונבא א־אשתו וסתר ותלד בן ויקרא
 איתשמו בריעה פי ברעה היתה בביתו:
 24 ובתו שארה ותבן את־בית־חורון הסחחון
 ואת־העליון ואת און שארה:
 25 ורקח בנו ורשף ותלח בנו וסתת בנו:
 26 לעדן בנו עטיהוד בנו אלישמע בנו:
 27 נון בנו יהושע בנו:
 28 ואחיהם ומשבותם בית־אל ובנתיה
 ולמורח נעמן ולמשרב גזר ובנתיה ושכם
 ובנתיה עד־ענה ובנתיה:
 29 ועל־ידי בני־מנשה בית־שאן ובנתיה תעגך
 ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה
 ישבו בני יוסף בן־ישראל: ׀
 30 בני אשר ימנה וישנה וישוי ובריעה ושרח
 אחותם:
 31 ובני בריעה חבר ומלכיא־אל הוא אבי
 בלזח (ברזית ק)
 32 וחבר הוליד את־נפלט ואת־שומר
 ואת־חוקם ואת שינא אחותם:
 33 ובני נפלט פסך ובסהל ועשת אלה בני
 נפלט:
 34 ובני שמר אחי ודוקה (ורנה ק) וקכה
 כ (ורפה ק) וארם:
 35 ובן־הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל:
 36 בני צופח סוח וסרנפר ושעל וברי
 וימרה:
 37 בצר והוד וששא ושלשה ויתרן ובארא:
 38 ובני יקר ופנה ופספה וארא:
 39 ובני עלא אבנ וסניאל ורציא:
 40 כלא־אלה בני־אשר ראשי בית־האבות
 בבורים גבורי תלים ראשי הנשיאים
 והתקישם בצבא במלחמה מספרם אנשים
 עשרים וששה אלה: ׀

8

1 ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבל השני
 ואחרת השלישי:
 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי: ׀
 3 ויהיו בנים כלעל אקר ונרא ואביהוד:

ממחצית משה חצי מנשה בנוכל ערים
 עשר: ׀
 47 ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
 וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה
 בפשן ערים שלש עשרה: ׀
 48 לבני מקרי למשפחותם ממטה ראובן
 וממטה־גד וממטה זבולן בנוכל ערים ששים
 עשרה:
 49 ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים
 ואת־מגרישיתם:
 50 ויתנו בנוכל ממטה בני־יהודה וממטה
 בני־שמעון וממטה בני בנימן את הערים
 האלה אשר־יקראו אותם בשמות: ׀
 51 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם
 ממטה אפרים:
 52 ויתנו להם את־ערי המקלט את־שכם
 ואת־מגרישה בחר אפרים ואת־גזר
 ואת־מגרישה:
 53 ואת־קמסם ואת־מגרישה ואת־גת־רמון
 ואת־מגרישה:
 54 ואת־אילון ואת־מגרישה ואת־גת־רמון
 ואת־מגרישה: ׀
 55 וממחצית משה מנשה את־ענר
 ואת־מגרישה ואת־בלעם ואת־מגרישה
 למשפחת לבני־קהת הנותרים: ׀
 56 לבני גרשום ממשפחת חצי משה מנשה
 אדגולן בפשן ואת־מגרישה ואת־עשתרות
 ואת־מגרישה: ׀
 57 וממטה יששכר את־קנש ואת־מגרישה
 את־דברת ואת־מגרישה:
 58 ואת־ראמות ואת־מגרישה ואת־עגם
 ואת־מגרישה: ׀
 59 וממטה אשר את־משל ואת־מגרישה
 ואת־עבדון ואת־מגרישה:
 60 ואת־חיקל ואת־מגרישה ואת־רחב
 ואת־מגרישה:
 61 וממטה נפתלי את־קנש בגליל
 ואת־מגרישה ואת־חמון ואת־מגרישה
 ואת־קרתים ואת־מגרישה: ׀
 62 לבני מקרי הנותרים ממטה זבולן
 את־חמון ואת־מגרישה את־חבור
 ואת־מגרישה:
 63 ומעבר לירדן ורחו למזבח מרדן ממטה
 ראובן את־בצר במדבר ואת־מגרישה
 ואת־הקצה ואת־מגרישה:
 64 ואת־קממות ואת־מגרישה ואת־מיפעת
 ואת־מגרישה:
 65 וממטה־גד את־ראמות בגלעד
 ואת־מגרישה ואת־מחנם ואת־מגרישה:
 66 ואת־חשבון ואת־מגרישה ואת־ישור
 ואת־מגרישה: ׀

7

1 ולבני יששכר תולע ופואה ושיכ (ישוב ק)
 ושמרון ארבעה: ׀
 2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם
 ושמואל ראשי לבית־אבותם לתולע גבורי
 חיל לתלדותם מספרם בימי דוד
 עשרים־ושנים אלה ושם מאות: ׀
 3 ובני עזי וזרתיה ובני וזרתיה מיכאל
 ועבדנה וואל ישנה חמשה ראשים פלם:
 4 ועל־יהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא
 מלחמה שלשים וששה אלה ביהרבו נשים
 ובנים:
 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי תלים
 שמונים ושבעה אלה התקישם לכל: ׀
 6 בנימן בלע ובכר וידעאל שלשה:
 7 ובני בלע אצבון ופזי וסניאל וירימות
 ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי תלים
 והתקישם עשרים ושנים אלה ושלישים
 וארבעה: ׀
 8 ובני בכר ומירה ויושע ואליעזר ואליעזי

6
 1 בני לוי גרשם קהת ומקרי:
 2 ואלה שמות בני־גרשום לבני ושעמי:
 3 ובני קהת עמרם ויצהר וחקרון וסניאל:
 4 בני מקרי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי
 לאבותיהם:
 5 לגרשום לבני בנו יחת בנו ומה בנו:
 6 יואח בנו עדו בנו ורח בנו ואחרי בנו:
 7 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו:
 8 אלקנה בנו ואבסף בנו ואסיר בנו:
 9 וסתת בנו אוריאל בנו ענה בנו ושואל בנו:
 10 ובני אלקנה עמישי ואחיות:
 11 אלקנה בנו כ (בני ק) אלקנה צופי בנו
 ונתח בנו:
 12 אוליאב בנו ורחם בנו אלקנה בנו:
 13 ובני שמואל הבכר ושני ואביה: ׀
 14 בני מקרי מחלי לבני בנו שמעי בנו ענה
 בנו:
 15 שמעא בנו חנה בנו עשיה בנו: ׀
 16 ואלה אשר העמיד דוד על־ידי־ישיר בית
 יהוה במלות הארון:
 17 ויהיו משרתים לפני משכן אהל־מועד
 פשיר עד־בנות שלמה את־בית יהוה בירושלם
 ויעמדו כמשפסם על־עבודתם:
 18 ואלה העמרים ובניהם מבני סנהתי חמן
 המשרר בן־יואל בן־שמואל:
 19 בן־אלקנה בן־רחם בן־אליאל בן־רחם:
 20 בן־ציר כ (צור ק) בן־אלקנה בן־מסת
 בן־עמישי:
 21 בן־אלקנה בן־יואל בן־עזריה בן־צפניה:
 22 בן־מסת בן־אסיר בן־אבסף בן־קרח:
 23 בן־יצהר בן־קהת בן־לוי בן־ישראל:
 24 ואחיו אסף העמד על־מינו אסף
 בן־פכיהו בן־שמעא:
 25 בן־מיכאל בן־פשיה בן־מלכיה:
 26 בן־אחזי בן־ורח בן־ענה:
 27 בן־איתן בן־זופה בן־שמעי:
 28 בן־נחמני בן־גרשם בן־לוי: ׀
 29 ובני מקרי אחיהם עליהם שמואל איתן
 בן־קיש בן־עבדי בן־מנדן:
 30 בן־חשביה בן־אמציח בן־אלקנה:
 31 בן־אמצי בן־בני בן־שמיר:
 32 בן־מחלי בן־מושי בן־מקרי בן־לוי: ׀
 33 ואחיהם הלויים נחונים לכל־עבודת משכן
 בית האלהים:
 34 ואחרן ובניו מקטירים על־מזבח העולה
 ועל־מזבח הקלחת לכל מלאכת קדש המקדש
 ולכפר על־ישראל ככל אשר צוה משה עבד
 האלהים: ׀
 35 ואלה בני אחרן אלעזר בנו פינחס בנו
 אבישוע בנו:
 36 פקי בנו עזי בנו ורתיה בנו:
 37 מקיות בנו אמרה בנו אחיטוב בנו:
 38 צדוק בנו אחימעז בנו: ׀
 39 ואלה מושבותם למיורתם בגבולם לבני
 אחרן למשפחת הקהתי פי להם היה הגורל:
 40 ויתנו להם את־חביון בארץ יהודה
 ואת־מגרישה סביב־תיה:
 41 ואת־שדה העיר ואת־חצרותיה נתנו לכלב
 בן־זפנה: ׀
 42 ולבני אחרן נתנו את־ערי המקלט
 את־חביון ואת־לכנה ואת־מגרישה ואת־יתר
 ואת־אשחמע ואת־מגרישה:
 43 ואת־חילו ואת־מגרישה את־דביר
 ואת־מגרישה:
 44 ואת־עשן ואת־מגרישה ואת־בית שמש
 ואת־מגרישה:
 45 וממטה בנימן את־גבע ואת־מגרישה
 ואת־עלמת ואת־מגרישה ואת־ענתות
 ואת־מגרישה כלא־עריהם שלש־עשרה עיר
 כמשפחותיהם: ׀
 46 ולבני קהת הנותרים ממשפחת משה

מזכה לגלעד: ׀
 11 ובני־גזר לגגם ישבו בארץ הספן
 עד־סלכה:
 12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט
 בפשן:
 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם
 ושבע ויורי ועשן וזיע ועבר שבעה: ׀
 14 אלה בני אביתל בן־חורי בן־רחם
 בן־גלעד בן־מיכאל בן־ישישי בן־חילו
 בן־בוי:
 15 אחי בן־עבדיאל בן־גוני ראש לבית
 אבותם:
 16 וישבו בגלעד בפשן ובבנתיה ובכל־מגרישי
 שרון על־חוצותיהם:
 17 פלם התקשו בימי יותם מלך־יהודה
 ובימי ירבעם מלך־ישראל: ׀
 18 בני־ראובן גדי וחצי שבט־מנשה
 מן־בני־חיל אנשים נשאי מנן וסרם ורחבי
 קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלה
 ושבע־מאות וששים יצאי צבא:
 19 וישעו מלחמה עם־המגריאים וימרו ונפישו
 ונדוב:
 20 ויעזרו עליהם ונתנו בידם המגריאים
 וכל שעמקם פי אלהים ועקו במלחמה
 ונשתרו להם בירכשו בו:
 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלה וצאן
 מאתים וחמשים אלה וסמורים אלפים ונפש
 אדם מאה אלה:
 22 בן־חללים רבים נפלו פי מקאלהים
 המלחמה וישבו חתיהם עד־הגלה: ׀
 23 ובני חצי שבט מנשה ושבט בארץ משכן
 עד־בצל חמון ושני וסר־חמון מה רבו:
 24 ואלה ראשי בית־אבותם ועפר וישעי
 ואליל ועזריאל וירמיה ודובניה ויהויאל
 אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית
 אבותם:
 25 ומעלו באליה אבותיהם וזנו אחרי אלהי
 עמי־הארץ אשר־השמיד אלהים מפניהם:
 26 ונער אלהי ישראל אחרים א פול
 מלך־אשור ואת־רית תלגת פלגסר מלך אשור
 ונגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה
 ויביאם לחלח וסבור וסרא ויטהר גזון עד
 היום זה: ׀
 27 בני לוי גרשון קהת ומקרי:
 28 ובני קהת עמרם ויצהר וחקרון
 וסניאל: ׀
 29 ובני עמרם אחרן ומשה ורמם: ׀
 30 אחרן נדב ואביהוא אלעזר ואחיהם: ׀
 31 אלעזר הוליד את־פינחס פינחס הוליד
 את־אבישוע:
 32 ואבישוע הוליד את־בןן ובני הוליד
 את־עזי:
 33 עזי הוליד את־זכניה וזכניה הוליד
 את־מקיות:
 34 מקיות הוליד את־אמרה ואמרה הוליד
 את־אחיטוב:
 35 ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד
 את־אחימעז:
 36 ואחימעז הוליד את־עזריה ועזריה הוליד
 את־יונתן:
 37 יונתן הוליד את־עזריה הוא אשר כהן
 בבית אשר־בנה שלמה בירושלם:
 38 ויולד עזריה את־אמרה ואמרה הוליד
 את־אחיטוב:
 39 ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד
 את־שלום:
 40 ושלום הוליד את־חלקיה וחלקיה הוליד
 את־עזריה:
 41 ועזריה הוליד את־שנה ושנה הוליד
 את־יהודק:
 42 ויהודק הלך בהגלות יהוה את־יהודה
 וירושלם ביד נבכדנאצר: ׀

8 ויבן העיר מסביב מן המלווא ועד המסביב
 ויזאב ויחזק את ישראל העיר:
 9 וילך דויד הלוך וגדול ויהיה צבאות
 עמו: פ
 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד
 המתחזקים עמו במלכותו עמ' כל-ישראל
 למלכותו כדבר יהוה על-ישראל: ס
 11 ואלה מספר הגבורים אשר לדויד ישבעם
 ביהודים ראש השלשים כ (השלשים ק)
 הוא-עורר את-חנייתו על-שלש-מאות חלל
 בפעם אחת:
 12 ואחריו אלעזר בן-דודו האחוזי הוא
 בשלושה הגברים:
 13 הוא-היה עס' לדויד בפס המים והפלטתים
 ואספר'שם למלחמה וחתו חלקת השדה מלאה
 שעורים וקעס נסו מפני פלשתים:
 14 ויהי צבאו בתוך-החלקה ויצילוקה ויבן
 את-פלשתים וישע יהוה תשובה גדולה:
 15 ויכרו שלוש קנה-שלשים ראש על-הצד
 אל-דויד אל-מערת עדלם ומסנה פלשתים
 חנה בעמק רפאים:
 16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז
 בבית לחם:
 17 ויהא כ (ויחזקו ק) דויד ויאמר מי ישקני
 מים מבור בית-לחם אשר בשער:
 18 ויבקעו השלשה במונה פלשתים
 וישאבו-מים מבור בית-לחם אשר בשער
 וישאו ויבאו אל-דויד ולא-אבה דויד
 לשתותם ויגשך אתם ליהוה:
 19 ויאמר חלילה לי מאלתי מעשות זאת היום
 האנשים האלה אשתה בנפשותם כי כנפשותם
 הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת
 הגבורים:
 20 ואבשי אחי-יואב הוא היה ראש השלושה
 והוא עורר את-חנייתו על-שלש מאות חלל
 ולא כ (ולרשם ק) בשלושה:
 21 מן השלושה בשנים נבכד ויהי להם לשר
 ועד השלושה לא-בא: ס
 22 בגיה בן-יהונדב בן-איש-חיל רב-פעלים
 מן-קבצאל הוא תקה את שני אריאל מואב
 והוא יכד והקה את-הארי בתוך הבור ביום
 השלישי:
 23 והוא-הכה את-קאיש המצרי איש מכה א
 חמש באמה ויכד המצרי חנית במלור ארנים
 ויכד אליו בשבט ויגול את-החנית מנד המצרי
 ויהרגוהו בחניתו:
 24 אלה עשה בגיבורי בן-יהונדב ולרשם
 בשלושה הגברים:
 25 מן השלושה הנה נבכד הוא ואל-השלושה
 לא-בא וישמחו דויד על-משמעתו: ס
 26 וגבורי החילים עשה-אל אחי יואב אלקנן
 בן-דודו מבית לחם: ס
 27 שמות הגבורי חלץ הפלוני: ס
 28 עירא בן-עקש התקויע אבי-עזר
 הקנתי: ס
 29 סכבי הקשתי עילי האחוזי: ס
 30 מהרי הנמפתי חלד בן-רפעה
 הנמפתי: ס
 31 אחי בן-ריבו מנבעת בני בגנמן ס
 בגיה הפרקעני:
 32 חורי מנחלי געש ס אביאל
 הקרבתי: ס
 33 עזמות הסרומי אליהבא השעלפני: ס
 34 בני השם הגזוני וינתן בן-רשנה הסררי: ס
 35 אחואם בן-עקש הסררי אליפל
 בן-אור: ס
 36 חפר הסכרתי אחיה הפלוני: ס
 37 חצרו הסקמלי גערי בן-אזוי: ס
 38 יואל אחי נתן מקהר בן-הגרי: ס
 39 צליל העמלני נחרי הכרתי נשא כלי יואב
 בן-צריה: ס
 40 עירא הנקרי גרב היתרי: ס
 41 אוריה החתי נכד בן-אחלי: ס
 42 עדינא בן-ישוא הראובני ראש לראובני

40 וכן-הונתן מריב בעל ומרי-בעל הוליד
 את-מיקה:
 41 ובני מיקה פיתון ומלך ותחזק:
 42 ואחוז הוליד את-זערה ויערה הוליד
 את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד
 את-זמרא:
 43 וזמרא הוליד את-בנעא ורפיה בנו
 אלעשה בנו אצל בנו:
 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם א
 בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה ונתן אלה
 בני אצל: פ

10

1 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש-ישראל
 מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע:
 2 ויבקעו פלשתים אחרי שאלו ואחרי בניו
 ויבנו פלשתים את-הינתן ואת-אביגדב
 ואת-מלכישוע בני שאול:
 3 ותכבד המלחמה על-שאלו וימצאוהו
 המורים בקשת ויחל מן-היורים:
 4 ויאמר שאל אל-נשא כליו שלף חרבך א
 ונדקקני בה פן-יבאו הערלים האלה
 והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי ירא
 מאד ס וינח שאל את-החרב ויפל עליה:
 5 וירא נשא-כליו כי מת שאל ויפל גסהו
 על-החרב וימת:
 6 וקט שאלו ושלשת בניו וכל-ביתו וחתו
 מהו:
 7 ויראו כל-איש וישראל אשר-בעמק כי נסו
 וכי-מתו שאל ובניו ויעזבו עריהם וינסו
 ויבאו פלשתים וישבו בהם: ס
 8 ויהי מקהרת ויבאו פלשתים לפשט
 את-החללים וימצאו את-שאלו ואת-בניו
 לפלים בהר גלבע:
 9 ויפשטוהו וישאו את-ראשו ואת-כליו
 וישלחו בהרץ-פלשתים סכיב לכשר
 את-עצביהם ואת-הקעס:
 10 וישמו את-כליו בית אליהם
 ואת-גלגלתו תקעו בית דגון: ס
 11 וישמעו כל ביש גלעד את פלא-אשר-עשו
 פלשתים לשאלו:
 12 ויזכמו כל-איש חיל וישאו את-גופת שאלו
 ואת גופת בניו ויביאום בבישה וינקדו
 את-עצמותיהם תחת האלה קיבש ויצומו
 שבעת ימים:
 13 וקט שאלו במעלו אשר מעל ביתה
 על-דבר יהוה אשר לא-שמר וגם-לשאלו
 באוב לדרשו:
 14 ולא-ירדש ביתה וימתוהו וינסב
 את-המלוכה לדויד ברושי: פ

11

1 וינקצו כל-ישראל אל-דויד כהרונה לאמר
 הנה עצמך וישרך אנחנו:
 2 גם-המלך גם-שלשום גם בהיות שאלו מלך
 אתה המוציא והמביא את-ישראל ויאמר יהוה
 אלהינו לך אתה תרעה את-עמי את-ישראל
 ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל:
 3 ויבאו בלוגי ישראל אל-המלך כהרונה
 ויכרת להם דויד ברית בהכרונו לפני יהוה
 וימסחו את-דויד למלך על-ישראל כדבר
 יהוה בנבד-שמואל: ס
 4 וילך דויד וכל-ישראל וירושלם היא ובוס
 וישם תיבוס ישיבי הארץ:
 5 ויאמרו ישיבי ובוס לדויד לא תבוא הנה
 וילכד דויד את-מצדת ציון היא עיר דויד:
 6 ויאמר דויד כל-מכה ובוסי בראשונה יהיה
 לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן-צריה
 ויהי לראש:
 7 וישב דויד במצד על-פן קראו-לו עיר
 דויד:

ותשעים:
 7 ומרנני בגנמן סלוא בן-משלם בן-הינדנה
 בן-הסנאה:
 8 ויבניה בן-רוחם ואלה בן-עזי בן-מכרי
 ומשלם בן-שפטא בן-רעואל בן-רעיהו:
 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות ותמשים
 וששה כל-אלה אנשים ראשי אבות לבית
 אבתיהם: ס
 10 ומן-הפגנים יעדיה ויהונריב ויכין:
 11 ועזריה בן-חלמיה בן-משלם בן-צדוק
 בן-מרוח בן-אחיסוב נגיד בית האלהים: ס
 12 ועדיה בן-ירחם בן-פשוור בן-מלכיה
 ומעשי בן-רעואל בן-יהונדב בן-משלם
 בן-משלמית בן-ראמר:
 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע
 מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
 בית-האלהים:
 14 ומן-הלויים שמעיה בן-חשוב בן-עזריקם
 בן-שבעה מרנני מרה:
 15 ובקפמר קרש וגלל ומתניה בן-מיקא
 בן-זכרי בן-אסף:
 16 ועבדיה בן-שמעיה בן-גלל בן-יהונתן
 ויהקיה בן-אסא בן-אלקנה יושב במצרי
 גמפתי:
 17 ותשערים שלום ועקוב ושלמן ואחיו
 ואחיהם שלום הראש:
 18 ועדיה בן-שער המלך מורקה המה
 השערים למחנות בני לוי:
 19 ושלוש בן-קירא בן-אבסר בן-קחב ואחיו
 לבית-אביו הסקחים על מלאכת העבודה
 שמרי תפסים לאהל ואבתיהם על-מחנה יהוה
 שמרי הכבוא:
 20 ופיגסם בן-אלעזר נגיד הנה עליהם לפנים
 יהוה אעמו:
 21 ויהיה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד:
 22 כלם הגבורים לשערים בספים מאתים
 וישנים עשר המה במצריהם התיקשם המה וסד
 דויד ושמואל הראה באמונהם:
 23 והם וביניהם על-השערים לבית-יהוה
 לבית-האהל למשמרות:
 24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ומה
 צפונה ונגבה:
 25 ואחיהם במצריהם לבוא לשבעת תימים
 מעת אל-ענת עמ' אלה:
 26 פי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם
 הלויים והיו על-השלכות ועל האצרות בית
 האלהים:
 27 וסביבות בית-האלהים ילינו ביעליהם
 משמרת והם על-המפתח ולבקר לבקר:
 28 ומתם על-כלי העבודה כפי-מספר וביאום
 ובמספר וציאום:
 29 ומתם ממינים על-הפלים ועל כל-כלי
 הקדש ועל-הספלת ונתנו והשמן והתלונה
 והקשמים:
 30 ומרנני הפגנים רחמי המקהרת לבשמים:
 31 ומתניה מן-הלויים הוא הכבור לשלם
 הקרחי באמונה על מעשה החבתיים:
 32 ומרנני הקחתי מן-אחיהם על-לחם
 המקהרת להכין שבת שבת: ס
 33 ואלה המשתרים ראשי אבות ללויים
 בשלשת פטרים כ (פטורים ק) ביי'ומם
 ולילה עליהם במלאכה:
 34 אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם
 הראשים אלה ישיבו בירושלם: פ
 35 ובגבעון ישיבו אבי-גבעון יעואל כ (יעואל
 ק) ושם אשתו מעכה:
 36 ובגו הכבור עבדון וצור וקיש ובעל וגר
 ונדב:
 37 וגדור ואחיו וזכריה ומקלות:
 38 ומקלות הוליד את-שמעם ואר-הם נגד
 אחיהם וישבו בירושלם עמ' אחיהם: ס
 39 וגר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאלו
 ושאלו הוליד את-יהונתן ואת-מלכישוע
 ואת-אביגדב ואת-אשבעל:

4 ואבישוע ונעמן ואחיהם:
 5 וגרא ושופון וחורם:
 6 ואלה בני אחוז אלה הם ראשי אבות
 ליישיבי נבע ויגלום אל-מנחת:
 7 ונעמן וחתה וגרא הוא הגלם והוליד
 את-עזא ואת-אחיהד:
 8 ושחיהם הוליד בשדה מואב מן-שלחו אתם
 חושים ואת-בערא נשיו:
 9 וילד מן-חדש אשתו את-יוקב ואת-צביא
 ואת-מישא ואת-מלכם:
 10 ואת-יעזר ואת-שבעה ואת-מרמה אלה בניו
 ראשי אבות:
 11 ומתיהם הוליד את-אביטוב ואת-אלפעל:
 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בגה
 את-אוזו ואת-לד ובנתיה:
 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליישיבי
 אילון המה חבריהו את-יושיבי גת:
 14 ואחיו ששק ויחמות:
 15 וזכריה ועזר ועזר:
 16 ומיקאל וישפה ויהוא בני ברעה:
 17 וזכריה ומשלם וזכרון וזכרי:
 18 וישמרי וזלילה ויוקב בני אלפעל:
 19 ויקים וזכרי וזכרי:
 20 ואליעני וצלתי ואליאל:
 21 ועזריה וזכריה ושמרת בני שמעי:
 22 וישפן ועזר ואליאל:
 23 ועבדון וזכרי ונתן:
 24 ותנגיה ועלים וענתניה:
 25 ויפדיה ויעזאל כ (ויפואל ק) בני ששק:
 26 ושמערי ושמרה ושמרה:
 27 ועקריה ואלה וזכרי בני ירחם:
 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה
 ישיבו בירושלם: ס
 29 ובגבעון ישיבו אבי גבעון ושם אשתו
 מעכה:
 30 ובגו הכבור עבדון וצור וקיש ובעל
 ונדב:
 31 וגדור ואחיו וזכרי:
 32 ומקלות הוליד את-שמעם ואר-המה נגד
 אחיהם וישבו בירושלם עמ' אחיהם: ס
 33 וגר הוליד את-קיש וקיש הוליד את-שאלו
 ואת-אביגדב ואת-אשבעל:
 34 וכן-הונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד
 את-מיקה: ס
 35 ובני מיקה פיתון ומלך ותאדע ואחיו:
 36 ואחוז הוליד את-יהועדה ויהועדה הוליד
 את-עלמת ואת-עזמות ואת-זמרי וזמרי הוליד
 את-זמרא:
 37 וזמרא הוליד את-בנעא רפה בנו אלעשה
 בנו אצל בנו:
 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם א
 בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה ונתן אלה
 כל-אלה בני אצל:
 39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני
 ואל-יפלט השלשי:
 40 ויהיו בני-אולם אנשים גבריי-חיל ררכי
 קשת ומרבים בנים ובני מאה ותמשים
 כל-אלה מפני בגנמן: פ

9

1 וכל-ישראל התיקשו והנם כהובים על-ספר
 מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל
 במשלם: ס
 2 והיושיבים הראשנים אשר באהותם בעריהם
 ישראל הפגנים הלויים והנתינים:
 3 ובירושלם ישיבו מן-בני יהודה ומרנני
 בגנמן ומרנני אפרים ומנשה:
 4 עותי בן-עמיהור ובערי בן-אמר בן
 קנימ' כ (בני ק) (מרנני-פסין ק) בן-יהודה:
 5 ומן-השלוני עשה הכבור ובניו:
 6 ומרנני-זרח יעואל ואחיהם שש-מאות

ועליו שלושים: **ס**
43 חנון בן־מנשה ויושפט המתיני: **ס**
44 עזיאל הששקתי שמע ועיאל **כ** (ויעיאל **ק**) **ס** בני חותם הערערי: **ס**
45 ודיעאל בן־שמרי ויחא אחיו התיצי: **ס**
46 אליאל המתיני ויריבו וישונה בני אלנעם ויהודה המואבי:
47 אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: **פ**

12

1 ואלה הפאים אלי־דוד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן־קיש והמה בנבורים עזרי המלחמה:
2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים פאבנים יבחינים בקשת מאחיו שאול מבני־מן:
3 הראש אחיעזר ויואש בני השמקה הגבעתי ויזאל **כ** (ויוזאל **ק**) ופלמט בני עמונת וברקה ויהודה הגנתתי:
4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל־השלשים:
5 וירמיה ויהואל ויהונן ויועבד הגבתי:
6 אלעזר וירימות ובעלה ושמרתה ושפטמה תקריפ **כ** (הקרופי: **ק**)
7 אלקנה וישונה ועזראל ויעזר וישבעם הקרתיים:
8 ויועאלה ויהודה בני ירחם מן־הגדוד:
9 ומרְמְרֵי נבדלו אלי־דוד למצד מרבה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני ארנה פניהם וכצבאים על־הקרחים למחר:
10 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי:
11 משמנה הרביעי ורמיה החמישי:
12 עתי הששי אליאל השבעי:
13 יוחנן השמיני אלוקד החשמי:
14 ורמיהו העשירי **ס** מכפני עשתי עשר:
15 אלה מבני־דוד ראשי הצבא אשר למאה הקטן ונגדול לאלף:
16 אלה הם אשר עברו את־הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על־בלי־גדתי **כ** (גדתי **ק**) ויבדו את־בלי־עמקים למזרח ולמערב: **ס**
17 ויבאו מרְבֵנֵי בנגמון ויהודה ער־למצד לדוד:
18 ויצא דוד לפני־הם ויען ויאמר להם אב־שלום והוא אבי לעזרי ויהיה־לי עליכם לב לב לחד ואב־לרמתיני לצרי בלא חסם בכפי ורא אלהי אבותינו ויובח: **ס**
19 ורוח לבשה את־עמשי ראש השלושים **כ** (השלישים **ק**) לך דוד ועמך ברושי שלום **כ** שלום לך ושלום לעונך פי עזרך אלהיך ויִקְבְּלֶם דוד ויחנם בראשי הגדוד:
20 וממנשה נפלו על־דוד בבאו עם־פלשתים על־שאל למלחמה ולא עזרם פי בעצה שלחתי סרני פלשתים לאמר בראשינו יבול אל־אדניו שאול:
21 בלכתו אל־ציקלג נפלו עליו וממנשה עזר ויועבד ודיעאל ומיכאל ויועבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה:
22 והמה עזרו עם־דוד על־הגדוד ביר־גבורי חיל פלם ויהיו שרים בצבא:
23 פי לשתים ביום ובאו על־דוד לעזרו ער־למחנה גדול במחנה אלהים: **פ**
24 ואלה מספרי ראשי החילין לצבא באו על־דוד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: **ס**
25 בני יהודה נשאו צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: **ס**
26 מרְבֵנֵי שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: **ס**
27 מרְבֵנֵי הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: **ס**
28 ויהונתן הגידי לאהרן ועמו שלשת אלפים

14 ויתקדשו הפתנים והלויים להעלות את־ארונו ויהו אלהי ישראל:
15 וישאו בני־הלויים את ארון האלהים באשר צנה משה בכבוד ויהו בכתפם במטות עליהם: **פ**
16 ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את־אחיהם המשקרים בכל־ישרי נבלים ובנרות ומצלתיים משמיעים להרים־בקול לשמחה: **פ**
17 ויעמידו הלויים את חילן בירי־אל ומרְמְרֵי אסף ביר־בכהיו **ס** ומרְבֵנֵי מרְיֵי אחיהם איתן ביר־קישוהו:
18 ועמם אחיהם המשנים וזכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחאל ויעני אליאב ובגיהו ומעשיהו ומתתיהו ואל־פלהו ומקנהו ועבד אדם ויעיאל השערים:
19 והמשקרים חילן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע:
20 וזכריה ויעזיאל ושמירמות ויחאל ויעני ואליאב ומעשיהו ובגיהו בנבלים על־עלמות: 21 ומתתיהו ואל־פלהו ומקנהו ועבד אדם ויעיאל ועזניוהו בכנרות על־השמינית לנצח: 22 ובגיהו שרי־הלויים במשא יסר במשא פי מבין הוא:
23 וזכריה ואלקנה שרים לארון:
24 ושביהו ויושפט ויהונאל ועמשי וזכריהו ובגיהו ואלעזר הפתנים **מחצצרים כ** (מחצרים **ק**) בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויהוה שרים לארון:
25 ויהי דוד וזקני ישראל ושרי האלפים החלבים להעלות את־ארון ברית־יהוה מר־בית עבד־אדם בשמחה: **ס**
26 ויהי בעזר האלהים את־הלויים נשאו ארון ברית־יהוה ויוצאו שבקש־פחים ושבקה אילים:
27 לדוד מברבל א מעיל בויץ וכל־הלויים הנשאים את־הארון והמשקרים ובגיהו השר המשא המשררים ועל־דוד אפוד בד:
28 וכל־ישראל מעלים את־ארון ברית־יהוה בתרופה ובקול שיפר ובחצצרות ובמצלתיים משמיעים בנבלים ובנרות:
29 ויהי ארון ברית יהוה בא עדיעיר דוד ומיכל בת־שאול ושאול ודוד החלון וסאל את־המלך דוד מרְבֵנֵי ומשק ותבו לו בלבה: **פ**

16

1 ויבאו את־ארון האלהים ויצגו אתו בחוף האהל אשר נטחלו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים:
2 ויכל דוד משהלות העלה והשלמים ויבדד את־העם בשם יהוה:
3 ויחלק לכל־איש ישראל מאיש ועד־אשה לאיש כפדר־חם ואספר ואשישה:
4 ויחן לפני ארון יהוה מן־הלויים משקתים ולהקביר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: **פ**
5 אסף הראש ומענהו זכריה ויעיאל ושמירמות ויחאל ומתתיהו ואליאב ובגיהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתיים משמיע:
6 ובגיהו ויחזיאל הפתנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית־האלהים:
7 ביום ההוא או נתן דוד בראש החדות ליהוה ביר־אסף ואחיו: **פ**
8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים על־לתינו:
9 שירו לו ומרורו שיהו בכל־נפלאותיו:
10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
11 חרשו ויהו ועזו בקשו פניו תמיד:
12 זכרו ונפלאותיו אשר עשה מפניו

בביתו שלשה חקשים ויבדד יהוה את־בית עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו: **פ**

14

1 וישלח חיקם **כ** (חורם **ק**) מלך־צר מלאכים אל־דוד ויעצי ארונים וחסדי קור וחסדי עצים לבנות לו בית:
2 וידע דוד ביר־בכיו ויהו למלך על־ישראל ביר־נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: **פ**
3 ויחך דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות:
4 ואלה שמות הנולדים אשר הירלו בירושלם שמוע ושוכב נתן ושלמה:
5 ויבחר ואלישוע ואלפלמט:
6 ונגה ונפג ונפיע:
7 ואלישמע ובעלדע ואלילפמט:
8 וישמעו פלשתים ביר־נשח דוד למלך על־בלי־ישראל ועלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד ויצא לפני־הם:
9 ופלשתים באו וישטמו בעמק רפאים:
10 וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על־**פלשתים כ** (פלשתים **ק**) ונתם בניו ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך:
11 ועלו בעל־רפאים ויבסם שם דוד ויאמר דוד פרץ האלהים את־אויבי בניו כפרץ מים על־פן קראו שם חמקום יהוה בעל רפאים:
12 ויעזבו־שם את־אלהיהם ויאמר דוד וישפרו באש: **פ**
13 ויספו עוד פלשתים וישטמו בעמק:
14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלהים לא העלה את־הם הסב מעליהם ויבאת להם ממול העבאים:
15 ויהי פשמעך את־קול הצעקה בראשי העבאים אז תצא במלחמה ביר־צא האלהים לפניך להפות את־מחנה פלשתים:
16 וישע דוד באשר צנהו האלהים ויבו את־מחנה פלשתים מגבעון ועד־גזרה:
17 ויצא שבע־דוד בכל־האצות ויהוה נתן את־פחדו על־בלי־הלויים:

15

1 ויעשלו בתים בעיר דוד ויבן מקום לארון האלהים ויטילו אהל:
2 אז אמר דוד לא לשאת את־ארון האלהים פי אב־הלויים ביר־כ אחר ויהו לשאת את־ארון יהוה ולשקרו עדיעולם: **ס**
3 ויחקל דוד את־בלי־ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון יהוה אל־מקומו אשר־בכין לו:
4 ויאסף דוד את־בני אהרן ואת־הלויים:
5 לבני קתה אוראל השר ואחיו מאה ועשרים: **ס**
6 לבני מרְיֵי עשה השר ואחיו מאתים ועשרים: **ס**
7 לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: **ס**
8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: **ס**
9 לבני חכרון אליאל השר ואחיו שמונים: **ס**
10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: **ס**
11 ויחך דוד לצדוק ולאביתר הפתנים וללויים לאוראל עשה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב:
12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל־הביתו לו:
13 כי למקראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בניו ביר־א רהשנהו במשא:

ושבע מאות: **ס**
29 וצדוק נער גבור חיל ובית־אביו שרים עשרים ושנים: **ס**
30 ומרְבֵנֵי בנגמון אחי שאול שלשת אלפים ועד־תנה מרְבֵנֵיהם שמרים משמרת בית שאול: **ס**
31 ומרְבֵנֵי אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: **ס**
32 ומחצי משה ממנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את־דוד: **ס**
33 ומפני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה־יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל־אחיהם על־פיהם: **ס**
34 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל־בלי מלחמה חמשים אלף ולעזר בל־לב ולב: **ס**
35 ומנפתלי שרים אלף ועמם בצנה ונתיה שלשים ושבעה אלף: **ס**
36 ומן־הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: **ס**
37 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: **ס**
38 ומעבר לזרדן מן־הראובני והגדי וחצי א שבט ממנשה ככל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף:
39 בל־אלה אנשי מלחמה ערכי מעקה בל־ב שלם באו חברונה להמליך את־דוד על־בלי־ישראל וגם כל־שרית ישראל לב אחד להמליך את־דוד:
40 והיו־שם עם־דוד ימים שלשה אבליים ושוחים ביר־בניו להם אחיהם:
41 וגם הקרובים אליהם ער־וששכר וזבלון ונפתלי מביאים להם בתמורים ובגמלים ובפדרים א ובבקר מאכל קמח דבילים וצמיקים ויו־ושמן ובקר וצאן לרב פי שמחה בישראל: **פ**

13

1 ויעזן דוד עשרי האלפים ונמאות לכל־גידי:
2 ויאמר דוד לכל אקהל ישראל אסי־עליכם טוב ומן־יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על־אחינו הנשואים ככל ארצות ישראל ועמם הפתנים והלויים פשרי מנרשיהם ויִקְבְּצוּ אלינו:
3 ונסבה את־ארון אלהינו אלינו ביר־א דרשנהו בימי שאול:
4 ויאמרו כל־הקהל לעשות כן ביר־ישר הדבר עיני כל־העם:
5 ויחקל דוד את־בלי־ישראל מן־ישור מרים ועד־לבוא חמת להביא את־ארון האלהים מקרת ישרים:
6 ויעל דוד וכל־ישראל בעלה אל־קרת ישרים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים א יהוה ישב הפרובים אשר־נגרא שם:
7 ויבאו את־ארון האלהים על־עגלה חשה מבית אבינדב וצא ואחיו נגים בעגלה:
8 ודוד וכל־ישראל משקמים לפני האלהים בכל־עז ובשרים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתיים ובחצצרות:
9 ויבאו עדיקן בידו וישלח צא את־ידו לאחו את־הארון פי שמטו בעקר:
10 וימראף יהוה בעזא ונפיהו על אשר־שלח ידו על־הארון וימת שם לפני אלהים:
11 ויחר לדוד ביר־פרץ יהוה פרץ בעזא ויבקר למקום ההוא פרץ עד היום הזה:
12 ויירא דוד את־האלהים ביום ההוא לאמר חן אבאי אלי את ארון האלהים:
13 ולא־חסיר דוד את־הארון אליו אל־עיר דוד וישוה אל־בית עבד־אדם נתתי:
14 וישב ארון האלהים עסיבית עבד אדם

לפניך תמיד ושמים את־חכמתך:
 8 והי' והנה אלקיך ברוך אשר אפי' בך
 לתקן על־פסאו למלך ליהנה אלקיך באהבת
 אלקיך את־ישראל להעמידו לעולם ויתקן
 עליהם למלך לעשות משפט וצדקה:
 9 ותתן למלך מאה ושפטים א' פבר וקב
 ובשמים לרב מאד ואבן וקנה ולא היה בפשם
 ההוא אשר נתנה מלפת־שקבא למלך שלמה:
 10 וגם־עבדי ח'ק'כ'ס (חורם ק) ועבדי שלמה
 אשר־הביאו וקב מאופיר הביאו עצי אלנומים
 ואבן וקנה:

11 ויעש המלך את־עצי האלנומים מסלות
 לביתי־היה ולבית המלך וכנרות ונבלים
 לשרים ולא־נראה כהם לפני פארץ והיה:
 12 והמלך שלמה נתן למלפת־שקבא
 את־כל־הפצה אשר שאלה מלכד אשר־הביאה
 אל־המלך ותספד ותלך לארצה הוא
 ועבדיו: פ

13 ויהי ממשקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה
 אהת שש מאות וששים ונש' בכרי וקב:
 14 לכד מאנשי התרים והספרים מביאים
 וכל־מלכי ערב ופחות הארץ מביאים וקב
 וכסף לשלמה:
 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה וקב שחוט
 שש מאות וקב שחוט ועלה על־הצנה האהת:
 16 ושלש־מאות מגנים וקב שחוט שלש מאות
 וקב ועלה על־המגן האהת ויתנם המלך בבית
 יער הלבנון: פ

17 ויעש המלך כסא־שן גדול ויצפהו וקב
 סוהר:
 18 ונש' מעלות לכסא וכבש פזקב לכסא
 מאתים ונדות מזה ומזה על־מקום השבת
 ושנים אהיות עמדים אצל הודות:
 19 ושנים עשר אהיות עמדים שם על־שש
 המעלות מזה ומזה לא־יגשגש כן
 לכל־ממלכה:
 20 וכל כלי משקה המלך שלמה וקב וכל כלי
 בית־יער הלבנון וקב סגור אין כסף ונחשב
 בימי שלמה למאומה:
 21 כִּי־אָזְיֹת לַמֶּלֶךְ הַלְבוּת תִּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי
 חוּרָם אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תְּבוּאָה אֲזִיֹת
 תִּרְשִׁישׁ שָׁלוֹת וְקֶבֶץ וְכֶסֶף שְׁנֵה־יָמִים וְכֹפִים
 וְתוֹפִים: פ

22 ויגדל המלך שלמה מפל מלכי הארץ
 לעשר וחקקה:
 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את־פני שלמה
 לשמע את־חכמתו אשר־נתן האלהים בלבו:
 24 וקם מביאים איש מנתחו כלי כסף וכלי
 וקב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופזרים
 דבר־שנה בשנה: פ
 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אהיות סוסים
 ומרפבות ושנים עשר אלף פרשים וגינתם
 עבדי הרקב ועם־המלך בירושלם:
 26 ויהי מושל בכל־המלכים מן־הנהר
 ועד־ארץ פלשתים ועד גבול מצרים:
 27 ויתן המלך את־הכסף בירושלם כפאבים
 ואת הארזים נתן פשקמים אשר־בשפלה לרב:
 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה
 ומכל־הארצות:

29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים
 הלא־הם כותבים על־דברי נתן הנביא
 ועל־גבואת אחיה השילוני ובחזות יעזי' כ
 (יעזו ק) חזוה על־ירבעם בן־נבט:
 30 וימלך שלמה בירושלם על־בני־ישראל
 ארבעים שנה:
 31 ויששב שלמה עם־אבתיו ויפקדהו בעיר
 דויד אביו וימלך רבעם בנו תחתיו: פ

10

1 וילך רבעם שקמה פי שכם באו כלי־ישראל
 להמליך אותו:
 2 ויהי פשעם ורבעם בן־נבט והוא במצרים

אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ורבעם
 ממצרים:
 3 וישלחו וינקראו־לו ויבא ורבעם
 וכל־ישראל וידברו אל־רבעם לאמר:
 4 אביך הקשה את־עלנו ועתה תקל מעבדת
 אביך הקשה ומעלו תפבד אשר־נתן עלינו
 ונעבדך:
 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי'
 וילך העם: ס

6 ויועץ המלך רבעם את־הזקנים אשר־היו
 עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך
 אהם נועצים להשיב לעם־הזה דבר:
 7 וידברו אלו לאמר אשתיה לשוב להעם
 הזה ורציאתם ודברת אלהם דברים טובים
 והיו לך עבדים כל־ימינו:
 8 ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעשה ויועץ
 את־הזקנים אשר גדלו אתו העמדים לפניו:
 9 ויאמר אלהם מה אהם נועצים ונשיב דבר
 את־העם הזה אשר דברו אלי' לאמר תקל
 מן־העל אשר־נתן אביך עלינו:
 10 וידברו אתו תלדים אשר גדלו אתו לאמר
 פדהאמר לעם אשר־דברו אליך לאמר אביך
 הכביד את־עלנו ואתה תקל מעלנו פדהאמר
 אלהם קמני עבה ממחני אבי':

11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני
 אסיר על־עלכם אבי יסר אהכם בשמים ואני
 בעקרבתי: ס
 12 ויבא ורבעם וכל־העם אל־רבעם ביום
 השלשי באשר דבר המלך לאמר שובו אלי'
 ביום השלשי:
 13 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רבעם את
 עצת הזקנים:
 14 וידבר אלהם בעצת תלדים לאמר אביך
 את־עלכם ואני אסיר עלי' אבי יסר אהכם
 בשמים ואני בעקרבתי:
 15 ולא־שמע המלך אל־העם כִּי־הָיָה נֹסֵף
 מעל האלהים למען קים והנה את־דברו
 אשר דבר ביד איתנו השלשי אל־רבעם
 בן־נבט:

16 וכל־ישראל פי אל־שמע המלך להם
 ונשיבו העם את־המלך א לאמר מה־לנו חלק
 בך ויהי ולא־נחלה בך ונשי איש לאהליך
 ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל־ישראל
 לאהלו: ס
 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך
 עליהם רבעם:
 18 וישלח המלך רבעם את־הרבים אשר
 על־הים ויהגמרו בני־ישראל אבן וזמת
 והמלך רבעם התאמץ לעלות בפזר־בנה לנוס
 וירושלם: ס
 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום
 הזה: ס

11

1 ויבא רבעם וירושלם ויקהל את־בית־יהודה
 ובגזמן מאה ושמונים אלף פחור עשה מלחמה
 להלחם עם־ישראל להשיב את־הממלכה
 לרבעם: פ
 2 ויהי דבר־יהוה אל־שמעיהו איש־האלהים
 לאמר:
 3 אמר אל־רבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל
 כל־ישראל ביהודה ובגזמן לאמר:
 4 פה אמר יהוה לא־תעלו ולא־תלחמו
 עם־אחיכם ובו איש לביתו פי מאתי נתנה
 הדבר הזה וישמעו את־דברי יהוה וישבו
 מלכת אל־ירבעם: פ

5 וישב רבעם בירושלם ויבן ערים למצור
 ביהודה:
 6 ויבן ובית־לחם ואת־עטים ואת־תקוע:
 7 ואת־בית־צור ואת־דשוכו ואת־עדלם:
 8 ואת־גת ואת־מקשה ואת־זויר:
 9 ואת־אדוירים ואת־לכיש ואת־עקונה:

10 ואת־צרעה ואת־אילון ואת־חברון אשר
 ביהודה ובגזמן ערי מצרות:
 11 ויתחזק את־המצודות ויתן בקום גידיים
 ואצרות מאכל ושמן וזון:
 12 ובכל־עיר ועיר צלות ורקמים ויתחזקם
 להרבה מאד ויהי־לו יהודה ובגזמן: ס
 13 והשכנים ונתונים אשר בכל־ישראל
 התנצבו עליו מקל־גבולם:
 14 כִּי־עָבְדוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִנְחֵיהֶם וְאֶת־הַתְּנוּת
 ויכלו ליהודה ולירושלם כִּי־הָיָה רֵעִים ורבעם
 וכגו' מבחן ליהוה:
 15 ויעמדו ארבע פהנים לבמות ולשעירים
 ולעגלים אשר עשה:
 16 ואת־הרים מפל שבטי ישראל הנתנים
 את־לבעם לפשק את־יהוה אלהי ישראל באו
 וירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותיהם:

17 ויתחזקו את־מלכות יהודה ויאמרו
 את־רבעם בן־שלמה לשנים שלוש פי הלכו
 בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש:
 18 ויתחזקו רבעם אשה את־מחלת כן
 (בדוירימות ק) בן־דויד אביהו בן־אליאב
 בן־דויד:
 19 ותלך לו פנים את־יעוש ואת־שמריה
 ואת־זום:
 20 ואת־רבי' לקח את־מעכה בת־אבשלום
 ותלך לו את־אבנה ואת־עמי ואת־זויר
 ואת־שלמיה:

21 ויאבד רבעם את־מעכה בת־אבשלום
 מקל־נשיו ופילגשו פי נשים שמונה־עשרה
 נשא ופילגשים נשים ויולד עשרים ושמונה
 בנים וששים בנות:
 22 ויעמד לראש רבעם את־אבנה בן־מעכה
 לגידי באהיו פי להמליכו:
 23 ויבן ויבין מקל־גינו לקל־ארצות יהודה
 ובגזמן וכל ערי המצודות ויתן להם הסגון
 לרב וישאל הסגון נשים:

12

1 ויהי כהכין מלכות רבעם וכחזקתו עזב
 את־חברתו והנה וכל־ישראל עמו: פ
 2 ויהי בשנה החמישית למלך רבעם עלה
 שישק מלך־מצרים על־ירושלם פי מעלו
 ביתו:
 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים
 ואו' מספר לעם אשר־באו עמו ממצרים
 לזבים כפנים וכושים:
 4 וילכד את־ערי המצודות אשר ליהודה ויבא
 עד־ירושלם: ס

5 ושמעיה הנביא בא אל־רבעם ושר' יהודה
 אשר־נאספו אל־ירושלם מפני שישק ויאמר
 להם פדהאמר יהוה אהם עובתם אתי ואני
 עובתי אהכם ביד־שישק:
 6 ויבגועו שרירי־ישראל והמלך ויאמרו צדיק
 יהוה:
 7 ובראות יהוה פי נגעו היה דבר־יהוה
 אל־שמעיה א לאמר נגעו לא אשחיתם ונתתי
 להם כמעט לפליטה ולא־תחך חמתי
 בירושלם ביד־שישק:
 8 פי יהוה־לו לעבדים ויעו עבודתי ועבדתי
 ממלכות הארצות: ס

9 ויעל שישק מלך־מצרים על־ירושלם ויחך
 את־אצרות בית־יהוה ואת־אצרות בית המלך
 את־הכל לקח ויחך את־קמני תהב אשר עשה
 שלמה:
 10 ויעש המלך רבעם תחתיהם מגני גחשת
 והפקידו על־ידי שר' הרצים השמרים פתח בית
 המלך:
 11 ויהי מדי־בוא המלך בית יהוה באו הרצים
 וישאום והשבום אלהא הרצים:
 12 ובהקנעו שב ממנו ארץ־יהוה ולא להשחית
 לקלה וגם ביהודה היה דברים טובים: ס
 13 ויתחזק המלך רבעם בירושלם וימלך פי

בן־ארבעים ואחת שנה רבעם במלכו ושבט
 עשרה שנה א מלך בירושלם עיר אשר־בחר
 יהוה לשום את־שמו שם מפל שבטי ישראל
 ושם אמו נעמה העמנית:
 14 ויעש הרע פי לא הכין לבו לדרוש
 את־יהוה:
 15 וידברו רבעם הראשנים והאחרונים
 הלא־הם כותבים על־דברי נתן הנביא ועלו
 חזוה להתחיש ומלחמות רבעם ורבעם
 כל־הימים:
 16 ויששב רבעם עם־אבתיו וינקבר בעיר
 דויד וימלך אבנה בנו תחתיו: פ

13

1 בשנת שמונה עשרה למלך רבעם וימלך
 אבנה על־יהודה:
 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו
 בת־אוראל מן־בקה ומלחמה תוהה בין
 אבנה ובין רבעם:
 3 ויאמר אבנה את־המלחמה פתול גבורי
 מלחמה ארבע־מאות אלף איש פחור ס
 ורבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף
 איש פחור גבור תול: ס

4 ויקם אבנה מעל להר צמרים אשר בהר
 אפרים ויאמר שמעוני רבעם וכל־ישראל:
 5 והלא לכם לדעת פי יהוה אלהי ישראל נתן
 מלכות לדויד על־ישראל לעולם לו ויבגו
 ברית מלח: ס
 6 ויקם רבעם בן־נבט עבד שלמה בן־דויד
 וימרד על־ארצו:
 7 וינקבו עליו אנשים רקים בני בלעזל
 והאמצו על־רבעם בן־שלמה ורבעם היה
 נער וברך־לבב ולא התחזק לפניהם:
 8 ועתה אהם אמרים להתחזק לפני ממלכת
 יהוה ביד בני דויד ואתם הטון רב ועמכם
 עגלי וקב אשר עשה לכם ורבעם לאלהים:
 9 הלא הדחתם את־ביתנו יהוה את־בני אהרן
 ותלוים ומעשו לכם פהנים פעמי הארצות
 כל־הבא למלא ידו כפר בן־נבט ואילם
 שבעה ונהה כהן ללא אלהים: ס

10 ואנתנו יהוה אלהינו ולא עובדו ונתנים
 משרתים ליהוה בני אהרן ותלוים במלאת:
 11 ומקטרים ליהוה עלות בפזר־בפזר
 ובקרב־בזבוב וקמח־תומים ומערכת להם
 על־השלחן כשחור ומנורת וקב וזריתיה
 לבקר בעקב בעקב כִּי־שָׁמַרִים אָנַחְנו
 את־משמרת יהוה אלהינו ואתם עובתם אתו:
 12 והנה עמנו כראש האלהים א וכהניו
 והצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל
 אל־התלחמו עם־יהוה אלהי־אבותיכם כִּי־לא
 תצליחו:

13 ורבעם הסב את־הפארב לבוא מאחריהם
 ויהיו לפני יהודה והפארב מאחריהם:
 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים
 ואחרו ויעקו ליהוה והכהנים טחצצרים כ
 (מחצצרים ק) פחצצרות:
 15 וירועו איש ויהודה ויהי פהרע איש יהודה
 והאלהים יגף את־רבעם וכל־ישראל לפני
 אבנה ויהודה:
 16 וינוסו בני־ישראל מפני יהודה ונתנם
 אלהים בידם:
 17 ויפו כהם אבנה ועמו מכה רכה ויפלו
 תללים מישאל חמשי־מאות אלף איש פחור:
 18 ויבגועו בני־ישראל בשת ההי ויאמצו בני
 יהודה פי נשענו על־יהוה אלהי אבותיהם:
 19 וירדף אבנה אחרי רבעם וילכד ממנו
 ערים אבות־ביתאל ואת־בנותיה ואת־ישנה
 ואת־בנותיה ואת־שפלו' כ (שפרון ק)
 ובנותיה:

20 ולא־עצר פת־ירבעם עוד בימי אבנהו
 ויגפהו והנה וזמת: פ
 21 ויתחזק אבנהו וישאלו נשים ארבע עשרה

מהר מיקרו כ (מיקרוו ק) ברוקלא:
 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים
 איש על־בסאו מלפשים בגדים וישיבים בָּגָדָן
 פתח שער שָׁמְרוֹן וּכְלֵי־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
 לַפְּנֵיהֶם:
 10 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בְּרִכְעָנָה קִרְנֵי בַרְזֶל
 וַיֹּאמֶר כִּדְאֻמֶּר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּגְנַח אֹתֶיךָם
 עַד־פְּלוֹתָם:
 11 וּכְלֵי־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כִּן לֵאמֹר עֲלֵה רִמָּה
 גִּלְעָד וְהִצַּלח וְנִסַּח יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 12 וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ לְקִרְאָה לְמִיכָיִהוּ דָּבָר
 אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה דָבָרִי הַנְּבִיאִים כִּדְאֻמֶּר טוֹב
 אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּחַיֵּי־נָא דָּבָרֶךָ כַּאֲסֵד מִסָּה וּדְבַרְתָּ
 טוֹב:
 13 וַיֹּאמֶר מִיכָיִהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמֶר
 אֵלָיו אִתּוֹ אֲדַבֵּר:
 14 וַיָּבֵא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָה
 הַגִּלְגָּל אֵלֶיךָ רִמָּה גִלְעָד מִלְחָמָה אֲבִי־הַדָּל
 וַיֹּאמֶר עַל־וְהַצַּלִּיחוּ וַיִּגְתְּנוּ בְּיָדְכֶם:
 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּפַּח פְּעָמַי אֲנִי
 מִשְׁבִּיעֶיךָ אֲשֶׁר לֹא־תִדְבַר אֵלַי כִּדְאֻמַּת בְּשֵׁם
 יְהוָה:
 16 וַיֹּאמֶר רֵאיוֹתִי אֶת־כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל גְּפוּצִים
 עַל־הַהָרִים כַּאֲשֶׁר אֲוִרְלִתָּן רָעָה וַיֹּאמֶר
 יְהוָה לֹא־אֲדַבֵּר לְאֵלֶּהָ וְשׁוֹבוּ אִישׁ־לְבֵיתוֹ
 בְּשָׁלוֹם:
 17 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפֶט הֲלֹא
 אֶמְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
 אֲבִירָעָה:
 18 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה רֵאיוֹתִי
 אֶת־יְהוָה וַיֹּשֶׁב עַל־בְּסָאוֹ וּכְלֵי־כַּוָּא הַשָּׁמַיִם
 עֲמָדִים עַל־יָמִינוֹ וְשָׁמְאוֹ:
 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּח אֶת־דְּאֻחָב
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל וַיַּפֵּל בְּקִמּוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר
 זֶה אִמֵּר קִבְּה וְזֶה אִמֵּר קִבְּה:
 20 וַיֵּצֵא הַרוּחַ וַיַּעֲמֵד לַפְּנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו כִּמֵּה:
 21 וַיֹּאמֶר אַצָּא וְנִתִּיתִי לְרוּחַ שָׁקֶר כַּפִּי
 כְּלֵי־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּח וְגַם־תִּחַוֶּךְ אֶת־
 וְעַשְׂדֵּיכֶן:
 22 וַעֲתָה הִנֵּה גִתָּן יְהוָה רוּחַ שָׁקֶר כַּפִּי וְגִבְיֹתֶיךָ
 אֵלֶה וַיְהוֶה דָּבָר עֲלֵיכֶם קֵחָה:
 23 וַיִּשַׁח צִדְקִיָּהוּ בְּרִכְעָנָה וַיַּךְ אֶת־מִיכָיִהוּ
 עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר אִי זֶה הַדְּבָרֶךָ עֲבַר רוּחַ־יְהוָה
 מֵאֵתִי לְדַבֵּר אֵתֶךָ:
 24 וַיֹּאמֶר מִיכָיִהוּ הִנֵּךְ רָאָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר
 תִּבְּאוּ חֲדָר בְּחֵדֶר לְחַתְּבָה:
 25 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָחוּ אֶת־מִיכָיִהוּ
 וְהַשְׁבִּיחוּ אֶל־אֲמוֹן שֶׁר־עִשְׂרִי וְאֶל־יֹאשׁ
 בְּרִי־הַמֶּלֶךְ:
 26 וַאֲמַרְתֶּם כִּה אִמֵּר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ זֶה בֵּית
 הַקְּלָא וְהַאֲבִיחֵהוּ לְחֵם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד
 שׁוֹבֵי בְשָׁלוֹם:
 27 וַיֹּאמֶר מִיכָיִהוּ אִישׁ־טוֹב תְּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
 לֹא־דָבָר יִהְיֶה כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֵם:
 28 וַיַּעַל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֶט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 אֶל־רִמָּת גִּלְעָד:
 29 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפֶט הַתַּחַפֵּשׁ
 וַיָּבֹא בַּמִּלְחָמָה וְאִתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וְהַתַּחַפֵּשׁ
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה:
 30 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הַרְקָב אֲשֶׁר־לוֹ
 לֵאמֹר לֹא תִלְחָמוּ אֶת־הַגִּדּוֹל כִּי
 אֲבִי־הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבָדוּ:
 31 וַיְהִי כִּדְאֻמַּת שֵׁנִי הַרְקָב אֶת־יְהוֹשֻׁפֶט וְהַמָּה
 אָמְרוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וְגַם־עָלָיו הַלְחָלֵם
 וַיִּזְעַק יְהוֹשֻׁפֶט וַיְהוֶה עֲזָרוֹ וְנִסִּיתֶם אֱלֹהִים
 מִמֶּנּוּ:
 32 וַיְהִי כִּדְאֻמַּת שָׂרֵי הַרְקָב כִּי לֹא־יָנִיחַ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מֵאֲחֵרָיו:
 33 וְאִישׁ מִשָּׁן בָּקָשָׁת הִלְחֵם וַיַּךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשְּׂרָדִין וַיֹּאמֶר לְהַרְבֵּב
 הַפָּחַךְ לְיָדֶךָ כִּי (יָדֶךָ) וְהוֹצֵאתִי מִן־הַמִּתְנַחֵה כִּי
 הַחֲלִיתִי:
 34 וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

17

1 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשֻׁפֶט בְּנוֹ תַחֲתָיו וְהַתְּחִיב
 עַל־יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיִּתְּרֵם־לֵב בְּכִלְעָרֵי הַיּוֹדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּפְּן
 נְצִיבִים פְּאָרְזֵן וְהוֹדָה וּבְעָרָי אֲפִרְוִים אֲשֶׁר לְכַד
 אֶסָא אָבִיו:
 3 וַיְהִי יְהוָה עִמֵּי־יְהוֹשֻׁפֶט כִּי הִלֵּךְ בְּדַרְכֵי־דָוִד
 אָבִיו הַרְאֻשִׁים וְלֹא דָרַשׁ לְבַעֲלִים:
 4 כִּי לֹא־לֵה אָבִיו דָּרַשׁ וַיִּבְמָצְאוּ הַלֵּךְ וְלֹא
 כַּמְעֶשֶׂה יִשְׂרָאֵל:
 5 וַיִּכֶן יְהוָה אֶת־הַמִּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ
 כְּלֵי־הַיּוֹדָה מִנְחָה לְיְהוֹשֻׁפֶט וַיְהִי־לוֹ
 עֲשָׂר־וָקַבּוּד לָרֶב:
 6 וַיִּגְבַּח לְבָו בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הַסִּיר
 אֶת־הַבְּמֹת וְאֶת־הַמְּרִירִים מִיְהוּדָה:
 7 וּבִשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבָר־חֵיל
 וּלְעִבְדָּיהֶם וּלְזַבְחֵיהֶם וּלְגִתְּנָאֵל וּלְמִיכָיִהוּ לְלַמֵּד
 בְּעָרֵי יְהוּדָה:
 8 וַעֲמָקֵם הַלְוִיִּם שָׁמְעִיהוּ וַיִּתְּנֵהוּ וַיְבָרְכֵהוּ
 וַעֲשִׂיהָאֵל יִשְׁמְרֵי־מוֹת כ (וְשִׁמְרֵמוֹת ק) וַיְהוֹדְתָן
 וַאֲדַנְיָהוּ וְטַרְבִּיבָהוּ וְטוֹב אֲדוּנָיָה הַלְוִיִּם וַעֲמָקֵם
 אֲלִישָׁמַע וַיְהוֹרֵם הַתְּנִינִים:
 9 וַיִּלְמְדוּ בִּיהוּדָה וַעֲמָקֵם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה
 וַיִּסְבּוּ בְּכִלְעָרֵי יְהוּדָה וַיִּלְמְדוּ בָּעָם:
 10 וַיְהִי אֶפְסֹד יְהוָה עַל כְּלֵי־הַמִּלְכוּת הַהֲרָצוֹת
 אֲשֶׁר סִבְּבוֹת וְאֶת־הַיּוֹדָה וְלֹא גִלְחָמוּ עִמֵּי־יְהוֹשֻׁפֶט:
 11 וַיִּמְרֹד־שִׁלְשִׁים מְבִיאִים לְיְהוֹשֻׁפֶט מִנְחָה
 וְכֶסֶף מִשָּׂא גַם הַקְּרִבְיָאִים מְבִיאִים לוֹ צָאן
 אֵילִים שְׁבַעַת אֲלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת וַיִּתְּשִׁים
 שְׁבַעַת אֲלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת:
 12 וַיְהִי יְהוֹשֻׁפֶט הַלֵּךְ וַיְגַדֵּל עַד־לְמַעְלָה וַיִּכֶן
 בִּיהוּדָה בִּיקְרִיבוֹת וַעֲרֵי מִסְבְּנוֹת:
 13 וַיִּמְרֹד־לָחֶם רַבָּה תִּיהֶ לֹו בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאֲנָשֵׁי
 מִלְחָמָה גְּבוּרֵי חֵיל בִּירְוֹשָׁלַם:
 14 וְאֵלֶּה פְקָדֹתֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם לִיהוּדָה שָׂרֵי
 אֲלָפִים עֲדָנָה הַשָּׂר וְעַמּוֹ גְּבוּרֵי חֵיל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 אֲלָפִי:
 15 וְעַל־יָדוֹ יְהוּדָה הַשָּׂר וְעַמּוֹ מֵאֵתִים
 וְשִׁמּוֹנִים אֲלָפִי:
 16 וְעַל־יָדוֹ עֲמָקֵם בְּרִזְבָרִי הַתְּנַחֵב לִיהוּדָה
 וְעַמּוֹ מֵאֵתִים אֲלָפִי גְבוּרֵי חֵיל:
 17 וּמִן־בְּנֵי־מִן גְּבוּרֵי חֵיל אֲלֵיכֶם וְעַמּוֹ
 לְשָׂרֵי־קָשָׁת וּמִגֵּן מֵאֵתִים אֲלָפִי:
 18 וְעַל־יָדוֹ יְהוּדָה וְעַמּוֹ מֵאֵה־וְשִׁמּוֹנִים אֲלָפִי
 חֲלוּצֵי־כַּבָּד:
 19 אֵלֶּה הַמְּשָׁרְתִים אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר־גִּתָּן
 הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמְּבָצָר בְּכָל־יְהוּדָה:
 18

18

1 וַיְהִי יְהוֹשֻׁפֶט עֲשָׂר וָקַבּוּד לָרֶב וַיִּתְחַזַּק
 לְאֲחָבָב:
 2 וַיִּזְרַד לְקֵץ שָׁנִים אֶל־אֲחָבָב לְשָׁמְרוֹן
 וַיִּזְבַּח־לוֹ אֲחָבָב צָאן וְבָקָר לָרֶב וְלָעָם אֲשֶׁר
 עִמּוֹ וַיִּסְתַּחֲרוּ לְעֹלוֹת אֶל־רִמָּת גִּלְעָד:
 3 וַיֹּאמֶר אֲחָבָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפֶט מֶלֶךְ
 יְהוּדָה הַתְּלַךְ עִמִּי רִמָּת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כַּמּוֹנֵי
 כַּמּוֹן וַיַּעֲמֵךְ עִמִּי וַעֲמָךְ בַּמִּלְחָמָה:
 4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפֶט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרִשְׁנָא
 בַּיּוֹם אֶת־דָּבָר יְהוָה:
 5 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים אֲרַבְעַת
 מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַגִּלְגָּל אֶל־רִמָּת גִּלְעָד
 מִלְחָמָה אֲבִי־הַדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּפְּן
 הַאֲלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפֶט שָׂאוֹן כִּי נָבִיא לִיהוָה עוֹד
 וְגִדְרָשָׁה מֵאֵתֵנוּ:
 7 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשֻׁפֶט עוֹד
 אִישׁ־אֶחָד לְדָרֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֵתוֹ וְאֲנִי
 שָׁנְאֵתִיהוּ כִּי־אֲנִי מִתְנַבֵּא עָלַי לְטוֹבָה כִּי
 כְּלֵי־מִיּוֹ לְרַעָה הוּא מִיכָיִהוּ בְּרִזְבָרִי וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁפֶט אֶל־יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ כִּן:
 8 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיסִים אֶחָד וַיֹּאמֶר

מִי־יִשְׂרָאֵל לָרֶב בְּרִאתֶם בִּירְוֹחָה אֶלְהוֹ עַמּוֹ:
 10 וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְשַׁנַּת
 הַחֲמִשִּׁי עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אֶסָא:
 11 וַיִּזְבְּחוּ לִיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הַשָּׁלֶל כִּי־בָאוּ
 בְּקָר שְׁבַע מֵאוֹת וְצָאן שְׁבַעַת אֲלָפִים:
 12 וַיָּבֹאוּ בְּקִרְיַת לְדָרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם:
 13 וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יָדָרַשׁ לִיהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
 יִזְמַת לְמִן־קַטָּן וְעַד־גִּדּוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה:
 14 וַיִּשְׁבְּעוּ לִיהוָה בְּקוֹל גִּדּוֹל וּבַתְרוּעָה
 וּבַחֲצֻצּוֹת וּבַשֹּׁפְרוֹת:
 15 וַיִּשְׁמְחוּ כְּלֵי־הַיּוֹדָה עַל־הַשְּׁבֻעָה כִּי
 בְּכָל־לְבָבָם נִשְׁבְּעוּ וּבְכָל־רִצְוֹנָם בָּקָשׁוּ
 וַיִּמְצָא לָהֶם וַיִּגְזַח יְהוָה לָהֶם מִסְבִּיב:
 16 וְגַם־מַעֲבָה אֶסָא אֶסָא הַמֶּלֶךְ הַסִּירָה
 מִבְּיָרְיָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה לְאֲשֵׁרָה מִפְּלַת וַיִּכְרַת
 אֶסָא אֶת־מַפְלְצָתָה וַיַּךְ וַיִּשְׂרַף בְּחֵיל קִרְוֹן:
 17 וְהַקְּמֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל כִּכּ לְכַבֵּד אֶסָא
 תִּיהֶ שְׁלֵם כְּלֵי־מִיּוֹ:
 18 וַיָּבֵא אֶת־קַטְשֵׁי אָבִיו וְקָטְשָׁיו בֵּית הַאֲלֹהִים
 כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים:
 19 וּמִלְחָמָה לֹא יָתְוָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
 לְמַלְכוּת אֶסָא:
 16

16

1 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אֶסָא עָלָה בַּעֲשָׂא
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיִּכֶן אֶת־הַרְקָמָה
 לְבַלְתִּי תַת יוֹצֵא וְכֹא לְאֶסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה:
 2 וַיֵּצֵא אֶסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה
 וַיְבִית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּנֵי־הַדָּר מֶלֶךְ אֲרָם
 וַיִּשְׁבַּח בְּדַרְמָשֶׁק לֵאמֹר:
 3 בְּרִית בִּינִי וּבִינְךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה
 שְׁלַחְתִּי לָךְ כֶּסֶף וְזָהָב לָךְ הַפֶּר בְּרִיתְךָ
 אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵה מַעֲלִי:
 4 וַיִּשְׁמַע כֵּן הַדָּד אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶסָא וַיִּשְׁלַח
 אֶת־שָׂרֵי הַחֲלָלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ
 אֶת־עִירָוֹן וְאֶת־דִּין וְאֵת אָבֵל מִים וְאֵת
 כְּלֵי־מִסְבְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי:
 5 וַיְהִי כַּשֹּׁלַעַב בַּעֲשָׂא וַיַּחֲלֵל מִבְּנוֹת אֶת־הַרְקָמָה
 וַיִּשְׁבַּח אֶת־מִלְאֲכָתָה:
 6 וְאֶסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת־בְּרִית־יְהוּדָה וַיִּשְׂאוּ
 אֶת־אֲבִי הַרְקָמָה וְאֶת־עֲצִיבָהּ אֲשֶׁר כָּנַח בַּעֲשָׂא
 וַיִּכֶן בָּעָם אֶת־הַמַּצְעָה:
 7 וְכַעַת הַהוּא כֹּא הִנֵּי הָרָאָה אֶל־אֶסָא מֶלֶךְ
 יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בַּעֲשָׂא עַד־הַמֶּלֶךְ אֲרָם
 וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן גַּמְלַת חֵיל
 מֶלֶךְ־אֲרָם מִיָּדֶךָ:
 8 הֲלֹא הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים תָּיו לְחֵיל א לָרֶב
 לְרַקָּב וּלְפָרְשִׁים לְהַרְבֵּה מֵאֵד וַיִּבְהַשְׁעֶךָ
 עַל־יְהוָה וְהָגַם בְּיָדֶךָ:
 9 כִּי יְהוָה עִינֵי מַשְׁטֵמוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ
 לְהַתְּחַזֵּק עִם־לְבָבָם שְׁלֵם אֵלָיו וְנִסְבְּלָה עַל־זֹאת
 כִּי מִשְׁתָּה יֵשׁ עִמָּךְ מִלְחָמוֹת:
 10 וַיִּכְעַס אֶסָא אֶל־הָרָאָה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית
 הַמַּהֲפָכָה בִּירְבֻעֵף עַמּוֹ עַל־זֹאת וַיִּרְצֹץ אֶסָא
 מִן־הָעָם קֵעַת הַחַיָּא:
 11 וְהִנֵּה דָבָרִי אֶסָא הַרְאֻשׁוֹנִים וְהַחֲתוּוֹנִים
 הָגַם כְּתוּבִים עַל־כֶּסֶף הַמְּלָכִים לִיהוּדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל:
 12 וַיִּחַלֵּץ אֶסָא בִּשְׁנַת שְׁלוֹשִׁים וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּתוֹ
 כְּבָגְלוֹ עַד־לְמַעְלָה חֲלוּי וְגַם־בַּחֲלוּי לֹא־יָדָרַשׁ
 אֶת־יְהוָה כִּי בְרָפְאִים:
 13 וַיִּשְׁכַּב אֶסָא עִם־אֲבָתָיו וַיָּמַת בִּשְׁנַת
 אַרְבָּעִים וָאֶחָת לְמַלְכוֹ:
 14 וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּקַבְרֵיהֶוֹ אֲשֶׁר כָּנְהִילוֹ בְּעִיר
 דָּוִד וַיִּשְׁכְּבוּהוּ בַּמַּשְׁכָּב אֲשֶׁר מֵלֵא בְּשִׁמְיֵם
 וַיִּזְיֵם מִרְקָחִים בְּמַרְקָחַת מַעֲשֵׂה וַיִּשְׁפְּרוּלוֹ
 שְׂרָפָה גִדּוֹלָה עַד־לְמָאֵד:
 15

15

1 וַיְהוֶהוּ אֶסָא עוֹדֵד הַיְהוָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים:
 2 וַיֵּצֵא לַפְּנֵי אֶסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמְעִנִי אֶסָא
 וּכְלֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־מִן וַיְהוֶה עֲמָקֵם בְּרִזְבָרִי עַמּוֹ
 וְאִם־יִתְרַשְׁמוּ וַיִּמְצָא לָהֶם וְאִם־תִּתְּנֵבְהוּ וַיָּזַב
 אֲחָתָם:
 3 וַיִּמִּים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לֵלֵא אֱלֹהֵי אֶמֶת
 וְלֹא כַּחַן מוֹרָה וְלֹא תוֹרָה:
 4 וַיִּשְׁבַּח בְּצֻרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּבְק

היה מעמיד במרכבה נכח ארם עדיה עקב וימת לעת פוא השמש:

19

1 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם:
 2 ויצא אל בניו והוא בן־חמשים חנה ויאמר אל המלך יהושפט הלהשע לעזר ולשגיא יהוה פתח ויבואת עליך קצף מלפני יהוה:
 3 אבל דברים טובים ומצאו עמך בירבעה האשרות מן־הארץ ויבנינו לבבך לדרש האלהים:
 4 וישב יהושפט בירושלם ס וישב ויצא עם ממאר שבע עדיה וישב אל־יהוה אלהי אבותיהם:
 5 ויעמד שפטים פארץ בכל־ערי יהודה בהצרות לעיר ועיר:
 6 ויאמר אל־השפטים ראו מה־אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט:
 7 ועתה יהי פחד־יהוה עליכם שמרו ועשו ביראון וירוב אלהינו עולה ומשא פנים ומקדש־הקדש:
 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן־הלויים והפנהים ומקאשי האבות לישאל למשפט יהוה ולרוב וישב וירושלם:
 9 ויצו עליהם לאמר פה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם:
 10 וכל־יריב אשר־יבוא עליכם מאחיהם או הישבים בעריהם בירודם אלהם ביראתיהם למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה ותנידקף עליכם ועל־אחיהם פה תעשון ולא תאשמו:
 11 והנה אמרתי פהן הראש עליכם לכל דבר־יהוה ויבנהו בירושלם הנגיד לבית־יהוה לכל דבר־המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עמכם טוב: פ

20

1 ויהי אחריכן באו בני־מואב ובני עמון ועמם אמהעמונים על־יהושפט למלחמה:
 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בהצדון קמר היא עין גדי:
 3 וירא ויחן יהושפט את־בניו לדרוש ליהוה ויקרא־צום על־כל־יהודה:
 4 ויקצבו ויהודה לבקש מיהוה גם מפל־ערי יהודה באו לבקש את־יהוה:
 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני הקצר המלחמה:
 6 ויאמר יהוה אלי אבתינו הלא אהיה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הלויים ובידך פה ויבוכה ואין עמך להתיצב:
 7 הלא אהיה אלהינו הורש את־שבי הארץ הזאת מלפני עמך וישאל ותתנה לזרע אבניהם אהבך לעולם:
 8 וישבורכה ויבני לך אה מקדש לשמך לאמר:
 9 אם־תבוא עלינו קעה חרב שפוט ודבר ורקע נעמדה לפני הפית הזה ולפניך פי שמך בבית הזה ונגזק אלך מצרתנו ותשמע ותושיע:
 10 ועתה הנה בני־עמון ומואב והרשעים אשר אבנתה לישאל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו משליהם ולא השמידום:
 11 והנהיהם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו:
 12 אלהינו הלא תשפוטם כי אין בנו פה לפני המון חרב הזה שפא עלינו ואנחנו לא נדע מה־נעשה פי עליך עינינו:
 13 וכל־יהודה עמדים לפני יהוה גשם־שמים

21

1 וישב יהושפט ע־אבתיו ויקבר ע־אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו:
 2 ולראחים בני יהושפט עזרה ויחזאל ויזכריה ויעזריה ומיכאל ושפטניהו כל־אלה בני יהושפט מלך־ישראל:
 3 ויחן להם אבותם מנחות רבות לכסף ולזהב ולמנדנות עשירי מצרות ביהודה ואת־הממלכה נתן ליהורם ביהווא חכבור: פ
 4 וינס יהורם על־ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את־בני־אחיו פחזב וגם משירי ישראל:
 5 בן־שלושים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם:
 6 וילך בדרך א מלכי ישראל פאשר עשו בית אהאב פי בת־אהאב היתה לו אשה וישש חרע בעיני יהוה:
 7 ולא־אבה יהוה להשחית את־בית דויד למען חברת אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל־הימים:
 8 וימיו ששע אדום מסחת בדי־יהודה וימליכו עליהם מלך:
 9 ויעבר יהורם ע־שכריו וכל־הקרב עמו ויהי קם לזלזה ויד את־אדום הסובב אליו ואת שרי חרוב:
 10 וישפע אדום מסחת בדי־יהודה עד היום הנה אז תפגע לבנה בעת ההיא מסחת ידו פי עב ואת־יהוה אלהי אבתיו:
 11 גס־הוא עשה־כמות פקרי יהודה ונתן את־שבי ירושלם ויפח את־יהודה: פ
 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר פה א אתה יהוה אלהי דויד אביך תסת אשר לא־תלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך־יהודה:
 13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את־יהודה ואת־שבי ירושלם פהנות בית אהאב וגם את־אחיה בית־אבוב הסובבים ממך חרע:
 14 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובשירך ובכל־רכושך:
 15 ואתה פחלויים רבים במחלה מעין עדי־צאו מעין מן־חללי ימים על־ימים:
 16 ויער יהוה על־יהורם את רוח הפלשתים והקבים אשר על־יו פושים:
 17 ויעשו ביהודה ויבקעה וישפו את כל־הקבו נמסא לבית־המלך וגם־בניו וישיר ולא גשארלו בן פי אס־יהואחז קטן בניו:
 18 ואחרי כל־זאת נגפו יהוה א במעיו לחלי לאין מרפא:
 19 ויהי לימים אצמים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו ע־חליו וימת בתחללים רעים ולא־עשו לו עמו שרפה פשרת אבתיו:
 20 בן־שלושים ושתים שנה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים:

22

1 וימליכו יושבי ירושלם את־אחיהו בנו קטמן תחתיו פי כל־הראשנים חרע הנגידו סא בערבים למתנה וימלך אחניהו בן־יהורם מלך יהודה: פ
 2 בן־ארבעים ושתים שנה אחניהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי:
 3 גס־הוא הלך בדרכי בית אהאב פי אמו היתה יועצתו לחרשיע:
 4 וישש חרע בעיני יהוה בבית אהאב ביהמה הורילו ויצאים אחרי מות אביו למשחית לו:
 5 גם בעצתם הלך וילך את־יהורם בן־אהאב מלך ישראל למלחמה על־חזאל מלך־ארם במות גלעד ויכו הרפים את־יהורם:

6 וישב להתרפא בירושלם פי המכים אשר פהו בקמה בהחלמו את־חזאל מלך ארם ועזריהו בן־יהורם מלך יהודה וכד לראות את־יהורם בן־אהאב בירושלם בירחלה הוא:
 7 ומאלחים היתה תבוסת אחניהו לבוא אל־יהורם ויבאו יצא ע־יהורם אל־יהווא בן־גמש אשר משחו יהוה להקריב את־בית אהאב:
 8 ויהי בהשפט יהוה ע־בית אהאב וימצא את־שרי יהודה ובני אחי אחניהו משחיתים לאחניהו וימקדם:
 9 ויבקש את־אחניהו וילקדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאו אל־יהווא וימתו ויקברו פי אמרו בן־יהושפט הוא אשר־דרש את־יהוה בכל־לבו ואין לבית אחניהו לעצר פה לממלכה:
 10 ועתליהו אס אחניהו ראתה פי מת פנה וסאס ותדבר את־כל־זרע הממלכה לבית יהודה:
 11 ותקח יהושבע בת־המלך את־יואש בן־אחניהו ותגב אתו מתוך בני־המלך הממיתים ותתן אתו ואת־מינקתו פחזר הממית ותסתוריהו ויהושבע בת־המלך יהורם אשת יהוידע פהן פי היא היתה אחות אחניהו מקני עתליהו ולא המיתתו:
 12 ויהי אהם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליהו מלכת על־הארץ: פ

23

1 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויפקח את־שרי המאות לעזריהו בן־ירחם ולישמעאל בן־יהוונן ולעזריהו בן־עזריהו ואת־משעאל בן־עזריהו ואת־אלישפט בן־זכרי עמו בבמות:
 2 ויסבו ביהודה ויקצבו את־הלויים מפל־ערי יהודה וקאשי האבות לישאל ויבאו אל־ירושלם:
 3 ויכרת כל־הקהל ברית בבית האלהים ע־המלך ויאמר להם הנה בן־המלך ימלך פאשר דבר יהוה על־בני דויד:
 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לפנהים וללויים לשערי הספים:
 5 ותשלשית בבית המלך ותשלשית בשער היסוד וכל־העם פחצרות בית יהוה:
 6 ואל־יבוא ביהוה פי את־הפנהים ותמשרתים ללויים חרע פהו בירכש חרע וכל־העם ישמרו משמרת יהוה:
 7 ותקפו הלויים את־המלך סביב איש וכליו בידו ותסא אל־בית יומת והיו את־המלך בלא ובצאתו:
 8 וישעו הלויים וכל־יהודה פכל אשר־צוה יהוידע פהן ויקחו איש את־אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת פי לא פטר יהוידע פהן את־המחלקות:
 9 ויחן יהוידע פהן לשרי המאות את־חניתים ואת־מנגלות ואת־השלשים אשר למלך דויד אשר בית האלהים:
 10 ויעמד את־בני־העם ואיש א שלחו בידו מקרה הפית חמנית עדי־קרה הפית השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב:
 11 ויציאו את־בן־המלך ויחניו עליו את־מגו ואת־העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יהי המלך:
 12 ותשמע עתליהו את־קול העם הרצים ומסתללים את־המלך ותבוא אל־העם בית יהוה:
 13 ותרא והנה המלך עומד על־עמודו פמבוא ושרים והמצצרות על־המלך וכל־העם הארץ שמה ותוקע פחצצרות ותמשוררים פכלי השיר ומודיעים למלל את־קרב עתליהו את־בניהו ותאמר קשר קשר: פ
 14 ויציא יהוידע פהן את־שרי המאות א פקריה סתול ויאמר אלהם חוציאוהו אל־מבית

עד-לָבוֹא מִצְרַיִם כִּי הִתְחִיל עַד-לְמַלְכָּהּ:
 9 וַיָּבֵן עֲזַרְיָהוּ מְגִדְלִים בִּירוּשָׁלַם עַל-שֹׁעַר
 הַפֶּנֶה וְעַל-שֹׁעַר הַחַיִּי וְעַל-הַמִּקְדָּשִׁים וַיְחַזְקֵם:
 10 וַיָּבֵן מְגִדְלִים בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲצַב בָּרוֹת רַבִּים
 אֲבִירִים מִקְדָּחֵיב הָיָה לוֹ וּבִשְׂפֵלָה וּבְמִישׁוֹר
 כָּפִירִים וְקִרְמִים קִרְמִים וּבְכַרְמֵל כִּי-אֵהָב
 אֶרְמָה נָהָה: **ס**
 11 וַיְהִי לְעֲזַרְיָהוּ חֵיל עֲשֵׂה מִלְחָמָה יוֹצֵא צָבָא
 לְגִדּוֹד בְּמִסְפָּר פְּקָדָתָם כִּי־יֵצֵאוּ כִּי (יִשְׂרָאֵל כ)
 ק) הַסּוֹפֵר וּמַעֲשָׂיו הַשּׁוֹטֵר עַל יַד-חַנְּנִיָּהוּ
 מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ:
 12 כָּל מִסְפָּר רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְגִבּוֹרֵי חֵיל
 אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
 13 וְעַל-יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת
 אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה כָּכֹה חֵיל
 לְעֹר לַמֶּלֶךְ עַל-הָאָוִיב:
 14 וַיָּבֵן לָהֶם עֲזַרְיָהוּ לְכַל-צָבָא מְגִינִים
 וְקִרְמִים וּבִקְעִים וְיִשְׂרָיִנוֹת וְקִשְׁתוֹת וְלֹאֲבָנֵי
 קִלְעִים:
 15 וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבּוֹת מִחֻשְׁבֹּת חוֹשֵׁב
 לְהִיּוֹת עַל-הַמְּגִדְלִים וְעַל-הַפְּנּוֹת לִירוּא
 הַפְּחִים וּבְאֲבָבִים גְּדִלוֹת וַיֵּצֵא שָׂמָ
 עַד-לְמַדְחֹחִים כִּי-הִפְלִיא לְהַעֲזֹר עַד בִּיַּחְזֹק:
 16 וַיַּחֲזִקְתּוּ גְבַה לְבוֹ עַד-לְהַשְׁחִית וַיַּמְעַל
 בִּיְהוָה אֱלֹהָיו וַיֵּבֵא אֶל-חֵיבָל יְהוָה לְמַקְטֵיר
 עַל-מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת:
 17 וַיֵּבֵא אֲחֵרִיֹו עֲזַרְיָהוּ הַפֶּהן עֲשׂוֹ מִפְּנֵי־אֵם
 לִיהוָה שְׁמוֹנִים כְּנִי-חֵיל:
 18 וַיַּעֲמֵדוּ עַל-עֲזַרְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 לֹא-יֵלֶךְ עֲזַרְיָהוּ לְהַקְטִיר לִיהוָה כִּי לַפְּתָנִים
 כְּנִי-אֲחֵרֹן מִקְדָּשֵׁים לְהַקְטִיר צֹא מִן-הַמִּקְדָּשׁ
 כִּי מַעֲלָתָ וְלֹא-יֵלֶךְ לְכַבּוֹד מִיְהוָה אֱלֹהִים:
 19 וַיִּזְעַף עֲזַרְיָהוּ וַיִּגְדֹּד מִקְטֹרֶת לְהַקְטִיר
 וּבִזְעָפוֹ עִשׂ-הַפְּתָנִים וְהַקְּטֹרֶת זָרְחָה בְּמִצְחֹו
 לִפְנֵי הַפְּתָנִים בְּבוֹת יְהוָה מַעַל לְמִזְבֵּחַ
 הַקְּטֹרֶת:
 20 וַיִּפֹּן אֱלֹו עֲזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֵאשִׁי וְכָל-הַפְּתָנִים
 וְהַגְּדִיָּהוּא מִצְרַע בְּמִצְחֹו וַיִּבְחַלְלוּהוּ מִשָּׁם
 וְגַם-הָיָה נִדְחָף לְצֹאָת כִּי נִגְעָו יְהוָה:
 21 וַיְהִי עֲזַרְיָהוּ הַמֶּלֶךְ מִצְרַע אֶדְרִיֹם מוֹתוֹ
 וַיָּגֵר מִבוֹת יְהוָה וַיִּתֵּם כְּנֹו עַל-בֵּית הַמֶּלֶךְ
 שׁוֹפֵט אֲדִיֵּעַם הָאָרְצִי:
 22 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲזַרְיָהוּ הַרְאֲשִׁים
 וְהַאֲחֵרִים כַּתֵּב וְשִׁעָרוֹ כִּי-אֲמוֹן תְּכִיבֵא:
 23 וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָהוּ עַם-אֲבָתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
 עַם-אֲבָתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבוּרָה וְכָל-מַלְכִים כִּי
 אָמְרוּ מִצְרַע הוּא וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם כְּנֹו תַחְתָּיו: **פ**

27

1 בְּרַעֲשִׁירִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יוֹתָם בְּמַלְכוֹ
 וְשֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אֲמוֹ
 יְרוּשָׁה בְּתַצְדִּיק:
 2 וַיַּעַשׂ תֵּשֵׁר בְּעֵינָי יְהוָה כִּכָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה
 עֲזַרְיָהוּ אֲבִיו רַק לֹא-בָא אֶל-חֵיבָל יְהוָה עוֹדוֹ
 הֶעָשׂ שְׂחִחִיתִים:
 3 הוּא כְּנָה אֲשֶׁר-עַד בִּיְהוָה הַעֲלִיֹן
 וּבְחֻמַּת הַעֲפָל כְּנָה לְרֹב:
 4 וְעָרִים כְּנָה בְּהַר-יְהוָה וּבְקִרְשֵׁים כְּנָה
 בְּרִינִיּוֹת וּמְגִדְלִים:
 5 הוּא וַיִּלְחֵם עַם-הַמֶּלֶךְ כְּנִי-עֲמוֹן וַיִּחַזֵּק
 עֲלֵיהֶם וַיַּחֲזִירוּ כְּנִי-עֲמוֹן בְּשָׁנָה הַחַיִּי מֵאֵה
 כְּפַר-בָּרֶכְיָה וְעִשְׂרֵת אֶלְפִים פְּרִים חֲסִים
 וְשִׁעָרוֹים עֲשָׂתָה אֶלְפִים זֹאת הֵשִׁיבוֹ לוֹ כְּנִי
 עֲמוֹן **ס** וּבְשָׁנָה הַשְּׁנִיָה וְהַשְּׁלִישִׁת:
 6 וַיַּחֲזִיק יוֹתָם כִּי תַכִּין תִּכְבּוּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהָיו:
 7 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹתָם וְכָל-מַלְכֵמִתּוֹ וְדָרְכָיו הֵנָּם
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־הוּא:
 8 בְּרַעֲשִׁירִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוֹ
 וְשֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
 9 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עַם-אֲבָתָיו וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּעִיר

בְּהָה רַבָּה: **ס**
 14 וַיְהִי אֲחֵרֵי כּוּא אֲמַצְיָהוּ מִהַפּוֹת
 אֲחֵדְרוֹמִים וַיִּבָּא אֶת-אֱלֹהֵי כְּנִי שֹׁעִיר
 וַיַּעֲמִיכֵם לוֹ לֵאלֹהִים וּלְפָנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם
 יִקְטֹרֶת:
 15 וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּאֲמַצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא
 וַיֹּאמֶר לוֹ לְמָה דִּבַּרְתָּ אֶת-אֱלֹהֵי הַעַם אֲשֶׁר
 לֹא-הֲצִילוּ אֲתִיעֲשֶׂם מִיָּדָה:
 16 וַיְהִי אִ בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַלְיֹעֵץ
 לַמֶּלֶךְ וַתִּינֹךְ חֲדַל-לֶךְ לְמָה יִכְרֹךְ וַיַּחֲדַל
 הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יִבְעִתִי כִי-רָעִץ אֱלֹהִים
 לְהַשְׁחִיתֶךָ כִּי-עֲשִׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ
 לְעֹצְתִי: **פ**
 17 וַיִּזְעַץ אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח
 אֶל-יוֹאָשׁ בְּרִי-הוֹאֲחֵז וְכִי-הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר לֶךְ כִּי נִקְרָא פְּנִים:
 18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֲמַצְיָהוּ
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר חֲחֹח אֲשֶׁר בְּלָבְנוֹן לַח
 אֶל-הָאָדָם אֲשֶׁר בְּלָבְנוֹן לֵאמֹר תִּגְדֵה אֶת-בִּתְּךָ
 לְבָנִי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹד תַּנֹּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּלָבְנוֹן
 וְתִקְרָם אֶת-חֲחֹחֹת:
 19 אֲמַרְתָּ הִנֵּה הַכּוֹת אֲחֵדְרוֹם וְנִשְׁאַךְ לִפְנֵי
 לְהַקְבִיד עֲשָׂה שָׂבָה בְּבִיתְךָ לְמָה תִּתְּנָהּ בְּרַעֲיָה
 וְנִפְלֵת אֲתָה וַיְהוּדָה עַמְּךָ:
 20 וְלֹא-שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ כִי מִהֲאֱלֹהִים הוּא לְמַעַן
 תִּתֵּם כְּנִי כִי דָרְשׁוּ אֵת אֱלֹהֵי אֲדוּם:
 21 וַיַּעַל יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּרָאוּ פְּנִים הוּא
 וְאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּבוֹת שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר
 לַיהוָה:
 22 וַיִּגְדֹּף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּגֵסוּ אִישׁ
 לְאֵחֵרֵיו:
 23 וַיָּבֵא אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּרִי-יוֹאָשׁ
 בְּרִי-הוֹאֲחֵז וְתַפֵּשׁ יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּבוֹת שָׁמֶשׁ
 וַיְבִיאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּרְפֵּץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַם
 מִשְׁעַר אֲפֵקוֹם עַד-שֹׁעַר הַפְּנּוֹת אֲרַבַּע מֵאוֹת
 אָמָה:
 24 וְכָל-יְהוּדָה וְהַסָּפֵר וְאֵת כָּל-הַפְּתָלִים
 הַנִּמְצָאִים בְּבוֹת-הָאֱלֹהִים עַם-עַבְדֵי אֲדוּם
 וְאֶת-אֲצִרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כְּנִי הַשְׂעִיבּוֹת
 וַיִּשְׁבַּח שְׁמֵרֹן: **פ**
 25 וַיְהִי אֲמַצְיָהוּ בְרִי-יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲחֵרֵי
 מוֹת יוֹאָשׁ בְּרִי-הוֹאֲחֵז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה:
 26 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲמַצְיָהוּ הַרְאֲשִׁים וְהַאֲחֵרִים
 הֵלֵא הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל:
 27 וַיַּמְעַת אֲשֶׁר-סָר אֲמַצְיָהוּ מֵאֲחֵרֵי יְהוָה
 וַיִּקְשְׁרוּ עֲלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיָּגֵס לְכִישָׁה
 וַיִּשְׁלַח אֲחֵרֵי וְכִישָׁה וַיְמִיתוּהוּ שָׁם:
 28 וַיִּשְׁאָהוּ עַל-הַסּוֹסִים וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
 עַם-אֲבָתָיו בְּעִיר יְהוּדָה:

26

1 וַיִּקְחֻהוּ וַיְמַשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ אֲמַצְיָהוּ וְעִשְׂרִים
 וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אֲמוֹ הוֹעֲזָן
 מִירוּשָׁלַם:
 2 וַיַּעַשׂ תֵּשֵׁר בְּעֵינָי יְהוָה רַק לֹא בְּכָלֵם שָׁלֵם:
 3 וַיְהִי בְּאֲשֶׁר חִזַּק הַמֶּמְלָכָה עֲלָיו וַיַּחֲזֵק
 אֲתִיעֲבָדוֹ הַמְּכִים אֶת-הַמֶּלֶךְ אֲבִיו:
 4 וְאֶת-בְּנֵיהֶם לֹא חִמַּת כִּי כְּתוּבִים בְּתוֹרָה
 כְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יִמְוּתוּ
 אֲבוֹת עַל-בְּנֵיהֶם וּבָנִים עַל-אֲבוֹתָם עַל-אֲבוֹת כִּי
 אִישׁ בְּחִמָּו וּמוֹתוֹ: **פ**
 5 וַיִּקְבֹּץ אֲמַצְיָהוּ אֶת-יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֵם
 לְבוֹת-אֲבוֹת לְשָׂרֵי הָאֶלְפִים וְלְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
 לְכָל-יְהוּדָה וּבְכִינּוֹם וַיַּפְקֵדֵם לְמַעַן עֲשִׂיֵם שָׁנָה
 וַיַּמְעַלָּה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף בַּחֹר וַיֵּצֵא
 צָבָא אֲחֵרֹן רַחֵם וְצָנָה:
 6 וַיִּשְׁפֹּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֵה אֶלֶף גִּבּוֹר חֵיל בְּמֵאָה
 כְּפַר-בָּרֶכְיָה:
 7 וַיֹּאִשׁ הָאֱלֹהִים כּוּ אֵלָיו לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-יָבֵא עַמְּךָ צָבָא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה
 עַם-יִשְׂרָאֵל כָּל כְּנִי אֲפֵרִים:
 8 כִּי אִם-בָּא אֲתָה עֲשֵׂה חֹזֵק לְמַלְחָמָה וּבְשִׁילֶךְ
 הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אֲוִיב כִּי-יִשְׁפֹּחַ בְּאֱלֹהִים לְעוֹר
 וּלְהַכְשִׁיל:
 9 וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָהוּ לֹא-יֵשׁ הָאֱלֹהִים וּמִהֲלַעֲשׂוֹת
 לְמַאֵת הַכֹּפֶר אֲשֶׁר נִתְּתִי לְגִדּוֹד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אִישׁ הָאֱלֹהִים יֵשׁ לִיהוָה לְתֵת לְךָ תְּרַבָּה מֵאֵה:
 10 וַיְבַדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ לְהַגְדוֹד לְךָ תְּרַבָּה אֵלָיו
 מֵאֲפֵרִים לְלַכֵּת לְמַקּוֹמָם וַיַּחַר אֲפֵם מֵאֵד
 בִּיהוּדָה וַיִּשׁוּבוּ לְמַקּוֹמָם כְּתִירֵי-אָף: **פ**
 11 וְאֲמַצְיָהוּ הַחֲזִיק וַיִּגְדֵּן אֲתִיעֲמוֹ וַיִּלְךְ גִּיא
 הַמֶּלֶךְ וַיִּךְ אֲתִיעֲבָרִישֵׁר עֲשָׂתָה אֶלְפִים:
 12 וְעִשְׂרֵת אֶלְפִים תִּים שָׁבוּ מִנֵּי יְהוּדָה
 וַיְבִיאֹם לְרֵאשׁ הַסֵּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מִגַּי הַסֵּלַע
 וַיְכַלֵּם בְּנִקְעוֹ: **פ**
 13 וַיְכִנֵּי הַגְדוֹד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלְּכָת עֲמוֹ
 לְמַלְחָמָה וַיִּקְשְׁמוּ בְּעִיר יְהוּדָה מִשְׁמֵרֹן
 וְעַד-בוֹת חֹרֹן וַיְכּוּ מִסָּם שְׁלֹשַׁת אֶלְפִים וַיְבִיּוּ

וַיִּשְׁחָתוּ לַמֶּלֶךְ אִשׁ שֵׁשׁ הַמֶּלֶךְ אֱלִיָּהִם:
 18 וַיַּעֲזֹבוּ אֲתִיעֲבָרִים וְהָיָה אֲלֵהי אֲבוֹתֵיהֶם
 וַיַּעֲבָדוּ אֶת-הָאֱשֵׁרִים וְאֶת-הַעֲצִים וַיַּחֲזִיקֻם
 עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּאֲשָׁמָם זֹאת:
 19 וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִיאִים לְהַשְׁכִּים אֶת-יְהוָה
 וַיַּעֲדוּהוּ כֵם וְלֹא הֵאָוִינוּ: **ס**
 20 וַיִּרוּחַ אֱלֹהִים לְבָשֶׁת אֶת-זִכְרוֹהָ כְּנִי-יְהוּדָה
 הַפֶּהן וַיַּעֲמֵד מַעַל לָהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם כּוּ אֲמֹר
 הָאֱלֹהִים לְמָה אֲתָם עֹבְרִים אֲתִיעֲמוֹת יְהוָה
 וְלֹא תַצְלִיחוּ כִי-יַעֲבֹקֵם אֲתִיעֲיָהוּ וַיַּעֲזֹב
 אֲתָם:
 21 וַיִּקְשְׁרוּ עֲלָיו וַיִּקְנָמוּהוּ אֲבָן בְּמַצּוֹת הַמֶּלֶךְ
 בְּחָצֵר בֵּית יְהוָה:
 22 וְלֹא-זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ חֲסִיד אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוּדָה אֲבִיו עֲמוֹ וַיַּחֲזֵק אֶת-בְּנֹו וּכְמוֹתוֹ אֲמֹר
 יִרָא יְהוָה וַיִּדְרֹשׁ: **פ**
 23 וַיְהִי אִ לְתַקּוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה עֲלָיו חֵיל אֲרָם
 וַיִּבָּאוּ אֶת-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁחָתוּ
 אֶת-דְּבָרֵי-שָׂרֵי הַעַם מִסָּם וְכָל-שְׁלֵלֵם שָׁלְחוּ
 לְמֶלֶךְ תְּרַמְסָק:
 24 כִּי בְּמַצְעַר אֲנָשִׁים כָּאוֹ חֵיל אֲרָם וַיְהוּדָה
 גִּתָן כִּיֵּם חֵיל לְרֹב מֵאֵד כִּי עֲזֹבוּ אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת-יוֹאָשׁ עֲשׂוֹ שְׁפָטִים:
 25 וְכָלֵתָם מִמֵּנוּ כִי-עֲזֹבוּ אוֹתוֹ כְּמַלְלִים: **כ**
 (בְּמַלְחָמוֹם ק) רַבִּים הַתְּקַשְׁרוּ עֲלָיו וַיַּעֲבָדוּ
 בְּדַמִּי כְּנִי וַיְהוּדָה הַפֶּהן וַיַּחֲזִקוּהוּ עַל-מִשְׁחָתוֹ
 וַיַּמַּת וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא קָבְרוּהוּ
 בְּקַבְרוֹת הַמַּלְכִים: **ס**
 26 וְאֵלָה הַמַּתְקַשְׁרִים עֲלָיו זָכַד בְּרַשְׁמֵת
 הַעֲמוּנִית וַיְהוּזָכַד כְּנִי-שְׁמַרְיָה הַמּוֹאֲבִית:
 27 וַיְבַנּוּ זָכַכ (יָרֵב ק) הַמִּשְׁאָ עֲלָיו וַיִּסּוֹד
 בֵּית הָאֱלֹהִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-מִדְרַשׁ סֵפֶר
 הַמַּלְכִים וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ כְּנֹו תַחְתָּיו: **פ**

25

1 בְּרַעֲשִׁירִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ אֲמַצְיָהוּ וְעִשְׂרִים
 וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אֲמוֹ הוֹעֲזָן
 מִירוּשָׁלַם:
 2 וַיַּעַשׂ תֵּשֵׁר בְּעֵינָי יְהוָה רַק לֹא בְּכָלֵם שָׁלֵם:
 3 וַיְהִי בְּאֲשֶׁר חִזַּק הַמֶּמְלָכָה עֲלָיו וַיַּחֲזֵק
 אֲתִיעֲבָדוֹ הַמְּכִים אֶת-הַמֶּלֶךְ אֲבִיו:
 4 וְאֶת-בְּנֵיהֶם לֹא חִמַּת כִּי כְּתוּבִים בְּתוֹרָה
 כְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יִמְוּתוּ
 אֲבוֹת עַל-בְּנֵיהֶם וּבָנִים עַל-אֲבוֹתָם עַל-אֲבוֹת כִּי
 אִישׁ בְּחִמָּו וּמוֹתוֹ: **פ**
 5 וַיִּקְבֹּץ אֲמַצְיָהוּ אֶת-יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֵם
 לְבוֹת-אֲבוֹת לְשָׂרֵי הָאֶלְפִים וְלְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
 לְכָל-יְהוּדָה וּבְכִינּוֹם וַיַּפְקֵדֵם לְמַעַן עֲשִׂיֵם שָׁנָה
 וַיַּמְעַלָּה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף בַּחֹר וַיֵּצֵא
 צָבָא אֲחֵרֹן רַחֵם וְצָנָה:
 6 וַיִּשְׁפֹּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֵה אֶלֶף גִּבּוֹר חֵיל בְּמֵאָה
 כְּפַר-בָּרֶכְיָה:
 7 וַיֹּאִשׁ הָאֱלֹהִים כּוּ אֵלָיו לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ
 אֶל-יָבֵא עַמְּךָ צָבָא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה
 עַם-יִשְׂרָאֵל כָּל כְּנִי אֲפֵרִים:
 8 כִּי אִם-בָּא אֲתָה עֲשֵׂה חֹזֵק לְמַלְחָמָה וּבְשִׁילֶךְ
 הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אֲוִיב כִּי-יִשְׁפֹּחַ בְּאֱלֹהִים לְעוֹר
 וּלְהַכְשִׁיל:
 9 וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָהוּ לֹא-יֵשׁ הָאֱלֹהִים וּמִהֲלַעֲשׂוֹת
 לְמַאֵת הַכֹּפֶר אֲשֶׁר נִתְּתִי לְגִדּוֹד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אִישׁ הָאֱלֹ

בירושלם במשנה ונדברו אליה קוזאת: 23 והאמר להם בדיאמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר ישלח אתכם אלי: 24 פה אמר יהוה הנני מביא קעה על המקום הזה ועל-ישוביו את פלי-האלות הפתובות על-הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת זאת אשר עבדתי ונמקדתי כ- (ונקמתי) ק לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידתי והתקדמתי מקום הזה ולא תכבה: 26 ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה פה תאמרו אליו ס בדיאמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעתי: 27 ען דוד-לדבך ותפגעו וטלפני אלהים בשמעך את-דבריו על-המקום הזה ועל-ישוביו ותפגע לפני ותקרא את-בגדיך ותקד לפני וגם-אני שמעתי נאס' יהוה: 28 הנני אספך אלהי-יחיד ונאספת אלהי-קברתיך בשלום ולא-תראנה עיניך בכל הקעה אשר אני מביא על-המקום הזה ועל-ישוביו וישובו את-המלך דבר: 29 וישלח המלך ויאספ את-בגדי ויהודה וירושלם: 30 ויעל המלך ביהוה וכל-איש יהודה הפתובים ויהוה וכל-העם מגידול ועד-קטן ויקרא באזני-הם את-דבר דברי ספר הכתוב נמצא בית יהוה: 31 ויעמד המלך על-עמדו ויקרא את-הקברית לפני יהוה ללקח את-הי ויהוה ולשמור את-מוצותיו ועדותיו וחקיו בקל-לבו ובקל-נפשו לעשות את-דבריו הכתובים על-הספר הזה: 32 ויעמד את פלי-הנמצא בירושלם ובגמון ויעשו ישיבי וירושלם ככרת אלהים אלהי אבותיהם: 33 ויסר יאשיהו את-כל-התועבות מכל-הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את פלי-הנמצא בישראל לעבוד את-יהוה אלהים כל-ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: 35

11 וישתחו ויזרקו הפסח והללוים מפשטי-מ: 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית-אבות לבני העם להקריב ליהוה כפתוב בספר משה וכן דבר: 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והסדשים בשלו כפירות ובקדרים ובצלחות ויריבו לכל-בני העם: 14 ואחר הכינו להם ולפתהנים כי הפתהנים בני אהרן כהעלות העולה והחלבים עד-לילה והללוים הכינו להם ולפתהנים בני אהרן: 15 והמשחרים בני-אספ על-שמעם כמצות דוד ואספ והקין והיון חוזה המלך והמשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי-אחיהם הללוים הכינו להם: 16 ותפון כל-עבודת יהוה כיום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו: 17 ויעשו בני-ישראל הנמצאים את-הפסח כעת ההיא ואת-הנמצאות שבעת ימים: 18 ולא-נעשה פסח כמזה בישאל מימי שמואל הנביא וכל-מלכי ישראל אדעשו כפסח אשר-עשה יאשיהו והפתהנים והללוים וכל-יהודה וישראל ונמצא וישובי וירושלם: 19 בשמנה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 20 אחרי כל-זאת אשר הכין יאשיהו את-הבית עלה נבו מלך-מצרים להלחם בכרמשיש על-פני יהוה ויצא לקראתו יאשיהו: 21 וישלח אליו מלכאים לאמר אלהי ישראל מלך יהודה לא-יעליך אתה היום כי אל-בית מלחמתי ואלהים אמר לכהני חליליך מאלהים אשר-עמו ואל-ישיחתיך: 22 ולא-הסב יאשיהו פניו מפניו כי להלחם-בו התחפש ולא שמע אל-דברי נבו מפי אלהים ונבא להלחם בכקנת מגדו: 23 וירו הרים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: 24 ויעבירוהו עבדיו מן-הטרקבה וירפיהו על קרב המשנה אשר-ליו ויוליכוהו וירושלם ונקח וינקבו בקברות אבותיו וכל-יהודה וירושלם מתאבלים על-יאשיהו: 25 ויקונן וימנהו על-יאשיהו ויאמרו כל-השירים והנשרות כקניניהם על-יאשיהו עד-היום ונתנום לחק על-ישראל והנם פתובים על-הקנות: 26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו כפתוב כתורת יהוה: 27 ודבריו הראשנים והאחרונים הנם פתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה:

1 ישראל ויהודה וימלך והיוכין בנו תחתיו: 9 בן-שמנה שנים והיוכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ונעש הרע בעיני יהוה: 10 ולהשבות השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאיהו בקלה עס'פלי חמדת ביהוה ויהוה וימלך את-צדקיהו אחיו על-יהודה וירושלם: 11 בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 12 ונעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ידמיהו הנביא מפי יהוה: 13 וגם המלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ונקש את-עפרו ויאמץ את-לבו ששוב אל-יהוה אלהי ישראל: 14 גם כל-שרי הפתהנים והעם הרבו למעול כ- (למעל-מעל) ק) ככל תעבות הגוים והטמאו את-בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלח ביהמל על-עמו ועל-מעונו: 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבואיו עד עלות חמת-יהוה פעמו עד-לאין מקרא: 17 ויעל עליהם מלך כשד'ים כ- (כשדים) ק) ויהרג בחוריהם בחרב כבית מקדשם ולא חמל על-בחורו ובחולה זקן ונעש הכל נתן בידו: 18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בקל: 19 וישרפו את-בית האלהים ונתצו את חומת וירושלם וכל-ארמנותיה שרפו באש וכל-כלי מקדשה להשחית: 20 ויגל השארית מן-הקרב אל-בבל ויהיו-לו לבניו לעבדים עד-מלך מלכות פרס: 21 למלאות דבר-יהוה כפי ידמיהו עד-רצתה הארץ את-שפתותיה פלי-מי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: 22 ובשנת אחת לכוש מלך פרס לקלות דבר-יהוה כפי ידמיהו העיר יהוה את-רוחם בורש מלך-פרס ויעבר-קול בקל-מלכותו וגם-במכתב לאמר: 23 בדיאמר בורש מלך פרס כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לכוונתו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מ-יבכם מפל-עמו יהי אלהי עמו ועל לירושלם אשר ביהודה וכן את-בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: 4 וכל-הנשאר מפל-המקלות אשר הוא גרשם ונשארהו אנשי מלמו כקסר וכוזב וברכוש ובכמה עס'תנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובגמון והפתהנים והללוים לכל העיר האלהים את-רוחו לעלות לבנות את-בית יהוה אשר בירושלם: 6 וכל-סביבותיהם חזקו בידיהם בכל-יבסר

6 נהב ברכוש ובכמה ובמקלות לבד על-כל-התנבב: 7 ומלך בורש מלך הוציא את-כלי בית-יהוה אשר הוציא נבוכדנאצר מירושלם ונתנם כבית אלהי: 8 ויוציא בורש מלך פרס על-יד מרתה הנגד ויספרם לשבצר הנשיא ליהודה: 9 ואלה מספרם אנרמלי זקב שלשים אנרמלי-כסר אלה מקלפים תשעה ועשרים: 10 כפזרי זקב שלשים כפזרי כסר משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלה: 11 כלי-כלים זקב ולקסר חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה לשבצר עם העלות הגולה מקבל לירושלם: 2

1 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנאצר כ- (ונבוכדנאצר) ק) מלך-בבל לקבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו: 2 אשר-באו עם-זרבבל ישוע נתמנה שריוה רעלה מרדכי בלשון מספר כגוי רחום כענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: 4 בני שפתי שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני ארבע שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני-פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: 7 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: 8 בני יהוא השע מאות וארבעים וחמשה: 9 בני זכי שבע מאות וששים: 10 בני שש מאות ארבעים ושנים: 11 בני כבי שש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עוגד אלף מאתים עשרים ושנים: 13 בני אדניקם שש מאות ששים וששה: 14 בני כגוי אלפים חמשים וששה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: 16 בני-אשר ליהונקה תשעים ושמנה: 17 בני כבי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני רובה מאה ושנים עשר: 19 בני חם מאתים עשרים ושלשה: 20 בני גבר תשעים וחמשה: 21 בני בית-לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמשים וששה: 23 אנשי ענרות מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קרתי ערים כפזריה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד: 27 אנשי מבקם מאה עשרים ושנים: 28 אנשי בית-אל והעי מאתים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני מנשיש מאה חמשים וששה: 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: 32 בני חם שלש מאות ועשרים: 33 בני-ילד חרדי ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 ברחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: 36 הפתהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הללוים בני-ישוע וקרימאל לבני הודנה

EZRA

1

36

1 ויקחו עס'הארץ את-יהואקה בן-יאשיהו וימליכוהו סתת-אביו בירושלם: 2 בן-שלוש ועשרים שנה יואקה ומלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: 3 ויסירוהו מלך-מצרים בירושלם ויעשו את-הארץ מאה ככר-כסר וכסר זקב: 4 וימלך מלך-מצרים אהאליקים אחיו על-יהודה וירושלם ויסב את-שמו והיוכים ואת-יהוה אחיו לקח נבו ויביאהו מצרימה: 5 בן-עשרים וחמש שנה והיוכים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ונעש הרע בעיני יהוה אלהיו: 6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשאים להליבו בקלה: 7 ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבל ונתנם בהיקלו כבבל: 8 ויתר דברי והיוכים ותעבתיו אשר-עשה ונמצא עליו הנם פתובים על-ספר מלכי

1 ונעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישתחו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 2 ויעמד הפתהנים על-משמרותם ויהזקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללוים כמבני כ- (המבנינים) ק) לכל-ישראל הקדושים ליהוה תנו את-אזני-הם ככרת אלהים אשר בנה שלמה בן-דוד מלך ישראל איון-לכם משא כפתר עשה עבדו את-יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 ויהוה כ- (והכינו) ק) לבית-אבותיהם כמחלקותיהם ככתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: 5 ועמדו כקדש לפלגות בית האבות לאחיהם בני העם וכל-העם ביהוה אלהי ללוים: 6 וישתחו הפסח והתקדשו והכינו לאחיהם לעשות כדבר-יהוה ביהוה-שמה: 7 וזרם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני-עזים הכל לפסחים לכל-הנמצא לכספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מקבש המלך: 8 ושריו ונדבה לעם לפתהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל גידי בית האלהים לפתהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: 9 וקונניו כ- (וקונניו) ק) ושמעיהו ונתנאל אחיו ותשביהו ויחיאל ויוזבד שרי הללוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: 10 ותפון העבודה ויעמדו הפתהנים על-עמדם והללוים על-מחלקותם כמצות המלך:

12 ויענו כל־הקהל ויאמרו קול גדול בן כדקדק כ (כדברך ק) עלינו לעשות:

13 אבל העם רב והעת נשמים ואין פח לעמוד בחוץ והמלאכה לא־ליום אחד ולא לשנים כד־הקביו לפשע פדקב הזה:

14 ועמדו־ואי רינו לקל־הקהל וכל אשר בערני החיבי נשים נבריות וְבָא לעתים קומנים ועמקם וקנייעיר ועיר ושפטיה עד לקשיב חרון אף־אלהינו מפנו עד לדבר הזה: פ

15 אך ונתן ברעשהאל ונתנה ברתקנה עמדי על־זאת ומשלם ושכתי הלוי עזרם:

16 ונפשו־בן בני הגולה ונבדלו עזרא הפון אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריש הדבר:

17 ויכלו בכל אנשים החשיבו נשים נבריות עד יום אחד לחדש הראשון: פ

18 ונמצא מבני הגולה אשר השיבו נשים נבריות מבני ישוע ברויזדק ואתיו מעשה ואליעזר ותרבי ונדלח:

19 וחתנו נדם לחוציא נשיהם ואשמים איל־צאן על־אשמתם: ס

20 ומבני אפר חני וזכריה: ס

21 ומבני חרם מעשה ואלה ישמעה ויחיהל ועניה:

22 ומבני פשור אליועני מעשה ישמעאל נתנאל ויונד ואלעשי: ס

23 ומן־הלויים יונד ושמי וקלה הוא איליטא פתחיה והודה ואליעזר: ס

24 ומן־המשפחה אלשיב ומן־השערים שלם וטלם ואורי: ס

25 ומישקאל מבני פרעש רמיה ונינה ומלכיה ומנון ואלעזר ומלכיה ובניה: ס

26 ומבני עילם מתנה וזכריה ויחיהל ועבדי ורמות ואלה: ס

27 ומבני זתוא אליועני אלשיב מתנה וירמות ונדד ועזרא: ס

28 ומבני בני יוחנן חגיה ובי עתלי: ס

29 ומבני בני משלם מלוד ועניה ושיב ושאל דמות כ (וקמות): ס

30 ומבני פחת מואב קדא וכלל בגיה מעשה מתנה בצליל ובני ובעני: ס

31 ובני חרם אליעזר וניה מלכיה שמעיה שמעון:

32 בגנון מלוד שמריה: ס

33 מבני חשם מתני מתנה ונד אליפלט ורמי מגשה שמעי: ס

34 מבני בני מעדי עמקם ואואל: ס

35 בגיה בניה שלמי כ (פלוחו): ס

36 וניה מרמות אלשיב:

37 מתנה מתני ועשו כ (ויעשי): ס

38 ובני ובני שמעי:

39 ושלמיה ונתן ועניה:

40 ומבני בני שרי:

41 עזראל ושלמיהו שמריה:

42 שלום אמריה יוסף: ס

43 מבני נבו ויחיהל מתנה ונד ובניה וזו כ (ק) ויחיהל בגיה:

44 כ־פלא־על נשאו כ (נשאו ק) נשים נבריות ויש מהם גשם וישמו נשים: פ

NEHEMIAH

1

1 דברי נחמיה בן־חכליה ויהי בחדש־כסל כ (כסליו ק) שנת עשרים ואני היתה בששון הבירה:

2 ויבא חני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על־היהודים הפליטה אשר־נשארו

מן־השבי ועל־ירושלם:

3 ויאמרו לי מנשארים אשר־נשארו מן־השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצחו כאש:

4 ויהי בשמימי א את־הדברים האלה ושבתי ואת־האבא־על־מימי ואחי צם ומתפלל לפני אלהי השמים:

5 ואמר אנא יהנה אלהי השמים האל הגדול והגדול שמר הברית וחסד לא־הקביו ולשמרי מצותיו:

6 אתה נא אונד־קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל־הפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום ויום וקלה על־בני ישראל עבדך ומתודה על־חטאות בני־ישראל אשר חטאו לך ואני ובית־אבי חטאנו:

7 חבל חבלנו לך ולא־שמרנו את־המצות ואת־החקים ואת־המשפטים אשר צוית את־משח עבדך:

8 וזכרנא את־הדבר אשר צוית את־משח עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיין אתכם בעמים:

9 וישבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אצ־היה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם וקבואתיים כ (והביאותים ק) אל־השקום אשר בחרתי לשפן את־שמי שם:

10 והם עבדך ועמך אשר פדית בבחך הגדול ויבדך הטוקה:

11 אנא ארני תהי נא אונד־קשבת אל־הפלת עבדך ואל־הפלת עבדך חספאים ליראה את־שמך והצליחה־נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני ראש־תה ואני היתה משקה לשלך: פ

2

1 ויהי א בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יון לפני ואשא את־הנין ואתנה למלך ולא־הייתי רע לפניו:

2 ויאמר לי המלך מדיע א פיך רעים ואתה איני חולה איני זה בראם רע לב ואירא הרבה מאד:

3 ואמר למלך המלך לעולם יהיה מדיע לא־ירעו פני אשר העיר בית־קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו כאש: ס

4 ויאמר לי המלך על־מה־זה אתה מבקש ואתפלל אל־אלהי השמים:

5 ואמר למלך אסע־למלך טוב ואס־יטב עבדך לפניך אשר השלחני אל־יהודה אל־עיר קברות אבתי ואבננה:

6 ויאמר לי המלך והשגל א ישבת אצלו ודמי יהיה מללך ומתי תשוב ויטב לפני־המלך וישלחני ואתנה לו ומן:

7 ואומר למלך אסע־למלך טוב אגרות ותנילי על־פחות עבר הנה אשר ועברוני עד אשר־אבוא אל־יהודה:

8 ואגרת אל־אסף שמר הפרנס אשר למלך אשר יתולי עצים לקרות את־שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר־אבוא אליו ויתולי למלך בנד־אלהי הטובה עלי:

9 ואבוא אל־פחות עבר הנה ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי טיל ופקשים: פ

10 וישמע סנבלט החריני וטוביה עבד העמני ויעב להם רעה גדלה אשר־בא אתם לבקש טובה לבני ישראל:

11 ואבוא אל־ירושלם ואחי־שם מימי שלשה: ויאקום א לילה אני ואנשים א מעט עמי ולא־הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל־לבי לעשות לירושלם וכלמה אין עמי פי אס־התחמה אשר אני רכב בה:

13 ואצאה בשערי־הנאי לילה ואל־פני עין חנין ואל־שער האשפת ואחי שבר בחומת ירושלם אשר־קמפריצים כ (הם אק) ברוצים

ק) ושעריה אכלו כאש:

14 ואעבר אל־שער העין ואל־ברכת המלך ואין־מקום לבהמה לעבר תחתי:

15 ואחי עלה בנחל לילה ואחי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הנאי ואשוב:

16 ותסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולפניהם ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עדין לא הגדתי:

17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצחו כאש לבו ונבנה את־חומת ירושלם ולא־נתנה עוד רחפה:

18 ואני להם את־נר אלהי אשר־הוא טובה עלי ואר־דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ונתקו וידיהם לפורקה: פ

19 וישמע סנבלט החריני וטוביה א העבד העמני וגשם הערבי וילענו לנו ויבנו עלינו ויאמרו מזה־הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים:

20 ואשוב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ויבנו וכלם אי־חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

3

1 ונקם אלשיב הפון הגדול ואחי הפניהם ויבנו את־שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד־מגדל המאה קדשוהו עד מגדל הגנאל: ס

2 ועל־ידו בנו אנשי ירחו ס ועל־ידו בנה ובור בראמיה: ס

3 ואת שער הדנים בני בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מגעליו ובריתיו: ס

4 ועל־ידם החיוק מרמות בראמיה ברהסון ס ועל־ידם החיוק משלם ברהסנה ברהסיו־באל ס ועל־ידם החיוק צדוק ברהסנה: ס

5 ועל־ידם החיוק החלועים ואדיריהם לא־הביאו עזרם בעבדת אדניהם: ס

6 ואת שער השנה החיוק וינדע ברהסם ומשלם ברהסניה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומגעליו ובריתיו: ס

7 ועל־ידם החיוק מלטה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון ותמצפה לכסא פחת עבר הנה: ס

8 על־ידו החיוק עזראל ברהסנה צורפים ס ועל־ידו החיוק חגיה ברהסנה: ס

9 ועל־ידם החיוק רפיה ברהסנה שר חצי פלך ירושלם: ס

10 ועל־ידם החיוק יהיה ברהסנה ונגד ביתו ס ועל־ידו החיוק חפוש ברהסנה: ס

11 מדה שנית החיוק מלכיה ברהסנה וחשוב הרקבה: ס

12 ועל־ידו החיוק שלום ברהסנה שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ס

13 את שער הנאי החיוק חנון וישבי זנום המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מגעליו ובריתיו ואלף אמה בחומה עד שער השפוח:

14 ואת שער האשפות החיוק מלכיה ברהסנה שר פלך בית־הפנים הוא ובניו ויעמיד דלתתיו מגעליו ובריתיו: ס

15 ואת שער העין החיוק שלון ברהסנה שר פלך המצפה הוא ובניו וישלחנו ויעמידו כ (ועמיד ק) דלתתיו מגעליו ובריתיו ואת חומת ברכת השלח לגן־המלך ועד־המעלות היורדות מעיר הירד:

16 אחרי החיוק נחמיה ברהסנה שר חצי פלך בית־צור עד־נגד קברי נוד ועד־הברכה השנייה ועד בית הנפרים: ס

17 אחרי החיוק הלויים רחום ברהסני על־ידו החיוק השביה שר־הציד פלך קעילה לפלפו: ס

18 אחרי החיוק אחיהם בני ברהסנה שר חצי פלך קעילה: ס

19 ונתקו על־ידו עזר ברהסנה שר המצפה מדה שנית מגדל עלת הלשק המקצוע: ס

20 אחרי החיה החיוק ברוך ברהסני כ (וזבי אלשיב הפון הגדול: ס

21 אחרי החיוק מרמות ברהסנה ברהסון מדה שנית מפתח בית אלשיב ועד־הכליה בית אלשיב: ס

22 ואחרי החיוק הפניהם אנשי הספר:

23 אחרי החיוק בגנון וחשוב נגד ביתם ס אחרי החיוק עזריה ברהסנה ברהסנה אצל ביתו: ס

24 אחרי החיוק בניו ברהסנה מדה שנית מדה שנית עזריה ועד־הפנה:

25 פלל ברהסני מגדל המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המסדה אחרי פדה ברהסני: ס

26 ונתתנים היו שבים בעפל עד נגד שער הפיו למזרח והמגדל היוצא: ס

27 אחרי החיוק החלעים מדה שנית מגדל המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל:

28 מעל אשר הסוסים החיוק הפניהם איש לגד ביתו: ס

29 אחרי החיוק צדוק ברהסנה נגד ביתו ס ואחרי החיוק שמעיה ברהסנה שר שר הפונה: ס

30 אקבי כ (אחרי ק) החיוק חגיה ברהסנה וחנון ברהסנה ששי מדה שני ס אחרי החיוק משלם ברהסנה נגד נשכחו: ס

31 אקבי כ (אחרי ק) החיוק מלכיה ברהסנה עדיבית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה:

32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החיוק הצורפים והרכלים: פ

33 יהי פאשר שמע סנבלט ברהסנה בונים את־החומה ויחר לו ויעם הרבה וילעג על־היהודים:

34 ויאמר לפני אחיו ויחיל שמרון ויאמר מה יהודים האמללים עשים תעו־בו להם ותובחו תוכלו ביום תהיו את־האבנים מעומות העפר והמה שרופות:

35 ותובחי העמני אצלו ויאמר גם אשר־יהם בונים אס־יעלה שיעל ופרץ חומת אבניהם: פ

36 שמע אלהינו ביהודים ויהיב הרקבה אל־ראשם ותגם לבזה בארץ שביה:

37 ואל־הכס על־עזנם וחסאדם מלפניך אל־התקפה פי חקעיו לגד הבונים:

38 ונבנה את־החומה ותקשר את־החומה עד־הציה ויהי לב לעם לעשות: פ

4

1 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערכים והעמנים והאשדורים בירעלתה ארכיה לחמות ירושלם בירעלתו הפקצים להסתם ויחר להם מאד:

2 ויקשרו כלם ויחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה:

3 ונתפלל אל־אלהינו ונעמיד משמר עליהם ויום ולילה מפניהם:

4 ויאמר יהודה קשל פח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:

5 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר־נבוא אל־יחזק והנגנים והשבחני את־המלאכה:

6 ויהי פאשר־באו היהודים השבים אצלם

43 הלויים בני־ישוע לקרא מלא לבני להודוה
שבעים וארבעה: ׀
44 המשׁתׁררים בני אסף מאה ארבעים
ושמנה: ׀
45 השׁערים בני־שלום בני־אמר בני־שלמן
בני־עקיב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה: ׀
46 הנתינים בני־צחא בני־חשפא בני טבעות:
47 בני־קירס בני־ישעא בני פדון:
48 בני־לכנה בני־נחבה בני שלמי:
49 בני־חנן בני־גדל בני־גזר:
50 בני־ראיה בני־רצון בני נקודא:
51 בני־גזם בני־גזא בני פסח:
52 בני־בסי בני־מעונים בני גפושסים כ
(גפושסים: ק)
53 בני־קבוק בני־חקופא בני חחרור:
54 בני־בצילת בני־מחירא בני חשׁא:
55 בני־ברקוס בני־סיסרא בני־חמח:
56 בני גזים בני חמיפא:
57 בני עבדי שלמה בני־סוטי בני־סופרת בני
פרידא:
58 בני־עלא בני־דקון בני גדל:
59 בני שפמנה בני־חשיל בני פכת הצבויים
בני אמן:
60 כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות
השעים ושנים: ׀
61 ואלה העולים מתל מלח תל חשׁא קרוב
אדון ואשר ולא וכלו להגיד ביהאבותם
וערם אם מישראל הם:
62 בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות
וארבעים ושנים: ׀
63 ומר־הכהנים בני חנה בני הפזון בני
ברזלי אשר לקח מננות ברזלי הגלעדי אשר
ונקרא על־שמם:
64 אלה בקשו כתבים מהנחשים ולא נמצא
והאלו מר־הכנה:
65 ויאמר התרשׁתא להם אשר לא־יאכלו
מקדש הקדשים עד עמד הפזון לאורים
והומים:
66 כל־הקהל באחד ארבע רבוא אלפים
שלש־מאות וששים:
67 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולתם
משׁברים ומשׁרות מאתים וארבעים
וחמשה: ׀
68 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ׀
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
69 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה
התשתא נתן לאוצר זקב דרובמנים אסף
מזקרות חמשים פהנים שלשים וחמש
מאות:
70 ומראשי אבות נתנו לאוצר המלאכה זקב
דרובמנים שתי רבות וכסף מנים אלפים
ומאתים:
71 ואשר נתנו שארית העם זקב דרובמנים
שתי רבוא וכסף מנים אלפים וקחלת הפנים
ששים ושבעה: ׀
72 וישבו הפנים והלויים והשוערים
המשׁתׁררים ומר־העם והנתינים וכל־ישראל
בשׁריהם ויצע חחדש השביעי ובני ישראל
בשׁריהם:

8

19 גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו
מוציאים לו אגרות שלח טוביה לנראני:
7
1 ויהי פאשר נבנתה החומה ואעמיד הקוללות
ונקדו השוערים ומשׁתׁררים ותלויים:
2 ויצאנה אה־חגי אחי ואה־חגינה שר הבירה
על־ירושלם ביהוא פאיש אמת וירא
את־האלהים מרבים:
3 ויאמר כ (ואמר ק) להם לא יפתחו שערי
ירושלם עד־חם השמש ועד הם עמדים וגיפו
הקוללות ואחזו והעמיד משׁמרות ישבי
ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו:
4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם משׁט
בהוקה ואין פתים בגוים:
5 ויתן אלהי אל־לבי ואקבצה את־החרים
ואת־הסגנים ואה־העם להחניש ואמצא ספר
ותחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: ׀
6 אלה ובני המדינה העלים משׁבי הגולה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם
וליהודה איש לעירו:
7 הלאים עס־זרעבל ישוע נחמיה עזריה
רעמיה נחמיה מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום
בענה מספר אנשי עם ישראל: ׀
8 בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: ׀
9 בני שפמנה שלש מאות שבעים ושנים: ׀
10 בני ארס שש מאות חמשים ושנים: ׀
11 בני־פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים
ושמנה מאות שמנה עשר: ׀
12 בני עילם אסף מאתים חמשים
וארבעה: ׀
13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים
וחמשה: ׀
14 בני זבי שבע מאות וששים: ׀
15 בני בניו שש מאות ארבעים ושמנה: ׀
16 בני כבי שש מאות עשרים ושמנה: ׀
17 בני עוגד אלפים שלש מאות עשרים
ושנים: ׀
18 בני אלניקם שש מאות ששים ושבעה: ׀
19 בני בגוי אלפים ששים ושבעה: ׀
20 בני עדון שש מאות חמשים וחמשה: ׀
21 בני־אמר לחקיה השעים ושמנה: ׀
22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: ׀
23 בני כזי שלש מאות עשרים וארבעה: ׀
24 בני חרף מאה שנים עשר: ׀
25 בני גבעון השעים וחמשה: ׀
26 אנשי ביהחלם ונחפה מאה שמנים
ושמנה: ׀
27 אנשי עגלות מאה עשרים ושמנה: ׀
28 אנשי ביה עזמות ארבעים ושנים: ׀
29 אנשי קרנת יערים פריה ובראות שבע
מאות ארבעים ושלשה: ׀
30 אנשי הרמה ונבע שש מאות עשרים
ואחד: ׀
31 אנשי מבקס מאה ועשרים ושנים: ׀
32 אנשי ביה־אל וקעי מאה עשרים
ושלשה: ׀
33 אנשי גבו אחר חמשים ושנים: ׀
34 בני עילם אחר אסף מאתים חמשים
וארבעה: ׀
35 בני חרם שלש מאות ועשרים: ׀
36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: ׀
37 בני־לד חרד ואונו שבע מאות ועשרים
ואחד: ׀
38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות
ושלשים: ׀
39 הפנים בני ידעיה לבית ישוע השע מאות
שבעים ושלשה: ׀
40 בני אשר אסף חמשים ושנים: ׀
41 בני פשור אסף מאתים ארבעים
ושבעה: ׀
42 בני חרם אסף שבעה עשר: ׀

14 גם מיום אשר־צוה אתי להיות פהם בארץ
יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים
לארתחשסטא המלך שנים ששים עשרה אני
ואחי לחם הפחה לא אכלתי:
15 והפחות הראשנים אשר־לפני הכבירו
על־העם ויקחו מהם בקלם ויוון אחר
כפר־שקלים ארבעים גם גשרים שלשו
על־העם ואני לא־עשיתי כן מפני ראת
אלהים:
16 וגם במלאכת החומה הזאת התקדתי ושךה
לא קנינו וקדנערי קבוצים שם
על־המלאכה:
17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש
והכאים אלינו מר־הגוים אשר־סביבותינו
על־שלחני:
18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן
שש־ברות וצפרים נעשרלי וכן עשרת ימים
בכל־יון להרפה ועס־יה לחם הפחה לא
בשׁתי בירבכה העבדה על־העם הנה:
19 וזכרתי אליה לטובה כל אשר־עשיתי
על־העם הנה: ׀
6
1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה וקדם
השׁערי וליתר אויבנו כי גייתי את־החומה
ולא־יתור בה פדן גם עד־העת הדיא דלתות
לא־העמתי בשׁערים:
2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונגעדה
יחדו בפפירים בבקעת אונו והמה חשבים
לעשות לי רעה:
3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה
הגולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשפת
המלאכה פאשר ארפה ויבדתי אליכם:
4 וישלחו אלי פדקר הנה ארבע פעמים
ואשבי אותם פדקר הנה: ׀
5 וישלח אלי סנבלט פדקר הנה פעם חמישית
אתנערו ואנכת פתוחה בידו:
6 כהוב בה פנים שלמע ונשמר אמר אתה
והיהודים חשבים למרוד על־כן אתה בונה
החומה ואתה הנה להם למלך פדברים האלה:
7 וגם־נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם
לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך
פדברים האלה ושתה לכה ונגעדה יחדו:
8 ואשלחה אליו לאמר לא נתנה פדברים:
האלה אשר אתה אומר כי מלבד אתה בודאם
9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם
מך־המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את־ידי:
10 ואני־באתי בית שמעיה ביה־דליה
במר־הטבאל והוא עצור ויאמר נעז אל־בית
האלהים אל־יתוך התיבל ונסקנה דלתות
התיכל כי פאים להרגך ולולה פאים להרגך:
11 ואמרה האיש פמוני יבכה ומי כמוני
אשר־יבוא אל־התיכל ותי לא אבוא:
12 ואבירה והנה לא־אלהים שלחו כי
הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שׁברו:
13 למען שכור הוא למען־אירא ואעשה־ה
וחטאתי והנה להם לשכרע למען וחרפוני: ׀
14 וזכה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו
אלה וגם לנועדה הנביאה וליתר הנביאים
אשר היו מיראים אותי:
15 והשלם החומה בשׁערים וחמשה לאולל
לחמשים ושנים יום: ׀
16 ויהי פאשר שמעו כל־אויבנו ויראו
כל־הגוים אשר סביבותינו ויפלו מאד
בשׁניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה
המלאכה הזאת:
17 גם ימים הם מרבים חרי יהודה
ארתחשטא ודלכות על־טוביה ואשר לטוביה
באות אלהים:
18 פירכיים ביהודה בעלי שבועה לו פירחתן
הוא לשכניה בראחה ויהותנן בנו לקח
את־בת־ישלם בן פרכיה:

ויאמרו לנו עשר פעמים מקל־המקלות
אשר־תשיבו עלינו:
7 ואעמיד מתחיותו למקום מאחרי לחומה
בצד־מים כ (בצד־מים ק) ואעמיד את־העם
למשפחות עס־הרבותים רמחים וקשתותיהם:
8 וארא ואקום ואמר אל־החרים ואל־הסגנים
ווא־יתר העם אל־יתרא מפניהם את־אדני
הגדול והנורא זכרו והקלמו על־אחיכם
בנים ובנותיכם נשים ובתיכם: ׀
9 ויהי פאשר־שמעו אויבנו כ־נידע לנו
ונופר האלהים את־עצתם ונשינו כ (ונשכ פ)
כלנו אל־החומה איש אל־מלאכתו:
10 ויהי א מר־היום ההוא חצי נערי עשים
במלאכה וקצים מתייקים והקמחים הסגנים
והקשחות והשׁרונים והשׁרים אחר־כל־בית
יהודה:
11 הפונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
באחת ידו עשה במלאכה ואחת מתוקת השלח:
12 והפונים איש חרבו מסורים על־מקניו
ובונים והתוקע בשופר אצל:
13 ואמר אל־החרים ואל־הסגנים ואל־יתר
העם המלאכה הרבה והחכה ונאנחו בפרקים
על־החומה רחוקים איש מאחיו:
14 במקום אשר השמעו את־קול השופר שמה
תקבצו אלני אל־היני ולתם לנו:
15 ונאנחו עשים במלאכה וקצים מתייקים
בקרמחים מעלות השחר עד צאת הפוכבים:
16 גם בעת הדיא אמרתי להם איש ונערו
ילינו בתוך ירושלם והיו־לנו הלולה משׁמר
היום מלאכה:
17 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשׁמר אשר
אחרי איראנחנו פשטים בגדינו איש שלחו
הפנים: ׀
5
1 ותהי צקת העם ונשיהם הגולה אל־אחיהם
היהודים:
2 ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו פנים
ונקמה דגן ונאכלה ונתנה:
3 ויש אשר אמרים שדתינו ודקמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקמה דגן פרעה:
4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
שדתינו ודקמינו:
5 ועתה כבשׁנו אחינו כשׁרנו כבניהם בנינו
והנה אנחנו כבשים אה־בנינו ואת־בנותינו
לעבדים ויש מבנותינו נבשׁויות ואין לאל ידנו
ושדתינו ודקמינו לא־חרים:
6 ויחר לי מאד פאשר שמעתי את־זעקתם ואת
הדברים האלה:
7 וישלך לבי עלי ואריבה את־החרים
ואת־הסגנים ואת־הם להם משׁא איש־באחיו
אתם נשאים ואנח עליהם קהלה גדולה:
8 ואמרה להם אנחנו קנינו את־אחינו
היהודים הנמקרים לגוים כדי בנו וגם־אתם
המקרו את־אחיכם ונמקרו־לנו ויחרישו ולא
מצאו דבר: ׀
9 ויאמר כ (ואמר ק) לא־טוב הדבר
אשר־אתם עשים הלא ביראת אלהינו תלכו
מחרפת הגוים אויבנו:
10 וגם־אני אחי ונערי נשים בהם כסף ונתן
ועזבה נא את־המשׁא הנה:
11 השׁיבו נא להם פנים שדתיהם פרמיהם
ויתיהם ובתיהם ומאת מספר ותדגן תחירוש
ויתצקו אשר אתם נשים בהם:
12 ויאמרו נשבי ומחם לא נבקש בן עשה
פאשר אתה אומר ונקרא את־הכהנים
ואשביעם לשנות פדקר הנה:
13 גם־חגי נערתו ואת־המכה פכה ונער האלהים
את־כל־האיש אשר לא־ינים את־הדבר הנה
מביתו ומיגיעו וכה ויתה געור ורק ויאמרו
כל־הקהל אמן ויהללו את־יהודה וישע העם
פדקר הנה:

ולבפורים וזכרה לי אלהי לטובה:

ESTHER

1

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהיו ועד כבוד שבע ועשרים ומאה מדינה:
 2 בימים ההם פשקת המלך אחשורוש על פסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
 3 בשנת שלוש למלכו עשה משה לכלשריו ועבדיו חיל א פרס ומדי הפתחים ושרי המדינות לפניו:
 4 בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואתיוקר הפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאה יום:
 5 ובמלואת המים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משה שבעת ימים בהצרך גת ביתן המלך:
 6 חור פרס והכלת אחוזי בתכיליבון ואהגמן עליגילי קסר ועמודי שש מטות וזהב וכסף על רצפת הבתים ושני וסרתה:
 7 והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויון מלכות רב כבוד המלך:
 8 והשתייה בדת אין אנס בייבון ויסד המלך על כל רב בירו וישלו פרצון איש ואיש:
 9 גם ושתי המלכה עשתה משה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ם
 10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביון אמר למחוקן בזהא חרבוניא בנהא ואבקהא זתר וכרסם שבעת הסרסים המשרתים את פני המלך אחשורוש:
 11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בבקרת מלכות להראות העמים והשרים את יפנה בייטובת מראה היא:
 12 והמקד המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסרסים ויקצר המלך מאד וקמתו בעצרת בו:
 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים בייבון דבר המלך לפני בלידעי דת ודיון:
 14 ותקרב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש מקס מרסנא ממוכן שבעת שרי א פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות:
 15 בדת מהלעשות במלכה ושתי על א אשר לא עשתה את המאמר המלך אחשורוש כיד הסרסים: ם
 16 ויאמר מיכנ כ (ממוכן ק) לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי עליבלי השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש:
 17 בייצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליון פשינון באמנם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא בקאה:
 18 והיום הזה תאמרנה א שרות פרוס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי ביון וקצר:
 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו וקבת בדת פרוס ומדי ולא יעבור אשר לא יתבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה ימן המלך לרעותה המוכה ממנה:
 20 ונשמע פתנם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבקליון למגדול ועד קטן:
 21 ויטיב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך בדבר ממוכן:
 22 וישלח פקרים אל כל מדינות המלך אל מדינות ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשונו עמו: ם

5 ויעש לו לשפה גדולה ושם היו לפניו נתנים את המנקה הלבונה והפלים ומשור הנדן התירוש והצוקה מצות הליום והמשרתים והשערים והרמת הפתחים:
 6 ובכל יום לא הויתו בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארחחשקסא מלך רבכל פאתי אל המלך ולקח ימים ושאלתי מן המלך:
 7 ואבוא לירושלם ואבינה בקצה אשר עשה אל ישיב לטובתה לעשות לו נשכה בהצרי בית האלהים:
 8 ונרע לי מאד ואשליכה את כל פלי בית טוביה חוץ מן השלשכה:
 9 ואמרה וישררו תלשכות ואשיבה שם פלי בית האלהים את המנקה והלבונה: ם
 10 ואדעה ביימיות הליום לא נתנה ויבחרו איש לשדוהו הליום והמשרתים עשי המלאכה:
 11 ואריקה את הסגנים ואמרה מדוע יעזבו בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם:
 12 וכל יחודה הביאו משור הנדן והתירוש והצוקה לאוצרות:
 13 ואוצרה על אוצרות שלמנה הפהו וצדוק הסופר ופקדיה מן הליום ועל ידים תנן ברוכפור בן מתניה ב נאמנים ונחשבו ועל ידם להקל לאתיקם: ם
 14 וזכרה לי אלהי עזותי ואלהי תמימי חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשרתיו:
 15 בימים ההם קראתי ביהודה א דרכים נאות א בשפת ומביאים הערמות ועמסים עליהם מרים ואריון ענבים והאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השש ואדיר ביום מבקב ציר:
 16 ותצורתי ושבו בה מביאים דאן וכל מקר ומכרים בשבת לפני יהודה ובירושלם:
 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מדה דבר קרע הזה אשר אתם עשים ומחלים את יום השבת:
 18 הלאו כה עשו אבותיכם ונבא אלהינו עלינו את פליה קרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראעל להלל את השבת: ם
 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני שבת ואמרה ויסקרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחו עד אשר תשבת ומנערי העמתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת:
 20 וילינו הרכלים ומכרי כל מקר מחוץ לירושלם פעם ושתיים:
 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים יגד החומה אסתשנו יד אשלח בהם מודעת היא לא באו בשבת: ם
 22 ואמרה לליום אשר יהיו משרתים ובאים שומרים השערים לקרש את יום השבת גסזאת וזכרה לי אלהי ויחוסה עלי כרב חסדך: ם
 23 גם בימים ההם ראיתי את יהודים ויהודים וישיבו נשים אל מדינות (אשכדיות ק) עמליות (עמליות ק) מאבדות:
 24 ובניהם חצי מדבר אשכדית ואינם מפרים לדבר יהודית וכלשונו עם ועם:
 25 ואריב עם ואקללם ואפה מהם אנשים ואמרם ואשביעם באלהים אסתתנו בנתיבם לבניהם ואסתשאו מנתיבם לבניהם ולכם:
 26 הלאו על אלהי קטא שלמה מלך ישראל ובגוים רבים לא יתה מלך פמהו ואהוב לאלהיו תה ויתנהו אלהים מלך על פלי ישראל גם אותהו חסמאו הנשים הנבירות:
 27 ולכם הנשמע לעשות את פליה קרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו לחשיב נשים נבירות:
 28 ומפני וינדע בראשית הפהו הגדול תתן לסובלת חרני ואביריהו מעלי:
 29 וזכה להם אלהי על גאלי הפנהו וברית הפנהו והליום:
 30 וטהרתים מפלגך ואעמידה משמרות לפניהם ולליום אלהים מפלאכתו:
 31 וילקחון קעצים מבימים מן פנות

משמר:
 25 מתנה ובקבנה עבדה משלם שלמון עקוב שמרים ושוערים משמר באספי השערים:
 26 אלה בימי יונקים ברושוע ברוצק בדימי נתנה הפכה וצוקה הפהו הסופר: ם
 27 ובקנתת חומת ירושלם בקשו את הליום מכל מקומותם להביאם לירושלם לעשת תקנה ושמה ובחודות ובשיר מצלמים גבלים ובכלרות:
 28 ויאספו בני המשרתים ומן הספר סביבות ירושלם ומן הצרי נטפתי:
 29 ומפית הגלגל ומשדות גבע ועמון פי חרים בני להם המשרתים סביבות ירושלם:
 30 וישררו הפנהים והליום וישררו את העם ואת השערים ואת החומה:
 31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תולת גדולת ותלכת לזמן מעל לחומה לשער האשפה:
 32 וכל חריהם הושעה וחצי שרי יהודה: ם
 33 וצורה עזרא ומשלם:
 34 יהודה ובנימון ושבעיה וירמיה: ם
 35 ומבני הפנהים בהצרות וזכה ברוינתן ברושועיה ברושועיה ברושועיה ברושועיה ברושועיה:
 36 ואחיו שמעיה ועזרא מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חגי בכל שיר דוד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם:
 37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית דוד ועד שער הפים מזרח:
 38 והחודה השנית החולקת למזאל ואני אחריה וחצי השם מעל לחומה מעל למגדל התגורים ועד החומה הקהכה:
 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הקנה ועל שער הקנים ומגדל נתנאל ומגדל הפאה ועד שער המזון ועמרו בשער המסרה:
 40 ותעמנה שתי התולת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי:
 41 והפנהים אל יקים מעשה מנימון מיכה אליעזרי וזכרה נתנה בהצרות:
 42 ומעשה ושבעיה ואלקור ועזי ויהונתן ומלפני ועילם ועזר וישמעו המשרתים ויזכרה פקוד:
 43 ויבחרו ביום ההוא וזכים גדולים וישמחו כי האלהים שפם שמה גדולה וגם הנשים והנדרים שמהו ותשמע שמת ירושלם מחיון:
 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על השלשכות לאוצרות לתרומות הראשית ולמעשות לבנים בהם לשני הערים מנאות מחורה לפנהים ולליום כי שמת יהודה על הפנהים ועל הליום העמדים:
 45 וישמרו משמרת אלהים ומשמרת השקרה ומשרתים והשערים במצות דוד שלמה בנו:
 46 ביימי דוד וקצר מקדם לאש כ (ראשי ק) המשרתים ושירתהלה וחיות לאלהים:
 47 וכל ישראל בימי וזכר כל ובימי נתנה נתנים מניות המשרתים והשערים דבריום ביומו ויקדשים לליום והליום מקדשים לפני ארתן: ם

13

(ידותיו: ק)
 18 בלהליום בעיר הקדש מאתים שמיים וארבעה: ם
 19 והשערים עקוב שלמון ואחיהם השמרים בשערי מאה שבעים ושנים:
 20 ושאר ישראל הפנהים הליום בקלערי יהודה איש בתולת:
 21 והנתונים ישיבים בעפל וציקא ונשאפ על הנתינים: ם
 22 ופקוד הליום בירושלם עזי ברושועיה בקרשונה ברושועיה ברושועיה אסף המשרתים יגד מלאכת בית האלהים:
 23 ביימיות המלך עליהם ואמנה על המשרתים דבריום ביום:
 24 ופנתה ברושועיה וכל מבני יחודה ברושועיה לבל לבל לבל לעם:
 25 ואלה המשרתים בשדהם מפני יהודה ושבו בקרית הארבע ובנתיה ובדני ובנתיה ובימבצאל הצריה:
 26 ובשוע ובמלדה ובבית פלט:
 27 ובחצה שועל ובבאר שבע ובנתיה:
 28 ובצוקל ובמכנה ובנתיה:
 29 ובבני רמון ובצוקה ובירמות:
 30 ונתן עקלם ותצריהם לכיש ושחיה עוקה ובנתיה ונתנו מבאר שבע עד גיא הנם:
 31 ובני בנמן מנבע מקמט וענה ובית אל ובנתיה:
 32 ענתות נב ענניה:
 33 חצור אמה גתים:
 34 חריר צבעים וכלם:
 35 לד ואינו גי חרשים:
 36 ומן הליום מחלקות יהודה לבנימון: ם

12

1 ואלה הפנהים והליום אשר עלו עס וזכר כל ברושועיה וישוע שרתי ורמיה עזרא:
 2 אמנה מלוד חפשי:
 3 שכניה רחם מרמה:
 4 עדוא נהתי אבוח:
 5 מנימון מעדנה בלגה:
 6 משעיה וינריב ויעיה:
 7 סלו עמוק חלקה ויעיה אלה ראשי הפנהים ואחיהם בימי ישוע: ם
 8 והליום ישוע בנוי קדמאל שרביה יהודה משנה על הגדות הוא ואחיו:
 9 ובקבנה ועזי כ (ועזי ק) אחיהם לגדם למשמרות:
 10 וישוע חוליד אהיונים וינקים חוליד את אלשים ואלשים את יודע:
 11 וינדע חוליד את יונתן וינתן חוליד את יודע:
 12 ובימי יונקים היו כהנים ראשי האבות לשנה מנהי לרמנה נתנה:
 13 ועזרא משלם לאמנה ויחונן:
 14 למלכי כ (למלכי ק) וינתן לשכניה יוסף:
 15 וחרם עזרא למירות חלקו:
 16 לעזרא כ (לעזרא ק) וזכה לנתון משלם:
 17 לאבנה וזכרי למנימון למעדה פלטי:
 18 בבלגה שמוע לשמעיה ויחונן:
 19 וילינריב מקני לידעיה עזי:
 20 לסלי קלי עמוק עבר:
 21 לחלקנה חשבה לידעיה נתנאל:
 22 הליום בימי אלשים וינדע ויחונן ויודע כהובים ראשי אבות והפנהים על מלכות דרוש הפסדים:
 23 בני לוי ראשי האבות כהובים על ספר דברי תמים ועד רמי ונתן בראשית:
 24 וראשי הליום חשבה שרביה וישוע ברושועיה ואחיהם לגדם להלל להודות במצות דוד איש האלהים משמר לעמת

2

1 אחר הדברים האלה פשך חמת המלך אהשוורוש וזכר את־שתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה:
 2 ויאמרו וגֵּרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרֵתָיו וּבְקִשׁוֹ לְמֶלֶךְ נְעוּרֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאִי:
 3 וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מְלְכוּתוֹ וַיִּבְצְעוּ אֶת־כָּל־יְעָרֵהָדְבָרוֹהַלְהַלִּיחַ טוֹבוֹת מֵרָאִי אֲשֶׁר־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׂים אֲלֵי־יָד הָגָא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנְּשִׂים וַיְהָיון תְּמוּרָוִיקֵי:
 4 וַתִּנְעָקֶה אֲשֶׁר חָטַט בְּשֵׁנֵי הַמֶּלֶךְ חֲתַת חֲתַתִּי וַיִּשָּׂב הַדְּבָר בְּשֵׁנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב פֶּן:
 5 אִישׁ יְהוּדִי יִהְיֶה נֶהַךְ בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְשָׂמוּ מִרְדֵּי לֹא יִהְיֶה כִּי־יִשְׁמַע בְּרִיקָתוֹ אִישׁ וַיִּמְנִי:
 6 אֲשֶׁר הִגְלָה מִירְשָׁלוֹם עַם־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל:
 7 וַיְהִי אַמֵּן אֲתֵּדְבָרָהּ הַיּוֹם אֲסֵתֶר בְּתוּרָדוֹ כִּי לֹא לָהּ אֵב וְאֵם וַתִּנְעָקֶה וַתְּחַזֵּר וְטוֹבוֹת מֵרָאִי וּבְמוֹת אֵבִיהָ וְאֵמָה לְקַחָה מִרְדֵּי לֹא לָבַת:
 8 וַיְהִי בַּשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ וּבַהֲבָקֵן נְעוּרֹת רַבּוֹת אֲל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֲלֵי־יָד הָגָא וַתִּלְקַח אֲסֵתֶר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֲלֵי־יָד הָגָא שֶׁמֶר הַנְּשִׂים:
 9 וַתִּסַּב הַנְּעָקֶה בְּשֵׁנֵי וַתְּשֵׂא חֶסֶד לִפְנֵי וַיְבַלֵּת אֶת־הַתְּמוּרָוִיקֵי וְאֶת־מְנוּחֹתֶיהָ לַחַת לַח וְאֵת שְׂבַע הַנְּעוּרֹת הַרְאִיֹּת לַחֲתוּלָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעוּרֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׂים:
 10 לֹא־הִגִּידָה אֲסֵתֶר אֲתֵּעֶמָה וְאֶת־מוֹלֶדְתָּהּ כִּי מִרְדֵּי צָנָה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד:
 11 וּבְכָל־יְוִם יוֹם מִרְדֵּי מִתְּחִלָּה לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנְּשִׂים לְדַעַת אֲתֵּשָׁלוֹם אֲסֵתֶר וּמַהֲרַעֲשָׂה כָּה:
 12 וּבַהֲנִיעַ חַר נַעֲקָה וַנְּעָקֶה לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אַהֲשׁוּרוֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹם לַח פַּתַּת הַנְּשִׂים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵת חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי מִרוּקִינָה שְׁשֶׁה חֳדָשִׁים בְּשֵׁשׁ חַדְרֵי הַנְּשִׂים בְּמִסְתֵּימִים וּבַתְּמוּרָוִיקֵי הַנְּשִׂים:
 13 וַיְהִי הַנְּעָקֶה כָּאֵה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־אֲשֶׁר חָאמַר וַיִּתֵּן לָהּ לְבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנְּשִׂים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:
 14 כִּי־עָרְבָה הָיָה וּבְבֹקֶר הָיָה שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׂים שְׁנֵי אֲלֵי־יָד עֲשֵׂשֵׁנֵי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַפּוֹלְגִישׁ לֹא־תִבּוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חַפְצָה הָיָה הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָאָהּ בְּשֵׁם:
 15 וּבַהֲנִיעַ חֲרָאֲסֵתֶר בְּתֵאבִיטִיל יָד מִרְדֵּי אֲשֶׁר לְקַחְתָּ לָבַת לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בְּקִשָּׁה דְּבַר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֵאמֵר הָגָא סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנְּשִׂים וְתָהִי אֲסֵתֶר נְשֵׂאת חֵן בְּשֵׁנֵי כָּל־רָאִי:
 16 וַתִּלְקַח אֲסֵתֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַהֲשׁוּרוֹשׁ אֶל־בֵּית מְלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הַעֲשָׂרִי הַיּוֹאֲחֹדֶשׁ טַבַּח בְּשַׁנְתֹּשְׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:
 17 וַיֵּאָבֵה הַמֶּלֶךְ אֶת־אֲסֵתֶר מְכֻלֵּי־הַנְּשִׂים וַתִּשְׁאֲלֵהוּן חֶסֶד לִפְנֵי וַיִּסְתֵּר וַיִּמְלִיכֶהּ וַיִּמְשָׁלֶהּ וַיִּשֶׂם כְּתוּרֵי־מְלָכֹת בְּרֵאשִׁית חֲתַת־שׁוֹתִי:
 18 וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל כְּלִישִׁרִי וַעֲבָדָיו אֶת־מִשְׁתֵּה אֲסֵתֶר וַתִּקְחֶה לְמִדְיָנוֹת עֲשָׂה וַיִּתֵּן מִנְאֵת כִּי־הַמֶּלֶךְ:
 19 וַיִּבְהַקֵּץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵי וּמִרְדֵּי יֵשֶׁב בְּשַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ:
 20 אֵין אִין מְגִדַּת מוֹלֶדְתָּהּ וְאֶת־עִמָּה פֶּאֶשֶׁר צָנָה עָלֶיהָ מִרְדֵּי וְאֶת־מֵאֵמֶר מִרְדֵּי אֲסֵתֶר עֲשָׂה פֶּאֶשֶׁר הָיָה בְּאֵמָה אֲחִיו:
 21 בְּיָמִים חָמָּה וּמִרְדֵּי יֵשֶׁב בְּשַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ כֹּחֵף וַתִּקֵּן וַתִּרְשֵׁן גִּיר־סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרִי קֶצֶף וּבְקִשׁוֹ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַהֲשׁוּרוֹשׁ:
 22 וַיִּוּדַע חֲצֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּגַּד לְאֲסֵתֶר הַמַּלְכָּה וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מִרְדֵּי:
 23 וּבְקִשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלֵי שְׁנֵי עַל־עַף וַיִּכְתַּב בְּכֹסֶף דְּבָרֵי תַּמִּים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 פ

3

1 אחר הדברים האלה גדל המלך אהשוורוש את־המן בן־המדתא האגגי וַיִּשְׁאֲלוּ וַיִּשְׂמֹם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֲחִיו:
 2 וּבְלֵעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ פְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֵמָן כִּי־כֵן צִוְּהוּ הַמֶּלֶךְ וּמִרְדֵּי לֹא יִקְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה:
 3 וַיֵּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ לְמִרְדֵּי מִדּוּעַ אֲתָה עוֹבֵר אֶת־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:
 4 וַיְהִי בְּאֵמָה כ כ (פֶּאֶמְרָם ק) אֵלָיו יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֵיהֶם וַיִּגִּדוּ לְהֵמָן לְקֹאוֹת תְּנַעֲמָדוּ דְּבַר מִרְדֵּי כִּי־הִגִּיד לְהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי:
 5 וַיִּרְא הֵמָן כִּי־אֵין מִרְדֵּי פֶּרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לֹא וַיִּמְלֵא חֶסֶד מְחָה:
 6 וַיִּבֹּן בְּשֵׁנֵי וַיִּשְׁלַח יָד בְּמִרְדֵּי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֲתֵּעֶם מִרְדֵּי וּבְקִשׁ הֵמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־יְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְלְכוּת אַהֲשׁוּרוֹשׁ עִם מִרְדֵּי:
 7 בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן הַיּוֹאֲחֹדֶשׁ יִסָּן בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לְמֶלֶךְ אַהֲשׁוּרוֹשׁ הַיּוֹם הַזֶּה וְהַגּוֹלָל לִפְנֵי הֵמָן מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵת הַיּוֹאֲחֹדֶשׁ אֲדָר:
 8 וַיֵּאמֶר הֵמָן לְמֶלֶךְ אַהֲשׁוּרוֹשׁ וַיִּשְׁנֵי עִם־אֶחָד מִפָּרָד וּמִפָּרָד בֵּין הַעַמִּים כְּכַל מְדִינֹת מְלְכוּתְךָ וְתִתֶּינֶם שְׁנוֹת מְכֻלֵּעַם וְאֶת־תְּהִי הַמֶּלֶךְ אֵינֶם עֲשִׂים וּלְמֶלֶךְ אֵינְשׁוֹהָ לְהִנְיָחֶם:
 9 אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְכַתֵּב לְאֲבָדֶם וְעֲשִׂיתֶם אֲלֵפִים בְּכַרְסָּף אֲשָׁקוּל עַל־יָדֵי עַשִׂי הַמַּלְאָכָה לְהַכִּיֹּא אֶל־גִּזְיוֹ הַמֶּלֶךְ:
 10 וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֲתֵּשְׁבַעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָה לְהֵמָן כִּי־הַמֶּדֶתָהּ הָאֵגִי צָרַר הַיְהוּדִים:
 11 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָן הַכֹּסֶף וְהָיוּ וְהַנְּעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּפְּטוֹב בְּשֵׁנֵי־יָד:
 12 וַיִּקְרָאוּ סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשֵׁי עֶשֶׂר יוֹם כִּי וַיִּכְתַּב בְּכָל־אֲשֶׁר־צָוָה הֵמָן אֶל אַהֲשַׁר־פַּרְסֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־תְּחֹפּוֹת אֲשֶׁר אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּב וְעַתָּה בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ:
 13 וַנְּשַׁלּוּם סַפְרִים כִּי־הַרְצִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־יְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן מִן וְנָשִׁים כִּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשֵׁי עֶשֶׂר שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵת הַיּוֹאֲחֹדֶשׁ אֲדָר וַיִּשְׁלַח לְבוֹי:
 14 פֶּרֶשֶׁן הַכַּתֵּב לְהִתְנַחֵם דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי לְכָל־הָעַמִּים לְהָיוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה:
 15 הַרְצִים יֵצֵאוּ דְחוּפִים בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת הַנְּתָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָיוּ וַיִּשְׁבוּ לְשַׁחֲתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן גְּבוּכָה:
 פ

4

1 וּמִרְדֵּי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדֵּי אֶת־גִּזְיוֹ וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדֻלָּה וּמְרָה:
 2 וַיִּבּוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבוֹא אֲל־שַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק:
 3 וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ מִנְּעַר גְּדוֹל לַיְהוּדִים וְצוּם וּכְכִי וּמִסַּפֵּד שָׂק וְאִפְרִי יָצַע לְרַבִּים:
 4 וְתַבְּוִאֵנָה כ (וַתְּבוֹאֵנָה ק) נְעוּרֹת אֲסֵתֶר וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מִרְדֵּי וּלְהַסִּיר שָׂק מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל:
 5 וַתִּקְרָא אֲסֵתֶר לְהֵמָן מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הַשְׁמִיד וְעַל־מְדִינָה:
 6 וַיֵּצֵא הֵמָן אֶל־מִרְדֵּי אֶל־הַחֹבוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ:
 7 וַיִּגִּדְלוּ מִרְדֵּי אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת אֶרֶשֶׁת הַכֹּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הֵמָן לְשָׁקוּל עַל־גִּזְיוֹ

הַמֶּלֶךְ כִּי־הָיָה כ (בִּיהוּדִים ק) לְאֲבָדֶם:
 8 וְאֶת־פִּתְשֵׁן כְּתֵב־הַדַּת אֲשֶׁר־נָתַן בְּשׁוֹשֵׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ לְהַקְרֹאת אֶת־אֲסֵתֶר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְנַחֵם לֹא יִבְקֶשׂ מִלְּפָנָיו עַל־עִמָּה:
 9 וַיִּבּוֹא הֵמָן וַיִּגַּד לְאֲסֵתֶר אֶת דְּבָרֵי מִרְדֵּי:
 10 וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר לְהֵמָן וְתַצְוֶהוּ אֶל־מִרְדֵּי:
 11 כִּי־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַסְמִדְיוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יְבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיטֵלוֹ הַמֶּלֶךְ אֲתֵּשְׁרִיבֵת הַזֶּהָב וְתָהִי וְאֵנִי לֹא יִקְרָאוּ לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וְהֵ שְׁלוּשִׁים יוֹם:
 12 וַיִּגִּדוּ לְמִרְדֵּי אֶת דְּבָרֵי אֲסֵתֶר:
 13 וַיֵּאמֶר מִרְדֵּי לְהַשִּׁיב אֶל־אֲסֵתֶר אֶל־תְּהִי כַּנְּפִישׁ לְהַמְלִיךְ בֵּית־הַמֶּלֶךְ מְכֻלֵּי־יְהוּדִים:
 14 כִּי אִם־תִּחַרֵּשׁ תַּחְרִישִׁי בַּעַת הַזֶּהָה תָּהִי וְתִּגְלָה יַעֲמוּד לַיְהוּדִים מִמְקוֹם אַחַר וְאֵת יְכוּת־אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וְכִי יוֹדַע אִם־לַעַת פּוֹתֵת הַנְּעָמָה לְמַלְכוּת:
 15 וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר לְהַשִּׁיב אֶל־מִרְדֵּי:
 16 לָךְ כְּנֹסִים אֶת־כָּל־יְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן וְצוּמוֹ עָלַי וְאֶל־תֵּאבְדוּ וְאֶל־תִּשְׁחַתּוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלִלְנָה יוֹם גַּסְאֵי וְנַעֲרָתִי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אֲבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־יִכְרַת וְכֹאֲשֶׁר אֲבִדְתִּי אֲבִדְתִּי:
 17 וַיַּעֲבֵר מִרְדֵּי וַיֵּשֶׁב כְּכַל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ עָלָיו אֲסֵתֶר:
 פ

5

1 וַיְהִי יוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֲסֵתֶר מְלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ מְלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלְכוּת נִכְח פֶּתַח הַמִּקְוֵה:
 2 וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֲסֵתֶר הַמַּלְכָּה עֹמֶתֶת בַּחֲצַר וְנִשְׂאָה חֵן בְּשֵׁנֵי וַיִּשָּׂם הַמֶּלֶךְ לְאֲסֵתֶר אֲתֵּשְׁרִיבֵת הַזֶּהָב אֲשֶׁר יָגִידוּ וַתִּקְרַב אֲסֵתֶר וַתִּנְעַם בְּרֵאשִׁית הַשָּׂרִים:
 3 וַיִּבְרַח לַה מִהַמֶּלֶךְ מִהַלֵּךְ אֲסֵתֶר הַמַּלְכָּה וַיִּמְדַּבְּרָשֶׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמְּלְכוּת וַיִּתֵּן לָךְ:
 4 וַתֵּאמֶר אֲסֵתֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי לוֹ:
 5 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִתְרוֹ אֲתֵּדְבָר לַעֲשׂוֹת אֲתֵּדְבָר אֲסֵתֶר וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֲסֵתֶר:
 6 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲסֵתֶר בְּמִשְׁתֵּה הַיּוֹם מַה־שָּׂאלְתֶךָ וַיִּתֵּן לָךְ וַיִּמְדַּבְּרָשֶׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמְּלְכוּת וַתַּעֲשֶׂ:
 7 וַתַּעַן אֲסֵתֶר וַתֵּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי:
 8 אִם־אִמְצָאוּ חֵן בְּשֵׁנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לַחַת וְשָׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֲתֵּבְקִשְׁתִּי יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לְהֶם וּקְחֵר אֲשֶׁה בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ:
 9 וַיֵּצֵא הֵמָן בָּיֹם הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשְׂמַח וְטוֹב לֹב וּכְרֹאוֹת הֵמָן אֶת־מִרְדֵּי בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאִדָּם וְלֹאֲרֵעַ מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הֵמָן עַל־מִרְדֵּי מְחָה:
 10 וַיִּתְאַפֵּק הֵמָן וַיִּבּוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיְבֹא אֶת־אֲהֻבָיו וְאֶת־זֶקֶן אֲשִׁתּוֹ:
 11 וַיִּסְפֵּר לְהֶם הֵמָן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:
 12 וַיֵּאמֶר הֵמָן אֵף לֹא־הִכִּיָּה אֲסֵתֶר הַמַּלְכָּה עַם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמִתְרֵי אֵנִי קְרוֹאֵלָה עַם־הַמֶּלֶךְ:
 13 וּבְלִיָּזָה אֵינְנִי שׁוֹה לִי בְּכָל־עַת אֲשֶׁר אֵנִי רֹאֵה אֶת־מִרְדֵּי הַיְהוּדִי וַיִּשֶׁב בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ:
 14 וַתֵּאמֶר לוֹ זֶקֶן אֲשִׁתּוֹ וּבְכִיֹּא אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ גְבַהַת מִשְׁמִים אֵמָה וּבְבִקְרָא אֵמָר לְמֶלֶךְ וְתִתְּלֵי אֶת־מִרְדֵּי עָלָיו וּבְכֹחַ־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה שָׂמַח וַיִּשָּׂב הַדְּבָר לִפְנֵי הֵמָן וַיֵּשֶׁב הָעַץ:
 פ

6

1 כִּי־לִי הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמֶר לְהַכִּיֹּא אֶת־כִּסֵּר הַזִּכְרוֹנֹת דְּבָרֵי תַּמִּים וַיְהִי וַיִּקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
 2 וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מִרְדֵּי עַל־בְּהִנְתָּא וַתִּרְשֵׁן שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף א

12 ויאמר יהוה אליהשטן הנה כל אשר-לך
 בידך רק אליו אלהי-שלה ידך ויצא השטן
 מעם פני יהוה:
 13 ויהי היום ויבנו ויבנו ויבנו ויבנו ויבנו ויבנו
 בבית אחיהם הבכור:
 14 ומלאך בא אליהיוב ויאמר הבקר היו
 הלשונות והאזנות רעות עלי-דיכּהם:
 15 ותפל שְׂבָא ותקחם ואחיהנְגַערים הכו
 לפי-חֶרֶב ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך:
 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים
 הפלה מן-השמים ותבער בצאן ובגֶעְרִים
 ותאכלם ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך:
 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר פֶּשְׁדִים שָׂמו
 א שלשה ראשים ויפֶשְׁטוּ עליהנְגַמלים ויחֲקוּם
 ואחיהנְגַערים הכו לפי-חֶרֶב ואמלטה רקאני
 לבדי להגיד לך:
 18 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ויבִנְתוּךְ
 אקלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור:
 19 והנה רוח גדולה באה ממערב המדבר ויגע
 בארבע פנות הבית ויפֶל עליהנְגַערים ויזמתו
 ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך:
 20 ויָקַם יוֹב ויקרע את-מעילו ויגז
 את-ראשו ויפֶל ארצה וישתחו:
 21 ויאמר עַרְם יָעַתָּה כִּי מִכְּטָן אָמִי
 ועַרְם אָשׁוּב שָׂמָּה ויהוה נתן ויהוה לקח ויהי
 שם ויהיה מלכּךּ:
 22 בכל-זאת לא-חֲטָא יוֹב ולא-יָתַן תְּפִלָּה
 לאלהים: פ

2

1 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
 עלי-יהוה ויבוא גשם-השטן בתבם להתיצב
 עלי-יהוה:
 2 ויאמר יהוה אליהשטן אי מזה תבא ויען
 השטן אחי-יהוה ויאמר משֶׁת פֶּאֶרְזַן ומהתהלך
 בה:
 3 ויאמר יהוה אליהשטן השמט לבך אלי-עבדי
 איוב כי אין פֶּחַחוּ פֶּאֶרְזַן איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע ועדנו מסוּיִם בְּתַמּוֹתָו
 ותסיתני בו לבלעו הנם:
 4 ויען השטן אחי-יהוה ויאמר עוד בעד-עוֹר
 וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו:
 5 ואולם שלח-נָא יָדְךָ וגע אלי-עצמו ואל-בשרו
 אסלא אל-פְּנֵיךָ ויבִקְדֶךָ:
 6 ויאמר יהוה אליהשטן הנו בידך אך
 את-נַפְשׁוֹ שָׂמוּ:
 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את-איוב
 בשחיו רע מפר כגלו עד כ (ועד ק) כדקדו:
 8 ויִקְחֵלוּ חֶשֶׁךְ להתגדר בו והוא ישב
 בתוך-האֶפֶר:
 9 ותאמר לו אשתו עֲדָךְ מְטוּיָה בְּתַמּוֹתָו בְּכַךְ
 אלהים ומה:
 10 ויאמר אליה כדבר אמת הנבלות תדברי
 גם את-השׁוֹב וקבל מאת האלהים ואת-הרע
 לא יקבל בכל-זאת לא-חֲטָא יוֹב
 בשפתיו:
 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל-הרעה
 הזאת הפאה עליו ויבאו איש מן-מקומו אליפו
 תתיני ובלעד השוחי וצופר העמתי ויוערו
 ויהיו לבוא לגודלו ולגחמו:
 12 וישאו אחיהנימים מרחוק ולא הפיכהו
 וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעילו ויוקרו
 עפר על-ראשיהם השמימה:
 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת
 לילות ואי-ידבר אליו דבר כי ראו פי-גְדֹל
 הפאב מאד:

3

1 אחר-כֵּן פֶּתַח יוֹב ואתפיהו ויקלל
 את-יומו: פ
 2 ויען איוב ויאמר:

25 ובבאָה לפני המלך אמר עִתְּהֶסְפֶר ושוב
 מחשבתי הרעה אשר-חֲשַׁב עלי-הַיְהוּדִים
 על-ראשו ותלו אהו ואת-בְּנֵי עַל-הַעֵץ:
 26 על-כֵּן קראו לימים האלה פורים על-שם
 הפור עליכן על-פֶּלֶדֶדְבִי האגרת הזאת
 ומהראו על-פֶּקֶה ומה הגיע אליהם:
 27 קִימוּ וקבלו כ (וקבלו ק) היהודים ועליהם
 א ועל-זרעם ועל כל-הנולדים עליהם ולא
 יעבור להיות עשים את שני המים האלה
 כפֶּתַחְכֶם וכזמנם בכל-שְׁנֵה וְשָׁנָה:
 28 ותימים האלה יזכרום ויעשים בכל-יָדוֹר
 ידור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
 ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
 היהודים וזכרם לא-יסוף מזרעם: ס
 29 ותכתב אסתר המלכה בת-אבי-חַיִל ומהרְכִי
 היהודי את-פֶּלֶדֶדְחַמֶר לקום את אגרת הפורים
 הזאת השנית:
 30 וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שֶׁבַע
 ועשרים ומה מדינה מלכות אֶשְׁתְרוּשׁ דְּבִרֵי
 שלום ואמת:
 31 לקום אחימי הפרים האלה בזמניהם
 פאשר קום עליהם מרְכִי היהודי ואסתר
 המלכה ובאשר קימו על-נַפְשָׁם ועל-זרעם
 כדרי הצלות ויעֲקֹתָם:
 32 ומאמר אסתר קום דברי הפרים האלה
 ויכתב בספר: פ

10

1 וישם המלך אֶשְׁתְרוּשׁ כ (אֶשְׁתְרוּשׁ א) מס
 על-הָרֶגֶץ ואי-הָנִים:
 2 וכל-מַעֲשֵׂה תַקְפוֹ ויבוכרוהו ופרשת גדלת
 מרְכִי אֶשֶׁר גדלו המלך הלא-יהם בתוֹבִים
 מלכספר דברי הַיְהוּדִים מלכי מדי ופרס:
 3 כי א מרְכִי היהודי משנה למלך אֶשְׁתְרוּשׁ
 וגדול היהודים ורצונו לרב אחיו רַחֵם טוב
 לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

JOB

1

1 איש היה בארץ-עֵזְרָא יוֹב שמו ויהוה האיש
 והוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע:
 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות:
 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי-צֹאן ושלושת אלפי-
 גמלים וחמש מאות צמֶד-בָּקָר וחמש מאות
 אֲתוֹנוֹת ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא
 גדול מכל-בְּנֵי-עֵדָם:
 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש וימו
 וישלחו ויקראו לשלשת אחיהֶם כ (אחיהויהם
 ק) לאכל ולשתות עמָם:
 5 ויהי פי הקופר וימ המשתה וישלח איוב
 ויקדשם והשבים בבקר והעלה עלות מספר
 פָּלָם כי אמר איוב אולי חטאו בני ובכרבי
 אלהים פ כדבכם פֶּקֶה יַעֲשֵׂה איוב
 כל-הַיְהוּדִים: פ
 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
 עלי-יהוה ויבוא גם השטן בתוֹבִים:
 7 ויאמר יהוה אליהשטן מאין תבא ויען השטן
 אחי-יהוה ויאמר משֶׁת פֶּאֶרְזַן ומהתהלך בה:
 8 ויאמר יהוה אליהשטן השמט לבך עלי-עבדי
 איוב כי אין פֶּחַחוּ פֶּאֶרְזַן איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע:
 9 ויען השטן אחי-יהוה ויאמר הננם ירא איוב
 אלהים:
 10 הלא-אֵת כ (אמת ק) שכת בערו
 ובעד-ביתו ובעד כל-אשר-לו מסביב מעשה
 ידיו פרקת ומקנהו פֶּרֶז פֶּרֶז פֶּרֶז:
 11 ואולם שלח-נָא יָדְךָ וגע בכל-אשר-לו
 אסלא על-פְּנֵיךָ ויבִקְדֶךָ:

9

1 ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה
 עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ויהוה
 להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
 לשלוח פֶּקֶם ונהפוך הוא אֶשֶׁר ושלמו
 היהודים מה משנאי-הם:
 2 נקטלו היהודים בעריהם בכל-מדינות
 המלך אֶשְׁתְרוּשׁ לשלח יד מבקשי רעתם
 ואיש לא-עמד לפניהם פי-גְדֹל פֶּתַחְכֶם
 על-בְּלִי-הַעֲמִים:
 3 וכל-שָׂרֵי המדינות והאֶשְׁתְרוּפִינים ותפוחות
 ועשי המלכה אשר למלך משנאים
 את-היהודים פי-גְדֹל פֶּתַח-מְרְכִי עליהם:
 4 פי-גְדֹל מרְכִי בבית המלך ושמעו חולך
 בכל-המדינות פי-הָאִישׁ מְרְכִי חוֹלֵךְ
 וגדול: פ
 5 ויבנו היהודים בכל-איביהם מפתח-חֶרֶב וחרג
 ואבדו ויעשו כשנאיהם פֶּרֶז-צֹאֵם:
 6 ובשושן הביקה הרגו היהודים ואבד חמש
 מאות איש:
 7 ואת אֶרְשֵׁת-הָאֵתָא ואת הַלְפֹן ואת אֶסְפֵּתָא:
 8 ואת אֶפְרַחָא ואת אֶדְלָא ואת אֶרְיִיתָא:
 9 ואת אֶפְרַמְשָׁתָא ואת אֶרְיִיסָא ואת אֶרְיִיסָא ואת
 אֶרְיִיסָא:
 10 עשרת בני המן בן-הַמְּדַחָא זכר היהודים
 הרגו ובעזה לא שלחו את-יָדָם:
 11 ביום ההוא בא מספר סהרונים בשושן
 הביקה לפני המלך: ס
 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן
 הביקה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש
 ואת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן בשאר מדינות המלך מה
 עשו ומה-שאלתך וינתן לך ומה-פֶּקֶשְׁתֶּךָ עוד
 ותעש:
 13 ותאמר אסתר אסתר אסתר-על-המלך טוב ינתן
 גם-מָרָה ליהודים אשר בשושן לעשות פֶּתַח
 היום ואת עשרת בני-הָמָן ותלו עליהעץ:
 14 ויאמר המלך להעשות פֶּתַח וינתן פֶּתַח בשושן
 ואת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמָן תלו:
 15 ונקטלו מֵהַיְהוּדִים כ (היהודים ק)
 אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר
 ויחרגו בשושן שלש מאות איש ובפנה לא
 שלחו את-יָדָם:
 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך
 נקטלו ויעמד על-נַפְשָׁם ויום מאביהם וחרג
 משנאי-הם חמשה ושבועים אַרְבָּע ויבפנה לא
 שלחו את-יָדָם:
 17 ביום-שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לחדש אדר ונתן
 פֶּאֶרְבֶּקֶה עָשָׂר בו ועשה אהו יום משתה
 ושִׁמְחָה:
 18 וּמֵהַיְהוּדִים כ (והיהודים ק) אשר-בשושן
 נקטלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו
 ונתן בחמשה עשר בו ועשה אהו יום משתה
 ושִׁמְחָה:
 19 על-כֵּן היהודים הַפְּלוּזִים כ (הפרזים ק)
 הליבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה
 עשר לחדש אדר שמחה וימשה יום טוב
 ומשלות מות איש לרעהו: פ
 20 ויכתב מרְכִי את-הדברים האלה וישלח
 ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות
 המלך אֶשְׁתְרוּשׁ הקרובים והרחוקים:
 21 לקום עליהם להיות עשים את יום ארבעה
 עשר לחדש אדר ואת יום-הַמְּשָׁה עָשָׂר בו
 בכל-שְׁנֵה וְשָׁנָה:
 22 פֶּזִימִים אֶשְׂרֵי-נָחוּ פֶּקֶם היהודים מאוניביהם
 והחדש אשר נהפך לקום מגוון לשמחה ומאכל
 ליום טוב לעשות אותם וימ משתה ושִׁמְחָה
 ומשלות מות איש לרעהו ומתנות לאֲבוֹיָיִם:
 23 וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת
 אשר-כתב מרְכִי אליהם:
 24 כי המן בן-הַמְּדַחָא האגני זכר
 כל-היהודים תשב על-היהודים לאבדם
 והפיל פור הוא הגדול להם ולאבדם:
 עליהם:

בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן
 חפו: ס
 9 ויאמר הרבונה אהר מן-הסריסים לפני
 המלך גם הנה העין אשר-עשה המן למרְכִי
 אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן ובה
 חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו:
 10 ותלו את-המן עליהעין אשר-הכין
 למרְכִי וחתם המלך שֶׁבֶה: פ

8

1 ביום ההוא נתן המלך אֶשְׁתְרוּשׁ לאסתר
 המלכה את-בית המן צֶרֶת מֵהַיְהוּדִים כ
 (היהודים ק) ומהרְכִי בא לפני המלך
 פי-הַיְהוּדִים אסתר מה הוא-לה:
 2 ויסר המלך את-שֶׁבַעְתּוֹ אשר העביר מהמן
 וינתנה למרְכִי ותשם אסתר את-מְרְכִי
 על-בית המן: פ
 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל
 לפני כגליו ותבקד ותתחנן-לו להעביר
 את-רשת המן האגני ואת מחשבתי אשר תשב
 על-היהודים:
 4 וישם המלך לאסתר את שֶׁבֶעַת הַזֶּה ויָקַם
 אסתר ותעמד לפני המלך:
 5 ותאמר אסתר-על-המלך טוב ואם-מִצְאֵתִי מן
 לפניך וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני
 בעיניו ויכתב להשיב את-הספרים מן-שֶׁבֶעַת
 מן-הַמְּדַחָא האגני אשר כתב לאבד
 את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך:
 6 כי איבכה אוכל וראיתי ברעה אשר-מִצְאֵ
 את-עַמִּי ואיבכה אוכל וראיתי באבדן
 מולתי: ס
 7 ויאמר המלך אֶשְׁתְרוּשׁ לאסתר המלכה
 וילקמתי היהודי הנה בית-המן נתיא לאסתר
 ואתו תלו עליהעין על אשר-שֶׁלַח ידו
 מֵהַיְהוּדִים כ (היהודים ק)
 8 ואתם פֶּתַח על-היהודים פֶּתַח בעיניכם
 כשם המלך ותקמו כשבעת המלך פי-כֶּתֶב
 אשר-יכתב בשם-המלך וינתחם כשבעת המלך
 או לרשיב:
 9 ויקראו ספר-המלך בעת-ההיא בחדש
 השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו
 ויכתב בכל-אשר-צוה מרְכִי אל-היהודים
 ואל האֶשְׁתְרוּפִינים ותפוחות ושְׂרֵי המדינות
 אשר א מהו ועדיפוש שבע ועשרים ומה
 מדינה מדינה ומדינה כפֶּתַחְכֶם ויום נָסֶם כֶּשֶׁלֶנו
 ואל-היהודים פֶּתַחְכֶם וכל-שָׂנְאֵם:
 10 ויכתב בשם המלך אֶשְׁתְרוּשׁ וינתחם כשבעת
 המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
 רכבי הרקש והאֶשְׁתְרוּפִינים בני הרקבים:
 11 אשר נתן המלך היהודים א אשר
 בכל-עיר-ועיר להחמיל ולעמד על-נַפְשָׁם
 להשמיד ולהרג ולאבד את-פֶּלֶדֶדְחַיִל עם
 ומדינה הצרים אתם טרף ונשים ושללם לבו:
 12 ביום אחד בכל-מדינות המלך אֶשְׁתְרוּשׁ
 בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש
 אדר:
 13 ותשגן הכתב להנתן פֶּתַח בכל-מדינה
 ומדינה גְלוּ לְכָל-הַעֲמִים וְלִהְיוֹת מֵהַיְהוּדִים כ
 (היהודים ק) מֵהַיְהוּדִים כ (שתידים ק) ליום הזה
 להנָסֶם מאביהם:
 14 הרצים רכבי הרקש האֶשְׁתְרוּפִינים יצאו
 מבתלים ורחופים ברכב המלך והתה נתנה
 בשושן הביקה: פ
 15 ומרְכִי יצא למפני המלך בלבוש מלכות
 תכלת וחור ועֲשֶׂרֶת זָהָב גדולה ותכריך פוּץ
 וארנמן ותעיר שושן אֶתְהָא ושִׁמְחָה:
 16 היהודים היתה אהבה ושִׁמְחָה ויששן ויקר:
 17 ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר
 מקום אשר דבר-המלך ויהוה מגיע שמחה
 וששון ליהודים משתה יום טוב ורבים מעמי
 הארץ מתְהַדָּים פי-גְדֹל פֶּתַח-הַיְהוּדִים
 עליהם:

15 ישען על־ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום:
 16 רטב הוא לפני־שמשי ועל גנתו ינקתו תצא:
 17 על־גל ששיו יסבכו בית אבנים יתוה:
 18 אִם־יִבְלַעְנוּ מִקְלוֹמוּ וְקָשׁ בּוֹ לֹא יִצְאוּתֵיךְ:
 19 הָרְחוּא מִשׁוֹשׁ דְּרָפוּ וּמַעֲפָר אַחַר יַעֲמָחוּ:
 20 הֲרֵאֵל לֹא יִמְאַסְתֶּם וְלֹא־יִחְזוּק בְּיַדְמִרְעֵים:
 21 עַד־יִמְלֵחַ שַׁחֲוֵךְ פִּיךָ וְשִׁפְתֶיךָ תִּרְוַעַה:
 22 שִׁנְאֵיךָ יִלְבַּשׁ־בִּשְׂתֵּי וְאַחַל רַעֲשִׁים אֲנִינִי: פ

9

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
 2 אֲמַנִּים יָדַעְתִּי כִּי־כֹחַ וּמְהִירָצֶק אָנֹכִי עַד־אֵל:
 3 אִם־יִחַפְּזֵן לְרִיב עִמּוֹ לֹא־יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִזֵּי־אֶרֶץ:
 4 חֲכַם לֵבָב וְאִמִּין פִּחַ מִי־הַקֶּשֶׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלַם:
 5 מִשְׁעִתִּים חֲרִים וְלֹא יִדְעוּ אֲשֶׁר הִפְקֵם בְּאִפּוֹ:
 6 מִדְּמֵי אֶרֶץ מִקְלוֹמָה וּעֲמֻדֵיהֶם יִתְפַּלְצוּן:
 7 הֲאִמֵּר לַחֲסֵם וְלֹא יִזְחַח וּבְעֵד פּוֹכְבִים יִחַתֵּם:
 8 נָמָה שָׁמַיִם לְבָדוּ וְיִדְוּךָ עַל־בְּמִתִּי יִם:
 9 עֲשִׂה־עֵשׂ כַּסִּיל וּבִימָה וְחֲדָרֵי תַמָּן:
 10 עֲשֵׂה גְדִלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר:
 11 הֵן יַעֲבֹר עָלַי וְלֹא אֲרֹאֶה וְיִחַלֵּף וְלֹא־אֲזַבֵּן לּוֹ:
 12 הֵן יִחַתֵּף מִי וְשִׁיבֵנו מִי־יֵאמֵר אֵלָיו מִדַּת־שֵׁשׁ:
 13 אֵלֹהִים לֹא־יִשִּׁיב אִפּוֹ תַחֲמוֹ כִּי (תַחֲתוֹ ק) חָזוּ עֲזָרֵי רַחֲב:
 14 אִף בִּי־אֹכֵל אֲעֲנֶנּוּ אֲבַחֲקָה דְּכָרִי עִמּוֹ:
 15 אֲשֶׁר אֲסַדְּקֶתָי לֹא אֲעֲנֶה לְמַשְׁפַּטֵּי אֲתַתְּנִי:
 16 אִם־קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא־אֲאָמִין כִּי־יִזְאוּן קוֹלִי:
 17 אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרָה יִשְׁפָּנִי וְהִרְבֵּה פְעֻעֵי תַחֲם:
 18 לֹא־יִתְּנִי הַטֵּב רֹחִי כִּי יִשְׁבַּעֵנִי מִפְּרִירִים:
 19 אִם־לִכְחַ אֲמִין הִנֵּה נֹאֲמִלְמַשְׁפַּט מִי יוֹעִידֵנִי:
 20 אִם־אֲצַדֵּק כִּי יִרְשִׁיעֵנִי תִסְאֵנִי וַיַּעֲקֹשְׁנִי:
 21 תִסְאֵנִי לֹא־אֲדַע נִשְׁפֵּי אֲמַאֵס תִּי:
 22 אַחַת הִיא עַל־פִּי אֲמַתֵּי תִם וְקִשֶׁה הוּא מְכַלֵּה:
 23 אֲשֵׁרוֹת יָמִית פְּתָאֵם לְמַסַּת נְקֻם יִלְעַג:
 24 אֶרְצֵן אִתְּךָ בְּיַד־רִשְׁעֵי פִי־שִׁפְטִיָּה וְכִסַּה אִם־לֹא אִפּוֹא מִי־הוּא:
 25 וְיָמִי קָלוּ מִי־רֵיחַ בְּרַחוּ לֹא־רָאוּ טוֹבָה:
 26 חֲלַף עַם־אֲנִיּוֹת אֲבָהּ פִּנְשֶׁר יִמְטֹשׁ עַל־יֶאֱכֹל:
 27 אִם־אֲמַרִי אֲשַׁבְּחָה שִׁיחִי אֲעֻבְדָה פִּנִי וְאֲבַלְיָה:
 28 יִגְרֵתִי כִלְעַצְבְּתִי וְדַעְתִּי כִּי־לֹא תִנְקֵנִי:
 29 אֲנֹכִי אֲקַשֶׁע לְמַחֲזָה הַכֵּל אֲיַעַז:
 30 אִם־יִתְּרַחֲצֵתִי כַּמּוֹ כִּי (כַּמִּי־שֶׁלֵּג ק) וְהַזְכִּירוּ בִּפְנֵי:
 31 אִז אֲזַבְּחָה תִּסְבְּלֵנִי וְתַעֲבֹבֵנִי שְׁלֵמוֹתִי:
 32 כִּי־לֹא־אִישׁ כְּמִנִּי אֲעֲנֶנּוּ נְבוֹא וְיַחֲדוּ בְּמַשְׁפָּט:
 33 לֹא יִשְׁפִּינֵנִי מוֹכִיחַ וְשֵׁת יָדוֹ עַל־שִׁנֵּינִי:
 34 יִסֵּר מַעֲלֵי שִׁבְמוֹ וְאִמְתּוֹ אֲלִי־תִבְעֵתִי:
 35 אֲדַבְּרָה וְלֹא אִירָאֵנִי כִּי לֹא־כֵן אֹכֵל עֲמִיד:

10

20 בָּשׁוּ בִי־בִקְחָה בָּאוּ עֲקִידָה וַיִּחַפְּרוּ:
 21 בִּירֵעָתָה הִיָּיתֶם לֹא כִּי (לו ק) תִּקְרָאוּ חֲסֵת וְתִירָאוּ:
 22 כִּי־אֲמַתֵּי הִבּוּ לִי וּמִפְחָקֶם שָׁחַדוּ בַעֲדִי:
 23 וּמִלְטוֹנֵי מִי־דָרְצוּ וּמִי־דָרְצוּ עֲרִיצִים תִּפְדּוּנִי:
 24 הוֹרוּנִי וְאֵין אֲחֵרִישׁ וּמִהֲשִׁיגֵתִי הִכִּינוּ לִי:
 25 מִהֲדַמְּקָצוּ אֲמַר־יִשָּׁר וּמִהֲזִיכִיחַ חוֹכֵם מִכֶּם:
 26 הֲלֹחֹכָה מַלִּים תַּחֲשַׁבוּ וְלִרְחוּ אֲמַרִי נֶאֱשָׂא:
 27 אֶרְעֵל־יָחֹם תִּפְלוּ וְחִכְרוּ עַל־יַדְיִעֲכֶם:
 28 וְעָתָה הוֹאִילוּ פִּנּוּבֵי וְעַל־פְּנִיכֶם אִם־אֲכַזֵּב:
 29 שְׁבוּ־נָא אֲלֵי־תֵחִי עוֹלָה וְשָׁכֵי כִּי (וְשׁוּבו ק) עוֹד צִדְקָתְכֶם:
 30 תִּשְׁׁבֵּל־שׁוֹנֵי עוֹלָה אִם־חִפִּי לֹא־יִבִּין הוֹתֵת:

7

1 הֲלֹא־צָבָא לְאִנּוּשׁ עַל־כִּי (עַל־אֶרֶץ ק) יִכִּימֵי שָׁכִיר יָמִי:
 2 כִּי עֲבָדְךָ יִשְׁאֵר־צֶל וּבְשִׁכְרִי יִקְוָה פְּעֻלוֹ:
 3 כֵּן הִנְסַלְתִּי לִי יִרְחִי־שָׂאוֹ וְלִילּוֹת עָמַל מִנּוּרִי:
 4 אִם־שִׁבְכַתִּי וְאִמַּתֵּי מִתִּי אֲקוּם וּמִדַּר־עֲרַב וּשְׁבַעְתִּי נִדְרִים עַד־יִנְשָׁף:
 5 לְכַשׁ בְּשָׂרִי רַחֵם וְיִנְשֵׂי כִּי (וּגוּשׁ ק) עֲפָר עוֹרִי רַעַע וַיִּמָּאֵס:
 6 יָמִי קָלוּ מִי־רֵיחַ וְיִכְלוּ בְּאִפְסֵי תַחֲנוּה:
 7 זָכַר בִּי־רוּחַ תִּי לֹא־תִשׁוּב עֵינֵי לְקֹאוֹת טוֹב:
 8 לֹא־תִשׁוּרֵנִי עֵין רֹאִי עֵינֶיךָ בִּי וְאִינִי:
 9 כִּלָּה עֵגֶן וַיִּלְדֵךְ כֵּן יוֹרֵד אוֹל לֹא־יַעֲלֶה:
 10 לֹא־יִשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ וְלֹא־יִפְיִרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ:
 11 גַּם־אֲנִי לֹא אֲחַשֶׁךְ כִּי אֲדַבְּרָה בְּצַר רֹחִי אֲשִׁיחָה בְּמַר נִפְשִׁי:
 12 תִּסְאֵנִי אִם־תִּנְיֵן בִּירֵחֵשִׁים עַל־יִמְמַר:
 13 בִּי־אֲמַתֵּי תִנְקֵמֵנִי עֲרִשִׁי יִשָּׂא בְּשִׁיחִי מִשְׁכְּבִי:
 14 וְחַתְמוֹתַי מִתְּחִילוֹת תִּבְעַתְּנִי:
 15 וְתַבְחַר מִתְּנַקֵּי נִפְשֵׁי מוֹת מַעֲצָמוֹתִי:
 16 מֵאֲמַתִּי לֹא־לַעֲלֵם אֲתוּהָ חֲדַל מִמֵּנִי כִּי־חַבֵּל יָמִי:
 17 מִהֲאִנּוּשׁ כִּי תִגְדַּלְנִי וּכִי־תִשִּׁית אֵלָיו לְכַף:
 18 וְתַפְקֵדְנִי לְכַקְרִים לְרַגְעִים תִּחְבְּנֵנִי:
 19 בַּסָּה לֹא־תִשְׁעַת מִמֵּנִי לֹא־תִרְפָּנִי עַד־בְּלַעֵי רַקִּי:
 20 חֲמַתִּי מַה אֲפַעַל אִלְךָ נֹצֵר הַאֲדָם לְמַה שְׁמַתִּי לְמַפְגֵּעַ לְךָ וְאִתְּךָ עַל־יִמְשֹׁא:
 21 וְיִמָּה אִל־אֲתֵשׂא שְׂפָעִי וְתַעֲבִיר אֲהִיעוּנֵי בִירֵעָתָה לְיַפְרָא אֲשַׁבֵּב וְשִׁחַתְנִי וְאִינִי: פ

8

1 וַיַּעַן בְּלָדָד הַשּׁוּתִי וַיֹּאמֶר:
 2 עַד־אֵן תִּמְלֹל־אֵלֶה וְרוּחַ כְּפִיר אֲמַר־יִפְדֶּיךָ:
 3 הֲאֵל יַעֲוֹת מִשְׁפָּט וְאֲשֵׁר־דִּי יַעֲוֹת־צֶדֶק:
 4 אִם־צִדְקָתְךָ חֲטָאוּלוֹ וְיִשְׁלַחֶם בְּיַד־פְּשָׁעִם:
 5 אִם־אֲתוּהָ תִשְׁחַר אֲלֵ־אֵל וְאֲלֵ־שִׂדִי תַחֲתֵנּוּ:
 6 אִם־יִזְדַּק וְיִשָּׁר אֲתָהּ בִּירֵעָתָה יַעֲרֵר עֲלֶיךָ וְיִשְׁלַם גוֹת צִדְקָתְךָ:
 7 וְתִהְיֶה רֵאשִׁיתְךָ מַצְעָר וְאֲחִירֶיךָ יִשְׁגָה מֵאֵד:
 8 בִּי־שִׂאֵל־נָא לְדַר רִישׁוֹן וּכְבוֹן לְחֶקֶר אֲבוֹתֶם:
 9 בִּי־חֲמוּל אֲנַחֵנוּ וְלֹא נִקַּע בִּי צֶל יָמִינוּ עַל־יֶאֱרִץ:
 10 הֲלֹא־יִתֵּם יוֹרוּךְ יִאֲמְרוּ לְךָ וּמִלְכָם יוֹצֵאוּ מַלְאָכִים:
 11 הֲיִנְאָה־נִמָּא בְּלֹא בָצָה יִשְׁגָה־אֲחֹהוּ בְּלִי־מִיָּם:
 12 עֲרֵנּוּ כְּאִבּוֹ לֹא יִקְפָּר וּלְפָנָי כִּלְ־חֲצִיר יִיבֹשׁ:
 13 כֵּן אֲחֹחוֹת כִּלְ־שִׁכְחִי אֵל וְתַקְנֵת תִּנְרַף תֵּאֲכַד:
 14 אֲשֶׁר־יָקוּט בַּסִּלּוֹ וּבֵית עֲקִבִישׁ מִכְּסוּחִי:

5

1 קָרָאֵנָא תִישׁ עוֹנֵךְ וְאֲלֵ־מִי מִקְדָּשִׁים תִּפְנֵה:
 2 כִּי־לְאוּיֵל יִתְרַגְּפַעֵשׁ וּפְתַח תְּמִית קִנְיָה:
 3 אֲנִי־רָאִיתִי אוּיֵל מִשְׁרִישׁ וְאֶקְוֵב גְּדוּה פְתָאֵם:
 4 יִרְחִקוּ כְּגִי מִנְשֵׁשׁ וְיִדְבְּאוּ בְּשֶׁרֶף וְאֵין מְצִיל:
 5 אֲשֶׁר קָצִירוֹ רַעַב וְאִכֹּל וְאֲלֵ־מַצְנִים יִקְסוּהוּ וְשִׂאֵף צַמִּים חִילֵם:
 6 כִּי אֲלֵ־צָא מַעֲפָר אֲנִי וּמֵאֲדָמָה לֹא־יִצְמַח עֵמֶל:
 7 כִּי־אֲדָם לַעֲמַל יוֹלֵךְ וּבְגִי־רִשְׁפֵי יִגְבִּיהוּ עוֹרִי:
 8 אוּלָם אֲנִי אֲדַרֵּשׁ אֲלֵ־אֵל וְאֲלֵ־אֵלֹהִים אֲשִׁים דְּבַחֲתִי:
 9 עֲשֵׂה גְדִלוֹת וְאֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר:
 10 הֲתֵתַן מִטָּר עַל־פְּנֵי־אֶרֶץ וְשִׁלַּח מַיִם עַל־פְּנֵי חוּצוֹת:
 11 לְשׁוּם שְׁפָלִים לְמָרוֹם וּקְרָרִים שְׁכַבוּ וְשַׁעַ:
 12 מִפָּר מִחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא־תִשְׁפָּגֵה וְיִדְחֵם הַיַּשְׁפָּה:
 13 לְכַד חֲכָמִים בְּעָרְמָם וְעַצְתָּ גַּפְתִּילִים נִמְקַרְהָ:
 14 יוּמָם וּפְנִשׁוֹ־חֶשֶׁךְ וּכְלִילָה וּמִשְׁשׁוֹ בְּחֵהָרִים:
 15 וַיִּשַׁע מִחֲרַב מִפִּיָּהּ וּמִי־דַחַק אֲבִיוֹן:
 16 וְתַחֲתֵי לְבַל תַּקְוָה וְעַלְתָּה קַצְפָּה פִּיחִי:
 17 הִנֵּה אֲשֶׁרִי אָנֹכִי יוֹכְחֵנּוּ אֵלֹהִים וּמוֹסֵר דִּי אֲל־תִּמָּאֵס:
 18 כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחַקֵּשׁ יִמְחֵן וְגִלּוֹ כִּי (וְיִדְבוּ ק) תִּקְפִּיגָה:
 19 בְּשֵׁשׁ צִלוֹת יִצְלַךְ וּבְשִׁבְעַת לֹא־יִגַּע בְּךָ רַעַ:
 20 בְּרַעַב פֶּדֶךְ מִקְוָה וּבְמִלְחָמָה מִיַּד רַחֲב:
 21 בְּשׁוֹט לְשׁוֹן תִּסְבָּא וְלֹא־תִירָא מִשֵּׁד כִּי יִבּוֹא:
 22 לְשׁוֹד וּלְכַפֵּן תִּשְׁחַק וּמַתַּת הַאֶרֶץ אֲלִי־תִירָא:
 23 כִּי עַם־אֲבִנֵי הַשְּׂדֵה בְּרִיתְךָ וְתוֹת הַשְּׂדֵה הַשְּׂמֵל־מִהֲדַךְ:
 24 וְיִדְעָתָ בִּי־שְׁלוֹם אֲהַלֵּךְ וּפְקַדְתָּ גוֹךְ וְלֹא תִחַתָּא:
 25 וְיִדְעָתָ בִּי־כַבֵּב וְרַעַךְ וְצִאֲצִאִיךָ בְּעֶשֶׂב הַאֶרֶץ:
 26 תִּבּוֹא בְּכִלָּה אֲלֵ־יִקְבֹר פְּעֻלוֹת גִּדִּישׁ בַּעֲתוֹ:
 27 הַנְּהַזֵּאת חֲקַרְנוּתָ כִּי־הִיא מִקְנֵה וְאֲתָהּ דַּעֲלַךְ: פ

6

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
 2 לוֹ שִׁקוּל יִשְׁקַל פְּעֻשִׁי וְנַעֲתִי כִּי (וְחַתִּי ק) בְּמַאֲזִימִים יִשְׁאוּרִיחַד:
 3 בִּירֵעָתָה חֲמוּל יָמִים יִבְכֵּד עַל־פִּי דְכָרִי לַעֲוִי:
 4 כִּי חֲצִי שְׂדֵי עַמְדִי אֲשֶׁר חֲקַמְתֶּם שְׂתָה רֹחִי בַעֲוֹתִי אֵלֹהִים יַעֲרַכְבוּנִי:
 5 הַיִּנְחַמְקִיפְרָא עַל־יִדְשָׂא אִם יִגְעַה־שׁוֹד עַל־בְּלִילוֹ:
 6 תִּיִאֲכַל תִּפֵּל מִבְּלִי־מִלָּה אִם־יִשְׁמַעֵם בְּרִיר חֲלָמוֹת:
 7 מֵאֲנֶה לְגוּשֵׁי נִפְשֵׁי הַמָּה בְּדוּי לְחַמִּי:
 8 מִיִּתְּתֵן תִּבּוֹא שְׂאֵלִתִי וְתַקְוָתִי יִתֵּן אֵלֹהִים:
 9 וְיֵאֵל אֵלֹהִים וּיִדְבַּאֲנִי וְתִרְדּוּ וּיִבְצַעֵנִי:
 10 וְתַחֲתֵי עוֹד אִנְקַתִּי וְאִסְלַכְתָּה בְּחִילָה לֹא יִחְמוּל כִּי־לֹא כַחֲתֵי אֲמַרִי קוֹדֵשׁ:
 11 מִהֲדַפְּחִי כִּי־אִיִּחַל וּמִהֲדַקְצִי בִּי־אֲאָרִיךְ נִפְשִׁי:
 12 אִם־בַּח אֲבָנִים בְּחִי אִם־בְּשָׂרִי נַחוּשׁ:
 13 הֲאִם אֵין עֲזָרְתִּי כִּי וְתִשְׁגָּה נִדְחָה מִמֵּנִי:
 14 לְמַס מַרְעֵהוּ חֲסֵד וְיִרְאֵת שְׂדֵי יַעֲוֹב:
 15 אֲחִי בְּגוֹדוֹ כְּמִדְּגַל בַּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבֵרוּ:
 16 מִקְדָּרִים מִי־קָרַח עֲלִימוֹ וְתַעֲלֵם־שִׁלְגִי:
 17 בַּעֲת וְזָכַרְנוּ נְצַמְתּוּ בַּחֲמוֹ נִדְעֵבוּ מִמְקוֹמָם:
 18 יִלְפְּתוּ אֲחֹחוֹת דְּרַקְסָם וְעָלוּ בַּחֲמוֹ וַיִּאֲבָדוּ:
 19 הִבִּישׁוּ אֲחֹחוֹת תַּמָּא הִלִּיבַח כֹּא קוֹר־לְמוֹ:

3 יֵאבֵד יוֹם אֲזַלְדּוּ בּוֹ וְיִמְלִילָה אֲמַר הַחַה נְכַר:
 4 הַיּוֹם הַהוּא יִתֵּי חֶשֶׁךְ אֲלֵ־יִדְרָשְׁהוּ אֵלֹהִים מִקְעַל וְאֲלֵ־חֹפַע עָלָיו וְתַקְהָ:
 5 יִנְאֵלְהוּ חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת תִּשְׁפָּר־עָלָיו עֲנַה וּבַעֲתוֹ בְּמִרְבֵּי יוֹם:
 6 הַלִּילָה הַהוּא יִקְתְּהוּ אִפֵּל אֲלֵ־חֶדֶךְ בִּימֵי שְׁנָה בְּמִסְפָּר וְיָחֹם אֲלֵ־יִבּוֹא:
 7 הִנֵּה הַלִּילָה הַהוּא יִתֵּי גִלְמוֹד אֲלֵ־תִבְבֵּא הַגֵּהָ בּוֹ:
 8 יִקְבַּחְהוּ אֲרַחֲיוֹם הַעֲתִידִים עֲרַר לְוִתָּן:
 9 וְיִחְשְׁבוּ בּוֹכְבֵי נִשְׁפוּ וְקוֹר־לְאוֹד וְאֵין וְאֲלֵ־יִרְאֶה כַּפְּעֵפִי־שְׁחַר:
 10 כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי בְּמִנִּי וְיִסְתַּר עֵמֶל מִעֵינִי:
 11 לְמַה לֹּא מִרְחַם אֲמוֹת מִכְּסֵן יִצְאֵתִי וְאִנְעֵנִי:
 12 מִדוּעַ קִדְמוֹנִי בְּרַחֲמִים וּמִהֲשִׁדְּדוֹם כִּי אֲנִי־כִּי:
 13 בִּירֵעָתָה שִׁבְכַתִּי וְאֲשִׁקוּתִי וְשִׁנְתִּי אִז יִנְתֵּם לִי:
 14 עַד־מְלָכִים וְעֵצֵי אֶרֶץ הַנְּהִיִם חֲרָבוֹת לְמוֹ:
 15 אִם עַם־שִׂרִים וְהֵב לְחֵם מִמְּלֵאִים פְּתִיחֵם כִּסְף:
 16 אִם כְּנַפֵּל טַמּוֹן לֹא אֲתוּהָ כַּעֲלִילִים לֹא־רָאוּ אוֹר:
 17 שֵׁם רַעֲשִׁים חֲדָלוּ רַגְזָם וְנִחְחוּ וְיַעֲנֵי כַח־כַּח:
 18 יַחַד אֲסִירִים שִׁאֲנֵנוּ לֹא מַעַו קוֹל נִגְשׁ:
 19 קַמֵּן וְגִדּוּל שֵׁם הוּא וְעַבְדֵי חֲפְשֵׁי מֵאֲדָרְנִי:
 20 לְמַה יִּתֵּן לַעֲמַל אוֹר וְיִמִּים לְמָרִי נִפְשִׁי:
 21 מִמְּטַמְּוִיִם לְמַסַּת לְמָוֹת וְאִינֵנוּ וְיִחַדְּקוּהוּ מִמְּטַמְּוִיִם:
 22 תִּשְׁמַחִים אֲלֵ־יִגִּיל יִשִּׁישׁוּ כִּי יִמְצֹאוּ־קְבָר:
 23 לְיָבֵד אֲשֶׁר־דַּרְכּוֹ נִסְתַּרָה וְיִסְתַּר אֵלֹהִים בַּעֲדוֹ:
 24 כִּי־לַפְנֵי לְחַמִּי אֲנַחֲתִי תִבָּא וְיִתְכּוּ כַּמִּים שִׁאֲנֵתִי:
 25 כִּי פַחַד פַּחַדְתִּי וְנִאֲתַנִּי וְאֲשֶׁר יִגְרֵתִי וְבֹא לִי:
 26 לֹא שְׁלוֹתִי אִלֵּי וְלֹא שְׁמַתִּי וְלֹא־נַחֲתִי וְנִבֵּא רַגְזִי: פ

4

1 וַיַּעַן אֵלִיפֹז הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר:
 2 הִנְסָה דְבַר אֵלֶיךָ תִּלְאָה וְעַצַר בְּמִלִּין מִי יוֹכֵל:
 3 הִנֵּה יִסְרַתָּ הַבָּיִם וְי

ועל־עצת רשעים הוֹפֵתָהּ:
 4 העני בשר לך אם בראות אנשׁ תראֶה:
 5 הֲכִימִי אֲנֹשׁ לְמִוֶךְ אֲשֶׁר־נֹתֵיבִי בְיָמַי גְּבֹר:
 6 בִּי־תִבְקֶשׁ לְעֹנִי וְלִחְסֹאֲתַי תִּדְרֹשׁ:
 7 עַל־דַּעְתְּךָ בִּירְאָה אֲהַשֶּׁה וְאִין מִנְדָךְ מְצִילִי:
 8 יָדִיךְ עֲצֹבֹנִי וְנִשְׁטַנִּי יַחַד סָבִיב וְהִבְלַעְנִי:
 9 וְזָרְבָנָא בִּי־בַחֲמֶר עֲשִׂיתִי וְאֶל־עַפְרֵי הַשָּׁיִבִי:
 10 הֲלֹא כְחֶלֶב הַתֵּיבֹנִי וְכִנְיָהּ תִּקְפֹּאֲתִי:
 11 עָרֹד וְקֶשֶׁר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים הַסִּבְכִינִי:
 12 תִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדִי וּפְקַדְתָּךְ שִׁמְרָה רֹחִי:
 13 וְאֵלֶּה צַפְנֹת בְּלִבְךָ יְדַעְתִּי בִּירְאוֹת עִמָּךְ:
 14 אֲסִי־חֲסֹאֲתִי וְשִׁמְרָתִי וּמַעֲנִי לֹא תִגְנִי:
 15 אֲסִי־חֲשֵׁתִי אֲלִילִי לִי וְצַדִּיקִתִּי לֹא־אֶשָּׂא רֹאשִׁי שִׁבַע קָלוֹן וְרָחַם עֵינָי:
 16 וְיִגְדַּחַה כְּשֹׁחַל הַצֹּדֵנִי וְחֹתֵב תִּתְפַּלְאֲרִי־בִי:
 17 תַּחֲדַשׁ שֵׁשׁ עֵדִיךְ אֶגְדִּי וְתִרְכַּב כְּשֶׁשֶׁךְ עִמָּדִי קְלִיפֹת וְצָבָא עִמִּי:
 18 וְלִמָּה מִרְחֵם הַצֹּאֲתָנִי אֲנֹנֶה וְעִין לֹא־תִרְאֵנִי:
 19 כִּפְאֵר לֹא־תִהְיֶינִי אֲנֹנֶה מִבְּטָן לִקְבֵר אוֹכֵל:
 20 הֲלֹא־מַעֲטָה נָמִי יִקְרָה לִי (וְחֶלֶךְ ק) יִשֵּׁת כ (נִשֵׁת ק) מִגִּי וְאִבְלִיגָה מַעֲטָה:
 21 בְּטָרֶם אֵלֶךְ וְלֹא אֲשׁוּב אֶל־אֶרֶץ חַדָּךְ וְצַלְמוֹתִי:
 22 אֶרֶץ עֵיִתָּהּ וּבְמֹא אֶפֶל צַלְמוֹת וְלֹא סְדָרִים וַתַּעַפְּ כַּמֹּרְאֶפֶל: פ

11

1 וַיַּעַן צָפֹר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמֶר:
 2 הֲרַב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאֲסִי־אִישׁ שְׁפָתַים יִצְדִּיק:
 3 בְּדִין מִתִּים וְחִרְשׁוֹ וְחַלְעָה וְאִין מְקַלֵּם:
 4 וְהַאֲמַר זֶךְ לִקְחִי וְכֹר תִּהְיֶינִי כְּעֵינֶיךָ:
 5 וְאוֹלָם מִיִּתְּרוֹן אֵלֹהִים דַּבֵּר וְיִפְתַּח שְׁפָתַי עִמָּךְ:
 6 וְיִגְדֵלְךָ א תַּעֲלֹמוֹת חֲכָמָה בִּי־כַפְלַיִם לְחֹשֶׁה וְנַע בִּירְשָׁה לֶךְ אֵלֹהִים מְעֹנֵךְ:
 7 חֲסֹקֶר אֵלֹהִים מִתְּצַא אִם עַד־תִּסְבֵּלִית שְׂדֵי מִתְּצַא:
 8 גְּבִיהִי מִים מִהַתְּפַעֵל עֲמֻקָּה מִשְׁאוֹל מִהַתְּחַדָּה:
 9 אֲרִבְהָה מֵאֶרֶץ מִדָּה וְרַחֲמָה מִיִּתְּיִם:
 10 אֲסִי־חֲלַף וְנִסְגִּיר וְנִקְחִיל וְמִי יִשְׁבִּינִי:
 11 בִּי־הוּא יַדַּע מִתִּישׁוּאָה וְיִרְאֲאֹנִי וְלֹא יִתְבַּוֵּן:
 12 וְאִישׁ גְּבוּב וְלִבָּב וְעִיר פְּקָא אֲדָם וְיִלְדִי:
 13 אֲסִי־אֲתָהּ הַכִּינִיתָ לְכֶךְ וּפְרַשְׁתָּה אֵלָיו כְּפֶךְ:
 14 אֲסִי־אֹנִי בְּרֶךְךָ הַרְחִיקְהוֹ וְאֶל־תִּשְׁבֹּן בְּאֶהְלִיךְ עֹלָה:
 15 בִּי־אֵהּ א תִּשָּׂא כְּפִיךְ מִמּוֹם וְתִיתָה מְצָק וְלֹא תִירָא:
 16 בִּי־אֲתָהּ עִמָּל תִּשְׁכַּח כְּמִים עִבְרוֹ תִּזְכֹּרִי:
 17 וּמְצַחְתִּים יָקוּם חֶלֶד תִּשְׁפֹּה כְּפֶכְר תִּתְחַה:
 18 וּבִסְתֵת בִּירְשׁ תִּתְחַה וְתִפְרַתִּי לְבַטַח תִּשְׁכַּח:
 19 וְתִבְצָעַתָּה וְאִין מִתְּחִיר וְחִלוֹ כְּפִיךְ רַבִּים:
 20 וְעֵינִי רִשְׁעִים תִּקְלִיגָה וּמְנוֹם אֲבִד מִנְהֵם וְתִתְקַתֵּם מִפְּהִי נִפְשׁוּ: פ

12

1 וַיַּעַן אוֹיֵב וַיֹּאמֶר:
 2 אֲמַנֵּם בִּי אֲחַסְדֵּם וְעַמְכֶם תְּמוֹת חֲכָמָה:
 3 גִּם־לִי לִבָּב א מְבוֹמֵם לֹא־נִפְלֵא אֲנֹכִי מִכֶּם וְאֲתִי־מִירְאוֹן כַּמֹּרְאֵלֶה:
 4 שִׁחַק לְרַעְיוֹ וְאֲתָהּ קֹרֵא לְאֵלֹהִים וַיַּעֲנֶהוּ חוֹק צְדִיקִים תִּמִּים:
 5 לִפְסִיד בּוֹן לְשִׁתּוֹת שֶׁאֵין גְּבוּן לְמוֹעֲדֵי הַגֵּל:
 6 יִשְׁלִי אֲתֵלִים א לְשִׁדְרִים וּבִשְׁחוֹת לְמַרְעִיו אֵל לְאֶשֶׁר תִּבִּיא אֵלֹהִים בְּיָדוֹ:

7 וְאוֹלָם שֶׁאֵל־גָּא כְּהַמּוֹת וְחֶדֶךְ וְעוֹרֵף הַשָּׁמַיִם וְיִגְדֵל לְךָ:
 8 אוֹ שִׁיחַ לְאֶרֶץ וְחֶדֶךְ וְיִסְפְּרוּ לְךָ הַיָּם תִּים:
 9 מִי לֹא־יַדַּע כְּכֹל־אֵלֶה כִּי יִדְרִיגְהוּ עֲשֵׂתָה אֲתָה:
 10 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כְּלִי־י רֹחַם כְּלִי־בִשְׂרֵאִישׁ:
 11 הֲלֹא־אֹנִי מִלִּין תִּבְחַן וְחֶדֶךְ אֲכַל יִמְעַס־לוֹ:
 12 בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאֲחֶךְ יָמִים הַבּוֹנֵה:
 13 עַמּוֹ חֲכָמָה וְגִבּוֹרָה לּוֹ עֲצָה וְתִבּוֹנָה:
 14 הֵן וְהָרוּם וְלֹא יִבְגֶּה וְיִסְגֵר עַל־אִישׁ וְלֹא יִפְתַּח:
 15 הֵן יַעֲזֹר בְּמִים וְיִבְשׁוּ וְיִשְׁלַחֵם וְיִתְפַּכּוּ אֶרֶץ:
 16 עַמּוֹ עַז וְתוֹשִׁיחַ לּוֹ שִׁגְגוּ וּמִשְׁגָּה:
 17 מוֹלִידִךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלֵל וְשִׁפְטִים וְחֹלֵל:
 18 מוֹסֵר מַלְכִים פֶּתַח וְיֹאסֵר אוֹיֵב מִבְּתֵינֵם:
 19 מוֹלִידִךְ פְּחָנִים שׁוֹלֵל וְאֲתָנִים וְסֹלֶף:
 20 מִסִּיר פֶּה לְנִאֲמָנִים וְטַעַם וְקָנִים יִחַח:
 21 מִשׁוֹכֵךְ בּוֹן עַל־גִּידִים וּמְיוֹם אֲפִיקִים רַפָּה:
 22 מְגַלֵּה עֲמֻקּוֹת מִי־חֲשֶׁךְ וְיֹצֵא לְאוֹר צַלְמוֹתִי:
 23 מִשְׁגִּיא לְגוֹיִם וְיֹאבְדֶם שִׁטַּח לְגוֹיִם וְיִנְחַם:
 24 מִסִּיר לֵב רַחֲשִׁי עַם־הָאֶרֶץ וְיִתְעַם בְּתַחֲוֹ לֹא־תִכְרַךְ:
 25 וּמְשִׁיחֶשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר וְיִתְעַם כְּשִׁפּוֹר:

13

1 הַחֲדַל רַחֲמָה עֵינִי שְׁמַעְהָ אֲנִי וְתִבְנֵן לִה:
 2 כְּדַעְתְּכֶם וְיַדְעִיתִי גִם־אֲנִי לֹא־נִפְלֵא אֲנֹכִי מִכֶּם:
 3 אוֹלָם אֲנִי אֶל־שְׂדֵי אֲדַבֵּר וְחֹבוֹתֵי אֶל־אֵל אֲחַפֵּן:
 4 וְאוֹלָם אֲתֵם מַלְאֲכֵי־שָׁקֶר רַפְאִי אֵלֵל כְּלִכֶּם:
 5 מִי־יִדְעוּן חֲחֶשֶׁךְ תִּתְחַרְשׁוּן וְתַחֲוִי לְכַם לְחַכְמָה:
 6 שְׁמַעְנָה תּוֹכְחָתִי וְרַבּוֹת שְׁפָתַי תִּקְשִׁיבוּ:
 7 הֲלֹאֵל תִּתְּבוֹר עֹלָה וְלוֹ תִּדְבְּרוּ רַמְיָה:
 8 חֲפִינִי תִשְׁאוּן אֲסִי־לֵאל תִּרְבוּן:
 9 חֲטוֹב בִּי־יִחַקֵּר אֲתֶכֶם אֲסִי־תַחֲתֵל כְּפֹאֲנֹשׁ תִּתְחַלֵּי בּוֹ:
 10 חֲבוֹב יוֹכִים אֲתֶכֶם אֲסִי־בִסְתֵר פְּנִים תִּשְׁאוּן:
 11 הֲלֹא אֲתוֹ תִּבְעַת אֲתֶכֶם וּפְחָדּוֹ יַפֵּל עֲלֵיכֶם:
 12 וְזָרְנִיכֶם מִלִּי־אֲפֹר לְגִבִּי־חֲמֶר גְּבִיכֶם:
 13 תִּתְחַרְשׁוּ מִגִּי וְאֲסִי־בְרַחֲמֵי וְיַעֲבֹר עָלַי קָה:
 14 עַל־קָה א אֶשָּׂא בְּשָׂרִי בְּשֵׁנִי וְנִפְשִׁי אֲשִׁים כַּכְּפִי:
 15 הֵן יִקְשְׁלֵנִי לֹא כ (לו ק) אֲחַל אֲחֶדְרֵכִי אֶל־כְּפִי אוֹכִיִם:
 16 גִּם־הוּא־אֵלִי לִישׁוּעָה בִּירְאָה לְכִפְנֵי תִנְרָה יְבוּא:
 17 שְׁמַעְנִי מוֹעַ מַלְחִי וְאֲחֹתִי כְּפֹאֲנִיכֶם:
 18 תִּהְדָּנָא עֲרַכְתִּי עֲרַכְתִּי מִפְּשֵׁט יְדַעְתִּי בִּירְאָנִי אֲצַדִּיק:
 19 מִי־הוּא וְרִיב עִמָּדִי בִּירְשָׁתָה אֲחֵרִישׁ וְאֲנֹנֶה:
 20 אֲרִשְׁתִּים אֶל־תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי אִין מִפְּנֵיךְ לֹא אֲחַתֵּר:
 21 כְּפֶךְ מַעֲלִי הַחֶקֶק וְאֲמַתָּךְ אֶל־תִּבְשַׁעְתִּי:
 22 וְקֹרֵא וְאֲנֹכִי אֲשַׁנֶּה אוֹר־אֲדַבֵּר וְחִשְׁבִּינִי:
 23 כְּפֹה לִי עֲלוֹת וְחֲסֹאֹת פִּשְׁעֵי וְחֲסֹאֲתַי הִדְעִנִי:
 24 לְמַה־כְּפִיךְ תִּסְתִּיר וְתַחֲשַׁבְנִי לְאוֹיֵב לְךָ:
 25 הַעֲלֵה נִדְרֵךְ תַּעֲרֹן וְאֲתִיקֶשׁ יְבִישׁ תִּתְדַרְף:
 26 בִּי־תִתְכַתֵּב עָלַי מְרֹחוֹת וְחֹרִישֵׁנִי עֲלוֹת גַּעֲזִי:
 27 וְתַשֵּׂם בְּסֹד א כְּגִלִי וְתִשְׁמֹר כְּלִי־חֹתוּתִי עַל־רִשְׁתִּי כְּגִלִי תִתְחַמֶּק:
 28 וְהוּא כְּרַבֵּק וּבִלְהָ כְּכָדָה אֲכַלוֹ עֵשׂ:

14

1 אֲדָם יִלְוֵד אֲשֶׁה קֶצֶר יָמִים וְשִׁבְעֵה־רֵגְזוֹ:
 2 כְּפִינִי יֹצֵא וְיִשְׁלַח וְיִבְרַח כַּצֵּל וְלֹא יַעֲמִיד:
 3 אֲרִיעֲלֵנָה פִּקְחָה עֵינֶיךָ וְאֲתִי תִבִּיא בַּמִּשְׁפָּט

30 לֹא־יִסּוֹר א מִי־חֲשֶׁךְ יִקְחֵהוּ תַנְיַשׁ שְׁלֶחֶבֶת וְיִסּוֹר בְּרוּחַ פִּינִי:
 31 אֶל־אֲמָן פִּשְׁוֹ כ (פְּשִׁי ק) נִתְעַה פִּישְׁוֹ תִּתְּהוּ תִּתְּהוּ:
 32 בִּל־אִיִּמוֹת מִתְּלֵא וּכְפָתוֹ לֹא רַעֲנָנָה:
 33 יִחַם־כְּפֶן כְּסִרוֹ וְיִשְׁלַחַה כְּפִית נְצוּחַ:
 34 בִּירְעֵדַת תִּנְרָה גְּלִמּוֹד וְאֶשׁ אֲכִלָּה אֶהְלִי־שְׂחָדִי:
 35 הָרָה עִמָּל וְיִלְדֵד אֹנִי וּבִסְמֵם תִּכְבִּין מִרְקָה: ס

16

1 וַיַּעַן אוֹיֵב וַיֹּאמֶר:
 2 שְׁמַעְתִּי כֹאֵלֶה רַבּוֹת מִנְחָמִי עִמָּל כְּלִכֶּם:
 3 חֶקֶן לְכַבִּיר־רוּחַ אוֹ מִהִי־מִרְצָךְ בִּי תַעֲנֶה:
 4 גִּם אֲנֹכִי כְּכֶם אֲדַבְּרָה לִדְבִישׁ נִפְשְׁכֶם תַּחַח נִפְשִׁי אֲחִיבְרָה עֲלֵיכֶם כְּמַלִּים וְאֲנִישָׂה עֲלֵיכֶם כְּמֹר רֹאשִׁי:
 5 אֲמַמְצַקֶם כְּמֹרִפִּי וְיִגִּיד שְׁפָתַי יִחְשֶׁךְ:
 6 אֲסִי־אֲדַבְּרָה לֹא־יִחְשֶׁךְ כַּכְּבִּי וְאֲחִדְלָה מִהַדְּמִי יִתְלַךְ:
 7 אֲחֶדְעָתָה הֲלֹאֲנִי תִשְׁמָעוּת כְּלִי־עֲדָתִי:
 8 וְתִקְמַטְנִי לַעֲד תִּיהוּ וְיִקָּם בִּי כַּחֲשִׁי כְּפִנִי יַעֲנֶה:
 9 אֲפֹר טָרְפִי וְיִשְׁטַמְנִי חֲחַק עָלַי בְּשֵׁנִי צָרִי א לְחַטֹּשׁ עֵינֵי לִי:
 10 פִּשְׁעֵרֵי עָלַי א כְּפִיִּים כְּתֹרֶפֶת חֲפֹ לְתִי יַחַד עָלַי יִתְמַלְאוּן:
 11 וְסִגְרִינִי אֵל אֵל עוֹיֵל וְעַל־יָדֵי רִשְׁעִים יִרְטֵנִי:
 12 שְׁלוֹ תִהְיֶינִי א וְיִפְרַכְרֵנִי וְאֲחִסוּ בְּעַרְפִי וְיִפְצַצְצֵנִי וְיִקְרַמְנִי לוֹ לְמַטְרָה:
 13 יִסְבּוּ עָלַי א רַבִּינִי וְיַפְלַח כְּפִלְתִּי וְלֹא יִחַמּוּל יִשְׁפֹךְ לְאֶרֶץ מִרְחָתִי:
 14 יִפְרַצְנִי כְּפֶן עַל־כְּפִי־כְּפֶן יִרְחַן עָלַי כְּכַפּוֹר:
 15 שְׁחַתְּפָתִי עָלַי גְּלָדִי וְעַל־לִבִּי כְּעַפְרֵי קֶרְנִי:
 16 כְּפִי תִמְקַדְּכֶם (תִּמְקַרְרוּ ק) מִי־כְּבִי וְעַל עַפְצֵי צַלְמוֹתִי:
 17 עַל לֹא־תִקָּם כְּכַפִּי וְתִפְלֵתִי וְזָכָה:
 18 אֶרֶץ אֶל־תִּכְסֵי נָמִי וְאֶל־יְהוִי מְלוֹם לְזַעֲקָתִי:
 19 גִּם־עֲשֵׂתָה תִּהְדָּבֵשׁמִים עִדִי וְשִׁחְרִי בְּמִרוּמֵי:
 20 מִלִּצִי רַעִי אֶל־אֵלֹהִים דַּלְפָּה עֵינִי:
 21 יוֹיֹכַח לְגִבֵּר עַם־אֵלֹהִים וְכִן־אֲדָם לְרַעְיוֹ:
 22 בִּירְשׁוֹת מִסְפָּר יִתְּוִי וְאֶרְחַח לֹא־אֲשׁוּב אֶתְּחַדָּךְ:

17

1 רֹחִי חֲבַלָה נָמִי וְנִעֲשָׂב כְּרָרִים לִי:
 2 אֲסִי־לֹא תִתְלִים עִמָּדִי וּבְחַמְרוֹתֵם תִּלְן עֵינִי:
 3 שִׁמְחָנָה עָרַבְנִי עִמָּךְ מִי הוּא לִי־יִתְקַע:
 4 בִּירְלִכֶם צַפְנֹת מִשְׁכֵּל עַל־כֶּן לֹא תִרְמַם:
 5 לְחַלְקֵךְ יִגִּיד רַעִים וְעֵינִי כְּפִי תִחְלַנֶּה:
 6 וְהַצְנִי לְמַשֵּׁל עַמִּים וְתַפַּת לְפָנִים אֲתָה:
 7 וְתִבְחַה מִכְּשַׁע עֵינִי וְיִצְרִי כַּצֵּל כְּלִכֶּם:
 8 יִשְׁמוּ שְׁרִים עַל־זוֹת וְנָקִי עַל־תִּנְרָף וְתַעֲרָר:
 9 וְאֲחִסוּ צְדִיקִים וְתִבְּוּ וּשְׁחַרְטִינִים יִסֹּף אֲמִין:
 10 וְאוֹלָם כְּלִם תִּשְׁבּוּ וְיִבּוּ אִין וְלֹא־אֲמַצָּא כְּכֶם חֲכָם:
 11 מִי עֲבָרוּ זְמַתִּי נִתְקוּ מוֹרְכֵי לְבָבִי:
 12 לִזְלָה לְיוֹם יִשְׁמֹו אֹרֶךְ קְרוֹיב מִכְּפִי־חֲשֶׁךְ:
 13 אֲסִי־אֲבַקֶּה שְׁאוֹל בִּיתִי בַחֲשֶׁךְ רַפְּתִי יִצְוִעִי:
 14 לְשִׁחַת קִרְאוֹתֵי אֲבִי אֲתָה אֲמִי וְאֲחִתִּי לְרַמְחָה:
 15 וְאַיָּה אֲפֹר תִּתְּקוּן וְתִתְּקוּן מִי יִשׁוּרְנָה:
 16 בְּדִי שְׂאֵל תִּתְּדָנָה אֲסִי־יַחַד עַל־עַפְרֵי נַחַת: ס

15

1 וַיַּעַן אֶלְפִי הַתִּימְנִי וַיֹּאמֶר:
 2 תִּחְכַּם יַעֲנֶה דַעְתֵּי־רוּחַ וְיִמְלֵא קֶרִים בְּטָנוֹ:
 3 חֹבוֹתֵי כְּבָדֶךָ לֹא יִסְבּוּן וּמְלִים לֹא־יוֹעִילִי כֶּם:
 4 אֲרִי־אֲתָהּ תִּפְרַר וְתִרְאָה וְתִתְגַּדַּע יַחַד לְפָנֵי־אֵל:
 5 בִּי יִסְלַף עוֹנֵךְ כִּי־יִדְ וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֵרוּמִים:
 6 בִּי רִשְׁעֶךָ כִּי־לֹא־רָאִיתִי וְשִׁפְתֵיךְ יַעֲנִי כְּכָד:
 7 הֲרִאִישׁוֹן אֲדָם תִּתְּלֵד וְלִפְנֵי גְבַעוֹת חוֹלְלָתָה:
 8 תִּכְסוֹר אֵלֹהִים תִּשְׁמַע וְתִתְגַּדַּע אֲלֵיךְ חֲכָמָה:
 9 מִה־יִּדְעָתָה וְלֹא יַדַּע תִּכְבִּין וְלֹא־עִמְנֵה הוּא:
 10 גִּם־שָׁבַב גִּם־יִשְׁשִׁי כְּפִנֵי כְּפִיר מֵאֲבִיךָ יָמִים:
 11 תִּקְמַט מִכְּךָ תִּתְּחַמּוֹת אֵל וְכָדֶךָ לֹאֵט עִמָּךְ:
 12 מִה־יִּתְּחַדְּךָ לְכֶךְ וּמִה־יִּתְּמוֹן עֵינֶיךָ:
 13 בִּי־תִשְׁבִּים אֶל־אֵל רוּחֶךָ וְהַצֹּאֲתָה מִכְּפִיךְ מְלוֹן:
 14 מִה־אֲנִישׁ בִּירְשׁוֹתָה וּכִי־יִצְדִּיק יִלְוֵד אֲשֶׁה:
 15 הֵן בְּקַלְשׁוֹ כ (כַּחֲשִׁי ק) לֹא יִאֲמִין וְשָׁמַם לֹא־יִזְכֹּר כְּעֵינֵי:
 16 אֲרִי בִּירְחֵבֶךָ וְנִגְלַח אִישִׁי־שִׁתָּה כְּמִים עוֹלָה:
 17 אֲחִתְּךָ שְׁמַעֲלִי וְהִדְחִיתִי וְאֲסַפְּקָה:
 18 אֲשֶׁר־תִּכְמֵם יִגִּידוּ וְלֹא כִתְרוּ מֵאֲבוֹתֵם:
 19 לְחֵם לְכֶם נִתְּנָה הַאֶרֶץ וְלֹא־עֲבַר זֶר בְּתוֹכֶם:
 20 כְּלִי־מִי רִשְׁעֵה הוּא מִתְּחַלֵּל וּמִסְפָּר גִּים נִגְפִינוּ לְעֵרִין:
 21 כּוֹלִי־פְחָדִים כְּפֹאֲנֵי בְּשׁוֹלֵם שׁוֹרֵד יְבוּאוֹנִי:
 22 לֹא־אֲמַמְנִי וּב מִי־חֲשֶׁךְ וְעַפְּסִי כ (וְצַפּוֹ ק) הוּא אֶל־יִתְר

23

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
 2 גַּם-הַיּוֹם מָרִי שָׁחִי וְדִי בַכֶּבֶד עַל-אַנְחִיתִי:
 3 מִי־יִתֶּן וַיִּדְעֵתִי וַאֲמַצְאֶהוּ אֲבוֹא עַד-חֲבוּנֹתַי:
 4 אֲעַרְכָּה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וְכִי אֶמְלֵא חֻכּוֹתַי:
 5 אֲדַעַה מַלְּיָם יַעֲנֵנִי וְאֲבִינָה מִהֲדִיאֵמַר לִי:
 6 מִתְּבַרְכֵּם יָרִיב עִמָּדִי לֹא אֲדַחֵהוּ יִשָּׁם בִּי:
 7 שֵׁם יִשָּׁר נֹכַח עִמּוֹ וְאֶפְלַמָּה לְנֶצַח מִשְׁפָּטִי:
 8 הֵן קָדַם אֶתְּלַךְ וְאַיִנִּי וְאַחֹר וְלֹא-אֲבִין לוֹ:
 9 שְׂמֹאל בַּעֲשָׂתוֹ וְרֵאשִׁיתוֹ וְעֵמֶף יָמִין וְלֹא-
 אֶרְאֶה:
 10 כִּי־יָדַע דְּרַךְ עַמְדֵי בַחֲנֵנִי בַּזָּקֵב אֲצֵא:
 11 בְּאֲשָׁרוֹ אֶתְּנֶה רִגְלִי דַרְכּוֹ שִׁמְרָתִי וְלֹא-אֲשֹׁט:
 12 מַצּוֹת פָּתוּי וְלֹא אֲמִישׁ מִחֻק צַפְנִיתִי
 אֲמַרְיָפוּי:
 13 וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁכַּנֵּנִי וְנִפְשׁוֹ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ:
 14 כִּי יִשְׁלִים חֲקִי וְקִנְיָה רַבּוֹת עִמּוֹ:
 15 עַל-כֵּן מִפְּנֵי אֶבְהֵל אֶתְּבוּנִי וְאֶפְסַח מִפְּנֵי:
 16 וְאֵל הַכֹּהֵן לִפְנֵי וְשֵׁדֵי הַתְּהִלָּנִי:
 17 כִּי־לֹא נִצְמַתִּי מִפְּנֵי־חֲשָׁךְ וּמִפְּנֵי פֶסֶד-אֶפְלִי:

24

1 מִדְּרוֹעַ מִשְׁדֵי אֲלֹהֵי-נֶפְשׁוֹ עֵתִים וַיְדַלֵּם כ
 (וַיִּדְעֵנִי ק) לֹא-חָזוּ יָמָיו:
 2 וְגִבּוֹת וַיִּשְׁבֵּנו עַד גְּזֹלוֹ וַיַּרְעוּ:
 3 חֲמֹר וַחֲמוּמִים וַיַּחֲנֵנו וְחִבְלוֹ שׁוֹר אֶלְמָנָה:
 4 וַיִּשׂוּ אֲבִינָיִם מִתְּדַךְ יַחַד חֲבָאוּ עֲנִי־אֶרְצִי:
 5 הֵן פְּכֹאִים אֶבְמַדְרָר וְצֵאוּ בַּשֶּׁלֶם מִשְׁחַרֵי
 לַשָּׂרָף עַרְבָה לוֹ חָסֵם לְגַזְרִים:
 6 בַּשֶּׁדָה בְּלִילֹו יִקְצִי־וּ (יִקְצֹרוּ ק) וַיִּקְרַם
 לַשֶּׁעַ וַיִּלְקָשׁוּ:
 7 עָרוֹם וְלִינוּ מִבְּלִי לְבוֹשׁ וְאִין בַּסּוֹת בַּקְּרָה:
 8 מִזְרָם חֲרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מַחֲסָה
 חֲקִי־צָרוּ:
 9 וַיְגֹלוּ מִשֵּׁד תְּחוֹם וְעַל-עֵנִי יִחְבְּלוּ:
 10 עָרוֹם חֲלָבִי בְּלִי לְבוֹשׁ וְרַעֲבִים נִשְׂאוּ עִמָּר:
 11 כִּי־יִשׁוּרִתְכֶם וַיְצַחֲרוּ יִקְבִים דְּרָכִי וַיִּצְמָאוּ:
 12 מַעִיר מִתִּים אֶיִּנְאָקוּ וַיִּנְפֹּשׁ-חֲלָלִים תִּשׁוּעַ
 וְאֵלוֹת לֹא־יִשִּׁים תִּפְלָה:
 13 חֲסָה אִתִּי בַמַּרְדֵּי־אוֹר לֹא-הִפִּירוּ דְרָכָיו
 וְלֹא יִשְׁבוּ בַּנְּתִיבֹתָיו:
 14 לְאוֹר יָקוּם רִוְצָם יִקְטַלְעֵנִי וְאֲבִינִי
 וְיִבְלִילָה יְהִי כְּגִבִּי:
 15 וַעֲנִי נֶאֱרָא אֶשְׁמְרָה נֶשְׁפָה לֹא־תִשְׁוֹרְנִי
 עַן וְסָתַר פְּנִים יִשִּׁים:
 16 עַן חָתַר בַּחֲשָׁךְ בַּתִּים יִוָּמֵם חֲתֹמֵר-לָמוּ
 לֹא־יָדְעוּ אוֹר:
 17 כִּי יַחְדּוּ אֶבְיָר לָמוּ צִלְמוֹת כִּי־יִפִּיר
 פְּלִחוֹת צִלְמוֹת:
 18 קִלְיָהוּ אֶל-פְּנֵי־מִים תִּקְלַל חֲלָקֶתְכֶם
 בְּאֶרְצֵי אֲלֵי־פְנֵה דְרַךְ בַּקְּמִים:
 19 צִיָּה גַּם־חֵם וַיְגֹלוּ מִי־יִשְׁלַג שְׂאוֹל חֲמָאוּ:
 20 יִשְׁכַּחְתּוּ חֲכָם אֶתְּחַר חֲמָה עוֹד לֹא־יִזְכָּר
 וְהַשָּׁבֵר כַּעַן עוֹלָה:
 21 רַעַה עַקְרָה לֹא תִלַּד וְאֶלְמָנָה לֹא יִשָּׁב:
 22 וַיִּשְׁלַךְ אֲבִירִים בְּכַחוֹ יָקוּם וְלֹא־יִאֲמִין
 בַּחֲסִינִי:
 23 תִּקְרָלוּ לְבַשְׁתּוּ וַיִּשְׁעֵן וַיִּשְׁעֵנִי עַל-דְּרָכֵי־חֵם:
 24 דִּירוּם מַעַט אֶיִּנְאִינִי וְהִמְכּוּ בַּכֶּל יִקְפְּצוּן
 וְכִרְאֵשׁ שִׁבְלַת יִמְלוּ:
 25 וְאֶסְלֵא אֲפֹ מִי יִכּוּיכֵנִי וַיִּשָּׁם לֹאֵל
 מִלְּתִי: ׀

25

1 וַיַּעַן בַּלְדַּד הַשָּׁחִי וַיֹּאמֶר:
 2 הַמִּשַׁל וְפַחַר עִמּוֹ עֲשֵׂה לּוֹם בַּמְרוֹמִיו:
 3 חֵשׁ מִסְפָּר גְּדוּדָיו וְעַל־מִי לֹא־יָקוּם
 אוֹרְהָ:
 4 וּמַה־יִּצְדַּק אֲנֹשׁ עַם־אֵל וּמַה־יִּזְכָּה יְלֹד

נִפְעַדְבוּ:

16 הֵן לֹא בָרַם טוֹבָם עֲצַת רַשָּׁעִים דַּקְהָה מְנִי:
 17 כִּמְהָ אֶבְרִר־רַשָּׁעִים יִדְרַךְ וְיִבֵּא עֲלֵימוֹ אִידֵם
 חֲבָלִים וְחֲלַק בֶּאֱפֹ:
 18 יְהִי פִתְחֵן לַפְּנִירוֹת וּכְמִין נִגְבְּתוּ סוֹפְהָ:
 19 אֵלוֹת וַיִּצְפְּדֵן לְקִנְיֹו אוֹנוֹ וַיִּשְׁלַם אֱלֹהֵי וַיִּבְדַּע:
 20 וְרָאוּ עֵינֵי כ (עֵינֵי ק) כִּי־יָדוּ וּמִתְּמַת שְׂדֵי
 יִשְׁתָּה:
 21 כִּי מִהֲחֻפְצוֹ בְּכִיתוֹ אֲחֲרָיו וּמִסְפָּר חֲדָשָׁיו
 חֲצִצּוּ:
 22 חֲלָלֵל לְמַדְרַעַת וְהוּא חֲמִים וְשָׁפוּט:
 23 וְהַיְמֹת בַּעֲצָם חֲמֹו כִּלּוֹ שְׁלֹאֲנִי וְשָׁלוּ:
 24 עֲמִינִיו מִלְּאוֹ חֲלָב וּמַחַ עֲצֻמוֹתָיו יִשְׁקָה:
 25 וְזֶה יְמֹת בַּנֶּשֶׁף מִרְהָ וְלֹא־אֲכַל בַּסּוֹבָה:
 26 יַחַד עַל-עַפְרֹן וַיִּשְׁכְּבוּ וְרַמְהָ חֲבָסָה עֲלֵיהֶם:
 27 הֵן יִדְעֵתִי מִתְּשֻׁבוֹתֵיכֶם וּמִזְמוֹת עַל־
 חֲמָסִם:
 28 כִּי תֹאמְרוּ אִיָּה בִּית־גְּדִידִים וַאֲיָה אֶהְלֵ א
 מִשְׁבּוֹת רַשָּׁעִים:
 29 חֲלָא אֶלְתָּם עוֹבְדֵי דְרַךְ וְאֵתְתָם לֹא תַגְּבֹרוּ:
 30 כִּי לְיוֹם אוֹיֵד יִשְׁחָךְ רַע לְיוֹם עַרְבוֹת
 יוֹבְלוּ:
 31 מִי־יָנִיד עַל־פָּנָיו דַּרְכּוֹ וְהוּא־עֲשָׂה מִי
 שְׁלֵם־לוֹ:
 32 וְהוּא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל וְעַל־גְּדִישׁ יִשְׁקוֹד:
 33 מִתְּקוֹרְלוֹ רִגְבֵי יָחַל וְאֲחֲרָיו כִּלְאֵדֵם
 יִמְשֹׁךְ וַיִּלְפָּנֵי אִין מִסְפָּר:
 34 וְאוֹיֵךְ תַּנְחַמְנִי חֲבֵל וְהַשְׁבוּבֹתֵיכֶם
 וְשֹׁאֲרֵמֵל: ׀

22

1 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתְּמַנִּי וַיֹּאמֶר:
 2 הַלֵּלֵל יִסְכַּךְ־נֶבֶר כִּי־יִסְכַּסֵּן עֲלֵימוֹ מִשְׁפִּיל:
 3 חֲחַפֵּץ לִשְׂדֵי כִּי תִצְדַק וְאִם־בִּצְעַת כִּי־תַחֲסֵם
 דְרָכָיו:
 4 הַמִּיר־תִּתֵּן יִכְיֹחַךְ וַיְבוֹא עִמָּךְ בַּמִּשְׁפָּט:
 5 הַלֵּלֵל רַעֲתֵךְ רַחֵם וְאוֹיֵרְצֵן לְשׁוֹנֵי־ךָ:
 6 כִּי־תַחְבֵּל אוֹיֵךְ חֲנֹם וּבְגָדֵי עֲרוֹמִים תַּפְשִׁיט:
 7 לֹא־מִים עֵרַף תִּשְׁקָה וּמִרְעֵב תִּמְנַע־לָחֵם:
 8 וְאִישׁ זָרוֹעַ לוֹ הָאֶרֶץ וַיִּשְׂאוּ פָנִים וַיִּשָּׁב בָּהּ:
 9 אֶלְמָנוֹת שִׁלְחַת רִיקָם וּזְרוּעוֹת וַחֲמוּמִים יִרְכָּאוּ:
 10 עַל-כֵּן סִבִּיבוֹתֶיךָ פַחִים וּבַחֲלָךְ פַּחַר
 פִּתָּם:
 11 אוֹר־חֲשָׁךְ לֹא־תִרְאֶה וּשְׁפַע־מִים תַּחֲבֹסֵךְ:
 12 הַלֵּלֵל אֵלוֹת גִּבְהַת שָׁמַיִם וְרָאֵשׁ פּוֹכְבִים
 כִּי־רָמוּ:
 13 וְאִמְרָתֶךָ מִהֲיָדַע אֵל תַּכְעֵד עַרְפָּל וְשָׁפוּט:
 14 עֲבִים סִתְּרֵלוּ וְלֹא יִרְאֶה וְחֹגֵן מִים
 יִתְחַלֵּךְ:
 15 תֹּאמַר עוֹלָם תִּשְׁמַר אֲשֶׁר דְּרָכּוֹ מִתִּי־אֲנִי:
 16 אֲשֶׁר־קָמְנוּ וְלֹא־עָתָה נִזְרַר וְיִצַק וְסוֹדֵכֶם:
 17 הַאֲמַרִים לֹאֵל סוֹר מִפְּנֵי וּמַה־יִּפְעַל שְׂדֵי
 לָמוּ:
 18 וְהוּא מִלֵּא בַּתִּים טוֹב וְעֲצַת רַשָּׁעִים דַּקְהָה
 מְנִי:
 19 רָאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁחָמוּ וַנְּקִי וְעַל־גְּזֵלָמוּ:
 20 אֶסְלֵא נִכְחַד קִימְנִי וְיִתְרַם אֶבְהֵל אֲשִׁי:
 21 הַסִּקְרָנָא עִמּוֹ וַיִּשְׁלַם בָּהֶם תְּבוֹאוֹתֵךְ טוֹבָה:
 22 קַח־נָא מִפְּנֵי תוֹרָה וְשִׁים אֲמַרְיוּ בַּלְבָּבְךָ:
 23 אִם־תִּשְׁבוּב עַד־שֵׁדֵי תַבְּנֶה תַחֲחִיק עוֹלָה
 מִהֲקָלָךְ:
 24 וַיִּשְׁתֵּי־עַל־עַפְרֹן בְּצָר וּבְצָרוֹ חֲחָלִים אוֹפִיר:
 25 וְתִתֵּה שְׂדֵי בְּצָרֶיךָ וּכְסַף תוֹעַפּוֹת לָךְ:
 26 כִּי־אֵז עַל־שְׂדֵי תַתְּעַנֵּן וְתִשָּׂא אֱלֵי־אֵלוֹת
 פְּנִיךָ:
 27 תַעֲתִיר אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַעֵךְ וַיִּבְרַךְךָ תִּשְׁלַם:
 28 וְתַגְּרוֹאוֹמֵר וַיִּקָּם לָךְ וְעַל־דְּרָכֶיךָ גִּבְהָ
 אוֹר:
 29 כִּי־חֲשִׁפִילוּ וְתֹאמַר גִּבְהָ וְשַׁח עֵינִים יִוָּשַׁע:
 30 וְמִלֵּט אִי־נִקְוּ וְנִמְלַט בְּבַר פְּנִיךָ: ׀

כְּלִיתִי בַחֲקִי:

28 כִּי תֹאמְרוּ מִהֲנִקְרָף־לוֹ וַיִּשְׁתָּה דְרַךְ
 נִמְצָא־בִי:
 29 נִירוּ לְכֶם אֶמְפַּנֵּי־חֲרָב כִּי־תַחַמָּה עֲוֹנוֹת חֲרָב
 לְמַעַן תִּתְּקֵנוּ שְׂדֵיכֶם (שְׂדֵינִי: ק) ׀

20

1 וַיַּעַן צָפֹר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמֶר:
 2 לִכֵּן שָׁעֲפִי וַיִּשְׁבּוּנִי וּבַעֲבוּר חוֹשִׁי כִּי:
 3 מוֹסַר כַּלְמָתִי אֲשַׁמֵּעַ וְרוּחַ מִבִּינֵתִי יַעֲנֵנִי:
 4 הַזֹּאת יִדְעַת מְנִיעַד מְנִי שִׁים אֵדֵם
 עַל־אֶרֶץ:
 5 כִּי רִגְנַת רַשָּׁעִים מִקְרִיב וּשְׁמַחַת חֲנָף
 עַד־רִעַע:
 6 אִם־יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׂאוֹ וְרֹאשׁוֹ לְעֵב יַגִּיעַ:
 7 בְּגִלְלוֹ לְנֶצַח אֲבַד רֵאִיו יִאֲמְרוּ אוֹיֵי:
 8 בַּחֲלוֹם יַעֲוֹר וְלֹא יִמְצָאוּהוּ וַיִּבַּד כַּחֲוִין
 לוֹיָהּ:
 9 עַן וַתְּחַו וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא־עוֹד תִּשְׁוֹרְנֵנִי
 מִקּוֹמוֹ:
 10 בְּנִי וְרַצּוֹ דְלִים וַיְדִירוּ תִּשְׁכַּנְהָ אוֹנוֹ:
 11 עֲצֻמוֹתָיו מִלְּאוֹ עֲלִימוֹ כ (עֲלֹמִיו ק) וַעֲמֹ
 עַל-עַפְרֹן תִּשְׁכַּב:
 12 אִם־תַּחֲמִיתִּים בְּפִיו רַעַה וּבַחֲחִידָה תַחַת
 לַשּׁוֹנוֹ:
 13 וְחֲמֵל עֲלֶיהָ וְלֹא יַעֲרֹכֶנָה וַיִּמְנַעֶנָה בַּחוּךְ
 חֲבוּ:
 14 לְחֲמוּ בַמַּעֲוִי וַתְּחַךְ מְרוּחַת פְּתָנִים בַּקְּרָבוּ:
 15 חֵיל בַּלַּע וַיִּקְאָנוּ מִמִּטְנוֹ יוֹרְשֵׁנוּ אֵלֵי:
 16 רֹאשֵׁי־פְתָנִים יִינָק תַּחֲרַגְהוּ לַשּׁוֹן אֲפַעֶה:
 17 אֲלֵי־רָא בַּכְּלָלוֹת גְּחֵרֵי נַחֲלֵי קֶשֶׁף וְחִמְמָה:
 18 מִשִּׁיב יָגַע וְיִבְלַע בַּחֲחֵל תַּמּוֹרְתוֹ וְלֹא
 יַעֲלַם:
 19 כִּי־רַצֵּץ עוֹב דְלִים בֵּית גִּזְל וְלֹא יִבְנֶהוּ:
 20 כִּי אֶל־יָדַע שְׁלוֹ בַּכְּטָנוּ בַּחֲמֵדוֹ לֹא
 יִמְלַט:
 21 אִין־שָׁרִיד לְאֶבְלוֹ עַל־כֵּן לֹא־יִחַיל טוֹבִיו:
 22 בַּמְלֹאוֹת כִּפְּו יַעַר לוֹ כִּלְיָד עַמְל תְּבוֹאוֹנֵי:
 23 יְהִי אֶלְמֵלֵא כַּמְנוֹ וַיִּשְׁלַח־בוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ
 וַיִּמְטַר עֲלֵימוֹ בַּחֲחוּמוֹ:
 24 וַיִּכְרַח מִנֶּשֶׁף בַּרְהוֹל תַּחֲפִּיחוּ קֶשֶׁף נַחוּשָׁה:
 25 שְׁלַף וַיִּצְאָ מִגְּהוֹ וַיִּכְרַם מִמְּרוֹתָיו וַיִּתְּלַךְ עַל־וֹ
 אֲמִים:
 26 כִּלְחֲשָׁךְ טַמּוֹן לְצַפְנִיו תִּתְּאֶבְהוּ אֵשׁ
 לֹא־יִנְפַח יִרַע שְׁרִיד בְּאֶהְלוֹ:
 27 וַיְגִלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְּקוֹמָהּ לוֹ:
 28 וַיְגִל וַיְבוֹל בֵּירוֹ וַיִּגְרוֹת כִּיֹּם אַפּוֹ:
 29 זֶה אֶתְּלַקְּדֵם רַעַע מֵאֲלֹהִים וְנִחַלְתֶּם אֲמַרוּ
 מֵאֵל: ׀

21

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
 2 שָׁמַעוּ מוֹעַ מִלְּתִי וְתִחַר־זַאת תַּחֲנוּמֵיכֶם:
 3 אוֹיֵי וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דְּבַרֵי תִלְעֵנִי:
 4 הֲאֵנִי לְאֵדֵם שִׁחִי וְאִם־מִדְּרוֹעַ לֹא־תִתְּקַר
 רוּחִי:
 5 כִּי־אֵלֵי וְהַשְׁמוּ וַיִּשְׁמוּ יַד עַל־פָּחֵךְ:
 6 וְאִם־זְכַרְתִּי וְגִבְהַתִּי וְאִחַז בְּשָׁרֵי פְלִצוֹת:
 7 מִדְּרוֹעַ רַשָּׁעִים יְחִיו וְחִיו עֲתִיקִי גַם־גְּבֹרוֹ חֵיל:
 8 וְרַעַם גְּבוּן לְפָנֵיהֶם עָשָׂם וַיִּצְאָצְאֵיהֶם
 לַעֲנִיּוֹת:
 9 בַּתִּיחֵם שְׁלוֹם מִסְּחַר וְלֹא שִׁבְטֵם אֵלוֹת עֲלֵיהֶם:
 10 שְׁרוּ עֵבֶר וְלֹא יַגְעַל תַּפְּלַט פְּתָהוּ וְלֹא
 תִּשְׁכַּל:
 11 וַיִּשְׁלַחוּ כְּצֹאן עֲזוֹלֵיהֶם וַיְלַבֵּיחֵם וַיִּכְפְּרוּן:
 12 וַיִּשְׂאוּ בַחֲף וּכְבוֹר וַיִּשְׁמַחוּ לְקוֹל עוֹגֵב:
 13 יִבְלֵ כ (יִכְלוּ ק) כַּסּוֹב יִמִּיהֶם וַיִּכְרַעַע
 שְׂאוֹל וַחֲתוּ:
 14 וַיִּאֲמְרוּ לֹאֵל סוֹר מִפְּנֵי וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא
 תַפְּצֵנוּ:
 15 מִהֲשֵׁדֵי כִּי־יַעֲבֹדְנוּ וּמַה־נִּזְעֵל כִּי

18

1 וַיַּעַן בַּלְדַּד הַשָּׁחִי וַיֹּאמֶר:
 2 עַד־אֵנָה אֶתְשַׁמִּיִן קִנְיָי לְמַלְיוֹ תְּבִינִי וְאַחַר
 נִדְבָר:
 3 מִדְּרוֹעַ נִחְשַׁבְנוּ בַּקְּהָמָה נִמְמִינוּ בַּעֲנִיּוֹתֵיכֶם:
 4 חֲרָף נִפְשׁוֹ בֶּאֱפֹ תִלְמַעַנֵךְ תַעֲזוֹב אֶרֶץ
 וְעַתְקִיצוֹר מִמְּלֹמוֹ:
 5 גַּם אוֹר רַשָּׁעִים יִדְרַךְ וְלֹא־יִגְהַת שְׁבִיב אֲשׁוּ:
 6 אוֹר חֲשָׁךְ בְּאֶהְלוֹ וַיָּרוּ עֲלָיו וַיִּדְעַךְ:
 7 יִצְרוּ צַעֲדֵי אוֹנוֹ וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָחוֹ:
 8 כִּי־יִשְׁלַח בְּרַשַׁת בְּרַגְלָיו וְעַל־שִׁבְכָה וְיִתְחַלֵּךְ:
 9 יִאֲחוּ בַעֲקֵב פַּח־חֲנוּק עֲלָיו צַמִּים:
 10 טַמּוֹן בְּאֶרֶץ חֲבֵלוֹ וּמִלְּפָתָהוּ עֲלֵי גְחִיב:
 11 סִבִּיב בַּעֲתָהוּ בַּחֲלוֹת וְחִפְצִיָּהוּ לְכַלְלֵי:
 12 וְיִחַר־רַעַב אֵלָּו וְאוֹר גְּבוּן לְצִלְעוֹ:
 13 יִאֲכַל בְּדֵי עוֹרוֹ יִאֲכַל בְּדֵיו כַּכּוֹר מִנּוֹת:
 14 יִתְחַק מֵאֶהְלוֹ מִכְּמַחוֹ וְתַעֲבַדְהוּ לְמַלְךְ
 בַּחֲלוֹת:
 15 תִּשְׁכַּחוּן בְּאֶהְלוֹ מִבְּלִילֹו יִזְכָּה עַל־גְּהוֹו
 נִפְרִיתוּ:
 16 מַתַּחַת שְׁרָשָׁיו יִכְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַל כְּצִירוֹ:
 17 זְכַר־וְאֲבַד מְנִי־אֶרֶץ וְלֹא־שָׁם לוֹ
 עַל־פְּנֵי־חֲוִין:
 18 וְהִתְּפַחוּ מֵאוֹר אֶל־חֲשָׁךְ וּמַתְּכָל וַיִּתְּנָהוּ:
 19 לֹא יִין לוֹ וְלֹא־יִקְבַּד בַּעֲמֹו וְאִין רִיד
 בַּמְּגוֹרָיו:
 20 עַל־יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אֲחֲרָנִים וּקְדַמִּים אֶתְוֹ
 שְׁעָרֵי:
 21 אֲדַחֵלָה מִשְׁבּוֹת עוֹל וְזֶה מִקּוֹם
 לֹא־יָדַע־אֵל: ׀

19

אשה:
5 הן עדינות ולא יאחלה וכוזבים לא יזכו
בשנינו:
6 אף כפי אגוש רמה וכו' אדם תולעה: פ

26

1 וישן איוב ויאמר:
2 מה עזרת לא אביחם הושעת זרוע לא עזו:
3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת:
4 אודמי הגדת מלין ונשמדמי יצאה מפי:
5 הרפאים יחוללו מחמת מים ונשכניום:
6 ערום שאול נגדו ואין כסות לאביו:
7 ומה צפון על תחתו תלה ארץ על בליימה:
8 צררמים בעקבי ולא נבקע עגן תחתם:
9 מאחו בני כספה פרשו עליו עגנו:
10 חקתני על פינימיים עדי תכלית אור
עמדתך:
11 עמידו שמם ורופפו ויהמהו מגעתו:
12 בבלו רגע תים וימתו בקולו כ (והבנותו ק)
מחין רחב:
13 ברוחו שמם שפרה חללה ודו נחש בריח:
14 הרמלה א קצות דקפו כ (דרכיו ק)
וימהשמן דבר נשמעו ורעם גבורתו כ
(גבורותו ק) מי והבונן: ם

27

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
2 חייאל הסיר משפטי ושדי חמר נפשי:
3 בירכיעוד נשפתי כי רוח אלוה באפי:
4 אסתבנהנה שפתי עולה ולשוני אסתנהנה
רמתי:
5 חלילה לי אסתצדיק אהכם עד אגע
לא אסיר מחתי ממני:
6 בצדקתי חתוקתי ולא ארפה לא יחחר
לכבי ממני:
7 ודו כרשע איבי ומחוקממי בעול:
8 כי מה תנקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה
נפשו:
9 הצעקתו ושמע אל בייחבואו עליו צרה:
10 אסיעלשתי ויעגני וקרא אלוה בכל עת:
11 אורח אהכם ביראל אשר עמסדני לא
אכחתי:
12 תראתם בלכם חיותם ולמה זה הכל
תהבולו:
13 זה א חלק אדם קשע א עמאל ונתלת
שויצים משדי יקוח:
14 אסירבו עניו למורחב וצאצאיו לא
ישבעו לחם:
15 שדילו כ (רדיו ק) בנות יקברו ואלמנתיו
לא תבינה:
16 אסיעצבר עפר עפר ספר וכחמר יבין מלבוש:
17 יבין וצדיק ילבש וכסף נקו חלק:
18 בנה בעש ביתו וכספה עשה לצר:
19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיגנו:
20 תשיגהו כמים בלחות לילה גנתו סופה:
21 ישאחו קרים וילך וישאחו ממלמו:
22 וישלך עליו ולא יחמל מצדו ברות יברח:
23 ישפך עלימו כפימו וישק עליו ממלמו:

28

1 כי יש לכסף מוצא ומקום להקב וזכו:
2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה:
3 קח ושמם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן
אפל וצלמות:
4 פרץ נחל א מעטגר הנשפחים מני רגל דלו
מאנוש גנו:
5 ארץ מפנה יצאלחם ומתחיה גהפך
כמראש:
6 מקום ספיר אבניה ועפרת וקב לו:

7 נתיב לא ידעו עט ולא נפתו עין אה:
8 לא דהרריהו בני שחין לא ידעה עליו שחל:
9 בחלמיש שלח ודו הפך משרש חרים:
10 בצורות וארים פקע וכל יקר האמה עינו:
11 מבכי נהרות חשב ותעלמה יצא אור: פ
12 ותחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה:
13 לא ידע אנוש עקבה ולא תמצא בארץ
הסוים:
14 תהום אמר לא ביהיא וים אמר אין עמדי:
15 לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף
מחיה:
16 לא תסלה בכתם אופיר בשנה יקר
וספיר:
17 לא ישרקנה וקב וכוזבית ותמיהמה
כלי פו:
18 ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה
מפנינים:
19 לא ישרקנה פתהיבש בכתם מחור לא
חלה: פ
20 ותחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה:
21 ונעלמה מעיני כליחי ומעור השמים
נסתרה:
22 אבדון ומות אמרו באונינו שמענו שמעה:
23 אלהים הבין דרכה והוא ידע אסתמוקיה:
24 ביהיא א קצות הארץ יבית תחת
כל השמים וראו:
25 לעשות לרוח משקל וימים תפן במדה:
26 בעשאו למטר חק ודרכך לתויו כלות:
27 אז ראה ויספחה תבינה ויסחקה:
28 ויאמר א לאדם הן יראה אדני היא חכמה
וסור מרע בינה: ם

29

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
2 מיהתני ברחמי יקום בימי אלוה ישמרני:
3 בהלו רזו עלי ראשי לאורו אלך חשך:
4 פאשר תייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי
אחלי:
5 בעוד די עמדי סביבותי נערי:
6 ברחין חליכי בחמה וצור יצוק עמדי
פלגי שמן:
7 בצאתי שער עלי יקרתי ברחוב אבין מושבו:
8 רויני נערים ונחפאו ויששים קמו עמדי:
9 רום עזרו במלים וכף ושימו לפיהם:
10 קול יגידים נחפאו ולשוים לחכם דבקה:
11 כי און קשה ותאשכני ועין האמה ותעידני:
12 בייאמלט עני משוע ויהום ולא יעור לו:
13 ברפת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנו:
14 צק לבשתי וילבשני כמעיל וצניו
משפטי:
15 ועינים תייתי לעור ורגלים לפסח אני:
16 אב אנכי לאבוינים ורב לא ידעתי
אחקרהו:
17 ואשברה מסלעות עול ומשניו אשליך
סר:
18 אמר עמיני אגע וכחול ארפה ומים:
19 שרשי פתוח אל ימים ושל ליו בקצירי:
20 כבודי חלש עמדי וקשתי ביד תחליף:
21 לישמעו ויחלו וידמו למו עצתי:
22 אחר דברי לא ישנו ועלימו חפר מלתי:
23 ויחלו כמטר לי ופיהם עפרו למלקוש:
24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא
יפילו:
25 אבחר דקם ואשב ראש ואשבון כמלך
בגדוד פאשר אבליים ונחם:

30

1 ושמע א שחקו עלי צעירים ממני לזמים
אשר מאסתי אבותם לשת עמילכי צאני:
2 במדבר ידיהם למה לי עלימו אבד כלה:
3 בקטר ובקפן גלמוד מערקים ציה אמש

23 כי פחד אלי איד אל ומשאחו לא אוקל:
24 אסתמתי וקב כסלי ולפתם אמתו
מבטחי:
25 אסתמח בירכב חילי וכירכביר מצאח
דרי:
26 אסתראח אור פי יחל ורחם יקר חלך:
27 ונפת פסתי לבי ותשק ידי לפי:
28 נסחוח עון פלילי בירכשתי לאל ממעל:
29 אסתמח כפיד משנאי ותהלתרתי
כיימצאו רע:
30 ולא יתתי לחטא חפי לשאל באלה נפשו:
31 אסלא אמרו מתי אהלי מיייתן מבשרו לא
נשבע:
32 בחוץ לא ילין גר דלתי לא רח אסתח:
33 אסתפיתי באדם פשעי למאון בחפי עוני:
34 כי אערוץ והמון רכה וכוזב משפחות יתני
ואדם לא יצא פתח:
35 מי יתורלי א שמע לי חרתי שדי ועני
וספר כתב איש ריבי:
36 אסלא על שרבימי אשאנו אעננו עמרות
לי:
37 מספר צעדי אידני כמרגיד אקרכנו:
38 אסעלי אדמתי תועק ויחד תלמתי
לבינו:
39 אסתפח אכלתי בליי כסף ונפש בעליה
הפתחי:
40 תחת חסה א יצא חום ותסתשלערה באשה
תמו דברי איוב: פ

32

1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות
את איוב כי הוא צדיק בשנינו: פ
2 ויחר אף א אליהו ברברכאל תבנו
ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו
מאלוהים:
3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו
מענה ויקשעו את איוב:
4 ואליהו חקה את איוב בדברים כי
זקנים חמה ממני לזמים:
5 ויבא אליהו כי אין מענה כפי שלשת
האנשים ויחר אפו: פ
6 וישן א אליהו ברברכאל תבנו ויאמר
צעיר אני לזמים ואדם ישישם עליבן וחסלתי
ואירא א מחות דעי אהכם:
7 אמרתי ימים ידברו ורב גים ידעו חכמה:
8 אכן רוח דיהא באנוש ונשמח שדי תבינם:
9 לא ירבים יתקמו וזקנים יבינו משפט:
10 לכן אמרתי שמעו לי אנתו דעי ארדני:
11 הן חוסלתי להבריכם און
עד תבונותיכם עד תחקרון מלין:
12 עדיכם אהבונן ונהגה אין לאיוב מוכים
עונה אמרו מכם:
13 פרתאמרו מצאנו חכמה אל ודפנו
לא יאיש:
14 ולא יערכך אלי מלין וכאמריכם לא
אשבינו:
15 חמו לא יענו עוד העתיקו מהם מלים:
16 והחלתי ביד לא ידברו כי עמדו לא יענו
עוד:
17 אענה ארדני חלקי אנתו דעי ארדני:
18 כי מלתי מלים הציקתי רוח בטני:
19 נהנה בטני ביון לא יפתח פאבות חרשים
יבקע:
20 אדברה וירוחלי אפתח שפתי ואענה:
21 אל יבא אשא פני אש ואל אדם לא אבנה:
22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ושאני עשני:

33

1 ואולם שמענו איוב מלי וכל דברי
האנשים:
2 והנהגא פתחתי פי דברה לשוני בחפי:

שואה ומשאה:
4 חקטפים מלוח על ישיש ושקש חקמים
לחקם:
5 מרגו וקשו ורינו עלימו כנגב:
6 בערוץ נחלים לשבן חרי עפר וכפיים:
7 ביישיחים ינקו תחת חרול וספחו:
8 בגי נבל גבגבי בלי שם נפאו מן הארץ:
9 ועתה נגינתם התייה ואחי להם למלה:
10 תעבונני חקו מי ומפני לא יחשבו רק:
11 ביי יתלו כ (יתרי ק) פתח ויעני ורסן
מפני שלחו:
12 על ימינו פתח וקומו כגלי שלחו ויסלו
עלי ארחות אידם:
13 נחסי נתיבתי לתתי יעילו לא עור למו:
14 כפרך חוב יאחי תחת אה התגלגלו:
15 חקך עלי פלחות חרף ברות נדבתי
ויקע עברתי ושפתי:
16 נעמה עלי השתפך נפשי יאחוני ומיעני:
17 לילה עצמי נקר מעלי יקרן לא ישכבון:
18 כדביבם ותחפש לבושי כפי כותנתי
יאורני:
19 חרני לחמר ותמשל כעפר ואפר:
20 אשוע אליך ולא יעני עמתי ותחבנו ביי:
21 תהפך לבאור לי בעצם ידך תטמני:
22 תשאני אל רוח תרבינו ותמנני תשנה כ
(תושנה: ק)
23 ביי ידעתי מות תשיבני ובית מועד
לכלתי:
24 אך לא יבעי ישלח יד אסתפידו להן שוע:
25 אסלא כביתי לקשה יום עגמה נפשי
לא יביון:
26 כי טוב קויתי ונבא רע ונחלה לאור
ונבא אפל:
27 מני תחיו ולא דמו קדמי ומיעני:
28 קר חלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע:
29 אה תייתי לתנים ורע לבנות יענה:
30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב:
31 ויהי לאבד פני ונעבי לקול בכים:

31
1 ברות בתי לעיני ומה אהבונן על בתולה:
2 ומה חלק אלוה ממנו ונתלת די ממרמים:
3 חלא איד לעול ונכר לפעלי און:
4 חלא יהוה יראה רכי וכל צעדי יספור:
5 אסתלכתי עשורא ותחש על מרמה כגלי:
6 ישקלני כמאונ יצק וידע אלוה תמתי:
7 אם תפה אשרי מני חרךך ואחר עיני חלך
לבי וככפי דבק מאום: פ
8 אורקה ואחר יאכל וצאצאי ישקו:
9 אסתפח לבי על אשה ועל פתח רעי
ארכתי:
10 תסתן לאחר אשתי ועליה יקבעון אחריו:
11 ביי דוא כ (דיא ק) ומה זמאי כ (והוא ק)
עון פלילים:
12 כי אש היא עד אבדון האכל
ובכתיבואתי תשרש:
13 אסתמח משפט עבדי ואמתי ברבם
עמדי:
14 ומה אעשה ביי יקום אל וכייפקד מה
אשבינו:
15 חלא יבטן עשני עשה ונכנו ברתם אחר:
16 אסתמח מחפץ דלים ועיני אלמנה
אכלה:
17 יאכל פתי לבדי ולא יאכל יתום מפנה:
18 כי מגעורי גדלני כאב ומכטן אמי אנתנה:
19 אסתראח אובד מבלי לבוש ואין כסות
לאביון:
20 אסלא כרכוני חלצו כ (חלציו ק) ומנו
כבשי יתחם:
21 אסתניפותי על יתום דיי בירא אה בשער
עוקתי:
22 כחפי משקמה הפול ואורעי מפנה תשבר:

3 אור־נא בקבר חלצ־ך ואשאל־ך ויהי־עני:
 4 איפה תהיה בסדר־ארצ־ך הגד אס־דק־תָּ:
 בינה:
 5 מִי־שֶׁם ממדיה פי תדע או מִי־נִסְתָּה עליה קוֹ:
 6 עלימה אֲנִיָּה הטפֵּעו או מִי־נִרְחָ אבֹן
 פִּתְחָה:
 7 בְּרִוִי־סוּד פּוֹכְבֵי בָקָר וְנִרְיֵעו פִּלְבָּנֵי
 אֲלֵהֶם:
 8 וְיִסַּךְ בְּדִלְתֵיהֶם יֹם בִּגְיוֹה מִקֶּחֶם יצא:
 9 קִשְׁוִי עֲנֹן לְבָשׁוּ וְשִׁרְפֵל חֲתֻלָּתוֹ:
 10 וְאִשְׁבֵּר עֲלָיו חֲסָן וְאִשִּׁים בְּרִיחַ וְדִלְתֵיהֶם:
 11 וְאָמַר עֲרֵפ־הָ תָבוֹא וְלֹא חֲסִיף וְפִאֲוִישֵׁת
 בִּגְאוֹה גִלְיָד:
 12 הַמְצִיחַ צִוּיָה בָקָר יִצְעָקָה כִּי שָׁמַר כִּי
 (יִצְעָקָה ק) (חֲשָׁרָה ק) מִקְלָמוֹ:
 13 לְאֲחֹזוּ בִּקְבֻפֹת הַאֲרָרִץ וְיִגְשְׁרוּ
 הַשָּׁעִים מִפְּנֵיהֶם:
 14 הַתְּחַפֵּץ בַּחֲמַר חוֹתֵם וְיִתְצַבּוּ כְמוֹ לְבוֹשׁ:
 15 וְיִפְסַע מִשְׁעָעִים אוֹרֵם וְזִרְעֵה רֶמֶה תִּשְׁבֵּר:
 16 הַבָּקָה עֲדִי־נִבְכָרִים וּבַחֲמַר תִּהְיוּם
 הַתְּהַלְבֵּקָה:
 17 הַנְּגַלְלוּ לָךְ שְׁעֵר־מִתּוֹת וְשַׁעֲרֵי צִלְמֹת
 הַתְּרָאָה:
 18 הַתְּבַנְנָה עֲדִי־חֲבִי־אֲרָרִץ הַגִּד אִס־יִבְעָקָה
 בְּלָה:
 19 אִי־יָהּ הַדְּבָרֵךְ לְשִׁבְר־אֹר וְחֲשֵׁךְ אִי־יָהּ מִקְלָמוֹ:
 20 כִּי תִסְתַּחֲפוּ אֲלֵי־נְבוֹלוֹ וּבִי־תִבְיֹן גְּתִיבוֹת
 בִּיתוֹ:
 21 יִדְעָה בִי־אִי תִגְלֹד וּמִסְפַּר יָמֶיךָ רַבִּים:
 22 הַבָּאָה אֶל־אֲצִירוֹת שֶׁלֶךְ וְאֲצִירוֹת בְּרָד
 הַתְּרָאָה:
 23 אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּתִּי לְעֵת־צָר לְיוֹם קָרָב וּמִלְחָמָה:
 24 אִי־יָהּ הַסֶּכֶד יִחַלֵּק אוֹר וְיִצֵּן קִדִּים
 עַל־אֲרָרִץ:
 25 מִי־פִלַּג לְשִׁטֵּף הַעֲלֶה וְיִדְבֵּךְ לְסוּיֹו קְלוֹת:
 26 לְהַמְטִיר עַל־אֲרָרִץ לֹא־אִישׁ מִדְּבַר לֹא־אֵדָם
 בָּהּ:
 27 לְחַשְׁבֵּיעַ שָׂאָה וּמִשָּׂאָה וּלְחַצְמִיחַ מִצָּא נִשְׂאָה:
 28 נִשְׁלַח־מִטָּר אֵב אוֹ מִי־חֹלֵיד אֲגִלִּי־מַלְ:
 29 מִכְּפָן מִי יצא תִקְרַח וּכְפַר מִים מִי ילְדוּ:
 30 כַּבָּאָן מִים וְתִחַבְּאוּ וּפְנֵי תִהוֹם וְתִלְבְּדוּ:
 31 הַתְּקַשֵּׁר מַעֲדָנוֹת בְּיָמָה אֲרַמְּשִׁבוֹת כְּסִיל
 תַּפְתֵּחַ:
 32 הַחַצִּיאַ מְזֻרוֹת בַּעֲתוֹ וְעִישׁ עַל־בְּגִינָה תִנְחַם:
 33 לְבִדְעָה חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם־תִּשְׁתִּים מִשְׁטֵרו
 בְּאֲרָרִץ:
 34 הַתְּהַרִים לֵעָב קוֹלֵךְ וּשְׁפַעֲת־מִזִּים הַכֶּסֶף:
 35 הַתְּשַׁלַּח בְּרַקִּים וְיִלְכּוּ וְיִאֲמְרוּ לָךְ הַגִּנְנוּ:
 36 מִי־שִׁית בְּשׂוֹחַת חֲקִמָה אוֹ מִי־נָתַן לְשִׁבּוֹ
 בִּינָה:
 37 מִי־יִסְפַּר שִׁחֲקִים בְּחִקְמָה וּנְכַלִּי מִים מִי
 יִשְׁבִּיב:
 38 בְּצִקָּה עֲפַר לְמוֹצֵק וְהַגְבִּים וְהַדְּבָקוֹ:
 39 הַתְּצוּד לְלִבִּיא טָרֵף וְיִתַּח בְּפִי־הַיָּם מִקְלָא:
 40 כִּי־יִשְׁחֹ בַּמַּעֲנוֹת יִשְׁבּוּ בַּסֶּכֶד לְמִרְאֵי־בָב:
 41 מִי יכִּין לְעֵרֵב צִידוֹ בִּיר־לָלוֹ כִּי (לְדִלוֹ ק)
 אֶל־אֵל יִשְׁוֵעוּ וְתַעוּ לְבַל־אֲבָל:

39

1 הַנְּדַבְעָה עַת לָדַת וְעַל־סַלַע חֲלַל אֲזִלוֹת
 תִּשְׁמַר:
 2 הַסִּפֵּר וְיַחֲוִים תִּמְלֹאנָה וְיִדְעָה עַת לְדַתְנָה:
 3 תִּכְרַעֲנָה לְגִדְתֵּן תִּפְלַחֲנָה חֲבָלֵיהֶם
 תִּשְׁלַחֲנָה:
 4 יִחַלְמוּ בְּגִיהֶם וְרַבּוּ בָקָר יִצְאוּ וְלֹא־שָׁבּוּ
 לָמוֹ:
 5 מִי־שִׁלַּח פְּרָא וּמִסְרוֹת עֲרוּד מִי פִתַּח:
 6 אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עֲרַבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכַּנּוֹתָיו מִלְחָה:
 7 יִשְׁחַק לְחַמוֹן קִרְיָה תִשָּׂאוֹת נִגְשׁ לֹא יִשְׁמַע:
 8 וְתוֹר הַרִים מִקְרַעְהוּ וְאִמַר פְּלִי־רוּחַ יְדֹרוּשׁ:
 9 הַיָּאֲבָה רִים עֲבָרְךָ אִס־יִלְוִן עַל־אֲבוֹסֶיךָ:
 10 הַתְּקַשְׁר־רַיִם בְּקַלֵּם עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדֵּד עֲמָקִים

13 וְחַנְפִּיר־לֵב יִשְׁמִי אָף לֹא יִשְׁוֵעוּ בִּי אֲסָם:
 14 תִּמַּת בְּנַעַר נִפְשָׁם וְיִתְחַם בְּקַשְׁוִים:
 15 יִחַלֵּץ עֲנִי בְּעֵינָיו וְיַגִּיל בְּלִחַץ אֲוָנִים:
 16 וְאָף הַסִּיחֵךְ אִם־פִּי־צָר רַחֵם לֹא־מוֹצֵק
 תַּחֲתִיחַ וְגִמַּח לְחִנְךָ מִלֵּא דָשׁוֹן:
 17 וְדִיר־רִשָּׁע מִלֵּאֲתֵךְ דִּין וּמִשְׁפַּט וְתִמְכוּ:
 18 בִּי־חִמָּה פְּרוֹ־יִסִּיחֵךְ בַּסֶּפֶס וְרַב־יִפְפֹּר
 אֶל־שָׁעִי:
 19 הַנְּעַרְךָ שֹׁעֵךְ לֹא בְּצָר וְכֹל מִאֲמַצִּי־בַח:
 20 אֶל־תִּשְׂאָף הַלִּילָה לְעֵלוֹת עַמִּים תַּחֲתֵם:
 21 הַשָּׁמַר אֶל־תִּפֹּן אֶל־אֲוֹן בִּיר־עֲלֵיָה בַּחֲמַת
 מַעֲנִי:
 22 הַיָּרֵאֵל יִשְׁנִיב בְּכֹחוֹ מִי כְמוֹהוּ מוֹרָה:
 23 מִי־יִפְקֹד עֲלָיו דַּחְפוּ וּמִי־אִמַר פִּעֲלָתֵךְ
 עוֹלָה:
 24 זָכַר בִּיר־הַשָּׁנִיא פִּעֲלוֹ אֲשֶׁר שָׁרְרוּ אֲנָשִׁים:
 25 כִּל־אֵדָם חוֹרְבוּ אֲנִישׁ וּבִיט מִרְחֹקוֹ:
 26 הַיָּרֵאֵל יֵאָר וְלֹא נָדַע מִסְפַּר שָׁנָיו וְלֹא־חֲקַרְי:
 27 כִּי יִגְרַע נִמְפִּיר־מִים יִזְקוּ מִטָּר לֹאֲדוֹ:
 28 אֲשֶׁר־יִזְלוּ שִׁחֲקִים וְרַעְפּוּ עַל־אֵדָם רַבִּי:
 29 אָף אִס־יִבְיֹן מִקְרַש־יָעַב תִּשָּׂאוֹת סִבְחוֹ:
 30 הַיָּרְפָּשׁ עֲלָיו אוֹרוֹ וְשִׁרְשֵׁי הַיָּם בִּסְהָ:
 31 בִּירִבֵּם דִּין עַמִּים וְתִרְאֵכֵל לְמַכְבִּירִי:
 32 עַל־כִּפְפִים פִּסְחֵהוּ אוֹרוֹ וְיִצּוּ עֲלֵיהֶם בַּמַּפְנִיעִי:
 33 יִגִּיד עֲלָיו רַעוּ מִקְנֵה אָף עַל־עוֹלָה:

37

1 אֶר־לִוְאוֹת יִחַדֵּר לְבִי וְתוֹר מִמְקוֹמוֹ:
 2 שִׁמְעוּ שְׁמוֹעַ בְּרַגְלֵי קְלוֹ וְתִגַּה מִפִּיו יצא:
 3 תַּחֲתִי־כִל־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכַּחוּ וְאוֹרוֹ עַל־בְּנִפְנוֹת
 הַאֲרָרִץ:
 4 אֲחֲרָיו יִשְׁאֲנִיקוּל וְרַעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ וְלֹא
 יִעֲקֹבֵם בִּיר־יִשְׁמַע קוֹלוֹ:
 5 יִרַעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה גְדִלוֹת וְלֹא
 נִדְעַ:
 6 כִּי שִׁלְגָה יִאֲמַר הוּא אֲרָרִץ וְנִשְׁם מִטָּר וְנִשְׁם
 מִסְרוֹת עֲזוֹ:
 7 בִּירִב־לֵב־אֵדָם וְיַחֲתוּם לְדַעַת כִּל־אֲנָשִׁי
 מַעֲשֵׂהוּ:
 8 וְתִבְאֵה תִיָּה בְּמִרְאֵי־בֶּרֶךְ וּבִמְעוֹתֵיהֶם תִּשְׁפֹּן:
 9 מִי־יִחַדֵּר תָּבוֹא סוּפָה וּמִמְזוֹרִים קִרְיָה:
 10 מִנְשִׂמַּת־אֵל יִתְרַקַח וְרַחֵם מִים בְּמוֹצֵק:
 11 אֶר־פְּרִי יִטְרִיחַ עַב יִפְרִץ עֲנֹן אוֹרוֹ:
 12 וְהוּא מִסְפּוֹת אִם־הַתְּפַךְ בְּמַחְבֻּלָּתוֹ כִּי
 (בַּתְּחַבּוּלָּתוֹ ק) לְפַעֲלֵם כִּל אֲשֶׁר יִצְוֹם אִם־
 עַל־פְּנֵי תֵבֵל אֲרַעָה:
 13 אִם־לִשְׁכַּט אֶמְלֶאֲרֵצוּ אִס־לְחַסֵּד וּמִצְאָהוּ:
 14 הַאֲוִיגָה זֹאת אוֹיִב עֲמַד וְחַתְּבוֹנוֹן אִם־פְּלֹאוֹת
 אֵל:
 15 הַתְּדַע בְּשׁוּם־אֵלוֹהַ עֲלִיָּהֶם וְחֹפִיעַ אוֹר
 עֲנָנוּ:
 16 הַתְּדַע עַל־מִפְלְשֵׁי־עַב מִפְּלֹאוֹת הַיָּםִים
 דַּעִים:
 17 אֲשֶׁר־בְּרִיחַ חֲמִים בַּהֲשֵׁק אֲרָרִץ מִדְּרוֹם:
 18 תַּרְקִיעַ עֲפוּ לְשִׁחֲקִים חֲזִיקִים פְּרָאֵי מוֹצֵק:
 19 הוֹדִיעֵנו מַה־נֹּאמַר לוֹ לֹא־נַעֲרַךְ
 מִפְּנֵי־חֲשֵׁךְ:
 20 הַיָּסְפֵר־לוֹ כִּי אֲדַבֵּר אִם־אִמַּר אִישׁ כִּי
 יִבְלַע:
 21 וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר בְּהִיר הוּא בִּשְׁחֲקִים
 וְרוּחַ עֲבָרָה וְתִשְׁתַּהֲרֵם:
 22 מִצְּפוֹן יִרְבֵּב יָאֲתָה עַל־אֵלוֹהַ נוֹרָא הוֹדִי:
 23 שְׂדֵי לֹא־מִצְעָאָנוּ שְׂנֵא־יִכַח וּמִשְׁפַּט
 וְרַב־צִדְקָה לֹא יִעֲנָה:
 24 לָכֵן יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא־יִרְאָה
 כִּל־חַכְמֵי־לֵב פ

38

1 וְיַעֲוִי־הוֹה אֲדִיאִיִּב מִן כִּי־תִשְׁעָרָה כִּי (מִן אִם)
 (תִּשְׁעָרָה ק) וְיִאֲמַר:
 2 מִי זֶה מִחֲשֵׁיךְ עֲצָה בְּמִלּוֹן בְּלִי־דַעַת:

20 הַגַּע וְיִתְנוּ וְחַצוֹת לִילָה יִגְעִשׁוּ עִם וְיַעֲבְרוּ
 וְיִסְרוּ אֲבִיר לֹא בִיד:
 21 כִּי־עֵינָיו עַל־הַרְבֵּי־אִישׁ
 וְכִל־צִדְקָתוֹ יִרְאֵהוּ:
 22 אִי־חֲשֵׁךְ וְאִין צִלְמֹת לְהַסְתֵּרָם פִּעֲלֵי אֲוִן:
 23 כִּי לֹא עַל־אִישׁ יִשִּׁים עוֹד לְהַלֵּךְ אֶל־אֵל
 בַּמִּשְׁפָּט:
 24 יִרַע בְּפִירִים לֹא־חֲמַר וּנְעַמַד אֲחֵרִים
 תַּחֲתֵם:
 25 לָכֵן וְיִיר מַעֲבָדֵיהֶם וְהַפֵּךְ לִילָה וְיִתְפַּאֲוּ:
 26 תַּחֲתֵי־רַשָּׁעִים סִפְסַם בַּמִּקּוֹם רִאִים:
 27 אֲשֶׁר עַל־פִּנוֹ סָרוּ מֵאֲחֲרָיו וְכִל־הַרְבִּיּוּ לֹא
 הַשְׁבִּילוּ:
 28 לְהִבִּיא עֲלָיו צִעֲקַת־דִּל וְצִעֲקַת עֲנִיִים
 יִשְׁמַע:
 29 וְהוּא יִשְׁקַמ אִמִּי וְיִשַׁע וְיִסְתַּר פְּנִים וְיִמִּי
 יִשׁוּרְנוּ וְעַל־נִי וְעַל־אֵדָם יַחֵד:
 30 מִמְלַךְ אֵדָם הַנֵּף מִמְקָשֵׁי עִם:
 31 כִּי־אֶל־אֵל כִּי־אִמַר נִשְׁאֲתִי לֹא אֶחְבֵּל:
 32 בְּלַעֲדִי אֲחַזוּהוּ אִתָּה חֲרָנִי אִם־עָלוּ פִעֲלָתִי
 לֹא אִסִּיר:
 33 הַמַּעֲמֵךְ יִשְׁלַמְנָה כִּי־מִאֲסַת כִּי־אֲתָה תִּבְחַר
 וְלֹא־אֲנִי וּמַה־יִּדְעָה דַּבֵּר:
 34 אֲנִישׁ לֵבֵב יִאֲמְרוּ לִי וְנִבְרַח חֲכָם שִׁמַּע לִי:
 35 אוֹיִב לֹא־בְרַעַת וְיִדְבַר וְהַרְבִּיּוּ לֹא
 בַּהֲשִׁילוּ:
 36 אָבִי יִבְחַן אוֹיִב עֲדִי־נִצַּח עַל־תִּשְׁבַּת
 בְּאֲנָשֵׁי־אֲוִן:
 37 כִּי יִסִּיר עַל־תִּשְׂאֲתוֹ שִׁמַּע בִּינִי וְיִסְפּוֹק
 וְיִרְבֵּב אֲמְרוּ לֹאֵל: ס

35

1 וַיַּעַן אֵלֵיהוּ וַיֹּאמֶר:
 2 הַזֹּאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפַּט אֲמַרְתָּ צִדְקִי מֵאֵל:
 3 כִּי־הִאֲמַר מִהִי־סִבְרָלְךָ מִה־אֲעִיל מִתַּחֲתָיָה:
 4 אֲנִי אֲשִׁיבֵךְ מִלִּין וְאֶת־רִעִיךָ עִמָּךְ:
 5 בַּשֵּׁט שָׁמַיִם וְרֹאחַ וְשׁוֹר חֲקִים נִבְהוּ מִמָּךְ:
 6 אִם־תִּחַטָּא מִהִתְפַּלֵּל־כִּי וְרַבּוּ פִשְׁעֵיךָ
 מִהִתְעַשְׂהוֹלוֹ:
 7 אִם־צִדְקָה מִהִתְחַנְּנִילוּ אוֹ מִהִמְיַדְךָ יִקַּח:
 8 לֹא־יִשְׁפֹּטְךָ לִשְׁעֵךְ וְלִבְנֵי־אֵדָם צִדְקַתְךָ:
 9 מִרַב עֲשׂוּקִים יִזְעִיקוּ וְיִשְׁוֵעוּ מִזִּרְעֵ רַבִּים:
 10 וְלֹא־יִאֲמַר אִיָּה אֵלוֹהַ עֲשִׂי נַתַּן זְמֹרוֹת
 פְּלִלָּה:
 11 מִלִּפְנֵי מִבְּחָמוֹת אֲרָרִץ וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
 יִחַמְּנוּ:
 12 שִׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יִעֲנָה מִפְּנֵי אֲוִן רַעִים:
 13 אֲדַרְשׁ־וּא לֹא־יִשְׁמַע אֵל שְׂדֵי לֹא יִשׁוּרְנָה:
 14 אָף כִּי־הִאֲמַר לֹא תִשְׁוֹרְנוּ דִין לְפָנָיו
 וְתַחֲלוּל לוֹ:
 15 וְעַתָּה כִּי־אֲוִן סָקַד אַפּוּ וְלֹא־יִדַע בַּשֵּׁט
 מֵאֵד:
 16 וְאוֹיִב הִכֵּל וּפְצַה־פִּיהוּ בְּכִל־יִדְעַת מִלִּין
 יִכְבַּר: פ

36

1 וַיִּסַּף אֵלֵיהוּ וַיֹּאמֶר:
 2 בַּסֵּר־לִי וְעִיר וְאֲחַדְךָ כִּי עוֹד לְאֵלוֹהַ מַלִּים:
 3 אֲשֵׁא דַעִי לְמַרְחֹק וְלַפְעִל אֲתִיר־צִדְקָתִי:
 4 כִּי־אֲמַנֵם לֹא־שָׁמַר מִלִּי חֲמִים דַּעוֹת עִמָּךְ:
 5 כִּי־אֶל־כִּפִּיר וְלֹא יִמָּסַם כִּפִּיר בַּח לֵב:
 6 לֹא־יִתְנֶה רַשָּׁע וּמִשְׁפַּט עֲנִיִים וְתֵן:
 7 לֹא־יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו וְאֶת־מִלְכִים לְפִסַּא
 וְיִשְׁבִּים לְנִצַּח וּיִגְבְּהוּ:
 8 וְאִם־אִסְרוּם בְּזִיקִים וְלִכְדוֹן כְּחַבְלֵי־עֵינָי:
 9 וְיִגַּד לְהֵם פִּעֲלֵם וּפִשְׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבְּרוּ:
 10 וְיַגִּיל אֲזָנִים לְמוֹסֵר וְיִאֲמַר כִּי־יִשְׁכּוֹן מֵאֲוִן:
 11 אִם־יִשְׁמַעוּ וְיַעֲבְדוּ וְיִכְלוּ וְיִמָּסַם בַּשֵּׁט
 וְשִׁנִּיהֶם בְּנֵיעִים:
 12 וְאֶם־לֹא יִשְׁמַעוּ בְּשִׁלַּח יַעֲבְרוּ וְיִגְוֵעוּ
 בְּכִל־יִדְעַת:

3 יִשְׂרֵלִבִי אֲמָרִי וְדַעַת פְּתִי בְּרוֹר מִלְלוֹ:
 4 רֹחֵי־אֵל עֲשֵׂתִנִּי וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תִמְנוּנִי:
 5 אִם־תִּחְבֹּל חֲשִׁבִנִי עֲרַכָה לְפָנֵי הַתְּנַצְבָּה:
 6 הַיָּרָאֵנִי כְּפִיךְ לֹאֵל מִחֲמַר כִּכְרַתִּי גַם־אֲנִי:
 7 תִיָּה אֲמָתִי לֹא תִבְעַתְךָ וְאִכְפִי עַל־ךָ
 לֹא־יִבְכֵךְ:
 8 אָךְ מִקְרָב בְּאֲזִנִי וְקוֹל מִלִּין אֲשַׁמַּע:
 9 וְךָ אֲנִי בְלִי פִשַׁע חָף אֲנִכִּי וְלֹא עוֹן לִי:
 10 הֵן תִּנְאוֹת עָלִי יִמָּצֵא יִחְשְׁבִנִי לְאוֹיִב לוֹ:
 11 יִשֵּׁם פִּסַּד הַגִּלְיָי וְיִשְׁמַל כִּל־אֲרַחֲתִי:
 12 הַיָּרְזוֹת לֹא־צִדְקָה אֲעֲנֶךָ בִּיר־רַבָּה אֵלוֹהַ
 מֵאֲנוּשׁ:
 13 מִי־דַעַת אֵלוֹי רִיבוֹתֵךְ כִּי־לִדְבָרְךָ לֹא־יִעֲנָה:
 14 כִּי־בִאֲחַת וְיִבְרַחֲלֹ וּבִשְׁתִּים לֹא יִשׁוּרְנָה:
 15 בַּהֲלוֹם אִם־יִוִּן לִילָה בְּנִפְל הַתְּרַדְמָה
 עַל־אֲנָשִׁים בַּתְּנַמוֹת עָלִי מִשְׁכָּב:
 16 אִזּוּ יִגְלַח אֲוִן אֲנָשִׁים וּבִמְסַרְם יִתַּחֲם:
 17 לְהַסִּיר אֵדָם מִשְׁשָׁה וְיִגַּה מִנְּבֵר יִכְסֵה:
 18 וְיִחַשֵּׁךְ נִפְשׁוֹ מִי־יִשְׁתַּח וְיַחֲוֹ מִעֲבַר בְּשִׁלַּח:
 19 וְהוֹכַח בְּמַכְאוֹב עַל־מִשְׁכָּבו וְיִזְכֵּיב כִּי (וְרוֹב
 ק) עֲצָמוֹי אֲתֵן:
 20 וְהַמְתִּיר תִּתְרוֹ לְחַם וְנִפְשׁוֹ מֵאֲכַל תַּאֲוֹה:
 21 יִכֵּל בְּשִׁרוֹ מִרְאֵי יִשְׁפִי כִי (וְשִׁפּוֹ ק)
 עֲצָמוֹתָיו לֹא רָאוּ:
 22 וְתִקְרַב לִשְׁחַת נִפְשׁוֹ וְתַחֲוֹ לְמַמְתִּים:
 23 אִם־אִישׁ עֲלָיו אִם־לֵאֲלֵךְ מִלִּין אֲחַד מִנִּי־אֲלָף
 לְה

אחריכ:

- 11 התבטחבו ביריב כמו ותעזב אליו ויגעך;
- 12 התאמין בו ביריב וישב ב ישיב (ק) ורעך ויגדך ואסף;
- 13 בקריהגנים געלסה אסאבכה חסידה ונצח;
- 14 ביריעוב לארץ בעיה ועלעפר תחמם;
- 15 ותשפח ביריגל תוורה ונתת השקה תרושה;
- 16 הקשים בגיה ללאלה לרוק וגישה בליחפח;
- 17 בירישה אלוה חכמה ולאחלק לה בפניה;
- 18 כעת במלות תמריא תשחק לסוס ולרכבו;
- 19 התתן לסוס גבוכה ותלביש צוארו רעמה;
- 20 התקיעשניו פארקה חוד גחלו איהם;
- 21 תפירו בעמק ונישש בכת וצא לקראתישק;
- 22 ישחק לפחד ולא יתח ולאישוב מפניחרכ;
- 23 עליו תהנה אשפה להב חנית וכידון;
- 24 כרעש ורגו וגפארקין ולאיהאמין בירקול שופר;
- 25 בדי שפר א יאמר האח ומרחוק רים מלחמה רעם רים ותרועה;
- 26 תמבינתך יאכריגן יפרש כעפו ב (בנפיו ק) לתיון;
- 27 אסעלפיוך יגיהו גשר וכי רים קנו;
- 28 סלע ישפן ויהלגן עלשורסלע ומצודה;
- 29 משם הפראכל למרחוק עיניו וביטו;
- 30 נאפלוו ב (ואפלוו ק) ועלערתם ובאשר תללים שם הוא: פ

40

- 1 וישן יהנה אתיאוב ויאמר:
- 2 הרב עשיתי יסור מוכים אלוה ויעננה: פ
- 3 וישן איוב אתיהנה ויאמר:
- 4 הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למרפי:
- 5 אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסר: פ
- 6 וישנהנה אתיאוב מן כ סעקה ב (מן ק) (סעקה ק) ויאמר:
- 7 אזרני כגבר תלציד אשאלך והודיעני:
- 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען הצדק:
- 9 ואסורוע פאל לך ובקול פמהו תרעם:
- 10 עדה נא נאון ונבה והוד ותר תלבלש:
- 11 הפין עברות אפך וראה כלגאח והשפילתו:
- 12 ראה כלגאח כניעוהו ותרך רשעים תחמם:
- 13 טמנם בעפר וחד גניהם חלש בפסיון:
- 14 וגסאני אודך בירחישע לך ומינד:
- 15 תהנהנא בהמות אשרעשיתי עמך חציר בפקר יאכל:
- 16 תהנהנא כמו במתניו ואנו בשרירי בטנו:
- 17 תחפין ונבו כמורארו גידי פחלו כ (פחתי ק) וישגו:
- 18 עמיו אפיקו נחשה רקמו כמטיל בקול:
- 19 הוא ראשית דרכיהאל העשו וגש חרבו:
- 20 ביריבול ררים ישאורלו וכליתת השקה ושתקישם:
- 21 תחתיצאלים ישכב כסתר קנה ובצה:
- 22 וסכהו צאלים צללו וסבוהו ערביהנחל:
- 23 הן ישקן נהר לא יחפו ויכסח א ביהגים ירדן אליפיהו:
- 24 בעיניו יתחננו במוקשים ונקבארף:
- 25 תמשל לניתן וכסה ובחבל תשקיע לשנו:
- 26 תחשים אגמון באפו ובחום תקוב לחיו:
- 27 תרבה אליו תחננים אסידבר אליו רבות:
- 28 תיכרת ברית עמך תחננו לעד עולם:
- 29 ותשחקבו בצפור ותקשנו לגערוותך:
- 30 יכרו עליו חרמים ותאווה בין כעננים:

- 31 תתמלא בשפות עורו ובצלצל דגים ראשו:
- 32 שיםעליו כפך זכר מלחמה אליחוסרף:

41

- 1 היתחלתו נקובה תגם אלמראיו וקל:
- 2 לאאזכר בי ועורנו ומי הוא לפני ותעב:
- 3 מי תקדימני ואשלם תחת פליחשמים ליהוא:
- 4 לא כ (לוראחריש ק) בקיו וקרבגבורות וחין עקבו:
- 5 מירגלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא:
- 6 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו איהם:
- 7 נאנה אפיקו קננים סגור חותם צר:
- 8 אהד פאחד וגשו רוחם לאיבוא ביניהם:
- 9 איש באתיהו ידבקו ותלכדו ולא תפירו:
- 10 עמישתיי תהל אור ועיניו כפעפעפישת:
- 11 מפיו לפידיים ותלכו פירונוי אש ותמלטו:
- 12 מנחירו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן:
- 13 נפשו תחלים תלהט ולחם מפיו יצא:
- 14 כפניו ילין עז ולפניו יצוק עליו בליחמו:
- 15 מפלי בשרו דבכו וצוק עליו בליחמו:
- 16 לבו יצוק כמראבן וצוק כפלה תחתיה:
- 17 משחו וגורו אלים משקרים ותחטאו:
- 18 משיגהו חרב בלי תקום חנית משע ושריה:
- 19 יחשב לתבן בקול לעין קבלון גחשה:
- 20 לא יבריתנו בךקשת לקש תהכורלו אבניקלע:
- 21 כקש גחשבו חותך וישחק לרעש פידון:
- 22 תחתיו חדונוי חרש ירפד חרוץ עליחטיט:
- 23 ורתים כסיר מצולה הם ישים כמקוקה:
- 24 אחריו יאיר גתיב יחשב תהום לשיכה:
- 25 אוריעלעפר משלו העשו לבליתיה:
- 26 אתיעלגבה יראה הוא סלך עלכלבניישחין: פ
- 1 וישן איוב אתיהנה ויאמר:
- 2 דעשכ ב (ידעתי ק) בירכל תוכל ולא יבצר משך מוקה:
- 3 מי זה א מעלים עצה בלי דעת לכן תהדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע:
- 4 שמענא ונאכזי אדבר אשאלך והודיעני:
- 5 לשמעאון שמעתך ועתה עיני ראיתך:
- 6 עלפן אמאס ונחמתי עלעפר ואפרי: פ
- 7 ויהי אחר דבר יהנה אתיהקרים האלה אלאיוב ויאמר יהנה אלאלים תמיני תה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נבונה בעבדי איוב:
- 8 ועתה קחורלכם בשבעהפרים ושבעה אילים וילכו אלעבדי איוב והעליהם עולה בעדכם ואיוב עבדי תפלה עליכם כי אספניו אשא ובלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נבונה בעבדי איוב:
- 9 וילכו אליפו תמיני ובלעד השוחי צפר תעמתי ויעשו פאשר דבר אליהם ותהו וישא ותהו אתפני איוב:
- 10 ויהנה ב אתישבתי כ (שבתי ק) איוב בהתפללו בעד רעהו ויסר יהנה אתיעלאלאשר לאיוב למשנה:
- 11 ויבאו אליו כלאחיו וכל אחותיו ב (אחיותיו ק) וכל ידיעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדו לו ויגממו אותו על כלהרעה אשרסביא יהנה עליו ויתגורלו איש קשיטה אחת ואיש גום וקב אחר:
- 12 ויהנה בךך אתאחרות איוב מראשיתו ויהרלו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות:
- 13 ויהרלו לשבעה בניו ושלוש בנות:
- 14 וייקרא שםסאחתי ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית סרן כפוח:
- 15 ולא נמצא נשים בנות איוב

- בכלהארץ וישן לקם אביהם ונהלה בתוך אחיהם: פ
- 16 ויהי איוב אחריוזאת מאה וארבעים שנה זקנא כ (ויראה ק) אתבניו ואתבני בניו ארבעה דורות:
- 17 ויקם איוב וכן ושבע ימים:

PSALMS

1

- 1 אשריחאיש אשר לא תלך בעצת רשעים וברךך תפאים לא עמד ובמשוב לצים לא יושב:
- 2 כי אם בתורת יהנה חפצו ובתורתו יהנה יוםם ולילה:
- 3 ותנה בעין שתול עלפלגי מים אשר פרו ו יתן בעתו ועליו לא יזיבול וכל אשריעשה יצליח:
- 4 לא יכחן הרשעים כי אספמן אשרתהפנו רוח:
- 5 עלפין א לאיקמו רשעים במשפט ותפאים בעצת צדיקים:
- 6 ביריודע יהנה ככך צדיקים ורכב רשעים תאבד:

2

- 1 למה רגשו גוים ולאמים והגוררים:
- 2 ותצבו א מלכיהארץ ורוגנים נוסדויהוד עליהנה ועלגשיות:
- 3 ונתתה אתיםורויתמו ונשליכה מפני עבתימו:
- 4 יושב בשמים ושחק אדני ולעגלמו:
- 5 אז ידבר אלימו באפו ובחרונו ויכלמו:
- 6 ואני נסבתי מלפי עלציון תרקשתי:
- 7 אספכה אל חן ותנה אמר אלי בני אשה אני תיום ולדתיך:
- 8 שאל מפני ואתנה גוים ונתלךך ואתהנתך אפסיראין:
- 9 תרעם בשבט בקול פכלי יוצר תנפצם:
- 10 ועתה מלכים תשפילו תוסרו שפטי ארץ:
- 11 עבדו אתיהנה ביראה ויגילו ברעקה:
- 12 נשקורבר פוראני ונתאבדו דבר ביריבשר כמעט אפו אשרי כלחוסים בני:

3

- 1 מזמור לדוד בכרחו מפני אבשלום בנו:
- 2 יהנה מדיחבו צרי רבים קמים עלי:
- 3 רבים אמרים לגפשי אין ישועתה לו כאלהים סלה:
- 4 ואתה יהנה מגן פגדי כבודי ומרים ראשי:
- 5 קולי אלייהנה אקרא ויעני מהר קחשו סלה:
- 6 אני שבעתי ואישנה תקיצותי כי יהנה יסמכני:
- 7 לא אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי:
- 8 קומה יהנה א הושיעני אלתי בירחפית אתיעלאלאיוב לחי שני רשעים שברתי:
- 9 ליהנה תשיעה עלעמך ברבכתך סלה:

4

- 1 למנצח בנגינות מזמור לדוד:
- 2 בקרא עני א אלתי צדקי כפצר החכת לי חני ושמע תפילתי:
- 3 בני איש עדימה כבודי לכלמה תאבדון ריח תבקשו קוב סלה:
- 4 ודעו בירחפלה יהנה חסיד לו יהנה ישמע

5

- 1 למנצח אלהיחילות מזמור לדוד:
- 2 אמרי האוניה יהנה בניה חגיגי:
- 3 תקשיבה וקולו שועי מלפי ואלתי פיאליך אתחפלל:
- 4 יהנה בקר תשמע קולי פקר אעבדך לך ואצפה:
- 5 כי לא אליחפין רשע א אהה לא ויגדך רע:
- 6 לא יתיעצבו חוללים לגד עיניך נאנה כלפפלי און:
- 7 תאבד דברי קוב אישדמים ומרמה ותעב א יהנה:
- 8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחנה אליחובלכודשך ביראתך:
- 9 יהנה ויחני בצדקתך למען שוקרי חושר כ (חושר ק) לפני דרדך:
- 10 כי אין כפיהו נבונה כרעם היות קברפתוח גרוגם לשונם ותליון:
- 11 האשמים א אלהים יפלו ממעצותיהם קרב פשעיחם חדיחמו בירמרו כך:
- 12 וישמחו כלחוסים כך לעולם ויגנו ותסד עלימו ויעלצו כך אהבי שפך:
- 13 ביראשה תכרך צדיק יהנה כפנה כצון תעטרונו:

6

- 1 למנצח בנגינות עלהשמנית מזמור לדוד:
- 2 יהנה אלכאפך תוכיחני ואליתחמתך תסכרני:
- 3 חנני יהנה כי אמלל אני רפאני יהנה כי נבדלו עממי:
- 4 ונפשי נקלה מאד נאמ כ (וואה ק) יהנה עדימתך:
- 5 שובה יהנה תלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
- 6 כי אין כמות וברך בשאול מי יודהה לך:
- 7 זעתי א באנחתי אשחה בכללילה משתי כדמעתי ערשי אמסה:
- 8 עששה מפעם עיני עתקה בכלצורתי:
- 9 סורו ממני כלפפלי און בירשמע יהנה קול כביני:
- 10 שמע יהנה תחנתי יהנה תפילתי וקח:
- 11 יבשו ויחפלו מאד כלאיבי ישבו ובשו רגע:

7

- 1 שגיון לדוד אשרשר ליהנה עלדברייכוש כרמימי:
- 2 יהנה אלתי כך חסיתי הושיעני מכלירחפי והצילני:
- 3 כן יסתר פארתה נפשי פרך ואין מציל:
- 4 יהנה אלתי אסעשיתי זאת אסיעשעל ככפי:
- 5 אסגמלתי שולמי רע ואתלצה צורתי רימם:
- 6 יברר אויב א נפשי וישן וירמס לארץ חני וכבודי לעפר ישפן סלה:
- 7 קומה יהנה א באפך תנשא בעברות צורתי ועוקה אל משפט צויתי:

- בקרא אליו:
- 5 רגזו ואליתחטאו אמרו בלבכםם עלמשככם ולמו סלה:
- 6 זכחו וכחייצדק ובטחו אליהנה:
- 7 רבים אמרים מיראנו טוב נסדעלנו אור פניך יהנה:
- 8 ונתתה שמחה בלבי משת דגנם ותירושם רבו:
- 9 בשלום יחיו אשכבה ואישן ביראתה יהנה לקדך לבטח תושיבני:

4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני מרתי ארחות פרייך;
 5 תמך אשרי במעגלותיך בלגמומו פעמי;
 6 אני יקראתיך כרתענני אל הים אונך לי שמע אמרתי;
 7 תפל תסדך מושיע חוסים ממחוקומים בימתי;
 8 מרני יאישון בתדעין בצל בנפיתך תסתיבני;
 9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקפו עלי;
 10 תלבטו סגרו פימו דברו בגאותי;
 11 אשרינו עתה סבבני (ק) (סבבנו ק) עיניהם ושיחו לנזות בארץ;
 12 דמינו פארהו יבסורו לטורף ובקפיר ישב במסתרים;
 13 קומה יהנה קדמה פניו תכריעהו פלטה נפשי מרשע חרפך;
 14 ממתיים ידך א יהנה ממתיים מחלך חלקם פתיים יצפונך כ (וצפונך ק) תמלא בטנם וישבעו בנים והניחו והרם לעולליתם;
 15 אני בצדק אמתה פניך אשבעה בהקוץ תמננתך;

18

1 למנצח לעשות מזור לך יהוה אשר דבר א ליהוה אתי דברי השריה הזאת ביום הצילינה אותו מפר בל-איביו ומרד שאול;
 2 ויאמר ארמך יהוה חוקי;
 3 יהוה א סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסיהבו מגני וקרחי ישי משגבי;
 4 מהלל אקרא יהוה ומן-איבי אנשע;
 5 אפפוני תכלימות ונחלי בלעל ובעהוני;
 6 חבלי שאול סבבני קרמיני מוקשי מות;
 7 בצרלי א אקרא יהוה ואל-אלתי אשוע ישמע מהיכלו קולי וישועתי לפניו א תבוא באוני;
 8 ותגעש ותקעש א הקרץ ומוסדי הרים ויהנו ויהגעשו בירייה לוי;
 9 עלה עשן א באפס ואש-מפיו תאכל גתלים בערו ממני;
 10 ויש מים ויכר וערפל תחת רגליו;
 11 וירכב על-פרוב ויער וינדא על-בנפירי-רוח;
 12 ישת חשך א סתרו סביבותיו ספרו תשכתיים עבי שחקים;
 13 מלגה נגדו עביו עברו כרד ונתלתי-אש;
 14 וירעם פשמים א יהוה ועליון ותן קלוי כרד ונתלתי-אש;
 15 וישלח חציו ויפיצם ויקרקום רב ויהם;
 16 ויראו א אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מצערתיך יהוה משמרת רוח אפך;
 17 ישלח מפרים יקחני ומשני מפנים רבים;
 18 יצילני מאיבי עז ומשנאי ביי-אמצו ממני;
 19 יקדמוני ביום-אירי ויהי-יהוה למשען לי;
 20 ויוציאני למרחב ומלצני ביי חפץ ביי;
 21 ויגמלי יהוה בצדקי כפר רבי וישיב לי;
 22 ביש-מרתו דרכי יהוה וליא-רשעתי מאלתי;
 23 ביי כל-משפטיו לנגדי וחקתיו לא-אסיר מני;
 24 ויאהי תמים עמו ואשפתר מעוני;
 25 וישביר-יהוה לי בצדקי כפר רבי לנגד עיניו;
 26 עס-חסיד תתקדד עס-גבר תמים תתקם;
 27 עס-גבר תתקדד עס-עשק תתפתל;
 28 ביי-אמתה עס-עני מושיע ועינים רמות תשפיל;
 29 ביי-אמתה תאיר גרי יהוה אלתי גייה תשפי;
 30 ביי-כך ארץ גרוד ובאלתי אדלג-שור;
 31 האל תמים דרכו אמרת-יהוה צרופה מגן הוא לכל א החסים בו;
 32 ביי מי אלוה מפלעדי יהוה ומי צור וולתי

אדם:
 10
 1 למה יהוה תעמד בהחוק תעלים לעשות בצרתי;
 2 בגאות רשע ידלק עני ותפשו א במזמות זו תשובו;
 3 ביהלל רשע על-תפנות נפשו ובצע בך נאץ ויהוה;
 4 רשע בגבה אפו בלי-ירש אין אלהים כל-מופתותיו;
 5 ויחילו דקמו כ (דקרו ק) בקליעת מרום משפטך מגדו בל-צורקיו ופיה פהם;
 6 אמר בלבו בל-אמוט לדר ודר אשר לא-דברע;
 7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון;
 8 ישב א במארב חצרים במסתרים ויהגן נקי עיניו לחלקה וצפוני;
 9 ארוב במסתור פארהו כספה ארוב לחמור עני יחטרף עני במשכו בהשחיתו;
 10 וקדח כ (ידך ק) וישח ונפל בעצומיו חלקאים כ (חיל ק) (באים ק)
 11 אמר בלבו שכח אל הסתר פניו בלי-ראה לנצח;
 12 קומה יהוה אל נשא ידך אל-תשכח עניי-ם כ (עניי-ם ק)
 13 על-מה א נאץ רשע א אלהים אמר בלבו לא תחריש;
 14 אמתה ביי-אמתה א עמל ובעס א תביט לתת בך עניך עניו ישוב חלקה והום אמתה א היות עזר;
 15 בר זרוע רשע וקדח תרוש-רשעו בל-תמצא;
 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו;
 17 תאות עניי שמשך יהוה תכין לפם תפשיב אונך;
 18 לשפט והום ודך בל-יוסיף עוד לערץ אנשו מן-הארץ;

11

1 למנצח לך יהוה חסיתי איך תאמרו לגפשי מדי כ (נודי ק) תרכס צפור;
 2 ביי הנה תלשעים וירכונן קשת פוננו חצם על-יתר לירות במר-אפל לישירי-לב;
 3 ביי תשחות ויקסון צדיק מה-רפעי;
 4 יהוה א מהיכל קדשו יהוה פשמים פסאו עיניו ויהו עפעפיו ויבחו בני אדם;
 5 יהוה צדיק ויבחו ורשע ואהב חסם שגאה נפשו;
 6 ימטר על-רשעים פחים אש ונגפרית רוח ולקפות מנת פוסם;
 7 ביי-צדיק יהוה צדקות אהב וישר יחזו פנימו;

12

1 למנצח על-השמינית מזור לך יהוה;
 2 הושיעה יהוה ביי-גמר חסיד ביי-פסו אמונים מגני אדם;
 3 שוא ויכפרו איש את-רעהו שפת חלקות בלב ולב ויכפרו;
 4 יכרת יהוה כל-שפתי חלקות לשון מרפחת גדלות;
 5 אשר אמרו א ללשוננו נגביר שפתינו אהנו מי אדון לנו;
 6 משר עניי מנצח אבינו עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע ופיה לו;
 7 אמרות יהוה אמרות טהרות כפר צרור בעליל לארץ מוקד שבועתם;
 8 אמת-יהוה תשמרה תצננו א מן-הידור זו לעולם;
 9 סביב רשעים ותתלכון פהם זלות לבני

8 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה;
 9 יהוה ידון עמים שפטני יהוה בצדקי וכתמי עלי;
 10 ויגמרא רע א רשעים ויכונן צדיק ויבחו לבות וכליות אלהים צדיק;
 11 מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב;
 12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בקל-יום;
 13 אסלא ישוב חרפו ילוש קשתו כרך ויכוננה;
 14 ולו הכין בלי-מות חציו לדלקים ופעל;
 15 הנה ויחבל-און ויהוה עמל וילד שפר;
 16 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת שפלו;
 17 ישוב עמלו בראשו ועל קרקדו תמסל-ורד;
 18 אוקה יהוה בצדקי ואזמרה שסו-יהוה עליון;

8

1 למנצח על-השמינית מזור לך יהוה;
 2 יהוה אדונינו מה-אדיר מך בקל-הארץ אשר תנה ודודך על-השמים;
 3 מפי עוללים וינקום וסדת עז למען צורקך להשפית אויב ומתנגס;
 4 ביי-ארמיה מך משי אצבעתיך ורם ויכובים אשר בוננתה;
 5 מה-אנשו ביי-תופקנו ויכר-אדם ביי-תפקנו;
 6 ותתקרהו עשט מאלהים וקבור ויהוה תעטרהו;
 7 תמשילהו במעשי ידך כל שפה תחת-רגליו;
 8 צנה ואלפים פלם וגם בהמות שרי;
 9 צפור מים ודגי הים עבר ארחות ימים;
 10 יהוה אדונינו מה-אדיר מך בקל-הארץ;

9

1 למנצח עלמות לבן מזור לך יהוה;
 2 אויבה יהוה בקל-לבי אספכה כל-נפלאותיך;
 3 אשקמה ואעלצה כך אזמרה שמך עליון;
 4 בשויר-איבי אזור וקשלו ויאבדו מפניך;
 5 ביי-עשית משפטי ודיני ישתב לכסא שופט צדק;
 6 נקרת גוים אדפת רשע שקם מחות לעולם ועד;
 7 האויב תמו תרבות לנצח וערים נתשת אבד וקרבם הפה;
 8 ויהוה לעולם ישוב פונן למשפט פסאו;
 9 והוא ישפט-תבל בצדק ידון לאמים במישרים;
 10 ויהו יהוה משגב לךך משגב לעשות בצרתי;
 11 ויבטחו כך יודע שמך ביי לא-עוקבת דרשיך ויהוה;
 12 זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים ליליותיו;
 13 ביי-ידך דמים אותם זכר לא-שכח צדקת עניי-ם כ (עניי-ם ק)
 14 תנני יהוה ראה עני משנאי מרומי מלשכרי מות;
 15 למען אספכה בל-תחלתך קשערי בתציון אגילה בישועתך;
 16 טבעו גוים בשחת עשו בהשתדו טמנו נלכדה רגלם;
 17 נודע א יהוה משפט עשה בפעל בפיו נוקש רשע הגיון סלה;
 18 וישוב רשעים לשאולה בל-גוים שכחי אלהים;
 19 ביי לא לנצח וישכח אביון תקות עניי-ם כ (עניי-ם ק) תאבד לעד;
 20 קומה יהוה אל-עניו אנשו ישפטו גוים על-פניך;
 21 שיתה יהוה א מרחה להם ידעו גוים אנשו תמה סלה;

אדם:
 13
 1 למנצח לך יהוה אמר גבל בלבו אין אלהים השחיתו התעבו עליה אין עשה-טוב;
 2 יהוה משמים השקפו על-בני-אדם להאות הוש משפיל רשע את-אלהים;
 3 תפל סר יחזו נאלחו אין עשה-טוב אין גמ אחר;
 4 הלא ידעו כל-פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו;
 5 שם א פתרו פחד ביי-אלהים בור צדיק;
 6 עצת-עני תבישו ביי יהוה מחסו;
 7 מי ותן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו ויגל יעקב ישמח ישראל;

17
 1 מזור לך יהוה מייגור באהלך מיישכן בהר קדשך;
 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו;
 3 לא-רגל א על-לשנו לא-עשה לרעהו רעה וקדחה לא-נשא על-קרבו;
 4 נבחו א בעיניו נמאס ואת-יראי יהוה וכבוד נשבע להרע ולא ימר;
 5 בספסו א לא-דנתן נשך ושחד על-דנקי לא לקח עשה-אלה לא ימות לעולם;

17
 1 תפתח לך יהוה שמעה יהוה א צדק תקשיבה רחמי האויב תפלתי בלא שפתי מרמה;
 2 מלפניך משפטי יצא עיניך תתנוגה מישרים;
 3 בנתת לבי א פקדת לילה צרפתי בל-תמצא זמתי בל-תצדקי-פי;

11
 1 למנצח לך יהוה חסיתי איך תאמרו לגפשי מדי כ (נודי ק) תרכס צפור;
 2 ביי הנה תלשעים וירכונן קשת פוננו חצם על-יתר לירות במר-אפל לישירי-לב;
 3 ביי תשחות ויקסון צדיק מה-רפעי;
 4 יהוה א מהיכל קדשו יהוה פשמים פסאו עיניו ויהו עפעפיו ויבחו בני אדם;
 5 יהוה צדיק ויבחו ורשע ואהב חסם שגאה נפשו;
 6 ימטר על-רשעים פחים אש ונגפרית רוח ולקפות מנת פוסם;
 7 ביי-צדיק יהוה צדקות אהב וישר יחזו פנימו;

12
 1 למנצח על-השמינית מזור לך יהוה;
 2 הושיעה יהוה ביי-גמר חסיד ביי-פסו אמונים מגני אדם;
 3 שוא ויכפרו איש את-רעהו שפת חלקות בלב ולב ויכפרו;
 4 יכרת יהוה כל-שפתי חלקות לשון מרפחת גדלות;
 5 אשר אמרו א ללשוננו נגביר שפתינו אהנו מי אדון לנו;
 6 משר עניי מנצח אבינו עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע ופיה לו;
 7 אמרות יהוה אמרות טהרות כפר צרור בעליל לארץ מוקד שבועתם;
 8 אמת-יהוה תשמרה תצננו א מן-הידור זו לעולם;
 9 סביב רשעים ותתלכון פהם זלות לבני

26

1 לְקוֹדֹד אֶשְׁמְנֵי וְהוֹדָה בִּירְאֵי בְהַמִּי הַלְבַתִּי
 וּבִיהוֹדָה בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד:
 2 בְּחַנְנֵי יְהוָה וְגִסְנֵי צְלוּפָה כַּ (צָרָפָה ק) כְּלוּתִי וְלִבִּי:
 3 בִּירְחֻסְךָ לְגִדְדָה עֵינֵי וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּאַמְתְּךָ:
 4 לֹא יִשְׁבַּחְתִּי עִם־מִתְרַשָּׁאוֹ וְעַם גַּעְלָמִים לֹא אָבֹא:
 5 נֹאחֵי וְהִסַּל מְרַעִים וְעִם־רָשָׁעִים לֹא אֲשַׁב:
 6 אֶרְחֵץ בְּגִסְיוֹן כִּפְיִ וְאֶסְבֶּה אֶת־מִזְמוֹנְךָ וְהוֹדָה:
 7 לְשִׁמְעַת בְּקוֹל תוֹכְהָ וּלְסֹפֵר כְּלִי־נֶפֶלְאוֹתֶיךָ:
 8 יְהוָה אֲהַבְתִּי מֵעוֹן בִּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:
 9 אֶל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נִפְשִׁי וְעִם־אֲנָשֵׁי דָמִים תִּיִי:
 10 אֲשֶׁר־בִּידְיָהֶם זָמָה וַיִּמְנַם מִלְּאֵה שְׁחָד:
 11 וְאֲנִי בְהַמִּי אֲלֶךְ פְּדֵנִי וְחַנְנֵנִי:
 12 רְגֵלִי עֲמֶדָה בְּמִשְׁוֹר בְּמַקְהָלִים אֲבָרַךְ וְהוֹדָה:

27

1 לְקוֹדֹד יְהוָה אֹרִי וְנִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא וְהוֹדָה
 מְעוֹדֵתֵי מִמִּי אֶסְתַּד:
 2 בְּקֹרֶב עָלִי אֲמַרְעִים לְאָכַל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי לִי תִשָּׂא כְשִׁלּוֹ וְנִפְלִי:
 3 אֲסִתְחַנֶּה עָלִי אֲמַנְהָ לֹא־יִירָא לִבִּי אֲסִתְקַוֶּה עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ:
 4 אַחַת אֲשַׁלְתִּי מֵאֲחֵי־יְהוָה אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית־יְהוָה כְּלִימֵי תִי לְחַזוֹת בְּנִעֻם־יְהוָה וּלְבַכֵּר בְּהִיבְלוֹ:
 5 כִּי יִצְפְּנֵנִי אֲבַסֶּפֶה בְּיוֹם רָעָה וְסַחֲרֵנִי בְּסַחֵר אֶהְלֹק בְּצוֹר יְרוּמִמְנֵי:
 6 וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אִיבִי כִּיבֹבְתִי וְאֲזַבְחָה בְּאֶהְלֹק זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לִיהוָה:
 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֲקַרָא וְחַנְנֵנִי וְעֲנֵנִי:
 8 לֵךְ אִמֵּר לִבִּי בַקִּשׁוֹ כִּי אֶתְחַנֶּנֶךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ:
 9 אֶל־תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֶל־תִּבְרַח בְּעֵינֶיךָ עֵזְרִיתִי הִיטָה אֶל־תִּשְׁשֵׁנִי וְאֶל־תִּעַזְבוּנִי אֶלְתִּי יִשְׁעֵי:
 10 בִּירְאֵי וְאִמֵּי עֹבְדֵי וַיְהוֹדָה וַיִּסְפְּנֵנִי:
 11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וְנַחֲנֵנִי בְּאֶבֶת מִשְׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֶיךָ:
 12 אֶל־תִּתְחַנֶּנִּי בְּגִשְׁפֵּי צָרִי כִּי קָמוּרִי עֵדִישׁ־קָר וּפִיחַ חֶמְס:
 13 לִלְוֵאָה תִּאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת כְּטוֹבֵי־יְהוָה בְּאֶרֶץ תִּיִם:
 14 קִנְיָה אֶל־יְהוָה חֶמְקִי וְנִאֲמֵץ לִבִּי וְקִנְיָה אֶל־יְהוָה:

28

1 לְקוֹדֹד אֲלֶיךָ יְהוָה אֲקַרָא צוֹרִי אֶל־תִּסְתַּכֵּשׁ מִמֶּנִּי פֶרְחֵתְשָׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יְהוָה בּוֹרִי:
 2 שִׁמְעָה קוֹל תְּחִנּוּתִי בְּשִׁוְעֵי אֲלֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל־דָּבִיר קוֹשֶׁךְ:
 3 אֶל־תִּמְשַׁכְּנֵנִי עִסְדֵּי־רָשָׁעִים וְעִם־פְּעֵלֵי אֹן דְּבָרֵי לִוּם עִסְדֵּי־רָשָׁעִים וְרָעָה מִלְּבָבָם:
 4 תִּוְלָדֶם בְּפִעְלָם וְכִרְעוּ מֵעַל־לִיחֵם מִמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם חֶשֶׁב גְּמוּלָם לָהֶם:
 5 כִּי לֹא יִבְנוּ אֶל־פִּעֻלָּתָהּ יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יְדֵי וְיִהְיֶה חֶמְסָם וְלֹא יִבְנִים:
 6 בְּרוּךְ יְהוָה בִּישְׁמַע קוֹל תְּחִנּוּתִי:
 7 יְהוָה אֲנִי וְקִנְיָנִי בּוֹ כִּסֵּחַ לִבִּי וְנִשְׁעוֹתֵי וַיַּעֲלֵנוּ לִבִּי וּמְשִׁירֵי אֲחֻדְנִי:
 8 יְהוָה עֲדִלְמוֹ וּמַעֲלוֹ וְשִׁוְעוֹת מְשִׁיחוֹ וְהוּא:
 9 הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־גִּזְלֹתֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עֲרֵב־עוֹלָם:

וְכִרְעוּ כְּלִי־יְדֵי עֶפְרָה וְנִפְשׁוּ לֹא תוֹה:
 31 זָרַע וְעֵבְדֵנִי וְסֹפֵר לֹאֲדֹנֵי לְדוֹר:
 32 יְבֹאוּ וְיִגִּידוּ צָדִיקָהּ לְעַם נוֹלַד כִּי עֲשָׂה:

23

1 מְזִמּוֹר לְקוֹדֹד יְהוָה רַעִי לֹא אֶחְסַר:
 2 בְּנֵאוֹת דָּשָׁא וְרַב־צִנִּי עֲלִימֵי מַגְחֹת וְנִהְלֵנִי:
 3 נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב וְנַחֲנֵנִי בְּמַעְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוּ:
 4 גַּם בִּירְאֶיךָ בְּנֵי צִלְמוֹת לֹא־יִירָא רַע בִּירְאֵהָ עֲפָדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ תִּשָּׂא וְנִחְמֵנִי:
 5 תַּעֲרֵךְ לִפְנֵי אֶשְׁלֵךְ וְגִדְדָה צָרָרִי דִשְׁמַת בְּשִׁמְךָ רֹאשִׁי כִּי־יִהְיֶה:
 6 אֲךָ אֲטוֹב וְחֶסֶד וְרַחֲמוֹנֵי כְּלִימֵי תִי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאֶרֶךְ יָמִים:

24

1 לְקוֹדֹד מְזִמּוֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
 2 בִּירְחֹא עֲלִימִים וְסִדְהָ וְעִלְגֵה־רֹת וְיִבְנֵנָה:
 3 מִירְעֵלָה בְּתֵר־יְהוָה וּמִירְקוֹם בְּמַקוֹם קוֹשֵׁי:
 4 נָקִי כַּפִּים וּבֶרֶךְ־לֵב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
 5 יִשָּׂא בְרִכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֵלֵהי יִשְׁעוּ:
 6 זֶה יוֹרֵד לְדַשֵּׁן כַּ (דַּרְשֵׁי ק) מִבְּקִשֵׁי פְּנֶיךָ וְעֹלֵב סֵלָה:
 7 שָׂאוּ שְׁעָרִים אֲרֵאשִׁיבֵם וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ תְּכַבֹּד:

8 מִי זֶה מֶלֶךְ תְּכַבֹּד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
 9 שָׂאוּ שְׁעָרִים אֲרֵאשִׁיבֵם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ תְּכַבֹּד:
 10 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ תְּכַבֹּד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ תְּכַבֹּד סֵלָה:

25

1 לְקוֹדֹד אֲלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא:
 2 אֶלְתִּי כִּי בְטַחְתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֵצוּ אִיבִי לִי:
 3 גַּם כְּלִי־קוֹרֶךְ לֹא יִבְשׁוּ וְכִשְׁוֹ הַבּוֹנִיִם רִיבִים:
 4 תִּדְרִיבֵנִי יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֶרְחוּתֶיךָ לְפָנֵי:
 5 תִּדְרִיבֵנִי בְּאַמְתְּךָ אֲלֶיךָ וְלִמְדֵנִי בִּירְאֵהָ אֶלְתִּי יִשְׁעֵי אֹתְךָ קוֹיִתִי כְּלִי־חַיִּים:
 6 וּבְרִי־חֶסֶד יְהוָה וְחֶסֶדֶךָ כִּי מַעֲלוֹם הַמָּה:
 7 תִּשְׁמָעוּת גְּבוּרִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר כַּסִּסְתָּךְ וְצִדְקֵי־יְהוָה לְמַעַן תִּזְכֹּר יְהוָה:
 8 מוֹרֵב וְיִשָּׁר יְהוָה עַל־פִּנּוֹן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְכֶּךָ:
 9 יוֹרֶךְ עֲנִיִם בְּמַשְׁפָּט וּלְמַד עֲנִיִם בְּרַחֲמֵיךָ:
 10 כֹּל־אֲרֻחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֲמַת לְנֹצֵרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוּתֵיהֶם:
 11 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי כִּי־הוּא:
 12 מִי־זָה הָאִישׁ וְכֹא יְהוָה יוֹרֵנִי בְּדַרְכֶּךָ וּבְחַרֵּךְ:
 13 נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן וְרַעֲנֵנִי יִירַשׁ אֶרֶץ:
 14 סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעִים:
 15 עֲנֵי תִמִּיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצֵא מִרְשַׁת רְגֵלִי:
 16 פְּנֵה־אֵלַי וְחַנְנֵנִי בִּירְחִיד וְעֲנֵנִי אֲנִי:
 17 צְלוּת לִבִּי תִרְחִיבוּ מִפְּצוֹלוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי:
 18 רַחֵם עֲנֵי וְעַמְלֵי וְשֹׂא לְבַב־חַטָּאוֹתֵי:
 19 רַחֵם־אוֹיְבֵי בִּירְחֵבוּ וְשֹׂאֵת חֶמְס שְׂנֹאוֹנֵי:
 20 שְׁמָרָה נִפְשִׁי וְתִצְלֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ בִּירְחִיתִי כִּי־:
 21 חֶסֶד וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיִתֶךָ:
 22 פְּדֵה אֶלְהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִפֶּל צָרוֹתָיו:

10 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ וְעֲנֵנִי בְּיוֹם־קָרָאנוּ:

21

1 לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְקוֹדֹד:
 2 יְהוָה בְּעֵזְרֵךְ יִשְׁמַח־מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מִהֲרִיגֵל מֵאֵד:
 3 תִּשְׁמָעוּת לְבוֹ וְנִתְחַה לֹו וְאֶרְשַׁת פִּתּוֹ בִּלְמַנְצַח סֵלָה:
 4 בִּירְחֻסְךָ מִנִּי בְּרַכּוֹת טוֹב תִּשְׁתִּי לְרֹאשׁוֹ עֲטַת פִּי:
 5 תִּיִם אֶשְׂאֵל מִמֶּךָ נִתְחַה לֹו אֶרְךָ יָמִים עוֹלָם וְעַד:
 6 גְּדוּל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהַדָּר תִּשְׁנֶה עָלָיו:
 7 בִּירְחִיתֵהוּ בְּרַכּוֹת לְעַד תִּסְחַדְהוּ בְּשִׁמְךָ אֶת־פְּנֵיךָ:
 8 בִּירְחֻסְךָ בְּטַח בִּיהוֹה וּבְחֶסֶד עָלְיוֹן בְּלִי־מוֹט:
 9 תִּמְצָא יְהוָה לְכָל־אִיבִיךָ וּמִיִּנֶה תִּמְצָא שְׂנֵאִיךָ:
 10 תִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־נִירוֹ אֵשׁ לְשַׁת פְּנֶיךָ יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבְכַעַס וְרַחֲמוֹם אֵשׁ:
 11 פְּרִי־מִוֹ מֵאֶרֶץ תִּאֲבֹד וְרַעַם מִבְּנֵי אֲדָם:
 12 בִּירְחֵמוֹ עָלֶיךָ רָעָה חֲשׁוֹבוֹ מִזָּמָה בְּלִי־יִכּוֹל:
 13 כִּי תִשְׁתַּחֲוֶה שְׂכָם בְּמִיתָרֶיךָ תִּכְבוֹן עַל־פְּנֵיהֶם:
 14 רִוְחָה יְהוָה בְּעֵזְרֵךְ גִּשְׁרָה וְנִמְרָה גְבוּרָתְךָ:

22

1 לְמַנְצַח עַל־צִלְתֵּי הַשַּׁחַר מְזִמּוֹר לְקוֹדֹד:
 2 אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עָבַדְתִּי כְּחוֹק מִישׁוּעָתִי דְבָרִי שְׂאֲנִי:
 3 אֵלֵהִי אֲקַרָא יוֹם וְלֹא תִשְׁנֶה וְלַיְלָה וְלֹא־דוֹמְנָה לִי:
 4 וְאֶתָּה קוֹדֵשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 5 כִּי בְּחַסְדּוֹ אֲבַתִּינִי בְּחַסְדּוֹ וּתְפַלְטֵמוֹ:
 6 אֲלֶיךָ וְעָקוּ וְנִמְלְטוּ כִּי בְחַסְדּוֹ וְלֹא־יִבּוֹשׁוּ:
 7 וְאֶנְכִּי הוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חִקְתָּ אֲדָם וְבוּי עִם־:
 8 כִּי־רָאִי יִלְעָנוּ לִי וּבְסִירוֹ בְּשִׁפָּה יִנְעוּ רֹאשׁ:
 9 לֹו אֶל־יְהוָה וּפְלַחְהוּ וַיִּצְלַחוּ כִּי תַפֵּן בּוֹ:
 10 בִּירְאֵהָ גְחוּ מִמֶּנִּי עֲלִשְׁדֵי אִמִּי:
 11 עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֵם מִמֶּנִּי אִמִּי אֵלֵי אֶתָּה:
 12 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי בִּירְצָה קְרוֹבָה בִּירְאֵן עוֹד:
 13 כִּסְבוּנֵי פְרִים רַבִּים אִפְרִי כִּשְׁן כַּתְרוּנִי:
 14 פְצוּ עָלַי פִּיחֵם אֶרְהַב חֶרֶף וְשֹׂא:
 15 כַּמִּים נִשְׁכַּחְתִּי וְהִתְפַּרְדּוּ כִּלְעֲצָמוֹתֵי נַחֵ לִבִּי כִּי־יִדּוּן גַּם כַּחוּךְ מַעֵי:
 16 יָבֵשׁ בְּחֶרֶף אֶבְחִי וְלִשְׁוִי מִדְּבַק מִלְּקוֹחֵי וְלִפְרַחְמוֹת הַשַּׁחַחִי:
 17 כִּי סְבִיבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרַעִים הַקְּפוּפוּנִי כַּאֲרִי יְדֵי וְרַגְלֵי:
 18 אֶסְפֹּר כִּלְעֲצָמוֹתֵי הַמָּה וּבִיטוּ וְרֹאֲבוּ־בִי:
 19 יִחַלְקוּ בְּגֵדֵי לָהֶם וְעַל־בֹּשֶׂם יִפְּלוּ גוֹרְלִי וְאֶתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק אֶלְלוֹתֵי לְעוֹרֵתִי שׁוּחֵה:
 21 הַצִּילָה מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כְּלָב וְחִידְתִּי:
 22 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֶרְהַב וּמְקַרְנֵי דָמִים עֲנֵתֵנִי:
 23 אֶסְפֹּרָה שִׁמְךָ לְאֵתִי בְּחוּךְ קוֹחַ אֶתְּלַלְכֵךְ:
 24 יְרָאִי יְהוָה אֲהַלְלוֹהוּ כִּלְעוֹבֵעַ וְעֹלֵב כַּפְּדוּהוּ וְנִירוֹ מִמֶּנִּי כִּלְעוֹבֵעַ יִשְׂרָאֵל:
 25 כִּי לֹא־בָהוּ וְלֹא שִׁחַן עֲנֹת עֲנֵי וְלֹא־תִסְתַּר פְּנֵי מִמֶּנִּי וּבְשׁוּעוֹ אֲלִי שִׁמְעָה:
 26 מֵאֶתְךָ תִּהְלֵתִי בְּקַהֲלֵךְ כִּי גִדְדֵי אֲשַׁלֵּם וְגַד יְרָאִיו:
 27 יֹאכְלוּ עֲנִיִם וְנִשְׁבַּעוּ יִחַלְלוּ יְהוָה דַּרְשֵׁי יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד:
 28 וְזָכְרוּ וְנִשְׁבְּחוּ אֶל־יְהוָה כִּלְאֶפְסֵי־אֶרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כִּלְמִשְׁפַּחוֹת גוֹיִם:
 29 כִּי לִיהוָה תִּמְלִיכָה וּמִשַׁל בְּגוֹיִם:
 30 אֲכָלוּ וְנִשְׁתַּחֲוּוּ אֶל־כִּלְדִּשְׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנֵינוּ

אֶלְתִּינִי:

33 הָאֵל הַמֵּאֲהֵנִי חִיל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְשֵׁי:
 34 מִשְׁנֵה רְגֵלִי כַּאֲלוֹחַת וְעַל כַּמְתִּי יַעֲמִידֵנִי:
 35 מִלְּמַד יְדִי לְמַלְחָמָה וְנִתְחַה קִשְׁתִּי וְנִחְשָׁה וְרוּעָתִי:
 36 וְתִסְרְלוּ־לִי מִגֹּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיֶנֶךָ תִּסְעַדְנִי וְשִׁנְתָּה תִרְבִּינִי:
 37 תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתִּי וְלֹא מְעוֹד קוֹסְלִי:
 38 אֶרְדּוּף אֹיְבִי וְאֲשַׁגֵּם וְלֹא־אֲשׁוּב עַד־כְּפֹלוֹתֵם:
 39 אֶמְחַצֵּם וְלֹא־יִכּוֹלוּ קוּם וּפְלוּ תַחַת רְגֵלִי:
 40 וְתִסְרְלוּ־נִי חִיל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ כַּמִּי תַחְתִּי:
 41 וְאִיבִי נִתְחַה לִי עֲרָף מִשְׁנֵאֵי אֲצִמְתִּי:
 42 וְיִשְׁעוּ וְאִי־יִרְמוֹשׁוּ עַל־יְהוָה וְלֹא עֲנִים:
 43 וְאֶשְׁחַקֵם כַּעֲפֹר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כַּמִּטֵּי חוּצוֹת אֲרִיכִם:
 44 תִּפְלִטֵנִי מִרְבִּי עִם תִּשְׁמִינִי לְרֹאשׁ גוֹיִם עִם לֹא־יִדְעֵתִי וְעֵבְדוּנִי:
 45 לְשִׁמְעָה אֹן וְשִׁמְעוּ לִי בְּגִי־נֶכֶד וּכְחֵשׁוּ־לִי:
 46 בְּגִי־נֶכֶד יִפְלוּ וְיִחַרְטוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵי־חֶסֶם:
 47 חִי־יְהוָה וּבְרוּךְ צוֹרֵי וְנִירוֹם אֶלְלוֹתֵי יִשְׁעֵי:
 48 הָאֵל הַלּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיִדְבַר עִמִּים תַּחְתִּי:
 49 מִפְּלִטֵי מֵאִיבֵי אֶף מִן־קַמִּי תִרְוַמְנֵי מֵאִישׁ חֶמְס תִּצְלֵנִי:
 50 עַל־פִּנּוֹן אֶרְךָ בְּגוֹיִם אֲיְהוָה וְלִשְׁמַךְ אֲזַמְרָה:
 51 מְגִלָּה כַּ (מְגִדִּיל ק) וְשִׁוְעוֹת מִלְּבוֹ וְעַתָּה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְקוֹדֹד וְלִנְרָעוֹ עַד־עוֹלָם:

19

1 לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְקוֹדֹד:
 2 הַשְּׂמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מְגִיד הַרְקִיעַ:
 3 יוֹם לַיּוֹם יִבְעֵ עֹמֵר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִתְהַדְּדֵשׁ:
 4 אִירְאֵמֶר וְאִין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם:
 5 כְּלִי־הָאֶרֶץ יִצָּא קוֹם וּבִקְצָה תִּבְל מִלִּיחֵם לְשִׁמְשׁ שְׂ

מַרְמוֹת וְחֲשָׁבוּן:
 21 וְנִחְיֶיבוּ עָלַי פִּיָּהֶם אָמְרוּ הָאֵל | הָאֵל
 הָאֵתָה עֵינֵינוּ:
 22 רֵאִיתָה | וְהִנֵּה אֶל־תִּחַרְחַשׁ אֲדֹנָי | אֶל־תִּרְחַק
 מִנֵּנוּ:
 23 הֲעִירָה וְהִקְוָצָה לְמַשְׁפְּטֵי אֱלֹהֵי וְאֲדֹנָי
 לְרִיבֵי:
 24 שְׁפֹטֵנִי בְצִדְקָתְךָ | וְהִנֵּה אֱלֹהֵי וְאֶל־שֹׁמְרֵי־לֵוִי:
 25 אֶל־אֲיָמָרוּ בְלִבָּם הָאֵל גִּפְשָׁנוּ אֶל־אֲמָרוּ
 בַּלְעֵנְהוּ:
 26 יִבְשׁוּ וְנִחְפְּרוּ | יִחְדּוּ שְׁמֵי רַעְתֵי
 יִלְבְּשׁוּ־בִשָׁת וּכְלָמָה הִמְנִידִילִים עָלַי:
 27 וְיָזְנוּ וְיִשְׁמְחוּ תַּפְצִי צִדְקֵי וְיִאֲמָרוּ תְּמִיד
 וְגִדְלָה | וְהִנֵּה תִּחְפֹּץ שְׁלוֹם עֲבָדֶי:
 28 וְלִשְׁוֵי תִּהְיֶה צִדְקָתְךָ כְּלִי־הַיּוֹם תִּהְלֶכְתָּ:

21 פִּירְבוּ יִשְׁמַח לִבְנֵי כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ כִּתְּנוּ:
 22 הִי־תִחְסַדְךָ | וְהִנֵּה עָלֵינוּ פֶּאֶשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 34
 1 לְקֹדֶד בְּשֹׁנוֹתָו אֲדַמְעֵמּוּ לִפְנֵי אֲבִי־מֶלֶךְ
 וְנִיחַרְשׁוּ־נוֹלָךְ:
 2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תִּהְלֶלְתּוּ
 בְּפִי:
 3 בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲגוּיִם וְיִשְׁמְחוּ:
 4 גִּדְלוּ לִיהוָה אֱתֵי וְנִדְוִמְקָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ:
 5 הִרְשַׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנְנִי וּמְכַל־צְרוּתֵי
 הִצִּילֵנִי:
 6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְגִהְרוּ וּפְנִיָּתָם אֶל־יִחְפְּרוּ:
 7 זֶה עָנִי קָרָא וְיְהוָה שָׁמַע וּמְכַל־צְרוּתֵי
 חוֹשַׁעַו:
 8 חָנָה מְלֶאכֶךָ־יְהוָה סְבִיב לִירְאוֹ וְנִחַלְצֵם:
 9 טַעֲמֵמוּ וְרָאוּ פִּירְטוֹב | וְהִנֵּה אֲשֶׁר־יִתְּנֶה
 יְהִסְדֵּי־בוֹ:
 10 יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְשׁוֹ פִּירְאֵין מִחֲסוֹר
 לִירְאוֹ:
 11 כִּפִּירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְדַרְשֵׁי יְהוָה
 לֹא־יִחְסְרוּ כְּלִי־טוֹב:
 12 לְבוֹרְכֵי־נַפְשׁוֹ עָלֵי־יְהוָה אֲלֶמְדַּכְּם:
 13 מִי־הָאִישׁ חֲסַפֵּץ תַּיִם אֹהֵב | וּמִי־הָרְאוּת
 גָּבוֹר:
 14 זָכוֹר לְשׁוֹנֵךְ מַרַע וּשְׁפֹטֵיךָ מִדְּבַר מַרְמָה:
 15 סוֹר מַרַע וְעִשְׂה־טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַחֲמֵי־בוֹ:
 16 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צִדְקִים וְאֲוִנָיו אֶל־שׁוֹנְעֵם:
 17 פִּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָם:
 18 צַעֲקוּ וְיִתְּנָה שָׁמַע וּמְכַל־צְרוּתָם הִצִּילֵם:
 19 קְרוֹב יְהוָה לְגִשְׁפִּירֵי־לֵב | וְאֶת־דַּפְאֵרֵיהֶם
 יוֹשִׁיעַ:
 20 רַבּוֹת רַעוֹת צִדִּיק וּמְכַלֵּם יִצִּילֵנוּ יְהוָה:
 21 שֹׁמֵר כְּלִי־עֲצוּמֹתָיו אֶחָת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
 22 תְּמוֹתֶיךָ רַשָׁע רַעֵה וְשֹׁמֵר צִדִּיק וְאֲשֵׁמוּ:
 23 פִּוְדָה יְהוָה נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ
 כְּל־הַחֲסִים בּוֹ:

36

1 לְמַנְצָח | לְעִבְדֵי־יְהוָה לְקֹדֶד:
 2 נֶאֱמַר־שָׁמַע לְרַשָׁע בְּקִרְבֵּי לִבִּי אֵין־פִּחַד
 אֱלֹהִים לִגְדֵד עֵינָיו:
 3 פִּירְהַחֲלִיק אֵלָיו בַּעֲנֵיו לְמַצָּא עֲוֹנוֹ לְשֹׂא:
 4 דִּבְרֵי־פִיו אֲוֵן וּמַרְמָה חֲדָל לְהַשְׁפִּיל
 לְחַיִּי־בוֹ:
 5 אֲוֵן | וְחֶשֶׁב עֲלֵמֶשְׁכֶּבוּ וְתִצַּב עַל־דַּרְכְּךָ
 לֹא־טוֹב רַע לֹא יִמָּאֵם:
 6 יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִדְךָ אֲמוּנָתְךָ עֲדֵשְׁחִים:
 7 צִדְקָתְךָ | פִּתְרֵה־יָאֵל מִשְׁפָּטְךָ תְּלוּם רַבָּה
 אֶדְם־וּבִהְמָה חוֹשִׁיעַ יְהוָה:
 8 מִהֲיִקֵּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל
 כְּפִי־יְחַסְיוּן:
 9 יִרְוֵן מִדְּשׁוֹן פִּי־יְךָ וְגִמְלָה עָנֵי־יְךָ תִּשְׁלַם:
 10 יִשְׁפֹּט מִקּוֹר תַּיִם פֶּאֶרְיֶךָ נִקְרָא־אוֹר:
 11 מִשֶׁךְ חֲסִדְךָ לִידְעֵיךָ וּצְדִקָתְךָ לִישְׁרֵי־לֵב:
 12 אֶל־תִּבְאוּנֵי רַגְלֵךָ גִּבְרָה וְנִדְרֵי־רַשָׁעִים
 אֶל־תִּנְדְּנֵי:
 13 שֶׁם גִּבְלוּ פַעְלֵי אֲוֵן וְחֹוּ וְלֹא־יִכְלוּ קוֹם:

37

1 לְקֹדֶד | אֶל־תִּחְסַר בְּמַרְעִים אֶל־תִּקְנָא בַעֲשֵׂי
 עוֹלָה:
 2 כִּי כַחֲצִיר מִהֵרָה יִמְלוּ וְכַנֶּקֶת לֹשֶׁא יִבּוֹלוּן:
 3 בְּטַח בִּיהוָה וְעִשְׂה־טוֹב שְׁכָן־אֶרֶץ וְרַעַה
 אֲמוּנָה:
 4 וְהִתְעַנְג עַל־יְהוָה וְיִתְרַלֵּךְ מִשְׁאֵלֶת לִפְנֵי:
 5 גִּלוּ עַל־יְהוָה דַּרְכְּךָ בְּטַח עָלֵינוּ וְהוּא יַעֲשֶׂה:
 6 וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָתְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ בְּצִדְקָתָם:
 7 דוֹם | לִיהוָה וְהִתְחַלֵּל לוֹ אֶל־תִּחְסַר
 בְּמַצְלִיִם דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֲשֵׂה מִזְמוֹת:
 8 הֲרַף מֵאֶף וְעֹזֵב תִּמָּה אֶל־תִּחְסַר אֶד־לְהַרַע:
 9 פִּירְמַרְעִים יִכְרַתוּן וְקוֹן יְהוָה תִּמָּה
 יִהְרַשְׁרְאֲרָקֵי:
 10 וְעוֹד מַעַט וְאֵין רַשָׁע וְהִתְבַּוְנַתָּ עַל־מִקְוָמוֹ
 וְאֵינְנוּ:
 11 וְעָנְוִים יִהְרַשְׁרְאֲרָקֵי וְהִתְעַנְגוּ עַל־רַב שְׁלוֹם:
 12 זָמַם רַשָׁע לְצִדִּיק וְחָרַק עָלָיו שָׁנִיו:
 13 אֲדֹנָי יִשְׁחַקְלוּ בִּירְאָה פִּירְיָבֵא יוֹמוֹ:
 14 חֲרַב | פִּתְחוּ הַשָּׁעִים וְדַכּוּ קִשְׁמֵם לְהַפִּיל
 עָנֵי וְאֲבִיו לְמַטְבּוֹת יִשְׁרֵי־דַרְכְּךָ:
 15 חֲרַבֵּם תִּבּוֹא בְלִבָּם וְקִשְׁוֹתָם תִּשְׁבֹּרְנָה:
 16 טוֹב־מַעַט לְצִדִּיק מִקְוָמוֹ רַשָׁעִים רַבִּים:
 17 כִּי וְרוֹעוֹת רַשָׁעִים תִּשְׁבֹּרְנָה וְסוֹמְךָ צִדִּיקִים
 יְהוָה:
 18 יוֹדַע יְהוָה | וּמִי תַמִּימָם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם
 תִּהְיֶה:
 19 לֹא־יִבְשׁוּ בַעֲת רַעַה וּבִימֵי הַעֲבוֹן יִשְׁבְּעוּ:
 20 כִּי רַשָׁעִים אִבְדוּ וְאֵיבֵי יְהוָה פִּירַק פִּרְיָם
 כְּלוֹ כַעֲשׂוֹן כְּלוֹ:
 21 לָנֶחֱ רַשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצִדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן:
 22 כִּי מִכְּרִיבֵי וְיִישׁוּ אֶרֶץ וּמְקַלְלוֹ יִכְרַתוּ:
 23 מִיְהוָה מֵאֲעִדֵי־יְכַרְכַּר פּוֹנֵנוּ וְדַרְכּוֹ יִחְפֹּץ:
 24 פִּירְיָבֵל לֹא־יוֹסֵל בִּירְיָהוּהָ סוֹמְךָ דָּוִד:

32

1 לְקֹדֶד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁר־י שְׁוִיר־שָׁפַע כְּסוֹי הַמָּאָה:
 2 אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחַשֵׁב | יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רַמִּיָּה:
 3 פִּירְחַלְשָׁתִּי כְּלוֹ עֲצָמִי בְּשֹׁאֲנֵי כְּלִי־הַיּוֹם:
 4 כִּי אֵיּוֹמֵם וְלִזְלָה תִּכְבַּד עָלַי יִדְךָ וְנִחַפְךָ לְשִׁדִּי
 בְּמַרְבְּנֵי קוֹץ סֵלָה:
 5 מִשְׁאֵתִי אוֹדִיעֶךָ וְעָנִיו לֹא־כִסִּיתִי אֶמְרָתִי
 אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה וְאֵתָה נִשְׂאֵת עוֹן
 מִשְׁאֵתִי סֵלָה:
 6 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כְּלִי־חֲסִיד | אֲלֵיךָ לְעַת מַצָּא
 רַק לְשֹׁמֵר מִי־הַיּוֹם אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:
 7 אֵתָה | סֵתֵר לִי מִצַּר הַצָּרֵבִי כִּי פִלַּט
 תִּסּוּבְכֵנִי סֵלָה:
 8 אֲשַׁכֵּלְךָ | וְאוֹרֶךְ דַּרְכְּךָ־וּוֹ תִּלְךָ אֵיעֲצָה
 עָלַי עֵינֵי:
 9 אֶל־תִּהְיֵי אִכְסוּם בְּכַדְרֵי אֵין הַבּוֹן בְּמַתְּנִי־רִסְן
 עָדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֲלֵיךָ:
 10 רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָׁע וְהַפּוֹטֵם בִּיהוָה
 חֲסִד יִסּוּבְכֵנִי:
 11 שְׁמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צִדִּיקִים וְהִרְגִינוּ
 כְּל־אֲשֶׁר־יִלָּב:

35

1 לְקֹדֶד | רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבֵי לְחַם
 אֶת־לַחְמֵי:
 2 חֲתוּק מִגֵּן וְצִנָּה וּקוֹמָה בַעֲזֹרָתִי:
 3 וְחֲרַק חֲנִית וְסִגְרָה לְקַרְחַת רַדְפֵי אֲמַר לְנַפְשִׁי
 יִשְׁתַּכֵּךְ אֵנִי:
 4 יִבְשׁוּ וְיִקְלָמוּ מִקְבָּשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגוּ אֲחֹר
 וְיִחְפְּרוּ חֲשִׁבֵי רַעְתֵי:
 5 יִתִּיּוּ בַמִּץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמְלֶאכֶךָ יְהוָה יִדְחֵה:
 6 יִהְיִי־דַרְכָּם חֲשֵׁךְ וְיִחַלְקֻלְחוֹת וּמְלֶאכֶךָ יְהוָה
 יִרְדַּם:
 7 פִּירְחָנָם טַמְנִירֵלִי שַׁחַת רַשָׁעִים תִּנָּם חֲפְרוּ
 לְנַפְשִׁי:
 8 תִּבְוֹאֵהוּ שׁוֹאֵה לֹא־יִדְעַע וְרַשָׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמַן
 תִּלְכַּדּוּ בְּשׁוֹאֵה יִפְלֶי־בָה:
 9 וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בִּיהוָה תִּשְׁבֵּשׁ בִּישׁוּעָתּוֹ:
 10 כָּל עֲצוּמֹתֵי אֱמַמְרָה יְהוָה מִי כַמּוֹךְ מִצִּיל
 עָנִי מִחֲזוֹק מַמְנֵי וְעָנִי וְאֲבִיו מִגְּלוּל:
 11 יְקוּמוּן עָדִי חַמַּס אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתִי יִשְׁאֲלוּנִי:
 12 וְיִשְׁלַמְנִי רַעַה חֲתַח טוֹבָה שְׂבוּל לְנַפְשִׁי:
 13 וְאֵין אֶתְלוּתָם לְבוֹשֵׁי שֶׁךְ עֵינֵי־יָם בְּצוּם
 נַפְשִׁי וְתַפְלֵתִי עַל־חִמְקֵי תִשׁוּב:
 14 כִּכְע־כַּפָּח לִי תִתְחַלְקֵתִי פֶאֶכְל־אֵם קַדַר
 שַׁחֲוֵתִי:
 15 וּבְצִלְעֵי שְׁמַחוּ וְנֶאֱסַפּוּ וְנֶאֱסַפּוּ עָלַי נְכִים
 וְלֹא יִדְעָתִי קִרְעוּ וְלֹא־דָפוּ:
 16 בַחֲנִפֵי לַעֲגִי מַעֲלוֹן חֲרַק עָלַי שְׁנִימוּ:
 17 אֲדֹנָי כִּמָּה תִּרְאֶה הַשִּׁבְיָה נַפְשִׁי מִשְׁאֵתָם
 מִכְּפִירִים וְחִידֵתִי:
 18 אוֹדֶךָ בְּקִרְבֵּי רַב בַּעַם עֲצוּם אֶתְלַלְךָ:
 19 אֶל־יִשְׁחַמְרוּ־לִי אֵיבֵי שְׁקֵר שֹׁאֵי תִנָּם
 יִקְרָאוּ־עָנִי:
 20 כִּי לֹא שְׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל הַגְּעִיר־אֶרֶץ דִּבְרֵי

15 וְאֵין | עָלֶיךָ בְּחַתִּי יְהוָה אֶמְרָתִי אֵלֵי
 אֵתָה:
 16 בְּיָדְךָ עֲתָתִי הִצִּילֵנִי מִי־אוֹיְבֵי וּמִלְּרַפִּי:
 17 הֲאִירָה פְּנֵיךָ עַל־עַבְדְּךָ חוֹשִׁיעַ בְּחֲסִדְךָ:
 18 יְהוָה אֶל־אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְחָתֶיךָ יִבְשׁוּ רַשָׁעִים
 יִדְמוּ לְשֹׂאֵל:
 19 תִּתְלַמְנָה שְׁפֹתֵי שְׁקֵר הַדְּבָרֹת עַל־צִדִּיק
 שֶׁקֶץ בְּגִאוֹה וּבוֹוֹ:
 20 מָה רַב־טוֹבֶךָ אֲשֶׁר־צִנַּנְתָּ לִירְאוֹךָ פִּעֻלַּת
 לְחֲסִים כְּךָ נִגַד בְּנֵי אָדָם:
 21 תִּסְתִּירֵם | בְּסִתְרֵךָ פְּנֵיךָ מִרְכַּסֵּי אִישׁ תִּצַּפְנָם
 בְּסִקָּה מְרִיב לְשׁוֹנוֹת:
 22 בְּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חֲסִדּוֹ לִי בַעֲיֹר
 מַצּוֹר:
 23 וְאֵין | אֶמְרָתִי בְּחַפְזֵי נִגְחוֹתֵי מִגְדֵד עֵינֶיךָ
 אֲכַן מַעַתָּה קוֹל תִּתְנוּנִי בְּשׁוֹעֵי אֲלֵיךָ:
 24 אֲבִיבוּ אֶת־יְהוָה כְּלִי־חֲסִידֵיךָ אֲמוּנִים נִצַר
 יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יִתְרַע עֲשֵׂה גִאוֹה:
 25 חֲזִיקוּ וְנֶאֱמִין לְבַבְכֶם כְּלִי־הַמִּי־תִלֵּם לִיהוָה:

32

1 לְקֹדֶד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁר־י שְׁוִיר־שָׁפַע כְּסוֹי הַמָּאָה:
 2 אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחַשֵׁב | יְהוָה לוֹ עוֹן וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רַמִּיָּה:
 3 פִּירְחַלְשָׁתִּי כְּלוֹ עֲצָמִי בְּשֹׁאֲנֵי כְּלִי־הַיּוֹם:
 4 כִּי אֵיּוֹמֵם וְלִזְלָה תִּכְבַּד עָלַי יִדְךָ וְנִחַפְךָ לְשִׁדִּי
 בְּמַרְבְּנֵי קוֹץ סֵלָה:
 5 מִשְׁאֵתִי אוֹדִיעֶךָ וְעָנִיו לֹא־כִסִּיתִי אֶמְרָתִי
 אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה וְאֵתָה נִשְׂאֵת עוֹן
 מִשְׁאֵתִי סֵלָה:
 6 עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כְּלִי־חֲסִיד | אֲלֵיךָ לְעַת מַצָּא
 רַק לְשֹׁמֵר מִי־הַיּוֹם אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:
 7 אֵתָה | סֵתֵר לִי מִצַּר הַצָּרֵבִי כִּי פִלַּט
 תִּסּוּבְכֵנִי סֵלָה:
 8 אֲשַׁכֵּלְךָ | וְאוֹרֶךְ דַּרְכְּךָ־וּוֹ תִּלְךָ אֵיעֲצָה
 עָלַי עֵינֵי:
 9 אֶל־תִּהְיֵי אִכְסוּם בְּכַדְרֵי אֵין הַבּוֹן בְּמַתְּנִי־רִסְן
 עָדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֲלֵיךָ:
 10 רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָׁע וְהַפּוֹטֵם בִּיהוָה
 חֲסִד יִסּוּבְכֵנִי:
 11 שְׁמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צִדִּיקִים וְהִרְגִינוּ
 כְּל־אֲשֶׁר־יִלָּב:

33

1 הִנֵּנוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה לְיִשְׁרִים גִּאוֹה תִּהְלֶה:
 2 הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלֵי:
 3 שִׁירֵרוּלוֹ שִׁיר חֲלַשׁ חֲסִיבוּ גִנֵּן בַּתְרוּעָה:
 4 פִּירְיִשֶׁר דִּבְרֵי־יְהוָה וּכְלִי־מַעֲשֵׂהוּ בְּאֲמוּנָה:
 5 אֲהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֲסִד וְהוּא מְלֶאכֶךָ הָאֶרֶץ:
 6 בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמִים נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו
 כְּל־צִבְּאָם:
 7 בַּנֶּס פִּגְד מִי תִנָּם נֶחֱם בְּאֲצוּרֹת תְּהוֹמוֹת:
 8 יִירָאוּ מִיְהוָה כְּלִי־הָאֶרֶץ מַמְנֵי יִגְרוּ
 כְּל־יִשְׁבִּי תִבְלִי:
 9 כִּי הוּא אָמַר וְיִהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמַד:
 10 יְהוָה חֲפִיר עֲצַתְדִגּוּם הִנִּיא מִחֲשַׁבּוֹת
 עַמִּים:
 11 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמַד מִחֲשַׁבּוֹת לְבוֹ
 לְדַר וְדַר:
 12 אֲשֶׁר־י הִגִּיו אֲשֶׁר־יְהוָה אֶלְהֵינוּ חַמַּס | חֲפַר
 לְנַחֲלָה לוֹ:
 13 מִשְׁמִים חֲפִיט יְהוָה רָאָה אֶת־כְּלִי־בְנֵי
 הָאָדָם:
 14 מִמְּבוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁנִים אֵל כְּלִי־יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ:
 15 מִי־צִוָּר יִחַד לְבָם הַמְּבִין אֶל־כְּלִי־מַעֲשֵׂה־חַם:
 16 אֵין־הַמְּלַךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל גְּבוּר לֹא־יִנְצַל
 כְּרַב־בַּח:
 17 שְׁקֵר חֲסוּם לְהַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלַט:
 18 תִּנָּה עֵין יְהוָה אֶל־יִרְאוּ לְמַנְחִי־לִים לְחֲסִדּוֹ:
 19 לְהִצִּיל מִקְּוֹת נַפְשׁוֹ וּלְחַיִּיתָם בְּרַעֲב:
 20 נַפְשָׁנוּ חִתְּקָה לִיהוָה עוֹרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא:

29

1 מְזוֹמֹר לְקֹדֶד חֲבו לִיהוָה בְּנֵי אֱלִים חֲבו
 לִיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ:
 2 חֲבו לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה
 בְּהַרְתֵּי־קִדְשׁ:
 3 קוֹל יְהוָה עֲלֵה־מִיִּם אֶל־תִּכְבּוֹד הַרְעִים
 יְהוָה עֲלֵי־מִיִּם רַבִּים:
 4 קוֹל־יְהוָה בַּפֶּחַ קוֹל יְהוָה בְּהַרְרָה:
 5 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲבָ

במחיריהם:
 14 תשימו חרפה לשבנינו לעג וקלס
 לסביבותינו:
 15 תשימו משל פגיוס מלודראש בלאמים:
 16 בלתיים בלמתי נגדי ובשת פני פשתני:
 17 מקול סחרר ומגדף מפני אויב ומתנקם:
 18 בלזאת באתנו ולא שבתינוך ולא שפרנו
 בביתך:
 19 לאנסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני
 ארחה:
 20 כי דפיתנו במקום תגים ותכס עלינו
 בצלמות:
 21 אשכחנו שם אלהינו ונפרש בפנינו לאל
 זר:
 22 הלא אלהים יקראו את פייהו ידע
 תעלמות לב:
 23 בירעליך חגינו בלתיים נחשבו כצאן
 טבחה:
 24 עורה למה תישן אדני הקוצה אלתנו
 לצח:
 25 למה פניך תסתיר תשפח עינינו ולחצוני:
 26 כי שחה לעפר נפשנו דבקך לארץ בטננו:
 27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

45

1 למנצח עלששנים לבגיתרח משפיל שיר
 ידית:
 2 רחש לבי א דבר טוב אמר אני משע למלך
 לשוני עט אספר מהיר:
 3 ופיותי מבני אדם היוצק חן בשפתותיך
 עליון ברכך אלהים לעולם:
 4 תגוררתך עליון גבור הודך ונתתך:
 5 ונתתך עליון רכב עלדבראמת
 ועגורצק ותורך נוקאות ומיגך:
 6 חציון שנונים עמים תחתך יפלו בלב אויבי
 תמלך:
 7 כסאך אלהים עולם ועד שכט מישר שכט
 מלכותך:
 8 אהבת צדק ותשנא רשע עליון א משחך
 אלהים אלהיך שמון ששון מסברך:
 9 מרואהלות קציעות בלגיתרח מןידיכלי
 ו מני שמחך:
 10 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימיגך
 בכתם אופיר:
 11 משערת וראי ותשי אנך ושכחי עמך
 ובית אביך:
 12 ויהא תמלך יבך ביהוא אלהיך
 ותשתחוו לו:
 13 ובתצור א בנתך פניך וסלו עשירי עם:
 14 בלכבודי בדתמלך פנימה ממפצרות וקב
 לבושה:
 15 לקקמות תובל למלך בתולות אחרת
 רעותיה מובאות לך:
 16 תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בתיכל
 מלך:
 17 תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים
 בקלהארץ:
 18 אופירך מך בקלדיר ודר עליון עמים
 יהודך לעלם ועד:

46

1 למנצח לבגיתרח עלעלמות שיר:
 2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
 מאז:
 3 עליון לאניקא בתמיר ארץ ובמות חרים
 בלב ימים:
 4 וימי יחמו מימי ויששורחים בגאותו
 סלה:
 5 נהר פלגיו ושמו עיראלהים קדש משכני
 עליון:
 6 אלהים בקרבה בלחמות עזרתה אלהים

לקום:
 10 גסראיש שלומי אשכחתינו בו אוכל
 לחמי הגדיל עלי עקב:
 11 ואפה יהוה חני ונקימי ואשלמה להם:
 12 בזאת ידעתי בירחפת בי פי לארוע
 אבי עלי:
 13 ואני בתימ תמכת בי ותציבני לפניך
 לעולם:
 14 ברוך יהוה אלהי ישראל מקהולם ועד
 העולם אמן ואמן:

42

1 למנצח משפיל לבגיתרח:
 2 באאל תערג עלאפיקימים פן נפשי תערג
 אליך אלהים:
 3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
 ואתא פני אלהים:
 4 ותהדלי דמעי לחם יומם ולילה באמר
 אלי בלתיים איה אליך:
 5 אלה אוקרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר
 א בסך אדם ערבית אלהים בקולרנה
 ותודה המון חוגי:
 6 מהתשתוחחי נפשי ותקמי עלי הוחלי
 לאלהים ביעוד אודנו ושועות פניו:
 7 אלהי עלי נפשי תשתוחח עליון אוקרה
 מארץ ורדן ותקמונים מהר מצער:
 8 תהוםאלתהום קורא לקול צנוקך
 בלמשכרין וגליך עלי עברי:
 9 יומם וצוה יהוה חסדו ובלילה שיקה ב
 שירוק עמי תפלה לאל חי:
 10 אומרה לאל סלעי למה שכחתי
 לקהך אלק בלחץ אויב:
 11 ברצח בעצמותי חרפוני צורכי
 באמך אלי בלתיים איה אליך:
 12 מהתשתוחחי נפשי ומהתקמי עלי
 הוחלי לאלהים ביעוד אודנו ושועות פני
 ואלהי:

43

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לאחסיד
 מאישמרמה ועולה תפלטני:
 2 ביהאפה א אלהי מעוזי למה ונתתני
 לקהך איתמלך בלחץ אויב:
 3 שלחאירך ובאתך תמה ונחוני ובאוני
 אלההרקשך ואלמשכנותיך:
 4 וצבואה אלהימבח אלהים אלאל שמחת
 גילי ואודך בכנור אלהי:
 5 מהתשתוחחי נפשי ומהתקמי עלי הוחלי
 לאלהים ביעוד אודנו ושועות פני ואלהי:

44

1 למנצח לבגיתרח משפיל:
 2 אלהים באונינו שמענו אבותינו ספרו לנו
 פעל פעלת בימים בימי קדם:
 3 אפה ארד גוים הורשת ותשעם תרע לאמים
 ותשלחם:
 4 כי לא בחרבם ורשו ארץ וזרועם
 לאחשיעה לנו ביימינוך וזרועך ואור פניך
 פי רציתם:
 5 אפההוא מלכי אלהים צוה ושועות ועקב:
 6 בך צרינו נגנח בשמך גוים קמינו:
 7 כי לא בקשתי אכתב וחרבי לא תושיעני:
 8 כי חושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
 9 באלהים הללנו בלתיים ושמך לעולם
 נודה סלה:
 10 ארצנוהתכלימינו ולאחצא בעבבותינו:
 11 תשיבנו אחר מניצר ומשנאינו שסו לנו:
 12 תתנונו כצאן מאכל ובנונים וריתנו:
 13 תמפרשך בלאהון ולארביית

5 הודיעני יהוה קצי ומדת מי מהיה
 אדעה מהדלל אני:
 6 הנה תפחות ונתתה מי ותלדי כאון נגדך
 אך בלתיך בלאדם נצב סלה:
 7 אך בצלם איתלך איש אך תכל המיון
 יצר ולאידע מיאאסם:
 8 ועפה מהדקתי אדני תוחלתי לך היא:
 9 מבלפשי הצילני חרפת גבל אלתימיני:
 10 נאלמתי לא אפתחפי בי אפה עשיתי:
 11 הסר מעלי נגדך מתגרת ידך אני בלתי:
 12 בתוכחות עליון אפתה איש ותמס בעש
 ומדור אך תכל בלאדם סלה:
 13 שמחהתפלה איהוה ושועתי אהוינה
 אלהימתי אלהיחשש בי גר אנכי עמך תושב
 ככלאבותי:
 14 השע מפני ובלנה בטרם אלק ואיני:

40

1 למנצח לךוד מזמור:
 2 קוה קויתי יהוה ונט אלי וישמע שועתי:
 3 ויעלני מבור שאון משיט תנון ונקם
 עלילע רגלי פוגן אשרי:
 4 ותתן פני שיר חש תהלה לאלהינו וקאו
 ברם ויראו ויבשחו ביהוה:
 5 אשרי הגבר אשריש יהוה מבטחו ולאפנה
 אלהיחשש ופטי קוב:
 6 רבות עשית אפה איהוה אלהי נפלאותיך
 ומשכתתי אלינו אין א עך אליך אנינה
 ואדברה עצמו מספר:
 7 ובה ומנחה א לאפפת אונים ברית לי
 עולה ותסאה לא שאלתי:
 8 אז אמרתי ונהבאתי במגלתספר כהוב
 עלי:
 9 לעשותהצונך אלהי תפצתי ותורתיך בתוך
 מעי:
 10 בשרתי צדק א בקהל רב הנה פתי לא
 אכלא יהוה אפה ודעת:
 11 צדקתך לאכפיתי א בתוך לבי אמנתך
 והשועתך אמרתי לאכפיתי חסדך ואמתך
 לקהל רב:
 12 אפה יהוה לאתכלא חסדך מפני חסדך
 ואמתך תמיד יצרוני:
 13 כי אפפורעלי א בעות עדיאין מספר
 השנוני עונתי ולאובלתי לראות עצמו
 משערות ראשי ולבי עובני:
 14 רצה יהוה הצילני יהוה לעזתי חושה:
 15 וישנו ויחפרו ויחד מבקשי נפשי לספוחת
 ישנו אחר ויבלמו חפצי רעתי:
 16 ישמו עלעקב בשעם האמרים לי הנה א
 האה:
 17 יששו וישמחו א בך בלמבקשתיך יאמרו
 תמיד וגדל יהוה אהבי תשועתך:
 18 ואני אעני ואביון אדני יחשב לי עזרת
 ומפלט אפה אלהי אלהי:

41

1 למנצח מזמור לךוד:
 2 אשרי משפיל אלדל ביום קעה ומלטהו
 יהוה:
 3 יהוה ישמרהו ויחיהו אשר כ ואשר ק
 בארץ ואלתינתהו נפש אבייו:
 4 יהוה ישעני עלעקש דני בלמשכבו
 הפכת בחליו:
 5 אניאמרתי יהוה חניי רפאה נפשי
 בייחשאתי לך:
 6 אויבי יאמרו רע לי מתי ומות ואבד שמו:
 7 ואם בא לראות אשוא ודבר לבו ומייןאון
 לו יצא לחיון ודבר:
 8 וחד עלי ותלשוו בלשנאי עלי א וישבו
 קעה לי:
 9 דברבלעל יצוק בו ואשר כב לאיוסיר

25 גער א קויתי גסונקתי ולארכאתי צדיק
 נעוב וזרעו מבקשילחם:
 26 בלתיים חוגי ומלנה וזרעו בלכרחה:
 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם:
 28 פי יהוה א אהב משפט ולאיעזוב
 אלהיחידיו לעולם נשמרו וזרע השעים נכרת:
 29 צדיקים וירשארץ וישכנו לעד עליה:
 30 בייצדיק הנה חקמה וישונו תדבר
 משפט:
 31 הוכרת אלהי בלב לא תמעד אשריו:
 32 צופה השע לצדיק ומבקש להמיתו:
 33 יהוה לאיעזבנו בידו ולא וישענו
 בהשפטו:
 34 קוה אליתהוה ושמר דרבו וירומך
 לקשת ארץ בהפכת השעים תראה:
 35 ראיתי השע ערין ומתעה כאוקח רענון:
 36 ויעבר ותנה אינו ונאבקשוהו ולא נמצא:
 37 שמרתם וראה ישר בייחשית לאיש
 שלום:
 38 וישעים נשמרו יחדו אחרית השעים
 נכרתה:
 39 והשועת צדיקים מיתה מעולם בעת צרה:
 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים
 וישעים בייחסו בו:

38

1 מזמור לךוד להזכיר:
 2 יהוה אליבקצת תוכיחני ובחמתך תנסחני:
 3 בייחצין נחתו בי ותנחת עלי ידך:
 4 אירמתם בבשרי מפני זעמך אירשולם
 בעצמי מפני חסאתי:
 5 כי עונתי עברו ראשי כבוד וקברו
 מפני:
 6 הבאישו נמסו חבורתי מפני אולתי:
 7 נעויתי שחתי עדימאר בלתיים קדר
 חלקתי:
 8 בייכסלי מלאו נקלה ואין מחם בבשרי:
 9 נפוגתי ונדביתי עדימאר אהי מנתמת
 לבי:
 10 אדני נגדך בלתיאנוני ואנחתי מנך
 לאנסתרה:
 11 לבי סחרר עובני בחי ואוריעני גסחם
 אין אחי:
 12 אהבי ארעי נגד נפשי ועמדו וקרוכי
 מרחק עמרו:
 13 וינקשו א מבקשי נפשי ורשעי קעתי דברו
 הוות ומרמות בלתיים ונהגו:
 14 ואני כחש לא אשמע וכאלם לא
 יפתחפיו:
 15 ויהי באיש אשר לאשמע ואין בפיו
 תוכחות:
 16 בייך יהוה הוחלתי אפה תענה אדני
 אלהי:
 17 בייאמרתי פניישמחולי במות רגלי עלי
 הגדילי:
 18 בייאני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד:
 19 בייעוני אנדי אראג מחשאתי:
 20 ואיבי חיים עצמו רכבו שנאי שקר:
 21 ומשלמי קעה תחת טובה וישמוני תחת
 קלופי כ (רדפיטוב) ק)
 22 אלהימעוני יהוה אלהי אלהיחשק מפני:
 23 חושה לעזתי אדני תשועתי:

39

1 למנצח לידהמ כ (לידותון ק) מזמור
 לךוד:
 2 אמרתי אשמך דרכי מחטא בלשוני
 אשמך לפי מחסום בעד השע לגנדי:
 3 נאלמתי דומיה חשיתי מטוב וכאבי נעבר:
 4 חסלבי א בקרבי בהיגני תבעראש דברתי
 בלשוני:

7 יָשׁוּב כַּ (יָשׁוּב ק) הֲרַע לְשִׁרְיָי בְּאֶמְתָּךְ
הַצְמִיתִים:
8 בְּנִדְבָה אֲזַכְּרֶה לְךָ אֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה
פִּירְטוּבוֹ:
9 כִּי מִקְלָצְךָ הֲצִילֵנִי וּבְאֵיבֵי רָאֵתָה עֵינַי:

55

1 לְמַנְצָה בְּגִינַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלְתִּי וְאַל־תִּתְעַלֵּם
מִתְחַנְתִּי:
3 הַקְשִׁיבָה לִּי וְעַנֵּנִי אֲרִידֵי בְּשִׁיחַ וְאֶהֱיָה:
4 מְקוּל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע כִּי־יִמְטוּ עָלַי
אֲנִי וּבֶאֱרֵץ יִשְׁטַמּוּנִי:
5 לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹת נִפְלוּ עָלַי:
6 יִרְאֵה וְחַסֵּד נִבְכָּה כִּי וַתִּבְסְטֵנִי פְלָצוֹת:
7 וְאָמַר מִי־יִתְּרָלִי אֶבֶר כִּי־נָהַג אֶעֱרֹפֶה
וְאֶשְׁפָּנָה:
8 הִנֵּה אֲרַחֵק נִדְרֵי אֲלִין בְּמִדְבָר סֵלָה:
9 אֲחִישָׁה מִפְּלֵט לִי מִרוּחַ סָעָה מִסְּעָר:
10 בִּלְעַד אֲדִיגֵי פִלָּג לְשׁוֹנֵם כִּי־רִאֲתִיהֶם חָסֵם
וְרִבִּי בְּעִיר:
11 יוֹסֵם וְלָלֶה יִסּוּבְכֶה עַל־חַוִּיתֶיהָ וְאָנֹן
וְעָמַל בְּקִרְבָּהּ:
12 הַיּוֹת בְּקִרְבָּה וְלֹא־יִמֵּשׁ מִרְחֻבֶהּ תֵּךְ
וּמִרְמָה:
13 כִּי לֹא־אוֹיֵב יִחְרַפְנִי וְאֶשָּׂא לֹא־מִשְׁנָאֵי עָלַי
הַדִּידִל וְאֶשְׁחַר מִפְּנֵי:
14 וְאֶתָּה אֲנֹשׁ בְּעִרְכִּי אֲלוֹפֵי וּמְרַעֲעִי:
15 אֲשֶׁר יִחְדוּ וְנִחְדוּ וְנִחְתִּיק סוּר בְּבֵית אֱלֹהִים וְנִמְלֵךְ
בְּרַגְשׁ:
16 יִשְׁמְרֵנִי כַּ (יָשׁוּב ק) מְנוּחַת קַיִם עֲלִימוֹ יִרְדּוּ
שְׂאוֹל חַיִּים כִּי־רַעוּת בְּמַגֹּרֶם בְּקִרְבֶּם:
17 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיִּתְּנֵה יְיָ יִשְׁעֵי:
18 עֶרֶב וּבְקֶרֶב יִצְרָחִים אֲשִׁיחָה וְאֶחְמָה וְיִשְׁמַע
קוֹלִי:
19 פִּדְהָ בְּשֵׁלֹם נִפְשִׁי מִקְרָבֵי לִי כִּי־בִרְבִּיבִים הָיוּ
עִמָּדִי:
20 יִשְׁמַע אֵל וַיִּנְעֵם וַיִּשְׁבַּח קִדְּם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין
תְּלִיפוֹת לְמוֹ וְלֹא־יִרְאוּ אֱלֹהִים:
21 שִׁלַּח יְדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֵלֶל בְּרִיתִי:
22 חֲלָקוּ וּמְחַסְּאוֹת פִּיֹו יִקְרָבֵלְפוּ כִּפּוֹ דִבְרֵיו
מִשְׁמָן וְהִמָּה פִתְחוֹת:
23 תִּשְׁלַךְ עַל־יְהוָה אֶת־הַקֶּבֶד וְהוּא יִכְלַפְלַךְ
לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק:
24 וְאֶתָּה אֱלֹהִים אֲתוֹרֵם אֶלְבָּאָר שַׁחַת אֲנָשִׁי
דָּמִים וּמִרְמָה לֹא־יִחַצּוּ וְיִמָּהֵם וְאֲנִי אֶבְסַחֲדָבְךָ:

56

1 לְמַנְצָה עַל־מַחְלַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
2 אָמַר נָבֵל בְּלַפּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ
וְהַתְּעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב:
3 אֱלֹהִים מִשְׁמֵם הַשְׁקוּר עַל־בְּנֵי אֲדָם לְקֹאוֹת
4 הַיָּם מִשְׁכֵּל דִּרְשׁ אֶת־אֱלֹהִים:
5 בֵּלֹ סָג יִחְדוּ וְנָאֶלְחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין
גַּם־אֶחָד:
5 הֲלֹא יִדְעוּ פְעִלִי אֲנִי אֶבְלֵי עַמִּי אֶבְלוּ לְחֵם
אֱלֹהִים לֹא קִרְאוּ:
6 שֵׁם אֶת־חֲרוּפְחָד לֹא־תִנְהַה פִּחַד כִּי־אֱלֹהִים
פִּזַּר עֲצֻמוֹת חֲנִיךְ הַבְּשִׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסֵּם:
7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת וַיִּשְׁרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים
שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח וַיִּשְׁרָאֵל:
8 לְמַנְצָה בְּגִינַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
9 לְבָבוֹא הַיּוֹפִים וַיִּאֲמְרוּ לְשֹׂאוֹל הֲלֹא כוֹד
מִסְּתַתֵּר עִמָּנִי:
10 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְכֹבֹדְךָ תְּדַיְנֵנִי:
11 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי:
12 כִּי זָרִים אֲנִי וְעַרְצִים בְּקִשּׁוֹ נִפְשִׁי לֹא
שָׁמוּ אֱלֹהִים לְגִידָם סֵלָה:
13 הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹר לִי אֲדִיגֵי בְּסִמְכֵי נִפְשִׁי:

9 תִּסְתַּאֲנִי בְּאֲזוֹב וְאֶתְּרַר תִּבְכְּסֵנִי וּמְשַׁלֵּךְ
אֶלְבִּין:
10 תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַגֵּה עֲצֻמוֹת
דַּבִּית:
11 הַסְתַּר פְּנֵיךָ מִחֲסָאֵי וְכִלְעוֹנֹתַי מִחַה:
12 לֵב טְהוֹר כִּי־אֲרִלִּי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ
בְּקִרְבִּי:
13 אֶל־תִּשְׁתַּלְּכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְּשְׁךָ אֶל־תִּתְּקַח
מִמֶּנִּי:
14 הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נִדְבָה
אֶלְמַכְבִּי:
15 אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים דִּרְבִּיךָ וְחֲסָאִים אֶלְיָךְ
יִשׁוּבוּ:
16 הֲצִילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֶלְתִּי הַשׁוּעֵתִי
תִּרְגַּן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתְךָ:
17 אֲדִיגֵי שְׁפִתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
18 כִּי אֶל־אֶתְחַפֵּץ וְכֹחַ וְאֶתְנַה עוֹלָה לֹא
תִרְצָה:
19 זָכַחְתִּי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּחָה לִבִּי־נִשְׁבָּר וְנִדְבָה
אֱלֹהִים לֹא תִבּוּה:
20 הַיִּטִּיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַם:
21 אֲזוֹתְחַפֵּץ וּבְחִירְצֶכָה עוֹלָה וְכִלִּיל אֲזוֹעֵלוּ
עַל־מִזְבִּיחֶיךָ פָּרִים:

52

1 לְמַנְצָה מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
2 כְּבוֹא אֶל־דָּוָד הַאֲדָמִי וַיְגִיד לְשֹׂאוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ
כֹּה דוֹר אֶל־בֵּית אֲחִי־מֶלֶךְ:
3 מִהֲתַחַלֵּל בְּרַעְיָה הַגְּבוּר חֲסֵד אֵל
כִּלְעִיוֹם:
4 הַיּוֹת תִּחְשַׁב לְשׁוֹנֵךְ בַּתְּעַר מִלְּשַׁשׁ עֵשָׂה
רַמְיָה:
5 אֶתְּבַתֵּךְ רַע מִטוֹב שִׁקֵּר אֶת־דַּבָּר צֶדֶק סֵלָה:
6 אֶתְּבַתֵּךְ כִּלְעִי־בְרִיבֵל עַל־שׁוֹן מִרְמָה:
7 גַּם־אֵל יִתְצַדֵּךְ לְנַחַח יִחְתַּךְ וְיִסְתַּךְ מֵאֶחֶל
וְיִשְׁלַךְ מֵאֶרְצֵי חַיִּים סֵלָה:
8 וַיִּרְאֵה צַדִּיקִים וַיִּירָאוּ וְעָלְיוּ וַיִּשְׁחַקוּ:
9 הִנֵּה הַגְּבוּר לֹא יִשִּׁים אֱלֹהִים מַעֲזוֹ וַיִּבְטַח
בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעַז בְּהַתּוֹתִי:
10 וְאֲנִי אֶתְּנֵה רַעְיוֹן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטַחְתִּי
בְּחִסְדֵּי־אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד:
11 אוֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאֶנְהַגֵּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב
יְגִיד חֲסִידֶיךָ:

53

1 לְמַנְצָה עַל־מַחְלַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
2 אָמַר נָבֵל בְּלַפּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ
וְהַתְּעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב:
3 אֱלֹהִים מִשְׁמֵם הַשְׁקוּר עַל־בְּנֵי אֲדָם לְקֹאוֹת
4 הַיָּם מִשְׁכֵּל דִּרְשׁ אֶת־אֱלֹהִים:
5 בֵּלֹ סָג יִחְדוּ וְנָאֶלְחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין
גַּם־אֶחָד:
5 הֲלֹא יִדְעוּ פְעִלִי אֲנִי אֶבְלֵי עַמִּי אֶבְלוּ לְחֵם
אֱלֹהִים לֹא קִרְאוּ:
6 שֵׁם אֶת־חֲרוּפְחָד לֹא־תִנְהַה פִּחַד כִּי־אֱלֹהִים
פִּזַּר עֲצֻמוֹת חֲנִיךְ הַבְּשִׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסֵּם:
7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת וַיִּשְׁרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים
שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח וַיִּשְׁרָאֵל:
8 לְמַנְצָה בְּגִינַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
9 לְבָבוֹא הַיּוֹפִים וַיִּאֲמְרוּ לְשֹׂאוֹל הֲלֹא כוֹד
מִסְּתַתֵּר עִמָּנִי:
10 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְכֹבֹדְךָ תְּדַיְנֵנִי:
11 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי:
12 כִּי זָרִים אֲנִי וְעַרְצִים בְּקִשּׁוֹ נִפְשִׁי לֹא
שָׁמוּ אֱלֹהִים לְגִידָם סֵלָה:
13 הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹר לִי אֲדִיגֵי בְּסִמְכֵי נִפְשִׁי:

54

1 לְמַנְצָה בְּגִינַת מִשְׁכֵּל לְדָוִד:
2 כְּבוֹא הַיּוֹפִים וַיִּאֲמְרוּ לְשֹׂאוֹל הֲלֹא כוֹד
מִסְּתַתֵּר עִמָּנִי:
3 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְכֹבֹדְךָ תְּדַיְנֵנִי:
4 אֱלֹהִים שִׁמְעוּ תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי:
5 כִּי זָרִים אֲנִי וְעַרְצִים בְּקִשּׁוֹ נִפְשִׁי לֹא
שָׁמוּ אֱלֹהִים לְגִידָם סֵלָה:
6 הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹר לִי אֲדִיגֵי בְּסִמְכֵי נִפְשִׁי:

יִאֲבִדוּ וְעָזְבוּ לְאֶחָרִים חִילָם:
12 קִרְבֶּם בְּתִימוֹ אֶלְעוֹלָם מִשְׁבַּתְּהֶם לְדוֹר וָדוֹר
קִרְאוּ בְּשִׁמְחוֹתְהֶם עָלַי אֶתְמוֹת:
13 וְאֲדָם בִּיקָר בְּלִילִין נִמְשַׁל בְּפַחְמוֹת נִדְמוֹ:
14 זֶה דִּרְבֶּם בְּסֵל לְמוֹ וְאֶחְרִים אֶל־בְּפִי־הֶם
יִרְצוּ סֵלָה:
15 כְּבָאֵן אֶלְשֹׂאוֹל שִׁתּוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בֶם
יִשְׁרִים אֶלְבִּקֵּר וְצִיִּקֵּם כַּ (וְצִיִּקֵּם ק) לְבִלּוֹת
שְׂאוֹל מְזַבֵּל לוֹ:
16 אֶת־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נִפְשִׁי מִדִּי־שְׂאוֹל כִּי
יִחַצְנֵנִי סֵלָה:
17 אֶל־תִּירָא כִּי־יִעֲשֶׂהר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד
בֵּיתִי:
18 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח חַפֵּל לֹא־יִכְבֹּד אֶחְרָיו
כְּבוֹדוֹ:
19 כִּי־יִפְשְׁטוּ בְּתִיבּוֹ וְכִבְדוֹ וַיִּוֹדֶךָ כִּי־יִשְׁתַּיֵּב לְךָ:
20 תְּבוֹא עַד־דוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נִצַּח לֹא
יִכְרָאוּרִי:
21 אֲדָם בִּיקָר וְלֹא יָבוֹן נִמְשַׁל בְּפַחְמוֹת נִדְמוֹ:

50

1 מְזוֹמֵר לְאֶסְפָּר אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דָּבַר
וַיִּקְרָא־אֶרְצָן מִמְזוֹח־שִׁמְשׁ עַד־מִבְּאוֹ:
2 מִצִּיּוֹן מִכְּלִיל־פִּי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ:
3 יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יִחְרַשׁ אֶשְׁלִפְנֵינוּ תֹאכַל
וּסְבִיבוּ נִשְׁעָה מֵאֵד:
4 יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאַל־תִּהְיֶה לְדוֹן
עַמּוֹ:
5 אֶסְפּוּרִי חֲסִידֵי פִתְחֵי בְרִיתִי עַל־יְדֻבְחָה:
6 וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקָתְךָ כִּי־אֱלֹהִים אִשְׁפַּח הוּא
סֵלָה:
7 שִׁמְעָה עַמִּי אֶת־דְּבַרְךָ וַיִּשְׁרָאֵל וְאֶעֱיֵדָה כֶּךָ
אֱלֹהִים אֶתְחַדֵּךְ אֲנִיכִי:
8 לֹא עַל־זִבְחֵיךָ אוֹיְבֵי־יָדְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְגִידֵי
הַמִּיד:
9 לֹא־אֶזְכָּר מִבֵּיתְךָ פִּדּוֹ מִמִּכְלָאֲתֶיךָ עַתּוּדִים:
10 כִּי־לִי כִלְמִתוֹרַתְךָ עֲבָדוֹת בְּהַרְרֵי־אֶרֶץ:
11 וְיִדְעֵתִי כִלְעוֹר הַרִים וְזִיו דֵּי עַמָּדִי:
12 אֶסְאָרְעַב לֹא־אֲמַר לְךָ כִּי־לִי חֵבֶל
וּמִלֵּאָה:
13 הַאוֹכֵל בְּשַׂר אֶפְרַיִם וְדָם עַתּוּדִים אֶשְׁתַּה:
14 זָכַח לֹא־אֱלֹהִים תוֹדָה וְשִׁלְמַעַל עַל־יְדִיךָ:
15 וַיִּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אֶתְחַלֵּץ וְיִתְכַפְּרֵנִי:
16 וְלִקְשַׁע אָמַר אֱלֹהִים מִהֲלֵךְ לְסַפֵּר חֲסִין
וְתִשָּׂא בְרִיתִי עַל־יָפְיָךְ:
17 וְאֶתָּה שְׂנֵאתָ מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ דְּבַרִּי אֶחְרִיךָ:
18 אֶסְרִיאֲתִי נֹגֵב וְתִחַךְ עַמּוֹ וְעַם מִנְאָפִים
תִּלְקַךְ:
19 פִּידֵךְ שִׁלַּחְתָּ בְּרַעְיָה וּלְשׁוֹנֵךְ תִּצְמִיד מִרְמָה:
20 תִּשָּׁב בְּאֶחָדֵךְ דְּבַרְךָ בְּכֹן־אֶמֶן תִּתְּנֵה־פִי:
21 אֵלֶּה עֲשִׂיתָ וְתִחְרַשְׁתִּי דְמִית חַיִּית־אֶתְנָה
כְּמוֹת אוֹיְבֵי־יָדְךָ וְאֶשְׁרָבָה לְעִינֶיךָ:
22 כִּי־יִנְהַג אֵלֶּה שִׁבְחֵי אֱלֹהִים כִּי־אֶמְרָר וְאֵין
מִצִּיל:
23 זָכַח תוֹדָה וּבְכַפְּדֵנִי וְשֵׁם דְּבַרְךָ אֶרְאֶנּוּ בְּנִשְׁע
אֱלֹהִים:

51

1 לְמַנְצָה מְזוֹמֵר לְדָוִד:
2 כְּבוֹא־אֲלֵינוּ יְתֵן הַנְּבִיא בְּאֶשְׁרֵי־בֶאֱ
אֶל־בְּתִישְׁבַע:
3 חַנּוּן אֱלֹהִים בְּחִסְדֶּךָ פִּרַח בְּחִסְדֶּךָ מִחַה
פִּשְׁעֵי:
4 תִּרְבֵּה כַּ (תִּרְבֵּה ק) בְּבִסְטֵי מַעֲזֵי וּמִתְּסַאֲתֵי
טַחְרֵנִי:
5 כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֶדַע וּמִתְּסַאֲתֵי יְגִידֵי הַמִּיד:
6 לְךָ לְבַדְּךָ אֶתְּסַאֲתִי וְתִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תוֹפֵה בְּשִׁפְטֶךָ:
7 תִּיר־בְּעִיּוֹן חוֹלְלֵתִי וּבְחֲסָאֵי יִחַמְתֵּנִי אָמִי:
8 תִּיר־אֶמֶת תִּפְצֹת בְּשִׁחוֹת וּבְסִתֵּם תִּכְמֶה
תוֹדִיעֵנִי:

לְפָנוֹת בְּקָרָה:
7 הֲמוּ גִוִים מִטוֹ מִמְלַכּוֹת יְתֵן בְּקוֹלוֹ תְּמוֹן
אֶרְצִי:
8 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁבָּחֵלְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה:
9 לְכוֹרְחוֹ מִפְּעֻלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹת
בְּאֶרְצִי:
10 מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת עַד־קִצְצָה הֶאֱרִיךְ קֶשֶׁת
יִשְׁבֵּר וּקְצָץ חַיַּת עֲגֻלוֹת יִשְׂרָאֵל פִּאֵשׁ:
11 תִּרְפּוּ וְדַעוּ כִּי־אֲנִיכִי אֱלֹהִים אֲרוּם בְּגוֹיִם
אֲרוּם בְּאֶרְצִי:
12 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁבָּחֵלְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה:

47

1 לְמַנְצָה אֶלְבְּנִי־קֶרַח מְזוֹמֵר:
2 כִּי־הַעַמִּים תִּקְרָבָה הִרְעִינּוּ לֹא־אֱלֹהִים בְּקוֹל
הַיָּה:
3 כִּי־יִתְּנָה עֲלֵינוּ נוֹרָא מֶלֶךְ גְּדוֹל
עַל־כָּל־הָאֲרָצִים:
4 וְדָבַר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וְלֹא־מִים תַּחַת כְּהִלְנוּ:
5 וּבְחֲרֵלְנוּ אֶתְּנַחֵלְנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר־אֶהְבֶּה סֵלָה:
6 עֲלָה אֱלֹהִים בְּתוֹרַעַת יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר:
7 זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ:
8 כִּי מֶלֶךְ כִּלְעִי־הֶאֱרִיךְ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכֵּלֵי:
9 מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים נִשָּׁב וְעַל־בִּסְפָּא
קִדְּשׁוּ:
10 נִדְבִיבֵי עַמִּים וְנֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבָרְכֶם כִּי
לֹא־אֱלֹהִים מְגִיד־הֶאֱרִיךְ מֵאֵד נְעֻלָּה:

48

1 שִׁיר מְזוֹמֵר לְבְנֵי־קֶרַח:
2 גְּדוֹל יְהוָה וּמִחֵלֵל מֵאֵד בְּעִיר אֱלֵהֵינוּ
הִרְקַדְשׁוּ:
3 יִפֶּה נוֹף מִשׁוֹשׁ כִּלְעִי־הֶאֱרִיךְ הִרְצִיּוֹן וְהִתְבַּיַּת
צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב:
4 אֱלֹהִים בְּאֶרְמִנּוֹתֶיהָ נִדְעַה לְמַשְׁבֵּב:
5 כִּי־יִתְּנָה הַמְּלָכִים נִשְׁעוֹת עֲבָרֵיו וְיִחְדוּ:
6 תִּמָּה רָאוּ כֹן תִּמָּה נִבְחָלוּ נִחְמוּ:
7 יִרְעָה אֶתְּוֹתָם שֵ

14 כי הצלתי נפשי מקות הלא רגלי מקחי לתהלתך לפני אלהים באור חסדו:

57

1 למנצח אליהשחת לךוד מקתם בקרוה מפנישאול במערה:
2 חגני אלהים חגני כי בך חסנה נפשי ובעל-קנפיהך אחסה עד ועבר הזות:
3 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי:
4 ישלח משמים וישועני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו:
5 נפשי אבודך לכאם אשקבה חסדים בניאדם יתים חנית וחסים ולשונם חרב חדה:
6 רוקה עליהשמים אלהים על כלהארץ כבודך:
7 קשת חסדו הכינו לפעמי כפר נפשי כרו לפני שיה נפלו בוכה סלה:
8 וכוון לפני אלהים וכוון לפני אשירה ואומרה:
9 עורה כבודי עורה חגבל וכוון אעירה שחר:
10 אודך כעמים אדני אומרה בלאמים:
11 פינגל עדשמים חסדך ועדשקקים אמתך:
12 רוקה עלישמים אלהים על כלהארץ כבודך:

58

1 למנצח אליהשחת לךוד מקתם:
2 האמנם אלים צדק תדברון מישרים השפטו בני אדם:
3 ארבע בלב עולת הפעלון פארץ חסם ודיכם הפלסון:
4 זרו רשעים מרחם תעו מפתן דברי קוב:
5 חמדלמו פרמיות חמת נחש כמורפתו חש יאטם אנו:
6 אשר לאישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם:
7 אלהים חסם שגמו בפיו מלתעות כפירים נחץ והנה:
8 ומאסו כמורים והתלכו למו ודרך מצו כ חציו ק) פמו והמללו:
9 כמו בלול חסם והלך נפל אשת בלהו משט:
10 בטרם בינו סירחום אטם כמורחי כמורחון ישענינו:
11 ישמח צדיק ברתוה נקם פעמי וחסן כדם הרשע:
12 ויאמר אדם ארצרו לצידי אך ישאלהים שפטם פארץ:

59

1 למנצח אליהשחת לךוד מקתם שלח שאול וישמרו אתחבית לחמיהו:
2 הצילני מאובי אלהי ממתקומי השגבני:
3 הצילני מפעלי און ומאנשי חסדים הושיעני:
4 כי הנה ארבו לנפשי וגורו עלי עוים לארפעי ולאחטאיה ונהו:
5 בליעון ורצון וכווננו עורה לקראתי וקאה:
6 ואתה ונהו אלהים אצבאות אלהי ישראל הקיצה לפחד כלהגוים אליהון כלהבדני און סלה:
7 ושובו לערב וקמו ככלב ויסובבו עיר:
8 הנה אביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כיימי שמע:
9 ואתה ונהו תשחקלמו תלען לכלגוים:
10 עזו אליך אומרה בלאלים משגבי:
11 אלהי חסדו כ חסדו ק) וקדמי אלהים וראני בשחרי:

12 אליהשחת ופרישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגני אדני:
13 חטאתימו דברשפתיהו וילכדו כנאונם ומאלה ומפחש וספרו:
14 כלה בחמה כלה ואיגמו וינעו בראיהם משל בניקב לאפסי הארץ סלה:
15 וישבו לערב וקמו ככלב ויסובבו עיר:
16 חסה ונעמן כ וניעון ק) לאכל אסלא ישבעו וילינו:
17 ואני אשיר עזך וארנן לפקר חסדך ביהויה משגב לי ומוס ביום צרלי:
18 עזו אליך אומרה בלאלים משגבי אלהי חסדי:

60

1 למנצח עליושון עדות מקתם לךוד ללמד:
2 בהצותו א את ארם נהים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את ארם בניאמלח שנים עשר ארץ:
3 אלהים ונתתנו כרצתנו אגפת השוכב לנו:
4 הרעשתה ארץ כפצמתה רפה שבריה כיימטה:
5 הראיתה עמך קשה השקתנו וון תרעלה:
6 ונתה ליראין גם להתנוסס מפני קשת סלה:
7 למען וכלצון ודידיך הושיעה ומינג ועננו כ ונעני ק)
8 אלהים דבר בקרשו אעלה אסלקה שכם ועמק סבות אמד:
9 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעו ראשי יהודה מחקקי:
10 מאוב א סיר חצוי עלאדום אשליך געלי על פלשת הרשע:
11 מי יכלני עיר מצור מי נחני עדאדם:
12 הלאאתה אלהים ונתתנו ולאחצא אלהים בצבאותינו:
13 הבהלנו עורת מצר ושוה תשועת אדם:
14 באלהים נעשה חיל והוא כבוס צרינו:

61

1 למנצח עלנגינת לךוד:
2 שמעה אלהים רגתי הקשיבה הפלתי:
3 מקצה הארץ אליך אקרא בשפת לבי כצורירום ממני הנחני:
4 ביהויה חסיה לי מגדלעו מפני אויב:
5 אגורה באהלך עולמים אחסה כסתר כנפיה סלה:
6 בראתה אלהים שמעת לגדתי ונתה ורשת יראו שמך:
7 ימים עליוסילך חסרף נותו כמורדר ודר:
8 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ונצרהו:
9 פן אומרה שמך לעד לשלמי נדתי יום יום:

62

1 למנצח עליודהונו מזמור לךוד:
2 אך אלא אלהים דומיה נפשי מפני ישועתי:
3 ארדהא צורי וישועתי משגבי לאראמות כה:
4 עדאנה והותתי על איש תרצחו כלכם כקוי נטוי גדר החונה:
5 אך משאתו ונעצו להחיים ורצו קוב כפיו וברכו ובקרבם וקלורסלה:
6 אך לאלהים דומי נפשי כייממו חקונו:
7 ארדהא צורי וישועתי משגבי לא אמות:
8 עלאלהים ישעי וכוברי צורעי מחסי באלהים:
9 כמחו בו ככלעת עם שפכורלפניו לכבכם אלהים מחסדלנו סלה:

14 לבשו כרים א הצאן ועמקים ועמפורי ותרועעו ארשישירי:

66

1 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כלהארץ:
2 זמרו כבודשמו שיו כבוד תהלתו:
3 אמרו לאלהים מהנורא משעך כרב עזך וכתבו לך אויבי:
4 כלהארץ וישתחו לך ויומרו לך זמרו שמך סלה:
5 לכו וראו מפעלות אלהים נוכח עליה עלבני אדם:
6 הפך ים א לבישה נהר ועברו כרגלם נשמחהו:
7 משל כגבורתו א עולם עיניו כגוים הצפינה הסוררים אל ירימ כ ורומו ק) למו סלה:
8 כרכו עמים א אלהינו והשמיעו קול תהלתו:
9 חסם נפשנו חסדים ולאנתן למוט רגלנו:
10 כייבתתנו אלהים כרפתנו ככרף כסר:
11 הבהתנו כמצודה שמת מועקה כמתנינו:
12 הרפתת אנוש לראשו כאנורכאש וכפמים ותוציאנו לרונה:
13 אבוא ביהך כגולות אשלם לך נדתי:
14 אשרפצו שפתי ודברפי כצרלי:
15 עלות חסדים אעלהלך עמכמתת אלים אעשה כר עשיתודים סלה:
16 לכירשמנו ואספכה כלהארץ אלהים אשר עשה לנפשי:
17 אליו כיראיתי ורומם חתת לשוני:
18 און אסכראתי כלבי לא ישמע אדני:
19 אכן שמע אלהים הקשיב כקול תפלתו:
20 כרוך אלהים אשר לאחסיר תפלתו וחסדו מאתי:

67

1 למנצח כנגינת מזמור שיר:
2 אלהים ונתנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
3 לדעת פארץ כרפך ככלגוים וישועך:
4 וידוך עמים א אלהים וידוך עמים כלם:
5 ושמחו וירננו לאמים ביהשפט עמים מישור ולאמים א פארץ תנחם סלה:
6 וידוך עמים א אלהים וידוך עמים כלם:
7 ארץ תנה וכווה וברכנו אלהים אלהינו:
8 וברכנו אלהים ויראו אהו כלהאפסיארץ:

68

1 למנצח לךוד מזמור שיר:
2 יקום אלהים כפוצו אויביו ונגוסו משאיו מפניו:
3 כהנהרף עשן הנהרף כחפס וונג מפניאש יאבדו רשעים מפני אלהים:
4 וצדיקים ושמחו ועלצו לפני אלהים ויששו בשמחה:
5 שירו א לאלהים זמרו שמו סלו לרכב כערכות כיה שמו ועלזו לפניו:
6 אבי ותומים וכוון אלקמות אלהים כמעון קשו:
7 אלהים א מושיב יחידים א ביהה מוציא אסירים כפושרות אך סוררים שכנו צחיות:
8 אלהים כצאתך לפני עמך כצדק כישיומו סלה:
9 ארץ רעשה ארשמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל:
10 נשם נדבות תיגר אלהים ונתלך ונלאה אתה כוננתה:
11 תתך ושבירכה תכין כטובתך לעני אלהים:
12 אדני ותרקם המכשרות צבא כב:

63

1 מזמור לךוד כהיותו כמדבר יהודה:
2 אלהים א אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך כשרי כארץצה ועיר כלימים:
3 כן כקשת חסדך וחייתך לראות עזך וכבודך:
4 כייטוב חסדך מתים שפתי ושבחונך:
5 כן אכרעך כתי כשמך אשא כפי:
6 כמו חלב ורשן תשבע נפשי ושפתי הננות והלפתי:
7 אסכרתך עליוצעי כאשמרות אהנהך:
8 ביהויה עזרתה לי וכצל כנפיה ארנן:
9 דבקת נפשי אחרך כיה חמכה ומינג:
10 ונתה לשואה וכלשו נפשי וכוון בתחיות הארץ:
11 ויגדתי עליוסירחב מנת שעלים ויהי:
12 ותמלך ישמח באלהים ותהלל כלהנשבע כו כייסכר כו כירשיר:

64

1 למנצח מזמור לךוד:
2 שמע אלהים קולי כשרי מפחד אויב הצר תני:
3 חסדתינו מסוד כרעים כרנשת פעלי און:
4 אשר שגנו כחרב לשונם כרכו חצם כר כר:
5 לירות כמסחרים חם כהאם ירהו ולא יקאו:
6 וסוקרלמו ודבר כע וספרו לממן מוקשים אמרו מי וראדלמו:
7 והשירעולת חמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמך:
8 ויחם אלהים חן כהאם חיו כפותם:
9 ויכשילוחו עלימו לשונם ותגדו כלהאח כם:
10 וייראו כלהאדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו אשכילו:
11 ישמח צדיק ביהוה וחסה כו ויתהללו כלהשירלב:

65

1 למנצח מזמור לךוד שיר:
2 לך רמיה תהלה אלהים כציון ולך ישלם נדתי:
3 שמע תפלה עדיך כלהכשר וכוון:
4 דברי עולת נברו מני פשעינו אתה ככפרם:
5 אשרי אהבתי וקרב ישפן חצריך נשבעה כטוב ביהך קולת חילך:
6 נוראות א כצדק תעננו אלהי ישענו כמכת כלהארץ וים חקקים:
7 כמין חרים ככחו אנור כגבורה:
8 משפתי א שאון ימים שאון גליהם וכוון לאמים:
9 וייראו וישכי כחות מאוהתי כמוצאייכר ועבר חרניו:
10 כפקת הארץ ותשקקה כבת תשקנה פלג אלהים כלא מים תכין כנגם כייח כהנה:
11 תלקיה רוח נחם גדותיה כרביבים כמנגנה צמחה ככרך:
12 עפרת שנת מוכתך ומעגליך ורעפון תשן:
13 רעפו נאות מררך וניל גבעות תלגנה:

17 אלהים למחשתי מגעוהי ושרתהנה אגיד
 נפלאותיהי:
 18 וגם עד וזקנה ושיבה אלהים אלשתעבני
 שראגיד ורועך לדור לכליבווא גבורתך:
 19 וצדקתך אלהים עדמרום אשרעשית
 גדלות אלהים מי כמוך:
 20 אשר הראיתני כ (הראיתני א ק) צלות
 רבות ורעות תשוב קמני כ (תמניני ק)
 ומתחלות הארץ תשוב תעלני:
 21 תרב וגדלתי ותסב תנחמני:
 22 גם אני א אורך בכלינגבל אמתך אלהי
 אומקה לך ככנור קודש ישראל:
 23 תרגנה פתי כי אומקהלך וגפשי אשר
 פדית:
 24 גם לשוני כליהיום תהנה צדקתך בייבשו
 כייחפרו מבקשי רעתי:
 יהוה מחסי לספר כלמלאכותיך:
 27 פיהנה חסוד יאבדו הצמחה כלזונה
 מקד:
 28 ואני א קרכת אלהים ליטוב שתי א באדני
 יהוה מחסי לספר כלמלאכותיך:

74

1 משביל לאסר למה אלהים ונהתה לגצח וישן
 אפך בצאון מרעיתך:
 2 זכר עתה א קניתי קדם נאלת שבט גתלתך
 הרציון זה ושכנת בו:
 3 הרקח פטימך למשאות נצח כלתכע אויב
 פקדש:
 4 שאנו צריתך פקדו מועדך שמו אותהם
 אלוה:
 5 ונדע כמביא למעלה בסבךעין קדמות:
 6 זעת כ (ועתה ק) פתוחיה יחד ככשיל
 וכלפתתהלמון:
 7 שלחו ראש מקושעך לארץ חללו משפךשמן:
 8 אמרו בלבם יגום יחד שרפו כלממעדיאל
 קארץ:
 9 אותתינו לא כאינו ארבעוד נביא ולא אתנו
 ידע עדמה:
 10 עדמתי אלהים וחקר צר נאין אויב שמך
 לגצח:
 11 למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כ
 (חוקך ק) כלה:
 12 ואלהים מלפי מקדש פעל ישועות פקדו
 הארץ:
 13 אמה פוחרת בעזך גם שפרת ראשי תנינים
 עלהקמים:
 14 אמה רצצת ראשי לוחתן תתנינו מאכל לשם
 לציים:
 15 אמה כקעת משין וגחל אמה חובשת גהרות
 איתן:
 16 לך יום ארלך לגלה אמה סכינות מאור
 וקמש:
 17 אמה הצבת כלגבולות ארץ קנין וחקר
 אמה יצרתם:
 18 זכרזאת אויב חקר יהוה ועם נבל נאצו
 שךך:
 19 אלשתתן למת נפש חוקך תנת עניך
 אלשתשכח לגצח:
 20 חפט לברות כי מלאו מחשביארץ גאות
 חמס:
 21 אלישב דך גבלם עני ואביון והללו שמך:
 22 קומה אלהים ריבה ריבך זכר חקפתך
 מנינגבל כליהיום:
 23 אלשתשכח קול צריתך שאון קמיד עלה
 תמיד:

75

1 למנצח אלשתשחת מזמור לאסר שיר:
 2 חודיני לך א אלהים חודיני וקרוב שמך
 ספרו נפלאותיך:
 3 כי אשח מועד אני מישרים אשפט:
 4 נמנים ארץ וכלישביה אנכי תפתי עמודיה
 סלה:
 5 אמרתי הוללים אלהיהלוי וקדשעים

17 ענני יהוה פייטוב חסדך כרב חסדיך פנה
 אלי:
 18 ואלשתסתר פניך מעבדך בירצולי מחר
 ענני:
 19 קדכה אלגפשי גאלה למען איבי פדני:
 20 אמה ידעת חרפת יבשתי וכלמתי גנדך
 כלצורתי:
 21 חרפה א שבעה לפי ואנושה ואקנה לנד
 ואון ולמנחמים ולא מצאתי:
 22 ויתנו בברותי ראש ולצמא ישוני חמין:
 23 ויהישלחנם לפניהם לפח ולשלומים
 למוקש:
 24 תהשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
 המעד:
 25 שפךעליהם ועמך וחרון אפך ישנם:
 26 תהימירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב:
 27 בראתה אשרהפית רדפו ואלמכאוב
 הלליך וספרו:
 28 תהדעון עלעזנם ואליבווא בצדקתך:
 29 ויחוו מספר תיום ועם צדיקים אליופתבו:
 30 ואני עני וכואב וישועך אלהים תשגבני:
 31 אהללה שםאלהים בשיר ואגדלנו בחודה:
 32 ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפרים:
 33 כאו עגיים ושמחו דלשי אלהים ויהי
 לכבבם:
 34 בישמע אלואביונים יהוה ואתאסירוי
 לא כזה:
 35 והללויהו שמים וארץ ימים וכלרמש כם:
 36 כי אלהים י ישיע ציון ויבנה ערי יהודה
 וישבו עיריהוה:
 37 וזרע עבדיו ונתלוח ואחבי מו ישפנוכה:

72

1 לשלמה אלהים משפטך למלך פו וצדקתך
 לבורמלך:
 2 ידיו עמך בצדק ועניך כמשפט:
 3 ישאו הרים שלום לשם וגבולות בצדקה:
 4 ישפט א עגניים וישע לבני אביון וידכא
 עושק:
 5 ויקרוד עששמש ולפני רחם דור דורים:
 6 יכד כמטר עלגו פריבבים ורוף ארץ:
 7 יפרחצמיו צדיק ורב לום עדפלי רחם:
 8 וזרע מים עדים ומנהר עדאפסיארץ:
 9 לפניו יכרעו ציים ואביו עפר ולחבו:
 10 מלכי תהישו ואיום מנחה ושיבו מלכי
 שקא וסבא אשר יקרבו:
 11 וישתחווילו כלמלכים כליהיום
 יעבדוהו:
 12 בייציל אביון משוע ועני וארבעור לו:
 13 יחם עלדל ואביון ונפשות אביונים
 יושע:
 14 מתוך ומחמס יאל נפשים ויקר דמם
 כעני:
 15 ויהי ויתרלו מזהב שקא ויהפלל בערו
 תמיד כליהיום ויקבנהו:
 16 יהי פסחבר א בארץ בראש הרים ורעש
 פלבנון פרו ויציצו מעיר בעשב הארץ:
 17 יהי שמו לעולם לפנישמש ינו כ (ינון ק)
 שמו ויהקכו בו כליהיום וישרוהו:
 18 ברך א יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
 נפלאות לבדו:
 19 וברוך א שם כבודו לעולם וקמלא כבודו
 אדבל הארץ אמן ואמן:
 20 כלו תפלות דוד ברושי:

73

1 מזמור לאסר אך טוב לישראל אלהים לבדי
 לבב:
 2 ואני כמעט נשתי כ (נתינו ק) הלוי פאין
 שפכה כ (שכבו ק) אשרי:
 3 בייקנאתי הוללים שלום השעים ארעה:
 4 פי אין חקצבות למוותם וקריא אולם:
 5 כמעט אנוש איננו ועםאדם לא ונגענו:
 6 לבן ענקתמו גאנה ועטפשיית חמס למו:
 7 יצא מחלב עינמו עברו משפיות לבב:
 8 ימיקו וידברו בקע עשק ממרום ודברו:
 9 שתי בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
 10 לבן אשתי כ (ישוב ק) עמו חלם ומי מלא
 ימצו למו:
 11 ואמרו איכה ידעאל גוש דעה בעליון:
 12 תנהאלה השעים ושלוי עולם השגורחיל:
 13 ארריק זפתי לבדי וארמין פנקיון כפי:
 14 נאמי גוע כליהיום וחוכתי לבקרים:
 15 אאמרתה אספכה כמו תנה דור קניך
 כגדתי:
 16 נאחשבה לרעת זאת עמל מוא כ (הוא ק)

13 מלכי צבאות ידדון וידדון ונות בית תחלק
 שלל:
 14 אסתשכבוו בין שפתים פנפי ונהת נחפה
 ככסף ואברותיה בירקב חרוץ:
 15 כפרש שדי מלכים פה תשלג בצלמון:
 16 הראלהים הרבשן הר גבגנים הרבשן:
 17 למה א תרדון הרים גבגנים חקר חמד
 אלהים לשבת ארציהוה ושבן לגצח:
 18 רכב אלהים רפתים אלפי שאון אדני כם
 סיני פקדש:
 19 עלית למרום א שביה שבי לקחת מקנות
 באדם ואף סוררים לשבן אה אלהים:
 20 ברך אדני יום א יום וקמסלנו האל
 וישועתנו סלה:
 21 האל א לנו אל למושעות וליהוה אדני
 למות תוצאות:
 22 אךאלהים יחמין ראש איביו כדקד שער
 תהלך באשמי:
 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות גם:
 24 למשן א תמסן גלך דמם לשון בלבך
 מאיבים מנהו:
 25 כאו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלפי
 כקדש:
 26 קדמו רים אחר נגנים בחוך עלמות
 תופפות:
 27 כמקלות פקכו אלהים יהוה ממקור
 ישראל:
 28 שם כגמין א צעיר רכס שרי ויהודה הקמתם
 שרי ובלון שרי נפחלי:
 29 צנה אליך ענך ענה אלהים זו פעלת
 לנו:
 30 מהיכלך עלירושלם לך ויבילו מלכים
 שיי:
 31 גער תנת קנה עדת אבירים כעגלי עמים
 מתרס כרצורספ גזר עמים קרבות וקפצו:
 32 ואחיו חמנים מני מצרים בוש תרין ידיו
 לאלהים:
 33 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני
 סלה:
 34 לרכב בשמי שמיקדם הן יתן בקולו קול
 עז:
 35 תנו עז לאלהים עלישראל נאותו ועזו
 בשחקים:
 36 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
 נתן אעז ותעצמות לשם ברך אלהים:

70

1 למנצח לדוד חזקיהו:
 2 אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה:
 3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אזור
 ויקלמו חפצי רעתי:
 4 ישבו עלעקב פשתם האמרים אחא אחא:
 5 ישישו וישחוו א בך כלמבקשיך ויאמרו
 תמיד וגדל אלהים אהב ישועתך:
 6 ואני א עני ואביון אלהים חושהלי עזרי
 ומפלט אמה יהוה אלתאמרי:

71

1 כד יהוה חסיתי אלאבושה לעולם:
 2 בצדקתך תצילני ותפלטני מטהאלי אונך
 וחושיעני:
 3 תה לי א לצור מעון לבוא תמיד צוית
 להושיעני בייסלעי ומצותי אמה:
 4 אלתי פלטני מיד קשע מפר מעול וחומין:
 5 בייאמה תקותי אדני יהוה מבטחי מגעורתי:
 6 עילך א נסמכתי מכסן ממעי אשי אמה גווי
 כד תחלתי תמיד:
 7 כפופת הייתי לרבים ואמה מחסיעני:
 8 ומלא פי תהלתך כליהיום תפארתך:
 9 אלשתשליכני לעת זקנה פכלות פחי
 אלשתעבני:
 10 בייאמרו אויבי לי ושמרי נפש נועצו
 יחדו:
 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו בייאין
 כעיל:
 12 אלהים אלשתחמך ממני אלהי לעזרתי
 חושה כ (חושה ק)
 13 יבשו וכלו שמי נפש ישעו חרפה וכלמה
 מבקשי רעתי:
 14 ואני תמיד אצחל והוספתי
 עלכלתהלתך:
 15 פי א יספר צדקתך כליהיום השועתך פי
 לא ידעתי ספרות:
 16 אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך
 לבדך:

69

1 למנצח עלששונים לדוד:
 2 הושיעני אלהים כי כאו מים עדנפש:
 3 טבבתי א ביון מצולה ואין מקמד פאתי
 כמעמקמים ושבלת שטפתי:
 4 נגשתי כקראי גסר גרוני פלו עני מנחל
 לאלתי:
 5 רבו א משערות ראשי שנאי חנם עצמו
 מצמיתי איבי שך אשר לאגולתי אז אשיב:
 6 אלהים אמה ידעת לאולתי ואשמותי מקד
 לאנקתרו:
 7 אלישבו כי א קניך אדני יהוה צבאות
 אליוקלמו כי מבקשיך אלהי ישראל:
 8 בייעלך נשאתי חרפה כפתה כלמה פני:
 9 מזמור הייתי לאחז ונכרתי לבני אמי:
 10 בייקנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפתי
 נפלו עלי:
 11 ואבכה כצום נפשי ותהי חרפות ליי:
 12 ואתנה לבושי שק ואחי לשם למשל:
 13 וישחו בי ושביו שער ונגינות שותי שרר:
 14 ואני תפלתלך א יהוה עת רצון אלהים
 כרבתחסדך עני אמת ישעך:
 15 הצילני מים ואלאשפטת אנצלה משנאי
 ומשמקרימים:
 16 אלשתשפטני א שבלת מים ואלתחלעני
 מצולה ואלתאטרעלי באר פיה:

7 תשימו מלון לשכנינו ואבינו ילעגו לנו:
 8 אלהים צבאות השיבונו והאר פניך ונשעה:
 9 גפן ממזרים תסיע תגרשו גוים ותטעה:
 10 פנית לפניה ותשרש רשית ותמלא ארץ:
 11 כפי הרים צלה ונעפיה ארץ יראל:
 12 תשלח קציה עדים ואל יגהר יגונותיה:
 13 למה פרצת גדריה וארצה כל עברי דרך:
 14 וכהסמנה חזיר מערר וזיו שדי ורענה:
 15 אלהים צבאות שוב נא הפט משמים והאר
 ופקד גפן זאת:
 16 וכנה אשר נטעה ומיך ועלבן אמצחה
 לך:
 17 לטפה כאש כסוחה מערת פניך יאברו:
 18 תחיריך על איש ומיך על בן אדם
 אמצת לך:
 19 ולא יסוג ממך תנינו ובשמך נקרא:
 20 יהנה אלהים צבאות השיבונו והאר פניך
 ונשעה:

81

1 למנצח על הגתית לאסף:
 2 תנינו לאלהים עוזנו הרעיו לאלהי יעקב:
 3 שאר זמרה ותזרח פנור נעים עמך כל:
 4 תקנו בחשך שופר בפקס ליום חנו:
 5 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
 6 עדות וביחוס שמו בנצחו על ארץ מצרים
 שפת לא ידעתי אשמע:
 7 חסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעבנה:
 8 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם
 אבנך על ימי מריבה סלה:
 9 שמע עמי ואעידה פך ישראל אסתשמע ליי:
 10 לא יתנה כן אל זר ולא תסתנה לאל

79

1 מזמור לאסף אלהים באו גוים ו
 טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים
 לעינים:
 2 נתנו את הנבלה עבדך מאכל לעור השמים
 בשר חסידך לחיות ארץ:
 3 שכחו דם פנים סביבות ירושלים ואין
 קיבור:
 4 תינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
 לסביבותינו:
 5 עדימה יהנה תאנף לנצח תבער כמראש
 קנאית:
 6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל
 ממלכות אשר בשמך לא קראו:
 7 כי אכל את יעקב ואת גוהו השמו:
 8 אלהי קברו לנו עונת ראשנים מהר יקמונו
 חסידך כי דלונו מאד:
 9 עזרונו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
 10 למה יאמרו הגוים איה אלהים ידע
 בעינים פ (בלוים ק) לעינינו נקמת דם עבדך
 השפוך:
 11 תבוא לפניך אנקת אסיר בנך זרעך
 חותר בני חמותה:
 12 ותשב לשכנינו בעתים אלהים חרפתם
 אשר חרפוך ארני:
 13 ואנחנו עמך א נצאן מרעיתך נודה לך
 לעולם לדר זר ונספר תהלתך:

82

1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב
 אלהים ישפט:
 2 עדימתי השפטור עול ופני השעים
 תשאיר סלה:
 3 שפטו דל ונתום עני ורש הצדיק:
 4 פלטר דל ואביון מצד רשעים הצילו:
 5 לא ידעו ולא יבינו בהשכה ותהלכו ומוטו
 כל מוסדי ארץ:
 6 איני אמתיה אלהים אתם ובני עליון כלכם:
 7 אכן פאדם תמותו וכאחד תשרים תפלו:
 8 קומה אלהים שפטם הארץ כפי אהת תגמל
 בכל הגוים:

83

1 שיר מזמור לאסף:
 2 אלהים אל גמילך אלהי חשך ואל תחשק
 אל:
 3 כפי חנה אויבך תקמון ומשנאית נשאו ראש:
 4 על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך:
 5 אמרו לנו ונקח חסדים מגוי ולא יזכר
 שם ישראל עוד:
 6 כי נועצו לב וקדו עליך ברית יכרתה:

52 וישע בצאן עמו וינהגם פעך במדבר:
 53 וינחם לכטח ולא פחדו ואת אויביהם
 פסה תים:
 54 ויבואם אל נבול קרשו הרצה נקחה
 ומינו:
 55 וינהגם מפניהם וגוים ויפילם בקבל נחלה
 וישכן באחיהם שבטי ישראל:
 56 וישעו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא
 שקרו:
 57 וישעו ויבגדו פאבותם נהפכו פקשת רמיה:
 58 ויכעיסוהו בקמותם ובפסיליהם
 יקניאוהו:
 59 שטע אלהים ויהעבר וימאס מאד בישקאל:
 60 וישט משפן שלו אהל שכן פאדם:
 61 ויתן לשבי עז ותפארתו כיד צר:
 62 ויסגר לחרב עמו ובחלתו התעבר:
 63 בחוריו אכלהם ובחולתיו לא הוללו:
 64 פהגיו פהקב גפלו ואלמנתיו לא תבקינה:
 65 ויזקן פישן ארני כנבור מתרונן מין:
 66 וינצרו אחר חרפת עולם נתן למו:
 67 וימאס פאהל יוסף ובשבת אפרים לא
 קח:
 68 ויבחר את שבט יהודה אתהר ציון אשר
 אהב:
 69 ויבן כמירכמים מקדשו פארץ וסדה
 לעולם:
 70 ויבחר כבוד עבדו ויסקחו ממקלות צאן:
 71 מאחר עלות הביאו לרעות בעיני עמו
 ובשקאל נחלתו:
 72 ויהרעם פחם לבבו ובחבונות כפיו ונחם:

79

1 מזמור לאסף אלהים באו גוים ו
 טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים
 לעינים:
 2 נתנו את הנבלה עבדך מאכל לעור השמים
 בשר חסידך לחיות ארץ:
 3 שכחו דם פנים סביבות ירושלים ואין
 קיבור:
 4 תינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
 לסביבותינו:
 5 עדימה יהנה תאנף לנצח תבער כמראש
 קנאית:
 6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל
 ממלכות אשר בשמך לא קראו:
 7 כי אכל את יעקב ואת גוהו השמו:
 8 אלהי קברו לנו עונת ראשנים מהר יקמונו
 חסידך כי דלונו מאד:
 9 עזרונו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
 10 למה יאמרו הגוים איה אלהים ידע
 בעינים פ (בלוים ק) לעינינו נקמת דם עבדך
 השפוך:
 11 תבוא לפניך אנקת אסיר בנך זרעך
 חותר בני חמותה:
 12 ותשב לשכנינו בעתים אלהים חרפתם
 אשר חרפוך ארני:
 13 ואנחנו עמך א נצאן מרעיתך נודה לך
 לעולם לדר זר ונספר תהלתך:

80

1 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור:
 2 רעה ישראל א האזינה נהג בצאן יוסף ישב
 הקרובים הופיעה:
 3 לפני אפרים א ובגמון ומנשה עורכה
 את גבורתך ולכה לישענה לנו:
 4 אלהים השיבונו והאר פניך ונשעה:
 5 יהנה אלהים צבאות עדימתי ישגת בתפלת
 עמך:
 6 האכלתם לחם דמעה ותשקמו ברמעות
 שלישי:

2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מניקדם:
 3 אשר מענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו:
 4 לא נכחד א מבניהם לדור אחרון מספרים
 תולדות ויהו ושונו ונפלאותיו אשר עשה:
 5 ויקם עדות א בעיניך ותורה שם בישראל
 אשר צנה את אבותינו להודיעם לבניהם:
 6 למען ידעו א דור אחרון בנים וילדו יקמו
 ויספרו לבניהם:
 7 וישומו באלהים פסלם ולא ישכחו
 מעל לאל ומצותיו ונצרו:
 8 ולא יהיו א פאבותם דור סוכר ומכה דור
 לא חכו לבו ולא יאמנה את אל רוחו:
 9 כפי אפרים נושקו רומיקשת פקבו ביום
 קרב:
 10 לא מרו ברית אלהים ובחורתו מאנו
 ללכת:
 11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר קראם:
 12 נגד אבותם עשה פלא פארץ מצרים
 שדה צען:
 13 פקע גם וינעבים ונצבים כמרגד:
 14 וינחם פגען יום וכל הלילה פאור אש:
 15 ופקע צרים פמדבר וישק בתחמות רכה:
 16 ויוצא נזולים משלע ויורה בנהרות מים:
 17 ויוסיפו עוד לחטאולו לקרות עליון
 פציה:
 18 ויגסר אל פלקם לשאל אכל לנפשם:
 19 ויבגדו באלהים אמרו היוכל אל לערך
 לחן פמדבר:
 20 מן תהדצור א וזוובו מים ונהלים ישטפו
 הגם לחם ויכלת את אסין כין שאר לעמו:
 21 לכן אשמע יהנה ויהעבר ואש נשקה בעיניך
 ונסיף עלה בישראל:
 22 כי לא האמינו באלהים ולא כסחו
 בישועתו:
 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח:
 24 וימטר עליהם מן האבל ויגשמום נתן
 למו:
 25 לחם אפרים אכל איש צידה שלח לחם
 לשבע:
 26 ישע קדים פשמים וינהג בעזו תימן:
 27 וימטר עליהם פעפר שאר וכחול ומים
 עור קנף:
 28 ויפל בקרב חנוהו סביב למשנתיו:
 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאמנם ויבא לחם:
 30 לא יזרו מתאמנם עוד אכלם פפיהם:
 31 ואף אלהים א עלה בהם ויהרג במשמניהם
 ובחוריו ישראל חכרעו:
 32 בכל זאת סמארעוד ולא האמינו
 בפלאותיו:
 33 ויכל פקבל מיהם ושונתם בפחלה:
 34 אס חרנם וקרשו ושבנו ושחרו יראל:
 35 ויזקרו כפי אלהים צורם ואל עליון נאלם:
 36 ויפתחו פפיהם ובשונם וכבו בלו:
 37 וילכם לא ינבון עמו ולא נאמנו בכריתו:
 38 והוא רחום א וכפר ען ולא ישחית וחרפה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
 39 ויזכר כפי קשר המה רוח הולך ולא ישוב:
 40 כמה ימרוהו פמדבר בעצבותו בישמון:
 41 וישונו וינסו אל וקדשו ישראל תהו:
 42 לא יזקרו את ידו יום אשר פדם מני צר:
 43 אשר שם במצרים אתותיו ומפתיו
 בשדה צען:
 44 ויהפך לחם יאריהם ונזליהם כל ישתיו:
 45 ישלח פחם ערב ויאכלם ויפדע
 ותשחיתם:
 46 ויתן לחסיל ויגולם ויגעם לא רכה:
 47 ויהרג פכרד גפנם ושקמותם פתגמל:
 48 וינסגר פכרד בעירם ומקניהם לרשעים:
 49 ישלחם א חרון אפו עברה ונעם וצרה
 משלחת מלאכי רעים:
 50 ויפלט גתים לאפו לא חשך ממנות נפשם
 ויתנם לזכר חסידו:
 51 ויך כל בבור במצרים ראשית אוניהם
 פאלהיהם:

76

1 למנצח בנינת מזמור לאסף שיר:
 2 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
 3 ויהו בשלם סבו ומענתו כציון:
 4 מה שבר השפי קשת מן וקרב ומלחמה
 סלה:
 5 נאור אהת אדיר מהרהיטרה:
 6 אשתוללו א אפירי לב גמו שגתם ולא ימצאו
 כל אנשי חיל יריהם:
 7 מעברתך אלהי יעקב נדעם וקרב וסוס:
 8 אהת א נוקא אהת ומי יעמד לפניך מאז
 אפך:
 9 משמים השמעת דין ארץ והאר נשקמה:
 10 פקום למשפט אלהים להושיע
 כל עניני ארץ סלה:
 11 כפי חמת אדם תורך פארית חמת חנני:
 12 נדרו ושלמו ליהנה אלהים פליסביקו
 יובילו י למורא:
 13 יבצר רוח גידיים נוקא למלכי ארץ:

77

1 למנצח על ידימות כ (ידותון ק) לאסף
 מזמור:
 2 קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים
 ותאזין אלי:
 3 ביום צרתי ארני דרשתי ודי א לילה נקרה
 ולא תפוג מאנה ונחם נפשי:
 4 אזכרה אלהים ואמנה אשיחה וחתעמף
 רוחי סלה:
 5 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:
 6 השבתי מים מקדם נות עולמים:
 7 אזכרה ונגייתי פלילה עמ לבבי אשיחה
 ויפפש רוחי:
 8 הלעלמים ונח ארני ולא יסיר לקצות
 עוד:
 9 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
 10 השבח חנות אל אסרפין פאר חמיו סלה:
 11 ואמר חלתי היא נות מין עליון:
 12 אעזב כ (אזפור ק) מעל ליה כפי אזכרה
 מקדם פלאך:
 13 ותניתי בכל פשלך ובגלילותיך אשיחה:
 14 אלהים פקשת פהקך מיראל גדול
 באלהים:
 15 אהת האל עשה פלא חובעת בעמים ענך:
 16 אלתה בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה:
 17 ראוך מים א אלהים ראוך מים וחילו אף
 ירגו תחמות:
 18 זרמו מים א עבות קול נתנו שחקים
 ארץ חציון ותהלכו:
 19 קול עמך א בגלגל האירו בקקים תבל
 הגה ותרעש הארץ:
 20 פים דרפך וישל ל כ (וישיל ק) פמים
 רבים ופקבותיך לא נדעו:
 21 נחית כצאן עמך כיד משה ואהרן:

78

1 משכיל לאסף האזינה עמי תורתו הטו
 אזנכם לאמר יי:

53 כָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

90

1 תְּפִלַּת הַלְמָשָׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי כַּעֲשׂוֹן אַתָּה תִּיחַי לִנְי כְּבָר וְדָר:
 2 בְּטָרָה וְהַרְיֵם וְלָדֹר וּתְחַלּוּל אֶרֶץ וְחָבַל וּמַעוֹלָם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 3 וְהַשֶּׁבַע אָנֹכִי עַד-דָּפָא וְהַאֲמֵר טוֹבוּ בְּנֵי-אָדָם:
 4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בַּעֲיֵנֶיךָ כְּיוֹם אֶחָד מִלְּפָנֶיךָ וְעַבְרָה וְאֶשְׁמָרְהָ כְּכֹלֶלָה:
 5 וְרַמְתָּם שָׁנָה יְהוָה בַּכָּר בְּכָרֵיךָ וְיִחַלַּף:
 6 בַּכָּרֵיךָ יִצְיִן וְיִחַלֵּף וְיַעַרְב וְיִחַלֵּף וְיִחַלֵּף וְיִחַשׁ:
 7 כִּי-יִכְלִינִי כַּאֲפָן וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנִי:
 8 שֶׁשָׁה ב' (שֶׁשָׁה ק) עֹזוֹתַי לְגִנְיֶיךָ עֲלָמִי לְבַאוֹר פְּנִיךָ:
 9 כִּי כִלְיָמִי פָּנֹי בַּעֲבָרְתֶּךָ פְּלִינִי שְׁיָנִי כְּמוֹת-הַחַיָּה:
 10 יִמְיָשׁוּתַי כִּהְיֶה שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּנִבְרֹת אֶל-מִזְמֵרִים שָׁנָה וְהִנֵּה עָמַל וְאֵין פִּי יָדִי חַיִּשׁ וְנִשְׁפָּה:
 11 מִיָּדַע עַד אַפֶּךָ וּבִכְרַתֶּךָ עֲבָרְתֶּךָ:
 12 לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הֹדַע וְנִבְא לְכָב כַּהֲמָה:
 13 שׁוֹכֵה יְהוָה עַד-מִתֵּי וְהַחֲמֵם עַל-עֲבָרֶיךָ:
 14 שֶׁעַמֵּנוּ בַּכָּר חֲסִידָךָ וּנְכַנְּה וְנִשְׁמַחְהָ כְּכֹל-יָמֵינוּ:
 15 מְחַנֵּנוּ בַּיַּמּוֹת עֵינָנוּ נוֹת רַאֲיוֹנוֹ רַעֲהָ:
 16 יָרָא אֱלֹהֵי-עַבְדֶיךָ כַּעֲשָׂךָ וּתְכַרְךָ עַל-בְּנֵי-הָאָדָם:
 17 וְיִחַי וְנִשְׂמַח אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְנִשְׁמַח וְיָדִינוּ בּוֹנְנָהוּ:

91

1 יֵשֵׁב בְּחִסְתָּךְ עֲלִיּוֹן כַּצֶּל דֵּי יִחַלּוֹנוּ:
 2 אַמְרַי לַיהוָה מְחַסֵּי וּמְצִוּוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי:
 3 כִּי הוּא יִצְלִיךָ מִכָּל-יָד וּמִכָּל-חַיַּת הַמוֹת:
 4 כַּאֲבֹתָיו יִסְדֵּךְ לֶךְ וְיַסְתֵּי-בְּפָנֶיךָ תַּחֲסֵה צַנָּה וְסַחֲרָה אֲחֵיךָ:
 5 לֹא-תִירָא מִפְחַד לַיְלָה מִפִּי מְחַסֵּי יְעַרְף יוֹמָם:
 6 מִכָּדָבֵר כַּאֲפָל יִחַלֵּךְ מִקָּטָב וּשְׂוֹר צְהָרָה:
 7 יִפַּל מִצַּדִּיךְ אֶלְפֵךְ וְרַבְּבָה מִיָּמֶיךָ אֱלֹהֵיךָ לֹא יָגֵשׁ:
 8 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְרֵשׁ וְשִׁלַּמְתָּ רַקְעֵיךָ תִּרְאַה:
 9 בַּיָּתֶיךָ יְהוָה מְחַסֵּי עֲלִיּוֹן שְׂמֵחַ מְעוֹנֶיךָ:
 10 לֹא-תִחַנַּח אֱלֹהֵיךָ רַעֲהָ וְנָגַע לֹא-יִקְרָב כַּאֲחֻלָּה:
 11 כִּי מַלְאֲכָיו יִצְחָדְדְּךָ לְשֹׁמְרֶיךָ כְּכָל-יִבְרָחֶיךָ:
 12 עַל-פָּנֶיךָ יִשְׂאוֹנֶךָ פְּתֹחַ-הַיָּם כַּאֲבֵן כְּנֹלָךְ:
 13 עַל-שִׁמְלֶיךָ יִפְתָּן תִּרְדָּךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְסַנִּינִן:
 14 כִּי בִי תִשָּׁק וּבְאֶפְסֹתַי תַּשְׁבְּחֵהוּ בְּיַד-יְדַע שְׁמִי:
 15 יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עַמְרוֹאֲבִי בְּצִחָה אֶחְלָצְהוּ וּבְאֶפְסֹתַי:
 16 אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בַּיָּשׁוּעַתִּי:

92

1 מְזֹמָר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת:
 2 טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן:
 3 לְהַסִּיד בַּכָּר חֲסִידֶיךָ וְאֶמְנִיעְךָ בַּלַּיְלוֹת:
 4 עַל-יַד-עַשׂוֹר וְעַל-נִבְלָה עַל הַגִּזְיוֹן בַּכְּבוֹד:
 5 כִּי שִׂמְחַתִּי יְהוָה בְּשִׂשְׁלָךְ בַּמִּשְׁעֵי יִדְיָךְ אָרְנוּ:
 6 מִהַדְגְּלֵי מִשְׁעֶיךָ יְהוָה מֵאֵד עֶמְקוֹ מִחֲשָׁבוֹתֶיךָ:
 7 אִישׁ-בַּעַר לֹא יִדַּע וְכָסִיל לֹא-יַבִּין אֵת-זֵאת:
 8 בְּפִתְחֵי רַקְעֵים יָמִי כְמוֹ עֶשֶׂב וְיִצְאוּ כִּלְפִיעֵלִי אָנוֹן לְהַשְׁמָד עַד-יָעַד:
 9 וְאַתָּה מְרוֹם לַעֲלָם יְהוָה:
 10 כִּי נָהַר אֱוִיךָ יְהוָה בַּיָּתֶיךָ אֱוִיךָ יִבְרֹךְ וּתְכַרְכֵּן בְּכַסְיֵיךָ אָנוֹן:

אֶמְנִיעְךָ חֲסִידֶיךָ:

4 בִּרְיֵת בְּרִיַת לְבַחֲרֵיךָ נִשְׁפַּעְתִּי לְקֹדֶשׁ עֲבַדֶיךָ:
 5 עַד-עוֹלָם אָבִינִי וְהַעֲךָ וּבְנֵיךָ לְדָר-וָדוֹר כַּסַּפֵּךְ סֵלָה:
 6 וְיִדְוֵי שְׁמִים פִּלְאֵךְ וְיִחַר אַרְצֵי-אֶמְנִיעְךָ בְּקִשְׁתֶּךָ קִדְשִׁים:
 7 כִּי בִשְׂחֵק יַעֲרֵךְ לִיתְהוָה יִדְמָה לִיתְהוָה בָּנֵי אֱלֹהִים:
 8 אֵל גַּעֲרָךְ בְּסוֹדֵי-קִדְשִׁים רַבָּה וְנִוְרָא עַל-כִּלְסֵי-כִּיבוֹדֶיךָ:
 9 יְהוָה אֱלֹהֵי צַבָּאוֹת מִירְבֻּמוֹת חַסִּידֵי יְהוָה:
 10 אֵתָה מוֹשֵׁל בְּגָאוֹת תִּנֵּם בְּשׂוֹא גִלְוֵי אַתָּה הַשְׁבַּחְתָּם:
 11 אַתָּה דַּבַּחְתָּ כְּסֶלֶל רַבָּה בְּרוּשׁ עַךְ פִּזְרָתִי אֲוִיךָ:
 12 לֶךְ מֵים אֲרִלְךָ אֶרֶץ חָבַל וּמְלָאֵה אַתָּה יְסִדְתָּם:
 13 צִוּוֹן וְנִמְיָן אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ טַיִר וְסַרְמוֹן בַּשֹּׁמֶךְ וְכֶנֶס:
 14 לֶךְ זֵרוּעַ עַם-יִשְׂרָאֵל תַּעֲזֹב וְיִדְךָ תִּרְוַם יִמְעִיךָ:
 15 צִדְקָה וּמִשְׁפָּט מְכוּן כַּסַּפֵּךְ חֲסִידֵי וְאַמְתֵי וּמְקוֹדֶיךָ פִּינִיךָ:
 16 אֲשֵׁרֵי תַעֲמַם יוֹדְעֵי תְרוּעָתֵךְ יְהוָה בְּאוֹר-פְּנִיךָ וְיִחַלּוֹנוּ:
 17 בַּשֹּׁמֶךְ יִגְלִיֵּן כְּלִי-הַיּוֹם וּבַצִּדְקָתֶךָ יְרוּמוּ: (תִּרְוַם ק) קְרַנְנוּ:
 18 כִּי-תִפְאֲרֶתֶךָ עֲשָׂה אַתָּה וּבְהַצִּיָּדֶיךָ תִּרְוַם (תִּרְוַם ק) קְרַנְנוּ:
 19 כִּי לִיתְהוָה מִגִּנְוֵי וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכֵנוּ:
 20 אֵז דְּבַר-הַחֲבֻדוֹן לְחֵסִידֶיךָ וְהַאֲמֵר שׂוֹרֵתֵי עַזְרָה וְנָבֹר תִּרְוַמוֹתֵיךָ כְּחוֹר מַעֲם:
 21 מִצִּדְתֵּיךָ יִדְוֵנוּ עַבְדֵיךָ בַּשֹּׁמֶךְ קִדְשֵׁי מִשְׁחֵיךָ:
 22 אֲשֵׁר יָדִי חֲבוֹן עַמּוֹ אַרְצֵי-רוּעֵי הָאֲמָצְנוּ:
 23 לֹא-יִנְשָׂא אוֹיֵב כּוֹן עוֹלָה לֹא יִעֲנֶנּוּ:
 24 וּבְחַתֹּתֵיךָ מִפְּנֵיךָ צִרְרוּ וְיִחַלּוּ אָנוֹן:
 25 וְאֶמְנִיעְךָ וְחֻסְדֵיךָ עַמּוֹ וּבְשִׁמְיֵי תִרְוַם קְרַנְנוּ:
 26 וְשִׁמְיֵי בְנֵי יִדּוֹ וּבְנַחֲרוֹתֵיךָ יִמְנִינוּ:
 27 הוּא יִקְרָאנִי אֲבִי אַתָּה אֱלֹהֵי יִצְוֹר וְשׁוֹעֵתִי:
 28 אַרְצֵי אֲנִי כְבוֹד אֲתֹנְהוּ עֲלִיּוֹן לְמַלְכֵי-אֶרֶץ:
 29 לְעוֹלָם אֲשֹׁמֵרֶךָ כ' (אֲשֹׁמֵר-לוֹ ק) חֲסִידֵי וְרַחֲמוֹתֵיךָ יִמְנֵנוּ לֹא:
 30 וְשִׁמְיֵיךָ לְעַד וְרַעֲנוּ וְכַסּוֹ כִּי-יָמֵיךָ שְׁמִים:
 31 אֲשֵׁר יַעֲבֹדוּ בְנֵי תוֹרַתִּי וּבְמִשְׁפָּטֵי אֵל:
 32 אֲשֵׁר חֲסֵתִי יִחַלּוּ וּמְצוֹתֵיךָ לֹא יִשְׁמְרוּ:
 33 וְפַקְדוֹתֵיךָ בְּשֶׁבַע פְּשָׁעִים וּבִנְגֻעִים עוֹנֵם:
 34 וְחֻסְדֵיךָ לֹא-אֲפִיר מַעֲמוֹ וְלֹא-אֲשַׁקֵּר אִי-חֵטִי:
 35 לֹא-אֶחְלַל בְּרִיַתִּי וְמוֹצֵא פִתִּי לֹא אֲשָׁנָה:
 36 אַחֲתִי נִשְׁפַּעְתִּי בְּקִדְשֵׁי אֲשֵׁר-לִדְוֹד אֲבִי:
 37 וְרַעֲנוּ לְעוֹלָם יְהוָה וְכַסּוֹ כְּשִׁמְשׁ יְנֹדֵיךָ:
 38 בְּרִיַת יָפוֹן וּפוֹן עוֹלָם וְעַד בִּשְׂחֵק וְאַמֵּן סֵלָה:
 39 וְאַתָּה יָנֹחַךְ וְתַמְאֵם הַתַּעֲבָרָה עַם-יִשְׂרָאֵל:
 40 בְּרַחֲמֶיךָ בְּרִיַת עֲבָדֶיךָ חַלֵּלֵת לְאָרְצֵי יִצְוֹר:
 41 בְּרַחֲמֶיךָ כְּלִגְדוֹתֵינוּ שִׂמְחַת מִבְּצִרְיֵינוּ מַחֲסַח:
 42 סוֹחַ עַל-עַבְדֶיךָ דַּךְ הָיָה חֶרְפָּה לְשִׁכְנוֹנוּ:
 43 תִּרְוַמוֹתֵיךָ יִמְיָן צִרְרוּ תְּשַׁמְחֶת כְּלֵי-אֲוִיבֵינוּ:
 44 אֲרִי-תִשָּׁבֵי צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא תִקְיָמוֹתַי בַּמִּלְחָמָה:
 45 הַשְׁבַּחְתָּ מַטְהָרוֹ וְכַסּוֹ לְאָרְץ מִנְחֶתֶהָ:
 46 הַקָּדֶשֶׁת יָמִי עַל-יָמֵי רַקְעֵים עֲלִיּוֹן בּוֹשֵׁה סֵלָה:
 47 עַד-יִמָּה יְהוָה חֲסֵתֶהָ לְצַחַת תַּבְעֵר כַּמְרוֹאֵת חֲמַתֶּךָ:
 48 זְכֵר-אֲנִי מִדְּהִלֵּךְ עַל-מַחֲשְׂבוֹתַי בְּרַחֲמֵיךָ כְּבָרֵי-אָדָם:
 49 כִּי גָבַר יְהוָה וְלֹא יִרְאָה-תְּמוֹת יִמְלַט נִפְשׁוֹ מִנְדִישָׁאוֹל סֵלָה:
 50 אֵתָה אֶל חֲסִידֶיךָ הַרְאִשְׁתִּי אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדוֹד בְּאֶמְנִיעְךָ:
 51 זְכֵר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עַבְדֶיךָ שָׂאתִי בְחִימוֹן כְּלֵרַבִּים עַם-יָם:
 52 אֲשֵׁר חֶרְפּוֹ אֲוִיבֶיךָ יְהוָה אֲשֵׁר חֶרְפוֹ עַקְבוֹתֵיךָ מִשְׁחֶיךָ:

87

1 לְבִנְיָרְכַח מְזֹמָר שִׁיר וּסְדוֹתוֹ בְּהַר-רִיבְרֵי-קְדָשׁ:
 2 אֹהֶב יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִפְּלַת מַשְׁכְּנוֹתֵיךָ יַעֲבֹד:
 3 נְבַדוֹת מִדְּבַר בְּךָ עִיר הָאֱלֹהִים סֵלָה:
 4 אֲזַכֵּיר אֹהֶב וְכֶבֶד לְיִדְעֵי תַחַת פְּלִשְׁתִּי וְצוֹר עַם-כּוֹשׁ וְהַיִּזְרֵאִים:
 5 וְצִיּוֹן יְאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יִלְדְּבָה וְהוּא יְבוֹנְנָה עֲלִיּוֹן:
 6 יְהוָה יִסַּף בַּחֲבֹב עַם-יָם וְהַיִּזְרֵאִים סֵלָה:
 7 וְיִשְׂרָאֵל כְּחַלְלִים כְּלִמְעוֹנֵי בְךָ:

88

1 שִׁיר מְזֹמָר לְבְנֵי כַחַח לְמַנְצַח עַל-מַחֲלַת לַעֲנֻת מְשִׁבֵל לְחִימוֹן הַאֲזִיחֶתֶךָ:
 2 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵתִי יוֹשֵׁעֵתִי יוֹשֵׁעֵתִי בְּלִלְיָה נְגַדֶךָ:
 3 תִּבְרֹךְ לְפָנֶיךָ תְּפִלְתִּי הַשֶּׁה-אֲזַנְּךָ לְהִנְיָתִי:
 4 כִּי-שָׁבְעָה כְּרַעוֹת נִפְשִׁי וְתַנִּי לְשֹׁאוֹל הַגֵּיעוּ:
 5 וְהַשְׁבֵּחֵתִי עֲשִׂי-רַחֲמוֹתֵיךָ בּוֹר תִּיּוֹתֵיךָ כְּנִבְרָה אִירְאִילִי:
 6 בַּמְּתוּם חֲפְשִׂי כְמוֹ חַלְלִים אֲשַׁכֵּי כְבַר אֲשֵׁר לֹא וְכַרְתֵּם עוֹד וְהַסַּח מִיְּדֵי נַגְרוֹ:
 7 תַּנִּי בְּכוֹר תַּחֲלוֹת בְּמִחְשָׁבִים בְּמִצְלוֹת:
 8 עַלִּי סִמְכָה חֲמָתֶךָ וּכְלִמְשִׁכֶיךָ עֵינֵי סֵלָה:
 9 הַחֲחֵק מִיָּדַעִי מִפְּנֵי שִׁתִּי תוֹעִבוֹת לְמוֹ כֶּלֶא לֹא אֵצֶא:
 10 עֵינֵי דָבָה מְזִי עֵנִי קָרַחְתִּי יְהוָה כְּכִלְיוֹם שִׁחַתְתִּי אֵלֶיךָ כָּפִי:
 11 הַלְמַתִּים תַּעֲשֶׂה-פִלְא אִסְרַפְּאִים יְקוּמוּ יוֹדוּךָ סֵלָה:
 12 תִּזְכֵּר בְּכָר חֲסִידֶיךָ אֶמְנִיעְךָ בְּאֶבְרוּיֶיךָ:
 13 תַּנְיָדַע בְּחֶשֶׁךְ פִּלְאֵךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ נָשְׂחָה יִחוֹדִי אֱלֹהֵי יְהוָה וְשׁוֹעֵתִי וּבְכַפְּרֶתֵי תְּפִלְתִּי תִקְדָּם:
 14 וְאֵנִי אֱלֹהֵי יְהוָה וְשׁוֹעֵתִי וּבְכַפְּרֶתֵי תְּפִלְתִּי תִקְדָּם:
 15 לְמָה יְהוָה תִּזְנַח נִפְשִׁי תַחֲסִיר פְּנִיךָ מִפְּנֵי:
 16 עֵינֵי אֲנִי וּגְזַע מַלְעֵה נִשְׂאֹתִי אֲמוּנָה אֶפְוִנָה:
 17 עַלִּי עֲבֹר חֲרוֹנֶיךָ כְּעוֹתֶיךָ צַמְחוֹתֶיךָ:
 18 סוֹבִינִי כְּמוֹם כְּלֵי-חַיִּים הַחָפוּפִים עֲלִי יְחַד:
 19 הַחֲחֵק מִפְּנֵי אֹהֶב וְכַע מְיָדַעִי מַחֲשֶׁךְ:

89

1 מִשְׁכִּיל לְאִיתֵן הַאֲזִיחֶתֶתִּי:
 2 חֲסִידֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדָר וְדָר אֹדוּעַ אֶמְנִיעְךָ כָּפִי:
 3 כִּי-אַמְתֵּתִי עוֹלָם חֲסִידֶיךָ וּבְנֵיךָ שְׁמִים אֶתְּכוֹן:

7 אֶחְדֵּי אֲדוּם וְיִשְׁמַעֲלִים מוֹאֵב וְהַגְרִים:
 8 גְבַל וּעֲמוֹן וְעַמְלָק פְּלִשְׁתִּי עַם-יְשָׁבֵי צוֹר:
 9 גְּבַל-אֲשׂוּר וְגַלְגָּלֵי עַמּוֹן הַיִּזְרֵאִים לְבְנֵי-לוֹת סֵלָה:
 10 עַשְׂדָּלֵהֶם כְּמָדוֹן כַּסִּסְרָא כִּיבוֹן נַחֲלֵיךָ יִשְׂרוּן:
 11 נִשְׁמָרוּ בְּעִינֵי-דָרָר הִיוּ דָמָן לְאַדְמָה:
 12 שִׁתְמוּ וּנְדִיבָמוּ כַּעֲרָב וּכְוַאֵב וּכְוַחַח וּבְצַלְמָנֶעַךְ כְּלָגִיסֵיכֶמוּ:
 13 אֲשֵׁר אֲסָרוּ יִרְשָׁה לִנְי אֶת נַאוֹת אֱלֹהִים:
 14 אֱלֹהֵי שִׁתְמוּ כְּגַלְגַל בִּשְׂבֵחַ לְפַנְיֵי-רוּחַ:
 15 כַּאֲשֵׁר תְּבַעֲרֵי-עַזְרַי וּכְלָבְהָה תְּלַחֵם תְּרִים:
 16 כֵּן תִּרְדָּפְם כְּמַעַרְבֶךָ וּכְסִיפְתֶךָ תִּבְהַלֵּם:
 17 מַלְאֲכָי פְּנִימָיִךָ קָלוֹן וּבִקְשׁוֹ שִׁמְךָ יְהוָה:
 18 וּנְבִשׁוּ וְיִקְבְּלוּ עַד-יָעַד וְיַחֲפֹרוּ וְיֹאבְדוּ:
 19 וְיִדְעוּ כִּי-אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְכַדֵּךְ עֲלִיּוֹן עַל-כִּלְסֵי-הָאֶרֶץ:

84

1 לְמַנְצַח עַל-תַּחֲלוֹתֵיךָ לְבִנְיָרְכַח מְזֹמָר:
 2 מַחֲוֵי-יְדֵיוֹת מַשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צַבָּאוֹת:
 3 וְכַסֵּס וּגְבַהֲרָה לְנַפְשִׁי לְחַצְרוֹתֶיךָ יְהוָה לְפִי וּכְשָׂרִי וּבְנֵי אֵל אֱלֹהֵי:
 4 גְּבַהֲרָה מִצָּבָא כִת וְדָרוֹר אֶן לָה אֲשֵׁר-תַּשְׁתֶּה אֶפְרָתִיךָ אוֹתִי-מְבַחֲרוֹתֶיךָ יְהוָה צַבָּאוֹת מְלִכֵי אֱלֹהֵי:
 5 אֲשֵׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד וְיִחַלְלוּךָ סֵלָה:
 6 אֲשֵׁרֵי אֶדַם עוֹדִילוּ כֶךָ מִסִּלוֹת פִּלְבָּקֶם:
 7 עֲבָרֵיךָ אֶעֱמַק תַּכָּסֵּב מַעֲנִן יִשְׁתַּחוּ וְגַם-בְּרַבּוֹת יַעֲשֶׂה מוֹרָה:
 8 יִלְכוּ מִתּוֹל אֱלִיִּיל וְתַאֲהָ אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן:
 9 יְהוָה אֱלֹהִים צַבָּאוֹת שְׂמַעַת תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲבֹד סֵלָה:
 10 מִגִּנְוֵי רַחַם אֱלֹהִים וְחַמְסֵי פְנֵי מְשִׁיחֶךָ:
 11 כִּי טוֹבִיוֹם בְּחִצְרוֹךְ מֵאַלְף בְּחַתְרֵי הַסֶּחָרְפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶה-לִי-רַעֲשֵׁ:
 12 כִּי שִׁשֵּׁם אִמְנִי וְיְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכַבֹּד יִחַן וְיִחַח לֹא יִמְנַטֹּב לְחֵלְכֵים בְּתַמִּים:
 13 יְהוָה צַבָּאוֹת אֲשֵׁרֵי אֶדַם בְּשֵׁם בְךָ:

85

1 לְמַנְצַח לְבִנְיָרְכַח מְזֹמָר:
 2 רַחֲמֵי יְהוָה אַרְבָּעַךָ בְּהַשְׂמַח כ' (שְׁבִיַת ק) יַעֲבֹד:
 3 גִּנְוֵי עוֹן עֲמַךְ בַּסִּתֵּי כִלְ-חַסְתֶּם סֵלָה:
 4 אֲסַפֵּה כִלְ-עַבְרַתֶּךָ חֵיבּוֹת מַחֲרוֹן אַפְּךָ:
 5 וּבְנֵי אֱלֹהֵי יִשְׁעוּ וְיַחֲפֹר כַּעֲמַךְ עֲמִנוּ:
 6 הַלְעוֹלָם תִּתְאַרֵךְ בְּנוֹ תַמְשֶׁךְ אַפְּךָ לְדָר וְדָר:
 7 הַלֹא-אַתָּה תָשׁוּב וְתַחַן וְעַמְךָ יִשְׂחַחוּ-בְךָ:
 8 הַרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִידֶיךָ וְיִשְ

את־בְּכוֹרְךָ:
 17 בִּירְבִּינָה וַתָּהָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכַבֹּדוֹ:
 18 פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הַעֲרֵר וְלֹא־רָקְחָה אֶת־תְּפִלָּתָה:
 19 תִּשְׁתַּבַּח זֹאת לְדֹר וָדֹר אֶחְרוֹן וְעַם נִכְבָּא וְסִלְלִי־הָיָה:
 20 בִּיר־הַשֶּׁקֶף מְמֹרֹם קָרְשׁוּ וַתָּהָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הַיַּבֵּשׁ:
 21 לִשְׁמֹעַ אָזְנָה אֲסִיר לִפְתַּח בְּנֵי תְמוֹתָהָ:
 22 לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֶׁם יְהוָה וְתַחֲלָתוֹ בִּירוֹשָׁלַם:
 23 בַּתְּקַבֵּץ עַמִּים יִחְדּוּ וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה:
 24 עֲנֵה בְדִרְכַּךְ *פלוּ כ* (פּחֵי ק) קַצֵּר יָמַי:
 25 אָמַר אֱלֹי אֱלֹהֵי־עַלְמַי בַּחֲזֵי יָמֵי בְּדֹר דְּוֹרִים שְׁנוֹתַיךְ:
 26 לְפָנַי הֶאֱרִיץ יִסְדֵּךָ וּמַעֲשֶׂה יָדְיֶךָ שָׁמַיִם:
 27 תָּמָּה אִם אֶבְרֹךְ וְאַתָּה תַעֲמֵד וּבְלֹם כַּפְּנֶךָ יִכְלוּ כַּלְבוֹשׁ תִּחְלִיפֵם וְתִחַלְפוּ:
 28 וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתַיךְ לֹא יִתְמוּ:
 29 בְּגִיר־עֶבְרִיךְ יִשְׁכֹּנוּ וְזָרְעָם לְפָנֶיךָ יִפְּוּ:

103

1 לַדָּוָד א פְּרֻכֵי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכִלְי־קַרְבִּי אֲדַשְׁשֶׁה קִדְשׁוֹ:
 2 בְּרַבֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאֶל־הַשָּׁבְחֵי כְּלֵי־זְמֹלִי:
 3 הַפִּלַח לְכַל־עֹנֹכֵי הַרְפֵּא לְכִלְי־תַחֲלָאֵיכִי:
 4 הַגּוֹאֵל מִשִּׁחַת תִּזְכֵּי הַמַּעֲטָרְכֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
 5 הַמַּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עַדְיֶךָ הַתְּחַדֵּשׁ כִּנְשֵׁר עֲבוֹרָיכִי:
 6 עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמַשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוֹקִים:
 7 יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לַמֶּשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו:
 8 כַּחוֹם וַתִּשְׁנֵן יְהוָה אֲפִים וְרַב־חֶסֶד:
 9 לֹא־לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִפְרוּ:
 10 לֹא בַחֲטָאֵינוּ עֲשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹנֵנוּ גָמַל עֲלֵינוּ:
 11 כִּי כִנְבֵה מֵים עֲלֶה־הָאָרֶץ גֵּבַר חֶסֶד וְעִלְוֹתָיו:
 12 כַּחֲזֵק מִזְכָּר מַפְעַרְבַּת הַחַיִּיק מִפְּנֵי אֶת־יִשְׁפָּעִישׁוּנוּ:
 13 כַּחוֹס אָב עַל־בָּנִים רַחַם וַתָּהָה עַל־יִרְאָיו:
 14 כִּי־הוּא יָדַע יָצַרְנוּ זָכוֹר כִּי־עֲשֶׂר אָנְחָנוּ:
 15 אֲנוֹשׁ כְּתֻזִיר יָמָיו בְּצִיּוֹן תִּשְׁתַּח וּפִן צִיּוֹן:
 16 כִּי רוּם בִּקְבֻרָתָם וְאָנְחָנוּ וְלֹא־יִפְרִינֵנוּ עוֹד מִקְלוֹמוֹ:
 17 וְחֶסֶד יְהוָה אֲמַעֲלוֹם וְעִד־עוֹלָם עֲלֶיהֶם אֶת־יִרְאוּ וְצְדָקָתוֹ לִבְנֵי כְּנִים:
 18 לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹתָיו לַעֲשׂוֹתָם:
 19 וַתָּהָה מִשָּׁמַיִם הֶכִין כִּסְאוֹ וּמְלַכְתּוֹ כְּפֹל מַשְׁלַח:
 20 בְּרַכּוֹ יְהוָה מִלְאָכָיו גְּבַרֵי כַח עֲשֵׂי דִבְרוֹ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ:
 21 בְּרַכּוֹ יְהוָה פִּלְצֻכָּאֵיו מִשְׁתַּחֲוִי עֵשִׂי רַצוֹנוֹ:
 22 בְּרַכּוֹ יְהוָה א פִּלְמִשְׁעֵיו בְּכָל־מְקֻמֹּת מַמְשָׁלָתוֹ בְּרַבֵּי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה:

104

1 בְּרַכּוֹ נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וַתָּהָה אֱלֹהֵי גִבְלַת פֶּאֶר חוֹד וְהַדָּר לְקִשְׁתָּה:
 2 עֲטָה־אוֹר פִּשְׁלָמָה נוֹטַח מִים בִּירֵיעָה:
 3 הַמְקַרְנֵה בַמַּיִם עֲלִיוֹתָיו תִּשְׁעֵי־עָבִים כְּרֻבּוֹ הַמְחַלְלֵךְ עַל־בְּנֵי־רוֹחוֹ:
 4 עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רִוּחוֹת מִשְׁתַּחֲוִי אֵשׁ לַחַם:
 5 יִסֵּד אֶרֶץ עַל־מִבְּנֵיהָ בִּלְהַטּוֹת עוֹלָם וְעָד:
 6 תִּהְיוּם כַּלְבוֹשׁ פִּסְתָּיו עַל־הַרְיָם וְעָמְדוּ־מִיָּם:
 7 מִרְגְּזֵתָהּךָ וַיִּנְסוּ מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ יִתְפַּוּ:
 8 וַיַּעֲלוּ הָרִים וַיָּרְדוּ בִקְעוֹת אֶל־מְקוֹמוֹ הָאֵל וַיַּחֲסֵה לֵהָם:
 9 גִּבּוֹל־שִׁמְשׁ בִּלְעֲבָרָיו בְּלִי־יָשׁוּבוֹן לְכַסּוֹת הָאֶרֶץ:

99

1 יְהוָה מֶלֶךְ וַיְרַגּוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרֻבִים תַּגֵּנוֹס הָאֶרֶץ:
 2 יְהוָה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְקָם הוּא עַל־כַּל־הַעַמִּים:
 3 יוֹדֵדוּ מֶךְ גְּדוֹל וְנִרְאָה קְדוֹשׁ הוּא:
 4 וְעָז מֶלֶךְ מַשְׁפַּט אָהֵב אֶתָּה כּוֹנֵנֶת מִשְׁרָים מַשְׁפַּט וְצְדָקָה בַּשֶּׁבַע אֶתָּה עֲשִׂיתָ:
 5 רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהֵרֵם הַגִּלְיֹ קְדוֹשׁ הוּא:
 6 מָשָׁה וְאֶחָדָן אֲכַתְּנוּ וְשָׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאוּם אֶל־יְהוָה הוּא וְעָגַם:
 7 בְּעֻמּוֹד עָנָן וַדְּבַר אֲלִיָּהִם שָׁמְרוּ עֲדֵתָיו וְחָק גִּתְרָלְמוֹ:
 8 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עַנִּיתָם אַל נִשְׂא הַיְתָה לָהֶם וְנִלְקַם עַל־עֲלִילוֹתָם:
 9 רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לַהֲרַק קִשְׁתּוֹ בִּירְקוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

100

1 מְזֻמּוֹר לַחוּדָה הַרְעִינֵנוּ לַיְהוָה בִּלְהָאֶרֶץ:
 2 עָבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׁמְחָה כִּי לִפְנֵי בְּרַגְזָה:
 3 דַּעַשׁ בִּירְבִּי הוּא אֱלֹהִים הוּא־עָשָׂנוּ וְלֹא כִי (וְלוֹ ק) אָנְחָנוּ עִמּוֹ וְצָאוּ מִרַעֲיוֹתָיו:
 4 כִּי שָׁעַרְנוּ אֲתוֹכָה חֻצֹתָיו בַּהַחֲלָה חוּדְרוֹ בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ:
 5 בִּירְטוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד־דָּוָר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ:

101

1 לַדָּוָד מְזֻמּוֹר חֶסֶד־וּמַשְׁפַּט אֲשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמְרָה:
 2 אֲשִׁילֵה אֲבְדֶךָךְ תָּמִים מְתֵי תְבוּאֵי אֱלֹי אֶתְחַלֵּךְ כְּתֵם־לִבְבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי:
 3 לֹא־אֲשִׂיתָ לְלַגְדַּי עֵינַי דְּבַר־בְּלִיַּעַל עֲשֵׂה־טָמִים שְׁנֹאוֹתֵי לֹא יִדְבַק בִּי:
 4 לְבַב עָקֵשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי כֵּעַ לֹא אֲדַע:
 5 מִלִּשְׁגֵבִי (מַלְשֵׁנִי ק) בִּסְתֵר אֲרַעְהוּ אוֹתוֹ אֲצַמִּית נְבַח־עֵינַים וְרַחֵם לִבִּי אִתּוֹ לֹא אוֹכֵל:
 6 עֵינַי אֲבַנְאִמְרֵי־אֶרֶץ לִשְׁבֹת עַמְדֵי חַלֵּךְ בְּכַתֵּב תָּמִים הוּא יִשְׁתַּחֲוֶינִי:
 7 לֹא־יִשְׁבֵּא אֶתְּקַרְבֵי בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיעָה דָּבַר שְׁקָרִים לֹא־יִפְּוּן לְגִדֵּךְ עֵינַי:
 8 לְבַקְרִים אֲצַמִּית כִּלְי־הַשִּׁעֵר־אֶרֶץ לְהַמְרִית מִעִיר־יְהוָה כְּל־פְּשִׁלֵי אֶרֶץ:

102

1 תַּפְּלָה לְעָנִי כִּי־עֲשָׂפָה וְלַפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹךְ שִׁחוֹ:
 2 יְהוָה שְׁמַעֵה תְּפִלָּתִי וְשׁוֹעֲתֵי אֲלִיךָ תְבוּאֵי:
 3 אֶל־תִּסְתַּר פָּנֶיךָ אֲמַנֵּי בַיּוֹם צָר לִי תִסְתַּר־אֱלִי אוֹנֵךְ בַּיּוֹם אֶקְרָא מְהֵרָה עָנִי:
 4 כִּי־יִכְלוּ בַעֲשָׁן יָמֵי וְעַצְמוֹתַי כַּמִּוֹרְקָה נַחְרוּ:
 5 הוֹיָה בְּקַעֲשָׁב וּבַשֶּׁל לִבִּי בִישִׁיכֹחַתִּי מֵאֵבֶל לְחַמִּי:
 6 מִקְלוֹ אֶנְחֵתִי דְבַקָה עֲצַמִי לְבִשְׁרִי:
 7 חַמִּיתִי לְקַאֵת מִדְּבַר חַיִּיתִי כַּכּוֹס חֲרֻבוֹת:
 8 שָׁמְרֵתִי וְאֶתְּהָה כַּצַּפּוֹר בּוֹדֵךְ עַל־גָּנִי:
 9 כִּלְ־הַיּוֹם חֲרַפוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוּלְלֵי כִי נִשְׁפָּעוּ:
 10 כִּי־אִפְרַר פִּלְתָּם אֶכְלִיתִי וְשָׁקְנוּ בְּכַבֵּי מַסְכָּתִי:
 11 מִפְּנֵי־עַמְּךָ וְקִצְפְּךָ כִּי נִשְׂאָחֵנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי:
 12 יָמֵי כַּצַּל נִמְצוּ וְנִאֲנִי כַעֲשָׁב אוֹיְבִישׁ:
 13 אֶתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשְׁבַּח וְזַכָּרְךָ לְדֹר וָדָר:
 14 אֶתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּירֵשֵׁת לְחִנְנָה כִּי־בִּא מוֹעֵד:
 15 כִּי־יָצִאוּ עַבְדֶּיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־שִׁפְרָהּ וַיְחַנְּנוּ:
 16 וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכִלְי־מַלְכֵי הָאֶרֶץ

10 אֲרַקְעִים שָׁנָה אֲקוּס בְּדֹר וְאָמַר עִם תַּעֲנִי לְבַב סָם וְהָם לֹא־רַעְדוּ דְקִיבִי:
 11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בִּכְפַי אֶסְיָבְאוּן אֶל־מְנוּחַתִּי:

96

1 שִׁירוֹ יְהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיְהוָה כְּל־הָאֶרֶץ:
 2 שִׁירוֹ לַיְהוָה בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיֹּם־לֵיּוֹם וְיִשׁוּעָתוֹ:
 3 סִפְרוּ בְלוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הַעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
 4 כִּי גְדוֹל יְהוָה וּמְחַלְלֵל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 5 כִּי אֶפְלְאֲלֵהֵם הַעַמִּים אֲלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עֲשֵׂה:
 6 חוּדְרֵהֶכֶר לַפְּנֵי עוֹ וְהַפְּאֲרָה בְּמִקְרָשׁוֹ:
 7 הִבּוּ לַיְהוָה מַשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיְהוָה כְּבוֹד וְעוֹ:
 8 הִבּוּ לַיְהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוֹר־מַנְתְּהָ וְבִאוּ לְחַצְרוֹתָיו:
 9 הַשְׁתַּחֲוִי לַיְהוָה בַּהַרְחַת־קַחֵשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כְּל־הָאֶרֶץ:
 10 אָמְרוּ בְלוֹיִם אֲיְהוָה מֶלֶךְ אֶרֶץ־חִתוֹן תְּבַל בִּלְהַטּוֹת יְדֵינוּ עַמִּים בְּמִישְׁרָים:
 11 יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ וְרַעַם הַיָּם יִמְלָאוּ:
 12 וַיַּעֲלוּ דֵי וְכִלְ־אֲשֶׁר־פָּוּ אוֹ וַיְרַגּוּ כִּלְעֵצֵי־יָעָר:
 13 לִפְנֵי יְהוָה אֲבִי בָּא כִּי בָּא לִשְׁפַט הָאֶרֶץ וְיִשְׁפַט־תֵּבֵל בְּצִדְקָה וַעֲמִים בְּאַמּוֹנָתוֹ:

97

1 יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאֶרֶץ וְשַׁמְחוּ אוֹיִם רַבִּים:
 2 עָנָן וְקַרְפָּל סְבִיבָיו צְדָק וּמַשְׁפַּט מְבוֹן כַּסְאוֹ:
 3 אֵשׁ לְפָנָיו תַּחֲלֵךְ וְתַחֲטֵט סָבִיב צַרוֹי:
 4 הַאִירוֹ בְּקִירוֹ תֵּבֵל כְּרֹאֶה וְתַחֲלֵךְ הָאֶרֶץ:
 5 הָרִים כַּרְוּגַנֵּן גִּסְמוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה מִלְּפָנֵי אָדוֹן כְּל־הָאֶרֶץ:
 6 חִגְדוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וּרְאוּ כִלְי־הַעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 7 יִבְשׁוּ אֶפְלֵעַבְדֵי פַסַל הַמֵּתַחֲלִלִים בְּאִילִים הַשְׁתַּחֲוִירוּ כִל־אֱלֹהִים:
 8 שָׁמְעָה וְתַשְׁלַח א צִיּוֹן וְתִגַּלְנָה בְּנוֹת וַיְהוָה לַמַּעַן מַשְׁפִּיטֶךָ יְהוָה:
 9 כִּי־אֶתָּה יְהוָה עֲלִינוּ עַל־כָּל־הָאֶרֶץ מְאֹד גַּעֲלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 10 אֲחֲבֵי יְהוָה שְׁנֹאוֹ כֵּעַ מַר נַפְשוֹת חֲסִידוֹ מִדְּרִשֵׁים וְצִילֵם:
 11 אוֹר וְרַע לְצִדִּיק וְלִישִׁירֵי־לֵב שְׂמַחָה:
 12 שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וַיְחוּדוּ לְזָכוֹר קַדְשׁוֹ:

98

1 מְזֻמּוֹר שִׁירוֹ לַיְהוָה אֲשִׁיר חֲדָשׁ בִּירְנִפְלְאוֹת עֲשֵׂה חוֹשִׁיעֲרוֹ לִי יִמֵּנוּ וַיְרוּעַ קַדְשׁוֹ:
 2 חוֹדִיעַ יְהוָה וְשׁוֹעֲתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גִּלְהָ צִדְקָתוֹ:
 3 זָכַר חֶסֶדוֹ אֶת־אַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא כִל־פַּסִּי־אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
 4 הִרְעִינוּ לַיְהוָה כִּלְ־הָאֶרֶץ כַּצַּפּוֹר וְרַבֵּנוּ וְנִמְרוּ:
 5 וּמְרוּ לַיְהוָה כְּכֹנֹר כְּכֹנֹר וְקוֹל זְמֵרָה:
 6 בַּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ לִפְנֵי אֲהַמְלָךְ יְהוָה:
 7 וְרַעַם הַיָּם וּמִלְאוּ תֵבֵל וְיִשְׁבִּי בָּהּ:
 8 נְהַרְוֹת וּמְהוֹרְבֵי חֵד הָרִים וְרַגְזָנוּ:
 9 לִפְנֵי־יְהוָה כִּי בָּא לִשְׁפַט הָאֶרֶץ וְיִשְׁפַט־תֵּבֵל בְּצִדְקָה וַעֲמִים בְּמִישְׁרָים:

11 וְתַרְסֵם בְּרֹאִים קִרְנֵי בְּחֵתֵי בְּשָׂמָן כַּעֲנָן:
 12 וַתַּבְטַח עֵינַי בְּשׁוֹרֵי בְּקָמִים עַל־י מַרְעִים הַשְׁמַעֲנָה אֹנִי:
 13 צַדִּיק כְּתֹמַר וְיַחַד פִּאֲרָנוּ בְּכִלְבוֹן וְשָׁנָה:
 14 חוֹלִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
 15 עוֹד וְנִטְוּן בְּשִׁיבָה לַשָּׁנָה וְכַעֲנִים יָדָיו:
 16 לַחֲגִיד בִּירְשֵׁךָ יְהוָה צַרוֹי וְלֹא־ עֲלֵתָה כ (עוֹלָתָה ק) בּוֹ:

93

1 יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֵזַר אֶרְצַחְנוֹן תְּבַל בִּלְהַטּוֹת:
 2 נָכוֹן כִּסְאֶךָ מְאֹד מַעֲלֹם אֶתָּה:
 3 נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת אֲיְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם וְיִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּבָרֵיכֶם:
 4 מַקְלֹת אִמֵּם רַבִּים אֲדִירִים מַשְׁבַּרְיָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה:
 5 עֲדִיבֶיךָ נִצְמָנָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִצְמָנָה־קַחֵשׁ יְהוָה לֵאכְרֶךָ יָמִים:

94

1 אֶל־נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת חוֹפֵיעַ:
 2 הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאֶרֶץ תִּשָּׁב גְּמוֹל עַל־גְּאוֹיִם:
 3 עַד־מְתֵי הַשָּׁעִים אֲיְהוָה עַד־מְתֵי הַשָּׁעִים יַעֲלוּ:
 4 בִּיעִוּ וַיְדַבְּרוּ עַסֵּק וְהָאִמְרוּ כִל־פְּשִׁלֵי אֶרֶץ:
 5 עַמְּךָ יְהוָה וְנִכְפְּאוּ וְנַחֲלַתְךָ יַעֲנוּ:
 6 אֶל־מָנָה נִגְר וַיְהַדְּנוּ וַיִּתְחַמְּמוּ וַיַּחֲצוּ:
 7 וַיִּאֲמְרוּ לֹא יִרְאֶה־הָיָה וְלֹא־יִבְיוֹן אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 8 בִּיעִו בְּעָרִים בְּעַם וּבְכִילִים מְתֵי תִשְׁבְּלֵיו:
 9 הַנֶּטֶע אֶרֶץ הַלֵּא יִשְׁמַע אֶס־יָצַר עֵינָי הַלֵּא יִבִּישׁ:
 10 יִסּוֹר גּוֹיִם הַלֵּא יֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד אֶתָּם דַּעֲתָ:
 11 יְהוָה יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אֶתָּם בִּירְמֵה הַכֹּל:
 12 אֲשִׁירָה הַתְּבַר אֲשֶׁר־יִתְּסַקְנוּ הַיָּם וּמְחֹרְתָהּ תִּמְלָקְנֵנוּ:
 13 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי כֵּעַ עַד וַתְּבַרַה לְקַשַּׁע שְׁחַת:
 14 כִּי אֶל־יִשָּׁשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יִעֲזֹב:
 15 כִּי־עַד־צְדָקָה יִשׁוּב מַשְׁפַּט וְנֶאֱחַדוּ כִל־יִשְׁרָיִי לֵב:
 16 מִיְּיָקוּם לִי עַם־מְרָעִים מִי־יִתְּצֵב לִי עַס־פְּשִׁלֵי אֶרֶץ:
 17 לוֹלִי יְהוָה עוֹרְתָהּ לִי כַּעֲשַׂת אַשְׁכְּנָה דּוּמָה נַפְשִׁי:
 18 אֶס־אֲמַרְתִּי מָשָׂה כְּגִלִי חֶסֶדְךָ יְהוָה וְשָׁמְעֵנִי:
 19 בְּרַב שֹׁרְעָפֵי בְּקַרְבִּי תַחֲזוּמוֹךְ וְיִשְׁעֵשְׁנוּ נַפְשִׁי:
 20 תִּתְקַדֵּךְ כִּפְסַא מוֹת יָצַר עָמָל עַל־יְחַקִּי:
 21 נְהַדוּ עַ

קים:
36 וַיֹּשֶׁב שָׁם רַעֲבִים וַיְחַוֵּנוּ עִיר מוֹשָׁב:
37 וַיִּזְרְעוּ דָוָת וַיִּשְׁעוּ כַּקְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי
תְבוּאָתָה:
38 וַיַּרְבֵּם וַיַּרְבּוּ מְאֹד וַבַּהֲמָתָם לֹא יִמְעִטוּ:
39 וַיַּעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מַעֲצָר קֵרֶחַ וַיִּגְזֹנוּ: ח
40 שֶׁדֶךְ בּוֹן עַל-נְדִירִים וְיִתְעַם בְּתוֹהוֹ
לֹא-תִדְרָךְ:
41 וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעוֹנֵי וַיִּשֶׁם כִּצְאוֹ מִשְׁפַּחֹתָ:
42 יִרְאוּ יִשְׂרָיִם וַיִּשְׁמְחוּ וַכַּל-עוֹלָה קַפְצָה
פִּיהָ:
43 מִיִּתְחַם וַיִּשְׁמְרָאֱלֹה וַתַּחְבּוֹנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

108

1 שִׁיר מַזְמוֹר לְדָוִד:
2 נִכְוֵן לִפְנֵי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאַזְמַרְחָה
אֶרְבְּבוּרֵי:
3 עֹרָה הַנֶּקֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שָׁמַר:
4 אֹדֵךְ קַעֲמִים אֶהְיֶה וְאַזְמַרְכֶךָ בְּלֹא-אִמָּם:
5 כַּיְהִי־לִי מִעֲלֵי-שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעֲדֵי-שִׁשְׁתֵּי-יָמֶיךָ:
6 רֹמֵה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל-כָּל-הָאָרֶץ
כִּבּוֹדְךָ:
7 לְמַעַן יַחַלְצֵנִי וּבְיַדְיְךָ הוֹשִׁיעָה וַיַּמְגֵּד וַעֲנִי:
8 אֱלֹהִים אֲדַבֵּר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶה אֶחְלַקְהָה שְׂכָם
וְעֶמְקֵי סִבּוֹת אָמַדָּד:
9 לִי גִלְגָל לִי מְנַשָּׁה וְאַפְכוּס מִעוֹן רֵאשִׁי
יְהוּדָה מַחְקָקִי:
10 מוֹאָב אֶסִּיר רַחֲצֵי עַל-אֲדוּמִים אֲשַׁלְּיֶךָ וְעַל־
עַל־יִפְלְשֶׁת אַחֲרָעוּעִי:
11 מִי יִבְלִי עִיר מְבַצָּר מִי גַמְנֵי עֲדָאָדוּם:
12 הֲלֹא-אֱלֹהִים וְנַחֲתֹנִי וְלֹא-יִתְנַצֵּן אֱלֹהִים
צַבְּאָתָיִנוּ:
13 הֲבִדְרָנוּ עֹרָה מִצָּר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אֲדָם:
14 בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֶיָּל וְהוּא יְבוֹס צִרְיֹנוּ:

109

1 לְמַנְצֶה לְדָוִד מַזְמוֹר אֱלֹהֵי הַתְּהֵלָה
אֶל-תְּחַרְשֵׁה:
2 כִּי כִי רָשָׁע וַפִּי-מְרַמָּה עָלַי פָּתְחוּ דַבְּרוּ אֶת־
לִשְׁוֹן שִׁמְרָה:
3 וְדַבְּרֵי שְׂנְאָה סָבְבוּנִי וַיַּחַלְמֵנִי חַנּוּם:
4 תִּתְחַרְחַבְתִּי וַיִּשְׁטַנּוּנִי וְאַנִּי תְּפִלָּה:
5 וַיִּשְׂמְחוּ עָלַי קִרְיָה תְּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תִּתַּח
אֶהֱבִיתִי:
6 תַּפְקֵד עָלַי רָשָׁע וַשֹּׁנֵן יַעֲמַד עַל-יַמִּינִי:
7 וַתִּשְׁפְּטוּ יִצְאָה רָשָׁע וַתַּפְלְאוּ תִהְיֶה תְּחַמַּאָה:
8 יְהוֹי-יָמֵי מַעֲשִׂים פִּקְחֵתָהּ וַיָּקַח אַחֲרָי:
9 וְהוֹי-קִרְיֹנוּ וְהוֹמִים וְהַאֲשִׁיתִי אֶלְמַנָּה:
10 וְנוֹעַ וְנוֹעַ וְנוֹעַ כִּגְיוֹ וְשֵׁאלוּ וְדַקְשׁוּ
מִתְּרוֹבוֹתֵיהֶם:
11 וַיָּקֶם נוֹשֶׂה לְכָל-אֲשִׁרְלוֹ וַיָּבִזוּ זָרִים
וַיְגִיעוּ:
12 אֶל-יְהוּדָה מִשְׁךְ חֶסֶד וְאַלְיָהּ חוֹנֵן
לִיתוּמִיו:
13 הִירְאָתָהּ וְחֶסֶד לְחַבְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
שְׁמִם:
14 זִכְרֵךָ אֲבִיתִי אֶל-יְהוָה וַתִּסְתְּאֵת אַפְּי
אֶל-תְּחַמָּה:
15 חָיִי גִדְרֵיהֶם תְּמִיד וַיִּכְרַח מִאָרֶץ וַיִּכְרַם:
16 יַעַן אֲשֶׁר אֶל לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדַּף
אִישׁ-עֵנִי וְאֲבִיוֹן וַנִּכְבַּח לָקֵב לְמוֹתָה:
17 וַיִּצְאֵב קַלְלָה וְתִבּוֹאוּהוּ וְלֹא-חַפְצֵן בְּבִרְכָה
וַתְּרַחַק מִמֶּנִּי:
18 וַיַּלְבֵּשׁ קַלְלָה כְּמִדוֹ וַתִּבְאָה כְּמוֹס בְּקַרְבּוֹ
וַכַּשְׁמֵן בַּעֲצָמוֹתָיו:
19 תִּהְיֶינִי כִּבְנֵי נַעֲמָה וְלַמִּדָּה תְּמִיד חֲנֻכָּה:
20 זֹאת פְּעֻלַת טָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהִדְבֵּרְתִּים כֵּעַ
עַל-נַפְשִׁי:
21 וְאַתָּה אֶל יְהוָה אֲדַבֵּר עֲשֶׂה-חֲסִדֵי לְמַעַן שְׂמֶךָ
כִּי-טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילָנִי:

34 לֹא-חֲשִׂמוּ אוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לְהֵם:
35 וַיִּתְעַרְבוּ כְּבוֹדִים וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם:
36 וַיַּעֲבְדוּ אוֹתֵיהֶם וַיִּתְהַוֶּי וְלֵהֵם לְמוֹקֵשׁ:
37 וַיִּזְחֲחוּ אוֹתֵיהֶם וַתִּבְרַחְנוּ לְשֵׁרִים:
38 וַיִּשְׁכַּחוּ כִּם יָקִי דַסְרַנִּיָּהָם וְכִגְלוּתֵיהֶם אֲשֶׁר
זָבְחוּ לְעַצְפֵי כַעֲשֵׂן וַתִּתְגַּרף הָאָרֶץ בְּדָמֵיהֶם:
39 וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַשְׁלָלֵיהֶם:
40 וַיִּתְרַאֲפוּ יְהוָה כַּעֲשׂוֹ וַיִּתְעַב אוֹתֵיהֶם לְהוֹתֵיהֶם:
41 וַיִּתְנַם כִּי-גִלְגָּיוֹם וַיִּמְשְׁלוּ בְּהַם שֹׁנְאֵיהֶם:
42 וַיַּחֲזֹקוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיַּכְּעוּ טַחַת יָרְכָם:
43 קַעֲמִים רַבּוֹת יִצְלַם וְיָקַח מִרְוֹ כַּעֲצָתָם
וַיִּלְבְּבוּ בְּעֵינֵיהֶם:
44 וַיִּרְאוּ בְּצָר לְהֵם בְּשִׂמְלוֹ אוֹתֵיהֶם:
45 וַיִּזְכָּר לְהֵם בְּרִיהוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב חֲסִדוֹ כַּ
(חֲסִדוֹ: ק)
46 וַיִּתַּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לְפָנָי כִּלְשׁוֹכֵיהֶם:
47 הוֹשִׁיעֵנו אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּפְצַנוּ מִן-הַגּוֹיִם
לְהוֹתֵיהֶם לִשְׁמֵ קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתוֹחַלְתֶּךָ:
48 כְּרוֹד וַתַּהַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הַעוֹלָם אֶל-עֲד
הַעוֹלָם וְאַמַּר כִּלְיֵהֶם אֲמֵן חַלְלוּתֵיהֶם:

107

1 חֲדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לַעוֹלָם חֲסִדוֹ:
2 יִאֶמְרוּ אֲנָלוּי יְהוָה אֲשֶׁר אֶגְאָל מִדַּרְצֵרֵי:
3 וַיִּמְאַרְצוּתוּ קַבְּצֵם מִמְזוֹר וּמִמַּעַרְב מַצְפוֹן
וַיִּמְצֵם:
4 תַּעַן בְּמַדְבָּר בִּישׁוּמוֹן חֲסִדְךָ עִיר מוֹשָׁב לֹא
מְצָאוּ:
5 רַעֲבִים גַּם-צָמְאוּם וַנִּפְשֵׁם בְּהַם תִּתְעַשְׂפָה:
6 וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לְהֵם מִמַּצְלוֹתֵיהֶם
יִצְלַם:
7 וַיִּדְרִיבֵם בְּדֶרֶךְ יוֹשָׁה לְלַכַּת אֶל-עִיר מוֹשָׁב:
8 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְכִנֵּי אָדָם:
9 כִּי-הֲשִׁיבֵם נַפְשׁ שִׁלְמָה וַיִּנְפֹּשׁ רַעֲבָה
מִלֵּא-טוֹב:
10 יִשְׁבִּי חֶשֶׁךְ וְצִלְמֹת אוֹסִירֵי עֵינֵי וּבִקְלוֹ:
11 כִּי-יִתְקַרְוּ אִמְרֵי-אֵל יַעֲצֵת עָלֵינוּ וַיִּצְאוּ:
12 וַיַּכְנַע בַּעַל לְפָנָיו וְאַיִן עוֹד:
13 וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לְהֵם מִמַּצְלוֹתֵיהֶם
יִשְׁיַעֲמָם:
14 יִצְיִאָם מַחֲשֶׁךְ וְצִלְמֹת וּמוֹסֵרוֹתֵיהֶם וַיַּתְקֵם:
15 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְכִנֵּי אָדָם:
16 כִּי-שִׁיבֵם דְּלוֹת נַחֲשֵׁת וּבְרִיחֵי כַהֲלוֹ גַעֲשׂ:
17 אֲוִלִים מִדֶּרֶךְ נַפְשָׁם וּמַעֲוֹתֵיהֶם וַיִּתְעַנּוּ:
18 כִּלְ-אֶכְל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּנְעוּ עַד-שִׁשְׁעֵרֵי
מָוֶת:
19 וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לְהֵם מִמַּצְלוֹתֵיהֶם
יִשְׁיַעֲמָם:
20 יִשְׁלַח דַּבְּרוֹ וַיַּרְפָּאֵם וַיַּמְלַט מִשְׁחִיתוֹתָם:
21 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְכִנֵּי אָדָם:
ח
22 וַיּוֹבְחוּ זְבָחֵי תוֹחֵה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשֵׂיו בְּרַגְלָה:
23 וַיִּרְכְּוּ יָמֵם בְּאַנְיוֹת עֵשִׂי מְלָאכָה בְּמִים
רַבִּים: ח
24 תִּמְחַה רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצְלוֹתָהּ:
ח
25 וַיִּאֶמַר וַיַּעֲמַד רוּחַ סַעֲרָה וַתִּרְוַם עָלָיו:
26 יַעֲלוּ מִים וַיִּרְדּוּ תוֹהוֹת וַנִּפְשֵׁם בְּרַעַה
תְּהוֹמוֹנָי:
27 וַחֲזוּנוּ וַיִּנְעוּ פֶשֶׁפֶשׁ וְכִלְ-חֲכֻמָּה תִּתְבַּלַּע:
28 וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לְהֵם וּמִמַּצְלוֹתֵיהֶם
יִצְיִאָם:
29 יָקַם סַעֲרָה לְדִמְמָה וַתִּשְׂפוּ עֲלֵיהֶם:
30 וַיִּשְׁחֲחוּ כִּי-יִשְׁתַּחֲוּ וַיִּנְחַם אֶל-מַחְחוֹ חַפְצָם:
31 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְכִנֵּי אָדָם:
32 וַיִּרְמְמוּהוּ בְּקַהֲלָעַם וּבְמִשְׁבַּח יָקִינֵם
וַיַּחַלְלוּהוּ:
33 יָשַׁם נְתִירוֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאָה מִים לְצַמְאוֹן:
34 אֲרֵץ פְּרִי לְמַלְחָה מַרְעִשׁ יִשְׂבִּי כְּהָה:
35 יָשַׁם מַדְבָּר לְאַגְסְמִים וְאַרְצֵן צִיָּה לְמִצְאָה

22 לְאֶסְר שְׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וַיִּמְקִיָּו וַיִּתְחַמַּם:
23 וַיִּבָּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיִּעַקֵּב גַּר בְּאַרְצֵי-חֶם:
24 וַיַּסְפֵּר אוֹתֵיהֶם מְאֹד וַיַּעֲצַמְהוּ מִצְרַיִם:
25 תַּפְךָ לְכֵם לִשְׂנֵא עָמוֹ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי-וֹ:
26 לַח מֹשֶׁה עָבְדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בְּחֵר-בָּרוּ:
27 שְׁמוֹרֵכֶם דַּבְּרֵי אֶחָדוּתוֹ וַיַּפְתִּים בְּאַרְצֵן חֶם:
28 שִׁלַּח חֶשֶׁךְ וַיִּחְשֵׁךְ וְלֹא-מָרוֹ אוֹתֵיהֶם לִכְרֹנוּ כַּ
(דַּבְּרוּ: ק)
29 תַּפְךָ אוֹתֵיהֶם מִיָּהֵם לְכֵם וַיִּמַּח אוֹתֵיהֶם:
30 שְׂרָץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם בְּחֹרְרֵי מִלְכֵיהֶם:
31 אָמַר וַיָּבֵא עַרְבַּם בְּכָל-גְּבוּלָם:
32 נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם כֶּדֶר אֵשׁ לְחַבּוֹת בְּאַרְצָם:
33 וַיִּךְ גֶּשֶׁם וַתְּהַלֵּט וַיַּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם:
34 אָמַר וַיָּבֵא אֶרְבָּה וַיִּלְק וַיִּאֵן מִסְפָּר:
35 וַיֹּאכַל כִּלְ-עֶשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי
אֶרְמָתָם:
36 וַיִּכְּ פֶלֶי-כַּבּוֹר בְּאַרְצָם רַאשִׁית לְכָל-אוֹנֵם:
37 וַיִּצְיִאָם כְּכַסֵּף וַיִּקַּח וַיִּאֵן מִשְׁכָּמֵוֹ בּוֹשֵׁל:
38 שִׁמַּח מְצֻרִים בְּצִאֲתָם כִּי-יַנְפֵּל פַּחְתָּם
עַל-יָהֵם:
39 פִּרְשׁ עֵגֹן לְמַסְךָ וְאֵשׁ לְהַאֵר לִיָּהֵה:
40 שֵׂאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלַחֶם מִים וַיִּשְׁבִּיעֵם:
41 פַּתַּח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מִים חַלְבוֹ בְּצִיּוֹת נְהַר:
42 כִּי-זָכַר אוֹתֵיהֶם קֹדֶשְׁךָ אוֹתֵיהֶם עָבְדוּ:
43 וַיִּצְאָה עָמוֹ מִשְׁשׁוֹן בְּרַגְחָה אוֹתֵיהֶם כִּי-וֹ:
44 וַתִּתֵּן לְהֵם אֶרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאַמִּים
יִירָשׁוּ:
45 בַּעֲבוּר אֶל יִשְׁמְרוּ חֲקוּוֹ וְתוֹרָתוֹ וַיִּצַּרוּ
חַלְלוּתֵיהֶם:

106

1 חַלְלוּתֵיהֶם אֶל חֲדוּ לַיהוָה כִּי לַעוֹלָם
חֲסִדוֹ:
2 מִי יַמְלֵל גְּבוּלוֹתֵיהֶם יְהוָה וַיִּשְׁמִיעַ כִּלְ-תְּהֵלָתוֹ:
3 אֲשִׁירֵי שְׁמִירֵי מִשְׁפַּט עֹשֶׂה צַדִּיקָה כִּבְלָעְתָהּ:
4 וּבְרִנֵי יְהוָה בְּרַצּוֹן עַמְּךָ פְּקַדְנֵי בִישׁוֹעַתְךָ:
5 לְרַאוּת אֶת-טוֹבָתְךָ בְּחִירְיֹדֶךָ לְשִׁמְחָה בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
לְהַתְהַלֵּל עַם-יִשְׂרָאֵל:
6 חַטָּאוּ עַם-אֲבוֹתֵינוּ הַעֲרִינוּ הַרְשָׁעוּ:
7 אָבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם אֶל-הַחֲשִׁפְלוֹ נִפְלְאוֹתֶיךָ
לֹא זָכְרוּ אוֹתֵיהֶם חֲסִדְיֹךָ וַיִּמְרוּ עַל-יָם
בְּיַם-סוּף:
8 וַיִּוֹשְׁעֵם לְמַעַן שִׁמּוֹ לְהוֹדִיעַ אוֹתֵיהֶם בְּחוֹבוֹתָיו:
9 וַיַּגֶּשֶׁר בְּיַם-סוּף וַיִּתְחַבֵּךְ וַיִּזְלוּכֵם בְּתוֹחַמוֹת
בְּפִדְיֹתֶיךָ:
10 וַיִּוֹשְׁעֵם כִּדּוּ שׂוֹנָא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם:
11 וַיַּכְּסוּמֵם צַרִיָּהם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתֵר:
12 וַיִּצְמִינוּ בְּדַבְּרוֹ וַיִּשְׁרוּ תְּהֵלָתוֹ:
13 מִקְרוֹ שְׂכָחוּ מַעֲשֵׂיו לֹא-חִפּוּ לְעַצְמוֹ:
14 וַיִּתְחַאוּ תִהְיוּהָ בְּמַדְבָּר וַיִּגְסְרוּ אֶל בִּישׁוּמוֹן:
15 וַיִּתֵּן לְהֵם שֵׂאֵלָתָם וַיַּשְׁלַח רוֹזֵן בְּנַפְשָׁם:
16 וַיַּקְנָאוּ לַמֶּשֶׁה בְּמִתְנַהֵה לְאֶהְרֹן קוֹדֶשׁ יְהוָה:
17 תַּפְתַּח-חֲרָצֵן וַתִּבְלַע דִּתָּן וַתְּחַם עַל-עַדְת
אֲבִירָם:
18 וַתַּבְעֵר-רֶאֶשׁ בַּעֲדָתָם לְהַכָּה תְּלַחַט רַעֲשֵׂים:
19 וַיַּעֲשֵׂה-עֶגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לַמִּסְכָּה:
20 וַיִּמְרוּ אוֹתֵיהֶם בְּחֹרֵב בְּתַבְנוּתֵם וּרֹ אֶכְל עֶשֶׂב:
21 כַּחוֹ אֶל מוֹשֵׁעֵם עֹשֶׂה גְדוּלוֹת בְּמִצְרַיִם:
22 נִפְלְאוֹת בְּאַרְצֵן חֶם נוֹרָאוֹת עַל-יַם-סוּף:
23 וַיִּאֶמַר לְהַשְׁמִידֵם לוּלוּ מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֲמַד
בַּפָּרָץ לְפָנָיו לְהַשִּׁיב חַחֲחוֹ מִהַשְׁחִית:
24 וַיִּמְאַסוּ בְּאַרְצֵן חֶסֶדָה לֹא-חַטָּאוּ לְדַבְּרוֹ:
25 וַיִּרְגְּמוּ בְּאֶהֱלֵיהֶם לֹא מֵטוֹ בְּקוֹל יְהוָה:
26 וַיִּשְׂאָ יְדוֹ לְהֵם לְחִפּוֹל אוֹתָם בְּמַדְבָּר:
27 וַיַּחַלְפוּ וְרַעַם בְּנוֹם וְלִירוֹתָם בְּאַרְצוֹת:
28 וַיַּצְמְרוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זְבָחֵי-מָוֶת:
29 וַיַּכְּעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתַּפְתַּח-יָדֵם מְנַגַּף:
30 וַיַּעֲמַד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל וַתִּבְעַר מִתְּחַמַּח:
31 וַתַּחֲשָׁב לֹל לְצַדִּיקָה לְדַר וְדֹר עַד-עוֹלָם:
32 וַיַּקְצִיפוּ עַל-יָם מָרִיבָה וַיַּרְע לַמֶּשֶׁה
בַּעֲבוּרָם:
33 כִּי-יִתְקַרְוּ אוֹתֵיהֶם וַיַּכְּסָה שִׁשְׁפוֹתָיו:

10 הַמְשַׁלְחָה מַעֲנִיָּהם בְּחַלְלוֹתֵם בֵּין הָרִים וְהַלְכוּ:
11 וַיִּשְׁקוּ כִלְ-תוֹתָהוּ שְׂדֵי יַשְׁבּרוּ פִּרְאֵים צָמְאוּם:
12 עַל-יָהֵם עוֹרֵי-הַשָּׁמַיִם יִשְׁבוּן מִבֵּין עָפְסָים
וַתִּגְדוּ קוֹל:
13 מִשְׁקָה הָרִים מַעַל־יְהוּי מִפְּרֵי מַעֲשִׂיךָ תַשַּׁבַּע
הָאָרֶץ:
14 מְצַמִּים חֲצִיר אֶל בְּקִמְחָה וַעֲשֵׁב לַעֲבֹדַת
הָאֵדָם לְהוֹצִיא לְהֵם מִן-הָאָרֶץ:
15 וַיִּזְנוּ וַיִּשְׁמָח לְכַבֵּר אֹנָשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן
וְלַחֵם לְכַבֵּר אֹנָשׁ יִסְעֵד:
16 וַיַּשְׁבּוּ עֲצֵי יְהוָה אֶרֶזוֹ לְכִנּוֹן אֲשֶׁר גָּטַע:
17 אֲשִׁרְשִׁים צַרִיָּם וַיַּקְנִיו חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים
בִּיתָה:
18 הָרִים נִהְבָּהִים לְזַעֲלִים סִלְעִים מִחֶסֶה
לְשִׁפְנִים:
19 עָשָׂה רֵחַ לְמוֹעֲדִים מִשׁ וַדַּע מְבוֹאוֹ:
20 תַשְׁתַּחֲשַׁךְ וְהוּי לְזֵלָה בְּרִיתְךָ מַשַּׁח
כִּלְ-תוֹתוֹתֵי:
21 תְּפִירִים שֵׁאֵיִם לְשֵׁרְךָ וְלַכֶּשֶׂת מַאֵל
אַבְלָם:
22 תוֹרַח הַשָּׁמַיִם יִאֶסְפוּן וְאֶל-מַעְנוֹתָם וַיַּרְבּוּ:
23 וַיַּצֵּא אָדָם לַפְּעוֹלֵה וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדִירֵי-קֶרֶב:
24 מִחֵרֶב מַעֲשִׂיךָ אֶהְיֶה בִּלְמַם בְּחַמְמָה עֲשִׂיָה
לְכָל הָאָרֶץ כְּגִזְלוֹ:
25 יָהֵא הָרִים גְּדוֹל וַרְחֵב וְרֵחַב יָדַיִם שְׁשִׁי-כַחַשׁ וַאֵין
מִסְפָּר חֵיֹת קְטַנּוֹת עַם-יִשְׂרָאֵל:
26 ׀ אַנְיוֹת וְהַלְכוּן לִינוֹתָן וַהֲזִיעֲתָה
לְשִׁחְרַיָּה:
27 בִּלְמַם אֶל־יָד יַשְׁבְּרוּן לַתּוֹ

27 דרך-פקודיך הביני ואשיח בגפלאותיך:
 28 דלפח נפשי מחוגה קמני בדרךך:
 29 דרך-שקך חסר ממני ותורתך חנני:
 30 דרך-אמונה בחתתי משפטך שויתי:
 31 דבקתי בעדויתך יהנה אלהי-לבישיני:
 32 דרך-מצותיך ארוץ פי תרחיב לבי:
 33 חרני יהנה דרך חסדך ואצרחנה עקב:
 34 הבניני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב:
 35 הרריבני נתיבות מצותיך פי-בו תפצתי:
 36 השלבי אלי-עדויתך ואל אל-בעש:
 37 העבר עיני מראות שוא בדרךך חני:
 38 הקם לעבדך אמתך אשר ליראתך:
 39 העבר חרפתי אשר וגרתי פי משפטך טובים:
 40 הנח תאבתי לפקודיך בעדקתך חני:
 41 ויבאני חסדך יהנה תשועתך כאמתך:
 42 ואענה חרפי דבר בירבבותי בדרךך:
 43 ואל-הצלל מפני דבר-אמת עד-מאד פי למשפטך יחלתי:
 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
 45 ואזהרנה ברחוקה פי פקודיך חרשתי:
 46 ואדברה בעדויתך נגד מלכים ולא אבוש:
 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
 48 ואשאכפי אל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחסדך:
 49 וברך-דבר לעבדך על אשר יחלתי:
 50 זאת נחמתי בעיני פי אמתך חתני:
 51 ודים חליצני עד-מאד מלוחותך לא נמיתי:
 52 וקרתי משפטך מעולם | יהנה ואתגמם:
 53 ולקפה אהונתי מרשעים עזבי תורתך:
 54 ומלות חירלי חסדך בבית מגורי:
 55 וקרתי בלילה שמך יהנה ואשמרה תורתך:
 56 זאת תחלילי פי פקודיך נצחתי:
 57 חלקי יהנה אמתך לשמר דבתיך:
 58 חיותי פיך בכל-לב חני באמתך:
 59 תשבעתי דרכי ואשיח רגלי אל-עדויתך:
 60 תשמר ולא תהמקחתי לשמר מצותיך:
 61 חבלי רשעים עזבתי תורתך לא שקחתי:
 62 הצותילילי אקום להודות לך על משפטך צדקך:
 63 חסר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך:
 64 חסדך יהנה קלאה הארץ חסדך למדני:
 65 טוב עשית עס-עבדך יהנה בדרךך:
 66 טוב טעם ודעת למדני פי במצותיך האמתית:
 67 טוב אענה אני שגג ושעה אמתך שקרתי:
 68 טוב-אמה ומטיב למדני חסדך:
 69 טוב טפלו עלי שקר ודים אני בכל-לב | אצר פקודיך:
 70 טוב פחלב לבס אני תורתך שעשעתי:
 71 טובילי בירשתי למען אלמתי חסדך:
 72 טובילי תורת-פיך מאלפי רוב וקספי:
 73 דיע עשיתי ויבוננני הביני ואלקמה מצותיך:
 74 ויראוך יראוני וישמחו פי לדברך יחלתי:
 75 דעתי יהנה פירצדק משפטך ואמונה עינתני:
 76 וירא חסדך לגחמני כאמתך לעבדך:
 77 ויבאני רחמיך ואתנה בירבבותי שעשעתי:
 78 ובשו ודים בירשך עותוני אני אשתי בפקודיך:
 79 ישונו לי יראוך וקדעו כ | וידעי ק | עדויתך:
 80 יחילבי תמים בחסדך למען לא אבוש:
 81 יקחה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
 82 יפלו עיני לאמתך לאמר מתי תנחמני:
 83 בירחיתי בנאור פקדונך חסדך לא שקחתי:
 84 כמה ימיר-עבדך מתי תעשה ברחפי משפט:
 85 בירחילי ודים שיחתי אשר לא בחותך:
 86 כל-מצותיך אמונה שקר רדפינו עזרני:
 87 כמעט פליגי בארץ ואני לא-עזבתי פקודיך:
 88 כחסדך חני ואשמרה עדות פיך:

117

1 הללו את-יהוה פלג-יום בחוהו פלג-האמים:
 2 פי גבר עלינו | חסדו ואמת-יהוה לעולם תללויה:

118

1 חודו ליהנה בירטוב פי לעולם חסדו:
 2 יאמר-נא ישראל פי לעולם חסדו:
 3 יאמר-נא בית-אחרון פי לעולם חסדו:
 4 יאמר-נא יראי יהנה פי לעולם חסדו:
 5 מר-מצר קראתי נח עיני במרחב וה:
 6 יהנה לי לא אירא מה-ישעה לי אדם:
 7 יהנה לי בעזרי ואני אראה בשנאי:
 8 טוב לחסות ביהנה מבטח באדם:
 9 טוב לחסות ביהנה מבטח בגדיבים:
 10 כל-יום סבבני בשם יהנה פי אמילם:
 11 סבוני גס-סבבני בשם יהנה פי אמילם:
 12 סבוני בקבירים ויעבו קאש קוצים בשם יהנה פי אמילם:
 13 דחה דחיתי נצל יהנה עזרני:
 14 עזי וזמרתה נה יחילי לישועה:
 15 קול | הנח וישועה באלה צדיקים ימין יהנה עשה חיל:
 16 ימין יהנה רוממה ימין יהנה עשה חיל:
 17 לא אמות ביראתה ואספר מעשי וה:
 18 יסר יסרני נח ונפנות לא נתגני:
 19 תחחילי שער-צדק אבא-בם אוכה וה:
 20 וה-ישער ליהנה צדיקים וכוו בו:
 21 אוךך פי עינתני ותחילי לישועה:
 22 אבן מאסו הבונים תוטה לראש פנה:
 23 מאת יהנה תוטה זאת היא נפלאה בעינינו:
 24 וזה-היום עשה יהנה נגילה ונשמחה בו:
 25 אגא יהנה הושיעה נא אגא יהנה הצליחה נא:
 26 ברוך המא בשם יהנה ברכונם מבית יהנה:
 27 אל | יהנה וירא לנו אסריותי בעבתים עד-קרנות המזבח:
 28 אלי אמה ואורך אלתי ארוממך:
 29 חודו ליהנה בירטוב פי לעולם חסדו:

119

1 אשרי המי-ירךך החלכים בתורת יהנה:
 2 אשרי נצרי עדותי בכל-לב וירשוהו:
 3 אף לא-פגעו עולח בדרכיו ולכו:
 4 אמה צויתך פקודיך לשמר מאד:
 5 אחיל וינח דרכי לשמר חסדך:
 6 אז לא-אבוש בהביטי אל-כל-מצותיך:
 7 אוךך בישר לבב בלמדי משפט צדקך:
 8 אידחיקן אשר אלה-תעבובי עד-מאד:
 9 כמה ונכה-נער את-ארחו לשמר בדרךך:
 10 בכל-לבי רשיתיך אל-תשגני מצותיך:
 11 כלפי צפנתי אמתך למען לא אחטא-לך:
 12 ברוך אמה יהנה למדני חסדך:
 13 בשפתי ספרתי כל משפטי-פיך:
 14 בדרך עדויתך ששתי בעל פל-הוון:
 15 בפקודיך אשיח ואביטה ארחתיך:
 16 בפקודיך אשתעשע לא אשכח דבךך:
 17 גמל על-עבדך אתנה ואשמרה דבךך:
 18 גל-עיני ואביטה נפלאות מלוחותיך:
 19 גר אנכי בארץ אל-תסתר ממני מצותיך:
 20 גרסה נפשי לתאבה אל-משפטך בכל-עתי:
 21 גערת ודים ארורים השנים מצותיך:
 22 גל מעלי חרפה ובו פי עדויתך נצחתי:
 23 גם ישונו רים פי נדברו עבדך ישים כחתיך:
 24 גס-עדויתך שעשעתי אנשי עתתי:
 25 דבקה לעפר נפשי חני בדרךך:
 26 דרכי ספרתי וסענני למדני חסדך:

5 מי פיהנה אלינו המגיהו לשבת:
 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ:
 7 מקימי מעקר כל מאשפת רים אביו:
 8 הושיבי עס-גדיבים עס גדיבי עמו:
 9 מושיבי | עקרת הבית אס-הפנים שמחה תללויה:

114

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
 2 תוטה יהודה לקרשו ישראל ממלכותיו:
 3 תום ראה ויגס תירדן יסב לאחור:
 4 הקרים רקדו כאילים נבעות בבני-צאן:
 5 מהילך תום פי תנים תירדן תסב לאחור:
 6 הקרים תרקדו כאילים נבעות בבני-צאן:
 7 מלפני און חולי ארץ מלפני אלות יעקב:
 8 ההפכי הצור אנסי-קום חלמיש למשינו-קום:

115

1 לא לנו יהנה לא לנו ביר-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך:
 2 למה יאמרו הגוים איהנא אלהים:
 3 ואלהינו בשמים כל אשר-תפין עשה:
 4 עצביהם כסף וזהב מעשה ודי אדם:
 5 פה-לחם ולא ידברו עינים לחם ולא יראו:
 6 אוננם לחם ולא ישמעו אף לחם ולא ירחיון:
 7 ודיהם | ולא ימיון הגליתם ולא יחלכו לא-יהנו בגרונם:
 8 כמותם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם:
 9 ישראל בטח ביהנה עקום וקנגם הוא:
 10 בית אחרון בטחו ביהנה עקום וקנגם הוא:
 11 יראי יהנה בטחו ביהנה עקום וקנגם הוא:
 12 יהנה וקרני וברך | ברכך את-בית ישראל וברך את-בית אחרון:
 13 וברך יראי יהנה הקטנים עס-הגדלים:
 14 יסר יהנה עליהם עליהם ועל-גנבים:
 15 ברוכים אהם ליהנה עשה שמים וארץ:
 16 השמים מים ליהנה והארץ נתן לגבי-אדם:
 17 לא המתים יתללו-יה ולא פל-ירחי דומה:
 18 ואנחנו | נברך יה מעשה ועד-עולם תללויה:

116

1 אהבתי ביר-ישמע | יהנה את-קולי חתנני:
 2 ביר-שפה אנו לי ובימי אקרא:
 3 אפפוני | חבלי-מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
 4 ובשתי-יהנה אקרא אנה יהנה מלטה נפשי:
 5 חנון יהנה וצדיק ואל-יהנו מרחם:
 6 שמר פתאים יהנה דלותי ולי הושיע:
 7 שובי נפשי למנוחתי ביר-יהנה גמל עליבי:
 8 פי חלצת נפשי מפנות אדעיני מר-דמעה את-רגלי מתי:
 9 את-הנלך לפני יהנה בארצות חסוים:
 10 האמתני פי אדבר אני עינת מאד:
 11 אני אמתני כחפזי כל-האדם פוב:
 12 מה-אשיב ליהנה בל-תמולודי עלי:
 13 כוס-ישועות אשא ובשם יהנה אקרא:
 14 נדרי ליהנה אשלם נגדה-נא לכל-עמו:
 15 וקר בעיני יהנה חפזתה לחסידיו:
 16 אנה יהנה ביר-אני עבדך אני-עבדך קראמתך פתחת למוסרי:
 17 לך-אזבח וזבח תודה ובשם יהנה אקרא:
 18 נדרי ליהנה אשלם נגדה-נא לכל-עמו:
 19 בחצרות | בית יהנה בחוככי ירושלים תללויה:

22 ביר-עני ואביו אנכי ולבי חלל בקרבי:
 23 בצל-בטחתי ונהלתי נגערתי בארבה:
 24 ברפי קשלו מצום ובשרי כחש משמן:
 25 ואני | הויתי חרפה לחם יראוני ויענו ראשם:
 26 עזרני יהנה אלהי הושיעני כחסדך:
 27 וידעו ביר-יך זאת אמה יהנה עשיתי:
 28 יתללו-ממה ואמה תבדק קמו | ויבשו ועבדך ישמה:
 29 וילבשו שומני בלמה ויעטו כמעיל בשתם:
 30 אוכה יהנה מאד כפי ויחוד רבים את-הלנו:
 31 ביר-עמד לימין אביון הושיע משפטי נפשו:

110

1 לךוד ממור נאם יהנה | לאדני שב לימין עד-אשית אויבך חם להגליך:
 2 משהענן ישלח יהנה מציון רכה בקרב אויבך:
 3 עמך נבחה ביום חילך בהחרי-קש מרחם משחר לך טל ויחליך:
 4 נשבע יהנה | ולא ינחם את-החכם לעולם על-דברתי מלבי-צדק:
 5 אדני עלי-מינך חסן ביום-אפוי מלכים:
 6 ידון בגוים קלא גויות חסן ראש על-ארץ רכה:
 7 מנחל בדרך ישעה על-פן רים ראש:

111

1 הללו יה | אוכה יהנה בכל-לבב בסוד ישרים ועדה:
 2 גדלים מעשי יהנה דרושים לכל-תפציהם:
 3 חוד-והחרי פגעו וצדקתו עמדת לעד:
 4 זכר עשה לגפלאותיו חנון ורחום יהנה:
 5 ספר נתן ליראיו וזכר לעולם כריתו:
 6 כח מעשיו הניד לעמו לתת לחם נחלת גוים:
 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל-פקודיו:
 8 סמוכים לעד לעולם עשויים פאמת וישר:
 9 פדות ושלח לעמו צוה-לעולם כריתו קרוש ונורא שמו:
 10 ראשית חכמה | יראה יהנה שכל טוב לכל-עשיהם תחלתו עמדת לעד:

112

1 הללו יה | אשר-יראש ורא את-יהנה במצותיו חפז מאד:
 2 נבחר בארץ יהנה וזכו דור ישרים וברך:
 3 חון-ושמר בביתו וצדקתו עמדת לעד:
 4 וזכר בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק:
 5 טוב-איש חונן ומלוג וכלכל דבריו במשפט:
 6 ביר-לעולם לא-ימוט לזכר עולם יהנה צדיק:
 7 משמועה קעה לא יירא נכון לבו כחם ביהנה:
 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר-יראה בצריו:
 9 פור | נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום כבוד:
 10 קשע יראה | וקעס שני יחרק וקנס תאות לשעים תאבד:

113

1 הללו יה | הללו עבדי יהנה הללו את-שם יהנה:
 2 יהי שם יהנה מברך מעתה ועד-עולם:
 3 ממזרח-שמש עד-מבואו מהלל שם יהנה:
 4 רם על-פלג-גוים | יהנה על השמים כבודו:

99 מְקַלְמַלְמֵחִי הַשְׁבֵּלְתִי בִּי עַד־תֵּדְוֶךָ יִשָּׁה לִי:

100 מְזַקְנִים אֶחְבֹּנֶנּוּ בִּי פִקְדוֹתֶיךָ אֶצְרָתִי:

101 מְכַלְאַרְחַ כַּעַב כְּלֹאֲתִי נִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמְדַּךְ:

102 מִשִּׁפְטֶיךָ לֹא־סִרַתִּי בִּי־אֶתֶּם הוֹרַתְנִי:

103 מִדְּנִמְלִצִי לַחַפְזִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַלְתִּי לִפִּי:

104 מִפִּקְדוֹתֶיךָ אֶחְבֹּנֶנּוּ עַל־פִּנְיָ שְׁנֹאֲתִי |

105 גֵּר לַחַגְלִי דְבַרְךָ וְאוֹר יִגְדֵלְתִּי:

106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאָקִימָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָתְךָ:

107 נַעֲנִיתִי עַד־מָאד וְהוֹתֵנִי תוֹנִי כִדְבַרְךָ:

108 נִדְבַּחְתָּ בִּי הַצְדִּיקֵי וְהוֹתֵנִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לִמְנִיתִי:

109 נַפְשִׁי כַּכִּפִּי תְּמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

110 גָּדֵנִי רַשְׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקְדוֹתֶיךָ לֹא תַעֲזוֹבִנִי:

111 גִּחְלַתִּי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם בִּישֻׁשׁוֹן לִבִּי תַמָּה:

112 נָסִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חָסֶד לְעוֹלָם עִקָּב:

113 עֲשִׂים שְׁנֹאֲתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי:

114 סָרַתִּי מִגְּנִי אֶתֶּם לִדְבַרְךָ יַחֲלִיתִי:

115 סוֹרְרֵמִנִי מִרַעִים וְאַצְרָה מִזוֹת אֲלֶיךָ:

116 סִמְכִנִי כְּאִמְרָתְךָ וְאִתְּנָה וְאֶל־תִּבְשִׂיתִי מִשְׁבָּרִי:

117 סִמְדֵנִי וְאַנְשָׁא וְאַשְׁעָה בְּחַסְדֶּךָ תְּמִיד:

118 סִלְתָּ כִלְיֵי־שֹׁדִים מִסָּתְרֶךָ בִּישַׁרְךָ תִּרְמַתֵּם:

119 סִנִּים הַשְׁבַּת כִּלְרַשְׁעֵי־אַרְצִי לִכֹּן אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ:

120 סִמְרַתְּ מִפְחָדֶךָ בְּשִׁירִי וּמִשִּׁפְטֶיךָ וּרְאִיתִי:

121 עֲשִׂיתִי מִשְׁפַּט וְצָדִק בְּלִיתֵינִי וּשְׁפָרִי:

122 עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב אֲלֵי־עֲשָׂנֵי וְדִים:

123 עֲנִי כִלּוּ לִישׁוּעַתְךָ וּלְאִמְרַתְךָ צְדָקָתְךָ:

124 עֲשָׂה עִבְדֶּךָ כְּחִסְדֶּךָ וְחַסְדְּךָ לְמַחְנֵי:

125 עֲבַדְךָ־אֲנִי תְּבִינִי וְאַקְרָעָה עֲדוֹתֶיךָ:

126 עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה תוֹרַתְךָ:

127 עַל־פִּנְיָ אֶהְבֵּתִי מִצִּדּוֹתְךָ מְזֻבָּח וּמִזְבֹּחַ:

128 עַל־פִּנְיָ כָּל־פִּקְדוֹתֶיךָ כֹּל־יִשְׁרָתִי כְּלִיאַרְחַ שְׁפָרִי שְׁנֹאֲתִי:

129 פְּלֹאֲתֵי עֲדוֹתֶיךָ עַל־פִּנְיָ נִצְרַתֶם נַפְשִׁי:

130 פַתַּח דְּבַרְךָ יֵאָרַר מִבְּוֵן פִּתְיִים:

131 בִּי־עֲרַתִּי וְאַשְׁאֲפֵה בִּי לְמִצִּוֹתֶיךָ וְאֶבְתִּי:

132 בְּגִדְאֲלִי וְהִנֵּנִי כַּמִּשְׁפַּט לְאֶהְבֵי שִׁמְךָ:

133 כְּעַמִּי תִּהְיוּ כַּמִּשְׁפָּט וְאַל־תִּשְׁלַט־בִּי כִלְאוֹן:

134 כְּדִנִּי מַשְׁפָּט אִדַּם וְאַשְׁמַחֵה פִּקְדוֹתֶיךָ:

135 כִּינִי הָאָר עַבְדֶּךָ וְלִמְנֵי אֹת־חַסְדֶּךָ:

136 כִּלְיֵי־מִים יָדְרוּ עֲנִי עַל־אֵשׁ־מִטְרוֹתֶיךָ:

137 צְדִיק אֵתָּה יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:

138 צִוִּיתִי צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמְנֵה מִאֵד:

139 צַמְחָתִנִי קִנְיָתִי בִּישֻׁכְחֵי דְבַרְךָ צְרִי:

140 צָרוּפָה אִמְרָתְךָ מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֶהְבָּה:

141 צַעִיר אָנֹכִי וְנִבְזָה פִּקְדוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

142 צַדִּיק צֵדֵק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אִמָּתִי:

143 צְרִימוֹצִיק מִצְאוֹנִי מִצִּוֹתֶיךָ שֶׁשָּׂעִי:

144 צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם תְּבִינִי וְאִתְּנָה:

145 קָרַאתִי בְּכָל־לֵב עֲנִי וְהוֹתֵנִי חַסְדֶּךָ אֶצְרָה:

146 קִרְאוֹתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמַחֵה עֲדוֹתֶיךָ:

147 קַלְמֵתִי בְּנִשְׂף וְאַשְׁוִעָה לְדָבְרֵיךָ כִּי תִחַלְתִּי:

148 קִדְּמֵנִי עֲשִׂיתִי אֲשֶׁר־תוֹרֵת לְשִׁים בְּאִמְרָתְךָ:

149 קוֹלִי שָׁמַעַתְּ כַּחֲסִדְךָ וְהוֹתֵנִי כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ תוֹנִי:

150 קָרָבִי רַחֲמֵיךָ וְתוֹרַתְךָ תַּחֲסִי:

151 קָרַב אֵתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אִמָּתִי:

152 קַרְבָּה יְדַעְתִּי מִעֲדוֹתֶיךָ בִּי לְעוֹלָם יִסְדַּחְתִּי:

153 רָאוּהוּ עֲנִי וּחְלַצְנִי בִּי־חֲלוֹתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

154 רִיבָה רִיבִי וְהֶצַּלְנִי מִלְּאִמְרֹתֶיךָ תוֹנִי:

155 רַחֲמֵךְ מִרַשְׁעִים יִשְׁעָה בִּי־חַסְדֶּךָ לֹא דַרְשׁוּ:

156 רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ תוֹנִי:

157 רַבִּים רַחֲמֵיךָ וְרָצוּ מִעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָסִיתִי:

158 רֵאִיתִי בְּגָדִים וְאֶת־קוֹטְמָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ:

159 רֵאָה בִּי־פִקְדוֹתֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כַּחֲסִדְךָ תוֹנִי:

160 רַאשְׁדְּבַרְךָ אִמָּתִי לְעוֹלָם כְּלֵי־מִשְׁפַּט צְדָקָתְךָ:

161 רִים רַחֲמֵיךָ חָסֵם וּמִלְכֵּכֶיךָ כִּי (וּמְדַבְּרֶיךָ ק) פָּחַד לִבִּי:

162 שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתְךָ כַּמִּצְוָה שֶׁלֵּל רַבִּי:

163 שִׁקָּר נִאֲתִי וְאַתְּעַבְהָ תוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי:

164 שָׁבַע בְּיָדֵי הַחֲלֵלֶיךָ עַל־מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָתְךָ:

165 שְׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי תוֹרַתְךָ וְאִי־רָלַמוּ מְכָשׁוּל:

166 שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי:

167 שִׁמְרָה נַפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ וְאֶחֱבֵם מֵאֵד:

168 שִׁמְרַתִּי פִּקְדוֹתֶיךָ וְעֲדוֹתֶיךָ בִּי כִלְ־דַרְכֵי גַּנְדְּךָ:

169 תִּקְרַב גְּהִי לִפְנֵיךָ יְהוָה כְּדָבָרְךָ תְּבִינִי:

170 תִּבְוֹא תַחְנִיתִי לִפְנֵיךָ כַּאֲמַרְתֶּךָ הִצֵּלְנִי:

171 תִּבְעָנָה שִׁפְתֵי תִהְלֶה בִּי תַלְמִידִי חֶסֶדֶךָ:

172 תַעֲנֵנִי לְשׁוֹנֵי אִמְרָתְךָ בִּי כִלְ־מִצְוֹתֶיךָ צְדָקָתְךָ:

173 תִּחְרֹתֶיךָ לְשׁוֹנֵי בִּי פִּקְדוֹתֶיךָ חֶסֶדֶתִי:

174 תַאֲבִחִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ שֶׁעֲשָׂיתִי:

175 תַחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

176 תַעֲזוֹבִנִי כִשֶׁה אֶבֶד בַּקֶּשׁ עַבְדְּךָ בִּי מִצִּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

177 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

178 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

179 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

180 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

181 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

182 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

183 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

184 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

185 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

186 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

187 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

188 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

189 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

190 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

191 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

192 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

193 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

194 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

195 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

196 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

197 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

198 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

199 תַּחֲרִי נַפְשִׁי וְתִחַלֵּלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְגַוְהֵנִי:

6 וּרְאוּהֻבָּהִם לְכָנִיךְ לֹם עַל־יִשְׁרָאֵל:

129

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת רַבֵּת צְרוּרִי מְגַוְהֵרִי יִאֲמֵרֵנָּה יִשְׂרָאֵל:

2 רַבֵּת צְרוּרִי מְגַוְהֵרִי גַם לֹא־זָכַרוּ לִי:

3 עַל־גְּבוּיַי חָשְׂתוּ חַלְשֵׁי־הָאָרֶץ כִּי לַמַּעֲלָוֹת כֹּ (לְמַעֲנֵיהֶם: ק)

4 יְהוָה צְדִיק קוֹצֵן עֲבוֹת רַשְׁעִים:

5 יִבְשׁוּ וַיִּסְגֹּר אַחֲזֵר כָּל־שָׂנְאֵי צִיּוֹן:

6 יִהְיוּ כַּצִּירִי גְלוּתֵי שִׁפְטֵיךָ יִשְׂרָאֵל:

7 שְׁלֹא מֵאֵד כִּפְרוּ קוֹצֵר וּחֻצוֹ מִמַּעַר:

8 וְלֹא אֲמַרוּ אַל־תַּעֲרִיבֵם בְּהַכְּתוֹתֵיךָ אֱלֹהִים בְּרַכְּנוּ אֶתֶּם בְּשֵׁם יְהוָה:

130

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּשְׁמָקוֹם קַרְאוֹתֶיךָ יְהוָה:

2 אֲדִנִּי שְׁמֵעָה בְּקוֹלֵי תַהֲרִינָה אוֹנֵיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחְנוּנִי:

3 אִי־עֲזוּבֹת תְּשַׁמְרֵנָּה אֲדִנִּי מִי־עֲמַד:

4 בִּי־עֲמָךְ הַסֵּלִיחָה לְמַעַן תוֹרָה:

5 קוֹוִיתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלֹדְכֹוּ חֵסֶד־לִּי:

6 נַפְשִׁי לֹא־דִנִּי מִשְׁמַרְרִים לְבַקֵּר שְׁמֵרִים לְבַקֵּר:

7 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה בִּי־עַסִּי יְהוָה הַחַסֵּד וְהַרְבַּה עֲמּוֹ פְדוּתִי:

8 וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־עוֹתָיו:

131

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְכָוֹד יְהוָה | לְאֶהְבָּה לִבִּי וְלֹא־רָמַו עֲנִי וְלֹא־חָלַקְתִּי | בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מַעֲנִי:

2 אִם־לֹא שׁוֹתִי | וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כִּנְגַל עַל־י אֲמוֹ כִּנְגַל עַל־י נַפְשִׁי:

3 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מִתַּעַר וְעַד־עוֹלָם:

132

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת זְכוּרֵי־יְהוָה לְכָוֹד אֵת כָּל־עֲזוֹתָיו:

2 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִיהוָה גְּדָר לְאֶבֶר יַעֲקֹב:

3 אִם־אֵבֶא בִּתְיָא אֶסְאַעְלָה עַל־רַקֵּשׁ וְצוּעִי:

4 אִם־אֲתָן שְׁנַת לְעֵינֵי לְעַפְפִי תְנוּמָה:

5 עַד־אֲמַצָּא מְקוֹם לִיהוָה מִשְׁבְּנוֹת לְאֶבֶר יַעֲקֹב:

6 תִּהְיֶה־שְׁמַעֲנוֹהָ כַּאֲפָרָה מִצְאוֹנָה בְּשִׁבְרֵי־עָרֵי:

7 נְבוּאָה לְמַשְׁבְּנוֹתֵינוּ נִשְׁתַּחֲוּהָ לְיָהוּם נְחִלְיָו:

8 קוֹמָה יְהוָה לְמִנְחֹתֶיךָ אֶתָּה וְאֶרְוִן עָנְךָ:

9 כִּתְּנֵיךָ יִלְבַּשׁ־צָדִק וְחִסְדֵיךָ יִתְנֵנִי:

10 כְּעַבְדֵיךָ עֲבַדְךָ אֶל־תִּשְׁבַּח כִּי מִשְׁחָךָ:

11 נַשְׁבְּעֵי־יְהוָה לְכָוֹד אִמָּתִי לֹא־יִשׁוּב מַגְנָה מִפְּרִי כִּסֶּף אֵשֶׁת לְכַסַּף־לְךָ:

12 אִם־יִשְׁמְרוּ כֵּינֵךְ אֲבִירֵתִי וְעִלְתִּי זֹו אֶלְמַדָּם גַּם־בַּנֵּיִם עֲדִידֵי עַד יִשְׁבוּ לְכַסַּף־לְךָ:

13 בִּי־בַחַר יְהוָה כִּי צִיּוֹן אֲנִי לְמוֹשָׁב לִי:

14 זֹאֲתֵנוּתִי עֲדִידֵי עַד פַּה־אֲשַׁב כִּי אֲוִתִּהּ:

15 צִדִּיקַתְךָ בְּרַךְ אֶבְדֶּךָ אֲבִירֵתִי אֲשַׁבְעַתְּ לְחַם:

16 וְכַהֲנִיָּה אֶלְבִּישׁ יֵשַׁע וְחִסְדִּיהָ כֵּן וְיִתְנֵנִי:

17 שֵׁם אֲצַמִּיחַ קְרוֹן לְכָוֹד עֲרַכְתִּי גֵר לְמִשְׁחָיִךָ:

18 אוֹרֵיךָ אֶלְבִּישׁ פֶּתַח וְעִלְוֵי צִיּוֹן גְּזֵרֵי:

133

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְכָוֹד הֵנָּה מֵהַטּוֹב וּמֵהַנְּעִים שָׁבַת אַחִים גִּם־יָהוּדִים:

2 כַּחֲסֵי הַטּוֹב | עַל־יְהוָה יִבַּד עַל־תַּחְנוּן וְקוֹרְאוֹתֵינוּ יִבַּד עַל־פִּי מְדוּתָיו:

3 כַּסְּתֵם־רַחֲמֵיךָ וְתוֹרַתֵךְ עַל־פִּי צִיּוֹן בִּי שֵׁם יְהוָה:

צוה יהוה אתהבקרבה תים עדהעולם:

134

1 שיר המעלות הנה | בקבו אתיהוה
כלעבדי יהוה העמדים בביתיהוה פלילות:
2 שאוריהם קלש וברכו אתיהוה:
3 וברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ:

135

1 הללו יה | הללו אתשם יהוה הללו עבדי
יהוה:
2 עמדים בבית יהוה המצלות בית אליהו:
3 הללויה בירושלם יהוה ומרו לשמו כי נעים:
4 בירושלם כתר לו יהוה ישראל לסגלות:
5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואליהו
מכלאלהים:
6 כל אשרהפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
במים וכלתהומות:
7 מעלה גשאים מקצה הארץ בקרים למטר
עשה מוצארות מאוצרותיו:
8 כהה כבורי מצרים מאדם עדבהמה:
9 שלח אבות ומפתים בתוכי מצרים
בפרעה ובקלעבדיו:
10 כהה גוים רבים וחרג מלכים עצומים:
11 לסיוחן | מלך המצרי וקלעו מלך השן
ולכל ממלכות בנין:
12 ונתן ארצם נתלה נתלה לישראל עמו:
13 ויהוה שמך לעולם יהוה וברך לדור ודור:
14 בירידו יהוה עמו ועלעבדיו יתנחם:
15 עצפי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
16 פהלוקם ולא ידברו עינים להם ולא
יראו:
17 אזנים להם ולא יאזינו אף אינשירוח
בפיחם:
18 כמותים יהיו עשיתם כל אשרבטח בהם:
19 בית ישראל בקבו אתיהוה בית אהרן
ברכו אתיהוה:
20 בית הלוי ברכו אתיהוה וקאו יהוה ברכו
אתיהוה:
21 ברך יהוה ומה מציון שכן וירושלם הללויה:

136

1 הודו ליהוה בירושלם כי לעולם חסדו:
2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו:
3 הודו לארצי האדנים כי לעולם חסדו:
4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם
חסדו:
5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו:
6 לרקע הארץ עליהמים כי לעולם חסדו:
7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו:
8 אתהשמש למשלת ביום כי לעולם חסדו:
9 אתהירח וכוכבים לממשלות פלילה כי
לעולם חסדו:
10 למכה מצרים בכבוכיהם כי לעולם
חסדו:
11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
12 ביד חזקה וברוע גבוה כי לעולם חסדו:
13 לגור יםסוף לגורים כי לעולם חסדו:
14 וקעביר ישראל בתוכי כי לעולם חסדו:
15 ונער פרעה וסילו ביםסוף כי לעולם
חסדו:
16 למלוך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
18 וחרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
19 לסיוחן מלך המצרי כי לעולם חסדו:
20 וקלעו מלך השן כי לעולם חסדו:
21 ונתן ארצם לנתלה כי לעולם חסדו:
22 נתלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
23 בשפלנו וזכר לנו כי לעולם חסדו:

24 ויפרקנו מצריו כי לעולם חסדו:
25 נתן להם לבלבשר כי לעולם חסדו:
26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

137

1 על נהרות | ככל שם ישבנו גספכינו
עלעבדים בתינה תלינו בנרותינו:
2 כי שם שאלונו שובינו דברישר ויחוללנו
שמחה שירו לנו משיר ציון:
3 זכר יהוה | פח לי ותכלים קרשו השת
לירמעגל מקשים שהורלי סלה:
4 אמרת ליהוה אלי אשה האוניה יהוה קול
התנוני:
5 ויהוה אדני עז ישועתי סתה לראשי ביום
גשק:
6 אליהתן יהוה מאוני השע זממו אליהשק
ויומו סלה:
7 ראש מסבי עמל שפתימו | כסמו | וכסמו
(ק)
8 ימינו | כ | ימוטו (ק) עליהם גחלים פאש
יפלו כמתמלות בליקומו:
9 איש לשון בליבון בארץ אישחמק כע
יצונו למדחת:
10 דמתי (ידעתי) כי ידעתי יהוה דין עני
משפט אביבים:
11 אש צדיקים יורו לשמך ישבו ישרים
אתפניך:

138

1 לךוד | אורך ככללבי נד אלהים אומך:
2 אשתתה אלתיכל קרשך ואודה אתשמך
עלחסדך ועלאמתך ביהנהלת עלכלשומך
אמתך:
3 ביום קראתי ותעני ותרחבי בגפשי עז:
4 יודך יהוה כלמלכיארץ כי מעו
אמריפיך:
5 וישירו ברחבי יהוה פי גדול כבוד יהוה:
6 ביהם יהוה וישל יראה ונבטה מחרת
יודע:
7 אסאלך | בקרב צקה תעני על אף
אבי תשלח רכך ותושיעני ומינד:
8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם משעי
ידיך אליהרף:

139

1 למנצח לךוד מזמור יהוה חקתני ותדע:
2 אהה ידעת שתי וקומי בנות לרעי מחוקי:
3 ארתי ורבעי ורית וכליךקבי חסנתה:
4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה:
5 אחור וקדם צרתני וחסתי עלי כפכה:
6 פליאה | כ | פליאה (ק) דעת מפני נשגבה
לאאויב לה:
7 אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אכה:
8 אביאסמ מים שם אהה ואציעה שאול הנד:
9 אשא כנפישר אשכנה אשכנה אחרית ים:
10 אששים ידך תנחני ותאחוני ומינד:
11 ואמר אךחשך ישופני ולילה אור בעיני:
12 גסחשך לא יחשך מפך ולילה ביום יאר
כחשיכה באורה:
13 ביראפה קניית כליתי חספני כשן אמי:
14 אורך על כי נוראות נפילתי נפלאים:
15 משךך נפשתי ידעת מאד:
16 לא ינקהד עצמי מפך אשרשעיתי כסתר
רקמתי בתחיות ארץ:
17 גלמי | ראו עיניך ועלספרך פלם וכתבו
מים יצרו לא כ | ו (ק) אחד בהם:
18 ולי מה יקרו שיען אל מה עצמו ראשיהם:
19 אספרם מחול ירבין הקצתי ועודי עמך:
20 אסתקטל אלוה | השע ואנשי דמים סורו
קני:
21 אשר יאמרך למזמה גשא לשוא עריך:
22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:
23 חקתני אל ודע לבבי כחגי ודע שהעפי:
24 וראה אסדךרעעב בי ונתני בדרך
עולם:

2 ואלתיבוא במשפט אהעבדך כי לא יצדק
לפניך כלחי:

3 כי כרף אוב | נפשי דבא לארץ תתי
הויבני במחשבים פמתי עולם:
4 ותתעטר עלי רוחי בתוכי ושתומם לבו:
5 וברתי ימים | מקנם הגיתי בכלישלך
במעשה ידיך אבותח:
6 פרשתי ימי אליך גפשי | פארץ יגיפה לך
סלה:
7 מחר עני | יהוה פתה רוחי אלתסטר
פניך ממני ונמשלתי עסיידי בור:
8 ושמיעני בכקר | חסדך פיבך בטחתי
הודיעני דרדיו אלך ביראליך נשאתי גפשי:
9 הצילני מאיבי | יהוה אליך כסתי:
10 למדני | לעשות רצונך ביראפה אלוהי
רוחך מוכה תתני בארץ מישור:
11 למעןשמך יהוה תתני בצדקתך | תוציא
מצרה גפשי:
12 ובחסדך תצמית אבי ותאכדת כלצרכי
גפשי פי אני עבדך:

144

1 לךוד | ברך יהוה | צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה:
2 חסדי ומצותי משגבי ומפלט לי מגני וכו
חסתי הרוכד עמי תחתי:
3 יהוה מודאדם ותכעו כראש ותחשבהו:
4 אדם להבל דמה קמו כצל עובר:
5 יהוה המשיך וחרד גע בהרים ויעשנו:
6 ברק ברק ותפיצם שלח חציו ותהמם:
7 שלח ידך מרום פצני והצילני ממים רבים
מיד בני נבר:
8 אשר פיהם דברשווא וימינם ימין שקר:
9 אלהים שיר חדש אטייה לך כנגל עשור
ואמרך לך:
10 הנותן תשועה למלכים הפוצה אתדוד
עבדו מחרב קנה:
11 פצני והצילני מיד בנינבר אשר פיהם
דברשווא וימינם ימין שקר:
12 אשר בנינו | פנטעים מקדלים כנעוריהם
בנותנו כזוות מחסבות תבנית חיבל:
13 מיוני מלאים מפיקים מן ארץ צאוננו
מאליפות מרפבות כחוצותינו:
14 אלופים מסבלים אינפרץ ואין יוצאת
ואין צוה כרחבתו:
15 אשרי העם שפקה לו אשרי העם שנהנה
אלהיו:

145

1 תהלה לךוד אוממן אלוהי המלך ואברכה
מך לעולם ועד:
2 מכלים אברך ואתהלה מך לעולם ועד:
3 גדול יהוה ומחלל מאד ונגלהתו אין חקר:
4 יור לדור ישבח מששך וגבורתך גידו:
5 חדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיח:
6 ועזו נוראתך יאמרו וגדולתך | כ
וגדולתך (ק) אספקנה:
7 זכר כבודך וביעו וצדקתך וכונו:
8 חנו ורחום יהוה ארץ אפים וקלחסד:
9 טוב יהוה לכל ורחמי עלכלמשחי:
10 יודך יהוה כלמשחי ותסידך
יהרבקה:
11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
12 להודיע | לבני האדם גבורתו וקבוד חדר
מלכותו:
13 מלכותך מלכות כלעלמים וממשלתך
ככלדור ודור:
14 סומך יהוה לכלהנפלים ויומר
לכלהכפופים:
15 עיניכל אליך ישברו ואתה נותן להם
אתאכלם בעתו:

140

1 למנצח מזמור לךוד:
2 חלצני יהוה מאדם כע מאיש חסדים
תנצנני:
3 אשר חשבו רעות בלב כליום וגורו
מלחמות:
4 שגנו לשונם כמורגש חמת עקשית תחת
שפתימו סלה:
5 שמרני יהוה | מירי רשע מאיש חסדים
תנצנני אשר חשבו לדחות פעמי:
6 כמרגאים | פח לי ותכלים קרשו השת
לירמעגל מקשים שהורלי סלה:
7 אמרת ליהוה אלי אשה האוניה יהוה קול
התנוני:
8 ויהוה אדני עז ישועתי סתה לראשי ביום
גשק:
9 אליהתן יהוה מאוני השע זממו אליהשק
ויומו סלה:
10 ראש מסבי עמל שפתימו | כסמו | וכסמו
(ק)
11 ימינו | כ | ימוטו (ק) עליהם גחלים פאש
יפלו כמתמלות בליקומו:
12 איש לשון בליבון בארץ אישחמק כע
יצונו למדחת:
13 דמתי (ידעתי) כי ידעתי יהוה דין עני
משפט אביבים:
14 אש צדיקים יורו לשמך ישבו ישרים
אתפניך:

141

1 מזמור לךוד יהוה קראתיך הושה לי
האוניה קולי בקראי לך:
2 תבון תפילתי קטרתי לפניך משאת פפי
מגדתעקב:
3 שיתך יהוה שמך לפי נצרה עלל שפתי:
4 אליהתלבי לךר | כע להתעולל עללות |
ברשע אתאישים פעלואן וכלאלהם
במגפיהם:
5 יהלמיני צדיק | חסד ויכתיני שמך ראש
אלי: ראי ראשי ביעוד ותפילתי ברעותיהם:
6 נשמטו בידויסלע שפתיים ושמעו אמרי כי
געמו:
7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי
שואל:
8 כי אליך | יהוה אדני עני ככה חסיתי
אלהער נפשי:
9 שמרני מירי פח יקשו לי ומקשות פעלי און:
10 יפלו כמקמרו השעים יחד אנכי
עדאעבור:

142

1 משביל לךוד ביהותו כמערה תפלה:
2 קולי אלי יהוה אונק קולי אלי יהוה אהתנו:
3 אשכך לפני שיתי צרתי לפני אוד:
4 בהתעטר עלי | רוחי ואתה ידעת גתיבתי
באכדיו אהלך טמנו פח לי:
5 הביט ימין וראה ואינו לי מפור אכד מנום
מפני אין דורש לגפשי:
6 ושקתי אליך יהוה אמרתי אשה מחסי חלקי
בארץ חתים:
7 חקשיכה אליהתי ביידלותי מאד הצילני
מירפי פי אמצו מפני:
8 הוציאה מסכר ונפשי להודות אתשמך כי
יכתרו צדיקים פי תגמל עלי:

143

1 מזמור לךוד יהוה | שמע תפילתי האוניה
אליהתנוני פאמתך עני בצדקתך:

מקע:
 8 רפאות תהי לשבע ושמוי לעצמותיה:
 9 כבוד אתיתהוה מהונך ומראשית
 כל-תבואתך:
 10 וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקבוצ
 ירצו: פ
 11 מוסר יהוה בני אלהתמאס ואל-תקח
 בתוכחתו:
 12 כי את אשר ראוב יהוה יוכיח וכאב אדתון
 ירצה:
 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
 14 כי טוב חכמה מסחר-סוף ומחרוץ
 תבואתה:
 15 יקרה היא מפנים כ (מפנינים ק)
 וכל-תפוצץ לא ישרויבה:
 16 אךך ימים בימיה בשמאולה עשר וכבוד:
 17 דקהיה דכרינעם וכל-גתיבותיה שלום:
 18 עין-מים היא למחוקים קה ותמקה
 מאשר: פ
 19 יהוה חכמה יסד-און פוגן מים בתבונה:
 20 בידעתו תהומות נבקעו ושחקים
 ירעפו-ישל:
 21 בני אל-לו מעניך נצר תשנה ומזמה:
 22 ויהיו מים לנפשך וכן לגהרותיך:
 23 אז תלך לבטח דרכך ויגלך לא תגור:
 24 אסתשכב לא-תפחד ושכבתך וקרה
 שנתך:
 25 אלתירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי
 קבא:
 26 ביייהוה יהוה ככסלך ושמר רגלך מלכד:
 27 אלתתמנע-טוב מבעליו בהיות לאל יקיע
 כ (ידך ק) לעשות:
 28 אלתאמר לרעיך כ (לרעך ק) לך ושוב
 ויחר אתון ויש אתך:
 29 אלתחולש על-היך קעה והוא יושב לבטח
 אתך:
 30 אל-תלוב כ (תריב ק) עם-אדם הנם
 אסלא נמלך קעה:
 31 אלתקנא באיש חכם ואל-תבחר
 בכל-דרכיו:
 32 כי תועבת יהוה גלון ואת-ישירים סודו:
 33 מאבת יהוה בבית קשע ונהה צדיקים
 יברך:
 34 אם-ללצים הוא יליץ ולענים כ (ולענים
 ק) יתן-סון:
 35 כבוד חכמים יגלו וכסילים מרים
 קלון: פ

4

1 שמעו בני מוסר אב ותקשבו לדעת בינה:
 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתו אלתעבבו:
 3 פריבן ימיתו לאבי כן ויחיד לפני אמי:
 4 ויהי ויאמר לי ותקדך דברי לךך שמר
 מצותי ותיה:
 5 קנה חכמה קנה בינה אל-תשפח ואל-תמט
 מאמר-פי:
 6 אלתעזבת ותשמרך אהבה ותחכך:
 7 ראשית חכמה קנה חכמה וקבל-תגונך קנה
 בינה:
 8 סלילה ותרומקם תכבדך כי תחכמה:
 9 תתן לראשך לנות-סון עטרת תפארת תמננך:
 10 שמע בני וקח אמרי ויקרבו לך שנות חיים:
 11 בדרךך חכמה חכמה חכמה תהרהרתך
 במעגלי-ישר:
 12 בלבכתך לא-יצר צעךך ואסדתרון לא
 תקשל:
 13 חנוך במוסר אלתקרה נצקה ביייהוה
 תיב:
 14 בארח רשעים אל-תבא ואל-תאשר בדרךך
 קעים:
 15 פרעהו אלתעקרבו טמה מעליו ועבור:
 16 כי לא ישנו אסלא ירעו ונגולה נתם

18 ונהם לדמם יארבו יצפנו לגפשתם:
 19 כן ארחות כל-בצע בצע אדתנפש בעליו
 יקח: פ
 20 חכמות פחוץ תרנה פרחבות תתן קולה:
 21 בראש חיות תקרא בפתחי שערם בעיר
 אלקיה תאמר:
 22 עדימתי ארתם וקסילום ישנאודעת:
 23 תשובו לתוכחתי נהה אביעה לכם רווחי
 אודיעה דברי ארתם:
 24 ימן קראתי ותמאנו גמיתי ידי ואין מקשיו
 ותפדעו כל-עצתי לתוכחתי לא אביחם:
 26 גם-יאני באידכם אשחק אלעג בבא
 פחדכם:
 27 בבא כשאנה כ (כשואה ק) פחדכם
 ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה
 וצוקה:
 28 אז יקראני ולא אענה ושקנני ולא
 ימצאני:
 29 תחת בישנאו קשת וקראת יהוה לא בקרו:
 30 לא-אבו לעצתי נאצו כל-תוכחתי:
 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתי הם ישבעו:
 32 פי משוכת פתום תהרגם ושלוח פסילים
 תאבדם:
 33 ושמע לי ישקר-בטח ושאנן מפחד קעה: פ

2

1 בני אסתתק אמרי ומצותי תצפן ארתך:
 2 לתקשיו לתכמה אונך תשח לבך לתבונה:
 3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
 4 אסתתקשנה בכסף ובמטמונים תחפצנה:
 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא:
 6 ביייהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
 7 וצפן כ (יצפן ק) לישרים תושנה מגן לחלבי
 חם:
 8 לנצר ארחות משפט ודכך כסילו כ (חסידו
 ק) ישמר:
 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים
 כל-מעגל-טוב:
 10 ביייתבוא חכמה בלבך ודעת לגפשתך ינעם:
 11 מוקה תשמר עליך תבונה תנצרה:
 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תחפכות:
 13 העובים ארחות ישר ללכת בדרך-י-חשך:
 14 תשמחים לעשות רע יגילו בתחפכות רע:
 15 אשר ארתותם עקשים ויגלוים
 במעגלותם:
 16 להצילך מאשה ורה מברכה אלקיה
 השליקה:
 17 לעזבת אלון עבותיה ואת-ברית אלקיה
 שכתה:
 18 כי שחה אלתנות ביהם ואל-תפאים
 מעגלותיה:
 19 כל-באיה לא ושובון ולא-ישינו ארחות
 חיים:
 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
 תשמר:
 21 ביי-ישירים וישבר-ארץך ותמימים יתרו כזה:
 22 ורשעים מארץ יקרתו ובוגדים יסחו
 ממנה: פ

3

1 בני תורתו אלתשקח ומצותי יצר לךך:
 2 כי אךך ימים ושנות חיים ושלום יסיפו
 לךך:
 3 חסד נאמת אל-יעובך קשרם על-הגהרותיך
 קתבם על-לוח לךך:
 4 ומצאתון ושל-טוב בעיני אלהים ואדם: פ
 5 בטח אל-יהוה בכל-לבך ואל-בינתך
 אלתשען:
 6 בכל-דרכיך דעהו והוא ישר ארחתיך:
 7 אלתתהי חכם בעיניך ורא את-יהוה וסור

השמים:
 5 יתללו את-שם יהוה כי הוא צנה ונקראו:
 6 ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבורו:
 7 תללו את-יהוה מן-הארץ תנינים
 וכל-תחתות:
 8 אש וקבך שלג וקיסור רוח סערה עשה
 דברו:
 9 הקרים וכל-גבעות עין פרו וכל-ארום:
 10 תתני וכל-בנתה קעש וצפור קנה:
 11 מלכי-ארץ וכל-אשים רים וכל-שפטי
 ארץ:
 12 פחורים וגם-תהלות וקנים עם-נערים:
 13 ותללו א-את-שם יהוה ביי-נשגב כמו לבדו
 הודו על-ארץ ושמים:
 14 וזרם קרן לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני
 ישראל עם-קרבו תללו-יהוה:

149

1 תללו יהוה ישרו ליהוה שיר חדש תהלתו
 בקהל חסידים:
 2 ישמח ישראל בעשיו בני-ציון יגילו
 בטלכם:
 3 ותללו שמו במחול בתרפ וכוונר וזמורו-לו:
 4 ביי-רוצה יהוה בעמו בפאר עניים בישועה:
 5 יעלו חסידים ככבוד ונגנו על-משפחותם:
 6 ויממות אל בגיונם ותרב פישיות בנדם:
 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת בלי-אמים:
 8 לאסר מלכים בוקים ונקבדיהם בכבלי
 הרול:
 9 לעשות פהם א משפט כתוב דקר הוא
 לכל-חסידיו תללו-יהוה:

150

1 תללו יהוה הללו-אל ביקשו תללוהו בקרוע
 עזו:
 2 תללוהו בגבורתיו תללוהו ברב גדלו:
 3 תללוהו בתקע שופר תללוהו נקבל וכוונר:
 4 תללוהו בתרפ ומחול תללוהו במנים ועונב:
 5 תללוהו בצלצלי-ישמע תללוהו בצלצלי
 תרועה:
 6 כל המשמה תהלה יהוה תללו-יהוה:

PROVERBS

1

1 משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל:
 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה:
 3 לקחת מוסר תשכל צדק ומשפט ומישרים:
 4 לתת לפתאים עקמה לנער דעת ומזמה:
 5 ישמע חכם ויוסף לקח ונגבון תחפלות יקנה:
 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחיידתם:
 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
 אוילים ביו: פ
 8 שמע בני מוסר אביך ואל-תחטש תורת אמתך:
 9 כי א לנית חן הם לראשך ונגנקים לגהרותיך:
 10 בני אסדתפחד חסאים אלתבא:
 11 אם-יאמרו לכה אתנו נארהה לכם נאפנה
 לגן חגם:
 12 וכלעם פשאול חיים ותמימים פיורדי
 בור:
 13 כל-הון קר נמצא נמלא בתינו שלל:
 14 גזולך תפיל בתוכנו פיס אחר יהוה
 לבלנו:
 15 בני אלתלך בדרך אתם מעג ונגלך
 מנתיבתם:
 16 כי תגליהם לרע ורועו וימהרו לשפד-דכם:
 17 ביייתנם מורה הקשת בעיני כל-כפעל קנה:

16 פותח את-ידיך ומשביע כל-חי רצון:
 17 צדיק יהוה בכל-דרכיו וחסיד
 בכל-מעשיו:
 18 קרוב יהוה לכל-קראיו לכל אשר יקראהו
 באמת:
 19 הצורך-ראיו יעשה ואת-שועתם ישמע
 ויושעים:
 20 שומר יהוה את-פל-אקביו ואת
 כל-הרשעים ישמיד:
 21 תהלת יהוה ודבר-פי ויכרך כל-בשר שם
 קדשו לעולם ועד:

146

1 תללו-יהוה תללו גפשי את-יהוה:
 2 אהלה יהוה בתי אומרה לאלהי בעודי:
 3 אלתבטחו בנדיבים כגון-אדם א שאין לו
 תשועה:
 4 מצא רוחו ישב לאדמתו ביום שהוא אבדו
 עשתתיו:
 5 אשרי שאל יעקב בעגורו ברז על-יהוה
 אלקיו:
 6 עשה א שמים וארץ את-הנמים
 ואת-כל-ארץ-הם השמר אמת לעולם:
 7 עשה משפט א לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים:
 8 יהוה אפקח עורים יהוה זקר בפופים יהוה
 אהב צדיקים:
 9 יהוה אשמר אדתגרים יהוה ואלקמה ועוד
 ודכך רשעים יעוה:
 10 ימלך יהוה א לעולם אל-תמך ציון לדר ודר
 תללו-יהוה:

147

1 תללו יהוה ביי-טוב זמרה אלהינו ביי-נעים
 נאנה תהלה:
 2 בונה ירושלם יהוה נדתי ישראל וכנס:
 3 תרפא לשבורי לב ומחפש לעצבותם:
 4 מונה מספר לפוכבים לבלם שמות יקרא:
 5 גדול אודנינו ורביבת לתבונתו אין מספר:
 6 מעגד עניים יהוה משפיל רשעים
 עדי-ארץ:
 7 עני ליהוה בתודה וקרו לאלהינו בכונר:
 8 חמקשה שמים א בעבים המכין לארץ מטר
 המצמיח הרים חציר:
 9 ונתן לבתמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:
 10 לא בגבורת חסו ויחפן לא-בשמיך חאיש
 ירצה:
 11 רוצה יהוה את-יבואו את-הקנזילים
 לחסו:
 12 שבעי ירושלם את-יהוה תללו אלתמך
 ציון:
 13 ביי-חוק בריחי שערך בךך בגוד בקר-בך:
 14 מש-גבולך שלום חלב חשים ישביעד:
 15 השלח אמתו ארץ עדי-מתה ררוץ דברו:
 16 הנתן שלג כצמר כפור כצמר ופזר:
 17 משליך קרחו בפתים לפני קרחו מי יעמד:
 18 ישלח דברו ויגמס ישב רוחו יזלו-מים:
 19 מגיד דברו כ (דבריו ק) לעקב חסו
 ומשפטיו לישראל:
 20 לא עשה כן א לבל-גוי ומשפטים בלי-דעוים
 תללו-יהוה:

148

1 תללו יהוה תללו את-יהוה מן-השמים
 תללוהו בפרומים:
 2 תללוהו כל-מלאכיו תללוהו כל-צבאו א
 (צבאו ק)
 3 תללוהו שמש וירח תללוהו כל-פוכבי אור:
 4 תללוהו שמי השמים ותמים אשר א מעל

אבילא וקטלו: כ (יכשילו: ק)
 17 פי לחמו לחם רשע וזין חסמים ישותי:
 18 וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור
 ערנכוני תוים:
 19 דרך השעים באפלה לא ידעו במה
 יקשלו: פ
 20 בני לדרךי הקשיבה לאמרי הטראגדי:
 21 אליליו משיגים מרם בחוץ לבבך:
 22 פייחיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא:
 23 מקל-משמר נצר לבך פייחיינו תוצאות
 תוים:
 24 חסר מן עקשות פה ולויות פתים הרחק
 מן:
 25 עיניך לנכח וביטוי ופעפיעיך ושרו נגדך:
 26 פלם מעגל הולך וכל-דרךיך יכני:
 27 אליהם: מימינך ושמאל חסר הולך מקע:

5

1 בני לחבתי הקשיבה לתבונתי הטראגדי:
 2 לשמר מזמות ודעת שפתיך יצרו:
 3 כי נפת תפנה שפתי זכה וחלק משמן חכה:
 4 ואחריתה מרה ככלענה חדה פתח פיות:
 5 הנגליה ידות מות אול צעדיך ותמכו:
 6 ארח תוים פורתפלם געו מעגלתיה לא
 תדע: פ
 7 ועתה בנים שמעו לי ואלהסורו
 מאמריי: פ
 8 הרחק מעליה דרךך ואלתקרב אלפתח
 ביתה:
 9 פורתחן לאחרים הודך ושנתיך לאכורי:
 10 פרושעו זרים פתך וצדיק בבית נכרי:
 11 ונתתה פתחיה בקלות פתך וישאך:
 12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת גאן
 לבי:
 13 ולאשמי מעתי בקול מורי ולמלמי
 לאהסתי אזני:
 14 כמעט הייתי בכליע פתך קהל ועתה:
 15 שתדמים מבורך ונגלים מלוח באך:
 16 פופיזי מעיניך חוצה בקחבות פלגימי:
 17 יהיו לך לבדך ואין לגרים אתך:
 18 והימקורך ברוך ושמח מאשת נעורך:
 19 אילת אהבים ונעלת חן פיהי וכוך
 ככליעת פתחתה השגה תמיד:
 20 ולמה פתחה בני בקרה ותחבק חק נכריה:
 21 כי נכח א עיני יהנה דרכי-איש
 וכלימעגלתי מופלם:
 22 עוונותי וליכדנו אתהרשע ובחבלי
 חסאתי ותכר:
 23 הוא ימות באין מוסר ויכר אולתו
 ישגה: פ

6

1 בני אביערכה לרעה תקעתי לזר פפיד:
 2 ונולשת באמריי פיך נלפדת באמריי פיך:
 3 עשה זאת אפוא א בני והנצל כי באת
 כבריך לך תך תכנס ורחב ריך:
 4 אל-תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך:
 5 הנצל כבכי מיד וכצפור מיד יקוש: פ
 6 לך-אל-גמלה עצל ראה דרכיה ותכס:
 7 אשר ארילה קצין שטר ומשל:
 8 תכין פניך לחמה אנה בקציר מאכלה:
 9 ערמתי עצל וחסב מתי תקום משנתך:
 10 מעט נות מעט תנומות מעט א חבק ידים
 לשכב:
 11 ובא-כחמך ראשך ומחטך פאיש מגן: פ
 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה:
 13 קרין בעיניו מלל כהגלו מרה
 באצבעותיו:
 14 תהפכות א בלב חרש רע ככליעת מקנים
 כ (מקנים ק) ושלם:
 15 עליכן פחאם ובוא אידו פתה ישבר ואין

25 אל-ישש אל-דרכיה לבך אל-תתע
 בנתיבותיה:
 26 פייחיים חללים הפילה ועצמים
 כל-הרגיה:
 27 דרכי שאול ביתה ידות
 אל-הדריינות: פ

8

1 תלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
 2 בראש-מזמים עליך-דרך בית נתיבות
 נצבה:
 3 ליד-שעים לפייקת מבוא פתחים תרגה:
 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם:
 5 הבינו פחאים ערמה וכסילים הבינו לב:
 6 מעו פייחיים אדבר ומפתח פתי משרים:
 7 פייחית יהנה חכי ותועבת שפתי רשע:
 8 בעצק כל-אמריי אין פתם נפתל ועקש:
 9 פלם נחמים למכין וישרים למצאי דעת:
 10 חקור-מסרי ואל-צפף ודעת מחרין נבחר:
 11 פייחיה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא
 ישורבה:
 12 אגייחכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות
 אמצא:
 13 יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרכך רע
 ופי תהפכות שנאתי:
 14 ליעצה ותושיה אני בינה לי נבורה:
 15 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקרו צדק:
 16 פי שרים ושרו ונדיבים פלישפטי צדק:
 17 אני אלקיך כ (אחבי ק) אהב ומשחרי
 ימצאני:
 18 עשר-נכבוד אתי חון עתק וצדקה:
 19 טוב פהי מחרין ומפו ותבואתי מוסר
 נבחר:
 20 בארצה-צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט:
 21 להנחיל אבני ויש ואצלה-הם אמלא: פ
 22 יהנה קני ראשית דרכו קדם מפעליו
 מאז:
 23 מעולם נסכתי מראש מקדמי-אריך:
 24 באריתחמות חוללתי באין מעינות
 נכפדימי:
 25 פתקם הרים הטבעו לפני נבעות חוללתי:
 26 ערלא עשה ארין וחוצות וראש עפרות
 תבל:
 27 פהבינו מים שם אני בחוקו חוג עלפני
 תחום:
 28 באמצו שחקים משעל בעוון עינות תחום:
 29 בטומא לים א חקו ומים לא יעברו-פיו
 בחוקו מוסרי אריך:
 30 ואהנה אצלו אמן ואהנה עשעים יום איום
 משחקת לפניו בכל-עת:
 31 משחקת בתבל ארצו ושעשעי אתפני
 אדם: פ
 32 ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו:
 33 לשמו מוסר וחכמו ואל-תפרעו:
 34 אשרי אדם שמע לי לשקר על-ידלתי יום איום
 לשמר מזוות פתחי:
 35 כי מצאי מצאי כ (מצא ק) תוים וצפף
 קצון מנהיה:
 36 חמאי חמס גפשו פלימשנאי אהבו
 מות: פ

9

1 תכמות בנתה ביתה תצבה עמודיה שבועה:
 2 מבחה מבחה מסכה יינה אר ערבה שלתנה:
 3 שלתנה גערתיה תקרא על-גפי מרמי קתה:
 4 מייפתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו:
 5 לכו לחמו בלחמי ישתי בגין מסכתי:
 6 עובו פחאים וחי ואשרו בדרך בינה:
 7 יסר א לן לחם לו קלון ומוכים לרשע מומו:
 8 אל-תוכח לין פרושנאך הוכח לחכם
 ויאשהך:

9 תן לחכם ויחכמו-עוד הודע לצדיק ויוסף
 לקח: פ
 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים
 בינה:
 11 פייכי ירבו ומיך ויוספו לך שנות תוים:
 12 אביחכמה חכמה לך ולצה לדרך תשא:
 13 אשת כסילות המיה פתייה וכל-ידעה מה:
 14 וישבה לפתח ביתה על-פסא מרמי קתה:
 15 לקרא לעברי-דרך המשרים ארחותם:
 16 מייפתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו:
 17 מוסגניבים ומקרו ולחם סתרים ונעם:
 18 ולאידע פייחפאים שם בעמקי שאול
 קראיה: פ

10

1 משלי שלמה פ בן חכם ושמדאב ובן כסיל
 תונת אמו:
 2 לא-יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל
 ממות:
 3 לא-ירעיב יהוה גפש צדיק ותות השעים
 יהרף:
 4 ראש עשה כפי-רמנה ונד חרוצים תעשיר:
 5 אגר פקין בן משפיל נדמס פקצור בן
 מביש:
 6 פקכות לראש צדיק ופי השעים חכמה חסם:
 7 וצר צדיק לברכה ושם השעים ורקב:
 8 חכס-לב וקח מצות ואויל פתים ולבט:
 9 חולך פחאם וליך כשח ומעקש דרכיו ונדע:
 10 קרין עין ותן עצבת ואויל פתים ולבט:
 11 מקור תוים פי צדיק ופי השעים וכסה
 חסם:
 12 גאה תעורר מקנים ועל כל-פשעים תכסה
 אהבה:
 13 בשפתי גבון תמצא חכמה ושכט לגו
 חסר-לב:
 14 חכמים יצפני-דעת ופייחיויל מחתה
 קרבה:
 15 חון עשיר קרות עזו מחתת פלים רישם:
 16 כפלת צדיק לחים תבואת רשע לחסאת:
 17 ארח לחים שומר מוסר ועזוב תוכחת
 מתעה:
 18 מכסה גאה שפתי-שקר ומוצא דבה הוא
 כסיל:
 19 רלב דברים לא יחדל-פשע וחשך שפתי
 משפיל:
 20 צפף נבחר לשון צדיק לב השעים כמעט:
 21 שפתי צדיק ורעו רבים ואוילים בחסר-לב
 ימות:
 22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב
 עמה:
 23 בשחוק לכסיל עשות זמה ותכמה לאיש
 תבונה:
 24 מזורת רשע היא תבואתו ותאצות צדיקים
 יתן:
 25 פעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד
 עולם:
 26 בחמין א לשנים וכעשן לעינים בן העצל
 לשלחיו:
 27 יראת יהוה תוסיר ימים ושנות השעים
 תקצרנה:
 28 תוללת צדיקים שמחה ותקנות השעים
 תאבד:
 29 מעו לחם כרך יהוה ומחמה לפעלי און:
 30 צדיק לעולם בלי-מוט ורשעים לא
 ישגורו-אריך:
 31 פייחיוק ינוב חכמה ולשון תהפכות
 תכרת:
 32 שפתי צדיק ידעון קצון ופי השעים
 תהפכות:

32 שפתי צדיק ידעון קצון ופי השעים תהפכות:

21 אולת שמחה להסרלב ואיש הבונה וישראלכת:
 22 קפר מקשבות באין סוד וברב יועצים תקוים:
 23 שמחה לאיש במענהפיו ודבר בעתו מהטוב:
 24 ארח חיים למעלה למשפיל למען סור משאול מטה:
 25 בית נאים יסח והנה יוצב גבול אלמנה:
 26 תועבת יהנה מקשבות כע ומחרים אמרינעם:
 27 עבר ביהו בוצע בצוע ושונא מתנת יחיה:
 28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשעים יביע קלות:
 29 רחוק יהנה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
 30 מאורעינים ישמחלב שמועה טובה תדשןעצם:
 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלוי:
 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב:
 33 יראת יהנה מוסר חכמה ולפני כבוד ענה:

16

1 לאדם מערכילב ומיהנה מענה לשון:
 2 כל דרכיאישי זך בעיניו ותכן רוחות יהנה:
 3 גל אל יהנה מעשיך ויכפו מקשבתוי:
 4 כל פועל יהנה למענהו וגמרשע ליום קנה:
 5 תועבת יהנה כלגבהלב יד ליד לא ינקה:
 6 בחסד ואמת וכפר עון ובוראת יהנה סור מע:
 7 ברצות יהנה דרכיאישי גסאונקיו ישלם אתו:
 8 טובימעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט:
 9 לב אדם יחשב דרכו ויהנה יכין צערו:
 10 קסם א עלשפתיימלך במשפט לא ימעלפיו:
 11 פלס א ומאזני משפט ליהנה מעשהו כלאבניכיס:

15

1 מענהדך ישיב חמה ודברעצב יעלהאף:
 2 לשון חכמים תטיב דעת ופי כסילים יביע אולת:
 3 בקלמקום עיני יהנה צפות רעים וטובים:
 4 מרפא לשון עין חיים וסלף פה שבר ברוח:
 5 אויל יזאין מוסר אביו ושמר תוכחת יערים:
 6 בית צדיק חסן רב ותבואת השע גפכתה:
 7 שפתי חכמים ורוי דעת ולב כסילים לארכו:
 8 זכר רשעים תועבת יהנה ותפלת ישרים רצונו:
 9 תועבת יהנה דרך השע ומרדף צדקה יאהב:
 10 מוסר רע לעוב ארח שונא תוכחת זמות:
 11 שאול ואבדון נגר יהנה אף ביילבות בניאדם:
 12 לא יאהבליץ חוכמ לו אליחכמים לא ילך:
 13 לב מח ייטב פנים ובעצבתלב רוח נכאה:
 14 לב גבון וביקשדעת יפני כ ופי ק כסילים ירעה אולת:
 15 כל ימי עני רעים וטובלב משתה תמיד:
 16 טובימעט ביראת יהנה מאוצר רב וממהומה בו:
 17 טוב ארסת ירק ואהבהשם משור אבוס ישגאיהבו:
 18 איש חמה ונהר מדון וארך אפים נשקוט רוב:
 19 דרך עצל במשכת חק וארח ישרים סללה:
 20 בן חכם ישמחאב וקסיל אדם בינה אמו:

15 דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם:
 16 אויל ביום יודע פעסו וכסה קלון ערומ:
 17 יפיה אמונה יגיד צדק ועד שקרים מקמה:
 18 יש בושה במקורות חרב ולשון חכמים מרפא:
 19 שפתיאמת תכון לעד ועדארגיעה לשון שקר:
 20 מקמה בלבחרשי רע וליעצי שלום שמחה:
 21 לא יאנה לצדיק כלאון ורשעים מלאו רע:
 22 תועבת יהנה שפתישקר ועשי אמונה רצונו:
 23 אדם ערומ פסה דעת ולב כסילים יקרא אולת:
 24 יד חרוצים תמשול ורמיה תנהר למס:
 25 דאנה כלבאישי ישנהג ודבר טוב ישמנהג:
 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם:
 27 לא יחלף המנה צידו והזוראדם יקר חרוין:
 28 בארחצדקה חיים ודרך גתיקה אלמות:

13

1 בן חכם מוסר אב וליץ לאשמע געה:
 2 מפרי פייאישי יאכל טוב ונפש בנדים חסם:
 3 נצר פיו שמר נפשו פלס פתיו מחתולו:
 4 מהאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תלשון:
 5 דברשקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר:
 6 צדקה תצר תס דרך ורשעה תסלף תשאת:
 7 יש מהעשר ואין כל מתרושש ודון רב:
 8 בפר נפשיאישי עשורו רש לאשמע געה:
 9 אורי צדיקים ישמח וגר רשעים ידעך:
 10 ריקבדון יתן מצה ואתהנוצצים חכמה:
 11 הון מקבל ימעט וקבין על יד רכה:
 12 תוחלת ממשכה מתלהלב ועין חיים תאנה קאה:
 13 בן לךב ויחל לו וירא מצנה הוא ישלם:
 14 תוכת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות:
 15 שכליטוב יתרוין ודרך בנדים איתו:
 16 כל ערומ יעשה בקעת וקסיל יפרש אולת:
 17 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא:
 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יבד:
 19 תאנה נהיה תערב לגפש ותועבת כסילים סור מע:
 20 לויך כ והולך ק אהחכמים וחקם כ יחכם ק ורעה כסילים ורוע:
 21 חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלםטוב:
 22 טוב ינחיל בניבנים וצפון לצדיק חיל חוטא:
 23 רביאכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט:
 24 חושך כשו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר:
 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובמן רשעים תחסר פ

14

11
 1 מאזני מרמה תועבת יהנה ואכן שלמה רצונו:
 2 באידון ונא קלון ואתהנועים חכמה:
 3 תמת ישרים תגנם וסלף פוגדים ולשעם כ (ישדם: ק)
 4 לא יועיל הון ביום עבקה וצדקה תציל מקנה:
 5 צדקת תמים תנשר דרכו וברשעתו יפל השע:
 6 צדקת ישרים תצילם וכתות בנדים ולכרו:
 7 במות אדם רשע תאבד תקנה ותוחלת אונים אדקה:
 8 צדיק מצרה תחליץ ונכא רשע תחטוי:
 9 כפה חנף ישחת רעהו ובכעת צדיקים תלצו:
 10 כטוב צדיקים תעלין קנה ובאבד רשעים נה:
 11 בכקפת ישרים תרום קרת וכפי רשעים תהרס:
 12 בודלרעהו חסרלב ואיש תבונות וחרשי:
 13 חולך כביל מגלהסוד ונאמנירום מכסה דבר:
 14 באין תחבלות ופלעם ותשועה ברב יועין רעיורע פירעכ זר ושנא חקעים בוחס:
 15 אשתחן תהמך כבוד ויערצים וחקמורעם:
 16 גמל נפשו איש חסד ועבר ארו אכרו:
 17 רשע עשה פעלתשקר וזכע צדקה שבר אמת:
 18 בן צדקה לחיים ומכרף רעה למותו:
 19 תועבת יהנה עקשיילב והזונו תמימי דרך:
 20 יד ליד לא יאנהק רע וזכע צדיקים נמלט:
 21 נום זכב פאר חזיר אשה יפה וסרת טעם:
 22 תאות צדיקים ארחטוב תקנת רשעים עבקה:
 23 יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אךלמחסור:
 24 נפשברכה תלשון ומקנה גסהוא יוקא:
 25 מנע פר יקבהו לאום וברכה לראש משפיר:
 26 שחר טוב יבקש רצון ורשע רעה תבואנו:
 27 בוחס בעשורו הוא יפל ובעלה צדיקים יפרחו:
 28 עובר ביהו ונחלירוח ועבד אויל לתכסילב:
 29 פרי צדיק עין חיים ולקח נפשות חכם:
 30 חן צדיק בארץ ישלם אף פיירשע וחוטא:

12

1 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער:
 2 טוב ופיק רצון מיהנה ואיש מומות ורשעי:
 3 לא יזכון אדם ברשע ושקש צדיקים בלימות:
 4 אשתחיל עטרת בעלה וברקב בעצמותיו מבישה:
 5 מתשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מקמה:
 6 דברי רשעים ארכבים ופי ישרים יצילם:
 7 תפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד:
 8 לפישכילו וכלליאישי ונעודהלב יהנה לבו:
 9 טוב קנה ועבד לו ממתכפר וחסרלחם:
 10 יודע צדיק נפש בהמתו ורממי רשעים אכרו:
 11 עבד אדמתו ישבעלחם ומכרף ריקים חסרלב:
 12 חמד רשע מצור רעים ושקש צדיקים יתן:
 13 כפשע פתים מוקש רע ונא מצרה צדיק:
 14 מפרי פייאישי ישבעטוב וגמול יד יאדם ישיב כ (ישיב ק) לו:

אלוף:
 29 איש חכם ופאהו רעהו וחוליו בדרך לא טוב:
 30 עצה עניו לחשב תהפכות קרין פתיו פלה רעה:
 31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא:
 32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלמד עיר:
 33 בחוק יוטל את ההגורל ומנהוה בלמשפטו:

17

1 טוב פת חרבה ושלוחהקה מביט מלא זכיריבי:
 2 עברמשפיל ימשל בכן מביש וחרף אחים יחלק נחלה:
 3 מצרפה לכסף וכוור לזקב ובחן לפות יהוה:
 4 מרע מקשיב עלשפתאון שקר מוין עללשון הוה:
 5 לעג להש חרפה עשהו שמה לאיד לא ינקה:
 6 עטרתו יקנים בני גנים ותפארתה גנים אבותם:
 7 לאיגונה לזבל שפתהתרה אף ביולגדיב שפתשקרה:
 8 אברחן השחר בעניו בעליו אלכלאשר יפנה ישפיל:
 9 מכסדפשע מבקש אהבה ושנה בדרך מפריד אלוף:
 10 תחת ענהה במבין מהפוח כסיל מאה:
 11 אךמרי ובקשדעה ומלאך אבריו ישלחבו:
 12 פגוש רב שכול באיש ואלכסיל באולהו:
 13 משיב רעה תחת טובה לא תמש כ (תמוז ק) רעה מביטה:
 14 פוטר מים האשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש:
 15 מצדיק רשע ומרשע צדיק תועבת יהוה גסשניקהם:
 16 למהנה מחיר גודכסיל לקנות חקמה ולבאינו:
 17 בכליעת אהב רעע ואח לצרה יולד:
 18 אדם חסרלב תוקע פה ערב ערפה לפני רעהו:
 19 אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקששקר:
 20 עקשלב לא ימצאטוב ונהפך בלשונו יפול ברעה:
 21 ילד כסיל להונה לו ולאישמה אבי נבל:
 22 לב מתי יושב נהה ורוח נכאה תיבשגדם:
 23 שחר מתיק רשע יקח להטות ארחות משפטו:
 24 אתפני מבין חקמה ועני כסיל בקצהאריך:
 25 פעם לאביו בן כסיל וממר ליהודהו:
 26 גם עושו לצדיק לאטוב להכות נדיבים עלאשר:
 27 חושך אמרו יודע דעת נמר כ (יקרירות ק) איש תבונה:
 28 גם אויל מרשע חכם וחשב אטם שפתיו גבון:

18

1 להאנה ובקש נפרד בקלהושניה ותגלע:
 2 לאיחפץ כסיל בתבונה פי אסדתהגלות לבו:
 3 בבוארשע פא גסבו ועסקרון חרפה:
 4 מים עמקים דברי פיאיש גחל נבע מקור חקמה:
 5 שאת פנירשע לאטוב להטות צדיק במשפטו:
 6 שפתי כסיל נבאו קריב ופיו למהלמות יקרא:

7 פייכסיל מתהדלו ושתתיו מוקש נפטו:
 8 דברי נהגן כמתקמים וחס ורדו חרריבטן:
 9 גם מתרפה במלאכתו אה הוא לבעל משיחה:
 10 מגדלעזו שם יהוה ברויוץ צדיק וגשגב:
 11 חון עשיר קרות עזו וכחומה נשנה במשפיתו:
 12 לפנישבר יגבה לביאיש ולפני כבוד ענוה:
 13 משיב דבר כשוק ישמע אולת היאילו וכלמה:
 14 רוחאיש וכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה:
 15 לב גבון יקנהדעת ואון חקמים חבקשדעת:
 16 מוין אדם ורחיב לו ולפני גדלים ונגונו:
 17 צדיק הראשון בריבו לבא כ (ובארעהו ק) וחקרו:
 18 מדויגים ושבית הגורל ובוני עצומים ופרוד:
 19 אה נפשע מקנהדעו ומלונים כ (ומדויגים ק) בברית ארמון:
 20 מפרי פיאיש השבע בטנו הבואת שפתיו ישבע:
 21 מות ומים גידלשון ורהקה יאכל חרפה:
 22 מצא אשה מצא טוב ונפק רצון מנהוה:
 23 תחוננים ודבררש ועשיר יענה עוהו:
 24 איש רעים להלעע ויש אהב רבם מאח:

19

1 טובירש חולך בתמו מעקש פתיו והוא כסיל:
 2 גם בלאדעת נפש לאטוב ואין בנגלים חוטא:
 3 אולת אדם חסלף דרבו ועליהוה ועף לבו:
 4 חון יסיר רעים רעים וכל מרעהו יפרד:
 5 עד קרים לא ינקה ויפיח קובים לא ימלט:
 6 רבים וכלו פניגדיב וכלהרע לאיש מקן:
 7 כל אחירש ו שנאהו אף פי מרעהו חקרו ממנו מרשע אמרים לא כ (לויהמה ק)
 8 קנהלב אהב נפטו שמר תבונה למצאטוב:
 9 עד קרים לא ינקה ויפיח קובים יאבד: פ
 10 לאיגונה לכסיל לענוג אף ביולעבדו לא משל בשמים:
 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר עלפשע:
 12 גוה ככפיר ועף מלך וקטל עלעשב חזונו:
 13 הוה לאביו בן כסיל וכלף חרד מויו אשה:
 14 בית וחו ונתלת אבות ומנהוה אשה משקלח:
 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב:
 16 שמר מצוה שמר נפטו בונה דרכיו ימות כ (ימות ק)
 17 מלוה יהוה חונן כל וגמלו ושלםלו:
 18 ישר בנגן פייש תקנה ואלהמיתו אליהשא ונשפט:
 19 גבל כ (גדלחמה ק) נשא עגש פי אסתציל ועוד חוסר:
 20 שמע עצה וכלכל מוסר למען חתכם באחריתך:
 21 רבות מהשבות בלבאיש ועצת יהוה היא הקום:
 22 תאוה אדם חסדו וטובירש מאיש קוב:
 23 יראת יהוה לחיים ושבע יליו בלאיפק רע:
 24 טמן עצל ירו בצלחת גסאלפיהו לא ישבינה:
 25 לין תכה ופתי יקום וחוכים לגבון ובין דעת:

26 משדיראב לברית אים בן מביש ומחפיר:
 27 חללפני לשמע מוסר לשנות מאמרדעת:
 28 עד בליעל יליין משפט ופי רשעים ובלעאון:
 29 נכחו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:

20

1 לין חיון חמה שבר וכלשנה בו לא יחכם:
 2 נהם ככפיר אימת מלך מהעברו חוטא נפטו:
 3 כבוד לאיש שבת מריב וכלאוייל ותגלע:
 4 מחרף עצל לאירחש ישאל כ (ושאל ק) בקציר ואין:
 5 מים עמקים עצה בלבאיש ואיש תבונה ידלנה:
 6 בביאדם וקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא:
 7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו:
 8 מלך יושב עלכסאדיון מנהה בעניו בלרע:
 9 מייאמר ופיתו לבי טהרהי מחטאיהו:
 10 אכן ואכן אפה ואפה תועבת יהוה גסשניקהם:
 11 גם במעליו ותגברער אסון ואסיושר פעלו:
 12 און מעת ועין ראה יהוה עשה גסשניקהם:
 13 אליהאחב נה פוהתורש פקח עניו שבעלחם:
 14 רע רע יאמר חקונה ואלו לו או יתהלל:
 15 יש זקב ורכיפנינים וקלי יקר שפתדעת:
 16 לקחבנרו פייערב זר ובעד נקרים כ (נקרה ק) חבלהו:
 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ומלאפיהו חצין:
 18 מהשבות בעצה תפון וכתחפלות עשה מלחמה:
 19 גולהחוד חולך ככיל ולפתה פתיו לא תתעקב:
 20 מקלל אביו ואמו ידעך גרו באישון כ (פאשון ק) חשך:
 21 גחלה מקולח כ (מבהלת ק) כראשנה ואחריתה לא תברך:
 22 אלחאמר אשלמהרע קנה ליהוה וישע לך:
 23 תועבת יהוה אכן ואכן ומאנוי מרמה לאטוב:
 24 מנהוה מצעדיגבר ואדם מהיבין דקפו:
 25 מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר:
 26 מנהה רשעים מלך חכם ונשב עליהם אופן:
 27 גר יהוה נשמת אדם חפש כלחרירבטן:
 28 חסד ואמת יצרו מלך וסעד פחסר כסאו:
 29 תפארת בחורים פחם וחרד וקנים שיבה:
 30 חבלות פצע תמתיק כ (מרוק ק) ברע ומכות חרירבטן:

21

1 פלגיימים לבימלך גידיריהוה עלכלאשר יחפץ וטנו:
 2 בלירבך איש ישר בעניו ותכן לפות יהוה:
 3 עשה צדקה ומשפט נקטר ליהוה מנחא:
 4 רום ענינים ורחבלב גר רשעים חטאת:
 5 מהשבות חרון אדלמותה וכליאין אדלמחסור:
 6 פעל אוצרות בלשון שקר חבל נהר מבקשירמות:
 7 שררשעים יגורם פי מאנו לעשות משפט:
 8 תכפך דרך איש ור ור ושך פעלו:
 9 טוב לשבת עלפנתנג מאשת מדויגים ובית

קבר:
 10 נפש רשע אותהרע לא יחן בעניו רעהו:
 11 בעגשלין יחכסדפתו וכתשפיל לחכם יקחדעת:
 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לקע:
 13 אטם אנו מנעקדל גסהו וקרא ולא יענה:
 14 מוין כסתור יכפהארף ולחד בחק חמה ענה:
 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומחפה לפעלי און:
 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל הפאים ינוח:
 17 איש מחסור אהב שמחה אהב וון נשמן לא יעשיר:
 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד:
 19 טוב שבת בארץ מדרר מאשת מלונים כ (מדינים ק) ובעם:
 20 אוצר יחמד ושמן בגוה חכם וכסיל אדם ובלענו:
 21 דרר צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד:
 22 עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה:
 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפטו:
 24 דר יחור לין שמו עושה בעברת נדון:
 25 תאוה עצל תמיתנו בירמאנו ידיו לעשות:
 26 בלדיוס התאוה תאוה וצדיק יחן ולא יחשך:
 27 ובח רשעים תועבה אף בירבונה וביאנו:
 28 ערבוים יאבד ואיש ומע לנצח ודבר:
 29 חנו איש רשע כפניו ונשר הוא יבין כ (בין ק) דקפו כ (דרפו ק)
 30 אין חקמה ואין תבונה ואין עצה לגנד יהוה: פ
 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

22

1 נקרה מ מעשר רב מכסף ומנהב חן טוב:
 2 עשיר רשע נפשיו עשה כלם יהוה:
 3 ערום ה ראה רעה וישמר כ (ונסתר ק) ופתים עברו ונגעשו:
 4 עקב ענוה וראת יהוה עשר וכבוד ומים:
 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפטו יחסק מהם:
 6 חלך לנער עלפי דרכו גם פינזקון לאיסור מפנה:
 7 עשיר בקלים ומשול ועבר לזה לאיש מלנה:
 8 זורע עולה ומצור כ (אקראון ק) ושבת עקבתו יכלה:
 9 טובעיו הוא יברך פינתן מלחמו לכל:
 10 גרש לין ויצא מיון וישבת דיו וקליו:
 11 אהב מלוה כ (מקורלב ק) חן פתיו רעהו מלך:
 12 עניו יהוה נצרו דעת ונסלף דברי בגד:
 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך החבות ארצח:
 14 שוחה עמקה פי ורות עוים יהוה יפול כ (פולשם ק)
 15 אולת קשורה בלבגער שקט מוסר ירחיקנה ממנו:
 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אדלמחסור:
 17 חט אונך ושמע דברי חקמים ולך תשית לדעת:
 18 פייעים פייהשמה כבטנג יפנו יחדו עלשפתיה:
 19 להיות ביהוה מבטחך חוכשתך חיוס ארפתה:
 20 הלא כתבתי לך שלשום כ (שלישים ק) במעצת ודעת:
 21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: פ
 22 אל תהגולדל כי דלהוה ואלתכפא עני

22 דברי נהגן במתלהמים וחס וקרן
תדריבין:
23 כסף סיגים מצפה עליהם שפתים חלקים
ולברע:
24 בשפתו כ (בשפתו ק) וזכר שונא וקרב
ישית מרמה:
25 בירייתו קולו אלהתאמרבו כי שבע
תועבות בלבו:
26 תפסה נאה במשאון תגלה רעתו בקהל:
27 כחהשת כה יפל ונלל אכן אליו תשוב:
28 לשושיקר ישא דביו ופה חלק יעשה
מרהה:

27

1 אלהתחלל ביום מחר כי לאתנע מהיולד
יום:
2 יתלך זר ולאפיך גברי ואלשפתיך:
3 כבדאכן ונטל חסול וכעס אול כבד
משניחם:
4 אקוריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני
קנאה:
5 טובה חוכמת מגלה מאהבה מסתרה:
6 נאמנים פצעי אהב ונעותרות ישיקות שונא:
7 נפש בעה תבוס נפת ונפש רעבה פלימר
מתוק:
8 בצפור נודדת מוקנה פניאיש נודד
מקולמו:
9 שמן וקמחה ישמחלב ומתק רעהו
מעשתנפש:
10 ענד ורעה כ (ורע ק) אביך אלתעזב
ובית אחיך אלתבוא ביום אינדך טוב שכן
קרוב מאח רחוק:
11 תבס בני ושחמ לבי ואשיבה חרפי דבר:
12 ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו
נעששו:
13 קחבגדו פירעב זר ובעד גבריה חבלהו:
14 מקבך רעהו אפקול גדול בפקר השפים
קללה תחשב לו:
15 דלף טורח ביום סגריר ואשת מלזנים כ
(מלזנים ק) נשתנה:
16 צפניה צפריריון ושמן ומינו יקרא:
17 ברזל בכרזול יחד ואיש יחד פניירעהו:
18 נצר האנה יאכל פניה ושמר אדניו וכבד:
19 כמים תפנים לפנים פן לכהתאדם לאדם:
20 שאול נאכזר כ (ואכזר ק) לא תשבענה
ועיני האדם לא תשבענה:
21 מקרף לקרף ובור לזקב ואיש לפי
מהללו:
22 אם תבאש אתהקאול א בפתח ברוך
הריפות בעלי אלתסור מעליו אולתו: פ
23 דע תנע פני צאנד שית לבך לעתדים:
24 כי לא לעולם חסן ואסגר לדור לוד כ
(ודור: ק)

25 גלה חציר ונראההרשא ונאספו עשבות
הרים:
26 כבשים לכושך ומחיר דה עתורים:
27 ור וי חלב עזים לחתמך ללחם ביתך וסוים
לגרותותך:
28

1 נסו ואיירדהר רשע וצדיקים כפפיר וקחש:
2 בפשע ארץ חבים שקרים ובאדם מבין ידע פן
יאריר:
3 נבר רש ועשק דלים מטר סתר ואין לחם:
4 עזבי תורה ותללו רשע ושכחי תורה ותגרו
בם: פ
5 אנשיירע לא יבינו משפט ומבקשי יהנה
יבינו כל:
6 טובירש חולך בהמו מעפש דרכים והוא
עשיר:
7 נוצר תוכה פן מבין ורעה זוללים ובלים

7 כי טוב אמרלך עלה הנה מהשפילך לפני
גדיב אשר ראוי עיניך:
8 אלתצא לרוב מחר פן מדהעשה באחריתה
בהכלים אתך רעך:
9 רובך רוב איתעך וסוד אחר אלתגל:
10 פניוסיקך שמע ודפקך לא תשוב:
11 תפוחי זקב במשפיות כסף דבר דבר
על-אפניו:
12 נזם זקב וסיליקתם זוכים חכם על-און
שמעת:
13 כצנתשילג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו
ונפש אדניו ישיב: פ
14 נשיאים ורוח ונפש און איש מתהלל
במתתשקר:
15 בארץ אפים יסתה קצין ולשון רבה
תשפרגכם:
16 דבש מצאת אכל תנך פרושתבענו וקנאותו:
17 חקר כגלך מבית רעך פרושתבעך וישאנד:
18 מפיז וסרכ וסין שנון איש ענה כרעהו עד
שקר:
19 שן רעה וקגל מועדת מבטח בוגד ביום
צרה:
20 מעדה פגד א ביום קרה חמין עלנתר ושר
בשרים על לבריע: פ
21 אסרעב נאך האכלהו לחם ואס-צמא
השקהו מים:
22 כי נתלים אשה חמה עלראשו ויהנה
ישלם-לך:
23 רוח צפון תחולל נשם ופנים נזעמים לשון
סתר:
24 טוב שבת עלפנתהג מאשת מלזנים כ
(מלזנים ק) ובית קבר:
25 מים קרים עלנפש עיפה ושמועה טובה
מארץ מרהק:
26 מעין גרפש ומקור משנת צדיק מט
לפניירשע:
27 אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבכס
כבוד:
28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר
לרוחו:
26

1 פשלג א פנין וכמטר בקציר פן לאתנאה
לכסיל כבוד:
2 בצפור נודד כדורר לעוף פן קללת חנם
לא כ (לו ק) תבא:
3 שוט לסוס מהג לחמור ושכט לגו כסילים:
4 אלתען כסיל כאולתו פרושתנהלו
גם-אשה:
5 ענה כסיל כאולתו פרושתה חכם בעיניו:
6 ככלב שב על-קאו כסיל שונח כאולתו:
7 חמד כסיל: חכם שלם דברים
גיד-כסיל:
8 חליו חכם מפסח ומשל כפי כסילים:
9 אבן במרגמה פרושתן לכסיל כבוד:
10 חוח עלה כירשפור ומשל כפי כסילים:
11 ככלב שב על-קאו כסיל שונח כאולתו:
12 ראית איש חכם בעיניו תקנה לכסיל מפנו:
13 אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות:
14 תדלת חסוב על-צירקה ועצל על-מטח:
15 שמן עצל ידו בצלחת גלאה להשיבה
אל-פיו:
16 חכם עצל בעיניו משבעה מישיבי טעם:
17 מחזיק באונייכלב עבר מתעבר על-רביב
לאילו:
18 כמתהלה הירח זקום חצים ומות:
19 פניאיש רמה איתרעהו ואמר הלאמשח
אני:
20 באפס עצים תכבהאש ובאין נהגן ישחך
קדיו:
21 פתם לגתלים ועצים לאש ואיש מלזנים כ
(מלזנים ק) לחסרהריבו: פ

22

24

1 אלתקנא באנשי רעה ואל-תמאן כ (תמאן
ק) להיות אחם:
2 כירשד ינהג לבס ועמל שפתים תדבהנה:
3 בתקמה יגנה בית ובתבונה ותבונן:
4 ובדעת חדרים ימלאו פליחון וקר נגעים:
5 נבר-חכם בעלו ואיש-דעת מאמין-פח:
6 כי בתחלות תעשה-לך מלתמה ותשעה
ברב יועי:
7 קאמות לאויל חכמות בשער לא
יפתחפיהו:
8 מחשב הרע לו בעל-מומת יקראו:
9 ומת אולת טפאת ותועבת לאדם ליז:
10 התרפית ביום צרה צרה פתקה:
11 הצל לקחים למנה ומסים להרג
אסתחיוך:
12 כירחמר הן לא-ידענו זה הלא-תכן לפות
א הוא-יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם
כפועלו:
13 אכל-בני דבש פייטוב ונפת מתוק
על-חפך:
14 פן א דעה חכמה לנפשך אס-מוצאת ויש
אחרית ותקונך לא תכרת: פ
15 אלתארב רשע לגנה צדיק אלתשדד
הבצו:
16 כי שבע א-פול צדיק וקם וישעים וקשלו
ברעה:
17 בגלל אי-ידיך כ (אוניך ק) אלתשחך
ובקשלו אל-יגל לבך:
18 פרוצה יהנה ורע בעיניו והשיב מעליו
אפו:
19 אלתחחר במרעים אלתקנא פרשעים:
20 כי א לתתנה אחרית רע נר רשעים
ידעך:
21 וקראת-יהנה בני ומלך עמ-יונים
אלתתערב:
22 כירפתאם יקום אידם ופיד יתם מי
יורע: פ
23 גסאלה לחכמים כפר-פנים במשפט
בל-טוב:
24 אמר א לרשע צדיק אשה יקבה עמים
יזעמיהו לאמים:
25 ולמוכחים יגעם ושלחם תבוא
ברכה-טוב:
26 שפתים ישק משיב דברים נבחים:
27 הכן בחיזן א מלאכתך ושתתה בשדה לך
אחר וקניית ביתך: פ
28 אלתחי עד-חנם כרעך ותפתית בשפתך:
29 אלתאמר באשר עשה-לי פן אעשה-לו
אשיב איש כפעלו:
30 על-שדה איש-עצל עברתי ועל-פרם אדם
חסר-לב:
31 והנה עלה כלו אקמטנים כסו פניו חרלים
ונצר אכניו נהרסה:
32 ואחזה אנכי אשית לפי ראיתי לקחתי
מוסר:
33 מעט נות מעט תנומות מעט א חקב ידום
לשקב:
34 ובארמהלך הישך ומחסרין פאיש מגן: פ

25

1 גסאלה משלי שלמה אשר השתיקו אנשי א
חזנה מלך-יהודה:
2 כבד אלחים חסתר דבר וקבד מלכים חקר
דבר:
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין
חקר:
4 הגו סיגים מספר ונצא לצרף כלי:
5 הגו רשע לפני-מלך ויפון בצדק כסאו:
6 אלתתסר לפני-מלך ובמקום גדלים
אלתעמד:

בשער:
23 כירחנה ריב ריבם וקבע אלתקבעים
נפש:
24 אלתחכע אלתבעל אף ואת-איש חמות לא
הבוא:
25 פרושתאלף אקמלו כ (ארחיו ק) ולקחה
מוקש לנפשך:
26 אלתחי בתקעירך בערבים משאות:
27 אס-אינדך לשלם לפה יסח משכך
מתחיתך:
28 אלתסג גבול עולם אשר עשו אבותיך:
29 חיות איש א מקור במולדתו לפני-מלכים
ותצב בלי-תצב לפני השפים: פ

23

1 כירחב לחום אלתמושל בין תבין
את-אשר לפניך:
2 ושמח שפון בעלך אס-בעל נפש אשה:
3 אלתתאר למטעמותיו והוא לחם נפבים:
4 אלתחינע להעשרי מבינתך חלל:
5 דמעף כ (תערף ק) עינדכו בו ואיננו כי
עשה יעשה-לו כנפים פנשר ושרי-כ (יעורף ק)
השמים: פ
6 אלתלחם אלתלחם רע עין ואל-תמאן כ
(תמאן ק) למטעמותיו:
7 כי אלתשער בנפשו פרוחא אכל ושתה
יאמר לך ולבו בלי-עמך:
8 פתך-אכלת תקנאנה ושתה דברך נעמיים:
9 באוני כסיל אלתחבר פני-בנו לשכל
מלך:
10 אלתסג גבול עולם ובשרי יחומים
אלתבא:
11 כירנאדם חוק הוא-יריב אלתיריבם אשה:
12 כיראיה למוסר לבך ואונג לאמר-דעת:
13 אלתמנע מענר מוסר כירתכנו בשכט לא
מות:
14 אשה בשכט תכנו ונפשו משאול תציל:
15 בני אסתכס לבך ישחמ לפי גסאני:
16 ותעלונה בליותי כדבר פתך מי-שמים:
17 אלתקנא לבך בחטאים פי
אס-כיראת-יהנה פלי-היום:
18 כי א-איש אחרית ותקונך לא תכרת:
19 שמע-אשה בני וחסך ואשר בדרך לבך:
20 אלתחי כסכא-יון גוללי קשר למו:
21 כירסבא ונולל יורש וקרעים תלביש נומה:
22 שמע לאביך זה ילדך ואלתביו כירקנה
אשך:
23 אמת קנה אלתמפר חכמה ומוסר ובינה:
24 גול כ (גיל ק) גול כ (גיל ק) אבי צדיק
יולד כ (ויולד ק) חכם וישמח: פ (ישמחו-
ק)
25 ישמח-אביך ואשך ותגל וילדתך:
26 תנהגני לבך לי ושינדך דרכי תרצה-כ
(תצדנה: ק)
27 כירשעה עמקה זונה ובאר צרה נכרנה:
28 אף-חיא פתקה תארב ובוגדים באדם
חוסף:
29 למי אוי למי אבוי למי מלזנים כ (מלזנים
ק) למי שח למי פצעים חנם למי חבלות
עינים:
30 למאחרים עלי-ניון לפאים לחקר מסך:
31 אלתרא וין פי ותאדם כירוחן פנים כ
(כפוס ק) עינו ותחלך כירשירים:
32 אחריתו קנחש ישך וכצפוני יפרש:
33 עינדך וקאו זרות ולבך ודבר תהפכות:
34 ותריות כשכב בלבים וכשכב בראש חבל:
35 חבוי כל-חילתי חלמוני בלי-דעתה מתי
אקין אוסר אבקשנו עוד:

26

אָביו:

- 8 מַרְבֵּה הוֹנוֹ בְּגֵשֶׁךְ וְיִמְתַּקְּמֵת כ (וְתִרְבִּית ק) לְחוֹנוֹ דָּלִים וּקְבָצוֹנוֹ;
- 9 מִסִּיר אֲנוֹן מְשַׁמֵּעַ תּוֹרָה גְּסִתְפָּלְתוֹ תוֹעֵבָה;
- 10 מְשַׁנֵּה יִשְׂרָאֵל בְּרִדְתּוֹ קַע בְּשֹׁחֲוֹתוֹ הוֹאֵי־פָּוֶל וְתַמִּימִים יִתְחַלְּוּ־טוֹב;
- 11 תָּכֵס בַּעֲנִיּוֹ אִישׁ עֲשִׂיר וְדָל מִבֵּין וְיִחַקְרֵנוּ;
- 12 בְּעַלְזָן צָדִיקִים הִבֵּה תַּפְאָתָם וּבָקוּם רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אֲדָם;
- 13 מִקְסָה פִּשְׁעֵיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעֹב וְרָחֵם;
- 14 אֲשֶׁר־יֶאֱדָם מִפַּחַד תְּמִיד וּמִקֶּשֶׁה לְבוֹ יִפּוֹל בְּרִעְוָה;
- 15 אֲרֵר־נַחֵם וְדָב שׁוֹקֵן מִשַׁלּ רִשְׁעָה עַל עַסְדֵּךְ;
- 16 גִּידֵד חֶסֶד תְּבוֹנוֹת וְרַב מִשְׁפָּקוֹת שִׁנְאוֹ כ (שִׁנְאוֹ ק) בַּצַּעֲךָ וְאָרֶךְ יָמִים; פ
- 17 אֲדָם עָשָׂק בַּיַּד־נַפֶּשׁ עַד־פְּנֹר; נָוִם אֶל־תְּמַכְרֵבוּ;
- 18 חוֹלֵךְ תִּמִּים יִשְׁעָה וְנִעְקָשׁ דְּרָכִים יִפּוֹל בְּאֶחָת;
- 19 עֲבַד אֲדָמָו יִשְׁבַּע־לָחֵם וּמְרַחֵק הָקִים יִשְׁבַּע־רֵישׁ;
- 20 אִישׁ אֲמוֹנוֹת רֹב־בְּרַבּוֹת וְאָיִן לִהְשִׁיר לֹא יִנָּקֵה;
- 21 הַכֹּרֶּפְסִים לֹא־טוֹב וְעַל־פִּתְלָחֵם יִפְשַׁע־זָבָר;
- 22 נִקְּהָה לְחוֹן אִישׁ רַע עֵן וְלֹא־יֵרַע בִּי־חַסֵּד וְבִאֲנוּ;
- 23 מוֹכִיחַ אֲדָם אַחֲרָיו חֵן וְמִצָּא מִמִּחְלִיק לְשׁוֹן;
- 24 נוֹוֹל וְאֲבִיו וְאִמּוֹ וְאִמֵּר אִי־יִפְשַׁע חֶבֶר הוּא לֹא־ישׁ מְשַׁחֵת;
- 25 רַחֲב־נַפֶּשׁ וְנִקְּהָה מִדוֹן וְבוֹטֵחַ עַל־יְהוָה יִדְּשֵׁן;
- 26 בּוֹטֵחַ בְּלִבּוֹ הוּא כָּסִיל וְחוֹלֵךְ בְּחִקְמָה הוּא יִחְלָט;
- 27 נַחֵן לִרְשׁ אִין מְחֻסָּר וּמַעֲלִים עֵינָיו רֹב־בְּאֵרוֹת;
- 28 בָּקוּם רָשָׁעִים יִסְתֵּר אֲדָם וּבְאֵבָדֶם יִרְבוּ צְדִיקִים;

29

- מַעְנֵה;
 - 20 תּוֹיָהּ אִישׁ אֵין בְּדַקְרֵיו תַּקְנֵהוּ לְכַסִּיל מִמְּנוֹ;
 - 21 מִפְּנֵךְ מִנְעַר עַבְדּוֹ וְאַחֲרֵיהֶו יִהְיֶה מְלוֹן;
 - 22 אִישׁ־אָף וְנִקְּהָה מִדוֹן וְכַעַל חֶמֶת רַב־פִּשְׁעֵה;
 - 23 גְּאוֹת אֲדָם תִּשְׁפִּילְנוּ וְשַׁפְּלֵי־רוּחַ יִתְמַךְ בְּבָדוֹ;
 - 24 חוֹלֵךְ עַם־גָּבֵב שׁוֹנֵא נִפְשׁוֹ אֵלֶה יִשְׁמַע וְלֹא יִגִּיד;
 - 25 תִּרְדַּחֵת אֲדָם יַחַן מוֹקֵשׁ וְבוֹטֵחַ בַּיְהוָה יִשְׁבַּע;
 - 26 רַבִּים מִבְּקָשִׁים בִּנְיִי־מוֹשִׁיל וּמִתְוַהֵב מִשְׁפַּט־אִישׁ;
 - 27 תוֹעֵבָה צְדִיקִים אִישׁ עוֹל וְתוֹעֵבָה רִשְׁעֵה יִשְׁרֵר־דְּרָכָה; פ
- 30
- 1 דַּכְרִי א אָנוֹר בְּיָדֶךָ הַשָּׁמַי אָסֶם הַגִּבּוֹר לֹא־יִתְרֹאֵל לֹא־יִתְרֹאֵל וְאֵבֶלֶל:
 - 2 כִּי כַעַר אֲנִכִּי מֵאִישׁ וְלֹא־יִבִּיחַ אֲדָם לִי; וְלֹא־לִמְדַתִּי חִקְמָה וְנִדְעָתַי קַל־שִׁים אָדַע;
 - 4 מִי עַל־הַשָּׁמַיִם א וְנִרַד מִי אֶסְפֵּר־רוּחַ וּבְחַפְּנָיו מִי צַר־מִיִּם א בְּשִׁמְלֶה מִי תְקוּם כַּל־אֶפְסִי־אֶרְצֵן מַה־שָּׁמַי וְמַה־שֶּׁבַע־בְּנִי כִּי תִדְעָה;
 - 5 כַּל־אֶמְרַת אֲלוֹהֵה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לִחְסִים בּוֹ;
 - 6 אֶל־תוֹסֶרֶף עַל־דַּכְרִיּוֹ פִּרְוִי־וֹכִיחַ כָּךְ וְיִקְבַּח־יָהּ; פ
 - 7 תִּים שְׁאֵלְתִי מֵאֵתְךָ אֶל־חַמְגֵּעַ מִמְּנִי בְּטָרִם אֲמוֹת;
 - 8 שׂוֹא וְיִדְבַּר־קֹבֵב הַחֶסֶק מִמְּנִי רֹאשׁ וְעֲשִׂיר אֶל־תִּסְתָּר־לִי מִתְּרַפֵּינִי לָחֵם תִּסְתָּר;
 - 9 פֶּן אֶשָּׁבַע א וּכְתַשְׁתִּי וְאֶמְרַתִּי מִי וְהוֹה יִפְּנֹא־אֲרַשׁ וְיִגְבַּחְתִּי וְתַפְשִׁתִּי שָׁם אֵלַי; פ
 - 10 אֶל־תִּחַלֶּשֶׁן עַבְד־אֶל־אֵלִי כ (אָדְוִיו ק) פִּרְוִי־קוֹלְךָ וְאֶשְׁמַח־יָהּ;
 - 11 דוֹר אָבִיו וְקֹלְךָ וְאֵת־אִמּוֹ לֹא יִבְדָּךְ;
 - 12 דוֹר טוֹהַר בְּעֵינָיו וּמִצֵּאֵהוּ לֹא תִרְחֵן;
 - 13 דוֹר מוֹדֻרָמוֹ עֵינָיו וְעַפְּסֵפִיו וְנִשְׂאוֹ;
 - 14 דוֹר א חֶרְבוֹת שִׁנְיוֹ וּמַאֲבָלוֹת מְתַלְעֵתֵיו וְאֵבֶל עֵינָים מֵאֶרְצֵן וְאָבִיוֹנִים מֵאֲדָם; פ
 - 15 לְעִלְוָקָה אֲשֶׁתִּי בָנוֹת הֵב אֶהֱבֵי שְׁלוֹשׁ הַגָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה אֶרְכָּבֵה לֹא־אֶמְרוּ הוּן;
 - 16 שְׂאוֹל וְעַצֵּר חָסֶם אֶרְצֵן לֹא־שְׁבַעְהָ פִים וְאִישׁ לֹא־אֶמְרָה הוּן;
 - 17 עֵן אֶתְלַעַג לְאֵב וְתִבּוֹן וְתִבּוֹן לִיקֵת־הָאֵם וּקְרוּהָ עַרְבִי־נַחַל וְיַאֲבֹלְהָ בְּנִי־נִשְׂרָה; פ
 - 18 שְׁלֶשֶׁה הַמָּה נִפְלְאוּ מִמְּנִי יִתְקַבַּע כ (וְאֶרְכָּבָה ק) לֹא יִדְעַתִּים;
 - 19 דָּרָךְ הַנִּשְׂרָה א בְּשָׂמִים דָּרָךְ נִקְּהָה עַל־י צוֹר וְדָרָךְ־אֵלֶיּוֹ בְּלַבְיָם וְדָרָךְ גָּבַר בְּעִלְמָה;
 - 20 כֹּן א דָּרָךְ אֵשֶׁה מִנְאֻפְתָּה אֶבְלָה וּמִתְחַהֵה פִּיהָ וְאָמְרָה לֹא־שַׁעַלְתִּי אָוִן; פ
 - 21 תִּחַת לּוֹשׁ הַגָּה אֶרְצֵן וְתַחַת אֶרְכָּבֵה לֹא־הוֹכֵל שְׂאֵת;
 - 22 תַּחַת־עַבְד־כִּי יִמְלֹךְ וְנִכְבֵּל כִּי יִשְׁבַּע־לָחֵם;
 - 23 תַּחַת נוֹאֵה כִּי תִבְעַל וְשַׁפְּחָה בִּיתִירִשׁ בַּתְּרֵהָ; פ
 - 24 אֶרְכָּבָה הֵם קָמְנִי־אֶרְצֵן וְהֵם תִּקְבְּּוּם מְחַקְּמִים;
 - 25 הַנִּקְמִלִים עַם לֹא־עָזוּ וְנִכְבוּ בַּקֶּיץ לְחָקֶם;
 - 26 פָּנִים עַם לֹא־עָצוּם וְיִשְׁלַטוּ בַּסַּעַל בִּיתָם;
 - 27 מֶלֶךְ אִין לֹא־תִקְרָה וְיָצַא חָצִין כָּלוֹ;
 - 28 מְמוֹת בָּדוּם תַּחֲפֹשׁ וְהוּא בְּהִילֵי מֶלֶךְ; פ
 - 29 שְׁלֶשֶׁה הַמָּה מִי־טִבִּי צַעַד וְאֶרְכָּבָה מִי־טִבִּי לַכֶּתֹּ;
 - 30 לִישׁ נְבוֹר בְּחִקְמָה וְלֹא־יִשׁוֹב מִפְּנִי־כָל;
 - 31 וְהוֹרֵר מִתְּנוּסֵה אֶרְצִיתִשׁ וּמֶלֶךְ אֲלִיקוּם עַמּוֹ;
 - 32 אֶסְגִּבְלוֹת כְּתָהֶנְשָׁא וְאֶסְזַמְרוֹת־יָד לְפָה;
 - 33 כִּי מִיִּן חֶלֶב יוֹצֵא תִמְאָה וְמִי־יִרְאֶה יוֹצֵא קֶם וְיִמְיִן אֲפִים יוֹצֵא רִיב; פ

31

- 1 דַּכְרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׁא אֲשֶׁר־יִסְתַּחֲתוּ אֲמוֹת;
- 2 מַה־דַּכְרִי וְמַה־בְּרַבְּמִנִּי וְמַה פְּרִי־נִדְרֵיו;
- 3 אֶל־תִּחַתָּן לְנָשִׁים חוֹלֵךְ וְיִדְבַּר־יָד לְמַחֲוֹת מְלָכוֹן;
- 4 אֵל לְמַלְכִים א לְמוֹאֵל אֵל לְמַלְכִים שְׂתֻרֵיוֹן וְלִרְוִזִים אִלֵּכ (אֵי ק) שְׁכָר;
- 5 פְּרוֹשִׁתָּהָ וְנִשְׁכַּח מִחֻסַּק וּישָׁנָה דַּיִן כַּל־בְּנֵי־עֵינֵי;
- 6 תִּנְדְּרֵשְׁכֵר לֹאֻכַד וְיוֹן לְמִרְיֵה נִפְשִׁה;
- 7 יִשְׁתַּחֲ וְיִשְׁכַּח רֵישׁוֹ וְעַמְלוֹ לֹא וְיִקְרַע־עוֹד;
- 8 פַתַּח־פִּיְךָ לְאֵלִים אֶל־דַּיִן כַּל־בְּנֵי חַלְוֶיךָ;
- 9 פַתַּח־פִּיְךָ שְׁפַט־צַדִּיק דַּיִן עֵינֵי וְאָבִיוֹן; פ
- 10 אֲשֶׁת־חַיִּל מִי וְיִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מְכַרְהָ;
- 11 בַּשָּׂחַ בַּהֵל בַּעֲלָה וְשִׁלַּל לֹא יִחֻסֵר;
- 12 יִמְלָתְהוּ טוֹב וְלֹא־יָרַע כָּל יָמֵי חַיָּהּ;
- 13 דַּרְשָׁה צַמּוֹר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשֶׂה בְחַפְּזִין כִּפְיֶהָ;
- 14 תְּנוּתָה כִּפְאֵנוּת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תַּכְּבִּיא לְחֵמָה;
- 15 וְתִקֵּם א בְּעוֹד לֵילָה וְתִחַן טָרָף לְבִיתְהָ וְחָק לִגְוָרָתְהָ;
- 16 זִמְמָה דַּהּ וְתַחֲסָהוּ מְפָרִי כִּפְיָה נִשְׁעֵה כ (נִשְׁעֵה ק) כְּרָחֵם;
- 17 תִּקְרָה כְּעוֹן מַתְנִיָּה וְתַאֲמֵן וְזֵלַעֲוֹתֶיהָ;
- 18 טַעֲמָה כִּירוֹטוֹב סוֹחֵרָה לֹא־יִקְבַּח כָּלוֹל כ (כָּלוֹלָה ק) נִקְּהָה;
- 19 יְדִיָּה שְׁלִחָה בְּפִישׁוֹר וּכְפִיָּה תַמְכוּ כְּפִיךְ;
- 20 כַּפְּתָה פְרֹשָׁה לְעֵינֵי וְיִדְיָה שְׁלִחָה לְאָבִיוֹן;
- 21 לֹא־יִתְרֹאֵל לְבִיתָהּ מִשְׁלָג כִּי כַל־בִּיתָהּ לְבָשׁ שְׂנָיִם;
- 22 מְרַבֵּדִים עֲשֶׂתְהָ־לָּה שֶׁשׁ וְאֶרְגָּמֵן כַּבוּשָׁה;
- 23 נוֹדַע פִּשְׁעֵרִים בְּעִלְהָ בְּשִׁבְתוֹה;
- 24 סְרוּן עֲשֶׂתְהָ וְתַמְכוּר וְחַגּוֹר נַתְנֶה לְבַנְעֵנִי;
- 25 עַד־וּמְרַדְדֵךְ לְבוּשָׁה וְתַשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרָיוֹן;
- 26 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִקְמָה וְחַוְרֵת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ;
- 27 צוּפְנֵה הַלִּיכוֹת בִּיתָהּ וְלָחֵם עֲצָלוֹת לֹא תִיֵּאָבֵל;
- 28 קָמוּ בְנֵיהָ וְיַאֲשִׁירוּהָ בְּעִלְהָ וַיַּחַלְלָהּ;
- 29 רַבּוֹת בָּנוֹת עֲשׂוּ חַיִּל וְאָתֶה עֲלֵיהֶן־כַּלְנֶה; וּשְׁכָר חֲסוֹן וְסַבֵּל חַפִּי אֵשֶׁה וְרֵאֲתֵי־הוֹהֵה הוּא תִתְחַלֵּל;
- 31 תִּנְדְּרֵהָ מְפָרִי יְדִיָּה וַיַּחַלְלוּהָ בַּשָּׁעָרִים מִשְׁפִּיָּהּ;

ECCLESIASTES

1

- 12 אָנִי קִסְלַת תְּנוּתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם:
 - 13 וְנִסְתִּי אֶת־לְבָבִי לְקְרוֹשׁ וּלְחַוֵּר בְּחִקְמָה עַל כַּל־אִשֶּׁר נִעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא אֶעֱנֶן כַּעַ נִתֵּן אֵלִיָּהִם לְבָנֵי הָאָדָם לְעֵנוֹת בּוֹ;
 - 14 וְרֵאֲתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנִּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהֵגַה הַכָּל הַקָּבֵל וְרַעוּת רּוּחַ;
 - 15 מְעַתָּה לֹא־יִוֹכַל לִתְקַן וְחֶסְרוֹן לֹא־יִוֹכַל לְהַמְנוּת;
 - 16 דִּבְרַתִּי אָנִי עַסִּיבִי לְאֶמֶר אָנִי הַגָּה הַגְּדִלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חִקְמָה עַל כַּל־אִשְׂרֵי־הַגָּה לִפְנֵי עַל־יִרוּשָׁלַם וְלָבִי כֹּאֵה חֶרְבָּה חִקְמָה וְדַעַת;
 - 17 וְאֵתְנֶה לְבִי לְדַעַת חִקְמָה וְנַעֲמַת הוֹלּוֹלוֹת וְשִׁכְלוֹת יְדַעְתִּי שִׁגְמוֹהֶה הוּא רַעִיּוֹן רּוּחַ;
 - 18 כִּי בָרַב חִקְמָה רֹב־בֶּפְסֵם וְיוֹסִיף דַּעַת וְיוֹסִיף מִכְּאוֹב;
- 2
- 1 אֶמְרַתִּי אָנִי בְּלָבִי לְכַדָּנָא אֲנַסְכָּה בַּשִּׁמְחָה וְרַחַח כְּטוֹב וְהֵגַה גִּם־הוּא הַכָּבֵל;
 - 2 לְשִׁחּוֹךְ אֶמְרַתִּי מְהוּלָל וְלְשִׁמְחָה מְהוּזָה עִשָׂה;
 - 3 תַּרְתִּי כְּלָבִי לְמַשׂוּךְ בָּנִין אֶת־בַּשְּׂרִיר וְלָבִי נְהֵג בְּחִקְמָה וּלְאֲחוֹת בִּסְבָלוֹת עַד אֲשֶׁר־אֶרְאֶה אֵי־זוּהָ טוֹב לְבָנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מְסַפֵּר יָמֵי תַיִמָּה;
 - 4 הַגְּדִלְתִּי מַעֲשִׂי כִּפְיִתִי לִי בַתַּיִם נִשְׁמַעְתִּי לִי כְּרָמִים;
 - 5 עֲשִׂיתִי לִי נִגּוֹת וּפְרֻדְסִים וְנִשְׁמַעְתִּי בְּהֵם עֵין כַּל־פְּרִי;
 - 6 עֲשִׂיתִי לִי בְּרַכּוֹת קוֹם לְהַשְׁקוֹת מְהָם יַעַר צוּמֵחַ עֵצִים;
 - 7 קִנְיַתִּי עַבְדִּים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בֵּיתִי תְּנָה לִי גִם מִקְנֵה כֶּסֶף וְצֵאֵן חֶרְבָּה תְּנָה לִי מַכַּל שְׁתָּוִי לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם;
 - 8 כְּנִסְתִּי לִי גִם־כֶּסֶף וְהָבָה וּסְגֵלַת מְלָכִים וְתַמְדֵּי־נִיּוֹת עֲשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשִׁרוֹת וְתַעֲנוּגוֹת כִּנְיֵה אֲדָם שִׂדָה וְשִׁדוֹת;
 - 9 וְגָדִלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מַכַּל שְׁתֵּיה לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם אֶף חִקְמַתִּי עֵמְדָה לִי;
 - 10 וְכֹל אֲשֶׁר שְׂאֵלוּ עֵינֵי לֹא אֶגְּלַתִּי מְהָם לֹא־רַמְצַנְשִׁיתִי אֶת־לְבָבִי מִכַּל־שִׂמְחָה בִּירְבִּי שְׁמֵחַ מְכַל־עֲמִלִּי וְהוֹדֵתִיהָ חִלְקִי מְכַל־עֲמִלִּי;
 - 11 וּפְנוּתִי אָנִי בְּכַל־מַעֲשִׂי שֶׁעֲשִׂוֹ וְדִי וּכְעַמַּל שֶׁעַמַּלְתִּי לְעֵשׂוֹת וְהֵגַה הַכָּל וְרַעוּת רּוּחַ וְאִין וְהָרִוֵן תַּחַת הַשָּׁמַיִם;
 - 12 וּכְפִיִּתִי אָנִי לְרֹאוֹת חִקְמָה הוֹלּוֹלוֹת וְשִׁכְלוֹת כִּי מָה הָאָדָם שִׁבּוּאֹה אַחֲרָיִה מִלֶּמֶךְ אֵת אֲשֶׁר־בְּקָרָה עֲשׂוּהוּ;
 - 13 וְרֵאֲתִי אָנִי שֵׁשׁ יְהוֹרוֹן לְחִקְמָה מִן־הַסְּבָלוֹת בִּיתִירֵיוֹן קֹארוֹר מִן־חַחְשֵׁךְ;
 - 14 חֻסְכָּם עֵינָיו בְּרֹאוֹשׁ וְחַסְטִיל בְּחִשְׁךְ הוֹלֵךְ וְדַעַתִּי גִם־אָנִי שְׂמֻחַקָה אַחֵד יִקְרָה אֶת־כּוֹפְלָם;
 - 15 וְאֶמְרַתִּי אָנִי בְּלָבִי כִּמְקַרְהָ חַסְטִיל גִּם־אָנִי יִקְרָנִי וְלִמָּה חִקְמַתִּי אָנִי אִין יוֹתֵר וְדִבְרַתִּי כְּלָבִי שִׁגְמוֹהֶה הַכָּבֵל;
 - 16 כִּי אִין זְכָרוֹן לְחֻסְכָּם עַם־חַסְטִיל לְעוֹלָם כְּשֶׁכָּפֵר תְּנָמִים תְּקָאִים הַכָּל נְשָׁכָה וְאָיִן יְמוּת חֻסְכָּם עַם־חַסְטִיל;
 - 17 וְשִׁנְאוֹתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עֲלֵי תַמְעֶשֶׂה וְנִשְׁעַשְׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם כִּי־הַכָּל וְרַעוּת רּוּחַ;
 - 18 וְשִׁנְאוֹתִי אָנִי אֶת־כָּל־עַמְלִי שֶׁעֲשִׂוֹ עֵמַל תַּחַת הַשָּׁמַיִם שֶׁאֵינֶנּוּ לְאָדָם שִׁתְּוֶהָ אַחֲרָיִה;
 - 19 וּמִי יוֹדַע חֻסְכָּם וְיִתֵּן אוֹ סֶכֶל וְיִשְׁלַט כַּל־עֲמִלִּי שֶׁעַמְלָתִּי וְשִׁחְכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמַיִם שִׁגְמוֹהֶה הַכָּבֵל;
 - 20 וְסְבוּתֵי אָנִי לֹא־ישׁ אֶת־לְבָבִי עַל כַּל־עַמְלֵל שֶׁעַמְלָתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם;
 - 21 כִּי־ישׁ אֲדָם שֶׁעַמְלוֹ בְּחִקְמָה וּבִדְעַת וּבְכַשְׁרוֹן וְלֹאֲדָם שֶׁלֹּא עַמְלֵפּוֹ וַיְתַנּוּ חִלְקוֹ גִּם־זוּהָ הַכָּל וּרַעַחַה כְּהַבָּה;

22 כי מהדנה לאדם בכל עמלו ובעינו לבו שהוא עמל תחת השמש:
 23 כי כל ימינו מכאבים וכעס ענינו גם בלי ליה לאשכב לבו גם זה הכל הוא:
 24 אירטוב באדם שיאכל ושתה והקרא את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא:
 25 כי מי יאכל ומי יחוש חוץ מפני:
 26 כי לאדם שטוב לפניו נתון חכמה ודעת ושחמך ולחושך נתון ענין לאסוף ולכנס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הכל ודעות רוח:

3

1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:
 2 עת ללקח ועת למוות עת למטע ועת לעקור נטוע:
 3 עת להרוג ועת להפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
 4 עת לבנות ועת לשחוק עת ספור ועת קודר:
 5 עת להשליך אבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לחזק מחבק:
 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך:
 7 עת לקרוץ ועת להפור עת לחשות ועת להשבות:
 8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום:
 9 מה יתרון העושה פאשר הוא עמל:
 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
 11 את העמל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מפלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף:
 12 ידעתי כי אין טוב גם כי אסלםטוח ולעשות טוב מתו:
 13 וגם כל מה האדם ושתה וקרא טוב בכל עמלו מתת אלהים היא:
 14 ידעתי כי פלי אשר יעשה האלהים הוא יתנה לעולם עליו אין להוסיף ומפניו אין לגנוע והאלהים עשה שראו מלפניו:
 15 מה השתנה קבר הוא ואשר להיות קבר תנה והאלהים יבקש את הנדחה:
 16 ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
 17 אמרתי אני בלבי את העציון ואחר השפט ישפט האלהים פייעת לכל החפץ ועל כל המעשה שם:
 18 אמרתי אני בלבי על הדבכת בני האדם בקדם האלהים ולקאות שקום בהמה המה להם:
 19 כי מקרה בני האדם ומקרה בהמה ומקרה אדם לקם פמות זה פן מות זה ורוחם אחד לכל ויותר האדם מן הבהמה אין בו הפל הכל:
 20 הפל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר:
 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הורדת היא למטה לארץ:
 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו פייהו חלקו פי מי יביאנו לראות פמה שתנה אחריו:

4

1 ושבתי אני וקראתי את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה למדת העשקים ואין להם מנתם ומיד עשקוהם פח ואין להם מנתם:
 2 ושם אני אהיה מותם שפבר מתו מן החיים אשר שמה חיים ענה:
 3 וטוב משניהם את אשר יענו לא תנה אשר לא יראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת

השמש:
 4 וראיתי אני את כל עמל ואת כל פשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל ודעות רוח:
 5 הפסיל חכב את ידיו ואכל את פשרו:
 6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ודעות רוח:
 7 ושבתי אני וקראתי הכל תחת השמש:
 8 יש אחד ואין שני גם פן ואח אירלו ואין קץ לכל עמלו גם יעני כ עינו ק לא השפע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשו מטובה גם זה הכל וענין רע הוא:
 9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם עקר טוב בעמלם:
 10 כי אסיפלו האחד יקום את חברו ואילו האחד שפול ואין שני להקומו:
 11 גם אסישכבו שנים וחס להם ולאחד איד חס:
 12 ואסיחקהו האחד השנים ועמרו נגדו וחסוט המשלש לא במחמה נתק:
 13 טוב ליד מספן וחכם מולך וכן וכסיל אשר לא ידע להתנה עור:
 14 פימפית חסורים יצא למלך פי גם בטלבוהו נולד רש:
 15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הנולד השני אשר יעמד תחתיו:
 16 אירפן לכל העמל לכל אשר תנה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו פי גם זה הכל ורעיון רוח:
 17 שמר בגלך כ הרגלך ק פאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הפסילים וכן פראים יודעים לדעות עשות רע:

5

1 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואם על הארץ על פן ידוע הקרוב מעטים:
 2 פי פא החלום פרב ענין וקול פסיל פרב דברים:
 3 פאשר תדר נדר לאלהים אל תאמר לשלמו פי אין חפץ בפסילים את אשר תדר שלם:
 4 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם:
 5 אלתתן את פיך לחטא את ידיך ולא תאמר לפני המלאך פי שגנה היא למה יקצר האלהים על יוקולך וחבל את המעשה ידך:
 6 פי פרב חלמות והקלים ודברים הרבה פי את האלהים ורא:
 7 אדם יש וגול משפט וצדק תקרא במדינה אל תתמה על החפץ פי גנה מעל גבה שמר וגבהים על יחם:
 8 ויתרון ארץ פכל היא כ (הוא ק) מלך לשנה נעבד:
 9 אהב פסף לא יושפע פסף ומראב פהמן לא תבוזא גם זה הכל:
 10 פרבנות הטובה רבו אוכליה ומה פשרון לכליה פי אם רצית כ (ראות ק) עניו:
 11 מתוקה שנת העבד אסימעט ואם תרבה יאכל ותשבע לעשר אינו מנית לו לשון:
 12 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו להקטו:
 13 ואבד העשר שהוא בענין רע והוליד פן ואין בידו מאומה:
 14 פאשר יצא מפסן אמו ערום ושוב ללכת פשקא ומאומה לא ישא בעמל שילך בידו:
 15 וגם זה רעה חולה פל עמט שפא פן ולי ומה יתרון לו שעמל לרוח:
 16 גם פלי ימי פחשך יאכל וכעס הרבה וחקלו וקצר:
 17 גנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולקאות טובה בכל עמלו ו שעמל תחת השמש מספר ומ יענו כ

תניו ק אשר נתן לרוב האלהים פיהו חלקו:
 18 גם פלי האדם אשר נתן לרוב האלהים עשר ונקסים והשליטו לאכל מפניו ולשתות את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא:
 19 פי לא תרבה ופבר את ימי תניו פי האלהים מענה בשמחת לבו:

6

1 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש וכבה היא על האדם:
 2 איש אשר ונתן לו האלהים עשר ונקסים וקבוד ואינו חסר לגפשו א מפל אירו האנה ולא יושלמינו האלהים לאכל מפניו פי איש נבדרי יאכלנו זה הכל וחקלו רע הוא:
 3 אס יאכל איש מאה שנים רבות ויתנה ורב י שקו וימ ישינו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם יבוקה לא יתנה לו אמרתי טוב מפני הנפל:
 4 פי בבהכל פא ובחשך ילך ובחשך שמו יקסה:
 5 גם שמש לא יראה ולא ידע גת לזה מנה:
 6 ואלו תנה אלף שנים פעמים טובה לא ראה הלא אלי מקום אחד הכל הולך:
 7 פלי עמל האדם לפיחו וגם הנפש לא תמלא:
 8 פי מה יותר להם מן הפסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים:
 9 טוב מראה עינים מתוך נפש גם זה הכל ודעות רוח:
 10 מה שתנה פבר נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שמתקור כ (שפתור ק) מפניו:
 11 פי יש דברים הרבה מרבים הכל מה יתר לאדם:
 12 פי מי יודע מה טוב לאדם פתוים מספר מי יחיו הכלו וישעם בצל אשר מי יחיו לאדם מה יתנה אחריו תחת השמש:

7

1 טוב שם משמן טוב ויום הפנות מיום הנולד:
 2 טוב ללכת אל בית אכל מלקת אל בית משתה פאשר הוא סוף כל האדם ותתו יתן אל לבו:
 3 טוב פעם משחק פי רכע פנים ויטב לב:
 4 לב חכמים בבית אבך ולב פסילים בבית שחמך:
 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר פסילים:
 6 פי בקול חסירים תחת הסיר פן שחק הפסיל וגם זה הכל:
 7 פי העשן והולל חכם ויאבד את לב מתנה:
 8 טוב אחרות דבר מראשיתו טוב אחרות אפי תעבוד:
 9 אל תבהל ברויך לבועס פי כעס פתוק פסילים ינות:
 10 אל תאמר מה תנה חכמים הראשנים היו טובים מאלה פי לא מכתח שאלת על ידו:
 11 טובה חכמה פני גתלה יותר לראי השמש:
 12 פי בצל חכמה בצל חכמה ויתרון דעת החכמה תתנה בעל ית:
 13 ראה את מעשה האלהים פי מי יוכל לתסן את אשר עתו:
 14 ביום טובה תנה כטוב ובוים רעה קאה גם אותו לעמדתו עשה האלהים על הדבכת שלא ימצא האדם אחריו מאומה:
 15 את העמל ראיתי בימי הכל יס צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך פרעהו:
 16 אלתתו צדיק הרבה ואלתתחכם יותר לפה תשומם:
 17 אלתרשע הרבה ואלתתו סבל לפה תמות בלא עתק:
 18 טוב אשר תאחו בנה וגם מנה אל תמנה

את ידך פי יורה אלהים יצא את פקלם:
 19 החכמה תעזו לחכם מעשה שליטים אשר היו בעיר:
 20 כי אדם אין צדיק פארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:
 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אלתתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקלך:
 22 פי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את כ (אתה ק) קללת אחרים:
 23 פלי זה נסיתי בחכמה אמרתי חכמה היא חרוקה מפניו:
 24 חרוק מה שתנה יעמק א עמק מי ימצאנו:
 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובש חכמה וחספון ולדעת הרשע פסל והסקלות חוללות:
 26 ומצא אני מר מקנת את האשה אשר היא מצודים וחרמים לפה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ופלט מפנה וחומא ובלב פה:
 27 ראה זה מצאתי אמרה קללת אחת לאחת למצא חשבון:
 28 אשר עוד בקושה נפשו ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלף לא מצאתי:
 29 לבד האנה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר וחסה בקשו חשבונות רבים:

8

1 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמה אדם תאר פניו ועו פניו ושנא:
 2 אני פי מלך שמור ועל דבכת שבושת אלהים:
 3 אל תבהל מפניו תלך אל מעמד פדך רע פי פלי אשר יחפץ יעשה:
 4 פאשר דבר מלך שלטון ומי יאמרלו מה תעשה:
 5 שומר מנה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם:
 6 פי לכל חפץ יש עת ומשפט פייעת האדם רעה עליו:
 7 פי יאנו ידע מה שתנה פי פאשר יתנה מי יגיד לו:
 8 אין אדם שליט פרות לכלאו את הרוח ואין שלטון ביום הפנות ואין משלחת בפלתמה ולא ימלט רשע את בעליו:
 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבלי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו:
 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש וחלבו וישפכו בעיר אשר פושטו גם זה הכל:
 11 אשר אירעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על פן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע:
 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו פי גם יודע אני אשר יתנה טוב לראי האלהים אשר יראה מלפניו:
 13 וטוב לא יתנה לרשע ולא יאריך ימים בצל אשר אינו ורא מלפני אלהים:
 14 יש חכם אשר נעשה על הארץ אשר ויש צדיקים אשר מגיע אלהם במעשה הרשעים ויש רשעים שפגיע אלהם במעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל:
 15 ושבתי אני את המעשה אשר אירטוב לאדם תחת השמש פי אסל אכול ולשתות ולשמח ודוא ילנו בעמלו ומי תניו אשר נתן לרוב האלהים תחת השמש:
 16 פאשר נתתי את לבלי לדעת חכמה ולקאות את הענין אשר נעשה על הארץ פי גם ביום ובכל זה שנה פניו אינו ראה:
 17 וראיתי את כל המעשה אשר נעשה יוכל האדם למצא את המעשה אשר נעשה תחת השמש פשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אסיאמר חכם לדעת לא יוכל למצא:

9

1 כי אתה-קל-זה ונתתי אל-לבי ולבור
אתה-בל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם
גיד האלהים גם-אתה-גם-שגזאה אין יודע
האדם הכל לפני-הים:

2 הכל בפאר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע
לשוב ולטהור ולטמא ולזבח ולפאר איננו
זבח פטוח פטוח ופטוח הנשבע בפאר שבועה וראי:
3 זה א רע בכל אשר-נגעשה תחת השמש
כי-מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם
מלא-רע וחוללות בלבכם בתיכם ואחרי

אל-המתים:
4 כימי אשר יקרה כ (יחפר ק) אל פל-החיים
יש פשוטו פיל-קלב חי הוא טוב מן-הארוה
המת:

5 פי החיים יודעים שמתו והמתים אינם
יודעים מאומה ואין-עוד להם שקר פי נשפח
וקרם:

6 גם אתה-גם-שגזאתם גם-תקנאתם כבר
אבה וחסל אין-להם עוד לעולם בכל
אשר-נגעשה תחת השמש:

7 לך אבל פשמה לחמן ושתה בלב-טוב
ייןך פי כבר רצה האלהים את-מעשיך:
8 בכל-עת יהיו בנדיך לבנים ושמן על-ראשך
אל-תחור:

9 ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת בל-ימי חי
הכלך אשר נהרלך תחת השמש כל ימי הכלך
פי הוא חלקך בתיים ובעמלק אשר-אתה עמל
תחת השמש:

10 כל אשר תמצא רך לעשות בבחך עשה פי
אין מעשה וחשבון ובעת ותקמה בשאול אשר
אתה הלך שמה: ׀

11 שחתי וראה תחת-השמש פי לא לפלים
הפרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא
לחכמים לחם וגם לא לזבנים עשר וגם לא
ליוקעים חן פריעת ופגע וקרה את-פלים:

12 פי גם לא-יודע האדם את-עתו פתנים
שגזאתים במצודה רעה ובצפרים האחות
בפש פתם יודע בני האדם לעת רעה
ששתפול עליהם פתאום:

13 גם-זה ראתי חכמה תחת השמש וגדולה
היא אלי:

14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה
מלך גדול וסבב אותה וקנה עליה מצודותם
גדלים:

15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלתי-הוא
אותה-עיר בתקמתו ואדם לא זכר אתה-האיש
המסכן ההוא:

16 ואמתה אני טובה חכמה מגבורה ותקמת
המסכן ביונה ודבריו אינם נשמעים:
17 דברי חכמים בנות נשמעים מעיקת מושל
בפסילים:

18 טובה חכמה מקלי קרב וחוטא אחד ואחד
טובה הרבה:

10

1 זכוכי מות ובאיש ביע שמן רוחק יקר
מוכמה מקבור סבלות מעט:
2 לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו:

3 וגם-ברוך קשקשל כ (בשסקל ק) חלק
לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
4 אחרים המושל תעלה עליך מקומך
אל-תנח פי מרפא יניח חכמים גדולים:

5 יש רעה ראתי תחת השמש בפגנה שיצא
מלפני השליט:
6 נתן הסכל פרומים רבים ועשירים בשפל
ישבו:

7 ראתי עבדים על-סוסים ושרים חלכים
שעבדים על-האריץ:
8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש:
9 מטיע אבנים ועצב פתם בוקע עצים יסכן

9 ויהר שנה קהלת חכם עוד למיד-עשת
את-העם ואין וחפר חפון משלים הרבה:
10 בפש קהלת למצא דברי-חפץ וכתוב ישר
דברי אמת:

11 דברי חכמים בדרך-בלות ובמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מרעה אחד:
12 יותר מהמה בני החר עשות ספרים הרבה
אין קץ ולהם הרבה נגעת בשר:

13 סוף דבר הכל נשמע אתה-האלהים ורא
ואת-מצותיו שמור ביונה כל-האדם:
14 כי אתה-מל-עשה האלהים ובה במשפט על
כל-נעלם אסיתוב ואסרע:

15 שיר השירים אשר לשלמה:
16 ישקני משילות פיהו בירובים לדיך מנין:
17 לרית שמניך טובים שמן וחרק שמן על-כן
עלמות אהבונך:

18 משכני אחריו גרועה הביאני המלך חכרו
נגילה ונשמחה בך נזכרה לדיך מנין משרים
אהבונך: ׀

19 שחורה אני ונאמה בנות ירושלם פאהלי
קרה בריעות שלמה:
20 את-ראוני שאני שחחרת ששופתי השמש
בני אמי נחררבי שמני נמרה את-החכמים
ברמי שלי לא נמרת:

21 הגידה לי שאתה נפשי איכה תרעה איכה
תברין בצחוקים שלמה אתה פעמה על ערכי
חברתי:
22 אסילא תדעי לך הנפה בנשים צא-לך
בעקבי האנן ורעי את-גדתיך על משפנות
הרעים: ׀

23 לסתה ברבתי פרעה דמיתוך רעיתי:
24 גאוו לתניך בחרים צוארך פחרוים:
25 תורי רחב נעשה-לך עם נקרות חסוקה:
26 ערש-המלך במסכו נדדי נתן ריחו:
27 צורו המר אודי לי בין שדי יליון:
28 אשכול הכפר אודי לי בכרמי עין
גדי: ׀

29 הנה נפה רעיתי הנך נפה עיניך יונים:
30 הנה נפה יודי אף נעים אר-ערשנו רעגנה:
31 קלות פתינו ארזים חמיטני כ (בהיטנו ק)
ברותים:

1 אני הבצלת השרון שושנת העמקים:
2 בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות:
3 כתפוח בעצי תער כן יודי בין הננים
בצלו חמתי וישבתי ופריו מתוך לחפי:
4 הביאני אל-בית הין ודגלו עלי אהבה:
5 מסכוני באשיות רכדוני בתפוחים
ביחולת אהבה אני:
6 שאלוה תחת לראשי וימינו תחבקני:
7 השבעתי אהבם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אסר-עירו א ואס-תעוררו
את-האהבה עד שתחפין: ׀

8 קול יודי הנהיה כא מלגל על-ההרים
מקפץ על-הנגבות:
9 דומה יודי לצבי או לעפר האילים הנה-זה
עומד אחר בתלני משנים מן-הטלנות מצין
מן-החרפים:
10 ענה יודי ואמר לי קומי לך רעיתי ופתי
ולכי-לך:
11 בירנה חסתי כ (הסתיו ק) עבר הנשם
חלף חלף לי:
12 חלף נראו בארץ עת הנמיר הגיע וקול
החור נשמע בארצנו:

2

13 התאנה הנטה פניה והנפנים א סמדר נתנו
רית קומי לני כ (לך ק) רעיתי ופתי
ולכי-לך: ׀

14 ונתתי בחנוי הפלע בסהר המדנה הראיני
את-מראך השמיעיני את-קולך ביר-קולך ערב
ומראך נאמה: ׀

15 אהו-לנו שועלים שועלים קמנים מחבלים
בכמים ובקמינו סמדר:
16 יודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
17 עד שפוח חיום ונסו הצללים סב דמה-לך
יודי לצבי או לעפר האילים על-החרי
בקר: ׀

3

1 על-משקבי בלילות בנקשתי את שאתה
נפשי בנקשתי ולא מצאתיו:
2 אוקמה נא ואסובבה בעיר בשוקים
וברחבות אבקשה את שאתה נפשי בנקשתי
ולא מצאתיו:
3 מצאני השמרים הסככים בעיר את שאתה
נפשי ראותם:
4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את
שאתה נפשי אחזתי ולא ארפנו
עד-ששבתי ואל-בית אמי ואל-חבר חורתי:
5 השבעתי אהבם בנות ירושלם בצבאות או
באילות השדה אסר-עירו א ואס-תעוררו
את-האהבה עד שתחפין: ׀

6 מי זאת עלה מן-המדבר בתימרות עשן
מקפרת מור ולבונה מכל אבקת רובל:
7 הנה מפתו שלשלמה ששים גברים סביב לה
מגברי ישראל:
8 כלם אחו חכם מלמדי מלחמה איש חרפו
על-זרבו מפור בלילות: ׀

9 אפריו עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון:
10 עמודיו עשה כסף רפיתו זהב מרקבו
ארנקו תוכו כרצו אהבה מנות ירושלם:
11 צאינה וראינה בנות ציון כמלך שלמה
כעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום
שמתו לבו: ׀

4

1 הנה נפה רעיתי הנך נפה עיניך יונים מעבר
לצמחך שערך בערך העזים שגלשו סהר
גלעד:
2 שניך כער הקצובות שעלו מן-הרצה
שפלים מתאימות ושפלה אין בהם:
3 כחוט השני שפחתיך ומדברוך נאמה בפלח
הרמוץ קתך מעבר לצמחך:
4 כמגדל יודי צוארך בניו להלפיות אלך
המן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:
5 שני שדיך בשני עפרים האומי צניה הרועים
בשלושים:
6 עד שפוח חיום ונסו הצללים אלך לי
אל-ההמור ואל-גבעת הלבונה:
7 כלך נפה רעיתי ומים אין בך: ׀

8 אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי תשורי
א מראש אנה מראש שניר ותקמון מעטנות
אתי מהררי נמרים:
9 לבחתי אחתי בלה לבחתיני פאתה כ
(באחת ק) מעיניך באחד ענק מצור-גדך:
10 מהיפו לדיך אחתי בלה מהפכו לדיך
מיון רותם שמניך מקל-בשמים:
11 נפת תפנה שפחתיך בלה רכש חלב
תחת שונך רוח שלמתך ברות לבנון: ׀

12 נא ונעול אחתי בלה נעול מעין חתום:
13 שלתיך פתחם רמונים עם פרי מגדים
כפרים עם נגדים:
14 גרה א וברפם קנה וקמון עם פלי-עצי
לבונה מר ואהלות עם פלי-ראשי כשמים:
15 מעין ננים באר מים חיים ונולים
מרבונן:

16 חלף נראו בארץ עת הנמיר הגיע וקול
החור נשמע בארצנו:

5 בית יעקב לכו ונלקח באור יהוה:
 6 כי נטשתה עמך בית יעקב כי קלאו מקדם
 ועגנים כפלשתיים וביגדיו נכרבים ושיפוקי:
 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לארצותיו
 ותמלא ארצו כוסים ואין קצה למרבתותיו:
 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ושתחוו
 לאשר עשו אצבעותיו:
 9 וישח אדם וישפיל איש ואלתשא להם:
 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה
 ומחדר גאווה:
 11 עיני גבהות אדם שפיל ושח רום אנשים
 ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: **ס**
 12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאווה ויום על
 כל גאווה ושפיל:
 13 ועל כל ארצו הלכנון הרמים והנשאים
 ועל כל אלוני הנשן:
 14 ועל כל החרים הרמים ועל כל הגבעות
 הנשאות:
 15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה
 בצוקה:
 16 ועל כל גאות תהיש ועל כל שכיבות
 התקדה:
 17 ושח גבהות האדם ושפיל רום אנשים ונשגב
 יהוה לבדו ביום ההוא:
 18 והאלילים כליל יחלף:
 19 וקבא במשורות צרים ובמחלות עפר מפני
 פחד יהוה ומחדר גאווה בקומו לערץ הארץ:
 20 ביום ההוא יושלך האדם את אלילי כספו
 ואת אלילי זהבו אשר עשירלו להשתחות
 להפר פרות ולעטלפים:
 21 לכוו בנקרות צרים ובכספי הסלעים
 מפני פחד יהוה ומחדר גאווה בקומו לערץ
 הארץ:
 22 חתלו לבם מיהאדם אשר נשמה באפם
 כי בבה נחשב הוא: **פ**

3

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם
 ומיהודה משען ומשענה פל משען לחם וכל
 משען רמים:
 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם ונקן:
 3 שר חמשים ונשיא פנים ויועץ וחסם חרשים
 וזבון לחש:
 4 ונתתי גברים שריהם וישלולים ומשורבים:
 5 ונגש העם איש באיש איש בכעו ויהקבו
 הנער בזקן והנעלה בזקנה:
 6 כיון תפס איש באחיו בית אביו שמה לכה
 קצין ותנהלנו ותמשלה הואת סתת ידך:
 7 וישא ביום ההוא א למר לא ארצה חבש
 יבביתו אין לחם ואין שמה לא השמיני קצין
 עם:
 8 כי קשלה ירושלם ויהודה נפל כיון
 ומשללהם אל יהוה למרות עני כבודו:
 9 תכרת פניהם ענתה גם ותשאם בסרם
 הגידו לא כחדו אוי לנפשם כיון מלו להם
 קעה:
 10 אמרו צדיק כיון טוב כיון מלליהם
 יאכלו:
 11 אוי לרשע רע כיון גמול ידיו יעשה לו:
 12 עמי ננשו מעולל ונשים משלו בו עמי
 מאשרים מתעים וכדך ארחתך בלעו: **ס**
 13 נצב לריב יהוה ועמד לדון עמים:
 14 יהוה במשפט יבוא עשירי עמי ושקרו
 ואתם פרתם הפקם גולת העני בבתיכם:
 15 **מלכם ב** (מה לכם ק) תדבאו עמי ופני
 עינים תסתנו נאם ארצי יהוה צבאות: **ס**
 16 ויאמר יהוה יען פי גבהו בנות ציון
 ותלכנה נפשות כ (נמיותו ק) גרון ומשקרות
 עינים הלך וספר תלכנה וברגליהם
 תעפסנה:
 17 ושפח ארצי קדך בנות ציון ויהוה פתח
 יערה: **ס**

2

6 מפרה קל ועדראש ארבו מתם פצע
 וחדקתה ומקה טניה לארורו ולא חששו ולא
 רכבה בשמן:
 7 ארצכם שמה עריכם שרפות אש ארמתיכם
 לנגדכם זהים אכלים אתה ושמה ממהפת
 זרים:
 8 ונתורה כדציון פספה בקרם כמלונה
 במקשה בעיר ציונה:
 9 לולי יהוה צבאות הוטר לנו שריר כמעט
 בסרם היונו לעמרה דמינו: **ס**
 10 שמינו דבר יהוה קמינו סרם האוינו תוכת
 אלתינו עמקה:
 11 למה לי רבו זכרים יאמר יהוה שבעתי
 עלות אילים וחסב מראים ורם פרים וקבשים
 ועתודים לא חפצתי:
 12 כי תבאו לראות פני מייבש זאת מנדכם
 חלם חצוי:
 13 לא חוספו הביא מנחת שוא קטרות חועכה
 היא לי חקש ושפת קרא מקרא לא אוכל און
 ועצה:
 14 חרשים ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי
 ולרח נליתי נשא:
 15 וברשעכם פפיקם אעלים עיני מכם גם
 כיון תפלה ארצי שמע ודיכם דמים
 מלאו:
 16 כהצו חסדי סירו רע מעלליכם מנגד
 עיני חתלו רע:
 17 למדו חשב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו
 לחום ריבו אלמנה: **ס**
 18 לכו ראו ונגדקה יאמר יהוה אסי יהוה
 חסאיכם פשנים פשג ילבינו אסי יאדימו
 כחולע בצמר יהוה:
 19 אסי תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
 20 ואסי תאמינו ומרתם חרב תאכלו כי פי
 יהוה דבר: **ס**
 21 איכה היתה לוננה קניה נאמנה מלאתי
 משפט זקן יליו פה ופתח מרצחים:
 22 כספך נהה לסיוגם סבאך מהול פנים:
 23 שריר סוררים וחקרים נגבים פלו אהב שחד
 ודף שלמנים ותום לא ישפטו וריב אלמנה
 לא יבוא אליהם: **פ**
 24 לכן גאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל
 חיו ונתם מצר ואנקה מאוין:
 25 ואשר יהוה ערץ ואצור פבר סידך
 ואסירה כל גדילך:
 26 ואשרה שפטך בקראשנה ועצך
 בתחלה אחריכו יקרא לך עיר הצדק קניה
 נאמנה:
 27 כיון במשפט חפדה ושביה בצדקה:
 28 ושבר פשעים ותטאים יחזו ועזבו יהוה
 יכלו:
 29 כי ובשו מאלים אשר חמרתם ותחפרו
 מהגנות אשר חמרתם:
 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וקננה אשר מים
 אין לה:
 31 ונהה חססו לנעתה ופעלו לניציון ועפרו
 שניהם יחדו ואין מכה: **ס**

ISAIAH

1

1 חזון ושעיהו כראמון אשר תהה על יהודה
 וירושלם בימי גזיה ויום אחז וחוניהו מלכי
 יהודה:
 2 שמעו שמים והאזני ארץ כי יהוה דבר
 בנים גדלתי ורומתי וחס פשעו בו:
 3 ידע שור קנהו וחסור אבוס בעליו וישראל
 לא ידע עמי לא התבונן:
 4 חיו וגוי חטא עם קבר עון ורע מרעים בנים
 משחיתים עזבו את יהוה ונצאו אתה קדוש
 ישראל גזרו אחר:
 5 על מה תבו עוד תוסיפו סכה כלה ראש
 לחל וכל לבב הוי:

16 עורי צפון ובואי תימן תפוחי גני וזלו
 בשקו ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדו:

5

1 פאתי לגני אחתי כלה ארתי מורי עסבמשי
 אכלתי יערי עסבדשתי שתיי ויני עסבמקבי
 אכלו רעים שחו ושקרו דודים: **ס**
 2 אני ושנה ולפי ער קול א דודי דופק
 פתחירי אחתי חסתי יונתי חסתי שראשי
 נמלאש קנצותי חסיס ללתי:
 3 פשמתי את פשמתי איכה אלמנה החצוי
 אחרגלי איכה אשנפם:
 4 דודי שלח ידו מרחרח ומשי חמו עליו:
 5 קמתי אני לפתח לדודי וידו גמור מור
 ואצבעתי מור עבר על פחות הפנגול:
 6 פתחתי אני לדודי ודודי חמו עבר נפשי
 וצאה בדברו פשמתי וכל מצאתיו קראתי
 ולא ענני:
 7 מצאני חסמרים חסבכים בעיר הבנוי
 פצעוני נשאו אתה דודי מעלי שמרי חסמות:
 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אסי חמצאו
 את דודי מהדגדגו לו שחולת אהבה אני:
 9 מהדודך מהדודך הנה פגשים מהדודך
 מהדודך שפכה השבעתנו:
 10 דודי צח ואדום דגול מרקבה:
 11 ראשו פתם פו קנצותיו תלתלים שחיות
 בעורב:
 12 עיניו כיונים על אפינו מים חצות פתל
 ישבות על מלאח:
 13 לחיו בערוגת הפשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שישנים נטפות מור עבר:
 14 ידיו גלילי זהב ממלאים פתחיש מעיו
 שעת שן משפת ספרים:
 15 שוקיו עמודי שש מוסדים על אדגדגו
 מראהו פלגנון בחור בארזים:
 16 חבו ממתנים וכלו מסמדים זה דודי וזה
 רעי בנות ירושלם:

6

1 אנה הלך דודך הנה פגשים אנה פנה דודך
 ונבקשו עמך:
 2 דודי ורד לגנו לערוגות הפשם לרעות
 בנגים וללקט שושנים:
 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: **ס**
 4 פה את רעיתי בתרעה נאנה בירושלם
 אנא פנה גלות:
 5 חספי עינך מנגדו שחם חרתי בני שערך
 כעדר העינים שגלשו מיהגלעד:
 6 שגיר כעדר החלים שעלו מירחקה
 שבלם מהאמות ושפלה אין בהם:
 7 כפלה הרמון כסוד מפעד לצמחך:
 8 ששים הפה מלכות ושמים פילגשים
 ועלמות אין מספר:
 9 אחת היא יונתי חסתי אחת היא לאמה כרה
 היא ליולתה ראיה בנות ויאשריה מלכות
 ופילגשים ויהללה: **ס**
 10 מיראת הנשקה כמורשחר יפה כלבנה
 כרה פחפה איה פנה גלות: **ס**
 11 אלנגת אנו ורחתי לראות באבי הנחל
 לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים:
 12 לא ידעתי נפשי שמתי מרקבות
 עמירידיב:

7

1 טובי טובי השולמית טובי טובי ונתהרך
 מהתחוו בשולמית כמחלת המתנים:
 2 מהיצו פמך פגעלים פתגדיב חמוין
 ורכיך כמו חללים מעשה יד אמן:
 3 שררך אנו חסרה אל יחסר חמוין בשך

5 ויִסַּף יְהוָה דְּבַר אֱלֹהֵי עוֹד לְאַמֵּר׃
 6 זַעַן כִּי מֵאֵס הַעַם הָיָה אֵת מִי הַשְׁלֵם הַחֲלָכִים
 לְאֵת וּמִשֹּׁשׁ אֶת־רַצְיֹן וְבָר־מְלִיחוֹהוּ׃
 7 וּלְכֹן הִנֵּה אֶדְוֶנּוּ עַלְיָהּ אֶת־מִי הַנְּהַר
 הַעַזְמוּמִים וְהַרְבִּיבִים אֶת־מְלֶכֶךְ אֲשׁוּר
 וְאֶת־כְּלִי־כַבּוּדוֹ וְעַלְיָהּ עַל־כְּלֵי־אִפְסִיקוֹ וְהַלֶּךְ
 עַל־כְּלֵי־גִדְרוֹתָיו׃
 8 וְהִלֶּךְ בִּיהוּדָה שִׁמְרָה וְעָבַר עַד־צֹנָר וְיֵגַע
 וְהָיָה מִטּוֹת כְּנַפְיֹו מִלֵּא רֹחַב־אֲרָצְךָ עָמְנוּ
 אֵל׃ ׀
 9 רֵעוּ עַמִּים וְחַתּוּ וְחַתּוּ וְחַתּוּ זֵנוּ בְּלִמְסַר־אֲרָץ
 הַהָאָרֶץ וְחַתּוּ וְהַתְּאַרְזוּ וְחַתּוּ׃
 10 עֲצוּ עִצָּה וְתַסְפֶּר תְּפִירוֹ דִּבְרֵךְ וְלֹא יִקּוּם כִּי
 עָמְנוּ אֵל׃ ׀
 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי כְּתוּבָת הַיָּד וְיִסְרֹנִי
 מַלְכָת בְּרָכָךְ הַעַם הָיָה לְאַמֵּר׃
 12 לֹא־תִאמְרוּן קַשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמַר הַעַם
 הָיָה קַשֶׁר וְאַתְּ־מוֹרָאוֹ לֹא־תִירָאוּ וְלֹא
 תַעֲרִיצוּ׃
 13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֵתּוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא
 מוֹרָאֲכֶם וְהוּא מַרְעֻצְכֶם׃
 14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וְלֶאָכָן נִגְרַף וְלַצֹּר מְכֻשׁוֹל
 לַשָּׁנִי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לֶפֶס וְלַמּוֹקֵשׁ לְיֹשֵׁב
 וְרוֹשְׁלִים׃
 15 וְכָשְׁלוּ בָם רַבִּים וְנִפְלוּ וְנִשְׁכָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ
 וְנִלְבְּדוּ׃ ׀
 16 צוֹר תַעֲרֹדֶה חַתּוּם תּוֹרֶה בְלִמְדָי׃
 17 וְחִפְיָתִי לִיהוָה הַמְסַסִּיר כְּפִיו מִבַּיִת יַעֲקֹב
 וְכִפְיָתִי־לוֹ׃
 18 הִנֵּה אֲנִיכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נִתְּחָלוּ יְהוָה
 לְאַחֹתִי וְלַמּוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת
 הַשָּׁבוֹן בְּהַר צִיּוֹן׃ ׀
 19 וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הַאֲבוֹת
 וְאֶל־הַיְהוּדִים הַמַּעֲצָפִים וְהַמְקַדְּמִים הַלְוֵאִים
 אֶל־אֲלֹהֵיו וְדַרְשׁ בַּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמִּתִּים׃
 20 לְתוֹרָה וְלַתְעוּבָה אֲסִילֹא יֹאמְרוּ בְּדִבְרֵךְ
 הָיָה אֲשֶׁר אֵינִי־לוֹ שֹׁחֵר׃
 21 וְעָבַר בָּהּ יָקוּשָׁה וְרָעַב וְהָיָה כִּי־יִרְעַב
 וְהַתְקַצֶּף וְקַלָּל בְּמַלְכוֹ וּבְאַלְהָיו וַיִּנְהַר
 לְמַקְלָה׃
 22 וְאֶל־אֲרָץ יְבוּס וְהָיָה צָרָה וְהַשְׂכָּחָה מֵעוֹף
 צוּקָה וּבַאֲפֵלֶה נִשְׁחָר׃
 23 כִּי לֹא מוֹעֵף לְאֲנִשׁ מִזְּעַק לֶחֶם כִּפֶּתֶת הַרְאָשׁוֹן
 הַקַּל אֲרֻצָּה וְזָבִלֹן וְאַרְצָה נִפְתְּלִי וְהַתַּחְרוּן
 הַקְבִּיד רָכַב תֵּם עִבַר תַּרְבֵּן לְגִילֵי הַגּוֹיִם׃

9

1 הַעַם הַחֲלָכִים בַּחֲדָךְ רִאיוֹ אֹרֶךְ יָדוֹל יִשְׂבִּי
 בְּאַרְץ צִלְמֹנוֹת אֹרֶךְ נִגְיָה עַלְיֵיהֶם׃
 2 הַרְבִּיבַת הַגּוֹי לֹא ב (לו ק) הַנְדִלְתָה הַשְׁמָחָה
 שְׂמָחוֹ לְפִינֶךָ בְּשִׁמְחַת בְּקַצְרוֹ כַּאֲשֶׁר יִגִּילוּ
 בְּהַחֲלָקֵם שְׁלָל׃
 3 כִּי אֹתִיעַל־סִבְלוֹ וְאֵת מִטָּה שִׁכְמוֹ שָׂבַט הַנִּגְשׁ
 בּוֹ תַחַתֶּךָ בַּיּוֹם מַדְוִן׃
 4 כִּי כְּלִיסְאוֹן סָאן בְּרַעֲשׁ וּשְׂמֻלָּה מְזוֹלְלָה
 בְּדָמַיִם וְהָיָה לְשַׁרְפָּה מְאֻבְּלַת אֵשׁ׃
 5 כִּי־תִלְדוּ יְלָדֵינוּ בֵּן נִתְּחָלֵנוּ וְהָיָה הַמַּשְׂרָה
 עַל־שִׁכְמוֹ וְיִקְרָא שִׁמּוֹ פֵּלֵא יַעֲזֵץ אֵל גְּבוּר
 אָבִיעַד שַׁרְשֻׁלּוֹם׃
 6 לְמַרְכָּבָ ב (למרכבה ק) הַמַּשְׂרָה וְהַשְׁלָוִם
 אֵינִי־קִיץ עַל־יִפְסֹא כּוֹד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּיֵן
 אֶתְּהָ וְלִסְעָדָה בְּמַשְׁפָּט וּבְצָדָקָה מַעֲטָה
 וְעַד־עוֹלָם קִנְיַת צֶדֶק וְהָיָה צְבָאוֹת
 תַעֲשֶׂה־זֹאת׃ ׀
 7 דַּבֵּר שְׁלַח אֶדְוֶנּוּ בְּנִיעַקֶבֶת וּנְפֵל בְּיִשְׂרָאֵל׃
 8 וְיִדְעוּ הַעַם כְּלוֹ אֲפָרִים וְיֹשֵׁב שְׂמֵרוֹן בְּגָאָה
 וּבְגֻלָּה לֵבֵב לְאַמֵּר׃
 9 לְכִימִים נִפְלוּ וְנִגְוִיתָ נִבְנֵה שִׁקְמִים נְדַעוּ
 וְאֶרְצֵים נַחֲלִיף׃
 10 וְנִשְׁגְּבַ וְהָיָה אֶת־צִרְיֵי רַצְיֹן עַלְיֵיו וְאֶת־אִיְקִי
 יִסְבִּסַּךְ׃
 11 אַרְכֵם מְקָרַם וּפְלִשְׁתִּים מַחְזְרוֹ וְיִאֲכָלוּ

7

1 וְהָיָה בַּיּוֹם אֶתּוֹ כְּרִימְתֶם בְּרַעְזוֹהוּ מִלֶּךְ
 וְהוֹדִיָה עַלְהָ רַצְיֹן מִלֶּךְ־אַרְכֵם וּפְקַח כְּרִימְלֵיכוֹ
 מִלֶּךְ־יִשְׂרָאֵל וְרוֹשְׁלֵם לְמַלְחָמָה עַלְיָהּ וְלֹא יָבֹל
 לְהִלְחֵם עַלְיָהּ׃
 2 וְגַד לְבַיִת כּוֹד לְאַמֵּר נְהַח אַרְכֵם עַל־אַפְרוֹים
 וְנִגַּע וּלְכָבוּ וּלְכָבוּ עִמּוֹ כְּכּוֹ עַצְרֵי־עַר
 מַכְּרֵירוֹחַ׃
 3 וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי־שָׁמַיִם צִרְאַת־לְקַרְנַת אֶתּוֹ
 אֶתְּהָ וּשְׂאֵר יְשׁוּבֵי בְּנֵיךְ אֶל־קֶצֶה תַעֲלֵת הַבְּרָכָה
 הַעֲלִינָה אֶל־מַסְלַת שְׂדֵה כּוּבֵס׃
 4 וְאִמְרֹת אֵלֶיךוּ הַשִּׁמְרָה וְהַשְׁקֵט אֶל־תִּירָא
 לְבִבְךָ אֶל־יָרִיב מִשְׁנֵי זִבְבוֹת הָאֹדִים הַעֲשִׂנִים
 הַאֲלֵהָ בְּהַר־אֶרֶץ רַצְיֹן וְאַרְכֵם וְכִרְמֵלֵיכוֹ׃
 5 יָעַן בִּירוּעֵץ עֲלֶיךָ אַרְכֵם רַקֵּה אֲפָרוֹים
 וְכִרְמֵלֵיכוֹ לְאַמֵּר׃
 6 וְעַלְהָ בִיהוּדָה וְיִקְרַצְהָ וְיִקְבֶּעְהָ אֵלֶינוּ
 וְנַמְלִיךְ מִלֶּךְ בְּיוֹכֵה אֵת בְּרַעֲבָאֵל׃ ׀
 7 כֹּה אָמַר אֱדְוֶנּוּ יְהוָה לֹא תִקּוּם וְלֹא תַהֲנִי׃
 8 כִּי רֵאשׁ אַרְכֵם הַעֲמָשׁ וְרֵאשׁ הַעֲמָשׁ רַצְיֹן
 וְכַעֲרוֹר שִׁימוֹ וְחַטְשׁ עֲזָה וְחַת אֲפָרוֹים מֵעַם׃
 9 וְרֵאשׁ אֲפָרִים שְׂמֵרוֹן וְרֵאשׁ שְׂמֵרוֹן
 כְּרִימְלֵיכוֹ אֵם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תַאֲמִנוּ׃ ׀
 10 וְיִוִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֱלֹהֵינוּ לְאַמֵּר׃
 11 שְׂאֵלֶיךָ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֲלֵיךָ הַעֲמָשׁ
 שְׂאֵלָה אוֹת הַנְּשִׁבָה לְמַקְלָה׃
 12 וְיֹאמְרוּ אֶתּוֹ לֹא־אֲשָׂאֵל וְלֹא־אֲנַסֶּה
 אֶת־יְהוָה׃
 13 וְיֹאמְרוּ שְׂמַעְרָנָה בַּיִת כּוֹד הַעֲמָשׁ מִכֶּם
 תְּלַאֲוֹת אֲנִישֵׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת־אֲלֹהֵי׃
 14 לְכֹן יִתְּן אֶדְוֶנּוּ הוּא לְכֶם אוֹת הַנְּהַח הַעֲלָמָה
 הַרְהֵוּ וְחַלְדַת בֶּן וְקַרְנַת שְׂמֵנוּ עָמְנוּ אֵל׃
 15 תִּמְאָה וְדַבֵּשׁ יֹאכֵל לְדַעַתּוֹ מֵאִים כְּרַעַע
 וּבְחֹזֶר כַּטּוֹב׃
 16 כִּי בַטָּרְס יֵדַע הַנֶּעַר מֵאֵס כְּרַעַע וּבְחֹזֶר כַּטּוֹב
 תַעֲבוֹב הַדְרֹמָה אֲשֶׁר אֶתּהָ קִיץ מַכְּרֵי שְׂנֵי מַלְכָּיִה׃
 17 כִּי־בֵיא יְהוָה עֲלֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ וְעַל־בַּיִת אֲבִיב
 יָמִים אֲשֶׁר לֹא־אֶבֹֹא לְמִיּוֹם סוֹר־אֲפָרוֹים מַעַל
 וְהוֹדִיָה אֵת מִלְּךְ אֲשָׁרוֹ׃ ׀
 18 וְנִהְיָ וְנִהְיָ הוּא יִשְׁרָק יְהוָה לְזַבוֹב אֲשֶׁר
 בְּקֶצֶה יְאֵרִי מַצְרַיִם וְלִדְבֹרָה אֲשֶׁר בְּאַרְץ
 אֲשׁוּר׃
 19 וְכֹאָ וְנָחוּ וְנָחוּ כֹלָם בְּגַתְלֵי הַבַּתּוֹת וּבְנַקְרִי
 הַשְׁלֵעִים וּבְכָל הַנְּעֻצְצֻיִם וּבְכָל הַתְּהַלְלִים׃
 20 בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֶדְוֶנּוּ בַתַּעַר הַשְּׂכִירָה
 בְּעִבְרֵי נְהַר בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת־הַרְאָשׁ וְעַרֶּךְ
 הַתְּהַלְלִים וְגַם אֶת־הֶעָקָן תַּסְפֶּה׃ ׀
 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְּחַדֵּאֵשׁ עֲגֻלַת בְּקָר
 וְשֶׁת־צֹאן׃
 22 וְהָיָה מְרַב עֲשׂוֹת חֶלֶב יֹאכֵל תִּמְאָה
 בְּיַתְּמָאָה וְדַבֵּשׁ יֹאכֵל כְּלֵי־הַנְּחוּתָר בְּקַרְב
 הָאֲרָץ׃
 23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה כְּלֵי־מַקְוִים אֲשֶׁר
 יִתְּחַדֵּשׁ אֶלְיָף גָּפוֹן בַּאֲפֵלֶר כְּסָף לְשִׁמְרֵי וּלְשֵׁנֵי
 יְהוָה׃
 24 כְּחַצִּים וּבְקַשְׁתֵּי יִבוֹא שְׂמָה כִּי־שְׂמִיר וְשֵׁנֵי
 תַתְּחֵה כְּלֵי־הָאֲרָץ׃
 25 וְכֵל הַחֲרִים אֲשֶׁר בְּמַעֲרָר יַעֲדֵרוּן
 לֹא־תִבְזָו שְׂמָה וְקַאֲתֵי שְׂמִיר וְשֵׁנֵי וְהָיָה לְמַשְׁלַח
 שׁוֹר וּלְמַרְמֵס שֶׁחַ׃ ׀

8

1 וְיֹאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵי כְּחִידְךָ גִּלְיוֹן גְּדוֹל וְכַתֵּב
 עַלְיוֹ בַּחֲרָטֵם אֲנִישׁ לְמַהֵר שְׁלַל חֶשׁ בּוֹ׃
 2 וְאֲשִׁיעִידָה לִּי עֲדִים נְאֻמִּים אֵת אֹרֵנָה הַסְּתַן
 וְאַתְּ־וּבְרַחְתּוֹ בְּן וּבְרַבְחָיו׃
 3 וְאֶקְרָבֶה אֶל־הַיְבִיאָה וְהָתַר וְתַלְדַּר בֶּן וְיֹאמְרוּ
 יְהוָה אֵלֵיךָ קֹרָא שְׂמֵו מַהֵר שְׁלַל חֶשׁ בּוֹ׃
 4 כִּי בַטָּרְס יֵדַע הַנֶּעַר קֹרָא אָבִי וְאָמַי יִשְׂאֵל
 אֶת־חֲחִיל הַעֲמָשׁ וְאֵת שְׁלַל שְׂמֵרוֹן לְפָנֵי מִלֶּךְ
 אֲשׁוּר׃ ׀

17 וְרַעֵו כְּבָשִׁים בְּכַרְכָּם וּתְכַרְבוֹת מַחִים גָּרִים
 יֹאכְלוּ׃
 18 הוּי מַכְשִׁי הַעֲזוֹן בְּחַבְלֵי הַשֹּׁאֵר וּבַעֲבוּת
 הַנְּגִלַת הַשְׂאֵה׃
 19 הַאֲמָרוֹם יְמָהָר וְהַחִשָּׂה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאָה
 וְתִקְרַב וְתִבְזָוָה צַעַת קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 וְנַדְעָה׃ ׀
 20 הוּי הַאֲמָרוֹם לְרַע טוֹב וּלְטוֹב רַע שְׂמִים
 חֲשָׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשָׁךְ שְׂמִים מֶר לְמַחַק
 וּמַחַק לְמֶר׃ ׀
 21 הוּי תַבְּמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגַּד פְּנֵיהֶם נְבַחִים׃
 22 הוּי גְבוּרִים לְשִׁחֹת יַיִן וְאֲנַשְׁרֵי־חַיִל לְמַסֶּךְ
 שַׁבֵּר׃
 23 מַצְדִּיקֵי הַשֶּׁעַ עַקְבֵם שַׁחַד וְצַדִּיקִים
 יִסִּירוּ מִנְּנוּ׃ ׀
 24 לְכֹן כַּאֲבֵל קַשׁ לְשׁוֹן אֵשׁ וְחַטְשׁ לְהֵכָה יְרַפֵּה
 וְשָׂרָשָׁם בְּמַקָּם וְהָיָה וְיִפְרַחַם כַּאֲבַקֵּי יְעַלֶּה כִּי מַאֲסוֹ
 אֵת חֹרֶת־יְהוָה צְבָאוֹת וְזֹאת אִמְרַת
 קְדוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נֹאצִּי׃
 25 עַל־כֵּן תְּהָה אֶרֶץ־יְהוָה בְּעִמּוֹ וַיִּט דָּוָו עַלְיוֹ
 וְיָכְחוּ וְיִרְגָּזוּ הַחֲרָים וְהָיָה גִבְלָתָם פְּסוּחָה
 בְּקַרְבֵם חוּצוֹת בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אֶפְרוֹ וְעוֹד יְדוֹ
 מְנוּחָה׃
 26 וְנִשְׁאַנְסוּ לְגוֹיִם מְחֹחֵק וּשְׂרַק לוֹ מִקֶּצֶה
 הָאֲרָץ וְהָיָה מִהַר קַל יְבוֹא׃
 27 אִירְעָרוּ אֶרֶץ־יִפְשׁוֹל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
 וְלֹא נַפְתָּח אוֹזָר חֲלָצֵיו וְלֹא נַתַּק שְׁרוֹךְ גְּעֻלָּיו׃
 28 אֲשֶׁר חֲצִיו שְׁנוּנִים וּבְכֵל־קִשְׁתֵּיהֶו דְּרַבּוֹת
 פִּרְסוֹת סוּסֵיו כְּצֶרַע יָחַשְׁבוּ וְנִגְלְגִלוּ כַּסּוּפָה׃
 29 סֶאֱנָה לוֹ כְּלִבְיָא וְשֶׂאֵן ב (ישאן ק)
 כְּכַפְּרִיִּים וְיָנַחֵם וְיֹאחֲזוּ תַרְף וְיַגְלִישׁ וְאֵין
 מַצִּיל׃
 30 וְיִנְחָם עַלְיוֹ בַּיּוֹם הַהוּא בְּהַמְתִּים וְנִבְטַם
 לְאֶרֶץ וְהַתִּיחַחֲדָה צַר וְאוֹר חֲשָׁךְ בְּעִרְפָּהִי׃ ׀

6

1 בְּשַׁנְתְּדָמוֹת הַמֶּלֶךְ עֲנִיחָה וְאֹרְחָה אֶת־אֶדְוֶנּוּ
 יִשַׁב עַל־פְּסֹא רַקֵם וְנִשְׂאָ וּשְׁוִלְיוֹ מִלְּאִים
 אֶת־הַחִיכָל׃
 2 שְׂרָפִים עַמְדִים מַעֲשֵׂל לוֹ שֵׁשׁ כְּנַפַּיִם שֵׁשׁ
 כְּנַפַּיִם לְאָחֶד וּבְשָׂתַיִם וּכְסָה כְּפִיו וּבְשָׂתַיִם
 וּכְסָה רַגְלָיו וּבְשָׂתַיִם יַעוֹפֵף׃
 3 וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאִמְרוּ קְדוֹשׁ אֲשֶׁר קְדוֹשׁ
 יְהוָה צְבָאוֹת מִלֵּא כְּלֵי־הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ׃
 4 וְנִגְעוּ אַחֲוֹת הַסְּפָים מִקּוֹל הַקְּבוֹרָה וְהַבַּיִת
 יִמְלֵא עֵשָׂן׃
 5 וְאִמְרוּ אִוִּיָלֵי כִי־נִדְמַתִּי כִּי אִישׁ
 מַטְאֵשׁ־שָׂפֵתִים אֲנִיכִי וְכַחֲדָךְ עַם־מַטָּא שְׂפֵתִים
 אֲנִיכִי יֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רִאֵו
 עֵינֵי׃
 6 וְעַרְפָּ אֲלֵי אָחֶד מִדַּהְשָׁרְפִים וּבִדּוֹ רֻצְפָה
 בְּמַלְקֻסְתִּים לְקַח מַעַל הַמַּזְבֵּחַ׃
 7 וְנִגַּע עַל־פִּי וְיֹאמְרוּ הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ
 וְסָר עֻזְךָ וְתַחַתְּךָ תְּכַפֵּר׃
 8 וְאֲשָׁמַע אֶת־קוֹל אֶדְוֶנּוּ אִמְרוּ אֶת־דְּמִי אֲשַׁלַּח וְמי
 יִלְדֵי־לֵנוּ וְאִמְרוּ הַיְנִי שְׁלַחְנִי׃
 9 וְיֹאמְרוּ לֶךְ וְאִמְרַתָּ לַעֲם הָיָה שְׂמָעוּ שְׂמוּעָה
 וְאֶל־תִּבְנוּ וְקָרוּ רִאֵו וְאֶל־תַּדַּעְוּ׃
 10 הַשָּׁמֵן לְכִתְּשֵׁם הָיָה וְאִזְנוֹ הַקְּבֵד וְעֵינָיו
 הִשֶּׁעַ כְּרִי־רָחַב כְּעֵינָיו וּבְאִזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְכָבוּ
 יִבְיֹן וְשֵׁב וּקְפֹא לוֹ׃
 11 וְאִמְרוּ עַד־מָתַי אֶדְוֶנּוּ וְיֹאמְרוּ עַד אֲשֶׁר
 אֲבִשְׂאֵ עֵרִים מֵאִין יֹשֵׁב וּבְחַיִּים מֵאִין אַרְכֵם
 וְהִאֲדָמָה תִשָּׂאֵה שְׂמָמָה׃
 12 וּרְחַק יְהוָה אֶת־הַיָּדָם וְהַבַּיִת הַשְּׂזוּכָה
 בְּקַרְבֵם הָאֲרָץ׃
 13 וְעוֹד בְּהָ עֵשָׂה־יָה וּשְׂבָה וְהָיָה לְבָעַר כַּאֲלֵהָ
 וּכְבָאֻוֹן אֲשֶׁר שְׁשַׁלַּכְתָּ מְצַבַת כֶּם זָרַע קֹדֶשׁ
 מַבְּחָהִי׃ ׀

18 בַּיּוֹם הַהוּא יִסִּיר אֶדְוֶנּוּ אֵת הַשְׂאֵרָת
 הַעַבְקִים וְהַשְּׂבִיסִים וְהַשְּׂחָרָיִם׃
 19 הַנְּסִיפוֹת וְהַנְּשִׁיחוֹת וְהַקֵּשְׁלוֹת׃
 20 הַפְּאָרוֹים וְהַנְּעֻזוֹת וְהַמַּשְׂרָם וְכַתִּי הַנְּגַשׁ
 וְהַחֲלָשִׁים׃
 21 הַטְּבָעוֹת וְגוֹמֵי הָאָרֶץ׃
 22 הַמַּחְלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת וְהַמַּטְפָּחוֹת
 וְהַחֲרָטִיִּים׃
 23 וְהַגְּלַיִם וְהַסְּדִינִים וְהַמַּנְצִיפוֹת וְהַדְּרִידִים׃
 24 וְהָיָה תַחַת פְּשָׁם מִקִּי יְהוָה וְתַחַת תְּהוֹרָה
 נִקְרָה וְתַחַת מַעֲשָׂה מִקְשָׁה קֹרְחָה וְתַחַת פְּתִיגָל
 מִחֻגְרַת שַׁק בִּיתְּחַת יִפִּי׃
 25 מֵתוֹךְ בְּחֶרֶב יִפְלוּ וְגִבוּרָתָךְ בְּמַלְחָמָה׃
 26 וְאֵנוּ וְאַבְלוּ מִחֵסֶה וְנִקְרָה לְאַרְץ תַּשֵּׁב׃

4

1 וְתַחְזִיקוּ שְׂבָע נִשְׂיָם פְּאִישׁ אָחֶד בַּיּוֹם הַהוּא
 לְאַמֵּר לְחַמְנוּ נִאֲכַל וְנַמְלַחְנוּ וְנִלְבֵּשׁ כַּחַר יִשְׂרָאֵל
 שְׂמָךְ ע

אֱדִישְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זַאת לֹא־שָׁב אִפּוּ
 וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיהָ:
 12 וְהֵעָם לֹא־שָׁב עַד־הִפְכוּ וְאֶת־יְהוָה
 צְבָאוֹת לֹא־רָשׁוּ׃
 13 וְנִבְחַת יְהוָה מִשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנַב כַּפֵּה
 וְאִמְנוֹן יוֹם אֶחָד׃
 14 זָקֵן וְנִשְׁוֹאֲרִים הוּא הָרָאשׁ וְנָבִיא
 מוֹחֵד־שִׂקְר הוּא הַקֹּנֵב׃
 15 וַיְהִי מֵאַשְׁרֵי הַעֲשִׂיהָ מִתַּעִים וּמֵאַשְׁרֵי
 מַבְלִיעִים׃
 16 עַל־פֶּן עַל־בְּחוּרָיו לֹא־יִשְׂמַח וְאֵדְנִי
 וְאֶת־יִתְחִי וְאֶת־אֱלֹמָנְתָיו לֹא יִחַם כִּי כֵלוּ
 תָנָף וְנִפְּרַע וְכַל־פֶּה לָדָר נִבְלָה בְּכָל־זַאת
 לֹא־שָׁב אִפּוּ וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיהָ׃
 17 כִּי־בִעֲרָה כְּאֵשׁ רָשָׁעָה שְׂמִיר וְשִׂית תֵּאכַל
 וְהַצֹּת בְּסֻכְבֵי הַדֶּשֶׁר וְהִחֲבֹכָב גֹּאֲתָ עָשָׂן׃
 18 בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת נַעֲתָם אֲרַךְ וַיְהִי הָעַם
 כַּמֶּאֱבֵלָה אֲשֶׁר אִישׁ אֶל־אֶחָיו לֹא יִחְמְלוּ׃
 19 וְזָקֵן עַל־יָמָיו וְרַעֵב וּיִחְבַּל עַל־שְׂמֹאוֹל
 וְלֹא יִשְׁבַּעוּ אִישׁ בְּשַׂר־רֵעֵו אֲבִלְוִי׃
 20 מִנִּשְׂאָה אֶת־אֲפָרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת־מִנְשָׁה וַיַּחְדּוּ
 תַּמָּה עַל־יְהוָה בְּכָל־זַאת לֹא־שָׁב אִפּוּ וְעוֹד
 יָדוֹ נִטְוִיהָ׃

10

1 הוֹי הַחַקְמִים חֲקַמְיָאָוֹן וְיִמְכְּתִיבִים עַמְּל
 כַּתְּבוּ׃
 2 לַחֲסוֹת מִדַּיִן כְּלַיִם וְלִגְלוֹל מִשְׁפַּט עֲנְיֵי עַמִּי
 לַהֲיוֹת אֱלֹמָנוֹת שְׁלֵלָם וְאֶת־יְהוָה יִבְזוּ׃
 3 וְהִסֵּדִי עָשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָה וְלִשְׁוֹאָה מִסֶּרְחַק
 תְּבוּאָה עַל־יָמֵי תַנּוּסוֹ לְעֻזְקָה וְאָנְהָ תִּשְׁבֹּנוּ
 כַּפְּוֹדָם׃
 4 בְּלַחֲתֵי כְרַע תַּחַת אֲסִיר וְתַחַת הַרְוָגִים יִפְלוּ
 בְּכָל־זַאת לֹא־שָׁב אִפּוּ וְעוֹד יָדוֹ נִטְוִיהָ׃
 5 הוֹי אֲשׁוּר שְׂבַט אַפִּי וּמִסְכָּה הוּא בִיָּדָם עַמִּים׃
 6 בָּנוּי תְּנַף אִשְׁלֹחֵנו וְעַל־עַם עֲבָרְתָּ אֲצִינוּ
 לְשַׁלַּל שָׁלָל וְלָבוֹן בּוֹ יִלְשִׂימוּ כִּי (וּלְשׁוֹמוֹ ק)
 מִרְמָס בְּחִמְר חוֹצוֹת׃
 7 וְהוּא לֹא־יָכִן וְיָכֹחַ וּלְבָבָו לֹא־יָכִן וְהָשָׁב כִּי
 לַחֲשָׂמִיד בְּלַבְבוֹ וְלַחֲכַרִּית גּוֹיִם לֹא מַעֲט׃
 8 כִּי יֵאָמֵר הֲלֹא שָׂרֵי יַחְדּוֹ מִלְּכִים׃
 9 הֲלֹא כְּכַרְמִישׁ בְּלִנּוֹ אִסְלָא כַּאֲרֵפֶד חֶמֶת
 אִסְלָא כְּתַמְשֵׁק שְׁמֹרוֹן׃
 10 בַּאֲשֶׁר מֵצָאָה יָדִי לַמְּלָכֹת הָאֵלִיל
 וְכַסִּי־לִיָּהֶם מִירוּשָׁלַיִם וּמִשְׁמֹרוֹן׃
 11 הֲלֹא בֵּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְשׁמֹרוֹן וְלָאֵלִילִיָּהֶם כֵּן
 אֲעִשֶׂה לִירוּשָׁלַיִם וְלַעֲצָבִיהָ׃
 12 וְהָיָה כִּי־יִבְצַע אֲדָנִי אֶת־כְּלִמְשֵׁהוּ בְּהַר
 צִיּוֹן וִירִירוּשָׁלַיִם אֶפְקֵד עַל־יַרְיִי־גֹל לִבָּב
 מִלְּךְ־אֲשׁוּר וְעַל־הַפְּתָאָרֶת רֹם עַיְנֵיו׃
 13 כִּי אִמַר בִּכְחַד דָּבָר עֲשִׂיתִי וּבַחֲכַמְתִּי כִּי
 נְבִלְתִי וְאֲסִיר א נְבוֹלָה עַמִּים וַעֲשִׂיתִי־לֵיהֶם כִּי
 (וַעֲשִׂיתִי־לֵיהֶם ק) שׂוֹשְׂתִי וְאוּרִיד בִּיאֲבִיר
 יוֹשְׁבֵיבִים׃
 14 וְתַמְצַא כַּקָּן א וְדִי חִמַּל הָעַמִּים וְכַאֲפָר
 בִּיצִים עָבוֹת כִּלְהַרְצוֹן אֵנִי אֶסְפְּתִי וְלֹא תֵהָה
 נָדָד כְּנָף וּפְצָה פֹה וּמְצַפָּרָף׃
 15 תִּהְיֶה־תְּפֹאֵר הַקְּרָנוֹן עַל הַחִצֵּב כִּי אֲסִי־תִגְדַּל
 הַמְּשׁוֹר עַל־מִינְפוֹ הַקְּרָנוֹף שְׂבַט וְאֶת־מִדְרֹמִיּוֹ
 בְּהָרִים מִטָּה לֹא־עִי׃
 16 לִכֵּן יִשְׁלַח הָאָדָם יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנְיוֹ
 רִזּוֹן וְתַחַת כְּבָדוֹ יִקַּד יִקַּד בִּירוֹד אֲשׁ׃
 17 וְהָיָה אוֹר־יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקִדְוֹשׁוֹ לְלֶהְקֶה
 וּבִעֲרָה וּבִעֲבָלָה שִׂיתוֹ וְשִׂמְרוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃
 18 וּבְבֹדִד יַעֲרוּ וּבְרַמְלוֹ מִנְפַשׁ וְעַד־יַבֶּשֶׁת
 וְכֹלְהָ וְהָיָה כַּמֶּסֶס נֹסִס׃
 19 וְשָׂאֵר עַץ יַעֲרוּ מִסְפָּר יְהִי וְנָעַר
 יִתְקַבֵּם׃
 20 וְהָיָה אֵינִי בְּיוֹם הַהוּא לֹא־יִסְיֵף עוֹד שְׂאֵר
 יִשְׂרָאֵל וְפֹלְיֹת בֵּית־יִשְׂרָאֵל לַהֲשֵׁעַן עַל־מַבְוֹה
 וְנִשְׁעַן עַל־יְהוָה קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בַּמֶּתָה׃
 21 שְׂאֵר שְׂאֵר יִשׁוּב שְׂאֵר יַעֲבֹךְ אֶל־לֹא־גְבוּר׃

22 כִּי אֲסִי־הֵיָה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כַּחוֹל תֵּהֵם שְׂאֵר
 יִשׁוּב כִּי פְלִיזוֹן הַרְוִין שׂוֹמְרֵ צַדִּיקָה׃
 23 כִּי כִלְה וְנַחֲרָצָה אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת עֵשָׂה
 כִּמְקַבֵּב כִּל־הָרָרְצִי׃
 24 לָכֵן בִּהֲאִמֵּר אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־תִּירָא
 עַמִּי יִשׁוּב צִיּוֹן מֵאַשְׁרוּר בְּשֵׂכֶת וּבְקַפָּה וּמִסְתַּוּהוּ
 וַיִּשְׂאֵר־עַלִיד בְּדָרְךָ מִצְרַיִם׃
 25 כִּי־עוֹרֵד מַעַט מַזְעָר וְכִלְהָה זָעַם וְאִפִּי
 עַל־חַבְלֵיהֶם׃
 26 וְעוֹרֵד עַלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שׂוֹט כִּמְפַת מִדְּוֵן
 בַּצּוֹר עוֹרֵב וּמִסְתַּוּהוּ עַל־יָתֵים וּנִשְׂאוּ בְּדָרְךָ
 מִצְרַיִם׃
 27 וְהָיָה אֵינִי בְּיוֹם הַהוּא וְסוֹר סִבְלוֹ מַעַל שְׂבַמְךָ
 וְעִלּוֹ מַעַל צִנְאוֹךָ וְחִפְלָל עַל מִגְּדַיִּי־שָׂמֹן׃
 28 בָּא עַל־עֵצֵת עָבַר בְּמַגְרוֹן לַמַּכְמַשׁ וּפְקִיד
 כִּלְוִי׃
 29 עָבְרוּ מַעַפְרָה גִבֶּע מְלוֹן לָנוֹ תִּרְחַה הַרְקָה
 גִּבְעָה שְׂאוּל נִסְהָ׃
 30 צַהֲלִי קוֹלְךָ בַּת־גַּלִּים הַקְּשִׁיבִי לִישָׁעָה עֲנִיה
 עַנְתּוֹת׃
 31 נְדָרְךָ מִדְּמַנְהָ יִשְׁבִּי תַּגְבִּים הַעִיּוֹ׃
 32 עוֹד הַיּוֹם כִּבְנָב לַעֲמֹד וְנָפַר יְדוֹ הַר בִּי־דַ כִּי
 (בַּת־צִיּוֹן ק) גִּבְעָתָה וִירוּשָׁלַיִם׃
 33 הִנֵּה הָאָדָם יְהוָה צְבָאוֹת מְסַפֵּר פֶּאֶרְהָה
 כְּטַעַרְצָה וְרַמְי תְּקוּמָה גְּדוּעִים וְהַנְּבֹתִים
 יִשְׁפְּלוּ׃
 34 וְנִסְפָּר סִבְכִי הַדֶּשֶׁר בְּרַקְלוֹ וְהַתְּלַבְלוֹן בְּאֲדִיר
 יָפוּל׃

11

1 וַיִּצְא חֲמַר מִגִּזְעוֹ וַיִּשׁ וְנָצַר מַשְׁרֵשׁוֹ יְפָרְהָה׃
 2 וְנִקְחָה עַלְיוֹ רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וַיִּבְיָה רוּחַ
 עֲזָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ דַּעַת וְרֹאֵת יְהוָה׃
 3 וַתְּרִיחוּ בִירְחַת יְהוָה וְלֹא־לִמְרָאָה עֲנִיּוֹ
 יִשְׁפֹּטוּ וְלֹא־לְמַשְׁמַשׁ אֲזַנְיוֹ וַיְכִיבֵם׃
 4 וְנִשְׁפַּט כְּצַדִּיק הַלֵּים וְהַחֹבֵית בְּמִשְׁוֹר
 לְעַגְוִי־אֲרַךְ וְהַסְּחָדִי אֲרַךְ שִׁבְעַם פִּיּוֹ וּבְרוּחַ
 שָׂפְתָיו יְמִית רָשָׁע׃
 5 וְהָיָה צְדָק אֲוִיר מִתְנִיּוֹ וְהַמַּמֹּנָה אוֹרֵר
 תְּלַצְוִי׃
 6 וְהָיָה זָבַב עַם־כִּשְׁבֵּשׁ וְגַמְרֵ עַם־גִּדֵי וְרַכִּיז וְעַגְל
 וּכְפִיר וּמִרְאֵי וַחֲדוּ וְנַעַר כַּמֶּן הַחָגֵם׃
 7 וְהָיָה זָבַב תְּרַשְׁעִיָּה וַחֲדוּ וְהִבְצָו לְלַחֲתֵן
 וְהָיָה בְּכַמְרֵ יֹאֲבֵלִיתָנוּ׃
 8 וְנִשְׁעַשַׂע יֹנֵק עַל־הָר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֶת
 צִפְעוּנִי גְמוֹל יְדוֹ הַחֵה׃
 9 לֹא־יִרְעֻוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַיָּר קִדְשִׁי
 כִּי־מֵלָאָה הָאֲרָרְץ הַעֵשָׂה אֶת־יְהוָה כַּמִּים לֹסֵם
 כְּמַסִּים׃
 10 וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא שֶׂשׁ וְשֵׂי אֲשֶׁר עֲמַד לִנְסֵם
 עַמִּים אֲלוּי גּוֹיִם וְדֶרֶשׁוּ וַתִּהְיֶה מְנַסְתּוֹ
 כְּבֹדִי׃
 11 וְהָיָה אֵינִי בְּיוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדָנִי אִשְׁנִית יְדוֹ
 לְקַנּוֹת אֶת־שְׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאַשְׁרוּר
 וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעִלָּם וּמִשְׂנַעֵר
 וּמִחֲמַת וּמֵאֵי תֵים׃
 12 וְנִשְׂאָ נֹס לְגוֹיִם וְאֶסְפֵּר נַחֲתִי יִשְׂרָאֵל וְנַפְצוֹת
 יְהוָה וְקִבְּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאֲרָרְץ׃
 13 וְסָרְהָ קַנְאוֹת אֶפְרַיִם וַחֲרָרָה יְהוּדָה וַיִּכְרְתוּ
 אֶפְרַיִם לֹא־יִקְנֹא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יַצַּר
 אֶת־אֶפְרַיִם׃
 14 וְעַפְּו בְּתִרְפָּה פִּלְשְׁתִּים יִמָּה וַחֲדוּ וַיְבּוֹ
 אֶת־בְּנֵי־עַמֵּם אֲדוּם וּמוּאָב מִשְׁלּוֹחַ יָכֵם וּבָנִי
 עַפּוֹן מִשְׁמַעֲמָם׃
 15 וְהִתְחַרְּוּ יְהוָה אֵת לְשׁוֹן וְסַמְצָרִים וְהִנְיֵף
 יְדוֹ עַל־תַּגֵּרָה כַּעַם רוּחוֹ וְהִכְהוּ לִשְׁבַעָה
 נְחַלִּים וְהַחֲרִיךְ בְּעִגְלֵיִם׃
 16 וְהָיָה מְסֻלָּה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר
 מֵאַשְׁרוּר בֵּאֲשֶׁר הִתְקַה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עָלֹתוֹ
 מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם׃

12
 1 וְאַמְרַתָּ בְּיוֹם הַהוּא אוֹרֵךְ יְהוָה כִּי אֶנְפְּתֵי כִי
 יִשׁוּב אֶפְרָיִם וְהִתְחַמְּנִי׃
 2 הִנֵּה אֵל יִשְׁוִעָתִי אִבְטַח וְלֹא אֶפְקַד כִּי־עִי
 וְזִמְרַתִּי יְהוָה וְהָיָה לִי־יִלְדִי לִישׁוּעָה׃
 3 וַיִּשְׂאֲתַם־מַיִם בְּשׂוֹן מִמִּעְנֵי תִישׁוּעָה׃
 4 וּבְאַמְרָתָם בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ לֵיהוָה קִרְאוּ
 בְּשִׁמְחָה הוֹדִיעוּ כְּעַמִּים עַל־יִלְדָתוֹ תְּהַבְּרוּ כִּי
 נִשְׁבָּב שְׂמוֹ׃
 5 וְאִמְרוּ יְהוָה כִּי גֹאֲוֹת עֵשָׂה מְצַדֶּכֶת כִּי (מִדְּעַת
 ק) זָאת בְּכִלְהַרְצוֹן׃
 6 צַהֲלִי וְרַנִּי וַיִּשְׁבַּת צִיּוֹן כִּי־גִדְלוֹ בְּקַרְנֶךָ
 קִדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

13

1 מִשָּׂא בָבֶל אֲשֶׁר תָּוֹה וְשַׁהֲרוּ כְּנַרְאוּמִין׃
 2 עַל הַר־נְשֵׁפָה שֹׂאֲרִים הִרְיוּ קוֹל לָהֶם
 הַגַּיְפוֹ יָד וְנַבְאוֹ פָתְחֵי גַדִּיבִים׃
 3 אֵנִי צְוִיתִי לְמַקְדְּשִׁי גַם קְרַתִּי גְבוּרִי לֹא־פִי
 עַל־זֵי גְאָוְתִי׃
 4 קוֹל הַמּוֹן בְּהָרִים קְמוֹת עִסְרָב קוֹל שְׁאוֹן
 מִמְּלַבֹּת גּוֹיִם וְנַאֲפִים יְהוָה צְבָאוֹת מִסְפֹּד
 צְבָא מִלְחָמָה׃
 5 בְּאַיִם מֵאַרְצֵי מְרֻחַק מְקַצָּה תְּשָׂמִים יְהוָה וְכִלְי
 וְעַמּוֹ לַחַפַּל כִּל־הָרָרְצִי׃
 6 תִּלְיִלוּ כִּי קְרוּב יוֹם יְהוָה כְּשֹׂדּ מִשְׁדֵי יְבוּאָה׃
 7 עַל־יָפֵן כְּלִי־זֶהִים תְּרַפְּיָה וְכָל־לֵבָב אַנְוֹשׁ
 יִמָּס׃
 8 וְנִבְחַלוּ אֶ צְרִירִים וְסֻבְּלִים יֶאֱחִיזוּן בְּיִוֹלְדָה
 יְחִילוֹן אִישׁ אֶל־רַעֲהוּ וַתַּקְהוּ פְּנֵי לִסְבִּים
 כְּפִיָּתִים׃
 9 הִנֵּה יוֹם־יְהוָה בָּא אֲבֹהָיו וְעָבְרָה וְסָרוֹן אַף
 לְשׁוֹם הָאֲרָרְץ לִשְׁפַח וְחִסְאוֹתֵי יִשְׁמִיד מִמָּנְהָ׃
 10 כִּי־יִבְרַכְכִי תְּשָׂמִים וְכַסִּי־לֵיהֶם לֹא יַחֲלוּ
 אוֹרָם הֶשֶׁד תְּשַׁמֵּשׁ בְּצַאֲתוֹ וְיָרַם לֹא־יִגִּיעַ אוֹרוֹ׃
 11 וְסַקְרַתִּי עַל־תְּבַל רַעָה וְעַל־רַשָּׁעִים עֶזְוִם
 וְהַשְׁבַּתִּי יֶאֱוֹן וְזֶים וְנְאוֹת עֲרִיצִים אֲשִׁפִּיל׃
 12 אוֹרְקִיר אֲנֹשׁ מִפּוֹ וְהָדָם מִפְתָּח אוֹפִיר׃
 13 עַל־יָפֵן שְׂמִים אֲרָגִיו וְכִתְּשֵׁה הָאֲרָרְץ מִקְמוֹמָהּ
 כְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְכִים חֶרוֹן אַפִּי׃
 14 וְהָיָה כַּבְּצִי מִדָּח וְכַצִּוֹן וְאִין מִקְּבַץ אִישׁ
 אֶל־עַמּוֹ וְפָנוּ וַיִּאֵשׁ אֶל־אֲרַצּוֹ וְנִסּוּ׃
 15 כִּלְהַתְּמַצָּא יִדְקַר וְכִלְהַתְּנַסְכָּה יָפוּל כְּרַבִּב׃
 16 וְעַל־לִיָּהֶם וְרַשְׁטוּ וְעַיְנֵיהֶם וַיִּשָּׁפוּ כַּתִּיָּהֶם
 וַיְגַעֲמוּ הַשִּׁנְעָה כִּי (תַּשְׁכַּחֲנָה ק)
 17 הִנְנִי מַעֲבִיר עַל־יָהֶם אֶת־מִיְדִי אֲשֶׁר־כִּסְּפָר לֹא
 יִתְּשְׁבוּ וְזָבַב לֹא יִתְּפַצֵּרִיבוּ׃
 18 וְקִשְׁוֹתוֹת יַעֲרִים תְּרַשְׁטֵנָה וּפְרִי־כֶסֶן לֹא
 יַרְחֲמוּ עַל־בְּנִים לֹא־תַחַסוּם עַיִם׃
 19 וְהָיָה כִּבֶּל צָבִי מִמְּלַבֹּת תַּפְאָרֶת גְּאוֹן
 פְּשִׂדִים כְּמַהֲפַכַת אֱלֹהִים אֶת־סֹסֵם וְאֶת־עַמְּתָהּ׃
 20 לֹא־תִשָּׁבֵב לְנַצַּח וְלֹא תִשְׁכַּן עַד־דֹּדֹר וְדוֹר
 וְלֹא־יְהַלֵּל שֵׁם עַרְבִי וְרַעִים לֹא־יַרְבְּצוּ שֵׁם׃
 21 וְרַב־צַרְשָׁם צַיִם וּמְלֹאוּ כַּתִּיָּהֶם אֱחִים
 וְשָׁכְנוּ שֵׁם בְּנוֹת וְעַזָּה וְשַׁעֲרִים וּרְקִירוֹשִׁים׃
 22 וְעֵזָה אוֹיִם בְּאֶמְלָנוּתֵנוּ וְתַנִּים בְּדִרְכֵי עַגֵּנֵי
 וְקְרוּבֵי לְבוֹא עָתָה וְנִמְכָּה לֹא יִמְשֹׁבוּ׃

14

1 כִּי יִרְחַם יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְיִסְחֵר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
 וְהִנְיָם עַל־אֲדַמְתָּם וְגִלְוָה תַּגֵּר עֲלֵיהֶם
 וְנִסְפָּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃
 2 וְהִלְחָמוּם עַמִּים וְהִבְאוּם אֶל־מִקְמוֹם
 וְהַתְּגַלְּוִים בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמַת יְהוָה
 לְעִבְדֵיהֶם וּלְשִׁפְחוֹת וְהָיוּ שִׂבְים לְשִׁבְיָהֶם וְהָיוּ
 כְּנַעֲנִים׃
 3 וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא לֶךְ מִשְׁצַבָּה וּמִהַרְגֵבֵן
 וּמִן־הַעֲבֵדָה הַקְּשָׁה אֲשֶׁר עִבְדוּךָ׃
 4 וְנִשְׂאָתָה הַמִּשְׁלַל תָּוֹה עַל־מַלְךָ בָבֶל וְאַמְרַתָּה

אֵיךְ שָׂבַת נִגַשׁ שְׂבַחָה מִתְּהֵבָה׃
 5 שִׁבְרֵה יְהוָה מִטָּה רַשָּׁעִים שְׂבַט מְשֻׁלִּים׃
 6 מַכָּה עַמִּים כְּעִבְרָה מַכַּת בְּלַחֲתֵי סְתֵר רֵחַ
 כַּאֲפֵי גּוֹיִם מִרְרָף כִּלְי־חַשְׂדָּי׃
 7 הִנֵּה תִשְׁקָתָה כִּלְהַרְצוֹן פִּצְחוֹ הַחֵה׃
 8 גִּסְרֹוֹשִׁים שְׁחַחוּ לְךָ אַרְצוֹ וְלַכְּנוּן מֵאֲוֹ
 שִׁבְכָתָה לֹא־יִשְׁלַח הַכַּחֲטִיב עַלְיוֹ׃
 9 שְׂאוּל מִתַּחַת הַחֵה לְךָ לְקַרְנָת בּוּרְאָךְ עוֹרֵר
 לְךָ רַפְאִים כִּל־עַשׂוּדֵי אֲרַךְ תְּקִים מִכִּסְאוֹתָם
 פֶּל מְלָכֵי גּוֹיִם׃
 10 פֶּלֶם יַעֲנִי וַיִּאֲמְרוּ אֲלֵיךְ גִּסְדֹּאֲתָה חֲלִיתָ
 כְּמוֹנֵי אֲלִינוּ נִמְשָׁלְתָ׃
 11 הוֹרֵד שְׂאוּל גְּאוֹנְךָ תִּמ

16 בייכח אֶמְר אֲדֹנָי אֵלַי בַּעֲד שְׁנָה פְּשָׁנַי שְׂכִיר וְיָקֵחַ כְּלַבְּפוֹד קָרָר:
 17 וְשֹׂאֵר מִסַּפְר־קִשְׁתׁ גִּבּוֹרַי בְּגִיד־קָדָר יִמְעַטוּ פִי יִהְיֶה אֶלְהֵי־יִשְׂרָאֵל דִּבְרָר:

22

1 מִשָּׂא גִיא תַחְיִין מַהֲלֶךְ אַפּוֹא בִּירְעֻלִית כְּלָדָּ לְגִגְתָּ:
 2 תִּשְׂאוֹת־א מַלְאָה עִיר חוֹמֵיהָ קָרְנֵיהָ עֲלוֹיָהּ תְּלָלֶדָּ לֹא תִלְלִי־חָרֶב וְלֹא מִתִּי מִלְחָמָה:
 3 כְּלִיקָצִינֶיךָ יַנְדוּדֵי־חַד מִקְשֶׁת אֶסְרוּ כָּל־יַמֵּצְאֵי־כַף אֶסְרוּ יַחֲדוּ מַחְלוּכֵי בַרְחָה:
 4 עֲלִפְּנֵי אֶמְרָתִי שִׁעוּ מִנִּי אֶמְרָר בְּפִכִי אֶל־תִּחַצֵּנִי לְחִמְנִי עֲלִישְׂד בַּחֲדָעַמִּי:
 5 כִּי יוֹם חוֹמוֹתַי יִמְבּוֹסֶה וּמְבּוֹכֵה לֹאֲדֹנָי יִהְיֶה צָבָאוֹת בְּגִיא תַחְיִין מִקְרָקֶר קָר וְשׁוֹעַ אֶל־הֶרֶר:
 6 וְעִילָם נִשָּׂא אֲשֶׁפֶה בְּרֻכְבּ אֲדָם פְּרָשִׁים וְקִיר עֵרָה מִגֵּז:
 7 יַחֲדוּ מִקְסָרֵי־עֲמֻנְךָ קוּלְאוֹ רֻכַב וְתִפְרָשִׁים שֹׂחַ שָׂחוּ תְּשֻׁקָה:
 8 וְגָל אַת מַסֵּךְ יְהוּדָה וְתִפַּט בְּיוֹם הַהוּא אֶל־יָשֻׁק בֵּית הַנֶּעֱרַר:
 9 וְאַת פְּקוּשֵׁי עִיר־דָּוִד רְאִיתִם בְּיַרְכּוֹ וְתִקְבְּצוּ אֶת־מִי תִפְרֹכֶה תַחְתּוֹנוֹתַי:
 10 וְאַת־חֲפָזִי יִרְשָׁלַם סִפְרָתָם וְתַחְצוּ תִפְתִּים לִבְצָר חוֹמוֹתַי:
 11 וּמִיָּגוֹן וְשִׁטִּים בֵּין חַמְטִים לְמִי תִפְרֹכֶה תְּשֻׁגָה וְלֹא תִפְתָּם אֶל־עֲשִׂיָהּ וְיָצֵהָ מַחְלוּק לֹא רְאִיתִם:
 12 וּיְקַרְא אֲדֹנָי יִהְיֶה צָבָאוֹת בְּיוֹם הַהוּא לִבְכִי וְלַמְסַפֵּד וְלִקְרָחָה וְלַחֲגֶר שָׂק:
 13 יִהְיֶה אֲשֶׁר־וּתְּקֶמֶה הֶרֶגוֹ בְּקֶר וְשׁוֹחַט צֹאן אֶבֶל בְּשָׂר וְשׂוֹתֵת יַחַד אֶבּוּל וְשׁוֹתֵת בִּי מֶקֶר נְמוֹת:
 14 וְנִגְלָה בְּאֲזֵנִי יִהְיֶה צָבָאוֹת אִם־יִכַּפֵּר חַטֹּף תָּהָ לֶקֶם עֲדַת־מֵתוּן אֶמְר אֲדֹנָי יִהְיֶה צָבָאוֹת:
 15 פֹּה אֶמְר אֲדֹנָי יִהְיֶה צָבָאוֹת לְךָ־פֹא אֶל־תִּסְפַּן תָּהָ עֲלִישְׂבַנְּא אֶשֶׁר עֲלִי־חִבִּית:
 16 מַהֲלֶךְ פֹּה וְמִי לְךָ פֹּה בִּירְעֻקְתֶּךָ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֲצִבִי מְרוֹם קְבָרוֹ חַקְמֵן כְּסֹלֶע מְשֻׁכֵּן לוֹ:
 17 תַּגֵּה יִהְיֶה מִטְּלֶלְךָ מִטְּלָטְלָה גִבֶר וְעֶשֶׂה עֶשֶׂה:
 18 צְנוּר־י צָנֻף־נְצַף־נְגֹפֶה בַּדּוֹר אֶל־אֶרֶץ חַמְטֵת יָדִים שֹׁמֵה תִמּוֹת וְשָׂמָה מֵרֻכְבוֹת בְּבוֹרֶךְ קַלּוֹן בֵּית אֲדֹנָי:
 19 וְתִתְפַּחֵן מִפְּעֶכָּךְ וּמִשְׁעָדֶךָ יִתְרַסֵּךְ:
 20 וְתִהְיֶה בְּיוֹם הַהוּא וְקִרְאֵתִי לְעַבְדִי לְאֵלֹהִים כַּחֲלִיקָנְחוֹ:
 21 וְהִלְבַּשְׁתִּיו בְּתֻמֶּכָּךְ וּבִבְנָדֶךָ אִחְזַקְנִי וּמִשְׁתַּלָּחֵךְ אֲחַסֵּן בְּיָדִי וְתַגֵּה לֵאב לְיֹשִׁיב יְרוּשָׁלַם וְלְבֵית יְהוּדָה:
 22 וְנַתַּחֵי מִפְתָּח בֵּית־דָּוִד עֲלִישְׂכַמּוּ וּפְתַח וְאֵין סָגַר וְסָגַר וְאֵין פַּתַח:
 23 וְיִתְקַשְׁתִּיו יִתֵּד בְּמַקְוִים וְאַחַד וְתַגֵּה לִבְסַפֵּא כְבוֹד לְבֵית אָבִיו:
 24 וְתָלוּ עָלוֹי פֹל וְכַבּוֹד בֵּית־אֲבִיו הַצָּאֲצִאים וְהַצִּפְעוֹת פֹּל כְּלִי הַקָּטָן מְבַלִּי הַאֲגֻזוֹת וְעַד כְּלִי־בְלִי תְּגַבְּלִים:
 25 בְּיוֹם הַהוּא נְאָם יְהוָה צָבָאוֹת תַּמּוּשׁ תִּתְמַד תִּתְקוּשָׁה בְּמַקְוִים וְאַחַד וְנִגְדָּעָה וְנִפְלְאָה וְנִבְכַּרְתָּ מִשָּׂא אֶשֶׁר־עָלְיָהּ בִּי יִהְיֶה דִּבְרָר:

23

1 מִשָּׂא צָר הִילִילוּ אֲזַיִת תְּרַשֵּׁשׁ בִּירְשָׁד מִבֵּית מְבוֹא מֵאֶרֶץ פְּתִים נִגְלְהָלְמוּ:
 2 דִּמְיוֹ יִשְׁבִי אִי סַחֵר צִידוֹן עֶבֶר יָם מִלְאוֹךְ:
 3 וּבְמִים רְבִים וְזַע שַׁחֵר קָצִיר יֵאוֹר תִּבּוֹאַתָּה וְתַחֵי סַחֵר גֹּיִם:
 4 מִשָּׂא צִידוֹן בִּירְאֶמֶר יָם מְעוֹז תֵּם לֹאֲמֵר לֹא־תִחַלְדֵי וְלֹא־יִלְחָדְתִי וְלֹא גִדְלֵתִי בַּחוּרִים

19 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מוֹכַח לִיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מְצָרִים וּמְצָכֶה אֶצְלֵי־גְבוּלָה לִיהוָה:
 20 וְתִהְיֶה לֹאוֹת וְלַעֲד לִיהוָה צָבָאוֹת בְּאֶרֶץ מְצָרִים בִּירְעָעָקוּ אֶל־יִהוָה מְפַנֵּי לְחָצִים וְיִשְׁלַח לֶקֶם מוֹשִׁיעַ וְרָבֻב וְהִצִּילֵם:
 21 וְנוֹרַע־תִּהְיֶה לְמַצָּרִים וְיִקְדְּעוּ מְצָרִים אֶת־יִהוָה בְּיוֹם הַהוּא וְעַבְדּוֹ וְזָכַח וּמִנְתָּה וְיִקְרַר־נִבְרַר לִיהוָה וְשָׁלְמוּ:
 22 וְיִגְרַף יִהְיֶה אֶת־מְצָרִים וְגַף וְרִפּוֹא וְשָׂבּו עֲדִי־יִהְיֶה וְנִשְׁעֵר לֶקֶם וְרִפְאָם:
 23 בְּיוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מִסְלָה מִמְצָרִים אֲשׁוּרָה וּבְאֲשׁוּרִים מִמְצָרִים וּמְצָרִים בִּאֲשׁוּר וְעַבְדּוֹ מְצָרִים אֶת־אֲשׁוּרִי:
 24 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁנָה לְמַצָּרִים וְלֹאֲשׁוּרֵי בְּרֻכָּה כְּקָרֶב הָאֶרֶץ:
 25 אֶשֶׁר בְּרֻכְבוֹ יִהְיֶה צָבָאוֹת לֹאֲמֵר בְּרוּךְ עַמִּי מְצָרִים וּמִעֵשָׂה יְדִי אֲשׁוּר וְנִחְלַתִי יִשְׂרָאֵל:

20

1 בְּשַׁנַּת בֹּא תִרְתֵּן אֲשִׁידוּכָה פִּשְׁלָח אַחַד סַרְגוֹן מְלֶךְ אֲשׁוּר וְיִלְחַם בִּאֲשׁוּר וְיִלְכַדְתָּ:
 2 בְּעֵת הַהִיא דִּבְרַר יִהְיֶה בֶּדֶד וְשָׁעִיחַו כַּחֲאֲמֻזִין לֹאֲמֵר לְךָ וּפְחַתְתָּ הַשֵּׁק מַעַל מִתְּהַיֶּדֶן וְנַעַלְךָ תַחְלוּץ מַעַל תְּגַלְּוֶדֶן וְנַעֲשֶׂה כֵן תִּלְךְ עָרוֹם וְיַחַסֵּךְ:
 3 וְיִאֲמֵר יִהְיֶה בְּאֶשֶׁר הִלֶךְ עִבְדִי וְשָׁעִיחַו עָרוֹם וְיַחַסֵּךְ שֶׁלֶשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֵת עֲלִי־מְצָרִים וְעַל־כּוֹשׁ:
 4 כֵּן יִהְיֶה מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־שְׂבִי מְצָרִים וְאַת־גְּלוֹת כּוֹשׁ גַּעֲרִים וְזַקְנִים עָרוֹם וְיַחַסֵּךְ וְיַשׁוּפֵי שֵׁת עֲרָוֹת מְצָרִים:
 5 וְתַחֲדוּ וּבְשׁוּ מַכּוּשׁ מִקְטָם וּמִן־מְצָרִים תִּפְרָאֲרֹתָם:
 6 וְאַמֶּר יֵשֵׁב הָאֵי תַהָ בְּיוֹם הַהוּא תַּגְדִּילְהָ מִקְמֵנִי אֶשְׁרֵי־נְסוּנִי שֶׁם לִעֲרֹכָה לְהִצְצַל מִפְּנֵי מְלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶן־יִמְלַט אֲנִי־נִי:

21

1 מִשָּׂא מְדַבְּרִים כְּסוֹפֵדִים בְּגִבּוֹב לְחַלְפַּי מַפְדֶּכֶר בָּא מֵאֶרֶץ נֹרֵאָה:
 2 חוֹתֵת קָשָׁה הַגִּדְּלִי הַבּוֹגֵד אֲבוּגֵד וְהַשׁוֹחֵד אֶ שׁוּדַד עָלַי עִילָם צוֹרֵי קִדִּי כָּל־אַנְשֵׁי־הַחַמְטֵת:
 3 עֲלִפְּנֵי קוּלְאוֹ תִהְיֶה חֲלָחְלָה צִירִים אֶחְזִיקִי בְּצִירֵי יוֹלֶדָה וְנַעֲרֹתַי מְשֻׁמֶע נִבְהַלְתִּי מִקְרֹאוֹתַי:
 4 תַּעֲהָ לִבְכִי פִלְצוֹת בַּעֲתֵקְתִּי אֵת יָשָׁר חַשְׁקִי שָׁם לִי לְחֶרֶדְתִּי:
 5 עָרָךְ הִשְׁלַחְתָּן צַפֵּה תַצְפִּית אֶבּוּל שָׂחָה קוּמוּ תִשְׁרִים מְשָׁחוּ מְגֵז:
 6 כִּי כַּה אֶמְר אֵלַי אֲדֹנָי לָךְ הַעֲמֵד מִמְצַפֶּה אֶשֶׁר יִרְאָה יַגִּיד:
 7 וְרֹאָה רֻכַב צֶמֶד פְּרָשִׁים רֻכַב חֲמוֹר רֻכַב גְּמָל וְהַקְשִׁיב קִשְׁבֵי רַב־קִשְׁבֵי:
 8 וְיִקְרָא אֲרִיָּה עֲלִי־מִצַּפֵּה אֲדֹנָי אֶנְכִי עַמַד תַּמִּיד יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אֶנְכִי נֹצֵב כְּלִי־הֵלִילוֹת:
 9 וְנִהְדָּעוּךָ בָא רֻכַב אִישׁ צֶמֶד פְּרָשִׁים וַיַּעַן וְיִאֲמֵר נִגְלָה נִפְלָה כָּכָל וּכְל־פְּסִילִי אֶלְהֵיהָ שֶׁבֶר לְאֶרֶץ:
 10 מִדְּשַׁתִּי וּבְךָ־נִגְרָנִי אֶשֶׁר שְׁמַעֲתִי מֵאוֹת יִהְיֶה צָבָאוֹת אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל תַּגְדִּיתִי לָכֶם:
 11 מִשָּׂא דוּקָה אֵלַי קִרְא מִשְׁעִיר שָׂמֵר מִהֲמַלְלָה שָׂמֵר מִהֲמִלִּיל:
 12 אֶמְר שָׂמֵר אֶתָּה בְּקֶר וְגַם־לְנִלְהָ אִם־תִּתְבַּעֲיִין בְּעֵינֵי שְׂבוֹ אֶת־יוֹ:
 13 מִשָּׂא בַּעֲרָב בַּעֲרָב תְּלִינוּ אֶרְחוֹת דִּדְנִים:
 14 לְקִרְאָתָּה צֹמֵא תַחְיִין מִיָּם יִשְׁבִי אֶרֶץ תִּימָא כְּלָחֵמָה קְרָמֵנוּ נִגְדִי:
 15 בּוֹשֵׁי צִידוֹן בְּרִבּוֹת נִגְדּוּ מִפְּנֵי אֶרְחוֹת וּנְשִׂיָּה וּמִפְּנֵי קִשְׁתׁ דְּרוּבָה וּמִפְּנֵי כְּבֵד מִלְחָמָה:

7 עֲלִיכֵן יִהְיֶה עֵשָׂה וּפְקַדְתָּם עַל גַּחַל הַעֲרָבִים יִשְׁאוֹם:
 8 בִּירְחֻקְהָ תַזְעָקָה אֶת־גְּבוּל מוֹאָב עֲרֻאָלִים לִלְחַת וּכְבֹאֵר אֵילִים לִלְחַת:
 9 כִּי מִי דִימוֹן מִלְאוֹהָ נָם בִּירְאִישִׁתִּי עֲלִי־דִימוֹן נִוְסָפוֹת לְפִלִּימֵת מוֹאָב אֶתֶּרֶה וְלִשְׂאֲרֵית אֶדְמָה:

16

1 שְׁלַח־רֻכַב מִשְׁל־אֶרֶץ מַסְלֵעַ מִדְּקָרְהָ אֶל־הֶרֶר בַּחֲצִיָּין:
 2 וְתַגֵּה כְּעוֹר־נוֹדֶד כֵּן מַשְׁלַח תַּתִּינֵה בְּנֹת מוֹאָב מְעַרְבֹת לְאֶרְזוֹן:
 3 כְּבִיאוֹ (ק) תִּבְיאוֹ (ק) עֵצָה עֵשׂוּ פִּלִּילָה שִׂיתִי כְּלִיל צֶלְךָ בְּתוֹךְ צִרְתָּיִם סְמָרִי נִנְחִים נִדַד אֶל־תַּגְּלִי:
 4 יִגְדּוּ כָךְ נַתִּי מוֹאָב הַיּוֹסֶסֶר לְמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד בִּירְאִפֶּס הַמְּיָן כְּלָה שָׂדַ תַּמּוֹ רַמֶּס מִן־הָאֶרֶץ:
 5 וְהוֹכּוּב כְּחֶסֶד פִּסַּא וְיָשֵׁב עָלוֹי בְּאֶמְתָּה בַּאֲהֵל דָּוִד שְׁפַט יְדָרַשׁ מְשֻׁפֵּת וּמֶהַר צְדָק:
 6 שִׁמְעֵנוּ גְאוֹן־מוֹאָב גֵּא מֵאוֹד גְּאוֹתוֹ וְגֵאוֹנוֹ וְעִבְרָתוֹ לֵאכּוֹן בְּדִוּוֹ:
 7 לִכֵּן וּלְגִיל מוֹאָב לְמוֹאָב כְּלָה וְגִלְלִל לְאִשִּׁישִׁי קִיר־חֲקִישֶׁת תַּקִּינוּ אֶת־נִבְאִים:
 8 כִּי שְׂדֵמוֹת תַּשְׁפּוּן אִמְלַל גִּפְּן שְׂבָמָה בַּעֲלִי גִיִּים תְּלָמוֹ שְׂרוּקָה עֲדִי־עוֹר וְנִגְעוּ תַעֲמוֹ מִדְּקָרֶר שְׁלַחוֹתֶיהָ נִשְׁשׂוּ עַבְדוֹ יָם:
 9 עֲלִי־כָן אֲבַקְהָ בְּכִבִּי יַעֲזוֹר גִּפְּן שְׂבָמָה אֶרְוֹךְ דַּמְעָתִי תַשְׁפּוּן וְאֶלְעָלָה כִּי עֲלִי־קִירְצֶךָ וְעֲלִי־קָצִיבְךָ תִּיבֵד גַּלְלִי:
 10 וְנֹאסַף שְׂמָחָה וְגִיל מִן־הַפְּרָמֶל וּבַקְרָמִים לֹא־יִרְגָן לֹא יִרְעַע יוֹן בְּיַקְבִּים לֹא־יִדְרַךְ הַרְכָּב תִּיבֵד הַשִּׁבְעִי:
 11 עֲלִי־כָן מַעִי לְמוֹאָב כְּפָנּוֹר וְתַמּוֹ וְקַרְבִּי לַקִּיר חֶרֶשׁ:
 12 וְתַגֵּה כִּי־נִרְאָה בִּירְנִלְאָה מוֹאָב עֲלִי־תִפְכָּה וּבָא אֶל־מִקְדְּשׁוֹ לְהַחְפִּלֵּל לֹא יִכָּל:
 13 זֶה תִּבְכְּרֵ אֶשֶׁר דִּבְרַר יִהְיֶה אֶל־מוֹאָב מְאוֹ:
 14 וְעַתָּה דִּבְרַר יִהְיֶה לֹאֲמֵר פִּשְׁלֵשׁ שָׁנִים פְּשָׁנַי שְׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב כְּכָל תְּהָמוֹן הַרֶב וְשֹׂאֵר מְעַט מוֹעֵר לֹא כְּבוֹרִי:

17

1 מִשָּׂא דְמַשְׁק תַּגֵּה דְמַשְׁק מִוְסֵר מְעִיר וְתִתְחַה מַעִי מִפְּלָה:
 2 עֲזוּבוֹת עֲרִי עֲרַעֵר וְעַדְרִים תַּתִּינֵה וְרַבְצוֹ וְאֵין מִסְרִיד:
 3 וְנִשְׁבַּת מְבַרֵךְ מֵאַפְרִים וּמְמַלְכָה דְמַשְׁק וְשֹׂאֵר אֶרֶם כְּכַבּוֹד בְּגִידֵי־יִשְׂרָאֵל יִחִיו נְאָם יְהוָה צָבָאוֹת:
 4 וְתַגֵּה בְּיוֹם הַהוּא יָדֵל כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יִכּוּחַ:
 5 וְתַגֵּה כְּפִאֵס קְצִיר קֹמָה וְזוֹרַע שְׂבָלִים יִקְצוֹר וְתַגֵּה כְּמַלְקָט שְׂבָלִים בְּעַמְקֵי רִפְאָם:
 6 וְנִשְׂאֲרֵבוּ עֲזוּלוֹת בְּנַקְפָה זֹת גִּיִּים שִׁלְשָׁה וְנִקְרָגִים כְּרִישׁ אִמִּיר אֲרָבֶקָה מִשְׁשָׁה בְּסַעֲפֶיהָ פִּתּוּחַ נְאָם יְהוָה אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל:
 7 בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁעָה תַאֲדָם עֲלִי־עֲשׂוֹה וְעִינְיוֹ אֶל־קְרוּשׁ יִשְׂרָאֵל תְּקִאָה:
 8 וְלֹא יִשְׁעָה אֶל־הַמְּבּוֹחֹת מַעֲשָׂה יְדִיו וְאֶשֶׁר עֲשׂוּ אֶצְבְּעוֹתָיו לֹא יִרְאָה וְהִאֲשִׁרִים וְתַמּוֹתִים:
 9 בְּיוֹם הַהוּא יִחִיו אֶרְבִּי מְעוֹז פְּעוּבוֹת הַחֲחַשׁ וְהִאֲמֵר אֶשֶׁר עֲזוּבוֹ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִתְחַה שְׂמָמָה:
 10 כִּי שְׂכַחָתִי אֶלְהִי יִשְׁעָךְ וְצוּר מְשֻׁנֵּךְ לֹא בְּרֻכָּתִי עֲלִי־כֵן תַּשְׁנִי נִשְׁעִי נַעֲמִים וְזִמְרַת זֶר תִּזְכְּעֵנִי:
 11 בְּיוֹם נַשְׁעָךְ תַּשְׁנִיגֵנִי וּבְכַפֵּר זָרַע־תִּפְרִיתִי נַד קְצִיר־יָמוֹן תְּחַלֵּה וְכִבָּא אֲנוּשׁ:
 12 הִיוּ בְּיוֹם עַמִּים קְדָמוֹת יָמִים וְתִמּוֹן יִשְׁאוֹן לְאֻמִּים פְּשָׁאוֹן מִיָּם בְּפִירִים יִשְׁאוֹן:

רוממתי בהולות:
 5 פאשר-שמע למצוקים וחילו בשמע צר:
 6 עברו תרשישה חילילו ישיבי אי:
 7 הזאת לקם עליה מימירקום קדמקתה ובלות
 הגליה מרחוק לגור:
 8 מי יען זאת על-צר המעמיקה אשר סחריה
 שרים בענייה בכפדי-ארץ:
 9 והנה צבאות ועצה לחלל גאון כל-צבי
 להקל כל-נבפדי-ארץ:
 10 עברי ארצך פאר בתי-תרישי אין מזח
 עוד:
 11 ידו נטה עליהם הרגיו ממלכות והנה צנה
 אל-כנען למד מזנייה:
 12 ויאמר לאת-יוסיפי עוד לעלו המעשקה
 בתולת בתי-צידון כמתים כ (בתים פ) קומי
 עברי גששם לא-יניח לך:
 13 הן ארץ פשדים זה העם לא תנה אשר
 וסדה לציים הקימו מליוני (בהוגיו פ)
 עברו ארמנותיה שמה למפלה:
 14 חילילו אניות תרשיש בי שד מנזקן: ס
 15 והנה ביום ההוא ונשפחה צר שבעים שנה
 בימי מלך אחר מקן שבעים שנה והנה לצר
 בשירת הזונה:
 16 קחי כנור סבי עיר וזנה נשפחה היטיבי נגן
 הרבי-שיר למען תזכירי:
 17 והנה מקן ושבעים שנה ופקד והנה את-צר
 ושבך לאתגנה וזנחה את-כל-ממלכות הארץ
 על-פני האדמה:
 18 והנה סחיה ואתגנה קנש ליהנה לא יאצר
 ולא יחסן כי לישבים לפני והנה סחיה
 לאכל לשבשה ולמסכה עתיק: פ

24

1 הנה והנה פוקק הארץ ובלוקה וענה פניה
 והפיץ ישיביה:
 2 והנה כעם כפתן פעבר פאריו בשפחה
 פגברתה פגנה פמורב פמלנה פלנה פנשה
 פאשר לשא בו:
 3 תבור תבור הארץ והבוו והתבו כי והנה
 דבר את-מקרב תנה:
 4 אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל
 אמללו מרם עם-הארץ:
 5 והארץ תגפה תחם ישיביה פירעברו תורת
 חלפו חק תפרו ברית עולם:
 6 עליכן אלה אבלה ארץ ונאשמו ישיבי כה
 על-יכן תרו ישיבי ארץ ונאשר אנש מזער:
 7 אבל תירוש אמללה-נפן גאנחו
 כל-שחחילב:
 8 שבת מושח הפים תדל שאון עליזים שבת
 מושח פנור:
 9 בשיר לא ישתוויו ימר שבר לשתי:
 10 נשפחה קרתי-תהו סגר כל-בית מבווא:
 11 צונתה על-תנון פחוצות ערבה פל-שמחה
 גלה מושח הארץ:
 12 נאשר בעיר שמה ושאוה ופתי-שערי:
 13 כי כה והנה אבלה ארץ פתוך העמים
 כננה זית פעוללת אכפלה כציר:
 14 תמה ושאו קולם ירגו בגאון והנה צלחו
 מים:
 15 עליכן פארים פברו והנה פאני תם שם
 והנה אלהי ישראל:
 16 כגפר הארץ ומרת שמענו צבי לצדיק
 ונאמר היולי היולי אוי לי פגדים פגרו ופגד
 פוגדים פגרו:
 17 פחד ופחת ופח עלוך וישב הארץ:
 18 והנה תם מקול פחת יפל אל-פחת
 ומקולם מתוך פחת ילכד פח פיי-אבות
 העולם נפתחו וירעשו מוסדי ארץ:
 19 רעה תרעשה הארץ פור תפוצרחה ארץ
 מוט ההמומקתה ארץ:
 20 נוע תנוע ארץ פשפור והנהודקה פמלונה
 וכבר עליה פשעה ונפלה ויארתסר קום: ס

21 והנה ביום ההוא יפקד והנה על-צבא
 המרום פמרום ועל-מלכי האדמה
 על-האדמה:
 22 ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו
 על-מסגרו ומרב מים ופקדו:
 23 ופקדה תקנה ובושה תמסה פיי-מלך והנה
 צבאות בטר ציון ובירושלם ונגד זמניו
 כבוד: פ

25

1 והנה אלהי אתה ארוממך אודה שמך פי
 שליח פלא עצות מרחוק אמנה אמן:
 2 פי שמח מעיר לגל קרנה בצונתה למפלה
 ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה:
 3 על-פן וכברוך עשעו קרנת גוים פריצים
 ייראוך:
 4 פיי-היית מעוה להל מעוה לאביון פצדלו
 מוסה מנרם צל מחרב פי רוח פריצים פנרם
 קור:
 5 פחרב פציון שאון זרים תכניע חרב פצל
 עב זמיר פריצים יענה: פ
 6 ועשה והנה צבאות לקלי-העמים פהר תנה
 משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממנים
 שמרים מזקקים:
 7 ובלע פהר תנה פני-הלוט א הלוט
 על-פלי-העמים והמסכה הנסוכה
 על-פלי-הגוים:
 8 בלע תנות לגצה ומסה ארעי והנה דמעה
 מעל כל-פנים ותרפת עמו יסיר מעל
 כל-הארץ פי והנה דבר: פ
 9 ונאמר ביום ההוא הנח אלהינו זה קוינו לו
 וישוענו זה והנה קוינו לו נגילה ונשמחה
 בישועתו:
 10 פיי-תנים ידו-יהנה פהר תנה ונדלו מואב
 תחתיו כהרש מחבן כמי כ (כמו פ) מדמנה:
 11 ופרש ידיו פקרב פאשר ופרש השחה
 לשחות והשפיל גאנותו עם ארבות ידיו:
 12 ומבצר משגב חומתוך השח השפיל הגיע
 לארץ ערעפר: ס

26

1 ביום ההוא ישר השירי-תנה פארץ והודה
 עיר ערלנו ושועה ושית חומות וסל:
 2 פתחו שערים ונבא גוי-צדיק שטר אמנים:
 3 יצר סמוך הצר שלום ושלום פי כן כצות:
 4 כמחו ביהנה עדי-עד פי בנה והנה צור
 עולמים:
 5 פי השח ישיבי מרום קרנה נשקנה ישפילנה
 ישפילה ער-ארץ ניענה ערעפר:
 6 תרמסנה קגל רגלי עני פעמי דלים:
 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק
 תפלים:
 8 אר ארח משפטיך והנה קוינוך לשמך
 ולזכרך תאונת-נפש:
 9 נפשו אויתוך פלילה ארירוחי פקרבי
 אשחורב פי פאשר משפטיך לארץ צדק למרו
 ישיבי תבל:
 10 יחן רשע פל-למר צדק פארץ נבחות יעול
 ובל-יראח גאות והנה: ס
 11 והנה קמה ידך פלי-תמיון יתו ונבשו
 קנארתים אר-ראש צריך תאבלם: ס
 12 והנה תשפת שלום לנו פי גם כל-מעשינו
 פשלת לנו:
 13 והנה אלהינו בעלונו ארנים וזלתך
 לכד-פך גזברי שמך:
 14 מתים פלי-חיוי רפאים פלי-קמו לכן פקדתה
 ותשמרים ותאבד פלי-זכר למו:
 15 יספת לגוי והנה יספת לגוי נכבדה תמסה
 פלי-צאוי-ארץ:
 16 והנה בצר פקרוך צקון לחש מוסרך למו:
 17 כמו תרה פקרויב ללכת תחיל תועק

12 אשר אומר אליהם זאת המנוחה הניחו
 לעיני וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע:
 13 והנה להם דברי-יהנה צו לצו צו לצו קו
 לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו
 וישללו אחר ונשכרו ונוקשו ונלכדו: פ
 14 לכן שמעו דברי-יהנה אנשי לצון משלי
 העם תנה אשר בירושלם:
 15 ואתמם פרתנו ברית אתמם
 ועם-שאול עשינו חנה-שית כ (שוט פ) שומר
 פי-עבר כ (עבר פ) לא יבואנו פי שמנו כוב
 מחסנו ובשקר נסתהנו: ס
 16 לכן פה אמר ארעי יהנה הנני יסד פציון
 אכן אכן פנת יקרת מוסד מוסד תפאמין
 לא יחיש:
 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ונעה
 קדר מחסה קוב וסחר מים ישטפו:
 18 וכפר ברוחכם אתמם ונתווחכם
 את-שאול לא תקום שוט שומר פי יעבר
 והייתם לו למרקם:
 19 מדי עברו יקח אתכם פיי-בפקר בפקר
 יעבר ביום ובלילה והנה כדק-ונעה הבין
 שמועה:
 20 פי יקצר המצע מהשתרע והמסכה צרה
 כהתנפס:
 21 פי כהר-פצרים יקום והנה פעמק פגבעון
 ירגו לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו
 נכרנה עבדתו:
 22 ועשה אל-התלוצצו פו-יחוקו מוסריכם
 פי-בלה ונחרכה שמועתי מאת ארעי יהנה
 צבאות על-פלי-הארץ:
 23 תאזינו ושמעו קולי תקשיבו ושמעו
 אמרתי:
 24 תכל דיום וחרש תחרש לזרע ופתח וישחד
 ארמתי:
 25 תלוא אכשנה פניה ותיפין קצח וכפון
 ורק ושם תורה שורה ושערה נסמן וכסמה
 נבלתו:
 26 ייסרו למשפט אלהיו ויבנו:
 27 פי לא כהרוץ יודש קצח ואופן עגלה
 על-כפון יוסב פי במשה ויבטש קצח וכפון
 פשבט:
 28 להם יודק פי לא לגצה אודש ידושנו וקמם
 נגלגל עגלתו ופרשיו לא ידקונו:
 29 גס-זאות מעם והנה צבאות יצאה הפליא
 עצה הנדיל תושבה: ס

29

1 הוי אריאל אריאל קרנת תנה דוד ספו שנה
 על-שנה תנים ונקפו:
 2 והציקותי לאריאל ונתסה תאניה ואניה
 והנתה לי פאר-אל:
 3 ונתיתי כדור עלוך וצרתי עלוך מצב
 והקימתי עלוך מצרת:
 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר השח אמרתך
 והנה פאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך
 הצפצף:
 5 והנה פאבק דק המון וזיך וכמן עבר המון
 פריצים והנה לפתע פתאים:
 6 מעם והנה צבאות תפקד כרעם וכרעש
 וקול גדול סופה וסערה וזחב אש אוכלה:
 7 והנה פתלום חזון לילה המון פלי-הגוים
 הצבאים על-אריאל וכל-צביה ומצרתה
 ותמציקום לה:
 8 והנה פאשר יתלם תרעב והנה אוכל ותקין
 וריקה נפשו וכאשר יתלם תצמח והנה שמה
 ותקין והנה ערף ונפשו שוקקה פן והנה המון
 פלי-הגוים הצבאים על-הר ציון: ס
 9 ותתקמהו ותקוהו השתעשעו ושעו שברו
 ולא ינו גשו ולא שברו:
 10 פיי-נסך עליכם והנה רוח תרדמה ויעצם
 ארעיניכם את-הנביאים ואת-ראשיכם החוים
 פסה:

27

1 ביום ההוא יפקד והנה פתרכו הנשקה
 והגדולה והסוקה על לונתן קש פתם ועל
 לונתן קש שקלתו והנה את-הסנין אשר
 פתם: ס
 2 ביום ההוא פתם קמד ענולה:
 3 אגי והנה נצרה להגעים אשקנה פן יפקד
 עליה לילה ויום אצורה:
 4 תמה אין לי מיי-תנני שמיר שית פמל-תמה
 אפשעה קה אציתנה יחוד:
 5 או יחזק פמעו יעשה שלום לי שלום
 יעשה-לי:
 6 פתאים ישרש ועקב יצין ופרח ישראל
 ומלאו פני-הבול תנובה: ס
 7 כהמפת פמחו פהו אכפ-תנה הרגיו תנה:
 8 כמסאפה פשלחה תריבנה תנה פרוחו הקשה
 ביום קרים:
 9 לכן גזאת וכפר עונות-עקב ונה כל-פרי
 הסר תמאחו פשומו א כל-אבני מזבח
 פכבני-גר מנפצות לא-יקמו אשרים וחמנים:
 10 פי עיר בצונתה פחד ננה משלה ונעבד
 פמקרב שם ורעה עגל ושם ורעץ וכלה
 סעפיה:
 11 פייכל קצירתה תשברנה גשים פאות מאירות
 אותה פי לא עס-בינות הוא על-יכן
 לא-ירכמנו עשהו יצרלו לא ונתנו: ס
 12 והנה ביום ההוא יחבט והנה משבלת תנהר
 ער-נחל פמרים ואתם תלקמו לאחד אחד בני
 ישראל: ס
 13 והנה א ביום ההוא יתקע פשופר גדול וכאו
 האבדים פארץ אשר ונתנחום פארץ פמרים
 והשתטו ליהנה בטר תקשכ בירושלם:

28

1 הוי עטרת גאות שפרי אפרכים וציון נבל צבי
 תפארתו אשר על-ראש גיא-שמנים תלומי יין:
 2 הנה חזק ואמין לאדני פנורם פחד שער קטב
 פנורם מים פפירים שטפים הגים לארץ פני:
 3 כרגלים תרמסנה עטרת גאות שפרי
 אפרכים:
 4 ונתסה ציצת נבל צבי תפארתו אשר
 על-ראש גיא שמנים ככפורה פטרם כיון אשר
 יראה תראה אותה בעודה ככפו ובלענה: ס
 5 ביום ההוא יתנה והנה צבאות לעטרת צבי
 ולצפירת תפארתה לשאר עמו:
 6 ולרוח משפט ליושב על-המשפט ולגבוכה
 משיבי מלמחה שערך: ס
 7 וגם-אלה בינו שנו ובשכר תעו כחן ונביא
 שנו בשקר נבלעו מר-תנון תעו מר-השכר שנו
 פראה פקו פלילה:
 8 פי כל-שלתנות מלאו קיא צאה בלי
 מקום: ס
 9 אותמי יורה דעה ואתמי יבין שמועה נמולי
 מחלב עתיק משדום: ס
 10 פי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר
 שם עיר שם:
 11 פי בלעני שפה ובלשון אסרת ויבר
 אל-העם תנה:

11 ותהי לכם חזות הכל פדכבי הספר החתום
אשר יתנהו אתו אל יודיע מספר כ (ספר ק)
לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל פי החום
הוא:
12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא ידעתי מספר: ׀
13 ויאמר קרא יען פי נגש העם הזה בפיו
ובשפתו בפדונו ולבו חסר ממני ותהי הראתם
אתי מצות אנשים מלמדה:
14 לכן הגני יוסף להפיל את העש-הנה
הפלא ופלא ואבדה חכמת חקמו ויגת נבניו
הסתהרו: ׀
15 את המעמיקים מיתה למהר עצה ותנה
במשחך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו:
16 תפסקם אבד חכמתם הוצר והשב בייאמר
מעשה לעשה לא עשנו ונצר אמר ליוצרו לא
הביו:
17 הלא ידעו מעט מוער ושב לבנון לפרקל
ותפרקל יער יחשב:
18 ושמעו ביום ההוא החקשים דבריו ספר
ויאמרו ומה עשנו ערבים תראנו:
19 ונספו ענוים ביהמה שמחה ואבינו אדם
בקדוש ישראל יגילו:
20 בייאמרו ערין וכלה לין ונכרתו כל שטרי
אנו:
21 מה טיאי אדם בדרך ולמוכיח בשער וקשון
וישו בחזה צדיק: ׀
22 לכן ביה אמר יהוה אל בית יעקב אשר
פדה את אבקהם לא יעשה יבוש יעקב ולא
עתה פניו יחורו:
23 כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
שמי ויקדשו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו:
24 וידעו תעירוח בינה ורוגנים
למדורי לקח:

34

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תכל וכל צאצאיה:
2 כי קצף ליתנה על פל-הגוים וחסה
על צבאם חררים ונתנם לשבח:
3 וסלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם
ונמטו הרים מוקדם:
4 ונמטו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יפול כנבל עלה מנפן וכן קלה
מתאננה:
5 ביי-רותם בשמים חרבי הנה על-אודם חרד
על-שם חרמי משפט:
6 חרב ליתנה מלאה כם תשגה מחלב מדם
כרים ושתודים מחלב פליות אילים פי זבח
ליתנה כבצרה וטבח גדול בארץ אודם:
7 ונדרו ראמים עמם ופרים עם אפירים
ורתה ארצם מדם ושפכם מחלב ידשון:
8 כי יום נקם ליתנה שנת שלומים לריב ציון:
9 ונהפכו גחליה לזפת ונפורה לגפרית ותהיה
ארצה לזפת בערה:
10 לילה יויםם לא תבכה לעולם יעלה עשנה
מדור לדור תחרב לנצח ונצחים אין עבר בה:
11 וירשה קאת וקפוד ונגשור וערב
ישכנו בה ונתה עליה קורתהו ואבני-בהו:
12 חרבה ואירשם מלוכה יקראו וכל שרביה
יהיו אפס:
13 ועלטה ארמניה סירים קמוש חזית
כמשכריה ונתה גוה תנים חציר לבנות וננה:
14 ופגשו ציים אדאיים ושעיר על יבשה
יקרא אך-שם הרגישה לילית ומצאה לה
מנוח:
15 שמה קנהה קפוו ותמלט ובקשה ונתנה
בצלה אך-שם נקבצו ביות אשה רעותה:
16 דרשו מעל-ספר יהוה וקראו אתם מהנה
לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו ביי-פי הוא
צנה ורוחו הוא קפצון:
17 והוא-הפיל לכן גורל גוה חלקתה להם
פקן עד-עולם יירשה לדור ודור
ישכנו בה: ׀

11 ותהי לכם חזות הכל פדכבי הספר החתום
אשר יתנהו אתו אל יודיע מספר כ (ספר ק)
לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל פי החום
הוא:
12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא ידעתי מספר: ׀
13 ויאמר קרא יען פי נגש העם הזה בפיו
ובשפתו בפדונו ולבו חסר ממני ותהי הראתם
אתי מצות אנשים מלמדה:
14 לכן הגני יוסף להפיל את העש-הנה
הפלא ופלא ואבדה חכמת חקמו ויגת נבניו
הסתהרו: ׀
15 את המעמיקים מיתה למהר עצה ותנה
במשחך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו:
16 תפסקם אבד חכמתם הוצר והשב בייאמר
מעשה לעשה לא עשנו ונצר אמר ליוצרו לא
הביו:
17 הלא ידעו מעט מוער ושב לבנון לפרקל
ותפרקל יער יחשב:
18 ושמעו ביום ההוא החקשים דבריו ספר
ויאמרו ומה עשנו ערבים תראנו:
19 ונספו ענוים ביהמה שמחה ואבינו אדם
בקדוש ישראל יגילו:
20 בייאמרו ערין וכלה לין ונכרתו כל שטרי
אנו:
21 מה טיאי אדם בדרך ולמוכיח בשער וקשון
וישו בחזה צדיק: ׀
22 לכן ביה אמר יהוה אל בית יעקב אשר
פדה את אבקהם לא יעשה יבוש יעקב ולא
עתה פניו יחורו:
23 כי בראותו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו
שמי ויקדשו את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו:
24 וידעו תעירוח בינה ורוגנים
למדורי לקח:

32

1 הן לצדק ימלך-מלך ולשרים למשפט ישרו:
2 ותהיה איש כמחבא-רוח וסתר זרם
כפלגים-מים בציון כצל סלע-כבד בארץ
עקבה:
3 ולא תשגיגה עיני ראים ואזני שמעים
תקשבה:
4 ולכן נמחרים ובין לדעת ולשון עלגים
תמחר לדבר צחות:
5 לא יאמרו עוד לגבל גדים ולכילי לא יאמר
שיע:
6 כי גבל נבלה ודבר ולפו יעשה-און לעשות
חף ולדבר אל-יהוה תועה להריק גפס רעב
ומשקה צמא וחסיר:
7 וכלי פליו רעים הוא זמות ועין לחבל
עניים כ (עניים ק) באמרי-שקר ובדבר אביון
משפט:
8 ונדבב נדיבות ועין והוא על-גדיבות
יקום: פ
9 נשים שאננות למנה שמענה קולי פנות
בטחות האזנה אכזרי:
10 זמים על-שגה תרגנה בטחות פי קלה
כציר אסף בלי יבוא:
11 חררו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה
ותגורנה על-הלצים:
12 על-שמים ספדים על-שדויה-קד על-גפן
פרוה:
13 על אדמה עמי קוץ שמיר תעלה פי
על-פל-בתי משוש קרנה עליה:
14 ביי-ארמון גשש המון עיר עזב עפל ובתן
היה בעד מערות עד-עולם משוש פראים
מקעה עדרים:
15 עד-יערה עלינו רוח מחרום ותנה מדבר
לפרקל וקמל כ (והתקמל ק) ליער יחשב:
16 וישכן במדבר משפט וצדקה בפרקל תשב:
17 ותנה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה
תשקט נבטח עד-עולם:
18 וישב עמי פנוה שלום ובמשפחות מבטחים
ובמנוחת שאננות:
19 ויבדד בקרת העיר ובשפלה תשפל העיר:
20 אשריכם ורעי על-פל-מים משלחי
גל-השור והסמור: ׀

33

1 חוי שודד ונאסה לא שדוד ובוהד ולא-כגדו
בו כהתחמך שודד תושד כגלתך לבגדו
ובגדו-כד: ׀
2 ותנה חננו לך קוינו מנה זרעם לבקרים
ארץ-ישועתנו בשת צרה:
3 מקול המון נדרדו עמים מרוממתך נפצו
גוים:
4 ואסף שללכם אסף חסיל כמשק גבים
שוקן בו:
5 נשגב יהוה פי שכן מרום מלא ציון משפט
ויצדקה:
6 ותנה אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת
יראת יהוה היא אוצרו: ׀
7 הן אראלם צדקו חצה מלאכי שלום מר
יבדיו:
8 וישמו מסלות שבת עבר ארח חפר ברית
מאם ערים לא חשב אנשי:
9 אבל אמלה ארץ החפיר לבנון קמל תנה
תשרון פשרה ונער קשן וכרמל:
10 עתה אקום יאמר ותנה עתה ארוקם עתה
אנשא:

בשוקה ונתת תושעון בהשקט ובבטחה
תנה גבורתכם ולא אביתם:
16 ותאמרו לאכי על-סוס ננום על-כפן
תנוסו ויעל-קל נרכב על-כפן יקלו רגפכם:
17 אלף אחד מפני גשרת אחד מפני גשרת
המשה תנסו עד אס-נותחתם כפתון על-ראש
הקר וכנס על-הנבעה:
18 ולכן יחפה ותנה להנגמם ולכן ריום
לכתמכם ביי-אלהי משפט יהוה אשרי כלי-חוכי
לו: ׀
19 ביעם בציון ישב בירושלם כבו לא-הכבה
הנון יחנך לקול זעקת בשמעתו ענה:
20 ונתן לכם ארני לחם צר ומים לחץ
ולא-יבצר עוד מוכיד יהיו עיניך ראות
את-מוריק:
21 ואוניד תשמענה דבר מאחריך לאמר זה
הדרך לבו בו פי תאמינו וכי תשמאלו:
22 וטפאתם את-צפוני פסילי כספת
ואת-אספת מסכת וזכך תורם כמו דוה צא
האמר לו:
23 ונתן מטר ורעך אשר-תורע את-הארצה
ולחם תבואת האדמה ותנה קשן ושמון ירעה
מקניד ביום ההוא פר נחמב:
24 ותאלפים ותעגרים עבדי האדמה בליל
חמיץ ויבלו אשר-רוח ברתת ובסותה:
25 ותנה על-פל-חר גבח ועל פל-גבעה
נשאה פלגים וכל-מים ביום הרג רב נגפל
מגדלים:
26 ותנה אור-השקנה פאור חסמה ואור
חסמה ותנה שבועתים פאור שבועת תמים ביום
חש ותנה את-שכר עמו ומחין מפתו
ירפא: ׀
27 הנה שסיתוה פא מקרק פער אפו וכבד
משאה שפתיו מלא זעם ולשונו כאש אכלת:
28 ורוחו כנחל שוטף עד-צנאר חצה להגפה
גוים כגפת שוא וקסן מקעה על לחי עמים:
29 תהי ותנה לכם בליל התקדשות ולשמת
לכם כחולך כחליל לבוא כחר-יהוה אל-צור
ישראל:
30 והשטיע יהוה את-הוד קולו ונתת ורועו
יראה בזעף אף וזלם אש אוכלה נפץ וזרם
ואפו ברה:
31 ביי-מקול שריו ומלאכייו חנם יגיעו:
32 ותנה פל מעבר משה מוסדה אשר יניח
יהוה עליו תהפים ובכחות ובמלחמות תנופה
גלחם כ (בס ק)
33 ביי-ערוד מאחמול תפתה גם דגאי כ (היא
ק) לפלך הוכן השמיק החכם סדרתה אש
ועים הרבה נשמת ותנה כנחל גפרית בערה
בה: ׀

31

30

30

30

1 יששום מדרך וציה וקגל עקבה ותפרח כחבצלת:
 2 פרח תפרח וקגל אף גילת וכגן כבוד תלקטנו נפרולה דבר הכרמל והשרון המה יקראו כבודיהונה ודבר אליהנו: **ס**
 3 תקונו ימים קפות ויבקים פשלות אמצו:
 4 אקרו לגמקריילב חוקו אליהיקרא הנה אליהים נקם יבוא גמול אליהים הוא יבוא וישעם:
 5 אז תפקתנה עיני עורים ואזני חלשים תפתחנה:
 6 אז ידלג כאלל פסח ותרן לשון אלם פיינגקעו במדרך מים ונהלים פפרקה:
 7 ונהה השרכ לאגם וכמאון למבועי מים כגנה תנים הכצה חציר לקנה וגמא:
 8 ונההשם מסלול ודכך ודכך הקדש יקרא לה לארבערנו טמא והואילמו חלק דכך ואוילים לא יתעו:
 9 ואיזתיה שם אנהה ופרוין תיות פליעלנה לא תמצאו שם ונהלכו גאולים:
 10 ופדווי יהנה ושבונו וקאו ציון כרגה ושמתה עולם עלהאשם ששון ושמתה ושינו ונסו יגון ונאנחה: **פ**

36

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה והבצרות וותפשם:
 2 וישלח מלך-אשור אחר-בשקה מלכיש וירשלקה אל-המלך חזקיהו בחיל כבוד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס:
 3 ויצא אליו אליקים מן-חלוקתו אשר על-בית ושגמא הספר ויואח כוראסר המזכיר:
 4 ויאמר אליהם רב-בשקה אמרנו אל-חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה המשוון מה אשר בשחת:
 5 אמרתו ארד-דברשפתים עצה ונבוכה למלכותה עתה על-מי בשחת כי מרדת פי:
 6 הנה בשחת על-משנת השנה הרצון מה על-מצרים אשר יסמך איש עליו וקא ככפו ונקבה פן פרעה מלך-מצרים לכלי-הבשחים עליו:
 7 וכיהאמר אלי אליהונה אליהנו בשתו הלא-הוא אשר הסיר חזקיהו את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המוצב מה תשתחויו:
 8 ועתה התקרב נא את-אדני המלך אשר ואתה לך אלפים סוסים אם-תוכל לקח לך רבבים עליהם:
 9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על-מצרים רבבם ולקרבשים:
 10 ועתה המלעדי יהנה עליתי על-הארץ והזאת להשחיתו יהנה אמר אלי עלה אל-הארץ והזאת והשחיתו:
 11 ויאמר אליקים ושגמא ויואח אל-רב-בשקה כפרנו אל-עבדיך ארמית כי שמעם אנחנו ואל-תדבר אלינו יהודית באזני השם אשר על-החומה:
 12 ויאמר כבשמה האל אדניך ואליד שלמי אדני לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הישבים על-החומה לאכל את-הקראים **כ** (וצאתם ק) ולשחות את-שיניקם **כ** (מימי ק) (כגליהם ק) עמכם:
 13 ויעמד רב-בשקה ויקרא בקול-גדול ויהודית ויאמר שמעו את-דברי המלך הגדול מלך אשור:
 14 כה אמר המלך אל-ישראל לכם חזקיהו כי לא-יוכל להציל אתכם:

15 ואל-יבטח אתכם חזקיהו אליהונה לאמר הצל וצילנו יהנה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
 16 אל-תשמעו אל-חזקיהו **ס** כי כה אמר המלך אשר עשורתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש-גפנו ואיש תאנחו ושחו איש מידורו:
 17 ער-באי ולקחתי אתכם אל-ארץ כנען ארץ נגן ותירוש ארץ לחם ויבקים:
 18 פני-סית אתכם חזקיהו לאמר יהנה וצילנו ההצילו אליה הגוים איש את-ארצו מיד מלך אשור:
 19 אנה אליה המת וארפד אנה אליה ספרנום וכיר-הצילו את-שמרונו מיד:
 20 מי בכל-אליה הארצות האלה אשר-הצילו את-ארצם מיד פני-ציל יהנה את-ירושלם מיד:
 21 ונחרישו ולא-ענו אהו דבר פרי-מצות המלך היא לאמר לא תענהו:
 22 ויבא אליקים מן-חלוקתו אשר-עלה-בית ושגמא הסופר ויואח כוראסר המזכיר אל-חזקיהו קרועי בגדים ונגידו לו את דברי רב-בשקה: **ס**

37

1 ויהי בשמע המלך חזקיהו ויקרא את-גבתי ויהתם בשל ויבא בית יהנה:
 2 וישלח את-אליקים אשר-עלה-בית ואת ושגמא הסופר ואת זקני הכהנים מתפסים בשקים אל-ישעיהו מן-אמון הנביא:
 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יוס-צרה וחוכמה ונאצה היום הנה כי קאו בנים ער-משבר וכח אין ללכה:
 4 אולי ישמע יהנה אליהך את-דברי רב-בשקה אשר שלחו מלך-אשור אדניו לחקר אליהם חי וחובים בדברים אשר שמע יהנה אליהך וננאתה תפלה בעד השארית הנמצאת:
 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו:
 6 ויאמר אליהם ישעיהו מה תאמרן אל-ארזיכם כה אמר יהנה אליהיקרא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו גערי מלך-אשור אותי:
 7 הנני נתון בו רוח ושמע שמועה ושב אל-ארצו ותפלתיו בחרם פארצו:
 8 וישב רב-בשקה וימצא את-מלך אשור גלחם על-לבנה כי שמע כי שמע כי מלכיש:
 9 וישמע על-התקעה מלך-כוש לאמר יצא להלחם אשך וישמע וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר:
 10 כה תאמרן אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך אליהם אשר אותה בוחם פי לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור:
 11 הנה אהה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכלי-הארצות להחרימם ואתה תנצל:
 12 ההצילו אותם אליה הגוים אשר השחיתו אבותי את-גזן ואת-חרון וכרצו ובני-עדן אשר בתלשור:
 13 אנה מלך-המת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרנום הנוע וענה:
 14 ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראוהו ויעל בית יהנה ויפרשהו חזקיהו לפני יהנה:
 15 ויתפלל חזקיהו אליהונה לאמר:
 16 יהנה צבאות עליה ישראל ישב הכרבים אשההו האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אשהה עשית את-השמים ואת-הארץ:
 17 הטה יהנה אונך ושמע פחת יהנה עינך וקרא ושמע את כל-דברי סנחריב אשר שלח לחקר אליהם חי:
 18 אמנם יהנה ויקרא חסריכו מלכי אשור את-כל-הארצות ואת-ארצם:
 19 ונתן את-אליהם באש כי לא אליהם המה כי אם-משעה ויביאם עין ואבן וצבירים:

38

1 בנימים הסם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו מן-אמון הנביא ויאמר אליו כה אמר יהנה צו לביעת כי מת אתה ולא תתחיה:
 2 וישב חזקיהו פניו אל-הקיר ויתפלל אל-יהנה:
 3 ויאמר אנה יהנה וכרנא את אשר התחלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו כבי גדול: **ס**
 4 ויהי דברי-יהנה אל-ישעיהו לאמר:
 5 חלוך ואתה אל-חזקיהו כה אמר יהנה אליה דוד אביך שמעתי את-התפללת ראיני את-השפתך הנני יוסר עלי-ימך חמש עשרה שנה:
 6 ומכר מלך-אשור אצילך ואת העיר הזאת ונגדתי על-העיר הזאת:
 7 ויהי דבר זה אשר דבר:
 8 הנני משיב את-צל המשעות אשר נרדה במשעות אהו בשמש אחרנית עשר משעות ותשב השמש עשר משעות במשעות אשר נרדה: **ס**

9 מקבך לחזקיהו מלך-יהודה בשלותו ויהי מקליו:
 10 אני אמרתי בדמי ימי אלה כשערי שאול פקדתי ותר שונתי:
 11 אמרתי לא-אראף יה יה בארץ חמנים לא-אביט אדם עוד עמי יושבי חבל:
 12 דורי נסי ונגלה עמי פקה רעי קפדתי כראג נפי מדנה ובצעני מיום עד-לילה תשלמיני:
 13 שויתי ער-בקר פארו כן ישבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלמיני:
 14 כסוס עגור כן אצפצר אנהה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקחילי ערבני:
 15 מה-אדבר ואמרילי והוא עשה אנהה כל-שונתי על-מי נפשי:
 16 אדני עליהם יחיו וקל-בטן מי רוחי ותחלימי ותחני:
 17 הנה לשלום מרלי מר ואתה חשקה נפשי משחת כלי כי השלכת אחר גוך כל-תמאי:
 18 כי לא שאול תודך מות השלך לא-ישברו יוקדי-בור אל-אמתך:
 19 חי מי הוא יודך פמוני היום אב לבנים יודיע אל-אמתך:
 20 יהנה להושיעני ונגדתי ונגן כל-ימי חינו על-בית יהנה:
 21 ויאמר וישעיהו ישאו דבלית האנים וימרחו על-השחין ויחיה:
 22 ויאמר חזקיהו מה אית כי אעלה בית יהנה: **ס**

39

1 בעת ההוא שלח מלךך בלאן מן-בבלאון מלך-בבל ספרים ומנחה אל-חזקיהו וישמע כי חלה ונחוק:
 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את-בית נבמה (נכחו ק) את-הספר ואת-הנהג ואת-הספרים ואת השמן הטוב ואת כל-בית כליו ואת כל-אשר נמצא באחריו לא-תהה דבר אשר לא-תראם חזקיהו בביתו ובכלי-משלתו:
 3 ויבא ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה וימאן יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מכל:
 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר בביתי ראו לא-תנה דבר אשר לא-הראיתם באוצרותי:
 5 ויאמר וישעיהו אל-חזקיהו שמע דברי-יהנה צבאות:
 6 הנה ימים באים ונשא אל-אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך ער-היום הנה ככל לא-יתער דבר אמר יהנה:
 7 ומפניך אשר יצאו מןך אשר תוליד וקחו והיו סרסים בביתך מלך ככל:
 8 ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו טוב דברי-יהנה אשר דברת ויאמר כי יהנה שלום ואמת בשמי: **פ**

40

1 נתמו נחמו עמי יאמר אליהים:
 2 דברו עלי-לב ירושלם וקראו אליה כי כלאה צבאה פי גרצה עגונה פי לקחה מיד יהנה כפלים ככל-המאפותיה: **ס**
 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהנה ישרו בשקרה מסלה לאליהנו:
 4 כלי-גיא ינשא וכלי-חר ונגעה וישפלו ונהה העלב למישור והקבצים לבקעה:
 5 ונגלה כבוד יהנה וקראו כל-בשר ויחיו כי פי יהנה דבר: **ס**
 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל-הבשר חציר וכלי-חסודו כפיץ השדה:

יהוה יעקב וישראל יתפאר: פ
 24 ביהאמר יהוה נאלך ויזרזך מבטן אנכי
 יהוה עשה כל נסה שמנים לבדי רקע הארץ מי
 כ אני כ (מאת: ק)
 25 מפר אחרת בדים וקסמים והולל משיב
 חקמים אחרו ובעתם ושכל:
 26 מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים
 האמר לירושלם תושב ולעכו יהודה חבנינה
 וחקבוניה אקומם:
 27 האמר לצולה חרבי ונהלתוך אובישי:
 28 האמר לבושה רעי וקלחפצי ישלם
 ולאמר לירושלם תקנה ותוכל תנסד:

45

1 ביהאמר יהוה למשיחו לכורש
 אשרההקמתי בימינו לדרלפניו גוים וקמתי
 מלכים אפתח אפתח לפניו דלתים ושערים
 לא וסגרו:
 2 אני לפניך אלך ויהודים איש כ (אשר כ)
 דלתות נחשה אשר ובריתי ברזל אנשי:
 3 ונתתי לך אוצרות חשך וממני מסתרים
 למשן דמע בראני יהוה הקורא בשמך אלתי
 ישראל:
 4 למשן עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא
 לך בשמך אבנגד ולא ידעתי:
 5 אני יהוה ואין עוד וולתי אין אלהים אחרתי
 ולא ידעתי:
 6 למשן ידעו ממזרחי משמש וממערבה כיראפס
 בלעדי אני יהוה ואין עוד:
 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא קע
 אני יהוה עשה כל אלה:
 8 התקיעו שמים ממשע ושחקים יגלו וצדק
 תפתח ארץ ויפורש ארץ וצדקה תקמים יחד
 אני יהוה בקאתיו:
 9 הוי רב אתיצרו חקש אתחרשי אדמה
 היאמר חקר ליצרו מהתעשה ופעלך
 אינדעים לו:
 10 הוי אמר לאב מהתוליד ולאשה
 מהתחילין:
 11 ביהאמר יהוה קדוש ישראל יוצרו האתיות
 שאולני עלי בני ועל פשל וכי תצוני:
 12 אנכי עשיתי ארץ ואתם עליה כבאתי אני
 ידי גמו שמנים וקלצבאם צויתיו:
 13 אנכי השירתיהו בצדק ובלידהיכו אישר
 הוא יבנה עירי ונלותי ישלם לא במסור ולא
 בשחד אמר יהוה צבאות:
 14 פה א אמר יהוה גניע מצרים וסררפוש
 וסבאים אנשי מדה עליה ועברו וכן יהיו
 אחריה לבו פזקים יעברו ואליך
 ישתחו אליו ותפללו אך דך אל ואין עוד
 אפס אלהים:
 15 אכן אתה אל מסתתר אלתי ישראל מושיע:
 16 פושו וגם יבקלמו פלם יחדו תלבו כבלמה
 חרשי צירים:
 17 ישראל נשע ביהוה תועת עולמים
 לאתבשו ולאחלקמו עד עולמי עד: פ
 18 כי כה אמרתיהוה פורא השמים הוא
 האלהים יצר הארץ ועשה הוא בוננה לאתוהו
 בקאה לשבת וקרה אני יהוה ואין עוד:
 19 לא כסתה דברתי במקום ארץ חשך לא
 אמתי לזוע יעקב תהו בקשוני אני יהוה
 דבר צדק מגיד משיריים:
 20 חקבצו ובאו התנשו וחדו פליטי הגוים
 לא ידעו הנשאים אדעין פסלם ומתפללים
 אלאל לא וישע:
 21 הגידו ודנישו אף יעצו וחדו מי השמע
 זאת מקום מאז הגידה הלא אני יהוה
 ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע
 אין וולתי:
 22 פניאלי ותנשעו כל אפסי ארץ פי
 אניאל ואין עוד:
 23 בי נשפתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב

בי ילי חכרע קל בךך תשבע כל לשון:
 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדי ובוז
 ונשבו כל הנחרים בו:
 25 ביהוה יצדקו וותחילו כל זרע ישראל:

46

1 פרע כל קרס נבו היו עציניהם לחנה
 ולקמה נשאתיכם עמוסות משא לעפה:
 2 קרסו כרעו וחדו לא יכלו מלט משא ונפשמם
 בשבי תלקה:
 3 שמעו אלי בית יעקב וקל שארית בית
 ישראל תעמסום מגרבטן הנשאים מגרחתם:
 4 ועדדוקנה אני הוא ועדדשיבה אני אסבל
 אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
 5 למי תכמוני ותשו ותמטלני ונדמה:
 6 תזלים זרב מפים וקסר פקנה ישללו ישכרו
 צורף ונעשהו אל יסגדו ארץ ישחוו:
 7 ישאחו על לבתה יסבלו וניחחו חתיו
 ונעמד מקומו לא ימשי ארץ צעק אליו ולא
 יענה מצרתו לא וישענו:
 8 וברוואת ותחאשעו תשיבו פושעים
 על לב:
 9 וברו ראשנות מעולם פי אנכי אל ואין עוד
 אלהים ואפס כמוני:
 10 מגיד מראשית אחרית ומקצת אשר
 לא יגשעו אמר עזתי תקום וכל חפצי אעשה:
 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרתק איש יעלו
 כ (עצתי ק) ארץ דברתי ארץ אביאנה יצתי
 ארץ אעשנה:
 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה:
 13 קרבתי צדקתי לא תרתק ותשועתי לא
 האחר ונתתי בציון תשועה לישראל
 התפארתי:
 14 הגידו

47

1 רדו ושובי עלי עפר בתולת בתיבכל
 שבי לארץ יקראו לך דכה ונענה:
 2 קחי כמים וטחני קמח גלי צמחך תשפירי שכל
 גלי ושוק עברי נחרות:
 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך גם אקח ולא
 אפנע אדם:
 4 נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:
 5 שבי דומם ובאי בחשך בתיבשדים פי לא
 חוסיפי יקראו לך נכה ונענה:
 6 קצפת על עימי חללתי נחלתי ואתנם בידך
 לא שמת להם כמים על צוקן הכפדת עלך
 מאד:
 7 ותאמרי לעולם אנה נבכת עד לא שמת
 אלה עלי לפך לא זכרת אחרתי:
 8 ועתה שמעיו את עדינה חושבת לבטח
 האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב
 אלמנה ולא אדע שכול:
 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול
 ואלמן סתם פאו עליך רוב בשפיך בעצמת
 חרבך מאד:
 10 ותבטחי ברשעת אמרת אין ראני חכמתך
 ונדעתך היא שובבת ותאמרי בלבך אני
 ואפסי עוד:
 11 וקא עליך קעה לא תקעי שחקה ותפל
 עליך תה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם
 שואה לא תדעי:
 12 עמרנא בחרבך ורוב בשפיך באשר
 יגעת מגעוהו אולי תוכלי חועיל אולי
 תעווצי:
 13 נלאת רוב עצתך עמרנא ויושיעך
 קבד כ (תכרי ק) שמים חזיים פובוכים
 מוידעם לחנשים מאשר ובאו עליך:
 14 ננה היו כקש אש שרפתם לא יצילו
 אדשפתם מרד לקה ארץ וקתל לחם אור
 לשבת נגדו:

15 פן הירלך אשר יגעת סחרוך מגעוהו איש
 לעברו תעו אין מושיעך:
 16

48

1 שמעו זאת ביהוה יעקב הנקראים בשם ישראל
 ומפי יהוה יצא הנשבעים א בשם יהוה
 ובאלתי ישראל זפירו לא באמת ולא
 בצדקה:
 2 בירמיער חקדש נקרא ועל אלתי ישראל
 נסמכו יהוה צבאות שמו:
 3 הראשנות מאז הנחתי ומפי יצאו ואשמיעם
 פתאם עשיתי ותבאנו:
 4 מדעתי פי קשה אתה נגיד פרזת
 ומצדך נחושח:
 5 ואני לך מאז בטרם תבוא השמעתין
 פרחאמר עציני עשם ופסלי וגספי צנים:
 6 שמעת חוה פלה ואתם הלא הגידו
 השמעתין חכשות מעשה ונצרות ולא ידעתם:
 7 עתה נקראו ולא מאז ולפני יום ולא
 שמעתם פרחאמר תנה ידעתיו:
 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז
 לא פתחת אונך פי ידעתי כגור חבגוד ופשע
 מפתן קרא לך:
 9 למשן שמי אהריו אפי ותחלתי אסתם לך
 לבלתי חביתיך:
 10 ננה חרפתך ולא בכסף בחרתך כבור
 עני:
 11 למעני למעני אעשה פי איד יחל וכוברו
 לאמר לא יאנו:
 12 שמעו אלי יעקב וישראל מקרא אני יהוה
 אני ראשון אף אני אחרון:
 13 אף יודי סדה ארץ וימיני מפתח שמנים
 קרא אני אליהם יעמדו וחדו:
 14 חקבצו כלכם ושמעו מי קום הגיד
 את אלה יהוה אהבו ועשה חפצו כקבל ודרעו
 בשמים:
 15 אני אני דברתי ארץ קראתיו הביאתיו
 והגלית הרבו:
 16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בטרם
 דברתי משת היותה שם אני ועתה אדני יהוה
 שלחני ורוחו פ
 17 ביהאמר יהוה נאלך קדוש ישראל אני
 יהוה אל סרוב מלפנך להועיל מדריבך כדעת
 חלך:
 18 לוא הקטבת למצותי ויהי כנהר שוקך
 וצדקתך כגלי נים:
 19 ויהי כחול ורעך וצאצאי מעיך כמעתיו
 לא יזכרת ולא ישמד שמו מלפני:
 20 צאו מקבל ברחו מנשאים בקול הגה
 הגידו שמעו זאת הוציא את עדיקצה הארץ
 אמרו נאל ויהוה עבדו ועקב:
 21 ולא צמאו בעקבות חוליקים מים מצור
 הזיל למו ונבקע צור וזבו מים:
 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:

49

1 שמעו אוים אלי ותקשבו לאמים מחוהו
 יהוה מבטן קראו משני אפי חופיר שמי:
 2 ונשמם פי כסתה חנה בצל ידו תחביאני
 וישמיני לחם פרור כאשפתו חסתיכני:
 3 ויאמר לי עבדיו אתה ישראל אשר ידך
 אחרת:
 4 ואני אמתי לריו יעשתי לחו וקבל פחי
 כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי
 את אלהי:
 5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו
 לשובב יעקב אליו וישראל לא כ (לו ק) ואסר
 ויאמר לי עבדיו אתה ואלתי תנה עני:
 6 ויאמר נקל מהותך לי עבד לקום
 אדשפטי יעקב ונצחתי כ (ונצחתי ק) ישראל
 לקשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי

50

1 פה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם
 אשר שלחתם או מי מושי אשד מכתתי אהכם
 לו הן בענותיכם נמפרתם ובפשעכם שלחח
 אמכם:
 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
 תקצור קצרה ידי מדדות ואם אין יבי בח
 להציל הן בנשיתי אחריים גם אשים נחרות
 מדבר תבאש דתתם מאין מים ותמת בצמא:
 3 אלכשי שמנים חררות ושיק אשים כסותם:
 4 אדני יהוה נתן לי לשון למידיים לדעת
 לעות את דעך דבר יציר אפקר בפקר יציר
 לי און לשמע פלמודיים:
 5 אדני יהוה פתחתי און ואנכי לא כריתי
 אחר לא ונסוגתי:
 6 אני נתתי למפיים ולתני למרטים פני לא
 חסרתיו מקלפות ורק:
 7 ואלדי יהוה יעורלי עליפן לא נבלמתי
 עליפן שמתי פני בחלמיש ואדע כירא אבוש:
 8 קרוב מצדיקו מי יריבים אתי נעמדה יחד
 מי יבעל משפטי יגש אלי:
 9 הן אדני יהוה יעורלי מיהוה וישעי הן
 פלם כפגדו בילו עש ואכלם:
 10 מי כסם ורא יהוה שמע בקול עבדו אשר
 חלך תשיבו ואין ננה לו יבטח בשם יהוה
 וישען באלתיו:

56

1 פה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה
 בירקובה וישועתי לבוא וצדקתי להגלות:
 2 אשרי אלו שישעיהו ובראדם וחיזיק בה
 שמר שבת מחללו ושומר ידו מעשות
 קלרע: ׀
 3 ואל-יאמר בן-הנבקר הנלנה אל-יהוה לאמר
 הכלל יבדילני יהוה מעל עמי ואל-יאמר
 חסרים הן אני עין ובש: ׀
 4 בייבה א אמר יהוה לפרסים אשר ישמרו
 ארשבותיה וקברו באשר חפצתי ומחויקים
 בכרית: ׀
 5 וגתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב
 מקנים ומגנות שם עולם אהרלו אשר לא
 יכרת: ׀
 6 ובני הנבקר הנלוים עליהוה לשהו
 ולאקה אתדם והוה להיות לו לעבדים
 כל-שמר שבת מחללו ומחויקים בכרית:
 7 וקבאותים אליהם קחשי ושחתיים בבית
 הפלתי עולתיהם ונבחייהם לרצון על-מזבחי
 פי בתי תפלה יקרא לכל-העמים:
 8 וגם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד
 אקבץ עליו לנקבציו:
 9 כל תירו שדי אהיו לאכל כל-תירו
 בער: ׀
 10 צפי כ (צפוי ק) עורים פלם לא ידעו פלם
 פלבים אלים לא יוכלו לנפח חוים שכבים
 אהבי ליום:
 11 ותקבלים עזי-נפש לא ידעו שבעה והמה
 רעים לא ידעו חבון פלם לרקים פנו איש
 לבצעו מקצהו:
 12 אהיו אקחדינו ונסבאה שבר ותה כזה
 יום מה גדול וקר מאד:

57

1 הצדיק אהד ואין איש שם על-לב
 ואנשי-חסד נאפים באין מבין ביי-פני
 העצה נאסף הצדיק:
 2 ובוא שלום ונחו על-משכבותם הלך נכחו:
 3 ואתם קרבו-תנה בני עגנה זרע מנאף
 ותזנה:
 4 עלימי תענגו עלימי תחייבו פה תאריכו
 לשון הלווא-אתם ילדי-פשע זרע שקר:
 5 הנחמים באלים תחת פלרעץ רענן שחטי
 תולדים בנחלים תחת סכפי הסלעים:
 6 בלחצי-ינחל חלקך הם הם גורלך גס-לכם
 שפכת גסד השלית מנחה העל אלה אגחם:
 7 על הרגבה ונשא שמת משכבך גס-שם עליה
 לזבח זבח:
 8 ואחר תעלת ותסווהו שמת זכרונך פי מאתי
 גלית ותעלי תחבת משכבך ותכרת-לך מהם
 אהבת משכבם יד חיות:
 9 ותאשר למלך בשמן ומרפי תתן ותשלחי
 צדיך עד-מרחק ותשפילי עד-שאוול:
 10 ברב פרךך ונעת לא אמתה נאש תות ידך
 מצאה עליכן לא חלית:
 11 ואתמי דאגת ותיראי פי תכזבי ואותי לא
 זכרת לאישמת על-לפך הלא אני מחשה
 ומעלם ואותי לא תיראי:
 12 אני אהד צדקתך ואתי-משעך ולא
 יועילוך:
 13 בושךך יצילך קבוצך ואת-פלם ישארום
 יקח-הכל ותחוסה בי יגמל-ארץ ויירש
 הירקשי:
 14 אמר סלו-סלו פני-ךך הרימו משול
 מקדך עמי: ׀
 15 פי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו
 מרום וקדוש אשפון ואת-פא ושפל-רום
 להסיות רום שפלים ולהסיות לב נקפאים:
 16 פי לא לעולם אריב ולא לנצה אקוור
 בירום מלפני בעטור ונשמות אני עשיתי:

4 אלתיראי בירלא תבושי ואל-תקלמי פי לא
 תחפירו פי בשת עלומך תשקחי ותרפת
 אלמנותיך לא תוקרי-עוד:
 5 פי בעלך עשך והוה צבאות שמו ונאלך
 קדוש ישראל אליה כל-הארץ וקרא:
 6 ביי-כאשה עזובה ונחמה רום קראך והוה
 ואשת נעורים פי תצאם אמר אליך:
 7 בקגע קמן עזבתיך ובחתיים גדלים
 אקבצך:
 8 בשצף קצר הסתתתי פני רגע ממך ובחסד
 עולם רחמתיך אמר נאלך והוה: ׀
 9 ביימי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח
 עוד על-הארץ כן נשבעתי מקצף עלוך
 ומגער-ךך:
 10 פי הרים ומשו ותגבעות תמוטנה וחסדי
 מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
 מרחמך והוה: ׀
 11 ענה סכה לא נחמה הנה אנכי מרביץ
 פוך אבניך ויסדתיך בספירים:
 12 ושמת פכדך שמשתיך ושעתיך לאבני
 אקדח וכל-גבולך לאבני-ספיץ:
 13 וכל-גבולך למודי יהוה ורב שלום גבולך:
 14 בצדקה תפוגני חסני מעשך בירלא תיראי
 ומחתי פי לאתקרב אליך:
 15 הן גור וגור אפס מאותי מיגד אהך עלוך
 יפול:
 16 הן כ (הנה ק) אנכי בקאתי הרש נפש באש
 פחם ומוציא כלי למששה ואנכי בקאתי
 משחית לחבל:
 17 כל-פלי יוצר עלוך לא יצלה וכל-לשון
 תקום אהך למשפט תרשיע זאת נחלת עבדי
 והוה וצדקתם מאתי נאם-יהוה: ׀

55

1 הוי בל-צמא לבו למים ואשר אין-לו ספר
 לבו שברו ואכלו ולבו שברו בלוא-ספר
 ובלוא מחיר יין ותקלב:
 2 לפה תשקלו-בספר בלוא-לכם ויגיעכם
 בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו-טוב
 ותענגו בשדן נפשכם:
 3 המו אונכם ולכו אלי שמעו וחויו נפשכם
 ואכרתה לכם ברית עולם חסני תוד
 הנאמנים:
 4 הן עד לאומים נחתיו גיד ומצוה לאמים:
 5 הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא-ידעוך אליך
 ורצו למען יהוה אליהך ולקדוש ישראל פי
 פאךך: ׀
 6 דרשו יהוה בהמצאו קראו בהיותו קרוב:
 7 יעזב קשע פרפו ואיש און מחשבותיו וישב
 אל-יהוה וירחמנו ואל-אלהינו ביי-רפה
 לסקוח:
 8 פי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
 דרכי נאם יהוה:
 9 ביי-גבהו שמים מארץ פן גבהו דרכי
 מדרכיכם ומחשבותי ממוחשבותיכם:
 10 פי פאשר יוד הנשם והשלי מן-השמים
 ושמה לא ישוב פי אשת-הוה את-הארץ
 והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולכם
 לאכל:
 11 כן יהוה דרכי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי
 ריקם פי אש-עשה את-אשר חפצתי והצלים
 אשר שלחתי:
 12 ביי-בשמתה תצאו ובשלים תובלון חסרים
 ותגבעות ופצחו לפניכם הנה וכל-עצי השדה
 ימחור-ךך:
 13 תחת העצוץ יעלה ברוב תחת כ (ותחת
 ק) הסהפד יעלה חסם ונה יהוה לשם לאות
 עולם לא יכרת: ׀

בת-ציון: ׀
 3 ביי-כח אמר יהוה חנם נמקתם ולא בכסף
 תגאלו:
 4 פי כה אמר אדני יהוה מצרים ובר-עמי
 בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו:
 5 ועתה מילי כ (מה-לי-פח ק) נאם-יהוה
 בילקש עמי חנם משלו כ (משליו ק) ויילילו
 נאם-יהוה ותמיד פלתיים שמי מארץ:
 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא
 ביי-אני-הוה המדבר הנני:
 7 מה-נאוו עלי-ההרים קגלי מבשר משמיע
 שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון
 מלך אלהיך:
 8 קול צפיר נשא קול וחדו רכנו פי עין
 בעין יקאו בשוב יהוה ציון:
 9 פצחו רכנו וחדו חרבות וירושלם ביי-חם
 והוה עמו נאל וירושלם:
 10 חשף יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים
 וקאו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: ׀
 11 סורו סורו צאו משם טמא אלתגעו צאו
 מתוכה הקרו נשא כלי יהוה:
 12 פי לא בחפזון תצאו ובמוטסה לא תלבון
 ביהלך לפניכם יהוה ומאספכם אליה
 ישארו: ׀
 13 הנה ישפיל עבדי רום ונשא ונכה מאד:
 14 פאשר שקמו עלוך רבים ברמשחת מאיש
 מראו ותארו מגני אדם:
 15 כן יזה גוים רבים עליו וקפצו מליכם
 פיקם פי אשר לא-ספר להם קאו ואשר
 לא-שמעו התבוננו:

53

1 מי האמין לשמעתי וזרוע יהוה עלימי
 נגלתה:
 2 וועל פיונק לפניו ובשמש מארץ ציה
 לאתאר לו ולא חר וקראו ולא-מראה
 ונחמדהו:
 3 נגהו וחדל אישים איש מקאבות וידוע חלי
 ובמסור פנים מפני נבוה ולא חשבהו:
 4 אכן חלני הוא נשא ומקאבינו סבלם
 ואנחנו חשבהו נגוע מפה אלהים ומגנה:
 5 והוא מחלל מפשענו מדפא מעזנינו מוסר
 שלומנו עליו ובחבתו נרפא לנו:
 6 פלנו בצאן תעינו איש לדרפו פנינו והוה
 הפגיע בו את עון פלנו:
 7 נגש והוא נענה ולא יפחדפיו פשה לפסח
 יוכל וקחל לפני גזויה נאלמה ולא יפסח
 פיו:
 8 מעצר ומשפט לקח ואת-דורו מי יסוחם פי
 גזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו:
 9 ונתן את-רשעים קברו ואת-עשיר במתיו על
 לא-חכם עשה ולא מרקה בפיו:
 10 ויהוה חפץ פקאו חלי אסתשים אשם
 נפשו וראו זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בירו
 יצלה:
 11 מעל נפשו וראו ישבע פרעמו וצדיק
 צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא וסבל:
 12 לכן אסתקלו רבים ואת-עצומים חלק
 שלל תחת אשר הערה לפנות נפשו ואת-פשעים
 נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפשעים
 יפגיע: ׀

54

1 כני עקרה לא ילדה פצחי הנה וצחלה
 לא-הלה ביי-רבים בגירשוממה מגני בעולה
 אמר יהוה:
 2 רחמי א מקום אהלך ויריעות משנותיך
 יפו אלתחשבי מאריכי מיתוכך ויתדתיך
 חזקי:
 3 ביי-ימין ושמאל תפוצי וזרעך גוים יירש
 וערים נשמות וישבו:

11 הן פלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו א
 באור אשכם וזיקות בערתם מנידי היתחזאת
 לכם למעצבה תשקבון: פ

51

1 שמעו אלי רדפי צדק מקבשי יהוה הביטו
 אל-צור חצבתם ואל-מקבת בור נקרתם:
 2 הביטו אל-אבדקם אביכם ואל-שורה
 תחוללכם ביי-אחד קראתיו ואבדכתי
 ואבדתי: ׀
 3 ביי-חם יהוה ציון חם פל-תחבתיה ושם
 מדרבה פעדן וערבה פגור-יהוה ששון ושמחה
 ימצא בה חודה עליו זמרה: ׀
 4 תקשיבו אלי עמי ולאופי אלי תאזינו פי
 תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארעי:
 5 קרוב צדיק יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו
 אלי איים וקו ואל-זרעי ונחלון:
 6 שמו לשמים עיניכם והביטו אל-הארץ
 מתחת ביי-שמים פשען נחלחו והארץ פפגד
 תבלה וישבכה פבוריך ומהוהו וישועתי לעולם
 תתה וצדקתי לא תחת: ׀
 7 שמעו אלי ידעי צדק עם חוכתי בלכם
 אל-תיראו חרפת אלו ומגדפתם אל-תחתו:
 8 פי כפגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סם
 וצדקתי לעולם תהנה וישועתי לדור
 דורים: ׀
 9 עורי עורי לבשי-עו ורוע יהוה עורי בימי
 קדם דרות עולמים הלא אהיהוה המחצבת
 רחב מחוללת תנין:
 10 הלא אהיהוה המחרתם אם מי תחום רכה
 השמה משמקיים-ךך לעבר נאולים:
 11 ופדוני יהוה ושובו וקאו ציון ברנה
 ושמחה עולם על-ראשם ששון ושמחה ושיגון
 נסו יגון ואנחה: ׀
 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מיראתי ותיראי
 מאנש ימות ומת-אדם חציר יתה:
 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ
 ותפחד תמיד פל-חיים מפני חמת המציק
 פאשר פונג להשוות וצה חמת המציק:
 14 מהר צעה להפתח ולא-ימות לשחת ולא
 יחסר לחמו:
 15 ואנכי יהוה אליהך רגע חנם ונחמו גליו
 יהוה צבאות שמו:
 16 ואשים דברי פיך ובצל ידי פסיתיך
 לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון
 עמי-איתה: ׀
 17 התעוררי התעוררי קומי וירושלם אשר
 שחת מיד יהוה את-רבים חמלו את-קבעת כוס
 התרעלה שתית מצית:
 18 אין-מנהל לה מקל-גנים ילדה ואין מחויק
 בקרה מפל-גנלה:
 19 שמים הנה קראתיך מי יניד לך השד
 ותשבר והקעב ותחכר מי אנתמך:
 20 בגיך עלפו שכבו בראש פלחוצות פתוא
 מקמר המלאים חמת-יהוה גשבת אלהיך:
 21 לכן שמע-נא זאת ענה ושכרת ולא
 מגין: ׀
 22 פה-אמר אדניך יהוה ואלתיך זריב עמו
 הנה לקחתי מידך את-דפוס התרעלה
 את-קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשותה
 עוד:
 23 ושמתיך ביר-מוגך אשר-אמרתי לנפשך
 שחי ונשכרתה ותשימי כארץ גזך ובחונך
 לעברים: ׀

52

1 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי א בגדי
 תפארתך וירושלם עיר הקשקש פי לא יוסר
 ב-ארץך עוד ערל וטמא:
 2 התגברי מקשר קומי שבי וירושלם תתפארו
 כ (תתפאחי ק) מוסרי צוארך שבנה

על-פני גדלו ויעשירו:
 28 שמוני עשרה גם עברו דבריהם דין לארדנו
 דין יתום ויצלחו ומשפט אביונים לא שפטו:
 29 העל-אלה לא-אפקדו נאסיונותם אם בגיו
 אשר-בנה לא התנקם נפשו: ׀
 30 שמה ושערוה נהיה פארץ:
 31 הנביאים נבאוי-בשקר ותפתהים ורדו
 על-ידיהם ועמי אהבו כן ומחשעשו
 לאחריהם:

6

1 העזו בני בנימן מקרב ירושלים ובתקוע
 תקעו שופר ועל-בית הפקם שאו משאת פי
 דעה לשקפה מצפון ושקר גדול:
 2 הנה ותמנענה דמיתי בתי-ציון:
 3 אליה באו רעים ועקריהם תקעו עליה
 אהלים סביב רעו איש את-ידו:
 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצבחים
 או לנו ביי-פנה היום פי יגמו צללי-עקב:
 5 קומו ונעלה ונעלה ונעלה ונעלה ונעלה
 ארמנותיה: ׀
 6 פי כה אמר יהוה צבאות ברתו עצה ושפכו
 על-ירושלים סלה היא העיר הפקד בלה עשק
 בקרבה:
 7 בפקדו כר כ (ביר ק) מימיה פן הקרה
 העתה חסם ושר ישמע בה על-פני חמיר חלי
 ומקו:
 8 הוסרי ירושלים פרוקע נפשי מן
 פך-אשמיך שטמה ארץ לוא נושבה: פ
 9 פה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן
 שארית ישראל תשב ידך כבוצר על-סלסלות:
 10 על-מי אדברה ושתה ובלה אל-תעשו
 אונם ולא יוכלו להקטיב הנה דבר-יהוה הנה
 להם לחקפה לא יחפצו-בו:
 11 ואת חמת יהוה וקלאה נלאיתי חביל שפך
 על-יעולל בחזן ועל סוד בחורים וחקו
 ביי-גדאיש עשישה ילכדו זמן עסימלא
 ימים:
 12 וגסבו בתיים לאחרים שדות וגשים וחקו
 ביי-אשה את-ידי על-ישיבי הארץ נאסיונות:
 13 פי מקמנם ועדי-גולם פלו פוצוע פצוע
 ומגבאו ועדי-פתח פלו עשה שקר:
 14 ונחפאו את-שקר עמי על-נקלה לאמר
 שלום שלום ואין שלום:
 15 חבשו פי חועקה עשו גסבוש לא-יבושו
 גס-הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים
 בעת-פקודתם ופשו אר ויהוה: ׀
 16 פה אמר יהוה עמרו על-דרכים וראו
 ושאלו לנהבות עולם איהו דרך הטוב
 ולכרבה ומצאו מרנוע נקשכם ויאמרו לא
 נלך:
 17 ותקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר
 ויאמרו לא נקשיב:
 18 לכן שמעו היום ודעי עדה את-אשר-בם:
 19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל-העם
 הנה פרי מחשבותם פי על-דברי לא הקשיבו
 ותוכתי וימאסו-בה:
 20 למחזה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב
 מארץ חקק עלותיכם לא לרצון וזכותכם
 לא-עברו לי: ׀
 21 לכן פה אמר יהוה הגני נתן אלי-העם הנה
 מכשלים וקשלו כם אבות וקנים וחקו שכן
 ורעו יאבדו כ (ואבדו ק) פ
 22 פה אמר יהוה הנה עם פא מארץ צפון וגוי
 גדול יעור מרבותי-ארץ:
 23 שפת וכידון ותיוקו אכריו הוא ולא ירחמו
 קולם פים יקמה ועל-סוסים ורפבו ערוך
 פאיש למלחמה על-דך בתי-ציון:
 24 לשמענו את-שמעו רפו ידיו צרה חתו-קתנו
 חיל ביולדה:
 25 אל-תנא כ (תצאו ק) השדה ובדרך אל-
 תלכי כ (תלכו ק) פי חרב לאב מגור מסביב:

כפוך עיגך לשוא תתנפי מאסורך עגבים
 נפשך ובקשו:
 31 פי קול בחולה שמעתי צרה כמבוכה קול
 בתי-ציון תתנפת תפרש פפיה אויבא לי
 פירענפה נפשי להרגים: פ

5

1 שוטמו בחוצות ירושלים וראוהו ודעו
 ובקשו כרחובותיה אסחמצאו איש אסח-
 עשה משפט מבקש אמונה ואלסל לה:
 2 ואם חיי-יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו:
 3 יהוה עיגך הלא לאמונה הכיתה אתם
 ולא-חלו פליתם מאנו קחת מוסר חזקו פני-ם
 משלע מאנו לשוב:
 4 ואני אמרתי וכוזאים הם נואלו פי לא
 ידעו דרך יהוה משפט אליהם:
 5 אל-כהלי אלי-הגדלים ואת-בנה אותם פי
 המה ידעו דרך יהוה משפט אליהם אך המה
 יחדו שברו על נתקו מוסרות:
 6 על-פני חכם ארזה מצער זאב ערבות יחדם
 נמר שקר על-עריהם כלי-חיוצא מהנה ישרף
 פי רבו פשעים עצמו משבותי-ם כ
 (משבותי-ם ק)
 7 אי לזאת אסלות כ (אסלות לך ק) בגיך
 עובדני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם
 ונאפו ובית זונה והגדוד:
 8 סוסים מגנים משבים היו איש אל-אשת
 כעו וצלהו:
 9 העל-אלה לוא-אפקדו נאסיונות ואם בגיו
 אשר-בנה לא התנקם נפשו: ׀
 10 עלו בשויותיה ושתה ובלה אל-תעשו
 סירו נמישותיה פי לוא ליהוה המה:
 11 פי בלך כדור פי בית ישראל ובית יהוה
 נאסיונות:
 12 פתשו ביהוה ויאמרו לא-הוא ולא-תבוא
 עליו רעה וחרב וקרב לוא נראה:
 13 ומגבאים יהיו לרום והדבר אין בכם פה
 ישעו להם: ׀
 14 לכן ביה-אמר יהוה אליה צבאות יען
 דברכם את-הדבר הנה הגני נתן דברי פפיו
 לאש וקעם הנה עצים ואקלחם:
 15 הגני מביא עליכם גוי מפרק בית ישראל
 נאסיונות גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי
 לא-תדע לשנו ולא תשמע מה-דבר:
 16 אשפחו כקבר פוחם פלם בגורים:
 17 ואכל קצירך וקחך יאכלו גיך ובלותיך
 יאכל צאנך ובקרך יאכל פגך והאנתך ירשש
 ערי מבצרך אשר אתה פוסח בנהג בחרב:
 18 וגם בימים ההמה נאסיונות לא-אעשה
 אתכם בלה:
 19 ותהי פי תאמרו תחת מה עשה יהוה
 אליהנו לנו את-פל-אלה ואמרת אליהם
 פאשר עקבתם אותי ותעבדו אליה נבר
 בארצכם פן תעבדו זרים פארץ לא לכם: ׀
 20 הגידו זאת בבית ישעב ותשמיעוה ביהודה
 לאמר:
 21 מעורנא זאת עם סכל ואין לב עינים להם
 ולא יראו אונים להם ולא ישמעו:
 22 תאותי לא-תיראו נאסיונות אם מפני לא
 תחילו אשר-שמתי חול גבול לים חקי-עולם
 ולא יעברנהו ונתעשו ולא יוכלו וקמו גליו
 ולא יעברנהו:
 23 הנה הנה לב סוכר ומוכה סרו
 וילכו:
 24 ולא-אמרו בלבכם נירא נא את-יהוה
 אליהנו הנה גשם ירד כ (ירח ק) ומלקוש
 בעתו שבעות חקות קציר ישר-לנו:
 25 עונותיכם המור-אלה ותפאותיכם קעו
 הערובים:
 26 ביי-נמצאו בעמי השעים ישור פשך יקושים
 הציבו משחית אנשים ילפדו:
 27 פכלוב מלא עור פן פמיהם מלאים מרמה

אלהינו: ׀

4

1 אסחשוב ישאל א נאסיונותה אלי תשוב
 ואסחסיר שקוציך מפני ולא תנוד:
 2 ונשבעת חיי-יהוה באמת במשפט ובצדקה
 ותתקברו בו גוים ובו יתהללו: ׀
 3 פי-כח אמר יהוה לאיש יהודה וירושלים
 נירו לכם ניר ואל-תורעו אל-קוצים:
 4 המלו ליהוה וחסרו עקלות לבכם איש
 יהודה וישיבי ירושלים פרוחצא כאש חמתי
 ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם:
 5 הגידו ביהודה ובירושלים השמיעו ואמרו
 והקעו כ (תקעו כ) שופר פארץ קראו מלאו
 ואמרו תאספו וכוזאים אל-ערי המבצר:
 6 שארנס ציונה העיו אל-תשמדו פי רעה
 אנכי מביא מצפון ושקר גדול:
 7 עלה ארזה מסבכו ומשחית גוים גסע וצא
 משלמו לשום ארצך לשמה ערוך הציגה מאין
 ישוב:
 8 על-זאת חגרו שקום ספרו ותילילו פי
 לא-ישב חרון אף-יהוה מפני: פ
 9 ותהי ביום-ההוא נאסיונותה יאבד לבי-המלך
 ולב השורים ונשמו הפתים ומגבאים ותמהו:
 10 ואמר אקה אודני יהוה אכן משא השאת
 לכם הנה וירושלים לאמר לשות יהוה לכם
 ונגעח חרב עדי-נפש:
 11 בעת ההיא יאמר לעם-הנה וירושלים רוח
 צח שפיים במדבר דרך בתי-עמי לוא לזרות
 ולוא להבר:
 12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גס-אני
 אדבר משפטם אותם:
 13 הנה אפענים יעלה וכסופה מרבותיו
 קלו מגשרים סוסיו אוי לנו פי שדדנו:
 14 בפסי מרעה לבך ירושלים למען תושעי
 ערמתי חלוו בקרבך מחשבות אונך:
 15 פי קול מגיד מדן ומשמיע און סמר
 אפרים:
 16 תזכירו לגוים הנה השמיעו על-ירושלים
 נצרים פאים מארץ מפרק ויתגו על-ערי
 יהודה קולם:
 17 פשמרי שדי היו עליה מסביב ביהוה
 קתה נאסיונותה:
 18 דרך ומעל-לך עשו אלה לך זאת רשתך
 פי מר פי גע ער-לבך: ׀
 19 משי א משי ואחולה כ (אחולה ק) קירות
 לבי המהלי לפי לא אחריש פי קול שופר
 ששמתי כ (שמעתי ק) נפשי תרועת מלחמה:
 20 שבר על-שקר נקרא פי שדנה פל-הארץ
 פתאם שדדו אהלי רע ויעיתי:
 21 ערמתי ארצה-נס אשמה קול שופר: ׀
 22 פי אוויל עמי אותי לא ידעו פנים סכלים
 המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע
 ולהיטיב לא ידעו:
 23 ראיתי את-הארץ והנה-תהו ובהו
 ואל-תשמם ואין אורם:
 24 ראיתי החרים והנה רעשים וכל-הנגבות
 התקלקלו:
 25 ראיתי והנה אין האדם וכל-עור השמים
 נדדו:
 26 ראיתי והנה הפרקל המדבר וכל-ערי
 נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: ׀
 27 ביי-כח אמר יהוה שממה תתה פל-הארץ
 ובלה לא אעשה:
 28 על-זאת תאכל הארץ וקדרו השמים ממעל
 על ביי-דברתי זמתי ולא נתמתי ולא-אשוב
 מפנה:
 29 מקול פרוש ורמה קשת ברת פלי-העיר
 באו בעבים ובפפים עלו פלי-העיר עובה
 ואין-ישוב כהן איש:
 30 ואתי כ (ואת ק) שודד מהדעשי
 ביי-תלפשי שני ביי-תעדי ער-זקב ביי-תקרי

אלהינו: ׀

3

1 לאמר הן ישלח איש את-אשורו והלכה מאתו
 והתה לא-יש-אחר וישוב אליה עור הלאו
 חנוף תתגר הארץ ההיא ואת גיית רעים רבים
 ושוב אלי נאסיונותה:
 2 שאיר-עיגך על-שפים וראי איפה לא שגלת
 כ (שפנת ק) על-דרכים ישבת להם פעברי
 במדבר ותתנפי ארץ פונותיך ובערתי:
 3 וישמעו רבבים ומלקוש לוא תה ומצח אשה
 זונה תה לך מאנת הפלם:
 4 הלא מעשה קמתי כ (קרתה ק) לי אבי
 אלוף נערי אתה:
 5 תגמט לעולם את-שמך לצנח הנה דברתי
 כ (דברתי ק) ותשעי הרעות ותוקל: פ
 6 ויאמר יהוה אלי כימי ישתחו המלך הראית
 אשר עשית משבה ישראל הלכה היא
 על-פל-הר גבה ואל-תסתת פלי-עין רענן
 ותגו-שם:
 7 ואמר אחרי עשותה את-פל-אלה אלי תשוב
 ולא-שבה ומתלה כ (ומתה ק) בגודה אחותה
 יהודה:
 8 ונאך פי על-פל-אדות אשר נאפה משבה
 ישראל שלחתיך ואתן את-ספר ברי-התיה
 אליה ולא יראה בנה יהודה אחותה ותלך
 ותגן גס-היא:
 9 ותהי מלל זונה ותתגר את-הארץ ותנאף
 את-האבן ואת-העץ:
 10 וגס-בכל-זאת לא-שבה אלי בגודה אחותה
 יהודה בכל-לפה פי אם-בשקר נאסיונותה: פ
 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה
 ישראל מפגדה יהודה:
 12 הלך וקרת את-הדברים האלה צפונה
 ואמרת שובה משבה ישראל נאסיונותה
 לוא-אפיל פני בכם ביי-חסיד אני נאסיונותה
 לא אמור לעולם:
 13 אך דעי עונך פי ביהוה אלתך פשעת
 ותפריי על-דרכיך לזרים תסת פלי-עין רענן
 וקוללי את-שמתם נאסיונותה:
 14 שובו כנים ורבבים ביי-יהוה פי אנכי
 בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים
 ממשפתה ומבאתי אתכם ציון:
 15 ונתתי לכם רעים פלבי ורעו אתכם דעה
 ותשכילי:
 16 ותהי פי הרבו ופריהם פארץ פנים
 המה נאסיונותה לא-יאמרו עור ארון
 ברי-יהוה ולא יעלה על-לב ולא יזכרו-בו
 ולא יפקדו ולא יעשה עור:
 17 בעת ההיא יקראו ירושלים פסא יהוה
 ונקוו אליה כלה-הגוים לשם יהוה וירושלים
 לא-יבוא עור אחרי חרות להם הרע: ׀
 18 וגוים תחפו ולכו ביי-יהודה על-בית
 ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על-הארץ
 אשר הנתלתי את-אבותיכם:
 19 ואנכי אמרתי אך אשית פפנים ואת-לך
 ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי
 הקראי כ (תקראי-אלי ק) ומאחרי לא תשוב
 כ (תשובי ק)
 20 אכן בגדה אשה מרעה פן בגדתם פי בית
 ישראל נאסיונותה:
 21 קול על-שפים נשמע כפי תחונני בני
 ישראל פי השו את-דרכם שכו את-יהוה
 אליהם:
 22 ובו גנים שרבים ארפה משובי-כם הנו
 אתנו לך פי אתה יהוה אליהנו:
 23 אכן לשקר מגבעות חמון חרים אכן ביהוה
 אליהנו תשיעת ישראל:
 24 ותבשת אכלה את-יגיע אבותינו מגערינו
 את-צאנם ואת-דרכים את-בגיתם:
 25 ואת-בנותיכם:
 25 נשכבה בפתנו ותכסנו בפתנו פי ליהוה
 אליהנו תסאנו אנתנו ואבותינו מגערינו
 ועדי-היום הנה ולא שמענו בקול יהוה

26 בתעמי הגררשיק והתפלישי באפר אכל יחיד עשי לך מספד תמרוחים פי פהאם ויבא השדד עלינו:
 27 בחון נתתיך בעמי מקצר ונתע וכתנת את־דרכים:
 28 כלם סרי סוררים חלכי רכיל נחשת וברויל בלם משחיתים המה:
 29 גמר מפח מאשמתם כ (מאש ק) (תם ק) עפרת לשוא צפר צפור וקעים לא נקפו:
 30 כסף נמאס קראו להם כִּי־מאס יהוה בהם: פ

7

1 הדבר אשר הנה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר:
 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את־הדבר הנה ואמרת שמעו דבר־יהוה בל־יהודה הפאים בשערים האלה להשתחית ליהוה: ׀
 3 כִּי־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל תטיבו רכיבם ומשלליכם ואשקנה אתכם במקום הנה:
 4 אל־תבטחו לכם אל־דבכרי משקר לאמר חיבל יהוה חיבל יהוה חיבל יהוה המה:
 5 כִּי אִם־היטיב תיטיבו את־דרכיכם ואת־מעליכם אסעשו תעשו משפט בין איש ובין ערשו:
 6 גו יהוה ואלמנה לא תעשוקו וגם גוי אל־תשפכו במקום הנה ואתרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם:
 7 ושמעתי אתכם במקום הנה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למרעולם ועדיעולם:
 8 הנה הוהם פתחים לכם על־דבכרי המשקר לבלתי הועיל:
 9 הגלב וקצו גזאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא־יבועתם:
 10 ויבאתם ועמדתם לפני בפי הנה אשר נקרא־שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את פל־התועבות האלה:
 11 ותעבת פרצים עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי ואם־יהוה: ׀
 12 כִּי לברזא אל־מקומי אשר בשילו אשר שבתי שמי שם בראשונה והוא את אשר־עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
 13 ונשתה וען עשותכם את־פל־המעשים האלה ואם־יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם:
 14 ועשיתי לבית אשר נקרא־שמי עליו אשר אתם פתחים בו ולמקום אשר־נתתי לכם ולאבותיכם באשר עשיתי לשלו:
 15 והשליכתי אתכם מעל פני באשר השליכתי את־פל־אחיכם את פל־זרע אפרים: ׀
 16 ואשה אל־תהפלל א בעדיהם הנה ואל־תשא בעדכם רגה והפלה ואל־תפגעו־בי כִּי־יאניי שם אתך:
 17 האניך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים:
 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מקבעים את־האש והנשים לשות בצק לעשות פונים למלכת השמים וספק נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
 19 האתי הם כמעטים ואם־יהוה הלא אתם למען בשת פניהם: ׀
 20 לכן כִּי־אמר אדני יהוה הנה אפי ונקמתי נתת אל־המקום הנה על־האדם ועל־הבהמה ועל־עין השדה ועל־כרי האדמה ובעבה ולא תכהם:
 21 כִּי אִם יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על־יבוחיכם ואכלו בשר:
 22 כִּי לא־דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום מוציא כ (הוציא ק) אותם מארץ מצרים על־דבכרי עולה ונכח:

23 כִּי אִם־את־הדבר הנה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי וקניתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך אשר אצוה אתכם למען יטיב לכם:
 24 ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם וילכו במעוזות בשריות לכם הרע והיו לאחור ולא לפנים:
 25 למר־היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הנה ואשלה אליכם את־פל־עבדי הנביאים יום השכם ושלח:
 26 ולוא שמעו אלי ולא הטו את־אזנם ונקשו את־עפרם הרעו מאבותם:
 27 ודברת אליהם את־פל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה:
 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא־שמעו בקול יהוה אלהי ולא לקחו מוסר אבכה האמונה ונתקתה מפיהם: ׀
 29 גוי גורד והשליכי וישיא על־שפים קינה כי מאס יהוה וישש את־דור עברתו:
 30 כִּי־יעשו בג־יהודה הרע בעיני ואם־יהוה שמו שקוצים בפית אשר־נקרא־שמי עליו לממא:
 31 וכן פמות התפת אשר בגיא ברהנם לשרף את־בניהם ואת־בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על־לבי: ׀
 32 לכן הגדו־מים פאים ואם־יהוה ולא־אמר עוד התפת וגיא ברהנם כִּי אִם־גיא התנהג וקברו בתפת מאין מקום:
 33 ונתת נבלת העם הנה למקבל לעור השמים ולבחתת הארץ ואין סחריד:
 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי לתרהב תתנה הארץ:

8

1 בעת ההיא ואם־יהוה יוציא כ (יוציאו ק) את־עצמות מלכ־יהודה ואת־עצמות־שקרו ואת־עצמות הפהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי־ירושלים מקבריהם:
 2 ושקחים לשמש ולירח ולכל אצבא השמים אשר אהבו ואשר עבדו ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא אספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו:
 3 ונקברו מות מתים לכל האריות הנשארים מירמפ־שפתה הרעה הזאת בכל־המקלות הנשארים אשר הדחתים שם גאם יהוה צבאות: ׀
 4 ואמרת אליהם כִּי אִם יהוה הרפול ולא יקומו אס־ישוב ולא ישוב:
 5 מדוע טובבת העם הנה וירושלם משכה נצחת החיותו בתרמית מאני לשוב:
 6 הקשבתו ואשמע לוא־יכן ודברו אין איש נחם על־רעתו לאמר מה עשיתי פלה ב כמ־צדקתם כ (במרוצתם ק) כסוס שוטר פלמקה:
 7 ונתסידה בשמים ודעה מועדיה ותר זמס כ (זיס ק) ועגור שמרו את־עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה:
 8 איכה תאמרו חכמים אנתו והורח יהוה אזני אכן הנה לשקר עשה עש שקר ספרים:
 9 חבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדרב־יהוה מאסו ותקמתי־הם להם: ׀
 10 לכן אמן את־נשיהם לאחרים שדותיהם ליוורשים פי מקטן ועד־גדול פלה בצע בצע מנביא ועד־פחן פלה עשה שקר:
 11 ויכפו את־שבר בתעמי על־נקלה לאמר שלום ושלום ואין שלום:
 12 חבשו פי הועבה עשו גמפוש לא־יבשו והקבל לא ידעו לכן יפלו כנפלים בעת פקדתם וקשלו אמר יהוה: ׀
 13 אסף אסיפם ואם־יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה וקעלה נבל ואמן להם

ועבדו:
 14 עלימה אנתו ישים האספו ונבוא אל־ערי המבצר ונדמה־שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מיראש כי תמאנו ליהוה:
 15 קנה לשלום ואין טוב לשת מרפה והנה בעתה:
 16 מדן נשמע נחרת ססיו מקול מצהלות אפיקיו רעשה פל־הארץ ונבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: ׀
 17 כִּי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אינ־להם לחש ונשכו אתכם ואם־יהוה: ׀
 18 מבליגיתי עלי גון עלי לבי הוי:
 19 הנה־קול שועת בתעמי מארץ מרתקים סידנה אין בציון אס־מלכה אין מה מדוע הכעסוני בפסליהם כהבלי נכרי:
 20 עבר קצר פלה קיץ ואנתו לוא נושענו:
 21 על־שבר בתעמי השברתי קנחתי שמה חסוקתי:
 22 תצרו אין בגלעד אס־רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בתעמי:
 23 מִי־יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבקה וימס ולילה את חללי בתעמי:

9

1 מִי־יתנני כמדבר מלון ארמים ואעזבה אתעמי ואלקה מאתם כי כלם מנאפים עצה גנדים:
 2 ונדרכו את־לשונם קשקש שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל־רעה א יצאו ואתי לא־ידעו ואם־יהוה: ׀
 3 איש מרעהו השמרו ועל־פל־אח אל־תבטחו כי כל־אח עקוב יעקב וכל־רע רכיל וקלך:
 4 ואיש ברעהו יתחלו ואמת לא ידברו למרו לשונם דבר־שקר הטנה גלוא:
 5 שבתך בחוך מרמה כמרמה מאנו דעת־אותי ואם־יהוה: ׀
 6 לכן כִּי אִם יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים פיה ארץ אעשה מפני בתעמי:
 7 חזן שחוט כ (שחוט ק) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את־רעהו ודבר ובעקבו ישים ארבו:
 8 העל־אלה לא־אפקד־בם ואם־יהוה אם בגוי אפרקה לא התנחם נפשי: ׀
 9 על־הקרים אשא כבי גהו ועל־נאות מדבר קינה כי נצחו מבלי־איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעור השמים ועד־בהמה גדול הלכו:
 10 ונתתי את־ירושלם לגלים מעון תנים ואת־ערי יהודה אמן שממה מבלי יושב: ׀
 11 מִי־האיש החכם וכן את־זאת ואשר דבר פ־יהוה אליו ונגדה עלימה אבדה הארץ נגחה כמדבר מבלי עבר:
 12 ויאמר יהוה על־עזבם את־תורתתי אשר נתתי לפניהם ולא־שמעו בקולי ולא־הלכו בה:
 13 וילכו אחרי שררות לפם ואחרי הבעלים אשר למדוים אבותם: ׀
 14 לכן כִּי־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילים את־העם הנה לענה והשקיתים מִי־ראש:
 15 ותפצותים בנוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את־החקב עד פלתי אותם: פ
 16 כִּי אִם יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואנה ואל־החכמות שלחו ותבואנה:
 17 ותמנהנה ותשנה עלינו גהו ותכדנה עינינו דמעה ועפעפניו יזלרמים:
 18 כִּי קול גהו נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כִּי־עזבנו ארץ פי השליכו משבנותינו:
 19 כִּי־שמענה נשים דבר־יהוה ותקח אונקם דבר־פיו ולמנהג בנותיכם גהו ואשה רעותה

קינה:
 20 כִּי־עלה מות בתלוננו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות:
 21 דבר כִּי ואם־יהוה ונקלה נבלת האדם כדמן על־פני השדה ובעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף:
 22 כִּי אִם יהוה צבאות אלהי־ההלל חכם בחכמתו ואל־יתהלל הגבור בגבורתו ואל־יתהלל עשיר בעשרו:
 23 כִּי אִם־זאת יתהלל המתהלל השבל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כִּי־באלה חפצתי ואם־יהוה: ׀
 24 הנה ימים פאים ואם־יהוה ופקחתי על־למול בערלה:
 25 על־מצרים ועל־יהודה ועל־אדם ועל־בני עמון ועל־מואב ועל פל־קוצי פאה הישבים במדבר כי כל־הגוים עהלים וכל־בית ישראל עהלי־לב: ׀

10

1 שמעו את־הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל:
 2 כִּי אִם יהוה אל־הדבר הגוים אל־תלמדו ואלאות השמים אל־תסתו כִּי־נתנו הגוים מהמה:
 3 כִּי־הקתו העמים קבל הוא כִּי־עין מער כרתו מעשה ידי־הרש בעמצי:
 4 כִּי־כסף וזהב יפחו במסמות ובמקבות ותקומו ולוא יפיק:
 5 כִּי־תמר מוקשה מהו ולא ידברו גשוא ינשוא כי לא יצדו אל־תיראו מהם כִּי־לא ידעו וגם־היטיב אין אותם: ׀
 6 מאין כמוך ויהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה:
 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל־חכמי הגוים ובכל־מלכותם מאין כמוך:
 8 ובאחת יבערו וינסלו מוסר הקלים עין הוא:
 9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש ידי צורק תבלת וארזמן לבושם מעשה חכמים בלם:
 10 ויהוה אלהים אמת הוא־אלהים נים ומלך עולם מקצפו תרעה הארץ ולא־יכלו גוים ועמו:
 11 כדנה תאמרון להם אלתא דיי־שמיא וארקא לא עברו ואברו מארעא ומתחתות שמעא אלה: ׀
 12 עשה ארץ כבוה מכין תכל בהכמתו ובתבניתו גשה שמים:
 13 לקול חתו חמון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ כ (הארץ ק) כקרים למטר עשה ויוצא רוח מאצותיו:
 14 נבער פל־אדם מדעת חביש פל־צורף מוסל כִּי שקר נסכו ולא־רוח כם:
 15 קבל המה מעשה השתעים בעת פקדתם יאברו:
 16 לא־באלה חלק יעקב כִּי־יוצר חפל הוא וישראל שבת נחלתו יהוה צבאות שמו: ׀
 17 אספי מארץ כִּי־עמך שבת כ (ישבת ק) כמציור: ׀
 18 כִּי־כִּי אִם יהוה הנני קולע את־ישובי הארץ בפשם הוה והצרותי להם למען ימצאו: ׀
 19 אוי לי על־שברי נחלה מתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאני:
 20 אחלי שדד וכל־מיתרי נתקו בני יצאני ואים אין־נשה עוד אחלי ומקים ריעותי:
 21 כִּי נבערו הרעים ואת־יהוה לא דתשו על־כן לא השפילו בכל־מרתעים ופוצחו:
 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את־ערי יהודה שממה מעון תנים: ׀

11 ויאמר יהוה אלי אליהם הפלל בעד-העם הזה לטובה:
 12 כי יצמו איני שמע אלהיהם וכי יעלו עלה ומנחה איני רצם כי פתח וברעב וברעב אנכי מכלה אותם: ׀
 13 ואמר אהה א דני יהוה הנה הנבאים אקרים להם לא-תראו חרב ורעב לא-יתנה להם ביישולם אמת אתן להם במקום הזה: ׀
 14 ויאמר יהוה אלי קר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתיים ולא צויתים ולא דברתי אליהם וזון שקר נקסם נאלול ב (ואליל ק) ומקמת ב (ותקמת ק) להם מה מתנבאים להם: ׀
 15 לכן בהאמר יהוה על-הנבאים הנבאים בשמי ואני לא-שלחתיים ומה אמרים חרב ורעב לא יהיה פארץ הזאת פתח וברעב יתמו הנבאים ההמה:
 16 והעם אשר-המה נבאים להם יהיו משלכים פחצות וירושלם נבאי א הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשירים וביניהם ובניהם ושפכתי עליהם אדמתם:
 17 ואמרת אליהם אלהיהם הזה תכנה עיני דמעה לילה ויומים ואל-תדמינה כי שבר גדול נשברה פחולת פתעמי מכה נתלה מאד:
 18 אב-צאיתי ששקה והנה חללי-חרב ואם באתי העיר והנה תחלוני רעב בייגם נביא גס-פהן סהרו אל-ארץ ולא ידעו: ׀
 19 המאס מאסת את-יהודה אב-בציון געלה נפשך מדוע הפינתו ואין לנו מקפא קנה לישולם ואין טוב ולעת מקפא והנה בעתה:
 20 ודענו יהוה רשענו עון אבותינו כי טמאנו לך:
 21 אל-תנאץ למען שמך אל-תגבל פסא כבודך ובר אל-תספר ברותך אטנו:
 22 תוש פהבלי הגוים מנשמים ואם-תשמים ויתנו רבבים הלא אשה-הוא יהוה אלהינו ונקוה לך בייאשה עשית את-פל-אלה: ׀

15

1 ויאמר יהוה אלי אסייעמד משה ושמואל לפני איני נפשי אל-העם הזה שלח מעל-פני וצאני:
 2 והנה בייאמר אלי אנה נצא ואמרת אליהם בה-אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי:
 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאס-יהוה את-החרב להרג ואת-הפלבים לסחב ואת-העורף השמים ואת-הקמת הארץ לאכל ולהשחית:
 4 ונתתים לזנושה כ (לזנוה ק) לכל ממלכות הארץ בגלל מגשה ברויחוקתהו סלך יהודה על אשר-עשה בירושלם:
 5 כי מייחמל עליך וירושלם ומי יגיד לך ומי יסור לשאל לשלם לך:
 6 את נמשח אתי נאס-יהוה אהור חלבי ואם ארביני עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם:
 7 ואזוהם במוכה בשערי הארץ שפלתו אבדתי אדעמי מרחביהם לוא-שבו:
 8 עצמירלי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על-אם בחור שדד בצחקים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות:
 9 אקללה לילת תשבעה נפחה נפשה פאה כ (פא א) שמשח בעד יומם בושח וקפחה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאס-יהוה: ׀
 10 אוירלי אפי כי ילך-תני איש ריב ואיש מדין לכל-הארץ לא-גשיתי ולא-גשירי פלה מקללני:
 11 אמר יהוה אס-לא שריתך כ (שריתך ק) לטוב אס-לוא א הפגשתי בך בעת-רעה ובעת צרה את-האיב:

אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי פאזור הזה אשר לא-יצלח לפל:
 11 כי פאשר ידבק האזור אל-מתני-איש פן הרבתי עלי את-פל-בית ישראל ואת-פל-בית יהודה נאס-יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולהפארת ולא שמעו:
 12 ואמרת אליהם אלהיהם אלהיהם הזה פה-אמר יהוה אלתי ישראל פליגבל וקלא וין ואמרו אליך תדע לא נדע כי פליגבל וקלא וין:
 13 ואמרת אליהם בה-אמר יהוה הנני ממלא את-פל-ישיבי הארץ הזאת ואת-המלכים הישבים לדרו על-בסאו ואת-הפנהים ואת-הנבאים ואת פל-ישיבי וירושלם שפרון:
 14 ונפצתיים איש אל-אחיו וקאבות ותפנים יהיו נאס-יהוה לא-אחמול ולא-אחוסם ולא ארחם מהשחיתים: ׀
 15 שמעו וקאוני אל-תגבהו כי יהוה דבר:
 16 הנו ליהוה אליהם כבוד בטרים וחסד וברטרים והגנפו רגליהם על-חרי גשר וקויתם לאור ושמח לצלמות-ישית כ (ושיית ק) לערפל:
 17 ואם לא תשמעוה במסרתים תבכה-נפשי מפני גוה ודמע דמעת וחרד עיני דמעה פי נשפה עני יהוה: ׀
 18 אמר למלך ולנביכה השפילו שכו כי ירד מראשתיים עקרת תפארתכם:
 19 עיר הנגב סהרו ואין פתח הגלת יהודה פלה הגלת שלומים: ׀
 20 שאי כ (שאו ק) עיניכם יקרא כ (וקרא ק) הפאים מצפון אזה העדר נסור-לך צאן תפארתך:
 21 מה-האמרי בייפקד עליך ואת לפדת אדם עליך אלפים לראש הלאו תגלים יאחידו כמו אשת לדה:
 22 וכי האמרי פליבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמתי עקבך:
 23 הנהפך בוש ערוו ונמר תבהרתיו גס-אדם תובלו להיטיב למדי הרע:
 24 ואפיצם כקש-עובר לרות מדבר:
 25 זה-הורלך מגדת-מדין מאתי נאס-יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקרי:
 26 וגם-איני תשפתי שולך על-פניך ונראה קלונך:
 27 נאפיד ומצלה-ותיך ומת ונתחך על-גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך וירושלם לא תסתרי אחרי מתי עד: ׀

14

1 אשר הנה דבר-יהוה אלי-ירמיהו על-דברי הכצרות:
 2 אכלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצונת וירושלם עלתה:
 3 ואדריהם שלחו צעוריהם כ (צעוריהם ק) למים פאו על-גבים לא-מצאו מים שבו בליתם ריקם פשו ותקלמו תפז ראשם:
 4 בעבור רבקה מתה כי לא-תה גשם פארץ פשו אקרים תפז ראשם:
 5 כי גס-אלת פשדה לדה ועזוב כי לא-תה דשא:
 6 ופקרים עמדו על-ישפים שאפו רוח פתנים פלו עיניהם בייאון עשב:
 7 אם-ענינו עני בני יהוה עשה למען שמך בייחבו משוכתינו לך חטאנו:
 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגנ פארץ וכארת נגה ללון:
 9 למה תהיה פאיש נדחם כגבור לא-יוכל להושיע ואשה כקרבנו יהוה ושמן עלינו נקרא אל-תחננו:
 10 פה-אמר יהוה לעם הזה פן אהבו לנוע רגליהם לא תשכו ויהוה לא רצם עתה וזכר עונם ויפקד תפאתם: ׀

22 לכן פה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הפחורים ומתו בחרב בנייהם ובנותיהם ומתו פרעם:
 23 ושארת לא תהיה להם בייאבי רעה אל-אנשי ענתות שנת פסקתם: ׀

12

1 צדיק אשה יהוה כי ארוב אליך אך משפטים אבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל-בגדי כגד:
 2 ונטעם גס-שרשו וכלו גס-עשו פרי קרוב אשה בפיהם ורחוק מפליותיהם:
 3 ואשה יהוה ובעתני תקאני ליום חרבה: ׀
 4 ערמתי תאכל הארץ ועשב פל-השדה יושב מרעת ישיבי-רעה פפתה בהמות ועורף פי אמרו לא וראה את-אחרייתנו:
 5 כי את-רגלי ארצתה ונלאו ואת-המחנה את-הפוסים ובארץ שלום אשה בוטח ואת-העשה בגאון תירד:
 6 כי גס-אחיד ובית-אבד גס-המה כגדו בך גס-המה קראו אחריך קלא אל-תאמן פם בייחברו אליך טובות: ׀
 7 עובתי אדביתי נטשתי את-גלתי גתתי את-ידות נפשי ככף איביה:
 8 תהדילי גתלתי פארתה בעזר גתה עלי בקולה על-פן שנאתי:
 9 העיט צבוע גתלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו פל-נתת תשדה תהיו לאכלה:
 10 רעים רבים שחתו כרמי בסו את-חלקתי נתנו את-חלקת חקדתי למדבר שמימה:
 11 שמה לשמימה אכלה עלי שמה נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב:
 12 על-פל-ישפים פמדבר פאו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה-ארץ ועד-קצה הארץ אין שלום לכל-בשר: ׀
 13 וקעו חסים וקציים קצרו גתלו לא יעלו ובשו מתבואתיים סחרון ארץ-יהוה: ׀
 14 פה א אמר יהוה על-פל-שכני הרעים הנגעים בגתלה אשר-הגתלתי אדעמי את-ישראל הנני נתחם מעל אדמתי ואת-בית יהודה אהוש מתוכם:
 15 ונהי אחרי גתשי אותם אשוכ ורחמתיים והשבתים איש לגתלו ואיש לארצו:
 16 והנה אס-למד ילמדו את-דרכי עמי להשבע בשמי חיי-יהוה פאשר למדו אדעמי להשבע בפעל ונקנו בתוך עמי:
 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את-הנוי הוא גתשו ואבד נאס-יהוה: ׀

13

1 פה-אמר יהוה אלי תלך וקנית לך אזור פשתיים ושמתי על-מתניך ובמים לא תבאחי:
 2 ואקנה את-האזור פדבר יהוה ואשם על-מתני: ׀
 3 ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר:
 4 קח את-האזור אשר קנית אשר על-מתניך וקום לך פרתה וטמנתי שם בגניך חסלע:
 5 ואלך ואטמננה פפרת פאשר צוה יהוה אותי:
 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את-האזור אשר צויתך לטמנתי-שם:
 7 ואלך פרתה ואתה ואתה את-האזור מרחמקים אשר-טמנתי שמה והנה נשתת האזור לא יצלח לכל: ׀
 8 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 9 פה אמר יהוה פכה אשחית את-גאון יהודה ואת-גאון וירושלם חרב:
 10 העם הזה קרע המאנים א לשמוע את-דברי החלכים פשררות להם וילכו אחרי אלהים

23 ודעתי יהוה כי לא לאדם חרבו לא-איש חלך וחסין את-צדו:
 24 יסרני יהוה אך-במשפט אל-באפך פתי-משני:
 25 שפך חמתך על-גמוים אשר לא-ידעו ויעל משפחות אשר בשמן לא קראו בייאכלו את-עשב ואכלו ויכלו ואת-גורו השמו: ׀

11

1 חרב אשר הנה אלי-ירמיהו מאת יהוה לאמר:
 2 שמעו את-דברי הברית הזאת ודברתם אל-איש יהודה על-ישיבי וירושלם:
 3 ואמרת אליהם בה-אמר יהוה אלתי ישראל ארו יהאי אשר לא ישמע את-דברי הברית הזאת:
 4 אשר צויתי את-אבותיכם ביום הוציא-אתכם מארץ-מצרים מסור תברלו לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר-אצוה אקכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלים:
 5 למען הקים את-השבועה אשר-נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ ונת חלב ודבש ביום הזה ואען ואמר אמר יהוה: ׀
 6 ויאמר יהוה אלי קרא את-פל-העברים אשר-אצוה אקכם וברית הזאת ועשיתם אותם: ׀
 7 כי העד העדתי פאבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד-היום הזה השפם וקעד לאמר שמעו בקולי:
 8 ולא שמעו ולא-הספו את-אזנם וילכו איש בשליות להם הרע ואביא עליהם את-פל-דברי הברית הזאת אשר-צויתי לעשות ולא עשו: ׀
 9 ויאמר יהוה אלי נמצא-קשר באיש יהודה ובשבי וירושלם:
 10 שבו על-עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את-דברי המה חלבו אחרי אלהים אחרים לעבדם פחרי בית-ישראל ובית יהודה את-בריתי אשר פתתי את-אבותם: ׀
 11 לכן פה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא-יוכלו לצאת מפנה ונעקו אלי ולא אשמע אליהם:
 12 והלכו ערי יהודה וישיבי וירושלם ונעקו אל-האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא-יושיעו להם בעת קעתם:
 13 כי מספר עקיד היו אל-הוה יהודה ומספר חצות וירושלם שמתם מובחות לפשת מובחות לקטר לבסל: ׀
 14 ואשה אל-תהפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה כי איני שמע בעת קראם אלי בעד קעתם: ׀
 15 מה לידידי בביתי עשיתם המוקמת חרבים ובשר-קש יעברו מעלך כי קשתני אז תעלוי:
 16 ונת רענן ופה פרו-האר קרא יהוה שמך לקול א המולה גדלה חצית אש עליה ורעו הליותיו:
 17 ויהוה צבאות הנושע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית-ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להקטני לקטר לבסל:
 18 ויהוה הודיעני ואתה או הראיתיני מעל-ידיהם:
 19 ואני פקבש אלוף יוכל לטובם ולא-ידעתי בייעלי א תשבו ממשבות נשחיתת עין פלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא-יזכר עוד:
 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן פליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גיליתי את-רבי: ׀
 21 לכן פה-אמר יהוה על-אנשי ענתות המבקשים את-הנשפך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידני: ׀

12 תרע ברקול ברקול מצפון ונחשת:
 13 חילך ואוצרותיך ובכל גבולך:
 14 ותעברתי את ארצו כפארץ לא ידעת
 כפראש קרחה באפי עליכם תוקד: ׀
 15 אהה ידעת יהוה זכרני ופקדני ותגם לי
 מרדפי אל לא ארצה אפך תתקני דע שאתי עליך
 הרפה:
 16 נמצאו דברך ואלכלם ויהי דברך כ
 (דברך ק) לי לששון ולשמחת לבבי כפראש
 שמוך עלי יהוה אלהי צבאות: ׀
 17 לא יושבתי בסוד משחקים ואלו מפני
 ידך ביד יושבתי כפראש מלא אהבה:
 18 למח יהוה כאבי נצח ומקדתי אנושה מאנה
 הרפא יהוה תתני לי כמו אקוב מים לא
 נאמנו: ׀
 19 לכן כה אמר יהוה אלהי יושבתי ואלשיבך לפני
 השמד ואסתיאוציא יקר מזולל כפי תתני ישוב
 השם אליך ואהה לא תשוב אליהם:
 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורכה
 ונלחמו אליך ולא יזיכרו לך כפראש אני
 לחוששך ולהצילך נאסתי יהוה:
 21 והצלתך מיד רעים ופדתך מפר
 ערצים: ׀

16

1 ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 2 לא תהקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות
 במקום הזה:
 3 כירכה א אמר יהוה עלי הבנים ועל הבנות
 הילודים במקום הזה ועל אבותם הילדות
 אותם ועל אבותם המולדים אותם כפארץ
 הזאת:
 4 ממותי תחלאים יהיו לא יספדו ולא יקברו
 לדמן עלי פני האדמה יהיו ובחרב וברקעב
 יכלו ותיהו נבלתם למאכל לעור השמים
 ולבשר הארץ: ׀
 5 כירכה א אמר יהוה אלהי יושבתי בית מרות
 ואלתהלך לצור ואלתתני להם כפראש
 אשתלומי מאת העם הזה נאסתי יהוה
 אלהי החרס ואת החרסותם:
 6 ויהוה גדלים ונצטם כפארץ הזאת לא יקברו
 ולא יספדו להם ולא יתגדר ולא יקחם להם:
 7 ולא יקברו להם עם אכל להחמו עליהם
 ולא יושקו אותם פום תגזומים עלי אביו
 ועל אמו:
 8 ובית המשחא אלהי יושבתי אותם לאכל
 ולשתות: ׀
 9 כי כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הגני
 משבית מן השמים הזה לשניכם ובמים קול
 ששון וקול שמחה קול חסן וקול בלה:
 10 ויהוה כי תגיד לעם הזה את פלי המדברים
 האלה ואמרו אליך עלימה דבר יהוה עלינו
 את פלי הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה
 שפאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו:
 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אותי ואת
 אותי נאסתי יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים
 ויעבדו וישתחו להם ואתי עזבו ואת החרתי
 לא שמרו:
 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם
 הלכים איש אחרי שררות לבורה רקע לבלתי
 שמע אלי:
 13 והשלתי אתכם מעל הארץ הזאת
 עלי הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם
 ועבדתיכם את אלהים אחרים יומם ולילה
 אשר לא אתן לכם תנינה: ׀
 14 לכן הנחיתים פאים נאסתי יהוה ולא יאמר
 עוד חיותוהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ מצרים:
 15 כי אסתי יהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ צפון ומפל הארצות אשר הדיחם שמה
 והשבתיים עלי אדמתם אשר גמתי

לאבותם: ׀
 16 הגני שלח ללגני כ (לדגים ק) רבים
 נאסתי יהוה ודיגום ואחריו אשלח רבים
 צידים וצידום מעל פליה ומעל פלי גבעה
 ומצוקו הסלעים:
 17 כי עני עלי פלי הרבים לא נסתרו מלפני
 ולא יצפן עונם מגד עני:
 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחסאתם על
 חללם אחריו בנקבלת שפוזייתם
 ותועבותיכם מלאו את גחלתתי: ׀
 19 יהוה עני ומעני ומנסי ביום צרה אליך
 גום ובאו מאפסי ארץ ויאמרו אדשך נחלו
 אבותינו הכל ואירבם מועיל:
 20 תעשה לו אדם אלהים ומה לא אלהים:
 21 לכן הגני מדיעם בפעם הזאת אודיעם
 את ידו ואת גבורתי וידעו כפראש יהוה: ׀

17

1 תסאת יהוה כתובה בעט ברקול בצפון
 שמי חרושה על לוח לבם ולקנתו
 מנחותיכם:
 2 כופר בניהם מנחותם ואשרייתם עליען
 רענן על גבעות הנבחות:
 3 כהרי בשנת חילך כלאוצרותיך לבו אתן
 כמחיר כמסאות פלי גבולך:
 4 ושמעתה וכן מנתלך אשר גמתי לך
 ותעבדתיך אחריו כפארץ אשר לא ידעת
 כפראש קרחתם באפי עדיעולם תוקד: ׀
 5 כה א אמר יהוה ארור הנבר אשר ובטח
 אפנים ושם פשר ורעו ומר יהוה וסור לבו:
 6 ויהוה כפארץ כפארץ ולא יקח פלי יושב
 טוב וישכן חררים כפארץ ארץ מלחה ולא
 תחב: ׀
 7 ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה ויהוה יהוה
 מכחו:
 8 ויהוה כעין אשתול על ערבים ועל יובל ישלח
 פשריו ולא יקח (יקח ק) פלי יושב חם ויהוה
 עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
 מעשות פרי:
 9 עקב חלב מפל ונאש הוא מי ידענו:
 10 אני יהוה חקר לב פון פליות ולתת לאיש
 כדלכו כ (כדרכיו ק) כפרי מעליו: ׀
 11 קרא דגר ולא ילך עשה עשר ולא כמשפט
 כהצי ימו כ (מיו ק) ונעזבו ובאחריו יהוה
 נבל:
 12 כפא כבוד מרומם מראשון מקום מקדשנו:
 13 מקוה ישראל יהוה פלי עונך יבשו ימתי
 כ (וסוכו ק) כפארץ וכתבו כי עזבו מקור
 מים חיים את יהוה:
 14 כפארץ יהוה וקרא חושיעני ואושעני
 תהלתו אשה:
 15 הנחיהמה אמרים אלי איה דברי יהוה ובו
 נא:
 16 ואני לא אצתי מרעה אחריו ויום אנוש
 לא תהאיתי אהה ידעת מוצא שפתי נכה פניך
 יהוה:
 17 אלהי הנחילי למחתי כמסית אהה ביום
 קעה:
 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני וחתו מה
 ואל אהתה אני כביא עליהם יום קעה ומשנה
 כפארץ שברים: ׀
 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמתי כפארץ
 כפרי עם כ (העם ק) אשר יבאו בו מלכי
 יהוה ואשר יצאו בו ובכל שפתי וירושלם:
 20 ואמרת אליהם שמעו דברי יהוה מלכי
 יהוה וכל יהוה וכל יושבי וירושלם כהאם
 כפארץ האלה: ׀
 21 כה אמר יהוה השמרו כפארץ ואתם
 ואל תשאו משא ביום השבת וכתבתם כפארץ
 וירושלם:
 22 ולא תוציאו משא מתיכם ביום השבת
 וכל מלאכה לא תעשו וקשתם את יום השבת

כפארץ צויתי את אבותיכם:
 23 ולא שמעו ולא חשו את צוים ונקשו
 את ערפם לבלתי שמוע כ (שמוע ק) ולבלתי
 קחת מוסר:
 24 ויהוה אשמש השמענו אלי נאסתי יהוה
 לבלתי א הביא משא כפארץ העיר הזאת ביום
 השבת ולקחש את יום השבת לבלתי עשות
 כ (כ פ) כפלי מלאכה:
 25 ובאו כפארץ העיר הזאת מלכים וישרים
 ישיבים עלי כפא דוד רבים ו כרוב ובסוסים
 מהה ושרים איש יהודה וישובו וירושלם
 וישבה העיר הזאת לעולם:
 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות וירושלם
 ומארץ בנימן ומירושלם ומירחם ומירחם
 מבאים עולה ונכה ומנחה ולבונה ומבאי
 תודה בית יהוה:
 27 ואסילא השמענו אלי לקדש את יום השבת
 ולבלתי אשאת משא וכל כפארץ וירושלם ביום
 השבת והצתי אש כפארץ ואלכלה את מנות
 וירושלם ולא תכבה: ׀

18

1 כה אמר יהוה אלהי ישראל ויהוה
 לאמר:
 2 קום ונדתה בית היוצר ושמה אשמיעך
 אחריו:
 3 וארד בית היוצר ונגמלו כ (והנה יהוה ק)
 עשה מלאכה עליהם:
 4 ונשתת כפלי אשר הוא עשה כחמר ביד
 היוצר ושב ונעשהו כלי אחר כפארץ ישר
 כפני היוצר לעשות:
 5 ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 6 ויהוה יהוה לא אוכל לעשות לכם בית
 ישראל נאסתי יהוה הנה כחמר ביד היוצר
 כפארץ בית ישראל: ׀
 7 הנע דבר עלינו ועל ממלכה לנתוש
 ולנתון ולהאבד:
 8 ושב הגני יהוה מקעתו אשר דברתי עלי
 ונחמתי על הרעה אשר תשבתי לעשות
 לו:
 9 ונגע אדבר עלינו ועל ממלכה לבנת
 ולנשע:
 10 ונעשה כקעה כ (הרע ק) כפני לבלתי שמע
 כקולי ונחמתי על הרעה אשר אמרתי
 להיטיב אותם: ׀
 11 ונעשה אמרנא אל איש יהודה ועל יושבי
 וירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר
 עליכם רעה וחשב עליכם משפחה טובו נא
 איש מנחה הרעה והיטיבו הרבים
 ומעלליכם:
 12 ואמר נואש כפארץ מן השבותיני נלך
 ואיש שררות לפרהרע עשה: ׀
 13 לכן כה אמר יהוה שאלנא בנזים מי שמע
 כאלה שערתי עשה מאד בתולת ישראל:
 14 כנעזוב מצור שדי שלג כגון אסתי יהוה
 מים וירם קרני נזלים:
 15 וישבתי עמי לשוא וקצרו ויכשלו
 כדרכיהם כפילי עולם ללכת גתיות כדך
 לא סלולת:
 16 שלום ארצם לשמה שרקות כ (שרקות ק)
 עולם כל עובר עליה יש ונגיד כפראש:
 17 כפרי חקרים אפיצם לפני אויב ערף
 ולא פנים ארצם ביום אידם:
 18 ויאמרו לבו ונחשבה עליהם מן השבות
 כי לא תאבד תורה כפון ועצה מוקם ודבר
 כמביא לבו ונכחו כלשון ואל יגשבו
 אל פלי דבריו:
 19 כקשיבה יהוה אלי ושמע לקול ריבי:
 20 וישלם חסתי טובה רעה כפרי שוחה
 לנפשי וכן עמדי לפניך לדבר עליהם טובה
 להשיב את חסתי מוקם:
 21 לכן תן את בנייהם לרעב ונתנם

19

1 כה אמר יהוה הלוך וקניתה כקבץ יוצר חרש
 ומקני העם ומקני הפנים:
 2 ויצאת אליני כר הנם אשר פתח שער
 החקיות כ (החרסית ק) וקראת שם
 את הדברים אשר אמרתי אליך:
 3 ואמרת שמעו דברי יהוה מלכי יהודה וישובי
 וירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 הגני מבאי רעה עליהם עולם אשר
 כלי שמעתי תצלנה אנוני:
 4 יען אשר עבדני ונכחו את המקום הזה
 ונקשרו לאלהים אחרים אשר לא ידעום
 מה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו
 את המקום הזה עם נקום:
 5 ובני את צמרת כפלי לשוף את בנייהם כפאש
 עלות כפלי אשר לא צויתי ולא דברתי ולא
 עקתה עלי לבי: ׀
 6 לכן הנחיתים פאים נאסתי יהוה ולא יקרא
 למקום הזה עוד חסתי ונא בן הנם כי
 אסתי יהוה:
 7 ובקתי את עצת יהוה וירושלם במקום
 הזה ויהפתי כחמר ביד לפני איביהם וביד
 כפארץ נפשם ונחמתי את נבלתם למאכל לעור
 השמים ולבשר הארץ:
 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
 עבר עליה יש וישק עלי פלי מפתח:
 9 והנבלתים את כפארץ בנייהם ואת כפארץ
 כנתיים ואיש כפארץ רעהו ויכלו כפארץ
 וכמצוק אשר יציקו להם איביהם ומכפארץ
 נפשם:
 10 ושברתה כקבץ לפני האנשים החלכים
 אותך:
 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת
 כפארץ יספר את פלי היוצר אשר לא יוכל
 להרפה עוד ובחפת יקברו מאין מקום
 לקבור:
 12 כפארץ המקום הזה נאסתי יהוה ולי יושבי
 ולתת את העיר הזאת כחפת:
 13 והיו כתי וירושלם ויהוה מלכי יהודה
 במקום חפת השמים לכל הבתים אשר
 קצרו עלי גתיהם לכל צבא השמים וחסך
 נסכים לאלהים אחרים: ׀
 14 ונבא ויקמנו מתחפת אשר שלחו יהוה שם
 להנבא ויעמד כפארץ ביהוה ויאמר
 אלי כלהם: ׀
 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגני
 מבי כ (מביא ק) אלהי העיר הזאת
 ועל פלי כפארץ את פלי הרעה אשר דברתי
 עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע
 את דברתי:

20

1 וישמע כפארץ כפארץ כפארץ והוא כפארץ
 נגיד בבית יהוה את דברי יהוה ונבא את הדברים
 האלה:
 2 ונכה כפארץ את דברי יהוה ונתן אתו
 עליהם כפארץ אשר כפארץ כפארץ ונתן אתו
 בבית יהוה:
 3 ויהי מוקמת ויצא כפארץ את דברי יהוה

17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום
 יהוה לכם וכל הלך בשרות לבו אמרו
 לאתבוא עליכם רעה:
 18 פי מי עמד בסוד יהוה ויכח וישמע
 את דברו מיהקשבו שקרי כ (דברו ק)
 וישמע:
 19 הנה I סערת יהוה חמה יצאה וסער
 מתחולל על ראש השמים וחול:
 20 לא ישוב ארץ יהוה עד עששתו ועד תקימו
 מזמות לבו באחרית הנמים התפוננו כח
 בינה:
 21 לא ישלחתי את הנבאים והם יצאו
 לא דברתי אליהם והם נבאו:
 22 ואסעמדו בסודי וישמעו דברי אתעמי
 וישבחו מדרכם הרע וימרו מעלליהם: ׀
 23 האלתי מקרב אני נאמיתוה ולא אלתי
 מרחק:
 24 אסעסתר איש במסתרים ואני לא אראנו
 נאמיתוה הלאו את השמים ואת הארץ אני
 קלא נאמיתוה:
 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים
 בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי:
 26 עדמתי הש כלב הנבאים נבאי השקר
 ונביאי תרמת לבם:
 27 החשבים להשכים אתעמי שמי בחלומתם
 אשר וספרו איש לרעהו באשר שקחו אבותם
 אתעמי בעל:
 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר
 דברי אתו ידבר דברי אמת מהחלום
 את דבר נאמיתוה:
 29 הלאו כה דברי פאש נאמיתוה וכפשיש
 ויפצי סלע: ׀
 30 לכן הגני עלי הנבאים נאמיתוה מגזבי
 דברי איש מאת רעהו:
 31 הגני עלי הנבאים נאמיתוה חלקתים
 לשונם וינאמו ואם:
 32 הגני עלי הנבאי חלמות שקר נאמיתוה
 ויספרים ויחשבו אתעמי בשקריהם ובפסוניהם
 ואנכי לא שלחתיים ולא צויתים והועיל
 לא יועילו לעם הזה נאמיתוה:
 33 וכי יושאלך העם הזה אריתנביא אריתנ
 לאמר מהמשא יהוה ואמרת אליהם
 את מהמשא ונמשתי אתכם נאמיתוה:
 34 ותנביא ותפחן ותעם אשר יאמר משא יהוה
 ופקדתי עליהם ההוא ועל ביתו:
 35 כה האמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו
 מהענה יהוה ומה דבר יהוה:
 36 ומשא יהוה לא תוקרעו ידו פי המשא יהוה
 לאיש דברו ותפקתם את דברו אליהם חיים
 יהוה צבאות אליהו:
 37 כה האמר אל הנביא מה ענין יהוה
 ומה דבר יהוה:
 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה
 ישן אמרתי את דברך הזה משא יהוה ואשלח
 אליכם לאמר לא האמרו משא יהוה:
 39 לכן הגני ונשיתי אתכם ושא ונמשתי אתכם
 ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל
 פני:
 40 ונתתי עליכם חרפה עולם וכלמות עולם
 אשר לא תשכחו: ׀

24

1 הראני יהוה והנה שני דוכאי תאנים מועדים
 לפניי היכל יהוה אחרי הגלות ובבוכה קאצר
 מלך בבל את יקניהו בן יהונקים מלך יהוה
 ואת שרי יהוה ואת יחזקאל ואת חפסטר
 מירושלם ויבאם בבל:
 2 הדרו אתו תאנים טבות מאד פתאני
 הכפרות והדרו אתו תאנים רעות מאד אשר
 לא תאכלנה מרע: ׀
 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ויקמיהו
 ואמר תאנים התאנים הטבות מאד

זה דרכך מנעוהו כי לא שמעת בקולי:
 22 כלהיך תרעהו ויהוה ומהיך בשבי לכו
 פי אז תשבי ונכלמת מכל רעתך:
 23 ישמתי כ (ישבת ק) בלבנון כמנעתי כ
 (מקנתה ק) פארזים מהענתה בבאלך חבלים
 חיל פילתה:
 24 תראני נאמיתוה כי אסיתוה כגיהו
 בן יהונקים מלך יהוה חותם עלינו ומיני פי
 משם אתקנתך:
 25 ונסתחך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה
 יגור מפניהם וביד נבוכדנאצר מלך בבל
 וביד השפתיים:
 26 ותשלתי אתך ואת אשך אשר ולדתך על
 הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו:
 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את הנפשם
 לשוב שם שמה לא ישובו: ׀
 28 העצב נבזה גפון האיש הזה כגיהו
 אסכלי אין חפץ בו מדוע חוטלו הוא וקרעו
 והשלו על הארץ אשר לא ידעו:
 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: ׀
 30 כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עירי
 נכר לא יצלה בקימו פי לא יצלה מזרעו איש
 ישב על פסא דוד ומשל עוד ביהודה:

23

1 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי
 נאמיתוה:
 2 לכן כה אמר יהוה אלי ישקאל עלי הרעים
 הרעים אתעמי אתם הפצתם את צאני
 ותדחום ולא פקדתם אתם הגני פקר עליכם
 את דע מעלליכם נאמיתוה:
 3 ואני אקפץ את ישראל צאני מכל הארצות
 אשר חסרתתי אתם שם ותשבתי אתהו על גונו
 ופרו וקבו:
 4 ותקמתי עליהם רעים ורעום ולא יוראו
 עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאמיתוה: ׀
 5 הנה ימים פאים נאמיתוה ותקמתי לקוד
 צמת צדיק ומלך מלך והשפילו וקשה משפט
 וצדקה פארץ:
 6 בקימו תעש יהוה וישקאל ישפן לכסח
 וזה שמו אשר יקראו יהוה וצדקתו: ׀
 7 לכן הנה ימים פאים נאמיתוה ולא יאמרו
 עוד סיתוה אשר השלה את בני ישקאל
 מארץ מצרים:
 8 פי אסיתוה אשר השלה ואת הכיא
 את זרע בית ישקאל מארץ צפונה ומכל
 הארצות אשר החתים שם וישבו
 על ארמקתם: ׀
 9 לנבאים גשבר לבי בקרבי חפפו
 כל עצמותי תייתי כאיש שפור ונגבר עברו
 וז מפני יהוה ומפני דברי קדשו:
 10 פי מנאפים קלאה הארץ פיימפני אלה
 אכלה הארץ ובשו נאות מדבר ותתי מרוצתם
 רעה ונבחתם לא יכין:
 11 פיימנביא גספתן חפפו גספכיתי
 מצאתי רעתם נאמיתוה:
 12 לכן הנה רעם לים בחלקקות האכלה
 ידחו ונפלו כה פייאבי עליהם רעה שנת
 פקדתם נאמיתוה:
 13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בעל
 ותעו אתעמי את ישקאל: ׀
 14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערות ואור
 והלך בשקר וחזקו וני מרעים לבלתי שבו
 איש מרעהו חירלי כלם פסדם וישביה
 פעמקה: ׀
 15 לכן כה אמר יהוה צבאות עלי הנבאים
 הגני מאכיל אותם לענה והשקתים מיראש פי
 מאת נביא ירושלם יצאה תנפה
 לכל הארץ: ׀
 16 כה אמר יהוה צבאות אליהם שמעו
 עלי דברי הנבאים הנבאים לכם מהפלים חמה
 אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה:

9 הישב בעיר הזאת ומות בחרב ובקרב
 ובקרב ויחוצא ונפל עליהם השמים הצרים
 עליהם ויהי כ (ותיה ק) ותיהלו נפשו
 לשלל:
 10 פי שמתי פני בעיר הזאת לקעה ולא
 לטובה נאמיתוה ביד מלך בבל נתתן ושרפה
 באש: ׀
 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה:
 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לפרק משפט
 והצילו גזול מיד עושק פרעא כאש חמתי
 יקעה ואין מקבה מפני רע מעלליהם כ
 (מעלליהם ק)
 13 הגני אלך ישבת העמק צור המישר
 נאמיתוה האמרים מיתחת עלינו ומי יבוא
 במעונותינו:
 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאמיתוה
 והצאתי אש בעירה ואתכלה פליסביהיה: ׀

22

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת
 שם את הדבר הזה:
 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב
 על פסא דוד אתה ועבדיך ועמך הנפאים
 בשערים האלה: ׀
 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו
 גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו
 אל תחמסו ורם גזי אל תשפכו במקום הזה:
 4 פי אסעשו תעשו את דברך הזה וכאו
 בשערי הבית הזה מלכים ישבים לקוד
 על פסא רכבים פקדכ ובסוסים הוא ועבדו
 כ (ועבדו ק) ועמו:
 5 ואם לא תשמעו את דבריהם האלה פי
 נשפתי נאמיתוה כילתקרה יהיה הבית
 הזה: ׀
 6 פייכה I אמר יהוה עלי בית מלך יהודה
 גלעד אתה לי ראש חלבנון אסלא אשתך
 מדבר ערים לא נשכח (ונשבו ק)
 7 וקדשתי עליך משחתם איש וכליו וקרתי
 מבחר ארצו והפילו על האש:
 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו
 איש אל רעהו עלימה עשה יהוה ככה לעיר
 הגדולה הזאת:
 9 ואמרו על אשר עזבו את דבריה יהוה
 אלתיהם וישחתו לאלהים אחרים
 ויעבדום: ׀
 10 אל תכפו למה ואל תגדו לו כפו כבו
 להלך פי לא ישוב עוד וקאה את ארץ
 מולדתו: ׀
 11 כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך
 יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא
 מן המקום הזה לא ישוב שם עוד:
 12 פי במקום אשר הגלו אתו שם מות
 ואת הארץ הזאת לא יוראה עוד: ׀
 13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותו בלא
 משפט פרעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו:
 14 האמר אבגהלי בית מרות ועליות מקוחים
 וקרע לו חלוני וספון פארזו ושטמו בשער:
 15 התמלך פי אתה מתחכה בקרוב אביך הלא
 אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו:
 16 דן דיועני ואביון אז טוב הלוואתה
 הדעת אתי נאמיתוה:
 17 פי אין עניך ולבך פי אם עלי בצעך ועל
 דם חנקן לשפוך ועל העשק ועל התרועה
 לעשות: ׀
 18 לכן כה אמר יהוה אלי יהונקים בן יאשיהו
 מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות
 לא יספדו לו הוי אדון והוי הלה:
 19 קבורת חמור יקבר סחוב ותשלך מהקלאה
 לשערי ירושלם: ׀
 20 עלי חלבנון וצעקו ובקשו תני קולך
 וצעקו מעברים פי נשברו פלימאתך:
 21 דברתי אלך בשלוחך אמרת לא אשמע

מן המהפקת ויאמר אליו ויקמיהו לא פשור
 קרא יהוה שמך פי אסמגור מסביב: ׀
 4 פי כה אמר יהוה הגני נתת לגמור לך
 ולכל ארצו ונפלו פחרכ איביהם ועניך
 ראות ואת פלי יהודה אתן ביד מלך בבל
 והגלם בקלה ותקם פחרכ:
 5 ונתתי את צלתי העיר הזאת ואת
 ואת פלי יהודה ואת פלי יהודה ואת
 פלי אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם
 וכוזים ולקחים וחיבואם בקלה:
 6 ואתה פשור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי
 ובכל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה
 ובכל ארצו אשר נבאת להם בשקר:
 7 פתיגני יהוה ואפת תוקמתי ותוכל הויתי
 לשחוק פליהם כלה לענ לי:
 8 פיימתי אדבר אועק חמס ושר אקרא
 כיינתה כריתוה לי לתרפה וילקלם
 כליהים:
 9 ואמרת לא אצוקנו ולא אדבר עוד בשמו
 ונהה בלבי פאש בערת עצר בעצמתי ונלאתי
 פכל ולא אוכל:
 10 פי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו
 ונגידנו כל אנש שלומי שמרי צלעי אויל
 פסה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו מפני:
 11 ויהוה ימי קנבון ערין על פני רדפי
 וישלו ולא יכלו בשו מאד פילל השפילו
 כלמת עולם לא תשכחו:
 12 ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב
 אראה וקמתם מהם פי אלך גילתי
 את ריבי: ׀
 13 ירו ליתוה הללו את יהוה כי הציל
 את נפש אביון מיד מרעים: ׀
 14 אורור היום אשר ילדתי בו יום
 אשר ילדתני אמי אליתי כרוד:
 15 אורור האיש אשר בשר את אבי לאמר
 ילדתי בן זכר שטם שטמהו:
 16 ונהה האיש שהוא פשרים אשר הפך יהוה
 ולא נחם וישמע ועקה בפקר ותרועה בעת
 הצרתיים:
 17 איש לא ימיתני מקום ותהילי אמי קברי
 וכחפה סתת עולם:
 18 למה זה מקום נצאתי לראות עמל וגוון
 ויכלו בפשתי פ:

21

1 הדבר אשר נתנה אלי יקמיהו מאת יהוה
 בשלח אליו המלך צדקיהו את פשור
 בן מלכיהו ואת צפניה בן משישע חפון
 לאמר:
 2 כרשנא בעדני את יהוה פי נבוכדנאצר
 מלך בבל נחם עלינו אולי ועשה יהוה
 אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: ׀
 3 ויאמר יקמיהו אליהם כה האמר
 אל צדקיהו:
 4 כה אמר יהוה אלי ישקאל הגני מסב
 את פלי חלמתי אשר בידכם אשר אתם
 נלמטים כם את מלך בבל ואת השפתיים
 הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתו אותם
 אל יחוך העיר הזאת:
 5 ונלמתי אני אתכם ביד נטויה וכוזוע
 חוקה ובאף וכתחה וקצאף גזול:
 6 והפיתו את יושבי העיר הזאת ואת האדם
 ואת החמה בקרב גזול מהו:
 7 ואחר יבן נאמיתוה אתן את צדקיהו
 מלך יהודה ואת עבדו I ואת העם
 ואת השפתיים בעיר הזאת מן הדבר I
 מן הדבר ומן הרעב ביד נבוכדנאצר
 מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם
 ותקם לפי חרב לא יחיים עליהם ולא יחמל
 ולא ירחם:
 8 ואלתי הם הזה תאמר כה אמר יהוה הגני
 נתן לפניכם את דברך חמסי ואת דברך חמתי:

וְנִשְׁעַל מִצִּיּוֹן אֱלֹהֵי יְהוּדָה אֲלֵהֶּנּוּ: פ
 7 בִּירֵבָה אָמַר יְהוָה כִּי לִיעֲקֹב שִׁמְחָה וְצַחְלוֹ
 בְּרֵאשִׁית הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעוּהוּ הִלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהוָה
 אִתְּעַמֵּךְ אֵת שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל:
 8 הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאַרְצֵי צָפוֹן וְקִבְּצֹתִים
 מִיַּבְּסֵי יַמָּיִם כִּסֵּם כֶּסֶף עֵז וַפֶּסֶס הַרְחֵק וַיְלֻדְתָּ יַחְדוֹ
 קַח לְגִדּוֹל יִשׁוּבֵי הָאָרֶץ:
 9 כִּבְבִי יָבֹאוּ וַבְּהַחְנוּנִים אוֹבִיבִים אוֹלִיכִים
 אֶל־גִּבְעוֹתַי מִיַּם בְּדַרְכְךָ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁלַחוּ כָּהֵן
 בִּירֵבֹתֵינוּ לְיִשְׂרָאֵל לְעֹב וְאַפְרָיִם כִּבְרִי
 הוּא: ס
 10 שָׁמְעוּ דְבַר יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ כַּאֲשֶׁר
 מְשַׁחֲקִים וְאָמְרוּ כִּזְבוּהָ יִשְׂרָאֵל וְקִבְּצֵנִי וְשָׁמְרוּ
 בְּרַעְיַת עֵדוּתִי:
 11 בִּירְפָּה יְהוָה אֲתִיעֲבֹק וְגִאֲלוּ מִיַּד חוֹק
 מִמֶּנּוּ:
 12 וְכֹאֵן וְהִנְנִי בְּמִרוֹס־צִיּוֹן וְנִסְרוּ אֶל־טוֹב
 יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעֲלֵי־חֵירוֹשׁ וְעֲלֵי־צָרָה
 וְעַל־בִּגְדֵי־צָנָן וְכִסֵּי וְהַקָּדוֹשׁ נָפְשָׁם כִּגִּן הָיָה
 וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְכָאֵבָה עוֹד:
 13 אַז תִּשְׂמַח כְּתוֹלָה כְּתוֹלָה בְּמַחֲלוֹ וּבְהַרִים וְיִקְנִים
 יַחְדוֹ וְהִסְכַּחְתִּי אֶבְלָם לְשִׁטּוֹן וְגִמְתַּמְתִּים
 וְשַׁמְחֵתִים מִיַּגּוֹן:
 14 וְרוּחֵי נֶפֶשׁ הַחַיִּים דָּשְׁן וְעַמִּי אֲהִי־טוֹבִי
 וְשִׁעְבֵּוּ נְאֻמֵי יְהוָה: ס
 15 כִּי אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְחִי כִּבְּי
 תְּמָרוֹתִים רָחֵל מְבַקֶּה עַל־בָּנָיהָ מֵאַנְהָה לְהִנָּחֵם
 עַל־בָּנָיהָ כִּי אֵינָנִי: ס
 16 כִּי אָמַר יְהוָה מַגִּיעַ קוֹלְךָ מִכְּבִי וְשִׁינְךָ
 מִדַּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂקָר לְפַעֲלַתְךָ נְאֻמֵי יְהוָה וְשׁוֹבֵי
 מְאַרְץ אוֹבִיב:
 17 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לַאֲחֵרֵיכֶם נְאֻמֵי יְהוָה וְשׁוֹבֵי כְּנִים
 לְגָבוּלָם: ס
 18 שִׁמְעוּ שְׁמַעְתִּי אֶפְרָיִם מִתְּהַדַּד יִסְרָתַנִּי
 וְאֹסֶר כַּעֲגֵל לֹא לִפְדֹת הַשִּׁיבַנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אֲחָה
 יְהוָה אֱלֹהִי:
 19 בִּירֵבֹתֵינוּ שׁוֹבֵי נִחְמָתִי וְאַחֲרֵי הַיְדוּעִי
 סַקְּפָתִי עַל־רֶדֶף בְּשֵׁתִי וְגִם־נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי
 הִרְפַּת נְעוּרָי: ס
 20 הֲבֵן יִקְרֹא לִי אֶפְרָיִם אִם יָלֵד שְׁעָשִׂים
 בִּירֵמֵי דְבַרִּי בּוֹ זָכָר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עֲלֵיפֶן הִמּוּ
 מַעִי לֹו רָחֵם אַחַחֲמִנְנִי וְנְאֻמֵי יְהוָה: ס
 21 הַצִּיּוֹן לָךְ צְנִינָה שָׂמִי לֶךְ תַּמְרוֹתִים שְׁתֵי
 לְבַב לִמְסֻלָּה דְרָבָד קִלְכַתִּי כִּי (לִקְלַחַת ק) וְבוֹ
 תְּהוֹלַת יִשְׂרָאֵל שְׁבִי אֶל־עֲרֹבְךָ אֱלֹהִי:
 22 עֲרֹבְתִי תִתְחַמְקָן בִּתְּתֵי שְׂבוּבָה בִּירְבָּא
 יְהוָה תִּדְבָר בְּאַרְצֵי נְקֻמָה תְּסוּבָב כְּבָר: ס
 23 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
 יִאֲמְרוּ אֲתִמְדַּבֵּר הִנֵּה בְּאַרְצֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵיהָ
 בְּשׁוֹבֵי אֲתִשְׁבּוּתֵם וְכַכֵּךְ יַחְדוֹ גּוֹדֵדְכֶם מֵר
 תְּקַדָּשׁ:
 24 וְנִשְׁכָּו כְּהַיְהוּדָה וְכִלְעָרְכוּ וַיַּחְדוּ אֶפְרָיִם
 וְגִסְעוּ בְּעַדְךָ:
 25 כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֵרָפָה וְכִלְעָנְשׁ כְּאַבְחָה
 מִלְּאַתִּי:
 26 עַל־זֵאֵת קִרְיוֹתַי וְאַרְאָה וְשָׁנַת עֲרַבָה
 לִי: ס
 27 הִנֵּה יָמִים כָּאִיִּם נְאֻמֵי יְהוָה וְנִרְשָׁה אֲתֵי־בֵית
 יִשְׂרָאֵל וְאַתִּיבֵית יְהוּדָה זָרַע אֶקַּם וְזָרַע
 בָּהֶם:
 28 וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר שָׂקַדְתִּי עֲלֵיכֶם לְנִתּוֹשׁ וְלַגְתִּי
 וְלַחֲרֵם וְלִשְׂאֹבֵד וְלַחֲרֵעַ כִּן אֲשַׁקֵּד עֲלֵיכֶם
 לְבִנְיַת וְלַגְתּוֹעַ נְאֻמֵי יְהוָה:
 29 כִּסְרֵי נִשְׁנִי כְּגִיִם תִּקְוֶינָה:
 30 כִּי אֲסִיֵּשׁ בְּעוֹנֵי מוֹת כִּלְ־הַאֲדָם הֲאֵבֵל
 תִּפְסַר תִּקְוֶינָה עֲשׂוֹי: ס
 31 הִנֵּה יָמִים כָּאִיִּם נְאֻמֵי יְהוָה וּבְכֶתֶף אֲתִיבֵית
 יִשְׂרָאֵל וְאַתִּיבֵית יְהוּדָה בְּרֵית תִּדְבָּר:
 32 לֹא כְּבְרִית אֲשֶׁר כִּרְתִּי אֲתֵיבֹתֵם כִּיִּם
 תְּחַוִּינִי כְּבָרֵם לְהוֹצִיאָם מֵאַרְצֵי מִצְרָיִם
 אֲשֶׁר־תִּקַּח הַפְּרוֹ אֲתִיבֵרֵיתִי וְאַנְכִּי כְּעַלְתִּי כִּם
 נְאֻמֵי יְהוָה:
 33 כִּי זָאת הִרְבֵית אֲשֶׁר אָבַרְתָּ אֲתִיבֵית יִשְׂרָאֵל

31

1 בְּעֵת הַהִיא נְאֻמֵי יְהוָה אֱלֹהֵי לְאַלְהִים לְכָל
 מִשְׁפּוֹחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה הִיזְדוּלְוִי לָעָם: ס
 2 כִּי אָמַר יְהוָה מִצֵּא חֵן בְּמַדְבָּר עִם שִׁרְיִדִי
 חָרֵב הַיָּדָה לְהַרְגֵינוּ יִשְׂרָאֵל:
 3 מִיַּחֲזֹק יְהוָה נִצְאָה לִי וְאַחֲבַת עוֹלָם
 אֶחְבְּתֶיךָ עֲלֵיפֶן מִשְׁכִּיתֶיךָ חֶסֶד:
 4 עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִיתָ כְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תִּשְׁתָּדֵר
 תִּפְוֶךָ וְנִצָּאתָ בְּמַחֲלוֹ מִשְׁחָקִים:
 5 עוֹד תִּשְׁמַע קְרָמִים בְּהַרִי שְׁמוֹרָן וְנָטְעוּ נְטִיעִים
 וְחַלְלוּ:
 6 כִּי יִשְׂרָיִם קָרְאוּ נָצְרִים כְּסָר אֶפְרָיִם קוִימוּ

10 בִּירֵבָה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מִלֵּאת לְבַבְךָ
 שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְסֶד אֲחַכֶּם וְהִסְמַחְתִּי עֲלֵיכֶם
 אֲתִידַבֵּרִי מִטּוֹב לְהָשִׁיב אֲחַכֶּם אֶל־הַמִּקְוִים
 הָאֵלֶּה:
 11 כִּי אֲנִכִי יַדַּעְתִּי אֲתִימְחַשְׁבֵת אֲשֶׁר אֲנִכִי
 חָשַׁב עֲלֵיכֶם נְאֻמֵי יְהוָה מִחֶשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא
 לְרַעַת לֵהֵת לְכֶם אֲחֵרֵיתִי וְתִקְוֶה:
 12 וּקְרָאתֶם אֵתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּחְתֶּם אֵלַי
 וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם:
 13 וּבִקְשַׁתֶּם אֵתִי וּמְצֹאתֶם כִּי תִדְרָשְׁנִי
 כִּכְּלִי לְבַבְכֶם:
 14 וְנִמְצֹאתִי לְכֶם נְאֻמֵי יְהוָה וְשַׁכַּחְתִּי אֲתֵי
 שְׁכִיחְתֶּם כִּי (שְׁבוֹתְכֶם ק) וְקִבְּצֹתִי אֲחַכֶּם
 מִכְּלַיִם־גּוֹיִם וּמִכְּלַיִם־מִקְוִמוֹת אֲשֶׁר הִדְחֵיתִי
 אֲחַכֶּם שָׁם נְאֻמֵי יְהוָה וְהִשְׁבַּחְתִּי אֲחַכֶּם
 אֶל־הַמִּקְוִים אֲשֶׁר־הִגִּילֵיתִי אֲחַכֶּם מָשָׁה:
 15 כִּי אֲמַתְּתֶם הַקוֹם לְנִי יְהוָה נְבִאִים
 כִּכְּלִי: ס
 16 בִּירֵבָה אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב
 אֶל־בֶּסֶף הַיָּרְדֵּן וְאַל־פָּלֵהֶם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר
 הַהִיא אֲחִיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אֲחַכֶּם בְּגוֹלָה:
 17 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מִשְׁלַח כִּם
 אֲתִימְחַבֵּב אֲתִיעֲרֹב וְאַתִּימְדַבֵּר וְנִחְמַתִּי אֲחַכֶּם
 כִּסְאֵנִים הַשָּׁעֲרִים אֲשֶׁר לֹא־תִאֶכְלָנָה מֵרֵעִ:
 18 וְרַדַּפְתִּי אֲחֵרֵיכֶם מִחֵרֵב כְּרָעַב וּבִדְבַר
 וְנִחְמַתִּים לְגוֹשָׁה כִּי (לְגוֹשָׁה ק) לְכָל אֶמְלִכוֹת
 הָאָרֶץ לְאֶלֶּה וְלַשָּׂמַה וְלַשְׂרָקָה וְלַחֲרָפָה
 כִּכְלַיִם־גּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדְחֵיתִים שָׁם:
 19 תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבַרִּי נְאֻמֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֲתִיעֲבְדִי תְּכַבְּאִים הַשְׁפָּסָם
 וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נְאֻמֵי יְהוָה:
 20 וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כִּכְלַיִם־גּוֹלָה
 אֲשֶׁר־שָׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם כִּכְלַיִם: ס
 21 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לֹא־אֶחְאֵב בְּרִוְלֵי־וָל וְאֶל־צַדִּיקָתוֹ כִּי־מַעֲשֵׂהָ
 הַנְּבִאִים לְכֶם בְּשִׁמִּי שָׁקַר הִנְנִי אֶתֵּן אֲחֶם כִּיד
 גִּבּוֹדֵי־רָעָצָר מְלַכְךָ לְכֶם לְעֵינֵיכֶם:
 22 וְלִשְׁחַת מִהֶם קַלְלָה לְכָל גְּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר
 כִּכְבַּל לְאָמַר יִשְׁמַךְ יְהוָה כַּצַּדִּיקָתוֹ וַיִּכְאֵב
 אֶשְׂר־קָלָם מְלַכְךָ כִּכְלַיִם:
 23 יָעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְכַלָה בְּיִשְׂרָאֵל וְנִגְאִפוּ
 אֲתִישִׁי רֵעֵיהֶם וְיִדְבְּרוּ דְבַר בְּשִׁמִּי שָׁקַר אֲשֶׁר
 לוֹא צוּרְתֶם וְאַנְכִי הוֹדִיעַ כִּי (הוֹדִיעַ ק) וְשֵׂד
 נְאֻמֵי יְהוָה: ס
 24 וְאַל־שָׁמַעְתֶּם הַנְּחַלְמֵי הָאֵמֶר לְאָמַר:
 25 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמַר
 יָעַן אֲשֶׁר אֲתֵה שָׁלַחְתָּ בַשְּׂמַח בְּשָׂמַח סְפָרַים
 אֶל־כְּלַיִם־גּוֹלָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאַל־צַדִּיקָתוֹ
 כִּי־מַעֲשֵׂהָ הִפְתָּן וְאֵל כִּל־הַחַיִּים לְאָמַר:
 26 יְהוָה נִהַגֶּךָ כְּחֵן תַּחַת וְהוֹדִיעַ הִפְתָּן לְהוֹיֹת
 פְּקָדִים בֵּית יְהוָה לְכִל־אִישׁ מִשָּׁעָה וּמְתַנַּף
 וְנִחְמַתָּה אֲתוֹ אֶל־הַמַּהֲפֻכֵת וְאַל־הִצִּינִק:
 27 וַעֲתָה לַפָּה לֹא עֲרַתְּ בְּיַדְמֶנּוּ הַשְּׁנַחְתִּי
 הַמְתַּנַּף לְכֶם:
 28 כִּי עֲלֵיפֶן שִׁלַּח אֲלֵינִי כִּכְלִי לְאָמַר אֲרָכָה
 הוּא בְּנֵי כְתִים וְשָׁבוּ וְנָטְעוּ גִּזְתוֹ וְאַכְלוּ
 אֲתִיפְרִיחֶן:
 29 וּיְקָרְא צְפַנְיָה הַכְּהֵן אֲתִי־הִסְפַר הִנֵּה כַּאֲנִי
 רִמְתִּי וְהִנְבִּיא: פ
 30 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ לְאָמַר:
 31 שִׁלַּח עַל־כִּל־הַגּוֹלָה לְאָמַר כִּי אָמַר יְהוָה
 אֶל־שְׂמַעְיָה הַנְּחַלְמִי יָעַן אֲשֶׁר נָבֵא לְכֶם שְׁמַעְיָה
 וְאַנִּי לֹא שָׁלַחְתִּיו וְנִבְטַח אֲחַכֶּם עַל־שָׁקָר:
 32 לְכֵן כִּי־אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד עַל־שְׁמַעְיָה
 הַנְּחַלְמִי וְעַל־זֵרְעוֹ לֹא־יִהְיֶה לוֹ אִישׁ וַיִּשְׁבַּא
 כְּהוֹדֵעֶם הִנֵּה וְלֹא־יִרְאָה מִטּוֹב אֲשֶׁר־אַנִּי
 עֹשֶׂה־לְכֶם שְׁלוֹם: ס
 33 וְהָיָה לְכֶם שְׁלוֹם: פ
 34 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יִשְׂרָאֵל לְכֶם גִּבְיֹאכֶם אֲשֶׁר־יְבַרְכְּכֶם
 וְאֶת־שְׂמֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁמַעוּ אֶל־חֲלֻמְתֵיכֶם אֲשֶׁר
 אַתֶּם מְחַלְמִים:
 9 כִּי שָׁקַר הֵם נְבִאִים לְכֶם בְּשִׁמִּי לֹא שָׁלַחְתִּים
 נְאֻמֵי יְהוָה: ס

30

הִנֵּה אֲתִיעֲלֵי־בְכֵלִי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לְקַח
 גִּבּוֹדֵי־רָעָצָר מְלַכְךָ כִּכְלַיִם־מִן־הַמִּקְוִים הִנֵּה
 וְיִבְיֵאֵם כִּכְלַיִם:
 4 וְאַתִּיבְרֹנֵה בְּרוּחֵי־נִקְוִים מְלַכְךָ וְהוֹדִיעָה
 אֶת־כִּלְגֵית וְהוֹדִיעָה הַסִּפָּא כִּכְלַיִם אֲנִי מֵשִׁיב
 אֶל־הַמִּקְוִים הִנֵּה נְאֻמֵי יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֲתִיעֵל
 מְלַכְךָ:
 5 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הִנְבִּיא אֶל־הַנְּחַלְמֵה הִנְבִּיא
 לְעֵינֵי הַחַיִּים וְלְעֵינֵי כִל־הַקְּדוֹשִׁים הַמַּעֲמִידִים בְּבֵית
 יְהוָה:
 6 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הִנְבִּיא אִמּוֹן כִּי־נִשְׂחָה יְהוָה וְכָסֶם
 יְהוָה אֲתִידַבֵּרְכֶם אֲשֶׁר נִבְאָתָה לְהָשִׁיב כִּלִּי
 בֵּית־יְהוָה וְכִל־הַגּוֹלָה מִכְּבַל אֶל־הַמִּקְוִים הִנֵּה:
 7 אֲדִישְׁמַעֲנָה מִדְּבַר הִנֵּה אֲשֶׁר אֲנִכִי דְבַר
 כַּאֲנִיֵּךְ וּבְאֲנִי כִל־הַקְּדוֹשִׁים:
 8 הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם
 וְנִבְיָאוּ אֶל־אַרְצוֹת רִבּוֹת וְעַל־מַמְלְכוֹת גְּלוּת
 מִן־הַמַּחְמֶה וְלָרַעַת וְלָדְבָר:
 9 הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר יַנְבֵּא לְשְׁלוֹם כָּבֵד דְּבַר הִנְבִּיא
 וְיָדַע הִנְבִּיאִים אֲשֶׁר־שָׁלַחוּ יְהוָה בְּאַחַת:
 10 וַיִּשְׁחַ הַנְּחַלְמֵה הִנְבִּיא אֲתִיעֲמַחֲמֶה מֵעַל צֹאֵר
 וְרִמְיָה הִנְבִּיא וּשְׁכַחְתִּיו:
 11 וַיֹּאמֶר הַנְּחַלְמֵה לְעֵינֵי כִל־הַקְּדוֹשִׁים לְאָמַר כִּי
 אֲמַר יְהוָה כִּכָּה אֲשַׁבֵּר אֲתִיעֵל אֶל־גִּבְעוֹת
 מְלַכְךָ וְהִקַּח כְּפֹדֶת שָׁנִים יָמִים מֵעַל־צֹאֵר
 כִּכְלַיִם־גּוֹיִם וְיִלָּךְ יְרֵמְיָה הִנְבִּיא לְדַרְפֵּי: פ
 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָה אַחֲרֵי שְׁבוֹר
 תַּנְּחִיָה הִנְבִּיא אֲתִיעֲמַחֲמֶה מֵעַל צֹאֵר וְרִמְיָה
 הִנְבִּיא לְאָמַר:
 13 הַלֹּחֵךְ וְאַחַתֵּךְ אֶל־הַנְּחַלְמֵה לְאָמַר כִּי אָמַר
 יְהוָה מוֹמֵת עֵין שְׂכַרְתָּ וְעַשִׂיתָ תְּחִיתֶנּוּ מוֹמֵת
 בְּהַזֵּל:
 14 כִּי כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
 בְּרָזֶל נִחְמַתִּי עַל־צֹאֵר וְכִל־הַגּוֹיִם הֲאֵלֶּה לְעַבְדִּי
 אֲתִיעֲבַדְנָא צַר מְלַכְךָ כִּכְלַיִם וְעַבְדֵי וְגַם
 אֲתִיעֲתֵךְ הַשָּׂדֶה נִחְמַתִּי לוֹ:
 15 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הִנְבִּיא אֶל־הַנְּחַלְמֵה הִנְבִּיא
 שְׁמַעֲנָה נְחַלְמֵה לֹא־שָׁלַחְךָ יְהוָה וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּ
 אֲתִיעֲקֶם הִנֵּה עַל־שָׂקָר:
 16 לְכֵן כִּי אָמַר יְהוָה הִנְנִי מִשְׁלַחְךָ מֵעַל כְּנִי
 הַאֲדָמָה הַשְּׂנָה אֲתֵה מִתִּי־סֻרָה הַדְּבָרֵךְ
 אֶל־יְהוָה:
 17 וְנִמְתַּתְּ הַנְּחַלְמֵה הִנְבִּיא בְּשָׁנָה הַהִיא בְּחֶדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי: פ

29

1 וְאֶלֶּה דְבַרִּי תִּסְפַר אֲשֶׁר שִׁלַּח יְרֵמְיָה הִנְבִּיא
 מִירוּשָׁלַם אֶל־יְהוָה וְקִנְיָה הַגּוֹלָה וְאַל־הַחַיִּים
 וְאַל־הַנְּבִיאִים וְאַל־כִּל־הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הִגִּילָה
 גִּבּוֹדֵי־רָעָצָר מִירוּשָׁלַם כִּכְלַיִם:
 2 אַחֲרַי צֵאתָ וּכְנִי־הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה
 וְהַסְּרִיסִים שְׂרִי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲסַר
 וְהַמְּסַגֵּר מִירוּשָׁלַם:
 3 כִּי־עָלַשְׁתָּ כְּרִשְׁפוֹן וְגַמְרָה כְּרִחַלְקָה אֲשֶׁר
 שִׁלַּח צַדִּיקָה מְלַכְךָ וְהוֹדִיעָה אֶל־גִּבּוֹדֵי־רָעָצָר
 מְלַכְךָ כִּכְלַיִם לְאָמַר: ס
 4 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכִל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגִּילֵיתִי מִירוּשָׁלַם כִּכְלַיִם:
 5 בְּנֵי כְתִים וְשָׁבוּ וְנָטְעוּ גִּזְתוֹ וְאַכְלוּ
 אֲתִיפְרִיח

אחרי תמים הם נאסו יהודה נתי אתה ויהודה
 בקרבם ועל-לפם אכתובנה ויהיו להם
 לאלהים והם יהיו לי לעם:
 34 ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש
 את-אחיו לאמר דעו את-יהודה כיריבולם ידעו
 אותי למקטנם ועתה גדולם נאסו יהודה כי
 אסלח לעונם וחסדתיים לא אפרע-עוד:
 35 פה אומר יהודה נתן שמש לאור יומם חסת
 ירח ויבוקבים לאור לילה רגע הם ויהמו
 גליו יהנה צבאות שמו:
 36 אסו יהוה חקוקם האלה מלפני נאסו יהודה
 גם זרע ישראל ישבהו מהיות גוי לפני
 כלי-תנאים:
 37 פה אומר יהודה אסו יהוה שמו מלמעלה
 ויחקרו מוסדו-ארץ למטה גס-אני אמאם
 בכל-זרע ישראל על-כל-אשר עשו
 נאסו יהודה:
 38 הנה ימים (פאים ק) נאסו יהודה ונתנה
 העיר ליהודה ממגדל תנאל שער הפנה:
 39 ויצא עוד קנה כ (קו ק) המדה נגדו על
 נקשת גרב וגסב נקשת:
 40 וכל-העמק הנגרים וההשן וכל-השדות
 כ (השדות ק) עדי-נחל קדרון עדי-פנת שער
 הסוסים מוקחה קדש ליהודה לא-ינתש
 ולא-יתקם עוד לעולם:
 32

המקנה אל-ברוך בן-גדולה לאמר:
 17 אהה אדני יהוה הנה א אתה עשית
 את-השמים ואת-הארץ בכל-הגדול ובזרעך
 המטויה לא-יפלא ממך כל-דבר:
 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
 אל-חוק גנינם אחרים האל הגדול הגבור
 יהוה וצבאות שמו:
 19 גדל העצה ורב השלילה אשר-עניך
 פקחות על-פל-דרכי בני אדם לתת לאיש
 דרכיו וכפרי מעלליו:
 20 אשר-שמך אהות ומפתים בארץ-מצרים
 עדי-היום הנה ובישראל ובאדם ועשה-לך
 שם כיום הנה:
 21 ותצא אדעמך את-ישראל מארץ מצרים
 באהות ובמפתים ובגד חוקה ובאזרוע נטויה
 ובמורא גדול:
 22 ותתן להם את-הארץ הזאת אשר-נשבעת
 לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש:
 23 וזבאו וירשו אותה ולא-שמעו בקולך
 ונתתם להם כ (ובתוהוה ק) לא-הלכו את
 כל-אשר צויתם להם לעשות לא עשו ואת-קרא
 אתם את כלי-הרעה הזאת:
 24 הנה חסלות באו העיר ללכתה והעיר
 נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני
 המלך ותרעב ותרעב ואת-העיר תהו והנה
 ראה:
 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנח-לך
 השדה בכסף וקעד עדים והעיר נתנה ביד
 הכשדים:
 26 ויהי דבר-יהודה אל-ידי-ידי לאמר:
 27 הנה אני יהוה אלהי כלי-בשר הממני ופלא
 כלי-דבר:
 28 לכן פה אומר יהוה הנני נתן את-העיר
 הזאת ביד הכשדים ובגד וביבוקה-אצר
 מלך-בבל ולקחה:
 29 ובאו הכשדים הנלחמים על-העיר הזאת
 והציתו את-העיר הזאת באש ושרפוה ואת
 המזבים אשר קשרו על-נגותיהם לבשל והסבו
 נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
 30 כיהיו בני-ישראל ובני יהודה אך עשים
 הרע בעיני מונגרותיהם כי בני-ישראל אך
 כמעסים אתי כמעשה ידכם נאסו יהודה:
 31 כי על-אפי ועל-חמתי היתה לי העיר
 הזאת למן-היום אשר בני אדם ועד היום הנה
 להסירה מעל פני:
 32 על כלי-רעת בני-ישראל ובני יהודה אשר
 עשו להכעסני מהם מליכים שרקים בעיניהם
 ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי ירושלים:
 33 כי-פנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
 השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר:
 34 ונישמו שקוציהם בפית אשר-נקרא-שמי
 עליו לשמא:
 35 ויבנו את-במות מפעל אשר בגיא ברהם
 להעביר את-בניהם ואת-בנותיהם למלך אשר
 לא-צויתים ולא עלתה על-לבי לעשות
 התועבה הזאת למען חמסי כ (החמסי ק)
 את-יהודה:
 36 ועתה לכן פה-אמר יהוה אלהי ישראל
 אל-העיר הזאת אשר א אתם אמרים נתנה ביד
 מלך-בבל סהרב וקרעב ובדבר:
 37 הנני מקבצם מכל-ארצות אשר החיתים
 שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתיים
 אל-המקום הנה והשבתיים לבטח:
 38 ותיו לי לעם ואני אותה להם לאלהים:
 39 ונתתי להם לב אהר ודבר אהר ליראה
 אותי כלי-תנאים לטוב להם ולבניהם
 אחרים:
 40 וברתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב
 מאחריהם להטיבי אותם ואת-יראתי אותם
 כל-כבם לבתי סור מעלי:
 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונשמתי
 בארץ הזאת באמת בכל-לבי ובכל-נפשי:
 42 כי-בה אומר יהוה פאשר כבאותי אל-העם
 הנה את כלי-הרעה והגדולה הזאת בן אנכי

33

1 ויהי דבר-יהודה אל-ידי-ידי שנית והוא
 עורנו עצור בחצר המסכה לאמר:
 2 פה-אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה
 להקינה יהוה שמו:
 3 קרא אלי ואצנך ואני-היה לך גדלות ובצרות
 לא ידעתי:
 4 כי בה אומר יהוה אלהי ישראל על-פתי
 העיר הזאת ועל-פתי מלכי יהודה הנתיצים
 אל-הסללות ואל-החורב:
 5 פאים יתלחם את-הכשדים ולמלאם
 את-פגרי האדם אשר-הפיתו באפי ובחמתי
 ואשר הסתרתו פני מקעיר הזאת על
 כלי-הרעה:
 6 הנני מעלה-לה ארבה ומרפא והפאתים
 וגליתי להם עתרת שלום ואמתי:
 7 ונתשתי את-שבות יהודה ואת שבות ישראל
 ובנתיים כפראשנה:
 8 ושהרתים מפני-עונם אשר חטאו-לי וסלחתי
 לכול כ (כלי-עוונותיהם ק) אשר חטאו-לי
 ואשר פשעו בי:
 9 ונתנה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל
 גויי הארץ אשר ישמעו את-כל-הטובה אשר
 אנכי עשה אתם ופחדו וקנזו על כלי-הטובה
 ועל כלי-השלום אשר אנכי עשה להם:
 10 פה אומר יהוה עוד ישמע בפקודים-הנה
 אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין
 בקחה בעיר יהודה ובחצרות ירושלים הנשמות
 מאין אדם ומאין יושב ומאין במקחה:
 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה
 קול אמרים חורו את-יהודה צבאות בירשוב
 יהוה כיל-עולם חסדו מכאים חודה בית יהוה
 כ-אשבי את-שבות-הארץ כפראשנה אומר
 יהוה:
 12 פה-אמר יהוה צבאות עוד יהוה ויהוה ויהוה
 הנה חורב מאין-אדם ועדי-במהה ובכל-עיר
 נה רעים מרפצים צאי:
 13 בערי חרר בערי השפלה ובערי תגב
 ובארץ בגימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה
 עד תפוקנה הצאן על-ידי מונה אומר
 יהוה:
 14 הנה ימים פאים נאסו יהודה והקמתי
 את-העיר חטוב אשר דברתי אל-בית ישראל
 ועל-בית יהודה:
 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לךוד צמח
 צדקה ונפש משפט וצדקה בארץ:
 16 בימים ההם תעשה יהודה וירושלים השפון
 לבטח וזה אשר-יקרא-לה יהוה וצדקנו:
 17 כי-בה אומר יהוה לא-יפחת לךוד איש ישב
 על-פסא בית-ישראל:
 18 ולפניהם הלונים לא-יפחת איש מלפני
 מעלה עולה ומקטיר מנחה
 ועשה-זבח כלי-תנאים:
 19 ויהי דבר-יהודה אל-ידי-ידי לאמר:
 20 פה אומר יהוה אספרו את-בריתי היום
 ואת-בריתי הלילה ולבתי הית יומם וילילה
 בעתם:
 21 גם-בריתי חפר את-דוד עבדי מהיות-לו
 בן מלך על-פסאו ואת-הלונים הפניהם
 משרתי:
 22 אשר לא-יפטר צבא השמים ולא ימר חול

34

1 הדבר אשר-הנה אל-ידי-ידי מאת יהוה
 ונביוכה-אצר מלך-בבל וכל-חילו
 וכל-ממלכות ארץ ממלכת ירו וכל-השמים
 ואלהים על-ירושלים ועל-כל-עריה לאמר:
 2 פה-אמר יהוה אלהי ישראל הליך ואמרת
 אל-צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו פה אומר
 יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל
 ושרפה באש:
 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תפש ובדוד
 נתנו ועניך את-עני מלך-בבל תראצנה
 ופיהו את-פיד ידבר ויבך לבת-תבוא:
 4 אך שמע דבר-יהודה צדקיהו מלך יהודה
 פה-אמר יהוה עליך לא תמות בחורב:
 5 בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים
 הראשנים אשר-היו לפניך בן ישראל ויהיו
 ארון ויפודו-לך כידבר אנני-דברתי
 נאסו יהודה:
 6 וידבר ידמיהו הנביא אל-צדקיהו מלך
 יהודה את כלי-הדברים האלה בירושלים:
 7 וחיל מלך-בבל נלחמים על-ירושלים ועל
 כלי-ערי יהודה הנותרות אל-ליכיש ואל-עזקה
 כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר:
 8 הדבר אשר-הנה אל-ידי-ידי מאת יהוה
 אחרי ברת המלך צדקיהו ברת את-בניהם
 אשר בירושלים לקרא לשם דוד:
 9 לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפתו
 העברי והעבריה חפשים לבתי עבדכם
 ביהודי אחיהו איש:
 10 וישמעו כלי-השרים וכל-העם אשר-באו
 בברית לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפתו
 חפשי לבתי עבדכם עוד וישמעו וישלחו:
 11 וישבו אחר-יכן וישבו את-העבדים
 ואת-השפחות אשר שלחו חפשים ויבששו כ
 (ויבששו ק) לעבדים ולשפחות:
 12 ויהי דבר-יהודה אל-ידי-ידי מאת יהוה
 לאמר:
 13 פה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי ברתי
 ברית את-אבותיכם כיום הוצאי אותם מארץ
 מצרים מבית עבדים לאמר:
 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את-אחיו
 העברי אשר-יוסר לך ועבדך שש שנים
 ושלחתו חפשי מעמך ולא-אשמעו אבותיכם
 אלי ולא אסו את-אבותי:
 15 ותשבו אתם היום ותעשו את-דבר-עני
 לקרא דודור איש לרעהו ותקברו ברתי לפני
 בבית אשר-נקרא שמי עליו:
 16 ותשבו ותחללו את-שמי ותשבו איש
 את-עבדו ואיש את-שפתו אשר-שלחתם
 חפשים לנפשם ותכשפו אתם להיות לכם
 לעבדים ולשפחות:
 17 לכן פה-אמר יהוה אתם לא-שמעתם אלי
 לקרא דודור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני
 קרא לכם דודור נאסו יהודה אל-החורב
 אל-העיר ואל-הרעב ונתתי אתכם לנועה כ
 (לועזו ק) לכל ממלכות הארץ:
 18 ונתתי את-האנשים העברים את-ברתי אשר
 לא-תקמו את-דברי ברית אשר פרתו לפני
 העגל אשר פרתו לשנים ובערבו בין ברתיו:

את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הפשידים אתה נפל:

14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הפשידים ולא שמע אליו ויהפיש ויאמרה בירמיהו ונבאחו אל־המשרים:

15 ויוקצפו השרים על־ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר ב־ראחו עשו לבית הפלא:

16 כי בא ירמיהו אל־בית הכור ואל־ההגיות וישבשם וירמיהו ימים רבים: פ

17 וישלח המלך צדקניהו וינסתהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר תיש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו תיש ויאמר גיד מלך־בבל תהנו: פ

18 ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקניהו מה תפאתי לך ולעבדיך ולעם הזה ביינתמם אוהו אל־בית הפלא:

19 ויאמר ירמיהו (ואנה ק) נביאים אשר־נבאו לכם הזאת:

20 ועתה שמעניא אדני המלך תפליא תחנתי לפיך ואל־תשבעני בית יהונתן הספר ולא אמתי שם:

21 ויצוה המלך צדקניהו ויפקדו את־ירמיהו בחדר המשרה ונתנו לו כפר ללחם ליום מחוץ האפים עדיהם כל־השנה מזה העיר וישב ירמיהו בחדר המשרה:

38

1 וישמע שפניה ברמתן וגדליו בן־פשוור ויוכל בן־שלמניהו ופשוור בן־מלכניהו את־הפשידים אשר ירמיהו מדבר אל־בני־העם לאמר:

2 פה אמר יהוה ה'ישב בעיר הזאת ומות בהרב בקרב ובקבר ותוצא אל־הפשידים וקול כ (ותהו ק) ותתהילו נפשו לשלל ותו: פ

3 פה אמר יהוה ה'נתן נתן העיר הזאת גיד חיל מלך־בבל ולבדה:

4 ויאמרו השרים אל־המלך יומת נא את־הנאיש הזה ביע־לפן הוא־מרפא את־ידי אנשי המלחמה הנשארים א בעיר הזאת ואת ויו כל־העם לדבר אליהם בחדרים האלה כי א האיש הזה איננו רחש לשלום לעם הזה כי אסד־לקעה:

5 ויאמר המלך צדקניהו הגדהוהו בידכם ב־ראון המלך יוכל אתכם דבר:

6 ויקחו את־ירמיהו וישלכו אותו אל־הבור א מלכניהו בן־המלך אשר בחדר המשרה וישלחו את־ירמיהו בתקלים ובפסו ארזים פ כי אסד־יש וישבעו ירמיהו ופסו: פ

7 וישמע עבד־מלך הפשוט איש סרים והוא בבית המלך ביינתנו את־ירמיהו אל־הבור והמלך יושב בשער בגימן:

8 ויצא עבד־המלך מבית המלך וידבר אל־המלך לאמר:

9 אדני המלך רעו האנשים האלה את כל־אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר־השליכו אל־הבור ונתת תחתיו מפני הרעב כי אין תלחם עוד בעיר:

10 ויצוה המלך את עבד־המלך הפשוט והעלית קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את־ירמיהו הנביא מן־הבור פתם: פ

11 ויקח א עבד־המלך את־הנאשים בידו ונבא בית־המלך אל־תחת האוצר ויקח משם פלני וקסבות כ (קסבות ק) וכלו מלחים וישלחם אל־ירמיהו אל־הבור בתקלים:

12 ויאמר עבד־המלך הפשוט אל־ירמיהו שים נא בלוא בתקלות והפליחים תחת אצלוח ידיו ממתח לתקלים וישב ירמיהו כן:

13 וישכבו את־ירמיהו בתקלים ויעלו אותו מן־הבור וישב ירמיהו בחדר המשרה: פ

14 וישלח המלך צדקניהו ויקח את־ירמיהו

22 ותמלך יושב בית החצר בחדש התשיעי ואת־הנאח לפניו מבקעה:

23 ויהו א בקרואו יהודי שלש דלחות וארבעה יקרעה בסער הספר ותשלך אל־הקאש אשר אל־הנאח עדיהם כל־המגלה על־הנאש אשר על־הנאח:

24 ולא פחדו ולא קרעו את־בגדיהם המלך וקלע־בקדו השמעים את כל־הדברים האלה:

25 וגם אלנתן ודלניהו וירמיהו הפגעו בסלך לבתי שרף את־המגלה ולא שמע אליהם:

26 ויצוה המלך את־נחמאל בן־המלך ואת־שניהו בן־עוראל ואת־שלמניהו בן־עבד־המלך לקחת את־בגדו הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרו יהוה: פ

27 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו אחר א שרף המלך את־המגלה ואת־הדברים אשר כתב בידך מפי ירמיהו לאמר:

28 שוב קח־לך מגלה אשרת וכתב עליה את כל־הדברים הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה אשר שרף והוקים מלך־יהודה:

29 ועל־ההוקים מלך־יהודה תאמר פה אמר יהוה אשה שרפה את־המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא־יבוא מלך־בבל וישחת את־הארץ הזאת והשבית מגלה אתם ובהתו: פ

30 לכן פה־אמר יהוה על־ההוקים מלך יהודה לא־יתנהילו וישב על־פסא דוד ויכללו ותהו משלכת לחרב ביום ולקרח בלזלח:

31 ויפקדתי עליו ועלו־רעו ועל־עבדיו את־עניו ותבאתי עליהם ועל־ישיב ירושלים ואל־איש יהודה את פלי־הקעה אשר־דברתי אליהם ולא שמעו: פ

32 וירמיהו לקח א מגלה אשרת וכתב עליה מפי אל־בגדו בן־גרתיהו הספר וכתב עליה מפי ירמיהו את פלי־דברי הספר אשר שרף יהוה וירמיהו פהאש אשר שרף וירמיהו מלך־יהודה פהאש אשר שרף עליהם והוקים ביום פהשתי: פ

37

1 וימלך־מלך צדקניהו בן־יאשיהו תחת בניהו בן־יהויקים אשר המליך נבוכדנאצר מלך־בבל בארץ יהודה:

2 ולא שמע הוא ועבדיו וגם הארץ אל־דברי יהוה אשר דבר גיד ירמיהו הנביא:

3 וישלח המלך צדקניהו את־יהויכל בן־שלמניהו ואת־צפניהו בן־משעיהו פתח אל־ירמיהו הנביא לאמר התפלל־נא בעדני אל־יהוה אליהו:

4 וירמיהו בא ויאמר בחוד השם ולא־נתנו אותו בית זבולא א (זבולוא ק)

5 וחיל פרעה יצא מפארים וישמעו הפשידים הצרים על־ירושלים את־שמעם ויעלו מעל ירושלים: פ

6 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא לאמר:

7 פה־אמר יהוה אלי וישאל פה האמרו אל־מלך יהודה השלם אתכם אלי לדרשני הנה א חיל פרעה יצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים:

8 וישבו הפשידים ונלחמו על־העיר הזאת ולבדה ושרפה באש: פ

9 פה א אמר יהוה אל־השם ב־לא ילכו:

10 כי אסד־הפיתם בל־חיל פשידים הנלקמים אתכם ונשארו כם אנשים מדקרים איש בקהלו יקומו ושרפו את־העיר הזאת באש:

11 ונתן בהעלות חיל הפשידים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: פ

12 ויצא ירמיהו מירושלים ללכת ארץ בגימן לחלק משם בחוד השם:

13 ויהיהוה פשער בגימן ושם פעל פקדת ישמו ויאמרה בן־שלמניה בן־תמניה ויהפיש

אתכם: פ

19 לכן פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא־יבקעה איש ליונתב בן־רעב עמד לפני כל־הנמים: פ

36

1 והי בשנה הרביעת ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה תה הדבר הזה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר:

2 קח־לך מגלה־ספר וכתבת עליה את כל־הדברים אשר־דברתי אליך על־ישקאל ועל־יהודה ועל־בני־הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה:

3 אולי ישמעו בית יהודה את פלי־הקעה אשר אנכי חשב לעשות לכם למען ישובו איש מדרךו הקעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: פ

4 ויקרא ירמיהו את־בגדו בן־גרתיהו וכתב בידך מפי ירמיהו את פלי־דברי יהוה אשר־דבר אלי על־מגלה־הספר:

5 ויצוה ירמיהו את־בגדו לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה:

6 ובאת אשה וקראת במגלה אשר־כתבת מפי אשר־דברי יהוה פאנני השם בית יהוה ביום צום וגם פאנני כל־יהודה הפאים משרים התקראם:

7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרךו הקעה ב־יגדול האף וסתם אשר־דבר יהוה אליהשם הזה:

8 וישש ברוך בן־גרתיהו ככל אשר־צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: פ

9 והי בשנה השמיט ליהויקים בן־יאשיהו מלך־יהודה בחדש התשיעי קראו צום לפני יהוה כל־העם בירושלים וכל־העם הפאים מערי יהודה בירושלים:

10 ויקרא ברוך בספר את־דברי ירמיהו בית יהוה כלשבת גמרתיהו בירושן הספר בחדר העליון פתח שער בית־יהוה חסד פאנני כל־העם:

11 וישמע מקיהו בן־גמרתיהו בירושן את־פלי־דברי יהוה מעל הספר:

12 ויכרד בית־המלך על־לשפת הספר והנהישים כל־השרים וישיבים אלישמע הספר ודלניהו בן־שמעיהו ואלנתן בן־עבד־הספר ויגמרוהו בירושן וצדקניהו בן־תמניהו וכל־השרים:

13 ויגד להם מקיהו את פלי־הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר פאנני השם:

14 וישלחו כל־השרים אל־ברוך את־יהודי בן־תמניהו בן־שלמניהו בן־עוראל אשר קראת פה פאנני השם קתנה בידך ולך ויקח ברוך בן־גרתיהו את־המגלה בידו ונבא אליהם:

15 ויאמרו אלו שב נא וקראנה פאננינו ויקרא ברוך פאנני השם:

16 והי בשמעם את־פלי־הדברים פחדו איש אל־רעהו ויאמרו אל־ברוך הגיד גיד למלך את פלי־הדברים האלה:

17 ואת־ברוך שאלו לאמר הגדנא לנו איך כתבת את־פלי־הדברים האלה מפיו:

18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את פלי־הדברים האלה ואני פתב על־הספר בדי: פ

19 ויאמרו השרים אל־ברוך לך הסתר אתה השבים ושלח א למר שברנא איש מדרךו הקעה והביטו מעלליכם ואל־תלכו אחרי האלים אחרים לעבדם וישבו אל־האדמה אשר־נתתי לכם ולא־תביתכם ולא הטרתי את־אזנכם ולא שמעתם אלי:

16 כי מקומו בני יהונתב בן־רעב את־מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: פ

17 לכן פה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מבוא אל־יהודה ואל כל־יושבי ירושלים את פלי־הקעה אשר דברתי עליהם ועל דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם בן־עני:

18 ולבית הרקבים אמר ירמיהו פה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל וכן אשר שמעתם על־מצות יהונתב אביכם והשמרו את־פלי־מצותי ותשעו ככל אשר־צוה

19 שרי יהודה ושרי ירושלים הסרים והפשידים וכל עם הארץ העברים בין בתי העגל:

20 ונתתי אותם ביד אביהם וביד מבקשי נפשם ונתתה נבלתם למאכל לעורף השמים ולבקעת הארץ:

21 ואת־צדקניהו מלך־יהודה ואת־שריו אתן ביד אביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים משליכם:

22 הנני מצוה נאס יהוה והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולבדותה ושרפה באש ואת־שרי יהודה אתן שממה מאין ישיב: פ

35

1 הדבר אשר־ענה אל־ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר:

2 הלוך אל־בית הרקבים ודברת אתם ודבארתם בית יהוה אל־אחת השלכות השקיף אתכם ויו:

3 ואקח את־יאשיהו בן־ירמיהו בן־בצצנה ואת־אחיו ואת־פלי־בניו ואת כל־בית הרקבים:

4 ונבא אתכם בית יהוה אל־לשכת בני חנן בן־גדניהו איש האלהים אשר־אצול לשפת השרים אשר מפעל ללשכת משעיהו בירושלים שער הפ:

5 ואתן לפני א בני בית־הרקבים נבכים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שרתיו:

6 ויאמרו לא נשתחוו יין כי יונתב בן־רעב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתחוו יין אתם ובניכם עדי־עולם:

7 ובית לא־תבנו ורע לא־תהרעו וקרה לא־תפועו ולא יתה לכם כי פאנללים תשבו כל־ימיכם למען תחיו ימים רבים על־פני האדמה אשר אתכם גרים שם:

8 ונשמע בקול יהונתב בן־רעב אבינו לכל אשר צונו בלתי שתחוו יין כל־ימינו ונחננו נשנינו ביהוה:

9 ולביתנו בנות פתים לשבתנו וקרה ושרה ורע לא יתנהלנו:

10 ונשב פאנללים ונשמע ונעש ככל אשר־צונו יונתב אבינו:

11 והי בשלוח נבוכדנאצר מלך־בבל אל־הארץ ונאמר פאו ונבוא ירושלים מפני חיל הפשידים ומפני חיל ארם ונשב בירושלים: פ

12 והי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר:

13 פה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל חלך ואתמה לאיש יהודה וליושבי ירושלים הוא תחמו מוסר לשמע אל־דברי נאס־יהוה:

14 חוקם את־דברי יהונתב בן־רעב אשר־צוה את־בניו בלתי שתחוו יין ולא שרתו עדי־היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:

15 ואשלח אליכם את־פלי־עבדי הנבאים השבים ושלח א למר שברנא איש מדרךו הקעה והביטו מעלליכם ואל־תלכו אחרי האלים אחרים לעבדם וישבו אל־האדמה אשר־נתתי לכם ולא־תביתכם ולא הטרתי את־אזנכם ולא שמעתם אלי:

16 כי מקומו בני יהונתב בן־רעב את־מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: פ

17 לכן פה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מבוא אל־יהודה ואל כל־יושבי ירושלים את פלי־הקעה אשר דברתי עליהם ועל דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם בן־עני:

18 ולבית הרקבים אמר ירמיהו פה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל וכן אשר שמעתם על־מצות יהונתב אביכם והשמרו את־פלי־מצותי ותשעו ככל אשר־צוה

16 הרבה פושל וגנבל איש אל-רעהו ויאמרו קומה | ונשקה אל-עמנו ואל-ארצן מולדתנו מפני חרב היונה:
 17 קראו שם פרעה מלך-מצרים שאון העביר הפועל:
 18 מיראני נא-המלך | יהנה צבאות שמו כי קבור קהרים וככרמל בים יבוא:
 19 כלי גולה עשי לך | ושבת בת-מצרים פי-נרף לשמה תתנה ונצתה מאין יושב: ׀
 20 עגלה | יהפחה מצרים קרן מצפון כא כא:
 21 גוש-שכרית | בקרחה קעגלי מרפק פי-גם-המה הפני גסו | וחדיו לא עמדו כי יום אידם כא עליהם עת פקדוהם:
 22 קולה פנתש ילך | פי-בסול ילכו ובקדמותו כאו לה פחטבי עצים:
 23 פרתו יערה נא-יהנה כי לא יחקר פי רבו מארצה ואין להם מספר:
 24 הבישה בת-מצרים נתחב ביד עס-צפון:
 25 אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל הגני פוקד אל-אמון מנא ועל-פרעה ועל-מצרים ועל-אלהיה ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל המבטחים בו:
 26 ונתחיים ביד מוכשי נפשם וביד נבוכדנאצר מלך-בבל וביד-עבדיו ואחריהם השבן פי-מיר-קדם נא-יהנה: ׀
 27 ואתה אל-חירא עבדי | יעקב ואל-חמת ישראל כי הגני מושעך מרחוק ואת-זרעך מארץ שבים ושב ועקוב ושקט ושאנו ואין מסרתי: ׀
 28 אתה אל-חירא עבדי | יעקב נא-יהנה כי אתך אני פי אעשה קלה בכל-הגוים | אשר תדחתניך שמה ואתך לא-אעשה קלה וישרתניך למשפט ונקמה לא אעקב: ׀

47

1 אשר תה דבר-יהנה אל-יהנה תנביא אל-פלשתים בטרם יבה פרעה את-עזה: ׀
 2 כה | אמר יהנה הנדמים עלים מצפון והיו לגלל שומר ויטשפו ארץ ומלוואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ:
 3 מקול ששמת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא-הפנו אבות אל-בנים מרפיון ידום:
 4 על-היום הפא לשורד את-פלשתים להקבית לצר ולצידון פל שריר עור פי-שרד יהנה את-פלשתים שארית אי כפתור:
 5 פאה קרחה אל-עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד-מתי תתקדדי: ׀
 6 הוי חרב ליהנה עד-אנה לא תשקטי האספי אל-העמק הרגעני ודמי:
 7 איד תשקטי ויהנה צודלה אל-אשקלון ואל-חורף תים שם יעקרה: ׀

48

1 למואב פה-אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל הוי אל-גבו פי שדדה הבישה נלכדה קהותים הבישה ממטב וחתה:
 2 אין עוד תחלת מואב בהשבון חשבו עליה קעה לכו ונכריתנה מגוי גס-מקמן חדמי אחריו תלך חרב:
 3 קול צעקה מחורגים שד ושבר גדול:
 4 ונשברה מואב השמיעו זעקה צלוקי | כ (צעריה: ק)
 5 פי מעלה תללות | כ (הלוחית ק) בבכי יעלה-כפי פי במורד חורגים צרי צעקת-שבר שמינו:
 6 גסו מלטו נפשכם ותתיניה כערוער במדבר:
 7 פי יען בטחך בטעשך ובאצרותיך גס-את תלכדי ויצא קמיש | כ (כמוש ק) בגולה פהניו

כל-איש יהודה אשר בארץ-מצרים פתחב ויכעב עד-פלותם:
 28 ופליטי חרב ישבון מר-ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל-שארית יהודה הפאים לארץ-מצרים לגור שם דבר-מי קום מפני ומהם:
 29 וזאת-לכם האות נא-יהנה כי-פקד אני עליכם במקום הזה למשן תדעו כי קום יקומי דברי עליכם לרעה: ׀
 30 כה | אמר יהנה הגני נתן את-פרעה פתע מלך-מצרים ביד איביו וביד מוכשי נפשו כאשר נתתי את-צדקתו מלך-יהודה ביד נבוכדנאצר מלך-בבל איבו ומכשש נפשו: ׀

45

1 הדבר אשר דבר ורמיהו תנביא אל-ברוך בן-נחיה בקרבנו את-הקרים האלה על-ספר מפי רמיהו בשנה הרביעית ליהונקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר: ׀
 2 פה-אמר יהנה אלמי | ישראל עידי ברוך:
 3 אמרת אוינא לי | פי-ספר יהנה יגון על-מכאבי ונעתי פאנותי ומנוחה לא מצאתי: ׀
 4 כה | אמר אלוי פה אמר יהנה הגה אשר-בייתי אני חרם ואת אשר-נשמתי אני נחש ואת-פל-הארץ היא:
 5 ואתה תבקש-לך גלות אל-חבקש פי הגני מביא קעה על-פל-בשר נא-יהנה ונתתי לך את-נפשך לשלל על כל-המקלות אשר תלך-שם: ׀

46

1 אשר תה דבר-יהנה אל-יהנה תנביא על-הגוים:
 2 למצרים על-חיל פרעה נבו מלך מצרים אשר-תה על-יגד-פרת בכרעמש אשר קה נבוכדנאצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהונקים בן-יאשיהו מלך יהודה:
 3 עברו מגן וצנח וגשו למלחמה:
 4 אסרו הסוסים ועלו הפקשים והתנצבו כבוקעים מקרוי הרמחים לבשו הסריות:
 5 מדוע ראיתי משה תמים גסנים אחר וגבורתם יתחו ומגוס גסו ולא הפנו מגור מסבים נא-יהנה:
 6 אל-גוים תקל ואל-ימלט הנבור צפונה על-יד גהר-פרת פשלו ונפלו:
 7 מיר-ה פירא יעלה פנהרות ותגעשו מימיו:
 8 מצרים פירא יעלה ונכנהרות ותגעשו מים ויאמר אעלה אבסדה ארץ אבידה עיר וישבי בה:
 9 עלו הסוסים והתהללו חרבב ונצאו הנבורים כוש ופוט תפשי מגן ולורים תפשי דרכי קשת:
 10 והיום הוא לאדני יהנה צבאות יום נקמה להנקם מצריני ואכלה חרב ושבחה ורתה מקדם פי ובה לאדני יהנה צבאות בארץ צפון אל-יגד-פרת:
 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת-מצרים לשוא דרביתי | כ (הרביתי ק) רפאות תעלה אין לך:
 12 שמעו גוים קלונך וצותתך מלאה הארץ פי-נבור גבור פשלו וחדיו נפלו שנייהם: פ
 13 הדבר אשר דבר יהנה אל-יהנה תנביא לבוא נבוכדנאצר מלך בבל להפית את-ארץ מצרים:
 14 הגידו במצרים ותשמיעו במגדול ותשמיעו בנה ובתחפננס אמרו התוצב ותקן לך פי-אכלה חרב סביביך:
 15 מרוע נסחר אביריך לא עמד פי יהנה הקפו:

אל-נפשתיכם להקרית לכם איש-וואשה ערול ויונק מתוך יהודה לבלתי חותר לכם שארית:
 8 להכעסני במעשי ודיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר-אתם פאים לגור שם למשן חקרית לכם ולמשן היותכם לקללה ולקרחה בכל גוי הארץ:
 9 השכחם את-רעות אבותיכם ואת-רעות | מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותם ואת רעות נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים:
 10 לא דבאו עד היום הזה ולא יראו ולא תלכו בתורתו ובחפתי אשר-נשמתי לפניכם ולפני אבותיכם: ׀
 11 לכן פה-אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל הגני שם פני קכם לרעה ולחכרית את-פל-יהודה:
 12 ולקחתי את-שארית יהודה אשר-שמו פניהם לבוא ארץ-מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים ופלו פתחב בקרע ותמו מקמן ועד-גדול פתחב וקרעב ומהו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה:
 13 ופקדתי על מושבים בארץ מצרים פאשר פקדתי על-ירושלם פתחב בקרע ובדבר:
 14 ולא יתה פליט ושירי לשארית יהודה הפאים לגור-שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר-המה מנשאים את-נפשם לשוב לשבת שם כי לא-ישבו כי אספלטים: ׀
 15 ונענו את-רמיהו פל-האנשים הידעים פי-מקשרות נשיהם לאלהים אחרים וכל-הנשים העמרות קהל גדול וכל-העם הישבים בארץ-מצרים בפתרום לאמר:
 16 הדבר אשר-דברת אלינו בשם יהנה איננו שמעים אליך:
 17 כי עשה נעשה את-פל-הדבר | אשר-יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסדל לה נסכים פאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושירינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבוע להם ונתנה טובים ורעה לא ראינו:
 18 ומר-אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסדל לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו:
 19 וכי-אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המפלעדי אנשינו עשינו לה פנוים להשצקה והסך לה נסכים: פ
 20 ויאמר רמיהו אל-פל-העם על-הקברים ועל-הנשים ועל-פל-העם הענים אתו דבר לאמר:
 21 הלא את-הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושיריכם ועם הארץ אתם זכר יהנה ותעלה על-לבו:
 22 ולא-יובל יהנה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארעכם להרבה ולשמה ולקללה מאין יושב פהיום הזה:
 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהנה ולא שמעתם בקול יהנה ובתחתו ובחפתי ובעדותיו לא תלכתם על-פן קראת אתכם קעה מאת פיהם הזה: ׀
 24 ויאמר רמיהו אל-פל-העם ואל כל-הנשים שמעו דבר-יהנה פל-יהנה אשר בארץ מצרים: ׀
 25 פה-אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל לאמר אתם ונשיכם ותחנהתם פסיכם ובידיכם מלאהם | לאמר עשה נעשה את-גדרינו אשר גדרנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים הקים תקומנה את-גדריכם עשה תעשינה את-גדריכם: פ
 26 לכן שמעו דבר-יהנה פל-יהנה הישבים בארץ מצרים הגני נשבתי בשמי מגדול אמר יהנה אס-יהנה עוד שמי יקרא | כפי | כל-איש יהודה אמר חיראני יהנה בכל-ארץ מצרים: ׀
 27 הגני שקד עליהם לקעה ולא ימחה ותמו

21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהנה אלהים ולכל אשר-שלחני אליכם:
 22 ועתה ידע תדעו כי פתחב קרעב ובדבר תמותו במקום אשר חצתם לבוא לגור שם: ׀

43

1 ויהי פכלות ורמיהו לדבר אל-פל-העם את-פל-דברי יהנה אלהים אשר שלחו יהנה אלהים אליכם את פל-המקרים האלה: ׀
 2 ויאמר עזרה בן-הושעיה ויוטגן בן-קרח וכל-האנשים הזרים אמרים אל-יהנהו קר אתה מדבר לא שלחך יהנה אליהנו לאמר לא-תבאו מצרים לגור שם:
 3 כי ברוך בן-נחיה מסית אתך בנו למשן את אהנו ביד-הפשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בכל:
 4 ולא-שמע יוטגן בן-קרח וכל-שירי התגלים וכל-העם בקול יהנה לשבת בארץ יהודה:
 5 ויונק יוטגן בן-קרח וכל-שירי התגלים את כל-שארית יהודה אשר-שבו מקל-הגוים אשר נדחו-שם לגור בארץ יהודה:
 6 את-הקברים ואת-הנשים ואת-המפר ואת-בנות המלך ואת כל-הנפש אשר הים בבוז-ראדון הבישתיים את-גלגליו בן-אחיים בן-שפן ואת רמיהו תנביא ואת-ברוך בן-נחיה:
 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהנה ויבאו עד-תחפננס: ׀
 8 ויהי דבר-יהנה אל-יהנהו בתחפננס לאמר:
 9 קח בידך אבנים גדלות ומגתם במלט במלכך אשר בפתח בית-פרעה בתחפננס לעיני אנשים יהודים:
 10 ואמרת אליהם פה-אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל הגני שלח ולקחתי את-נבוכדנאצר מלך-בבל עבדי ושמי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר מגתני ונשמה את-שפירי | כ (שפירוי ק) עליהם:
 11 וקאה | כ (ובא ק) וקה את-ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:
 12 והצתי אש בקתי אלמי מצרים ושרפם ושקם וקעה את-ארץ מצרים פאשר-נעשה קעה את-גדרינו ויצא משם בשלום:
 13 ושבר את-מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת-דתי אל-המצרים ישרף פאש: ׀

44

1 הדבר אשר תה אל-יהנהו אל כל-יהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפננס ובנה ובארץ פתרום לאמר: ׀
 2 פה-אמר יהנה צבאות אלמי | ישראל אתם איהם את כל-הקעה אשר הכאתי על-ירושלם ועל פל-ערי יהודה והנם חרפה היום הזה ואין פים יושב:
 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללקת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום מהם אתם ואבותיכם:
 4 ונאשלח אליכם את-פל-עבדי הנביאים השמים ושלח אמר אל-נא עששו את דבר-העבה מאת אשר שנאתי:
 5 ולא שמעו ולא-הפנו את-אונם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים:
 6 ותתן חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותתיניה להרבה לשממה פיהם הזה: ׀
 7 ועתה פה-אמר יהנה אלמי צבאות אלמי | ישראל למה אתם עשים קעה גדולה

אבותיהם יהיה: **ס**
 8 גרו מתוך ככל ומארח פשדים יצא: **כ** (צאו ק) ויהי בעתהוים לפני צאן:
 9 כי הנה אנכי מעיר ומשלה על ככל קהל גוים גדלים מארץ צפון וקרבו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם:
 10 ותהיה כשדים לשלל כל שללית ושבעו גאסותיה:
 11 פי תשמח **כ** (תשמחו ק) פי תעלי **כ** (תעלו ק) שסי נחלה פי תפוש **כ** (תפושו ק) בעגלה דשה ותעזלי **כ** (ותעזלו ק) קאברים:
 12 פאת אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה ונכרבה:
 13 מקצר יהיה לא תשב ותיתה שממה פלה פל עבר על ככל ישם וישרק על כל מפותיה:
 14 ערכו על ככל א סביב כל ירכי קשת ירו אליה אל תחמה אל תחין פי ליתיה חטאה:
 15 חרעו עליה סביב הנה ידה גפלו אשתיקה **כ** (אשתיקה ק) נהרסו חומותיה פי נקמת יהוה היא הנקמו בה פאשר עשיתה עשיתה:
 16 ברתו זרע מככל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב יהוה איש אל עמו יפנו ואיש לא יצוי גסו: **ס**
 17 שה פוורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו ובוכדראצר מלך ככל: **ס**
 18 לכן בדהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל הניי פקר אל ככל ואל ארצו פאשר פקרתו אל מלך אשר:
 19 ושכבתי את ישראל אל גוהו ורעה הפקמל ותשכן ובהר אפרים ותגלעד תשבע נפשו:
 20 כימים ההם ובעת יהוה גאסותיה ופקש ארתיון ישראל ואיני ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה פי אסלח לאשר אשאר:
 21 על הארץ מהתים עליה ואל יושבי פקוד חרב ותחם אחרים גאסותיה וקשה ככל אשר צויתוך: **ס**
 22 קול מלקח הארץ ויבר גדול:
 23 איך נגדע וישבר פשיש כל הארץ איך היתה לשמה ככל בגוים:
 24 יקשתי לך וגם נלפדה ככל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת פי ביהוה התגריה:
 25 פתח יהוה את ארצו ויצא את ככל ועמו פי מלאכה היא לארצי יהוה צבאות בארץ פשדים:
 26 בארלה מקץ פתחו מאבסיה סוהה כמר ערמים ותחרימוה אליה חרלה שארית:
 27 חרבו כל פריה יהוה לשכב היו עליהם פי בא יומם עת פקרתם: **ס**
 28 קול גסים ופלטם מארץ ככל להגיד בציון ואת נקמת יהוה אליהו נקמת היכיל:
 29 תשמיעו אל ככל א רבים כל ירכי קשת הנו עליה סביב אל יחיה **לה** (ק) פלטה שלמילה כפעלה ככל אשר עשיתה עשורה פי אל יהוה וזה אל יכדוש ישראל:
 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלקמתה ידמו ביום ההוא גאסותיה: **ס**
 31 הניי ארץ ודון גאס ארצי יהוה צבאות פי בא יומך עת פקרתוך:
 32 וכשל ודון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעשורו ואל ככל פליסותיו: **ס**
 33 פה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יהיו וכל שביהם חסויו קם מאני שלחם:
 34 נאלם א חוק יהוה צבאות שמו ריב ריב ארתריבם למען הקניע את הארץ והקניו לשיבי ככל:
 35 חרב על פשדים גאסותיה ואל ישיבי ככל ואל ישריה ואל יחכימה:
 36 חרב אל פשדים ונאלו חרב אל גבוריה

גוהם:
 21 מקול גפלים קרעו הארץ צעקה בגס סורף נשמע קוליה:
 22 הנה כנשר יעלה וידעה ויפרש כנפיו על צערה ונהה לב גבורי אדם ביום ההוא כלב אשה מצרה: **ס**
 23 למה שם ברוח חמת ורפרד פי שמעה רעה שמעו ודמו ביום הנה השקט לא יוכל:
 24 רפתה המשק הפנתה לנוס וקטמ החויה קרה וחבילים אהותה פי ולדה:
 25 איך לא יגזבה עיר תהלה **כ** (תהלת ק) קרות משושי:
 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלקמתה ידמו ביום ההוא גאס צבאות:
 27 והצתי אש בחומת המשק ואל כלה ארמנות בוריה: **ס**
 28 לקרה ו לממלכות חצור אשר תהה נכוכדראצר **כ** (נכוכדראצר ק) מלך ככל פה אמר יהוה קומו עלו אל ככל וישרדו את בני קדם:
 29 אהלים וצאנם יקחו ויריעותיהם וכל פליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב:
 30 וסו גרו מאד העמיקו לשבת ישיבי חצור גאסותיה פי יען עליהם נכוכדראצר מלך ככל עצה ותשב עליהם **כ** (עליהם ק) מתשבה:
 31 קומו עלו אל גויו שליו יושב לבטח גאסותיה לא ידלתום ולא יברוים לו פנד ישבנו:
 32 ויהיו גמליהם לבו ותמנו מקניהם לשלל וזרתים כל ירום קצויה פאה ומפל עבריו אביא את ארצם גאסותיה:
 33 ויהוה חצור למעון תנים שממה עדיולם לא יושב שם איש ולא יגור בה בראדם: **ס**
 34 אשר תה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עולם כראשית מלכות צדקה מלך יהודה לאמר:
 35 פה אמר יהוה צבאות הניי שבר את קשת עולם ראשית גבורתם:
 36 ותבאתי אל עולם ארבע רוחות מארבע צלות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הניי אשר לא יבוא שם נדחי עולם **כ** (עולם ק)
 37 ותחתי את עולם לפני אביהם ולפני מבקשי נפשם ותבאתי עליהם א קשה את חרון אפי גאסותיה ושלחתי אחריהם את החרב עד פלותי אותם:
 38 ושמתי כסאי בעולם והאבדתי משם מלך ושרים גאסותיה:
 39 ונהה א באחרית תמים אשכ **כ** (אשכ ק) את שביה **כ** (שבות ק) עולם גאסותיה: **ס**

50

1 דבר אשר דבר יהוה אל ככל אל ארץ פשדים ביד ירמיהו הנביא:
 2 הגידו בגוים והשמיעו ושאוהם השמיעו אל יתכחדו אמרו נלפדה ככל הביש בל חת מלך הביש עצמיה חת גוליה:
 3 פי עליה גוי מצפון הוא ישיבת את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועדימה גרו להכבו:
 4 כימים חמה וכעת יהוה גאסותיה ובאו בני ישראל חמה ובני יהודה יהוה הלוך ויכבו ילכו ואת יהוה אל יחיהם ובקשו:
 5 ציון ישאלו חרב הנה פניהם באו וגלו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: **ס**
 6 צאן אבדות עולם **כ** (היו ק) עמו רעיהם חתום הרים שוכים **כ** (שוכים ק) מהר אל יגזבה הלוכו שכחו רבצם:
 7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר תסאו ליתיה גוה צדק ומקמה

כנפיו אל מואב:
 41 נלפדה חקריות והמצלות נתפשה ונהה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה:
 42 ונשמד מואב מעם פי עלי יהוה הנדיל:
 43 פחד ופחת ופח עליך יושב מואב גאסותיה:
 44 גים **כ** (הגם ק) מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מרהפתת ילכד בפח פי אביא אליה אל מואב שנת פקרתה גאסותיה:
 45 בצל חשבון עמדו מפת גסים פרא יצא מתשבון וכל כהה מפיו חסונו ותאכל מואב וקדקך בני שאון:
 46 או ילך מואב אבד עסמושו פי לקחו גיך פשבי ובלתיך פשביה:
 47 ונשתי שבות מואב באחרית תמים גאסותיה עדינה משפט מואב: **ס**

49

1 לבני עמון פה אמר יהוה הגנים אין לישראל אסירוש אין לו מדוע והש מלקם אתגד ועמו בערו יושב:
 2 לכן הנה ימים פאים גאסותיה והשמעתי אחרת בני עמון חרועת מלקמה ותהיה להל שממה ובלתיך פאש תהנה ירש ישראל את ירשיו אמר יהוה:
 3 חילי חשבון כי שדך חרעי צעקה בנות רעה חרנה שקים ספקנה ותחשוטנה בגדרות פי מלקם בגולה לך פתניו ושקיו יחיהו:
 4 מהדתה חילי בעמקים זב עמק הפת תשוכה הפקמה באצותיה מי יבוא אלי:
 5 הניי מביא עליך פחד גאסותיה יהוה צבאות מכל סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדה:
 6 ואת ריבון אשיב את שבות בני עמון גאסותיה: **ס**
 7 ארזים פה אמר יהוה צבאות האין עוד חממה בתימן אבדה עצה מגנים נכרחה חממתם:
 8 וסו חפנו העמיקו לשבת ישיבי דון פי איד עשו הבאתי עליו עת פקרתיו:
 9 אס פצרים פאו לך לא ישארו עוללות אס פצרים פלילה השחיתו דום:
 10 פיראני חשפתי את עשו גליתי את מלקתיו ונהקה לא יוכל שדך זרעו ואתיו ושכניו ואיני:
 11 עקה וחמר אני אנהה ואל מלקתך עלי חממתו: **ס**
 12 פיבה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשחות הפוס שחו ושתי ואתה הוא נכה תנקה לא תנקה פי שחה חממתה:
 13 פי בי נשבעתי גאסותיה פי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תנהה בצרה וכל ערתי תהנה לחרבות עולם:
 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח חממתו ובאו עליה וקומו למלקמה:
 15 פי יהוה קטן נתתיך בגוים גויו פאדם:
 16 תפלתך השא אתך ודון לפך שכני פתניו חמלה תפשי מרום נכבה פי יתגביה כנשר כנף משם אוריך גאסותיה:
 17 ותהיה אדם לשמה פל עבר עליה ישם וישרק על כל מפותיה:
 18 פמהפכת סדם ועממה ושכניה אמר יהוה לא יושב שם איש ולא יגור בה בראדם:
 19 הנה פאריה יעלה מגאון תרפן אל גוה איתן פי ארעה ארענו מעליה ומי בחור אליה אפקד פי מי כמוני ומי יעריני ומי ירעה אשר יעמד לפני:
 20 לכן שמעו עצותיה אשר יען אל אדם ומחשבותיו אשר תשב אל ישיבי חסון אסלא יסחבום צעירי הצאן אסלא ישם עליהם

ושקיו נמל **כ** (יחיהו ק)
 8 ויבא שדך אל פל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה:
 9 תני ציון למואב פי נצא חצו וקרתי לשמה תהינה מאין יושב פתן:
 10 ארור עשה מלאכה יהוה רמיה וארור מנע חרבו מים:
 11 שאנן מואב מגערויו שקט הוא אל שמקיו ולא חורק מקלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד עמו בו וריחו לא נמר: **ס**
 12 לכן געתימים פאים גאסותיה ושלחתי ילוי צעים וצעהו וכליו וירקו ונבליהם ונפצו:
 13 ובש מואב ממשו פאשר בשו בית ישראל מביח אל מבטחם:
 14 איך האמרו גבורים אנהו ואנשי חיל למלקמה:
 15 שדך מואב וקרתי עליה ומכחר בחוריו ירדו לשבח גאסותיה יהוה צבאות שמו:
 16 קרוב איד מואב לבוא וקעהו מרה מאד:
 17 גדו לו פליסותיו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר משהעו מקל תפארה:
 18 הדי מסבוד ישי **כ** (ושבי ק) כמא שבת בתיבון פי שדך מואב עליה דך שחת מבצרתך:
 19 אל ידך עמדי וצפי יושבת ערוער שאל יגם ונמלטה אמרו מה נתתה:
 20 הביש מואב פי חמה חילי **כ** (חילי ק) (ק) יזעקו **כ** (וזעקו ק) הגידו בארנון פי שדך מואב:
 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהוה על מופעת **כ** (מופעת ק)
 22 ועל דיבון ועל גבו ועל בית דבלתים:
 23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית עמון:
 24 ועל קרית ועל צערה ועל פל עירי ארץ מואב וחרקות וסקרבות:
 25 ונגדה קרן מואב וזרעו נשקה גאסותיה:
 26 חשפיהו פי עלי יהוה הנדיל וספק מואב בקיאו ונהה לשחק גסוהו:
 27 וגם א לוא תשחק הנה לך ישראל אס פצרים נמצאה **כ** (נמצא ק) פי מים דברך בו תתנוני:
 28 עזבו ערים ושכנו פסלע ישיבי מואב והיו כיונה חקנו בעברי פי פחת:
 29 שמענו ואור מואב גאה מאד גבוה וגאונו וגאונו ורם לבו:
 30 אני ידעתי גאסותיה עברתו ולא כן פדיו לא רכן עשו:
 31 על כן על מואב איליל ולמואב פלה אועק אל אנשי קיר חרש יהוה:
 32 מבכי יעור אבק בלך הנפן שבמה נשישתך עברו ים עד ים יעור נגעו על יצדך ועל יצדך שדך גפל:
 33 ונאספה שמה וגיל מפרמל ומארץ מואב ויון מוקים השפתי לא ידך חיד מיד לא חידך:
 34 מנעקת חשבון עדי אעלה עדיהן נתנו קולם מצער עדיהם גלת שלשה פי גסו מררים למשפות יהיו:
 35 ותשפתי מואב גאסותיה מעלה כמה ומקמתי לאלהיו:
 36 על כן לפי למואב פחללים יממה ולפי אל אנשי קיר חרש פחללים יממה על כן יתרת עשה אבדו:
 37 פי כיראש קרחה וכל יזון קרחה על פליהם גדרת ועל קתנים שק:
 38 על פל גנות מואב וברחבתיה פלה מספר פי שבתיה את מואב ככלי אורחפין בו גאסותיה:
 39 איך חמה חילי איך הפנה ערף מואב בוש ונהה מואב לשחק ולמחמה כל כסביביו: **ס**
 40 פיבה אמר יהוה הנה כנשר וידעה ופרש

(בית הפקודת ק) עדיום מותו:
 12 ובחשך חמשי עשור לחדש היא שנת
 תשיעש שנה שנה למלך נבוכדנאצר
 מלך בבל בא נבוכדנאצר כבש מבצרים עמד
 לפני מלך בבל בירושלם:
 13 וישורף את בית יהודה ואת בית המלך ואת
 כל בית ירושלם ואת כל בית הגדול שרף
 באש:
 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נהצו
 כל חיל פשרים אשר את רב מבצרים:
 15 ומדלות העם ואת יתר העם והנשארם
 שרפו ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
 ואת יתר האמון הגלה נבוכדנאצר כבש מבצרים:
 16 ומדלות הארץ השאר השאר נבוכדנאצר
 כבש מבצרים לכהנים ולגיבנים:
 17 ואת עממיו החשית אשר לבית יהודה
 ואת המבולות ואתים הנחשת אשר בבית יהודה
 שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בקלה:
 18 ואת הסירות ואת העצים ואת המזמרות
 ואת המזוקקת ואת הכפות ואת כל כלי
 הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו:
 19 ואת הספים ואת המזמרות ואת המזוקקות
 ואת הסירות ואת המזמרות ואת הכפות
 ואת המזוקקות אשר נקב וקב ואת ארבע קספ
 לקח כבש מבצרים:
 20 ואת המזמרות והמזוקקות והמזוקקות
 שנים עשר נחשת אשר יתחת המזמרות אשר עשה
 המלך שלמה לבית יהודה לא היתה משקל
 נחשתם כל המזמרות האלה:
 21 והעמודים שלמה עשה אמה קומה כ
 (קומת ק) ועמד האחד וחוט ששים עשרה
 אמה וסבבו ועביו ארבע אצבעות נבוב:
 22 ובתרת עליו נחשת וקומת הבתרת האחת
 חמש אמות ושקבה ורמונים על הבתרת
 סביב הכל נחשת וקאלה לעמוד השני
 ורמונים:
 23 ויהיו הרמנים תשעים וששה ורחק
 כל הרמנים מאה על השקבה סביב:
 24 וישקח רב מבצרים את ירושלה בן הראש
 ואת צפניה בן המשנה ואת שלשת שמרי
 הסף:
 25 ומן העיר לקח סרים אחד אשר הנה קמיד
 א על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מרא
 פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר
 המצא המצא את העם הארץ וששים איש מעם
 הארץ הנמצאים בתוך העיר:
 26 וישקח אותם נבוכדנאצר רב מבצרים וילך
 אותם אל מלך בבל הרבקה:
 27 ויבא אותם מלך בבל וימתם ברבקה
 בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
 28 זה העם אשר הגלה נבוכדנאצר
 משנת שבע יהודים שלשת אלפים ושש
 ושלשה:
 29 בשנת שמונה עשרה נבוכדנאצר
 מירושלם נפש שלמה מאות שלשים ושנים:
 30 בשנת שלש ועשרים נבוכדנאצר הגלה
 נבוכדנאצר רב מבצרים יהודים נפש שבע מאות
 ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש
 מאות פ
 31 ויהיו שלשים ושבע שנה לגלות יהויכין
 מלך יהודה בשנים עשר חמש עשרים וחמשה
 לחדש נשא אויל מלך בבל בשנת
 מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא
 אותו מבית המלך א (הכלוא ק)
 32 ונדבר אתו מכות ויתן את כסאו ממעל
 לכסא מלכים כ (המלכים ק) אשר אתו
 בבבל:
 33 ושנה את בנדי בלאו ואכל לחם לפניו
 תמיד כל ימי חייו:
 34 ואת חתו ארתם תמיד נתגדלו מאת
 מלך בבל ובריות בולמו עדיום מותו כל
 ימי חייו:

נפלו חללי כל הארץ:
 50 פלטים מחרב הלכו אלה עממיו וזכו
 מחזיקי את יהודה וירושלם על לבבכם:
 51 בשני בירושלם חרפה כסתה כלמה פנינו
 פי פאו זרים על מקדשי בית יהודה: ם
 52 לכן הגדלים פאים נאס יהודה ופקדתי
 על פסיליה וכל ארצה ואת חלל:
 53 פירעתי על כל השמים וכי תבצר מרומ
 ענה מאתי ונאו שרדים לה נאס יהודה: ם
 54 קול זעקה מקבל ושבר גדול מארץ
 כשדים:
 55 כישדר יהודה את בבל ואבד מנה קול
 גדול ותמו גיהם קמים רבים נתן שאון
 קולם:
 56 פי בא עליה על בבל שורד ונלכדו
 נבוכיה חתקה קשתותם פי אל גמלות יהודה
 שלם ושלם:
 57 והשכרתי שריה וחקמיה פחותיה וסגניה
 ונבוכיה וישנו שנתדולם ולא יקצו
 נאס ממלך יהודה צבאות שמו: ם
 58 כה אמר יהודה צבאות חמות בבל החתקה
 ערער תהפך ער ושעריה הגבים פאש וצחו
 ונעמו עמים בדירוק ולאמים בדיאש
 ונעמו: ם
 59 תדבר אשר צוה ארמנו הנביא את שריה
 ברגיה ברמחסייה בלכתו את צדקניה
 מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למלכו
 ושריה שר מנחה:
 60 ויכתב וימנה את כל העצה אשר תבוא
 אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה
 הפתחים אל בבל:
 61 ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל
 וראית וקראת את כל הדברים האלה:
 62 ואמרת יהודה אתה דברת אל המקום הזה
 להקרותו לבלתי היותו וישב למאדם
 ועדי בקמה פירשמות עלום תדנה:
 63 ותנה כבלתך לקרא את הספר הזה תקטר
 עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
 64 ואמרת קכה תשקע בבל ולא תקום מפני
 הענה אשר אנכי מבוא עליה ונעמו עדינה
 דברי ירמיהו: ם

52

1 כן עשרים ואחת שנה צדקניה למלכו ואת
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ממשל כ
 (ממשל ק) בתי ירמיהו מלכניה:
 2 ויעש הרע בעיני יהודה ככל אשר עשה
 יהויקים:
 3 פי א על יארף יהודה היתה בירושלם ויהודה
 עדי השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקניה
 במלך בבל:
 4 ויהי בשנה התשיעית למלכו בחדש העשירי
 עשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא
 וכל חילו על ירושלם ונתנו עליה ויבנו
 עליה דיק סביב:
 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
 למלך צדקניה:
 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ונתק הרעב
 בעיר ולא היתה לחם לעם הארץ:
 7 ותפקע העיר וכל אנשי המלחמה וברחו
 ויצאו מהעיר לילה דרך שער פונית החמטים
 אשר על יגן המלך וכשדים על העיר סביב
 וילכו דרך ערבה:
 8 וירדפו חיל פשרים אחרי המלך וישגו
 את צדקניה בערבת ירחו וכל חילו נפצו
 מעליו:
 9 ויתפשטו את המלך וישלו אתו אל מלך בבל
 הרבקה בארץ חמת ונדבר אתו משפטים:
 10 וישחט מלך בבל את בני צדקניה לעיניו
 וגם את כל שרי יהודה שחט ברבקה:
 11 ואת עיני צדקניה עור ויאסרהו בקשרים
 ויבא אתו מלך בבל ויתגורו בבית כ

יאבדו:
 19 לא יבא אלה חלק עקוב בירוצר הפל הוא
 ושבת נחלתו יהיה צבאות שמו: ם
 20 מפני אתה לי כלי מלחמה ונפצתי כך גוים
 והשחתי כך ממלכות:
 21 ונפצתי כך סוס ונפצתי כך רכב
 ורכבו:
 22 ונפצתי כך איש ואשה ונפצתי כך זמן
 ונער ונפצתי כך צהור ובחולה:
 23 ונפצתי כך רעה ועדרו ונפצתי כך אפר
 וצמדו ונפצתי כך פחות וסגנים:
 24 ושלמתי לבבל וכל א וישיב כשדים את
 כל העתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם
 יהוה: ם
 25 הנני אליך הר המשחית נאס יהודה המשחית
 את כל הארץ ונמיתי את ידו עין ונגלתי את
 מן השלעים ונתתיך למר שרפה:
 26 ולא ידעו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות
 פי שמונות עלום תהיה נאס יהודה:
 27 שארנס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו
 עליה גוים השמיעו עליה ממלכות ארצות מני
 ואשכנז פקרו עליה מספר העליוס כולק
 ספר:
 28 קדשו עליה גוים את מלכי מדי
 את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ
 ממשלתו:
 29 ותקעש הארץ ותחל פי קמה על בבל
 מחשבות יהודה לשום את ארץ בבל לשמה
 מאין יושב:
 30 חדרו נבוכיה בבל להלחם וישבו במצודות
 נשתה נבוכיה היו לגשים הציוה משפנותיה
 נשפרו ברוחיה:
 31 רץ לקראת רץ ורוץ ומגיד לקראת מגיד
 להגיד למלך בבל פי נלכדה עירי מקצה:
 32 והמעשרות נהפשו ואת האנשים שרפו
 באש ואנשי המלחמה נקלה: ם
 33 פי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 בתי בבל פגרו עת הדריכה עוד מעט וקאה
 עתה קציר לה:
 34 אקלע כ (אכלני ק) תקמע כ (המני ק)
 ונבוכדנאצר מלך בבל הציגני כ (הציגני ק)
 כלי ריק בלעני כ (בלעני ק) פתני מלא
 כרשו מדני קדימע כ (הדיני ק) ם
 35 חמסי ושאריו על בבל האמר ישבת ציון
 ודמי אל ישיב כשדים תאמר וירושלם: ם
 36 לכן כה אמר יהוה הגניב את ירושלה
 ונפצתי את נקמתה ואת ירושלה ואת
 את מקורה:
 37 והיתה בבל א לגלים א מעורתיים שמה
 ושרקה מאין יושב:
 38 יחדו כפפרים ישאנו ערו בגורי אריות:
 39 כחם אשית את משתיים והשפתיים למען
 יעלו וישנו שנתדולם ולא יקצו נאם יהוה:
 40 אריותם כפרים לטבות פאלים
 עשעתיורים:
 41 איד גלפדה שך ותתפש תחלת כל הארץ
 איד היתה לשמה בבל בגוים:
 42 עלה על בבל תום פהמון גליו נכסתה:
 43 היו ערית לשמה ארץ ציה ושרקה ארץ
 לא יושב פתן כל איש ולא יעבר פתן פרוצם:
 44 ופקדתי על בבל ובכל ונאחתי את פלעו
 מפיו ולא יגדו אליו עוד גוים נחחומת
 בבל גלה:
 45 צאו מתוכה עמי ומלמו איש את נפשו
 מחיון ארץ יהודה:
 46 ופן ידך לבבכם ותיקאו בשמועה הנשמעת
 בארץ וקא בשנה השמועה ואתרו בשנה
 השמועה וקם בארץ ומשל על משל:
 47 לכן הגה ימים פאים ופקדתי על פסילי
 בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה וכל
 תבוכיה:
 48 ונגנו על בבל שמים ארץ וכל אשר פתם
 פי מצפון ובו אלה השודדים נאס יהוה:
 49 גם בבל גנפ חללי ישראל גם לבבל

ותו:
 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל העקב
 אשר בתוכה וקיו לגשים חרב אל ארצה ואת
 וקו:
 38 חרב אל מימיה ונבשו פי ארץ פסלים היא
 ובאיים ויהללו:
 39 וכן ישבו צוים את אים וישבו בה גנות
 יגנה ולא תהשב עוד לצח ולא תשפון עדידור
 ודור:
 40 כמה פכת אלהים את סדם ואת עמרה
 ואת שכיני נאס יהודה לא יושב שם איש
 ולא יגור בה פן אדם:
 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים
 רבים יערו מן בתי ארץ:
 42 קשת וידו וחייוקו אקורה תסה ולא יחמו
 קולם פום וקמה ועליוס ורכבו שרוך
 פאיש למלחמה עליו בתי בבל:
 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צכה
 התיקתו חיל פולקה:
 44 הנה פאונה יעלה מגאון מנהר אל גנה
 איתן פיר ארצה ארצם כ (ארצם ק) מעליה
 ומי כהור אליה אפקר פי מי כהוני ומי
 יעדי ומי ירעה אשר יעמד לפני:
 45 לכן שמו עזתו יהודה אשר יעז אל בבל
 ומקשבותיו אשר תשב אל ארץ כשדים אכל
 וסכום צעירי פולקה:
 46 מקול נחפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה
 בגוים נשמע: ם

51

1 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל
 ואל ישיב לב קמי רוח משחית:
 2 ושלחתי לבבל א זרים וזרה ויבנקו
 את ארצה פיהו עליה מסביב פיום רעה:
 3 אל ידור ילד כ חרב קשתו ואל יתעל
 כסריו ואל יתחמלו אל פחיה סחריו
 כל ארצה:
 4 ונפלו חללים בארץ פשרים וימקרים
 בחוצותיה:
 5 פי לא אלמן ישראל ויהודה מאליו מיהנה
 צבאות פי ארצם קלאה אשם מקרש ישראל:
 6 נסו א מתוך בבל ומלמו איש נשאו אל תדמו
 בעונה פי עת נקמה היא ליהנה גמול הוא
 משלם לה:
 7 פוס יתקב בבל ביד יהודה משפחת פלי הארץ
 מניה שנו גוים עליה ויהללו גוים:
 8 פתאם נפלה בבל ותשבר חילו עליה קחו
 צרי למבא אולי תרפא:
 9 פאנ כ (רפני ק) את בבל ולא נרפתה
 עזובה ואל תש לארצו פינגע אל השמים
 משפחה ונשא עדי שמים:
 10 חוציא יהוה את צדקתיה פינגע ונספקה
 בציון את עשה יהוה אלהינו:
 11 חברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה
 את רוח מלכי מדי פירע בבל ומתו
 להשחיתתה פינגע יהוה היא נקמת תיכל:
 12 אל חומת בבל שארנס חיוקו המשמר
 הקימו שמרים חבני הארבים פינגע יהוה
 גש עשה את אשר דבר אל ישיב בבל:
 13 שפתי כ (שכנת ק) על ימים רבים רפת
 ארצה קא קצן אמת בעצך:
 14 ונשע יהוה צבאות פנשש פי אס מלא את
 אדם פולק ופני עליו תידר: ם
 15 עשה ארץ ככחו מכין תכל פתקמתו
 ובתוכו נטה שמים:
 16 לקול תחו פהמון מים בשמים ויעל נשאים
 מקצה ארץ כרקום לפשר עשה ויצא רוח
 מאצרותיו:
 17 וכער פלאדם מדעת חביש פליצרף
 מפסל פי שר נספו ולא ירוח כם:
 18 חבל תסה משעה תעתיים בעת פקדתם

- 64 תשיב לך גמול יהוה כמעשה ודיקם:
- 65 תתן לך מגדלת לב תאחזך לך:
- 66 תרדף בארץ ותשמידים מתחת שמי יהוה: פ

4

1 איכה יועם זקב ישגא תקתם הטוב
 2 פני ציון תקריתם ממשל פפו איכה
 3 גס תפני כ (תנים ק) תלצו שד היניקו
 4 דבק לשון יונק אלהם בצמא עוללים
 5 האבילים למעדים נשמו בחוצות האמנים
 6 ויגדל עון בתעמי מחפאת סדם התפוכה
 7 זכו זיקתה משלג צחו מחלב אדמו עצם
 8 חשך משחור תארם לא יכרו בחוצות צפר
 9 טובים היו חלליהם חרב מחללי רעב שהם
 10 יזכו מקריתם מתנובת שדי: ׀
 11 זכו עורם בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו
 12 יגעו בלבשיהם: ׀
 13 סורו טמא קראו למו סורו סורו אלהגעו
 14 כי גצו גסגעו אפרו בנזים לא יוסיפו
 15 לגרו: ׀
 16 פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני
 17 כהנים לא נשאו זמנים כ (ונקנים ק) לא
 18 חגני: ׀
 19 עוונתם כ (עודינו ק) תכליתם עינינו
 20 אלהעוררתנו קבל בצפונתנו צפינו אלהנו לא
 21 ישע: ׀
 22 יצרו ענינו מלכת הרחבתנו קרב קצינו
 23 קלאו זמינו בירב קצינו: ׀
 24 קלים היו רדפינו מנשיא שקים עלהתקרים
 25 דלקנו פמדר ארבו לנו: ׀
 26 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם
 27 אשר אמרנו בצלח הנהה בנזים: ׀
 28 שיש ושמחי בתדארום ושמחי כ (יושבת
 29 ק) פארץ עין משעלך מעברפוס השקרו
 30 ותהערי: ׀
 31 תסעונך בתציון לא יוסיף להגלותך
 32 פקר עונך בתדארום גלה עלהטארתך: פ

5

1 זכר יהוה מהתנה לנו תביט כ (תביטתה ק)
 2 וראה אתהתקפתנו:
 3 נחלתנו נהפקה לזרים בתינו לזכרים:
 4 ותומים היינו אין כ (ואין ק) אב אמתנו
 5 כאלמנות:
 6 מימינו כספר שריתנו עצינו במחור יבאו:
 7 על צוארתנו נהדפנו וגענו לא כ (ולא ק)
 8 הונחלנו:
 9 מצרנו נתנו יד אשרו לשבע לך:
 10 אבתינו חטאו אונם כ (ואונם ק) אנחנו כ
 11 (ואנחנו ק) עוליתם סבלנו:
 12 עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
 13 נקשנו גביל לחמנו מפני חרב המדרך:
 14 עורנו נתנור נקמרו מפני זלעפות רעב:
 15 נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:

3

1 אני הנקר ראה עני בשבט עברתו:
 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור:
 3 אך בי ישב יתפך ידו כל ימים: ׀
 4 בלה בקרוי ועורו שפר עצמותי:
 5 בנה עלי ונפר ראש ותלחה:
 6 בתקפים חשיבני כמתי עולם: ׀
 7 גדר בעדוי ולא אצא חכבדו נחשתי:
 8 גם כי אזעק ואשוע שחם תפלתו:
 9 גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה: ׀
 10 לב ארוב הוא לי אמה כ (ארי ק)
 11 כמסרתים:
 12 דרכי סוכר ונפשחני שמיני שמם:
 13 דרך קשתו וציבני כמשרא לחץ: ׀
 14 כביא כבלייתי בני אשפוחו:
 15 הייתי שחק כל יעמי נגינתם כל ימים:
 16 חשיבני כמחורים הרוני לענה: ׀
 17 ונרגס כהחץ שני הכפישני באפרי:
 18 ותנוג משלום נפשי יגיתי טובה:
 19 ונאמר אבד נצחי ותחולתי מיהוה: ׀
 20 זכור תזכור ותשמי כ (ותשוח ק) עלי
 21 נפשי:
 22 זאת אשיב אלילי עלין אוחיל: ׀
 23 חסדי יהוה פי לאתמנו פי לאכלו
 24 חמיו:
 25 חקשים לבקרים רפה אמנתך:
 26 חלקי יהוה אמרה נפשי עלין אוחיל
 27 לו: ׀
 28 טוב יהוה לקנו לגפש תהרשנו:
 29 טוב ונחיל ודומם לתשועת יהוה: ׀
 30 טוב לזכר וישיא על בגעוריו: ׀
 31 טוב בדר יודם פי נטל עלי:
 32 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:
 33 יתן למכרו לחי ישעם בתהפה: ׀
 34 כי לא יגדל לעולם אדוני:
 35 כי אסחונה ותתם פרב תסדו כ (תסדו:
 36 ק) ׀
 37 כי לא ענה מלבו ויגה בני אש:
 38 לבא תסתת רגליו כל אסירי ארץ:
 39 להטות משפטיהם נגד פני עליון:
 40 לענה אדם כרובו אדני לא ראה: ׀
 41 מי זה אשר ותהי אדני לא צנה:
 42 מפי עליון לא תצא תרעות ותשוב:
 43 מדינותאונן אדם תי נגר על קמא כ
 44 (תסאיו ק) ׀
 45 ותפשח דרכיו ונתקרה ונשובה עד יהוה:
 46 נשא לבענו אל יפנים אלהם בשמים:
 47 נתנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: ׀
 48 סבתה באר ותדפנו בתקת לא חמלת:
 49 סבותה כענן לך מעבור תפלת:
 50 סחי ומאוס תשימו בקרב העמים: ׀
 51 פצו עלינו פיהם כל ימינו:
 52 פחד נפחת נה לנו השאת והשבר:
 53 פלגימים תרד עיני על שבר
 54 בתעמי:
 55 עיני נגרה ולא תדמה מאין הפנות:
 56 עד יושקרו ויקרא יהוה משמים:
 57 עיני עוללה לגפשי מפל בנות עירי: ׀
 58 צור צריו כצפור איבי חנם:
 59 צמחו כבור חני וידראון בני:
 60 צפורים שמיאל ראהש אמרתו נגרותי: ׀
 61 קראתי שמך יהוה מבור מחתיתו:
 62 קולי שמשך אלהשעלם אונך לבחתי
 63 לשועתי:
 64 קרבתי ביום אקראך אמרת אלהיך:
 65 כהת אדני ריבי נפשי גאלתי חיי:
 66 קראתי שמך יהוה עתתי שמשך משפמי:
 67 קראתי כל ינקמתם כל מחשבתם לי: ׀
 68 שמשך תהפתם יהוה כל מחשבתם עלי:
 69 שפתי קמי ותגונם עלי כל ימים:
 70 שבתם וקיימתם תביטו אני מגינתם: ׀

2

1 איכה יעם באפו אדני אתהתציון השליך
 2 משמים ארץ הפארת ישראל ולא זכר
 3 תהסרגליו כיום אפוי: ׀
 4 בלע אדני לא כ (ולא ק) חמל את כל ימיה
 5 יעלב חרם בעברתו מצריו בתיהוה הגיע
 6 לארץ חלל ממלכה ושקיה: ׀
 7 גדע פחריהם כל קרן ישראל השיב אחר
 8 זמינו מפני אויב ויבצר ביעקב כאל תהבה
 9 אכלה סביב: ׀
 10 דרך קשתו פאנוב נצב זמינו פצר ונהג כל
 11 מחמדיעין באהל בתציון שפך כפש
 12 חמיו: ׀
 13 תה אדני א פאנוב בלע ישראל בלע
 14 כל ארמנותיה שחת מבעריו ונרב בבתי יהוה
 15 תאניה ואניה: ׀
 16 ונחמס כנן שכו שחת מועדו שבת יהוה א
 17 בציון מועד ושבת ונזאן כועס אפוי מלך
 18 חמיו:
 19 זנת אדני א מנחשו נאר מקששו חסר
 20 ביד ארוב חומת ארמנותיה קול נהנו
 21 בבית יהוה כיום מועד: ׀
 22 חשב יהוה א להשחת חומת בתציון נטה קו
 23 לא השיב ידו מפלע ונאכלת חומת ונהנו
 24 אמללו:
 25 טעו בארץ שקיה אבד ושפר בריחה
 26 מלכה ושקיה בנזים אין יתרה גס נביאיה
 27 לא מצאו חון מיהוה: ׀
 28 ישבו לארץ ידמו וקני בתציון השלו עפר
 29 על ראשם חירו שקים חוריו לארץ ראשן
 30 בתולת ירושלים: ׀
 31 בלו בתעמי עיני חמרמרו מעי נשפך
 32 לארץ כבדו על שבר בתעמי בעטפ עולל
 33 וינגס בתחבות קריה: ׀
 34 לאמתם יאמרו איה דנו ונון בתהעטפם
 35 חלל בתחבות עיר בהשפתך נפשם אל יחוק
 36 אמתם: ׀
 37 מה אשיבך מה אדמהלך חבת ירושלים מה
 38 אשורתיך ואנחמך בתולת בתציון כייגדול
 39 פים שברך מי ירפאלך: ׀
 40 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא גלו
 41 על עונך להשיב שכית כ (שבותך ק) ונחזו
 42 לך משאות שוא ומיחיים: ׀
 43 ספקו עליך פים כל עברי דרך שרקו
 44 ויגעו ראשם עליפת ירושלים הזאת העיר
 45 שיאמרו כל ילתי יפי משוש כל ימי ארץ: ׀
 46 פצו עליך פיהם כל ימינו שרקו
 47 ונחמרושן אמרו בלענו אך זה היום שקוינתו
 48 קצאנו ראינו: ׀
 49 עשה יהוה אשר זמם בצע אפרו אשר צנה
 50 מי ירפם חרם ולא חמל וישמח עליך אויב
 51 חרים קרן צדקך: ׀
 52 צעק לךם אל אדני חומת בתציון חוריו
 53 כחל דמעה זמם ולילה אל חמתי פונת לך
 54 אלהתם בתיעיך: ׀
 55 קומי ארני ככל לא (בלולה ק) לראש
 56 אשמרות שפכי כמים לך נכח פני אדני שא
 57 אלו כפוך עלי גפש עוללך העטופים בקרב
 58 בראש כל יחוצות: ׀
 59 ראה יהוה ותביטת למי עוללת פה
 60 אסהאכלנה נשים פנים עללי טפחים
 61 אסיתנה ממקדש אדני פתן ונביאו: ׀
 62 שכו כל ימי חוצות נער ונכון בתולתי
 63 ונחזרו גפלו כקרב חמטת ביום אפך סבתת
 64 לא חמלת: ׀
 65 תקרא ביום מועד מגורי מסביב ולא תה
 66 ביום ארץ יהוה פליט ושריד אשר תשפחה
 67 ורביתי איבי כלם: פ

LAMENTATIONS

1

1 איכה י שקבה בך העיר רבתי עם היתה
 2 כאלמנה רבתי בנזים שקתי בפינות היתה
 3 למס: ׀
 4 בכו בתכה בלילה ודמעתה על לחיה
 5 אורלה מנחם מכל אהבה כל ימייה בגדו בה
 6 היו לה לאויבים: ׀
 7 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ושקה
 8 בנזים לא מצאה מנוח כל ימייה השניה בין
 9 המצרים: ׀
 10 דרכי ציון אכלות מבלי פאי מועד
 11 כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה
 12 נזנות והיא מרלה: ׀
 13 היו צוקה לראש איביה שלו פיי יהוה הנה
 14 על רב שיעיה עוללית הקלו שבי
 15 לפני צרי: ׀
 16 ויצא מן כה כ (מפתציון ק) כל ימיה
 17 היו שוקה פאולים לא מצאו מרעה וילכו
 18 בלא רחם לפני רודף: ׀
 19 זכרה ירושלים ימי ענה ומרודיה כל
 20 מחמיה אשר היו מימי קדם כנפל עמה
 21 ביד צר ואין עזר לה כהיה צרים שחקו
 22 על משפחה: ׀
 23 חטא חטא ירושלים עלין לניהה היתה
 24 כל ימיה כהיה חילוק בירא ענותה גס היא
 25 נאנתה ותשב אחר: ׀
 26 טמאתה בשוליה לא זכרה את ריהה ושרד
 27 פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עיניי פי
 28 הנחיל אויב: ׀
 29 יהוה צר על כל ימיה כהיה בירא
 30 גוים פאו מקדשה אשר צויתה לא יבאו כקחל
 31 לך: ׀
 32 כל ימיה נאנחים כמקשים לחם נהנו
 33 כחמיה כ (מחמיהם ק) באכל להשיב
 34 גפש ראה יהוה ותביטת פי חיתי וזולת:
 35 לא ראה אליכם כל ימיה דרך פישו ראו
 36 אסיש מלאים כמכאבי אשר עולל לי אשר
 37 הנה יהוה כיום חרון אפוי: ׀
 38 מפרים שלח אש בעצמתי וירנה פרש
 39 השת כלגלי השיבני אחר נתני שממה
 40 כל ימיה חו: ׀
 41 נשקר על פשעי בגדו ושרתנו עלו
 42 על צאורי הקשיל פתי נתני אדני ביד
 43 לא אוכל קום: ׀
 44 סלה כל אפירי אדני בקרבי קרא עלי
 45 מועד לשבר בחורי גת דרך אדני בתחלת
 46 בת יהוה: ׀
 47 על אלה אני בוכה עיני עיני ירדה פים
 48 בירחק מפני מנחם משיב נפשי היו גני
 49 שוממים פי גבר אויב: ׀
 50 פרשה ציון כהיה אין מנחם לה צנה יהוה
 51 לישעב סביבו צרו היתה ירושלים לגדה
 52 פנייהם: ׀
 53 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא
 54 כל יעמי כ (העמים ק) וקאו מכאבי בתולתי
 55 ובחורי הלכו בשבי: ׀
 56 קראתי למאחבי תמה רמוני כהני ונקני
 57 בעיר וגעו פייבכשו אכל למו ונשיבו
 58 אדני נפשם: ׀
 59 ראה יהוה בירצלי מעי חמרמרו נהפך
 60 לבי כקרב פי מרו מריתי מחזן שפלה חרב
 61 בפיות כפוח: ׀
 62 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל ימי
 63 שמעו קתי ששו פי אתה עשית חבאת
 64 יוסדקרתה ויהיו כמנוי: ׀
 65 תבא כל ימיה חוצות חמתי ונחל למו כאשר
 66 עוללתי על כל פלישעני פיי חבות אנהתי לבי
 67 חיי: פ

תאכלנו:
 10 וימאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד-עת תאכלנו:
 11 ומים במשורה תשתה ששית מהין מעת עד-עת השתיה:
 12 וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאה האדם תעננה לעיניהם: ׀
 13 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא בגוים אשר אדירים שם:
 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה ושרפה לא-אכלתי מנעורי ועד-עתה ולא-יבא בפי בשר פגול: ׀
 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את-עצמי כ (צפיעי ק) הברך תחת גללי האדם ועשית את-לחמך עליהם: ׀
 16 ויאמר אלי בן-אדם הנני שבר משה-לחם בירושלם ואכלו-לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשמןון ושתי:
 17 למען יחקרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעיניהם: ׀

5

1 ואהה בן-אדם קח-לך א חרב חדה תשר תגלבים תחננה לך ותעברת על-ראשך ועל-זנבך ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם:
 2 שלשית באור בקעיר בתוך העיר במלאת ימי תמצור ולקחת את-השלשית תפק בתרב סביבותיה והשלשית תורה לרום ותרב ארץ אחריהם:
 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך:
 4 ומתם עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל: ׀
 5 פה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות:
 6 ותמר את-משפטי אשר סביבותיה כי ואת-חיות מן-האפצות אשר סביבותיה כי כמשפטי מאור וחסות לא-תהיה בהם: ׀
 7 לכן ביה-אמר א אדני יהוה יען הקנכם מן-הגוים אשר סביבותכם בתחית לא תלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: ׀
 8 לכן פה אמר אדני יהוה הנני שלך גס-אני ועשיתי בתוכם משפטים לעיני הגוים:
 9 ועשיתי כך את אשר לא-עשיתי ואת אשר-לא-עשה כמהו עוד יען כל-תועבתך: ׀
 10 לכן אבות יאכלו גנים בתוכם ויגנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וגריתי את-ישראל בכל-רוח: ׀
 11 לכן י-אני גאם אדני יהוה אסילא יען את-מקדשי טמאת בכל-תועבתך וגם-אני אנכע ולא-אתחוס עיני וגם-אני לא אהמול:
 12 ושלחתי בדרך בדרך וברעב יכלו בתוכם והשלשית בחרב יפלו סביבותך ותשלשית לכל-רום אוכה ותרב ארץ אחריהם:
 13 וכלה אפי והגזחתי חמתי גם והגזחתי וידעו ב-אני יהוה דברתי בקנאות בכלותי חמתי גם:
 14 ואחנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותך לעיני כל-עובר:
 15 ונתתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותך בעשיותי כך שפטים פאר ובחמה ובחכמות חמה אני יהוה דברתי:
 16 בשלחתי את-חצי הרעב תקעים בהם אשר היו למשחית אשר-אשלת אותם משחיתם ורעב אכר עליכם ושבחתי לכם משה-לחם:
 17 ושלחתי עליכם רעב ותיה רעה ושלך ודבר ודם ועבר-ך ותרב אבי שלך אני יהוה דברתי: ׀

אליהם ואמר אליהם פה אמר אדני יהוה אבי-שמעו ואס-יחללו:
 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד-יהוה ממקומו:
 13 וקול א בפני חסיות משיקות אשר אל-אחותה וקול האופנים לעמקם וקול רעש גדול:
 14 ורוח נשאתי ותקחני ואלך מר בנסת רוחי ויד-יהוה עלי חוקה:
 15 ואבוא אל-הגולה תל אביב הישבים אל-גן-רפך ויאמר כ (ואשב ק) תמה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בחוכם:
 16 ויהי מקצה שבעת ימים פ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 17 בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמת מפ דבר ותהרת אותם ממני:
 18 באמרי לרשע מות תמות ולא תהרתו ולא דברת לסוהר רשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע בעיני מות ודמו מדרך אבקש:
 19 ואהה ברה-הרתה רשע ולא-שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעיני מות ואהה את-פנך הצלת: ׀
 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול וגמתו מכשול לפניו הוא ימות כי לא תהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתי אשר עשה ודמו מדרך אבקש:
 21 ואהה כי תהרתו צדיק בבלתי חטא צדיק והוא לא-חטא חיו ותיה כי גזר ואהה את-פנך הצלת: ׀
 22 ותהי עלי שם יד-יהוה ויאמר אלי קום צא אל-הפקעה ושם אדבר אותך:
 23 ואקים וצא אל-הפקעה והגה-שם כבוד-יהוה עמד בפבור אשר קאיתי על-גן-רפך ואפל על-פני:
 24 ותבא-בי רוח ותעמדני על-גלי וידבר אתי ויאמר אלי פא הסגר בתוך ביתך:
 25 ואהה בן-אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בחוכם:
 26 ולשונך אדביק אל-חפך וגאלמת ולא-תתיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה:
 27 ובדברי אותך אפתח את-פיך ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה תשמעו ישמע ויחלל ויחלל כי בית מרי המה: ׀

4

1 ואהה בן-אדם קח-לך לבנה ונתתה אותה לפניך ותחות עליה עיר את-ירושלם:
 2 ונתתה עליה מצור וכנית עליה ציב ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מנחות ושיס-עליה קרים סביב:
 3 ואהה קח-לך מסבת בקול ונתתה אותה קיר בקול בינך ובין העיר והכינתה את-פניך אליה ונתתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: ׀
 4 ואהה שכב על-צדך השמאלי ושמת את-עין בית-ישראל עליו מספר תמים אשר תשכב עליו תשא את-עינך:
 5 ואני נתתי לך את-שני עונם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עון בית-ישראל:
 6 וכלית את-אלה ושכבת על-צדך למיני (הימי ק) שנית ונשאת את-עון בית-יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך:
 7 ואל-מצור וירושלם תכין פניך וירעך תושר ונבאת עליה:
 8 והנה נתתי עליך עבותים ולא-תהפך מצדך אל-צדך שד-פולחן ימי מצורך:
 9 ואהה קח-לך חפץ ושערים ופול ועדשים ודסן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחר ועשית אותם לך ללחם מספר תמים אשר-אשה א שוכב על-צדך שלש-מאות ותשעים יום

23 ותחת הקיץ בנפיהם ישירות אשר אל-אחותה לאיש שתיים מכפות להנה ולאיש שתיים מכפות להנה את גייתיהם:
 24 ואשמע את-קול בנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי בלבתם קול המלה כקול מהנה בעמקם הרפינה כנפיהם:
 25 ויהי-קול מעל לרקיע אשר על-ראשם בעמקם הרפינה כנפיהם:
 26 וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה אבן-ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:
 27 וארא א בעין חשמל כמראה-אש בית-לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וכמראה מתניו ולמטה קאיתי כמראה-אש ונגה לו סביב:
 28 כמראה הקשת אשר יהיה כענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואפל על-פני ואשמע קול מדבר: ׀

2

1 ויאמר אלי בן-אדם עמד על-הגליל וצדבר אתך:
 2 ותבא בי רוח פאשר דבר אלי ותעמדני על-גליל ואשמע את מדבר אלי: ׀
 3 ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל-בני ישראל אל-גוים המורדים אשר מרדו-בי תמה ואחותם פשעו בי עד-עצם היום הזה:
 4 ותפנים קשי פנים ותזקילב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה:
 5 והמה אבי-שמעו ואס-יחללו כי בית מרי תמה וידעו כי גביא יהוה בחוכם: ׀
 6 ואהה בן-אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל-תערבם אהה יושב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי בית מרי תמה:
 7 ודברת את-דברי אליהם אבי-שמעו ואס-יחללו כי מרי תמה: ׀
 8 ואהה בן-אדם שפט את אשר-אני מדבר אליך אל-תהי-מרי בבית המרי פצה פיך ואלל את אשר-אני נתן אליך:
 9 ואראה ונתהיך שלוחה אלי והנה-בו מגלת-ספר:
 10 ויפרש אותה לפני והיא כהובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים ונגה נהי: ׀

3

1 ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול אכול את-המקלה הזאת ולך דבר אל-בית ישראל:
 2 ואפתח את-פי ויאכלני את המקלה הזאת:
 3 ויאמר אלי בן-אדם סנך תאכל ומעך תמלא את המקלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למחוק: ׀
 4 ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-בית ישראל ודברת בדברי אליהם:
 5 כי לא אליעם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל-בית ישראל:
 6 לא ואל-עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא-תשמע דבריהם אסילא אליהם שלחתיך תמה ושמעו אליך:
 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך ביראיג אבים לשמע אלי כי בלי-בית ישראל תוקרי-מצח וקשילב תמה:
 8 הנה נתתי את-פניך תזקוק לעמת פניהם ואת-מצדך תזק לעמת מצחם:
 9 קשמיר תזק מצר נתתי מצדך לא-תירא אותם ולא-תחת מפניהם כי בית-מרי תמה: ׀
 10 ויאמר אלי בן-אדם את-פני-דברי אשר אדבר אליך קח בלבך ובאויג שפט:
 11 ולך בא אל-הגולה אליפני עמך ודברת

12 שרים בקדם נתלו פני וקנים לא נהדדו:
 13 בחורים מחון נשאו ונערים בעין פשלו:
 14 וקנים משער שבתו בחורים כנגינתם:
 15 שבת משוש לבנו נהפך לאלל מחלנו:
 16 גפלה עקרת ראשו אריגא לנו כי חטאנו:
 17 על-זוה הנה הנה לבנו על-אלה תשובו עינינו:
 18 על הר-ציון ששמו שועלים הלבדו-בו: ׀
 19 אהה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודורו:
 20 למה לנצח תשפחני ותעזבני לארץ נמים:
 21 חדש ימינו כפקדם:
 22 כי אסמאס מאסתנו כצפת עלינו עד-מאד:

EZEKIEL

1

1 ויהי ושלשים שנה פרביעי בחמשה לחש ואני בתוך-הגולה על-גן-רפך נפתחו השמים ואראה מקאות אליהם:
 2 בחמשה לחש היה השנה החמישית לגלות השלך יוביו:
 3 היה הנה דבר-יהוה אלי-תוקאל בן-בוזי הפחו פאריץ פשיהם על-גן-רפך ותהי עלי שם יד-יהוה:
 4 וארא והנה רוח עקרה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה עין חשמל מתוך האש:
 5 וחתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
 6 וארבעה פנים לאחת וארבע גפנים לאחת להם:
 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים פניו נחשת קללי:
 8 וזלו כ (וידי ק) אדם מתחת בנפיהם על ארבעת רביעיהם ופניהם וכפיהם לארבעתם:
 9 חברת אשרה אל-אחותה בנפיהם לא-ישבו בלבסן איש אל-עבר פניו ולבו:
 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אנה אל-תנמן לארבעתם ופני-שור מהשמאל לארבעתם ופני-עמר לארבעתם:
 11 ופניהם כנפיהם פרדות מלמעלה לאיש תים חברות איש ושתיים מכפות את גייתיהם:
 12 ואיש אל-עבר פניו ולכו אל אשר ותיה-שמה הרום ללכת ולכו לא יספו בלבסן:
 13 וקמות חסיות מראיהם בגחלי-אש פערות כמראה תפלים היא מתחלכת בין חסיות ונגה לאש ומן-ראש יוצא דבק:
 14 וחסיות רצאו ושוב כמראה תבוק:
 15 וארא חסיות והנה אופן אחר פארץ אצל חסיות לארבעת פניו:
 16 כמראה האופנים ומעשיהם בעין תרשיש ודמות אחר לארבעתם ומראיהם ומעשיהם פאשר ויהי האופן בתוך האופן:
 17 על-ארבעת רבועיהם בלבסן ולכו לא יסבו בלבסן:
 18 ונגיחון ונכה להם ויראה להם ונפתם מלאת עינים סביב לארבעתם:
 19 וכלבת חסיות ולכו האופנים אצלם ובהנשא חסיות מעל הארץ נשאו האופנים:
 20 על אשר ותיה-שם הרום ללכת ולכו שמה הרום ללכת והאופנים נשאו לעמקם כי רוח התיה פאופנים:
 21 בלבסן ולכו ובעמקם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ונכו האופנים לעמקם כי רוח התיה פאופנים:
 22 וקמות על-ראשי התיה קיץ בעין תהרה הנוקא נמוי על-ראשיהם מלמעלה:

6

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראש שום פניך אל הכר ישראל והנבא אליהם:
 3 ואמרת הכר ישראל שמעו דבר אדני יהוה בראש אדני יהוה להרים ולנבטות לאפקים ולגאיות כ (ולגאיות ק) הגני אני מכאי עליכם חרב ואפדתי במוותיכם:
 4 וגשמו מנזבותיכם ונשברו חמניכם והפלתו חלליכם לפני גלוליהם:
 5 וגתתי אותפרי גני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מנזבותיכם:
 6 בכל מושבותיכם הקרים תהרבה ותקמות תישקנה למען יחזקו ויאשמו מנזבותיכם ונשברו ונשברו גלוליהם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם:
 7 ונפח חלל בתוכםם וידעתם בראני יהוה:
 8 והותתו ביהות לכס פליטי חרב בגוים הגזרותיכם בארצות:
 9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשברוכם אשר פליתם את לבם הוזה אשרי סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אלה הערות אשר עשו לכל תועבותיהם:
 10 וידעו בראני יהוה לא אליהם וידעתו ביהות להם הקצה הזאת: פ
 11 בראש אדני יהוה הפה ככף ירקע בקנה ואמר אה אל כליתועבות רעות בית ישראל אשר תהרבה ויבקר יפלו:
 12 הרוח בקרב ימות ותקרוב תהרבה יפול והנשאר הנצור בקרב ימות וכליתי חמתי כם:
 13 וידעתם בראני יהוה בהיות חלליכם בתוך גלוליהם סביבות מנזבותיכם אל כל נבטת קמה בכל א ראשי הקרים ותחת פליטי רענן ותחת פליטי עקבת מקום אשר נתנושם ריח יחם לכל גלוליהם:
 14 וגתתי אותי ונתתי ונתתי אתה אתה אתה אתה ונתתי ונתתי מופר בתוך כל מושבותיכם וידעו בראני יהוה: פ

7

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 ואמרת בראשם בראשם אדני יהוה לארמת ישראל קץ בא הפך עלי ארבעת כ (ארבע ק) כנפות אחרי:
 3 עתה הפך עלך ושלחתי אפי כן ושפתיך כדרכך ונתתי עליך את כליתועבותיך:
 4 ולא תחוס עיני עלך ולא אחמול כי תהרבה עלך את ותועבותיך בתוך תהני וידעתם בראני יהוה: פ
 5 פה אמר אדני יהוה קעה אחת קעה הנה באה:
 6 קץ בא בא הפך הפך אלקך הנה באה:
 7 באה הצפירה אלקך וישב אחריך בא העת קרוב היום מהיום ולא יחזר חרים:
 8 עתה קרוב אשפוך חמתי עלך וכליתי אפי כן ושפתיך כדרכך ונתתי עליך את כליתועבותיך:
 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכך עלך את ותועבותיך בתוך תהני וידעתם בראני יהוה משה:
 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפירה צין והמטה כרב מזרז:
 11 חמם א קם למטה רשע לא ימחם ולא מקמום ולא ימחם ולא ימחם בקם שפטם:
 12 בא העת הגיע היום תקנה אלי שמח וממוכר אלי תאכל בני חרון אל פלי המונה:
 13 כי ממוכר אלי הממוכר לא ישוב ועוד בתיים תתם בראני אל פלי המונה לא ישוב ואיש בעלנו תתנו לא יתחננו:

14 תקעו בתקוע ותכין הכל ואין חלק לפלחקה כי חרזי אל פלי המונה:
 15 תהרבה בחוץ ותהרבה ותהרבה מכות אשר שעה בתוך ימות ואשר בעיר קרב ודבר יאכלנו:
 16 ופלטו פליטיהם ויהי אליהם יגויה הנאיות פלם המות איש בעלנו:
 17 פלי המונה תרפינה וכלי המונה תלכנה קים:
 18 ותגרו שקום ונקסות אותם פלצות ואל פל פנים בושח ובכל ראשיהם קרחה:
 19 כספם בחוזה ושלבו וזהבם לנדח יהיה כספם וזהבם לא יוכל להציל ביום עברת והנה נפשם לא ישבעו ויעניהם לא ימלאו בראשם ועונם יהוה:
 20 וצבי עדי ונאון שמהו וכלמי תועבתם שוקיעה עשו בו על פני נתתו להם לנדח:
 21 ונתתו ביד הנזרים לבו ולרשעי הארץ לשלל וכלל כ (וחללוהו): פ
 22 והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובראה פריצים וחללוהו: פ
 23 עשה הרתק בי הארץ מלאה משפט דמים העיר מלאה חמם:
 24 ותבאתי עמי גוים וירשו את פניהם והשפתי נאון עמים ונתלו מקריהם:
 25 כספדרכא ובקשו שלום ואין:
 26 הנה עליה הנה תבוא ושמעה אל שמעה תהיה ויבקשו חזון מביא ותהיה תבוא מפתן ועצה מקמים:
 27 תפלך והאכל ונשיא ולבש שממה וירי עשר הארץ תפלה מירבם אשמה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו בראני יהוה: פ

8

1 ויהי וישנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתו ונקי והנה יושבים לפני ותפל עלי שני יד אדני יהוה:
 2 ואמרת והנה דמות כמראה ראש מראה קרני ולמטה חוט ומתניו ולמעלה כמראה זרעין השמלה:
 3 וישלח תבניתו יד ונקני בציצת ראשי ותשא אתי רוח א ברה הארץ ובין השמים ותבא אתי ורושקמה במראות אליהם אל פתח שער הפנימית תפונה צפונה אשר שם מושב סמל תקנאה המקנה:
 4 והנה דמות כבוד אליה ישראל כמראה אשר ראיתי במקנה:
 5 ויאמר אלי בראשם שאנא עיניך כדך צפונה ואשא עיני כדך צפונה והנה מצפון לשער המזרח סמל תקנאה הנה בפאה:
 6 ויאמר אלי בראשם הנה אשה מלמ כ (מה ק) הם (ק) עשים תועבות גדלות אשר ביהו ישראל עשים פה לתקנה מעל מקשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ס
 7 ויבא אתי אל פתח הקצר ואמרת והנה חראקד בקיר:
 8 ויאמר אלי בראשם תהרנא בקיר ואחזר בקיר והנה פתח אקד:
 9 ויאמר אלי פה וראה את התועבות הנעוה אשר הם עשים פה:
 10 ואבוא ואמרת והנה כליתועבותי קמם ובקמה שקן וכל גלולי בית ישראל חסמה על השער סביב אסביב:
 11 ושבועים איש מוקני ביהו ישראל ויאנגוהו קרשפן עמד בתוכם עמדים לפניתי ואיש על העיר ויבא לעיני:
 12 ותהרבו עמדים מימין לבית כבא ראשי והשגנו מלא את החצר הפנימית:
 13 וזכרם כבוד יהוה מעל התרוב על מפתן הבית ומלא הבית אתה קענו ותקצר מלאה אתה כבוד יהוה:
 14 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר יקשה עשים:

6 ויהי בצוהו את יהואש לבש תפדים לאמר קח אש מפינות לגלגל מפינות לפרוכים ויבא ויעמד אצל האופן:
 7 וישלח תרוב את ידו מפינות לפרוכים אל יהואש אשר בינות הפרכים וישא ונתן אל פניו לבש תפדים ויבא:
 8 וירא לפרכים תבנית יד אדם תחת כנפיהם:
 9 ואמרת והנה ארבעה אופנים אצל הפרכים אופן אקד אצל הפרכים אקד ואופן אקד אצל הפרכים אקד ומראה האופנים עיני אכן תרשיש:
 10 ומראיהם דמות אקד לארבעתם פאשר יהיה האופן בתוך האופן:
 11 בלבתם אל ארבעת הכעיים ולכו לא יסבו בלבתם כי המקום אשר יפנה הראש אחרי ולכו לא יסבו בלבתם:
 12 וכל פושך ונפחם וידיהם וקנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם:
 13 לאופנים להם קווא הגלגל באוני:
 14 וארבעה פנים לאחד פני האקד פני הפרכים ופני השני פני אדם ונתלשיו פני אהיה ותקביעו פני השני:
 15 וירמו הפרכים היא תהיה אשר ראיתי בגיהנום:
 16 ובלבת הפרכים ולכו האופנים אצלם ובשאת הפרכים את הפניהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גיהנם מאצלם:
 17 בעמדם יעמדו וברומם ירומם אותם פי רוח תהיה כהם:
 18 ויבא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הפרכים:
 19 וישאו הפרכים את הפניהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדם ויעמד פתח שער בית יהוה תקמוני וכבוד אליהו ישראל עליהם מלקמלה:
 20 היא תהיה אשר ראיתי תחת אל יהוה ישראל בגיהנום וראע בני כרובים מהם:
 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות יד אדם תחת כנפיהם:
 22 ודמות פניהם הקה הפנים אשר ראיתי על גיהנום מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ולכו:

11

1 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה תקמוני תפונה קדימה והנה פסח השער עשרים ותמשה איש ואמרה בתוכם את איתנוהו כרעזר ואת פלטיהו כרעזרהו שרי העם: פ
 2 ויאמר אלי בראשם אלה האנשים החשבים און ויעצים עצת רע בעיר הזאת:
 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו תבשר:
 4 לכן הנבא עליהם הנבא בראשם:
 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר בראשם יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחם אני ידעתיה:
 6 תרפיתם חלליכם בעיר הזאת ומלאהם חיצותיה חלל: פ
 7 לכן בראשם אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה תמה תבשר והיא הסיר ואתם חיצותי מתוכה:
 8 חרב ובראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה:
 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרעים ועשיתי ככם שפטים:
 10 בתוך תפלו על גלגול ישראל אשפוט אתכם וידעתם בראני יהוה:
 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תקיו בתוכה לבשר אל גלגול ישראל אשפט אתכם:
 12 וידעתם בראני יהוה אשר בחרתי לא

10

1 ואמרת והנה אל פלי המונה גדול כמרא מרא ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה משה כי אמרו עוב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה:
 2 וגם אני לא תחוס עיני ולא אהמל תרפם בראשם נתתי:
 3 ויהוה האיש לבש תפדים אשר תקפתם בכתבי משוב דבר לאמר עשיתי כאשר כ (ככל ק) (אשר ק) צויתני: ס

1 ויאמרה הנה אל פלי המונה אשר על ראש הפרכים פאכן ספיר כמראה דמות כפא נראה עליהם:
 2 ויאמר אליהם לבש תפדים ויאמר בא אל פינות לגלגל אל פתחם לפרוכים ומלא חפניך גלגלי אש מפינות לפרוכים וזרק על העיר ויבא לעיני:
 3 ותהרבו עמדים מימין לבית כבא ראשי והשגנו מלא את החצר הפנימית:
 4 וזכרם כבוד יהוה מעל התרוב על מפתן הבית ומלא הבית אתה קענו ותקצר מלאה אתה כבוד יהוה:
 5 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות החיצה כקול אל שפי בבדחי:

יגזלו:
 19 או דבר אשלה אליהם הריא ושפתי
 קמתי עליה כעם להקבית מפנה אדם ובהמה:
 20 ונתן קנאל כ (דניאל ק) ואיוב בתוכה
 מראני נאם אדני יהוה אסרן אסרתי יצילו
 תהי בצדקתם יצילו נפשם: פ
 21 כי כח אמר אדני יהוה אפ כפי ארבעת
 שפתי הרב ורעב ורעב ורעב ורעב ורעב ורעב
 שלחתי אלירושלם להקבית מפנה אדם
 ובהמה:
 22 והנה נותרתה פלטה המוצאים פנים
 וכות הנם יוצאים אליכם וראיתם אתה תרפם
 ואת עלילותם ונתתםם עליהם אשך
 הכאתי עליירושלם את פלאשך הכאתי
 עליה:
 23 ונתמו אהכם כפי תראו אתה תרפם
 ואת עלילותם וידעתם כי לא הנם עשיתי את
 פלאשך עשיתי בה נאם אדני יהוה: פ

15

1 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 2 בראשם מהיתה עינתגפן מפלעין
 הזמורה אשר תה פשצי נער:
 3 הניח מפני עין לעשות למלאכה אסרן
 מפני יחד להלות עליו פלפלי:
 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה
 האש ותובי וחר הניח לא מלאכה:
 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אפ
 כראש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
 למלאכה: פ
 6 לכן כה אמר אדני יהוה פאשר עינתגפן
 בעין ניער אשך ונתתיו לאש לאכלה פן נתתיו
 אדנישבו וירושלם:
 7 ונתתיו אדני פהם מקאש יצאו וקאש
 האכלם וידעתם כפי אדני יהוה פשומי אדני
 פהם:
 8 ונתתיו אתה תראן שמהו יען קעלו מעל נאם
 אדני יהוה: פ

16

1 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 2 בראשם הודע אתירושלם אתה תועבתיה:
 3 ואמרת כדאמר אדני יהוה לירושלם
 מבלתיך ומלתיך מארץ הקנעני אביך
 האשר ואתך חתי:
 4 ומלודותיך ביום הולדת אתך לא כרת שדך
 ובמים לא רחצת למשי והמלח לא המלחת
 והחל לא החלת:
 5 לא חסה עלך עין לעשות לך אמת מאלה
 להמלה עלך והשלכי אלפני השדה בנעל
 נפשך ביום הולדת אתך:
 6 ואעבר עלך ובראך מתפוססת בדמדך
 ואמר לך בדמדך מיו ואמר לך בדמדך מיו:
 7 רבקה כצמח השדה נתתך ותקפי ותגדלי
 ותבאי פגדי עדיים שדים נכני ושעך צמח
 ואת ערם וערה:
 8 ואעבר עלך ובראך והנה עמד עת עדיים
 ואפרש כנפי עלך ואכסה ערותך ואשבע לך
 ואבוא בכרית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי:
 9 ואתה תצד פמים ואשטר דמדך מעלך ואסכך
 פשטן:
 10 ואליבשך תקמה ואנעלך תחש ואחבשך
 פשש ואכסך משי:
 11 ואשדך עדי ואתנה עמידים עליך ויך
 ורכיז עליך ויך:
 12 ואתן גום עליאפך ועגילים עלי אוגך
 ועטרת תפארת בראשך:
 13 ותשדך ויך וכסף וימלבושך שכי כ (שש ק)
 ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי כ
 (אכלתי ק) ותיפי ממאר מאד ותגלתי
 למלכה:

המתנבאות מלבקן והנבא עליהן:
 18 ואמרת כדאמר אדני יהוה הוי
 למתפרות כסות על אכלאצילי ידי ועשות
 המספחות על ראש פלתיקה לצורר נפשות
 הנפשות הצודקה לעמי ונפשות לבנה
 התנינה:
 19 ותחללנה אתי אלעמי בשעלי שערים
 ובפתותי לחם לתמית נפשות אשר
 לאתמונתה ולחיות נפשות אשר לאתחנינה
 ככזבכם לעמי שמעו כזב: פ
 20 לכן כדאמר אדני יהוה הנני
 אלפסחותינה אשר אתנה מצדדות שם
 אתה נפשות לפרות וקדשתי אתם מעל
 וזועותיכם ושלחתי אתה נפשות אשר אתם
 מצדדות אתה נפשות לפרות:
 21 וקדשתי אתה מספחותיכם והצלתי אתעמי
 מידך ולא יחיו עוד בידך למצותך וידעתם
 כפי אדני יהוה:
 22 יען חכמות לבדדיך שקר ואני לא
 הכאבתיו ולחוקיך רשע לבלתישוב מדהפו
 הקע להסתות:
 23 לכן נא לא תחנינה וקסם לאתהקסמה עוד
 והצלתי אתעמי מידך וידעתם כפי אדני יהוה:

14

1 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו
 לפני: פ
 2 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 3 בראשם האנשים האלה העלו גלוליהם
 עלילכם ומקשול עונם נתנו נכח פניהם
 הארש אדרש להם: פ
 4 לכן דברתם ואמרת אליהם כדאמר א
 אדני יהוה איש מביט ישראל אשר יעלה
 אדניגלוליו אל לבו ומקשול עונו ישים נכח
 פניו וקא אלתינבאי אני יהוה ועניתי לו כה כ
 (כא ק) ברב גלוליו:
 5 למען תפש את בידתי וישאל בלבם אשר גזרו
 מעלי כגלוליהם פלם: פ
 6 לכן אמר אדני יהוה הוי עליהנביאים
 יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל
 פלתיועבתיהם השיבו פניהם:
 7 כי איש מביט ישראל ומנהג אשר יגזר
 בישראל יגזרו מאחרי ונעל גלוליו אל לבו
 ומקשול עונו ישים נכח פניו וקא אלתינבאי
 לדברשלו בי אני יהוה ונענתינו בי:
 8 ונתתני פני באיש שהוא והשמתינו לאות
 ולמשלים והקרתיו מתוך עמי וידעתם כפי אדני
 יהוה: פ
 9 והנביא כדאמר ודבר דבר אדני יהוה
 פתיתי את הנביא והוא ונשתי אתה ידני עליו
 והשמתיו מתוך עמי ישראל:
 10 ונשאו עונם פעון חרש פעון הנביא ויהוה:
 11 למען לא יחזעו עוד בידתי ישראל מאחרי
 ולא יושפאו עוד ככלפשיעיהם ויהי לי לעם
 ואני אותה להם לא להים נאם אדני יהוה: פ
 12 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 13 בראשם ארץ בי תמאלי למעלה מעל
 ונשתי ידי עליה ושבתתי לה מטהלהם
 והשלחתי בה רעב והקרתה מפנה אדם
 ובהמה:
 14 יהיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח
 קנאל כ (דניאל ק) ואיוב תה בצדקתם
 ונצלו נפשם נאם אדני יהוה:
 15 לירינה רעה אעביר בארץ ושפלתה
 ותינה שממה מבלי עובר מפני תניה:
 16 שלשת האנשים האלה בתוכה מראני נאם
 אדני יהוה אסרנים ואסרנות יצילו תה
 לבדם ונצלו אתה תנה שממה:
 17 או חרב אבוי עליה תנה תהיא ואמרת
 חרב תעבר בארץ והקרתה מפנה אדם ובהמה:
 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה מראני נאם
 אדני יהוה לא יצילו פנים וכות כי הם לבדם

15 וידעו כפי אדני יהוה בהפיצי אותם בגוים
 וזרתי אותם בארצות:
 16 והזרתתי מהם אנשי מספר מהרב מקרב
 ומדבר למען יספרו את פלתיועבתיהם
 בגוים אשר פאו שם וידעו כפי אדני יהוה: פ
 17 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 18 בראשם לחמך ברעש תאכל ומיך
 בקנה ובדאנה תשתה:
 19 ואמרת אלעם הארץ כדאמר אדני יהוה
 ליושבי ירושלם אל ארצות ישראל לחמם
 בדאנה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען
 תשם ארצה ממלאה מחסם כלה יחשיבים בה:
 20 והקשרים הנשבות תחברנה ואתה יקמה
 תניה וידעתם כפי אדני יהוה: פ
 21 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 22 בראשם מדהמשל תה להם על ארצות
 ישראל לאמר יארכו הנמים ואבד פלתיחיו:
 23 לכן אמר אליהם כדאמר אדני יהוה
 השפתי אתה משל תה ולא ימקשו אתו עוד
 בישראל כי אסדבר אליהם קרבו הנמים
 ודבר פלתיחיו:
 24 כי לא יתה עוד פלתיחיו ויא ומקסם חלק
 בתוך בית ישראל:
 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
 ויעשה לא תמשך עוד כי בימים בית הקרי
 אדבר דבר ונשתינו נאם אדני יהוה: פ
 26 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 27 בראשם הנה בידתי ישראל אמרים קחון
 אשר הוא חנה למים רבים ולעמים החיות
 הוא נבא:
 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
 לאתמשך עוד פלתיכרי אשר אדבר דבר
 ויעשה נאם אדני יהוה: פ

13

1 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 2 בראשם הנבא אלתינבאי ישראל הנבאים
 ואמרת לנביאי מלפם שמעו דבריהוה:
 3 כה אמר אדני יהוה הוי עליהנביאים
 הנבאים אשר חלבים אחר רוחם ולבלתי ראו:
 4 פשעלים כחרכות נביאך ישראל הוי:
 5 לא עיתם כפרצות ותגדו גדר על בית
 ישראל לעמד במלחמה ביום ויהוה:
 6 חזו שוא ומקס פוב האמרים נאם יהוה
 ויהוה לא שלחם ויחלו לקום דבר:
 7 הלא מתוהישוא חזיהם ומקס פוב אמרתם
 ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: פ
 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא
 וחזיהם פוב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:
 9 ויהוה ידי אלתינבאים החזים שוא
 ותקסמים פוב כסוד עמי לא יחיו ובכתב
 בידתי ישראל לא יתבוה ואל ארצות ישראל לא
 יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה:
 10 יען וביען הטעו אתעמי לאמר שלום ואין
 שלום והוא בנה חין והנם טחים אתו הפל:
 11 אמר אליהם תפל ופל יהוה ונשם שומר
 ואתנה אבני אלגביש תפלנה ארץ סערת
 תבקע:
 12 והנה נפל הקור הלא יאמר אליכם איה
 השים אשר טחתם: פ
 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקשתי
 רוחסערת בחמתי ונשם שמר באפי ויהוה
 ואבני אלגביש בחמת לבלתי:
 14 והקסתי אתה הקור אשר טחתם תפל
 והנשתי ואלתינבאי ונגלה וסדו ונפלה
 וכליתם בתוכה וידעתם כפי אדני יהוה:
 15 וכליתי אתה חמתי פקור ובטחים אתו תפל
 ואמר להם אין הקור ואין טחים אתו:
 16 נביאי ישראל הנבאים אלה לירושלם
 והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני
 יהוה: פ
 17 ואתה בראשם שים פניך אל פנות עמך

הלקחם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
 אשר סביבותיהם עשיתם:
 13 ויהי כהנבאי ופלתינהו ברבנה מה ואפל
 עלינו ואעזק קול גידול ואמר אהה אדני
 יהוה פלה אהה עשה את שארית ישראל: פ
 14 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 15 בראשם חזק חזק אנשי גלתיך וכל בית
 ישראל פלה אשר אמרו להם שבי ירושלם
 רחוק מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
 למורשה: פ
 16 לכן אמר כדאמר אדני יהוה כי
 הרקקתי בגוים וכי הפיזתיים בארצות ואחי
 להם למקדש מעט בארצות אשר פאו שם:
 17 לכן אמר כדאמר אדני יהוה ובקשתי
 אתכם מרעהמים ואספתי אתכם מרעהמות
 אשר נפצתם פהם ונתתי להם את ארצות
 ישראל:
 18 ובארשמה וחסירו אתה כל שקוציה
 ואתה פלתיועבתיה מפנה:
 19 ונתתי להם לב אחר רוח תקשה אתן
 כקרקסם וחסרתי לב האבן מקשרם ונתתי
 להם לב פשר:
 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו
 ועשו אתם וקדוירלי לעם ואני אותה להם
 לאלהים:
 21 ואל לב שקוציהם ותועבתיהם להם חלק
 דרסם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:
 22 וישאו הכרובים את פניהם והאופנים
 למקדשם ובכוד אלתינבאי עליהם
 מלמעה:
 23 ונעל כבוד יהוה מעל חוק העיר ונעמד
 עליה וקרא אשר מקדש לעיר:
 24 רוח נשאנני ותביאני כשדימה אליהגולה
 במראה ברות אלהים ונעל מעלי המראה אשר
 ראיתי:
 25 ואדבר אליהגולה את פלתיכרי יהוה אשר
 הראני: פ

12

1 ויהי דבריהוה אלי לאמר:
 2 בראשם בתוך ביתהמרי אהה ישב אשר
 עינים להם לראות ולא ראו אנשים להם לשמע
 ונא שמעו כי בית מרי הם:
 3 ואתה בראשם עשה לך פלי גולה וגלה
 יוםם לעיניהם ונגלית ממלוקך אלמקום אחר
 לעיניהם אולי יראו כי בית מרי תה:
 4 והוצאת כלך בקלי גולה יוםם לעיניהם
 ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה:
 5 לעיניהם חתך לך בקור והוצאת בו:
 6 לעיניהם עליהם תשא קעלטה תוציא פניך
 תכסה ולא תראה אתה תראן כפי מופת
 לבית ישראל:
 7 ואעש פן פאשר צויתי פלי הוצאתי בכלי
 גולה יוםם ובקרב חתך תילי בקור ביד
 בעלטה הוצאתי עליהם נגאיתי לעיניהם: פ
 8 ויהי דבריהוה אלי בפקד לאמר:
 9 בראשם הלא אמרו ארץ ארץ בית ישראל בית
 הקרי מה אהה עשה:
 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשוא
 המשא תה בירושלם וכל בית ישראל
 אשר תהם בתוכם:
 11 אמר אני מפתכם פאשר עשיתי פן יעשה
 להם בגולה כשבי ילכו:
 12 והנשוא אשר בתוכם אליהם ישא בעלטה
 ויצא בקור וחתרו והוציא בו פניו וכסה יען
 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש כמצודתי
 ותכאתי אתו כבלה ארץ פשדים ואתה
 לא יוראה נשם ימות:
 14 וכל אשר סביבותי עולה כ (עורו ק)
 וכל אנפיו אוקה לבלתי רוח ותרב ארץ
 אחרים:

14 ויצא לך שם בננים בנך כי אכלי הוא
 בקרתי אשר שמתי עלך נאם אדני יהוה:
 15 ותבטחי בנך ותזני על שמך ותשפכי
 אתהונותך על פלעובר לרחי:
 16 ותקחי מבנותך ותשפיריך בנות טלאות
 ותזני עליהם לא בנות ולא יתנה:
 17 ותקחי בלי תפארתך מזרבי ומכספי אשר
 נתתי לך ותשפיריך צלמי זכר ותזוני בהם:
 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמיני
 וקטרת יגמתי כ (נסח ק) לפני הים:
 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש
 האכלתיך ונתתיהו לפני הים ירחם ויהי
 נאם אדני יהוה:
 20 ותקחי את בגדיך ותפארתך אשר ילקח
 לי ותזבחים להם לאכול המעט ממנו כ
 (מתוונתך: ק)
 21 ותשפטי את בני ותתנים בהעביר אותם
 להם:
 22 ואת פלתי עבדתך ותזנתך לא זכרתי כ
 (זכרת ק) אתימי געורתיך בהיותך ערם ונתתה
 מתקוססת בקמך חייתי:
 23 ויהי אחרי כליה עתה אוי לך נאם
 אדני יהוה:
 24 ותבטיריך גב ותשפיריך רמה בכל רחוב:
 25 אל פלאש דרך בנית רמך ותתעבי
 אתי: ותשפכי את גלגליך על פלעובר
 ותקפי את מנחת כ (תוונתך: ק)
 26 ותזני אל בני מרחים שכיני גדלי כשר
 ותקפי את עונותיך להכעיסני:
 27 ותנה גיטתי ידי עלך ואגרע חפך ואתנך
 בגפש שגאונך בנות פלשתיים תנקלמות
 מרפך זמתי:
 28 ותזני אל בני אשר מבלתי שבעתך ותזנים
 וגם לא שבעת:
 29 ותקפי את עונותיך אל ארץ פגוע פשדומה
 וגם בואת לא שבעת:
 30 מה אמלה לבתי נאם אדני יהוה פעשתך
 את כל אלה מעשה אשר הונח שלמתי:
 31 בבנותיך גבך בראש פלך דרך ורמך
 עשיתי כ (עשית ק) בכל רחוב ולא ידעתי כ
 (היית ק) בזונה לקלם אתני:
 32 האשה הנפאפת תחת אישה תפח את זרעיהם:
 33 כל זנות ותזונה ואת נתת אתי: וכל
 כל מאהבך ותשפתי אותם לבוא אלך
 מסבים בתוונתך:
 34 ויהי דך חפך מרדגשים בתוונתך
 ואתה לא יזנה ובתך אתני ואתני לא
 נתן לך ויהי לקפך:
 35 לכן זונה פתח דברי יהוה: פ
 36 בהאמר אדני יהוה וכן השפך גשתך
 ותגלה ערותך בתוונתך על מאהבך ועל
 פלגלולי תועבתך ובדמי גבך אשר נתת
 להם:
 37 לכן הגני מקפי את כל מאהבך אשר
 ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על
 כל אשר שגאת וקבצתי אתם על מסבי
 וגלית ערותך אלהם וקאו את כל ערותך:
 38 ושפטיתיך משפטי נאפות ושפכתי הם
 ונתתיך הם חמה וקנאה:
 39 ונתתי אותך בידים וחרסו גבך ונתנו
 רמתיך ותשפטי אותך בגבך ולקחו כלי
 תפארתך ותיחיד עירם ונתתיהו:
 40 ותעלו עלך קהל ורגמו אותך באבן
 ובחרקו מתרבותם:
 41 ושרפו כותך באש ועשרך שפטים לעיני
 גמים ברות והשפתיך מזונה וגם אתני לא
 תתני עור:
 42 ותנחתי חמתי בך וסרה קנאתי מך
 ושקמתי ולא אבעם עוד:
 43 וכן אשר לא זכרתי כ (זכרת ק) אתימי
 געורתיך ותרגזיני בכל אלה וגם אני הא
 דרתי א בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא
 עשיתי כ (עשית ק) את הנהמה על
 פלתי עבדתך:

44 הנה כל המשל עלך ומשל לאמר באמה
 בתי:
 45 בתאמך את גלת אישה ובניה ואת
 אוחתך את אשר געלו אנשיהו ובניהו אמכן
 חיות ואביבך אמרי:
 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה
 היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה מן
 היושבת מימך סדם ובנותיה:
 47 ולא בהכתיבן הלקח ובוועבותיהן עשיתי
 כ (עשית ק) כמעט קט ותשפתי מן
 כל דרתי:
 48 חריאני נאם אדני יהוה אשר שמתי סדם
 אוחתך היא ובנותיה פאשר עשיתי את
 ובנותיה:
 49 והנה יהוה עון סדם אוחתך גאון
 שבעת לחם ושלות השקט תהי לה ולבנותיה
 וירדני ואביון לא תחייקה:
 50 ותגבתינה ותשפתינה עושה לפני ואסיר
 אתהן פאשר ראיתי: ס
 51 ולשמרון פחצי תפארתך לא תפארה ותרבי
 את העובותיך מנהה והצדק את אוחתך כ
 (אוחתך ק) בכל העובותיך אשר עשיתי כ
 (עשית: ק)
 52 וסאת א שאי כלמתך אשר פללת לא אוחתך
 תפארתך אשר הועבתך מן הצדקנה מן
 וגם צדק בוי ושא כלמתך בצדקתך אחיותך:
 53 ושפתי את שבותיך את שבותי כ (שבות ק)
 סדם ובנותיה ואת שבותי כ (שבות ק) שמרון
 ובנותיה ושבותי כ (ושבות ק) שבותך
 בתוקנה:
 54 למען תשאי כלמתך ונקלמת מכל אשר
 עשית בגחמך אתני:
 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשכן לקדמתן
 ולשמרון ובנותיה תשכן לקדמתן ואת
 ובנותיה:
 56 ולוא יתנה סדם אוחתך לשמועה כפיך
 ביום גאונך:
 57 במרם הגלה רעתך כמו עת הרפת
 בנות ארם וכלי סביבותיה בנות פלשתיים
 השאטות אותך מסביב:
 58 את עונותיך ואת העובותיך את נשאותי נאם
 יהוה: ס
 59 כי בה אמר אדני יהוה ועשיתי כ (ועשיתי
 ק) אותך פאשר עשית אשר ביות אלה להפר
 בריתי:
 60 ובכרתי אני את בריתי אותך בימי געורתי
 ותקמתי לך ברות עולם:
 61 וזכרת את דרכיך ונקלמת בקמתך
 את אוחתך הגדולה מן אלי הקטנות מן
 ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריותי:
 62 ותקמתי אני את בריתי אתך ונדעת
 פראי יתנה:
 63 למען תוקרי ובשתי ולא יתה לך עוד
 פתחון פה מפני כלמתך כפפיריך לכל אשר
 עשית נאם אדני יהוה: ס

17

1 ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 2 בן אדם הוד חידה ומשל משל אל בית
 ישראל:
 3 ואמרת בהאמר אדני יהוה הנשר הגדול
 גדול הנפנים אתך האבר מלא הנוצה אשר לו
 הרקמה בא אל תלבנון ונחם את צמרת
 הארץ:
 4 את ראש וניקותיו קמר וביארהו אל ארץ
 כנען בעיר רבלים שמו:
 5 ונחם מנע הארץ ונתנהו בשדה זרע קח
 על מים רבים צפצפה שמו:
 6 ונחם ויהי יתה לגפן סמת שפלת קומה לפנות
 דליותיו אליו ושקשו תחתיו יהיו ויהי לגפן
 ותעש בדים ותשלה פאות:
 7 ויהי נשר אחד גדול גפנים ורכבו נוצה

והנה הנפן הזאת כפנה שקשה עליו ודליותיו
 שלחדלו להשקות אותה מערות מטעה:
 8 אל שקדה טוב אל מים רבים היא שתולה
 לשנות ענף ולשאת פרי להיות לגפן
 אדמת: ס
 9 אמר פה אמר אדני יהוה הצלח הלא
 אדשקיהו ונתק ואת פרוהו וקוסם ונבש
 כל שרפי צמחה תיבש ולא יבולע גדולה
 ובעמך למשאות אותה משקיהו:
 10 והנה שתולה הצלח הלא קנעת פה רוח
 הקדים תיבש ונבש על ערענת צמחה תיבש: פ
 11 ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 12 אדשקיהו לבית המרי הלא ידעתם מה אלה
 אמר הנחבא מלך בבל וירושלם ונחם
 אדמלקה ואת שקיהו ונבא אותם אליו בכלה:
 13 ונחם מנע המלוכה ויברת אלו ברות
 ונבא אלו באלה ואת אילי הארץ לקח:
 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא
 לשמר את ברייתו לעמקה:
 15 וימקדו לבו שלח מלאכיו מצרים לתת לו
 סוסים ועמך הצלח המלט העשה אלה
 והפר ברות ונקלט:
 16 חריאני נאם אדני יהוה אסלא במקום
 המלך הממלך אלו אשר גזו את אלהו ואשר
 הפר את ברייתו אלו בתוך בבל ומות:
 17 ולא בתול גדול ובקמך רב ועשה אותו
 פרעה במלכותה בשפך סללה ובבנות זנו
 להברית נשנות ברות:
 18 ובה אלה להפר ברות והנה נתן ידו
 וכל אלה עשה לא ימלט: ס
 19 לכן בהאמר אדני יהוה חריאני אסלא
 אלתה אשר גזו ובריתי אשר הפיר ונתתיו
 בראשו:
 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצותי
 וקברו אתיהו בכלה ונשפטי אתו שם מעלו
 אשר עשיתי:
 21 ואת כל מבלו כ (מבקרתי ק)
 בכל אגפיו פחרכ ופלו והנשארים לכל רוח
 ופרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: ס
 22 פה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמתך
 הארץ הרמה ונתתי מראש וניקותיו כך אקמר
 ושלתי אני על הרגבה ותלול:
 23 בכל מרום ישראל אשפתי ונשא ענף
 ועשה פרי ונתה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל
 צפור כל ענף בצל דליותי תשפנה:
 24 וירדעו כל עצי השדה פי אני יהוה השפתי
 א עץ גבה תפחתי עץ שפל הובשתי עץ לח
 ותפחתי עץ יבש אני יהוה דברתי
 ועשיתי: פ

18

1 ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה
 על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
 ושני הבנים תקחינה:
 3 חריאני נאם אדני יהוה אס יתנה לכם עוד
 משל המשל הזה בישראל:
 4 הן כל העשפות לי הנה כנפש האב וכנפש
 הן ליתנה הנפש החממת היא תמות: ס
 5 ואיש בירייתו צדיק ועשה משפט וצדקתו:
 6 אל הקהרים לא אכל ועיניו לא נשא
 אל גלגלי בית ישראל ואת אשת רעהו לא
 טמא ואל אשה גבה לא יקרב:
 7 ואיש לא יזנה חבלתו חוב ישיב גולה לא
 יגול לחמו לרעב ותן ועירם וכסדהגד:
 8 כנשך לא יתן ותרבות לא יקח מעול ישיב
 ידו משפט אמת ועשה בין איש לאיש:
 9 בחקותי יחלך ומשפטי שמר לעשות אמת
 צדיק הוא היה יתנה נאם אדני יהוה:
 10 וחוליד בן פריץ שפך דם ועשה אס מאמד
 מאלה:
 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם

19

1 ואתה שא קנה אל נשיאי ישראל:
 2 ואמרת מה אמך לבני בין אלויות רבצה
 בתוך פפרים בהמה גורית:
 3 ותעל אחד מגרתי כפיר תנה וילמד
 לטרף טרף אדם אכל:
 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נחפש וקבאוהו
 בחחים אל ארץ מצרים:
 5 ותכא פי וילח אבדה תקנותה ותפח אחד
 מגרתי כפיר שקמתו:
 6 ויתמלך בתוך אלויות כפיר תנה וילמד
 לטרף טרף אדם אכל:
 7 וידע אלמנותיו ועיריכם החרים ותשם ארץ
 וקלמה מקול שגאנו:

אל הקהרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
 12 עני ואביון הנה גולות גול חבל לא ישיב
 ואל הגלגלים נשא עיניו תועבה עשה:
 13 כנשך נתן ותרבות לקח וחי לא יתנה את
 פלתי העובות האלה עשה מות יומת דמי בו
 יתנה:
 14 והנה חוליד בין נורא את כל פלתי טמא אביו
 אשר עשה וקראו ולא יעשה כחן:
 15 על הקהרים לא אכל ועיניו לא נשא
 אל גלגלי בית ישראל ואת אשת רעהו לא
 טמא:
 16 ואיש לא הנה חבל לא חבל ויגלה לא גול
 לחמו לרעב נתן ועירם כסדהגד:
 17 מעני ישיב ידו נשך ותרבות לא לקח
 משפטי עשה בחקותי חלך הוא לא ימות כעון
 אביו היה יתנה:
 18 אביו בירעשק עשק גול גול אח ואשר
 לא טוב עשה בחוך עמיו והנהמת בעונו:
 19 ואמרתם מדע לא ינשא הן כעון האב
 והבן משפט וצדקת עשה את פלתי חסר
 ויעשה אתם היה יתנה:
 20 הנפש החממת היא תמות כן לא ינשא אביו
 האב ואב לא ינשא הן כעון הצדיק
 עליו תתנה ורשעת לשע כ (הרשע ק) עליו
 תתנה: ס
 21 ותקשע פי ישוב מכל מעלתי כ (תפאתי
 ק) אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה
 משפט וצדקת היה יתנה לא ימות:
 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו
 בצדקתו אשר עשה יתנה:
 23 חפץ חפץ מות רשע נאם אדני יהוה
 הלא בשובו מדרכיו ותנה: ס
 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל
 העובות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
 צדקתו כ (צדקתו ק) אשר עשה לא תזכרה
 כמעלו אשר מעלו ובחטאתו אשר חטא כם
 ימות:
 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמענו נא בית
 ישראל חרפי לא יתכן הלא חרבים לא
 יתכנו:
 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת
 עליהם בעולו אשר עשה ימות: ס
 27 ובשוב רשע משפעתו אשר עשה ויעש
 משפט וצדקת הוא את נפשו יתנה:
 28 וקראו נשוי כ (וישב ק) מכל פשעיו אשר
 עשה חיו יתנה לא ימות:
 29 ואמר בית ישראל לא יתכן דרך אדני
 חרפי לא יתכנו בית ישראל הלא חרבים לא
 יתכן:
 30 לכן איש בברכיו אשפט אתכם בית ישראל
 נאם אדני יהוה שובו ותשיבו מכל פשעיכם
 ולא יתנה לכם למקשול עון:
 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר
 שפעתם כם ועשו לכם לב חדש רוח חדשה
 ולמה תמתו בית ישראל:
 32 פי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה
 ותשיבו וחי: פ

השקרה זאת לא-זאת השפלה הגבמה ותגבמה השפיל:
 32 ענה ענה ענה אשימנה גס-זאת לא הנה ער-פא אשר-לו המשפט ונתתי: פ
 33 ואתה בן-אדם הנבא ואמרת פה אמר אדני יהוה אל-בני עפון ואל-הרפתקם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוחה להכיל למען פרק: 34 בחזות לך שוא בקסם לך קזב למה איתך אל-צוארי חללי רשעים אשר-פא יומם בעת עון קין:
 35 השב אל-תערה במקום אשר-נבחרת בארץ מקריתך אשפט אדני:
 36 ושפכתו עליו זעמי פאש עקבתי אפיח עלוד ונתחיתו ביד אנשים פגרים חרשי משוחי:
 37 לאש תתנה לאכלה דמך יהנה בתוך הארץ לא תהרבי פי אני יהנה דברתי: פ

22

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 2 ואתה בן-אדם השפט השפט את-עיר הקמים והודעתה את פלי-תועבותיה:
 3 ואמרת פה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עשה ועשיתה גלולים עליה לטמאה:
 4 ברמך אשר-שפכת אשמת ובגלולך אשר-עשית טמאת ותקריבי: ימיד ותבוא ער-שנותך על-בן נסתויד חרפה לגוים וקלסח לקל-הארצות:
 5 תקרבות והרחקות מן-יתקלסוך טמאת השם רבת המהומה:
 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך-דם:
 7 אב ואם תקלו בך לגר עשו בעשך בתוכך יהום ואלמנה הונו בך:
 8 קדשי ביות ואת-שבתותי חללתי:
 9 אנשי כביל היו בך למען שפך-דם ואל-הקרים אכלו בך זקה עשו בתוכך:
 10 ערות-אב גלדך טמאת הנדה ענודך:
 11 ואיש ואת-אשתו כעוה עשה תועבה ואיש את-פללו טמא בוסה ואיש אהו אהו בת-אביו ענה-בך:
 12 שחד לקח-בך למען שפך-דם נשך ותקרבות לקחה ותבצעו כעוד פשע ואתי שכחת ואם אדני יהוה:
 13 והנה הכיתי כפי אל-בצעך אשר עשית ועל-דמך אשר היו בתוכך:
 14 תבער לבך את-תמונתך וידך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ונשיתי:
 15 ותפציצו אותך בגוים וזריתך פקדנות ותמתי טמאתך מן:
 16 ונתלת בך לעיני גוים ונדשת בראי יהוה: פ
 17 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 18 בן-אדם הידלי בית-ישראל לסוג כ (לסוג ק) פלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך פור סגם כסף היו: פ
 19 לכן פה אמר אדני יהוה יען היות פלכם לסגים לכן הגני קבץ אתכם אל-חוד ירושלם:
 20 כצקת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל-חוד פור לפתע-עליו אש להנתיך פן אקבץ באפי ויבמתיו והנחתי והתכתי אתכם:
 21 ונכסתי אתכם ונפחתי עליכם פאש עקבתי ונתקתם בתוכה:
 22 כהתוך כסף בתוך פור פן תהיו בתוכה וידעתם בראי יהוה שפכתי חמתי עליכם: פ
 23 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 24 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:
 25 קשר נביאיה בתוכה פארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן וקרן יקחו אלמנותיה חרבו בתוכה:
 26 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 27 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:
 28 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:
 29 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:
 30 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:
 31 בן-אדם אשר-לה אף ארץ לא מטהרה היא לא נשמח ביום זעם:

21

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 2 בן-אדם שים פיך דרך תימנה והספר אל-דרום ותנבא אל-עיר השקה נגב:
 3 ואמרת ליער הנגב שמע דבר-יהוה פה אמר אדני יהוה הנני מציתוך אש ואכלה בך קל-על-לך וקל-עין: בשל לא-תכפה להבת שלכת ונצרב-יכה פל-פנים מנגב צפונה:
 4 וראו כל-בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכפה:
 5 ואמר אהה אדני יהוה מהה אמרים לי הלא מטשל משלים הוא: פ
 6 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 7 בן-אדם שים פיך אל-ירושלם והספר אל-מקדשים ותנבא אל-אדמת ישראל:
 8 ואמרת לאדמת ישראל פה אמר יהוה הנני אלוד והוצאתי חרבי מתערה והקרתי מןך צדיק ורשע:
 9 יען אשר-הקרתי מןך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל-כל-בשר מנגב צפון:
 10 וידעו כל-בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: פ
 11 ואתה בן-אדם האנח בשברון מתנים ובקמרות תאנח לעיני-הם:
 12 והנה פיר-אמרו אלוד על-מה אשה נאנח ואמרת אל-שמועה כי-באה ונמס כל-לב ורפו כל-ידיים וכתחת כל-ידיים וכל-ברפים תלכנה מים הנה באה ונתתה ואם אדני יהוה: פ
 13 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 14 בן-אדם הנבא ואמרת פה אמר אדני אמר חרב חרב הוסדה וגם-מרושה:
 15 למען טבח טבח הוסדה למען-תהדלה ברכ מן-טבח או גיש שבת בני מאסת כל-עין:
 16 ויתן אשה למרטה לתפש בפר האי-הווסדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד-הורג:
 17 זעק ויביל בן-אדם כי-היא היתה בעמי היא בכל-נשיאי ישראל מגורי אל-חרב היו את-עמי לכן ספק אל-ידיך:
 18 כי בחר וכה אבנ-שבת טמאת לא יהנה ואם אדני יהוה: פ
 19 ואתה בן-אדם הנבא וסך בך אל-בך ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל תגדול החרתת להם:
 20 למען א לחוג לב ותהרה הפכשלים על כל-שעריהם ותמי אבתי-חרב אח עשויה לברק משפת לטבח:
 21 התאחזי הימיני השימי השמילי אנה פיך מערות:
 22 וגם-אני אפה כפי אל-כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: פ
 23 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 24 ואתה בן-אדם שים-לך א שנים חקכים לבוא חרב מלך-בכל מארץ אחד יצאו שניהם יוד ברא בראש דרך-עיר ברא:
 25 דרך תשים לבוא חרב את רפת בני-עפון והתיהוה בירושלם בצורה:
 26 ויעמד מלך-בכל אל-אם חרך בראש שני חרכים לקס-קסם קלקל פחצים שאל פתרפים ראח פכד:
 27 בימינו הנה א הסקס ירושלם לשום כרים לפתח פה בקצח חרמים קול בתרועה לשום כרים על-שערים לשפך סללה לבנות דיק:
 28 והנה לחם פכחום כ (פקסם-שוא ק) בעיניהם שבעי שבעות להם והוא-מזכיר עון להתפס:
 29 לכן פה אמר אדני יהוה יען הזכרם עונכם בהגלות פשעים להקאות טמאותים בכל עלילותיכם יען הזכרם בפר התפשו:
 30 ואתה חלל השע נשיאי ישראל אשר-פא יומו בעת עון קין: פ
 31 פה אמר אדני יהוה חסיר המצנפת חרמים

21 וימרובי הגנים בחקותי לא-הלכו ואתי-משפטי לא-שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בקם את-שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי פם במדבר:
 22 והשבתו את-ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-הוצאתי אותם לעיני-הם:
 23 גם-אני נשאתי את-ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם פקדנות:
 24 יען משפטי לא-עשו וחקותי מאסו ואת-שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותי היו עיני-הם:
 25 וגם-אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יהיו בקם:
 26 ואטמא אותם במקנותם בהעביר כל-פטר חכם למען אטמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה: פ
 27 לכן דבר אל-בית ישראל בן-אדם ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם בעמעי פי מעל:
 28 ואביאם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה להם ויראו כל-בגבעה קמה וקל-עין עבת ויזכור-שם את-זבותיהם ויתורשם כעם קרנכם וישמינו שם רים גיחותיהם ויפסכו שם את-נסביהם:
 29 ואמר אליהם מה הקמה אשר-אתם הבאים שם וישרא שמה קמה עד היום הנה:
 30 לכן אמר א אל-בית ישראל פה אמר אדני יהוה הנה את-אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שמוציא אתם אף אני:
 31 ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם פאש אתם נטמאים לכל-גלוליכם עד-היום ואני אדרש להם בית ישראל חראי נאם אדני יהוה אם-אדרש להם:
 32 והעלה על-רוחכם היו לא תהנה אשר א אתם אמרים הנה כלום כמלשפות הארצות לשת עין ואבן:
 33 חראי נאם אדני יהוה אמלא ביד חזקה ובורע נטויה ובחמה שפוכה אקלוד עליכם:
 34 והוצאתי אתכם מרדעים וקבצתי אתכם מן-הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובורע נטויה ובחמה שפוכה:
 35 והבאתי אתכם אל-מדבר העמים ונשפתי אתכם שם פנים אל-פנים:
 36 פאש נשפתי את-אבותיכם במדבר ארץ מצרים פן אשפט אתכם נאם אדני יהוה:
 37 והעברתי אתכם חמת השבת והבאתי אתכם במסכת חברתי:
 38 וברותי מכם המרדים והפשעים בי מארץ מגוריכם אוציא אותם ואל-אדמת ישראל לא יבוא וידעתם בראי יהוה:
 39 ואתם בית-ישראל פה אמר אדני יהוה איש גלוליו לבו עבדו ואחר אם-אונכם שמעים אלי ואת-שם קדשי לא תחללו-עוד במתנותיכם ובגלוליתכם:
 40 כי בהר-קדשי בהר א מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל-בית ישראל בלה פארץ שם ארצם ושם אדרוש את-תרומותיכם ואת-ראשית משאותיכם בכל-קדשיכם:
 41 ברים ייחם ארצת אתכם ברוציא אתכם מן-העמים וקבצתי אתכם מן-הארצות אשר נפוצתם בם ונקדשתי ככם לעיני הגוים:
 42 וידעתם בראי יהוה פה-בא אתכם אל-אדמת ישראל אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אותה לאבותיכם:
 43 וזכרתם-שם את-דרכיכם ואת כל-עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקלמתם בפניכם בכל-רעותיכם אשר עשיתם:
 44 וידעתם בראי יהוה עשיתי אתכם למען שמי לא כדרכיכם חרמים וכל-עלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: פ

8 ויהנו עליו גוים סביב מקדויות ויפשו עליו רשתם בשחתם נחפש:
 9 ויתנהו בסוגר פחתים ויבאו אל-מלך בכל ובאו במצלות למען לא-ישמע קולו עוד אל-חרי ישראל: פ
 10 אמך כגוף ברמך על-מים שחולה פרנה ונגפה היתה ממים רבים:
 11 ויהי-לה מטות עו אל-שבעי משלים ותגפה קומתו על-פינ עבתים וירא נגבה ברב דליתו:
 12 ותאש בחמה לארץ השלכה ורום חרדים חוביש פקיה התפרקו ונבשו משה ענה אש אכלתהו:
 13 ותשה שחולה במדבר בארץ ציה וצמא:
 14 ותצא אש מטטה בדיה פקיה אכלה ולא-היתה בה משה-עו שקט למשול קניה היא ותחי לקניה: פ

20

1 ויהי אפשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מוקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפניו: פ
 2 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 3 בן-אדם דבר את-אדני ישראל ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה הנה הנה אתם באים חראי אם-אדרש להם נאם אדני יהוה:
 4 ותשפט אתם השפט בן-אדם את-העבת אבותם הודיעם:
 5 ואמרת אליהם פה אמר אדני יהוה ביום חרבי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואונדע להם פארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אל-היכם:
 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם והוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תרתתי להם וזבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות:
 7 ואמר אליהם איש שמוציא עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל-הטמא אני יהוה ואל-היכם:
 8 וימרובי ולא אבו לשמע אלי איש את-שמוציא עיניהם לא השליכו ואת-גלולי מצרים לא עבדו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי בקם בתוך ארץ מצרים:
 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר-תכה בתוכם אשר נודעתו אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים:
 10 וואציאם מארץ מצרים ואבאם אל-המדבר:
 11 ואתן להם את-חקותי ואת-משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בקם:
 12 וגם את-שבתותי נתתי להם להיות לאות בני ובנותם לדעת כי אני יהוה מקדושם:
 13 וימרובי בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואת-משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בקם ואת-שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לבלותם:
 14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיני-הם:
 15 וגם-אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הבא אותם אל-הארץ אשר-נתתי וזבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות:
 16 יען במשפטי מאסו ואת-חקותי לא-הלכו בקם ואת-שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לם חלד:
 17 ותקס עיני עליהם משחתם ולא-עשיתי אותם בלה במדבר:
 18 ואמר אל-בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל-תלכו ואת-משפטיהם אל-תשמרו ובגלוליתכם אל-תטמאו:
 19 ואני יהוה אל-היכם בחקותי לכו ואת-משפטי שמרו ועשו אותם:
 20 ואת-שבתותי קדשו יהיו לאות בני ובנותיכם לדעת כי אני יהוה אל-היכם:

למרבץ־זאן וידעתם כִּי־אני יהוה: 5
 6 כי כה אומר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן מִחֹרֶן יָד וְנִקְרָעַת
 בְּהִגְלוֹ וְהַשְׁמַח בְּכִלְי־שֹׁמֵץ בְּנֶפֶשׁ אֶל־אֲדֹמַת
 יִשְׂרָאֵל:
 7 לָכֵן הֲגִינִי גַּמְיִיתִי אֶת־יָדֵי עַלְיֶךָ וְהִתְחַדֵּי־
 לִבְךָ כִּי לִגְלוֹם וְהִקְרַחְתֶּךָ מִי־הַעַמִּים
 וְהִאֲבָרְתֶךָ מִן־הַתְּהוֹמוֹת אֲשֶׁמִּידְךָ וְיִדְעַת
 כִּי־אֲנִי יְהוָה: 8
 8 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן מִחֹרֶן וְשֹׁעִיר
 הֵנָּה כְּכֹל־הַגּוֹיִם בַּיּוֹם וְהַיּוֹהֵה:
 9 לָכֵן הֲגִינִי פִתַח אֲדִיבֹרְךָ מִיָּבֵשׁ מִהַעֲרִים
 מִעָרֵי מִקְצָה צָבִי אֲרֻץ בַּיּוֹם הַשְּׁמִיטָה כֵּל
 10 מִלְּבַנְיָרְקָם עַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְהִתְחַדֵּי לְמוֹרָשָׁה
 לְמַעַן אֲדַחֲבֶךָ בְּגִי־עַמּוֹן בַּיּוֹם:
 11 וּבְמִיָּבֵשׁ אֲעַשֶׂה שְׂפָטִים וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה: 12
 12 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן עֲשׂוֹת אֲדוֹם בְּיָמֶם
 נָקַם לְבַיִת יְהוּדָה וְיִאֲשָׁמוּ אֲשׁוּם וְנִקְמוּ בָהֶם:
 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה וְהִתְחַדֵּי יָדִי
 עַל־אֲדוֹם וְהִקְרַחְתִּי מִמֶּנָּה אֶדְם וְהִקְרַחְתִּי וְהִתְחַדֵּי
 חֲרַבָה מִתֵּימָן וְדָדְנָה בְּחַרְבִּי וְפָלוּ:
 14 וְהִתְחַדֵּי אֲדִיבֹרְכָתִי בְּאֲדוֹם בִּיד עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְעָשׂוּ בְּאֲדוֹם כַּפָּף וּבְחֻמְתֵי וְיִדְעוּ אֲדִיבֹרְכָתִי
 נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה: 15
 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים
 בְּנִקְמָה וְיִנְקְמוּ נָקַם שִׂשְׁמָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית
 אֵיבַת עוֹלָם:
 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי נִשְׂחָה יָדִי
 עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִקְרַחְתִּי אֶת־יִסְרְתֵימָם וְהִאֲבָרְתִּי
 אֶת־שְׂאֲרֵי־חַוֵּי תֵּם:
 17 וְעָשִׂיתִי כִּם נִקְמוֹת גְּדִלוֹת בְּחוֹבוֹתָי חֲמָה
 וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֲדִיבֹרְכָתִי כִּם: 18

23

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 2 בְּנִי־אֲדָם שֵׁשִׁים שָׁנִים בְּנֹת אֲסִיחֹת הָיוּ:
 3 שִׁבְעִים וָשֶׁשׁ שָׁנֵי חַיֵּי בְּחֹלִיָהּ:
 4 וּשְׁמוֹתָן אֵלֶּה הַגְּדוּלָה וְהַקְּלִיבָה אֲחוֹתָהּ
 5 וְהַתְּנִינָה לִי וְהַתְּלַבְּנָה בְּנִים וּבְנֹת וּשְׁמוֹתָן
 6 וְהָיוּ אֵלֶּה וִירְיָשָׁלַם אֲחֵלִיבָה:
 7 וְהָיוּ אֵלֶּה חַיֵּי חַיֵּי אֲסִיחֹת וְהַשְׁעָבַב עַל־מַאֲסֵיבָה
 8 לְבַשׂוּ קְרוֹבִים:
 9 לָכֵן וְהִתְחַדֵּי בְּיַד־מַאֲסֵיבָה בִּיד בְּנֵי אֲשׁוּר
 10 אֲשֶׁר עָנְבָה עַל־יָהּ:
 11 חֲמָה גְלוּ עֲרֻתָהּ בְּגִיהָ וּבְנֹתֶיהָ לְקַחוּ
 12 וְאוֹתָהּ בְּחֶרֶב קָרְגוּ וְהִתְחַדֵּי לְנַשִּׁים וּשְׂפוֹטִים
 13 עָשׂוּ בָהּ:
 14 וְהָיָה אֲחוֹתָהּ אֲחֵלִיבָה וְהִשְׁחַתְתָּ עָנְבָהּ
 15 מִמֶּנָּה וְהִתְחַדֵּי אֶת־חֻמְתֶיהָ וְהִקְרַחְתִּי חַרְבִּים
 16 לְבָשִׂי מְכֹלֹל חַרְבִּים וְהִשְׁחַתְתָּ חֲמָה
 17 אֲשֶׁר עָנְבָה עַל־יָהּ:
 18 וְהָיָה כִּי בְּנִקְמָה אֲדִיבֹרְכָתִי בְּיַד אֲשׁוּר
 19 וְהִתְחַדֵּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 20 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 21 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 22 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 23 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 24 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 25 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 26 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 27 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 28 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 29 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 30 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 31 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 32 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 33 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 34 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 35 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 36 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 37 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 38 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 39 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 40 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 41 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 42 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 43 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 44 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 45 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 46 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 47 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 48 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 49 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 50 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן

26

1 וַיְהִי בְעַשְׂתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ הַזֶּה
 2 דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 3 בְּנִי־אֲדָם יָשֵׁן מִחֹרֶן יָד וְנִקְרָעַת
 4 הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּחְתָּ דְּלֹתֵי הַעַמִּים וְנִסְכַּח אֵלַי אֲמַלְאָה
 5 הַחֲרָבָה:
 6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי עַלְיֶךָ זָר
 7 וְהַעֲלִיתִי עַלְיֶךָ גּוֹיִם כְּהַעֲלֹת תֵּם
 8 לְגַלְיָו:
 9 וְהִשְׁחַתְתָּ חֲמָה זָר וְהָרְסוּ מְגִדֹּלָה וּסְחִיתִי
 10 עֲרֻתָהּ מִמֶּנָּה וְהִתְחַדֵּי חֲרַבָה לְצַחִיִּים כְּלַע:
 11 מִשְׁטַח חֲרָמִים הִתְנַה בְּחוֹרֶן תֵּם כִּי אֲנִי
 12 דִּבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי יהוה וְהָיָה לְכֹה לְגוֹיִם:
 13 וּבְנֹתֶיהָ אֲשֶׁר בְּשָׂרָה בְּחֶרֶב תִּסְתַּכְּנֶנָּה וְיִדְעוּ
 14 כִּי־אֲנִי יְהוָה: 15
 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי מִבְּיַד אֶל־זָר
 16 וּבְיַד־זָר וּמִכָּל־כַּף בְּמַצּוֹן מִלֶּךְ מְלָכִים
 17 בְּסוּס וּבְרַקִּב וּבְפִלִּשִׁים וּקְהַל וְעַם־רַב:
 18 בְּנֹתֶיךָ בְּשָׂרָה בְּחֶרֶב יִהְיֶה וְנָתַן עַלְיֶךָ דִּיָּק
 19 וְשָׁפַךְ עַלְיֶךָ סִלְלָה וְהָקִים עַלְיֶךָ צָנָה:
 20 וְיִחַד קָבְלוּ יִתֵּן בְּחַמּוֹתֶיךָ וּמַגְדֻלְתֶיךָ יִתֵּן
 21 בְּחַרְבֹתָיו:
 22 מִשְׁעַתְּ סוּסִי וְכַסֵּף אֲבָקָם מִקּוֹל פֶּרֶשׁ
 23 וְגִלְגָל וְרַקִּב תַּעֲשֶׂה חוֹמוֹתֶיךָ בְּבֹאֵשׁ בְּשַׁעֲרֶיךָ
 24 כְּמַבּוּאֵי עִיר מְבֻקְעָה:
 25 בְּפִרְסוֹת סוּסִי וְרַמְסֵי אֲדִיבֹרְכָתִי חוּצוֹתֶיךָ
 26 עֵפֶךְ בְּחֶרֶב יִהְיֶה וּמַצּוֹת עֵפֶךְ לְאֲרֻץ חֲרָב:
 27 וְשָׁלְלוּ חֵילֶךָ וְקִיּוּ וְקִיּוּ רַקְלֹתֶךָ וְהָרְסוּ
 28 חוֹמוֹתֶיךָ וְיָחִי חֲמֻסֶתֶךָ יִחַצוּ וְנִקְבְּוּ וְעִצְרֹךְ
 29 וְשַׁפְּךְ בְּחוֹרֶן מִיָּם יִשְׁמִי:
 30 וְהַשְׁבַּחְתִּי חַמּוֹן שִׁיקֶיךָ וְקוֹל בְּנֹתֶיךָ לֹא
 31 יִשְׁמַע עוֹד:
 32 וְהִתְחַדֵּי לְצַחִיִּים כְּלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים הִתְנַה
 33 לֹא תִהְיֶה עוֹד כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי
 34 יְהוָה: 35
 35 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה לְצוֹר הָלֹא מִקּוֹל
 36 מַפְלֵתֶךָ בְּאֲנֵק חָלַל בְּחֶרֶב חֶרֶב בְּחוֹבֶיךָ וְיִרְעֹשׂוּ
 37 הָאֲיִים:

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת גַּם־צָק
 בּוֹ מָוֶם:
 4 אֲסַף נְתֻחֵיהָ אֵלַי כִּי־נִסְחָה טוֹב יָרַךְ וְכַתְּרָה
 5 מִבְּחַר עֲצָמִים מֵלֹא:
 6 מִבְּחַר הַצָּאן לְקוֹם וְגַם דוֹר הַעֲצָמִים תַּחְתֵּיהָ
 7 תִּסְחַר חֲרָמִים גַּם־בְּשֵׁלֹו עֲצָמִים בְּחוֹבָה: 8
 8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה אוֹי עִיר הַדְּמִים
 9 סִיר אֲשֶׁר חֲלָאֲתָה בָהּ וְחֲלָאֲתָה לֹא יִצָּחַח מִמֶּנָּה
 10 לְנֻחְתֵיהָ לְנֻחְתֵיהָ חוּצִיאָה לֹא־נִפְלַע עֲלֶיהָ גּוֹרָל:
 11 כִּי דָמָה בְּחוֹבָה הָיָה עַל־צַחִיִּים כְּלַע שְׁמַתְהוּ
 12 לֹא־שָׁפַתְהוּ עַל־הָאֲרֻץ לְכַסּוֹת עַלְיוֹ עֶפֶר:
 13 עַל־צַחִיִּים כְּלַע לְבַלְתִּי הַכְּסוֹת: 14
 14 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה אוֹי עִיר הַדְּמִים
 15 גַּם־אֲנִי אֲנִדְּלִיל מְסוּרֶיהָ:
 16 חֲרָבָה הַעֲרִים הַדְּלָק הָאֵשׁ חֲחָם הַבְּשָׂר
 17 וְהַרְקַחְתָּ מְסֻרָתָהּ וְהַעֲצָמוֹת יִחְרוּ:
 18 וְהַעֲמִידְתָּה עַל־גִּלְגָלֶיהָ רַקָּה לְמַעַן תַּחַם
 19 וְחַרְבָה נִתְשָׂתָה וְנִתְחַבָה בְּחוֹבָה מְסֻרָתָה תַּחַם
 20 חֲלָאֲתָה:
 21 תַּחַם חֲלָאֲתָה וְלֹא־תִצָּחַח מִמֶּנָּה רַבַּת חֲלָאֲתָה
 22 כַּאֲשֶׁר חֲלָאֲתָה:
 23 בְּמַטְאֵתֶךָ זֹמַח יָשֵׁן מְסֻרָתֶיךָ וְלֹא שִׁחַתְתָּ
 24 מַטְאֵתֶךָ לֹא תִסְחָרֶי־עוֹד עַד־הִנִּיתִי אֲדִיבֹרְכָתִי
 25 מִיָּד:
 26 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי כַּאֲשֶׁר אֶבֶּה וְעָשִׂיתִי לֹא־אֶפְרָע
 27 וְלֹא־אֲחֹס וְלֹא אֲנָחֵם בְּחֶרֶבֶךָ וּבְשִׁלְיוֹתֶיךָ
 28 שִׁפְטוֹךָ נָאִם אֲדֹנָי יהוה: 29
 29 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים
 30 בְּנִקְמָה וְיִנְקְמוּ נָקַם שִׂשְׁמָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית
 31 אֵיבַת עוֹלָם:
 32 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי נִשְׂחָה יָדִי
 33 עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִקְרַחְתִּי אֶת־יִסְרְתֵימָם וְהִאֲבָרְתִּי
 34 אֶת־שְׂאֲרֵי־חַוֵּי תֵּם:
 35 וְעָשִׂיתִי כִּם נִקְמוֹת גְּדִלוֹת בְּחוֹבוֹתָי חֲמָה
 36 וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֲדִיבֹרְכָתִי כִּם: 37
 37 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים
 38 בְּנִקְמָה וְיִנְקְמוּ נָקַם שִׂשְׁמָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית
 39 אֵיבַת עוֹלָם:
 40 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי נִשְׂחָה יָדִי
 41 עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִקְרַחְתִּי אֶת־יִסְרְתֵימָם וְהִאֲבָרְתִּי
 42 אֶת־שְׂאֲרֵי־חַוֵּי תֵּם:
 43 וְעָשִׂיתִי כִּם נִקְמוֹת גְּדִלוֹת בְּחוֹבוֹתָי חֲמָה
 44 וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֲדִיבֹרְכָתִי כִּם: 45
 45 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה יְשֵׁן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים
 46 בְּנִקְמָה וְיִנְקְמוּ נָקַם שִׂשְׁמָט בְּנֶפֶשׁ לְמַשְׁחִית
 47 אֵיבַת עוֹלָם:
 48 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יהוה הֲגִינִי נִשְׂחָה יָדִי
 49 עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִקְרַחְתִּי אֶת־יִסְרְתֵימָם וְהִאֲבָרְתִּי
 50 אֶת־שְׂאֲרֵי־חַוֵּי תֵּם:

25

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 2 בְּנִי־אֲדָם שֵׁשׁ עֶשְׂרֵים שָׁנִים בְּנֹת אֲסִיחֹת הָיוּ:
 3 שִׁבְעִים וָשֶׁשׁ שָׁנֵי חַיֵּי בְּחֹלִיָהּ:
 4 וּשְׁמוֹתָן אֵלֶּה הַגְּדוּלָה וְהַקְּלִיבָה אֲחוֹתָהּ
 5 וְהַתְּנִינָה לִי וְהַתְּלַבְּנָה בְּנִים וּבְנֹת וּשְׁמוֹתָן
 6 וְהָיוּ אֵלֶּה וִירְיָשָׁלַם אֲחֵלִיבָה:
 7 וְהָיוּ אֵלֶּה חַיֵּי חַיֵּי אֲסִיחֹת וְהַשְׁעָבַב עַל־מַאֲסֵיבָה
 8 לְבַשׂוּ קְרוֹבִים:
 9 לָכֵן וְהִתְחַדֵּי בְּיַד־מַאֲסֵיבָה בִּיד בְּנֵי אֲשׁוּר
 10 אֲשֶׁר עָנְבָה עַל־יָהּ:
 11 חֲמָה גְלוּ עֲרֻתָהּ בְּגִיהָ וּבְנֹתֶיהָ לְקַחוּ
 12 וְאוֹתָהּ בְּחֶרֶב קָרְגוּ וְהִתְחַדֵּי לְנַשִּׁים וּשְׂפוֹטִים
 13 עָשׂוּ בָהּ:
 14 וְהָיָה אֲחוֹתָהּ אֲחֵלִיבָה וְהִשְׁחַתְתָּ עָנְבָהּ
 15 מִמֶּנָּה וְהִתְחַדֵּי אֶת־חֻמְתֶיהָ וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבִּים
 16 לְבָשִׂי מְכֹלֹל חַרְבִּים וְהִשְׁחַתְתָּ חֲמָה
 17 אֲשֶׁר עָנְבָה עַל־יָהּ:
 18 וְהָיָה כִּי בְּנִקְמָה אֲדִיבֹרְכָתִי בְּיַד אֲשׁוּר
 19 וְהִתְחַדֵּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 20 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 21 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 22 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 23 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 24 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 25 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 26 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 27 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 28 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 29 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 30 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 31 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִתֵּימָן
 32 וְהִקְרַחְתִּי חֲרַבָה מִת

20 פגלתו אשר עבד בה נחתי לו את ארצו
 מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ם
 21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך
 אמן פתחון צפה בתוכם ונדעו בראי יהוה: ם

30

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראש תבא והאמר פה אמר אדני יהוה
 תלילו מה ליום:
 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום עגן שם
 גוים יהוה:
 4 ובאה חרב במצרים ותהיה חללה כבשו
 גפיל חלל במצרים ולקחו המונה ונתקשו
 יסודותיה:
 5 בוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב וכוני ארץ
 הקרית אדם פתח ופלו: ם
 6 פה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים ונדד
 גאון עזה ממגדל סגנה פתח ופלו רבא
 אדני יהוה:
 7 ונשמו ברוך ארצות נשמות וקריו
 ברוך ערים נחבבות תהינה:
 8 ונדעו בראי יהוה פתח אש במצרים
 ונשפרו כל עוריה:
 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בנים
 להחריד אתיבש פטח ותהיה חללה בקה
 ביום מצרים פי זהה באה: ם
 10 פה אמר אדני יהוה ותשפתי את המון
 מצרים ביד ובוכה בצער מלך-קבל:
 11 הוא ועמו אהו עריצי גוים מוכאים לשחת
 הארץ וחרקו חרבותם על-מצרים ומלאו
 את הארץ חלל:
 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ
 ביד-רעים ונשפתי ארץ ומלאה ביד-זרים אני
 יהוה דברתי: ם
 13 פה אמר אדני יהוה ותאבדתי גולילים
 ותשפתי אלילים מרף ונשיא מארץ-מצרים לא
 יתהדד עוד ונתתי יראח בארץ מצרים:
 14 ותשפתי את הפרחים ונתתי אש בצען
 ועשיתי שפטים בנא:
 15 ושפתי חמתי על-סין מעו מצרים
 ותכרתי את המון נא:
 16 ונתתי אש במצרים חול תמיל כ (תחול ק)
 17 ונא תהיה להבקע ונר צרי יומם:
 18 בחורב און ופירסות פתח ופלו ונהגה
 בשבי תלכום:
 19 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ
 ביד-זרים ונשפתי ארץ ומלאה ביד-זרים אני
 יהוה דברתי: ם
 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה
 לחדש הנה דבר יהוה אלי לאמר:
 21 בראש את-זרוע פרעה מלך-מצרים
 שברתי והנה לא-חפשה לתת רפאות לשום
 חתול לחבשה לחזקה לתפש פתח: ם
 22 לכן פה אמר אדני יהוה אל-פרעה
 מלך-מצרים ונשברתי את-זרועי את-חזקה
 ואת-חשבתך ותפלתי את-החב מדי:
 23 ותפצותי את-מצרים בגוים וזריתם
 בארצות:
 24 ותזקתי את-זרעות מלך קבל ונתתי
 את-חרבי ביד ושברתי את-זרעות פרעה
 ונאק את-קת חלל לפני:
 25 ותחזקתי את-זרעות מלך קבל וזרעות
 פרעה תפלה ונדעו בראי יהוה פתח חרבי
 ביד מלך-קבל ונטה אותה אל-ארץ מצרים:
 26 ותפצותי את-מצרים בגוים וזריתם אותם
 בארצות ונדעו בראי יהוה: ם

22 ואמר פה אמר אדני יהוה הנני עליך
 צידון ונכפתי בתוכך ונדעו בראי יהוה
 פעשותי בה שפטים ונקדשתי בה:
 23 ושלחתיה בה דבר ודם בחוזותיה ונפלל
 חלל בתוכה פתח עליה מסביב ונדעו
 בראי יהוה:
 24 ולא יתה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
 וקרין מכאב מפל סביבתם השמים אותם
 ונדעו פי אני אדני יהוה: ם
 25 פה אמר אדני יהוה בקבצי את-בית
 ישראל מן-העמים אשר נפצו עם ונקדשתי עם
 לעיני הגוים ונשבו על-אדמתם אשר נחתי
 לעבדי לזעבך:
 26 ונשבו עליה לבטח וכוני פתים ונשמו
 בקמים ונשבו לבטח פעשותי שפטים ככל
 השמים אותם מסביבותם ונדעו פי אני יהוה
 אל-הים: ם

29

1 בשנה העשירית בעשתי בשנים עשר לחדש
 הנה דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראש שים פניך על-פרעה מלך מצרים
 ותבא עליו ועל-מצרים קלה:
 3 דבר ואמר פה אמר אדני יהוה הנני
 עליך פרעה מלך-מצרים שהנים הגדול הרבין
 בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתי:
 4 ונתתי זמרים כ (חיים ק) בלתיך ותדברתי
 דת-יאריך בקשקשתיו והשליתיו מתוך
 יאריך ואת פלידת יאריך בקשקשתיו הרבין:
 5 ונשפתי המדברה אותך ואת פלידת
 יאריך על-פני השדה תפול לא תאסף ולא
 תקבץ לתתי הארץ ולעור השמים נתתיך
 לאבלה:
 6 ונדעו כל-ישיבי מצרים פי אני יהוה ונען
 היותם משענת קנה לבית ישראל:
 7 בהפשם בך ככסף כ (כסף ק) תרוץ ובקעת
 להם פליפת ובהשענם עליך תשבר ותעמדת
 להם פליפתים:
 8 לכן פה אמר אדני יהוה הנני מכיא עליך
 חרב והכרתי מןך אדם ובהמה:
 9 ותהיה ארץ-מצרים לשקמה ותרבה ונדעו
 בראי יהוה ונא אמר יארי לי ואני עשיתי:
 10 לכן הנני אליך ואל-יאריך ונתתי את-ארץ
 מצרים לחרבות חרב שקמה ממגדל סגנה
 ונדרבול פוש:
 11 לא תעבריה קגל אדם וקגל בהמה לא
 תעבריה ולא תשב ארבעים שנה:
 12 ונתתי את-ארץ מצרים שקמה בתוך א
 ארצות נשמות ושריה בתוך ערים חקרות
 תהיין שקמה ארבעים שנה ותפצותי את-מצרים
 בגוים וזריתם בארצות: ם
 13 פי פה אמר אדני יהוה מןך ארבעים שנה
 אקבץ את-מצרים מן-העמים אשר נפצו שמה:
 14 ושפתי את-שבות מצרים ותשבתי אותם
 ארץ פתחים על-ארץ מכותם והיו שם
 ממלכה שפלה:
 15 מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתגשא
 עוד על-גוים והמעטתם לבלתי רדות
 בגוים:
 16 ולא יתהדד לבית ישראל למכח
 מזריר עון פפנותם אחרים ונדעו פי אני
 אדני יהוה: ם
 17 ובעשרים ושבע שנה בראשון באחד
 לחדש הנה דבר יהוה אלי לאמר:
 18 בראש גבוך בצער מלך-קבל העבד
 את-חילו עבדה גדלה אל-צר פלראש מקרח
 וקליפתה מרוטה ושקר לא-תה לו ולחילו
 מצר על-העבדה אשר עבד עליה: ם
 19 לכן פה אמר אדני יהוה הנני נתן
 לגבוך בצער מלך-קבל את-ארץ מצרים
 ונשא המגן ושלל שללה וכוני פזה ותהיה שר
 לחילו:
 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 21 בראש שים פניך אל-צידון והבא עליה:

ותכבדי מאד בלב ימים:
 26 בזים רבים הכיאת השמים אתך רוח
 הקדים שברך בלב ימים:
 27 הונך ועזבוניך מערבך מלחך וחבלך
 מסויקו ברמד וערבי מערבך וכל-אנשי
 מלחמתך אשר-יך וכל-קהלך אשר בתוכך
 יפלו בלב ימים ביום מפלתך:
 28 לקול זעקת חבלך יקעשו מגרשות:
 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משום מלחם
 כל חבלי תם אל-הארץ ועמרו:
 30 והשמינו עלך בקולם ויזעקו מה ויעלו
 עפר על-ראשיהם באפר והתפלו:
 31 והקריחו אלך קרחה ותגרו שקים וכבו
 אלך במר-גפש מספר מר:
 32 ונשאו אלך בניהם קנה וקונו עליך מי
 כבוד בקמה בתוך תם:
 33 בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים
 ברח הונך ומעברך הששה מלכי-ארץ:
 34 עת נשברת מימים במעמקי-מים מערבך
 וכל-קהלך בתוכך גפלו:
 35 כל ישיבי האיים שקמו עליך ומלכיהם
 שפרו שער רעמו פנים:
 36 סחרים פעמים שרקו עליך פלחות היות
 ואינך עד-עולם: ם

28

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראש אמר לנגיד צר פה אמר אדני
 יהוה ונען גבה לךך והאמר אל אני מושב
 אלהים ושכתי בלב ימים ואתה אדם ולא-אל
 ותתן לךך בלב אלהים:
 3 הנה חכם אהה מקנאל כ (מקניאל ק)
 כל-סחום לא עממך:
 4 בהקמתך ובהבונתך עשית לך חיל ותעש
 זכה וכסף באוצרותיך:
 5 ברב חקמתך ברקלתך הרבית חילך ויגבה
 לךך במילך: ם
 6 לכן פה אמר אדני יהוה ונען תתן את-לבך
 בלב אלהים:
 7 לכן הנני מכיא עליך זרים עריצי גוים
 וחריקו חרבותם עליפי חקמתך וחללו
 יפעתך:
 8 לשחת וירדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים:
 9 האמר האמר אלהים אני לפני חרנך ואתה
 אדם ולא-אל ביד מחלליך:
 10 מותי ערלים תמות ביד-זרים פי אני
 דברתי נאם אדני יהוה: ם
 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 12 בראש שא קנה על-מלך צור ואמר לו
 פה אמר אדני יהוה אהה חותם תבנית מלא
 חקמה וכליל יפי:
 13 בשדן גן-אלהים היתה פליאון וקרה
 מסכתך אדם פסחה ויהלם תרשיש שהם ונשפה
 ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת הפיך ונקבך
 כך ביום הקראץ פוננו:
 14 את-קרוב ממש חסוכך ותהיך בהר קדש
 אלהים היתה בתוך אבני-רא התהלתך:
 15 תמים אהה בקרביך מיום הקראץ
 עד-נמצא עולתה כך:
 16 ברב רבלתך מלו תוכך חסם ותחטא
 ואת-חלך מהר אלהים ואבדך פרום הסכך
 מתוך אבני-אש:
 17 גבה לךך ביופך שחת חקמתך על-יפעתך
 על-ארץ השלבתית לפני מלכים ונתתיך
 לראות כך:
 18 מרב עניך בעול רבלתך חללת מקדשיך
 ואוצא-אש מתוכך היא אכלתך ואתה לא-אפר
 על-הארץ לעיני פל-ראיך:
 19 כל-יודיעך בעמים שקמו עליך פלחות
 היות ואינך עד-עולם: ם
 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 21 בראש שים פניך אל-צידון והבא עליה:

16 וירדו מעל כסאותם פל נשיאי תם וחסירו
 את-מעיליהם ואת-בגדיהם רקמקם ופשטו
 חרדות ו לקשו על-הארץ ישבו וחרדו
 להגעים ושקמו עליך:
 17 ונשאו עליך קנה ואמרו לך איד אבהה
 נשבת מימים העיר חללה אשר היתה חזקה
 בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם
 לקלי-ושביה:
 18 עתה יחרדו האין יום מפלתך ונקבלו
 האים אשר-בנס מצאתך: ם
 19 פי כה אמר אדני יהוה פתח אתך עיר
 וחקתך פתחים אשר לא-נשבו פתעולת עליך
 את-חלום וכסוד המים חבים:
 20 והוכרתיך את-יודיך בור אל-עם עולם
 ודושבתך בארץ תחלות פתרות מעולם
 את-יודיך בור למען לא תשבי ונתתי צבי
 בארץ תים:
 21 פלחות אתך ואינך ותבקשי ולא-תמצאי
 עוד לעולם נאם אדני יהוה: ם

27

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 ואתה בראשם שא על-צר קנה:
 3 ואמר ל צור לישכתי כ (הישכת ק)
 על-מבואת ים רבלת העמים אלי-איים רבים
 פה אמר אדני יהוה צור אה אמרת אני בלילת
 יפי:
 4 בלב ימים גבולך פניך פללו יפוך:
 5 פרושים משניר כנו לך את כל-לחתים ארו
 מלבנו לקחו לעשות חרון עליך:
 6 אלונים משכן עשו משויך קרשך עשו-רן
 פת אשרים מאי פנים כ (פתים ק)
 7 שברקמה מצרים הנה מפרשך להיות לך
 לגם חבלת ואתה נאמי אלישה הנה מספך:
 8 ישיבי צידון וחרוד היו ששים לך חמתיך
 צור היו כך המה חבלך:
 9 וקני גבל ותקמיה היו כך מסויקו בתוך
 פל-אניות תם ומלחיהם היו כך על-רב
 מערבך:
 10 פתם ולוד ופוט היו במלך אנשי מלחמתך
 מגן וכויע תלויך המה נתנו חרךך:
 11 בני ארוד וחילך על-חומותיך סביב
 ונמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו
 12 תרשיש סחרתך מרב פלחון בקסף ברזל
 גדיל ועופרת נתנו עזבוניך:
 13 ונן תבל ומשך המה רבלך פגפש אדם
 וכלי נחשת נתנו מערבך:
 14 מביית חורמה סוסים ופרשים ופרדים
 נתנו עזבוניך:
 15 בני דן רבלך אים רבים סחרת ידך
 קרנות שן ולוכים כ (והקנים ק) השיבו
 אשכךך:
 16 אדם סחרתך מרב מששך פנפך ארנן
 ורקמה ובוץ וראמת וקפדו נתנו עזבוניך:
 17 יהודה וארץ ישראל המה רבלך פחטי
 מנית ופנך רבש ושמן וצרי נתנו מערבך:
 18 פמשך סחרתך ברב מששך מרב פלחון
 ביין חלפון וצמר צה:
 19 ודן ונן מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות
 קדו וקנה מערבך תה:
 20 דן רבלך כנגדי-חש לרבה:
 21 ערן וכל-נשיא מדר המה סחרי ידך
 בקרים ואילים ועתודים עם סחריך:
 22 רבלי שקא ורקמה המה רבלך בראש
 כל-פשים וכל-אבן וקרה וזהב נתנו עזבוניך:
 23 חרן וכנה ועדן רבלי שקא אשור פלמך
 רבלתך:
 24 המה רבלך במכללים בגלומי חבלת
 ורקמה ונגנוו פרמים פחבלים חפשים וארזים
 פמקרתך:
 25 אניות תרשיש שרותך מערבך ותפלאי

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש הזה דבר-יהוה אלי לאמר:
 2 בראש השנה אומר אל-פרעה מלך-מצרים ואלי-המלון אלמי דמיה בגדליך:
 3 הנה אשר ארני בלבנון ופה עץ חרש מצל וגבה קומה ובוין ענבים תהיה צמרתי:
 4 מים גדלוהו תהום רקמתהו את-הנהרותיו חלך סביבות משעה ואת-עלתיה שטחה אל כל-עצי השדה:
 5 על-יבן נקחה קמחו מפל עצי השדה והרכינה סרעפתיו ותארכנה פארלו כ (פארתיו ק) ממים רבים בשלחו:
 6 בסעפתיו קנתו כל-עור השמים ותחת פארתיו ילדו כל תנת השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים:

7 ויוף בגדלו בארך דליותיו ביהיה שרשו אלמים רבים:
 8 ארנים לארעמיהו בגראלתיים ברושים לא כמו אל-סעפתיים וערמנים לא-היו בפארתיו כל-עץ בגראלתיים לא-דמה אליו בפיזו:
 9 ופה עשיתי רוב דליותיו ונקנאתהו כל-עציו עדן אשר בגן האלהים:

10 לכן פה אמר אדני יהוה יגן אשר גבתה בקומה ויתן צמרתי אל-יבן עבותים ונס לבבו בקהלו:
 11 ואנתהו ביד איל גוים עשו יעשה לו פרשעו גשתהו:
 12 ויברקתהו זרים עריצי גוים וישתהו אל-המרים ובכל-גאות נגלו דליותיו ותשבנה פארתיו בכל אפיכו הארץ ויגרדו מצלו כל-עמי הארץ ומשתי:
 13 על-מפלתו ישכנו כל-עור השמים ואל-יפארתיו היו כל תנת השדה:
 14 למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצמיים ולא-יתנו את-צמרתם אל-יבן ענבים ולא-יעמדו אליהם בעקבה כל-שתי מים בייבלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור:

15 פה-אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי פסתי עליו את-ההום ונאמנע נהרותיה ויבצלו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל-עצי השדה עליו שלפה:
 16 מקולו מפלתו הרעשתי גוים בבורדי אוהו שאולה את-יורדי בור ונחמנו בארץ תחתית כל-עציו עדן מקשר וטוב-לבנון כל-שתי מים: 17 גס-הם אוהו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וירדו ישובו בצלו בתוך גוים:

18 אלמי דמיה עקה כבודו בגדל כעציו עדן והודתה את-עציו אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תששב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המלוכה גאם אדני יהוה:

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש הזה דבר-יהוה אלי לאמר:
 2 בראש השנה שך קנה אל-פרעה מלך-מצרים ואמרתי אליו בפיר גוים נדמית ואתה מתנים בזימים ותגח בגדוהו ותרלח-מים בגדליך ותקפס נהרותם:
 3 פה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקמל עמים רבים ותשלוך בקמתי:
 4 וינטשתיך בארץ על-פי השדה אמלך והשפתי עליך כל-עור השמים ותשבעתי ממך תנת כל-הארץ:
 5 ונתתי את-בשרך על-הקברים ומלאתי הנאות רמותיך:
 6 והשקייתו ארץ צפתה מדמם אל-המרים ואפקסי ומלאון מקמך:
 7 וכבתי כבבתיך שמים והקפדתי את-כפיבתיך מש בעגן אכסני ויחס לא-יאר:

איש את-אחיו לאמר בארניא ושמעו מה דבר- יהוה מאת יהוה:
 31 ויבואו אליך מבבוארעם וישבו לפניך עמי ושמעו את-דבריך ואותם לא יעשו כדברתיים בפיהם פמה עמים אחרי בצעם לבם חלך:
 32 ותגד להם כשיר ענבים ופה קול ומטב גגן ושמעו את-דבריך ועשים איתם אותם:
 33 ובבבאת הגה בהא ינדעו פי גביא הנה בחוקם:

34

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 2 בראש השנה אומר אל-ישראל וישראל הנבא ואתה אל-ישראל לרעים פה אמר אדני יהוה הוי רעי-ישראל אשר היו רעים אותם הלא הצאן ירעו הרעים:
 3 את-החלב האכלו ואת-הצמר תלכשו הדריאת תגבחו הצאן לא תרעו:
 4 את-הנקלות לא תקחם ואת-החולה לא ירפאתם ולשבקה לא תקשטם ואת-הנסחתי לא תשבתם ואת-האכדת לא בקשטם ובקחוקה רדיתם אותם ובקפך:
 5 ותפוצינה מקלי רעה ותהיינה לאכלה לכל-חית השדה ותפוצינה:
 6 ישגו צאני בקל-הקרים ועל כל-גבשה הקה ועל כל-פיני הארץ נפצו צאני ואין יורש ואין מקבץ:
 7 לכן רעים שמעו את-דבר יהוה:
 8 חיאני גאם אדני יהוה אסלא יען היות-צאני א לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל-חית השדה מאין רעה ולא-דרשו רעי את-צאני וירעו הרעים אותם ואת-צאני לא רעו:
 9 לכן הרעים שמעו דבר-יהוה:
 10 פה-אמר אדני יהוה הנני אל-הרעים וברכשתי את-צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא-ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיחם ולא-תחיינו להם לאכלה:
 11 פי פה אמר אדני יהוה הנני-אני וברכשתי את-צאני ובקפתים:
 12 בבקרת רעה עקרו ביום-היותו בתוך-צאנו נפרשות בן אפקר את-צאני והצלתי אתהם מקל-המקלות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל:
 13 והוצאתים מן-העמים וקבצתיים מן-האקנות וקבצתיים אל-ארץ ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ:
 14 במרעה-טוב ארעה אותם ובהרי מרום-ישראל יתנה גנותם שם תרפצנה בנה פוב ומרעה שמן תרשינה אל-יחרי ישראל:
 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם גאם אדני יהוה:
 16 את-האבדת אבקש ואת-הנסחת אשיב ולשבכת אבקש ואת-החולה אחנק ואת-השומע ואת-המחוקה אשמיד ארשינה במשפט:
 17 ואתנה צאני פה אמר אדני יהוה הנני שפט ביושנה לשח לאילים ולעשודים:
 18 המעט מקם המרעה הטוב תרעו ויקר מרעיכם תרמסו בגדליכם ומשקע-מים תשתו ואת הנותרים בגדליכם תקפשו:
 19 וצאני מרמם הגדלים תרשינה ומרפש רגליכם תשתינה:
 20 לכן פה אמר אדני יהוה אליהם הנני-אני וישפתי ביושנה בנה ובין שח קה:
 21 יען בצד ובכתר תהרפו ובקרנכם תנגחו כל-תחולות עד אשר הפיצתם אותנה אל-החוצה:
 22 והושעתי לצאני ולא-תהיינה עוד לבו וישפתי ביון שח לשח:
 23 ותקמתי עליהם רעה אחד ויקח אתהן את עבדי הויד הוא ירעה אותם והוא-יתנה להן

2 בראש השנה דבר אל-בני-עמך ואתה אליהם ארץ כפאביא עליה חרב ולקחו עשר-הארץ איש אחד מקציתם ונתנו אוהו להם לצפה:
 3 וראה את-החרב פאה על-הארץ ומקע בשופר ותהויר את-העם:
 4 ושמעו השמע את-קול השופר ולא ינהר ותבוא חרב ותקחוהו דמו בראשו יתנה:
 5 את קול השופר שמעו ולא ינהר דמו בו יתנה והוא ינהר נפשו מלט:
 6 ותצפה בירורא את-החרב פאה ולא-תקע בשופר והעם לא ינהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעזנו נלקח ודמו מיר-הצפה ארדש:
 7 ואתה בראש השנה צפה נתיך לבית ישראל ושמעתי מפי דבר יהוה ואתה אתם מקמי:
 8 בארץ לרשע רשע מות תמות ולא דברת לנהויר רשע מדרבנו הוא רשע בעזנו ימות ודמו נתיך אבקש:
 9 ואתה ביר-ההרפת רשע מדרבו לשוב מפנה ולא-ישב מדרבו הוא בעזנו ימות ואתה נשפט הצלתי:
 10 ואתה בראש השנה אומר אל-יבית ישראל בן אמרתם לאמר מי ארץ ויפשיענו ותפארתנו עלינו וכן נחנתו מקמם ויבין יתנה:
 11 אמר אליהם חיאני גאם אדני יהוה אס-אפזץ במות הרשע פי אס-בשוב רשע מדרבו יתנה שובו שובו מדרבכם הרעים ולקח תמורתו בית ישראל:
 12 ואתה בראש השנה אומר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תחילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא-יכשל פה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות פה ביום המטאות:
 13 בארץ צדק וצדק יהיה ויתנה והוא-יבטח על-צדקתו וישש על כל-צדקתו (ק) לא תזכרנה ובשלו אשר-יעשה בו ימות:
 14 ובארץ לרשע מות תמות ושב מן-המטאות ושפט לא-יחקה:
 15 חבל ישב רשע גולה ושלם בקמות חמנים חלך לבלתו עשות עול היו יתנה לא ימות:
 16 כל-קמאלו (כ) תפארתו (ק) אשר קמא לא תזכרנה לו משפט וצדקת עשה היו יתנה:
 17 ואמר בני עמך לא יתבן דרך אדני ותקח דרכם לא-יחוקם:
 18 בשב-צדק מדרבנתו ועשה עול ומת בדם:
 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקת עליהם הוא יתנה:
 20 ואמתתם לא יתבן דרך אדני איש בדרבו אשפות אותם בית ישראל:
 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשתי חמשה לחדש לגלותנו בארץ אל-העלוי מירושלם לאמר הפתה העיר:
 22 וידבר יהוה קהה עלי בשעה לפני בוא הפלים ויפתח את-פי ערבו אוהו בפקר ויפתח פי ולא ינאלתי עוד:
 23 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
 24 בראש השנה ישיב הקרבות האלה על-ארמתי ישראל אמרים לאמר אחד הנה אבדתם ויירש את-הארץ ונאנתו רבים לנו נתנה הארץ למורשת:
 25 לכן אמר אליהם פה-אמר אדני יהוה על-האם אסלאו ויעניכם תשאו אל-גולויכם ודם תשפכו והארץ תירשו:
 26 עמדתם על-הקרבים עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו ומאיתם והארץ תירש:
 27 פה-אמר אליהם פה-אמר אדני יהוה אסאי אסלא אשר בקרבות חרב ופלו ואשר על-פי השדה לנה נתתי לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדרך ימותו:
 28 ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ונשבת ואזן עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר:
 29 וירדעו בראש השנה את-הארץ שממה ומשמה על-התועבתם אשר עשו:
 30 ואתה בראש השנה בני עמך מדרבכם בך אצל הקולות ובפתיים הפתים ודבר-תום את-אחד

לרעה:
 24 ואני יהוה אלהי ללם לאלהים ועבדי כוד גשיא בתוכם אני יהוה דברתי:
 25 וכבתי ללם ברית שלום והשפתי תהיה רעה מן החרון וישבו במקדש לבטח וישנו בוערים: 26 ונתתי אותם וסביבות בעתה ברכה והורדתי השלש בעתה גשמי ברכה יהוי:
 27 ונתן עץ השדה איתפרו והארץ תפן יבולה וקוי על אדמתם לבטח וקדעו פיראני יהוה בשכרי את מלמתי עלם והצלתיס מיד העבדים בהם:
 28 ולא יהיו עוד פו לגוים ונתן החרץ לא תאכלם ולשבו לבטח ואין מחריד:
 29 והקמתי ללם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא יאישאו עוד כלמת הגוים:
 30 וידעו פי גאם יהוה אלהים אתם והטפה עמי בית ישראל ואם ארזי יהוה:
 31 ואספ צאני מרעיתי אדם אתם אני אלהים גאם ארזי יהוה: פ

35

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראדם שים פניך עליה שער והנבא עלי:
 3 ואמרת לו פה אמר ארזי יהוה הגני אליך הרשע ונשתי ידי עליך ונתתך שטמה ומשמה:
 4 עריך חרפה אשים ואספה שטמה תהיה וידעת פיראני יהוה:
 5 יען היות לך איבת עולם והגער את בני ישראל עליה חרב בעת איים בעת עו קו:
 6 לכן סיראני גאם ארזי יהוה פירלכם אשעך ודם ירדפך אמלא דם שונאת ודם ירדפך:
 7 ונתתי אידחר שער לשטמה ושטמה ותכבתי ממנו עבר ושב:
 8 ומלאתי את חריו חליו ובעותך ונאויתך וכל אפיך חללי חרב ופלו בהם:
 9 שטמות עולם אסעך ועריך לא תשכחך (תשכחנה ק) וידעתם פיראני יהוה:
 10 יען אחרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תתנינה וירשנונה ויהוה שם תהי:
 11 לכן סיראני גאם ארזי יהוה ופשיה באספ ובקלאך אחר שתיה שגנאוך עם ונדעתה עם פאשר אשפטך:
 12 וידעת פיראני יהוה שטמתי א את כל נאצותיך אשר אמרת עליהי ישראל לאמר אשמך/ו (שטמו ק) לנו נתנו לאכלה:
 13 ותגדילו עלי פפיכם ותשטרתם עלי דברכם אני שטמתי:
 14 פה אמר ארזי יהוה שטמח פליה ארץ שטמה אשטלהך:
 15 שטמתך גזחלת בית ישראל על אשר שטמה פן אשטלהך שטמה תהיה הרשע וכל אדום פלה וידעו פיראני יהוה: פ

36

1 ואספה בראדם תבא אליהי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה:
 2 פה אמר ארזי יהוה יען אמר האנוב עליכם הא חכמות עולם למורשה היתה לנו:
 3 לכן הנבא ואמרת פה אמר ארזי יהוה יען בנינו שמות ושאר אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודברתם:
 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר ארזי יהוה פה אמר ארזי יהוה החרים ולגבעות לאפיכים ולנאיות ולחרבות השטמות ולערים הנשבות אשר היו לכו וללעג לשארית הגוים

אשר מסביב: ס
 5 לכן פה אמר ארזי יהוה אמלא פאש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום פלא אשר נתנו את ארצי ללם למורשה שטמת פל לבב בשטט גפח למען מגרשה לבו:
 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיכים ולנאיות פה אמר א ארזי יהוה הגני בקנאתי ובקנאתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם:
 7 לכן פה אמר ארזי יהוה אני נשאתי את ידי אמלא הגוים אשר ללם מסביב מה פלמתם ישאו:
 8 אותם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרוכם תשאו לעמי ישראל פי קרבו לבוא:
 9 פי הגני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונורעתם:
 10 והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל פלה וישבו הערים והחרבות תפנינה:
 11 והרביתי עליכם אדם ובעתה וכוו ופרו והושבתי אתכם פקדמותיכם והטבתי מראשיתכם וידעתם פיראני יהוה:
 12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל ויהשוד והיות ללם גזחלה ולא תחסר עוד לשלכם: ס
 13 פה אמר ארזי יהוה יען אמרים ללם אכלת אדם אתי כ (את ק) ומשפלת גזכ כ (גזכ ק) היות:
 14 לכן אדם לא תאכלי עוד וזכוכי (וגזכ ק) לא תשכחי (תשכחי עוד ק) גאם ארזי יהוה:
 15 ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשא עוד וזכוכי (וגזכ ק) לא תשכחי עוד גאם ארזי יהוה: ס
 16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 17 בראדם בית ישראל ישבים על אדמתם וישמאו אותה פדקתם ובעלילותם שטמאת הדה חרפה דברכם לפני:
 18 ואשפך חמתי עליהם על דםם אשר שפכו על הארץ ובגדיליהם טמאוה:
 19 ואפיץ אתם בגוים וזרו בארצות דברכם ובעלילותם שפטתם:
 20 ונבוא אלי הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי פאמר ללם עם יהוה אלה ומארו דאיו:
 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: ס
 22 לכן אמר לבית ישראל פה אמר ארזי יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל פי אמר פאתם קדשי אשר חללתם בגוים אשר פאתם שם:
 23 וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים פיראני יהוה גאם ארזי יהוה פה הקדשי עם לעיניהם:
 24 ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מקל החרץ ותבאתי אתכם אל אדמתכם:
 25 וזכרתי עליכם מים טהורים ושתרתם מכל טמאותיכם ומכל גוליליכם אשר אשה אתכם:
 26 ונתתי ללם לב חדש ורוח חדשה אשן בקרבכם וחסרתי את לבב האמן מפשדכם ונתתי ללם לב פשר:
 27 ואת רוחי אשן בקרבכם ועשיתי את אשר פתחי תלכו ומשפטי השמרו ועשיתם:
 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והיותם לי לשם ואני אהיה ללם לאלהים:
 29 והושפתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל חסדן והרביתי אתו ולא אשון עליכם רעב:
 30 והרביתי את צדקי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים:
 31 וזכרתם את הדברים הקדשים ומשלליכם אשר לא טובים ונקמתם בפניכם על עונותיכם ועל חטבותיכם:
 32 לא למענכם אני עשה גאם ארזי יהוה וידע ללם פשוט והקלמו משרדיכם בית ישראל: ס

33 פה אמר ארזי יהוה ביום טהרי אתכם מפל עונותיכם והושבתי את הערים ונתנו החרבות:
 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שטמה לעיני פל עובר:
 35 ואמרו הארץ הליו הנשמה היתה פגור ערן והערים החרבות והגשמות והנקרות בצורות ישובו:
 36 וידעו הגוים אשר ישראל סביבותיכם פי א אני יהוה כפניתי הנקרות נשפתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: ס
 37 פה אמר ארזי יהוה עוד זאת אדבר לבית ישראל לעשות ללם ארפה אתם פצאן אדם:
 38 פצאן קדשים פצאן ירושלם כמו עדיה פן תתנינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו פיראני יהוה: ס

37

1 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה וניחתי בחוף הפקעה והיא מלאה עצמות:
 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הפקעה והנה רבשות מאד:
 3 ויאמר אלי בראדם התנינה העצמות האלה ואמר ארזי יהוה אתה ידעת:
 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות תבשרת שטמו דבר יהוה:
 5 פה אמר ארזי יהוה לעצמות האלה הנח אני מכיב בכם רוח וחייתם:
 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם פשר וקמתי עליכם עוד ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם פיראני יהוה:
 7 ונבאתי פאשר צויתי ויהיה קול בהנבאי והנה רעש ותקרוו עצמות עם אל עצמו:
 8 וראיתי והנה עליהם גדים ופשר עלה ויקרם עליהם עוד מלמעלה רוח אין בהם:
 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח פה אמר א ארזי יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בקרוגים האלה וחי:
 10 והנבאתי פאשר צוני ותבוא בהם הרוח וחי ושמעו על צליליהם מל גדול מאד מאד:
 11 ויאמר אלי בראדם העצמות האלה כל בית ישראל מהה הנח אמרים ובשו עצמותי ואתה תקונו ונקונו לנו:
 12 לכן הנבא ואמרת אליהם פה אמר ארזי יהוה הנח אני פתח את צדקוטיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי ונבאתי אתכם אל אדמת ישראל: ס
 13 וידעתם פיראני יהוה בפתחי את צדקוטיכם ובעליותי אתכם מקברותיכם עמי: פ
 14 ונתתי רוחי בכם וחייתם ונתתי אתכם על אדמתכם וידעתם פיראני יהוה דברתי ועשיתי ואסיחנה: פ
 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 16 ואספה בראדם כח לך עין אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל מכלו כ (חבריו ק) ולקח עין אחד וכתוב עליו ליוסף עין אפרכים וכל בית ישראל מכלו כ (חבריו ק)
 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לען אחד והיו לאחדים בך:
 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא אנחנו לנו מה אלה לך:
 19 דבר אלהם פה אמר ארזי יהוה הנח אני לקח את עני יוסף אשר ביר אפרים ושמתי ישראל מכלו כ (חבריו ק) ונתתי אותם עליו את עני יהודה ועשיתם לען אחד והיו אחד ביד:
 20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בך

לעיניהם:
 21 וכבר אליהם פה אמר ארזי יהוה הנח אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלביתם וקבצתי אתם מסביב ונבאתי אותם אל אדמתם:
 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ שכרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה כ (דבור עזר ק) לשני גוים ולא יהיו עוד לשתי ממלכות עוד:
 23 ולא יטמאו עוד בגליליהם ובשפתיים וככל פשיהם והושפתי אתם מפל משבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתיהם ויהיו לי לשם ואני אהיה ללם לאלהים:
 24 ועבדי כוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפט ילכו וחסתי ישמרו ועשו אותם:
 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי לעיבך אשר שברכה אבותיכם וישבו עליה מהם ובנייהם ובני בנייהם שדעולם וכוד עבדי גשיא ללם לעולם:
 26 וברתי ללם ברית שלום ברית עולם והיה אותם ונתתם והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם:
 27 ונתתי משפני עליהם וחייתי ללם לאלהים ותמה יהיו לי לשם:
 28 וידעו הגוים פי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: ס

38

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בראדם שים פניך אל גוג ארץ חמלוג גשיא ראש מלך והכל והנבא עלי:
 3 ואתמרת פה אמר ארזי יהוה הגני אליך גוג גשיא ראש מלך ותבלי:
 4 וישוכבתיך ונתתי חסם בלתיך ויוצאתי אותך ואת כל ביתיך סוסים ופרשים לבשי מכלול פלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות פלם:
 5 פרס בוש ופוט אתם פלם מגן וכובע:
 6 גמר וכל אציפה בית חונקמה ורפתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אתך:
 7 הפו ותכנ לך אשה וכל חסלך תנקחם עליך והיות ללם למשקר:
 8 ממרים רבים פתך באחרית השנים תבוא א לא ארץ משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר יהיו לחרפה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח פלם:
 9 ועלית בשאה תבוא בעגן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אנפיך ועמים רבים אתך:
 10 פה אמר ארזי יהוה ונתה א ביום ההוא יעלו דברים על לך בך ותשבת מחשבת קעה:
 11 ואמרת אעלה על ארץ פרות אבוא השקטים ישבי לבטח פלם ישבים פאין חומה וברים ודלתים אין ללם:
 12 ושלל שלל ובלו פו להשיב ודך על חרבות נושבת ואל יעם מארץ מגוים עשה מקנה וקנן ישבי על טבור הארץ:
 13 שבא וידן וסחרי תהיש וכל פפיקיה יאמרו לך השלל שלל אשה בא חלבו פו הקמתה שלל לשאה א פסר והכל לקחת מקנה וקנן ושלל שלל גדול:
 14 לכן הנבא בראדם ואמרת לגוי פה אמר ארזי יהוה הלא א ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תרע:
 15 ובאת ממקומך מרפתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים פלם קהל גדול וסול רב:
 16 ועלית על עמי ישראל בעגן לכסות הארץ באחרית הנמים תהיה וקבאותיך על ארצי למען דעה הגוים אתי בהקדשי כד לעיניהם גוג: ס

ישקמו את העולה עם והנהב:
 43 והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב |
 סביב ואל השלחנות פשר הקרן:
 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים
 בקצה הפנימי אשר אל בפתח שער הצפון
 ופניהם דרך הדרום אחד אל בפתח שער
 הקדים פני דרך הצפון:
 45 ונדבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך
 הדרום לפניהם שמרי משמרת הבית:
 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לפניהם
 שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקהנים
 מביניו אלי והנה לשרתו:
 47 וימד את הקצה ארך | מאה אמה ורחב
 מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית:
 48 ויבאני אל האלם הבית וימד אל אלם המש
 אמות מפרו וקמש אמות מפה ורחב השער שלש
 אמות מפרו ושלש אמות מפרו:
 49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה
 אמה ובמעלות אשר עלו אליו ועמדים
 אליהם אלהים אחד אחד מפה ואחד מפה:

41

1 ויביאני אל ההיכל וימד את האילנים
 שש אמות רחב מפרו ושש אמות רחב מפרו רחב
 האלה:
 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח קמש
 אמות מפרו וקמש אמות מפרו וימד ארך
 ארבעים אמה ורחב עשרים אמה:
 3 וביא לפניו וימד אילי הפתח שתיים אמות
 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות:
 4 וימד את ארבע עשרים אמה ורחב עשרים
 אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש
 הקששים:
 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע
 ארבע אמות סביב | סביב לבית סביב:
 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים
 פעמים וקאות פקור אשר לבית לצלעות
 סביב | סביב להיות אחרים ולא יהיו אחרים
 בקיר הבית:
 7 והקצה וקסבה למעלה למעלה לצלעות פי
 מוסב הבית למעלה למעלה סביב | סביב
 לבית על פני רחב לבית למעלה וכן התחנה
 יעלה על העליונה להיכונה:
 8 ויהיו לבית גבה סביב | סביב מעלות ב
 (מוסדות) והצלעות מלו קנה שש אמות
 אצילה:
 9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ קמש אמות
 ואשר קנה בית צלעות אשר לבית:
 10 וכן הלשכות רחב עשרים אמה סביב
 לבית סביב | סביב:
 11 ופתח הצלע למזן פתח אחד דרך הצפון
 ופתח אחד לדרום ורחב מקום הפתח קמש
 אמות סביב | סביב:
 12 והבנין אשר אל פני הגובה פאת דרך הים
 רחב שבעים אמה וקיר הבנין קמש אמות רחב
 סביב | סביב וארבע עשרים אמה:
 13 וימד את הבית ארך מאה אמה והגובה
 והבניה וקירותיה ארך מאה אמה:
 14 ורחב פני הבית והגובה לקדים מאה אמה:
 15 וימד ארך הבנין אל פני הגובה אשר
 על אחת ואת התיבה ב (ואתיקיה) מפרו
 וימד מאה אמה וההיכל הפנימי ואלם
 הקצר:
 16 הספים והחלונות האטמות והאתיקים |
 סביב לשלששים נגד הסף שחור עץ סביב |
 סביב ואת התיבה והחלונות והאטמות
 אשר למעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ
 ואל כל הבית סביב | סביב פנימי ובחיצו
 מרות:
 17 ועשוי פרוכים ותמרים והמקה בין פרוכ
 לפרוכ ושנים פנים לפרוכ:
 18 ופני ארם אל המקה מפרו ופני כפיר

20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור
 וכלי אש מלחמה גאם אלני יהוה:
 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים
 את משפטי אשר עשיתי ואת ידו אשר שמתי
 בהם:
 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם
 מירידים והוא וקלחה:
 23 וידעו הגוים כי בעזם גלו בית ישראל על
 אשר מעל ידו ואתה פני מהם ואתם ביד
 צדיקים ויפלו בחרב כלם:
 24 כשמתם וכפשיעם עשיתי אהם ואתה
 פני מהם: |
 25 לכן פה אמר אלני יהוה עתה אשיב את
 שכרתי | (שבות ק) ועקב רחמתי כל בית
 ישראל וקנאתי לשם קדשי:
 26 ונשו את בלמתם ואת כל מעלם אשר
 מעל ידו בשבתם על אדמתם לבטח ואין
 מהירד:
 27 שטרכי אותם מן העמים וקבצתי אתם
 מארצות ארביים ונקדשתי בהם לעיני הגוים
 רבים:
 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם
 אל הגוים ונגסתי על אדמתם ולא אותיר
 עוד מקום שם:
 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
 אדרותי על בית ישראל גאם אלני יהוה: |

40

1 בעשרים וקמש שנה גלותנו פראש השנה
 בעשור לחודש בארבע עשרה שנה אחר אשר
 הפתח העיר בעצם | היום הזה היתה עלי
 יד יהוה ויבא אלי שמה:
 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל
 וניחתי אל הרה גבה מאד ועליו כמבנה עיר
 מנוב:
 3 ויביא אותי שמה והנה אש מראה כמראה
 נחשת ופחיל פשטים בידו וקנה המדה והוא
 עמד בשער:
 4 ונדבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
 ובאונך קמש ושים לבך לכל אשר אני מראה
 אותך כי למען הראותה הבאתה הנה הגד
 את כל אשר ראית ראה לבית ישראל:
 5 והנה חומה מחוץ לבית סביב | סביב וביד
 האיש קנה המדה שש אמות באמה ומפח וימד
 את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד:
 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדומה
 ועל כמעלות ב (במעלותיו) וימד |
 את רחב השער קנה אחד רחב ואת סף אחד
 קנה אחד רחב:
 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין
 הקנים חמש אמות וסף השער מאצל אולם
 השער מהבית קנה אחד:
 8 וימד את אלם השער מהבית קנה אחד:
 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואלו ב
 (ואיליו) שתיים אמות ואלם השער מהבית:
 10 והאיש השער דרך הקדים שלשה מפה
 ושלשה מפה מדה אחת לשלששים ומדה אחת
 לאולם מפה ומפו:
 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך
 השער שלוש עשרה אמות:
 12 וגיבול לפני התאות אמה אמה ואמה אחת
 גבול מפה והתא שש אמות מפרו ושש אמות
 מפרו:
 13 וימד את השער מגד התא לגדו רחב עשרים
 וקמש אמות פתח נגד פתח:
 14 ונעש את אילנים ששים אמה ואל איל
 הקצר השער סביב | סביב:
 15 ועל פני השער לזאמון ב (האיתון ק)
 על פני אלם השער הפנימי חמשים אמה:
 16 ותלונות אטמות אל התאים ואל אלהיהם
 לפניו לשער סביב | סביב וכן לאלמות
 ותלונות סביב | סביב לפניו ואל איל
 מזבחי אשר יזבחו להם:

39

1 ואתה בן אדם הנבא עלינו ואתה פה
 אומר אלני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך
 וקבל:
 2 ושבתיך וששתיך והעליתך מזהבתי
 צפון והבאתך על הכרתי ישראל:
 3 והביתי קשתך מיד שמאלך והציד מיד
 ימינך אפיל:
 4 עליהי ישראל הפול אתה וכל אנפיך
 ועמי אשר אתך לעיני צפור כל בנה ונתת
 השדה נתתיך לאכלה:
 5 על פני השדה הפול פי אני דברתי גאם
 אלני יהוה:
 6 ושלחתי אש כמגן ובישבי האיים לבטח
 וידעו כי אני יהוה:
 7 ואת שם קדשי אודיע בחרב עמי ישראל
 ולא אחלל את שם קדשי עוד וידעו הגוים
 כי אני יהוה קדוש בישראל:
 8 הנה בא ונתקמה גאם אלני יהוה הוא היום
 אשר דברתי:
 9 ויצאו ישיבי | ערי ישראל ובערו והשיקו
 בנשק ומגן וצנה בקשת ויבצעים ובמקל יד
 וברמח ובערו בהם אש שבע שנים:
 10 ולא יחיו עמים מן השדה ולא יחטבו
 מן הערים כי בנשק ובער ראש ושללו
 את שלליתם וקונו את בניו גאם אלני
 יהוה: |
 11 והנה ביום ההוא אמת לגוג ומקום שם קבר
 בישראל גי העברים קדמת הים והסקמת היא
 את העברים וקברו שם את גוג:
 12 וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ
 שבעה חדשים:
 13 וקברו על פני הארץ והנה להם לשם יום
 הפקדי גאם אלני יהוה:
 14 ואשתי המיד יבדילו עברים בארץ
 מקברים את העברים את הנותרים על פני
 הארץ לשמרה מקצה שבעה חדשים יחקרו:
 15 ועקרו העברים בארץ וראו עצם אדם
 וקנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים
 אל גיא המון גוג:
 16 וגם שם ירד המונה וטהרו הארץ: |
 17 ואתה בן אדם בראמר | אלני יהוה אמר
 לצפור כל בנה וכלל אמת השדה הקבצו
 ובואו האספו מסביב על ידו אשר אני וכן
 לכם וכן גדול על הכרתי ישראל ואכלתם פשר
 ושתיכם דם:
 18 פשר גבורים תאכלו ונדם נשיאי הארץ
 תשתי אילים קרים ועתודים פרים מיראי קטן
 כלם:
 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיכם דם לשקרין
 מזבחי אשר יזבחו להם:

אלהתמכה מן עשוי אל-בל-הבית סביב ו סביב:
 20 מהארץ עד-מעל הפתח הפרובים והתמרים עשויים וקורו התיכל :
 21 התיכל מיותר רבועה ופני הקשש המראה פמראה:
 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארצו שתי-אמות ומקצעותיו לו וארצו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלסן אשר לפני יהוה:
 23 ושנים דלתות להיכל ולקשש:
 24 ושתים דלתות לדלתות תים מוסבות דלתות תים לדלת אחת ושתי דלתות לאחת:
 25 ועשניה אליהן אל-דלתות התיכל פרוכים והמרים פאשר עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחוץ:
 26 ותלונים אצמות ותמרים מן ומפן אל-כתפות האולם וצלעות הבית והקעים:

21 וזויו לא-ישתו כל-פיהו בבוואם אל-הקצר הפנימית:
 22 ואלמנה וגרושה לא-יחזקו להם לנשים כי אם-בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר התנה אלמנה מבתי יחזקו:
 23 ואחדעמי יורו בין קדש לחל ובין-טמא לקדש וידעם:
 24 ועל-רוב הקה ועמדו לשפוט כ (משפט כ) במשפט ושפטוה כ (ישפטוה כ) ואות-תורתיו ואת-חקתי בכל-מועדי ישמרו ואת-שבתותי יקדשו:
 25 ואל-ימת אדם לא יבוא לטמאה כי אם-לאב ולאם ולבן ולבת לאם ולאחות אשר-לא-היתה לאיש וטמאו:
 26 ואחרי שהקרו שבעת ימים וספרו-לו:
 27 ובוים באו אל-הקשש אל-הקצר הפנימית לשרת בקדש וקרוב חסאתו גאם אזני יהוה:
 28 ותהיה להם לגשלה אני נחלקם ואתה לא-תתנו להם בישראל אני אחרתם:
 29 המזקה והמקלות והאשם המה יאכלום וכל-יחכם בישראל להם יתנו:
 30 וכאשית כל-בפבורי כל וכל-תרומת כל מפל תרומותיכם לבתנים יתה וכאשית ערסותיכם תתנו לפתח להנים בקכה אל-ביתך:
 31 כל-גבולה וטרפה מן-העור ומן-הטמאה לא יאכלו הפתנים: פ

42

1 ויזאנני אל-הקצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל-הלשקה אשר נגד הנזרה ואשר-נגד הבנין אל-הצפון:
 2 אל-פני-ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות:
 3 ונגד העשירים אשר לקצר הפנימי ונגד רצפה אשר לקצר החיצונה אחיך אל-פני-אחיך כ שמשלים:
 4 ולפני הלשכות מולך עשר אמות רחב אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:
 5 והלשכות העליות קצרות כפרו ויבולו ואתיקם מהנה מהתחנות ומהתכלות בנין:
 6 כי משלשלת הנה ואין להן עמודים פעמדי החדרות על-פן וצאל מהתחנות ומהתכלות מהארץ:
 7 ונגד אשר-להחין לעמת הלשכות דרך הקצר החיצונה אל-פני הלשכות ארבע חמשים אמה:
 8 כ-אריך הלשכות אשר לקצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני התיכל מהא אמה:
 9 ומתקחה כ לשכות כ (ומתקחה כ) הלשכות (ק) האלה קטבות כ (המביא ק) מהקדים בבווא להנה מהקצר החיצונה:
 10 ברחב ונגד הקצר דרך הקדים אל-פני הנזרה ואל-פני הבנין לשכות:
 11 ורובך לבנינים כמראה הלשכות אשר דרך הצפון פארקן פן רחבן וכל מוצאייהו וכמשפט-יהו ובהתיחן:
 12 וכתפתי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך פניו הנזרה הגנה דרך הקדים בבואו:
 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל-פני הנזרה הנה ו לשכות הקדש אשר יאכלו-ישם הפתנים אשר-קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו ו קדשי הקדשים והמקחה והמפתח והאשם פי המקום קדש:
 14 בבואם הפתנים ולא-יצאו מהקדש אל-הקצר החיצונה ושם יניחו כגדיותם אשר-ישרתו ביהו כ-יין-קדש הנה ולבשו כ (ולבשו ק) בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם:
 15 וכלה אדמיות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדו סביב וסביב:
 16 מדד רוח הקדים בקנה המדה חמשי אמות כ (מאות ק) קנים בקנה המדה סביב:
 17 מדד רוח הצפון חמשי-מאות קנים בקנה המדה סביב:
 18 מדד רוח הדרום מדד חמשי-מאות קנים בקנה המדה:
 19 סבב אל-רוח תים מדד חמשי-מאות קנים בקנה המדה:
 20 לארבע רוחות מדדו חוקה לו סביב ו

סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל:
43
 1 ויזכנני אל-השער שער אשר פנה דרך הקדים:
 2 והנה פבור אליה ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים וקאמן האיה מכברו:
 3 ויכמראה המראה אשר קאיתי פמראה אשר-קאיתי בבאי לשחת את-העיר ומראות פמראה אשר קאיתי אל-המרחב ואפל אל-פניו:
 4 וכבוד יהוה בא אל-הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים:
 5 והשאנני רוח ותיבאני אל-הקצר הפנימי והנה מלא כבוד-יהוה הבית:
 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואשי תנה עמד אצלי:
 7 ויאמר אלי כן-אדם אתמקום כסאי ואתמקום פפות רגלי אשר אשר-כשם בחרך כני-ישראל לעולם ולא וטמאו ערד בית-ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בנותם וכפגרי מלכיהם במותם:
 8 בהתם ספם אדספי ומזותם אצל מזותי והקיר ביני ובניניהם וטמאו ו אתשם קדשי בהתעבותם אשר עשו ואכל אתם באפי:
 9 עשה וכתסו את-זנותם ופגרי מלכיהם מפני ושמנתי בחוכם לעולם: ס
 10 אהה כן-אדם הוד את-בית-ישראל את-הבית ויקלמו מעזנותיהם ויקדו את-הבית:
 11 ואם-יכלמו מכל אשר-עשו צורת הבית והכנותו ומוצאו ומבואו וכל-צורתו ואת כל-חקתיו וכל-צורתיו כ (צורתיו ק) וכל-הודלו כ (תורתיו ק) חודע אורחם וכתב לעיניהם וישמרו ויתקדשו וישעו אותם:
 12 זאת תורת הבית על-ראש הדר כל-גבולו סביב ו סביב קדש קדשים הגהזאת תורת הבית:
 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח ותיק האמה והאמה-רחב ויבולה אל-שפתה סביב ורת האחד וזה גב המזבח:
 14 ומסוך הארץ עד-העזרה המתחלנה שטים אמות ורחב אמה אחת ומעזרה קטמנה עד-העזרה הגולה ארבע אמות ורחב האמה:
 15 והמראל ארבע אמות ומקראאיל כ (ומקראאיל ק) ולמעלה מהקנות ארבע:
 16 וקראאיל כ (המקראאיל ק) שטים עשורה אורך בשמים עשורה רחב רביע אל ארבעת רבעייו:
 17 והעזרה ארבע עשורה ארך פארבע עשורה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והתיקלה אמה סביב ומשלחתו פנות קדים:
 18 ויאמר אלי כן-אדם פה אמר אזני יהוה אלה חקות המזבח ביום הששתו להעלות עליו עולה ולזרוק עליו דם:
 19 ונתתה אל-הפתנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי גאם אזני יהוה לשרתני פך כן-בקר לחסאת:
 20 ולקחת ממנו ונתתה על-ארבע קרנתיו ואל-ארבע פנות העזרה ואל-הגבול סביב וחסאתו אוחו וכפרתהו:
 21 ולקחת את הפך חסאתו ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש:
 22 ובוים השני הקרוב שער-עוים תמים לחסאת וחסאו את-המזבח כאשר חסאו בפר:
 23 בכלותך חסאת הקרוב פך כן-בקר תמים ואל מן-הצאן תמים:
 24 והקבכתם לפני יהוה והשליכו הפתנים

עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה:
 25 שבעת ימים תעשה שער-חסאת ליום ופר כן-בקר ואל מן-הצאן תמים וישו:
 26 שבעת ימים וכפרו את-המזבח ומדו אוחו ומלאו דמו כ (ידיו ק)
 27 ויכלו את-התמים ס ותנה ביום השמיני והלחה יעשו הפתנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמיתכם וכראיתי אתכם גאם אזני יהוה: ס

44

1 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
 2 ויאמר אלי והנה השער הזה סגור והנה לא יפתח ואשי לא-יבא בו כי יהוה אל-הי-ישראל בא בו והנה סגור:
 3 את-הנשיא נשיא הוא ושכפיו לאכול כ (לאכול-להם ק) לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדבריו יציא:
 4 ויבאני דרך-שער הצפון אל-פני הבית וארא והנה מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה ואפל אל-פניו:
 5 ויאמר אלי יהוה כן-אדם שים לבך וראה כענין וכאניך ששע את כל-אשר אני מדבר ארך לכל-חקתו בית-יהוה ולכל-הודלו כ (תורתיו ק) ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
 6 ואתמך אל-מרי אל-בית ישראל פה אמר אזני יהוה הכי-לכם מכל-חטאותיכם בית ישראל:
 7 כהביאכם בני-בקר ערלי-לב וערלי-בשר להיות במקדשי למללו את-ביתי כהקריבכם את-לחמי חלב ודם ונפרו את-פירותי אל כל-חטאותיכם:
 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרותי במקדשי לכם:
 9 כה-אמר אזני יהוה כל-בן-בקר עקר לב אשר בוקר בני ישראל:
 10 כי אם-הלוים אשר חטאו מעלי בהתעו ישראל אשר תעו מעלי אחריו גלוליהם ונשאו עונם:
 11 והיו במקדש משרתים פקדתי אל-שערי הבית ומשרתים את-הבית המה וישמטו את-העלה ואת-המזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם:
 12 וען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית-ישראל למכשול עון על-פן נשאתי ירי עליהם גאם אזני יהוה ונשאו עונם:
 13 על-פל-קדשי אל-קדשי הקדשים ונשאו כלמקם וחטאותם אשר עשו:
 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדו וכלל אשר יעשה בו: פ
 15 והפתנים הלוים בני צדוק אשר שמרו המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם גאם אזני יהוה:
 16 המה יבואו אל-מקדשי והמה יקרבו אל-שלחני לשרתני ושמרו את-משמרותי:
 17 ותנה בבוואם אל-שערי הקצר הפנימית כגדיו ויקשו ולא-יעלה עליהם צמר:
 18 פארי פשתים יהיו על-מנתיהם ויהיו על-ראשם ומכנסו פשתים יהיו על-מנתיהם לא יחגרו בנות:
 19 ובצאתם אל-הקצר החיצונה אל-הקצר החיצונה אל-הקם וישטו את-גדניהם אשר-המה משמרתם גם והניחו אותם בלשבת הקשש וכלשו בגדים אחרים ולא-יקדשו את-הקם בגדניהם:
 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסוים וכסמו את-ראשיהם:

21 ויבפיהלכם את-הארץ בנחלה תרמום תרומה ליהוה וקשש הדרך ארך חמשה ועשרים אלה ארך ורחב עשרה אלה קדש-הוא ככל-גבולה סביב:
 2 ויהנה מזה אל-הקדש חמש מאות כחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מן-קשש לו סביב:
 3 ומן-המדה הזאת תמור ארך חמש כ (חמש ק) ועשרים אלה ורחב עשרה אלאים ובין-הנה המקדש קדש קדש:
 4 קדש מן-הארץ הוא לפתנים מן-הקדש יהנה הקרבים לשרת את-יהוה ותנה להם מקום לבתים ומקדש למקדש:
 5 ומחמשה ועשרים אלה ארך ועשרת אלאים רחב לאחזה עשרים לבת:
 6 ואתה העיר תתנו חמשת אלאים רחב ואתך חמשה ועשרים אלה לעמת תרומת הקדש כל-בית ישראל יהוה:
 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזה העיר אל-פני תרומת-הקדש ואל-פני אחזה העיר מפאת-ים מזה ומפאת-קדמה קדמה ואתך לעמות אחד התלקים מגבול ים: אל-גבול קדימה:
 8 לארץ ויהיה לו לאחזה בישראל ולא-יוני עוד נשיאי אדעמי והארץ יתנו לבית-ישראל לשבתייהם:
 9 כה-אמר אזני יהוה כביתכם נשיא ישראל חמס וחד חסירו ומשפט וצדקה עשו חרימו גרשתים מעל עמי גאם אזני יהוה:
 10 מאוני-צדק ואפת-צדק ובת-צדק יהי לכם:
 11 האיפה והכת תבין אחד יהנה לשאת מעשר החמר הבת ונשירת החמר האיפה אל-החמר יהנה מתפגתו:
 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשורה וטמשה שקל המנה יהנה לכם:
 13 זאת תרומה אשר תרמו ששית האיפה מחמר חמשים וששית האיפה מחמר השערים: וחסק השמן הבת משער הבת מן-הפך עשרת הפתים חמר כ-עשרת הפתים חמר:
 15 ושה-אחת מן-הצאן מן-מפאתים מששקה

45

1 ויבפיהלכם את-הארץ בנחלה תרמום תרומה ליהוה וקשש הדרך ארך חמשה ועשרים אלה ארך ורחב עשרה אלה קדש-הוא ככל-גבולה סביב:
 2 ויהנה מזה אל-הקדש חמש מאות כחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מן-קשש לו סביב:
 3 ומן-המדה הזאת תמור ארך חמש כ (חמש ק) ועשרים אלה ורחב עשרה אלאים ובין-הנה המקדש קדש קדש:
 4 קדש מן-הארץ הוא לפתנים מן-הקדש יהנה הקרבים לשרת את-יהוה ותנה להם מקום לבתים ומקדש למקדש:
 5 ומחמשה ועשרים אלה ארך ועשרת אלאים רחב לאחזה עשרים לבת:
 6 ואתה העיר תתנו חמשת אלאים רחב ואתך חמשה ועשרים אלה לעמת תרומת הקדש כל-בית ישראל יהוה:
 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזה העיר אל-פני תרומת-הקדש ואל-פני אחזה העיר מפאת-ים מזה ומפאת-קדמה קדמה ואתך לעמות אחד התלקים מגבול ים: אל-גבול קדימה:
 8 לארץ ויהיה לו לאחזה בישראל ולא-יוני עוד נשיאי אדעמי והארץ יתנו לבית-ישראל לשבתייהם:
 9 כה-אמר אזני יהוה כביתכם נשיא ישראל חמס וחד חסירו ומשפט וצדקה עשו חרימו גרשתים מעל עמי גאם אזני יהוה:
 10 מאוני-צדק ואפת-צדק ובת-צדק יהי לכם:
 11 האיפה והכת תבין אחד יהנה לשאת מעשר החמר הבת ונשירת החמר האיפה אל-החמר יהנה מתפגתו:
 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשורה וטמשה שקל המנה יהנה לכם:
 13 זאת תרומה אשר תרמו ששית האיפה מחמר חמשים וששית האיפה מחמר השערים: וחסק השמן הבת משער הבת מן-הפך עשרת הפתים חמר כ-עשרת הפתים חמר:
 15 ושה-אחת מן-הצאן מן-מפאתים מששקה

אלפים קדימה ועשתק אלפים: זמה ונתיה לעמט תרומת הקדש ונתיה תבואתה כ (תבואתו ק) ללקח לעבדי העיר:
 19 וקעבר העיר יעבדוהו מפל שבטי ישראל:
 20 פל-תרומה חמשה ועשרים אלה בחמשה ועשרים אלה קביעת תרימו את-תרומת הקדש אל-אתת העיר:
 21 והנותר לנשיא מזה ו המזה ו לתרומת-הקדש ולאתת העיר אל-פני חמשה ועשרים אלה תרומה עד-גבול קדימה וזמה עליפני חמשה ועשרים אלה על-גבול זמה לעמט חלקים לנשיא ונתיה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכו כ (בתוכו: ק)
 22 ומאתת הלויים ומאתת העיר בתוך אשר לנשיא ונתיה בין ו גבול ונתיה ובין גבול בגימל לנשיא ונתיה:
 23 ונתה השבטים מפאת קדימה עד-פאת-זמה בגימל אחר:
 24 ועל ו גבול בגימל שמעון אחר:
 25 ועל ו גבול שמעון מפאת קדימה עד-פאת-זמה יששכר אחר:
 26 ועל ו גבול יששכר מפאת קדימה עד-פאת-זמה ובולן אחר:
 27 ועל ו גבול ובולן מפאת קדימה עד-פאת-זמה גד אחר:
 28 ועל גבול גד אל-פאת נגב תימנה ונתיה גבול מתמר מי מריבת קדש ונתיה על-נתים הגדול:
 29 זאת הארץ אשר-תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה חלקותם נאם אדני יהוה: פ
 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה:
 31 ועשרי העיר על-שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער האובן אחר שער יהודה אחר שער לוי אחר:
 32 ואל-פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה שער יוסף אחר שער בגימל אחר שער דן אחר:
 33 ופאת-נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחר שער יששכר אחר שער ובולן אחר:
 34 ופאת-זמה חמש מאות וארבעת אלפים שערים שלשה שער גד אחר שער אשר אחר שער נפתלי אחר:
 35 סביב שמנה עשר אלה ושם-העיר מיום יהוה ושמנה:

DANIEL

1

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה קא נבוכדנאצר מלך-בבל וירושלם ויצר עליה:
 2 ויתן אדני גידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת כלי בית-האלהים ונביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת-הפלים הביא בית אוצר אלהיו:
 3 ויאמר המלך לאשפניו רב סרסיוו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-הפרתמים:
 4 וילדי אשר אין-בהם כל-מאום כ (מום ק) וטובי מראה ומשפילים בכל-חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר פח בהם לעמד בהיכל המלך וילמדם ספר ולשון פסידים:
 5 וימן להם המלך דבר-יום ביומו מפת-בג ומקצתם ועמדו לפני המלך:
 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזקיהו:
 7 ויגשם להם שר הסרסיוו שמות וישם להניאל

ובין גבול חמת הצר התיכון אשר אל-גבול חורן:
 17 ונתיה גבול מר-נתים הצר עינון גבול דמשק וצפון ו צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון:
 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין-דמשק ומבין גלעד ומבין ארץ ישראל הנדון מגבול עד-נתים חקדמוני חמדי ואת פאת קדימה:
 19 ופאת נגב תימנה מתמר עדמי מריבות קדש ונתיה אל-נתים הגדול ואת פאת-תימנה נגבה:
 20 ופאת-ים תם הגדול מגבול עד-נכח לבוא חמת ואת פאת-ים:
 21 ונתלקחם את-הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל:
 22 ונתיה תפלו אותה מנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר-הולדו בנים בתוכם והיו לכם פארוח בני ישראל אחכם ופלו מנחלה בתוך שבטי ישראל:
 23 ונתיה חשבת אשר-גד חגר אתו ם תתנו ונתיה נאם אדני יהוה: ם
48
 1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל-יד דקד-תתלן ולבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל-יד חמת והיו-לו פאת-קדים תם דן אחר:
 2 ועל ו גבול דן מפאת קדים עד-פאת-זמה אשר אחר:
 3 ועל ו גבול אשר מפאת קדימה עד-פאת-זמה נפתלי אחר:
 4 ועל ו גבול נפתלי מפאת קדימה עד-פאת-זמה מנשה אחר:
 5 ועל ו גבול מנשה מפאת קדימה עד-פאת-זמה אפרים אחר:
 6 ועל ו גבול אפרים מפאת קדים עד-פאת-זמה ראובן אחר:
 7 ועל ו גבול ראובן מפאת קדים עד-פאת-זמה יהודה אחר:
 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד-פאת-זמה ונתיה תרומה אשר-תרימו חמשה ועשרים אלה רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד-פאת-זמה ונתיה חמקדש בתוכו:
 9 ונתיה תרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים:
 10 ואלה תהיה תרומת-הקדש להפגים צפונה חמשה ועשרים אלה וזמה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה אורך חמשה ועשרים אלה ונתיה מקדש-יהוה בתוכו:
 11 לפתגים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא-תעו בהעות בני ישראל פאשר תעו הלויים: ם
 12 ונתיה להם תרומתה מתרומת הארץ קדש קדשים אל-גבול הלויים:
 13 ונתיה לעמט גבול הפגים חמשה ועשרים אלה ארך ורחב עשרת אלפים:
 14 ולא-יוספרו ממנו ולא ימר ולא יעבדו כ (יעבדו ק) ראשית הארץ ביר-קדש ליהוה:
 15 וחמשת אלפים הנתיה ברחב עליפני חמשה ועשרים אלה חל-הוא לעיר למושב ולמגרת ונתיה חמשה ועשרים אלה ורחב עשרת אלפים:
 16 ואלה מלותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-נגב חמש חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-זמה חמש מאות וארבעת אלפים:
 17 ונתה מנרת לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וזמה חמשים ומאתים:
 18 והנותר בארץ לעמט תרומת הקדש עשרת

היא מנחלה:
 17 וכי-יתן מנתה מנחלתו לאחד משבטי ונתיה לו עד-שנת הרזור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה:
 18 ולא-ירפח הנשיא מנחלת העם והונחם מאותם מאותו ונתיה ארץ-בניו למען אשר לא-יפגע עמי איש מאותו:
 19 ויביאני בבוא אשר על-פתח השער אל-המשכות הקדש אל-הפגים הפנות צפונה ונתיה-שם מקום מנחלתם כ (מנחלתם ק) וזמה: ם
 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו-שם הפגים את-האשם ואת-החפאת אשר יאפו את-המנחה בבלתי הוציא אל-החצר החיצונה לקדש את-העם:
 21 ויוציאני אל-החצר החיצונה ויעבירני אל-ארבעת מקצושי החצר ונתיה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר:
 22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מקצעות:
 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הפירות סביב:
 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו-שם משרתי הבית את-זבח העם:
47
 1 וישבני אל-פתח הבית והנה-מים יציאים מתחת מסען הבית קדימה בירפני הבית קדים ונתים ירדים מתחת מקצה הבית הנקיית מנגב למזבח:
 2 ויוציאני דרך-שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל-שער החוץ דרך הפונה קדים והנה-מים מפכים מן-הפתח התימני:
 3 בצאת-המים קדים וכן גידו וזמה אלה בפתח ויעברני במים מי אפסים:
 4 וזמה אלה ויעברני במים מים פדקים וזמה אלה ויעברני מי מקנים:
 5 וזמה אלה ונתל אשר לא-אוכל לעבר ביר-גאו המים מי שחו נתל אשר לא-יעבר:
 6 ויאמר אלי הראית בן-אדם ויולכני וישבני שפת הנחל:
 7 בשוכני ונתנה אל-שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל-הגליל והפדמונה וירדו על-השקעה ובאו תמה אל-הנקה המוצאים ונקפאו כ (ונקפו ק) המים:
 9 ונתיה כל-יגפש תיה ואשר-ישלח אל כל-אשר יבוא שם נתלים ונתיה ונתיה דקנה רבה מאד כי כאו שפה המים האלה ונקפאו ותי פל אשר-יבוא שפה הנחל:
 10 ונתיה יעמדי כ (עמדו ק) עליו דגנים מעין גדי וערעין עגלים משפוח חרמים ותי ונתיה תהיה דגתם פדגת תים הגדול בה מחד:
 11 בצאתו כ (בצאתו ק) ונקפאו ולא-ירפאו למלח נתניה:
 12 ועל-הנחל יעלה על-שפתו מזה ומזה ו כל-יער-מאכל לא-יבול עלהו ולא-יותם פרוי לתדשו וכפר פי מימיו מן-המקדש תה יוצאים נקיי: ם (ונתיה ק) פרוי ולא-מל עלהו לתרופה: ם
 13 פה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתגללו את-הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חקלים:
 14 ונתלקחם אותה איש ב אחיו אשר נשאתו את-ידו להמה לאבת-הם ונתלה הארץ הזאת לכם מנחלה:
 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מר-נתים הגדול דרך-החל לבוא צדקה:
 16 חמת ברוחה סביב אשר בין-גבול דמשק

ישראל למנחה ולעולה ושלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה:
 16 כל העם הארץ יהיו אל-התרומה הזאת לנשיא בישראל:
 17 ועל-הנשיא ונתה העולות והמנחה והנסך בחגים ובקדשים ובשבתות בכל-מעדתי בית ישראל וזאת-החפאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-השלמים לכפר בעד בית-ישראל: ם
 18 פה-אמר אדני יהוה בראשון פאת לחתש חקח פרי-בן-בקר תמים וחפאת את-המקדש:
 19 ולקח הפתח מדה חפאת ונתה אל-מזוזות הבית ואל-הנשיא פיות העזרה למזבח ועל-מזוזות שער החצר הפנימית:
 20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי ובכפתם את-הבית:
 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש ונתה לכם הפסח חג שבועות ימים מצות יאכל:
 22 ועשה הנשיא פיות ההוא בעדו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת:
 23 ושבעת ימיה-הן יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת זאילים תימים ליום שבעת הנמים וחטאת שעיר עזים ליום:
 24 ומנחה איפה לפר ואיפה לזיל יעשה ושמן חין לאיפה:
 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בהן יעשה באלה שבעת הנמים בחפאת בעלה ובמנחה ובשמן: ם
 1 פה-אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים ונתיה סגור ששת ימי המששה יביום השבת ופתח ויביום החודש יפתח:
 2 וקא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על-מזוזות השער ועשו הפגים את-עולתו ואת-שלמיו והשתתחו על-מפתן השער ויצא ונתער לארבע עדי-הקרב:
 3 והשתתחו עדי-הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובקדשים לפני ונתיה:
 4 ונתלה אשר-ינקה הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תימים וזיל תמים:
 5 ומנחה איפה לזיל ולקבשים מנחה מתת-ידו ושמן חין לאיפה:
 6 ויביום החדש פר בן-בקר תימים וששת כבשים וזיל תימים יהיו:
 7 ואיפה לפר ואיפה לזיל יעשה מנחה ולקבשים פאשר תשיג ידו ושמן חין לאיפה:
 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער לבוא ובדברו יצא:
 9 ובבוא עמי-הארץ לפני יהוה פמועדים תהא דרך-שער צפון להשתתחות וצא דרך-שער נגב והתא דרך-שער נגב יצא דרך-שער צפונה לא ושוב דרך השער אשר-פא בו פי גבול יצא: ם (יצא: ק)
 10 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצא:
 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לזיל ולקבשים משת-ידו ושמן חין לאיפה: ם
 12 וכי-יעשה הנשיא נדבה עולה אר-שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את-עולתו ואת-שלמיו פאשר יעשה ביום השבת ויצא וקרא את-השער אחרי צאתו:
 13 וקבש בן-שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו:
 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית חתין לרם את-הסלת מנחה ליהוה חתון עולם תמיד:
 15 וקשש: ם (ק) את-הקבש ואת-המנחה ואת-השמן בבקר בבקר עולת תמיד: פ
 16 פה-אמר אדני יהוה ביר-יתן הנשיא מנתה לאיש מבניו נתלתו היא לבניו ונתיה את-הם

נפלין פלעממא אנטא ולשנא סגדון לצלם
 דהקא די הקום גבוהנצצר מלפא:
 8 פל-קבל דנה פהדומנא קרבו גברון פשקאון
 ואכלו קרצאון די יהודה:
 9 ענו ואמרין לגבוהנצצר מלפא מלפא
 לעלמן חיי:
 10 אנתה כ (אנתה ק) מלפא שמת טעם די
 פל-אנט דירושמע קל קרנא משרוקתא קיטלים
 כ (קתרוס ק) שפקא פסנתרין וסופגיה כ
 (וסופגיה ק) וכל גני זמרא ופל ויסגד לצלם
 דהקא:
 11 ומרד-יאל ופל ויסגד וקראמא לגוא-אחון
 נורא וקראמא:
 12 אימי גברון והודאון דירמינא ויהאון
 על-עבדיה מדינת פבל שרדך מישך ועבד גנו
 גברוא אלך לא-שמי עלך כ (עלך ק) מלפא
 מעם לא-למנא כ (לא-למנא ק) לא פלחון וצלם
 דהקא די הקימא לא סגדון: ׀
 13 באדון גבוהנצצר פרגו וחסא מטר לתותיה
 לשדךך מישך ועבד גנו באדון גברוא אלך
 חיתי קדם מלפא:
 14 ענה גבוהנצצר ואמר לחון הצדא שרדך
 מישך ועבד גנו לאלמי לא אימיכון פלחון
 וצלם דהקא די הקימא לא סגדון:
 15 פגן נא אימיכון עתידין די בעדנא
 דירושמעון קל קרנא משרוקתא קיטלים כ
 (קתרוס ק) שפקא פסנתרין וסופגיה וכל א
 גני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא דירעבדת
 וסן לא חסגדון פהשעתה תתקוון לגוא-אחון
 נורא וקראמא ומרד-יאל אלה די ישיובנכון
 מרד-י:
 16 ענו שרדךך מישך ועבד גנו ואמרין למלפא
 גבוהנצצר לא-חשחון אנתנה על-דנה פתגם
 להקביותך:
 17 סן אימי אלתנא דיראנתנא פלחון וכל
 לשיזבותנא מראחון נורא וקראמא ומרד-י
 מלפא ישיוב:
 18 וסן לא ידע לענואלך מלפא די
 לא-למנא לא-אימינא כ (אימינא ק) פלחון
 וצלם דהקא די הקימא לא סגד:
 19 באדון גבוהנצצר התמלי קמא וצלם
 אנפודי אשתגו כ (אשתגו ק) על-שרדךך מישך
 ועבד גנו ענה ואמר למזא לאחונא חרש-שבעה
 על די תנה למננה:
 20 ולגברין גברי-יאל די בסולת אמר לכפפתה
 לשרדךך מישך ועבד גנו למרמא לאחון נורא
 וקראמא:
 21 באדון גברוא אלך פפתו פסרפליחון
 פמישולון כ (פמישולון ק) וכרפלתחון
 ולבשיחון ומרד-יאל לגוא-אחון נורא וקראמא:
 22 פל-קבל דנה מרדי מלת מלפא מחצפה
 ואחונא אזוה ותיכא גברוא אלך די חסקו
 לשדךךך מישך ועבד גנו קטל חפון שביבא די
 נורא:
 23 וגברוא אלך תלתחון שרדךך מישך ועבד
 גנו נפלו לגוא-אחון-נורא וקראמא מכפתיו: פ
 24 אדון גבוהנצצר מלפא תנה וקם
 דהקפתלה ענה ואמר להמברויה חלא גברון
 חקתא קרינא לגוא-נורא מכפתיו עגיו ואמרין
 למלפא וציבא מלפא:
 25 ענה גברוא הא-אנה תנה גברין ארבעה
 שכוון מחלכין פגוא-נורא וקבל לא-אימי פחון
 ורובה די קביענא כ (רביענא ק) דמא
 לבר-אלחון: ׀
 26 באדון קרב גבוהנצצר לתרע אחון נורא
 וקראמא ענה ואמר שרדךך מישך ועבד-גנו
 עבדויה דיראלתה עלנא: כ (עלנא ק) פקו
 ואחו באדון גפקון שרדךך מישך ועבד גנו
 מרד-יאל נורא:
 27 ומתפשטין אהשדפנינא סגניא ופחתא
 וחסברוי מלפא חנון לגברוא אלך די לא-שלט
 נורא גנשמחון ושער ראשחון לא התקוון
 וסרפליחון לא שנו וביס נור לא ענתה סגדון:
 28 ענה גבוהנצצר ואמר פרדך אלחון

אלה שמא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא
 ימכילך:
 38 ובכל-די דאחון כ (דורין ק) פמינאנשא
 חיות פרא ועור-שמאי ירב בינד ותשלטך
 פלחון אנתה כ (אנתה-יאל ק) ראשה די
 דהקא:
 39 ובהדךך חקום מלכו אחרו ארעא מנד
 ומלכו מלי-טנא כ (תלי-טנא ק) אחרו די גחשא
 די תשלט בכל-ארעא:
 40 ומלכו רביענא כ (רביענא ק) תנא
 חקופה פפרזלא פל-קבל די פרזלא מחסך
 ותשל פלא וכפרזלא דיר-קרעע פל-אלין תדק
 ותרע:
 41 ודיר-טננה קנלא ואצבעתה מגלון כ
 (מגלון ק) חסר דיר-פסח ומגלון כ (ומגלון ק)
 פרזל מלכו פלינה תננה ומר-נצבתה די
 פרזלא למנא-יבא פל-קבל די תותיה פרזלא
 מערב פחסר טנא:
 42 ואצבעת קנלא מגלון כ (מגלון ק) פרזל
 ומגלון כ (ומגלון ק) חסר מר-קצת מלכותא
 תננה חקופה ומנה תננה תביקתה:
 43 די כ (ודי ק) תותי פרזלא מערב פחסר
 טנא מתקשרון לחון בורע אנשא ולא-לחון
 דקרון דנה עס-דינה הא-כרדי פרזלא לא
 מתערב עס-חספא:
 44 ובו-ימיוחון די מלכוא אנון וקום אלה שמנא
 מלכו די לעלמן לא תתסבל ומלכותה לעם
 אחרן לא תשתבך תדק ותסיר פל-אלין
 מלכותה ותיא חקום לעלמנא:
 45 פל-קבל דיר-יחנות די מטרוא אהננה אכן
 דיר-אלך בידון ומקבת פרזלא נחשא חספא
 פספא ונדקא אלה רב הורע למלפא מה די
 למזא אחרי דנה וציב חקמא ומהימן
 פשרה: פ
 46 באדון מלפא גבוהנצצר נפל על-אנפודי
 ולדניאל סגד ומנחה וגיחחון אמר לגסכה
 לה:
 47 ענה מלפא לדניאל ואמר מר-קשט די
 אלחון הוא אלה אלחון וקרא מלכין וגלה
 חוין די וכלת למללא קוז דנה:
 48 אדון מלפא לדניאל רבי ומתנן דברבן
 גשיאן וסגדויה על פל-מדינת פבל
 ורבי-סגניו על פל-חכמי פבל:
 49 ודניאל בשא מר-מלפא ומני על עבדיה
 די מדינת פבל לשדךך מישך ועבד גנו
 ודניאל פתרע מלפא: פ

3

1 גבוהנצצר מלפא עבד צלם דיר-דב רומה
 אטון שחון פתיה אטון שת אקומה בבקשת
 דורא במדינת פבל:
 2 וגבוהנצצר מלפא שלח למכנש א
 לא-חשדפנינא סגניא ופחתא אהר-נורא
 גברוא דתברוא תפתיא וכל שלטני מדינתא
 למזא לחנפת צלמא די חקום גבוהנצצר
 מלפא:
 3 באדון מתכנשין אהשדפנינא סגניא
 ופחתא אהר-נורא גברוא דתברוא תפתיא
 וכל שלטני מדינתא לחנפת צלמא די חקום
 גבוהנצצר מלפא וקאמין כ (וקאמין ק) לקבל
 צלמא די חקום גבוהנצצר:
 4 ובריווא קרא בחיל לבון אמרין עממא
 אנטא ולשנא:
 5 בעדנא דירושמעון קל קרנא משרוקתא
 קיטרוס כ (קתרוס ק) ספקא פסנתרין
 סומפנינה וכל גני זמרא תפלון ותסגדון לצלם
 דהקא די חקום גבוהנצצר מלפא:
 6 ומרד-יאל ופל ויסגד פהשעתה וקראמא
 לגוא-אחון נורא וקראמא:
 7 פל-קבל דנה פהדומנא פדי שמעין
 פל-עממא קל קרנא משרוקתא קיטרוס כ
 (קתרוס ק) שפקא פסנתרין וכל גני זמרא

וכשדי:
 11 ומלפא דיר-מלפא שאל זקורה ואחרן לא
 איתי די יסונה קדם מלפא לסן אלחון די
 מרד-יאל עס-שפרא לא איהויה:
 12 פל-קבל דנה מלפא גסם וקרא שניא ואמר
 להוקדה לכל חכמי פבל:
 13 ודנא נפקת ומחמינא מתקשילון ובעו
 דניאל ומברויה להתקשלה: פ
 14 באדון דניאל חתיב עטא וטעם לאריוך
 רב-שפתנא די מלפא די נפק לקשלה לחכמי
 פבל:
 15 ענה ואמר לאריוך שלימא דיר-מלפא
 על-מק דתא מסחצפה מר-קדם מלפא אדון
 מלפא הודע אריוך לדניאל:
 16 ודניאל על ובעה מר-מלפא די זמן
 ומר-לח ופשרא לתנותה למלפא: פ
 17 אדון דניאל לביתיה אזל ולתננה מישאל
 ועגריה חכרויה מלפא הודע:
 18 ורחמין למכנא מר-קדם אלה
 שמנא על-כרזה דנה די לא וחדון דניאל
 ומברויה עס-שאר חכמי פבל:
 19 אדון דניאל בתנא דיר-ליליא קוז גלי
 אדון דניאל פחד לאלת שמנא:
 20 ענה דניאל ואמר למזא שמא דיר-אלתה
 ככרך מר-עלמא ושר-עלמא די חקמא
 וגברותה די לה-יאו:
 21 והוא מהשנא עדינא ומננא מהעדה מלכין
 ומקום מלכין ירב חקמא לחכמין ומנדשא
 לדעי בינה:
 22 הוא גלא עמיקתא ומסתררת ידע מה
 בחשוכא ונדמיקא כ (והורא ק) עמה שרא:
 23 וכל אלה אכתי מחורא ומשכח אנה די
 חקמא וגבורתה וקבת לי ובען הודענא
 דיר-בענא מנד דיר-מלת מלפא הודענא:
 24 פל-קבל דנה דניאל על על-אריוך די מני
 מלפא להוקדה לחכמי פבל אזל וכן
 אמר-לה לחכמי פבל אל-תחויבד שלטני קדם
 מלפא ופשרא למלפא אחנא:
 25 אדון אריוך דהתקשלה חנעל לדניאל קדם
 מלפא וכן אמר-לה דיר-שפפתה גבר מר-בני
 גלותה די יהודי די פשרא למלפא יהודע:
 26 ענה מלפא ואמר לדניאל די שמא
 בלמשאר לא-ימנא כ (אימינא ק) פתל
 להודענא חקמא דיר-יחנות ופשרה:
 27 ענה דניאל קדם מלפא ואמר קוז
 דיר-מלפא שאל לא חכמין אשפין חרשין
 גזרון וכלון להסתנה למלפא:
 28 פרם איתי אלה בשמנא גלא חוין הודע
 למלפא גבוהנצצר מה די לחנא פאחרית
 וצנא חקמך וסנו ראשך על-משפכך דנה
 הוא: פ
 29 אנתה כ (אנתה ק) מלפא רבינך
 על-משפכך סלקו מה די למזא אחרו דנה
 וגלא רניא הודעך מרדי לחנא:
 30 ואנה לא בחקמה דיר-אימי כ (מרב-ל-מנא
 קוז דנה גלי לי לסן על-עבדת די פשרא
 למלפא יהודעון ורעיוני לבכך תנענע:
 31 אנתה כ (אנתה ק) מלפא תנה מות ואלו
 צלם חד שניא צלמא דבן רב ויחיה ותיור קאם
 לקבלך וכוה דחיל:
 32 וקרא צלמא ראשה דיר-דב די גחשא
 ודקעויה די כסר מעויה וקראתה די גחשא:
 33 שקויה די פרזל קנלויה מגלון כ (מגלון ק)
 די פרזל ומגלון כ (ומגלון ק) די חסר:
 34 תנה מות עד די תתגורת אכן דיר-אל
 בידון ומקת לצלמא על-רבגלויה די פרזלא
 ותספא ותקדת חפון:
 35 באדון דקו כסרה פרזלא חספא נחשא
 פספא ונדקא והוו פער מר-אר-קמט ונשא
 חפון רוחא וכל-אחר לא-תשתבך לחון ואנטא
 די-ימקת לצלמא חות לשור רב ומלת
 פל-ארעא:
 36 דנה חקמא ופשרה נאמר קדם-מלפא:
 37 אנתה כ (אנתה ק) מלפא מלכא די

בלמשאר ולתננה שרדךך ולמישאל מישך
 ולעגריה עבד גנו:
 8 וישם דניאל על-לבו אשר לא-יהתנאל
 בפפתו חקמך וכוין משתיו ונבקש משר
 הסריסין אשר לא-יהתנאל:
 9 וסן חקמא אהר-נורא לחסר ולחכמים
 לפני שר הסריסין:
 10 ויאמר שר הסריסין לדניאל ורא אמי
 אהר-אלני חקמך אשר מנה אהר-מלכום
 ואהר-משתיכם אשר למזא ורא אהר-פניכם
 ועפים מר-חלדים אשר פנילכום ותיבתם
 אהר-אשיל חקמך:
 11 ויאמר דניאל אל-חמלצר אשר מנה שר
 הסריסין על-דניאל תננה מישאל ועגריה:
 12 גסינא אהר-עבדך ימים עשוקה ויתגדלנו
 מר-חלדים ונאכלה ומים ונשתה:
 13 ויקאו לפני מראינו ומרמא חלדים
 האכלים את פפתו חקמך וכאשר תרמא עשה
 עס-עבדך:
 14 וישמע לחם לדבר תנה ונגסם ימים עשוקה:
 15 ומקצת ימים עשוקה נראה מר-איהם טוב
 וברוא שר מר-פל-חלדים האכלים את
 פפתו חקמך:
 16 ויהי חמלצר נשא אהר-פחתגם וכוין משתיכם
 וסן לחם חסריים:
 17 וחלדים האלה ארבעתם וסן לחם
 האלהים מדע ותשפל פל-ספר ותקמה
 ודניאל חבון פל-חזון וחלמות:
 18 ולמקצת חמיו אשר-אמר חקמך להביאם
 וביאם שר הסריסין לפני גבוהנצצר:
 19 ויכבר אהם חקמך ולא נמצא מקום
 פדניאל תננה מישאל ועגריה ונעמדו לפני
 חקמך:
 20 וכל דבר חקמת בינה אשר-בקש מהם
 חקמך ונמצאם עשר ידות על פל-חממטין
 האשפים אשר פל-מלכותו:
 21 ויהי דניאל ערשנת אחת לכוכש
 חקמך: ׀

2

1 ובשנת שתיים למלכות גבוהנצצר חלם
 גבוהנצצר חלמות ותתפעם רוחו וישנתו ונתתה
 עליו:
 2 ויאמר חקמך לקרא לחרמטין ולאשפים
 ולמכשפים ולכשדים להגיד חקמך חלמתיו
 ויבאו ונעמדו לפני חקמך:
 3 ויאמר לחם חקמך חלום חלמתי ותפעם
 רוחי לדעת אהר-חלום:
 4 ונדברו חכמיים חקמך אקמית מלפא
 לעלמן חיי אמר חקמא לעבדך כ (לעבדך
 ק) ופשרא נחנא:
 5 ענה מלפא ואמר לשפנינא כ (לכשנא ק)
 מלפא מני אזקא סן לא תהודעונני חקמא
 ופשרה חכמין תתעבדון ויבטיכון גנלי
 תשמון:
 6 וסן חקמא ופשרה חסחון מתנן ונכוכה ויקר
 שניא חקמלון מר-קמטו לסן חקמא ופשרה
 חזוני:
 7 ענו תנינה ואמרין מלפא חקמא יאמר
 לעבדויה ופשרה נחנא:
 8 ענה מלפא ואמר מר-ציב ידע אנה די עדינא
 אחון וכוין פל-קבל די תויוחון די אזקא מני
 מלפא:
 9 סן חקמא לא תהודענני חסחיה תחבון
 ומלה כדכה ושחיתה חקמא חן כ
 (הודמחון ק) למאמר קמטו עד די עדינא
 אשנא לסן חקמא אמרו לי ואנענע די פשרה
 חסחונני:
 10 ענו שמנא כ (כשנא ק) קדם-מלפא
 ואמרין לא-אימי אנט על-משפפתה די מלת
 מלפא ויכל להסתנה פל-קבל די פל-חקמך רב
 ושלט מלת כדנה לא שאל כל-חכמטין ואשר

החלה:

- 24 בארבע מן הקדמונה שלום פסא דייקא
- וכתבא דנה רשים:
- 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסיו:
- 26 דנה פשר-מלקחא מנא מנא אלקה מלכותך ותשקמה:
- 27 תקל תקולקתא במאונגא והשתכחת ססיר:
- 28 פסא פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס:
- 29 בארבע ארס בלשאצר ותלבישו לדניאל ארנגנא וזמנוקא כ (והמניקא כ) דייקבא
- על-צוארה וכתבא עלוהי דייקבא שליט תלקח במלכותא:
- 30 פה בליקיא קטיל בלשאצר מלקא בשקא כ (כשדקא כ) פ

6

- 1 ודרגוש שקא כ (מקדא כ) קבל מלכותא קבר שניו שתיו ותרתיו:
- 2 שפר קרם דרגוש וקרים על-מלכותא לאחשדופניא מאה ועשרין די לחון בל-מלכותא:
- 3 ועלא מנהון סרבינו תלקא די דניאל סר-מהון דייקבא אחשדופניא אליו יקבין לחון עמא ומלקא לא-לחוא וזקי:
- 4 אדיו דניאל דנה תוא מהנצח על-סרכיא ואחשדופניא בליקבל די רום ותיקא פה ומלקא עשית להקמותה על-כל-מלכותא:
- 5 אדיו סרכיא ואחשדופניא תו עינו עלה להשפחה לדניאל מצד מלכותא ובלעלה ושחיתה לא-יכלין להשפחה בליקבל די-מהון הוא וכל-שיו ושחיתה לא השפכתה עלוהי:
- 6 אדיו גבתיא אלך ארמין די לא נמשבח לדניאל דנה בליקבל לחון השפחה עלוהי בנה אלהי:
- 7 אדיו סרכיא ואחשדופניא אלן דרגשו על-מלקא וכן ארמין לה דרגוש מלקא לשלמו תוי:
- 8 אהעעטו פל א סרכי מלכותא סנגיא ואחשדופניא תסרכיא ופחותא לקומה קום מלקא ולתקפח אסר די בל-די-קובעה בעו מר-כל-אלה ואגש עדי-ומין תלתיו לחון מנד מלקא יקרמא לגב אהו-תוא:
- 9 פנ מלקא תקום אסרא ותהשם פתבא די לא להשגיח פת-די-מדי ופרס די לא תעדא:
- 10 בליקבל דנה מלקא דרגוש רשם פתבא ואסרא:
- 11 ודניאל פדי ידע די-רשים פתבא על לביה וכוין פתיסן לה בעליה נגד וירושלם וזמניו תלקח בויקא הוא א פתך על-פרכוהי ומצלא ומדא קדם אלהה בליקבל דייקבא עבר מר-קדמת דנה:
- 12 אדיו גבתיא אלך דרגשו והשפחו לדניאל בשא ומתחנן קדם אלהה:
- 13 בארבע קריבו ואמרין קדם-מלקא על-אסר מלקא תלא אסר השמק די בל-אגש דיי-קבעה מר-כל-אלה ואגש עדי-ומין תלתיו לחון מנד מלקא יקרמא לגב אהו-תוא ענה מלקא ואמר יציבא מלקא כתי-מדי ופרס דיי-לא תעדא:
- 14 בארבע ענו ואמרין קדם מלקא די דניאל די מרביני גלותה די יהוד לא-ישם עלך כ (עלך כ) מלקא מעם על-אסרא די השמק וזמניו תלקח בויקא בשא בעותה:
- 15 אדיו מלקא פדי מלקא שמע שניא בשא עלוהי ועל דניאל שם בל לשו-בותה ועד מעלי שמא תוא משתדר להצלותה:
- 16 בארבע גבתיא אלך דרגשו על-מלקא ואמרין מלקא דע מלקא דיי-ת לדי מדי ופרס דיי-כל-אסר וקדם דיי-מלקא וקדם לא להשגיח:
- 17 בארבע מלקא אסר ותותיו לדניאל וקמו

- די-יחבל חבלא די מלקא ומלקא תוה פס דנה די כתבתי:
- 6 אדיו מלקא יודו שוהו ורעיהו ויקבלוהי וקמרי חרצה משפתיו ואר-קבתה די לך גאשו:
- 7 קרא מלקא כחיל להעלה לאשפיא בשקא כ (כשדקא כ) וגזרתי ענה מלקא ואמר ל לחימי בקבל די בל-אגש דיי-קבה פתבא דנה ופשרה יזוניי ארנגנא וזמנוקא כ (והמניקא כ) דייקבא על-צוארה ותלתו במלכותא ישלט:
- 8 אדיו עללין כ (עליו כ) כל לחימי מלקא ולא-יכלין כחבא למקרא יפשיקא כ (ופשרה כ) להודיעה למלכא:
- 9 אדיו מלקא בלשאצר שניא מתקבל ויודו שגנו עלוהי ובר-בכונהי משתבשין:
- 10 מלקתא לקבל מלי מלקא ובר-בכונהי לביה משתיא על-לח כ (עלח כ) ענה מלקתא ומקרת מלקא לעלמין תוי אל-יכלין רעיונך ויזיך אל-ישתו:
- 11 איתי גבר במלכותך די רום אלהיו קדישין פה ובימי אבוד גהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת-אלהיו השתכחת פה ומלקא גב-דגור אבוד רב סרמין אשפין פשדקין גרוין קב קומה אבוד מלקא:
- 12 בליקבל די רום ותיקא ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחונה אחידין ומשרא קטרין השתכחת פה בדניאל דיי-מלקא ש-ששמה בלשאצר פנן דניאל ויקרי ופשרה יתוהי:
- 13 בארבע דניאל העל קדם מלקא ענה מלקא ואמר לדניאל אנקה כ (אנקהוהו כ) דניאל דיי-מרגי גלותה די יהוד די התי מלקא אבי מר-הוד:
- 14 ושמת עלך כ (עלך כ) די רום אלהיו כן וגהירו ושכלתנו וחכמה ותיקא השתכחת כן:
- 15 ובען העלו קדמי חבימיא אשפיא דיי-קבתה דנה יקרין ופשרה להודיעתני ולא-יכלין פשר-מלקא להחנה:
- 16 ואגש שמעת עלך כ (עלך כ) די-יעבל כ (תיכול כ) פשרין ומפשר וקטרין למשרא בען חן ועבל כ (חבל כ) כתבא למקרא ופשרה להודיעתני ארנגנא תלבש זמנוקא כ (והמניקא כ) דייקבא על-צוארה ותלתו במלכותא תשלט:
- 17 בארבע ענה דניאל ואמר קדם מלקא מתנתך לך לחון ויגוינתך לאחרין חב פרס פתבא אסרא ומלקא ופשרא אהודיענה:
- 18 אנקה כ (אנה כ) מלקא אלקה עלניא כ (עלנה כ) מלכותא ויקותא ויקרא ויהדח ירב לגב-דגור אבוד:
- 19 ומר-בכותא די ובי-לה פל עממא אמניא ולשניא תו זאעון כ (זעון כ) ודחליו מר-קדמוהי דיי-ת צבא תוא קטל ודי-תוה צבא תוה מחא ודי-תוה צבא תוה מרים ודי-תוה צבא תוה משפיל:
- 20 וקדי רם לבכה ורוחם תקפת לתודה תנת מר-קדמת מלכותה ויקרה העדיו מה:
- 21 ומרגי אגשא מרדי ולבכה א עש-חיותא שיו כ (שויו כ) ועם-קרנאו מדורה עששא כהורין ושממנה ומטל שמניא גשמה יצטבע ער דיי-דע דיי-שליט אלקה עלניא כ (עלנה כ) במלכות אגשא ולמר-די יצבא ויקום עלניא כ (עלנה כ):
- 22 אנקה כ (אנה כ) ברה בלשאצר לא השפלת לבך בליקבל די בל-דנה ויעק:
- 23 ועל מר-שמניא א התרוממת ולמאנאי דיי-בותה תתיי קלמנד כ (קלנד כ) אנקה כ (אנה כ) וידי-קבך די שגלחתך ולתנתך חמרא שניו בהון זאלתו כספא-ותנתך אגשא פרוזלא אשא ואבנאי די לא-תוין ולא-שמעו ולא ידעין שבת אלקה דיי-נשמתך בינה וכל-אר-תתך לה לא

- תחלהי דרור חיות ברה ובענפוחי ישקנו צפרי שמניא:
- 19 אנקה כ (אנקהוהו כ) מלקא די רביה ותקפת רובותך רבת ומסת למשמא ושכלתך לסור ארעא:
- 20 נדי תוה מלקא עיר וקדיש נחח ומר-שמניא ואמר לדי אילנא ותכלוהי כום עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור דיי-פרחל ונחש ברהאא די ברה ובטל שמניא יצטבע ועש-חיות ברה חלקה ער דיי-שבעה עדיני וחלפון עלוהי:
- 21 דנה פשרא מלקא וגזרת עלניא כ (עלנה כ) היא די מסה על-מרא כ (מרי כ) מלקא:
- 22 ולך סרדין מר-אגשא ועש-חיות ברה לחנה מרדך ועששא כהורין א לך ושממין ומטל שמניא לך מצבעין ושבעה עדיני וחלפון עלך כ (עלך כ) ער דיי-תנדע דיי-שליט עלניא כ (עלנה כ) במלכות אגשא ולמר-די יצבא יתננה:
- 23 ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא ומלכותך לך קומה מרדי תנדע די שלמן שמניא:
- 24 לחון מלקא מלכי ישפר עלך כ (עלך כ) וזאעון כ (זעון כ) בצדקה פרס ועוהתך כחמון עינו חן פתוא ארקה לשלחתך:
- 25 פל מלקא על-גב-דגור מלקא פ:
- 26 לקאת רחין תר-עשר על-יכול מלכותא די בקל סהלך תוה:
- 27 ענה מלקא ואמר הלא דא-היא בקל כותבא דיי-אגש בגימיה לביה מלכו בתקף חסני וליקר תר-י:
- 28 עור מלקה כום מלקא קל מר-שמניא נפל לך אמרין גב-דגור מלקא מלכותה ענה מנד:
- 29 ומר-אגשא לך סרדין ועש-חיות ברה מרדך עששא כהורין לך ושממין ושבעה עדיני וחלפון עלך כ (עלך כ) ער דיי-תנדע דיי-שליט עלניא כ (עלנה כ) במלכות אגשא ולמר-די יצבא יתננה:
- 30 בה-שעתא מלקתא ספת על-גב-דגור ומר-אגשא מרדי ועששא כהורין: אכל ומטל שמניא נשמה יצטבע ער די שמה כגשרין רה ומסרוהי בצפרי:
- 31 ולקדמת קדמוהי אנה גב-דגור עני ולשמניא נשלת ומנדעי עלי יתוב ולעלניא כ (ולעלנה כ) ברה ולתי עלמא שבת והדרת די שקמנה שלמן עלם ומלכותה עמ-דך ור-י:
- 32 וכל-דא-י כ (דכרי כ) ארעא פלה חשיבין וכמציבנה עבר כחיל שמניא וקא-י כ (וקרי כ) ארעא ולא איתי דיי-מחא בינה ויאמר לה מה עבדת:
- 33 בה-זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי תר-י וזו ותוב עלי ולי סרכי ובר-בכני יבעון ועל-מלכותי תתקנת ותבו ותיקא חוספת ליי:
- 34 פנן אנה גב-דגור מר-שמניא ומלומם ומסר להלך שמניא די בל-מעבדותי קטש ואר-תמה די ודי מתלבין בגנה וכל להשפלה: פ

5

- די-שרדך מישך ועבר נגו דיי-שלח מלקא ושיוב לעבדותי די התקצו עלוהי ומלת מלקא שניו ויהבו עש-מלוח כ (גשמחון כ) די לא-יפלחון ולא-יסגורין לכל-אלה לחון לא-להוהי:
 - 29 ומני שום מעם די בליעם אמה ולשן דיי-אמר שלה כ (שלו כ) על אלקהון דיי-שרדך מישך ועבר נגו חמין יתעבר ויבותה גלי יתשפה בליקבל די לא איתי אלה אחרן דיי-יכל להצלה פדנה:
 - 30 בארבע מלקא הצלה לשדך מישך ועבר נגו במדינת בבל: פ
 - 31 ובר-בכנה מלקא בליקבל-עממא אמניא ולשמניא דיי-לדניאל כ (דניו כ) בבל-ארעא שלמכון ישנא:
 - 32 אהיא ותמהיא די עבר עמי אלקה עלניא כ (עלנה כ) שפר קדמי להחנה:
 - 33 אהוהי פמה ברבין ותמוהויה פמה תפי-ין מלכותה מלכות עלם ושקמנה עמ-דך ור-י:
- 4
- 1 אנה גב-דגור שלה חיות בביתו ורענו כהובלי:
 - 2 חלם חיות ויכחלני וקהרין על-משקבי וחונו ראשי ויבגלני:
 - 3 ומני שום מעם להעלה קדמי לכל חבימי בבל דיי-פשר חמא ויהודיעני:
 - 4 בארבע עללין כ (עליו כ) חרמניא אשפיא כשדקא כ (כשדקא כ) וגזרתי וקלמא אמר אנה קדמיון ופשרה לא-מחודיען ליי:
 - 5 ועד אחרין על קדמי דניאל דיי-שמה בלשאצר בשם אלהי ודי רום-אלהיו קדישין פה וחלקא קדמוהי אמר:
 - 6 בלשאצר רב חרמניא די אנה ידעת די רום אלהיו קדישין כן וכל-יהי לא-אגש לך חוני חלמי דיי-תות ופשרה אמר:
 - 7 וחונו ראשי על-משקבי תוה חיות ואליו אילן בגוא ארעא ורומה שניא:
 - 8 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמניא וחזותה לסור פל-ארעא:
 - 9 עפיה שפיר ואנפה שניא ומזון לכל-אבה תחלהי תסלל א חיות ברה ובענפוחי ודי-ין כ (ידיון כ) צפרי שמניא ומנה יתוין פל-פשרא:
 - 10 תוה חיות חסוני ראשי על-משקבי ואלו עיר וקדיש מר-שמניא נחח:
 - 11 קרא כחיל וכן אמר גדי אילנא וקצצו ענפיהו אהרו עפיה ובר-י אנפה תגד חיותה מר-תחלהי וצפריא מר-ענפוחי:
 - 12 פרס עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור דיי-פרחל ונחש ברהאא די ברה ובטל שמניא יצטבע ועש-חיות חלקה בשבב ארעא:
 - 13 לבכה מר-אגשא כ (אגשא כ) ושנו ולבב חיות ותיוב לה ושבעה עדיני וחלפון עלוהי:
 - 14 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלקתא ער-שבת די יגדעון מנא דיי-שליט עלניא כ (עלנה כ) במלכות אגשא כ (אגשא כ) ולמר-די יצבא יתננה ושפל אגשים וקיום עלניא כ (עלנה כ):
 - 15 דנה חלקא חיות אנה מלקא גב-דגור זאעון כ (זעון כ) בלשאצר פשרה אומר בליקבל די בל-חבימי מלכותי לא-יכלין פשרה להודיעתני ושמניא כ (שמניא כ) ויקרי די רום-אלהיו קדישין כן:
 - 16 אדיו דניאל דיי-שמה בלשאצר אשתומם כשעה חנה ורעיהו ויבגלנה ענה מלקא ואמר בלשאצר חלקא ופשרא אל-יכלין ענה בלשאצר ואמר מרא כ (מרי כ) חלקא לשניא כ (לשניא כ) ופשרה לשניא כ (לשניא כ):
 - 17 אילנא די חנה די רה ותקף ורומה ימטא לשמניא וחזותה לכל-ארעא:
 - 18 ועפיה שפיר ואנפה שניא ומזון לכל-אבה

לגבא די אהונתא ענה מלכא ואמר לתניאל
 אלתיך די אנשא כ. אנתא ק. פלחלה בתריא
 הוא ישיבגנד:
 18 ומהיות אכן חרה ושמת עלים גבא
 וחתמת מלכא בעוקתא ובעוקתא בהרבהויה די
 לאתשנא צבו בהדימא:
 19 אדני אול מלכא להיכלה וכת טות ונתון
 לאתנגעל קדמיה ושנתה גדת עלויה:
 20 באדני מלכא בשפרפרא יקום בנגהא
 ובחפשהלה לגבא דייאהונתא אול:
 21 ובמקרהב לגבא לתניאל בקל עציב ועק
 ענה מלכא ואמר לתניאל דניאל עבד אלתי
 תוא אלתיך די אנשא כ. אנתא ק. פלחלה
 בהדיא תוכל לשויבותך מראהונתא:
 22 אדני דניאל עבדמלכא מל מלכא לעלמין
 תיי:
 23 אלתי שלח מלאכה וסגר פם אהונתא ולא
 קלוגיה קליקבל די קדמויה וכו השתכחה די
 ופא קלטכי כ. קדמך ק. מלכא תכולה לא
 עבדת:
 24 באדני מלכא שניא טאב עלויה ולתניאל
 אמר להנסקה מרגבא ונסק דניאל מרגבא
 וכליקבל לא השתכח בה די יומן פלחלה
 25 ואמר מלכא ותויהו גברתא אלתי דיאלו
 קרצויה די דניאל ולב אהונתא רמו אונן
 בגיהון ונשהיו ולאטמו לארעית גבא עד
 דישלטו בהון אהונתא וכלגנרמיהון הדקי:
 26 באדני דהניש מלכא כתב לכלעממא
 אמיא ולשניא די ראדני כ. דהינו ק.
 בכליארקא שלמכון ישנא:
 27 מןקמי שים מעם די אכלשלטון מלכותי
 לחיו אנאי כ. נוציו ק. ונתליו מןקמ
 אלתי דייאהונתא דייאה אלקא תיא וקום
 לעלמין ומלכותה דייאל תתפל ושלטנה
 עדסופא:
 28 משיז ומצל ועבד אתין ותמחין בשניא
 ובארקא די שויב לתניאל מנה אהונתא:
 29 ותניאל דנה הצלה במלכות דהניש
 ובמלכות פורש פקטאי כ. פקסאה ק. פ

7

1 בשנת חרה לכלאשצר מלך בכל דניאל
 חלם תה ותויה ראשה עלימשכבה באדני
 חלם כתב ראש מליו אמר:
 2 ענה דניאל ואמר תזה גויה בכוני
 עסליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגישן
 לישא רבא:
 3 וארבע חיון ברכון סלקון מנישא שגון די
 מנדא:
 4 מקמיתא בארנה וגפין דייגר לה תזה גויה
 עד דיימרטו גפיה ונימלת מןארקא
 ועליכילגון פאגש הקיטם ולבב אנש ודיב לה:
 5 וארו חיה אחרי תנגה דמיה לחב
 ולשטרחד הקמת ותלת עלעין בפפמה בין
 שניא כ. שנה ק. וכן אמרין לה קומי אבלי
 פשר שניא:
 6 באחר דנה תזה גויה וארו אחרי בגמר ולה
 גפין ארבע דייטרף עלי שניא כ. גפה ק.
 וארקעה ראשין לחיותא ושלטון ודיב לה:
 7 באחר דנה תזה גויה בכוני ליליא וארו
 חיה לביעה כ. רביעהא ק. דחילה ואימתני
 ותקפויה ותיקא ושגין דייפרול לה ברכון
 אכלה ומקתה ושאר אבערה כ. בהגלה ק.
 רפסה והיא משגיה מןפליחיותא די קדמיה
 וקרגון עשה לה:
 8 משפכל גויה בקרגא ואלו קרן אחרי
 ועירכה סלקת פיגיון כ. פיגיון ק. ותלת
 מןקמיה ארקמיה ואשקרי כ. אשקרקח ק.
 מןקמיה כ. קדמיה ק. ואלו עניב פגעני
 אנשא בקרגא דיא ופם ממלל ברכון:
 9 תזה גויה עד די כרסון רמיו ושתיק וימן
 ודב לבושה א פתלג חור ושער ראשה פעמר

גאק פרקעה שביכין דייור נגלגוהי נור דלק:
 10 גמר דיינור נגד ונפס מןקמיה ארף
 אלפים כ. אלפין ק. ושמשוה ורבו כפון כ.
 רבבן ק. קמליוה יקומין דינא ותב וספרין
 פתיחו:
 11 תזה גויה באדני מןקל מליא הכרבתא די
 קרגא ממללה תזה גויה עד די קטילת חיותא
 וחורבד גשמה ויחבת ליקנת אשא:
 12 ושאר חיותא השדיו שלטגהון וארקה
 בשיו ויחבת לחון עדזמן ועדון:
 13 תזה גויה בכוני ליליא וארו עסדעני
 שמיא פכר אנש אתה תזה ורעשתיק יומיא
 קשה וקמיהו הקרבויה:
 14 ולה ודיב ושלטן ויקר ומלכו וכל עממא
 אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטון עלם
 דיאל ועדה ומלכותה דיאל תתפל: פ
 15 אהפנת רוחי אנה דניאל פנוא נדה
 ותויה ראשי ובהלגי:
 16 קרבת עליחד מןקמיה ויציא
 אבעממה עליפלדנה ואמרלי ופשר מליא
 יהודעני:
 17 אליו חיותא כרבתא די אנו ארבע
 ארבעה מלכין וקומין מןארקא:
 18 ויקלון מלכותא קדישי עליוני ונתסון
 מלכותא עדעלמא ועד עלם עלמא:
 19 אדני צבית לוצבא עליחיותא רביעהא
 דיינות שגיה מןקליון כ. פלקיון ק. דחילה
 ותיכישניא כ. שנה ק. דייפרול וטפריה
 דיינש אכלה מדקח ושאר בהגליה רפסה:
 20 ועליקרגא עשה די בראשה אחרי די
 סלקת יעלי כ. ונפלה כ. מןקמיה כ.
 קדמיה ק. תלת וקרגא דפן ועגיון לה ופם
 מטלל ברכון וקויה רב מןקמיה:
 21 תזה גויה וקרגא דפן עבדה קרב
 עסדעני וקבלה לחון:
 22 עד דייאתה עתיק יומיא ודינא יחב
 לקדישי עליוני ומנא משה ומלכותא חסוני
 קדישו:
 23 פן אמר חיותא רביעהא מלכו רביעהא כ.
 רביעהא ק. תהוא בארעה די השנא
 מןפלימלכותא ותאכל פלארעה ותדושנה
 ותקנה:
 24 וקרגא עשר מנח מלכותה עשה מלכין
 יקמו ואחרון יקום אחריון והוא ישנא
 מןקמיה ותלקח מלכין והשפל:
 25 ומליו לצד עליא כ. עלאה ק. ומלל
 ולקדישי עליוני וכלא וספר להשגיה ומנין
 ונת ונתבון בידה עדעני ועגיון ופלג
 ערן:
 26 ודינא יחב ושלטנה יעדיון להשמידה
 ולהובקה עדסופא:
 27 ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות
 תחת פלשמא ויחבת לעם קדישי עליוני
 מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה יפלחון
 וישתמעון:
 28 עדדיה סופא דיימלת אנה דניאל שניא
 רעיוני ובהלגי ויוני ישתגון עלי ומלתיא
 בלגי נטרתי: פ

8

1 בשנת שלוש למלכות פלאשצר מלך חזון
 נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי
 בתחלה:
 2 ונראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן
 הבינה אשר בשלים המדינה ונראה בחזון
 ואני גויתי עליאובל אולי:
 3 ואשא עיני ונראה ונהג איל אחד עמד
 לפני האבל ולו קרנים וסרסרין גבוהת
 והחתה גבהה מןרשנית ונגבהה עלה
 באחרונה:
 4 ראיתי אותהאל מגשם ויה וצפונה ונגבה
 וכליות לארעמרו לפני ואין מציל מידו

ועשה כרצונו והגדיל:
 5 ואני והיותי מבין ונהג צפיר השנים בא
 מןהמערב עליפני כלהארץ ואין נוגע בארץ
 ונצפיר קרן חיות בין עיני:
 6 ונבא עדהאל בעל הקרנים אשר ראיתי
 על לפני האבל וניין אליו בחמת פחו:
 7 וראיתי מעיד אצל האיל והמקמר אליו
 ונד אדתיאל ונשבר אתשתי קרניו ולא קנה
 כח איל לעמד לפני ושליכוהו ארצה
 ויקטטהו ולא קנה מציל אליל מידו:
 8 וצפיר קמיו הגדיל והעלה חיות ארבע
 תחתיה לארעה גרוחה השמים:
 9 ומןראחת מהם יצא קרואחת מצעריה
 ותגליתו אל הגב ואל המורח ואל העצבי:
 10 ותגליל עד דצבא השמים ותפל ארצה
 מןהצבא ומןהפוכבים ותחמם:
 11 ועד שריהצבא הגדיל ומטנו הרים כ.
 דורס כ. תמטו השלך מכוון מקדשו:
 12 וצבא תנתן עלהתמט פפשע ותשלך אמת
 ארצה ועשתה והצליחה:
 13 ונאשקעה אחרקדוש מדבר ויאמר אחד
 קדוש לפלמני מדבר עדמתי חזון תמטו:
 14 ותפשע שםסת וקלש וצבא מרקס:
 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים וישלש
 מאות ונצדק קלש:
 15 ויהי בראתי אני דניאל אתהחזון ואבקשה
 בינה ונהג עמד לנגדי במראדהכר:
 16 ונאשמע קולאים בין אולי ונקרא ויאמר
 בגריאל הכן להלך אתהמראה:
 17 ונבא אצל עמדי וקבאוי נבשתי ואפלח
 עלפני ויאמר אלי הכן פןאדם כי לעתקין
 חזון:
 18 ובכברו עמי נרדמתי עלפני ארצה
 ועיני ונעמידיני עלעמדי:
 19 ויאמר הנני מודיעך את אשריתנה
 באחרית העם כי בלמוד קן:
 20 האיל אשרראית בעל הקרנים מלכי מדי
 ופרס:
 21 והצפיר השעיר מלך ון ותקרון הגדולה
 אשר ביינעני הוא המלך הראשון:
 22 והנשקרת והעמקנה ארבע תחתיה ארבע
 מלכיות מגוי ועמקנה ולא בכוח:
 23 ובאחרית מלכותם פתחם הפשעים יעמד
 מלך עדפנים ומכין חידות:
 24 ועצם פחו ולא בכוח ונפלאות נשחית
 והצליח ועשה והשחית עצומים ועסדקדשים:
 25 ועלישבלו והצליח מקמה פידו ובלקבו
 יגדילו וישלחו נשחית רבים ועלשרשרים
 יעמד ובאפס יד ישר: פ
 26 ומראה הערב והפקר אשר נאמר אמת הוא
 ואמה חסם חזון כי למים רבים:
 27 ואני דניאל גויתי ונחליתי ימים ואקום
 ונאשעה אתמלאכת המלך ואשתומם
 עלהמראה ואין מבין: פ

9

1 בשנת אחת לדנהש בןאחשוורוש מזהר מדי
 אשר המלך על מלכות בשדים:
 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי
 בפשרים מספר השנים אשר נהי בהרתהוה
 אלירמיה הנביא למלאות לחקרות ירושלם
 שבעים שנה:
 3 ונאחנה אתדפני אלראדני האלהים לבקש
 תפלה ותחנונים בצום ושל ואפר:
 4 ונאחפלה ליהיה אלתי ואתונה ואמרה אני
 אדני האל הגדול והנורא שמר בהרית והסתך
 לאהביו ולשמרי מצותיו:
 5 תמטנו וקויה וחרשעני כ. הרשעני ק.
 ומקדני וסור ממצותך ומשפטתיך:
 6 ולא שמענו אלעבודיך הנביאים אשר דברו
 בשםך אלמלכינו שרינו ואבתינו ואל פלעם

10

1 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה

הארץ:
 7 לך אדני הצדקה ולנו בשנת הפנים פיום הזה
 לאיש יהודה וילושבי ירושלם ולכלישראל
 הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר
 התחתים שם במעלה אשר מעליוביך:
 8 יהוה לנו בשנת הפנים למלכינו לשרינו
 ולבאבתינו אשר חטאנו לך:
 9 לאדני אלתינו החקמים והסלחות כי מקדנו
 בו:
 10 ולא שמענו בקול יהוה אלתינו ללכת
 בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו
 הנביאים:
 11 וכלישראל עברו אתהורוהך וסור
 לבלתי שמוע בקולך ותסתך עלינו האלה
 והשבעה אשר כתובה בתורה משה
 עבדהאלהים כי חטאנו לו:
 12 ויום את דקדיו כ. דברו וק. אשר דבר
 עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו
 רעה גדלה אשר לא נעשהה תחת כל השמים
 באשר נעשהה בירושלם:
 13 באשר כתוב בתורה משה את פלהרעה
 הזאת פאה עלינו ולא חילינו אתפני איהוה
 אלתינו לשום משוגנו ולא השכיל באמתך:
 14 וישקר יהוה עליהרעה ויביאה עלינו
 כפידיק יהוה אלתינו עלכלמשעיו אשר
 עשה ולא שמענו בקלו:
 15 ועתה אדני אלתינו אשר חוצאת אתעמך
 מארץ מצרים ביד חזקה ותעשך שם פיום
 הזה חטאנו השענו:
 16 אדני בכלצדקתך ישיבניא אפך וחקמתך
 וישלח וישלם חרקותך כי בחטאנו
 ובעונות אבתנו ירושלם ועמך לחספה
 לכלסביבותינו:
 17 ועתה שמע אלתינו אלתפלת עבדך
 ואלתסתגוויה וקאר פניך עלמקדש השמים
 למען אדני:
 18 תטה אלהי ואונך ושמע פקח כ. פקח ק.
 עינד וראה שמטינו וקעיר אשר נקרא שמך
 עליה כי לא עלצדקתינו אנחנו מפילים
 תחנינוני לפניך כי עלחמיתך הכבים:
 19 אדני אשקעה אדני אסלחא אדני הקשיבה
 ועשה אלתיאל למענך אלתי בישמך נקרא
 עלעצרך ועלעמך:
 20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי
 וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה
 אלהי על הירקש אלתי:
 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבראל
 אשר ראיתי בחזון בתחלה כשר פיער נגד אלי
 פעת מנחשתיך:
 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה וצאתי
 להשפילך בינה:
 23 בתחלת תחניניך יצא דבר ואני פאתי
 להניד כי חטאות אתה וכוין בדברך והבון
 בראיה:
 24 פשעים שבעים נחתך עלעמך ונעלעיר
 קדשך לכלא תפשע ולחם כ. ולחם ק.
 חטאות כ. חטאת ק. ולכפר עון ולהביא צדק
 עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשת קדש
 קדשים:
 25 ותדע ותשכל מןמצא דבר להשיב ולבנות
 ירושלם עדמקש יגיד שבעים שבעה ושבעים
 ששים ושנים תשוב ונגבהה רחוב וחרוץ
 ובצוק העתים:
 26 ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח
 ואין לו וקעיר ומקדש נשחית עם יגיד הפא
 וקצו בשטרף ועד קץ מלחמה ותקצת שממות:
 27 ותגביר ברת לרבים שבע אחר ונצי
 השבע ששית ונבא ומנהח ועל כנר שקוצים
 משמים ועדפלה ונהרעהה חתך עלשמים: פ

2 תחלת דבר יהוה בחושע פ ויאמר יהוה אלהי חושע לך קח לך אשת זנונים וגלדי זנונים בייזונה תנה הארץ מאחר יהוה:
 3 וגלך ויפח את נגמר בתי דבליים וסתר ותגדלו בן:
 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו וירעאל פי עור מעט ופקדתי את דמי וירעאל על בית והוא והשפתי ממלכות בית ישראל:
 5 ונתה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק וירעאל:
 6 וסתר עוד ותגדל בתי ויאמר לו קרא שמך לא רקמה פי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל פי ביישא אשך אלהם:
 7 ואת בית יהודה ארחם ודוששתיים ביתה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים:
 8 ותגמל את לא רקמה וסתר ותגדל בן:
 9 ויאמר קרא שמו לא עמי פי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: ׀

2

1 ונתה מספר בני ישראל כחול תים אשר לא ימיד ולא יספר ונתה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלהי:
 2 ונקצבו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ פי גדול יום וירעאל:
 3 אמרו לא אחיכם עמי ולא אחותיכם רקמה:
 4 ריבו באמכם ריבו פי יהוה לא אשתי ואנכי לא אישך וסתר זנוניה מפניה וגאפיה מפיו פי שתי:
 5 פן אפשינה ערמה והצנחתי כיום הנלכה ושמתי כמדבר ושתי כפארץ ציה וסמתי כצמא:

6 ואת בנייה לא ארחם פי בני זנונים חמה:
 7 כי זנתה אדם הכישה חורתם פי אמרה אלקה אחרי מאהבי נתי לחמי ומימי צמרי ושפתי שמי ושקוי:
 8 לכן הנישך את דרכיך בסירים ונתתי את דרכי ונתיבותיה לא תמצא:
 9 ודרכי את מאהביה ולא תשיגי אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלקה ואשיבה אל אישי הראשון פי טוב לי אז מעתה:
 10 והיא לא ידעה פי אנכי נתתי לה הדגן ותהיוש ותצוקה וקסר ריבתי לה וזהב עשו לבשל:
 11 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתה ותהיושי במעורו והפלת צמרי ושפתי לכסות את דעוניה:
 12 ועתה אגלה את גבלתי לעיני מאהבי ואיש לא יצילני מיד:
 13 והשפתי פלמשושה תנה חלשה ושפתי וכל מועדה:
 14 והשפתי גפנה והאנתה אשר אמרה אתנה חמה לי אשר תגדלי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם תית השדה:
 15 ופקדתי עליה אתימי הפעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה ותלתי ותלך אחרי מאהבי ואתי שקחה ואסיהוה: פ
 16 לכן תנה אנכי מפתי ודלכתי המדבר ודברתי עליה:
 17 ונתתי לה את פרמיה משם ואת עמק עבור לפתח תניה וענתה שמה פימי ונזרתי וכיום עלתה מארץ מצרים: ׀
 18 ונתה ביום ההוא ואסיהוה תקרא אישי ולא תקרא לי עוד בעלי:
 19 והסלתי את שמות הפעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם:
 20 וכרתי להם ברית ביום ההוא עשיתי השדה ועשיתי משמים וקמט האדמה וקמט וחרב ומלחמה אשפור מן הארץ והשפתיים לבסה:

רבים בתלקלות:
 35 ומירמספילים יפשו לצרור בקם ולבדור וללבן עדשת קץ פי עורד לפועד:
 36 ועשה כרצוני המלך ויהרומם ויתגדל על כל לא ועל אל אלים ודבר נפלאות וצוליות עד בקלה ועם פי נחצה נשפתי:
 37 ועל אלהי אבתי לא בין ועל חמות נשים ועל כל אלה לא בין פי על כל יתגדל:
 38 ולא אלה מעיום על בני וכבוד ולא ליה אשר לא ידעהו אבתי וכבוד וקסר ובאבן יקרה ובחמות:
 39 ועשה למבצרי מעיום עם אלה נכר אשר קדי כ (כירי ק) וקרה כבוד והמשלים ברבים וארמה וסלק במחיר:
 40 ובעת קין ותנח עמו מלך נגב וישפער עליו מלך הצפון ברקב ובפרשים ובאניות ופחות וקא בחרות ושטר ועבר:
 41 וקא בארץ חבבי ורבות יפשו ואלה ימלטו מיד אדם ומאב וראשית בני עמון:
 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה:
 43 וימלט ממני וקסר והספסר וכל חמות מצרים אלבים וכשים במצפתי:
 44 ושמותי וכלתו מוקרת ומצפון וצא בחמה גדלה להשמיד ולהחרים רבים:
 45 וישע אלהי אפקלו בין ימים להרצות ארץ וקא עד קצו ואין עורר לו:

12

1 ובעת ההוא יעמד מיכאל אשר הגדול העמד על בני עמך ויהיה עת צרה אשר לא יתוהה מהיות גוי עד תהת יהוה ובעת ההוא ימלט עמך כל הנמצא פתח בספר:
 2 ורבים מישי ארמת עפר יצאו אלה לפני עולם ואלה לתחפות להראו עולם: ׀
 3 והמשפלים יהיו בזה הקדש ומצדקי הרבים פפוכים ועולם ועד: פ
 4 ואשה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עדשת קץ וישמטו רבים ותקרה הדעת:
 5 וראיתי אני דניאל ונתה שנים אחרים עמרים אחד תנה לשפת תאר ואחר תנה לשפת תאר:
 6 ויאמר לאיש לבוש הפדים אשר ממעל למימי תאר עדמתי קץ הפלאות:
 7 וראשע את האיש אל בוש הפדים אשר ממעל למימי תאר ויניו ושמאלו אלי השמים וישבע פחי העולם פי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ ידעם קדש תכלינה כל אלה:
 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: פ
 9 ויאמר לך דניאל פי סתמים וסתמים הדברים עדשת קץ:
 10 ותבררו ותלפנו וצרפו רבים והרשיעו לשעים ולא יבינו כל הרשעים והמשפלים יבינו:
 11 ומעת הוסר הסתמי ונתת שקוי שמם ומים אלה מאתים והשעים:
 12 אשרי המסתמי ונגיע למים אלה שלש מאות שלשים וחמשה:
 13 ואשה לך לקץ ותניס ותעמד לגדלך לקץ תמיון:

HOSEA

1

1 דבר יהוה אשר תיה אלהי חושע ברבארי בימי גזיה יתם אתו ויהיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בריאש מלך ישראל:

6 ולקחן שנים יתקרו וכת מלך נגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר פוח הזרוע ולא יעמד וזרוע ותתן היא ומבואיה והילכה ומחוקה בשמים:
 7 ועמד מצר שרטיה פנו וקא אליה וקא במעו מלך הצפון ועשה בקם וסחוקי:
 8 וגם אלהיהם עם נסביותם עם פלי חמדתם כסר וזהב בשבי ובא מצרים והוא שנים יעמד מלך הצפון:
 9 וקא במלכות מלך נגב ושב אל ארמתי:
 10 וקב כ (ובניו ק) יתגרו ואספו המון תולים רבים וקא בוא ושטר ועבר וישב ויקדמו (וזה עשה ק) על מצדה כ (מעו: ק)
 11 והחמיר מלך נגב וקא וקא עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן המון קדו:
 12 ונשא המון דים כ (וקם ק) לקבו והפילו רבאות ולא יעו:
 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקח השנים שנים יבוא בוא סתיל גדול וברכוש רב:
 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך נגב וקא א פריצו עמך יגשאו להעמיד חון וקמלו:
 15 וקא מלך הצפון וישפך סוללה וקד עיר מבצרות וזרעות נגב לא יעמדו ועם מבחתי ואין פח לעמד:
 16 וישע תבא אליו כרצונו ואין עמד לפני ועמד בארץ חבבי וקלה בידו:
 17 וישב א פניו לבוא בתקר פל מלכותו וישרים עמו ועשה וכת השנים יתדלו להשתחיה ולא תעמד ולא יתהיה:
 18 וישב כ (וישם א) פניו לאיים ולקד רבים והשפתי קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו:
 19 וישב פניו למעו וצרפו וקמלו וקל ולא ימצא:
 20 ועמד על פניו מעביר ונגש חר מלכות ובימים אחרים ישר ולא באפים ולא בתלקותה:
 21 ועמד על פניו נבזה ולא יתנו עליו חוד מלכות וקא בשלוח וסחוק מלכות בתלקלות:
 22 וזרעות השטר ישמפו מלפניו וישברו וגם נגיד כרתי:
 23 ומן התחברות אליו יעשה חמה ועלה ועצם במעטיו:
 24 בשלוח ובממשני מדינה יבוא ועשה אשר ארשעו אבתי ואבות אבתי פזה ושלל ורכוש להם יבורר ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועדשת:
 25 ויער פחו ולקבו על מלך נגב פחיל גדול ומלך נגב יתנה למלחמה בתל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד פי יחשבו עליו מחשבות:
 26 ואכלי פתדגו ישברוהו וסילו יטורף וקפלו חללים רבים:
 27 וישנים המלכים לבדם למרע ועל שלחן אחד קוב ודברו ולא תחל פי עורד קץ לפועד:
 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולקבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו:
 29 למועד ישוב וקא נגב ולא יתהיה כראשונה ובאחרונה:
 30 וקא בו ציים פתים וקא וקא וקא ועם על ברית קדש ועשה ושב וכן על עזובי ברית קדש:
 31 וזרעים מפנו יעמדו ויחללו המקדש המעו והסירו הסתמי ונתנו השקוי משומם:
 32 ומרשיע ברית יתנו בתלקות ועם ידעי אלהי יחזקו ועשו:
 33 ומשכילי עם יבינו רבים וקמלו חרב ובלקבה בשבי ובקבה ימים:
 34 ובהשלים יערו עור מעט וגלוו עליהם

לדניאל אשר נקרא שמו פלמשאצר ואמת חקור וקא גדול ובין את חקור ובינה לו כפרתה:
 2 ביומים ההם אני דניאל חיתי מהאפל שלשה שבועים ימים:
 3 לחם חמדות לא אכלתי וקשר ויין לא ראב אלפי וכוף לא סבתי עד מלאת שלשת שבועים ימים: פ
 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני חיתי על יד הנהר הגדול הוא חקל:
 5 וראש את עיני וארא ונתה איש אחד לבוש בדים וקתיו חגרים כקתם אופו:
 6 ונתוהו כחשתי ופניו כמראה ברק ועיניו כפלידי אש וזרעתי ומרעלתי פניו נחשת קלל וקול דבריו כקול המון:
 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אכל חרקה גדלה נפלה עליהם ויברחו וקמלו:
 8 ואני נשאתי לבדי ואראה את המראה הנדלה הזאת ולא נשאר פי פח וחודי נהפך עלי למשחית ולא עזרתי פח:
 9 ואשמע את קול דבריו וכשמני את קול דבריו ואני חיתי נרדם על פני ופני ארצה:
 10 ונתהוה נגב פי ונתעניו על רפי וכפחות יד:
 11 ויאמר אלי דניאל איש חמות הבן פדכרים אשר אנכי דבר אלך ועמד על עמך פי עתה שלחתי אליך ובדבר עמי את הדבר הזה עמתי מרעיד:
 12 ויאמר אלי אלהי ונתתי שם אצל מלכי פרס הראשון אשר נתן את לך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דברך ואני באתי בדברך:
 13 ושר א מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום ונתה מיכאל אחד השרים הראשנים קא לעזובי ואני ונתתי שם אצל מלכי פרס:
 14 וראיתי וקבני את אשר יקרה לעמך באחרית ימים פי עורד חון לימים:
 15 ובדבר עמי פדכרים האלה נתתי פני ארצה ונאלתי:
 16 ונתה פדכות בני אדם נע על שפתי ואפתח פי ואתברו ואמרה אלהי העמד לנגדי אדני כמראה נתפתי צירי עלי ולא עזרתי פח:
 17 ויתך ויכל עבר אדני זה לדבר עם אדני זה ואני משתה לא יעמד פי כח ונשמע לא נשאתי כפי:
 18 ויסר ונגעני כמראה אדם ונתקני:
 19 ויאמר אליה ונתתי שם אצל מלכות שלום לך חוק וסוק וקברו עמי החתוקתי ואמרה ודבר אדני פי החתוקתי:
 20 ויאמר הנדעת לפחיתתי אליך ועתה אשוב להלחם עשיר פרס ואני יוצא ונתה שר ון פא:
 21 אכל אני לך את הקדשם כקתב אמת ואין אחד מתחוק עמי על אלה פי אסימיקאל שרם: פ

11

1 ואני בשנת אחת לכהן המדי עמדי למחוק ולקמנו לו:
 2 ועתה אמת אני לך הנדעור שלשה מלכים עמדים לפרס וקריבי יעשיר עשר גדול מפל וקחוקהו בעשור יעיר הפל את מלכות ון:
 3 ועמד מלך גבור וימלט ממשל רב ועשה כרצונו:
 4 ובעמדו תשבר מלכותו ותחזק לארבע רוחות השמים ולא לאחריהו ולא במשלו אשר משל פי תתש מלכותו ולאחרים מלכיה אלה:
 5 וחסוק מלך נגב ומשוריו וחסוק עליו ומשל ממשל רב במשלתו:

21 וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
 22 וארשתוך לי באמונה ונדעת אתיהוה: ם
 23 ונתנה לי ביום שהוא אשנה גאסיהוה אשנה אתהשמים והם יענו אתיהוה:
 24 ותארץ תענה אתיהוה ואותיהתירוש ואותיהנצחה והם יענו אתיהוה:
 25 וזרשתיה לי פארץ ורחמתי אתלא רחמתי ואמרת לי לאאעמי עמיאתה והוא יאמר אליה: פ

3

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהביאשה אהבת רע ומנאפת פאחבת יהוה אתבני ישראל והם פנים אליאלהים אחרים ואהבי אישי עבדים: 2 ואצדקה לי בחמשה עשר כסף וחמר שיערים ולתך שיערים:
 3 ואמר אליה מיים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגםאני אלך:
 4 כי מיים רבים תשבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד והקפים:
 5 אחר וישבו בני ישראל ובקשו אתיהוה אלתיקם ואת דוד מלכם ויחסדו אליהוה ואלטובו באחרות נתימים:

4

1 שמעו דבריהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עמיששבי הארץ פי אינאמת ואינוחסד ואינודעת אלהים בארץ:
 2 אלה נכחש ורצה ונגב ונאף פרצו נתימים כדמים נגעו:
 3 עלכן הלאבל הארץ ואמלל כליושב בה בתחת השדה ובעור השמים וגםדיגי הים יאספו:
 4 אך איש אלירב ואלירבכ איש ועמך במריבו בהן:
 5 וכלשלת היום וכשל גסגביא עמך לילה ודמייתאי אמת:
 6 נדמו עמי מבלי תדעת בראתה תדעת מאסת ואמאסתך מפתן לי והשכח תורת אלתיך אשפת בניך גסאני:
 7 פרקם פן חטאורלי כבודם כקלון אמרו:
 8 חטאת עמי יאכלו ואליעונם ישאו נפשו:
 9 ותה כעם פפתן ופקרתי עליו דרבי ומשלליו אשיב לו:
 10 ואכלו ולא ישבעו תזנו ולא ירצו כיראתיהוה עובו לשמרי:
 11 וזנת וזנח ותירוש יקחילב:
 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התקה וזנו מפתח אלתיקם:
 13 עלרדאשי הקרים וזפחו ועלההקבעות יקשרו תחת אלון ולבנה ואלה פי טוב צלה עלכן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה:
 14 לאיאפקוד עליבנותיכם פי תזנינה ועליבנותיכם פי תנאפנה פיהם עמינהזנת ופקרו ועמיסקרשות וזפחו ועם לאיבין ולבם:
 15 אסונה אתה ישראל אליאשם יהודה ואלתבאו הנגלגל ואליתשלו בית און ואליתשבעו חמיהוה:
 16 פי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה כעש במרחב:
 17 חבור עצבים אפרים הנחילו:
 18 סר סבאם הונה תזנו אהבו חבו קלון מגניתי:
 19 צרר רוח אותה ככנפיה וישבו מזבחותם: ם

5

1 שמעוזהות הפהנים והקשבו בית ישראל ובית המלך הזנינו פי לכם המשפט כירפח הייקם למצפה ורשת פרושה עלחבור:
 2 ושתטה שמים העמיקו ואני מוסר לכם:
 3 אני ידעתי אפרים וישראל לאנכחד מפני פי עתה תזנינה אפרים נטמא ישראל:
 4 לא יתנו מעלליהם לשוב אלאלתיים פי רוח זנונים בקרבם ואתיהוה לא ידעו:
 5 וענה ואנוןישראל פגניו וישראל ואפרים יקשלו בעונם פשל גסיהוה עמם:
 6 בצאנם ובקרבם ולכו לבקש אתיהוה ולא ימצאו חלץ מהם:
 7 ביהוה נגדו בירבנים זרים ילדו עתה יאכלם חרש אתחלקיהם: ם
 8 תקעו שופר בנגבה חמצקה בקמה הריעו בית און אחריו בגמיון:
 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתה נאמנה:
 10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך פמים עבתי:
 11 עשוק אפרים רצוץ משפט פי הואיל הלך אחריצו:
 12 ואני כעש לאפרים וכרב לבית יהודה:
 13 ויבאו אפרים אתחליו ויהודה אתזמורו וילך אפרים אלאשור וישלח אלמלך רוב והוא לא יוכל לרפא לכם ולאיהנה מקם קזור:
 14 פי ואנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אחרך ואלך אשא ואין מציל:
 15 אלך אשיבה אלימקומי עד אשרתאשטמו ובקשו בני בצר להם וישתרגני:

6

1 לכו ונשובה אליהוה פי הוא חרף ויהפאנו יך ויחפשנו:
 2 ותזנו מימים ביום השלישי יקמנו ונתנה לפנינו:
 3 ונדעה נרדפה לנעת אתיהוה כשחר גבון מוצאו ויבוא כנשם לנו כמלולוש יורה ארץ:
 4 מה אשחילך אפרים מה אשחילך ויהודה וחסדקם פעגורפקר וכשל משפים חלך:
 5 עלכן חצבתי פגביאים חרנתיים באמריפי ומשפטיך אור יצא:
 6 פי חסד חצבתי ולאזבח ונדעת אלתיים מעלות:
 7 ותמה פאדם עברו ברית שם כגדו בי:
 8 נלעד קרית פעלי און עקבה מקם:
 9 וכתפי איש גידודים חרר כהנים דרך וכצחושקבה פי זמה עשו:
 10 בבית ישראל ראותי ששחיהה כ (ששוריה ק) ם ונות לאפרים נטמא ישראל:
 11 גסיהוהה שת קציר לך כשזכי שבות עמי: פ

7

1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון פי פעלו שקר ונגב ובוא שפט גדוד כחויך:
 2 וכליאמרו ללככם כלירעם וברתי עתה סבבים מעלליהם נגד פני הוי:
 3 כרעתם ושמוחירמלך ובכחשיהם שרים:
 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש כצק עדחמצתו:
 5 וים מלפניו החלו שרים חמת מיון משך ידו אתלוצים:
 6 כירקבו כפנור לבם בארעם כליהלילה ישן אפקם פקר הוא בער באש לתבה:
 7 כלם יחמו כפנור ואכלו אתשפטיהם

9 העמיקורשתינו פימי הנבקה וזכור עונם יפקוד חטאותם: ם
 10 פעגבים כפדקר מצאתי ישראל ככפורה כחאנה ככאשיתה ראותי אבותיכם תמה כאו כעלפעור וזגורו לבשת וזחיו שקוצים כאהבם:
 11 אפרים כעור יתעורף כבודם מלכה ומפטן ומחריון:
 12 פי אסניגדלו אתבניקם ושלפתיים מאדם כירגסאוי להם כשורי מהם:
 13 אפרים כפאשרראיתי לצור שתולה כנהה ואפרים להוציא אלחרג כניו:
 14 תרללהם יהוה מהיתפן תרללהם רחם משפיל ויפדים צמקום:
 15 כלרעתם כנגלג כיישם שנאתים על רע מעלליהם מפיית ארעם לא אוסף אהבתם כלכשיריהם כררים:
 16 תבה אפרים שששם יכש פרי כלי כ כ (כליששש ק) גם פי ילדיו ותמתי חסמתי כמנים: ם
 17 ימאסם אליה פי לא שמעו לו ויהיו נדדים כגונים: ם

10

1 כפן כונק ישראל פרי ישוהילו כרב לפרוי תהבה למזבחות כטוב לארצו היטבו מצבות:
 2 חלק לבם עתה ואשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם:
 3 פי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יבאנו אתיהוה והמלך מהיעשהלנו:
 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי:
 5 לעגלות בית און ונרו שכן שמרון כיראבל עליו עמו וכמקרו עליו יגילו עלכבודו כירגלה מפני:
 6 גסאותו לאשור יוכל מנחה למלך רוב כשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו:
 7 נדמה שמרון מלכה כקצר עלבנימיים:
 8 ונשמדו כמות און חטאת ישראל כויך ודבר יעלה עלמזבחותם ואמרו להרים כפסונו ולגבעות כפלו עלינו: ם
 9 מימי הנבקה חטאת ישראל שם עמדו לאתשגם כנגבה מלחמה עלבני עלוה:
 10 כאורו ואפרים יאספו עליהם עמים כאפקם לשתי עינתם כ (עונתם ק)
 11 ואפרים עגלה מלמדה אהתי לדיש ואני עבתי עלשוב כנארה ארפים אפרים חרוש יהודה ישדדילו ועקב:
 12 ורעו לכם לצדקה קצרו לפיחסד גירו לכם גיר עת לדרוש אתיהוה עדתובוא ויכה צדק לבם:
 13 חתשתיכשע עולתה כקרתם אכלתם כרריכש פיכשחת ככרב כרב כגבוריך:
 14 וכאם שאון כפעמד וכלמכצריך יישד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם עלבניים רששה:
 15 ככה עשה לבם כיתאל מפני רעת כעהקם כשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

11

1 פי גער ישראל ואהבהו וממזכים קראתי לבני:
 2 כראו להם פן חלבו מפניקם לכעלים וזפחו ולפסלים וקשרון:
 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קסם עלזורועתי ולא ידעו כירפאותם:
 4 כחבל אדם אמשכם בעבחות אהבה ואתה להם כמרימי על על לחיהם ואת אליו אוכיל:
 5 לא ישוב אלארץ מברים ואשור הוא מלכו פי מאנו לשוב:

8

1 אלחכך שפר כנשר עלבית ויהוהען עברו כריתי ועלחוכתי כששעו:
 2 לי וצקו אליה ויעניך וישראל:
 3 ונח ישראל טוב אורב ורדפו:
 4 הם החליכו ולא מפני השירו ולא ידעתי כספם וזקבם עשו להם עצבים למען יכרת:
 5 ונח עגלך שמרון כרה אפי כם ערמתי לא יוכלו נקון:
 6 פי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלתיים הוא כירשבים ויהוה עגל שמרון:
 7 פי רוח זקעו וסופתה יקצרו קמה איךילו צמת כלי יעשהקמה אולי ועשה זרים יבלעוהו:
 8 נבלע ישראל עתה היו כגונים ככלי אינחפץ כוי:
 9 וירממה עלו אשור כרה כבוד לו אפרים תהנו אהבים:
 10 גם כיריהנו כגונים עתה אקבעם ויחלו מעט ממשא מלך שרים:
 11 כיררקה אפרים מזבחת חטא היירו ו מזבחות לחטא:
 12 אכמו כ (אכתבלו ק) רבו כ (רבי ק) חוכתי כמזור נחשבו:
 13 וזכתי חכתי וזכתי כשר ויאכלו יהוה לא רעם עתה וזכר עונם ויפקד חטאותם תמה כמרים ישובי:
 14 וישכח ישראל אתיעשהו וזכן חוכלות ויהודה הרבה ערים כצרות ושלחתיאש כשריו ואבלה ארמניהה: ם

9

1 אלתישטח ישראל אלגיל כעמים פי ונית מעל אלתיך אהבת אתגן על כליהנות כגון:
 2 נהן ונכב לא ירעם ותירוש וכחש כה:
 3 לא ישבו בארץ יהוה ושם אפרים מברים וכאשור טמא יאכלו:
 4 לאיכסו ליהוה ויין ולא יעקברלו וכתיים כלהם אונים להם כלאכליו ינטמו כירלחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה:
 5 מודהעשו ליום מועד ולייום חגייהוה:
 6 כיריהנה חלבו מועד משר מברים חקבעם מר חקבעם מחמד לכספם קמוש יירשם חות כאלתיים:
 7 כאו ימי הפקדה כאו ימי השלם ידעו ישראל אויל תביא משגע איש חרות על רב כוגך ורבה משטמה:
 8 צפה אפרים עסאלהי כביא פח יקוש עלכלדרכיו משטמה כבית אלתייו:

6 ותלה חרב בקרבו וכלתה בדיו ואכלה מפעצותיהם:
7 ועמי הלוואים למשוכתי ואל-על יקראוהו יחד לא ירומים:
8 אידך אהנה אפרים אמנת ישראל אידך אהנה בקדמה אשימך כצבאים הנפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי:
9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא-איש בקרבך קרוש ולא אבוא בעיר:
10 אחרי זה ילכו באתנה ושאנ ביהוא ושאנ ויחרדו ימים עמים:
11 יחרדו כצפור מפצעים ובינה מארץ אשור והושבתים על-פניהם גאסי-יהוה: ס

12

1 סכבני כהש אפרים ובמקמה בית ישראל ויהודה עד רד עמאל ועם-קרושים נאמן:
2 אפרים רעה רוח ורפך קדים בלי-היום קב נשד ורבה וברית עם-אשור וקרבו ושמן למצרים ובל:
3 ררים ליהוה עם-יהודה ולפקד על-יעקב פדרקיו כמשללי ושיב לו:
4 כפטן עקב את-אחי ובאונו שרה את-אלהים:
5 וישר אל-מלאך ויכל ככה ויחתנה-לו בית-אל ומצאנו ושמ ידבר עמנו:
6 ויהוה אליה הצבאות יהוה זכרו:
7 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל-אלהיך תמיד:
8 כגענן בידו מאנני מקמה לעשך אהב:
9 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי בל-היניע לי לא ומצא-לי עון אשר-חמא:
10 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך בהרים בימי מועד:
11 ודברתי על-הנביאים ואנכי חזון הרבתי וביד הנביאים דקמה:
12 גם אנגלד און אך-שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מקבחתם בגלים על תלמי שרי:
13 ויבכח יעקב שרה אקם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר:
14 וכבוא העלה יהוה את-ישראל ממצרים והביא נשמי:
15 הכעים אפרים תמוררים ודמיו עליו יפוש וחרפתו ישוב לו ארניו:

13

1 כדבר אפרים רת נשא הוא בישראל ויאשם בפעל וימא:
2 ועשה א יוספ לחמא ויעשו להם מסכה ומספתם כהבונם עצבים מעשה חרשים בלה להם הם אמרים ובחי אדם פגלים ישקון:
3 לכן יהיו פגענן-בקר ובטל משמים הלך פמץ יסער מגרן וכעשן מארקה:
4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומשיע און בלתי:
5 אני ידעתיך כמך בקרץ מארץ סלואבות:
6 כמרעיותם וישפטו שבוע וזרם להם על-פן שכחוני:
7 ואחי להם כמרשחל כגמר על-דרך אשור:
8 אפגשם כרד שכול ואקרב סגור להם ואכלם שם בבלובי תת השירה תבקעם:
9 שחקך ישראל כירי כעזוקך:
10 אחי מלךך אפוא וישיעך כבל-ערך ושפטך אשר אמרת תגדילי מלך ושרים:
11 את-ך מלךך אפוא ואקח עבדתי: ס
12 צרו עון אפרים צפונה טחאו:
13 חבלי זולתך באו לו והוא רב לא חקם כיעת לא-יעמד כמשפך גמים:
14 מדי שאלו אפודת כמח אשאלם אחי דכריך מנת אחי כסבך שאלו חם וסתר מעיני:

15 כי הוא כן אחים יפראו ובווא קדים רוח יהוה ממקרב עלה נבוש מקורו ויחרכ מעינו הוא ושסה אוצר בל-פלי חמקה:
16 אלהיך יהוה אקרא בי אש אכלה גאות מדבר ולתקה להטח בל-עצי חמקה:
17 גס-המלות שרה תערוג אליך כי נבשו אפיקי מים ואש אכלה גאות המדבר: פ

14

1 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה כמך ופלו על-ליהם וקשוו וקריותיו וקענו: פ
2 ובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת כעזוקך:
3 כחו עמכם דברים ושובו אלי-יהוה אמרו אליו בל-תשא עון וקדח-טוב ושלמה פרים כשחתינו:
4 אשור א לא ישיענו על-יסוס לא נרוב ולא-נאמר עד אלהינו למעשה ידנו אשר-בך ורמס ותום:
5 אקפא משוכתם אהבם נדה כי שב אפי ממנו:
6 אתה כטל לישראל ורחת פשוטה וך פלשתי פלכנון:
7 ילכו ויקותו ויהי כזת הודו ורית לו פלכנון:
8 ושבו ישיבי בצלו יסיו דגן ויפחתו כגפן זכרו פיון כלנון: ס
9 אפרים מיהלי עד לעצבים אני עותי ואשורני אני בברוש כגפן מטיני כרוך נמצא:
10 מי חקם וכן אלה כגון וידעם כפית-שרים דרבי יהוה וצדיקים וכלו כם ופשעי וקשלו כם:

JOEL

1

1 תקעו שופר בציון והריעו בחר קלשי והגו כל ישיבי הארץ כירכא יום-יהוה כי קרוב:
2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על-ההרים עם רב ועצום כמהו לא הנהיה מדהולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור:
3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להכה בגזעך הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-יהיה לו:
4 כמראה סוסים מראהו וכפלקשים כן ורצון:
5 כקול להב אש אכלה קש כעם עצום כרוך מלחמה:
6 כפניו יחילו עמים כלפנים כבצו פאורו:
7 כגבורים ורצון פאנשי מלחמה יעלו חומה ואש כדרכיו ילכון ולא יעפטון ארחותם:
8 ואיש אחיו לא ידחקון נכר כמסתלו ילכון וכעד השלח יפלו לא כעצו:
9 בעיר ישקו בחומה ורצון כפתים יעלו כעד החלונים וכווא כנגב:
10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש ורמס כקרו וכוכבים אספו ונגהם:
11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מנהו כי עצום עשה דברו כגדול יום-יהוה ויורא מאד ומי יכילנו:
12 וגם-עשה גאס-יהוה שבו עדי ככל-לבכם וכצום וכבכי וכמספר:

13 וקענו ללבכם ואל-יגדילכם ושובו אלי-יהוה אלהים כפיתנו ורחום הוא אלהיך אפים ורחם ונחם על-חמקה:
14 מי יודע ישוב ונגם והשאר אחריו כרקה מנה ונגסך ליהוה אלהיכם: פ
15 תקעו שופר בציון קדשי-צום קראו קצרה:
16 אספידעם קדשו קהל כבצו וקנים אספו ועללים ויגפו שרים יצא סמן מחרה וכלה כחמקה:

17 כין האולם ולמזבח וכוו הפהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ואל-תסן ונתלת כחמקה למשל-בם גוים להא אמרו כעמים איה אלהיכם:
18 וינקא יהוה לארצו ויחמל על-עמו:
19 וישן יהוה ויאמר לעמו הגני שלח להם את-הגן ותחירוש ותוצהר ושכעטם אוה ואל-אסן אהבם עד חמקה גוים:
20 ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והחפתיו אל-ארץ ציה ושממה את-דפניו אל-הים כתדמני וכפו אל-הים האחרון ועלה באשו ותשל צחתו כה הגדיל לעשות:
21 אל-תיראי אקמה גילי ושמתי כפיה-הגדיל ויהו לעשות:
22 אל-תיראו כהמות שדי כי נשאו גאות מדבר כיעץ נשא פרוי האנה ונגפן נתנו חילם:
23 ובני ציון גילו ושמחו כיהנה אלהים כפיה-נתן להם את-המורה לצדקה ויוךר להם גשם מורה ומלקוש כראשו:
24 ומלאו חגרות כר ונהשיקו חוקבים תירוש ויצהר:
25 ושלמתי להם את-השנים אשר אבל הארבה וכלק והחסימ חילי הגדול אשר שלחתי ככם:

26 וכאלתם אכול ושובע והחלתם את-שם יהוה אלהים אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יבשו עמי לעולם:
27 וידעתם כי כרבך ישראל אני ואני יהוה

אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם: ס

3

1 ונהי אחר-כך אשפוך את-ירחי על-בלי-בשר ונבאו כניבים וכבונותיכם וקניבים חלמות וכלמון כחונותיכם חזנות וראו:
2 וגם על-העקרים ועל-השפוחות כנימים החמה אשפוך את-ירחי:
3 וגמתי מופתים כשמים וכאך דם ואש ותירמות עשן:
4 השמש יפך לחשך והירח לדם לפני כווא יום יהוה הגדול והנורא:
5 ונהי כל אשר-יקרא בשם יהוה ימלט כפיה כהר-ציון וכירושלם תחיה כליטה כפאר אמר יהוה וכשרידים אשר יהוה כרא:

4

1 כיהנה כנימים החמה וכתה יהיא אשר אשוב כ(אשיב כ) את-שבות יהודה וירושלם:
2 וכבצתי את-בלי-הגוים והחרתים אל-עמק והשפט ונשפתי עמם שם על-עמי ונתלתי ישראל אשר כדור כגוים ואת-ארצי חלקי:
3 ואל-עמי ידו גורל ונתנו הגדול כעונה ותכלה כריו כזון וישחו:
4 וגם כח-אדם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אהם משלמים עלי ואם-נגמלים אהם עלי קל מהרה אשיב ונגמלכם כראשכם:
5 אשר-כפסי ווהכי לקחתם ומחמתי השמים כבאתם להיכליכם:

6 וכני יהודה וכני ירושלם כמרתם לפני הוונים למען כרחיקם מעל גבולם:
7 הגני מערים מן-המקום אשר-מרתם אהם שמה והשבתי ונגמלכם כראשכם:
8 ומכרתתי את-בניכם ואת-בנותיכם כיד בני יהודה ומכרום לשכאים אל-גוי כחוק כי יהוה דבר: ס

9 כרא-יראת כגוים קדשו מלחמה כעירו הגבורים ונשו יעלו כל אנשי המלחמה:
10 פתו את-הים לחקבות ומזמרותיכם לרקוחים החלש יאמר כבור אני:
11 עשו ובאו כלי-הגוים מסביב ונקבצו שמה הגתת יהוה כגורך:
12 יעורו ויעלו הגוים אל-עמק והושפט כיה שם אשב לשפט את-בלי-הגוים מסביב:
13 שלחו מגל כיה כשל כציר באו רדו כה-מלאה גת השיקו חוקבים כיה כבה רעתם:
14 המונים המונים כעמק חחרון כיה קרוב יום יהוה כעמק חחרון:
15 משמ ורמס כקרו וכוכבים אספו ונגהם:
16 ויהוה כציון ושאנ ומירושלם והן קולו וכעשו שמים ואת-ן ויהוה מססה לעמו ומעזו לבני ישראל:

17 וידעתם כיה אני יהוה אלהים שכן כציון כה-קדשי ונתתה ירושלם כקדש וזררים לא-יעברוך-עוד: ס
18 ונהי כיום ההוא וכפו חקרים עסים ותקבלתם חלבה וכל-אפיקי יהודה וכלו מים ומגפן מבית יהוה יצא והשקה את-גמל השמים:
19 מצרים לשממה תחיה ואוהם למדבר שממה תחיה כחמס בני יהודה אשר-שכבו כם-נקרא כפארעם:
20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: ונגמתי ככם לא-ינקותי ויהוה שכן כציון:

AMOS

1

1 דברתי עמוס אשר יהוה בנקדים מקומו אשר קנה עלי ישראל בימי א עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הקצש פ
 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלים ותן קולו ואבלו גאות העמים ויבש ראש הנהר פ
 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי המצק ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם פה צרות בהרול את הנגלה פ
 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן חרד פ
 5 ושבתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מביית עדן וגלו עם ארם קרחה אחר יהוה פ
 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם גלות שלמה להסגיר לאדם פ
 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה פ
 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון וקשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אחר אדני יהוה פ
 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם גלות שלמה לאדם ולא זכרו בריות אחרים פ
 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה פ
 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם חרב אחריו ושתת חמיו ויטרף לעד אפו ועבדתו שוקרה נצח פ
 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות צקחה פ
 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם הרות הגלעד למען הרחוב את גבולם פ
 14 והצאתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה כהרעה ביום מלחמה בסער ביום סופה פ
 15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו ויהוה אמר יהוה פ

2

1 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם עצמות מלך אדום לשרי פ
 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בהרועה בקול שופר פ
 3 והכרתי שופט מקרחה וכל שריה אחריו עמו אחר יהוה פ
 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם אדתות יהודה וחקניו לא שמו ויהוהם בנביאים אשר הלכו אחרתם אחרים פ
 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים פ
 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על ידושם ספק צדיק אביון בעבור נעלים פ
 7 ותשפים אבותם אחרים פ
 8 ועל גבירים חבלים ושו אצל כל מנזח ויון ענושים ושתו בית אליהם פ
 9 ואנכי השמתי את האמרי מפניהם אשר בגבה ארץ גברו וחסן הוא פאליונים ואשמד פרו מעל ושריו ויהוה פ

10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה להשת את ארץ האמרי פ
 11 ואקים מגינים לבניאים ומבחוירים לגזרים האר אירזאת בני ישראל נאסדתוה פ
 12 ותשקו את הנגרות יון ועל הנביאים צויהם לאמר לא תנבאו פ
 13 הנה אנכי מעיק תחתיכם פאשר תעיק העגלה המלאה לה עמרי פ
 14 ואבד מנוס מקל ותנוס לא יאמין כחו וגבור לא ימלט נפשו פ
 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל בהגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו פ
 16 ואמין לבו בגבורים ערום נוס ביום ההוא נאסדתוה פ

3

1 שמעו את דבר יהוה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על פלישתים אשר העליתי מארץ מצרים לאמר פ
 2 רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה על פן אפקד עליכם את פלשתים פ
 3 תגלו שנים יחדו בלתי אסידעו פ
 4 תישאג אריות בעיר וקרח און לו תימן בפיר קולו מבענתו בלתי אסלכד פ
 5 תהפל צפור על פח הארץ ומקש און לה תעלה פח מה אדמה מן האדמה לא ילכו פ
 6 אסידעק שופר בעיר ויהוה לא יחרדו אסדתוה רעה בעיר ויהוה לא עשה פ
 7 כי לא נעשה אדני יהוה דבר כי אסגלה סודו אלי עבדיו הנביאים פ
 8 ארבה שאג מי לא ירח אדני יהוה דבר מי לא ינבא פ
 9 השמיעו על ארמנות מאשדוד ועל ארמנות מארץ מצרים ואמרו האספו עלי חרי שמרון וראו מהומת רבות בחוקים ועשוקים בקרחה פ
 10 ולא ידעו עשות נבחה נאסדתוה פ
 11 ולכן כה אמר אדני צר וסביב הארץ וחורד מפך עך וגבו ארמנותיך פ
 12 כה אמר יהוה פאשר יציל הלעה מפי הארי שתי כרעים או בדליון פן ויצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת משה ובדמשק קרש פ
 13 שמעו והעירו בבית יעקב נאסדתוה יהוה אליה הצבאות פ
 14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מנזחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ פ
 15 ותפיתי בידה חרף על בית הקיץ ואבדו פתי ישן וספו פתים רבים נאסדתוה פ

4

1 שמעו דבר יהוה פרות תשכן אשר פה שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הברחה ונשתתו פ
 2 נשבע אדני יהוה בקרקו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בגנות ואחריתכן בסירות דוניה פ
 3 וקרצים תצאנה אשה נגדה ותשלכתנה ההרמונה נאסדתוה פ
 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע וקביאו לבקר ובחיתם לשלשת ימים מעשרתיכם פ
 5 וקשר מתחם תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה פ
 6 וגם אני נחתי לכם קיון שנים בכל עריכם וחסר להם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדי נאסדתוה פ
 7 וגם אנכי מנעתי מקם את הנשם בעוד שלשה חרשים לקציר והמטרת עלי עיר אמת פ

ועל עיר אחת לא אטמר חלקה אחת המטר וחלקה אשר לא תאמר עליה ותיבש פ
 8 וגעו שתיים שלש ערים אל עיר אחת לשותות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאסדתוה פ
 9 חפיתי אתכם בשפתיו ובקרון הרבות וגויתיכם וקרמיתם ויהוה ידע ידעתיכם הנגוה נאסדתוה פ
 10 שלחתי כבס דבר בדרך מצרים הקנתי בקרב בחוריים עם שבי סוסים ואעלה פאש מתניכם ובאפקם ולא שבתם עדי נאסדתוה פ
 11 חפיתי כבס במקפכת אלמים את סדם ואדע עמקה ותחיו כאור מצל משרפה ולא שבתם עדי נאסדתוה פ
 12 לכן כה אמר אדני יהוה על עקב ביראת אעשה לך כהוון לקרחת אל דיך ישראל פ
 13 כי הנה יוצר חרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחש עשה שחר עיפה ודך על פמתי ארץ יהוה אליה צבאות שמו פ

5

1 שמעו את דבר יהוה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל פ
 2 נפלה לאדתו סיר קום בתולת ישראל נפשה על אדמתה און מקויה פ
 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאה אלף השאר מאה והיוצאת מאה השאר עשרה לבית ישראל פ
 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל הקשוני וחי פ
 5 ואל תתקשו בית אל והגלגל לא תבאו וכאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה וגלה ובית אל יתנה לאון פ
 6 ודעו את יהוה וחי פרוצחל פאש בית יוסף ואכלה ואי נמכת לבית אל פ
 7 החפכים ללענה משפט וצדקה לארץ היחיה פ
 8 עשה כימה וכסיל וחפך לבקר צלמנות ויום לילה תחשיך הקורא למי תנים וישפכם על פני הארץ ויהוה שמו פ
 9 המבליג שד על עשן ושד על ימבצר בואו פ
 10 שגאו בשער מוכית ודבר תמים ותעבו פ
 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו מפנו פתי גזית פניהם ולא תחשבו כם פרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם פ
 12 כי ידעתם רבים פשעים ועצמים חמאתיכם צרכי צדיק לקחי כפר ואביונים פשער המו פ
 13 לכן המשפיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא פ
 14 ודרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהיכון יהוה אליה צבאות אתכם פאשר אמרתם פ
 15 שגאורע וקאבו טוב והציגו בשער משפט אוילי יתנו יהוה אליה צבאות שארית יוסף פ
 16 לכן כה אמר יהוה אליה צבאות אדני בקל ירחות מספד ובכל יחוצות יאמרו חרחה וקראו אפר אל אכל ומספד אלי ודעו גחי פ
 17 ובכל ירחות מספד פיי אער בקרקך אמר יהוה פ
 18 חיי המתאונים את יום יהוה לפה זהה לבס יום ויהוה הוא דחשך ולא אור פ
 19 פאשר ינוס אש מפני הארי ופגעו הדב יבא חפית וסמך ידו על הקור ונשבו הנקש פ
 20 הלא חשך יום ויהוה ולא אור ואפל ולא נה לוי פ
 21 שגאתי קאסתי חגיכם ולא ארית בעצרותיכם פ
 22 כי אסת עורלי עלות ומנחתים לא ארצה ושלם מריאתם לא אביט פ
 23 הסר מעלי המון שרוד ומרתה גבלית לא אשמע פ

24 ויגל פמים משפט וצדקה כחלת איתן פ
 25 תבכים ומנחה השתחבלי במדבר ארבעים שנה בית ישראל פ
 26 ונשאתם את סבות מלכם ואת פיון צלמיתם כוכב אליהם אשר עשיתם לכם פ
 27 והגליתו אתכם מהלאה לנדשק אמר יהוה אליה צבאות שמו פ

6

1 חיי השאנים מציון ותפטחים ביה שמרון נקבי ראשית הגוים וכאר להם בית ישראל פ
 2 עברו בלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אסדכ גבולם מגבלכם פ
 3 המנדים ליום רע ותגישו שבת חמס פ
 4 השכבים על ממות שן וסרתים על ערשותם ואכלים פרים מצאון ועגלים מתוך מרפק פ
 5 הפרמים על פני הנבל כדור חשבו להם בלי שיר פ
 6 השתים במזקרו ויון וראשית שמיים ומשחו ולא נחלו על שבר יוסף פ
 7 לכן עתה וגלו כראש גלים וסר מקוח סרוחיים פ
 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאסדתוה אליה צבאות מקאב אנכי את יואון יעקב וארקמתי שגאתי וחסרתתי עיר ומלאה פ
 9 ונתנה אסדתוה עשרה אנשים בבית אחר ומחוי פ
 10 ונשארו דודו ומקרפו ולו ציאי עצמים מן חפיות ואמר לאשר בירפתי חפית העוד עקד ואמר אפס ואמר הס פי לא להו ביר בשם יהוה פ
 11 בירנה יהוה מצוה וחקה חפית הגדול חסיס והפית תקטן בקעים פ
 12 חרצון פסלע סוסים אסדתוה פבקרים בירפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה פ
 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוו בקוננו לקחנו לנו קרנים פ
 14 כי חגני מקים עליכם בית ישראל נאסדתוה אליה הצבאות גוי גלצו אתכם מלבוא חמת עדי נגלה העקבה פ

7

1 כה אמר אדני יהוה ותנה יוצר גבי בתחלת עלות הקש ותנה לקש אחר גני המלך פ
 2 ותנה אספלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי קטן הוא פ
 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אחר יהוה פ
 4 כה אמר אדני יהוה ותנה קרא לרבה פאש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק פ
 5 ואמר אדני יהוה חדלנא מי יקום יעקב כי קטן הוא פ
 6 נחם יהוה על זאת גס היא לא תהיה אחר אדני יהוה פ
 7 כה אמר אדני ותנה נצב על חומת און ובדו און פ
 8 ויאמר יהוה אלי מה ארצה ראה עמוס ואמר און ויאמר אדני חני שם און בקרב עמי ישראל לא אוסיר עוד עבור לוי פ
 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בקרב פ
 10 וישלח אמציה בתי בית אל אלי ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את פלד דבריו פ
 11 פייכה אמר עמוס בקרב ומות ירבעם וישלח גלה וגלה מעל אדמתו פ
 12 ויאמר אמציה אל עמוס חנה לך ברח לך

אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶבְרָם-לְחֵם וְשָׁם תֵּנְבָא: 13 וּבֵיתְךָ לֹא-תוֹסִיף עוֹד לִהְיֶנְבָא כִּי מִקְדָּשִׁי-מֶלֶךְ הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא: 14 וּנְעַן עַמּוּס וַיֹּאמֶר אֶל-אַמְצֵיהָ לֹא-נִבְיָא אֲנִכִּי וְלֹא כַּדְּבָרִים אֲנִכִּי כִּי-בְרוּקָה אֲנִכִּי וּבוֹלֵם שָׁמָיִם: 15 וַיִּקְרָא יְהוָה וַיְהִי מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר אֵלֵי יְהוָה לֵךְ תֵּנְבָא אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 16 וְשָׁמָּה שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה אֶתְּךָ אֵמֶר לֹא תֵּנְבָא עַל-יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִטִּיף עַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל: 17 לָכֵן כִּהְיֵאתָ יְהוָה אֲשֶׁתְּךָ כַּעֲרֵב תֵּנְבָא וּבְיָדֶךָ יִבְרָכָתְךָ כַּעֲרֵב וְעַל וַאֲדַמְתָּךְ כַּעֲרֵב תַּחֲלָק וַאֲשֶׁר עִמָּךְ תַּמְאָה תִּמְוָה וְיִשְׂרָאֵל גָּלָה יָגֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ: 8

8

1 כִּהֵּן הָרָאָנִי אֶלְדִּי יְהוָה וַהֲנֵה כְּלוּב קוֹיִן: 2 וַיֹּאמֶר מְדַבְּרָתְךָ רֵאָה עַמּוּס וַאֲמַר כְּלוּב קוֹיִן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי כֹה טֶקֶן אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא-אוֹסִיף עוֹד עִבּוֹר לֹא: 3 וְהַלִּילוּ שִׁירֹת הַיֵּלֵב בַּיּוֹם הַהוּא גַּם אֲדִנִי יְהוָה רֵב הַפִּגְרֵךְ כַּכֶּרֶס בְּלֹא-קוֹמָה הַשְּׁלִיךְ חָס: 4 שְׁמַע-וַדַּעַת הַשָּׁפִים אֲבִיוֹן וְלָשִׁיבָה עֲנָנִי כִּי- (עַנְיֵי-אֶרֶץ: ק) 5 לֹא-אֶמֶר כְּמָוִי יִעֲבֹר הַחֶדֶשׁ וְנִשְׁפִּירָה שֶׁבֶר וְהִשְׁבַּת וּנְשַׁחְחֶדְךָ לִמְקוֹמֵן אִיֶּפֶה וְהַלְהַדִּיל שְׁקַל וְלַעֲוֹת מֵאוֹנֵי מַרְמָה: 6 לַקְּנוֹת בְּכֶסֶף דְּלִים וְאֲבִיוֹן כַּעֲבוֹר עַל-לֵוִים וּמִפֶּלֶס בַּר נִשְׁפִיר: 7 וְשֶׁבַע יְהוָה בְּגֹאֵן יִעֲקַב אֶם-אַשְׁפַח לַנְּצַח כִּי-לֹא-עָשִׂיתִים: 8 הֲעַל לָתֵת לֹא-אֶתְרַגְּזוּ הָאֶרֶץ וְאֶבֶל כְּלֵי-וָשֶׁבַח בָּהּ וְעַל כָּהֵן כָּהֵן כַּר פֶּלֶא וְנִגְרָשָׁה וְנִשְׁקָה כִּי- (וּנְשַׁקְעָה ק) בִּיאֹר מְצֻרִים: 9 וְיָתֵן לַיּוֹם הַהוּא גַּם אֲדִנִי יְהוָה וְהַבֹּתִי הַשֶּׁשֶׁשׁ בְּצֻרִים וְהַשְּׁכַחְתִּי לֶאֱרֶץ בַּיּוֹם אוֹר: 10 וְהַפְסַחְתִּי מְחִיבָה לְאֶבֶל וְכָל-שִׁירֵי-כֶּסֶף לְקוֹיֵה וְהִשְׁלִיתִי עַל-כָּל-מִתְנַשֵּׂים שֶׁק וְעַל-כָּל-רֵאשׁ קִרְיָתָה וְשַׁמְרָתָה כַּאֲבֵל יָחִיד וְאַחֲרֵיהָ בַּיּוֹם קָדִים: 11 הִנֵּה יוֹמִים בָּאִים גַּם אֲדִנִי יְהוָה וְהַשְׁלַחְתִּי רֶעִב בְּאֶרֶץ אֲדָרְבַע לְלָחֵם וְלֹא-צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם-לִשְׂמֵעַ אֶת דְּבָרֵי יְהוָה: 12 וְנָעַן מַיִם עֲדֵי-מִצְרַיִם וּמִצְרַיִם וְעִדְמִרְזָה וּשְׁטוּמָה לַכֶּשֶׁת אֶת-דְּבַר-יְהוָה וְלֹא יִבְיָאוּ: 13 בַּיּוֹם הַהוּא תַּחֲלַף-צֶנֶף הַתְּבוֹלֹת תֵּנְפוֹת וְהַתְּבוֹרִים כַּצִּמָּה: 14 תִּשְׁפָּעִים כַּאֲשֶׁר-שָׁמְרוּן וְאֶמְרוּ חַי אֱלֹהִים הֲיֵן וְחַי דְּבַר בְּאֶרֶץ-שֶׁבַע וְנַפְלוּ וְלֹא-יִזְקִימוּ עוֹד: 9

גַּם-יְהוָה הִלּוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי מֵאֲרָץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים מִפְּתוּר וְאַרְם מְקוֹר: 8 הִנֵּה עֵינִי לְאֲדִנִי יְהוָה מִמַּמְלָכָה חֲסֻמָּה וְהַשְׁמַחְתִּי אֶתְּךָ מַעַל פָּנֵי הָאֶמֶת אָפַס כִּי לֹא תִּשְׁמַד אֲשֶׁמִּיד אֶת-בֵּית וְעָלָב גַּם-יְהוָה: 9 בִּי-הֵנַח אֲנִכִּי מִצְדָּה וְהִנְעוּתִי בְּכַל-הַגּוֹיִם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנַע בְּבִבְרָה וְלֹא-צוּפֵל צֹרֹר אֶרֶץ: 10 בְּחֻרֵב יְמוּתוֹ כֹּל חֶטְאֵי עַמִּי הֶאֱמַרְיִם לֹא-תִגְשִׁי וְתַקְרִים בְּעַדֵּינוּ הַרְעָה: 11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת-סִבְתְּךָ דְּוִיד תִּפְלַת וּגְרָחְתִּי אֶת-פְּרִצְיֹנִי וְהַרְסֹתִיו אֲקִים וּבְגִיִּיתְיָהּ כִּי-מֵעוֹלָם: 12 לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת-שֹׂאֲרֵי אֲדוֹם וְכַל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עַל־הֵם גַּם-יְהוָה עִשָּׂה זֹאת: 13 הֵנַח יוֹמִים בָּאִים גַּם-יְהוָה וְנִגְשׁ חוֹרֵשׁ כַּצָּר וְדָלֶךְ עֲנָבִים כַּמֶּשֶׁךְ הַזֶּרַע וְהַטִּיפוּ הַחֵרָם עַסִּים וְכַל-הַנְּבָעוֹת תַּחְמוּנְגְנָה: 14 וְשָׂכַחְתִּי אֶת-שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמָוֹת וְנִשְׁבּוּ וְנִטְעוּ כַרְמִים וְנִשְׁאוּ אֶת-יָיִם וְעָשׂוּ נִגְוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיֵהֶם: 15 וְנִשְׁתַּעַתִּים עַל-אֲדָמְתָם וְלֹא יַחֲשׂוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמְתָם אֲשֶׁר גָּתְתִי לָהֶם אֵמֶר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:

OBADIAH

1

1 חֲזוֹן עִבְדֵיךָ כִּהְיֵאתָ בְּהָאָמֶר אֲדִנִי יְהוָה לְאֲדוֹם שְׂמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצֹרַר בַּגּוֹיִם שֶׁלַח קוּמוּ וְנִקְוָה עֵלֵיךָ לְמַלְחָמָה: 2 הֵנַח קָטָן נִתְחַדֵּךְ בַּגּוֹיִם בְּיוֹם אֶתְּךָ מַאֲד: 3 וְדוֹן לִפְנֵי הַשָּׁמַיִם שִׁבְעִי כַּחֲנֻיִּי-שַׁלַּע מְרוֹם שַׁבְחוּ אִמֶר בְּלָבוּ מִי יוֹדֵנִי אֶרֶץ: 4 אִם-תִּגְבֹּהֵם בִּנְשׂוֹר וְאַסְפִּין פּוֹכְכִים שִׁים כָּנָן מִשָּׁם אוֹרִידְךָ גַּם-יְהוָה: 5 אִם-נִגְבִיִם בְּאוּרֵלְךָ אִם-שׁוֹרְדֵי לַיְלָה אִיךָ נִדְמִיתָה הִלּוּא יִנְבְּוּ הַיָּם אִם-יִבְרָצִים כְּאוֹ לֵךְ הִלּוּא שֹׁמַרְיֹו עַלְלוֹת: 6 אִיךָ נִחַפְשׂוּ עָשׂוּ נִבְעוּ מִצְפּוֹנֵי: 7 עַד-הַגְּבוּל שֶׁלְחַץ כָּל אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ הַשְׁאוֹךְ יָבֹל לֵךְ אֲנָשִׁי שֶׁלֶמְךָ לַחֲמֹךְ וְשִׁמּוּ מִזֶּרֶם תַּחֲתֶיךָ אוֹן תְּבוֹנָה בּוֹ: 8 הִלּוּא בַּיּוֹם הַהוּא גַּם יְהוָה וְהַבְּאֲדָתִי הַקָּמִים מֵאֲדוֹם וְתִבְוֶנָה מֵרַע עָשׂוּ: 9 וְחַתּוּ גְבוּרֶיךָ תִּמְרָן לְמַעַן יִכְתַּע אִישׁ מֵהַר עָשׂוּ מִקְשָׁל: 10 מַחֲסַם אַחֲיֶיךָ יַעֲלֶב הַכֶּסֶף בּוֹשֶׂה וְנִבְרַח לְעוֹלָם: 11 בַּיּוֹם עַמְּךָ מִגְּדֵךְ בַּיּוֹם שִׁבּוֹת זָרִים חִילוּ וְנִבְרָה כְּאוֹ שֶׁעָלֶיךָ (כִּי שְׁקָרוּ ק) וְעַל-יְרֵוּשָׁלַם יָדוּ גוֹרֵל גַּם-אֶתְּךָ כַּאֲחֶד מֵהֶם: 12 וְאַל-תֵּרָא כִּי-יִם-אַחֲיֶיךָ בַּיּוֹם וְכִירוּ וְאַל-תִּשְׁמַח לְבָנֵי-יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדְם וְאַל-תִּגְדֹּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה: 13 אֶל-תְּבוּאָה בְּשַׁעֲרַעֲמֵי בַּיּוֹם אִיכֶם אֶל-תֵּרָא גַם-אֶתְּךָ כַּרְעֻתוֹ בַּיּוֹם אִידוּ וְאַל-תִּשְׁלַחְנָה כִּחִילוֹ בַּיּוֹם אִידוּ: 14 וְאַל-תֵּעַמְדוּ עַל-הַפֶּה לְהַכְרִיחַ אֶת-פְּלִיטוֹ וְאַל-תִּסְתַּבֵּר שְׂרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה: 15 כִּי-יָרִיבוּ יוֹם-יְהוָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גְּמוּלָה יָשׁוּב כַּאֲשֶׁר יַשְׁתָּ: 16 כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתִם עַל-זֶרַע קֹרֶשֶׁי יִשְׁתּוּ כַּל-הַגּוֹיִם חֲמִיד וְשִׁתּוּ וְלָעָד וְחַי כִּלּוּא חַי: 17 וְכַהֵן צִוּוֹן תַּהֲרִי פְלִיטָה וְהֵנַח קָדַשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית וְעָלָב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: 18 וְהֵנַח בֵּית-יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לַהֲבֵה וּבֵית עָשׂוּ לַקֵּשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאֶבְרָם וְלֹא-יִתְּנָה שְׂרִיד לְבֵית עָשׂוּ כִּי יְהוָה דְּבַר: 19 וְיִרְשׁוּ תִּבְנֵי אֶתְּרָה עָשׂוּ וְתִשְׁפֹּלַה

9 מְשָׁמְרִים הַכִּלְיֵ-שׂוּא חֲסֵדִם וַיְזָכוּ: 10 וְאָנֹכִי בְּקוֹל תוֹרָה אֲזַמְּחָה לְךָ אֲשֶׁר נִבְרַחְתִּי אֶשְׁלֵמָה וְשִׁוְעָתָה לִיהוָה: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָכֵן וַיִּקָּא אֶת-יָוֵנָה אֶל-תַּנְבְּשָׁהּ: 3

3

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יָוֵנָה שְׁנֵית לֵאמֹר: 2 קוּם לֵךְ אֶל-יָוֵנָה הָעִיר הַגְּדוּלָה וְקֹרָא אֵלֶיךָ אֶת-מְקַרְאֵהָ אֲשֶׁר אֲנִכִּי דָבַר אֵלֶיךָ: 3 וַיִּקַּם יָוֵנָה וַיֵּלֶךְ אֶל-יָוֵנָה דְּכַבַּר יְהוָה וַיָּנִיחָה הָתָּה עִיר-גְּדוּלָה לְאַלְהִים מִמְלָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 4 וַיַּחַל יָוֵנָה לְבוּא כְּעִיר מִמְלָךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקָּרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אֶרְבָּעִים יוֹם וַיָּנִיחָה נִחְפָּתָה: 5 וַיֹּאמְרֵינוּ אֲנָשֵׁי יָוֵנָה בְּאַלְהִים וַיִּקְרָאוּ-זִם וַיִּלְבְּשׂוּ שְׂמִים מְגֹדוֹלָם וְעַד-קַטְנֵיהֶם: 6 וַיִּזְעַק הַדָּבַר אֶל-מֶלֶךְ יָוֵנָה וַיִּקַּם מִכֶּסֶף וַיַּעֲבֵר אֶתְרוֹ מִעַלְיוֹ וּבְכֶסֶף שֶׁק וַיִּשֶׁב עַל-הָאָפֶר: 7 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בַּיּוֹם הַהוּא מִשֶּׁעַם הַמֶּלֶךְ וַיְדַלִּי לֵאמֹר תְּאַדָּם וְתִבְהַמָּה הַכֶּהֵן וְהַצֹּאֵן אֶל-יִשְׁעָם מֵאוֹמָה אֲלֵינוּ וּמִיִּם אֲלֵינוּ-יָשׁוּ: 8 וַיְהַפְסוּ שְׂמִים הָאֲדָם וְהִבְהַמָּה וַיִּקְרָאוּ אֶל-אַלְהִים בְּחֻקָה וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ מִדְּרָפּוֹ הַרְעָה וּמִן-הַחַסֵּם אֲשֶׁר בְּכַפְתָּם: 9 מִי-יִזְדַּע וְיִשׁוּב וְגַם-הָאֲלֹהִים וְשֶׁב מִחֻרוֹן אָפוּ וְלֹא נֹאבָד: 10 וַיַּרְא הָאֲלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם כִּי-שָׁבוּ מִדְּרָפָם הַרְעָה וַיִּנְחַם הָאֲלֹהִים עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דָּבַר לְעַשׂוֹתְהֶם וְלֹא עָשָׂה:

4

1 וְנִבֵּעַ אֶל-יָוֵנָה קֵרָה גְדוּלָה וַיְחַסֵּר לוֹ: 2 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵנָּה יְהוָה הִלּוּא-יְהִי דְבָרִי עַד-הַיּוֹם עַל-אֲדָמְתִי עַל-כֵּן קִדְמַחִי לְבוֹת תִּרְשִׁישָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי אֶתְּךָ אֶל-יָוֵנָה וּרְחוּם אֶתְּךָ אֲפִים וְכַבִּיחֵסֵד וְגַם-עַל-הַרְעָה: 3 וְשָׁמָּה יְהוָה קַח-נְזָא אֶת-נִפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיִּי: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה הַיִּטֵּב כִּהְיֵת לְךָ: 5 וַיִּצָּא יָוֵנָה מִן-הָעִיר וַיִּשֶׁב מִקְדָּם לְעִיר וַיַּעֲשֶׂה לֹא שָׂמָּה וַיִּשֶׁב תַּחֲתֶיהָ בְּצַל עֵד אֲשֶׁר יִרְאָה מַה-יִּתְּנָה עִירֵי: 6 וַיִּמַן יְהוָה-אֲלֵהֶם קוֹקִיּוֹן וַיַּעַל וּמִעַל לִיָּוֵנָה לְהַיּוֹת צַל עַל-רֵאשׂוֹ הַחֲצִיל לוֹ מִקְעֻתוֹ וַיִּשְׁמַח יָוֵנָה עַל-חֻקִּיּוֹן שֶׁמָּחָה גְדוּלָה: 7 וַיִּמַן הָאֲלֹהִים חוֹלְעַת בְּעֵלּוֹת הַשָּׁחַר לִמְחַרְתָּ וּשְׂדֵי אֶת-חֻקִּיּוֹן וַיִּיקָשׁ: 8 וַיַּהֲדֵ בְּחֵמֶשׁ וַיִּכַּן אֲלֵהֶם רֵיחַ קִדְמִים חֵרִישִׁית וְתַךְ שָׁמֶשׁ עַל-רֵאשׁ יָוֵנָה וַיַּחֲשֹׁף וַיִּשְׂאֵל אֶת-נִפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיִּי: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-יָוֵנָה הַיִּטֵּב כִּהְיֵת לְךָ עַל-חֻקִּיּוֹן וַיֹּאמֶר הַיִּטֵּב כִּהְיֵת לְךָ עַד-בָּנוֹת: 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתְּךָ חֲסָת עַל-חֻקִּיּוֹן אֲשֶׁר לֹא-עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גָדַלְתָּ שְׁבוּרֵי-לְבָבָה תֵּהַן וּבִכֹּר לָקָח אָבִד: 11 וְאָנֹכִי לֹא אֲחֹזֵם עַל-יָוֵנָה הָעִיר הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר יִשְׁבָּההָ תִּירְפָה מִשְׁמַחְתָּ עֵשְׂרָה רִבּוֹ אָנֹכִים אֲשֶׁר לֹא-יָדָע בְּיָרְמִינוּ לְשִׁמְאַל וּלְבַחְמָה הַבָּה:

MICAH

1

1 דְּבַר-יְהוָה הִנֵּה אֶל-מִיכָה הַמִּלְחָמָתִי

אֶת-פִּלְשְׁתִּים וְיָרָשׁוּ אֶת-שָׂדֶה אֶפְרַיִם וְאֵת שָׂדֶה שָׁמְרוֹן וַיִּבְנִימוּן אֶת-הַגְּדֹלָה: 20 וְגַלְתָּ חֲסֵד-יְהוָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּנַעְנַיִם עַד-צָרְפַּת וְגַלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְּרֵי וַיִּשֵׁוּ אֶת עָרֵי הַגָּב: 21 וְעָלּוּ מוֹשְׁעִים כַּהֵן צִוּוֹן לְשַׁפֵּט אֶתְרָה עָשׂוּ וְנִתְּתָה לִיהוָה הַמְּלִיכָה:

JONAH

1

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יָוֵנָה כִּי-אֶמְתִּי לֵאמֹר: 2 קוּם לֵךְ אֶל-יָוֵנָה הָעִיר הַגְּדוּלָה וְקֹרָא עֲלֶיךָ כִּי-עֲלֵתָה הַרְעָתִי לַפָּנִי: 3 וַיִּקַּם יָוֵנָה לְקָרֵם תִּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנֵי יְהוָה וַיַּחַד יָפוּ וַיִּמְצָא אֵינָה לִבְנֵה תִרְשִׁישָׁה וַיַּחַד קַח לְבוּא עִמָּךְ תִּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנֵי יְהוָה: 4 וַיְהוָה חֲמִיד וְרַחֵם-גְּדוּלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֵנָה שֶׁבַח לַהֲשָׁבֵר: 5 וַיִּירָאוּ הַמְּלָחִים וַיִּזְעֻקוּ אִישׁ אֶל-אַלְהֵיהֶם וַיַּמְלִיכוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר בָּאָנְיָה אֶל-הַיָּם לְהַקְלַל מַעֲלֵיהֶם וַיָּנִיחָה וַיָּבֵר אֶל-יָוֵנָה תִּסְפִּיגָה וַיִּשְׁעָב וַיִּתְּתָהּ: 6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב חַחְבַּל וַיֹּאמֶר לוֹ מִהֲלָיֶךָ נָדָם קוּם קֹרָא אֶל-אַלְהֵיךָ אוֹיְבִי וְהַעֲשֵׂת הָאֲלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבָד: 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לָכֵן וַנְּפִילָה נוֹרֵחַלֹת וְנִדְרָה בְּשָׁמְלֵי הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וַנְּפִלוּ נוֹרֵחַלֹת וַנְּפֹל הַגּוֹרֵל עַל-יָוֵנָה: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְדִיעָה-נָּא לָנוּ כַּאֲשֶׁר לְמִי-יִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִדֹּמְלָאכְתֶּךָ וּמֵאַנֵּן תִּבּוּא מָה אֶרְבָּץ וְאַי-מָהָה עִם אֶתְּךָ: 9 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִכִּי וְאַתְּ-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אָנֹכִי וְכֹה אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאַתְּ-הִנְפָשָׁה: 10 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-יִּרְעָה עִשִׂיתָ בְּיָדֵנוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנֵי יְהוָה הוּא בְרָחָם כִּי יַגִּיד לָהֶם: 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה לְךָ וַיִּשְׁתַּח וְהַיָּם הַיָּם מְעַלְיוֹ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר: 12 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם פָּאֵנִי וְהַיָּם לִנִּי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּח הַיָּם מִעֲלֵיהֶם כִּי יוֹדַע אָנֹכִי כִּי כְּשִׁילִי חֲסֵר גְּדוֹל הַיָּה עֲלֵיהֶם: 13 וַיַּחֲתֵרוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת-תַּנְבְּשָׁה וְלֹא יִכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר עֲלֵיהֶם: 14 וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵנָּה יְהוָה אֶל-נְזָא נֹאבָדָה כַּנֶּשֶׁת הַיָּה וְאַל-תַּחַן עֲלֵינוּ הַיָּם יִקָּא כִּי-אֶתְּךָ יְהוָה כַּאֲשֶׁר תִּפְסָתָ עִשִׂיתָ: 15 וַיִּשְׂאוּ אֶת-יָוֵנָה וַיַּסְלִחוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעֵפוֹ: 16 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוּלָה אֶת-יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ-זִכְרֹת לִיהוָה וַיְדַרְוּ נְהָרִים:

2

1 וַיִּמַן יְהוָה דָּג גְּדוֹל לְבָלַע אֶת-יָוֵנָה וַיְהִי יָוֵנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וְ

7

1 אללי לי כי היותי כאספיקין בעללת
 ציצור איך-אשכול לאכול בפורה אותה גפתי:
 2 אבד חסיד מידה-ארוך וישר פאדם אין כלם
 לקמים וארבו איש את-אחיהו ויצודו תרם:
 3 על-הרע בפנים להיטיב השר שאל והשפט
 בשלום ותגדול דבר הנה גפשו הוא ונתעבותה:
 4 טובם בחרק ישר ממסוכה יום מצפיק
 פקדתך באה עתה תתנה מבוכתם:
 5 אל-תאמינו ברע אל-תסבחו באלוף משכבת
 חוקך שמר פתחי-פיך:
 6 בייבן מגבל אב בת קמה באשמה פלה
 בחמטה איבי איש אנשי ביתו:
 7 ואני ביהנה אצפה אוחילה לאלהי יעשי
 ישמעני אלתי:
 8 אל-תשמחי אנכתי לי פי נפלתי קמתי
 פי-אשב בחשך יהנה אור לי: ׀
 9 ועף יהנה אשא בי חמאתי לו עד אשר יריב
 יריבי ועשה משפטי ויציאני לאור ארצה
 בצדקתו:
 10 ותרא אנכתי ותכסה בושה האמרה אלי
 איי יהנה אלמך עיני תראני בה עתה תתנה
 למרמס פמית חוצות:
 11 יום לבנות גידוד יום ההוא ירמךחך:
 12 יום הוא ועדך יבוא למני אשר וערי
 מצור ולמני מצור ועד-נהר וגם מים ונהר
 תהר:
 13 ונתתה הארץ לשממה על-ישיביה מפרי
 מעלליהם: ׀
 14 רעה עמך בשכמך צאן נתלתך שכני לבדר
 יער ביהוד פרמל ירעו קשן ונגלעד פימי
 עולם:

15 בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:
 16 יראו גוים ונבשו מכל גבורתם ושימו יד
 על-פה אזניהם תתלהנה:
 17 ילחכו עפר פנחס פוחלי ארץ וירגו
 מסקנתיהם אל-יהוה אלתינו ויפחדו ויראו
 מפך:
 18 מיראל כמוך נשא עון ועבר על-פשע
 לשארית נחלתו לא-תחיוק לעד אפו פי-חפץ
 חסד הוא:
 19 ישוב ורמנו יכפש עונתינו ותשליך
 במצולות ים בל-חפאותם:
 20 תמן אמת ליגעב חסד לאבדקם
 אשר-נשבעת לאבותינו מימי קדם:

NAHUM

1

1 משא ינגה ספר חזון גזום האלקשי:
 2 אל גזוא נגמם יהנה נקם יהנה ובעל חמה
 נקם יהנה לצריו ונוטר הוא לאיביו:
 3 יהנה אךך אפים וגזול כ (וגדל-בח ק)
 ונקם לא ינקח יהנה בסופה ובשערה דרבו
 ועגן אבק נגליו:
 4 נזער בים ונבשחו וכל-הנהלות חרריב
 אמלל בשן וכרמל ופרח לבגון אמלל:
 5 הרים קעשו ממנו והנגעות התמגנו ותשא
 הארץ מפניו ותכל וכל-ישיבי בה:
 6 לפני ועמו מי יעמוד ומי יקום כדון אפו
 תמותו נתקה כאש והצרים נהצו מפניו:
 7 טוב יהנה למשו ביום צדק וידע חסי בו:
 8 ובשטר עבר פלה יעשה מקומה ואיביו
 ירדף-חשך:
 9 מדה-תשבון אל-יהוה פלה הוא עשה
 לא-תקום פעמים צרה:
 10 פי עדי-סרים סבכים וכסבאם סבואים
 אכלו כקש נבש מלא:
 11 ממך יצא חשב על-יהנה קעה יעץ

5

1 ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להיות
 באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל
 בישראל ומוצאיהו מקדם מימי עולם:
 2 לכן יתגם עד-עת יולדה ולדה ויתר אחיו
 ישובו על-פיני ישראל:
 3 ועמד וקעה בעו יהנה בגזון שם יהנה
 אלתי וישבו פי-עשה ונדל עד-אפסי-ארץ:
 4 ונתה זה שלום אשר וכו-יבוא בארצנו וכו
 ירדך בארמלתינו ונקמנו עליו שבעה רעים
 ושמנה נסיכי אדם:
 5 ורעו את-ארץ אשרי בחרב ואת-ארץ נמרד
 בפפתיה והציל מאשור פי-יבוא בארצנו וכו
 ירדך נגבולנו: ׀
 6 ונתה וישארת יעקב בקרב עמים רבים פטל
 מאת יהנה פרביבים על-ישב אשר לא-ינקנה
 לאיש ולא יחל לבני אדם:
 7 ונתה וישארת יעקב בגוים בקרב עמים רבים
 בארעה בכהמות יער כפיכר בעד-רי-צאן אשר
 אם עבר ורמס ומרר ואין מציל:
 8 תרם ודך על-צריך וכל-אויבך יכרתו: פ
 9 ונתה כיום-ההוא נאם-יהנה והכחתי סוסך
 מקרנך ונתאבדתי מרבבותי:
 10 והכחתי ערי ארצך והרסתי בל-מבצריך:
 11 והכחתי קשפים מצדך ומעונגים לא
 יהירלך:
 12 והכחתי פסילך ומצבותיך מקרנך
 ולא-תשתנה עוד למעשה ידך:
 13 ונתשתי אשריך מקרנך והשמדתי עריך:
 14 ועשיתי באר ובחמה נקם את-הגוים אשר
 לא שמעו: ׀

6

1 שמע-נא את אשר-יהנה אמר קום ריב
 את-החרים ותשמענה תנגעות קולך:
 2 שמעו הרים את-יריב יהנה והקאתים מסדי
 ארץ כי ריב ליתנה עשעפו ועם-ישראל
 ותפח:
 3 עמי מדעשיתי לך ומה הלאה יך ענה ביי:
 4 פי עלתך מארץ מצרים ומפית עבדים
 פריתך ואלשל לפניך את-משה אהרן ומרים:
 5 עמי וברנא מה-יעזן בלק מלך מואב
 ומה-ענה אורו בלעם בן-בעור מדי-מששם
 עד-הנגל למען דעת צדקות יהנה:
 6 כמה אקדם יהנה אכף לאלהי מלום
 האקדמו בעליות בעגלים בני שנה:
 7 תורצה יהנה באלפי אילים ברבבות
 נתלי-שמן האתן בכורי פשעי פרי מבני חטאת
 נפשי:
 8 הגיד לך אדם מה-טוב ומה-יהנה יורש
 ממך פי אבי-עשות משפט ואהבת חסד והצנע
 לכת עם-אלהיך:
 9 קול יהנה לעיר וקרא ותושבה ראה שמך
 שמעו משה ומי יעדה:
 10 עוד האש בית קשע אצרות קשע ואיפת
 ריון ועומה:
 11 האוצה במאזני קשע ובכיס אבני מרמה:
 12 אשר עשיריה מלאו חסם וישביה
 דברוי-שקר ולשונם רמה בפייהם:
 13 וגם-אני חסליתי הפותך השמם
 על-חפאתך:
 14 אתה האכל ולא השבע והשך בקרנך
 ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לתרב אתן:
 15 אתה תזכר ולא תקצור אתה תרד-נות
 ולא-תסוך שמן ותירוש ולא תשתה-יון:
 16 וישתמר חקות עמרי וכל מעשה
 בית-אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך
 לשמה וישביה לשרקה ותרפת עמי תשא: פ

3

1 ואמר שמע-נא ראשי יעקב וקציני בית
 ישראל הלא לכם לדעת את-המשפט:
 2 שנאי טוב ואהבי קעה (כע ק) גזלי עורם
 מעליהם וישארום מעל עצמותם:
 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם
 הפשיטו ואת-עצמותיהם פצחו ופרשו פאשר
 פסירי ובקשר ביהוד קלתו:
 4 אי ויעקו אל-יהנה ולא יענה אותם ויסתר
 פניו מקם בעת ההיא פאשר הרעו
 מעלליהם: פ
 5 בה אמר יהנה על-הנביאים המתעים
 את-עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר
 לא-יתון על-פיהם וקדשו עליו מלתמה:
 6 לכן לילה לבם מחזון והשקה לבם מסם
 וקאה השמש על-הנביאים וקבר עליהם היום:
 7 ובשו החוים וקפרו הקסמים ועמו על-שפם
 כלם פי אין מענה אלהים:
 8 ואולם אנכי מלאתי כח את-הרוח יהנה
 ומשפט וגבורה להגיד לי-יעקב פשעו ול-ישראל
 חטאתו: ׀
 9 שמע-נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית
 ישראל המתעבים משפט ואת בל-הישקה
 ועקשו:
 10 בנה ציון בקמים וירושלם בעולה:
 11 ראשיה ופשט וקטניה כמחור יורו
 ונביאי-ה בקספ יקסמו ועל-יהנה ישענו לאמר
 הלא יהנה בקרבנו לא-תבוא עלינו קעה:
 12 לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם
 עיון-תתנה ונהר חבתי לבמות יער: פ

4

1 ונתה באחרית הימים יהנה הר בית-יהנה
 נכון בראש החרים ונשא הוא מנגעות ונתרו
 עליו עמים:
 2 והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
 אל-הר-יהנה ואל-בית אלתי יעקב וירנו
 מרקיבו ונקמה בארחתיו פי מציון
 תצא תורכה ודבר-יהנה מירושלם:
 3 ושפט בין עמים רבים ורחיב לגוים עצמים
 עד-רחוק וכתתו מרבתיים לאותים
 וחינתיהם למזמות לא-ישאו גוי אל-גוי
 חרב ולא-יולדו עור מלתמה:
 4 וישבו איש תחת תחת האנתו ואין
 מחריד פי-פי יהנה צבאות דבר:
 5 פי בל-העפים ילכו איש בשם אלתי ונאנתו
 נלך בשם-יהנה אלתינו לעולם ועד: פ
 6 ביום ההוא נאם-יהנה אספה הצלעה
 והנקה אקבצה ואשר חרעתי:
 7 ושמתי את-הצלעה לשארית והנגלעה לגוי
 עצום ומלך יהנה עליהם בחר ציון מעתה
 ועד-עולם: פ
 8 ואתה מגדל-עדר עפל בתי-ציון עריך תאתה
 וקאה הממשלה הראשנה ממלכת
 בלתי-ירושלם:
 9 עתה למה תריעי רע ממלך אינדך
 אסי-ועצך אבד ביה-חוקך חיל פי-ולדה:
 10 חולי וגחי בתי-ציון פי-ולדה פי-עשת תצאי
 מקרנה ושכנת בשדה וראית עד-בבל שם
 הנצלי ׀ ואלך יהנה מפך איבך:
 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים
 תחגר ותחיו בציון עינינו:
 12 ותסה לא ירעו מחשבות יהנה ולא הבינו
 עצתו פי בקצם פעמיר נרעה:
 13 קומי ודושי בתי-ציון פי-קנך ואשים בקול
 ופקסתיך אשים נחוושה וקדקות עמים רבים
 והחמתי ליתנה בצעם ותילם לאדון
 בל-הארץ:
 14 עתה תהגדדי בתגוד מצור שם עלינו
 בשבט יבו על-החלי את שפט ישראל: ׀

2

בימי יותם אהו והזקה מלכי והודה אשר-תנה
 על-שמרון וירושלם:
 2 שמעו עמים כלם הקשבי ארץ ומלאה ויהי
 אדני יהנה ככם לעד אדני מהיכל קדשו:
 3 ביהנה יהנה יצא ממקומו ויבד ונדך על-
 כמותי (כמת ק) ארץ:
 4 ונמטו החרים תחתי והעמקים ותפקעו
 כדונג מפני האש כמים מגרים במורד:
 5 בפשע יעקב בל-ואת ובחטאות בית ישראל
 מי-פשע יעקב הלא שמרון ומי כמות יהודה
 הלא ירושלם:
 6 ונמתי שמרון לעי השקה למשעי כרם
 והגדתי לגי אבניה ויסדתי אנלה:
 7 וכל-פסיליה נפחו וכל-אתגניה ושרפו כאש
 וכל-עצביה אשים שממה פי מאתנן וזנה
 קבצה ועד-אתנן וזנה וישבו:
 8 על-ואת אספה ואיליה אי-לקה שילל כ
 (שולל ק) וערום אעשה מספר פתנים ואבל
 כבנות יענה:
 9 פי אנושה מכותיה ביר-באה עד-יהודה נגע
 עד-שער עמי עד-ירושלם:
 10 בנת אל-תגידו כבו אל-תבכו בבית
 לעפרה עפר התפלשתי כ (התפלשתי ק)
 11 עברי לכם יושבת שפיר ערוה-בשת לא
 יצאי וישבת צאנן מספר בית האצל וקח מסם
 עמדתו:
 12 ביהנה לטוב יושבת מרות פי-יכר רע
 מאת יהנה לשער וירושלם:
 13 רחם המרפבה לרשב וישבת לביש ראשית
 חטאת היא בלתי-ציון בירך נמצאו פשעי
 ישראל:
 14 לכן תחני שלוחים על מורשת גת פתי
 אבויב לאבוב למלכי ישראל:
 15 עד תרש אבי לך וישבת מרשה עד-יעקלם
 בוא כבוד ישראל:
 16 קרתי וגזי על-בני תענגיך החכי קרסתך
 כנשר כי גלו ממך: ׀

1 הוי חשבי-און ופעלי רע על-משכבותם
 פאור תפקר יעשה פי ושל-לאל רדם:
 2 ותמרו שרות וגזלו ובתיים ונשאו ועשקו נבר
 וביחו ואיש ונתלתו: פ
 3 לכן פה אמר יהנה הנני חשב על-המשפחה
 הזאת קעה אשר לא-תמישו משם צוארתיכם
 ולא תלכו רוקה פי עת קעה היא:
 4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונקמה גחי ונתה
 אמר שרוד ונשדנו חלק עמי ימיר אוד ומיש לי
 לשוכב שדינו יחלק:
 5 לכן לא-יהנה לך משליך חבל בגורל בקהל
 ויהנה:
 6 אל-תספדו וספדו לא-יטפו לאלה לא יסג
 כלמות:
 7 תאמר בית-יעקב הקצר רוח יהנה אסי-אלה
 מעללי ויהנה דברי ייטבו עם הנשר חולך:
 8 ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה
 אדר תפסטון מעברים פטח שובי מלתמה:
 9 גשי עמי תהרשון מבית תענגיה מעל עלליה
 תחוו חררי לעולם:
 10 קומי ולכו כי לא-זאת המנוחה בעבור
 מלאה תחבל ותכל נמרץ:
 11 לכו-ירש חלך רוח ושרק פוב אמר לך ליון
 ולשכר ונתה מפור העם תה:
 12 אסף אאסף יעקב בלך קמץ אקבץ שארית
 ישראל יחד אשמנו כצאן בקרה בעדר ביהוד
 תדברו תחילה מאדם:
 13 עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער
 ויצאו בו ויעברו מלכם לפנייהם ויהנה
 בראשם: פ

ליום צרה לעלות לעם וגדונו:
 17 ביראתה לא תפרכו ואין יבול בנפגים
 פחש מעשהדנות ושדמות לא עשה אבל גור
 מפכלה צאן ואין בקר דרפתים:
 18 ואני ביהנה אעלוה אנילה באלתי ישעי:
 19 יהוה אדוני חילי וישם כללי פצלות ועל
 במותי ידרכני למצאם בנגינותי:

ZEPHANIAH

1

1 דבריהוה ואשר היה אל-פנינה בן-כופשי
 בן-גדליה בן-אמריה בן-חנניה בימי יאשיהו
 בן-אמון מלך יהודה:
 2 אסף אסף כל מעל פני האדמה גאסי-יהוה:
 3 אסף אסף ובהמה אסף עור-השמים ודגי
 הים ותמשלות אדמי-הקשעים ותבתי
 אדמי-האדם מעל פני האדמה גאסי-יהוה:
 4 ונמיתי ידי על-יהודה ועל כל-יושבי
 ירושלם ותבתי מן-המקום הזה את-שאור
 הפעל את-שם המקרים עמי-הנפגים:
 5 ואת-המשפתחים על-נגות לצבא השמים
 ואת-המשפתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים
 במלכם:
 6 ואת-הנגונים מאחרי יהוה ואשר לא-יבאשו
 את-יהוה ולא דרשוהו:
 7 הם מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה
 ביראתו יהוה וזבח הקדוש קראיו:
 8 והנה ביום זבח יהוה ופקדתי על-השרים
 ועל-בני המלך ועל כל-הלבשים מלבוש
 נגרי:
 9 ופקדתי על כל-הידולג על-המפתח ביום
 ההוא הממלאים בית אדניהם חמס
 ומרמה:
 10 והנה ביום ההוא גאסי-יהוה קול צעקה
 משער הדגים ויללה מן-המפתח ושבר גדול
 מהנקבות:
 11 הילילו ישיבי המפתח כי נדמה כל-עם
 כגשן נברתו כל-ישיבילי כסף:
 12 והנה פעת ההוא אחפש את-ירושלם בנרות
 ופקדתי על-האנשים הנפאים על-שמריהם
 האמרים בלבם לא-ישיב יהוה ולא ירע:
 13 והנה חילם למשפחה ובתיהם להמקה ובנו
 בתים ולא ישבו ונטעו בקמים ולא ישאו
 את-יגנם:
 14 קרוב יום-יהוה הגדול קרוב ומהר מאד
 קול יום יהוה מר צרח שם גבור:
 15 יום עקבה היום ההוא יום צרה ומצוקה
 יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן
 וצדק:
 16 יום שופר ותרועה על הקרים הפצרות
 ועל הפנות הנברות:
 17 ונברתי לאדם והלכו פגורים פי ליהוה
 חטאו ושפך דמם כפףר וילחמם בגללים:
 18 גמספסם בגזתהם לא-יוכל להצילם
 ביום עקבת יהוה ובאש קנאתו תאכל
 כל-הארץ פי-בלה אך-נבקהל עשה את
 כלי-ישבי הארץ: ׀

2

1 התקוששו וקושו וגווי להם נקסף:
 2 בטרם לדת חק כמין עבר יום בטרם א
 לא-יבוא עליכם חרון אפי-יהוה בטרם
 לא-יבוא עליכם יום אפי-יהוה:
 3 בקשו את-יהוה כל-נגווי הארץ אשר משפטו
 פעלו בקשרצדק בקשו עגנה אולי תסתור
 ביום אפי-יהוה:
 4 כי עזה עובדה והנה ואשקלון לשממה
 אשודד בצדקתם יקושו וישקרו וישקרו וישקרו: ׀

הרחיב בשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע
 ויאסף אליו כל-הגוים ויקבץ אליו
 כל-העמים:
 6 הלא-אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
 חידות לו ויאמר הוי המרבה לאלו עד-מתי
 ומקביר עליו בעמתי:
 7 הלא פתע יקומו נשכיר וקצו מזעזעיד
 והיוה למשפות למו:
 8 כי אתה שלוח גוים רבים ישליך כל-יחיד
 עמים מדמי אדם ותמס-ארץ קרויה וכל-ישבי
 בה: ׀

9 הוי בצע בצע רע לביחו לשום בפרום קנו
 להנצל מפר-רע:
 10 זעצע בשת לביהך קצות-עמים רבים
 וחוטא נפשך:
 11 כי-לאכן מקור תזעק וקפיס מעין יעננה: ׀
 12 הוי בנה עיר בדמים ויבנו קרנה בעולה:
 13 הלא הנה מאת יהוה צבאות ויגעו עמים
 גד-אדם ולאמים גד-יריק יעפו:
 14 כי המלא הארץ להשת את-קבור יהוה
 כמים וכסו על-ים: ׀
 15 הוי משקה רעהו מספח המתך ואף שפר
 למשן הביט על-מערותיהם:
 16 שבעת קלון מכבוד שתה גסי-אפה והעמר
 תסוב עליו כוס ימין יהוה ויקולקו
 על-קבורתך:
 17 כי חמס לבנון וכסף ושיד בהמות וחסון
 מדמי אדם ותמס-ארץ קרויה וכל-ישבי
 בה: ׀
 18 מה-חודעיל פסל כי פסלו יצרו מסכה
 ומורה שפר כי כמח יצר יצרו עליו לעשות
 אילים אלמים: ׀
 19 הוי אמר לעין הקוצה עורי לאכן דומם
 הוא יורה הנה-הוא תפוש וזה וכסף וקל-רות
 אין בקרבו:
 20 ויהוה כהיכל קדשו יום מפניו
 כל-הארץ: ׀

3

1 תפלה להבקוק הנביא על שגנינות:
 2 יהוה שמעתי שמעך וראתי יהוה פעלך
 בקרב שנים תיחה בקרב שנים תודיע ברנן
 רחם תזפור:
 3 אלות מתימן ובוו וקדוש מהר-פארן סלה
 כשה שמים תורו והתהלכו מלאה הארץ:
 4 ולנה פאר תהנה קרנה מצד לו וישם קביון
 עזה:
 5 לפניו-לך דבר ויצא השף לבגליו:
 6 עמד ונמסד ארץ קאה ויתר גוים ויהפצצו
 : תר-יעד שחו גבות עולם תליבות עולם לו
 :
 7 תסת און האיתי אהלי כושן והגיון וריעות
 ארץ מדון: ׀
 8 הבגהרים תרה יהוה אם בגהרים אפך
 אסיפם עקרתך פי תרפב על-סוסית
 מהקבתך ישועה:
 9 ערה תורו אשתך שבעות משות אמר סלה
 גהרות תבקע-ארץ:
 10 האוד וחילי הרים וזם מים עבר נתן תחום
 קולו רום וריהו גשא:
 11 משל יחם עמד ובלה לאור חציד ותלכו
 לנה ברק חניתך:
 12 בועם הצעד-ארץ באף תרוש גוים:
 13 יצאה ליגע עמד ליגע את-משיחך סחצת
 ראש מבית השע ערות יסוד עד-צנאר
 סלה: ׀
 14 נקבת כמטיו ראש פלנו כ (פרהיו ק)
 יספרו להפציני עליצתם במול-לאבל עני
 במסרת:
 15 דרבת בים סוסית חמר מים רבים:
 16 שמעתי ותרננו בפני לקול צללו שפתי
 יבוא רפב בעצמי ותסתי ארגו אשר אונם
 וזרע בירננו בוגד נגר תור ולא יגנה אשר

12 כל-מבצריך האנים עמי-בפורים אסי-ונו
 ונפלו עליפי אוכל:
 13 הנה עמד נשים בקרבך לאיבין פוחם
 נפחתי שערי ארצך אכלה אש בריתיך:
 14 מי מצור שאביך לך חזקי מבצריך בא
 כשתי ורקסי בחמר חזוקי מלבן:
 15 ׀ תאכלך אש תכריחך תרב תאכלך פולק
 תהפד פולק תהפדו פארדה:
 16 הרבית רבליך מבוכבי השמים ילק פשט
 ויערף:
 17 מגונך פארפה ותפסוך כולג גבי
 החונים בגדרות ביום קרה שמש ורחה ונדד
 ולא-נדע מקומו אום:
 18 גמו רעיד מלך אשור ושבנו אדירך נפשו
 עמד על-הקרים ואין מקפיני:
 19 אירפחה לשברך נחלה מפתך כל אשמעי
 שמעך תקעו כר עליו כי עלימי לא-עברכה
 תשתך תמיד:

HABAKKUK

1

1 המשא אשר הזה חבקוק הנביא:
 2 עד-אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך
 חסם ולא תשיע:
 3 לפה תראני און ועמל תביט ושיד ותמס
 לנגדי והיו ריב ומדון ושא:
 4 על-פן תפוג תורה ולא-יצא לגצה משפט כי
 לעש מקביר את-הצדיק על-פן יצא משפט
 משל:
 5 ראו בגוים והביטו ותתמהו תמהו ביי-פעל
 פעל בימכם לא תאמינו פי יספר:
 6 בירננו מקום את-הבשרים הגו חמר
 ותנמחר תהולך למרמב-ארץ להשת משפנות
 לא-לי:
 7 אים ונורא הוא מפניו משפטו ושאו-יצא:
 8 וקלו כממרים סוסיו וחדו מואבי ערב ופשו
 פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש
 לאכול:
 9 פלה לחמס יבוא גמנת פניהם קדימה
 ויאסף כחול שבי:
 10 והוא במלכים ותקלם ורוגים משחק לו
 הוא לכל-מבצר ישחק ויצבר עפר וילפדה:
 11 אז חלף רוח ונעבר ואשם זו כחו לאלהו:
 12 הלא אתה מקדם יהוה אליה קדשי לא
 גמות יהוה למשפט שמתו וצור להובית
 יסדתו:
 13 תורו עינים מראות רע ותביט אל-עמל
 לא תוכל למה תביט פוגדים תסריש כבלע
 השע צדיק מפניו:
 14 ותעשה אדם פרגי תים פרקט לא-משל בו:
 15 פלה בחכה העלה ונרדו בתרמו ויאסףו
 במקמתו על-פן ישמח ויגיל:
 16 עי-פן ופסח לתרמו ויקמר למקמתו כי
 בהמה שמן חלקו ובאכלו בראו:
 17 העל פן יריק קרמו ותמיד להג גוים לא
 יחמול: ׀

2

1 על-משמתי אעמקה ואת-צדקה על-מצור
 ואצפה לראות מה-ינדבר-פי ומה אשיב
 על-אזנכתי:
 2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון וברר
 על-הלחות למשן רוח קורא בו:
 3 כי עוד חזון למועד ופסח לפין ולא יכזב
 אסי-תמקמה תחילו בירא יבא לא-אחתי:
 4 הנה עפלה לא-ישקה נפשו בו וצדיק
 באמונתו ויהוה:
 5 וזרע בירננו בוגד נגר תור ולא יגנה אשר

בלועל: ׀
 12 פה אומר יהוה אסי-שלמים וכן רבים וכן
 נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד:
 13 ועתה אשבר משוח מעליך ומיסרתך
 אנתקי:
 14 וצנה עליך יהוה לא-יזרע משמך עוד
 מבית אלהיך אכרית פסל ומסקה אשים בקרבך
 פי קלות: ׀

2

1 הנה על-הקרים הגלי מבשר משמיע שלום
 חגי ויהוה חגוך שלמי נדבך פי לא יוסר
 עוד לעבד-כ (לעבר-רד ק) בלועל פלה
 נכרת:
 2 עלה מפין על-פניך נצור מסכה צפה-רד
 חזק מתנים אפין פח מאד:
 3 פי שב יהוה את-גאון יעקב בגאון ישראל פי
 בקקום בקקום וזמריהם שחתי:
 4 קגן גבריהו מאדם אנשי-חיל מקלעים
 באש-פלדות תרכב ביום הכינו ותברשים
 הרעלו:
 5 בחוצות ותהוללו תהבם וישקשקו קרבות
 מראיהן פלפידם בפרקים ורוצו:
 6 וזכר אדיריו וישלבו כול-כוכתם (במליבתם
 ק) ומרו חומתה וזכן הסבך:
 7 שערי תהרות נפתחו ותהיכל נמוג:
 8 והצב גתה העלתה ואמחתיה מנהלות בקול
 יונים מהפפת על-לבבתו:
 9 ויגיונה כבכתרמים מימי היא ותמה גסים
 עמדו עמדו ואין מפנה:
 10 ביו קסר ביו זחב ואין קצה לתבונה כפר
 מפל בלי חמדה:
 11 בוקה ומבוקה ומבלקה ולב גמס ופק
 פרבים ושלחה ככל-מתנים ופני כלם קבצו
 פאורו:
 12 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים
 אשר הלך ארניה לביא שם גור ארניה ואין
 מחריד:
 13 ארניה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו
 וימלא-טרף חריו ומעלתו טרפה:
 14 הגני אלוך גאם יהוה צבאות ותבערתי
 בעשן רבפה וכפיריך תאכל חרב ותבתי
 מארץ טרפך ולא-ישמע עוד קול
 מלאככה: ׀

3

1 הוי עיר המים פלה פחש פרק מלאה לא
 ימש טרף:
 2 קול שוט וקול רעש אופן וכוס דהר
 ומהקבה מקנתה:
 3 פרש מעלה ולחב חרב וברק חנית ורב חלל
 וכבר נגר ואין קצה לגויה וישלבו כ (ובשלו
 ק) בגויתם:
 4 מרב ונגני זונה טובת חן בשלת כשפים
 המכרת גוים בגוניה ומשפחות בקשפיה:
 5 הגני אלוך גאם יהוה צבאות ונגלתי שולך
 על-פניך ומראתי גוים מעבך וממלכות
 קלונך:
 6 והשלתתי עלוך שקצים ונפלותיך ושמתיד
 בראי:
 7 ותה כל-ראיך יודר מפך ואמר שדקה
 גיונה מי יוד לה מאין אבקש מתמים לך:
 8 התימבי מנא אמן וישקה ביארים מים
 סביב לה אשר-חיל ים מים חומתה:
 9 פוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים
 היו בעזרתך:
 10 גסהיא לגלה חלקה בשבי גם עלליה
 ורששו בראש פליחוצות ועלי-נבפתיה ידו
 נולד וגלי-גוליה רתקו בזקים:
 11 גסית תשפיר תתי ועלמה גסית תבקשי
 מעוז מאוב:

5 הו' ישיב חבל תנם גוי פרתים דבר יהודה
 עליכם פגען ארץ פלשתים והאבקתיך מאין
 יושב:
 6 ונתתה חבל תנם גות פרת רעים ונתרות
 צאן:
 7 ותה חבל לשארית בית יהודה עליהם
 ורעון כפתי אשקלון בערב ורעצון כי יפקדם
 יהוה אליהם ושב שכובים כ (שכויים: כ)
 8 שמשתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר
 חרפו אתעמי ונגדילו על גבולם:
 9 לכן חייאני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל
 כיימואב כסדם תתנה וכני עמון כעמדה
 ממשך חרול ומכרה דמלח ושקמה עד עולם
 שארית עמי יקום וחקר גוי כ (גויי: ק)
 ונתלום:
 10 זאת להם תחת גאונם כי חרפו ונגדלו
 על עמם יהוה צבאות:
 11 נורא יהוה עליהם כי קזה את כל אלהי
 הארץ וישתחוו וילו איש מקמומו כל אני
 הגוים:
 12 גס אתם פושים חללי חרבי הקה:
 13 ונטו ידו על צפון ויאבד את אשר וישם
 את יגונה לשממה ציה כמקרה:
 14 ורעצו בחוקה עדרים כל בית יתורגו
 גסקאת גסקפד ככפתרת ילגו קול ישורר
 בחלון חרב כספר פי ארזה עקה:
 15 זאת העיר העליזה הושבת לכמה האמקה
 בלבקה אני ואפסי עוד ארץ ונתתה לשמה
 מקרץ לתנה כל עובר עליה ישרק ויגע
 ידו: ׀

3

1 הו' מראה ונגאלה העיר הוניה:
 2 לא שמשעה בקול לא לקחה מוסר ביתנה לא
 כטקה אל אלהיה לא כקכה:
 3 שריה כקכה אריות שאנים שפטיה זאכי
 עקב לא נרמו לבקרי:
 4 גביאיה פזוים אנשי פגדות כפניה
 חללו רכש חסבי תורה:
 5 ותנה צדיק כקכה לא יעשה עולה כפקר
 כפקר משפטו ותן לאור לא נעקר ולא יודע
 עול בשתי:
 6 ככרתו גוים נשמו פנותם ככרתו חוצותם
 מבלי עובר נצדו עריהם מכלי איש מאין
 יושב:
 7 אמרתו אדיתיקאי אותי תקחי מוסר
 ולא יכרת מעונה כל אשר פקתה עליה אכן
 השפיתו חסותו כל עלילותם:
 8 לכן כפרלי נאס יהוה ליום קומי לעד פי
 משפטי לאסה גוים לקצני ממלכות לשפך
 עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
 תאכל כל הארץ:
 9 כייאז אהפך אל עמים שפה כרוכה לקרא
 כלם בשם יהוה לעבדו כשם אחר:
 10 מעקר ונתנה יבולתי כחיה כחיה ויבולתי
 מנחתו:
 11 כיום הוא לא תבושי מכל עלילותך אשר
 כשעתה כי כייאז אסיר מקרבך עליני גאותך
 ולא יאספי לנתנה עוד כהר קרשי:
 12 והשארתו כקרבך עם עני וכל חסדי בשם
 יהוה:
 13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא יכפרו
 כזב ולא ימצא כפיהם לשון כרמית כיהמה
 יקנו ורעצו ואין כסרירי: ׀
 14 כני כתיצו חרעו וישראל שמחי ועליו
 ככלית כב ררושלים:
 15 כסיר יהוה משפטיך פנה איך מלך
 וישראל ותנה כקרבך לא יתיקא רע עוד:
 16 כיום הוא זמנך לירושלם אליתיאי
 ציון אלי רפו כדך:
 17 ותנה אלתיך כקרבך כגור יושע ישיש
 עלך כשקמה וקריש כאתחלו כגיל עלך

ממצרים ורחמי עמדת כתובכם
 אליתיקאי: ׀
 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אמת מעט היא
 ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים
 ואת החקקה:
 7 ותקשתי את כלי הגוים וכאו חסדת
 כלי הגוים ומלאתי את חסדות תנה כבוד אמר
 יהוה צבאות:
 8 לי כספר ולי תהב נאם יהוה צבאות:
 9 גדול ותנה כבוד חסדת תנה האחרון
 מן הראשון אמר יהוה צבאות וכמקום תנה
 אסון שלום נאם יהוה צבאות: פ
 10 כעשיתי ואתה כעשית לשעמי בשנת שתיים
 לכהניש תנה דבר יהוה אלי כני תביא לאמר:
 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את חסדתיים
 תורה לאמר:
 12 הו' ישיאי איש כשר יקש ככנה כגור ונגע
 ככנהו אלי חלקם ואל יחזיר ואל יחזיר
 ואל ישמן ואל יכל מכלל תיקוש וישנו
 הכהנים ויאמרו לא:
 13 ויאמר הני אסיגע כמא נפש ככל אלה
 הומא וישנו כפהנים ויאמרו וקמא:
 14 וישנו כני ויאמר כן העם תנה וכני חנו תנה
 לפני נאס יהוה וכן כלי מעשה יתיקם ויאמר
 יקר יבוש כמא הוא:
 15 ועתה שימרו נא ללבכם מן היום תנה
 וכעלה מקום שום אכן אלי אכן כתיב ליהוה:
 16 כתיקם כא אלי ערמת עשרים ונתתה
 עשרה כא אלי כקב לחשר חמשים פורה
 ונתתה עשרים:
 17 כתיב אתם כשכפון וכיקרון וככר את
 כל מעשה יתיקם ואת אתכם אלי נאס יהוה:
 18 שימרו נא ללבכם מן היום תנה וכעלה
 מיום עשרים ואתה כעשית למן היום
 אשר יסד כתיב יהוה שימו ללבכם:
 19 העוד חרע כפגורה עדה חקן ותתאנה
 ותרמון ועין חסות לא נשא מן היום תנה
 אכרד: ׀
 20 ויהי דבר יהוה ושינת אלי כני כעשרים
 ואתה כעלה לאמר:
 21 אמר אלי ואתה כתיב יהוה לאמר אני
 מרעיש את השמים ואת הארץ:
 22 ותפקתי כסא ממלכות והשמתתי חוק
 ממלכות הגוים ותפקתי מקכה ורכביה
 וקריו כסיים וככיהם איש כקרב אחיו:
 23 כיום הוא נאס יהוה צבאות אשקך
 ואתה כתיב יהוה עבדי נאס יהוה ושמתך
 כחוקם כיי רכך כסרתו נאם יהוה צבאות:

HAGGAI

1

1 בשנת שתיים לכהניש המלך בחשך הששי
 כיום אחד לחש תנה דבר יהוה כידתני
 תביא אלי וכתב כן ואלתיאי אל פחת יהודה
 ואל יהושע כן יהושע כפחן כדול לאמר:
 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם תנה אמרו
 לא עתה כעתיבית ותנה לה כפנות: פ
 3 ויהי דבר יהוה כידתני תביא לאמר:
 4 תעת להם אשם לשבת כתיקם כפונים
 וחסות תנה חרב:
 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו ללבכם
 על דרכיכם:
 6 ורעתם חרפה וקכא מעט אכול
 ואין לשבעה שחו ואין לשבעה לבוש
 ואין לחם לו ותמשפר משהפך אל צלור
 קוב: פ
 7 כה אמר יהוה צבאות שימו ללבכם
 על דרכיכם:
 8 עלו חרר וקכאתם עין וכני חסות
 ואת צדיכו ואת ככ כ (ואככה: כ) אמר יהוה:
 9 כנה אלתי חרפה ותנה למעט וקכאתם חסות
 ונפחתי כו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי
 אשר הוא חרב ואתם כתיים איש לביתו:
 10 על כן עליכם כלאו שמים משל ואתה כן
 כלאה וכולה:
 11 ואתה חרב על הארץ ועל החרים
 ועל הכהן ועל התיורש ועל הנוצח ועל אשר
 תוציא האדמה ועל האדם ועל החסות ועל
 כל יגיע כפיים: ׀
 12 וישמע ורבעל ו כן שלתיאל ויהושע
 כן יהושע כפחן כדול וכל שארית העם
 כקול יהוה אליהם ועל דבר תני תביא
 כפאשר שלחו יהוה אליהם וייראו העם מפני
 יהוה:
 13 ויאמר חני מלאך יהוה כמלאכות יהוה
 לעם לאמר אני אתכם נאס יהוה:
 14 וזר יהוה את היום ורבעל כן שלתיאל
 פחת יהודה ואת היום יהושע כן יהושע כפחן
 כדול ואת היום כל שארית העם ונכאו ויעשו
 מלאכה ככתיב יהוה צבאות אליהם: פ
 15 כיום עשרים ואתה כעלה לחש כשש בשנת
 שתיים לכהניש המלך:

2

1 כשביעי כעשרים ואחד לחש תנה
 דבר יהוה כידתני תביא לאמר:
 2 אמרו נא אל ורבעל כן שלתיאל פחת
 יהודה ואל יהושע כן יהושע כפחן כדול
 ואלתיאי העם לאמר:
 3 מי ככם הנשאר אשר כהה את חסות תנה
 ככבולו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה
 הלא כמהו כפון כענייכם:
 4 ועתה חוק ורבעל ו נאס יהוה חוק יהושע
 כן יהושע כפחן כדול וחוק כעלם הארץ
 נאס יהוה ועשו כייאני אתכם נאם יהוה
 צבאות:
 5 אתה כדבר אשר כרתתי אתכם כצאתכם

ZECHARIAH

1

1 כחדש השמיני בשנת שתיים לכהניש תנה
 דבר יהוה אלי זכריה כן דבר יהוה כן עדי
 תביא לאמר:
 2 קצר יהוה על אבותיכם כצר:
 3 ואתה אלהם כה אמר יהוה צבאות כובו
 אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר
 יהוה צבאות:
 4 אליתיאי כאתיכם אשר כראו אליהם
 תביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה
 צבאות כובו נא מן כתיקם חרעים
 ימעלי יתיקם כ (ומעלליהם: כ) חרעים ולא
 כמעט ולא חקש כובו אלי נאס יהוה:
 5 אבותיכם צדיקים ותגביאם חלעולם יחיו:
 6 אך ודבר וחסן אשר צויתי את עבדי
 תביאים חלוא חשינו אבותיכם וישבו ויאמרו
 כפאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו
 וכמעללינו כן עשה אסנו: ׀
 7 כיום עשרים ואתה כעלה עשתי עשר חש

הוא חשך שקט בשנת שתיים לכהניש תנה
 דבר יהוה אלי זכריה כן דבר יהוה כן עדי
 תביא לאמר:
 8 כתיב ויחל ויהנה איש רכב על כסוס
 אדם והוא עמד בין חרעים אשר כמלאה
 ואתה כסיים אדמים כתיקים ולקנים:
 9 ואמר מה אלה אלה ויאמר אלי המלאך
 הדבר כי אני ארצך מהיממה אלה:
 10 וישנו האיש העמד בין חרעים ויאמר
 אלה אשר שלח יהוה להתחלך כארץ:
 11 וישנו את המלאך יהוה העמד בין חרעים
 ויאמרו התחלכנו כארץ ונתנה כל הארץ
 ישיבת ושקמה:
 12 וישנו מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות
 עד מתי אתה לא יתרחם את ירושלם ואת ערי
 יהודה אשר נעמקה זה כשבעים שנה:
 13 וישנו יהוה את המלאך הדבר כי דברים
 טובים כדברים נחמים:
 14 ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא לאמר
 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון
 קנאת גדולה:
 15 וכצר גדול אני כצר על הגוים השאנים
 אשר אני כצפתי מעט הקמה עזרו להענה:
 16 לכן כה אמר יהוה השכתי לירושלם
 כרתמתי ביתי וינה כה נאם יהוה צבאות
 וקנה כ (וקו: כ) ינשה על ירושלם:
 17 עוד וקרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
 עוד תפוצינה ערי משוב ונחם יהוה עוד
 את ציון וכבר עוד כירושלם: ׀

2

1 ויאש את עיני ואראה ותנה ארבע קרנות:
 2 ואמר אלי המלאך הדבר כי מה אלה ויאמר
 אלי אלה כקרנות אשר זרו את יהודה
 את ישראל וירושלם: ׀
 3 ויראני יהוה ארבעה חרשים:
 4 ואמר מה אלה כאים לעשות ויאמר לאמר
 אלה כקרנות אשר זרו את יהודה כפיראי
 לא נשא ראשו ונכאו אלה כחסרירי אתם
 לידות את קרנות הגוים הנשאים כרן אל ארץ
 יהודה לזרותה: ׀
 5 ויאש עיני ואראה ותנה איש ויבדו חבל
 מזה:
 6 ואמר אנה אתה חלך ויאמר אלי למד
 את ירושלם להראות כפחתי חקמה וכמה ארפה:
 7 ותנה המלאך הדבר כי יצא ומלאך אחר
 יצא לקראתו:
 8 ויאמר אלו כן דבר אל הנשער חלו לאמר
 פרות תשב ירושלם מרב אדם וכמה
 כחוקה:
 9 ואני אתה כלה נאס יהוה חומת אש כסבי
 ולכבוד אנה כחוקה: פ
 10 הו' חנו כרץ כפון נאס יהוה כי
 כפארע רוחות השמים כרשתי אתכם
 נאס יהוה:
 11 חנו ציון חלשי וישיבת כתרבעל: ׀
 12 כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני
 אלי הגוים לשללים אתכם כני כגע ככם כגע
 כבכת עינו:
 13 כני הגני מניף את ידיו עליהם ויהיו שלל
 לעבדתיים וידעתם כיי יהוה צבאות
 שלחני: ׀
 14 חנו ושמחי כתיצו כני הגני כא ושכחתי
 כחוקך נאס יהוה:
 15 וכלו גוים כפיים אלי יהוה כיום הוא ויהי
 לי לעם ושכחתי כחוקך ונדעת כיי יהוה
 צבאות שלחני אלי:
 16 ונתח יהוה את יהודה חלקו על אדמת
 כחשך וכבר עוד כירושלם:
 17 חס כלי כפאשר מפני יהוה כי גער ממעון
 קרשו: ׀

3

1 הֲגִי שְׁלַח מִלְאָכֵי וּפְגַה־דַּרְכְךָ לִפְנֵי וַפְתָּאֵם
יְבוֹא אֶל־הַיְכָלוֹ הָאֵדוֹן | אֲשֶׁר־אֲתָם מִבְּקָשִׁים
וּמִלֵּאךְ הַקְּרִית אֲשֶׁר־אֲתָם תַּפְצִים הַגְּדִיבָא
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

2 וּמִי מִכְּלֹפֵל אֲתִדּוּם בּוֹאוּ וּמִי הַעֲמַד
קְהָאוֹתוּ כִּי־הוּא קָאֵשׁ מִצָּרַף וּקְבִרִית
מִכְּבָסִים:

3 וְנִשְׁבַּ מִצָּרַף וּמִטְהַר פֶּסֶף וּשְׁהַר אֲתִדְבְּנִי־לוֹ
וְזָקַן אֲתָם בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וְהָיוּ לִיהוָה מְגִישֵׁי
מִנְחָה בְּצִדְקָה:

4 וְעִרְבָה לִיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמִנְיוֹת:

5 וְקִרְבָּתִי אֵלֵיכֶם לְמַשְׁפַּט וְהָיִיתִי | עַד מִטְהַר
בְּמִכְשָׁפִים וּבְמַגְאָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשִׁקֵּר
וּבְעֹשְׂקֵי שְׂכָר־שִׂכִּיר אֶלְמַנָּה וְנָחוּם וּמְשִׁיגֵי
וְלֹא יִכְאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

6 כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שֵׁנִיתִי וְאֲתָם בְּגִיזְעֻקְבָּ לֹא
קְלִיתֶם:

7 לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקֵּי וְלֹא שָׁמַרְתֶּם
שׁוֹבוּ אֵלַי וְאֲשִׁיבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְאֲמַרְתֶּם בְּפִה נְשׁוּב:

8 הִיָּקַבַּע אֲתָם אֱלֹהִים כִּי אֲתָם לִבְעִים אֲתִי
וְאֲמַרְתֶּם בְּפִה קִבְעִנוּךְ הַמַּעֲשֶׂה וְהַתְּרוּמָה:

9 בְּמִאֲכָה אֲתָם גְּאֲרִים וְאֲתִי אֲתָם לִבְעִים הֲגִוִי
כִּלּוֹ:

10 הִבִּיאוּ אֲתִדְכֹּל־הַמַּעֲשֶׂה אֶל־בֵּית הַאֹצֵר
וְהָיוּ טָרַף בְּבֵיתִי וּבְחֻנּוּנֵי נָא קְזָאת אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לְכֶם אֹחַ אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהִרִיקְתִּי לְכֶם בְּרִיחַ עַד־בְּלִי־דָי:

11 וְגִעַתִּי לְכֶם בְּאֵכָל וְלֹא־יִשְׁחַת לְכֶם
אֲחִירֵי הָאֲדָמָה וְלֹא־תִשְׁכַּח לְכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

12 וְאֲשֶׁרוּ אֲתָכֶם כִּלְי־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אֲתָם
אֲרִיץ חֲפִיץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: ׀

13 תִּזְקְרוּ עָלַי דְּבָרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וְאֲמַרְתֶּם
מַה־נִּבְרָנוּ עָלֶיךָ:

14 אֲמַרְתֶּם שְׂוֵא עֲבַד אֱלֹהִים וּמַה־נִּצְעַע כִּי
שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי תִלְכְּנוּ קוֹרְנֵיגִית מִפְּנֵי
יְהוָה צְבָאוֹת:

15 וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאֻשְׁרִים וְדִים גַּם־נִבְנוּ עֲשֵׂי
רַשְׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלִטוּ:

16 אִזְ נִדְבְּרוּ וְרָאוּ יְהוָה אִישׁ אֲתִדְרַעְהוּ וַיִּקְשַׁב
יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְתַּח סֶפֶר זְכוּרֹון לִפְנֵי לִירְאוּ
יְהוָה וּלְחַשְׁבֵי שְׁמוֹ:

17 וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה סִגְלָה וְחַמְלָתִי עֲלֵיכֶם פֶּאֶשֶׁר וְחַמַּל אִישׁ
עַל־בְּנוֹ הַעֲבַד אֲתוֹ:

18 וְשִׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרַשָּׁע בֵּין עֲבַד
אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עָבְדוּ: ׀

19 כִּי־הָיָה הַיּוֹם בָּא בְּעַר פִּתְגוּר וְהָיוּ
כִלְי־דִים וְכִלְי־עֹשֶׂה רַשָּׁעָה קֵשׁ וְלֹחַט אֲתָם הַיּוֹם
הַכֹּף אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִעֹזֵב לְהֶם
שֶׁרֶשׁ וְעַנְיָ:

20 וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאוּ שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִקְרָא
בְּכִנְפֵיהֶ וַיִּצְאֲתֶם וּפְשָׁתֶם כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק:

21 וְעִסְפוּתֶם רַשָּׁעִים כִּי־יִהְיוּ אַפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת
הַגְּלִיבִים בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: פ

22 זְכוּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ
בְּחָרֵב עַל־כִּלְי־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים:

23 הִנֵּה אֲנִי שְׁלַח לְכֶם אֶת אֵלֶיךָ הַנְּבִיא לִפְנֵי
בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

24 וְהָשִׁיב לְבִאֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים
עַל־אֲבוֹתָם כִּי־אֲבוֹא וְהָיִיתִי אֲחִירֵי־חֶרֶם: